R-1057

PETRI DE ANCHARANO IVRISCONSVLTI CLARISS. AC PONTIFICII IVRIS INTERPRETIS CELEBERRIMI

del Collegio della Compagnia de Jesu de Granada

Super Quinto Decretalium facundissima Commentaria.

A plerisq; erratis, à quibus in antiquis Codicibus, Typographorum illius tempestatis incuria, erant oppressa, nunc liberata, pristinoq; suo, ac innato candori, qua fieri potuit diligentia, restituta.

Cum suis summarijs, adnotationibus, locupletissimoq; singularum rerum, ac materiarum Indice ad commodum studiosorum nouiter additis, nunc primùm in lucem prodita.

BONONIÆ,
Apud Societatem Typographiæ Bononiensis.
MDLXXXI.
Curiæ Episc. & S. Inquisit. concessu.

A — 1057 (1) Ba

PETRI DE ANCHARANO IVRISCONSVLTI CLARISS. AC PONTIFICII IVRIS INTERPRETIS CELEBERRIMI

del Collegio de la Compañia de Jesus de Granada

Super Quinto Decretalium facundissima Commentaria.

A plerisq; erratis, à quibus in antiquis Codicibus, Typographorum illius tempestatis incuria, erant oppressa, nunc liberata, pristinoq; suo, ac innato candori, qua fieri potuit diligentia, restituta.

Cum suis summarijs, adnotationibus, locupletissimoq; singularum rerum, ac materiarum Indice ad commodum studiosorum nouiter additis, nunc primùm in lucem prodita.

BONONIÆ,
Apud Societatem Typographiæ Bononiensis.
MDLXXXI.
Curiæ Episc. & S. Inquisit. concessu.

INDEX OMNIVM RVBRICARVM, ET CAPITVLORVM, QVAE SVB VNOQVOQVE TITVLO PRAESENTIS VOLVM. CONTINENTVR.

¶ De Accuſ. & inquiſitionibus. Rub. 1

Cap. Si legitimus. 1
Si quis. 1
Illa. 2
Omnipotens. 2
Nulli. 3
De his. 3
Repellatur. 4
Accuſaſti. 5
Euidentiam. 5
Cum P. 5
Ex parte. 6
Si conſtiterit. 7
Meminimus. 7
Licèt. 8
Veniens. 10
Super his. 12
Qualiter. 15
Cum dilecti. 16
Cum oporteat. 18
Cum dilectus. 19
Inquiſitionis. 19
Ad petitionem. 21
Accedens. 22
Qualiter. 24
Sicut. 29
Olim. 29
Prælatorum. 30
¶ De calumniatoribus. 31
Cap. Cum fortius. 31
Cum dilectus. 32
¶ De Simonia. 33
Cap. In ordinando. 33
Qui alium. 34
Si dominus. 34
Accuſatum. 34
Quotiens. 34
Sicut. 34
Tanta. 34
Querelam. 35
Ea, quæ. 35
Ex diligenti. 35
Et ſi quæſtiones. 36
Veniens. 36
Ex tua. 36
Ad noſtram. 37
De ſimoniacè. 37
Ex inſinuatione. 37
Nobis. 37
Dilectus. 38
Suam. 38
Dilectus. 38
Licèt Heli. 40
Per tuas. 42
Sicut tuis. 43
Tua nos. 44
Per tuas. 44
Ad apoſtolicam. 47
Ne ei. 45
Si quis. 46
Mandato. 46
¶ Ne prælati uices ſuas, &c. 47
Cap. Præterea. 47
Quoniam. 47
Quoniam. 48
Querelam. 48
¶ De Magiſtris. 49
Quoniam. 49
Prohibeas. 49
Quantò. 50
Quia non. 50
Super ſpecula. 51
¶ De Iudæis. 51
Cap. Præſenti. 51
Multorum. 51
Iudæi. 52
Iudæi. 52
Ita quorundam. 52
Conſuluit. 53
Ad hæc. 53
Sicut. 53
Quàm ſit. 53
Significauit. 54
Quod olim. 54
Et ſi Iudæos. 54
Poſtulaſti. 55
In nonnullis. 55
Cum ſit. 56
Ex ſpeciali. 56
Nulli. 56
Ad liberandam. 57
¶ De Hæreticis. 58
Cap. Dubius. 58
Qui alios. 59
Firmiſsimè. 59
Fraternitatis. 59
Si quis. 60
Cum Chriſtus. 60
Sicut. 61
Ad abolendam. 61
Vergentis. 62
Si uuerſus. 63
Cum ex iniuncto. 63
Excommunicamus. 64
¶ De Ciſmaticis, & ordinatis ab his. 66
Cap. Quod à prædecessare. 67
Fraternitati. 68
¶ De Apoſtatis. 68
Cap. Præterea. 68
Ex literarum. 69
Tuæ. 69
Quidam. 70
A nobis. 70
Conſultationi. 70
¶ De his, qui filios occiderunt. 71
Cap. Veniens. 71
Intelleximus. 71
De infantibus. 71
¶ De Infantibus, vel languidis. 72
Cap. Si à patre. 72
¶ De Homicidio voluntario. 73
Cap. Si quis. 73
Interfeciſti. 73
Si perfodiens. 73
Cum iuramento. 74
Si aliquis. 74
Sicut dignum. 75
Presbyterum. 77
Continebatur. 77
Lator. 77
Suſcepimus. 78
De cetero. 78
Ad audientiam. 78
Dilectus. 80
Ex literis. 80
Ex literis. 80
Significaſti. 80
Petrus. 81
Significaſti. 81
Tua nos. 83
Sicut. 84
Poſtulaſti. 84
Exhibita. 84
Ioannes. 85
Petitio. 85
Quidam. 86
¶ De Torneamentis. 86
Cap. Felicis. 86
Ad audientiam. 86
¶ De Clericis pugnãtibus in duello. 86
Cap. Porro. 86
Henricus. 87
¶ De Sagittarijs. 87
Cap. Artemillam. 87
¶ De Adulterijs, & ſtupro. 87
Cap. Si ſeduxerit. 87
Peruenit. 88
Si uir. 88
Maritus. 88
Significaſti. 89
Intelleximus. 89
Tua. 92
¶ De Exceptionibus. 93

Cap. De illis. 93
Super. 94
Ex excommunicatione. 94
In archiepiſcopatu. 95
In literis. 95
Cum cauſa. 95
Accedens. 96
¶ De Furtis. 96
Cap. Qui. 97
Fures. 97
Si quis. 97
Qui cum fure. 98
Ex literis. 98
¶ De vſuris. 99
Cap. Plures. 99
Quia in omnibus. 100
Super eo. 101
Cum tu. 102
In ciuitate. 105
Præterea. 106
Conqueſtus. 106
Tua nos. 107
Conſuluit. 108
Quàm pernicioſior. 108
Poſt miſerabilem. 109
Tuas. 109
Quia fruſtra. 109
Cum in diœceſi. 110
Salubriter. 111
Michael. 111
Quantò. 112
Nauiganti. 113
¶ De Crimine falſi. 113
Cap. Falſidicus. 114
Super eo. 115
Dura. 115
Ad audientiam. 115
Licèt. 116
Quàm graui. 116
Ad falſariorum. 116
Accedens. 117
Ex conſcientia. 117
¶ De Sortilegijs. 118
Cap. In tabulis. 118
Ex tuarum. 119
Eccleſia. 120
¶ De Colluſione detegenda. 120
Cap. Scripta, 120
Crimina. 121
Audiuimus. 121
In tantum. 121
¶ De Delictis puerorum. 122
Cap. Pueri. 122
Referente. 123

¶De clerico uenatore. 123
Cap.Episcopum. 123
Omnibus. 123
¶De Clerico percussore. 124
Cap. Si quis. 124
Præterea. 124
Præsentium. 124
Continentium. 124
¶De Maledicis. 125
Cap.Innotuit. 125
Statuimus. 125
¶De clerico excommunicato ministrante. 126
Cap.Si quis. 126
Si quis. 126
Clerici. 127
Latores. 127
Illud. 127
Fraternitati. 128
Postulastis. 128
Proposuit. 129
Apostolicæ. 130
Si celebrat. 130
¶De clerico non ordin. mini. 131
Cap.Si quis. 132
Ex literis. 132
¶De clerico per saltum promoto. 132
Cap.Tuæ. 132
¶De eo, qui furtiuè ordin. susce. 133
Cap.Veniens. 133
Cum H. 134
Innotuit. 134
¶De Excessibus prælatorum. 135
Cap.Peruenit. 135
Ad hæc, qui. 136
Ad aures. 136
Clerici. 136
Sanè. 136
Illud. 136
Cum ad quorundam. 137
Sicut. 137
Quam sit graue. 138
Ex literis. 138
Inter dilectos. 139
Accedentibus. 141
Dilectus. 141
Grauem. 141
Dilecta. 142
Nimis. 144
Nimis. 145
Tanta. 145
¶De Operis noui nunciatione. 147
Cap.Intelleximus. 148
Cum ex iniuncto. 149
Significantibus. 151
¶De Priuilegijs. 152
Cap.Episcopalia. 152
Sicut. 152
Cum & plantare. 152
Dilecti. 153
Ad hæc. 154
Si de terra. 154
Porro. 154
Recepimus. 155
Sanè. 155
Patentibus. 155
Tuarum. 156
Cum olim. 156
Ex parte. 158
Cum olim. 159
Accedentibus. 161
Cum capella. 162
Ex ore. 162
Ex parte. 163
Pastoralis. 163
Petijs. 164
Quoniam. 165
Quia circa. 165
Antiqua. 166
Vt priuilegia. 167
Quod nonnullis. 168
Quantò. 168
Ex parte. 169
Super specula. 120
Quia intentionis. 170
In his. 171
Dudum. 171
Quidam. 172
Consultationi. 172
¶De purgatione canonica. 172
Cap.Nobilis. 172
Si quis. 173
Moniales. 173
Si quis. 173
Quoties. 173
Nos inter. 173
Cum P. 174
Ex tuarum. 174
Constitutus. 175
Inter. 175
Cum dilectus. 176
Cum in iuuentute. 176
Accedens. 177
Cum dilectis. 177
Accepimus. 180
¶De purgatione uulgari. 181
Cap.Cura. 181
Significantibus. 181
Dilecti. 182
¶De iniurijs, & damno dato. 182
Cap.Si altercati. 182
Si quis. 183
Si bos. 183
Si læserit. 183
Si egressus. 183
Olim. 183
In nostra. 184
¶De pœnis. 185
Cap.Sanè. 185
Presbyteri. 186
Licèt. 186
Calumniam. 186
Quod in dubijs. 187
Tuæ. 187
Constitutis. 187
Super his. 188
Suam. 188
Ad aures. 189
Dilectus. 189
In quibusdam. 189
Grauem. 191
¶De pœnitentijs, & remissionibus. 191
Cap.Manifesta. 191
Qui presbyterum. 191
Significauit. 192
Quod autem. 192
Quod quidam. 194
Quæsitum. 194
Licet. 195
Deus, qui. 195
Officij. 195
Noua. 196
Quod in te. 196
Omnis. 197
Cum infirmitas. 198
Cum ex eo. 199
Nostro. 200
Ne pro dilatione. 200
¶De sententia excommunicationis. 200
Cap.Super eo. 201
Monachi. 201
Si verò. 201
Si verò. 202
Non dubium. 202
Mulieres. 203
Porrò. 204
Nulli. 204
Parochianos. 204
Ex tenore. 204
De cetero. 205
Ad hæc. 205
Ea noscitur. 205
Cum non ab homine. 206
Cum desideres. 206
Veniens. 207
Peruenit. 207
Significauit. 207
Tuanos. 207
Ad eminentiam. 208
A nobis. 208
Conquesti. 209
Perpendimus. 209
Vniuersitatis. 209
In audientia. 210
Quod de his. 210
Cum pro causa. 210
A nobis. 211
Nuper. 213
Quod in dubijs. 215
Inter alia. 215
Cum illorum. 216
¶De Monialibus. 217
Cap.Si uerè. 217
Vt famæ. 218
Contingit. 219
Relatum. 220
Sacris. 221
Sicut. 221
Per tuas. 221
Si aliquando. 223
Officij. 223
Responso. 224
Inquisitioni. 224
Contingit. 225
In præsentia. 226
Quantæ. 226
Sacro. 226
Nouerit. 228
Canonica. 229
Super eo. 230
Venerabile. 230
Grauem. 230
Cum uoluntate. 232
Si concubinæ. 233
Duobus. 233
Permittimus. 233
Quamuis. 233
Si quem. 233
Pueris. 234
¶De verbo.signific. 234
Cap.Innouare. 234
Nam, & rex. 234
Nam, & ego. 234
Ioseph. 234
Intelligentia. 235
Nihil. 235
Præterea. 235
Quamuis. 235
Forus. 235
Pactum. 235
Ius. 236
Causa. 236
Quæsiuit. 236
In his. 236
Olim. 237
Cum in partibus. 238

F I N I S.

PETRI DE ANCHARANO PONTIFICII IVRIS INTERPRETIS CELEBERRIMI

Super quinto Decretalium facundissima Commentaria.

De accusationionibus & inquisitionibus.

INTENDENS Iuristlator tractare in hac quinta parte de accusationibus, criminibus, & dependentibus ipsorum: præmittit modos, per quos de criminibus, & de pœnis ipsorum agatur. habetur plenè de materia primæ partis rub.ſ.de accusationib.in Decretis.2.q.6.per totum.de secũda parte rub.ſ.de denunciationibus.2.q.1.c.primò semper.& c.Deus oípotens.86.dist.c.si qui.15.q.7.c.si quis.2.q.7.sicut. de tertia parte rub.ſ.inquisitionibus hr̃.2.q.1.c.si peccauerit.& q.7.c.si quis ergo.& cap. quapropter.& repetitur in 6.de accusa.&c.

S V M M AE.

1 *Reus non debet fatigari cum minus iusto accusatore.*
2 *Accusator debet esse legitimus, antequam citetur accusatus.*
3 *Accusatores qui non sint legitimi.*
4 *Admissus fuit, qui poterat ab accusando repelli, & nulla fuit exceptio opposita contra eum: an valebit iudicium.*

2 SI legitimus. Breue est, & intendit, quòd prius sit
1 de accusatoris a persona quærendum. ¶No. primò † ꝙ cum minus iusto accusatore non dét reus fatigari.& intellige fatigari,si inhabilitas accusatoris est notoria.facit quod no. 2.q.7.c.q̃rendum.& c.alieni.& j̃.c.nullũ.j.gl.& quod no.Innoc.de dila.c.præterea.vel intellige fatigari super principali,licèt sit in veniendo.vñ dicit Inn.ꝙ non fatigabitur,impro
2 bando innocentiam suam.¶Sed ò innuit tex. †ꝙ anteq̃ citetur accusatus,dét accusator esse legitimus. quia criminosus non ꝑt alium accusare.3.q.7.c.qui sine.vñ Tullius in Tuscul. [Stultorum proprium est aliorum vitia cernere:suorum obliuisci.]& Aug.10.confess.[Curiosum genus ad cognoscendũ vitam alienam:desidiosum ad cognoscendum propriam.]& Bernar.[Multi multa sciunt, & seipsos nesciunt:alios despiciunt,& seipsos deserunt.]de persona igitur accusatoris primò est cognoscendũ,tanq̃ de præiudiciali.C.de adulte. l.qm̃
3 Alexandrum. 23.di.c.illud.¶Quærit gl.†qui sunt illi, q̃ non
b sunt legitimi accusatores b.dic vt in ea.lex dicit, ꝙ aliqui ꝓhibentur ꝑ sexum,vel ætatem:vt mulier,& pupillus.alii ꝑ delictum proprium:vt infames.alij ꝑ turpem quæstum. alii ꝑ suspicionẽ calumniæ:nonnulli ꝑ paupertatem.&c.quod dic,vt l.qui accusare.ff.de accu.& 2.q.1. prohibentur ꝑdicti tñ.ꝙ quidam alii,qui generaliter prohibentur,debét admitti,si suam,vel suorum iniuriam prosequantur,vt l.hi tñ.& l.j. ff.de accu.& plenè de istis personis vide in Spe.in ti.de accusatore.vbi de pagano,iudeo, scismatico : de conspiratore,de alienigena,sacrilego,furе,raptore,adultero,domestico, periuro,& similibus ibi vide.& an socius criminis repellatur ab accusando:& sub qua forma concipiatur libellus,ne videatur crimen confiteri:de qua ét ꝑ Bar.in d.l.q accusare. ¶Sed
4 circa ꝑdicta quæro.†pone,ꝙ ille, qui poterat ab accusando repelli, fuit admissus, & nulla exceptio fuit opposita contra eum:an valebit iudicium.dicit Bar.ꝙ tenet accusatio,& processus cũ tali,si non excipiatur.Ita no.in l.j.§.accusatio.ff.ad Turp.ad hoc l.si maritus.§.ꝑscriptiones. ff. de adult.facit qd̃ dixi s̃.de procur.c.in nostra.& de postula.c.fi.

ADDITIONES.

a ¶ Accusatoris. Accusasse dicitur,qui accusat,& quotidie instat accusationi.secus si desistit.Bar.in l.eum qui.§.j.de iure patro.
b ¶Qui non sint legitimi accusatores. Vide Spe.de accusatore per totũ. Bar.& Alex.in l.si cui.§.ijsdem.de accu.Ang.& Ioan.de Imo. in l.is qui reus.de publ.iud.Inn j.e ti.c.cum P.Manconella.

S V M M AE.

1 *Plures possunt denunciare.sed an accusare.*
2 *Vnus an possit accusare plures.*
3 *Monitio charitatiua debet præcedere denunciationem.*
4 *Causæ episcoporum sunt deferendæ ad primates.*

1 SI quis. Qui non præmonuit, à denunciando repellitur.¶No.primò†quòd plures ꝑsint denunciare:sed an accusare. dic, ꝙ aut veniunt ꝓ proprio interesse:& tunc oẽs debent admitti:puta plures filij patris sui interfecti;quia oĩum principaliter interest. qñque non interest oĩum principaliter:sed veniunt ꝓ publico interesse,vt maleficium puniatur: & tunc iudex dét eligere magis idoneum,vt l.si plures.ff.eo.si tñ non fuit exceptum, ꝓcedit
2 iudicium.no.C.eod.l.si accusatorib. ¶†Quid aũt econuerso an vnus possit accusare plures. dic,ꝙ de eodem delicto posset quis accusare mille : de diuersis,& diuerso tpe commissis

delictis non ꝑt nisi duos: nisi suam iniuriam prosequatur. & quod declara plenè ꝑ Bart. in l. hos accusare. §. lege Iulia. ff.
3 de accu. ¶ Scdò no. †ꝙ denunciationem dēt præcedere charitatiua monitio. de quo in gl. & hoc est verum, siue agatur de correctione inferioris, vt in iur. all. in gl. siue paris, vt hic. & de consti. c. ex literis. vel de probanda superioris negligentia. de supplen. neglig. præla. c. j. & de ista denunciatione euāgelica, & aliis plenè vide in c. nouit. de iud. & per Bar. in extrauaganti. ad exprimendam. vbi plenè de ista denunciatione. ¶ Tertiò no. †ꝙ causæ eꝑorum deferuntur ad primates. quod dic, vt s̄. de iud. c. 1.

S V M M Æ.

1 *Criminatio prælati tractari debet cum his, quorum interest.*
2 *Vocandi sunt, quorum interest tā in destitutione, q̄ in institutione prælati, etiam si in modum inquisitionis agatur.*
3 *Sententia in causa criminali, sicut in ciuili, debet continere absolutionem, vel condemnationem.*

1 ILla †Criminatio ꝓlati tractari dēt cū his, quorū interest. dux iste ꝑꝑ delicta abbatis ipm̄ spoliauerat. & Papa mandans illum restitui, illi scripsit, vt sequitur: vel fortè detulit abbatem, & Papa ipsum repulit.
2 ¶ No. primò scdm Host. †ꝙ tam in institutione, q̄ in destitutione ꝓlati, ēt si in modum inquisitionis agatur, vocandi sūt, quorum interest: & in eorum ꝓntia tā est tractanda, vt hic. & j. e. c. qualiter. & de istis, q̄ admittuntur rōne interesse, dic vt no. Inn. j. e. c. super his. facit 86. dist. c. si quid. ¶ Secundò no.
3 †ꝙ sententia in causa criminali, sicut in ciuili, debet continere absolutionem, vel condemnationem, vt l. j. C. de custod. & exhi. re. & l. fi. e. ti. ibi [aut coniunctos velox pœna subducat: aut liberandos custodia diuturna non maceret.] & ibi [noxius puniatur: innocens absoluatur.]

S V M M Æ.

1 *Assumi non debet quis ad honorem, pendente accusatione criminis contra eum.*
2 *Quæstio status quare censeatur esse præiudicialis.*
3 *Accusatio superueniens non impedit prælatum iam promotum administrare.*
4 *Eligi an possit quis, pendente accusatione criminis contra eum.*
5 *Infamia facti repellit quem à promotione dignitatis, & à querela: à testificando, & denunciando.*
6 *Accusator licèt possit condemnari ad pœnam talionis: non tamē prohibetur interim promoueri.*
7 *Delatus, qui non debuit promoueri, promotus est: & tandē postea absolutus ab accusatione: an debeat remanere in illa dignitate.*

O Mnipotens. Fortè petebat ista, cui scribitur, quendam de multis, & grauibus nunciatum promoueri. cui re
1 scribit, vt sequtur. ¶ No. primò, †ꝙ non dēt quis assumi ad honorem, pendente accusatione criminis contra eum: similiter nec ad testimonium admitti, vt s̄. de testib. c. nō dēt. similiter nec procurator esse, vt C. de procur. l. reum. itē nec alium ac-
2 cusare. vt ff. de pu. iud. l. is qui reus. †censetur. n. qō status esse ꝑiudicialis. quia retinet statum hois in suspenso, vt l. si quid libertatem. ff. de peti. hær. non tū talis qō impedit administrationem bonorum, & plenè no. Bar. in l. post contractū. de dona. nec testamenti factionem. vt ff. de testa. l. qui à latronib. §. j. nec exactionem debiti à debitoribus, vt l. reo. ff. de solut. rō quare magis ꝑdicta ꝑt, & non promoueri, testificari, accusare, & procurare: eo quia ista sunt iam quæsita, & in persona fundata: non aūt s̄. prox. dicta. & fortius est ius in re, q̄ ius ad rem. quod patet: quia quædam impediunt, q̄ non dirimunt, vt l. pluribus. §. & si placeat. ff. de ver. obli. & de cle. ægro. per
3 to. & per istam rōnem dico, †ꝙ accusatio superueniens non impedit ꝓlatum iam promotum administrare, vt no. s̄. de ap. c. sæpe. nec ante accusationem prohibetur nouiter accusatus causas institutas prosequi, vt d. l. is q̄ reus. & faciunt ista ad q. quam terigi in d. c. non dēt. an exbannitus, q̄ dicit bannū nullum, posit interim, pendente cā nullitatis, offendi. quam ponit Dy. in l. ordinata. ff. de lib. cā. & d. c. non dēt. Item non est tam magnum, si excluditur ab agendo noīe alieno, vt in ꝑdictis exemplis: sicut si excluderetur ab executione iuris proprij. & facit quod no. in l. lite. C. de libe. cā. ¶ Quærit Inno. dr
4 hic, ꝙ non ꝑt honorari: sed an posit eligi. quidam dicunt † ꝑt eligi, & tenebit electio: sed non confirmabitur, nisi purget innocentiam suam, vel aliàs absoluatur: nam si non posset eligi, daretur via figmentis: posset. n. vacante ecclesia is, q̄ sperat ur eligi, accusari: vt sic impediretur electio, quod esset absurdum. & ista est rō Inno. q̄ optimè probatur in l. ordinata. de lib. cā. ibi [subiecto aliquo, qui libertatis controuersiam moueat, interim actus excludatur.] & c. alii dicunt, ꝙ interim nō dēt eligi. Non ob. ꝑdicta absurditas: quia præfigetur terminus accusatori trium mensium. intra quem probet. in Auth. de san. epi. §. si quis autem electum. 2. col. sed ibi nō loquitur de eligendo: sed de electo, & confirmato in eꝑm: cui dantur tres menses ad consecrandum. 75. di. c. j. Host. dicit, ꝙ prima opi. vr̄ verior. vel secundùm eum distingue inter accusatum occultum, & infamatum. antequam accusetur. primus nō ꝓhibeatur, secundus sic. & per hæc vera vr̄ distinctio Inn. quā ponit. j. de simo c. accusatum. ibi distinguit inter inquisitionem, accusationem, & denunciationem: ut inquisitus nō ꝓmoueatur quia non solet inquiri, nisi infamia præcedente. j. c. qualiter, & qn̄. 2. accusatus autem, & denunciatus eligi possint, & pendeat ex euentu electionis effectus. dicit tex. in fi. j. de ele. c. si fortè. li. 6. & d. l. lite. C. de li. cā. & l. ordinata. ꝑ alle. si aūt accusationem, vel denunciationem præcedit infamia: veram credo opi. Host. imò plus, quia sine aliqua litis motione
5 infamatus de aliquo delicto nō vr̄ posse eligi: † quia infamia facti repellit quem à promotione dignitatis, & à querela, à testificando, & denunciando, vt hic no. Io. An. & no. ēt in l. 1. in prin. ff. de his, q̄ no. inf. & j. de elec. c. super eo. & j. de excē. ꝑla. c. inter dilectos. sola ergo infamia a, q̄ oritur ex proces-
a su accusationis, vel denunciationis, non vr̄ impedire ele-
6 ctionem celebrari. & pro hoc facit, quod no. hic Io. And. † de accusatore: qui licèt posit condemnari ad pœnam talionis: tū non prohibetur interim promoueri; quia non est orta cō-
7 tra eum aliqua infamia. ¶ Scdò quærit Io. An. pone, †ꝙ delatus, qui non debuit promoueri, promotus est: & tandem postea absolutus ab accusatione: an debeat remanere in illa dignitate: vr̄ ꝙ non, ꝑꝑ principium uitiosum, & contra iura: & in talibus principium est spectandum, vt c. dudum. s̄. de elec. & c. super eo tpe. de elect. li. 6. quidquid. n. fit contra iura, debet pro infecto haberi, vt l. non dubium. C. de leg. & hoc tenet Bar. Brix. sed talē dicit admouendum: licèt postea sit repertus innoxius, vt ff. de re iu. l. qui status. & l. qui cum vno. §. reus. & hoc verum est, scdm Goff. nisi appareat eum ꝑ caluniam accusatum, ut l. qui de libertate. de lib. cā. Idem tū Bar. in quadam alia q. sequendo Tan. dicit eum non deponēdū, si non feratur contra eū sntia. Dama. tractat istas duas qōnes. s. de accusatore, & de accusato promotis, accusatione pendente. & in accusato dicit eum deponendum; quia cōtempsit ꝓhibitionem iuris: sed accusatorem dicit non deponendū, nisi calumniosam accusationem instituerit, quia de accusatore non vr̄ prohibitum; & quia pœnæ sunt molliendæ; & qa reus non petit abolitionem: sed accusator sic; ita ꝙ plus sibi licet, quàm accusato. C. de abol. l. 2. & dicit Io. ꝙ si hæc vera sunt in accusatore: multò magis in ꝓmotore inquisitionis, & denunciatore, & in excipiente contra consecratum, ne confirmetur. j. eo. c. super his. Non ob. j. de calum. c. 2. quia ibi loquitur de denunciatione præcedente: & quando constabat de calumnia denunciantis.

ADDI-

ADDITIO.

a ¶ Infamia. An infames infamia iuris canonici sint repellendi ab accusatione, & testimonio etiam post peractam pœnitentiam, vide Io. de Turre cremata in c. illi. 6. q. j.

S V M M Æ.

1 *Familiares possunt dominum accusare.*
2 *Eps familiarem suum ipsum accusantem, non potest aliqua exceptione repellere.*
Et quid si, antequam sibi imotuit accusationem institui contra eum, familiarem suum à se remouerit. nu. 3.
4 *Debitor quidā sciens, ꝙ non poterat probari debitū contra eū, nisi per vnū testē: si ei dedit alapā: vt sic eū tanq̄ inimicū (si produceretur in teslem) à testificando repelleret: talis malitia sibi non prodest.*
5 *Iudex ex officio suo pōt repellere familiarem eꝑi ipsum accusantem: licèt non episcopus.*
6 *Iudex pōt ex officio suo suscipere defensionē: licèt ꝑ statutū denegetur audientia exbannito, vel relapso de iure communi.*
7 *Consensus tacitus pōt habilitare personam accusatoris, & testis.*
8 *Eps an possit repellere subditum, rōne criminis, ab accusando.*
9 *Criminosus an possit accusare criminosum.*

1 NVlli. No. primò, † ꝙ familiares pn̄t dūm accusare, contra l. iniquum. C. qui
2 accu. non pos. vt dicam j. ¶ Scdò no. †ꝙ eꝑus familiarem suū ipsum accusantē non ꝑt aliqua exceptione re-
3 pellere. ¶ Tertiò no. †ꝙ si, anteq̄ eꝑo innotuit accusationem institui contra eum, familiarem suum à se remouerit: oīs exceptio sibi reseruatur. secus si, postq̄ sibi innotuit accusari debere, ipsum remouit: quia talis inhabilitas accusandi superueniens facto suo præmeditato sibi nō prodest. & facit ad q.
4 †quidā debitor sciens, ꝙ non poterat probari debitum contra eū, nisi ꝑ vnum testē: dedit ei vnā alapam: vt sic eū, tanq̄ inimicum, si produceretur in testē, à testificando repelleret: certè talis malitia sibi non prodest, vt no. Bar. in l. j. §. cū qs. ff. de consti. & quod no. e. l. §. seruus. plenius ꝑ eundē. ¶ Op. innuit tex. iste, ꝙ iste eꝑus non posit istos familiares repelle re ab accusando. contra imò vr̄, ꝙ posit, si fuerint minus legitimi, vt in c. quærendū. 2. q. 7. & §. in hoc. so. utrobiq; no. &
5 hic dicit gl. † ꝙ licèt eꝑs non posit repellere: tū iudex repellet ex officio, vt in contrariis. ita dicit gl. j. ex qua no. ꝙ licèt accusato denegetur defensa contra accusatorem: tū iudicis
6 officium non cessabit. † vñ si per statutum denegetur audientia exbannito, vel relapso: de iure cōi tū iudex poterit ex officio suscipere defensionem. certè ego dico, ꝙ si reus non pōt conqueri: nec iudex, siue respub. vt no. Bar. in l. non solum. §. fi. ff. de iniu. Non obst. c. cum inter priorem. s̄. de exce. ut ibi dixi. facit l. qn̄ Alexandrum. C. de adul. aliter soluit illud contrarium gl. dicit. n. ꝙ est speciale in casu huius cap. & sit rō, quia eꝑs debet hīe penes se homines honestos, & probos. ergo non potest ipsos reiicere, tanquam malos, ab accusatione
7 sua: † tacitus ergo consensus potest habilitare personam accusatoris, similiter & testis, & certarum personarum: ita vt q̄ in illos consensit, postea reprobare non possit, vt plenè per Inno. s̄. de exce. c. cum venerabilis. & istam sol. ꝙ sit speciale, tenet Vin. contra quā opponitur de d. l. iniquum. C. qui accu. non poss. dicit Io. An. ꝙ ibi loquitur in priuatis personis: quę non tenent cubicularios, & tales viros. secus in eꝑis, secundu
8 Ho. & Inn. ¶ Quærit Io. And. † vtrùm istud, quod hic dicitur de familiaribus, habeat locum in subditis: vt eꝑo non liceat repellere subditum, rōne criminis, ab accusando. dicit Inno. ꝙ non. idem Host. aliud est. n. officium dare, vt cubicularium facere, in quo eum approbare sponte vr̄: aliud est negligere subditorum correctionem: in quo & si sit culpa, nō tū approbatio, secundùm Inno. sæpe enim bonus prælatus malos sustinet ꝑꝑ scandalum: vel quia probatione destituitur. 2. q. 7.
9 c. pleriq; vel alia ratione. ¶ Tangit gl. † vtrū criminosus possit accusare criminosum. ar. ꝙ non. 6. q. 7. §. in hoc. tu dic, ꝙ licèt quis sit criminosus: tamen pōt obijcere contra accusatorem omnes exceptiones, quæ repellunt aliquem ab accusando, vt exceptio infamiæ, seruitutis, exbannimenti, excommunica. & simi. vt no. Bar. in l. seruos. ff. de accu. remittit ad no. per eum in l. cum mulier. so. ma. quod facit ad no. j. c. testimonium. j. de testi.

S V M M Æ.

1 *Absolutus non potest de eo crimine accusari, nisi fuerit ignorans.*
2 *Absolutio idem operatur, quod condemnatio, solutione secuta.*
3 *Capitulum istud de qua absolutione loquatur.*
4 *Pœna remissa per indulgentiam, vel aliter, non præiudicat priuato in iure sibi quæsito.*
5 *Iudiciū an possit iterum inchoari propter qualitatem omissam in primo iudicio.*
6 *Reus, contra quem actum est ciuiliter: si est absolutus, an de eodē delicto poterit agere criminaliter.*

1 DE his. †Absolutus non ꝑt de eodem crimine accusari. quod est verum, ni si fuerit ignorans, vel suorum iniuriam prosequatur: vel doceat de ꝑuaricatione accusatoris, vt in gl. & ff. e. l. si
1 cui. §. eisdem. † Idem operatur absolutio, quod operatur condemnatio solutione secuta, vt no. in l. ex mora. C. de lege aq̄l. & l. licèt. §. fi. nau. cau. sta. licèt. n. admittātur, vt maleficia puniancur: tū si vnus pręoccupat, & succumbit, alij non admittuntur, nisi probet ignorantiam, & præuaricationem priorū. an autem alterum probare sufficiat. dic vt d. §. ij sdē. per Bar. vbi no. ēt qualiter probetur ignorantia: & an posit ꝓbari contrariū, & qualiter, dic vt ibi. ¶ Quærit gl. quia tex. iste dic-
3 cit, † ꝙ absolutus nō ꝑt iterū accusari: de qua absolutione loquatur. dicit gl. ꝙ qn̄q; absoluitur; quia dispensatur: qn̄que quia egit pniam de delicto. & istis modis, quibus quis absoluitur à delicto, adde alios: quia qn̄q; quis absoluitur; qa actū est per inquisitionē. qn̄q; ꝑ exceptionem. qn̄q; quia præstitit purgationem. qn̄q; ꝑ trāsactionem. qn̄q; ꝑ absolutionem ab instantia. qn̄q; ꝑ iniuriæ remissionē. qn̄q; ꝑ iuri delationem. qn̄q; ꝑ pœnæ solutionē. qn̄q. quia absoluitur. & de isto plenius. j. dicā. primo casu, qn̄ quis absoluitur, quia dispēsatur. & dicit gl. ꝙ loquitur iste tex. quia dispensatio tollit pœnam, & cedit loco solutionis. de iud. c. at si clerici. & hic in gl. ¶ Secundo casu qn̄ egit pniam de delicto: & poterit accusari, vt ī gl. & no. in c. fraternitati. j. de scisma. ¶ Tertio casu qn̄ actū est ꝑ inquisitionem: & dic, ꝙ hēt locum iste tex. quia inquisitio succedit loco accusationis, vt l. 2. §. si publico. de adul. qd̄ dic, vt no. Inno. in c. cum dilectus. de purg. ca. ¶ Quarto casu qn̄ absoluitur ꝑ exceptionem. & dic, ꝙ aut exceptio proponitur ad eundem finē, ad quem proponitur accusatio: & hēt locū istud c. vñ si exceptio priuaret ab obtento bn̄ficio, vt j. e. c. accedens. absolutus super exceptione non posset iterū accusari. aut nō ꝓponitur ad eundē effectū: & nō obstante absolutione sup exceptione poterit iterū accusare, ar. l. uēdicatio. cū l. se. de euic. & fi. vide ꝑ In. in c. pe. & de or. cog. vbi dixit. s̄. de ele. c. quod sicut. & no. In. j. de purg. can. c. cum dilectus. & ibi plenissimè, qn̄ actū est ꝑ viā inquisitionis: an possit per viam accusationis, vel si per viā denunciationis, vel exceptionis, posit per uiā inquisitionis, vel accusationis, vel sententia lata in altero ex ꝑdictis modis obstet in alio. ¶ Quinto casu qn̄ absoluitur, quia præstitit purgationē. & dic, vt in c. ex tuarum. de purga. cano. 2. q. 5. cap. habet. & cap. Menna. ¶ Sexto casu quando per transact. in casibus, in quibus licet transigere. dic per Bar. in l. si maritus. §. si negauerit. ff. de adulte. ¶ Septimo casu quando quis absoluitur ab instantia. & hoc tripliciter: vel quia accusator erat inhabilis. j. eodem c. cum P. vel quia accusatio ineptè instituta, ut l. libellorum. §. quod si libelli. de accusatio. uel qa accusator destitit, uel de-

cessit.& quolibet istorum casuum iterum accusari pòtest'. & quandoque prosequi accusatio instituta. quod tetigi in ca. in nostra.s̃.de procu.& per Bar.in d.l.libellorum.§.fi. ¶Octauo casu quando per iniuriæ remissionem. & potest accusari: quia ius quæsitum fisco pacto priuatorum non p̃t tolli. facit l.diuus.ff.ad Sil.& quod no.in l.iurisg.§.si pacisçar. ff.de pac.
4 †sicut contra,remissa pœna per indulgentiam,vel aliter,non prejudicat priuato in iure sibi quæsito,vt no.in l.uenia. C.de in ius uoc.¶Nono casu, quando per iuramenti delationem. & dic,vt l.eum qui.§.in popularibus.ff.de iureiu. & d.cap.ex tuarum.¶Decimo casu qñ qs absoluitur ꝑ pœnæ solutionẽ: & tunc solutione eius,quod debetur,oĩno tollitur obligatio. quod dic vt l.ex morte.C.de le.aqui. ¶Vndecimo casu quando quis absoluitur per sníam diffinitiuam.& est casus in isto c.vt d.l.si cum.§.iisdem.ff.eo.tit.ut non possit accusatio replicari:nisi doceatur de præuaricatione,&c.vt hic, & ibi nota.
5 ¶Sed circa hoc quæritur.pone†q̃ in primo iudicio est omissa qualitas. an ꝑp̃ illam qualitatem omissam possit inchoari iudicium.pone exemplum.plus punitur,qui de nocte percutit aliquem:quàm si de die.pone ergo,q̃ accusaui de pcusione simpliciter:volo postea dicere,q̃ de nocte. quæritur utrũ posim.dicit Bar.qñque volo hoc addere ante nomen receptum inter reos.qñq; post accusationem pendentem. qñque post sníam condemnatoriam,uel absolutoriam. primo casu possum:similiter & sc̃do:& supsedebit̃ in prima,& supsedebitur super sc̃da,tanq̃ præiudiciali,& grauiori,vt l.j. C.q̃ accu. non pos.& l.per minorem.ff.de iud. Tertio casu qñ post sententiam.& aduertendum:nam qñq; prima fuit absolutoria. & dic,q̃ aut est secuta absolutio super facto(qa factũ nõ erat ꝓbatum) tunc denuo non p̃t accusari ꝑp̃ qualitatem,ut l.si quis cum totum.§.si ancillam.& l.egi.de exce. rei iudi. sed si esset secuta absolutio ꝑp̃ qualitatẽ non probatã,cum de se factũ esset verũ:tunc si aliquis conuenitur ex delicto alterius: & iterum non p̃t accusari,vt l.in delictis.§.si detenta.ff.de noxa.sed si conuenitur ex delicto ꝓprio:tũc bene posset accusari de suo facto,vt l.habebat.in prin.ff.de inst.qñq; prima sententia fuit condemnatoria:& tunc dicit Spe. q̃ non debet admitti sc̃da accusatio:licèt adijciatur illa qualitas, ultra. Ita no.in ti.de accu.§.j.circa prin.allegat l.prætor edixit. §. j. ff. de iniu.vbi si actum est iniuriarum,non p̃t agi de occiso.& vr̃ casus in l.q̃ seruum.in fi.de ac.& obli. Bar.tenet,q̃ ꝑp̃ aliam qualitatem omissam poterit accusari de nouo in eo,qd̃ plus est.Non ob.l.prætor.vt ibi per eum. qñ aũt absolutus est sup facto simplici:an possit rõne qualitatis omissæ iterum accusari,succinctè uide per eum in l.denunciasse.§.quid tamẽ. de adul.ibi.n.distinguit.aut dicta qualitas alterat delictum, ita q̃ transit in aliam spẽm delicti.aut non alterat: sed alterat accusationẽ,vel condemnationẽ.& hoc casu aut fuit absolutio: qa non factum:aut quia qualitas necessaria nõ fuit deducta, vel ꝓbata,vt ibi,vide per eum.& vide ẽt ad prædicta qd̃ ipse no.in l.quid ergo.§.pœna grauior.ff.de his, qui no.inf.in repetitione sua.¶Vlterius quæritur.†certum est, q̃ eodẽ delicto p̃t agi ciuiliter,& criminaliter,vt patet.s̃.de proc. c.tuæ.
7 & l.fi.ff.de priua.delic.& l.q̃ noĩe.de fur.†pone ergo, q̃ contra reũ actum est ciuiliter,& absolutus est: an poterit de eodem ti.agi criminaliter,vel econtra.pone actũ est primò criminaliter, & absolutus: & deinde agitur ciuiliter. distingue aut est secuta absolutoria super facto(puta crimen non commissum)& non poterit agi alia:aut pronunciatum est sup iure;(fortè quia crimen nõ est probatũ:)& poterit iterum agi, vt ff.de iu.do.l.si duo patroni.§.idem Iul.& Dy. no.in c.nullus.de reg.iu.lib.6.Si aũt lata est prima sníà condemnatoria, sine dubio poterit agi sc̃do iudicio. ita no.Cyn.in l.j.C.qñ ci. ac.cri.prę. & ibi an acta in cã criminali faciant fidẽ in cã ciuili:& econtra.ad prædicta facit,quod nota.in l.ex morte.C.ad leg.aqui.Est & decimus modus absolutionis, qñ qs fugit ad ecclesiam.& dicit Io.An.q̃ non poterit accusatio replicari.& sic potest intelligi istud c.præstito iuramento de puritate. 17. q.4.c.id constituimus.

S V M M Æ.

1 *Inimicus non solùm dicitur,qui me offendit:sed qui cum eo habitat co habitatione assidua.*
2 *Inimicus repellitur ab accusando.*
3 *Inimici capitales possunt dici, qui contendunt de omnibus bonis, vel maiori parte.*
4 *Inimicus,qui fuit patris,præsumitur ẽt inimicus filiorum.*
Inimicitia extenditur vsq; ad quartum gradum.Et ad tertiam personam.nu.6.
5 *Inimicitia qualiter extinguatur.*

1 R Epellatur. No.primò, †q̃ non solũ dr̃ inimicus,qui me offendit:sed qui cũ eo habitat:& intellige cohabitatione asfidua:secus si in hospitio, & ad tp̃s:quia tunc cum inimico cohabitans nõ censetur inimicus,vt ff.nau.cau.sta. l.licèt.
2 §.in factum.¶Secundò no. †q̃ inimicus repellitur ab accu-
a sando 2.& intelligit Vin.de inimicitia capitali, non de quolibet odio,vt in Auth.de testi.§.fi.qñ ergo agitur de aliquo repellendo per inimicitiam:intelligimus de inimicitia capitali.& istud est verum: sed vbi tractatur de aliquo repellẽdo à p̃mio,nõ requiritur inimicitia capitalis: sed sufficit odiositas qualitercunq; concepta.ff.de ma.te.l.testõ centurio.& l.Lu-
3 cius.§.Lucius Titius.de leg.2. †inimici aũt capitales possunt dici,qui contendunt de oĩbus bonis,vel maiori parte,ut l.ꝑp̃
4 litis.de excu.tu.†Itẽ ille,q̃ fuit inimicus p̃ris,p̃sumitur ẽt inimicus filiorũ.facit l.j.C.si qua.præ.po.vbi dr̃,q̃ inimicitia extenditur vsq; ad quartũ gradũ,vt l.si fœmina.C.ad Turpil.& l.lex Cor.ff.de iniu.Aduerte tã,quia iste tex.simpliciter dicit [inimicus.]&c.non est ergo distinguendũ quò ad excludendum inimicũ ab accusatione à testõ,& à similibus,à quo fuerit inimicitia causata.& ita no.in l.athletæ. §.dat remissionẽ. ff.de excu.quantùm aũt ad damnũ illatũ tertiæ personę fortè esset considerandũ:puta ꝑp̃ inimicitias inquilini domus, quã sibi locaui,fuit ab eius inimico cõbusta.qd̃ dic,ut l.in his rebus. ff.so.ma. ¶Qualiter inimicitia extinguat,nõ est dubiũ, q̃ per pacẽ,q̃ ẽt inter absentes fieri p̃t. Itẽ tacitè aboletur ꝑp̃ subsequentia merita,vt l.3.§.fi.ff.de adim.le. & l.in ipsius.C. fa.er.cum.n.inimicitia sit quidam rancor, & indignatio ai ꝑp̃ extrinseca:oportet probari, q̃ sit abolita per salutationem, risum,colloquium,& similia,ut no.Host.de iniur.§.fi. & pro tanto super ista consideratione iudicis arbitrium multũ potest,ut no.j̃.e.c.cum oporteat.nec semper esset offenso concedendum,si diceret magnam iniuriam: puta mortem p̃ris, vel filij non reuocasse ad animum. nam licèt signa inimicitiæ non ostendat: tamen erit tanquam inimicus ad petitionem aduersarii repellendus,vt colligitur ex no. per Innoc. supra
5 de re iudic.cum I.& A. ¶Tertiò no. q̃†inimicitia extenditur ad tertiam personam, scilicet habitantem cum inimico meo.idem si non habitat:sed est eius subditus,ut in ca. accedens.supra vt lite non contest alibi tamen no.q̃ ista materia non est multum extendenda, vt no. Innocen. supra de offic. deleg.c.insinuante. si enim hic excluditur habitans cum inimico:an excludetur pater,vel filius habitantis,qui alibi moram trahit:non uidetur,per regulam prædictam. ¶Quartò not.tex.ibi dum dicit,[quòd in festinationem blasphemiæ.] &c.consueuerunt enim inimici, & amici ipsorum infamare, & blasphemare inimicos: vnde sicut principium amicitiæ est bene loqui:ita & odium inimicitiarum malè loqui. vnde Salust.in Catilina.[Si quis etiã in culpa vacuus in amicitiã prauorum inciderit quotidiano vsu absq; illecebris, facilè par, similisq; cęteris efficitur.] Et Hieronymus ad Demetrium. [Mores, & studia dominarum plerunque ex ancillarum, & comitum moribus iudicantur.]

ADDI-

A D D I T I O.

a ¶Repellitur ab excusando etiam in notorio crimine 3.q.4.c.nulli episcoporum.& c.qui verò,l.qui accusare.de accu.Ang.in l.is qui reus.de pub. iu.Bal.in rub.C.de ac.Spe.de accu.uer.item q̃ cum inimico.& seq.

S V M M Æ.

1 *Iudex an veniat puniendus in foro ciuili,si reus est occisus per iniustam sententiam.*
2 *Satisfactio in foro pœnitentiæ non tollit pœnam ciuilem.*
3 *Accusari potest quis per calumniam pro pace.*
4 *Debilitare quid dicatur,remissiuè.*

A Ccusasti. Ponit pníam accusatoris calumniosi,quod consequitur mors,vel debilitatio.sc̃da ibi[si aũt.] ¶No.
1 primò,q̃ iste tex.ponit pœnã calumniati in foro pníali.†sed in foro ciuili an iste,vel iudex veniat puniendus,si reus est occisus per iniustam sníam.de iudice,si fuit in dolo,certũ est, q̃ capite punitur,vt l.lex Iul.§.fi.ff.ad leg.Iul.rep. idem in testib.qui præbuerunt falsum testimonium,vt l.j.ff.ad leg.Cor. de fal.& s̃.de testi.c.sicut.& de sicca.l.j.In accusatore calumnioso vr̃,q̃ auctoritate iudicis,& sníæ excusetur, arg.l.gñaliter.ff. de nox.ar.contra.s̃.de ma.contra.contra int.ec.cap.fi. ¶Quærit Io.An,an si aliquis interfecit patrẽ meũ, & pníam egit,si accuso eum,faciã contra cõscientiam,& ex odio:post quam scio ipsum egisse pníam:si non accuso, priuor hr̃ditate tanquam indignus,vt C.de his, quę vt indi.l.j.dicit Vin.q̃ potius debet hr̃ditatem dimittere.Io.An. tenet contrarium.
2 †quia satisfactio in foro pníæ non tollit pœnam ciuilem, vt no.s̃.e.c.de his.quod est verum:nisi cõscientia repugnet,quã sequatur.facit quod no.Io.de prescr.c.fi.& de censi. c.significauit.super prima gl.& vide in Spe.de acc.§.j.ver. item q̃ est
3 frater.¶†Vltimò attẽde,q̃ istud verbum [nisi ꝑp̃ pace.]&c. innuit,q̃ pro pace possit quis accusari per calumniam, nec accusator in foro conscientiæ puniatur. gl.hic tangit,& intelligit,vt in ea patet.Io.An.refert hoc ad pníam,de qua hic,vt imponatur,nisi pro pace aliter sit moderanda,vt pro scandalo euitando.& sic ad sequentia refertur.¶Quæro.quia hic fit
4 mentio de debilitatione. †quid est debilitare .item quid est membrum.dic per Bar.in l.2.ff.de pu.iu.Item tumefactio an dicatur vulnus,dic vt ff.de iniur.l.prætor. §. rei actione. per Bar.vtrobique.

S V M M Æ.

1 *Crimen euidens,& se exhibens in conspectu, non indiget accusatore.*
2 *Cirmen quando dicatur.*

1 E Videntiam. No.primò, †q̃ crimen euidens, & se exhibens in conspectu,non indiget accusatore: ergo à cõtrario sensu,si non esset euidens, non posset sine accusatore puniri.quod est verum de iure ciuili,regulariter. fallit in casib. no.in l.2.§.si publica.ff.de adul.de iu.can.qñ possit iudex sine accusatore procedere.dic vt in c.qualiter,& qñ.j̃.eodem.
2 ¶†Qñ aũt dicatur crimen euidens. a tangit hic Ioan.An. qñ
a committitur in conspectu iudicis,multis adstantib.si aũt solius iudicis,vr̃,q̃ idem,per istud c.patet.n. q̃ Caym mortem fratris sui Abel confessus fuit:& tñ August. per istam cõfessionem appellat hic istud crimen euidens.Vin.dicit, q̃ si sola confessio faciat rem dignam depositione:tñ non facit rem notoriam, puta si in pntĩa solius iudicis aliquid confitetur.dicit tñ de ista materia latius.s̃.de coha.cle. & mu. c.ad nr̃am. de purg.ca.c.fi.de quo plenius in c.vestra.

A D D I T I O.

a ¶Euidens.Euidens quid dicatur. & quo differat ab expresso, vide Bar.in l.prætor ait.in prin.de ope.no.iiun.

S V M M Æ.

1 *Laici non sunt admittendi, vel inimici ad accusationem clericorum.*
2 *Testis inductus contra me in causa criminali præsumitur inimicus meus.*
3 *Iudex si condẽnauit aliquẽ ad mortẽ: an ex hoc inimicitia sit cõtracta cum fratribus,& cognatis occisi:sicut si de facto occidisset.*
4 *Frater meus si offendit aliquem: ille offensus censetur etiam inimicus meus.*
5 *Accusatio,quæ est nulla,& etiam testimonium aliquem producit effectum.saltem compurgationis.nu.6.*
7 *Numerus compurgatorum est arbitrarius.*
8 *Clerici à quo possint accusari, pulchra distinctio.*

C Vm P. Laici, vel inimici clericos accusare non p̃sit.& tria facit. primò repellit primum accusatorem;quia laicus. secundò
1 secundum;quia inimicus.tertiò purgationem ponit.sc̃da ibi [cũq;.]tertia ibi[si vterq;.]No.primò†q̃ in accusationẽ clericorum non sunt laici admittendi.de quo 2.q.7. in summa. & j̃.dicam.¶Secundò no. q̃ iudex expressit hic cãm repulsionis.quia laicus erat.& fecit hoc ex officio: quod potuit,vt no.s̃.c.nulli.& l.quos prohibet. ff.de postu. & de cã inserẽda in sníà,vel non.dic,vt j̃.de re iud.c.sicut nobis. ¶Tertiò no.
2 †q̃ testis inductus contra me in cã criminali præsumitur inimicus meus:iõ me non p̃t postea accusare. Idẽ fortè, si fuit aduocatus,vel procurator accusatoris, vel pro eo fideiussit,
3 vt l.post legatum.§.his uerò.ff.de his,quæ vt indig. ¶†Quid de iudice, qui condemnauit aliquem ad mortem:an ex hoc inimicitia sit contracta cũ fratribus,& cognatis occisi, sicut si de facto occidisset.dic vt no.in l.lex Corn. ff.de iniur.vr̃,q̃ non: quia necesitate officii debet esse excusatus, vt d.l.post legatum.§.in oĩbus.& si ita est,ẽt testes non debent dici inimici:quia de iure ciuili ad testimonium sunt cogendi, vt l.si qñ.C.de testi.item non p̃t dici, q̃ iudex nocentem condemnando non offenderit:ergo non meretur pœnam,ut l.Graccus.C.de adul.dic q̃ in inimicitia contrahenda non considerat quod verum, & iustum est, vt patet in teste:qui si verũ dicat,præsumitur inimicus. sed cõsideratur quod potest animum ad iracundiam prouocare:licet possit illud fieri impunè,& etiam cum pręmio.vt accusare,testificari,& aduocare, & iste est casus no,& ibi Bart.ff.de his,quæ,vt indig. & bene probat per istum tex. vbi conatus, & animus offendẽdi etiã sine effectu sufficit pro inimicitia contrahenda:puta tulit testimonium super accusatione nulla.Item & accusatio ꝑ istũ. I.laicum exhibita fuit nulla.& tñ oritur inimicitia p̃sumpta. ad hæc s̃.de præsum.c.sicut noxius.quinimò ẽt si quis nescit offensam sibi illatã.tñ si causas inimicitiæ hẽt,inimicus est: puta si fictus amicus concubuit cum vxore amici: q̃q̃.n. ille nesciat: tñ legatum, & oĩs libertas intelligitur reuocata ex p̃sumpta voluntate,si sciuisset,vt no.in l.si sororem.C.de his quę vt indi.& no.Bar.in d.l.j.e.ti.ff. vbi ẽt si quis accuset iam mortuum de crimine, de quo p̃t contrahere inimicitiam cũ defuncto.¶Quartò no.q̃ si accusatio est nulla (quia producta ab inhabili)p̃t ille ab alio accusari. Item si accusator ab illis decessisset,vel aliter,accusatio non teneret,vt no.Bar.in
4 l.libellorum.§.fi.ff.eo.ti.¶Quintò no.†q̃ si frater meus offendit aliquem:ille offensus censetur ẽt inimicus meus. non ergo solùm ex parte offensi cõtrahitur inimicitia cum agnatis ipsius;sed ẽt ex parte offendentis: ita vt eius agnati, sicut ipse offendens,possint excludi ab accusatione, & à testimonio cõtra ipm.ille ergo,q̃ cãm inimicitiæ præbuit, & agnati eius,pñt ex dicta inimicitia se tueri,tetigi.s̃.e.c.repellãtur.
5 ¶Sextò no,†q̃ accusatio,q̃ est nulla, & ẽt testimonium aliquẽ producit effectũ,vt hic patet.Item producit effectũ; qa non dẽt ab ea desistere accusator sua auctoritate;nisi petita, & concessa abolitione.quod dic, vt l.j.§.accusationem. ff.ad Turpil. ¶Septimò no.q̃ si plures coniuncti vnus post alium

ſucceſsiuè accuſat aliquem:præſumitur malus zelus,& quædam ſubmiſsio,ſiue ſubrogatio:quæ prohibetur, & punitur,
6 vt l.1.§.incidit.ad Turpil. ¶ Octauò no. † q̃ licèt accuſatio ſit nulla:tñ ꝓducit effectũ purgationis:ſicut teſtis,qui nõ debet examinari,facit indiciũ,vt not. in l. maritus.ff.de quæſti.
7 ¶ Nonò no.† q̃ numerus compurgatorũ eſt arbitrarius. de quo in gl.¶ Vltimò gl.magna tractat,qui ſint habiles ad teſtimoniũ,& accuſationẽ clericorũ:ex cuius dictis, & Do.bre
8 uiter ſic diſtingue. † Cũ q̃ritur à quo poſsint clerici accuſari. dicas aut quæris an clericus cõtra clericũ admittatur ad accuſationẽ.an laicus contra laicũ.an econuerſo.primo caſu cũ quæritur,an clericus cõtra clericũ : & dic, q̃ aut loqueris in exceptis criminibus:& ſunt clerici cõtra laicos admittendi,ẽt criminoſi:ſed in nõ exceptis criminibus,dic, q̃ aut sũt clerici malæ famæ:& non admittuntur.2.q.7.c. ꝓſumũt.& c. clericus.& idẽ in irregularibus,q̃ nõ poſſunt aſcẽdere ad ordinẽ,quẽ hẽt accuſatus.2.q.7.c.ipſi. & c.teſtes.& ſi ꝓcedat ir regularitas à vitio corporis.Idẽ de ignotis, & ſuſpectis. 2. q. 6.c.ſi qui.& c.requirendum.Si aũt clerici,qui accuſant , ſunt bonæ famæ.dic vt 2.q.7.in ſumma. Secundo caſu , qũ laicus cõtra clericum : & tunc aut laicus proſequitur ſuã, vel ſuorũ iniuriã:& admittitur ad accuſationẽ,nõ ad teſtimoniũ, vt in prin.huius gl. & qũ dicatur ꝓſequi ſuorum iniuriã.dic vt l. ſi fœmina. ad Turpil. aut talem iniuriam non proſequitur : & tunc aut loqueris in exceptis criminibus. & ſubdiſtingue;q̃a aut ſunt laici bonæ famæ:& debent admitti.aut malæ famæ: & tunc idem,ſi ſunt clerici ſimiliter malę famæ:niſi eſſent inimici,& conſpiratores.ſi autẽ clerici ſunt bonæ famæ: tũc laici malæ famæ non admittuntur etiam in exceptis . & iſta eſt diſtinctio glo.hic.In caſu ergo huius c. licèt iſti eſſent clerici malæ famæ:quod patet ex indicta purgatione: & licèt agere tur de crimine excepto.ſ.ſimoniæ. tamen non fuit iſte laicus admiſſus;quia erant inimici.Secunda ergo eſt,q̃ niſi in exceptis, laici prohibentur ab accuſatione clericorum . niſi ſuorum iniuriam exequantur,vt dixi.econuerſo autem an clerici contra laicos admittantur:vr̃ , q̃ idẽ.ſ.q̃ non.qd̃ d.c, vt s̃. de teſti.c.de cetero.In crimine tamen ſimoniæ contra laicos indiſtinctè admittuntur omnes ad accuſandum, & teſtificandum : pro innocentia verò clericorum an laici admittantur. dicit glo.q̃ ſic:& etiam bonæ mulieres,vt no.de purga.cano. c.cum in iuuentute.& 2.q.5.c.omnibus.in fine &c.

S V M M Æ.

1 *Monachus poteſt accuſare abbatem,non obſtante obedientia, & ſubiectione.Non tamen alium.nu.2.*
2 *Expenſæ debent miniſtrari monacho accuſanti abbatem de bonis monaſterij.Sed non contra alium.6.*
3 *Monachus de licentia abbatis an poſſit alium accuſare.*
4 *Monachus an poſſit denunciare.quòd ſic.*
5 *Expenſæ an ſint miniſtrandæ,vel nõ,perſonis eccleſiaſticis, agẽtibus, accuſantibus,vel ſe defendentibus.*
7 *Monachus,antequam admittatur ad accuſationem Abbatis, an ſit in*
8 *quirendum de eius idoneitate.*

EX parte. Monachus accuſare põt abbatem:alios non. & à monaſterio neceſſarias expenſas habebit.ponit dictum,& exceptionem à dicto,quoddam ſoluens obſtaculum.ſecundò ac-
1 cuſatori prouidet de expenſis.ibi[quibus.] Nota primò † q̃ monachus poteſt accuſare Abbatem,non obſtante obedientia,& ſubiectione. Alij autẽ ſubiecti alterius poteſtati ratione patrię, vel dominicæ poteſtatis , vel alterius ſubiectionis an poſsint ſuos dominos accuſare , vel econtra.dic vt l. ſed ſi hoc.§. ſi autem.ff.de in ius vo.obligatio enim ad obedientiam non includit iſtum caſum.facit l.quid ergo. §. ſi hæres.
2 ff.de leg. 1.& l.qui ſeruum.de verbo.obli.¶ Secundò no.† q̃ monachi nõ poſſunt accuſare aliũ,quã Abbatẽ. tũ quia mortuus eſt mundo. 16.q. 1.c.placuit.tũ q̃a ſeruos Dei nõ oportet litigare.s̃.de poſt.c. 2. tũ q̃a acculatio ꝓcedit à libero arbitrio,qd̃ monachi nõ hñt.de ele.c.ſi religioſus.li.6.¶ Tertiò
3 not. † q̃ monacho accuſanti Abbatẽ debẽt expẽſæ de bonis monaſterii miniſtrari.ratio redditur in lr̃a:q̃a ꝓpriũ nõ habent, & inter expẽſas neceſsarias cõputãtur expẽſæ litis, ſiñ Tã.& Vin.¶ Opponit. monachus iurat, q̃ erit fidelis Abbati.22.q.5.de forma.ſol.dic q̃ ꝓmiſsio obediẽtiæ nõ cõprehẽdit iſtũ caſũ.nõ minus enim põt dici fidelis,q̃ nõ ſinit abbatẽ perire in delicto.23.q.4.c.ipſa pietas.& cũ remouet ab error̃e tũc viuificatur.e.cã.& q.c.1.¶ Quæro. dr̃ hic,q̃ monachus nõ põt aliũ accuſare . † q̃ro an poſsit de licẽtia Abbatis.gl.tenet q̃ ſic. ſine licentia tñ Abbatis põt accuſare ẽpm, cuius eſt cubicularius,vt d.c.cũ paſtoris.& c.ſe.& ita dicit Inno.s̃. c. proxi.agere aũt ciuiliter an poſsit. dic q̃ ſic,ſi eſt in ſtudio de licentia abbatis, vt hic in gl.magna.ad hoc l.ſi lon
5 gum.ff.de iudi.¶ Scd̃ò q̃ro,† an poſsit denunciare.gl.ſentit q̃ ſic:q̃a ab euãgelica denũciatiõe nullus excludit.dicit Vin. ego nõ admitto monachũ denũciãtẽ in figura iudicii alios,
6 quã fratres ſuos.† deferendo tamen alium,quã abbatẽ, non habebit expenſas à monaſterio,vt no.Io.2.q.7.c.cũ paſtorẽ.
¶ Doctores hic plenè tractant de expenſis miniſtrandis,vel
7 non perſonis eccleſiaſticis de bonis eccleſiæ . † dic ergo, q̃ aut loquimur in monachis,aut in clericis ſecularibus.& ſi in monachis:aut agunt:aut conueniuntur.& ſi agunt,dic q̃ qñque agunt cauſam propriam : vt cauſam ſuæ electionis , vel ſimilem. & non debent habere expenſas à monaſterio : ſi tñ eſſent in ſtudio de licentia abbatis,& hoc eis conceſsiſſet abbas:tũc enim nedũ q̃ debeãt expẽſas habere:ſed põt ad hoc monaſteriũ obligare, vt hic in glo.magna.in fin. de hoc in d. capi. cum paſtoralis. ſi autem non agunt cauſam propriam, & tunc quandoque agunt contra abbatem:& debent habere expenſas à monaſterio.aut contra alium (puta contra epi ĩcopum,cuius eſt monachus cubicularius:qd̃ põt.)& nõ debet habere expenſas à monaſterio . & hoc,cum monachus agat,ſiue accuſet.Si autem conuenitur(puta, q̃a abbas inquirit cõtra eũ)& debet habere expẽſas pro aduocatis , & ſimilibus,vt no.Specu.in ti.de inquiſitio.§.vlti. ſcd̃o caſu principali,qñ loquimur de clericis ſecularibus.dicit Io.An.q̃ ſi denunciat,& eſt pauper,& agat vtiliter eccleſiæ,habebit expẽ. ſecus ſi accuſat,cum illa dicatur illaudabilis intentio.2. q.7. c.ſi quis eps.facit qd̃ no.Io.2.q.7.§. ex his omnibus.& Bar. Brix.9.q.venera.quæ incipit.Canonicus quidam. Abbas aũt accuſatus debet habere expenſas,vt hic in gl. ¶ Tertiò q̃ro.
8 † an,antequã monachus admittatur ad accuſationem Abbatis,ſit inquirẽdum de ſua idoneitate.gl.1.dicit, q̃ ſic:ſi enim eſſent infames,vel aliter irregulares , nõ eſſent admittendi. ex quo autẽ ſunt admiſsi ad accuſandum , vel denunciandũ, habebunt expenſas, vt hic dicitur,aliàs ſecus,ſecũdùm Inn. ordinarius ergo ſemper debet inquirere ſummariè , etiam partibus non vocatis,de ꝓſonæ accu. qualitate : ſed delegatus (ex quò cã ſibi committit̃)amplius nõ debet inquirere, ſecundùm Ioã.An. & Inno.

S V M M Æ.

1 *Collatio beneficij in dubio intelligitur perpetua,non ad tempus .*
2 *Commenda beneficij ſine cura poteſt eſse perpetua.*
3 *Cantans miſsam , dormitione non præmiſſa , priuandus eſt beneficio.*
4 *Sententia priuationis nocet non accuſato.*
5 *Spoliatus beneficio , poſt ſententiam priuationis non poteſt agere interd.Vnde vi,tanquam ſpoliatus.*
6 *Probatio , & acta facta in vno iudicio, præiudicant in quocunque alio.*
7 *Clerici poſſunt torqueri.*
8 *Commenda an debeat fieri cum cauſæ cognitione.Et an poſſit reuocari ad voluntatem commendantis.nu.9.*

Si

SI conſtiterit. Ebrioſus , & non ꝓmiſſa dormitione miſsam celebrans,bñficio ſuo priuatur.& primò inſtruit,qñ contra actorem pronunciandum ſit.ſcd̃ò qñ pro ipſo [ibi ceterum .] ¶ No.primò,q̃ iſte, contra quem agebatur,duabus exceptionibus ſe tuebatur : prima q̃a non poterat ſe dicere ſpoliatũ,cum hr̃et bñficium in cõmendã.ſcd̃a quia canonicè ꝓ ſniam priuatus: & ſic vtebatur cõtrariis defenſionib.quod an poſsit:dic ꝓ Dy.& Doc.in c.nullus plurib.de reg.iur.li.6.
2 ¶ Scd̃ò no.† q̃ in dubio collatio beneficii intelligitur perpetua,non ad tp̃s:qñq; tñ ad tp̃s conceditur , vt in commendã. de qua hic ꝓ In.& Io.An.j̃.de elec.c.nemo deinceps. li.6.ibi
2 [de cõmẽda eccleſiæ parochialis]in tex.† cõmenda aũt bñficij ſine cura p̃t eẽ ꝓpetua:ſed eccleſiæ collegiatæ,dicit ibi Archi.q̃ põt ẽt eſſe ꝓpetua.Sed Io. An. ibi cõtra:q̃a in materia fauorabili eccleſia curata includit collegiatam,vt c. ſtatutũ.
3 de elec.lib.6.¶ Tertiò innuitur hic, † q̃ priuandus eſt beneficio,qui cantat miſsam, dormitione nõ præmiſſa.dicit tamẽ Io.An.q̃ dormitio nõ præmiſſa nõ fuit cã huius iuris: ſed potius ebrietas,in qua p̃ſumebatur eſſe,cum celebrauit.nam & ſine dormitione poſſet cibus ẽt digeri. vñ refert Ab. ſe ſociũ habuiſſe,q̃ ꝓ octo dies non dormiebat.facit qd̃ no.de conſe. di.j.c.ſacra.& de cele.miſſ.c.ex parte.Intrauiſſe aũt tabernã, non fuit iuſta cã priuationis beneficij. remittit Ho.ad no. de vi.& hone.cleri. c.à crapula . ſed celebratio añ digeſtionem
4 fuit iuſta cã priuationis.7.q.j.c.nihil . ¶ Quartò no.† q̃ ſnia priuationis nocet non accuſato,contra quẽ agat:ſnia.n.facta executione,inducit priuationem,ẽt ſi fuiſſet dñs, iuxta no.in §.fi.Inſt.de of.iu. ergo agens carens titulo agit de facto ſine dñio:iõ repellendus:ſicut ille,qui agit ſine actione,vt l.pupil
5 li.§.item videamus.ff.de neg.ge.¶ Quintò no.† q̃ ille,q̃ poſt ſniam priuationis bñficio ſpoliatur , non p̃t agere interdicto vñ vi.tanq̃ ſpoliatus.& hoc verum,qñ rõnabiliter condemnatur,puta conuictus,vel confeſſus corã ſuo iudice, vt hic dicit tex.ſecus ſi iniuſtè.i.ſine cãæ cognitione,vt s̃. de reſt.ſpo.ca. conquerẽte.& l.meminerint.C.vñ vi. intelligo.n.q̃ cõtra iſtũ repetentẽ eccleſiam obiiciebatur ſnia lata contra eum à ſuo iudice:vel confeſsio ſuper dictis cribus.ſi aũt ſnia, uel cõfeſſio non p̃ceſsiſſet: non poſſent fortè obiici contra eũ hæc crimina:ſed ſi reperiretur ſemel pacificè poſſeſſa . non dico de exceptione cõmendæ.ad hoc vide,quod no.Inn.j̃.de exceſs.
6 p̃l.c.inter dilectos. ¶ Sextò no.† q̃ ꝓbationes,& acta facta ĩ vno iudicio(vt fuerunt hic corã eꝓ ſuo)p̃iudicãt in quocũq; alio:non.n.dr̃ hic,q̃ eps ſuus ex iſtis delictis iſtũ condemnauerit:ſed q̃ corã eo confeſsus extitit,vel conuictus.& ad hoc vide,qd̃ no.s̃.de teſti.c.cãm.Io.An. tñ ſupplet ad iſtũ text.q̃ fuit ꝓ eꝓm condemnatus . nulla.n.probatio operatur effectũ ſnię,vt no.in l.ſed ſi poſſeſſori.§.fi.ff.de iureiur.& c.iudex.de of.dele.li.6. ¶ Septimò no.q̃ iſte fuit poſitus ad qõnem.i.ad
7 tormenta.& valuit confeſsio ſine coactione extorta.† ex quo collige,q̃ clerici pñt torqueri.de quo in c. cum in contẽplatione.j̃.de reg.iu.Itẽ q̃ valet confeſsio facta in tormentis.qd̃ dic,vt ff.de qõn.l.j.¶ Octauò no.in ver.ceterũ . q̃ iſte dicit ſe ſpoliatum:& tñ hic dr̃, q̃ ꝓbare debuit eccleſiam ſibi canonicè conceſſam:& ſic titulum.Itẽ & poſſet de hoc.s̃.de cauſa poſſ.c.cum ſup.& c.ex inſinuatione.de procu. & c.in literis . de reſt.ſpo.¶ Nonò no.q̃ paria ſunt,quem ſpoliari non conuictum,& ſpoliari poſt ap.ltimam.vtroq;.n. caſu dẽt poſſeſſio ſibi reſtitui,vt d.c.conquerente.& c.non ſolum . de ap.li. 6.& c.bonæ.s̃.de ap. ¶ Tractat hic Inn. aliqua de commen-
8 da.† & primò quæro:an commenda a debeat fieri cum cauſæ cognitione.& dic,q̃ ſic:quia eſt quædam prouiſio irregularis , cum fiat ad tp̃s : & de perpetuo prælato debet eccleſiæ prouideri,vt c.ne pro defectu.s̃.de elect.& c.nulla.de cõceſ.præben.& quia commenda fit ex cã,& ad tempus : & ex diſpenſatione non p̃t fieri per inferiorem eꝓ, ut no.Archid.
9 j̃.de elect.c.nemo.li.6.¶ Secundò quæro. † an talis commenda poſſit reuocari ad voluntatem commendantis. glo.vr̃ hic tenere,q̃ ſic.idem Inn.aliter gl.in d.c.nemo . & ibi ẽt an per mortem commẽdantis expiret: & an iſte faciat fructus ſuos, ſicut p̃latus.& an dicatur eccleſia vacare.& an ſint citandi illi,quorum intereſt . & an currat tp̃s ſtatutum ſuper vacationibus beneficiorum.dic plenè vt d.c.nemo.& s̃.de ele. c.dudum.vbi etiam vide 21.q.j.c.qui plures. & 60.di. c.ſctõrum.

A D D I T I O.

a ¶ An Commenda. Commenda in beneficialibus nõ transfert titulum. Bal.in l.ex uerbo.C.de fideicom liber.nec dicitur titulus. Io. An.in cap. dilectus.de dila.li.6.in nouella.Bal. vbi s̃. in c.dudum.probat contrariũ. vide ibi In.& Car.in cle.fi.in 12.q.de procu.

S V M M Æ.

1 *Confirmatus per Papam non poteſt conſecrari, vel benedici per aliũ, q̃ per ipſum ſine eius licentia : niſi aliud habeat conſuetudo illius eccleſiæ.*
2 *Abbatiſſa benedicitur , ſicut Abbas : nec tamen confert ordines .*
3 *Abbatiſſæ ſolitæ benedici , niſi infra annum poſt confirmationem benidictionem ſuſceperint,cadunt à iure ſuo : niſi cauſa rationabilis illas excuſet .*
4 *Exceptio admittitur contra petentem benedictionem:licèt iam ſit cũfirmatus : ſi excipiens ſit perſona legitima ad excipiendum .*
5 *Appellari poteſt ab executore, cui Papa commiſit certum articulũ .*
6 *Excipere an poſſit contra aliquem , qui non poteſt eum accuſare .*
7 *Teſtimonium ferens in cauſa criminali , præſumitur inimicus .*
8 *Benedictio facta per iudicem à quo , an teneat , pendente appellatione legitima .*
9 *Iudex non debet impendere officium ſiuum non petitum .*

MEminimus. Inimicus etiã à voluntaria exceptione repellitur:& primò ponit mandatum nõ exe cutum,& eius cauſam.ſecũdò cauſam improbat, & illud exe
1 qui mandat.ibi.[quia verò.]No.primò,† q̃ confirmatus per Papam non poteſt conſecrari,vel benedici per alium, quàm per ipſum ſine eius licentia.ad hoc j̃. de elect.c.antepenul.in vlt.gl.& de tempor.ordin.c.cum in diſtribuendis. & hoc verum,niſi aliud habeat conſuetudo illius eccleſiæ. ¶ Secundò
2 no.† q̃ abbatiſſa benedicitur,ſicut & Abbas.j̃.de elect. cap. indemnitatibus.li.9.non eſt tamen eiuſdem effectus benedictio abbatiſſæ,cuius eſt benedictio abbatis. Abbas enim benedictus monachos benedicit.de ſupp.neg.præ.c.1.& minores ordines confert.de æta.& qualit.c.cũ contingat. quæ nõ facit abbatiſſa:cum ſit actus virilis.de maior.& obed.c.dilecta.de pœni.& remiſsio.c.noua. pro benedictione tamen nõ tenentur ire ad curiam perſonaliter,vt d. c. indemnitatibus.
3 §.ſed cum eas.Et aduertendum, † q̃ abbatiſſæ ſolitæ benedici (niſi infra annum poſt confirmationem bñdictionem ſuſceperint)cadunt à iure ſuo:niſi cã rationabilis illas excuſet; in cle.accedentes.§.ſtatuimus.de ſta.mon. an autem ante benedictionem poſſint adminiſtrare.remiſi ad Oldra.j̃.c.cun-
4 ctis.s̃.de elect. ¶ Tertiò no.† q̃ contra potentem benedictionem,licèt iam ſit confirmatus, admittitur exceptio , ſi excipiens ſit perſona legitima ad excipiendum: & locus eſt tunc examinationi,cum benedicitur.Remittit Ioan.And.ad no.p eum.s̃.de elect.c.venerabilem.ſuper ver. examinatio. uerſi.
5 ſed nunquid abbas. ¶ Quartò no.† q̃ ab executore,cui Papa commiſit certum argumentum,appellatur.ratio: quia nõ eſt merus executor,ſed miſtus . commiſsio enim Papæ videtur facta ſecundùm naturam negocii,de quo agitur: licèt aliter verba ſonent.vt c.cauſam.s̃.de reſcrip. Sed de natura benedictionis eſt,vt contra ipſam petentem exceptiones legitimæ admittantur.ergo ſic commiſiſſe vr̃.s̃.de offi.dele.c.ſup eo.& de iſta materia executorum vide in c.fi.s̃.de præſump.
6 facit 33.diſt.c.laici.¶ Quintò no.† q̃ ille,qui non põt aliquẽ

accusare,non ꝑt contra ipm excipere.qd̃ est verum, qñ exceptio hẽt naturã,& effectum accusationis, vt erat hic,vt j̃.c. super his.secus de exce.q̃ sapit merã defensionẽ,vt l.libertus à patrono.ff.de in ius voc.isti.n.q̃ voluntariè se opponũt,hñt naturam potius actoris,quàm reorum,iuxta no. p Inno.s̃.de exce.c.cum inter priorẽ.& c.exhibitam.de iud. ¶Sextò no. q̃ iste H.dixit se velle istum accusare de crimine simoniæ, & sic nondum accusauerat,aliàs videretur benedictio differenda,vt s̃ c.oipotens.aliud est ergo accusare, & aliud accusare
7 velle.facit quod no.in l.in ementem.C.de contrah. emp. arg. contra de lo.3.l.Pamph.§.propositum.¶Septimò no.†q̃ ille,qui tulit testimoniũ in cã criminali,ꝑsumitur inimicus. qd̃ est verum,sc̃dm Ho.qñ sponte,& sine coactione se obtulit.& sic intelligitur Decr.cum P.Man.s̃.e.secus si coactus fuisset: quia tunc bonũ obedientiæ ab oĩ suspicione,& calumnia excusaret.23.q.j.c.quid culpatur.& de temp.or.c.ad aures. certe istud dictũ Ho.vr̃ nimis restringere ista iura:q̃ volunt ipm repelli ab accusatione,q̃ testimonium tulit in cã criali: & vr̃ restringi ad casum à iure reprobatũ, & nõ cõtingentem.s.q̃ q̃uis vltrò ad testimonium se obtulerit (qd̃ nunq̃ accidit)nec valeret,ar.l.q̃ oĩa.ff.de procu.& ideo dic,vt dixi s̃.eo. c. cũ P. in 3.no. ¶Octauò no.q̃ ꝑp exceptionẽ oppositam iste distulit bñdicere.& postea subdit tex.[quia verò te non decet appellationi deferre.]&c.ex quo argue,q̃ ille,q̃ post appellationem differt procedere in cã:non vr̃ appellationi deferre.si.n. iste videretur distulisse,Papa diceret [quia te nõ decuit.]vtrũ aũt,si detulisset huic friuolæ appellationi,potuisset procedere postea,& sic reuocare dilationẽ.dic vt no.Io.An. s̃. de ap. c.constitutis.2.sup verb.confirmante.& j̃.de ap.c.cũ ap.li.6.
8 vbi de hoc.¶Quæro.dr̃ hic,q̃ appellatio non fuit ltĩma:†sed pone,q̃ fuerit ltĩma:& ea pendente bñdictio facta est p iudicẽ à quo:an teneat.dubiũ in hoc pendet, an ista bñdictio sit reiterabilis.de quo in d.cle.attendentes. §.statuimus . ubi de hoc.de eꝑali nõ est dubiũ:q̃a illa cõsecratio imprimit characterẽ,& si iniuste fiat.de quo j̃.de ele.c.,quida.in glo.electio. li.6.¶Nonò no.q̃ Papa remittit cãm ad iudicẽ à quo, si fuit frustratoriè appellatũ:& hoc siue dicas iudicẽ à quo detulisse appellationẽ:siue nõ.de quo in d.c.cũ ap.& c.cor. eo. titu.
9 ¶Decimò no.†q̃ bñdictio dẽt peti . & sic iudex nõ dẽt impẽdere suũ offm̃ nõ petitũ.qd̃ dic,vt dixi s̃.de post. c.bonæ.j.

S V M M Æ.

1 *Plures possunt vnum denunciare, & similiter accusare.*
2 *Accusare alium nemo potest per literas.*
3 *Accusari, siue denunciari pōt quis in eadem scriptura sine libello de pluribus criminibus.*
4 *Tenor totus accusationis non oportet, transmittatur ad accusatum.*
5 *Terminus prefigitur à iudice in criminalibus ad comparendum.*
6 *Iudex non debet licentiare reum: etiam si accusator, vel actor in termino non compareat.*
7 *Intentionem suam dubiam potest quis declarare in iudicio.*
8 *Subditi possunt accusare prælatum suum.*
9 *Accusator, siue denunciator si non compareat in termino, imponitur sibi silentium, ne possit de cetero accusare, vel infamare.*
10 *Denunciator licèt desistat, petendo abolitionem: non tamen cessat iudicis officium.*
11 *Denunciatio euangelica omnes ligat.*
12 *Iudex an possit statuere accusatori terminum ad probandum, seu ad accusandum: ita q̃ de cetero non audiatur.*
13 *Desistens ab accusatione an semper incidat in Turpilianum.*
14 *Desistentis ab accusatione quæ sit pœna.*

LIcèt Ante inscriptionem accusator ꝑt desistere sine pœna:& si nõ veniat ad terminũ: imponitur ei silentium.prima pars narrat factum.2. ibi[nos igitur.]duo diffinit.& tertium ibi[ne aũt.]prima ponit quinq;.s.archiepi delationem:ipsius citationẽ: & cõparitionem:deferentium requisitionẽ:& ipsorum rñsionem. sc̃da ibi [Celestinus.3.]ibi [cum autẽ.]quarta ibi[ne aliq̃d.] qn
1 ta ibi[ipsi aũt.]¶ No.primo†q̃ plures possũt vnũ denunciare,similiter & accusare:sed iudex dẽt tuc eligere magis idoneũ.qd̃ dic,vt l.accusare.§.lege Iul.ff.e.ti.& quæ sit rõ differentiæ, quare magis plures vnũ,& non vnus plures. dic vt in Spe.de accu.in prin.¶ Secundò no. q̃ isti canonici detulerũt istum archiepm per literas.& intellige, q̃ nõ accusando,sed
2 oĩa notificãdo.† ꝑ literas enim non pōt quis aliũ accusare,sicut nec testificari.2.q.8.c.per scripturam. sc̃dm In. ¶Tertiò
3 no.†q̃ pōt quis in eadẽ scriptura,siue libello de pluribus criminibus accusari,siue denunciari.dic,q̃ quandoq; vult quis accusare vnum de diuersis delictis,quæ puniũtur eadẽ lege: ac de omnibus potest simul accusari.ar. l. nõ est nouũ.de ac. emp.& hic.quoniam omnia ista crimina, de quibus in text. tendũt ad depositionem.facit.ff.de iniurijs.l.prætor. §. si cui plures . quandoque illa plura delicta puniuntur diuersis legibus:tunc dic,q̃ bene potest accusari simul,hoc est eodẽ tempore:sed non eodẽ libello.arg.dictæ l.non est nouũ.& qd̃ ibi no.& prædicta vera,qñ ex diuersis factis plura crimina oriũtur:secus si ex vno,vt l.qui de crimine.C.eo.ti.vbi an diuersis temporibus possit quis de varijs criminibus accusari: q̃a textus iste loquitur,qñ de eisdem,& eodẽ tpe deferebatur à pluribus.& de hoc no.Bar.in l.libellorum.§.sed si aliud.ff.eo.tit.
¶ Quartò no. quòd hic Papa citat istum archiepm sub hac
4 forma. [q̃ veniat rñsum obiectis.] ex quo collige, † q̃ non est opus trãsmitti totũ tenorem accusationis.& ita intelligit Bar.hũc tex.in l.inter.ff. de pub.iudi.In ciuilibus verò an incitatorio sit inserendus totus tenor libelli. vide per Cyn. in Auth.offeratur. C. de lit.cõte.& qd̃ no.in c.2.s̃. de dila. per
5 glo.& Doc.¶ Quintò no. † q̃ in criminalibus præfigitur terminus à iudice ad comparendũ:vtrũ aut citatio debeat accusatum apprehendere personaliter:vel sufficiat,q̃ ad eius notitiam pueniat.dic q̃ sufficiat, q̃ citetur ad domũ,vel aliter: ita q̃ sit verosimile ad eius notitiã peruenisse. vt ff. de requi. re.l.1.& no.Spe.in titu.de accu.§.1. ver. sed nunquid sufficit.
¶ Sextò no.q̃ terminus statutus fuit ad cõparendũ à Celesti
no.& pendẽte termino decessit,& nihilominus iste cõparuit corã successore.q̃ an teneretur,dicã.j̃.¶ Septimò no. q̃ cõparuit in termino archiepiscopus . & nullus erat , qui prosequeretur cãm cõtra eum:& tñ Papa ipsum à termino nõ ab
6 soluit.ex quo collige, † q̃ etiã si accusator,vel actor in termino nõ cõpareat; non debet iudex licẽtiare reũ:nec ipse reus sine iudicis licẽtia recedere:aliàs esset contumax, vt no.& dixi.s̃.de iudi.c.1.& j̃.c.ad peti.& s̃.de offi.dele. ç. cõsuluit. & qd̃ no.Inno.j̃.de pæ.c.calumnia.vbi hoc oĩno vide. ¶Octauò no.q̃ Papa interrogauit istos, an pro se, vel alijs &c.& sic in criminibus admittitur quis nomine alieno:& pōt cõstitui procura.vt hic.qd̃ est verũ, qñ agitur per viã denũciationis, vel inquisitionis:secus autẽ si ꝑ viã accusationis,vt j̃.c. proxi.vbi plenè. ¶ Nonò not. excusationem istorum asserentiũ
7 se non scripsisse animo accusandi, &c. ex quo no. † q̃ potest quis intentionẽ suã dubiè declarare in iudicio.qd̃ dic, vt l.si quis intẽtione.ff.de iudi.& de ver.ob.l.inter stipu.§. sacram. & j̃.c.cũ dilecti.vbi tex.no. ¶ Decimò no.q̃ dicit [sed quia
8 super quibusdã incorrigibilis videbat]&c.† q̃ inferior corrigit maiorẽ.& q̃ subditi possunt accusare prælatũ suũ,de quo dic,vt no.2.q.7.in summa.& tetigi.s̃.c.cum.P. ¶ Vndecimò no.q̃ isti canonici miserunt lr̃as cum specificatione criminũ ad Papam,& ẽt nunciũ:iste autem fecit archiepm citari:& in hoc formã mãdati excessit.& in hoc vr̃ mihi difficile c. qũo Papa ad instantiam nuncij fecit hunc citari,si mandatũ sufficiens non habeat:cũ tamen dicat se seruasse iudiciariam gra
9 uitatem.¶ Duodecimò no.† q̃ si accusator, siue denunciator non compareat in termino:imponitur sibi silentium : ne posit de cetero accusare,vel infamare.magna est ergo pœna desistentis ; quia iterum ad accusandum non admittitur.

quod

qd̃ an sit verum:& qñ de iure ciuili, dic vt no.Bar.in l.si maritus.§.negauerit.ff.de adul.de iure nostro dic,vt.j̃. de collu. c.2.in causis ergo criminalibus non pōt renunciari liti : nisi renuncietur liti,& causæ.Sed in ciuilibus dic, vt in Auth. qui semel.C.quomodo & quando iudex.& l.post quam liti.C. de pac. ¶Tredecimò no. q̃ conceditur hic absolutio : vt quia à denunciatione desistat;quia citra inscriptionem denunciatio
13 facta erat,vt dicit litera.Idem si interuenisset,re integra potest pœnitere,& abolitionem petere, si reus aliquam carceris,vel vinculorum iniuriam nõ sit passus.C.de aboli.l.fallaci
10 ter.& 2.q.3.c.Paulum.¶Decimoquartò no. † q̃ licèt denunciator desistat,petendo abolitionem:nõ tamen cessat iudicis officium.& circa hoc dic,q̃ aut super tali crimine licet transigere:& post abolitionẽ nõ licet iudici ultra ꝓseq,vt l.transigere. C.de transac.& l.fi.de priua.deli.Si verò non licet paciscì: tunc iudex super eodẽ processu poterit prosequi. & iste est casus in l.2.C.de aboli.& no.Bart.in d.§. si negauerit. facit quod dixi.s̃.de procu.c.in nostra.¶ Op. hic.Papa Celestinus citauit, & archiepiscopus vigore dictæ citationis coram successore.s.Inno.comparuit:sed videtur,q̃ sine noua citatione non debuerit comparere:quia licèt iudex subrogatus succedat in causa,non tamen in edicto:imò requiritur, q̃ de nouo citetur,vt l.& post edictũ.ff.de iudi.l.properandũ. §.si autem in medio.hinc est , q̃ iudex subrogatus habet instantiã longiorem;quia non minus anno propter itinerationem , & instructionẽ causæ,vt d.§.si autem.So.dicit Ho.q̃ iste comparuit sponte:nõ q̃ ad hoc teneatur,per prædicta iura secundũ eũ.facit illud.c. & cle. ne Romani.ad fi. de elec.distingui pōt secundũ Io.An.an sub nomine dignitatis , an proprio fuerit facta citatio,vt in c.gratiosè.de rescri. lib. 6. In parte citata si moritur,quid in eius hærede.dic vt l.si decesserit. qui satisf. cog. ¶ Secundò opp. dicitur hic , q̃ iste archiepiscopus fuit denunciatus [quia incorrigibilis videbatur.] &c. ex quo innuit,q̃ canonici possint corrigere suum prælatum. Sed con-
11 tra.s̃.de ma.& obe.c.cũ inferior.so.iste tex.† loquitur de monitione euãgelica:quæ oẽs ligat.2.q. 1.c.si peccauerit.in qua minor pōt dici superior quocunq; peccatore,Papa excepto. de quo est opi.Io.An. remittit de hoc ad no. per eũ de voto. c.magnæ.post princi.in gl.hoc patet.& probat.40.di.c.multi.Item inferior mouet superiorem ad eius negligentiã inducendã,vel duritiã cõmittendã.de sen.ex.lib.6. ¶ Tertiò op. hic Papa in fi.c.cõmittit inquisitionem famæ. Sed cõtra:imò vr̃,q̃ fiat cõmissio inquisitionis super crimine, non super fama.vt j̃.e.c.cũ oporteat.& qd̃ no.Io.An. s̃. de elec. c. bonæ. super glos.& ita so.dicit Io. An. differentia est,quando committitur inquisitio super fama:an committatur inquisitio super crimine:quia super inquisitione famæ vt procedatur, sufficit denunciatio probæ personæ:vel infamia aliqualis:& potest probare per testes,& orationem, & auditum. de sponsa. c.cum in tua . Sed in inquisitione criminũ maior infamia est necessaria.ita dicit Ioan.And.¶Quartò op.& videtur,quòd malè fecerit hic Papa istos interrogare , an vellent accusare. quia si fuerunt in termino contumaces , non debent vltra audiri,vt l.si eam.C.qui accu.non.pos.& 4.q.5.c.quisquis.cum si.So.vt in glo.magna.& d. c. quisquis. nam qñque est præfixus terminus alicui,vt accuset:& vltra non auditur,vt in contra.qñque nullus terminus est statutus, sed ad eius petitionẽ est statutus alteri,vt compareat:& tunc , si ipse, qui fecit aliũ citari,non comparet, non statim imponitur sibi silentiũ : sed debet etiam expectari, vt hic in tex. & ratio assignatur in gl.
12 ¶ Sed hic incidenter quæritur.† vtrùm iudex posit statuere accusatori terminum ad probandum , seu ad accusandum: ita q̃ de cetero non audiatur. gl. q̃ sic in l.Titia.ff.eo.titu. & l.si ea.qui acc.non pos.Dy. dicit accusari potest ẽt sine causæ cognitione:sed non reo,vt notatur in c.indultũ.de re. iudi. li. 6.Ric.Ma.tenet , q̃ nec etiam accusatori pōt statui terminus sine cãæ cognitione.& videtur tex.& glo.C. vt nemo inuitus. l.1.& hoc placet Bar.in d.l.Titia.erit aũt iusta causa statuendi terminum:si tu vadis me diffamando,ego accusabo talem de tali crimine,vel de tali possessione:ista est iusta causa statuendi terminum,vltra quem non audiaris,vt l.diffamari. C. de ingen. ma. & hoc tenet Inno.de offi. or. c. conquerente. in secunda glo.Item sunt aliæ iustæ causæ no.in d.l.1.C. vt ne
mo inuitus. ¶ Secundò quærit Io. An. † an semper ille , qui destitit ab accusatione,incidat in Turpil. remittit ad Spe. de accu.§.5. per totum . Bar. sic distinguit . quidam sunt casus,
a quibus licet desistere a ex qualitate personæ accusatæ , vt ff. ad Turp.l.j.§.accusatis.in fi.quidam sunt casus, in quibus licet desistere ex qualitate delicti,vt l. à procedente]. ff. de fal. & de istis non est quærendum,an incidant in Turpil. quidã sunt casus,in quibus non licet desistere:& tunc est aduertendum de tempore.quoddam est tempus post lit.conte. & tũc nullo modo licet desistere.vt ff.ad Turpi. l. in senatus. §. qui post.quoddam est tempus ante li.cõt. post datã tñ fideiussionem de lite prosequenda:& tũc etiã non licet desistere,vt l.1. C.ad Tur.& C.vt intra certum tps.l.j.quoddam est tps antedatum illũ fideiusso.post productã tñ accusationẽ : & hic est aduertẽdũ.aut reus est citatus,vel nõ.nã reo citato nullo modo licet desistere,vt in Auth.qui semel.C.qũo,& qñ iudex.ante citationẽ verò licet desistere,sicut in ciuilibus.quoddã est tps ante accusationẽ propositã: postquã tñ minatus est quis se accusaturũ.& tũc licèt de hoc dederit libellũ principi, vel ꝑsidi,q̃ volebat accusare,nõ q̃ accusabat : & tũc indistinctè licet desistere,vt est casus.ff.de adul.l.miles.§.socer.& l.quæsitũ.ff.ad Turpil.vbi Bar.ponit ista.& sub hoc vltimo mẽbro pōt intelligi istud.c.in quo nõ dr̃, q̃ fuerit accusatio producta:sed literæ principi destinatæ, q̃ volebant accusare : ideò pœnitere licet,ar.cõtra.de post.c.bonæ.§.nec nocebat.¶ Ter
14 tiò q̃ro.† quæ sit pœna desistẽtis. dic, q̃ quinq; librarũ auri. Item infamiæ. itẽ pœnę promissæ de accusatione prosequenda.& habent locũ istæ pœnę in desistente prosequi, ille autẽ, qui patitur sibi labi instantiam biennij, punit in quarta parte bonorum,vt no.in l.3.§. fi. de præuar.licèt autem desistẽs ab accusatione taliter puniatur,quid fiet de illo ꝓcessu . dic, q̃ iudex poterit persequi dictum processum:& absoluere,vel condẽnare,vt reperit,vt plenè per Bar.in l.libellorum.§.fi.ff. eo.ti.Accusato autem non comparente,quid fiet.dic, vt not. Bar.in l.inter accusatorem.ff.de pu.iu.vbi de dilationibus dãdis in causis criminalibus,an sicut in ciuilibus.ibi vide plenè. vtrùm autem accusator,qui non comparuit,debeat condemnari in expensis in causa criminali.dic per Barto. in l.1.ff. ad Turp.vbi etiam quæritur,an debeantur expensæ,quæ veniũt ratione victoriæ,l.qui crimen.C.qui accusare non possunt.

A D D I T I O.

a ¶ Licet desistere. Desistens à lite criminali debet indistinctè condemnari in expensis.Bal.&.Pe.de Su.in l.fi.C.de fruc.& lit. ex.& l.qui crimen.C. qui ac.non pos.& ibi Doct.Sed in ciuili dic, vt in l. destitisse.& ibi Bart. ff.de iudi.Bald.in l postquam liti.C.de pac.

S V M M Æ.

1 *Inquisitio generalis super idoneitate personæ non impedit volentem postea accusare promotum de aliquo crimine speciali.*
2 *Princeps in temporalibus fundat intẽtionem suam de iure communi.*
3 *Citatio prima pōt eẽ peremptoria in criminalibus, & ĩ ciuilibus ex cã.*
4 *Procurator licèt non possit interuenire in cã criminali:potest tamen interuenire ad allegandum causas absenti.e. & nu.6.latius.num. 14.& 17.*
5 *Executio debiti officij non excusat à comparitione, si quis citatus fuerit in causa criminali.*
7 *Crimina non sunt specificè declaranda in citatorio.*
8 *Proponens calumniosam accusationem, dicitur inferre iniuriam.*
9 *Purgatio indicitur non comparenti: licèt foueat iustam causam.*
10 *Citatus semper debet venire ad iudicẽ, siue iustè, siue iniustè citetur.*
11 *Pœnarum genera sunt septem de iure ciuili.*
12 *Pœnæ canonicæ quomodo conueniant pœnis ciuilibus.*

Causa

15 *Causa quando dicatur criminalis, & quando ciuilis.*
16 *Vsque, dictio ponitur exclusiuè.*
17 *Procurator, vel factor meus, si est condemnatus ad mortem, differtur executio, donec mihi reddiderit rationem.*
18 *Procurator an possit interuenire ad certum articulum causæ.*
19 *Procurator an possit interuenire, qñ exceptio venit separatim examinanda à causa criminali.*
20 *Procurator si non debuit admitti, & fuit admissus: an valeat iudicium.*

VEniens. Qui iurauit aliquem non accusare: ab eius accusatione repellitur. & prima pars ponit factum. secda ponit pnunciationem citationis, & purgationis. ibi [cum igitur.] Iterum prima pars facit quinq;. ponit accusationē epi super trib. scdò ipsius citationē. ibi [vñ.] tertiò ipsius non venientis triplicē excusationē. ibi [idem verò.] quartò excusationis repulsionē. ibi [licèt aūt.] quintò procuratoris admissionem, & exceptionē. ibi [nec procurator.] No. primò, ꝙ eps iste accusabatur de crimine pcedente suam promotionem. s. qa filius
1 sacerdotis: † gñalis ergo inquisitio sup idoneitate psonæ, quæ semper fieri dēt, vt in c. fi. j. de ele. li. 6. non impedit volentem postea accusare pmotum de aliquo crimine spāli. qd aūt si de aliquo crimine fuisset exceptū, & eo non obstante, confirmatio subsecuta: an posset postea accusari. dic vt s. de elec. c. quod sicut. & de app. c. constitutis. qūo aūt probari possit, ꝙ qs sit filius sacerdotis. dic vt s. de fi. presby. c. Michael. facit c. j. de fil. presby. li. 6. ¶ Scdò no. ꝙ accusat iste, qa præstit. tho magium Duci: & dicebatur in quarta cōpilatione, ꝙ dictum homagium fuerat dictæ ecclesiæ Imperiali liberalitate con-
2 cessum. & no. p Ho. † ꝙ princeps in tpalibus fundat intentionē suam de iure cōi. 5. di. c. quo iure. & de hoc. de of. archi. c. fi. de iureiur. c. nimis. & ca. petitio. Ista aūt præstatio homagii est q̃dam alienatio, & fortior, q̃ alia, vt patet de re. ec. nō alie.
3 c. 2. li. 6. ¶ Tertiò no. in ver. verūm. † ꝙ in criālibus prima citatio pt esse peremptoria: similiter in ciuilib. ex cā, vt s. de di la. c. j. In criminalibus. n. proceditur more priuatorum iudiciorum, vt l. absentem. ff. de pœn. & l. inter. de pub. iudi. facit
4 c. cum ex literis. s. de resti. in integ. ¶ Quartò no. † ꝙ licèt in cā criminali non possit interuenire procurator, vt in l. pe. §. ad crimen. de pub. iu. pt tñ interuenire ad allegandum causas abñtiæ. quicunq;. n. legitimo impedimento tenetur, ad iudicem venire non cogitur: nec aliqua pœna sibi infligitur: imò processus per iudicem factus ipso iure non tenet, si sciuit impedimentum, vt no. in l. q̃situm. ff. de re iu. & l. 3. ff. si quis cau.
5 & dixi s. de procu. c. querelam. ¶ Quintò no. † ꝙ executio debiti officij non excusat à comparitione, si qs citatus fuerit ī cā criminali: imminebat. n. consecratio chrismatis, & baptizatio filii regis: & tñ non excusat. viarū aūt discrimina excu-
6 sassent, si fuisset verum, vt d. l. 2. si quis cau. ¶ Sextò no. † ꝙ pcurator non pt recipi in cā criminali. quem articulum prosequuntur hic Doc. & Bar. in l. pe. §. ad crimen. de pub. iud. & C. e. ti. l. reos. per Bar. & pondera uerbū [non possemus.] &c. ex quo argue, ꝙ si admissus fuerit, non ualeat iudiciū: de quo j. dicam. & in d. §. ad crimen. ¶ Septimò no. in uer. eumq;. ꝙ comparente accusato, vel alio eius noīe, fit repetitio obiecto
7 rum. ex quo argue, † ꝙ in citatorio non sint crimina specificè declaranda: aliàs non fieret repetitio. dixi s. ca. proxim. & quod no. Bar. in l. inter. ff. de pub. iudic. ¶ Octauò not. ꝙ iste epus de eisdē criminibus ab isto eodem fuit aliàs accusatus coram archiepo: & sic archieps audit cām criminalem epi: sed non diffinit, si esset depositione dignus. Collige etiam,
8 † ꝙ proponens calumniosam accusationem, dicitur inferre iniuriam. quod patet; quia petit veniam. & idem, si exceptionem criminis quis obiiciat, & non probet, vt dixi supra de ordin. cogni. c. cum dilectus. & no. Specu. in titu. de accusatore. ¶ Nonò no. quòd iste canonicus iurauit parere mandatis: & mandatum fuit postea sub debito iuramenti, & c. periurus ergo dicitur propter primum iuramentum: licèt in iuramento facto postea non fuerit repetitum. facit s. de iureiur. c. clericus. & iustum fuit illud iuramentum: quia qui semel calūniose aliquem accusauit, non pt postea accusare amplius, ut l. si cui. §. iisdem. ff. e. ti. ¶ Decimò no. ꝙ isti excusatores exceperunt contra personā accusatoris: & fuerunt admissi. quo aūt iure esset causa criminalis, difficile est videre: nisi dicamus, ꝙ
9 de gra hoc factū fuit. aliter dicam j. ¶ Vndecimò no. ꝙ licet quis foueat iustam cām: tamen si non comparet, indicitur sibi purgatio. Item etiam condemnatur in expensis, quas non recuperat: licèt obtineat in causa principali, ut l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic. & no. Oldra. in l. damni infecti quidam. §. fi. de oper. nou. nunc. a. ¶ Duodecimò colligit
10 glo. & plenè prosequitur, † ꝙ semper debet citatus uenire ad iudicem, siue iustè, siue iniustè citetur. de quo hic plenè. & 3. q. 2. c. si quis episcopus. vbi etiam plenè. & c. 2. de dilatio. per Innocen. & l. ex quacunque. ff. si quis in ius uoc. non ier. & in Specul. de cita. §. 1. ¶ Expletis notabilibus aduertendum est pro declaratione glo. quarum intentio uersatur principaliter circa tria. primum, an possit interuenire procurator in cā criminali. & de hoc in prima gloss. an ille qui semel destitit, uel calumniatur, iterum admittatur. & de hoc in secunda. qd hic non prosequar. quod dixi supra ca. prox. tertiò an debeat citatus, qui potest se aliquo priuilegio tueri, uenire coram iudice, allegaturus priuilegium suum. & de hoc plenè in glo. fic patet. & c. remisi supra. in vltim. no. præsertim ad c. 2.
11 de dila. ubi dixi. ¶ † Restat, vt de primo articulo prosequar aliquantulum hic latius, quàm Doct. Et præmitte ad euidentiam, ꝙ de iure ciuili septem sunt genera pœnarum: quarum tres sunt capitales. prima ademptio, & priuatio uitæ: q̃ multis modis infertur. ff. de pœn. l. aut damnum. §. iura. & l. capital. §. fin. secunda est proxima morti, vt pœna metalli, & in opus metalli: nam & isti ciuitatem, & libertatem amittunt, ut d. §. pœna. & se. tertia est pœna capitalis, deportatio, & in opus publicum damnatio (non tamen in metallum) & hi non libertatem, sed ciuitatem tantùm amittunt, ut l. quidam. de pœnis. Non capitales sunt quatuor. prima est relegatio ad tēpus, vel in perpetuum: hi bona non amittunt. secunda est infamia. tertia est dignitatis amissio: vel dignitatis, & officij interdicta aspiratio. quarta verborum experimentum. ff. de pœnis. l. si quis forte. §. vltim. & de inter. & rele. l. relegatorum. §.
12 ad tempus. & ista no. Innocen. in c. qualiter. 2. j. eod. & l. seruum quoque. §. publicè. ff. de procurat. ¶ † Pœnæ verò canonicæ quomodo prædictis conueniant: & an prædicta de iure canonico locum habeant, ibi tractat: & de pœna mortis dicit, ꝙ non: sed est eis similis, quando ipsum tradit iudici secularī. de crimine falsi. cap. ad falsariorum. & de iudic. cap. cum non ab homine. 2. pœna, quòd damnetur in metallum, non inuenitur in canonibus imposita: sed si imponeretur, posset, infra de calum. c. 1. sed ei aequiparatur pœna carceris: quam Ecclesia pro grauissimis criminibus infligit. infra de hæret. cap. penul. & quòd quis redigatur in seruitutem. 32. distinct. cap. eos. & quod dicit de ista secunda: & idem Innoc. de tertia. de non capitalibus autem (dicit ipse) pœnæ relegationis nō sunt in vsu: sed ei succedit detrusio in mona. 50. di. c. si episcopus. aliæ autem, vt infamiæ, dignitatis amissio, & interdicta aspiratio, & verborum experimentum bū habent locum,
13 secundùm canones. quod declara per eum in d. c. qualiter. & vide per Bar. in l. 2. ff. de pu. iu. quædam dubia, quæ sit pœna capitalis, vel non. ¶ Secundò præmitte † quando dicatur causa criminalis, & quando ciuilis. no. Inn. in d. c. qualiter. ꝙ quando agitur ad commodum priuati, dicitur causa ciuilis: si aūt ad commodum fisci, siue agatur ad pœnam corporalē, siue ad pecuniā, dr criminalis. & ita etiam no. Bar. in l. fi. ff. de priua. delic. & l. 3. de sepul. vio. ¶ Op. quia iste textus uidetur contrarius sibiipsi. primò enim dicit, ꝙ non pt recipere in cā cri-

criminali: & tñ postea recepit, & exceptionem admittit: & secundùm eam pronunciat. So. dicit gl. ꝙ ad excusandū, & excipiendum admittitur procur. in cā criminali, vt in j. c. Idem tenet Vin. & Phi. & Inno. s. c. prox. & Ho. hic. & Guil. in Spe. de procu. §. j. versi. sed præcedentis. vbi ēt plenè an ad media cāæ admittatur in cā criminali. Istud dictum Docto. vr̄ satis obscurum. s. ꝙ admittatur procur. ad excusandum: tota. n. vis cuiuslibet qōnis consistit in excusando, & excipiendo: similiter procuratoris officiū in quacunq; cā. ergo melius fuisset dicere, ꝙ semper possit procu. interuenire, si ad excipien. & excusandū; cū eius officiū in alio nō versetur. so. Inn. intelligit hic ad excusandum, & c. de excusatore, qui venit ad allegandum causas absentiæ, puta infirmitatis, captiuitatis, vel alterius impedimenti. non ad causas causæ. i. quæ concernunt innocentiam accusati: puta ꝙ fecit ad suam defensionem: vel vos dñe iudex non estis eius iudex. istas. n. & similes causas, q̃ respiciunt innocentiam accusati, vel declinationem fori, non poterit procu. proponere in causa criminali. & ista est theorica Inno. ꝙ ad causas causæ procur. non admittatur: sed ad proponendas causas absentiæ admittatur ecclesia non satisdans, secundùm eum. contra quem facit iste tex. quia hic procuratores proposuerunt, ꝙ iste non poterat accusare: qa aliàs fuit exclusus. so. dicit Io. An. super ver. imponendum. ꝙ hic exuberauit officium Papæ accusatori imponendo silentium, absente contumaciter accusato: & ꝙ admittit excusationes super prin. contra iura prædicta. aliter soluit super pri
14 ma gl. † videlicet ꝙ admittitur procur. ad allegandum causas causæ. i. innocentiæ: qñ illæ causæ colliguntur ex actis factis inter easdem personas. hic. n. aliàs fuit qō inter epm, & canonicum, & sopita per archiepiscopum imponentem illi silentium. ad hoc ergo allegandum admittitur procurator, vt hic. dicit modo Inno. ꝙ in criminalibus post litis conte. uel ante in casibus, in quibus proceditur ad sñam lite non conte. anteq̃ iudex condemnet absentem, dēt quemlibet admittere ad defensionem innocentiæ, ēt minorem: & fortè infamem, vt ff. de procura. l. seruum quoq;. §. publicè. qui. §. ēt obst. vt dicam j. ¶ Scdò opponitur de leg. j. ff. an p alium causæ ap. agi pos. s. d c't glo. ista regula fallit, qñ non excedit crimen relegationis. in crimine ergo, vbi est relegatio infligenda, vel pœna inferior, admittitur procurator. Ita dicit glo. ex quo sentit circa hoc, cum agitur. s. ꝙ in crimine¹, in quo debet imponi pe-
15 na relegationis, admittatur procura. † & sic illud, vsq;, positum in d. l. j. ponitur exclusiuè. Ita notat Accur. in d. §. publicè. & idem Host. & hanc opin. tenet Iac. de Are. Ia. Bu. Oldr. Gui. de Cug. Sed Iac. de Bel. disputauit contrarium quod tenet Ia. de Ra. Pe. & Cy. in l. reos. C. eo. tit. super isto dubio dicit hic Io. An. ꝙ seruatur cōiter dictum gl. In pœna ergo relegationis, vt j. poterit interuenire procu. quod est verum, secundùm Gui. de Cu. qñ loquimur in pœna priuata extra corpus, puta relegationis, remotionis à dignitate, vel similis. sed qñ ponitur pœna afflictiua in corpus (vt ictus fustium) tunc non pt interuenire procura. & ita intelligitur l. fi. C. de iniur.
¶ Sed tunc dices. nonne in actione iniuriarum pt imponi pœna extra corpus. certè sic, cum sit pœna arbitraria, ut l. fin. ff. de iniur. ergo debet posse interuenire procur. cuius contrarium dicit d. l. fi. C. de iniur. so. dicit ꝙ in crimine iniuriarum pt iudex imponere pœnam in corpus, & extra corpus: & iō rōne incertitudinis procurator non dēt admitti, vt ibi: & p hoc dicit, ꝙ si pro debito imponitur pœna pecuniaria, & in defectum corporalis, non debebit admitti procu. facit quod no. Bar. in l. 2. ff. de pub. iud. Bar. tñ in l. pen. §. ad crimen. dubitando pertransit, q̃ sit verior opi. in prædicta qōne. & corroborat opin. vltramon. licèt dicat opi. gl. per Italiam obseruari. ¶ Tertiò op. de l. sed & hæ. §. j. de procu. ubi libertus accusatur vt ingratus, ut reuocetur in seruitutem, & tñ admittitur procurator, ut ibi. certum est. n. ꝙ seruitus est mors, vt l. seruitus. & l. quod attinet. de reg. iu. so. dic ꝙ ibi accusatio est ciuilis. quia ad commodum partis redigit in seruitutem: sed hic loquitur in accusatione criminali criminaliter intētata.
¶ Quartò oppo. de l. si cui. §. pe. ff. eo. & l. Lucius. de app. & l. seruus. ubi admittitur pro suo interesse. similiter filius pro patre: & abbas pro monacho, arg. ff. de li. ho. exhi. l. j. & illud est quò ad statutum: quo cauetur, ꝙ si quis accusatus de crimine, uel inquisitus declinauerit inquisitionem Potestatis, uel Capitanei possit impunè offendi. quid ergo faciet clericus, inquisitus, si nō declinauit ipse: sed abbas, uel superior. & idē in pre pro suo interesse, si contra filium inquiratur. & ita no.
16 Bar. in d. §. ad crimen. imò plus; † quia si procurator, uel fa-
a ctor a meus est condemnatus ad mortem, est executio differenda, donec mihi reddat rationē, ut no. Dy. in l. seruus uni. ff. de le. j. & Cy. in l. j. C. de bo. dā. & Bar. in l. fi. §. j. ff. de public.
¶ Quintò opp. de l. seruum quoq;. §. publicè. ff. de procu. ubi dicit tex. [publicè absentes à quibuscunq; defendi.] solu. dicunt quidam p illum §. ꝙ ubicunq; pt quis damnari absens: & ibi poterit interuenire procur. qñ aūt possit damnari. dic ut l. absentis. ff. de pœn. & s. de dolo, & contu. c. ueritatis. aduerte, dicit Bar. illud est verum, ꝙ ubicunque aliquis potest de crimine condemnari absens: ibi debebit quilibet admitti ad suam innocentiam excusandam. quinimò iudex ex officio debet quærere de innocentia accusati absentis, ut l. si non defendatur. ff. de pœnis. & per Bar. in l. 4. de dam. infect. & ita sentit ēt Inn. contra quos facit l. j. ff. an p alium causæ ap. certum est eñ, ꝙ in cā ap. pt ferri sñia in absentem, vt c. p tuas. de ap. l. fi. §. illud. C. de ap. & tñ in causa app. non interuenit procu. in causa capitali, ut ibi. so. dicit ipse. qui admittitur ad defensam absentis, non pt dici procu. quod patet: qa præiudicarent dño gesta per eum: admittetur ergo, vt quilibet, rōne humanitatis, ut l. nō tñ. ff. de app. & Cy. idē tenet, ꝙ ubicunq; absens pt damnari ex forma statuti, pt interuenire pcurator. ita refert Dy. consuluisse. & tenet Ia. de Are. ut nota. Cy. in l. reos. C. e. ¶ Sextò op. & vr̄, ꝙ ēt si crimen sit publicū, possit interuenire procurator, ut patet in crimine suspecti tutoris, quod est publicum, & interuenit procurator, ut l. 3. §. consequens. de suspe. tu. coniuncta l. non solum. §. fi. ff. de pcur. so. dic, ꝙ qñq; agitur de suspecto, ad hoc ut tutor remoueatur ab officio: & ista cā est ciuilis; & ideò interuenit pourator. agitur eñ ad priuatam vtilitatem. s. pupilli: ideò ciuilis. vt c. tuæ. s. de procu. & dixi s. qñq; accusatur de suspecto, nō solum ut promoueatur, sed ut puniatur: & tunc est cā criminalis; quia agitur ad uindictam, ut l. j. §. solent. ff. de offi. præur. & l. j. ff. de suspe. tu. & isto casu non admittitur procurator, sicut in accusatione iniuriarum, ut d. l. fin. & hoc modo pt intelligi iste tex. quia iste accusabatur, ut remoueretur: & si uera fuissent in accusatore deducta, meruisset ēt maiorem pœnam, q̃ depositionis, ex dilapidatione: & quia tacuit defectū & natalium: ita per sñam remansisset infamis, & aliter castigatus: ergo procurator interuenire non poterat, ut dicit tex.
17 ¶ Venio ad qōnes, & primò quæro † qualiter in causa criminali non pt interuenire procurator. dic ꝙ ex parte utriusq;. s. accusatoris, & accusati. rō est, ne iudicium sit delusorium. qd præcauere dēt iudex. ut l. si prætor. ff. de iud. Sed si reus litigaret p procuratorem, & uideret crimen esse probatum, uel accusator deficeret in probando, uidentes se damnandos, fugerent: & sic iudicium esset delusorium; ideo uterq; dēt detineri, ut l. j. C. de custo. re. & de accu. l. fi. Item diligentius agerēt causam per seipsos, q̃ per procuratorē, ut l. 2. §. fi. ff. de adult. & ita dicit Bar. in d. §. ad crimen. in prin. ¶ Secundò quero.
18 † an ad certum articulum causæ possit interuenire procurator. glo. in d. §. ad crimen. vr̄ tenere, ꝙ sic. & idem Spec. tangit in ti. de procu. §. j. ver. sed nunquid. dicit Bar. ꝙ aut reus est in carceribus: & pt constituere procuratorem ad omnem articulum, & ad totam causam: quia cessat rō, ꝙ iudicium sit delusorium. aut non est in carceribus: & distingue. nam aut ille articulus, siue exceptio concernit processum, puta, ꝙ libellus non

non procedat:quòd non ſit iudex competens:ꝙ accuſator ſit
inhabilis.& poterit interuenire procurator. Non obſt.illud
c.& §.ad crimen.quia loquuntur de exceptionibus,per quas
crimen examinatur.quędam ſunt exceptiones, q̃ concernũt
proceſſum,& tangunt cauſam,de qua agitur,vt exceptio rei
iud.Item ꝙ interfectus potuit impunè occidi ex forma ſtatu
ti.& tunc dic,ꝙ Ia.de Are.diſputando tenuit, ꝙ aut notoriũ
erat illam exceptionem eſſe veram: & procurator admitti-
tur.aliàs ſecus.ar.l.Fulcinius.§.ſi actio.ff.qui.ex cau. in poſſ.
ea.cõiuncta l.eo tpe.de pec.ad hoc l.qui cum maior.§.liber-
tus.de bo.li.& eſt rõ,quia qñ eſt notorium,iudex dẽt abſol-
uere reum,ẽt nemine petente,arg. no.in l.vbi pactum.C.de
tranſac.Si verò eſſet exceptio peremptoria,quæ proponitur:
tunc non debet procurator admitti: quia non pronunciatur
tunc ſuper ea:ſed ſuper crimine,ut l.j.C.de or.iud.Item quia
à quo remouetur genus,remouetur quælibet eius ſpecies, vt
l.j.in fi.de ſuis & leg.& ita tenet Bar.in d.§.ad crimen. & hoc
vr̃ hic tenere Io.And. ꝙ procurator ad proponendum exce-
ptionem declinatoriam admittatur:nõ aũt ad peremptoriã:
& format qõnem de accuſato de homicidio,qui vult conſti-
tuere procuratorem ad proponendum, ꝙ poterat ille impu-
19 nè occidi;quia bannitus.& dic ut hic per eum: † qui ſubiun-
git,& non determinat qõnem legiſtarum diſputatam: qñ ex
ceptio venit ſeparatim examinanda à cauſa criminali.an poſ
ſit interuenire procurator. pone de facto quidam Reuageſe
fuit interfectus:filius eius occiſores accuſat: illi excipiebant,
ꝙ poterat occidi;quia erat bannitus:reperiebatur cancella-
tus de banno:ſed erat dubium,an valeret cancellatio. & iſte
articulus fuit commiſſus alteri per habentes poteſtatem. q̃-
ritur,an coram alio poſſit interuenire procurator.Iaco.But.
determinauit diſputando,ꝙ ſic.Iac.de Bel. diſputauit cõtra-
rium tali rõne.exceptio,q̃ tangit crimen, quantuncunq; ue
nit ſeparatim examinanda à crimine: tunc p̃t interuenire ꝓ-
curator,qñ examinatur ad alium finem,q ad examinationẽ,
& deciſionem criminis.& ita loquitur l.præſes. C. ad l.Fab.
de pla.Sed qñ examinatur ſeparatim à crimine, tñ tendit ad
excludendum crimen,ſeu ad deciſionem criminis: tunc vide
tur vna cã,& vnum iudicium cum crimine: & coram eodem
iudice dẽt examinari,vt l.arbitro.& l.ab arbi. qui ſatiſd.cog.
& ita fuit obtentum,& determinatum. & placet Bar. in d.§.
ad crimen.& cõiter ubiq; dr̃,ꝙ ad crimen publici iudicij fru
ſtra procurator interuenit.gl.tenet,ꝙ idem in priuatis, ſi im
poneretur pœna s̃.relegationem.& idem Bar.in d.§. ad cri-
20 men.¶Qui ẽt quærit.† ſi non potuit procurator admitti, &
fuit admiſſus:an valeat iudicium,gl.ꝙ ſic.ĩ.de iud.c.j.li.6.qđ
eſt verum ſine dubio, qñ interuenit poſt concluſionem in
cauſa,vt l.quamuis.C.de adul.ſed ſi ante concluſionem.dicit
ipſe,ꝙ ſi interuenit ex parte accuſatoris:valet iudicium.ſi au
tdm ex parte rei:tenet,ꝙ non valet,rõne dr̃iæ: & motiua ſua
ibi videas.de excuſatore,qui uenit ad allegandum cauſas ab
ſentiæ,quas exceptiones proponere poterit: & an poſſit re-
pelli:quia infamis:quia fœmina:quia minor:quia non ſatiſ-
dat.dic ut ibi.

ADDITIO.

a ¶Factor.Factores hodie dicuntur,qui olim dicebantur inſtitores,& exe cutores.Bar.in l.eandem.7 q.ff de duo.reis. & ueniunt appellatione il lorum de domo.Rom.& Alex.poſt gl.in l.lecta.ſi cer.pe.

1 *Denuncians crimen fratris,non tenetur inſcribere.*
2 *Accuſans ſi ſe non obliget in libello,an vitietur iudicium.*
3 *Iudex tenetur dare apoſtolos,etiam non petenti.*
4 *Opponens crimina contra electum,non tenetur ſe inſcribere,etiam ad pœnam extraordinariam.*
5 *Crimen probatum per modum exceptionis impedit promouẽdum: ſed non deijcit iam promotum.*
6 *Excipiens crimina contra ordinandum,vel conſecrandum admittitur poſt confirmationem.*
7 *Crimen probatum,& obiectum poſt confirmationem repellit ab obtinendo:& deijcit ab obtento.*
Rationem reddit. num. 8.
Non tamen amittit priora beneficia.nu. 11.
9 *Epiſcopus auctoritate Papæ translatus,ſi, antequam habeat poſſeſſionem eccleſiæ,ad quam transfertur, probaretur crimen cum infamia contra eum,repelleretur.*
10 *Deficiens in probando exceptionem oppoſitam,non punitur pœna talionis:ſed pœna arbitraria.*
Rationem reddit.num. 12.
13 *Procurator põt interuenire in cã criminali,non criminaliter intentata:& põt excipere contra electum etiam confirmatum.*
14 *Admitti qui debent ad obiiciendum crimina,vel defectus contra electum:vel contra confirmatum.*
15 *Suſpectus de calumnia repellitur ab excipiendo.*
16 *Opponentes ſe electioni, vel confirmationi, an dicantur agere, vel excipere.*
17 *Plures an ſint admittendi ad excipiendum.*
18 *Sñia lata pro,vel contra vnum clericum, an proſit, vel noceat alijs.*
19 *Exceptio iſta[tua non intereſt]quando ſit opponenda.*
Quid debeat probari ante litis conteſtationem.nu. 20.
Quis eam debeat probare,excipiens,an electus.nu. 21.
22 *Iurans ſoluere debitum in termino:ſi non ſoluit, an ꝓſumatur piurus.*
23 *Excipiens quõ poſſit probare debitorem non ſoluiſſe.*
24 *Negatio vbicunq; eſt cã intentionis alicuius,ſiue agentis,ſiue excipientis:ei qui negat,incumbit onus probandi.*
25 *Statuto cauetur,ꝙ non ſoluenti collectas,& datia,nõ reddatur ius: reus conuentus excipit contra actorem, ꝙ non ſoluit collectas: probare debet.*

SVper his. Denunciator criminis nõ inſcri
bit:accuſator inſcribit ad extra
ordinariam pęnam:ſed per exceptionem deiicitur ab
obtento:aliàs non.ſcđo caſu, ꝙ ad excipiendum de crimine
admittitur procurator.& ſcđm Ho.duo quærebantur.primò
an excipiens teneretur inſcribere:& in hoc diſtinguit. ſecun
dò an talis cã per procuratorem poſſit agi. & ad hoc rñde-
tur in fi.& ſic ſunt duæ principales partes. prima ſubdiuidi-
tur in duas:quia primò ponit tres modos opponendi crimi-
na.ſcđò illas proſequitur ibi[qñ.]& hæc tria facit. prima ꝓ-
ſequitur primum.ſecunda tertium,ibi. [ſed cum.] rationem
diuerſitatis eorum ſubmittens ibi[qm̃.]tertia ibi [cum aũt.]
circa quod diſtinguit,de qua re, & qñ. primum proſequitur
ibi[ſi autem.]ſcđm ibi[ſi ante.]¶No.primò tres modos,ꝑꝑ
quorum alterum eſt in criminibus procedendum. adde ſecu
dùm G.modum inquiſitionis.ĩ.e.c.qualiter & qñ.2. Item in
notorijs.s̃.de iureiu.c.ad noſtram.& de coha.cle. & mulie.c.
nr̃a.Item & per viam purgationis,vt ĩ.de purg.cano. vtrùm
aũt ſi de crimine actum eſt altero de prædictis modis, poſſit
agi alio modo.dic ut l.ſi cui.§.idem.ff.de accu.& dixi s̃.eo.c.
1 de his.¶Scđò no.†ꝙ ille,qui denunciat crimen fratris, non
tenetur inſcribere: ſed qui accuſat, tenetur: quia ad pœnam
talionis dẽt accuſator ſe obligare, ſi deficiat in probando.
2 ¶†Quid ergo ſi in libello non ſe obligat:an uitietur iudiciũ.
dicit Io.ꝙ neceſſe eſt,quòd accuſans ſe obliget ad pœnã ta-
lionum,vt no.4.q.4.§.inſcripto.Accur.contra in l.2.C.de fi-
de inſtru.per Io.facit 2.q.8.c.quiſquis.& C.qui accu.nõ poſ.
l.qui crimen.& de accu.l.fi.& utrobiq; ꝑ Cy.& ex opi. Ioan.
ſequitur,ꝙ ſi non inſcripſit ſe:non punietur pœna talionis, li
cèt non probauerit: niſi probetur calumniatum fuiſſe, vt l.3.
C.de calum.contrariũ no.Phi.ĩ.ti.j.c.j.Io.An.tenet, ꝙ ſi non
probet,teneatur ad pœnam talionis,ſi non ſe inſcripſerit:ve
nit ẽt iſta pœna talionis ex iuris diſpõne:ſicut.n.probato cri-
mine,& cõdemnatione ſuper eo ſecuta, ſuccedit pœna iuris
contra delinquentem, ẽt ſi iudex in ſñia non declarat, vt l.j.
ff.ad Turp.ita contra accuſatorem dẽt ſuccedere pœna iuris
poſt abſolutionem accuſati, etiam ſi aliter non exprimatur.
Sed

Sed dices:ſi tacitè venit pœna talionis cõtra non ꝓbantem,
quare eſt neceſſaria inſcriptio.dicit Io.An. ꝙ nõ minus tene
3 tur inſcribere:licèt ſit ad hoc tacitè obligatus: † ſicut iudex
tenetur dare apoſtolos nõ petenti,vt l.eos.in fi.C.de ap.& tñ
cũ inſtantia peti debent:& ſi nõ petantur,appellatio deſerit,
ut in cle.j.ĩ.de ap.dicit tñ Spe. ꝙ de cõſuetudine multarũ re-
gionũ inſcriptio hodie non eſt in uſu. qđ p̃t tolerari, ut l.or-
do.de pu.iud.& de pœ.l.hodie.& hoc de inſcriptione.Moni-
tio aũt an debeat p̃cedere accuſationẽ:vr̃,ꝙ ſic, ſicut in ciui-
li:ad cuius inſtar in crĩali ꝓceditur,ut l.abſentis. ff. de pœn.
dicit In.ꝙ monitio non eſt de ſubſtantia,nec in ciuili, nec in
crĩali:ſed ſit de urbanitate.de hoc ĩ.de ſimo.c.licèt.in glo.ex
hoc.¶Tertiò no.ꝙ eſt cõſiderandũ,ad quẽ effectũ tendit ex
ceptio crĩoſa:nã ſi ad repellendum ab accuſatione, uel teſtifi
catione,nõ eſt inſcriptio neceſſaria,vt hic. Vtrũ aũt iſto caſu
excipiens de crĩe,ſi nõ ꝓbat,teneatur actione iniuriarũ.dixi
s̃.de or.cog.c.cũ dilectus. & ĩ Spe.de acc.¶Quartò no.ĩ ver.
4 ſed cũ opponitur.†ꝙ ille,q opponit crĩa cõtra electũ,non te
netur ſe inſcribere,ſed ẽt ad pœnã extraordinariam. aduer-
te tñ ad hoc circa ptãtem opponendi,& ad pœnam nõ ꝓbã
tis.dicit.n.Inn.ꝙ cõtra eligendũ p̃t excipi ẽt de crĩe occulto,
dummõ probari poſſit.de ele.c.ſuper eo. & c. cum inter ca-
nonicos.Itẽ & cõtra electũ excipi p̃t,ne cõfirmetur: & cõtra
confirmatũ,ne ordinetur:& cõtra ordinatũ,ne cõſecretur:&
contra cõſecratũ,ne poſſeſſionẽ bñficij adipiſcatur: qñ obij
citur crimẽ cũ infamia.ĩ.e.c.accedens. Ita ꝙ plura ſunt tpa,
intra q̃ exceptio proponitur.& licèt hic dicatur,ꝙ ille tm̃ te-
netur ad pœnã,q obijcit,& nõ ꝓbat poſt confirmationẽ: tñ
dicit Inn.ꝙ nullo p̃dictorum caſuũ excipiens calũnioſè non
probans,tranſibit ſine pœna:& intelligit calũnioſè, qñ non
ꝓbat,vt l.j.C.de aduo.diuer.iud.& 2.q.3.c.qm̃. cõdẽnabitur
ẽm in expenſis:qa hoc eſt regulare in quolibet,ſi ſuccũbit.ĩ.
de pœ.c.calũniã.Circa hoc ẽt dicit Ho.ꝙ licèt obiiciens con
tra electũ ad impediendã confirmationẽ non teneat inſcri-
bere:tñ habebit locũ pœna c.ſtatuimus.ĩ.eo.li.6. Si aũt exci
pitur contra cõfirmatũ,ne conſecretur:nõ hẽt locũ illa cõſti
tutio,ſed illa:quia dẽt ſe obligare ad extraordinariã pęnam,
q̃ erit aliquantulum maior illa,cũ plus delinquat.ĩ. de ui. &
ho.cle.c.ut clericorũ.puta obligabit ſe ad pœnã beneficii, vt
s̃.de ele.c.cũ dilecti.fortius ſi poſt cõſecrationẽ ad impediẽ-
5 dũ poſſeſſionẽ aliquid obiiciatur.¶Quintò no. †ꝙ crimẽ ꝓ
batũ ꝑ modũ exceptionis impedit ꝓmouendũ:ſed nõ deiicit
iã promotũ.fortius ergo eſt ius in re, q̃ ius ad rẽ: & facilius
excluditur à iure q̃rendo:q̃ à iure q̃ſito,vt c.pe.& fi.ĩ.de præ
bẽ.li.6.& l.p̃re furioſo.de his,qui ſunt ſui,uel alie.iu.& tetigi
s̃.c.oĩpotens.Et aduerte,qa iſtud c.loquitur in petente cõfir
mationẽ,vel conſecrationẽ, & ordinationẽ: ꝙ p̃t cõtra ip̃m
excipi de crĩe:cõtra repetentẽ verò beneficiũ agentẽ poſſeſ-
ſorio, vel petitorio an poſſit opponi exceptio criminis. dic
vt no.Io.An.ĩ.de exceſ.p̃l.c.inter dilectos.poſt prin. & ibi ꝑ
6 Inn.¶Sextò no.in uer.poſt confirmationẽ.&c. †ꝙ poſt con-
firmationẽ admittitur ille,q excipit contra ordinandum, uel
conſecrandum crĩa:licèt ergo ante confirmationẽ debeat fie
ri gñale proclama,& edicta proponi,ſi q volunt ſe oppone-
re:tñ ſi tunc ſe non opponunt,pñt poſtea: ſi tñ longo tpe ta-
cuit,donec vidit ordinationem imminere,vr̃ ſuſpectus,& per
conſequens repellendus, tanq̃ calumnioſus. C. de inge.ma.
l.diffamari. & ff.de accuſa.l.ſi cui.ſecundùm Inn. & Hoſti.&
7 Io.An.ſuper ver.excipiendo.¶Septimò no.†ꝙ crimẽ proba
tum,& obiectum poſt cõfirmationem repellit ab obtinen-
do,& deiicit ab obtento.& expone obtento.ſ.ratione electio
nis:vel prouiſionis,de qua agitur.erat.n.huic electo ius quæ-
ſitum ex electione:quia vinculum ſpirituale cõtractum. s̃.de
elect.c.cum inter canonicos. Item ex confirmatione erat q̃-
ſitum ius adminiſtrandi temporalia,& alia quædam,ut cap.
tranſmiſſam.s̃.de elect.quædam autem alia debebat cõſequi
ꝑ conſecrationem,& ordinationẽ,ut d.c.tranſmiſſam. & ca.
quod ſicut.eo.ti.ſi ergo crimen contra eum poſt confirma-
tionem obiicitur,& probatur: excludit eum à iure quæſito ꝑ
electionem,& confirmationem.Item ẽt à quærendo:& ſic re
8 pellit ab obtinendo,& deiicit à iure obtento.alia uerò bene-
ficia non admittit,vt dicit litera.¶Sed tunc quæro† q̃ eſt rõ,
quare à iure quæſito per electionem,& confirmationem ex-
cluditur,non ab alio beneficio iam obtento. dic, ꝙ ſi ꝑꝑ cri-
men probatum tpe cõſecrationis, vel confirmationis ordina
tionis ipſa conſecratio,vel ordinatio impeditur:iſte tantum-
mõ electus non p̃t dici perfectè ſponſus eccleſiæ: quia nõ po
terit miniſtrare,q̃ ſunt ordinis,& cõſecrationis. vñ ſi ab iſtis
ſubſecutiuis repellitur:ſimiliter & à præcedentibus cõtinuis,
& connexis cũ iſtis,q̃ reſtant:ut ſic inhabilitas ſuperueniens
ante rem perfectè conſummatã vitiet totũ.no.Dyn.in c.poſ-
ſeſſor malæ fidei.de reg.iu.li.6. maximè quia non p̃t utile ab
inutili ſeparari.ar.optimũ in l.ſed interdũ.ff.de aqua plu.arc.
& idẽ,qđ dixi in crĩe obiecto ad impediendũ conſecrationẽ,
dicas,ſi obijciatur poſt cõſecrationẽ ad impediendũ poſſeſ-
9 ſionem in caſu c.accedens.ĩ.e.Et ꝑ iſta dicit Hoſt. † ꝙ ſi ep̃s
auctoritate Papæ translatus eſſet: & anteq̃ haberet poſſeſſio
nẽ eccleſiæ,ad quã transfertur,probaretur crimen cum infa
mia contra eũ, repelleretur,& deijceretur à iure in ſcđo q̃ſi-
to:tñ fortè nõ deberet deiici à prima: cũ nõ fuerit perfectè
translatus.s̃.de ele.c.cũ in cunctis.§.cũ uerò. niſi forſitã rõ-
ne veritatis criminis, & infamiæ ſimul iunctæ dicatur aliq̃d
10 ſp̃ale,ſcđm Ho. Et bñ colligitur ex iſto tex. †ꝙ licèt probe-
tur crimen contra electũ,& confirmatum,tpe cõſecrationis:
tñ priora beneficia non amittit. & hac rõne nõ conferuntur
bñficia electi in ep̃m,niſi decurſo tpe cõſecrationis: ut ſi re-
pelleretur ab obtento de nouo,ſaltẽ antiqua retinere poſſit,
vt d.c.cũ in cunctis.Sed ſi poſt conſecrationẽ obiicitur crimẽ
palliando,& probetur:remanebit ep̃s ſine ep̃atu. de transla.
c.2.ſcđm Inn.Idẽ ſi ſit in poſſeſſionẽ mittendus. ĩ.e.c.acce-
11 dens.uel bñdicendus.s̃.c.meminimus.¶Octauò no. †ꝙ ille,
q deficit in probando exceptionem oppoſitã,nõ punitur pœ
na talionis,ſed pœna arbitraria:alibi imponitur pœna certa.
ĩ.de elect.c.j.li.6.Sed ibi loquitur,cũ poſt electionem, & añ
confirmationẽ crimen opponitur:hic verò,cũ poſt confirma
12 tionẽ.¶†Sed quare nõ imponitur pœna talionis,ſicut ſi eſſet
de tali crĩe accuſatus.dic,ꝙ crimen intentatũ,& probatum ꝑ
modũ accuſationis repellit à beneficiis vbicunq; ſitis,ut s̃.de
foro cõp.c.poſtulaſti.ſed deductũ,& productũ ꝑ uiam exce-
ptionis repellit ab illo bñficio,de quo agitur, nõ ab aliis: iõ
mitius puniendus.ſ.ad arbitrium iudicis,vt in tex.q,ſi iniquè
arbitrabitur,poterit appellari,ut in gl.quã bñ no.facit ad qõ
nẽ de arbitrio ſenatori cõceſſo,vt ſi iniquè arbitretur,poſſit
appellari.de qua dic,vt in cle.ſæpe.ſuper ver. defenſionis. ĩ.
de uerb.ſign.& aduerte,quia ubicunque iudex præſumit ma
litiam in opponente:etiam in cauſa ciuili poteſt ſibi commi-
nari certam pœnam.qđ dic,ut dixi in c.exceptionẽ. de exce.
13 & in c.finem.de dolo,& contu.¶Nonò no.†ꝙ procurator p̃t
interuenire in cauſa crĩali non criminaliter intentata: & põt
excipere contra electum etiam confirmatum,vt hic. quod in
a telligit Ho.verum,ſi habeat ſp̃ale mandatum [a] ad excipien-
dũ de crĩe,vel alio crĩe contingente perſonam electi: ſine ẽm
ſpeciali mandato nõ poſſet:quia ꝑ talem exceptionẽ minui-
tur ſtatus excipientis; quia beneficiis priuatur per trienniũ,
vt d.c.ſtatuimus.de elect.lib.6.& de uariis, & extraord.cog.
l.pe.& de procu.c.ad appellandum.clarum eſt,ꝙ ẽt ſpecifica
ta debent eſſe crimina.de ele.procu.lib.6.& no. Spe.in tit.de
procu.§.j.uer.ſed nunquid media. & hodie eſt expreſſum in
cle.non p̃t procura.de procura.& quod ibi no.in gl. uel eligẽ
di.In exceptione ergo tam magni præiudicii eſt maturius ꝓ
cedendũ:& hoc ẽt declarando crimen ꝑ circũſtãtias, ſicut in
accuſatione,vt no.Bar.in l.j.ff.de excep. ¶Ex p̃dictis no.ap-
paratum Inn.& Doct.ordina per quinq; qõnes.prima eſt, q
admitti debeant contra electũ confirmationẽ petentem: vel

confirmatum petentē consecrationē. Sedò an illi, qui possunt se opponere, & opponunt se contra consecrationē, dicantur agere, vel dicantur excipere: ut sic sciamus, qui sint actores, vel rei. Tertiò q̃d si plures se opponant, opponentes de eodē crīe, vel diuersis: an sint oēs admittēdi: vel q̃s ex eis. Quartò, an snia lata pro, vel contra excipientē prosit, uel noceat, aliis nolentibus se opponere. Quintò quid debeat probare excipiens, aut electus. sub istis quinque qōnibus clauditur totus
14 apparatus Inn. †Redeo igitur ad primam, qui sunt illi, q̃ debēt admitti ad obijciendum crimina, vel defectus contra electum, vel contra confirmatum, Io. An. in gl. dicit. In, ꝓbat primò quemlibet admittendū: refert Boat. Inno. dixisse (non tñ diffiniendo) q̃ contra clericū nedum prælatum: sed ēt habentem simplex beneficium quilibet se poterat opponere: cū expediat ecclesiis bonos seruitores hre: & iniuriam ecclesiæ q-
16 libet p̃t prosequi: ergo & opponere. non solum ergo clerici: b sed ēt laici debent admitti: cum ēt ipsorum interſit bonum hre prælatum, vt patet in Auth. quō oportet epos. §. si quis. col. 9. & de testi. c. qm̃. & c. ex parte Adæ. Ius. n. publicum cōsistit in sacris. 50. di. c. ius publicum. & sic censetur actio popularis: igitur quilibet admittendus, vt l. licēt. §. in popularibus. ff. de procu. & ista est vna opi. Alij dicunt, q̃ non admittitur, nisi cuius interest, sicut nec ad ꝓsequēdum contemptū. de ele. c. quod sicut. de præben. c. cum in ecclesijs. lib. 6. & vr̃ interesse tm̃ eligentium, & confirmatoris. s̃. de elec. ca. nihil.
¶ Alii distingūt, vt in prelatis habentibus curam sit uera prima opi. q̃ quilibet admittatur: qa interest populi nō pati famem, & sitim sub malo pastore. 8. q. j. c. audacter. vn̄ oēs, q̃ possunt contra electum: excipere poterūt excipere contra formam, non solum vocem habentes in electione, vt no. Inn. in c. j. de elec. li. 6. ¶ In aliis uerò clericis nō habentibus curā sit uera secunda opi. vt contra ipsos cōfirmandos, vel instituendos non admittantur nisi illi, quorū interest interesse prinatis, vt s̃. de testi. c. veniens. 2. & de ob. ad rati. c. vnico. Alii distinctē dicunt, q̃ vbi quis ordinandus est, quilibet admittitur, vt in d §. si quis aūt. Alij dicūt, q̃ rōne priuati interesse nō admittitur aliquis ad excipiendum: quia ēt post promotionem actio sibi manet salua. Hoſt. non placet prima rō; quia licēt non perimatur: tamen deterior fit eius conditio, si promouebitur odiosus sibi, cuius gratia q̃rit: si princeps aliquis obiiciat periurium, adulterium, simoniam, vel aliud simile confirmando: an sit audiendus. Inn. d. cit, q̃ non, prima facie: quia timendum est, ne hoc faciat cā extorquendi pecuniam. s̃. qui ma. ac. poſſ. c. significante. vel regalia diutius detinendi. sed si non esset suspectus: tunc præ ceteris esset admittendus. 16. q. j. c. constitutus. vtrum aut sit suspectus, uel non, arbitrabitur bonus iudex, utrū. s. habeat probationē in prōptu, vel nō. Item vtrùm electus sit de illo crimine infamatus: vel non. Item vtrùm electus fuerit inimicus eius: vel patris: ita q̃ possit hre eum meritò suspectum de proditione: vel de
15 terra, ar. s̃. de iureiur. c. petitio. † Collige ergo, q̃ suspectus de calumnia ab excipiendo repellitur. sed utrum criminosi: vr̃, q̃ admittantur: quia contra exceptionem doli non datur replicatio doli, vt l. apud Celsum. §. Marcellus. ff. de exce. doli. & no. s̃. de excep. c. dilecti. contrarium tenēt hic Doc. 23. di. in c. illud. fallit tamē in criminoso, qui excipit pro proprio interesse, (puta quia parochianus, vel patronus) nemini em̄ ius suum prosequenti obstat exceptio criminis. 4. q. 6. ca. omnibus. nisi alias ex aliqua causa sit suspectus: talis enim in causis criminalibus, vel ecclesiasticis non est admittendus. 12. q. 10. c. fin. Non obst. §. Marcellus. quia loquitur in exceptione propriè sumpta: sed exceptio, quæ opponitur contra confirmandum, vel consecrandum, non est propriè exceptio: sed habet vim accusationis, ut in Auth. de ſan. epi. §. j. & patet: qa deficiēs in eius probatione punitur; & ēt ea probata electus excluditur à iure quæsito, & quærendo, ut patet in isto cap. & ideò Io. An. super verb. excipiendo dicit, q̃ qñ crimen excipiendo proponitur, vt quis ab ordinibus repellatur; ista est exceptio facti, siue intentionis: nō actionis exclusio; quia petens ordinari, vel consecrari nullam actionem proponit: sed ordinatus supscedere dēt si est verosimile, quod opponitur. vt in Auth. quō oportet epi. §. si quis aūt. col. 9. recitat Inno. aliorum opi. qui dicunt, criminosos indifferenter admittendos ad excipiendum: & respondent ad §. illud. Ho. hic remittit arbitrio iudicis, ut refert Io. An. in gl. ad excipiendum. ibi [tu dicas, secundùm Ho.] &c. Et prædicta locum habent, cū crimen obijcitur contra confirmandū, vel conseruandū, siue ordinandum. si aūt aliquis vult accusare prælatum, vt deponatur à beneficio iam obtento: qui tunc censeantur idonei. dic ut no. s̃. e. c. cum P. qñ verò crimen obiicitur repetēti beneficiū, & agenti possessorio, vel petitorio, dic vt j̃. de excess.
16 præ. c. inter dilectos. in prin. ¶ † Secundò quæro, an illi, qui se b opponunt, dicantur agere, vel excipere. b hoc est vtile scire: quia aliter fauendum est actori: aliter reo in iudicio, vt l. de die. ff. qui satisfda. co. Itē actor excōicatus repellitur ab agendo: sed non reus à defendendo, ut in c. intelleximus. s̃. de iud. dic de ista q. vt prolixè no. Arch. i d. c. illud. 23. dist. & facit qd̃ no. in c. dilectus. & c. cum inter priorē. de excep. per Io. An.
17 ¶ † Tertiò quæro. an plures sint admittendi ad excipiendū. dic, q̃ aut de eodē crīe: aut diuersis. si de eodem: & tùc iudex debet eligere magis idoneū, vt ff. de accusa. l. si plures. aut de diuersis: & tunc aut eodem tpe: & sunt audiendi. aut diuerso. & tunc regulariter non pñt, nisi fuerint impediti. s̃. qui ma. accu. poſ. c. fi. vñ qui non excipit contra petentem confirmationem, non poterit excipere contra petentem consecrationem. Alii contra. quod est verius secundùm Inn. quod intelligo verum, si de alio crīe velit nunc excipere in consecratione, q̃ exceptum fuit in confirmatione. sed si de eodem: forte non deberet admitti, nisi doceat se ignorasse: vel de præuaricatione prioris. quod dic, vt j̃. de pur. ca. c. pe. ille aūt, q̃ excepit de vno crimine in confirmatione, & in consecratione: si velit excipere de alio, non admittam eum, vt l. si cui. ff. de ac-
18 cusa. † & p ista patet solutio quartæ principalis qōnis. an snia lata pro, vel contra istum clericum prosit, vel noceat aliis, non. n. nocet, nisi vt dixi. sed bene prodest: quia si contra eū feratur snia cassatoria electionis, oēbus contra ipsum electū daretur exceptio, si electionē peteret cōfirmari: quia vbi snia recidit aliquid, quò ad oēs facit ius, vt ff. de inof. testa. l. posthumus. §. si quis. ¶ Quartò quæro. dixi s̃. q̃ ille, cuius interest, admittitur qñq; contra electum, & non alius. quero ergo
19 † qñ ista exceptio [tua non interest.] sit opponenda. vr̃, q̃ etiā post snīam, sicut exceptio falsi procuratoris, vt s̃. de procu. c. in nostra. econtra vr̃, q̃ vſq; ad litis cont. & non post, tanquā sit dilatoria, ut l. ita demum. C. de procu. post multa concludit Inno. q̃ post lit. cont. non p̃t opponi, excipiendo non interesse; cum hæc exceptio sit personalis, & declinatoria: & iō non p̃t opponi, nisi ante lit. conte. C. de excep. l. fin. & istud est no. quia in multis iuris articulis quis admittitur in iudicio ꝓ
20 suo interesse. † Ista ergo exceptio [tua non interest.] nō habet locum post litis contest. si autem dupliciter interest alicuius: exclusus ex vno capite admittitur ex alio, vt not. Ioan. And. s̃. de elect. c. cum inter R. super verb. appellantes. ad hoc l. j.
21 §. sed videndum. ff. de suc. edict. ¶ Quintò quæro. † quis habeat probare, an excipiens, an electus. dic q̃ aut quis contra formam seruatam, aut contra personam electi crimina, uel defectus opponit. si contra formam (puta quia negat formā seruatam.) vr̃, q̃ debeat probare, qui excipit, q̃ omissa fuerit: quia excipienti incumbit probatio: & quia constat de facto, præsumitur interuenisse solemnitas. ff. de prob. l. ab ea parte. dumtñ vota fratrū, vel scrutinium inueniantur in scriptis redacta, & decretū, in quo appareat consensus Capituli. de ele. c. quia pp. 61. di. c. eps. vel dic scdm Ho. vt no. s̃. de do. & cōt. c. cum olim. scdo casu, qñ excipitur cōtra psonā, puta, q̃ non sit subdiaconus: vel nō habeat literas cōmendatitias, cum sit alioni-

alienigena. & dicit, q̃ dēt probare iste, contra quē excipitur: nisi tanta esset p̃sumptio pro ordinato, q̃ transferret in aliū onus ꝓbandi: vt si multo tpe in subdiaconali ordine ministrauit, vt j̃. de eo, q̃ fur. or. su. c. fi. scdm In. qui ēt ibi hoc plenius no. plenius tñ, & clarius vide quod no. in c. si forte. de ele. li. 6. vbi distinguitur, an negetur qualitas extrinseca, vt scia, diuitiæ, & similia. an intrinseca. dic, vt ibi. & s̃. de præsum. c. fin. & per Dy. in reg. semel malus. de reg. iu. lib. 6. & per Bar. in l. si prius. de opo. no. nun. facit quod no. in c. illud. de præsumpt.
22 ¶ Circa prædicta quærit In. de tali qōne. † si obijciatur alicui periurium: & obijciens probat, q̃ iurauit electus soluere pecuniam ad certum terminum iam elapsum: nunquid probetur ex termini lapsu, q̃ electus est periurus, nisi ꝓbet se solusse in termino. tenet In. q̃ non: nec tenetur electus ꝓbare, q̃ soluerit: sed obiiciēs, q̃ nō soluerit. & idē si ꝓbat excipiēs, q̃ fuit excōicatus sub condōne, si non soluerit vſq; ad mensem: licet ꝓbet excōicationem sub tali condōne latam, & lapsum mensis: non ex hoc ꝓbatur tale piuriū: nisi obiiciens ꝓbet, q̃ non soluerit, vt j̃. de cler. excō. c. proposuit. ubi ēt hoc
23 no. In. ¶ Sed dices. † qualiter probabit excipiēs, q̃ ille nō soluerit: hoc. n. vr̃ impossibile, cum sit mera negatiua. s̃. de ꝓba. c. qm̃ contra. dic q̃ per confessionem illius, qui iurauit: aliàs vix, vel nullo mō. & imputet sibi, qui sic excepit, vt l. fin. C. de prob. Non ob. q̃ proponens negatiuā probat eo ipso, q̃ contrarium non probatur. s̃. de præsum. ca. quia. & C. de non nu. pe. l. si ex cautio. quia illud hēt locum in casibus expressis in iure. In aliis probet excipiens affirmatiuè, vel negatiuè: vel illud est verū, qñ non agitur de crīe: si verò de crīe ēt ciuiliter probet excipiens ēt negatiuè. tñ quia odiosus. 2. q. 7. c. si quis epus. & quia quilibet p̃sumitur bonus. de scrutinio c. j. & p̃dicta dicit In. esse uera, qñ prædicta exceptio opponitur à tertio: nā creditori sufficit probare promissionē sic factam: vel snīam sic latam, ad hoc vt debitum suū probet: & vt sequatur condemnatio, nisi solutio facta probetur. C. de ꝓb. l. j. Rōnē dñiæ hic vide p eum: cuius opi. tenet Bar. & tradit regulā, cui
24 incumbat onus probandi negatiuam. dicit ēt, q̃ † vbicunque negatio est cā intentionis alicuius, siue agentis, siue excipientis: ei, qui negat, onus probandi incumbit. probatur primò: qa si negatiua est cā actionis meæ, debeo hoc probare. puta non possum venire ad pignorum possessionē, nisi sit debitor non soluendo, debeo hoc probare, ut C. de pig. Auth. p̃ñte. Item si est cā officij iudicis: prius illa negatiua probari dēt, q̃ suum officium interponat, vt l. magis puto. §. ne passim. ff. de re. eo. & l. si quis consortium. C. fa. erc. quō aūt probabitur dictis casibus, & aliis negatiua, ibi plenè per eum: q̃ subijcit
25 qōnem. † statuto cauetur, q̃ non soluenti collectas, & datia non reddatur ius: reus conuentus excipit contra actorem, q̃ non soluit collectas: ideò audiri non dēt: certè cum excipiat negatiuè de eo, quod sibi non debetur, & ad suam vtilitatem impendat, dēt probare: sed si accusaret ad pœnam cōis (& sic tractaretur de iure fisci) creditor deberet probare se soluisse. similiter si dñs agat contra emphyteutam ad priuationē emphyteosis (quia non soluit canonem) certè cum sit creditor iste, qui agit, debet conuentus probare in termino se soluisse. & ita Cy. in l. 2. C. de iure emph. vbi etiam allegat istud dictum Inn. quod nota bene.

ADDITIONES.

a ¶ Speciale mandatum. Adde Ang. in l. fi. C. de proc. Bar. in l. non solum. eo. ti. Io. de Imo. hic Bal. in l. reos. ver. quæro an in criminali. C. eo. ti. Io. An. in cle. 2. de procu. Idem Bal. in l. obseruare. C. quo. ap. non reci.

b ¶ Agere uel excipere. An se opponens dicatur actor, vel reus Ang. hic ponit late in l. fi. §. de necessitate. C. de bo. quę lib.

SVMMAE.

1 *Inquisitio debet habere ordinem suum.*

2 *Ordo nulla occasione debet omitti.*

3 *Iudex non debet uerecundari se corrigere: ne ab alio corrigatur.*

4 *Ordinabiliter agi non p̃t ex processu, inordinatè composito.*

5 *Iudex si malè processit, pōt iterum propria auctoritate procedere: nō tamen debet fateri de plano se errasse.*

6 *Crimina non specificantur, qñ inquiritur super statu ecclesiæ.*

7 *Testes non debent deponere super occultis criminibus.*

8 *Iudex an debeat inquirere super occultis circunstantijs, qñ quis est de crimine infamatus.*

9 *Processus licēt declaretur nullus rōne ordinis peruersi: valent tñ depositiones testium in tali iudicio receptorum.*

10 *Prælatus commisit processum inquisitionis: deinde facta sibi relatione, inquisitus opponit: prælatus timens eum subcedere fugere non audit: ille promittit coram quocunque subire inquisitionem: coram quo deputato comparet: & opponit, quòd non præcessit infamia: an sit audiendus.*

QValiter, Generales inquisitores, si non seruauerūt debitum inquisitionis, prudēter, & cautè se corrigere debent. secundò ponitur forma iuramenti: quam exigunt. secunda ibi [forma.] prima facit duo. quia in principio commendat. & in fine commendat inquisitores, cum bene processerant. in medio in ver. si verò. vſq; ad aliud si uerò. instruit, si malè ꝓcess-
1 serant. ¶ No. primò † q̃ inquisitio habet ordinem suum: nec mirum, quia & notoria habent suum. de iureiu. c. ad nostrā. tertiò ipsius ergo peruersio reddit iudicium nullum. sicut & qñ omittitur ordo regularis. de quo in l. prolatam. C. de sen. & hoc tangit Inno. clarè. in c. vestra. de cohab. cleri. & mu. & tex. sentit in d. c. ad nostram. vbi tetigi, & dicam. vtrùm autē in inquisitione debeat apponi annus, mensis, locus, & aliæ solemnitates, quæ ponuntur in l. libellorum. ff. eo. ti. & utrū inquisitio debeat hre conclusionem: & an illę exceptiones, quę possunt opponi contra accusatorem, possint opponi contra iudicem inquirentem: & an si non probat inquisitionem, teneatur ad pœnam talionis, sicut accusator. de omnibus istis dic, vt l. 2. §. si publico. ff. de adul. per Bar. ¶ Secundò nota, q̃
2 † qñq; iudex aliqua occasione omittit ordinē iuris, fortè pp nimiam infamiam episcopi inquisiti, vel zelo iustitiæ. nulla tñ occasio est efficax, vt iste tex. probat: quoniam dicit [occasionem] quod sonat in vitium, vt s̃. de maio. & obed. c. solitæ.
3 ¶ Tertiò no. † q̃ quando iudex reperit se ineptè processisse, debet supplere, & corrigere cautè, quod omissum est: nec debet verecundari se corrigere: a ne ab alio corrigatur, ut dicit
a gl. & collige, q̃ si ineptè processum est super crimine: nō ob hoc absoluitur reus à crimine; quia iterum agi potest. & idē in ciuili. s̃. de iud. c. examinata. & l. libellorum. ff. de accu. ver.
4 si libelli. ¶ Quartò no. † q̃ ex processu inordinatè composito nō potest ordinabiliter agi. Hier. li. 20. [Nō p̃t esse maturitas cōsilii, vbi nullus est ordo iudicii.] facit in Auth. vt iudic. sine quoquo. suffra. §. cogitatio. & l. 2. §. prius. ff. de vulga. & pupi. vbi de preposteritate, & prioritate, an uitiet. ¶ Quintò
5 no. † q̃ idem iudex, qui malè processit, iterum pōt auctoritate propria procedere. similiter si tulit snīam, quæ sit nulla, iterum ferre pōt. de quo in gl. & j̃. remittam. & aduerte quia dicit, q̃ debet corrigere tpe opportuno [inuenta occasione aliqua congruenti.] & c. quasi dicat, non debet fateri de plano se errasse; quia sic vilesceret eius auctoritas: quā dēt suo ingenio augere, vt l. obseruādū. de of. p̃si. dēt ergo fingere: q̃ fictio qñq; in iudice cōmēdat, vt hic. & d. l. obseruādum. facit s̃. qd̃ me. cā. c. j. dēt ergo impingere culpā vel nimiæ occupationi: vel q̃ illa acta sint pdita, iō iteranda. s̃. de proba. c. fi. ¶ Sextò no. via regia in causis ꝓcedendū esse. i. sine psonarū acceptatione. s̃. de iud. c. nouit. & in reg. iuris. lib. 6. ¶ Septimò no. in
6 ver. forma. † q̃ qñ inqritur sup statu ecclesiæ, nō specificātur cria, sed fit inquisitio gñalis: sed qñ fieret cōtra singularē pso nam: necesse est crimina specificari, vt j̃. eo. c. qualiter. §. dēt.
7 ¶ Octauò no. † q̃ testes non debent deponere super occultis criminibus; quia illa ad crimina se generalis inquisitio non

extendit:ergo nec teſtis deponere dēt,vt l.ſi quis libertatē.&
ibi no.ff.de pe.hær.& s̄.de teſti.c.de teſtib. ¶Sed hic inciden
8 ter quæritur:†an iudex debeat inquirere ſuper occultis cir-
cunſtantijs,qn̄ quis eſt de crīe infamatus.dicunt Inn. & Ho.
q̄ p̄t iudex inquirere de occultis circunſtātijs manifeſtorum
crīum,de quibus præceſsit infamia,ut s̄.de teſtib. ca.p̄terea.
de præſum.c.lr̄as.dicunt tn̄, q̄ ſi q̄s eſt infamatus de fornica
tione,ſed non cum certa perſona: non dēt tunc teſtis reuela
re fornicationem occultam:ſed vbi mulier eſt certa: tunc te
netur,ēt,ſi iuraſſet,non reuelare;quia tale iurm̄ non extendi-
tur ad hunc caſum.s̄.de teſti.c.conſtitutus.& hoc uerū, niſi il
lud ſciret in foro pnīæ:quia tunc ēt ſi iurauit , iudici ueritatē
non dēt dicere.de exceſ.præla.c.dilectus.de of.or. c. ſi ſacer-
dos.& quod no.Io.An.de poſtu.c.j. ſuper uerb.requiſitus. &
de iſtis occultis circunſtātijs, qn̄ orta eſt infamia de delicto,
ēt tangit Inn.in d.c.vr̄a.de coha.cle.& mu.Tangit hic Io.An.
ſuper glo.no.&c.an iudex poſsit corrigere ſniam ſuā. dic aut
in delegato:aut in ordinario.& ſi in ordinario, aut eſt annul-
landa,aut nulla.aut pp ſuam turpitudinem , aut alia rōne . q̄
membra latius proſecutus ſum.s̄.de iud.c.j.& de offi. deleg.
c.cum in iure.& no.de hoc Spe.in ti.de ſen.prola.§.qualiter.
ver.hoc quoq;.& ver.ſe.& de arbi.§.fi.uerſi.licēt.in reg.quod
ſemel.per Dy.in prima obiectione.¶Venio ad q̄ones . dicit
hic,q̄ ex his,quæ inordinatè ſunt geſta , non p̄t ordinabili-
ter . &c.dicit Ho.q̄ inquiſitus p̄t huic ordini renunciare , cū
ſit inductus in fauorem ſuum.vt l.quod fauore. C. de legi. &
c.ad apoſtolicam.de regu.& licēt poſsit expreſsè: non p̄t ta-
citè:puta permittit iudicem procedere , non p̄miſſa inquiſi-
tione infamiæ.non.n.valebit proceſſus.ad hoc facit quod no.
Inn.s̄.de teſti.c.cum cām.tn̄ iſtud dictum Hoſt. hodie repro
batur per c.2.j̄.eo.li.6.per quem tex.probatur,q̄ valet pro-
ceſſus,& ſnīa ſoper inquiſitione : licēt non appareat infamiā
præceſsiſſe.ex quo patet, q̄ non p̄t propriè de ſubſtantia iu-
dicij inquiri:quia tunc taciturnitas partis non firmaret actū
contra nullitatem,vt l.ſi expresſim.ff.de app.vbi dicas,q̄ fir-
mat,qn̄ ſolemnitas eſt inducta principaliter in fauorem par
tium,vt l.filio præterito.ff.de lib.& poſth.& quod not.Bar.in
l.j.de leg.3.quod no.in c.pe.j̄.de re iud.& c.in cauſis.de offi.
deleg.aduertendum tn̄ quia c.2.de accu.li.6.loquitur,quan-
do omiſſo proceſſu infamiæ,proceſſum eſt ad inquiſitionē.ſi
autem non eſt omiſſus iſte proceſſus infamiæ : ſed peruerſus
ordo(quia primò de crimine, poſtea de infamia inquiſiuit)
tunc vr̄ dicere iſte tex . q̄ proceſſus non teneat : ut ſic magis
delinquat,qui ineptè,& turbato ordine proceſsit:q̄ ille , qui
omittit.ſicut alibi dicit gl.melius ēſt tacere,q̄ imperfectè di-
cere,vt no.in cle.conſtōnem.vt circa.de elect.& ad hoc facit
optimè iſte tex.ar.contra l.j.in prin.C.de rei vx.ac.& qd̄ no.
9 in l.q teſtō.ff.de teſta.cogita. † Cū aūt proceſſus declaretur
nullus rōne ordinis peruerſi: dicit hic Io.An.q̄ valēt depoſi
tiones teſtium in tali iudicio receptorum: confeſsio verò an
teneat,& alia acta:tetigi in c.Piſanis.de reſt. ſpo. & c.ſi cleri-
ci.de iud.cum ſi.eſt tex.in d.cle.cōſtōnē.in fi. ¶Scdo quærit
10 Ho.†pone,q̄ p̄latus cōmiſit ,pceſſum inquiſitionis:deinde fa
cta ſibi relatione inquiſitus opponit:quē p̄latus pręſumēs,q̄
ſubterfugii cā hoc faciat,nō libenter audit.iſte dicit [dn̄e,vt
ſciatis,q̄ non aīo calumniæ impugno:ſed ,p ueritate paratus
ſum ſubire inquiſitionem coram quocunq; alio deputādo à
vobis.]& ſic iſto petēte,alius deputatus eſt. corā quo iſte cō
paret,& opponit,q̄ infamia non p̄ceſsit:an ſit audiendus. vr̄
q̄ non;quia venit in hoc cōtra obli.& promiſsionē ſuam : ſic
em̄ opponendo non eſt ſubire inquiſitionem:ſed potius de-
clinare.Itē ſine ſua promiſsione iudex dicto mō procedere
potuiſſet : ergo ſua promiſsio ſubeundi inquiſitionem nihil
operatur,contra c.ſi Papa.de priui.li.6.& l.ſi qn̄.de le.j. Ho.
tenet contrarium:& q̄ opponere iſte poſsit, q̄ infamia non
p̄cedat.& prius ſit ſuper ea ,pcedendū:ſicut ſi ,pmiſiſſet ſub-
ire accuſationē, vel denunciationē,poſſet opponere, q̄ inſcri
ptio accuſationis, & denunciationis charitatiua monitio nō
p̄ceſsit.adducit ad hoc c.ibi[ne plenè cōpendium.] &c.p̄t ēt
dici leue compendiū,qn̄ iudex iuquiſitionis cā breuitatis o-
mittit inquiſitionē infamiæ:vel in accuſatione inſcriptionē;
vel in denunciatione monitionem. Non ob.q̄ uerba debent
aliquid operari:cuius contrariū hic foret.nā(dicit ipſe) mul
tum operantur:quia non poterit cōmodè iudicē recuſare:&
ſic negocium ,progare.vt hic p eū.& credo hanc opi.veram;
quia uerba ſimpliciter ,plata ſunt ad iur. intelligentiā refe-
renda:vt ſemp verba contrahentiū informentur à iure , ut l.
dāni inf.qdā.ff.de dā.inf.& l.& vno.ff.loc. & l.ſi ſtipu.de vſu.
& l.ſi qn̄.C.de inof.te.ſicut.n.principē p rescriptum nō eſt ve
roſimile velle ſubuertere iuris ordinē, ut ibi.& c.eccleſia ve-
ſtra.2.s̄.de ele.ita ēt nec cōtrahentes,vt l. q̄ro.§.inter. ff. loc.
& p̄dicta ,pcedunt, qn̄ pacto aliq̄s aſtringit ſe ad ſubeundā
inquiſitionē.Idē ſi Papa mandat p̄ciſè ſuper inquiſitione te-
ſtes recipi:nā niſi expreſsè dicat p̄latum apud ſe infamatum:
ſemper erit inquirendū de fama.j̄.e.c.cū oporteat.ut ſic ver
ba reſcripti intelligantur ſcdm̄ ius cōe : & ab ipſo recipiant
intellectum.s̄.de reſcr.c.cām.c.ſup lr̄is.de conſue.c.cum dile
ctus.cum ſi.& de hoc j̄.c.cū oporteat. quinimo ſi Papa man
daret expreſsè contra non infamatū recipi teſtes ſup verita-
te,non p̄miſſa inquiſitione ſup infamia: prima facie p̄ſume-
retur reſcriptum obreptitium.s̄. de of.deleg.c.ex parte.2.un̄
conſulendus eſt princeps,& ſcda iuſsio expectanda . qd̄ dic,
vt s̄.de reſcrip.c.ſi qn̄.¶Secundò quærit Io.And.in quo dif-
fert iſte proceſſus inquiſitionis ab aliis.dicit, q̄ in pluribus ,
quæ enumerat Spe.in ſpec.de inquiſitione. §.j. in fi.tangam.
j̄.e.c.cum oporteat.&c.

A D D I T I O.

2 ¶Corrigere.Corrigere eſt reuocare aliquid quod prius tenuit Card. in cle.Iſtatutum poſt gl.fin.de ele.& in cle.ſi Romanus.in prin.de præb.

S V M M AE.

1 *Legationis officium poteſt committi monacho.*
2 *Inquiſitores debent accedere ad locū, in quo quis dicitur infamatus.*
3 *Legati poſſunt inquirere contra epiſcopum : & debent proceſſum referre ad Papam.*
4 *Epiſcopus ſi eſt infamatus, an poſſit ex tali infamia inquiri cōtra ſubditos .*
5 *Iuramentum exigitur in cauſa criminali.*
6 *Iudices poſſunt eſſe teſtes de his,quæ aguntur coram eis.*
7 *Acta probantur per teſtes.*
8 *Confeſſionem,quæ ſe pōt habere ad delictum,& non delictum, interpretamur in deteriorem partem.*
9 *Verba [ſimonia:naufragium:dilapidatio] ſonant in vitium.*
10 *Iurans dicere meram,& puram veritatem,non debet aliquid tacere, quod ſciat:nec exprimere falſum.*
11 *Veritatem tacere,& falſum dicere,paria ſunt.*
12 *Scripturæ potius ſtatur,q̄ dicto: qn̄ quis examinatur in ſecreto:ſi dicat minus ſcriptum,quàm per eum fuerit dictum .*
13 *Res de naufragio an ſit licitum ſuſcipere . Et ſi non apparet,cui poſſit reddere,an poſſit pro ſe retinere.nu.14.*

C Vm dilecti. Si is,contra quem inquiritur,iurauit ad interrogata reſpōdere,poſt confeſsion em auditur, volens probare excuſationes , quæ confeſsionem non perimat:ſed exponant:ſecus ſi iurauit meram , & plenam ueritatem dicere . & primò ponitur legatorum inquiſitio. ſecunda ibi[quia verò dubium,propter quod fit commisſio.] tertia ibi[mandamus]cōfeſsionis forma bimēbris: & ſcdm̄ ibi
1 [q̄ ſi.]No.primò†q̄ monacho cōmittit legationis officium: non aūt cā delegat,vt c.ſtatutum.de reſcr.lib.6.facit cle.& ſi principalis.de reſcri.& c.cum olim.de priui.per Inn. ¶Scdò
2 no.†q̄ inquiſitores debent accedere ad locū, in quo quis dr̄ infa-

infamatus facit. c.fi.s̄.de offi.delega.facit c. poſtquam.s̄.de
3 præſum.c.quanto.¶Tertiò no.†q̄ legati pn̄t inquirere con-
tra ep̄m:,pceſſum tn̄ referunt Papæ,vt hic fecerūt: & hoc for
tè iō;quia non pn̄t ipſum ep̄atu priuare,vt c.poſt translat. &
4 c.niſi.de of.le.¶Quartò no.†q̄ cū ep̄s eſt infamatus,p̄t ex ta
li infamia inquiri cōtra ſubditos.& p̄t eſſe rō; quia cū caput
dolet &c.& qualis rector ciuitatis,&c.ec. 11.ſcdm̄ Inn.quod
placet Ho.qa delictū p̄lati non dēt nocere.c.de his,q̄ fi.à ma.
par.Ca.c.quæſiuit.dicit tn̄ Ho.q̄ contra ep̄m ,pcedit inq̄ſitio
tā in capite,q̄ in membris,vt inquiratur,qualiter ſe hēat in ci
uitate,& in caſtris,ſiue eccleſiis : & qualiter erga canonicos
ſuos,& clericos alios,& laicos ſuæ ciuitatis: & ſic p̄t intelligi
iſtud.c.ſcdm̄ eū.¶Quintò no. q̄ ſub duplici forma p̄t recipi
iurm̄ ab eo,contra quē inquiritur:& cogitur iuratus ad inter
5 rogata rn̄dere.ex quo collige, †quòd iurm̄ exigitur in cā cri
minali.de quo in c.j.de iura.ca.ſcdm̄ qd̄ poſitioni criminoſæ
eſt ēt rn̄dendū.de quo s̄.de ele.c.dudū.& p Bar.in l.Marcel-
lus.ff.re.amo.¶Sextò no. q̄ aliud eſt iurare rn̄dere ad inter
rogata:aliud ſuper facto ſimpliciter propoſito iurare dicere
purā,& merā veritatē:& hæc vltima forma eſt tolerabilis, &
plena,qn̄ ſuper certis cribus ,pceditur,ut hic erat.ſ.ſuper di-
lapidatione,ſimonia,& naufragio. vbi verò inquiritur ſuper
ſtatu eccleſiæ,ſufficit,ſi iuret prima forma.ſ. ad interrogata
veraciter rn̄dere.Ita no.ipſe j̄.de ſimo.c. licēt Heli.vltimò tn̄
dicit,q̄ ſufficit,q̄ iuret quocunq; iſtorū duorum modorum.
ar.s̄.c.prox.¶Septimò not.q̄ qn̄q; ſuper proceſſu iudicū re-
6 curritur ad eos:†& ſic iudices pn̄t eſſe teſtes de his,quæ agū
tur corā eis,vt dixi de arbi.c.non ſine.& dicit hic Io. An. ſup
gl.q̄ quidquid dicat Inn.iſti requruntur,vt faciant plenā fidē,
vt hic.& de exceſ.præl.l.inter dilectos.de elect.c.cum dilecti.
de teſti.c.cum à nobis.Non ob.c.ſtatuendi.2.q.6. quia loq-
tur de iudice,corā quo pēdet iudiciū: porro depoſito officio
teſtificari p̄t.qd̄ dic,vt s̄.de conſti.c.dilecto.ſcdm̄ H. ¶Octa
7 uò no.q̄ acta probantur per teſtes.s̄.de teſt.c.Alberi.& q̄ re
nunciat quis atteſtationibus teſtibus ,pducendis in cā criali.
contrarium ſentit gl.in l.pctm̄ inter hrdem.ff.de pact.facit l.
non tm̄.ff.de ap.¶Nonò no.qn̄ liceat declarare confeſsionē
factam in iudicio:& qn̄ non.& loquitur iſte tex. in parte . in
teſte verò an liceat declarare , & addere , uel minuere dicto
ſuo.dic vt in c.cum clamor.s̄.de teſti. & c.præterea . de teſti.
co.& loquitur iſte tex.in rn̄ſione facta ſuper crīe:q̄ interpre-
tatur contra proferentem:ſimiliter & in ciuili. s̄.de proba.c.
8 in pn̄tia.& eſt mirabilis tex.iſte†q̄ confeſsionem, q̄ ſe p̄t hr̄e
ad delictum,& non delictum,vt declarat gl.ep̄s iſte &c.inter
pretamur in deteriorem partem,contra l.meritò. ff.p ſocio.
9 & l.interpretatione.de pœn. †Sed hoc fortè quia uerbū [ſi-
monia:naufragium:dilapidatio] ſonant in vitium : & prima
facie malo aīo p̄ſumuntur facta, attento cōi , & gn̄ali vſu.li-
cēt ,ergo aliquibus de cauſis excuſent : niſi hoc probet ille,
q̄ ſimpliciter confitetur,p̄ſumitur contra eū,vt l.ſi non cōui-
tij.C.de iniu.nā licēt ex cā aliqua ſpāli poſsit delictū excuſa
re:tn̄ prima facie præſumendū eſt delictum.qd̄ no. Inn.in c.
vr̄a.de coha.cle.& mul. & c. 2. de dila.¶Decimò no.q̄ licet
qn̄q; aliquid vno tpe,qd̄ non licet alio. rō asſignatur in lr̄a.
10 ver.ſed cum ſcdm̄ eandem.¶Ex quo vndecimò not.†q̄ ille,
q̄ iurat dicere merā,& purā ueritatem: non dēt aliquid tace-
11 re,quod ſciat:nec exprimere falſum . † Sunt.n.paria ueritatē
tacere:& falſum dicere,ut l.presbyteri.C.de epi.& cle. & fa-
cit ad q̄onem.ſi inquiſitus,vel accuſatus negauit delictū: de-
inde,cum probatum eſt,vult docere,q̄ facit ad ſuam defen-
ſionem.tex.iſte facit,q̄ non debeat audiri.de qua q̄one dic p
Io.An.j̄.de reg.iu.c.nullus pluribus.li.6.quid in cā ciuili,vel
ēt in criminali,ſi ponitur maius delictum,q̄ ſit:an poſsit ſim
pliciter negare ſine metu periurii. dic per Bar. in l.quod te .
ff.de ver.ob.& per Io.An.j̄.de confeſ.c.2.li.6.¶Duodecimò
12 no.in fi.†q̄ qn̄ quis examinatur in ſecreto : ſi dicatur minus
ſcriptum,q̄ per eum fuerit dictum : ſtatur potius ſcripturæ,
q̄ dicto ſuo.Idem ſi dicat aliter ſcriptum eſſe, q̄ dictum . dic
vt in c.ad audientiam.de reſcri.vbi de hoc.& l.vbi.C.de fal.p
Cy.aliàs l.ſi quis decurio.facit de elec.c.cum dilectis. ¶Op.
& vr̄,q̄ aūſnīam ſi quis in confitendo errauerit,poſsit ſem-
per corrigere,& reuocare confeſsionem ſuam , vt l.error. C.
de iur.& fact.igno.& s̄.de confeſſ.c.fi.& de reſti. in integr.c.
2.li.6.ſo.ſecundùm Inno.& Hoſt. aliud eſt errorem reuoca-
re:aliud eſt confeſsionem declarare: & ſic ſe excuſare . aliud
eſt.n.reuocare errorem.i.primam confeſsionem in totū pe-
rimere:quia tunc debet quis admitti ad probandum : aliud
eſt confeſsionem ſponte factā aliter velle exponere, & decla
rare,q̄ ſonet:quia tunc qn̄q; prohibetur ex cā.patet,& nota.
hic pro limitatione l.ſi quis intentione ambigua. ff.de iudi.q̄
ſimpliciter permittit declarare ſignificatum uerbi ambigui
ipſi proferenti:quia illud verum,qn̄ verbum eſt ambiguū de
natura ſui:ſecus ſi certū , licēt ex cā extrinſeca limitari poſ-
ſit,vt hic.tunc.n.non ita effusè cōceditur:ſed qn̄q;,vt hic. Itē
p iſtud c.limitatur,quod no.Bar.in l.non ſolum.§. ſed vt pro
bari.ff.de op.no.nun.vbi qn̄ factū p̄t ſe hr̄e ad delictū , & nō
delictum,dēmus p̄ſumere ad non delictum,vt d.l.meritò. nā
illud uerū,qn̄ indifferēter,& pariter ſic ſe hr̄e p̄t. & ſecus qn̄
factum de ſui natura regulariter eſt malum: licēt poſsit excu
ſari aliqua rōne:tunc.n.ſi excuſatio non ,pbatur:debemus in
telligere in peiorem partē,vt c.j.de præſump. & l.j.de iniu.&
qd̄ In.no.in c.nr̄a.de coha.cle.& mu.& c.præ.de dila.¶Quæ
13 ro circa articulū naufragii,de quo in gl.iſte ep̄s,&c.†& q̄ro,
an ſit licitū ipſas ſuſcipere de naufragio.dicit gl.q̄ ſic,nō ac-
cipere,vt retineat:ſed vt reddat.& ſic rem repertam in publi
co eſt licitum iſta de cā ſuſcipere:non aīo retinendi.quod eſt
verum,qn̄ fuit proiecta coactè,vt in naufragio:ſi autem ſpōtè,
efficitur occupantis;quia habita pro derelicta. ſi aūt caſu
tunc idem,q̄ ſi coactè:vt dn̄iū non quæratur inuentori , ut l.
cum quærebatur.C.vnde vi.ibi[oēs aūt ſcire debent , qd̄ ſuū
non eſt,hoc ad alios modis oībus pertinere.] facit l.ſi rē mo
bilem.ff.de acq.hære. Ille ergo,qui accipit res ex naufragio,
committit furtum,vt in Auth.nauigia. C.de fur. ex qualitate
tn̄ iactus pręſumitur animus,vtrùm habuerit pro derelicto,
vel non.ſi enim proiecit librum: pręſumitur animus haben-
di pro derelicto. ſi autem clauſum inuolutum pannis:tūc ſe-
cus.Ita no.Bar.in l.falſus.§.qui actum.ff.de furtis. ¶Sed hic
14 incidenter quæritur . †ſi non apparet,cui poſsit reddere : an
iſte,qui inuenit,poterit pro ſe retinere.dic,q̄ ſi putabat iuſtè
eam habitam pro derelicto,poteſt licitè retinere, & uſurpa-
re titulo pro derelicto,vt c.j.pro derelicto.per totum . ſi hoc
non putauit,debet eam dare pauperibus , ar.C.commun.de
ſucc.Auth.omnes peregrini.& ita no. Bar. in d.l.falſus.§.qui
aliena.& de materia naufragii eſt ti.ff.de incen.rui.& nau.ad
l.Rho.de iactu.

S V M M AE.

1 *Iudex quilibet debet ſe præbere facilem in adeundo.*
2 *Citatio non eſt de ſubſtantia iudicij,cum quis ſe ſponte offert liti.*
3 *De fama dēt conſtare,antequam procedatur in cauſa inquiſitionis .*
4 *Proceſſus inquiſitionis non eſt præcipitandus.*
5 *Frequentiam quot vices inducant.*
6 *Conſanguinei promotoris inquiſitionis non ſunt ad teſtimonium recipiendi.*
7 *Iudices impetrati per inhabilem,poſſunt procedere uigore reſcripti ſuper inquiſitione:licēt inhabilis repellatur.*
8 *Reus,ſi vult probare ſe bonæ famæ,an debeat admitti.*
9 *Teſtes plures ſi probent reum malæ famæ:quid ſibi proderit,ſi probabit per alios ſe eſſe bonæ famæ.*
10 *Teſtes qualiter debeant deponere ſuper infamia.*
11 *Iudex an poſsit permiſcere proceſſus ſuper infamia:& ſup ueritate.*
12 *Famoſi qui dicantur.*
13 *Inimici capitales qui dicantur.*
14 *Conſanguinei in cauſa criminali non admittuntur in teſtes.*

15 *Rescriptum si est impetratum per aliquem super prosecutione inquisitionis: si ipse remouetur vt inimicus, vel aliter: an iudex impetratus poterit à seipso procedere vigore dicti rescripti.*

CVm oporteat. De veritate criminū nō inqritur: nisi primò cōstet de infamia: & tunc nō inimici, vel periuri: sed viri idonei ad prosequendū inquisitione, & testimoniū admittūtur. & nō probato crīe indicitur purgatio infamato. & sunt tres partes. ī prima denuciatio episcopi: & inquisitorum datio. In secunda ibi [verùm] comparitio, & allegatio episcopi contra denunciatores, & testes. In tertia ibi [discretioni inquisitorum.] triplex instructio. secūda ibi [ꝙ si] tertia ibi [ꝙ nihil.] ¶ No. primò. ꝙ Papa, facta sibi denunciatione criminum per aliquos, inquisitionem cōmittit:
1 † quilibet enim iudex debet se præbere facilem in adeundo, vt in l. obseruandum. de of. præsi. dissimulare enim non debet superior, quę referuntur: quia talis dissimulatio in prælatis est periculosa. de offi. ordi. c. irrefragabili. & 83. d. c. error. Et aduerte, quia Papa hic commisit: alius autem inferior an posset committere istas causas criminales, & graues. dic vt in c. quod sedes. supra de offic. ordin. & cap. si pro debilitate. de offi. dele. ¶ Secundò no. ꝙ ille, ad cuius notitiam peruenit, ꝙ debet ab aliquibus super criminibus molestari, pōt ēt nō citatus coram iudice comparere, & excipere con-
2 tra tales. † citatio ergo non videtur de substantia iudicij, cū quis se spontè offert liti: imò præsens sine citatione cogeret recipere terminū ad rndendū, ac si citatus venisset. ar. l. et. ff. de mino. Isti autē canonici nō erant accusatores: sed inquisitionis promotores. de quibus per Inno. & Doc. s̄. de testi. c. cum clamor. ¶ Tertiò no. plures exceptiones proponi cōtra promotores inquisitionis ꝙ sint inimici: ꝙ cū inimicis conuersentur, &c. illi & plures alij repelluntur nō solùm à testificando, accusando: sed etiā à promotione inquisitionis, à qua repellitur quisquis non pōt in cā esse testis, vel nunciator, vt dicit tex. enumerati quadā de istis personis. s̄. c. 1. &
3 c. cū P. & c. meminimus. ¶ Quartò no. in ver. discretioni. † ꝙ antequā in causa procedatur, debet constare de fama: licet Papa simpliciter cōmiserit inquisitionem; vel contra aliquē inquirendū esse: qa dicta cōmissio (qq pura, & simplex) intelligitur cōditionalis, si infamia pręcesserit: quia verba rescripti sunt inferenda ad intellectu iuris, vt c. cām. s̄. de rescrip. & dixi. s̄. eo. c. qualiter. & hoc verū, qū Papa cōmittit simpliciter inquisitionē. si aūt scriberet multorū clamore ad eius notitiā peruenisse, &c. ideo mādamus vt inquirat. dicūt quidā, ꝙ tūc ille, cui scribitur, nō tenetur inquirere de infamia. Tan. cōtra, qa potuit Papæ falsum suggeri, & ista opinio Tā. est vera: qū Papa loquitur narratiuè, secus si assertiuè. quia tunc est vera op. Io. verbis enim narratiuis Papæ est creden
4 dum, vt in clo. 1. de prob. ¶ Quintò no. † quòd processus inquisitionis non est precipitandus: sed seruandus iuris ordo. s̄. eo. c. qualiter. plura enim debent inquisitionem præcedere. primo an petens inquisitionem sit honestus, & prouidus; qa ita debet esse, non leuis. de testi. co. c. præ. debet præcedere frequens insinuatio, quæ reddat crimen quasi manifestum,
5 & ꝙ sit frequens. s̄. c. proximo. ¶ † Quot aūt vices inducāt frequentiam, videtur ꝙ duæ. s̄. de vi. & honest. cle. c. monasteria. verius est, ꝙ relinquitur iudicis arbitrio. arg. in Auth. de testi. §. 1. col. 7. Itē tanta debet esse infamia, cum de prælatis agitur, ꝙ non posit sine scādalo tolerari, j. e. c. qualiter. ver. sed cum super. qualiter autē testes debeant deponere super
6 infamia, dicam. j. ¶ Sextò no. † ꝙ consanguinei promotoris inquisitionis nō sunt ad testimonium recipiendi: sicut nec cōsanguinei accusatoris, vt s̄. eo. c. cū P. & sic promotores habent aliquod ius inquisitionis, vt dict. c. cum clamor. per Inno. ¶ Septimò no. † ꝙ isti canonici fuerūt promotores inqui-
7 sitionis: & prætextu inhabilitatis, si à prosecutione repellantur, mandat Papa inquisitoribus, ꝙ procedant: & sic iudices impetrati per inhabilem possunt procedere vigore rescripti super inquisitione. licèt inhabilis repellatur. de quo in glo. & j. dicam. ¶ Venio ad quæstiones: & primò quero. Papa hic mandat inquiri primitus super fama: & si reperiatur infamatus. tunc ad veritatem super criminibus procedant.
8 † pone ergo, ꝙ reus vult ꝓbare se bonę famæ: an debeat admitti. dicit Ioann. Andre. quòd sic etiam per cubicularios, & familiares suos. & idem de innocentia sua. 2. q. 7. c. cū pastores. 12. q. 2. c. sint manifestè. & de hoc. j. eo. c. qualiter. in
9 prima gl. vltra mediū. ¶ † Sed incidenter dices. si testes plures probent eum malæ famę. quid sibi proderit, si probabit per alios se esse bonæ famæ? dicit Io. An. ꝙ si paucioribus testibus probet se bonæ famæ, præualebit istorum paucorum testimonium quò ad indicendum purgationem: vel quantū ad faciendam inquisitionem: sed propter dictorum paucorum testimonium nō inducitur infamia, j. e. c. inquisitionis. Idem tenet Phi. sed Tā. & Vin. hic dicunt, ꝙ si ex vna parte ꝑ testes probetur infamia, ꝑ alios bona fama: dictū pluriū pręferēdū est. & hāc opi. tenet Ho. & Spe. in ti. de inquisi. §. nunc tractemus. ver. qd si plu. Io. An. dicit dictū Tā. & Vin. esse verū, vbi primi testes, & sedi deponūt de fama vicinię. facit qd no. de testi. c. cū in tua. in vltima gl. sed si deponētes sup infamia deponūt de vicinia. & alij, licet multi, deponāt de bona fama, nō vicinia. est vera opi. Io. multū ergo, dicit Ho. debet attēdere iudex, vtrū cōmunis vox vicinorū exterior cōcordet cū fama: vel cū infamia, & qualitate testiū. qbus, & aliis circūstātiis pēsatis, hoc eius arbitrio relinqtur. & no. s̄. de testi. c. ꝓterea. & c. in nostra. ¶ Sedò quæro. † qualiter debent
10 testes deponere super infamia. dicit Io. An. ꝙ debent deponere, q̄ non semel: sed sæpius audiuerunt. si enim semel, non esset probatio sufficiens. Item debent deponere, ꝙ sit infamatus & apud bonos, & graues, quos dnt noīare, etiā si nō interrogentur: vt hoc appareat iudici, cui us arbitrio relinquitur, & non testi: vtrùm scilicet sint prouidi, & discreti. no. Io. An. j. eo. c. qualiter. super verbo honestis. quandoque sufficit, ꝙ dicant simpliciter infamatū, si sinistra de eo in publico audiantur. qd dic, vt legi. & no. j. eo. c. inquisitionis. §. 1. vbi verò de plato agitur, inquirendū est de fama à Capitulo, & canonicis. & si apud eos nō reperit infamatus: nō vī vl terius ꝓcedendū, ar. s̄. de pēsum. c. quasdā. & c. quāto. nisi forte esset alibi, & inter alios cōuersatus: vel nisi ꝓ potentiam & tirānidē prælati timeatur de occultatione veritatis. & cōtra ipsum verosimiliter præsumatur, vt in iuribus hic allegatis in nouella. ¶ Tertiò q̄ro. † si iudex vult permiscere istos
11 processus, & recipere testes super infamia, & super veritate. dicit Ho. ꝙ seruatur ordo: quia ꝓcessus infamiæ debet præcedere inquisitionem veritatis: & quia non sunt tales processus inordinabiliter cōfundendi, vt s̄. eo. c. qualiter. & probatur. s̄. de iud. c. exhibita. & de rescrip. c. cū dilecta. Sed dices, cum ita processus infamię sit præparatorius ad inquisitionē veritatis: non videtur, ꝙ super ipsa infamia iudex debeat ita maturè, & solēniter procedere: quia ista præparatoria sunt modici præiudicii: ideo summariè procedendum, & leuis probatio exigenda, vt l. 3. §. ibidem. ff. ad exhibe. & l. thesaurus. e. ti. fo. dicit Io. An. ista ꝓbatio infamię est valde prejudicialis: quia repellit à dignitate, vt in c. inter dilectos. de exce.
12 præl. † & ideò lex appellat illos famosos, qui clamosa, & frequenti laborant infamia, vt C. de digni. l. 2. li. 12. ¶ Sed contra istam doctrinam op. & videtur, ꝙ sufficiat leuis infamia. vt C. de inoffi. testa. l. fratres. So. dicunt quidam, ꝙ licèt leuis infamia sufficiat: tū in ea probanda requiritur probatio ita magna. facit ad hoc, quod no. in l. fi. C. fa. erisc. un. Io. An. dicit, quòd d. l. fratres, & si loquūtur de infamia iuris. hic autem tractamus de infamia facti, quando quis est infamatus apud bonos, & graues. ex quibus causis infa. irro. l. ea, quæ pater. & dicit Io. An. ꝙ dictus ꝓcessus super infamia tā solēnis

nis semper debet præcedere: ut vitetur appel. & probata infamia, tunc descendet ad probationem criminis. quod si ꝓbabitur, condemnabit illum, & faciet satisfieri læso. Sed si crimen non probabitur: absoluetur reus à purgatione indicta pp infamiam, q̄ remansit. de quo hic latius in nouella. valet tā processus super crimine, si processus infamiæ non ꝑcesit: quia non facit exceptum, vt c. 2. j. eo. lib. 6. ¶ Quartò quæro post gl. sed nunquid &c. an isti, de quibus in tex. admittantur ad denunciandum. arguit primò, ꝙ debeant admitti. & hoc tenet Io. ꝙ infames, & irregulares admittantur: dum tā non sint criminosi. gl. tenet contrarium. Gof. dicit, ꝙ opin. Io. est vera in denunciatione euangelica. sed opi. Ber. siue glo. est in canonica, vel iudiciali. & hoc vī placere Spec. de renun. §. 2. versi. vt aūt. ubi de materia denunciationis plenè tractatur.
13 ¶ Quintò qnæro. † qui dicantur inimici capitales. gl. q̄ incipit. patet hic. tractat quæ dicantur capitales inimicitiæ: & q̄ leues: & quæ repellant aliquæ, vel non repellant: & remittit hoc arbitrio iudicis. Idem Host. qui dicit, ꝙ multa alia committuntur iudicis arbitrio. remittit s̄. c. super his. in fin. Idem no. 3. q. 5. c. 2. dicit An. ꝙ oīs capitalis inimicus repellitur à testimonio in omni causa. j. ti. 2. c. licèt. & se. & de re iud. c. cū I. & A. aliæ verò inimicitiæ non omnino repellunt iudicem, qui facilè recusatur. facit quod no. ut li. non contesta. c. 2. alii aut officiales, vel testes non: licèt in testibus fidem minuant.
14 de hoc in Spe. de teste. §. j. in prin. † consanguinei in cā criminali non admittuntur in testes: & hoc verum, si de crimine criminaliter agatur: si aūt ciuiliter, admittuntur, sicut in ciui
15 l., vt hic per Io. An. super glo. 2. ¶ Sextò quæro. † si rescriptū est impetratum per aliquem super prosecutione inquisitionis: si ipse remouetur vt inimicus, vel aliter: an iudex impetratus poterit à se ipso procedere vigore dicti rescripti. gl. disputat, & concludit cum Ioā. ꝙ iudex non possit procedere, quia si Papa sciuisset impetrantem inhabilem, literas nō dedisset. facit quod no. s̄. de procur. c. consulti. & istam opin. Io. tenent Inno. Goff. & Egi. de hoc vide in Spe. de inquisitione. §. j. ver. quid si Imperator. & quod no. in c. i. de rescri. lib. 6. & istorum opi. est vera, qñ in literis aliqua persona exprimitur: quia tunc ea repulsa prætextu inimicitiæ, vel alterius inhabilitatis, alius non debet admitti vigore eiusdem rescripti. ubi uerò nulla persona exprimitur in rescripto: sed Papa scribit inquisitoribus [Ad aures nostras peruenit.] &c. tūc licèt inimici, uel alii inhabiles fuerint causa huius cōmissionis (postquam non sunt in literis nominati) valebit rescriptum. ¶ Sed tunc opponitur de isto c. vbi fuerunt aliqui in literis notati, ut patet in prin. c. & tā ipsis repulsis, procedunt iudices vigore illius rescripti: sed istud est ex ui huius secundi mādati, nō vigore primi. s̄. de do. inter vi. & vxo. c. 3. & de iud. c. quia. V. de rescri. c. ex tenore. Non ob. etiam c. olim. j. e. vbi unicum fuit mandatum: & tā ex officio iudices alii admittuntur: imò adiciuntur ad prosequendam inquisitionem. quod dic, vt ibi in gl. collige per Io. And.

S V M M Æ.

1 *Persona sit habilis in iudicio, necne, inspicitur tempore denunciationis.*
2 *Excommunicatus non admittitur ad denunciandum.*
3 *Litis pendentia non impedit, quominus prælatus utatur officio suo.*

CVm dilectus, A denūciatione repellit publicus cōcubinarius: excōicatus: conspirator: & is, qui non præmonu t. instruit iudices super declinatoriis. & eis deficiētibus, super principali. sed ò inhibitionē fieri mandat ibi [eidem.] ¶ Nota primò, ꝙ primò, & ante oia est quærendum de personis. quod an sit semper verum: dic, vt no. s̄. de elect. c. nihil sanè. & c. quod sicut. per Compo. & Io. An. facit l. præses. ad leg. Fab. de pla. & l. si quæramus. de testam. ¶ Secundò
1 no. † ꝙ tpe denunciationis inspicitur, sit persona habilis in iudicio, necne. habilitas ergo superueniens non curatur, sicut in impetratione, vt c. si eo tpe. de rescri. li. 6. de consideratione principii, medii, vel finis vide glo. s̄. de ele. c. dudum. & qd no. in cle. literas. de rescrip. & l. si alien. §. in extraneis. de hæ-
2 re. inst. cum si. ¶ Tertiò no. † ꝙ excommunicatus non admittitur ad denunciandum. de hoc de cog. spir. c. tua. & de testi. c. in omni. & similiter concubinarii, & qui non præmonuerunt. de hoc tā, qui sint admittendi, uel repellendi à denūciatione euangelica, canonica, & iudiciali. dic plenè. s̄. de iud. c. nouit. & collige, ꝙ alterum ex istis, quæ sunt in tex. probare sufficit: quia tex. ponit alternatiuè. s̄. de rescrip. c. inter ceteras. ¶ Quartò no. ꝙ iste episcopus prohibetur aliquid innouare contra istos clericos nunciantes eum. & hoc ideo, quia ab eo fuerat appellatum. ergo vbi cessaret app. potuisset pro
3 cedere: † quia litis pendentia non impedit, quo minus prælatus utatur suo officio. 8. q. 4. c. nonne. de appe. c. sępe. vbi bona glo. de hoc.

S V M M Æ.

1 *Homicidium impedit ordinis executionem, etiam post peractam pœnitentiam.*
2 *Inquisitio eiusdem est effectus, cuius est accusatio in criminibus, in quibus post peractam pœnitentiam impeditur executio: vel beneficij retentio.*
3 *Homicida non pōt retinere beneficium, saltem cui est annexū officium ordinis, etiam post peractam pœnitentiam.*
4 *Pœna est arbitraria in criminibus, in quibus post peractam pœnitentiam non impeditur ordinis executio, vel beneficij retentio, si proceditur per viam inquisitionis.*
5 *Denuncians crimen, an debeat se obligare ad pœnam talionis.*
7 *Procurator non pōt interuenire in causa inquisitionis.*
6 *Monitio an habeat locum ante denunciationem in criminibus gratiosis.*

INquisitionis, Si crimen per inquisitionem probatum impedit post ēt peractam pœnitentiam ordinis executionē: uel beneficii retentionem, punitur sicut in accusationis iudicio: aliàs erit pœna arbitraria. h. d. vsque ad §. tertiæ. ibi dicit, ꝙ contra non infamatum super veritate criminum inquiri non debet, etiam si libellus infamatorius in occulto porrigitur: nec super principali creditur testi, qui iuratus deponit se illius, contra quem inquiritur, inimicum. h. d. usq; ad §. quæsiuisti. ibi dicit, ꝙ non punitur quis de crimine, de quo nō constat, nisi per famam, & testium credulitatem: indicitur tā purgatio: nec dicta paucorum infamant. h. d. usque ad fin. ¶ No.
1 primò, ꝙ † quædam crimina impediunt ordinis executionē, ēt post peractam pnām: vt est homicidium, & similia. & ponit tex. ista duo exempla super alia crimina, quæ important eundem effectum. de quibus per Host. & alios. s̄. de renun. c.
2 nisi. §. propter conscientiam. ¶ Secundò no. † ꝙ eiusdem est effectus inquisitio, cuius est accusatio in criminibus, in qbus post peractam pnām impeditur executio: vel beneficii retētio: vt si furtiuè, violenter, per dolum, vel aliter vitiosè. ī istis em, & similibus licèt agatur per inquisitionē: vel (quod plus est) per denunciationem euangelicam. tā cogitur quis restituere, cum non posit aliter pœnitere, vt in reg. pctm. de reg. iur. lib. 6. Si autem non prædictis modis habet quis beneficium minus canonicè (puta quia non seruata forma: vel aliter) an posit iustè remanere in beneficio: & agere de hoc pœ
3 nitentiam. dic ut in c. quod sicut. s̄. de elect. ¶ Tertiò no. † ꝙ homicida non pt beneficium retinere, saltem cui est annexū officium ordinis, etiam post peractam pnām 50. dist. c. miror. & de pœn. c. in quibusdam. & est rō: quia qui non pt dicere officium: non pt percipere beneficium. de cle. coniu. c. qd ad te. & cap. diuersis. & idem vī de simplici præbenda, cum

iste textus loquatur de simplicibus canonicis, contra quos
processit inquisitio, vt in prin.ca. & sic ad illos qũo inquisi-
tio, & responsio referenda. 26.di.dictum. Host. dicit, ꝙ inter
canonicos sunt personatus: sicut præpositus : archidi. & si. ad
quos erit hoc referendum. de elect. c. cum in cunctis. & circa
homicidium vide s̃. de concef. præb. c. cũ nostris. in glo. ergo
4 vacabat. in fi. ¶ Quartò no. †ꝙ in aliis criminibus, in quibus
post peractam priam non impeditur ordinis executio, uel
beneficii retentio: si proceditur per viam inquisitionis, pœna
est arbitraria, consideratis meritis personarum, & qualitate
excessus, & multis aliis, quę consideranda sunt in mitigatio-
ne pœnarum. de quibus per Host. in summa. de pœn. §. fi. In
superioribus uerò casibus non poterit iudex recedere à pœ
na iuris, cum sit certa, vt l. j. ff. ad Turp. sed in casu inquisitio-
nis, cum non sit certa pœna statuta. Nec ob. j. c. qualiter. ubi
dr̃ eum ab administratione repellendum, secundùm Gostre.
hanc, & alias tres opi. uide in Spe. de inquisitione. §. j. in pri-
ma col. ¶ Circa istam primam partem quærit gl. 2. dr̃ hic, ꝙ
eadem est pœna, siue procedatur per accusationem, siue per
inquisitionem in istis grauioribus delictis, de quibus in pri-
5 mo responso. quæro ergo † an denuncians tale crimẽ debeat
se obligare ad pœnam talionis. gl. tenet, ꝙ non: sed ad extra-
ordinariam, sicut excipiens, vt s. c. super nis. Ho. tenet, ꝙ pro
sequens inquisitionem, vel denuncians ista crimina atrocia
teneatur inscribere, per istum text. qui æquiparat quo ad pœ
næ impositionem, accusationem, & inquisitionem. ergo idem
quò ad inscriptionem. Inno. dicit, ꝙ similitudo pœnæ in hoc
casu est solum in inquisito, & accusato : ut neque his casibus
priuetur officio, & beneficio: sed est dissimilitudo; quia accu
satus deponitur. i. degradatur. Inquisitus verò non, ut patet.
j̃. eo. c. qualiter. Sed Ho. dicit, ꝙ ibi generaliter loquitur : hic
casualiter: ubi spãle est degradari inquisitum, sicut accusatũ.
ad hoc inducit. s. de dolo, & contu. c. veritatis. Item perpetuò
depositus officio, & beneficio satis intelligitur degradatus
quò ad effectum: quem potius ex amplectitur, q̃ uerba. C.
a cõia de le. l. 2. in fi. Item calumniose denuncians est punien
dus regulariter. j̃. ti. j. c. 2. ad idem Decre. super his. s. eo. vbi
inscribit, cum pro exceptione deijcitur ab obtento. & ex con
traria opi. daretur materia calumniadi, & aperiretur uia frau
dibus: fatuus. n. esset accusans, cum sine pœna posset suã in-
tentionẽ consequi, & talibus fraudibus se astrueret. de diuor.
6 c. quanto. ¶ Ex prædictis infertur, † ꝙ in tali causa nõ possit
interuenire procurator, cum habeat eundem effectum, quẽ
accusatio: sed in accusatione non admittitur, vt s̃. e. c. uenies.
& de hoc s̃. de dolo, & contu. c. ueritatis. super gl. antepe. & j.
e. c. qualiter. §. debet. super uer. illi. per Io. An. ¶ Quærit et cir
7 cã istam partem gl. † nunquid in istis grauioribus ante denũ
ciationem habeat locum monitio: arguit, ꝙ non. Io. An. pu-
tat uerius, ꝙ præcedere debeat. de hoc 2. q. 7. ca. accusatio. in
gl. antepe. & j. q. 3. c. ex multis &c.

A D D I T I O.

a ¶ Denuncians. Denuncians errans põt corrigere errorem suum. no. in c. præterea. de testi. cogen. Alex. in l. j. ff. de cust. re.

S V M M Æ.

1 *Testes si deponant super crimine, super quo accusatio, vel inquisitio non præcessit: non valet testimonium.*
2 *Testimonium testis recepti super impertinentibus non ualet.*
3 *Schedulæ, quæ dantur in occulto, non debent iudicem commouere ad inquirendum.*
4 *Testes, qui asserunt se inimicos illius, contra quem ferunt testimoniũ, non faciunt fidem: nisi ante testimonium assererent se hoc facere in fraudem.*
5 *Mendax an debeat repelli à testimonio.*
6 *Iudex debet interrogare testem, an sit inimicus.*
7 *Interrogationes, quæ sunt faciendæ testibus.*
8 *Credulitas sola non sufficit ad probationem delicti, quò ad condemnationem.*
9 *Infamia non resultat propter dicta paucorum.*
10 *Pauci quot dicantur.*

1 § Tertiæ. Summatim est. s̃. ¶ Not. primò, † ꝙ
si testes deponant super crie, super
quo accusatio, vel inquisitio non præcessit: nõ valet testimo
nium: quia vr̃ deponere non iuratus, vt dicit gl. ex hoc habes.
secus tũ, si quis confitetur crimen coram iudice, de quo etiã
inquisitio, vel accusatio non præcessit: quia tunc pt̃ iudex illũ
2 confitentem punire, vt no. Inn. s̃. de exce. c. j. de elec. c. per in-
quisitionem. & de jor. cog. c. cum dilectus. ¶ Secundò no. † ꝙ
si testis recipitur super impertinentibus, non valet suum te-
stimonium. facit quod no. in c. cum contingat. s̃. de of. deleg.
3 ¶ Tertiò no. in ver. nec ad peti. &c. † ꝙ istæ schedulæ, quæ da-
tur in occulto, non debent iudicem commouere ad inquirẽ
dum. facit 5. q. 1. c. 1. & 2. & C. de inge. ma. l. diffamari. & C. de
famo. li. l. 1. & 5. q. 1. in summa. ibi distingue. ¶ Quartò not.
4 † ꝙ testes, qui se asserunt inimicos illius, contra quem ferũt
testimonium, non faciunt fidem. & hoc verum, nisi ante testi
monium assererent se hoc facere in fraudem. & idem si post,
secundùm Ho. dicit Io. An. ꝙ si iuratus dicat se inimicũ: tunc
non creditur testimonio suo. & sit rõ per locum à diuisione.
aut. n. verum dicit: aut falsum. si verum : ergo sibi contra ini-
micum non creditur. si falsum: ergo periurus in illo ca. & sic
nec super alijs creditur, vt sic dicam j. de hære. c. fraternitatis.
secus est, si ante iurm̃ ad euadendum onus testimon. j hoc
5 dicebat: licèt mendaciter. & sic † uo. mendacem à testimonio
6 non repelli. secundùm Io. An. ¶ Quintò collige, † ꝙ iudex de
bet interrogare testem, an sit inimicus. de quo in gloss. Iudex
eũ &c. vtrũm autem debeat inquiri, an sit criminosus, gl. re-
mittit. Io. Vin. Ho. & Inno. hic ponunt. sed dic, vt in c. cu cau-
7 sam. s̃. de testi. & ibi per Io. An. super glo. cãm. † & collige ex
tex. quasdam interrogationes, quæ sunt testibus faciendæ. pri
mò an is, contra quem inquiritur, sit infamatus : an id sciat,
vel credat. an sit amicus, vel inimicus: an sciat illum commi-
sisse crimen. Colligitur et ex fi. ꝙ quæri debet à quo audiuit.
Item debet quæri à qu. bus. Si autem dixerit se criminosum;
an debeat sibi credi. dic in Spe. de test. §. j. ver. quid si testis di
8 cit. ¶ Sextò no. in ver. ad quod breuiter, &c. † ꝙ sola credulitas
non sufficit ad probationem delicti quò ad condemnatio
nem. aliud est ergo ferre testimoniũ de scientia: aliud de cre-
dulitate. & in generalibus interrogatoriis non fiat interro-
gatio de credulitate: sæpe. n. decipiuntur testes imperiti, dicẽ
tes se credere: & sic à priori dicto, quo dixerunt se scire, vnr̃
recedere. de hoc in Spe. de teste. §. iam de interrogatoriis. in
fi. fortius aũt recusandum est interrogatorium, an sciat ex au
ditu, an ex credulitate: in quo facilius decipiuntur, secundùm
9 Io. And. ¶ Septimò no. ꝙ † pp dicta paucorum non resultat
infamia. & aduerte, quia tex. iste non negat, quin duo pro-
bent infamiam: vel famam. de quo non est dubium. s. de te-
sti. c. tam literis. sicut & per duos probatur 7. testium subscri
ptio. C. de bo. poss. secũdm ta. l. 2. & de fideius. l. qõnem. in fi. isti
aũt deponebant de fama apud se orta, & de propria credu-
litate, q̃ non sufficit ad pœnam infligendam: imò probari dẽt
j̃. e. c. qualiter. vel dic secũdm Goff. ꝙ iste ver. pp dicta, &c. po-
nit nouum casum, vt in eo queratur, an pp dicta paucorũ in-
famantium aliquem, cuius apud bonos, & graues &c. dẽat
prælatus ad inquisitionem procedere, tanq̃ contra infama-
tum. rndẽtur ꝙ non: cum ad illa procedi non debeat: nisi tan
tus sit clamor, ꝙ sine scãdalo &c: & iste vr̃ bonus intellectus.
¶ Quæro. dr̃ hic ꝙ pp dicta paucorum non debet reputari
10 aliquis infamatus. † quæro quot dicantur pauci. dic, ut in glo.
uel super qua. dicit Io. An. ꝙ si testes dicant aliquem infama
tum: & cõis vox viciniæ non hẽt ipsum infamatum: vox vici-
niæ præualet: qñ. n. per cõem vocem vicinię cõstat esse aliquẽ
bonæ

bonæ famæ: tunc, licèt duo, vel plures (dummodo non sint
multi) dicant illum infamem: non fiet inquisitio, vt hic. cõtra
probationem ergo infamiæ recipienda est probatio cõis vo-
cis viciniæ. Si aũt nonnulli de vicinia dicant eum bonę famę,
& alij dicant eum infamatum: tunc debet recipere testes sup
bona fama, cum non releuaret probantem : nam licet apud
multos sit bonæ famæ: tñ apud illos, apud quos est malæ fa-
mæ, est purgatio indicenda. & Ho. remittit ad no. s̃. e. ca. cum
oporteat. & ex eo, quod dicit iste tex. ꝙ ad infamiã indicen-
dã requiruntur plures. collige ar. ꝙ posit quis infamari. Ab.
dicit contrarium: cum inspiciatur fama ẽt vicinarum paro-
chiarum. de censi. c. super eo. de co. spir. c. super eo.

S V M M Æ.

1 *Actus, qui geritur post comparitionem, quò ad præcludendum viam exceptionibus dilatorijs, habetur pro litis contestatione in causis, quæ non exigunt litis contestationem.*
2 *Culpabilis si aliquis reperiatur, facta generali examinatione sup processu: põt ille talis puniri ex illa generali inquisitione.*
3 *Prælato amoto per sñiam ab administratione, potestas eligendi deuoluitur ad electores.*
4 *Iussus iudicis, licèt iniustus, excusat à pœna.*
5 *Iudex quilibet põt recipere testes, ẽt post publicatam attestationẽ in processu inquisitionis, non obstante publicatione.*
6 *Processus qualiscunque sufficit ad iudicium ad veritatem inquirẽdã.*
7 *Possessio restituenda est, quando quis est ea priuatus, iuris ordine nõ seruato: nisi constet spoliatum non posse in beneficio remanere.*
8 *Snia lata super beneficio pro vno, per consequentiam pronunciatur contra reliquum.*
9 *Titulus unius beneficij non põt esse insolidum penes duos.*
10 *Defectus personæ maior est, q̃ defectus solemnitatis omissæ.*
11 *Consentire nemo uidetur in non suum iudicem tacitè: nisi aliquid facti interuenerit.*
12 *Iudex an possit procedere in causa, non citato illo, qui appellat ab interlocutoria iniustè.*
13 *Peremptoriè, verbum, qñ debet apponi in citatione.*
14 *Iudex an possit dilationes iuris moderari.*
15 *Priuilegiatus per rescriptum an uideatur renunciare rescripto, adeũ do legatum.*
16 *Processus huiusmodi legati quo iure fuerit nullus.*

A D petitionem Si qua inquisitio specialiter per Papam delegetur: legatus de illa se intro
mittere non pt̃. & in prima facti narratio. in scd̃a diffinitio.
ibi. [cum igitur.] iterum in prima ponitur delegatio: secundò
legati inquisitio, & inquisiti citatio. tertiò inquisiti exceptio:
requisitio: & appellatio. quartò ipsius amotio : & successoris
electio. secũda ibi [verùm.] tertia ibi [idem.] quarta ibi. [quẽ
Cardin.] Item secunda facit duo. primò diffinit de admoni-
tione. secundò de subrogatione ibi [supra dictum.] ¶ No. pri
mò, ꝙ hic fuit commissa inquisitio super statu monasterii: &
tñ abbas contra processum inquisitionis excepit: & non solũ
abbas, sed quilibet posset suas exceptiones opponere: qa cu-
iuslibet singulariter interest: cum inquisitio oẽs tangat : ideò
ab oĩbus, &c. vt l. fi. C. de au. præst. secus in his, q̃ tangunt cõi-
ter conuentum: quia tunc singuli non possunt se opponere.
sed conuentus tm̃. 12. q. 2. c. q manumittitur. nisi ex rõnabili
cã: quia tunc vox unius præfertur toti cõuentui. de his q̃ fi. à
ma. par. ca. ca. j. ¶ Scdò no. ꝙ iste legatus incœpit inquirere,
isto abbate pñte, nec reclamante. an aũt ex hoc videatur in
ipsum tacitè consentire, & renunciare beneficio literarũ. glo.
prima tangit, & dicam j̃. ¶ Tertiò no. ꝙ iste abbas citatus, si
voluit contradicere inquisitioni finitæ: opposuit de cõmissio
ne prius facta iudicibus: sed tardè opposuit. debuit. n. propo
nere iuris auspicia. s̃. de re iud. c. inter monasteriũ. sed dices,
cum inquisitio non requirat litis conte. ergo qñcunq; oppo-
1 natur exceptio ista, vr̃ ante litis conte. opponi. & sic sit admit
tendus, vt c. pastoralis. de excep. † dic, ꝙ in causis, q̃ non exi-
gunt litis conte. oĩs actus, qui post conditionem geritur, quò
ad præcludendam viam exceptionibus dilatoriis hr̃ pro litis
conte. ut no. in c. j. de elect. li. 6. & l. nihil. C. de proc. & ita hic.
vel dic, ꝙ licèt ualuerit legati inquisitio (quia facta añ exce-
ptionem oppositam) tñ admonitio, & subrogatio fuit nulla,
tanquam facta post exceptionem oppositam de commissio-
ne facta alteri an. c. si duobus. de ap. vel infra tpa, infra q̃ po-
terat appellari. quod dic vt j̃. de app. c. non solum. ¶ Quartò
2 no. in versi. quem Cardi. † ꝙ si super gñali processu facta exa
minatione aliquis reperitur culpabilis : pt̃ ille talis puniri ex
illa gñali inquisitione, ẽt non formata contra eum aliqua spe
ciali inquisitione. de quo dic per Inn. s̃. de elect. c. bonæ. 2. &
3 l. 2. §. si publi. ff. de adul. per Bar. ¶ Quintò no. † ꝙ amoto pla
to per sñiam ab administratione, ptãs eligẽdi deuoluitur ad
electores. ad hoc c. ad apostolicæ. in fi. de re iud. lib. 6. & circa
hoc uide quod no. Inn. j̃. eo. c. qualiter. Si aũt per sñiam pri-
uaretur in curia: an tunc diceretur beneficium vacare in cu-
ria. dic vt j̃. vt lit. pen. c. 2. in cle. Et aduerte, quia illud, quod
dr̃, ꝙ non valet secunda electio, non cassata prima, intelligi-
tur tñ ẽt si cassata fuerit minus iustè: & hoc quò ad effectum
irritandi secundam electionem. sed quò ad scd̃m electũ (ne
dicatur occupare locum uiuentis) sufficit ad excusationem
sñia, licèt nulla. quod bene colligitur hic, vbi sñia fuit nulla:
& tñ electio minus iusta postea confirmatur per Papam. qd̃
si non faceret, incurreret pœnam occupantis locum uiuẽtis,
4 vt c. j. s̃. de conc. præb. facit quod no. in l. fi. ff. de adul. † Iussus
eñ iudicis, licèt iniustus, excusat à pœna. vt l. furti. §. q iussu.
ff. de his, qui not. infa. ¶ Sextò no. in versi. cum igitur, ꝙ Papa
inquirit de veritate, pcessus minus solẽniter celebrati. & hoc
est uerum, cum de beneficiis agitur, maximè curatis: nã si q-
libet alius iudex posset: fortius Papa. s̃. de elect. c. cum nobis
olim. & c. cuncta. 9. q. 3. nam in beneficialibus quantumcũq;
sit conclusum, partibus ẽt inuitis, & expressè contradicenti-
bus, ex suo officio pt̃ probationem recipere, & negociũ exa-
minare, vt d. c. cum nobis. & ca. cum dilecta. supplet ẽt in his
5 de facto. s̃. de postu. c. bonę. j. † nam in processu inquisitionis,
non obstante publicatione, quilibet iudex pt̃ recipere testes,
ẽt post publicatam attestationem, ut nõ. Inn. s̃. de testi. c. cum
clamor. & cum hic esset inordinatè processum (ut dicit tex.)
vr̃ fatendum, ꝙ hoc sit spãle in Papa, ꝙ fundet se super pro-
6 cessu inualido. † vel fortè ad inquirendum veritatem sufficit
ad iudicium qualiscunque processus: sicut ex volũtate minus
solẽni probatur intentio testatoris, vt l. fi. ff. de re. eo. ¶ Septi-
7 mò no. † ꝙ possessio restituenda est, qñ quis est ea priuatus,
iuris ordine non seruato. ad hoc. s̃. de offi. ord. c. conquerenre.
si tñ constat legitimè spoliatum non posse in beneficio re-
manere: non est sibi possessio restituenda. & dicit glo. ꝙ hoc
fecit Papa ex plenitudine ptãtis: licèt non de iure. & dicit H.
ꝙ p uiam prouisionis multa in curia expediuntur. & dicit si-
bi placere: cum perniciosa iuris subtilitas obuiet ueritati. de
iud. c. cum dilecti. sed cum pœna subuertitur sine cã, ius alte
rius obstruitur. de re iud. c. in causis. quamuis in hoc mõ non
8 sit locus querelæ. 9. q. 3. c. aliorũ. ¶ Octauò no. † ꝙ sñia lata
super beneficio pro vno, per consequentiam pronunciatur
contra reliquum : puta pronunciatur prelatum minus iustè
remotum: per consequens pronũciatur subrogatum loco sui
9 minus canonicè substitutum. † nam penes duos insolidum
titulus vnius beneficij esse non pt̃: sicut nec dñium, ut l. si vt
certo. §. si duobus. ff. commo. & c. cum non ignores. de præb.
ideò si pronunciatur vnius esse : per consequens pronuncia-
tur alterius non esse, vt l. Pomp. §. denique. ff. de procura. cõ-
nexitas ergo facit, ꝙ sñia lata contra unum præiudicat alte-
ri, ut in iuribus alle. quod intellige. vt s̃. dixi de re iud. c. quã-
10 uis. & ff. de re iud. l. sepe. ¶ Nonò no. † ꝙ maior est defectus
personæ, q̃ sit defectus solẽnitatis omissæ. consideranda est
ergo

ergo causa, quare aliquis amouetur: an rõne defectus personæ. an omissæ solẽnitatis. simile in l. 2. §. ignominiæ. ff. de infa. & de suspec. l. hæ enim. & vtrobique de hoc. facit. s̃. de elect. c. super eo. bene ergo, & subtiliter considerauit Inn. qui dixit electionem posse dici minus canonicam multis modis. & facilius posse vnũ defectum aboleri, q̃ alium, vt s̃. de electio. c. quod sicut. ¶ Opponitur. isto abbate pñte, & nõ reclamante processit legatus. ergo vr̃ valuisse processus, tanq̃ videatur in iudicem consensisse, vt l. j. & 2. ff. de iudic. tacitè. n. iurisdictio prorogatur, vt no. Inno. in c. prudentiam. de offi. dele. so. gl. j.
11 sentit illud contrarium. & dic, vt in ea. † vel dic, ꝙ nunquã in non suum iudicem vr̃ aliquis consentire tacitè: nisi aliquid facti interuenerit: puta adiuerit iudicem, & coram eo litigauerit. ff. de iur. om. iu. l. si per errorem. vel dic ꝙ in alijs iudicijs ꝑt vendicare sibi locum prorogatio: sed non in inquisitione, q̃ non pendet à partium voluntate, sed Papæ. vñ cum Papa vti cœperit illo officio inquisitionis cõtra illum abbatẽ. s. alij committendo: non potuit abbas legati iurisdictionẽ prorogare ad hanc cãm alteri spãliter delegatam, vt s̃. de of. le. c. studuisti. ¶ Venio ad apparatum Inn. recitandum per ali-
12 quas quæstiones. & primò quæro. † si quis appellat ab interlocutoria, & iniustè: an iudex posit procedere in cã, eo ulterius non citato. Inn. hic tangit, & est hodie decisum in c. eum qui. de dolo & contu. li. 6. & an iste, qui frustratoriè appellauit, poterit appellare à diffinitiua: quam iudex à quo tulit postea contra eum. vide plenè in cle. j. de do. & contu. ¶ Secun-
13 dò quæro. † vtrùm in citationibus debeat apponi uerbũ [peremptoriè.] dicit Inn. ꝙ q̃nq; quis citatur tribus citationibus: & non est opus adiici, peremptoriè, vt l. tres denunciationes. C. qũo, & q̃ñ iudex. q̃nq; citatur semel: & tunc an intelligatur peremptoria, si non dicatur: dic, ꝙ q̃nq; quis citatur ad media causæ, vt compareat ad uidendum iurare testes ad publicationem processus, & si. vel citatur ad præparatoria. uel ad deliberandum, vel ꝙ compareat: & quælibet citatio intelligitur peremptoria: qũq; citatur quis ad sniam, vel ad interpositionem secundi decreti: vel ad audiendum sniam absolutoriã ab obseruatione iudicii: vel ad auocationem bonorum in cã criminali. & tunc dic, ꝙ aut quis monetur à iudice personaliter in iudicio: & talis citatio habet vim peremptoriæ, vt l. 2. C. qũo & q̃ñ iudex. q̃nq; citat nuncius: & tunc sentit Inno. ꝙ aut citat personaliter: & non eligitur expressio peremptorii: aut citat ad domum in casibus, in quibus ualeret citatio in c. si aduersarius. de eo qui mit. in poss. & tenetur ad effectum alterius prædictorum: & tũc requiritur trina citatio: uel vna peremptoria pro oĩbus. & circa hoc uide, quod plenius not. Bar. in l. si finita. §. si plures. ff. de dam. inf. facit quod no. s̃. de offi. deleg. c. consuluit. ¶ Tertiò quæro. certum est, ꝙ debeant esse tres dilationes, vel vna peremp. est ẽt certum, ꝙ quælibet dilatio debet esse 30. dierum, vt in Auth. qui semel. C. qũo &
14 q̃ñ iudex. mõ quæro † an iudex posit dilationes istas moderari: vel mittere posit peremp. prima uice, ut sibi placuerit. & dicit Inn. quòd ꝑt: & iudex prudenter faciet, si in moderatione exprimat legitimam causam minuendi: & super hoc interloquatur, ẽt parte absente: cum posit totum processum in eius absentia expedire. si aũt non iusta inseratur, vel nulla: vel processus erit nullus (vt quidam dicunt) vel saltem appellabitur: & oportebit partem præsentem probare iustam cãm moderationis: cum aliàs, ubi dilationes sunt arbitrarię, præsumatur iusta earum moderatio, nisi probetur cõtrariũ. omnes autem dilationes dicit In. arbitrarias: nisi dicatur expressè, ꝙ nõ sint arbitrariæ. ¶ Quartò quæro. hic fuit ista cã inquisitoribus spãliter cõmissa per Papam: & legatus postea
15 processit. † vtrùm ergo adeundo legatum videatur renunciatum rescripto. dic ꝙ re integra renunciatum vr̃. s̃. de appe. c. vt debitus. in gl. sed nunquid. per Io. & de pur. ca. c. cum dilecti. & hoc q̃ñ adiit ordinarium. q̃nq; verò cãm specialiter alteri delegatam compromittit in ordinarium, vel aliũ: & tunc non renunciat rescripto, vt no. Io. An. s̃. de of. deleg. c. significantibus. q̃nq; impetrans adit alios delegatos. & dic vt in c. ex tenore. de rescri. q̃nq; quis dimittit ordinariũ, & adit aliũ ordinarium: & tunc obstat exceptio litis pendentiæ: & punitur in expensis, vt no. in d. ca. ex tenore. q̃nq; omisso arbitro vadit ad ordinarium: & tunc expirat compromissum, & committitur pœna, vt ff. de arb. l. si quis rem. q̃nq; econuerso pendente iudicio coram ordinario adiit arbitrum: & per hoc nõ renunciat processui habito coram ordinario, nec periit instã
16 tia, vt cle. quandiu. de app. ¶ Quintò quæro. † quo iure processus hmõi legati fuerit nullus. Host. dicit, ꝙ propter iuris ordinem non seruatum, ut hic dicit tex. Inn. dicit ꝙ ex defectu iurisdictionis: nec potuisset abbas prorogare iurisdictionem legati super inquisitionis prosecutione, quam Papa alteri delegauit. Item cessat hic prorogatio: quia abbas coram legato non comparuit, licèt procedẽre passus fuerit. Sed huic rõni oppones. postquam. n. primo loco debebat cã uent: lari corã inquisitoribus: vr̃ sibi abbas prejudicare, permittendo sequẽtem. i. legatum procedere, vt c. pe. s̃. de re iud. & ff. e. ti. l. sæpe. dicit Inn. ꝙ aliud est permittere, & pati agere iudicẽ, ad quẽ spectat secundariò cognoscere, ut hic. aliud est, q̃ñ permittit sequentem experiri: cũ ad ipsum spectat defensio primo loco, vt in contrariis. ratio diuersitatis est secundùm dominum Petrum de Perusio doctorem meum: quia pars non hẽt potestatem, nec recursum contra iudicem ad alium: sed pars contra partem licitè coram eodem iudice contradicit. posset tã hæc rõ, licèt subtilis, subtiliter impugnari: quia imò pars, cõtra quam procedit iudex sequens, ꝑt conqueri coram primo: qui suam iurisdictionem posset defendere contra legatũ ordinarium, & omnes ipsum turbãtes, cum maior omnibus censeatur, vt c. studuisti. de of. le. tutior ergo mihi vr̃ opi. Ho. ꝙ hic fuerit processus legati nullus ꝑp iudiciarium ordinem non seruatum: non. n. vr̃ per delegationem specialem cã prorsus exempta à iurisdictione legati ignorantis delegatum: nisi coram eo fuerit exceptum de dicta speciali commissione, vt c. si duob. de ap. & maximè hoc vr̃ verum, q̃ñ non reclamante abbate, legatus processit: imputetur. n. illi, qui literis impetratis, vti postposuit negligentia, siue dolo, vt s̃. de rescrip. c. si aut. cum si. Sed iste abbas tacuit usquequò fuit finita inquisitio per legatum. non ergo ex defectu iurisdictionis legati irritatur processus ipsius, sed defectu ordinis non seruati, vt dicit tex. secundùm Host.

S V M M Æ.

1 *Beneficia vacantia in curia solus Papa confert.*
2 *Exceptio criminum non admittitur contra illum, cui prouisio facta est post prouisionem factam.*
3 *Casus, in quo fallit regu. cui datur actio, multò magis exceptio.*
4 *Crimen quando obijcitur cum infamia, differtur confirmationis effectus.*
5 *Repulsus per uiam exceptionis admittitur per viam accusationis.*
6 *Vnus si vult accusare, alius excipere de eodem delicto, an possint.*
7 *Deficienti in purgatione imponitur pœna secũm modum agendi.*
8 *Deficiens in probatione in cã crĩali condemnatur in expensis.*
9 *Accusari potest quis de pluribus criminibus ad remotionem à beneficio.*

ACcedens, Exceptio criminum possessionem prælati non retardat: nisi de his fuerit publicè infamatus. & sunt duæ partes. prima decisè factum narrat. secũda sub certa forma diffiniendum committit. ibi [mãdamus.] & secũda tria facit. primò excipientem repellit ibi [nisi in casu.] secunda ibi. [deinde.] accusatorem admittit. tertia ibi [si uerò.] circa infamiam prouidet. ¶ No. primò, quòd iste G. erat nepos istius H. & Papa contulit sibi eius præbendam. quod q̃ñ possit, uel non. dic vt s̃. de fi. pre. c. ad extirpandas. & per totum.

¶ Secundò

¶ Secundò no. ꝙ iste decessit apud sedem apostolicam: & Pa
1 pa eius præbendam contulit: & est hodie ius. † ꝙ beneficia vacãtia in curia solus Papa conferat, vt j̃. de præben. c. 2. lib. 6. q̃ñ aũt dicatur quis decedere in curia. dic ut j̃. cap. pũti. de
2 præben. li. 6. ¶ Tertiò no. † ꝙ post prouisionem factam non admittitur exceptio criminum contra illum, cui prouisio facta est. cum. n. ex prouisione consequitur aliquis ius in re, ut c. si tibi absenti. de præben. li. 6. non ꝑt quis à iure quæsito remoueri per exceptionem: sed per directam accusationẽ, uel
3 inquisitionem. † Sed posses instare. cui datur actio, multò magis exceptio, vt l. j. §. cui damus. de superfi. ergo si isti conceditur accusatio. & inquisitio contra promotum: multò magis exceptio. so. Inn. tangit illud contrarium. j̃. de excess. præ. c. inter dilectos. dicit. n. illud verum, q̃ñ actio, & exceptio cõpetunt ad rem familiarem: secus si competunt ad uindictã, vt in casu nostro: quia tunc conceditur accusatio, non exce
4 ptio, vt hic. ¶ Quartò no. † ꝙ q̃ñ obijcitur crimen cum infamia, differtur confirmationis effectus. i. possessionis apprehẽsio. & est rõ, secũm Inno. quia ex sola infamia suspendetur à beneficio iam obtento. j̃. de purg. ca. c. inter. & 2. q. 5. c. presbyter. fortius ergo inducat suspensionem in obtinendo: & prædicta vera, q̃ñ obiicitur crimen. si aũt obiiceretur tempore tradendæ possessionis cõtra formam. vel opponeretur de surreptione literarum: an debeant admitti. dic plenè ꝑ Inno. & Doct. s̃. de dolo & contu. c. cum olim. ad hoc tñ aduertendum in isto ca. quia q̃ñ obiicitur crimen cum infamia, prius debet iudex recipere testes super infamia, q̃ super crimine, vt no. Compost. s̃. de elect. ca. quod sicut. vnum tñ sine altero probare non sufficit. s. crimen sine infamia, vel infamiã sine crimine ad retardandam executionem: quia tex. iste requirit ista duo coniunctim. facit l. prætor. §. docere. ff. ui bo. rap. dẽt ergo crimen cum qualitate probari, q̃ñ qualitas est de substantia, vt d. §. docere. ad hoc. s̃. de proba. c. licèt causam. sup
5 illo articulo [corrupti falsa dixerunt.] &c. vnum. n. sine altero probari non sufficit, vt l. diuus. ff. de re iu. per Bar. ¶ Quintò no. † ꝙ repulsus per uiam exceptionis admittitur ꝑ uiam
6 accusationis. & sic snia super exceptione non parit effectum rei iud. super accusatione. quod q̃ñ sit uerum: dic per Bar. in l. si cui. ff. e. ti. tetigi. s̃. de ord. cog. c. cum dilectus. & c. fi. & facit quod no. Inno. s̃. de dolo, & contu. c. cum olim. & ca. cum dilecti. ad fi. s̃. de elect. Circa hoc tangit Io. An. † quid si vnus vult accusare, alius excipere de eodem delicto. dicit Ho. accusatorem, qui incedit via ordinaria, præferendum alteri, q̃ incedit via extraordinaria, vt patet ex no. in summa de inq̃sitione. §. quis sit effectus. versi. is ergo est ordo. similis est q̃stio de inquisitione, & accusatione, quia iudex vult per inquisitionem procedere: sed alius vult accusare. dic vt l. 2. §. si extraneus. ff. de adul. per Bar. quandoq; ergo plures cõcurrũt volentes procedere vna via inquisitionis: vel accusationis: vel exceptionis. & vt dixi s̃. in c. licèt ĩ beato. q̃nq; vnus vna via:
7 alius alia, & diuersa, vt hic vides. ¶ Sextò not. † ꝙ deficienti in purgatione imponitur pœna secundùm modum agendi, secundùm Gof. quod dicit alibi non ita bene inueniri. ¶ Septi-
8 mò no. † ꝙ in cã criminali in probatione deficiens condemnatur in expensis. & sic expensæ veniunt in cã criminali, rõnè victoriæ: rõne. n. contumaciæ clarum est, vt l. qui crimen. C. qui accu. nõ pos. & tangit gl. s̃. e. c. licèt in beato. & plenè ꝑ
9 Bar. in l. j. ff. ad Tur. ¶ Octauò no. † ꝙ ad remotionem à beneficio ꝑt quis de pluribus criminibus accusari: sufficit tamẽ alterum probari: quod ad depositionem sufficiat, vt hic patet. ibi [& si prædicta, vel prædictorum aliquid.] &c. ad hoc. s̃. de rescrip. c. 2. & c. inter ceteras. vbi de hoc. vtrum aũt collatio beneficij facta periuro, vel homicidæ, de quibus tex. loquitur, sit ipso iure nulla, vel veniat cassanda. dic vt no. Inno. j̃. de excess. præla. c. inter. & s̃. de concess. præb. c. cum nostris. debet. n. prouisus renunciare beneficio, ex quo tacuit suam irregularitatem. s̃. de renun. in fi. §. personæ. ¶ Vltimò no. quia tex. iste non distinguit circa petentem beneficium, nisi duos casus: an obijciatur crimen cum infamia: & tunc possessionis acquisitio retardatur. an sine infamia: & non retardetur. ¶ Quæro an ista distinctio circa petitorem beneficii admittendum, vel repellendum, vendicet semper sibi locum. dic, ꝙ alij casus sunt. nam q̃nq; crimen obiicitur contra eligendũ. dic vt dixi s̃. eo. c. super his. quandoq; contra iam electũ, sed non confirmatum. & dic, vt in c. j. j̃. de elect. li. 6. vbi de pœna non probantis dicto casu. quandoq; contra confirmatũ, sed non consecratum, vel ordinatũ: & dic, vt d. c. super his. q̃nq; contra cõsecratum, & ordinatũ, sed ante possessionem adeptam, siue obtentam. & sic agit possessorio adipiscẽdæ. & tũc dic, ꝙ aut obiicitur crimen cum infamia: & possessionis acq̃sitio impeditur. aut sine infamia: & non impeditur, ut in isto c. & rationem diuersitatis dixi s̃. in tertio, & quarto no. quãdoque possessori agenti interdicto vti possi. vel pro iuribus beneficii obiicitur crimen: & non ꝑt ẽt cum infamia. quia do nec in officio toleratur, non ꝑt exceptione criminis, vel alia remoueri. quod dic vt s̃. de elect. c. transmissa. q̃nq; possessionem semel habitam amisit, & agere vult ad ipsam recuperãdam: & tunc aut interdicto vnde vi. & nulla exceptio sibi obstat, vt c. in literis. s̃. de resti. spo. quandoq: petitorio, & sic rei vendi. vt sic dixerim. & tunc aut opponitur crimen, quod ipso iure inducit priuationem beneficii. & obstat exceptio, ẽt si obiicitur crimen cum infamia: cum nihilominus exceptione probata, remaneat prælatus. 9. q. 4. c. nonne. & hoc no. Innoc. j̃. de excess. præ. c. tunc inter dilectos. q̃nq; prouisus, uel habens ius in re non agit aliquo possessorio: sed petit declarari prouisionem suã canonicam, uel à Papa confirmari. & tunc obst. oĩs exceptio, q̃ obstaret petenti se in possessionem induci, vt no. Compo. in c. quod sicut. s̃. de ele.

A D D I T I O.

2 ¶ Vt in casu nostro Nec etiã habet locum dicta reg. quando agitur de re familiari actione ad vnum competẽte, & exceptione ad aliud. de quo Inno, in c. inter dilectos. de fide instru. & per Pau. in c. pastoralis. de causa pos.

S V M M Æ.

1 *Superiori datur potestas à iure inquirendi, non passim: sed quomodo, ibi.*
2 *Decisa possunt allegari in causis.*
3 *Sanctiones canonicæ fluxerunt ex veteri testõ, & ex nouo.*
4 *Infamia orta contra administratorem est iusta cã commouendi dñm contra eum: vt reddat administrationem.*
5 *Infamatus de crĩbus est prius à superiore requirendus.*
6 *Inquisitio est permissa non solũ cũ agitur ad vindictã publicã: sed etiã vbi agitur super rebus ecclesiasticis, ne dilapidentur.*
7 *Prælatus dẽt descendere ad locum, vbi quis dicitur infamatus.*
8 *Clamor dicitur paucorum, q̃ñ scitur auctor.*
Fama dicitur multorum: & q̃ñ nescitur auctor.
9 *Eps, & superior non procedit solus in criminibus, sed cum Capitulo suo: nisi aliud habeat consuetudo.*
10 *Fama, & frequens clamor habetur loco legitimi accusatoris in processu inquisitionis.*
Iudex super inquisitione non põt dici pars, sed iudex.
11 *Ordo iudiciarius magis est obseruandus. cum proceditur contra prælatos, quàm q̃ñ contra subditos.*
12 *Prælati, dum sunt in administratione, ꝑnt de criminibus accusari: & tenentur reddere rationem administrationis Superiori.*
13 *Accusatio prælatorum præsumitur facta ex odio.*
14 *Correctionis ordo quis sit.*
15 *Procedendum est contra prælatum per inquisitionem.*
16 *Pœna grauium delictorum, cum per inquisitionem proceditur, est remotio ab administratione.*
17 *Pœna degradationis ab ordine maior est, q̃ priuatio à beneficio.*
18 *Inquisitio q̃ñ fit contra aliquem, debet ille esse præsens.*
19 *Defensionis copia non est subtrahenda inquisito.*
20 *Pars põt appellare, si ordo iuris omittatur à iudice.*

Nom-

21 *Nomina, & dicta testium danda sunt, receptis dictis testium.*
22 *Testis si sciret nomen suum subticeri, audacius infamaret: & audacter falsum deponeret.*
23 *Prælatus dicitur assurgere, cum procedit ad punitionem delictorum.*
24 *Processus factus super crimine, an impediat alium procedendi modũ.*
25 *Inscriptio censetur de substantia inquisitionis.*
26 *Sententia formanda est iuxta formam petitionis.*
27 *Prælatus regularis nõ debet sine causa ab administratione remoueri.*
28 *Procedendum quando sit per inquisitionem.*
29 *Processus infamiæ an debeat necessariò præcedere inquisitionem.*
30 *Inquisitus an possit coram iudice inquirente petere, quòd iudex reinquirat contra promotorem inquisitionis.*
31 *Prælatus, etiam si non laborat infamia, tenetur reddere rationem.*
32 *Fama an faciat plenam, vel semiplenam probationem.*
33 *Qualiter probetur fama. nu. 33.*
34 *Testes deponentes super infamia, si discordent adinuicem in loco, tẽpore, & personis: an dicantur contestes. & nu. 35.*
36 *Testes duo an debeant deponere, quòd sit fama per totam ciuitatem: an sufficiat, si dicant de vicinia tantùm.*
37 *Iudex an possit inquirere, vbi non præcessit aliqua infamia.*
38 *Inquisitio ad crimen inueniendum fit tripliciter.*
39 *Prælatus an intelligatur statim lata sententia super crimine, priuatus dignitate, vel beneficio ipso iure.*
40 *Prælato condemnato, an liceat Capitulo, siue electoribus aliũ eligere.*
41 *Agi quando dicatur de crimine ciuiliter: & quando criminaliter:*
42 *Confessus crimen coram iudice, sine alio processu potest condemnari.*

QValiter. Superior contra subditum, maximè prælatum, super his tantùm, super quibus infamatus est, debet inquirere: & tũc eum vocabit: articulos sibi tradet. demum nomina, & dicta testium, exceptiones, & defensiones ipsius admittet: & ab administratione ipsum remouebit, si appareat illũ graiuiter deliquisse: hic ordo non est ad vnguem in regularibus obseruandus. dicit hic Ho. ponitur auctoritas vtriusque testamenti, & ipsorum mens. ex quibus elicitur, qualiter, quãdo, contra quem, & à quo inquisitio sit facienda, & quis sit
1 eius effectus. ¶ No. primò. † ꝙ Superiori datur à iure potestas inquirendi, non passim. sed qualiter. i. quo ordine, & quãdo, idest quo tempore, cõsiderare debet. sub regula ergo iuris omnis potestas, & arbitrium regulatur: & hanc metam excedere prohibetur iudex, vt s̃. eo. c. qualiter. & quod no. in
2 cle. sæpe. de ver. si. ¶ Secundò not. † ꝙ Papa hic innititur ex auctoritatibus noui, & veteris testamẽti: illa ergo, quæ ibi reperiuntur decisa, allegare licet in causis. quia ius naturale dicitur, quod in lege, & in euãgelio cõtinetur. j. di. ca. j. similiter nititur Papa auctoritate legum, quas etiam in causis ecclesiasticis est licitum allegare: nisi canones sint contrarij. 10. dist. c. si in adiutorium. de auctoritatibus poetarum, & aliorũ auctorum tãgitur in l. septimo mense. ff. de sta. ho. de prouer-
3 bijs dic, vt j̃. de simo. c. & si Iudeos. ¶ Tertiò no. † quòd ex veteri testamento, & nouo fluxerunt canonicæ sanctiones: & sic mediatè à iure diuino contrahunt originem: leges autem sunt per ora principum diuinitus promulgatæ, vt l. fi. de lon.
4 tem. præ. ¶ Quartò no. † ꝙ infamia orta contra administratorem est iusta causa commouendi dominum contra eum, vt reddat administrationem. & fortè quando esset infamia contra procuratorẽ (quia bona domini ipso iure videtur dissipare) ab administratione remouetur, vt l. liberto. §. 2. ff. de an. le. & l. fi cum Cornelius. de solu. quinimo si dominus incipit dissipare res suas: videtur sibi tanquã prodigo interdicta administratio ipso iure, secũdùm quosdam. licèt alij contra, vt no.
5 Bar. in l. si is cui bonis. ff. de ver. obli. ¶ Quintò no. † ꝙ prius ille, qui est de criminibus infamatus, est à Superiore requirẽdus: vt fecit iste dñs. & aduerte, quia auctoritas noui testamẽti hic allegata cõcernit inquisitionem fiendam super crimine dilapidationis: auctoritas veteris testamenti concernit
6 crimina grauiora. Ex quibus coniunctim collige, † quòd inquisitio est permissa non solùm cum agitur ad vindictam publicam, sed etiam vbi agitur super rebus ecclesiasticis, ne dilapidentur. & sic ad vtilitatem ecclesiarum inquisitio est permissa singulariter pro vtilitate publica. vnde in causis merè ciuilibus, si spectant ad publicam vtilitatem, principaliter inquisitio est permissa, vt l. si vacantia. C. de bon. vac. & l. missi opinatores. C. de exac. trib. imò & quandoque ad vtilitatem priuatam permissum est iudici inquirere, vt patet in vsuris. s̃. de iureiu. c. ad nostram. 2. ¶ Sextò no. in ver. & in ge
7 nesi &c. † ꝙ prælatus debet descendere ad locum, vbi quis dicitur infamatus; qa ibi melius reperitur veritas, vbi aliquis est notus, vt s̃. de ele. c. post. & c. quanto. & c. quosdam. de præsump. & per hoc habes, ꝙ põt quis esse de criminibus infamatus in vno loco, & nõ in alio. in loco ergo, vbi est infamia, & non in alio, est inquirendum. de quo no. glo. in d. c. ad nostram. de iureiur. facit quod no. in c. cum deputati. s̃. de iudi. in loco ergo, vbi non est infamia, non est procedendum, vt d. c. ad nostram. fama tamen in vno loco coniuncta cum delicto facit puniri delictum durius, vt no. Bar. in l. si cui. §. fina. de accusa. ¶ Septimò no. ꝙ hic coniungitur fama, & clamor:
8 quasi aliud sit fama, & aliud clamor. † est enim clamor paucorum, quando scitur auctor. fama multorum, quando nescitur: vel idem est clamor, quod fama, secundùm Inn. vndè ponitur pro fama clamosa. de eo, qui cog. consan. vxo. suæ. c. super eo. & quod ibi no. ¶ Octauò not. ꝙ fama debet trahere originem ab honestis, non à personis maleuolis, & suspectis: & pro tanto testis interrogatus, à quo audiuit, debet exprimere personas: vt per hoc sciatur, an sint honestæ, maleuolæ, vel suspectæ. de quo. j̃. tangam. ¶ Nonò no. ꝙ habita fama, debet Superior veritatem inquirere coram ecclesiæ seniorib̃us. & sic non prius super crimine, quàm super fama, est inquirendum, vt s̃. c. qualiter. ex tali enim processu inordinato non posset ferri sententia, vt s̃. c. qualiter in integrum. Colli-
9 ge etiam, † ꝙ episcopus, & Superior non procedit solus in criminibus: sed cum Capitulo suo. quod est verum, nisi aliud habeat consuetudo, vt in c. 3. de consue. lib. 6. si autem apud Capitulum ecclesiæ cathedralis esset infamatus episcopus: adiunget Capitulum alios prælatos. 23. q. 2. c. si quis. ¶ Deci-
10 mò no. in ver. vt si rei &c. † ꝙ fama, & frequens clamor habetur loco legitimi accusatoris in processu inquisitionis. Iudex ergo super inquisitione non potest dici pars, sed iudex; quia fama est accusator: est tamen remedium extraordinarium, quod non concurrit cum ordinario: imò de iure, superueniente accusatore, cessat inquisitio iam incœpta, vt no. Dyn. in c. qui ad agendum. de re. iu. lib. 6. & Bar. in l. 2. §. si extra-
11 neus. ff. de adulte. ¶ Vndecimò no. in ver. licèt autẽ. † ꝙ magis, cum proceditur contra prælatos, quàm subditos, est ordo iudiciarius obseruandus, per rationes, quæ redduntur in
12 tex. ex quo collige, † ꝙ prælati, dum sunt in administratione, possunt de criminibus accusari: & tenentur reddere rationẽ administrationis Superiori, vt facit villicus iste. & hoc ideò, quia prælati sunt perpetui; quia non dantur beneficia ad tẽpus, vt c. pastoralis. 7. q. 2. officiales autem temporales, vel administratores ad tẽpus, vt tutores, curatores, & similes: vtrũ possint puniri de delictis, durante officio: aut conueniri, vt senator, Potestas, & isti serui ad reddendam rationem. dic vt no. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi Imperatori. de oper. nuncia. & l. nec nostratibus. de iniur. ¶ Duodecimò no. potestatem multiplicem Superiori cõcessam super criminibus puniendis; quia varijs morbis parare varias medicinas oportet: non vt imperitus medicus, qui vno collyrio omnium oculos vult curare. vnde Seneca in tractatu de ira. [Ciuitati curã dæ adhibitus sum: pro cuiusq; morbo medicina curetur: hũc sanat verecundia: hunc dolor: hunc seruitus: hunc egestas.] Ita legum præsidem, ciuitatisque rectorẽ decet verbis, quãdiu potest, ingenuè curare: æquitatemque boni, & æqui constituat aĩs: deinde transeat ad tristiorẽ orationem: nouissimè ad pœnas, & has leues, & reuocabiles imponat: vltima suppli cia vltimis sceleribus imponat: vt nemo pereat: nisi quẽ perire etiam pereuntis interest. Et hoc vult iste tex. qui subdit. ꝙ ex istis prælati incurrũt odiũ, & insidias patiuntur: & hoc cõ
19 tingit de facto, non de ratione: quia iuris executio non hẽt in iuriã, vt. ff. de iniurijs. l. iiuriarũ. §. j. sed ab inimicitia, & odio, quæ irrationabiliter quis incurrit, debet pracauere, vt dixi.
a s̃. eo. c. cum. P. & c. repellãtur. propter tũ tale dubiũ nõ debet quiescere seueritas disciplinę. vnde Apost. ad Gal. [Si hominibus placerem, Christi seruus non essem.] 47. di. c. vlti. in fin. & c. 4. eadem epistola. [Ego vnicus vobis factus sum, verum vobis dicẽs.] & psalmo. 52. [Dissipauit Deus ossa eorum, qui hominibus placẽt.] licèt Terentius dicat. [Obsequiũ amicos: veritas odium parit.] quod dictum reprobat Hier. super Gal. li. 2. & ipse Hier. ad Marcel. 2. c. Ita se hẽnt eius verba [Ve
13 ra & amara sit veritas, blãda vitia amara reputẽtur.] † & colligit ex ꝓdictis præsumi accusationẽ prelatorũ fieri ex odio. de
14 hoc. 94. di. c. diaconi. in glos. nam episcopi. † Collige etiam ordinem correctionis, arguere, increpare, suspendere, & litigare. de quo. supra. de iudi. c. cum non ab homine. ¶ Tredecimò no. in versi. verùm. ꝙ non solùm prouidendum est prælatis, ne criminentur iniustè: sed ẽt contra eos, si deliquerint insolẽter. reatus enim omnem honorem excludit, vt l. 1. C. vbi senatores. vel cla. imò maiori pœna sunt digni: cum delicta ipsorũ trahantur à subditis in exemplũ, vt s̃. de offi. ordi. c. irrefragabili. facit l. presbyteri. C. de epi. & cle. adhibetur igitur medicina: ne accusentur iniustè, cum adhibetur inscriptio contra in-
15 solenter delinquentes, est inquisitio. ¶ Quartodecimò not. in versi. sed cum super. † qũ sit contra prælatum per inquisitionẽ procedendum, qñ. s. timetur scandalum. dicit tũ Inn. ꝙ vbi timet periculũ, ꝑt procedi sine multa infamia, ar. 7. q. vlt. c. fi. & 42. di. c. quiescamus. & idem no. in c. licèt Heli. in sua glo. j̃. de simo. si. n. vt remoueatur scandalum, indicitur purgatio. 2. q. 5. c. presbyter. ergo & pro scandalo ꝑt fieri inquisitio. Item arguit de suspecto prælato suo, vel principe, vel bonis iuris, licèt non sit infamatus: quia si indicitur ei purgatio. 2. q. 5. c. omnibus. ergo &c. refert tũ quosdã dicere, ꝙ licèt possit indici purgatio istis casibus: non tũ formari inquisitio. Ioan. An. remittit ad no. j̃. de pur. ca. c. inter. in prima glos. ¶ Quintodeci
16 mò no. † ꝙ pœna grauiũ delictorum, cum per inquisitionem proceditur, est remotio ab administratione. & intellige grauẽ excessum, non adeo grauẽ, qui impediat executionem postꝑ actam pœnitẽtiam. de quo dic, vt. s. e. c. inquisitioni. i. ref. secũ
17 dũ Io. Inn. tũ contra, vt ibi patet. ¶ Sextodecimò not. † ꝙ maior est pœna degradatio ab ordine, de qua. j. de pen. degradatio. li. 6. q̃ sit priuatio à beneficio. & patet. s̃. de iudi. c. cum nõ ab homine.

18 §. Debet igitur. ¶ Decimoseptimò not. † ꝙ is, contra quem inquiritur, dẽt esse pñs. qd patet ex auct. euangelica [Redde inquit rationẽ.] &c. quod propriè adaptatur ad eum, qui est pñs. vel ideò debet esse pñs; quia dẽt rationẽ reddere: quæ rõ non bũ reddi tur, nisi per pñtes, vt l. cum seruus. ff. de condi. & demon. si tũ ille, contra quẽ inquiritur, se absentat: ꝑ contumaciã põt cõtra ipsum ad sñam procedi. quod dic, vt. s̃. de dolo. & contu. c. veritatis. & c. qñ frequenter. vt lite non contesta. ¶ Decimooctauò no. de capitulis exponendis inquisito, super quibus fuerit inquirendũ, & statuere sibi terminũ ad defensam. & hoc verũ, qũ inquisitio fit cõtra certam personam, & de certo crimine: secus si fiat in genere, vel de statu Ecclesiæ: quia tunc exprimũtur capitula: sed gñaliter inquiritur. de vi. & ho. cle. c. & de officio. & de statu possessionis, & rerum ecclesiæ. & dic vt. j̃. de pur. ca. c. penul. & ista traditio non fit testi, contra quẽ crimen opp. vt nõ. Io. An. de pur. ca. c. vl. super gl. 2. fieri ergo debet inquisitio, vel eius procuratio, qui interuenire põt in cã ista, cũ non sit criminalis. s̃. e. c. super his. qd est verũ, nisi personaliter fuisset citatus ĩquisitus, vt. s̃. de do. & cõtu. c. cũ dilecti. Aduerte tñ, ꝙ si quis vltro fuit confessus crimẽ in inquisitione deductum, nõ petitis capitulis, & noĩb. testiũ, vt hic dr: nõ propterea vitiatur processus, vt c. 2. de accu. li. 6. ¶ Decimononò no.
19 † ꝙ nõ est subtrahẽda inquisito copia defensionis; quia defen
a sioest de iure naturali: quã Papa, uel Impator nõ vr̃ posse auferre, vt cle. pastoralis. de re iud. & l. defensionis facultas. de iure fi. li. 10. quinimò reus ipse fortè perire festinãs, nõ ꝑt defensioni renunciare, vt no. in l. pactũ inter hæredes. ff. de pac. & l.
20 nõ tñ. de ap. Et collige, † ꝙ si ordo iste omitteret à iudice, posset pars appellare. de pur. ca. c. nos. grauaretur ẽt, si fieret inqsitio: vel rñdere cogeretur sup occultis, sup quibus rñdere non cõpellitur. secus in accusato, qui iurat de calũnia. de iura. cal. c. 1. & sic veritatẽ sup crimine cogir rñdere vinculo iuramẽti. Nõ ob. c. nõ tibi dico. de pœni. di. j. quia ꝑt intelligi de nõ infamato, vel accusato: aliàs lex ꝓmittit accusato mẽtiri. ff. de bo. eo. qui mor. sibi consci. l. 1. canõ vult aliud. s̃. quod mẽtus cã. c. sacris. remittit Ho. ad no. per Inn. de confes. c. 2. ¶ Vicesimò
21 no. † ꝙ receptis dictis testiũ, danda sunt noĩa & dicta: nec debẽt segregari noĩa, & dicta: quia tũc nesciretur quid, & à quo dictũ esset: sed dãda sunt noĩa cũ dictis. & ꝑ hoc no. Host. noĩa non debere dari per inquisitionẽ añ receptionẽ: & hoc vt vitẽt corruptio, ad hoc. j̃. e. c. olim. & qd no. de testi. c. fraternitatis. & sñ hoc nõ est necesse citare inquisitum, vt veniat videre iurare testes: quod tñ cõiter seruat. ¶ Vicesimoprimò collige,
22 † ꝙ si testis sciret nomẽ suũ subticeri, audacius infamaret, & audacter falsum deponeret, quia sciret excipi nõ posse de falso. vbi ergo nõ timetur reprehẽsor, facilius accedit tentator.
23 ¶ Vicesimosecundò no. in ver. ad corrigendos. † ꝙ prælatus dicitur assurgere, cum procedit ad punitionem delictorum. sed. s̃. in principio. dicitur descẽdere. & ista nõ sunt cõtraria, sed diuersa. assurgit. n. in mente: sed descendit corpore. cõcor. s̃. de his, quæ fi. à prę. c. cũ apostolica. ¶ Vicesimotertiò no. ꝙ tribus modis ꝓceditur super crimine. est & quartus modus, quẽ dicit hic se tacere: & exprimit. s. processus super notorio, qui habet formam de per se, vt patet. s̃. de iureiu. c. ad nostrã. est & quintus modus. s. excep. s̃. eo. c. super his. est & sextus ꝑ modũ actionis. de rescrip. c. ex parte. de iureiuran. c. querelã. per modum verò gratiæ proceditur per viã prouisionis, & cõpositionis, sñ Io. Ad. qui ẽt tangit, qñ diuersi processus diuersis modis, & in diuersis instantijs facti sunt cõtra aliquem: & nullus sufficit ad condõnem: sed collecta si sint simul, an cõdemnatio fieri possit. quidã ꝙ sic, quasi dulcis sit mistura bonorum. 12. di. c. nouit, & quia publicè interest. & c. desen. ex. c. infamiæ. In contrarium facit: quia probatio facta in vno mõ agendi non facit fidem in alio. de testi. c. veniens. & quia res inter alios, &c. s̃. de re iudi. c. quãuis. & quia sñ formam iudicij formanda est sñia, vt sequitur. & in hoc residet Io. And. ex
24 quibus collige, † ꝙ processus factus super crimine altero ex prædictis modis non impedit alium procedendi modum: & loquitur, qñ processus non est perfectus, & cõsummatus ꝑ pę ne impositionem. tetigi. Si aũt esset pœna imposita; quia actũ altero ex prædictis modis. an posset alia via agi. dixi. s̃. de his.
25 ¶ Vicesimoquartò not. † ꝙ de substantia accusationis cẽsetur inscriptio. an aũt, si omissa fuerit, accusatio vitietur. dic, vt. j̃. c. 2. li. 6. denunciationem verò si nõ præcessit charitatiua monitio. dic vt. supra de iudi. c. nouit. & sup. c. cum dilectus. & j̃. de simo. c. licèt Heli. quæ autẽ pœna imponatur, si altera via
26 procedatur, no. hic Io. An. ¶ Vicesimoquitò no. † ꝙ iuxta formã petitionis est formãda sñia: & fatuus est iudex, q̃ cõdẽnat ĩ alio, q̃ petitũ sit. vt l. fi. C. de fideic. li. & vide qd no. Bar. in l. stipul. non diui. versi. Celsus. de ver. ob. in fi. repe. ¶ Vicesimosextò not. quòd cum regularibus non ita iuris ordine est agendum. facit. j̃. de simo. c. dilectus. non enim tenentur scire iura regulares, sicut seculares. ideo iuris solemnitas relaxatur: sicut quando militibus, & rusticis subuenitur, vt. ff. de mi. te. l. 1. & per totum. & de iure deli. l. fi. post prin. et l. fi. C. de testis.

facit l.regula.de iu.& fac.igno.& licèt iuris obseruantia circa ordinem non vsq; seruetur:veritas tñ non est omittenda,vt in cle.sepe.de verb.sig.ad hoc Aut.nisi breuiores. C. de sen.& l.
27 fi.vbi sena.vel cla.¶Vicesimoseptimò no.†ꝙ prælatus regularis non dēt sine cā ab administratione remoueri : præsidens verò administrationi remouet pro libito abbatis. de sup.negligē.præla.cle.1.& an tunc,cum sine causa destituitur,posit implorare officium iudicis superioris.vide quod no.Io.An.de de præb.c.cū singula.lib.6.& facit de priuil.c.1.in fi. & quod no.Inn.qui cle.vel vo.c.insinuante.¶Venio ad gl.& dicta Do
28 ctorum,q̄ omnia per qōnes expediā.& primò quæro †qñ sit procedendum per inquisitionem.tex.tradit doctrinā in prin. & in ver.sed cum super excessibus.& glo. magna repetit , & distinguit principaliter duo membra:nam qñque iudex inquirit ex officio:qñque alio prosequente. & sunt differētiæ inter istos modos:nam qñque ex officio primò dēt veritas inq̄ri ab eo,contra quē inquiritur, q̄ à testibus:quia ipse melius scire præsumitur factum suum de rescriptis ab excōicato , & per iuramentū prius,q̄ recipiantur.de proba.c. sicut.de iureiuran.c.ex literis.& optimè de cele.mis.c.fi.secus est, si nō inquirit ex officio,sm̄ Io.An.super ver.redde.Itē primò , qñ ex officio,etiam attestationibus publicatis potest alios produce re:sed non ita alio prosequente,vt plenè per Inn.s̄.de testi.c. cum clamor.Item cum quis inquisitionem prosequitur : tunc fit cum eo litis contest.sicut cum accusatore, vel denunciatore.de iura.ca.e.penul.& cōtra ipm exceptiones legitimæ admittūtur.s̄.e.c.cum oporteat.subdit gl.de generali inquisitione,& super statu ecclesiæ. & est etiam differentia inter istas: quia in generali non eduntur capitula:sed in spāli sic, vt dixi. s̄.in 18.no.Item in generali recipiūtur testes, quales inueniūtur.s̄.de testi.c.veniens.de repu.l.consensu.sed in spāli non recipiuntur,nisi sint idonei.s̄.de re iud.c.cum.I. & A. vtroq; tñ casu poterit recusari iudex:sed non excipi de crimine contra eum,sm̄ gl.Idem Io.Vin.& Gof.Io.And.dicit, ꝙ si est ordinarius,quandiu toleratur,non possunt subditi eius iudicium declinare.8.q.4.c.nonne.& de cle.ex.mi.c. fi. & hoc tenet Guil. in spec.de inquisitione.ad fi.primæ columnæ.¶Secūdò quæ-
29 ro.†an processus infamiæ debeat necessariò præcedere inquisitionem super veritate criminis.glo. circa medium ibi [si tñ ille negaret.]&c.dicit,ꝙ sic.aduerte qa sm̄ Io. An.in hoc sunt opi.Pe.& Ab.qui distinguunt inter inquisitionem , quā facit iudex,alio prosequēte,& illā,quā facit à seipso , & ex officio suo.primo casu non procedet iudex super inquisitione veritatis,nisi primò probetur infamia per eum, qui fuit promotor inquisitionis.secundo,quando ex officio:tunc,postquam constat iudici de infamia,de veritate inquiret:licèt inquisitus neget se infamatum:nec tenetur iudex ipse de hoc facere fidē, cui eā habeat ipse facere, cum sit iudex:si tamē appellaretur, deberet coram superiore fieri fides de processu infamiæ:aliàs in periculo esset processus, si negaretur infamia coram superiore.& hoc placuit Guil.in Spec.de inquisitione.§.nunc tractemus.ver.hoc autē sciat.ista est ergo alia differentia, an inquisitio fiat alio prosequente:an iudice tantùm, ex mero officio suo.Est & alia , quia si prosecutor inquisitionis vult probare infamiam:inquisitus potest probare contrariū: sed non sic,cū superior ex officio testes recipit:cum ad sui instructionem sūmatim id faciat,& cognoscat:ne præsumatur cōtra iudicem, sicut contra promouentem.& istud dictum,ꝙ non sit necesse recipi testes super infamia,tenet hic Ho.in ordinario:secus in delegato,vt no.s̄.e.c.cum oporteat,vt tñ ordinarius appellationem euitet.consulit Ho.ꝙ inquirat,& testes prius recipiat super infamia:& sic cōiter seruatur. pro qua obseruantia bñ facit cle.appellāti.2.rñso.de app.& dic latius, vt in c.cū oportet.s.e.¶
30 Tertiò quæro.†vtrum corā iudice inquirente possit inquisitus petere,ꝙ iudex reinquirat contra promotorem inquisitionis.dicit gl.ꝙ nō; quia non iure actionis:sed iudicis officio inquisitio expeditur.ex quo sentit gl.ꝙ cesset recōuētio in officio iudicis.qd̄ dic,vt.s̄.de mu.c.j.& l.sed si restituat ff.de iud.& opi.gl. tenent Io.& Gof.tenet ēt;ꝙ iste promotor inquisitionis nō dēat denūciare.Guil.contra in spe. de inquisi.§.sed nū quid.& illud teneas,qñ via denunciationis ꝓcedit: imò si nō est euangelica,sed canonica denunciatio,reqrit maior monitio.s.tertia,vt no.Io.An.de iud.c.nouit.Sed si nō incedatur per viā denunciationis , sed inquisitionis, licèt aliquid officiū illud inquisitionis coadiuuet:& tunc putat Io.An.verā istam gl.quæ quærit vtrū illi, qui non sunt de eadē parochia, admittendi sint ad prosequēdam inquisitionē. dicit gl. ꝙ nō, cū ipsorū nō intersit. idē Gof.& Guil.in spe. de inquisitione. §.j.ver.sed nūqd extraneus.& vide qd̄ no.Io. An.s̄. de testi.c.
31 ex parte Adę.sup prima gl.¶Quartò quæro.†vtrū prelatus, ēt si non laborat infamia,teneatur reddere rōnē.gl. q̄ incipit. sed qualiter.tenet ꝙ sic.sed rō gl.facit contra,quia si æquiparatur tutori,tutor nō tenetur,nisi finita tutela, vt l.actus.ff. de admi.tu.l.aduersus.sed dic,ꝙ aliud ī tutore,cuius administratio finitur tpe limitato. s.pubertate.vt Insti.qui.mo.tu.fi.p totum.& aliud in prælato, cuius officium ꝑt ꝑpetuò durare. ab istis ergo,& similib.ꝑt peti rō,ēt durāte tutela.ad hoc optimè l.nisi finita.de tu.& ra.di.& cle.quia contingit.§.illi tē.de reli.
32 do.¶Quintò q̄ro.†vtrū fama faciat plenā, vel semiplenā pro
b bationē.bgl.q̄ incipit ar.arguit ex isto tex.ꝙ nihil probat. de hoc ēt no.4.q.3.c.sæpe.& s̄.de testi.c.veniēs.j.& c.præ. Hugo dicit famā probationē facere.& sm̄ hoc pōt huic rñderi,ꝙ nisi fama deferat:tūc nō ꝓbat,ne sit auctor,& testis.13.q.4. c. j.ita dicit Io.An.super dictā gl.aduerte ad hūc articulū.s.qs sit effectus famæ:nam gl.iuris ciuilis,& canonici vario modo loquuntur:nam q̄dā vī dicere,ꝙ fama faciat fidem,vt l.atqui natura.§.cum me absente.ff.de neg.ge.& C. de iure de.l.vbi adhuc.alibi vī velle,ꝙ faciat semiplenā probationē: ita ꝙ cōiuncta cū vno teste de veritate,faciat plenam probationē in ciuili,non in criminali,vt dicto c.veniens.de testi.& l.3. §. eiusdē quoque. ff.de test.alibi videret velle,ꝙ nullo mō probet : sed probationes iā factas cōfirmat.vñ si ex vtraq; parte essent ꝓbationes ęquales:& altera plus hēret famā, illam vinceret , vt dicto.§. eiusdē quoque. ib:[cōsentiēs fama cōfirmat.] &c. & iō vnus testis cū fama non facit semiplenā probationē;qa fama habet cōfirmare probationem iam factā . sed dictū vnius testis non est probatio:iō non pōt à fama confirmari. & hoc tenet Ia.de Are.& An.de Pisis.& Ia.Bu. præterq̄ in causis graiuorib.vt in Aut.nisi breuiores.C.de sen.ex peri.reci.sed Dy. tenet qd̄ dixi,ꝙ in ciuili vnus testis cum fama faciat plenā fidē,non in criminali.& hoc tenet Cy.in l.vlti.C.de qō.& idem in l.4.C.de proba.Bart.sic distinguit.quędam sunt,in quibus sufficit sic famam esse:licèt in veritate nō sit.tunc sufficit probatio famæ,vt l.Barbarius.de offi. præto.& l.1.C.de testamē tis.& l.arbiter.C.de sen.nam in dictis.ll.nō requiritur veritas: sed sufficit fama,ꝙ sic reputabatur,l.3.ff.ad Mace.qñq; requiritur probatio veritatis,ꝙ sic sit:& tunc quædam sunt,in quibus ipsa fama,seu communis opi.veritatem facit, & inducit: & tunc sufficit probatio famæ,vt l.1.§.1.ff.de flu.& l.cum delanionis.§.afinam.de fun.instru.quædam sunt,in quibus ipsa fama,seu communis opi. non dicit veritatem,vt hic.dico ꝙ si quidem est fama probata sine aliqua præsumptione , ex qua dicta opi.& fama originem traxerint:& nihil probat; quia dicitur varia vox populi æstimanda,vt l.decurionum.C.de pœnis.sed licèt non probet:tñ coadiuuaret probationem iam factam,vt dicto.§.eiusdē quoq;.Si verò est fama probata , quæ trahit originē ex aliquib. ꝓsumptionib.similib. ꝓcedētib.tūc dicit,ꝙ in quibusdā casib.facit plenā probationem vt puta in causis ciuilibus:vel modici ꝓiudicij.& ita ꝛtelligit l.nisi adhuc. C.de iure do.nec sufficit pro alio fama, q̄ est modici præiudicij,dicto casu,vt no.Bar.in l.si cōstante.in prin.in 1.2. & 3.q. so.ma.item habet effectū:quia transfert onus probandi in aliā partē,vt in casib.in quib.cōmunis opi. siue fama cōstituit aliquem in possessionem alicuius qualitatis , libertatis , seruitutis,

uitutis,& similium,vt l.si mater.C.ne de sta.defunc.vel aliter ista fama non facit plenam probationem:sed an faciat semiplenam : ita ꝙ probet cum vno teste , debet considerare illa indicia,& illas præsumptiones, à qbus fama traxit originē. & secundùm illa dicta istam famam facere probationem semiplenam: vel non facere.ita debet intelligi gl.in l. excusantur.§.1.ff.de excu.tu.& in §.eiusdem quoque.¶ Sextò istum
33 articulum famæ post Inno.latius prosequendo†quæro,qua-
c liter probetur fama.c dicit Inno.ꝙ testis debet deponere eū, de quo agitur, de tali crimine diffamatum esse:& interrogatus apud quos est diffamatus. dicit Innoc. hic in princ.ꝙ respondere tenetur,apud tales:& nisi eos nominet, nō videtur reddere bonam causam dicti sui.& hæc est ratio, quia aliter non potest sciri,sint viles & maleuoli : an verò fide digni. de quo ante oia constare dēt iudici,vt hic.debet ergo dicere , ꝙ apud tales,& tales est suspectus : quia hæc ab eis audiui : vel vidi vitare eos familiaritatem suam.& dicit Inn. ꝙ sufficiat à duobus hoc audiuisse:quia tex.iste loquitur in plurali [ꝙ audiuerit à prouidis,& honestis.] ergo sufficit , ꝙ sint duo,vt l. vbi numerus.ff.de testi.Aduerte tamen , ꝙ non sufficit.si dicant apud duos esse suspectum:quia non esset probata fama vt s̄.c.inquisitionis.in fi.sed oportet eum addere in suo testimonio , ꝙ hoc ipsum , quod audiuit ab illis duobus , clamat maior pars viciniæ:& hoc dicit hæc litera, ꝙ illi prouidi viri debent dicere,quod clamor insinuat.ad idem de eo,qui cog. consan.vxo.suæ.c.super eo. quidam tamen non improbabiliter dicunt , ꝙ nullis personis expressis , si testes dicant tantùm.rumor,& infamia est per viciniam : ꝙ sufficiat.reseruatur enim alteri parti facultas probandi, ꝙ apud viles est hæc infamia : vel quia à vilibus orta est.quo facto , non procedet inquisitio,ar.11.q.3.c.3.& hic nō dicit,ꝙ debeat hoc dicere: sed dicit, quòd superior non debet procedere ad inquisitionem,nisi per bonos,& graues ad eam peruenerit.Bar. etiam de hoc no.in dicta l.de minore . §. & plurium. ff. de quæstio.
34 ¶ Septimò quæro. pone † ꝙ testes super infamia deponētes discordant adinuicem in loco,tpe,& personis:quia vnus vno loco,vno tpe,& ꝑsonis:alius alio loco,alio tpe,& à personis uarijs audiuit talē infamatū:mō quæro,an isti sint testes,ita ꝙ ꝓbent.quidā ꝙ sic,qa cōcordāt in eo, de quo est quæstio, s.de ifamiā:qa audiuerūt ab illo,vel ab illo vno loco,tpe,vno: vel diuerso,nō est de hoc qō. Nō ob. sedm eos,qa discordāt in loco,tempore,vel personis: non enim probant , tanquam singulares : quia tunc habent locum prædictæ circunstantiæ: vel earum altera , si sunt de substantia quæstionis.vt quando quis agit interdicto vnde vi:oportet,ꝙ probet eo die se possedisse,quo fuit spoliatus,vt ff. de vi,& vi ar.l. 1.§. interdictū. & idem de loco.s̄.de testi.c.ex parte. & de contrahen. emp. l.optimam.& de personis,vt in matrimonio, vbi est necesse, ꝙ sint ꝑsonæ graues: ideò debet eos nominare, vt s̄.de testi. c.licèt.Si ergo ea,in quibus discrepant,non sunt de substantia probationis.non minus tanquam pluriū valebit testimoniū eorū:cū id,qd̄ probāt,& in quo cōcordāt,sufficiat ad victoriā causæ,sm̄ Inn.& hoc idē.qd̄ dicūt de probatione infamiæ,idē dicūt,cū testes inducūtur ad ꝓbādū quasi possessionē iurisdictionis.Itē & quasi possessionē decimarū : & etiam se longo tpe possedisse:licèt enim testes in probatione istorū discordent in loco,tēpore,& ꝑsonis , à qbus in quo viderint vsum prędictorū,nō minus valebit ipsorū testimoniū.cōcor. huic opi.quod no.in l.ob carmē.§.fi.ff.de testi.¶ Sed dices.
35 † quare aliud in contractibus,quàm in istis.In contractibus enim,testamentis, & alijs dispositionibus si discordent testes in personis tpe,vel in loco,nō probāt,vt j̄.de re iu.c. abbate sanè . non enim videtur,ꝙ ratio reddi possit,quare magis in istis,q̄ prædictis prædictæ circunstantiæ dicantur esse de substantia.respondeo imò magna ratio suadet:contractus enim expediuntur vno loco, tempore , & personis. ergo si discordant,sunt singulares : & ꝓꝑ diuersitatem nō probatur actus, qui geritur vno cōtextu,vt l.ad testiū. ff. de testa. secus est in fama,iurisdictione,possessione,& decimis:q̄ nō vno tpe,non vno loco,nō ab eisdē personis percipiūtur : & ideò quia habent tractum nō momentaneum, sed successiuum:satis prædicti videntur contestes.& istam opi. tenet Bar. in dicto §. si plurium.& dicit Inn.ita tenere in isto c. subdit tamen Inno. opi.aliorum dicentium,ꝙ etiam in casibus prędictis, nisi testes concordent in omnibus prædictis , nihil probant; quia sunt in suis testimonijs singulares.s̄.de prob.c.licèt causam . subdit tamen , ꝙ si de prædictis circunstantiis (s. à quibus,
d quo loco,vel tempore,audiuerint)non deponāt : (d qa dicūt se nō recordari)valet ipsorū testimoniū:qa nō reperitur , ꝙ de die,vel hora deponere debeāt,ar.2.q.8. c.libellorū.facilius tamen debēt recordari de loco, & personis,q̄ de tempore,quod facilè recedit.Aduerte etiam,quia si testis dicit [audiui à tali loco,& tēpore,& in pluribus alijs locis , temporibus,& personis] si alius similiter sic testificatur sub clausula generali,intelliguntur ꝑsonæ,quæ à testibus sunt expresse:& similiter loca,& tempora.quod est singulare dictum, & facit ad multa.& faciunt prædicta, si volo probare aliquem vsurariū,& probo per testes singulares, q̄ variis personis , tpibus, & locis viderunt mutuare ad vsuras:an probent. patet so. ex prædictis.& no.de ista glo.Inno.Spe.in titu.de inquisi. §.nūc tractemus.¶ Octauò quæro. ego dixi,ꝙ duo testes probant
36 famam.† sed quæro an duo testes debeāt deponere,ꝙ sit fama per totam ciuitatem:an sufficiat,si dicant de vicinia tantū:& sic de parte ciuitatis,præmittit Bart. ad hoc sciendū, ꝙ fama de necessitate nō requirit locū.& illud,qd̄ dī, ꝙ fama est cōis opinio voce manifesta:debet intelligi cōmunis,s.eorū, qui hoc scire debēt:& ad quos spectat hoc scire,vt l.cum quidam.§. qd̄ dī.ff.de acqui.hære.ad hoc facit, qd̄ no.in l.inter oēs.ff.qui satis.cog.cum glo.sua.in ꝓposita qōne an sufficiat fama maioris partis viciniæ,vel maioris partis ciuitatis . dicit Bar.considerandum qualitatem facti : si.n.esset magnū factum(vt quia mortuus magnus homo:vel aliquid graue gestū)requiritur fama maioris partis ciuitatis.sed in paruis factis sufficit maioris partis viciniæ. Itē si est factū aliquod,qd̄ concernat rectorē,& consiliarios, sufficit fama inter illos, ut d.§.quod dī.sedm Bar.ibi.qui ēt tangit , qualiter debeat testis,vt concludat,deponere.dic vt ibi plenè. ¶Nonò quæro . dixi s̄.ꝙ qñq; fit inquisitio,aliquo prosequente.qñq; ex me-
37 ro iudicis officio:& hoc vbi ꝓcedit infamia † quæro ergo,an ubi aliqua infamia non ꝓcedit,possit iudex inquirere.Bartꝯ. examinat hunc articulū pulchro stylo in l.2. §. si publico . ff. de adul.& tradit quinq; regulas. & præmittit primò , ꝙ q̄dā est inquisitio,q̄ fit ad publicam vtilitatem. & ista fit qñq; ad
38 crimen inueniendū:qñq; ad crimen puniendū.†Ad crimē inueniendū fit tripliciter.primò faciendo denunciatores, & alios officiales,qui denunciant maleficia,q̄ cōmittuntur.& de istis loquitur l.diuus.ff.de cust.& exhi.re.& de testi.co.c.pręę. & C.de decur.l.2.lib.12.Quædam est inquisitio , quæ fit per inspectionem oculorum.uadit enim iudex,videt , & inspicit quædam,vt l.iudeos.C.de epis.audi. Tertio modo fit per inquisitionem generalem: in qua requiruntur latrones , & alii malę conditionis,& famæ,vt l.congruit . de offic.præsid.c.j. supra de offi.or.Et ista inquisitio potest esse generalis tribus modis.primò ad personas , & delicta. secò gñalis quò ad ꝑsonas.specialis quò ad delicta . tertiò econtra specialis quò ad personam.gñalis quò ad delicta,vt contra tutorē,vel prælatū de suspecto . & de oibus istis tribus modis prosequere in d.§.si publico.& ista est prima regula sua.Secda regula est, ꝙ iudex pōt inquirere ꝑꝑ incidentē cognitionem.Regula.n. est,ꝙ ubicunq; iudex incidenter cognouit de crimine illo,ꝑt cognoscere,& punire,vt d.§.si publico . Tertia regula est,ꝙ iudex potest procedere propter præcedentem inquisitionē generalem , quando in ipsa reperit aliquem deliquisse.& ita intelligitur l.congruit.de offi.præsi. & ad l.Iul.re.l.4.q.j.& in

Aut.de colla.§.iubemus.¶Quarta regula eſt, quòd propter magnum dolorem,vel propter magnam offenſionem(vt quã do crimen committitur coram iudice)de illo põt inquirere, vt probatur in l.calũniatorẽ.C.de calũ. & in falſo teſte, vt.l. nullũ.C.de teſti.in falſa charta, vt l.pe. C.de fal.& idẽ ĩ alijs delictis,quæ corã iudice cõmittuntur.de q̃bus per Bar. in l. eos.ff.de fal.¶Quinta regula eſt, ſiue tradit̃ in enormib. criminibus,in q̃b. ſiue metu calũniæ admittitur accuſator : & in ipſis p̃t iudex inquirere.facit l.ſi quis in hoc genus.dẽ epi. & cler.& ita Bar.tradit has regulas in d. §. ſi publico. vbi ẽt plenè ꝓſequitur,an inquiſitio dẽat cõtinere illa.quæ accuſatio,vt locum,tẽpus,concluſionẽ,& obligationẽ de iudice ad pœnam talionis.dic vt ibi. Hoſt. ẽt hic dicit circa prædicta, ꝙ quedã eſt inquiſito generaliſsima ex mero iudicis officio, vt cũ in generali,vel prouinciali cõcilio q̃ritur de ſtatu prouinciæ.vt.j̃.c.proxi.quædã eſt generalis:vt qñ fit de ſtatu eccleſiæ,ciuitatis,caſtri,vel loci in capite,& in membris. & dũ officialis viſitat ex publico.de offi.ord.c.1.& c. irrefragabili.& in iſtis caſibus nõ habet locum forma huius c. fit ẽt iſta generalis inquiſitio aliquo impetrante, vel deferente fama: quo caſu non hẽt locũ iſtud cõcilium:ſed id, quod traditur. s̃.de re iudi.c.cũ I.& A.& c.ſi.quædam eſt inquiſitio ſpecialis,ſiue ſingularis:& tunc qñq; fit ad denũciationẽ illius, ad quẽ ſpectat ex officio.quo caſu non credit Hoſti.monitionẽ neceſſariã:ſed ſtatim facta denunciatione, põt iudex inquirere,vt C.e.l.ea quidẽ.& de cen.c.Romana.§.ſanè.li.6.qñq; fit inquiſitio,nullo deferẽte, ſed fama:& tunc aut proceditur cõtra ſecularẽ, aut regularẽ.ſi cõtra ſecularẽ:& tũc aut prelatũ.& requiritur ſcãdalũ: vel ꝙ nõ poſsit ſine periculo tolerari,vt hic.Si contra ſecularẽ priuatũ:tunc ſufficit fama frequens,& clamoſa,ẽt ſi nõ generet ſcãdalũ:& vtroq; caſu ſeruabitur forma.§. dẽt igitur.ſi aũt contra religioſum:& tunc aut ad correctionẽ ſm̃ regulam:& de plano proceditur, hac forma non ſeruata.de app.c.reprehẽſibilis. aut vt remoueatur ab adminiſtratione:& tunc ſi cõtra abbatẽ priorẽ conuentualem,vel curã hñtẽ,& auctoritate epiſcopi inſtitutum: & tunc loquitur finis huius.c. Si autẽ agatur de ſimplici priore obedientiario:& tunc ſine cã remouetur.de quo. s̃.¶De
39 cimò quæro.†an ſtatim lata ſententia ſuper crimine contra prælatum,intelligatur dignitate,vel beneficio ipſo iure priuatus:ita ꝙ dicta beneficia poſsint alij conferri: vel alij poſſint ad ipſa eligi.Inno.latius proſequitur qõnẽ iſtã, quos. ſ. effectus producat ſententia.dicit ergo,quòd quandoque eſt talis pœna ex delicto intẽtato,quæ ſtatim aufert libertatem. & tunc ſtatim lata ſententia ſuper crimine, non licebit cõdẽnato facere teſtm̃: nec poterit ex teſtõ aliquid capere. ff.de pœ.l.qui vltro.& l.j.§.à præfecto. de leg.3. & hoc verũ, niſi in his,quæ cõdemnato competerent, rõne publici officij.Illa.n.geſta per eũ tenẽt,donec ĩ officio toleretur. 8. q.4. c.nonne.Si.n.diceremus contrariũ,ſequeretur abſurdum:nã cõdemnatus depoſiti, & mandati eſt infamis. officiali ergo cõdẽnato de tali crimine,nõ valẽt per eũ geſta.quod eſt falſum:quia oĩa tolerantur pp officium,quod adminiſtrat,vt.l. Barbarius de offi.præſi.facit quod dixi.j̃.de hære.c.fraternitatis.& predicta ſunt vera,niſi eſſet lata ſñia depoſitionis,vel ſpoliatus inſignijs dignitatis:tunc.n.ſñia à tali lata nõ tenet. ff.de his,qui no.infa.l.2.§.igitur.& de iud.l.cum prætor.non .n.poteſt dici amodo toleratus,ſed intruſus. ad hoc facit. s̃. de do.& cõtu.c.veritatis.& j̃.de exceſ.prela.c.tãta.& ex hoc infert Inn.ꝙ beneficia iſtius depoſiti poterũt per diœceſanũ cõferri:ſed hẽt ipſa ſub eo.Non ob.c.ſuper his.s̃.eo.quia ibi loquitur,cũ probatur crimẽ per modũ exceptionis : ſed hic loquitur,cum probatur per viã accuſationis. quo caſu per ſententiam efficitur crimen notorium.vt.s̃.de cohabi. cle.& & mu.c.veſtra.ex quo ſequitur, quòd non ſolum beneficijs, quæ poſsidet in diœceſi iudicis pronunciatione, ſed in quacunque alia poterit ſpoliari,vt eſt caſus in c.poſtulaſti. s̃. de ſo.cõpe.& non cõtingit hoc ex eo, ꝙ res cum vno acta alijs proſit:ſed quia per hoc efficitur res notoria, ſiue crimen : & ideò per eandem ſententiam probaretur infamis, & repelleretur à teſtimonio,vel ordinib.s̃.de teſti.c. teſtimoniũ. & facit ad prædicta qd̃ no.Bar.in d.l.cũctos populos.C. de ſũ.
40 tri.¶Sed circa p̃dicta incidenter q̃ritur.†an prælato cõdemnato,liceat capitulo,ſiue electoribus aliũ eligere.dubiũ qõnis vr̃ in hoc conſiſtere:an poſt ſententiam remaneat poſſeſſor dignitatis, & bñficij,vel priuatus ſit.ſi .n.remanet:uidet̃, ꝙ licèt iniuſtè poſsideat,alius non poſsit eligi pp illam poſſeſſionem,vt c.cum noſtris.de cõceſ.prę.dicit Inn. qñq; iudex pronunciat tm̃modo ſuper delicto, vt prælatũ cõmiſiſſe homicidiũ.qñq; pronunciat ẽt ſuper pœna: quia priuat, & perpetuò ſuſpendit.primo caſu non licet eligere:niſi eis fuerit eligendi poteſtas data.ſcd̃o caſu, qñ pronunciat ſup pœna:tunc licet clericis eligere,qñ eſt pœna,quæ infamiã irrogat:puta ſuſpẽditur ꝑpetuò pp furtũ, vel aliud publicũ crimen,de quo dãnatus eſt.tũc ſatis vr̃,ꝙ alius in locũ eius eligi poſsit.& idẽ ſi ſola pœna ſine ſñia infligitur, ex qua irrogatur infamia.euidẽtior.n.eſt infamia,quę ex pœna procedit, q̃ quæ ex ſñia.ſecus ſi non ſuſpenditur ex tali cã.5.q.4. c. in loco.ſm̃ Inn.& prædicta no.vtilia.n.ſunt, qñ quis eſt priuatus beneficio per ſñiam:vel eſt cõdemnatus de tali crimine, qd̃ ſufficit ad priuationem.an electores poſsint eligere, vel prouiſor prouidere.vel pone qñ pœna imponitur ipſo iure à ſtatuto,vel à conſtitutione:an ſtatim ſine alia ſententia declaratoria licebit eligere,ex prædictis habes.& facit de ele.
41 c.vene.in fi.& de re iudi.c.ad apoſtolicæ. lib.6.in fi.& c.licèt eps.de præben.li.6. & quod dixi in d. c. fraternitatis.& j̃.de hære.c.cum ſm̃ leges.lib.6.¶† Vndecimò quæro.qñ dicatur agi de crimine ciuiliter,& qñ criminaliter. Item an in eodẽ libello poſsit agi ad pœnam fiſcalem, & ad intereſſe partis. Item an ſñia lata in criminali faciat fidem in ciuili, vel econuerſo.de primo tangit hic Inno.& dixi.s̃.eo.c.de his.de ſecũdo dic,ꝙ nõ põt agi ciuiliter,& criminaliter in eodẽ libello, vt l.interdum.de publi.iud.fallit in eo,quod no.in.l. interdi-
42 ctũ.§.qui furẽ.ff.de fur.per Bar. de 3.an ſñia in vno præiudicet,&c.dic per Dy.in l.j.qñ ciui.ac.cri.præ.vnũ tñ dictũ Inn. hic no.†ꝙ qñ quis confitetur crimen corã iudice ſine alio ꝓceſſu,põt cõdẽnari: & vr̃ caſus in c.2.s̃.de cõfeſ. & dic vt.s̃. de excep.c.denique.¶Duodecimò & vlti.eſſent hic declarãda genera pœnarũ de iure ciuili,q̃ ſunt 7.& qualiter eis pœne iuris canonici adaptentur.de quo hic plenè per Inn.dixi. s̃.eo.c.veniens.vbi cõpetẽtius cadit,vt ſciatur in quib. criminibus poſsit interuenire ꝓcurator,& in quib.non.dic vt ibi.

ADDITIONES.

a Quia defenſio. Adde l.3.§.ſi ad diem.ff.de re milita.C.de temp.in inte. reſti l.pe c.cũ inter.de excep.Bar.in l.1.de teſta.mili.Bal.ĩ l.1.§ Offilius. de requi.reis.Alexan.in l.cuſtodias.de publ.iudi.

b ¶Semiplenam probationem.vide Dy.in l.cum delanionis.§. aſinam.ff. de fund.inſtr.Sal.in l.ea quidẽ de accuſa.in verſi.ſecundò quæro quid ſi teſtis.& melius ver.tertiò iuxta idẽ quæro Bar.in l.atqui natura §.cum me abſente.ff.de ne.ge.Bal.in l.proprietatis.C.de prob.glo.& Bar.in.l.3. §.eiuſdem.ff.de teſti.

c ¶Probetur fama.Vide Sali in l.ea quidem.in.x.q.C.de accuſ.Alex.in l. de minore.§.tormenta.ff.de quæſtio.Bal.in l.adhuc.C.de iure dot. Sali. in l.proprietatis.C.de proba.

d ¶Non deponant.Vide Io An.de fide inſtru.in c.cum Ioannes.

S V M M Æ.

1 *Concilium prouinciale celebrari debet ſingulis annis.*
Quid in eo tractandum ſit.nu.2.
Qui viri debent ſtatui ad referendum crimina.nu.3.
4 *Deputatorum in concilio generali quod ſit officium.*
5 *Concilium prouinciale poteſt facere ſtatuta.*
6 *Epiſcopi congregati in concilio dicuntur eſſe ibi, tanquam ſinguli de collegio.*
6 *Conſtitutiones factas in concilio prouinciali debẽt poſtea epiſcopi publicare in ſuis epiſcopalibus ſynodis.*

Archie-

7 *Archiepiſcopus nõ poteſt probabiliter ignorare facta ſuæ prouinciæ.*
8 *Teſtes ſynodales de quo loco, & quales eſſe debeant.*
Et an eis ſit credendum.nu.9.

SIcut. Metropolitani ad correctionem exceſſuũ, & reformationem morum ſingulis annis faciant prouinciale cõcilium:in quo per ſingulas diœce.ſtatuant perſonas idoneas:quæ ſolicitè inueſtigent, & ſequenti concilio referant corrigenda:hoc negligentes ab executione officii ſuſpenduntur:& ſic partes patent.prima prouidet de prouinciali concilio, & agendis in illo. ſecunda de teſtibus ſynodalibus, & ipſorum officiis.tertia de pœna hæc non ſeruantium.ſecunda ibi [vt autem.]tertia ibi [quiſquis
1 autem.] ¶ No.primò † cõcilium prouinciale celebrari debere ſingulis annis.hodie metropolitani hoc malè ſeruãt:ſed tenentur de iure,vt hic,& etiam ſecundùm l.vt in Authen.de ſanc.epiſc.§.vt autem omnis eccleſiaſticus ſtatus.col.8.ſic &
2 epiſcopi ſingulis annis faciunt ſynodum. ¶ Secundò no.† ꝙ in concilio eſt tractandum,ſcilicet de correctione criminũ, & reformatione morum in clero.& loquitur tex.iſte de concilio metropolitani.ſed de concilio religioſorum dic,vt s̃.de ſtat.mona.c.in ſingulis.vbi multa dicta Doc. poſſunt etiã hic applicari. & ibi de iuriſdictione concilii prouincialis. dic vt
3 ibi.& facit.s̃.de iudiciis.c.1.¶ Tertiò not.† ꝙ debent in prouinciali ſtatui iſti viri ad referendum crimina,& mores.cor.d.c.in ſingulis.§.ordineatur. Alij dicunt,ꝙ iſtos debent ſtatuere ſinguli epiſcopi.15.q.6.c. epiſcopos in ſyno. vel dic ſecundùm Hoſti.ꝙ alij ſunt iſti,quàm illi.& primi,& ſecundi ſtatui debent.facit.s̃.de teſti.cog.c.præterea.& non ſolùm de iure canonico : ſed de iure ciuili.iſti teſtes ſynodales ſunt per præſidentes in ciuitatibus deputandi,vt l.1.§.quies popularium.ff.de offi.præſi.vt ibi[ad referendum ſibi, quid vbiq; agatur.]& C.de deca.l.1.li.12.& l.diues.de cuſt. & exhi.reo. vbi de iſtis denũciatoribus plenè per Bar.in l.ea quidem. C.
4 de acc.¶Quartò no.†officium iſtorum:quia debent ſolicitè inueſtigare,quid vbique agatur ſimpliciter,& de plano, & ſine vlla iuriſdictione. & ſic præbẽt nudũ miniſterium facti:& iõ nõ eſt ſtandum eorũ dicto in totũ:ſed debet iudex ad ipſorum relationem plenius inquirere,vt dicit tex.in d.l.diuus. monet ergo ipſorum relatio iudicem ad inquirendum, non
5 ad puniendũ,vt d.l.ea quidẽ.C.de accuſat.¶Quintò no.† ꝙ concilium prouinciale facit ſtatuta.an autem epiſcopi cõgregati in concilio dicantur ibi eſſe, tanquã ſinguli : an tanquã vniuerſi:an tanquã collegium.credo tanquã collegiũ. ¶ Sex
6 tò no.† ꝙ conſtõnes factas in cõcilio prouinciali dñt poſtea epi publicare in ſuis epalibus ſynodis. ex quo collige, ꝙ ad conciliũ prouinciale nõ vocantur niſi epi,non inferiores prę lat.qd̃ patet,quia eis in ſynodis debent poſtea publicari. facit.19.diſt.c.nullitas.& qd̃ no.Inn.s̃.de prębén.c.graue.¶Se
7 ptimò hic no.Io.An. †ꝙ archieps nõ põt probabiliter ignorare facta ſuæ ꝓuinciæ.& ꝑ hoc fortè à tpe quo ad ipſum deuoluta eſt ptãs ꝓuidendi per negligentiã inferioris:ab illo.n. tpe incipit ſibi currere tps trimeſtre,vel ſemeſtre.de q̃bus.s̃. de elec. c. ne pro defectu.& de conceſ.præb. c.nulla.ex tũc enim præſumit de vocatis habere notitiam de quo ꝑ Io.An. s̃.de conceſ.præbẽ.c.ex parte.& facit cle.j. de conceſ. præb.
8 ¶Quærit glo.q̃ incipit.illi teſtes.&c. † de quo loco, & quales dñt eſſe iſti teſtes; & de ipſorum officio.& an debeant habere expenſas,& à quo. & dicit, ꝙ à parochianis, quos viſitant.alij ꝙ ab epõ. Vin.dicit, ꝙ ſi iſti ſunt de loco, vbi inquirunt, viuent de proprio, ſicut vocati in partem ſolicitudinis. 3.q.6. c.q ſe.ſi mittantur delegati,mittens procurabit eos.in Auth.de mã.prin.§.illud quoque. in Auth.iuſiur. qd̃ præ. ab his.§.1.colla.2.dic etiam,ꝙ non dat p̃lato expenſas : niſi vbi inuenit expſſum,vt in viſitatione,& cõſecratione.j̃.de ſimo. c.cũ ſic.& hoc tenet ibi Gof.ſed in cap. illud. intellige, vt in e.c,ſi eps.li.6.Hoſt. tñ videtur tenere cũ gl. ꝙ iſti debẽt procurari à parochia.dicit enim,ꝙ ſi deneget,nõ poterunt coercere,cũ careãt iuriſdictione:ſed deferãt epõ. & ipſe coerceat ſm̃ eũ.de offi.archipreſ.c.ſi. & de emp.& ven.c.1.¶ Scd̃o q̃ritur,an iſtis credatur.gl.magna tangit,& ſentit,ꝙ nõ.Hoſt.dicit, ꝙ creditur in notoriis in q̃bus aſsiſtere debet iudici, vt ff.ad Turpil.l.ab accuſatione. §. nunciatur. & in quibus ſine ſcriptione admittantur.4.queſt.4. c.aliquando. & C.eodem tit. l.ea quidem.Si verò crimina nõ ſint notoria, nõ creditur vni officiali:niſi probetur. C.eo.l.ſinguli. Iuratis aũt(ex quo plures ſunt)creditur:niſi probetur cõtrariũ. s̃. de teſti. cog. c.præterea.¶ Quærit Io.An.ſi archid.volebat in aliqua villa inquirere.& inquiſitores iſti venerũt illuc: an vtrique poſsint inquirere.dicit in iudicibus, ꝙ pro eodẽ negocio corã diuerſis quis trahi nõ debet.de reſcrip. c. ex tenore. ſed hic aliud videtur,ꝙ vnus non p̃iudicat alteri.tñ,ꝙ iſti non poterunt inquirere ſine licentia archi.80.di.c.nõ debet.

S V M M Æ.

1 *Pauci licèt non infament:tamen ad paucorum petitionem committitur inquiſitio facienda.*
2 *Delegati poſſunt relaxare ſententias ſuſpenſionis, & interdicti latas poſt litem motam.*
3 *Suſpenſus ab homine repellitur à teſtimonio.*
4 *Negocium quando dicatur cœptum.*
5 *Ex reſcripto Papæ proceditur de plano, & abſq; iudiciorũ ſtrepitu.*
6 *Caſus,in quo ſolemnitas iuris, & aduocatorum eſt pernicioſa.*
7 *Iuramentum de tacenda veritate factum per ſubditum aſtrictum à domino eſt relaxandum.*
8 *Quæſtio,quæ pendet inter ſubditos, & prælatum,non ſubtrahit ipſos ab obedientia:niſi quatenus per obedientiam impediretur proſecutio litis pendentis.*
9 *Ordo iudiciarius licèt non ſit ſeruandus vſquequanque cũ regularibus:non tamen eſt eis deneganda copia dictorum teſtium.*
10 *Plures poſſunt ſimul inquiſitionem proſequi, & accuſationem.*
11 *Promotor inquiſitionis non eſt citandus, quamuis is, contra quem proceſſum eſt per inquiſitionem, dicat per viam appellationis proceſſum,vel ſententiam nullam.*
12 *Monacho licitum eſt accipere res monaſterij,ſi abbas nolit ſibi miniſtrare expenſas,maximè cum vtilitatem monaſterij procuret.*

OLim. Sentẽtiæ excõicationũ,vel ſuſpẽſionũ latæ per abbatem denunciatum, vel alios pro ipſo:poſt denunciationem ipſius in monachos denunciantes, vel eis adhærentes relaxẽtur:& etiam iuramenta de veritate tacẽda. dicta teſtium denunciato tradũtur.& monachis proſequẽtibus de bonis monaſterij mini
1 ſtrantur expenſæ.& lite pẽdẽte (ſine ipſius tñ impedimẽto) obediẽt abbati.partes ꝑ ſe patẽt.¶ No.primò,† ꝙ licèt pauci nõ infamẽt,vt s̃.e.c. inquiſitionis.tñ ad petitionẽ paucorũ cõmittit inquiſitio faciẽda,vt hic fuit.& no.Io.An.s̃.e. c. cũ oporteat.¶ Scd̃ò nõ.ꝙ hic fit mẽtio ordinis:& hoc regulare,
2 vt s̃.de reſcri.c.cũ ordina. ¶Tertiò no.† ꝙ delegati relaxãt ſñias ſuſpẽſionis,& ĩterdicti latas poſt litẽ motã:& licèt hoc nõ fuerit in reſcripto expreſſum:tñ hoc poterit facere delegatus.qa cui principale cõmittitur:& illud acceſſoriũ vr̃ eſſe
3 cõmiſſum.s̃.de offi.deleg.c.prudẽtiã.§.ſexta.& c.p̃terea.†& collige ſuſpenſũ à teſtimonio repelli ſicut excõicatũ, & intelligit Hoſti. de ſuſpẽſo ab homine,ſm̃ no.de cõſue.c. cũ dilectus.& de cle.ex.mi.c.ſi celebrat.& ſic intelligit̃ de teſti.c.veniẽs.& qd̃ no.Io.An.ĩ Spe.de teſti.§.j. ver.qd de ſuſpẽſo.ĩ additi.¶ Quartò no. ꝙ oĩa attẽtata ꝑ abbatẽ cõtra monachos poſt litẽ motã dñt reſcindi, & monachis ablata reſtitui. vtrũ aũt hoc ſit de iure,vel de gratia,ſi ſic Papa ꝓuiderit. dicit Inno.& ẽt Hoſt.ꝙ de iure.ſaltem vi denunciationis,& implorationis officij iudicis,vt patet in eo, qd̃ le. & no.de reſcrip. c. cũ dilecta.& ff.de offi.ꝑ.vrb.l.j.§. qd̃ aũt.& intelligas hic de reſtõne clauſtri.ad prioratus verò,& obediẽtias,ſi poſt incę

ptũ negotium ſpoliauit ipſos abbas : videtur ꝙ petere non
póſſint,ſecundũ Inn. quia nihil pũt proprio nomine poſſide
re:ergo nec reſtitutionem petere, quæ non datur niſi ei qui
poſſedit.de reſti.ſpo.c.olim.1.& 2. monaſterium verò nõ eſt
ſpoliatũ,cũ illã obedientiam per abbatẽ,vel aliũ monachum
poſſideat.& ſic nec noĩe monaſterij hoc petere poterũt.Gof.
& Hoſt.de hoc no.de reſti.ſpo.c.itẽ cũ quis.& d.c.cũ dilecta.
per Io.An.ſuper vlti.gl.& quia hic dicitur [poſt negotiũ cæ-
4 ptũ] † qũ dicatur negotiũ cæptũ.quidam dicunt, ꝙ per cita
tionẽ,vt c.gratũ. de offi.dele.alii dicũt,ꝙ ex quò abbas ſciuit
inquiſitionem commiſſam : vel ex quò contra abbatem fuit
appellatũ:vel inquiſitio impetrata,vel iter arreptum ad Papã
de ap.c.de priore.nõ aũt placet,qd̃ quidã dixerunt, ꝙ ꝑ litis
conteſtationẽ tm̃ dicatur lis mota:cũ in cã inquiſitionis litis
cõteſtatio nõ requiratur.vt lite nõ cõte.c.qm̃ frequenter. §.
ſi intereſt & alij.facit cle.1.vt li.pẽ.¶ Quintò no.ꝙ iſti appel
lauerunt pro ſe,& adhærentibus. & ſic eſt cõſuetudo appel-
a lantiũ,a qui conſueuerunt appellare pro ſe,& adhærentibus,
vel adhærere volentibus:per talẽ enim app. tuebuntur adhæ
rentes.ſi enim hoc eſt in pœna.de offi.dele.c.1.fortius in præ
mio,vt hic.& de re.iu.c.odia.li.6.de iſtis adhærẽtibus habes
5 s̃.de poſtu.c.1.¶Sextò no.†ꝙ ex reſcripto Papæ proceditur
de plano,& abſque iudiciorũ ſtrepitu.inferior verò, ẽt lega-
tus de latere,nõ poſſet committere dicto modo,vt not. ỹ. de
ſimo.c.1.lib.6.partes aũt an poſſint cõuenire,ꝙ dicto modo
procedatur.dic vt s̃.de offic.dele.c.de cauſis.& quid impor-
tent iſta verba,plenè declaratur in clemen. ſæpe . de verbo.
ſignifica. & per Bar.in extrauaganti.ad reprimendam.¶Sep-
timò no.ꝙ hic agebat de correctione,& reformatione mo-
6 rũ.quo caſu dicit Io.An.†ꝙ hoc caſu perniciosa eſt ſolẽnitas
iuris,& aduocatorũ:ſed proclamatio,& obſeruatio ſalutaris
regulæ facienda,vt patet de app. c. reprehenſibilis.de re.iur.
7 c.2.¶Octauò no. † ꝙ qnq; ſuperior aſtringit ſubditũ ad iu-
randũ de tacẽda veritate:& debet tale iuramẽtũ relaxari, vt
hic:imò hodie nõ tenet ipſo iure.de offi.or. c. qa plerique.li.
6.imò plus:quia ꝓcederetur cõtra eũ, q voluerit eludere iu-
riſdictionẽ iudicis, & ꝓbationis copiã ſubtrahere aduerſa-
8 rio.s̃.de teſti.c.cõſtitutis.3.q.7.c.tria.¶Nonò no.in ver. † ꝓ-
uiſo.ꝙ qõ,q̃ pẽdet inter ſubditos,& prælatũ,nõ ſubtrahit ip
ſos ab obediẽtia:niſi quatenus ꝑ obediẽtiã impediretur pro
ſecutio litis pẽdẽtis.Si ergo ꝓciperet abbas,ꝙ nõ exirẽt clau
ſtrũ:vel ꝙ vadãt ad certũ locũ, nõ reuerſuri ſine eius licẽtia,
vel id ſimile:nõ tenẽtur parere,ꝑ hãc lr̃am.& dicit Hoſt. ꝙ
iudex inferior,pendẽte lite corã ſuperiore ſup articulo pen-
dente ab eo,vel eius occaſione,vel ad impedimẽtũ ipſius nil
debet innouare,vt hic. ſup alijs verò cõtra ſubditos litigãtes
ſecũ bene ꝑt ꝓcedere:niſi forſan occaſione precedẽtis nego
cii.vel aliàs legitimè fuerit recuſatus,vt patet.s̃.c.dilectus.&
de ap.c.ad hoc.& certè lite pendente ſup ſtatu ꝓſonæ, vel ſu
per prælaturæ priuatione:vr̃ ꝙ ſubditus accuſans,vel denun-
cians prælatũ ad depoſitionẽ,vel degradationẽ habeat iuſtã
cãm recuſandi,vt dixi.s̃.e.c.repellatur.c. cũ. P.& c.meminimus.
& de hoc in gl.cui adde,qd̃ no. s̃.de ap.c.ſæpe.& l. fun-
9 di.& l.fundũ.ff.de excep.¶ Decimò no.in ver.ſi verò.† ꝙ li-
cèt cũ regularibus nõ ſit ordo iudiciarius vſquequaque ſer-
uandus: tm̃ copia dictorũ teſtium nõ eſt neganda:quia aliter
ſe defendere nõ poſſet: & hoc mandat tradi abbati.de mona
chis nihil dicit cũ clauſtrales ſint:& de ipſorũ ſimplici corre
ctione ſecundũ regulã quæratur . quò ad illos ergo procedi-
tur de plano . ſed quò ad abbatẽ,q ab adminiſtratione amo
uetur,ꝑt ergo ordo ſeruari:q cõſiſtit in veritate,nõ in ſubtili
tate:põt ordo ſeruari,nõ tm̃ vſquequaq;.s̃.c.qualiter.in fi. vn
de & ſine infamia proceditur ad inquiſitionẽ cõtra tales ꝓla
tos regulares.de ſta.mo.c.in ſingulis.ordo tm̃, qui cõſiſtit cir
ca merita veritatis,& legitimã defenſionẽ, ſeruandus eſt in
talibus,vt hic.& de ſta.mo.c.2. §.fin. nã & ob hoc excõicato
reſeruatur omnis defenſio. de excep.c. cũ inter. & circa hoc
oĩno vide qd̃ no.Bar.in l.qui ſaxũ.§.fi.ff.de dona.¶ Vndeci-
10 mò no.in ver.ꝓdictis autẽ. † ꝙ plures pũt ſimul inquiſitionẽ
ꝓſequi,vt hic:ſimiliter & accuſationẽ. s̃. eo. c. licèt.& exce-
ptio.de excep.c.dilecti.de illis tm̃ magis idoneus eligitur,qui
quaſi principalis erit:& alij poterunt aſſiſtere, & iuuare. ar.
s̃.de teſti.c.inſuper.ſecundũ In.idẽ vr̃ de procuratore à plu-
ribus cõſtituto. vt.ſ. noĩe oĩum admittatur:nec cogatur eli-
gere,cuius noĩe ꝓſequatur,cũ ceſſet rõ l. ne in plures . ff. de
exerci.& hoc eſt verũ,vbi ex eadem cauſa,vel ratione eiuſdẽ
criminis plures ꝓſequuntur accuſationẽ,inquiſitionẽ,vel ex
ceptionẽ:nã ſi ſint diuerſa crimina ex eodẽ,vel diuerſis factis
deſcendentia,plures pũt admitti.C.eo.l.qui de crimine.& de
hoc.s̃.eo.c.ſuper his. ¶ Duodecimò no. ibi [iſtis,vel alijs.]
&c.ꝙ mortuo, vel repulſo eo, qui impetrauit inquiſitionem,
alius,cuius interſit,admittitur : imò iudex ex officio ꝓcedit.
de hoc s̃.eo.c.cum oporteat.& s̃.c.veniens.ad fi.& c.licèt.ad
11 fi.& ex hoc infertur ad aliud.† ꝙ ſi is, contra quẽ proceſſum
eſt per inquiſitionem,dicat per uiã appellationis ꝓceſſum,
vel ſiãm nullã : ꝙ ad hoc nõ ſit citandus promotor inquiſi-
tionis:cũ ſua nõ videatur intereſſe. quo caſu mutari nõ poſ-
ſet:& tm̃ mutatur,vt hic patet.cõſilium tamen eſt, ꝙ iudex eũ
vocet : vel mittat ad eum, vt per eum inſtruatur. talis tamen
poterit appellare,& tenet appellatio.dic de hoc,vt s̃.de teſti.
c.cũ clamor.per Io.An.in gl.apud iudicem &c.& s̃.e. c.cum
oporteat.ſuper glo.ex hoc.¶ Decimotertiò no.in ver. com-
12 putatis.ſi qua &c.† ꝙ licitum eſt monacho accipere res mo-
naſterij,ſi abbas nolit ſibi miniſtrare expenſas:maximè cum
vtilitatem monaſt.procuret.

A D D I T I O.

a ¶ Conſuetudo appellantium.Vide pulchrè Sal.in Auth.hoc. C.de ap p. & Bal.ibidem latè.

S V M M Æ.

1 *Plures admittuntur ad denunciandum.*
2 *Canonici poſſunt accuſare prælatum de dilapidatione.*
3 *Prodigus quis dicitur non ſolùm rerum:ſed etiam famæ ſuæ, & dicitur ſibipſi inimicus.*
Fama grauis eſt perdere,quam res.
4 *Vitam enormiter diſſolutam ducens grauius peccat, quã ille,qui clã.*
5 *Violatio ſigillorum inducit ſuſpicionem fraudis.*
6 *Bona eccleſiæ etiam mobilia non poteſt alienare ille,contra quẽ agitur ad priuationem beneficij:niſi eſſent res, quæ ſeruando ſeruari non poſſent.*
7 *Alienatio facta contra iſtam prohibitionem an valeat.*
8 *Delegatus, ad quem appellatum eſt ab illo, cui commiſſus eſt certus articulus:an poſſit aſſignare terminum appellanti.*

P Rælatorum. Contra infamatum de dilapidatione inquiritur de veritate : & interim interdicitur ei oẽ genus alienandi.& in prima eſpi denunciatio. in ſcda ipſius cõmiſſio ibi[diſcretioni.] q̃ duo facit . primò mandat inquiſitionẽ fieri,& remitti.ſcdõ inquiſitionẽ termini aſsignari,& aliena-
1 tionem interdici ibi [eidẽ.]No.primò † ꝙ plures denuncia-
uerũt eꝑm:& ſic ad proſequendã denunciationẽ admittũtur
plures.de quo.s̃.c.prox.in 11.nota.¶Secundò no. ꝙ iſte eꝑs
fuit denunciatus de minus canonica inſtitutione : quod in-
telligo,quia fuit intruſus,ſimoniacus,uel in mortali.ſi autem
fuit omiſſa forma canonica:iſte defectus vr̃ purgare in cõfir
mationẽ,q̃ poſtmodum ſequitur:ſicut defectum nataliũ per
interlocu.ut s̃.de elect. c.cum dilecti.in fi. de quo plenè.s̃.de
ele.c.quod ſicut.& c.cum olim.ỹ.de dolo,& contu. ¶Tertiò
2 no.† ꝙ canonici poſſunt accuſare prælatum de dilapidatio-
ne:ad defenſionem.n.eccleſiæ,& bonorum quilibet admitti-
tur:imò tenetur ex debito officii, vt c.ſi quis presbyterorũ .
3 s̃.de re.ec.non ali.& c.olim.de teſti.¶ Quartò no.† ꝙ nõ ſo-
lum rerũ,ſed qnq; & dr̃ qs̃ prodigus famæ ſuæ:& iſte dr̃ cru-
delis.12.q.j.c.nolo.11.q.3.c.non ſunt. & grauius eſt perdere
famã,

famã,q̃ res.5.q.j.c.meritò.& c.deteriores.ad idem de pœ. l.
in ſeruorũ.in fi.vbi dr̃ ſolũ ictum fuſtiũ oĩ damnatione pecu-
niaria grauiorẽ : prodigus ergo famæ ſuæ propriè dr̃ ſibiipſi
4 inimicus.40.di.& qui emendat.& collige † ꝙ grauius iſte pec
cat,q ducit uitã enormiter diſſolutã:q ille q clam. iuxta illud
[ſi non caſtè,tm̃ cautè.]licet.n. occulta fornicatio turbet bo-
num conſcientiæ.de tempo.or.c.fi.tm̃ manifeſta reprobatur.
vnde illa ſuſpendit quò ad Deum:iſta, ſi manifeſta eſt(ita ꝙ
notoria)ſuſpendit ẽt quò ad hoĩes.de cohe.cle.c.nr̃a. & c.fi.
ſecundùm Ho. ¶Quintò no.ꝙ Papa committit inquiſitori-
bus,vt accedant ad locum.concor. quod nõ. in c.qualiter.s̃.
eod. & c.ſicut olim. & intellige,ꝙ iſti debeant vocare partes
interrogare,& ſimilia . Item intellige,ꝙ hic Papa commiſit
inquiſitionem veritatis,ſcdm̃ Io.An.¶Sextò no. ꝙ Papa mã
dat inquiſitoribus, ꝙ remittant negocium ad eum ſub ſigil-
lis in ſcriptura.& quare ſub ſigillis,dic,ꝙ poſſet negari ſcri-
ptorem tabellionem eſſe.de quo s̃.de elec.c.ſcriptum eſt . &
ſi dicas ſimiliter negari poterunt ſigilla.ſed reſpõde, quia fa
cilius reperiri poterunt in curia , qui recognoſcant ſigilla, q̃
qui viderint creari notarium.dicit ẽt, ꝙ de inſtrumentis , vt
ſit fides in curia per comparationem aliorum inſtrumento-
rum eiuſdem manu,voluit Papa per ſigilla, quia ſub ſigillis
magis ſunt dicta tuta à ſcientia partium:q̃ ſi aliter mitteren-
5 tur.† vnde violatio ſigillorum inducit ſuſpicionẽ fraudis . de
of.dele.c.cum olim.& pro his collige,ꝙ maior eſt fides ſigil-
li,q̃ inſtrumenti.quod dic,vt s̃.de proba. c.quoniam contra.
& de teſti.c.cum à nobis.¶Septimò no.ꝙ ille,cui committi-
tur articulus cum iuriſdictione,aſsignat terminum partibus,
vt reuertantur cum actis ad iudicem,qui commiſit:& ꝑt hoc
faeere,ẽt ſi in literis non dicatur , ꝙ talem terminum præfi-
gat:ꝙ hoc ipſo,ꝙ committitur ei articulus:vr̃ ei commiſſum,
ꝙ partes ad priorem iudicem remittat, ne cauſa remaneat ſi
ne termino: nam & iudex,à quo iuriſdictio abdicatur ꝑ ap-
pellationem interpoſitam, terminum ſtatuit ad ſe præſentan
dum iudici,ad quem.de app.c.perſonas. fortius ergo iſte , à
quo per remiſsionem,non per appe. iuriſdictio aufertur . &
hoc tenet Gui.in ſpec.de remiſs. §. videndum.poſt princip.
ver.hunc quoque.ſi autem ab iſto,cui certi articuli ſunt com
miſsi,contigerit ante remiſsionem appellari:an in remiſsio-
ne poſtea,quam facit,debeat appellantem citare.& de effica
cia proceſſus facti poſt remiſsionem per iudicem , ad quem
6 cauſa eſt remiſſa, dicã ỹ. ¶Octauò no.† ꝙ ille,contra quem
agitur ad priuationem beneficii:licèt poſſit officium ſuũ ad-
miniſtrare,li.pen.vt no.s̃.c.prox. non tamẽ alienare bona ec
cleſiæ,ẽt mobilia, ſecundùm Hoſt. quia tex. iſte ſimpliciter
dicit[bona.]& hoc verum:niſi eſſent res,quæ cõſeruando ſer
uari non poſſent,vt l.lex quæ tutores.C.de admini. tu. & niſi
quatenus pro expenſis ſibi eſt neceſſarium, vt s̃.c.prox.in fi.
7 & de pecu.cle.c.fi.¶Circa hoc incidenter tangit Inn. † an va
a leat alienatio facta contra iſtam prohibitionẽ. a dicit,ꝙ nõ :
quia ſiue interdictio fiat à iure:ſiue à lege animata (vt princi
pe)alienatio contra prohibitionem facta ipſo iure nõ valet :
ſecus ſi contra prohibitionem hominis, vt C. de condict. ob
cauſam.l.ſi ea lege . & quod no.Inn.s̃.de teſt. c. Raynaldus.
vbi de prohibitione arbit.de prohibitione iudicis , dic vt l.is
cui.ff.de ver.ob.per Bar.& circa iſtam prohibitionem li.pẽ.
vide quod dixi.ỹ.de ſimo.c.licèt Heli. ¶Quæro circa iſtam
8 remiſsionem,de qua tex.loquitur,de tali qõne. † ab illo , cui
commiſsus eſt certus articulus , appellatum eſt ad delegan-
tem,expreſſa rationabili cauſa in appellatione: non tamẽ ſe-
ipſam obtulit probaturum.& dubitatur,an ſit vera . delega-
tus iſte procedit,& poſtea remittit:an poſsit aſsignare termi
num,de quo hic dr̃.dicit Inn.ꝙ non, poſtquam ſibi non detu
lit procedendo in cauſa.quid ergo ſi delegatus , ad quem cã
eſt remiſſa,ignorans de tali appellatione procedat in cauſa
principali uigore remiſsionis ſibi factæ: an ualeat talis pro-
ceſſus.dicit,ꝙ non:ſi ille,contra quem appellatum eſt, tacue
rit in fraudem,appellatione interpoſita à iudice,qui remiſit:
quod ſi dixiſſet,iudex nullo modo proceſsiſſet rõne ordinis
peruerſi,& doli aduerſarii in tacendo fraudem. facit ꝙ pro-
ceſſus non teneat.ar.s̃.de app.c.ſi duobus.ex quo ſentit, ꝙ ſi
pars ſcit aduerſario exceptionẽ declinatoriam competere ,
& tacet:non valet proceſſus habitus in fauorem ſui aduerſa-
rii abſentis. quod non credo in alio caſu.facit quod no. Inn.
s̃.de dila.c.2.vbi ergo iudex,vel aduerſariſis non eſſet in do-
lo,teneret proceſſus factus contra eum.& idẽ ſi à iudice de-
legato ſuper certo articulo appellaſſet fruſtratoriè . & idem
ſi legitimè:ſed app.non fuerit proſecutus : ad citationem tm̃
iudicis committentis certũ, ꝙ poſt remiſsionem ſibi factam
ſemper tenetur venire,ſi citetur ſuper cã principali, allegatu
rus cãm,quare procedere non intendit,donec articulus , ſu-
per quo appellauit,ꝑ eum ſit cognitus & deciſus.& no.iſta di
cta Innõ.habes enim,ꝙ quandoque idem eſt iudex cauſæ ap
pel.& negocii principalis. quo caſu an poſsit procedere ſu-
per princip.app.arti.prætermiſſo.& an appellans citatus , ut
procedat in principali,debeat comparere . & ſi non compa-
reat , teneat proceſſus,hic habes.& iſtam glo.Inn.vide ad li-
teram in ſpe.de remiſ.§.videndum.ver.vnde ſi prius. & facit
c.cordi.de app.lib.6.

A D D I T I O.

a ¶ Contra iſtam prohibitionem.Vide Doct.& Pau.de Caſt.in l.diuus.§. de peti.hæred.

De calumniatoribus.

S V M M Æ.

1 *Calumniari eſt falſa crimina intendere.*
2 *Præuaricari eſt vera crimina abſcondere.*
3 *Tergiuerſari eſt in uniuerſum ab accuſatione deſiſtere.*

V M O continuationem ex l.j. ff.ad Turpil.
1 Accuſatorum temeritas tribus modis detegi
tur:aut enim calumniantur: aut præuaricantur:aut tergiuerſantur . † calumniari eſt falſa
crimina intendere. a & de iſto hic.& 2.q.3.& 8.& 5.q.6.per totum. ca. conuenit.de elect.
2 e.j.li.6.† præuaricari eſt vera crimina abſcondere. † tergiuer
3 ſari eſt in vniuerſum ab accuſatione deſiſtere . ut hæc hũr in
d.l.j.& toto ti.de iſtis,& ipſorum pœnis.

A D D I T I O.

a ¶ Falſa crimina intendere.Dicitur ẽt calumniari,qui vnum dicit, & aliud facit.l.j.& ibi Bar.ff.ſi mulier uen,no.

S V M M Æ.

1 *Subdiaconus calumniosè accuſans diaconum ſubdiaconatu priuatur, & verberibus publicè caſtigatur : & in exilium mittitur.*
2 *Qualitas perſonæ, contra quam delinquitur,aggrauat culpam.*
3 *Caſus, in quo ſine proceſſu punit iudex delictum.*
4 *Iudex ſi tempore ſententiæ de calumnia non condemnat accuſatorẽ: poteſt condemnare poſtea.*
5 *Ictus fuſtium irrigat perpetuam infamiam in caſu iſtius cap.*
6 *Iudex qn̄ debeat pronũciare ſuper pena calumnioſi accuſatoris, et n. 7.*
8 *Abſolutus eſt aliquis ab accuſatione per Titium inſtituta : accuſo Titium de præuaricatione: & probo ita quòd condemnatur: an ſit neceſſè probari denuo contra aduerſarium in principali cauſa.*

1 C Vm fortius. † Subdiaconus calũniosè accuſans diaconum,ſubdiaconatu priuatur: & uerberibus publice caſtigatur:& in exilium mittitur.& duo facit.primò põnit,& aggrauat culpam iudicum. ſecundò ponit calumniatoris

2 ris pœnam,ibi[qa ergo.]¶No.primò †q̃ qualitas personæ,
contra quã delinquitur, aggrauat culpã.concor. sunt in glo.
similiter delinquentis.vt l.presbyteri.C. de epi.& cle.¶Scdò
no.q̃ in ipsa sniã,qua reus absoluitur super crimine,debet ac
3 cusator,qui deprehendit in calumnia,condemnari:†& sic est
casus,in quo sine processu punit iudex delictum.& hoc ideò,
quia cõstat sibi de ipso ipsi iudici,tanq̃ iudici.ideò non requi
tur ꝓcessus,vt hic. & l. nullum.C. de testi. & quod no.in c.cũ
4 in portionibus.de iureiur.lib.vi.¶Tertiò no.q̃ † si iudex tpe
sniæ de calumnia non condẽnat accusatorem,põt condẽnare
postea:quo aũt hoc possit; cum illa,quæ veniunt iudicis offi
cio(vt est ista pœna) debeãt tpe sniæ celebrari. dicã j. & gl.
tangit. ¶ Quartò no. q̃ Papa imponit plures pœnas isti sub
diacono calũniatori : & est rõ; qa pœna ordinaria talionis.s.
priuationis diaconatus,nõ cadebat in eum:qa erat subdiaco
nus:ideò est pœna in aliã cõmutanda, vt dixi.j.de iude.c.po
stulasti.ad hoc.5.q.6.c.q̃ iusta.ibi [qd̃ eũ est diacono gradũ
admittere:hoc fuit subdiacono famæ plenitudine caruisse]& c
circa hoc vide quod no. Spe. in ti.de accu.ver.itẽ qd̃ non est.
5 † Ictus eũ fustiũ irrogat perpetuam infamiam isto casu,vt l.
ictus.ff.de his,q̃ no.infa.¶ Opp.dicitur hic,q̃ pœna talionis,
si non fuit tpe sentẽtiæ irrogata,debet irrogari postea. cõtra
de l.j.C.e.ti.vbi nõ põt sine noua inscriptione.So. hic loquit
de plenitudine ptãtis:ibi de iure cõmuni.vel dicit gl. q̃ hic iu
dices cõdẽnauerunt istũ subdiaconũ de calũnia:nõ tũ specia
liter declarauerunt:sed Papa postea hoc declarat.Sed dices .
certè si iudex ꝓnunciat sup delicto.s.aliquã calũniã iptulisse:
videtur,q̃ sufficiat:qa postea l.succedit,siue supplet in pœna,
ut d.l.j.ff.ad Turpi. Sed dic,q̃ illud verũ, vbi pœna,q̃ ꝓuenit
ex delicto,est certa:sed hic erat incerta; qa pœna talionis non
cadebat in istũ subdiaconũ : ideò Papa ipsam declarat . vbi
verò de calũnia nõ fecisset in snia mẽtionẽ:an videat absolu-
6 tus accusator à calũnia.ar.q̃ sic.C.de lib.cau.l.si tibi seruitu-
tem. ¶ Pro pleniori declaratione istius qõnis †qũ iudex de-
beat ꝓnunciare sup pœna calũniosi accusatoris:aduerte quia
est triplex modus : Primus est,q̃ calũniator via ordinaria ac
cusetur:& iste modus ꝓcedit sine dubio,vt d.l.j.§.j.ad Turp.
in glo.ergo publico. in fi.Scds modus procedẽdi est,q̃ iudex
ex officio suo mercenario ante snïam latã super crimine pro-
posito cognoscat de calũnia:& de ipsa ꝓnũciet in snia , cum
ꝓnũciat de principali. & iste modus ponitur in l.j.C.de calũ.
& tãgitur in d.§.j.in gl.vel eo absoluto,&c. Tertius modus ꝓ
cedendi est,q̃ post verã absolutionẽ iudex inqrat de calũnia
ex officio suo nobili: & de calũnia cognoscat , vt ꝓbat text.
in d.§.j.& ꝓbatur rõne.qa cũ illud delictũ cõmittat corã iu-
dice,meritò poterit de hoc inquirere,vt ꝓbat Bar. per regu-
las,quas tradit ĩ l.ij.§.si publicè.de adul. Circa potestatẽ inq
rendi dixi.s.ti.ꝓx.c.qualiter,& qñ. ¶Sed circa hoc quæritur
7 †.intra quãtũ tps poterit iudex hoc facere.gl.in d.§.j.videtur
dicere,q̃ in continenti, non ex interuallo.in d.§.j.Bar.ita di-
cit,q̃ si quidem quæris de modo procedendi,& pronunciãdi
ex officio iudicis mercenario:tunc fateor, quòd iudex debet
hoc facere incontinenti,vt l.Paulus.de re iudi.¶ Si verò quæ-
ris de alijs modis procedendi per viam ordinariam accusa-
tionis,vel inquisitionis:tunc dicit Bar. q̃ accusatio, vel inqui
sitio durat tanto tpe , quanto tpe durat accusatio de delicto
principali,super quo calumnia est omissa,cum ad illam simi
litudinem puniatur.quod est notandum. ¶ Secundò quæro.
ego dixi,q̃ ex eodem processu põt calumniator puniri: quid
8 dicendum in ista qõne. † aliquis est absolutus ab accusatio-
ne per Titium instituta.accuso Titium de præuaricatione,&
probo , ita quòd condemnatur . nunquid sit necesse probari
denuo contra aduersariũ in principali causa. Cy. format istã
quæstionem in aduocato,de præuaricatione conuicto:an cõ
tra aduersarium sit necesse denuo probare in principali cau-
sa.de qua quæstione dic,vt l.j.C. de aduo.

S V M M AE.

1 *Papa in criminibus potest adiri , omissis medijs .*
2 *Processus iudicis remissus ad curiam facit fidem .*
3 *Accusatus debet absolui, vbi probatio est minus sufficiens .*
4 *Probationes innocentiæ admittuntur ante sniam , & non post .*
5 *Punitur de calumnia, qui non probat sufficienter .*
6 *Negatiua mera probatur per acta causæ .*
7 *Denuncians , & succumbens suspenditur ab officio , & beneficio.*
8 *Calumnia euidens si apparcat in parte iudicij ; & in parte non, quid fiet .*

CVm dilectus Denunciator criminum in probatione deficiens , ab officio, & beneficio suspenditur, do nec innocentiam suam purget. & sunt tres partes. In prima denunciatio , & causæ commissio. In scda examinatio processus , & absolutio de nuncia. In tertia pœna denunciantis, & expressio causæ,secunda ibi.[cũ autem.] tertia ibi:[commisimus.]¶No.j.† q̃ Papa in criminibus potest adiri,omissis medijs,similiter in ciuilibus,vt in c. ad Romanam. ij.q.vi. secus in Imperatore,vt in Aut. de man.prin.& l. Imperator. de app. In causa tamen epi est magis æquum , q̃ Papa adeatur: cum non possit deponi ab alio , q̃ à Papa , vt in c. inter corporalia.de transla. &c. quod transla. de offi. leg. & idem de quibusdam personis.de quarum criminibus solus Imperator cognoscit:vel cui ipse cõmiserit, vt l. fi.C.vbi sena.vel cla. ¶ Secundò no.q̃ Papa hic simpliciter,& indistincte commisit causam:nec dicitur sub qua forma.ex isto tamẽ tex.in pri. innuitur,quòd per modum denũciationis, vbi aliud non apparet : quasi indiffinita commissio se referat in dubio ad p̃missa,ar. l. si defensor.de pig.ac.& Insti. de inuti.stip.§.præ
2 terea. ¶ Tertiò no. in ver. cum autem.† quòd processus iudicis remissus ad curiam facit fidem. ad hoc.s.de testi. spol.
3 c. cum ad sedem. vbi de hoc. ¶ Quartò no. † q̃ vbi est minus sufficiens probatio,debet accusatus absolui : similiter in ciuili , vt c. vt nostrum. vt ecc. benefi. est tamen differentia; quia in ciuili quandoque in defectum plenæ probationis defertur iuramentum:sed non in criminali.quod dic,vt no.Cy. in l. sciant.C. de proba. & l. admonendi. de iureiu.per Doc. ¶ Quintò no.q̃ Papa condemnat istum,qui non probauit in priuatione officij,& beneficij:& reseruat sibi postea facultatem probandi innocentiam suam . & est mirabilis tex. Iura
4 enim volunt, † q̃ ante sniam, & non post , probationes innocentiæ admittantur:sicut in causis ciuilibus,ad quarum ordinem regulãtur causæ criminales,vt l.absentem.ff.de pœn. & l.peremp.C.sniam resc.nõ po.licèt cõstet de innocẽtia cõdemnati post latam sniam : non tamen inferior à principe poterit dictam sniam reuocare,vt l.j.§.si quis vlti.ff. de quæsti.quid ergo vult iste tex.Doc.non tangunt.posset dici,q̃ qñ ex actis apparet delictum verè,vel præsumptiuè,ut hic erat : si pœna ex isto delicto incidenter venit (quia principaliter agitur hic de absolutione innocentis) potest ille, qui nocens deprehenditur,cõdemnari,reseruata sibi potestate se defendendi.vel potest dici,q̃ ista pœna suspensionis est reuocabilis: aliàs verò non deberet imponi , antequàm daret sibi facultas defensionis. & hoc sentit Bar. in l. j. ff. ad Turpil.dicit enim,q̃ iudex,antequàm condemnet,debet dare terminum ad faciendum super hoc suam defensionem . ¶ Sextò no.
5 †q̃ ille,qui nõ sufficiẽter probat,punitur de calumnia. Vin. tamen s.c. proxi.dicit,q̃ non dicitur calumniator , qui probat per vnum bonum testem. Idem Spe. in ti. de accu. in fi. Idem si reprobentur testes,quos produxit, & per quos probauit. de hoc in Spe.eo.ti.in fi.Quid ergo si quis se obligauit probare sub pœna : & non probat , nisi per vnum testem. dic , quòd non euitabit pœnam conuentionalem , si fuit pœna certa ; secus si incerta . quod dic , vt no. Ioan. And.

supra de elect. lib. 6.'vbi' quando aliquis à iure arctatus pleni probare non potest,non euitat pœnam semiplenè probã
6 do.¶Septimò no.†q̃ mera negatiua probatur per acta causæ.quod.n.in actis non reperitur scriptum , non præsumitur actitatum esse.facit l.si legitimè.ff.de iniust.test.& l.in illa stipul.si kaleudis.de ver.ob.per Bar.¶ Octauò no.† q̃ denun
7 cians,& succumbens suspenditur à beneficio , & officio : & sic grauior pœna imponitur denuncianti , quàm denunciato:quia denunciatus,si conuincitur,debet moneri,vt se corrigat,vt c.nouit.s.de iud.sed denuncians priuatur officio,& beneficio,vt hic.& vide l.in senatu.§.an ad reos. ff. ad Turpil.condemnatur etiam in expensis.vt s.eod.c.accedens.
¶ Opp.innuit iste tex.q̃ eoipso,q̃ quis non probat, præsumitur calumniari: sed cõtra imò debet inquiri per iudicem an calumnietur:vel non,vt ff.ad Turpil.l. 1.§. 1.& §. calumnia.so.calumniari præsumitur:nisi alia præsumptio sit in cõtrarium.Sunt autem quædam præsumptiones in iure expressæ,ut no.ff.de infam.l.athletas.§.calumniator.Cy.in l.j.C.de aduo. diuer. iud. examinat istum articulum : vtrùm ille, qui non probat,præsumatur calumniari.dicit ipse , q̃ si quæratur quò ad condemnationem expensarum, præsumitur habere iniustam causam litigandi, qui non probauit : ideo est in expensis condemnandus.de iud.l.properandum.§. si autem.Si autem quæritur,nunquid præsumatur in calum. dicit,q̃ non:nisi iudex pronunciauerit verbis expressis , q̃ sit calumniator,vt d.l. j. ad Turpil. quantùm ergo ad sumptus litis,qui non probat , præsumitur habere iniustam causam litigandi:quod dic,vt dixi.s.de do.& cõtu. Rationẽ differẽtiæ inter ista duo ibi vide per eum.iste tũ text. & c. s.proxi. fortiter faciunt,q̃ eoipso,q̃ non probat,videatur calumniari:quia statim condemnatur de calumnia. & ideò post Bar. sic dico.q̃ in casibus exceptuatis , qui ponuntur in l.j. ff. ad Turpil.non præsumitur calumnia contra non probantem : aliàs regulariter contra non probantem est præsumptio calumniæ:sed tamen non est præsumptio iuris,& de iure:quia admittitur probatio in contrarium.& hoc est,qd̃ dicit text. in d.l. 1.potest.n.esse, q̃ ostẽdet errorem iustum:erit autem iustus error publica fama,vt l.miles.§.mulier.ad Turpil. vel si fuit ei dictum à personis fide dignis,vt l.Athales. ff.de fal. per Bar. & pro tanto antequam de calumnia hunc condemnet, dicit ipse, q̃ debet sibi dare terminum ad faciendũ defensionem suam,vt no.in d.l. 1.quod tamen hic Papa non fe
8 cit,& s.dixi.¶Iuxta prædicta quæritur.† qd si apparet euidens calumnia in parte iudicij,& in parte non:puta post publicatas attestationes, vel instrumenta producta , reperit se errasse:quid fiet. rñdeo quidam sunt casus , in quibus quis potest desistere,quãdo vult in ciuilibus, & criminalibus quibusdam,de quib.ff.de fal.l.Athales.& istis casibus pro tempore,quo fuit in euidenti calumnia , condemnabitur in expensis:pro anteriori non.vt l.si quis inficiatus.ff.deposi.debuit enim incontinenti desistere.vt l.si adulterium cum incestu.§.Poliani.ff.de adulter.quædam sunt causæ,in quib. non licet desistere:vt sunt ferè omnes actiones criminales. vt in toto ti.ad Turpil.& tunc non imputatur sibi,si non desistit : quoniam non licet desistere : sed debet impetrare abolitionem:& siue concederetur,siue non,ab expẽsis excusabitur : ted si abolitionem nõ impetret:tunc est præsumptio calumniæ,vt d.l.adulterium.§.j.sm Bart.qui ita not. in d.l.& ad l.j. eod.tit.vbi no.an in causis criminalibus veniat refectio expensarum:an iuramentum calumniæ excuset ab expensis. quod dic, vt ibi plenè per eum. & dixi.s. de dolo & contu. c.finem litibus.

a

De simonia.

PRAEMISSO de accusationibus,& earũ calumnia : de criminibus est videndum . & quia inter alia crimina simonia obtinet primum locũ:ideò prius de illa. & quia prius est.j.q.j.c.reperiuntur.ideò exaggerandũ. ff.de pœnis. l. aut facta. §. vlti.habetur de materia in prima causa per omnes.q.& 11.q.1.§.porro. & 7.q.1.c.præsentium.& c.sancitum.15.q.3.c.sanè.& isto volumine in varijs locis,vt hic in nouella.de summa huius rubricæ,quid sit simonia,& vnde dicatur:quibus modis contrahatur:quæ sit eius pœna:& quæ dispensatio,no.in princ. primæ causæ in prima glo. & quot modis dicatur aliquid spirituale : & quando munus interuenire possit : ibi not. in secunda glo.

ADDITIO.

a ¶ De simonia.Simonia quomodo diffiniatur.Vide tex.in c. 1. 1.q. 1.& an bene diffiniatur,ibi.Io.de Turre cremata.

S V M M AE.

1 *Episcopus debet gratis manus imponere : & seruare ipsas mundas.& num.3*
2 *Notarius pro instrumento ordinationis non debet aliquid recipere.& num.3.*

IN ordinando. Breue est.& duo sunt dicta. secundum ibi
1 [pro ordinatione.]¶No.primò † q̃ episcopus debet gratis manus imponere: & seruare ipsas mundas. similiter & iudex secularis.vt in Auth.vt iu.sine quoquo suffra.§. hęc omnia.col.2.& intellige, q̃ episcopus manum imponit alteri episcopo,vel inferiori.de primo.de sacra vnc.c.j.de secundo.de sacra.non re.c.j.&si.vel per manus impositionem,intellige ordinem,qui cum manus impositione confertur.23.
2 dist.c.presbyter.¶Secundò no.† q̃ notarius pro instrumẽto ordinationis non debet aliquid recipere . quid de curiæ Romanæ notarijs,qui exigunt.so.non habent salarium à Papa,secundùm Alanum.vel dic, q̃ simonia non habet locum i curia Romana:sicut nec l.Iul.de ambi.ff.ad l.Iul. de ambi. l.i.facit quod not.70.distin.c.presbyter. videtur ergo curia Romana excusari à simonia scientia,& tolerantia Papæ.ar. de offi.deleg.c.j.cum suis concor.& hoc fatentur quidã verum in his,quæ sunt simoniaca;quia prohibita, iuxta no. in c.ex parte.il secondo.de offi.deleg. constitutio. n. non ligat promulgantem.ff.de leg.l.princeps. sed quamuis non committatur simonia cum infamia nõ tollitur.C.de genera.abo li.l.3.Item est species mali:& sic vitandum, secundùm Apostolum.de vi.& ho.cler.c.cum ab omni.& propter exemplũ malum deberet curia præ cæteris abstinere.de voto.c. ma-
3 gnæ.de re iud.c.in causis.¶Tertiò no. † quòd sicut episcopus,notarius,& minister prohibentur accipere: ita & ordinatus dare.Sunt enim ista correlatiua. vnde pœna imposita accipienti, videtur etiam imposita danti:vt hic.facit l. fin.ff. de accep.& aduerte , quia dare denotat liberalitatem , non necessitatem.ff. de lega. 3.l.11.§.si rem. & l. rem legatam. de le.2.Si ergo gratuita datio reprobatur:multò magis exactio.non tamen prohibet Hosti. aliquid gratuitum dari ordinanti per ordinatum sine pacto expresso,vel tacito.j. eo. c.& si quæstiones.vt sic simonia damnetur : & interpretatio nimis amara reprobetur:quod fieri debet.de do.inter vi. & vxo.l.si id.§.si quis operas.¶Oppo.gl.ad id, quod hic dicitur de notario,q̃ non possit accipere:imò videtur,q̃ possit: quia licitum est sibi locare operas suas.11.q.1. c. precarie. So.vt in glo.& Inn.dicit,q̃ Papa noluit hic tolerare prauam

cõsuetudinẽ quarundã partiũ,vbi ministri ꝓ singulis officiis certum quid percipiebant:notarius aũt extraneus non peccaret,aliquid recipiendo.& ita sentit gl.& Host.

S V M M AE.

1 *Expulsus,qui ecclesiam licitè detinebat pōt auctoritate iudicis ecclesiastici habere recursum ad iudicem secularem.*

1 QVi alium, No.primò,ꝙ iste dupliciter deliquit,vt dicit glo. ideò se uerius puniendus.& no.†ꝙ ille expulsus, si ecclesiam licitè detinebat,pōt auctoritate iudicis ecclesiastici habere recursum ad iudicem secularem.de of.ord.c.j.j̃.e.c.dilectus.& quod hic dicitur,ꝙ sit deponendus: intellige,si accusatus fuerit,& conuictus.2.q.j.c.sicut.& c. nihil. vel secundō Host.dic eum deponendum, si constiterit per inquisitionem. s̃. de accu.c.inquisitionis.

S V M M AE.

1 *Deus dedit accusandi licentiam,& quando.*

1 SI dominus. Per argm̃ à minori probat oẽm catholicum contra simoniacum admittendum. ¶No.primò,†ꝙ Deus accusandi licẽtiam dedit.qd̃ intelligit gl.de illo,q dans alapam dixit[sic rndes Pontifici?]&non fuit verbũ dictũ inde, ut dicit gl.sed ideò,Gof.dicit,ꝙ iste tex.debet intelligi de illo dicto.[quis ex vobis arguet me de peccato?]Ioa.8.& hoc magis placet Host.per verbum accusandi.de quo tex.iste loquitur:auctoritas.n.præcedens loquitur de testimonio:sed text. iste de accusatione:ideò melius hæc sẽda auctoritas adaptatur ad tex.Goff.tñ dicit, ꝙ ista auctoritas innuit oppositum: dum enim Iesus dixit[quis ex uobis.]&c.est sensus,ꝙ nullus illorum erat dignus.

S V M M AE.

1 *Appellatione pendente, non administrat quis in suo officio, sicut prius.*
2 *Simoniacus est suspensus ipso iure.*
Quid si sit occultus.nu.3:

1 ACcusatum, Accusatus de crie simoniæ, accusatione pendente,non ꝑt missarũ solẽnia celebrare.h.d. ¶No.primò,†ꝙ ap.pendente, nō administrat quis in suo officio,sicut prius:& hoc ideò;quia diuinũ officium hẽt quis,vt publica persona:nō iure proprio. ab officiis aũt prohibetur quis, accusatione pendente : nō ita ab administratione rerũ suarũ,vt l.aufertur.§.in reatu.ff.de iur.fi. ab administratione autẽ bonorũ bñficii, vel correctione subditorũ an amoueat accusatus.dic vt s̃.de ap.c.sæpe.vbi de hoc.& 8.q.4. c.nōne. facit quod no.j̃.e.c.licet Hely.& C.de procu.l.reum.¶Sẽdò no.ꝙ Papa prohibet accusato administrare: non aũt suspendit,vt hic.†& hoc ideò,quia simoniacus suspensus est ipso iure:& iō iterum non suspendit,vt dicit gl.vel dic, ꝙ ista prohibitio hẽt vim suspensionis nouæ:qa suspensus à iure ꝑt ẽt ab hoīe suspendi,vt s̃.de iude.c.quorundam.ubi de hoc.¶Opp. ex isto tex.sequitur absurditas : quilibet.n.accusando quem de simonia,impedit clericum administrare in diuinis, & ipsum eligi:quod uidetur iniquum.solu.Innoc.tangit istud hic: & Ioan.And.remittit ad no.supra de accusa. c.omnipotens. dic ut ibi. & an illud, quod hic dicit in accusatione, habeat locũ in denunciatione,vel inquisitione,vel electione, hic per In.& d.c.oīpotens.p Io.An.¶Quærit gl.†an simoniacus occultus sit suspensus ipso iure. dicit ꝙ sic:nō quò ad alios. & glo.loquitur in simoniaco,quò ad ordines. Idẽ in simoniaco in beneficio,sẽdm Tan.Vin.Lau.& Mel.facit qd no. Io.j.q.j. c.reperiuntur.in gl.argm̃,ꝙ in fine.&c.

S V M M AE.

1 *Simonia quare appelletur hæresis.*

QVoties Idem dicit cũ ꝑcedenti:nisi ꝙ illud loquitur in accusatione:istud in inquisitione.& ibi dictũ obscurè fuit de simoniaco.qd̃ hic declaratur in ordine.¶No.j.
1 †ꝙ simonia appellatur hrsis. & hoc ꝓp magnitudinẽ criminis,cuius cõparatione,&c.j̃.c.proxi. & c.per tuas.non tũ oīs simoniacus est hæreticus:sed ille,qui credit,ꝙ spūs sancti gratia sit venalis:ꝙ pretio acquiratur,& descendat in aliquem, sẽdm In.& Host.hinc est,ꝙ dicit canon,ꝙ tolerabilior est pestis hæreticorum,q̃ simoniacorum,qui spiritum sanctũ,quasi seruum,vendunt j.q.j.c.eos. in prin. & per beatum Thomã 2.2.q.centesima.art.j.

S V M M AE.

1 *Simonia vincit in malo alia crimina.*
2 *Sntia exequenda est sine dilatione in crimine simoniæ.*
3 *Argumenta hūr pro plena probatione in crimine simoniæ.*

1 SIcut. No.primò, †ꝙ simonia vincit alia crimina 2,& intellige,ꝙ vincit in malo. concor.
a 2 32.q.7.c.adulterij.2.q.i.c.multi.¶Sẽdò no.†ꝙ sine dilatione in isto crie est sntia exequenda.& sic innuit,ꝙ nō possit appellari.qd̃ non credo,nisi sicut in aliis criminibus.quod dic vt s̃.de of.dele.c.quærenti.¶Tertiò no.ꝙ licèt in aliis criminibus exigantur probationes luce clariores, ut l.sciant.C.
3 de proba.†tñ in isto crimine argumenta habentur pro plena probatione.idem in crimine hæresis.C.de hære. l.2. oportet tñ illud argumentum plenè probari.de præsump. ca.literas. secundùm In. qui dicit per eandem Decre. plus sibi placere, ꝙ dato,ꝙ nulla signa probentur:si tamen sit grauis infamia, contra eum debet remoueri:dic,ut ibi.¶Quartò no.dicit[ꝑ aliquam personam.] &c. ꝙ vnus testis vr̃ sufficere ad plenã probationem.sed dic, ꝙ ibi intelligitur de persona accusantis, vel denunciantis.

A D D I T I O.

a ¶Alia crimina. Au autem sit grauius peccatum,quàm hæresis.vide Ioã. de Tur.Crema.in c.eos.i.q.j.

S V M M AE.

1 *Prohibiti ad accusandum, admittuntur in crie simoniæ.*
2 *Simoniacus in ordine celebrare non potest, etiam post peractam pœnitentiam.*

1 TAnta †Tractat,ꝙ in isto crie psonæ aliàs ad accusandũ prohibitæ admittuntur : ut sunt serui,criminosi, & meretrices : qui regulariter ꝓhibentur.ff.de accu.l.,phibentur.sed in isto crie admittun-
2 tur.de hoc 3.q.4.c.pe.¶Sẽdò no. † ꝙ simoniacus in ordine celebrare non ꝑt, ẽt post peractam pnam:sicut nec homicida.s̃.c.2.c.inquisitionis.j.rñlo. licèt secus sit in aliis criminibus.Item officiũ aliorũ licet audire,quandiu ab Ecclesia tolerantur:sed à simoniaco nunq, qui æquiparatur fornicatori notorio.32.dist.c.verũ.cũ tñ homicidæ, & excõicati occulti in diuinis nō debeãt euitari.ar.6.q.1.c.si tñ.24.q.j. c.nō ꝓhibeat.nisi vt erubescentes agant pniam.de coha.cle.& mu.ca. vestra.in gl.hoc gñale.¶Op.gl.dr̃ hic,ꝙ oīs peccator ꝑt celebrare missam,ꝑter simoniacum.contra de multis iurib.in gl. alleg.Solu.vt in ea,quæ vltra potentiam celebrandi digreditur ad ptãtem dispensandi:an.s.possit cum simoniaco dispẽsari.& loquitur glo.in recipiente ordinem, uel beneficiũ simoniacè.de dante no.Dy.per Host.& §. quæ pœna. & quid iuris de illo,qui dedit pecuniam pro beneficio, quod erat aliàs obtenturus.no.Io.An.j̃.e.c.nobis.super gl.2.& s̃. de renun.c.ex transmissa.

SVM-

S V M M AE.

1 *Monachi agere possunt ad reuocationem eius, quod eorum Prior illicitè alienauit.*
2 *Abbas non potest resignare ius ecclesiæ iam quæsitum.*
3 *Prior non potest contrahere, vel distrahere sine consensu Capituli.& nume. 5.*
4 *Factum narrare in libello sufficit:& dicere se iniustè grauatum.*

QVerelam Quò ad literã magis, q̃ quò ad cãm facit ad titulũ.& dicit,ꝙ ecclesia nec emi pōt:nec redimi. primò ponit querelã monachorũ.sẽdò ibi [vñ qa.] cõmittit cãm instruẽdo iudicẽ in principali.¶No. primò ꝙ isti mo
1 nachi de Acra conquesti sunt de resignatione Manerij,& ecclesiæ facta per suũ Priorẽ monachis de Chardomo.ex quo
1 no.Inn.& Ab.† ꝙ monachi agere possunt ad reuocationem
2 eius,qd̃ eorũ Prior illicitè alienauit.& no.ẽt,† ꝙ Abbas non pōt resignare ius ecclesiæ acquisitũ.facit qd̃ no.in c.si qs presbyterorũ.de reb.ec.nō alie.& de his,q̃ fi.à ꝑla.c.tua. ¶ Sẽdò no.ꝙ hic fuit locatio Manerij,& ecclesiæ.& de Manerio non dubitat,ꝙ possit,ad modicũ tps.j̃.de re.ec.nō alie.c.1.in cle. sed de ecclesia vr̃,ꝙ non potuerit,vt j̃.dicam.¶Tertiò no.ꝙ hic agebatur de nullitate contractus:qa incõsulto Capitulo,
3 resignauit iste Prior Acræ.& sic collige, † ꝙ prior nō pōt cõtrahere,vel distrahere sine cõsensu Capituli.de quo.s̃. de his quæ fi.à præ.c.1.& ꝑ totum.& innuit iste tex.ꝙ ista resignatio chartarũ si fieret,haberet vim cõtractus,vt l.1.C.de don. & l.q chirographũ.de le.3.Sed hic non tenuit : quia ꝑlati non debent chartas ecclesiæ tradere:sed custodes esse.16.q.1.c. in canonibus.& tenetur ad interesse, qui instrumenta ecclesiæ aduersario tradidit.12.q.2.c. si quis de clericis. & tanq̃
4 prodigus accusari potest,l.Cornelia de falsis.ff.ad l. Cor. de fal. l.j. §. is qui. & posset deponi ex hoc.46.di.c.clericus.sm̃ Goff.¶Quartò no.in ver.vnde. † ꝙ sufficit narrare factũ in libello:& dicere se iniustè grauatũ.facit ad no.ꝙ Inno.in c.cũ dilectus.s̃.de or.cog.& l.petens.C.de pact. ¶ Quintò not.in ver.scituri.† ꝙ sicut prohibetur contractus:ita & distractus.
5 similiter eadẽ solẽnitas,quæ requiritur in vno, requiritur & in alio,vt in l.si proponis.C.de nup. & in Auth. C. de diuor. Et aduerte;qa ista allegatio vr̃ cõtra istos monachos d̃ Acra comparentes:ipsi.n.emerunt,conducendo Manerium,& ecclesiam,vt dicit in prin.contra ipsos ergo conquerentes tendit iste ver.dicit Io.An.ꝙ ista non fuerunt verba ipsorũ monachorum:sed Papæ instruentis iudices,quo se habeant: nec sequitur.cõtractus Prioris de Acra.s.resignatio fuit nulla : ergo & locatio per pecuniã eis facta : potuit.n. esse contractus locationis licitus per modũ,quẽ ponit gl. vel per modũ, qui no.de reli.do.c.constitutus.& j̃.dicã. & tñ redẽptio fuit iniusta.¶Sextò no. ꝙ ꝓp cõtumaciã fit missio in ecclesiã. qd̃ est verũ,cũ agitur de ecclesia in proprietatẽ.secus si in titulũ, vt j̃.de eo,qui mit.in pos.c.eũ qui.lib. 6. ¶Septimò no.ꝙ Papa mãdat istos monachos de Acra in possessionẽ induci : & inductos tueri,& non molestari absq; ordine iudiciario. dicit Inn.ꝙ ex hoc videntur cõstitui cõseruatores. qd̃ non credo, nisi durante lite,vt hic innuit.& dixi.s̃.de ofñ.or.c.quærenti. & c.in literis.¶Opp.iste tex.innuit ecclesiã potuisse concedi sub annuo censu.contra.s̃.eo.c.non satis.ver.nec Prior.dic,ꝙ hic vendebantur,vel locabantur fructus tñ,vt ibi no.vel dic, ꝙ etiam ipsa ecclesia potest concedi sub annuo censu loco religioso.de reli.do.c.constitutis. & hoc in perpetuum:sed singulari personæ nō potest concedi vltra vitam suam.& ista cõcessio est per modũ vicariæ,assignata sibi congrua portione, iuxta no.in c.extirpandæ.de præb.interdum conceditur locatio ecclesiæ ad tempus,vt no.Io.An.j.de magi.c.super Specula.¶Sedundò opp.& videtur,ꝙ ecclesia potuerit hic emi, & redimi cum vniuersitate,scilicet cum Manerio,vt s̃.de iure patro.c.ex literis.Sol.vt in gl.quæ incipit.quia nullum.

S V M M AE.

1 *Pretium non solùm non licet exigere pro chrismate, in quantum est sacramentum:sed nec etiam pro ipso liquore.*
2 *Mutatio nominis non facit, quod est delictum, censeri non delictum.*

EA quę Pro chrismate ab ecclesijs pretium recipere,simoniacum est:nec excusat consuetudo. cõis diuisio. sẽda ibi [quia verò.]
1 ¶No.primò hic Io.An.†ꝙ non solùm nō licet exigere pretium pro chrismate,inquantum est sacramentum : sed nec ẽt pro ipso liquore.qd̃ bene probat hæc litera : cum dicitur hic à chrismato,vel confirmato:sed ab ecclesia, cui concedebat liquor(quia fortè baptismalis erat) exigebatur pretium. &
2 apertius probatur.j.q.1.c.placuit.2.¶Secũdò no.† ꝙ mutatio nominis non facit,quod est delictum,censeri non delictũ: quia est fraus de nomine ad nomen.de quo in l.fraus.ff.de legi.& c.quantò.de priuile.& hic in glo.

S V M M AE.

1 *Homagium non est præstandum pro spiritualibus.*
2 *Pactio illicita,& reprobata in beneficij collatione apposita vitiat ipsam collationem.*
3 *Confitenti delictum suum,an parcatur.*
4 *Papa potest remittere infamiam, quæ contracta est ꝑp delictum.*
5 *Infamia semper præsumitur durare,nisi quis probet secum super infamia dispensatum.*
6 *Literæ apostolicæ conceduntur ad probationem gratiæ, siue indulgentiæ, non vt sunt de substantia.*

EX diligenti Pro dandis spũalibus homagium facere,simoniacũ est.In prima supplicantis narratio,petitio, & oblatio.In sẽda petitionis exauditio cũ determinatione, & lrarũ
1 datione.sẽda ibi [quocirca.]¶No.j.† pro spũalibus homagium non est præstandũ.& quid dicatur homagiũ,& quæ dicarur fidelitas:vide hic in nouella.& de isto homagio vide in Spe.de feu.& facit cle.pastoralis.§.rursus.& quod ibi no.in j. gl.& per Io.An.de sta.mo.c.recolentes. super ver.nos. & qd contineatur noīe fidelitatis,habetur.23.q.5.de for. & no. de feu.c.j.clericus aũt istam fidelitatem,an ꝑstet laico.dic, vt s̃.
2 de iureiu.c.nimis.¶Tertiò no.†ꝙ pactio illicita, & re,ꝑbata in beneficij collatione apposita habet ipsam collationem vitiare. & est rō:quia dãtis,& recipientis deprehenditur æquale delictum.vt c j.j.q.j.Si autem legato, vel alij dispōni adijciatur aliquid turpe,vel impossibile: an reijciatur, vel vitiet
3 actũ.dic,vt in l.j.ff.de cond.inst.¶Quartò not.† an parcatur confitenti delictũ suũ.admittitur.n.spontanea pœnitentia cõfitentis:& parcitur quò ad pœnã tpalem.s.infamiã: non autẽ quò ad Deũ.qd̃ patet;quia mandat, vt agat pœnitentiam de delicto.remittit ergo Papa gratiosè pœnã, quæ cõcernit mũ dũ:non aũt quæ cõcernit Deũ.de materia die, vt l. qui ea mẽte.ff.de fur.& l.si quis non dicã rapere.de epi.& cle.¶Quin-
4 tò no.† ꝙ Papa remittit hic infamiã,quæ contracta est propter delictum;similiter Imperator,vt l.j.§.de qua.ff.de postu. alius autem an hoc possit,no.in c.cũ te.s̃.de re iud. per Inn.
5 ¶Sextò no. † ꝙ nisi quis ostendat secum dispensatum super infamia,semper præsumitur durare:nisi probetur per dispensationem abolita:& sic qui olim fuit excommunicatus,infamis,vel hæreticus, & hodie præsumitur. quod dic, vt l.edita actio.C.de eden.per Cy.& de cle.exc.mi.c.proposuit. & l.de
6 cima.de uer.ob.per Bar.¶Septimò no.† ꝙ literæ apostolicæ conceduntur ad probationem gratiæ,siue indulgentię : non autem,vt sunt de substantia:quia gratiæ Papales regulariter valent,etiam si non sint literæ.quod dic,vt in data.6.libri per Io.And.In quibusdam tamen casibus literæ sunt de substantia,vt j̃.de cen.c.j.lib.6.

SVMA

S V M M AE.

1 *Consecratio, vel ordinatio non est simoniaca: licèt etiam prius ordinatori, vel consecratori aliquid donatum fuerit, non ex pacto.*
2 *Dubitantes plus, quàm oportet, reprehensione sunt digni.*
3 *Cardinales non consueuerunt destinari ad partes remotas sine legatione.*
4 *Munera an sint licita, vel suspecta, tria sint consideranda.*
5 *Leges qualiter procedant circa munerum, vel pecuniæ receptionem prohibitam iudicibus, vel permissam.*
6 *Iura, quæ permittunt esculenta, & poculenta iudicibus, an corrigantur per iura Auth.*
7 *Simoniacum sit aliquid necne, in casibus dubijs spectat interpretari ad Papam.*

2 ET si questiones Cardinalis pro palafreno a à nobili viro recepto nõ præsumitur cõmittere simoniam: ita summat Ab. & nimis generaliter. aliter ergo dicas sm̃ Io. And. q̃ in arbitrarijs munerib. an sit simoniacũ, vel nõ: attendi debet personarum dantis, & recipientis qualitas, mu
1 neris quantitas, & donationis tempus. uel aliter. † Consecratio, vel ordinatio non est simoniaca: licèt ẽt prius ordinatori, vel cõsecratori aliquid donatum fuerit, non ex pacto. & p̃t diuidi in tres partes. In prima quærentis cõscientiã de puritate cõmendat: & curiosi scrupulositatẽ reprehẽdit. in scd̃a ibi [in hoc itaque.] factũ narrat: distinguendo soluit: & soluendo concludit. secunda ibi [cũ in accipiẽtis] tertia ibi [si ergo.] In tertia prin. ibi [q̃ aũt.] rñdet auctoritati, ex qua du
2 bitatio insurgebat. ¶ No. j. † q̃ reprehensione sunt digni, qui plus dubitant, quàm oportet, & hñt cõscientiã scrupulosam. simile. ff. de cõdi. insti. l. quæ sub cond. in princ. tenenda est tñ prius, q̃ ille scrupulus deponatur. j̃. e. c. per tuas. 2. ¶ Scd̃ò no. q̃ legatus accessit, vt palliũ traderet: & q̃tũ ad hoc nõ vr̃ fuisse legatus, sed nuncius. s̃. de elec. c. significasti. & ideò minus oportuit dubitari, cũ nihil conferat: sed collatum ab alio exe
3 quat. s̃. de ap. c. nouit. & fuit sibi cõmissum: licèt pp̃ hoc principaliter mitteretur. † quia ad remotas partes nõ cõsueuerũt Cardinales destinari sine legatione. j̃. de offi. dele. c. officij. li. 6. ¶ Tertiò no. q̃ frater istius clerici donauit: & erat rex Vngariæ iste frater clerici, & donauit eo inscio. & sic multò minus fuit dubitandũ. Idẽ tñ si eo sciente; quia si nõ est delictũ in dante, non est in consentiente. quod dic, vt l. fi. is qui. §. Titiũ. ff. de fur. & collige à cõtrario sensu, q̃ si istud fuisset simoniacũ (licèt datũ sciente electo, vel palliando) vitiaret actũ. de quo. 1. q. 3. & 4. per totũ. & facit ad. q. de tertia persona, q̃ dedit pecuniam iudici, vt ferret pro me sniam. & ad id, qd̃ dr̃ de dolo tertij, an vitiet actũ. de quo in l. eleganter. ff. de dolo.
4 ¶ Quartò no. † tria cõsiderãda in muneribus: vt sciamus an sint licita, vel suspecta. personarũ qualitas: muneris quãtitas: & tpis necessitas. alibi dicit lex, q̃ iudicibus de causis cognoscẽtibus est licitũ recipere esculẽtũ, & poculẽtũ intra triduũ cõsumenda, ita q̃ nõ trahatur ad munerum quantitatẽ. ff. de offi. procon. l. solẽt. in fi. & de rescri. c. statutũ. §. insup. lib. 6.
5 ¶ Et hic sumpta occasione Io. An. facit mẽtionẽ legũ. qualiter circa munerũ, vel pecuniæ receptionẽ prohibitã iudicib. vel permissam procedant. quædã. n. prohibent, vt iudices, vel eorũ officiales aliquid exigant à subiectis. C. ad l. Iul. pec. l. 1. & cogũtur reddere quadruplũ. de quo duplũ fiscus: duplũ accipit spoliatus. C. de asses. l. 3. & l. nullus iudicum. alibi iura puniunt contrahentes iudices cũ subiectis. C. de cõtrah. emp. l. 1. alibi puniunt iudices, q̃ molestãt subditos, & faciunt ædificare, & laborare terras suas, vt in Lombardia. ne li. ho. opp. in l. 1. li. 3. debent ẽt morari iudices. 50. dies post depositu officiũ. & intra. 30. dies causæ expediri. vt C. vt oẽs iud. l. vnica. & si reperti fuerint aliquid accepisse, magnis pœnis subijciũtur. de quibus in Auth. vt iud. sine quoquo suf. §. si quis igitur à nobis. & §. si quis aũt. & §. necessitatẽ. col. 2. & in Auth. de admi. col. 2. & hæc iura loquũtur de iure ciuili. ¶ De iure ẽt
6 cano. pũiũtur. j̃. de accu. c. antepe. li. 6. † nũquid ergo per ista iura Auth. sint correcta priora, quæ permittunt esculenta, & poculẽta. dicit Io. And. q̃ prima possunt intelligi de iudice sine administratione. secunda de iudice cũ administratione. ad hoc s̃. de in inte. re. c. cã. de cõtrah. emp. l. non licet. vel prima intelliguntur de non exigentib. per se: vel per elium: quæ satis possunt recipi gratis oblata: vel prima intelligũtur de nõ habentib. salariũ ex publico. scd̃a de habentib. q̃ ipso debẽt esse contenti. in Auth. de man. prin. §. oportet. & §. illo tñ. col. 3. ista tñ Decre. innuit, q̃ in foro ecclesiastico arbitrariũ esse dẽt, sm̃ Ho. quod intellige saluo, quod habes. j̃. e. c. statutum.
7 §. insuper. li. 6. ¶ Quintò no. in ver. q̃ aũt. † quod ad Papam spectat in casibus dubijs interpretari, sit aliquid simoniacũ, necne: & quod modificatur ius diuinum.

A D D I T I O.

a ¶ Pro palafreno. Palafreni qui dicantur, vide Bar. in l. Laheo. de supel. leg

S V M M AE.

1 *Conuentio sola inducit simoniam.*
2 *Pecunia malè accepta, & per simoniam, cui sit restituenda.*
3 *Abbas, & maiores monasterij puniuntur, cum Capitulum ipsorum auctoritate deliquit.*
4 *Ingressus religiouem data pecunia inde expellitur: & in aliud monasterium ingredi compellitur.*

V Eniens. Abbas, & maiores de cõuentu, qui pro receptione monachorum pecuniã receperũt ex pacto, ab officio suspẽduntur: receptus restituta pecunia, ad aliud monasteriũ transfertur. prima pars ponit querelã presbyteri. scd̃a ibi [quoniã] dat iudicẽ: cui ria mãdat. ¶ No. primò, q̃ hic conuentio intercessit, & nõ solutio, iuxta formã conuentionis.
1 † sola aũt conuentio simoniam inducit, vt j̃. eo. c. nobis. sine intentione non cõmittitur simonia. de hoc s̃. c. proxi. ¶ Scd̃ò nõ. q̃ post conuentionẽ sequenti die habitũ induerunt, & sic cõuentio intelligitur repetita: & facta receptio ex causã præcedenti, sicut traditio possessionis: & se refert ad titulum præcedentem, vt l. quædam mulier. ff. de rei ven. & l. quidã de con
2 di. inst. ¶ Tertiò no. † q̃ pecunia malè accepta, & per simoniã, restituenda est ei, qui dedit: & hoc qñ datur prætextu consuetudinis prauæ. Si aũt conuentione, penes ecclesiã remane
3 bit. s̃. e. c. de hoc. sm̃ Host. ¶ Quartò no. † q̃ abbas, & maiores monaste. puniuntur, cum Capitulum ipsorum auctoritate deliquit. & hoc tanquam sceleris auctores. facit l. presbyteri. C. de epis. & cle. de punitione autem monachorum, vel Capituli nihil hic dicitur: quia fortè non collegialiter deliquerunt: aliàs esset Capitulum puniendum. de quo. j̃. eo. c. dilectus. per Inn. facit l. aut facta. ff. de pẽ. p̃ Bar. in l. j. ff. de magi.
4 conue. ¶ Quintò no. † q̃ ille, qui data pecunia est ingressus religionẽ, inde expellitur: tñ aliud monasterium ingredi cõpellitur: & sic non potest dici conuentio, & ingressus nullus: sed reiectus turpi pactione in genere obligatur. facit c. ad nostram. c. fi. j̃. de cond. app. huic autem secundo mona. erit ista pecunia tradẽda: ne sit sibi obnoxius. & sic colligitur contrarium de. c. de hoc. s̃. eod.

S V M M AE.

1 *Prælatus, qui scit subditum deliquisse, quem ordinem debeat tenere.*
2 *Ingressus religionis non tollit irregularitatẽ, quæ prouenit ex delicto.*
3 *Prælatus non debet subditum prohibere ab executione ordinis: licèt sciat ipsum simoniacè accepisse: siue sciat, vt Deus: siue vt homo.*
4 *Intentio mentalis inducit simoniam.*
5 *Vile pretium inducit graue crimen.*

E X tuæ Si ordinandus præsentatori suo aliqd dedit ex pacto, simoniacus est: non tñ deponitur, si hoc est occultum. & in prima consul-

2 consultatio. scd̃a ibi [vñ.] rñsionẽ distinguens. 2. membrũ ibi [alioq.] ¶ No. j. † quẽ ordinẽ tenere dẽt p̃latus, q̃ scit subditũ deliquisse, & delictum est occultũ. simile s̃. de of. or. c. si sacerdos. qd̃ hic fit. 16. q. j. c. legi. & satis cũ illo concord. p̃ qd̃ põt exemplificari. ¶ Scd̃ò no. † q̃ ingressus religionis nõ tollit irregularitatẽ, q̃ p̃uenit ex delicto. de quo. j̃. de apostat. cap. 2.
3 ¶ Tertiò no. in ver. alioq. † q̃ p̃latus non dẽt subditũ p̃hibere ab executione ordinis: licèt sciat ipm̃ simoniacè accepisse: siue sciat, vt Deus: siue sciat vt hõ. 6. q. 2. c. sic tm̃. & c. placuit. ¶ Quartò no. q̃ imponit pnia nõ correcto, nõ volẽti pniam agere: ad qd aũt p̃sit talis pnia, hic no. gl. ¶ Op. hic fuerũt dati sex solidi: sed ista est modica quantitas. ergo non est cẽsenda simonia. s̃. e. c. & si qõnes. So. vt in gl. & no. j. q. j. ca. iudices. † & dicit, q̃ intentio mentalis inducit simoniã: quia p̃ pniam aboletur. j̃. c. prox. vel dic, hic interuenit pactio: nõ in cõtrario. Goff. dicit, q̃ vbi certum est de aio, non distinguit ĩ quantitate: sed pp̃ dubiũ recurritur ad circunstantias quãtitatis,
4 vt in contrario. & no. hic, † q̃ vile p̃tium inducit graue crimẽ: sicut leuis culpa grauẽ pœnam. C. de lib. & eorum lib. l. 2. ubi de hoc. ¶ Scd̃ò op. de c. ad aures. de tẽp. or. so. vt in glo.

S V M M AE.

1 *Pecunia pro nullo ministerio ecclesiastico est exigenda.*
2 *Exigere, verbum designat coactionem.*

1 A D nostram. No. j. regulã, † q̃, p̃ nullo ministerio ecclesiastico est pecunia exigenda. & no. q̃ hic ponitur ver
2 bum, exigere, † qd̃ designat coactionẽ, vt l. 11. §. si rẽ. ff. de le. 3. secus ergo, si gratis offeratur. s̃. e. c. & si qõnes. ¶ Vtrũ aũt committatur simonia, si quid detur p̃ benedicendis calice, vel vestibus. vide in summa. e. ti. §. fi.

S V M M AE.

1 *Ordinari potest quis per simoniam, & non esse simoniacus.*
2 *Ordinatus potest remanere in ordine suscepto per simoniã à tertio commissam.*
3 *Episcopus non potest dispensare cum simoniaco in dignitate.*

D E simoniacè Cũ simoniacè ordinato, q̃ simoniacus non est, dispensare p̃t. ¶ No. j. q̃ ĩplicitæ qõni nõ p̃t dari certum rñsum. dẽt ergo distingui, vt C. de transa. l. vt respõ
1 sum. & l. p̃cib. de nup. & aliis si. ¶ Scd̃ò no. † q̃ ordinatur qs p̃ simoniã, & nõ est simoniacus, si pecunia detur à tertio, eo ignorante. is verò, q̃ dedit, simoniacus est: si verò ordinatus id sciuit: vel tacitè consensit: vel pecuniã dedit: vel postea soluit, simoniacus est, & simoniacè ordinatus. j. q. j. c. qui studet. & c. quibusdam. q̃ si postea contradicat penitus, nec postea soluat: perinde est, ac si ignoraret. j̃. eod. c. sicut. ¶ Tertiò no.
2 † q̃ in ordine suscepto p̃ simoniã à tertio cõmissam p̃t ordi-
a natus remanere. a quod intellige dispensatiuè, vt dicit glo. In aliis aũt ordinibus, vel beneficiis non simoniacè acquisitis, ẽt sine dispensatione remanebit: & noua beneficia aliàs canonicè poterit recipere: nouos aũt ordines non recipit: nisi prius in ipso ordine acquisito simoniacè dispensetur. 5. 2. di. c. j. Ille
3 aũt, cũ quo simonia cõmissa est, nunq̃ dispensat. † Item nec eps̃ p̃t dispensare cum simoniaco in dignitate, & si pro illa nõ commisit simoniam. j. q. j. c. erga.

A D D I T I O.

a ¶ Ordinatus remanere. vide latè Io. An. in c. q̃ autem j. q. 7.

S V M M AE.

1 *Impuberes possunt esse præbẽdarij, & canonici in ecclesia cathedrali.*
2 *Simoniæ vitium purgatur, si beneficium est reuersum in domini p̃tatẽ.*
3 *Remotus à beneficio propter simoniam, eo ignorante contractam, potest ad illud iterum reassumi.*
4 *Restitutus ad beneficium, à quo fuit amotus, non nititur ex veteri titulo: sed ex nouo.*
5 *Collatio beneficiorum in ecclesia collegiata regulariter spectat ad Capitulum.*
6 *Renuncians beneficio, videtur renunciare iuri, quod sibi competit de præsenti. non autem iuri de futuro.*

E X insinuatione, Si q̃s canonicatui renuncians, quẽ p̃ simoniã fuit ignorãter adeptus, de nouo assumat̃ ad illũ: ex prima receptione sibi nihil poterit vendicare. cõis diuisio. scd̃a ibi [rñdemus.] ¶ No. j. q̃ isti fuit collata p̃bẽda
1 añ annos discretionis: † & sic impuberes pñt eẽ p̃bẽdarii, & canonici in ecclesia cathedrali. de ele. c. ex eo qd̃. lib. 6. & c. fi eo tpe. de rescri. & c. statutũ. & e. ti. in prin. p̃ Arch. q̃ aũt ætas dicat cũ discretione. dic vt in l. j. ff. de mi. p̃ Bar. in l. cum filio. de le. 3. ¶ Scd̃ò no. q̃ iste resignauit p̃bendã in manu p̃positi, & fratrũ: & p̃t ẽt q̃s renunciare bñficio in manib. electorũ: alibi vr̃, q̃ in manibus epi. qd̃ dic p̃ Io. An. in c. q̃ in dubiis. s̃. de renun. & dicit In. q̃ spãle est in simonia, ut posit q̃s cedere in manibus eligentiũ. ¶ Tertiò no. † q̃ purgat̃ vitiũ simo-
2 nię, si bñficiũ est reuersum in dñi ptãtẽ: similiter vitium furti. ¶ Quartò no. † q̃ remotus à bñficio p̃p̃ simoniã, eo ignorãte contractã, p̃t ad illud iterũ reassumi. simile. s̃. de ele. c. sup eo. qd̃ dic, vt in c. considerauimus. e. tit. & colligitur hic, q̃ hmõi dispensatio p̃t fieri p̃ inferiorẽ p̃latũ ab epo. quod In. dicit eẽ verũ, qũ p̃latus est exemptus: vel ad eũ pertinet ius instituendi, & destituendi. si aũt confirmatio p̃tinet ad epm̃: ipse solus p̃t dispensare. de hoc s̃. e. c. de simoniacis. ubi glo. tenet, q̃ so-
3 lus eps̃ dispensat. ¶ Quintò no. in ver. ita q̃ in electo p̃t adijci nouũ onus, & pacto ad canonicatũ assumi. qd̃ an sit verũ: dic ut s̃. de ele. c. significasti. & de p̃b. cap. significatũ. ¶ Sextò
4 no. † q̃ restitutus ad bñficiũ, à quo fuit amotus, nõ nititur ex veteri titulo: sed ex nouo. & facit ad no. j̃. de rescri. c. q̃uis. lib. 6.
6 ¶ Septimò no. † q̃ in ecclesia collegiata collatio bñficiorum spectat ad Capitulũ, nõ ad epm̃. de quo dic vt s̃. de ele. c. cum ecclesia Vulterana. & collige ẽt, q̃ p̃ viã electionis p̃uidetur canonicatibus, & bñficiis inferiorib. & sic seruãda sit forma. c. q̃a pp̃. s̃. de ele. qd̃ dic, vt ibi. in c. ne p̃ defectu. e. ti. ¶ Octauò no. † q̃ renunciat bñficio, vr̃ renunciare iuri, qd̃ sibi cõpetit de pñti: nõ aũt iuri de futuro. qd̃ dic, ut l. j. C. de pac. & l. q̃ Romæ. §. duo fratres. ff. de uer. ob. ¶ Nonò no. q̃ ille, q̃ recipit bñficium, vr̃ hr̃e titulũ lucratiuũ. qd̃ p̃t: q̃a debetur sibi grã, vt in c. grã. j. q. qd̃ dic, vt s̃. de præb. c. relatũ. ¶ Oppo. dr̃ hic, q̃ Capitulũ dispensat: contra imò vr̃, q̃ eps̃ cum consensu Capituli, & seruata distinctione. s̃. de ele. c. pe. fol. ut in glo. quæ incipit dispensatiuè. dicit Alanus, q̃ si non dans, nec recipiens ecclesiam, uel beneficium, vel ordinem simoniam committit: ibi p̃t minor prelatus dispensare. quod credit hic interuenisse: alias minimè.

S V M M AE.

1 *Corruptio vnius inficit totam electionem.*
2 *Electio ita reprobatur, si præcessit sola promissio pecuniæ: sicut si præcessisset solutio.*
3 *Dolus tertij vitiat actum electionis regulariter.*
4 *Episcopus non potest dispensare in beneficio, ad quod aliquis est electus simoniacè.*
5 *Et quid si electores erant aliàs istum electuri. nu. 5.*

N Obis. Electio simoniaca est cassanda: si electoribus pp̃ hoc sit p̃missa pecunia: licèt electus ignoret: nisi hoc factũ fuerit in fraudem electi. & sunt duæ partes. scd̃a ibi [ad vltimũ.] & prima subdiuiditur. scd̃a ibi: [q̃a igitur.] ¶ No. j. q̃ Capitulũ hic processit ad electionem per formam compromissi: & hæc forma est permissa oĩbus cõsentientibus. alias unius cõtradictio impediret. qd̃ dic, ut s̃. de elec. c. quia pp̃. & fuerunt electi quatuor: sed de numero non est curandum. s̃. de ele. c. cum dilectus. ¶ Secundò no. q̃ tex. non vr̃ ponderare, q̃ ad

iuris ministeriũ fuerit data pecunia vni ex electoribus: vel
1 oibus:† licèt ergo vnius cõtradictio, vel plurium non obest:
tñ vnius corruptio inficit totã electionem, argumen.c.ad sa-
2 cras.60.dist.& s.de elect.cap.per inquisitionẽ. ¶ Tertiò no.
† ꝙ ita reprobatur electio,si præcessit sola promissio pecu-
niæ: sicut si præcessisset solutio. qa ꝓmissio, & solutio am-
bulant pari passu,vt l.fin.C.ad le.fal. & licèt promissio facta
ob turpẽ causam sit nulla:tñ nocet, & vitiat electionẽ:& sic
incidit quis in pœnã:licèt nõ teneat,qd gessit.facit l. ea qdẽ.
& qd ibi Cy.C.si mã.ita fu.ali.¶ Quartò no.de isto tertio,q
adhibet fraudẽ in fraudẽ electi: sic qñque in fraudẽ nomina
3 tur qs ad honores.qd dic,vt 74.dist.c.honoratus. † dolus er
go tertij vitiat actũ electionis regulariter: nisi in casu huius
c.qd dic,vt no.in l.eleganter.in prin.ff.de do.facit qd not. in
4 c.1.de rescrip.li.6.¶ Quintò no. † ꝙ in beneficio ad qd ali-
quis simoniacè est electus,nõ põt eps dispensare.qd dic, ut
s̃.de elec.c.pe.¶ Contra hoc gl.opponit de.c.de simoniacis.
5 s̃.eo.¶ Quærit gl.1.† quid si electores erant aliàs istum ele-
cturi,etiam non interueniente pecunia: an datio pecuniæ fa
cta uni uitiet totum. similis quæstio est in eo, q prębet con-
silium delinquenti:quod aliàs,& sine cõsilio est facturus. gl.
tenet hic,ꝙ simonia commissa sit: quantũcunq; fuissent aliàs
electuri. & opi.glo.tenent Vin.& Host.qui tamen.s̃. eo.c.tã
ta.dicit hoc uerum,quando est data pecunia electori. uel or
dinatori:secus si tertio.

S V M M AE.

1 *Pecuniam potest quis dare nomine transactionis ei, qui eum indebitè molestat.*
2 *Actio datur cõtra eũ, q venit cõtra ꝓmissa:vt restituat qd accepit.*
3 *Pecuniam an quis possit dare pro absolutione.*

Dllectus. Qui dedit pecuniam prelato, ne
ipsum in suo iure de facto mole
stet:illam repetet, si prælatus promissa non ser-
uet.primò ponit partis querelam.secdò dat iudices.ibi [ideo
que.] ¶ No.1.formã cõtractus[promitto tibi pecuniam ad
hoc,ut me de cetero nõ molestes.]& qñ ista promissio fit ex
cã licita:an debeat,qui promisit, cogi ad præstationem ali-
cuius cautionis.dic ut l.dedi.ff.de condi.ob cãm. & l.1. in fi.
C.de pac.& qñ cõmittatur ista stipulatio,tex.iste innuit eo-
ipso,ꝙ molestat.de quo dic,ut l.stipulatio ista.ff.de uer.obli.
1 ¶ Secdò no. † ꝙ põt quis nomine trãsactionis dare pecuniã
ei,qui eũ indebitè molestat. in transactione enim nõ quærit
iustè,an iniustè cõtrauersia moueatur ad efficaciã trãsactio
nis,vt l.2.C. de transac.distinguitur tñ inter actorẽ, & reum
dolosè trãsigẽtẽ,vt no.in l.in summa.ff. de cõd. inde. ¶ Ter
2 tiò no.† ꝙ agit cõtra eũ:qui venit cõtra ꝓmissa, vt restituat,
qd accepit.multa argu.pro & cõtra.in c. cũ inter R. seniorẽ.
s̃.de ele.dic vt ibi.¶ Oppo.dr̃ hic,ꝙ iste põt repetere qd de
dit:cõtra vbi ex vtraq; parte versatur turpitudo, cessat repe
titio,vt ff.de condi.ob tur.cãm.l.si cũ te.Sed iste R. turpiter
dedit.s̃.c.Mattheus.ergo &c.fol.dic, ꝙ qñque vexatur qs in
iure acquirendo:& tũc aut interuenit auctoritas superioris:
& pt licitè dare s̃.de transc.2.& c.de cetero.aut nõ interue
nit auctoritas prædicta:& nõ licet.aut vexatur iniustè.& tũc
præcisè põt vexationẽ suã redimere,iuxta illud [redimentes
tps.]&c.& hoc tenet etiã Hosti.& no.de hoc.1.q.1. c. nullus
eps.& 1.q.3.c.quæsitũ.¶ Sed cõtra hoc opponit gl.de c.de-
cimas.16.q.7.solu.vt in gl.& d.c.decimas.& qd no.1.q.3. c.
pe.eadẽ distinctio,dicit gl. est adhibenda in alijs spũalibus,
3 vt in interdicto,excõicatione,& similibus. † an qs pro abso-
lutione possit dare pecuniã. nã aut est iniustè processum:&
põt.aut iustè:& nõ põt.ita dicit gl.Sed qũo hoc cognoscam,
iustè,vel iniustè:cum dubius sit euentus litis,vt. ff. de pecu.l.
qd debetur.& de iud.c.rẽ nõ nouam.dicit Io.And. ꝙ in hoc
casu ad cõscientiã recurrendum est.s̃.ti.2.c.qualiter.1.& j̃.
c.per tuas. ¶ Secundò oppo.dicitur hic ꝙ si iste archidiaco-

nus venit contra pacta,potest ab eo repeti,qd est datũ:qua-
si innuat,ꝙ si nõ molestat,nõ possit.cõtra imò vr̃ præcisè,ꝙ
possit:qa turpiter accepit.so.gl.vlti. fatetur oppo. & supplet
ad tex.maximè idẽ Ala.Tan.Vin.Gof.Phi.Inno. & Host. nã
si dedi pecuniam,vt mihi negocium per calumniam faceres:
repeto quod dedi,& pœnam quadrupli.ff.de calum.l.1. & l.
generaliter.§.1.vel dic,vt dixi, ꝙ hic fuit amicabilis cõposi-
tio inita cum auctoritate Superioris:ideò nõ repetitur quod
datum est:nisi contra fiat, secundùm Inno.& Hostien.

S V M M AE.

1 *Exigi nihil potest pro benedictionibus nubentium, vel obsequijs mortuorum.*
2 *Sacerdos an possit ista exigere, si non sufficit sibi ad sumptus.*
3 *Populus potest cogi ad seruandum honestam consuetudinem circa spiritualia.*

1 SVam. † Pro benedictionibus nubẽtiũ, vel obse
quiis mortuorum nihil exigi pt. cõis di-
uisio.secda ibi [discretioni.] ¶ No.primò, ꝙ parcitur
huic sacerdoti,si abstinet,& restituit,quæ acceperit.& sic nõ
est ꝓpriè simonia:aliàs pnia,& satisfactione nõ desineret es-
2 se nocẽs,vt l.q ea mẽte.ff.de fur. ¶ Quærit gl. † an sacerdos
possit exigere ista:si nõ sufficit sibi ad sumptus. tenet, ꝙ sic:
quia potest locare operas suas spũales dcõ casu, vt c.signifi-
catum.de præben.potest etiam accipere,qñ esset de consue-
tudine:sed non petere, quia hoc honestè datur:sed nõ hone
stè petitur,vt l.1.ff.de var.& extraor. co. & licèt nõ detur ad
3 hæc actio sacerdoti:† potest tamen populus cogi ad seruãdũ
honestam consuetudinem circa spiritualia.Ita dicit glo. quã
no.& no.1.q.7.c.exigunt. in prima glo. facit. l. Quintus. §.
Pomponius.de annu.le.& de ali.& cib.le. l. seruos ad custo-
diam templi.& l.fi.de peti.hære.

S V M M AE.

1 *Archiepiscopus potest visitare diœcesim suam, & totam prouinciã etiam si suffraganei non exigerent.*
2 *Processus accusationis, & inquisitionis quomodo differant.*
3 *Dantes, & recipientes pecuniã pro spũalibus põt damnari eadẽ sniã.*
4 *Monachi ingressi monasterium per simoniam debent amoueri, & remitti ad monasteria arctiora.*
5 *Prælati recipientes pecuniam non deponuntur ex gratia.*
6 *Pœnitens, peracta pœnitentia, recuperat executionem officij, à quo suspensus est.*
7 *Recipere aliqua licet sine pacto: quæ non licet, pacto apposito.*
8 *Testator legat monasterio mille, si talem recipit in monachum. si non recipit, an possit petere.*
9 *Collegium an possit accusari de crimine.*
10 *Vniuersitas an possit delinquere. Et in casibus, in quibus possit delinquere propriè, vel impropriè, an possit puniri. & nu. 11.*
12 *Bonifacius Papa mandauit destrui totum collegium templariorum; quia erant hæretici.*
13 *Vniuersitas an dicatur occidisse: si omnes de vniuersitate veniunt ad occidendum aliquem.*
14 *Vniuersitas an teneatur ex delicto officialis.*
15 *Vniuersitate condemnata, an imponetur collecta per solidum, & libram, an per capita.*
16 *Vniuersitas an possit aliquẽ accusare de crimine publico per syndicũ.*

Dllectus. Si per accusationem cõstat mo
nachũ fuisse simoniacè receptũ,
receptus,& recipiens deponẽtur:si per inquisitio
nem repertus in arctius monasteriũ detrudatur,recipienti,&
maioribus ponit pnia:& iterim ab executione sacrorũ ordi
nũ supẽdunt.In prima cõsultatio.In secda ibi[nos igit.]rusio
1 distinguẽs.sm ibi [ꝙ si.] ¶ No.primò, † ꝙ archieps visitat
diœcesim suã,& nõ solũ diœcesim: sed totã ꝓuinciã visitare
potest,

pt,ẽt si suffraganei non exigerent.de cen.c.vlt.li. 6. & c.Ro-
mana.¶ Secdò no.ꝙ illud,quod debet fieri gratis, dr̃ turpiter
agi,recipiendo pecuniam. ¶ Tertiò no. ꝙ coram archiepo
agitur ꝑ viam accusationis.& dicunt quidam hoc iõ, qa erat
legatus in sua prouincia:aliàs non corã eo:sed coram epo de
buisset accusatio institui,scdm Inn.sed certè tex.loquitur,qñ
visitat propriam diœcesim,non alienã. & hoc patet coniũcto
prin.cum ver.[iniungẽs epis tuis.]&c. ¶ † Quartò no.drãam
8 inter processum accusationis,& inquisitionis: nã si ꝓceditur
ꝑ viam accusationis,puniuntur recipientes,& recepti. si per
viam inquisitionis,soli recepti deponuntur.rõ est;quia cũ in-
quisitio instituatur ad hoc,vt receptus corrigatur:corrigi nõ
pt,nisi remoueatur:quia habuit vitiosum ingressum. Sed reci
piens bene posset pœnitere,licèt nõ remoueatur:& iõ nõ re
mouetur,nisi ꝑ modũ inquisitionis,vt dixi. ¶ Quintò innuit
9 iste tex.† ꝙ dantes,& recipientes pnt eadem snia damnari:
& sic ꝑ consequens eodẽ libello accusari. de hoc uide ꝑ Bar.
in l.hos accusare.§.lege Iulia.ff.de accu.& C.si reus, uel acc.
4 mor.fu.l.j.¶ Sextò no.† cum constat de simonia per viam in
quisitionis:quia monachi debent amoueri, & mitti ad mona
steria arctiora.quid aũt si non inueniantur,no.j̃.e.c.qm̃.¶ Se
5 ptimò no.† ꝙ plati recipientes pecuniã non deponuntur: &
in hoc facit eis Papa grãm;quia amouere ipsos potuisset: &
6 bñ facit,qd no.j.q.7.c.reqritis.¶ Octauò no.,† ꝙ post pactã
pniam recuperat pœnitens executionẽ officii, à quo suspen-
sus est:& est spãle,ꝙ peracta parte pniæ nõ dispensatur:aliàs
contra.de cle.cõiu.c. sanè.2. & ista pœna suspensionis respi-
cit mares:nã mulieres nõ pnt suspendi; qa istos ordines non
suscipiunt:pnt tñ suspendi à ꝓnunciatione euangelii.sup quo
vide,qd no.de pœ.& remi.c.noua qdã.& de ma.& obe.c.di-
lecta.¶ Nonò no.ꝙ gratanter accipitur,qd gratanter datur.
dicit Ioa.And.de recipiente non est dubiũ, ꝙ gratanter acci
pit:sed de dante pt probabiliter dubitari, an gratanter offe-
7 rat.¶ Decimò collige, † ꝙ licet aliqua recipere sine pacto,q̃
nõ licet, pacto apposito: & sic fœmina ex pacto ab accõne
desistens incidit in Turpi.q̃ aliàs nõ incidit 2.q.3. ca.Epifa-
niũ.hinc est,ꝙ dr̃.qdã honestè dantur,q̃ nõ honestè petunt,
vt l.j.ff.de var.& extraor.co.ad hoc bñ facit.c.,px. ¶ Opp.dr̃
hic, ꝙ ubi dẽt aliquis inuitari gratis:nõ dẽt iuitari pecunia.
Sed contra 45.di.c.q sincera.so.dicit gl.ad fidẽ bñ pt aliquis
inuitari pecunia:non aũt in mona. & est cõtra ꝓuinciales, q
recipiunt pecunias ꝑ cõfraternitates,ad quas pauperes re-
8 cipiunt:cũ ad eas deberent gratis hoies inuitare.† qd ergo di
ces,si testator legat monasterio mille, si talẽ recipit in mona
sterio.an si nõ recipit,possit petere, cogita & vide qd no. in
l.Titio centũ.de cõdi.& dem. de illa q. an aliqs dẽat inuitari
ad fidẽ.dic vt no.23.q.4.c.pen.& j.q.2.c.q̃ pio.ubi no.ꝙ non
est simonia,si sacerdos dat pagano pecuniam,vt baptizetur.
qd ẽt placuit Vin.j̃.de apostã.c.à nobis.socus in abbate dãte
alicui ptiũ,vt intret religionẽ: qa sine religione pt esse salus.
22.q.4.§.fi.non sine baptismo,scdm Ho.Phi.tñ in dicta De-
cre.à nobis.tenet,ꝙ dari pt pagano pecunia, ut baptizetur:
sed nõ ex pacto.¶ Secdò op.& vr̃,ꝙ cõuictus de crie simoniæ
ꝑ viã inquisitionis debeat deponi,vt s̃.de acc.c.inquisitionis.
hic aũt suspenduntur,donec egerint pniam:quare malè gl. q̃
incipit.hic patet.format illud contrariũ. super qua dicit Ioã.
An.ꝙ nõ esset mirũ dicere,ꝙ in hoc releuentur regulares. &
cõtrariũ loquat in secularibus.rõ est; qa regulares grauãtur
in ordine inqsitionis: q sic nõ seruatur ad unguẽ in illis.s̃.ti.
2.c.qualiter.2.in fi.& q in uno grauatur. &c.ut l.eũ qui.ff.de
iureiurã. secda rõ est:quia regulares psumuntur hoc facere cã
eleemosynæ,& salutis aiarum.s̃.qd me.cã. c.pen.de conuer.
coniu.c.dudũ.& iõ mitius cũ ipsis agitur,q̃ cum secularibus:
quia hoc est regulare cum religiosis mitius agi. de do. & con
tu.c.2.vel pt dici,ꝙ pœna huius c.locum habet, qñ iudex ex
officio generaliter inquirit tã in capite,q̃ in mẽbris, & cõtra
illũ,q nõ est infamatus.prima tñ plus placet Host. ¶ Tertiò
op.dr̃ hic,ꝙ puniuntur officiales:imò vr̃,ꝙ totũ collegiũ,qa
totũ collegiũ deliquisse videtur.so.vt in gl.fi.quæ quærit de il
9 la q. † an collegium ꝑ possit de crimine accusari. arguit pri-
mò,ꝙ sic.secũdò in cõtrario.deinde ponit opi.Io.qui tenuit,
ꝙ nõ possit,vt no.12.q.2.cap.eps mancipiũ. Tan. tenuit, ꝙ
possit accusari,& puniri.& idẽ Vin.hic.s̃.de seruis nõ ord.c.
de famulis.Idem Inno.& Host.qui hoc no. hic.& de sen. ex.
c.grauem.& Gui.in spec.de accu.in fi. vnde si reperiatur to-
ta vniuersitas,vel maior pars deliquisse:poterit tota vniuersi
tas puniri,nõ pœna capitali,licèt pecuniaria: vel in aliam cõ
uertetur, & punientur etiã, qui delicto nõ consenserunt. &
est spãle,ꝙ quis punitur sine culpa, non sine cã:quia aliàs re
maneret delictum impunitũ propter difficilem separationẽ
delinquentium à nõ delinquẽtibus. In paruo ergo collegio,
vel vniuersitate,vbi possent separari,cessat ista rõ: ideò vide
rentur tunc puniri culpabiles.& non alij.Quædam tñ iura vi
dentur velle, ꝙ vniuersitas possit pati pœnã capitalẽ: q̃ erit,
vt subijciatur aratro,vt.j̃.de op.no.nũ.c.2.& ff.q.mo.vsusfr.
amit.l.vsusfructus.& facit. 1.q.1.cap.iudices. in princi.patet
in Sodoma, & Gomora ciuitatibus condemnatis à Deo pœ
na ignis.quid ergo concludendũ.hic ex dictis Io. An. nõ põt
percipi certa theorica super his,an.s.vniuersitas possit delin
quere:& quã pœnã patiatur, si põt.¶ Sed dñs Bar.doctor il
10 lustris hunc passum plenè prosequitur. † de primo vtrũ vniu-
ersitas possit delinquere.dicit ipse, ꝙ propriè nõ põt delin
quere:quia est quædã persona ficta,& repntata:nã vniuersi-
tas repntat vnã psonã:q̃ est aliud à scholaribus, siue hoibus
ipsius vniuersitatis,vt l.mortuo.ff.de fideiu.Impropriè ergo
an delinquat.dicit ꝙ peccatũ omissionis põt vniuersitas cõ-
mittere.licèt enim hoc cõtingat negligentia regẽtiũ ciuitatẽ:
tamen illa ciuitas dicitur negligere,vt l.iubemus nullã nauẽ.
C.de sa.san.ecc.coniũcta l. si procurator.in fi.ff.man.In deli-
cto verò commissionis.i.qd cõmittitur faciendo. dic ꝙ q̃dã
sunt,quæ pnt fieri per ipsam vniuersitatẽ, vt facere statutũ:
dare iurisdictionẽ:iponere collectas,& similia. isto casu põt
vniuersitas delinquere,vt Auth.item nulla cõmunitas. C. de
epi.& cle.nec em põt dici,ꝙ aliquis priuatus hoc faciat: sed
hoc facit ipsa vniuersitas,in qua est istud ius,vt l.oẽs populi.
de iusti.& iure.& l.vl.C.de iu.om.iudi.Quædã sunt iura,quæ
nõ possunt residere apud ipsam vniuersitatem:vt cõmittere
homicidiũ,facere violentiam,& similia.& tũc vniuersitas nõ
dr̃ ista facere propriè:qa requirunt personam verã,vt l.sed si
ex dolo.§.j.ff.de dolo. sed dr̃ cõmitti impropriè per alios re
gentes vniuersitatẽ,vt l.1.in fi.cũ l.seq.ff.de acqui.pos.& l.1.
de li.vni.& ita intelligitur l.victum.§.aduertẽdũ. qd me. cã.
& l.aliud.§.refertur.ff.de reg.iuris. ¶ Hoc ergo pmisso † an
11 in casibus,in quibus deliquit vniuersitas,propriè,vel impro
priè possit puniri.quidã ꝙ sic:sed alterabitur pœna,vt s̃.di-
xi.& no.Cy.in l.si quis in tantã.C.vñ vi.Alii dicũt, ꝙ nõ põt
cõueniri criminaliter:sed ciuiliter,vt no.Inn.in d. c.grauem.
Bar.dicit,ꝙ quædã sunt delicta, in quibus filius punitur pro
pter prem. vt crimen læsæ maiestatis, & hæresis. C. ad leg.
Iul.ma.l.qsqs.& c.statutũ.de hære. li.6.& de pœ.c.felicis.e.
li.& isto casu põt puniri crialiter vniuersitas.& ita itelligitur
l.si vsusfructus.q.mo.vsusfr.ami.& c.j.de op.no.nũ. & refert
ipse,ꝙ vidit sniã Imperatoris Hẽrici ad aratrũ;qa fuerat sibi
12 rebellis:quã ex misericordia relaxauit. † & ita fecit Papa Bo
nifacius: q mãdauit destrui totũ collegiũ tẽplariorũ;qa erãt
hr̃tici.& ĩ istis talibus delictis cessãt rõnes Inn.qa ĩ ipsis pu-
nit filius pp patrẽ.& hoc in casibus,qbus dixi vniuersitatem
delinq̃re,ipsa uniuersitas punit:sed in mõ puniẽdi est differẽ
tia:quia si qdẽ pœna cadit i vniuersitate:ita ꝙ nõ in singu-
lis de uniuersitate: vt si debet publicari aliqua res uniuersita
tis,ipsa uniuersitas punit,ut l.iubemus nullã nauẽ.C. de sac.
sã.ec.sed si eẽt talis pęna,q̃ ęquè cadit ĩ uniuersitatẽ,& in sin
gulos(ut est pœna pecuniaria) & tũc siqdẽ est collegiũ Prio
rũ,q sũt.10.uel similiũ. & ñ puniẽtur oẽs de collegio:sed illi

tantum,qui deliquerunt.casus est in l.1.de magi.cõue.in eo, qd dicit[qu i pñtes fuerunt.] &c. sed si esset collegium magnum,diffusum(vt populus, seu aliqua cõitas)tũc quia distinguere consentientes à non consentientibus esset difficile:tũc tota ciuitas punietur.vt dicta Auth. item nulla cõitas. Si verò est delictum,qd non cadit in vniuersitatem propriè(vt homicidium,rapina, & similia)& tunc punitur vniuersitas more priuatorum:sed potest in vniuersitatẽ cadere,vt d. §. aĩad uertendum.sed si non põt cadere talis pœna, vt est pœna de capitationis:nã vniuersitas non põt decapitari; quia nõ habet caput verum,sed fictũ:tunc illa pœna alteratur,ar.l.quid ergo.§.pœna grauior.ff.de his.qui no.infa.& l.hos accusare. §.omnibus. dices tu.quare non amputatur illud caput fictũ, hoc est quòd collegium destruatur,siue vniuersitas dissoluatur? Respon. sequeretur illud inconueniens, de quo dicebat Inn. quia punietur non culpabilis:& etiam auferetur ius posteriorum:qui dicuntur habere patriam à genere,& ab antiquis,non à patribus delinquentibus,vt.ff.de cura. bo. dan. l. 1.¶ Sed iterum obijcies, ꝙ sequetur istud incõueniens & in collecta,quæ imponetur illis,qui non deliquerunt.dicit Bar. certè in ueritate concederem istud: ꝙ licèt superior totam vniuersitatem condemnet:illi, qui non deliquerunt,in statutis non debent conferre collectæ.ar.l.1.in fi.de magi.conue. & ita dicit vidisse in quadam sententia Imperatoris Henrici. quandoque tamen ista separatio, & discretio esset difficilis. (vt quoniam in cõcilio generali ponitur ad partitum aliquid illicitum ad lupinos albos, & nigros: & potest probabiliter dubitari,quis consenserit,vel dissenserit:quia ponuntur secrètè,& in bosilis:) isto casu non posset euitari:quin culpabiles teneantur,qui discerni ab alijs nõ possunt.fœminas ergo,minores, & qui probarent se non ibi fuisse, est æquum dicere non grauari in collectis imponendis,ratione talis delicti,per ea,quæ dicit Bar.sed præsentes oẽs punientur:quia licèt constet ex lupinis nigris aliquos dissensisse: tamen sufficit fuisse pñtes oẽs.& sic ratione dubij puniuntur oẽs in hoc casu. in si
13 mili dubitatur in l.si in rixa. ff.de sicca.¶ Vlterius q̃ro.† oẽs de vniuersitate veniunt ad occidendũ quẽdam: vtrũ dicatur vniuersitas occidisse.gl.in l.sicut.§.1.ff. qd cuiusque vni.mouet istam q.& non determinat.veritas est ꝙ tũc dr facere vniuersitas.qñ deliberato consilio,& ex ꝓposito hoc facit:aliàs nõ dr facere vniuersitas:sed dicuntur facere singuli.casus est in l.semper. §.j. quod ui aut clam. & hoc uidetur tenere glo. in l.aliud.§.refertur.de reg. iur. isto ergo casu non posset fieri processus cõtra vniuersitatem: sed contra illos singulares hoĩes,qui hoc fecerũt.plus dico, ꝙ si leuato vexillo,& cãpana sonata, venerint ad hoc faciẽdũ:ꝙ nõ dicatur delinquere vniuersitas,si deliberatio nõ ꝑcessit,vt dictis legibus. & isto casu illi,qui leuauerũt vexillũ,& cãpanã sonauerũt,magis dicũtur incitatores ꝓsonarũ,q̃ vniuersitas hoc dicatur facere. de istis loquitur.C.de sedi.per totũ.dixit tñ Bar. ꝙ licèt vniuersitas nõ dicatur fecisse dictis casibus:tñ põt seq ratihabitio:ꝙ sufficiat ad puniendã vniuersitatẽ, vt si ꝓ vim expulerũt me de castro, & vniuersitas illud sibi retinet, vt d. l.si ex
14 dolo.§.1.ff.de dolo.& l.j.§.deiecisse.ff.de vi & vi ar.qd tenet Inn.in d.c.grauẽ.& hic Io.An.nõ firmat.¶ † Vlterius quæritur,an ex delicto officialis teneatur vniuersitas: vr ꝙ nõ,qa vniuersitas nõ vr mãdare officiali,ꝙ delinquat,vt l.si procu-
15 rator.ff.de cõd.inde.de hoc dic ꝓ Cy.in l. iubemus. ꝓallegata.¶ Vlterius quæro.vtrũ cõdẽnata vniuersitate,imponetur collecta per solidũ,& librã:an per capita.dic,vt no.Bar. in l. 4.§. actor.ff.de re iu. Io. And.vr hic sentire,ꝙ ꝓ solido,& libra.dic vt ibi latius.no.Bar.in l.aut fcã.§.nõnũq.ff.de pœnis.
16 de quibus aliqua tangit hic Io.An.nimis intricatè. ¶ Qui vl
b timò quærit.† an vniuersitas posit aliquẽ de crimine publico accusare per ſyndicũ.b tenent iuristæ cõiter,ꝙ nõ:sed accusabit ſyndicus suo nomine,si uelit,nõ uniuersitas,ad similitudinẽ tutoris,qui accusat suo noĩe,ad vtilitatem tũ pupilli ut l.2.C.qui accu.non pos.ratio est multiplex.prima generalis;quia in crimine publico non interuenit procurator. Item si deficeret talionis pœna,si suo nomine non accusaret, & talionis pœnæ uniuersitas nõ est capax. hoc non ualet,si prædicta ponderes.in contrarium alle.l.quod super his.C. de re iudi.sed ibi nõ admittitur ad defensionem uniuersitas, aliter non posset consuli.Ideò in omnibus casibus, in quibus dixi, uniuersitas poterit per ſyndicum se defendere. de hac q. latius hic uide in nouella in fine.

ADDITIONES.

a ¶ Collegium.Collegium quid sit, vide Bal.in rub.C.pro socio.Doc. maxime Panor.in c. dilecta.de excess.prela.

b ¶ Accusare per ſyndicum. Accusata respondet per ſyndicum.Bal.de pace Cõstã.§.dãna.in ver.& iõ nos videmus.& in l.Polla. versi. extra q̃ro. C.de his,q̃ vt idi.in Spe.de accusatore.ver.sed nũq.d põt. Alexã.in l.aut fctã.§.fi.ff.de pœnis.Bal.in.l.2.ff de pœnis.Bal.i l.2.ff.de accus.

SUMMAE.

1 *Rector licèt in se sit bonus:non sufficit, si subditorum suorum delicta non corripit.*
2 *Prælatus debet punire delicta subditorum ex debito officij.*
3 *Modus quilibet procedendi in criminibus habet diuersam naturam.*
4 *Monitio frequens dici potest trina.*
5 *Iudex non debet esse credulus.*
6 *Fama repræsentat locum accusatoris in inquisitione.*
7 *Clericus possidet ecclesiam: diœcesanus dicit, ꝙ minus canonicè tenet illam: clericus petit libellum sibi offerri: episcopus vult inquirere, cum vacauerit tanto tempore, quòd ad ipsum deuoluta fuerit collatio:ille replicat, ꝙ ex hoc habet eũ magis suspectum, cũ propriã causam videatur agitare:an erit locus recusationi.*
8 *Monachi possunt deferre abbatem: & lite pendente debent habere sumptus de monasterio.*
9 *Denuncians simoniam repellitur:nisi præmonuerit.*
10 *Processus inchoatus per viam denunciationis, si emergit difficultas aliqua,transit in viam inquisitionis.*
11 *Solemnitas publicationis habet locum in causis,in quibus proceditur sine figura iudicij.*
12 *Suspectus de dilapidatione suspenditur ab administratione, non tamen deponitur.*
13 *Dilapidatio refertur ad immobilia:quasi dilapidatio ad mobilia.*
14 *Exceptiones,quæ admittantur contra testes in crimine simoniæ.*
15 *Ius non potest alicui auferre defensionem de iure naturali.*
16 *Suspicio dilapidationis qualiter probetur.*

LIcèt Heli, Monachi de simonia, piurio, dilapidatione, & insufficientia suum denunciare possunt abbatem.uel aliter.Abbas contra testes, qui super simonia deposuerũt cõtra ipsum in iudicio inquisitionis,excipere põt,ꝙ sunt inimici, & conspiratores.alias uerò exceptiones criminum nõ põt oppone re. & diuidi ꝑt ĩ tres partes. de prima ponit exordiũ usq; ibi [cũ igitur]ibi narrat fcm,& ordinẽ processus,& allegationes ꝓ,& cõtra usq; ibi[ne uerò.]ibi interloquitur.Ita diuidit no
1 uellator.¶ No.priò,† ꝙ rector licèt in se sit bonus,nõ sufficit,si subditorũ delicta nõ corripit.talibus enim prælatis dicturi sunt in die iudicii,qd habetur.50.di.c.si quis diaconus. in fi.& pondera,ꝙ dicit[efficaciter.]corrigebat enim,sed paterna lenitate,nõ auctoritate Pontificis.sed dices.quomodo iste,tanquam iudex,poterat corrigere filios. nedum enim filios:sed nec illos,quos secũ habet iudex,ur ꝙ posit punire, uel cognoscere,ut l.qui iurisdictioni præest.ff.de iuris.omniũ iud.& l.qñ ẽt.ff.de arbi.Sed dic,ꝙ potest, ut l. si qui forte. §. 1.ff.de pœ.iste tamen Heli fuit nimis facilis in uenia filiorũ, quia de sella cecidit,audito nouo:non ita illi, quos ponit Valerius lib.5. sub ulti. rubr. de parentibus,qui filiorum mortem forti animo tulerunt. ut Oratius, qui audita morte filii, dum dedicaret Ioui, nec manum remouit à poste: nec vultum à publica religione ad priuatum dolorem deflexit: nec

nec patris magis,q̃ Pontificis partes egisse vr.& Anaxagoras nuncianti sibi filij mortem nil(inquit) inexpectatum nouum 10
nuncias:sciebam.n.ex me natum esse mortalem. & vide Hieron.ad Paulam.de isto Heli ponunt hic Pet. & Abb.

Funere crudeli fractis ceruicibus Heli
Corruit è sella,tristi veniente nouella.

1 Erat 98.ann. & rex erat 40.¶ Secundò no.† quòd officii debito debet prælatus punire subditorum delicta:aliàs ipse punitur,vt hic.& s̃.de of.or.ca.irrefragabili.vbi tetigi.¶ Tertiò no.quòd hic ponuntur tres modi procedendi in delictis. s. ꝓ accusationem:denunciationem: & inquisitionẽ. adde duos ꝓ exceptionem.item per actionẽ ciuiliter. & vide quod not.
3 Io.And. s̃.ti.2.c.super his.¶ Quartò no. † ꝙ quilibet modus procedendi in criminibus hẽt diuersam naturam: quia accusationẽ inscriptio:denunciationem monitio: inquisitionẽ clamosa insinuatio ꝑuenire dẽt.& licèt possent ista congruè adaptari:congruentius tñ in c.qualiter 2.s̃.e.de accu.& ibi per Io.An.super ver.periculis. de inquisitione.de monitione hic 11
remittit ad Spe.de denunciatione.§.2. versi. quid si mouens. vbi dicit,ꝙ ꝑt fieri ꝓ nunciũ.¶ Quintò no.verba Dei. descendam,inquit,&c.q̃ hñr Gen.18.& quare Deus in hoc laborauerit,cũ hoc notum sibi foret in cœlo. dic,vt in c. Deus oĩpo
4 tens.2.q.1.¶ Sextò no. † ꝙ ꝓlatus dẽt ꝓ inquisitionem procedere:qñ fama publica: vel frequẽs insinuatio &c. & trina forte dr frequens.de cã pos.c.cũ ecclesia.& qd no.Io.And.j.ca. prox.Sunt alii casus,in qbus ꝓ inquisitionem procedere põt: quos ponit Bar.ꝓ modũ regularũ.i l.2. §.si publico.de adul.
5 ¶ Septimò no.† ꝙ iudex non debet esse credulus.& contra facilè credentes vide Hiero.ad Celantiam.& l.j.ff.de eo,ꝓ quẽ factum erit.& per istum tex.[si quis de quocũq; clerico.]&c. arguit Io.Fa.pro consuetudine:q̃ hẽt,eꝑos cum suis Capitulis sine eꝑorum pñtia posse diffinire cãs clericorum, etiam si sint in sacris.vide in Spe.de accu.§.quarto loco. posit prin. & dẽt adhibere seniores.nam vt dicit Hiero. [quorum ætas vicina morti,maturæque snĩæ magis timorem suscipit Dei.]
6 ¶ Octauò no.in ver.non tanq̃ idem &c.† ꝙ in inquisitione fama repræsentat locũ accusatoris.& inducit Io.An. hunc tex.
7 ad q.† clericus possidet ecclesiã:diœcesanus dicit, ꝙ minus canonicè tenet illã:clericus petit libellũ sibi offerri. eꝑs uult inquirere,cum vacauerit tanto tꝑe,ꝙ ad ipsum deuoluta fuerit collatio.ille replicat,ꝙ ex hoc hẽt eum magis suspectum: cum propriam cãm videatur agitare: nunqd erit locus recusationi.dicit Host.ꝙ non:nec ẽt offerendũ libellũ:imò si non probat clericus se canonicè institutum,dẽt amoueri.de inst. c.3.de cle.pere.c.fi.& ꝙ ꝓ officium ista expediuntur,patet s̃. de æta.& qua.c.qualiter.& est casus vt eccl.benefi. c.vno.de excess.præ.c.ad aures.Non ob.de rest.spo. c.conquerente.qa ibi nullus ordo seruatus fuit: sed eꝑs simpliciter spoliauit nõ citatum,nec conuictum.& prædicta intelligit Hosti. vera in facto recenti:in antiquo dicit secus:tũ quia ꝓlatus tandiu tacuit.s̃.de frig.c.j.tum quia difficulter posset probari. citò.n. cadunt probationes:ideò ad delationẽ iuri esset recurrẽdũ, ar.C.qui test.fac.poss.l.hac consultissima. §.at cum humana. & vide ad hoc quod no.In.j.de eo,qui fur.or.su.ca.innotuit. & c.ordinarii.de of.or.lib. 6.¶ Nonò no.in uersi.cum igitur.
8 † ꝙ monachi pñt deferre abbatem:& lite pendente debẽt de monasterio sumptus hre.s̃.de accu.c.ex parte.& vides, ꝙ qs
9 defertur de pluribus criminib.& colligitur hic,† ꝙ ille,q̃ denunciat simoniam:repellitur,nisi ꝑmonuerit. de hoc no.s̃.de accu.c.inquisitionis.j.Rñ.& hoc tenet Io.An.qui dicit,ꝙ tenens opin.contrariam posset rñdere huic Decre. ꝙ fortè simonia non erat talis: quæ impediret dignitatis retentionem: puta contulerat prioratum per simoniam:nec.n.dr hic,ꝙ abbatiam acquisiuisset per simoniam.facit quod no.Io.An.s̃.e. c.dilectus.scdo.vel necesse fuit monitionem probare, nõ ꝓ crimen simoniæ:sed ꝓ periurium,& dilapidationem.¶ Decimò no. in ver. nos vt prædiximus &c. ꝙ hic fuit inchoatus processus ꝑ viam denunciationis.& tñ Papa prosequitur iꝑm 10
postea ꝓ uiã inquisitionis.& sic no.scdm Inno. † ꝙ si ꝓcessus est inchoatus ꝓ viã denũciationis:si tñ ibi emergit aliqua difficultas,transit in viam inquisitionis.Ho.dicit,ꝙ hoc fit ex voluntate Papæ:& ideò ſpãliter. ego dico,ꝙ licèt sit formatus ꝓcessus ad vnum finem:ꝑt iudex illum prosequi iure suo, si via iudicis est magis plena,vt est inquisitio. non.n.vr denunciatio tollere inquisitionẽ.sicut nec inquisitio accusationem, vt no.Dy.in reg.actiones legitimæ.de reg.iu.li.6.alteratur.n. qñq; accusatio,siue modus agendi: tñ ex eadem instantia sequitur condemnatio,vt in c.quia.V.s̃.de iud.ubi dixi.& vide quod no.Bar.in l.libellorum.§.fi.ff.de accu.¶ Vndecimò no. ꝙ cum ꝓceditur ꝓ inquisitionẽ. & qd plus est, in crie simoniæ,seruatur solemnitas publicationis testium. & hoc verum quò ad eũ,contra quem inquiritur.quantũ verò quò ad iudicẽ,publicatio est superflua,vt no.in c.cum clamor.s̃.de testi. per Bar.in illa disputatione.Iudex maleficiorũ.& collige etiã
11 ex hoc,† ꝙ in causis,in quibus ꝓceditur sine figura iudicii,vt est ista:locum hẽt solemnitas publicationis. de quo per Bar. in extrauaganti,ad reprimendam. ¶ Duodecimò no.in ver.
12 qa verò.† ꝙ suspectus de dilapidatione suspenditur ab administratione:non tñ deponitur:ex leuiori ergo cã quis suspenditur,q̃ deponatur.de hoc j.dicã.& no.ꝙ hic dicit [quasi de
13 dilapidatione suspectus.]&c. no. † ẽt dria inter dilapidationem,q̃ ad immobilia refertur:& quasi dilapidationem, q̃
14 ad mobilia,vt pecuniã, & similia. ¶ Decimotertiò no.† quæ exceptiones admittantur contra testes in crie simonie:qa illę solæ,q̃ de fomite malignitatis procedunt:aliæ verò,q̃ rigorẽ iudiciorum concernunt,non recipiuntur. non ergo exceptio
15 nes,siue defensiones sunt eiusdẽ naturæ:sed magis una, q̃ alia,nititur æquitate.& ex hoc collige,† ꝙ licèt dicatur, ꝙ ius nõ ꝑt alicui auferre defensionẽ,intelligitur de defensione, q̃ est de iure naturali:alię verò defensiones, q̃ hñt ortũ de iure ciuili,bñ pñt tolli,vt hic.quod no.in cle.pastoralis. de re iud. & vide qd no.in l.qd mulier.ff.so.ma.ꝓ D.Bald. ¶ Quæro.dr in ver.qa verò cũ assertione. &c. ꝙ suspectus remouetur ab administratione.& loquitur,qñ agebatur ꝓ viã inquisitionis: sed cũ inquisitionẽ debeat fama ꝑcedere,vt hic patet;ergo si ne aliorũ assertione, vel ipsius cõfessione debuit sufficere ad istã suspensionẽ.Iste aũt tex.exigit alias,ꝓbationes:quare malè.& vr obstare Inst.de susp.tu.§.si qs aũt.so.dicit Inn.maior suspicio necessaria est,vt remoueatur ab administratione, q̃ ad procedendũ ad inquisitionẽ.sola.n.infamia sufficit ad inquisitionẽ,ẽt si non sit suspectus: sed non sufficit ad remotionem:nisi sit suspectus.hic Host.dicit, ꝙ qñ de dilapidatione inquiritur,fiunt duę inquisitiones:prima de suspicione.secũda de veritate. prima de suspicione summariè expeditur ꝓ timorẽ dilapidationis.ꝑt.n.probabiliter timeri, ne officiales corrumpat,& alios,qui nouerũt ueritatẽ, si in administratione perseueret diu:non summariè de hoc est inquirendum: & si suspectus appareat,remouetur,vt hic 3.q.2.c.quia ea.& sic alibi ꝓ dilapidationis suspicionem fit sequestratio.ff.de ap. l.Imperatores.2.q.5.c.quoties. & sacerdos ab ordinum executione suspenditur.s̃.e.c.quoties.& c.accusatum.& de pur. ca.c.inter solicitudines.facilè.n.cogitat alienationem, q ꝓ conscientiam,& cogitationem facinorum certus est de pœna ipsius,vt est tex.in l.qsitũ. ff.q & à quib.tutor ẽt ab administrõe suspenditur,si eũ suspectũ apparet apertissimis documẽtis.ff.de susp.tu.l.4.§.ꝑterea. alias aũt si nõ ꝓbetur suspicio,nõ remouetur ꝓ solã inquisitionẽ formatam rõne infamiæ ꝑcedentis:vt est casus hic,& in Auth.de non alie.re.ec. §.qa vero Leonis.¶ Scda inquisitio est,q̃ fit de veritate dilapidationis:& in ista nõ procedetur summatim: sed plenè, ut patet hic. & est dria inter istas solùm ab administratione tꝑalium:non aũt ſpũalium; quia remanet interim ꝓlatus. 12.q.2.c.nobis.& c.Vulteranæ.8.q.4.c.nõne. & s̃.ut lite pẽ per totum.hoc tñ est verum, nisi aliter visum fuerit superiori-

poterit enim & à ſpiritualibus ſuſpendere: ſi de ipſius malicia veriſimile præſumatur: puta aſtringit illos, qui veritatem ſciunt. vel minatur: vel aliter corrumpit. nam & iuſtè poſſunt timere ſubditi, ipſo perſeuerante in adminiſtratione. cũ tunc ipſius iudicio poſſint nunc deprimi: nunc extolli. 16.q.2.ca. poſt medium. ad hoc facit quod no. s̃. de accu. c. olim. & c. cũ P. §. prouiſo. Si autem probetur veritas dilapidationis: remouetur omnino ab adminiſtratione tpalium, & ſpũaliũ. de accu. c. qualiter. 2. §. j. in fi. & oo in perpetuum depoſito, datur alius adminiſtrator. C. de ſa. ſan. ecc. l. iubemus. 12. q. 2. c. nobis igitur. ¶ Aduerto tũ, ꝓ iſta ſnia priuationis, & depoſitionis à beneficio non eſt ordinum priuatiua: ipſorum tũ executionem non habebit: cum per ſniam remaneat infamatus. C. de ſuſpect. tu. l. fi. & quia eius delictum factum eſt notoriũ iuris. de coha. cle. & mu. c. nra. & vide quo no. s̃. de offi. deleg. c. venerabili. & quaſi materia de ſuſp. tu. Cod. & Dig. cõgruè applicatur ad hanc materiam prælatorũ: qui de ſuſpecto accuſantur. inter quos tũ no. hic Inno. dr̃iam. dicit. n. ꝓ facilius remouetur procurator, & tutor, qui habent ſimplicem adminiſtrationem ſine commodo: q̃ remoueatur prælatus, q̃ hẽt ius in beneficio, & facit fructus ſuos, vt vſufructuarius. ut j̃. de of. or. c. pũti. li. 6. veri aũt dñi rerum, quibus mouetur quæſtio bonorum an lite pendente poſſint adminiſtrare. & quid iuris ſi poſtea condemnantur: an reuocabuntur medio tẽpore alienata. dic ut l. poſt contractum. ff. de don. ubi plenè per Bar. & s̃. de elect. c. quia propter. per Inn. & facit c. veritatis.
16 de dolo, & contum. & c. tanta. de exce. præ. ¶ †Vltimò circa prædicta quæritur. qualiter probetur ſuſpicio dilapidationis. dicit Ho. ꝓ per coniecturas. puta ſi eccleſia magnos redditus habet, & expenſas paruas: nihilominus reperitur debitis aggrauata, ut hic fuit: nec excuſare debet ſe obtentu paupertatis: quia non debet dicto prætextu facere maiores ſumptus, q̃ habet introitus, ſecundùm Hoſt.

S V M M Æ.

1 *Extrauagantibus non redactis in corpore iuris non datur fides, niſi verſentur inter manus hominum.*
2 *Criminoſi admittuntur in criminibus exceptis in teſtes.*
2 *Conſideraciones quas debeat habere iudex.*
3 *Teſtes criminoſi probant, ſi alia adminicula ſuffragantur.*
4 *Inimici capitales, & conſpiratores in nullo crĩe admittuntur.*
5 *Defenſiones, quæ oriuntur à iure naturali, non põt ius tollere.*
6 *Teſtimonium criminoſorum licèt non ualeat quò ad plenam fidem. ualet tamen quò ad aliqualem.*
7 *Teſtis, qui non debuit examinari, examinatus facit indicium.*
8 *Emendati de crĩe, ẽt ſi agatur de crimine ciuiliter, non admittuntur in teſtes de iuris rigore,*
9 *Infamis non admittitur ad teſtimonium.*
10 *Prælati monaſteriorum facilius amouentur, quàm alij.*
11 *Abbas ſi promouetur ad epatum, pendente inquiſitione contra eum: an poterunt tunc inquiſitores procedere.*

PEr tuas. In crĩe ſimoniæ teſtes criminoſi contra infamatum, aliis adminiculis ſuffragantibus, admittuntur: exceptis conſpiratoribus, & capitalibus inimicis. h. d. In prima cõſultatio. In ſecunda rn̄ſio. ibi [noueris.] q̃ primò diſtinguit circa quæſitum. ſcd̃a ibi [ille quidem.] coaptat illa propoſitio repetẽs factum, & declarans interlocutoriam. s̃. c. proxi. tertiò ibi [tales reaſſumendo] concludit. quartò ibi [vnde] recitat ceſſionem. ¶ No. primò, ꝓ quandoq; dubitatur de auctore cõ
1 ſtitutionis: & hoc contingit in extrauagantibus: † quibus nõ redactis in corpore iuris nõ dat̃ fides, niſi verſentur inter manus hominum: & ſic ſint notæ. facit l. cũ prolatis. ff. de re iu. & s̃. de fi. iſtru. c. paſtora. quando autem ligent iſtæ extrauagantes. dic vt in proemio Clementinarum. ¶ Secundò not. ꝓ attenditur modus agendi quò ad hoc, an aliqui ſint teſtes idonei, neo ne: ad hoc enim tendit iſta conſtitutio, qui. ſ. teſtes conſentur idonei, nec ne. & ſic eſt gl. c. præcedentis. ad fi. facilius enim recipiuntur teſtes ſuper denunciatione: nam ſicut ad denunciationem: ita ad teſtificandum admittuntur infames, & ſummè criminoſi, dummodo de crimine emendati. de teſti. c. qm̃. Si aũt ageretur per viam accuſationis: ibi teſtes non admitterentur, ẽt de crimine emendati. s̃. de teſtib. c. teſtimonium. ¶ Tertiò no. ꝓ qm̃q; proceditur ſecundũ iu-
a ris rigorem, a, vt per accuſationem, ut l. inter accuſatorem. ff. de pu. iud. qm̃que ſecundùm temperantiam æquitatis, ut per inquiſitionem ex officio iudicis, quod eſt latisſimum, ut l. j.
2 ff. de iur. om. iud. † in iſto ordine procedendi qui ſint idonei teſtes. dic, ꝓ in criminibus exceptis admittuntur criminoſi: & ẽt mulieres, non ſecundùm iuris rigorem: ſed ſecundũ temperantiam æquitatis: q̃ temperantia arbitrio diſcreti iudicis
3 moderatur: † qui multas conſiderationes habebit, leuius procedendo, ſi agatur in modum denũciationis, & inquiſitionis, q̃ ſi accuſationis. Item leuius conſiderata æquitate, q̃ conſiderato rigore: quamuis rigor, vbi criminaliter agitur, non poſſit facilè temperari. 2. q. 7. c. ſi quis eps. niſi in crimine excepto. s̃. e. c. tanta. Et iſta eſt prima conſideratio circa modum procedendi. ¶ Secunda conſideratio c rca perſonam, contra quam proceditur: ut facilius admittat teſtes, & procedat contra religioſum, q̃ contra ſecularem: & facilius, ſi eſt minoris ordinis, q̃ maioris. Item facilius contra infamatum, q̃ contra illum, qui eſt bonæ famæ. & facilius contra illum, ex quo ortum eſt ſcandalum: & facilius, ſi poſſit puniri de facili. & prę dictæ conſiderationes ſunt faciendæ contra perſonam. ¶ Tertia principalis conſideratio eſt circa teſtem: vt facilius admittat honeſtum, q̃ criminoſum: facilius emendatum, q̃ in crimine perſeuerantem: facilius contra criminoſum teſtificantem, & zelo iuſtitiæ, q̃ ex odii fomite. ¶ Quarta conſideratio verſatur circa oppoſita. facilius. n. admittet teſtem, qm̃ minora, q̃ ſi eadem opponuntur: & ſi eadem, cum ſint ſocii. non facilè admittuntur. s̃. de teſtib. c. veniens. Item facilius ſi ſint paria, q̃ ſi ſint maiora. Item facilius, cum criminoſi teſtes habẽt adminicula: & ſecundum quoſdam hæc oia locum habent in exceptis criminibus. & qm̃ ciuiliter agitur. & hæc temperantia non committitur iudicis arbitrio, cum in iure ſit ſcripta, ſecundùm Inn. de of. deleg. c. de cauſis. Ho. dicit, ꝓ hoc nihil eſt: quia & ſi ſcripta ſit, ſcribitur tũ generaliter: nec qualiter ea, vel in quibus præciſè vtendum ſit, vel non, declaratur, ſeu diffinitur: ideò ipſam inſtructoriam, & arbitrariam iudicare debemus. de tranſa. c. fi. de reſcrip. c. cum contingat. iſta ad literam recitat hic Io. An. ad intelligentiam tot caſuum poſitorum hic in tex. quorum nullus terminatur. ¶ Circa teſtes ergo criminoſos in criminibus admittendos, uel repellendos modus procedendi perſonarum: & teſtium qualitas: criminum quantitas: & alia adminicula intuenda ſunt, vt dicitur in tex. ¶ Quartò no. quòd aliqui teſtes conſentur idonei, ſi proceditur vno mõ: qui non conſentur alio mõ. facit qd̃ not. in l. j. C. de ſum. tri. & s̃. de teſti. c. de cetero. & cap. perſonis.
4 ¶ Quintò no. † ꝓ teſtes criminoſi probant, ſi alia adminicula
5 ſuffragantur. ¶ Sextò no. in uerſi. nos verò. † ꝓ capitales inimici. & conſpiratores in nullo crimine admittuntur: aliter autem criminoſi ſic. ex quo collige, ꝓ qm̃q; iura denegant certas defenſiones accuſato: vt illas, q̃ oriuntur de iure cõmuni.
6 ¶ † Illas aũt, q̃ oriuntur de naturali, non põt ius tollere, vt in c. paſtoralis. de re iud. & no. Bar. in l. cum mulier. ff. ſo. matri.
7 ¶ Septimò no. in uerſi. & ſi probatæ &c. † ꝓ criminoſorum, licèt non valeat eorum teſtimonium quò ad plenam fidem: valet tm̃ quò ad aliqualem. & ſic teſtis, qui non debet examinari, examinatus facit indicium, vt l. maritus. ff. de quæſtion. ¶ Octauò no. ꝓ dr̃ agi ciuiliter, cum quis petitur amoueri à beneficio: & criminaliter, cum petitur deponi ab ordine. in aliis caſibus, qm̃ dicatur agi ciuiliter & criminaliter, tetigi s̃.
8 de procura. c. tuæ. ¶ Nonò no. † ꝓ emendati de crimine, ẽt ſi aga-

agatur de crimine ciuiliter, non admittuntur de iuris rigore. contra quod gl. opponit de. c. teſtimonium. s̃. de teſti. ſo. vt in gl. magna. admittuntur tũ de æquitate, vt hic. quod intelligit Goffr. contra regulares. contra clericum ſecularem etiam in
9 crimine ſimoniæ † infames ad teſtimonium non admittuntur, ẽt interuenientibus oĩbus adminiculis, de quibus hic hr̃. poterit tũ clericus ſecularis de hoc crimine accuſatus accu-
10 ſari ab alio infame, ſcd̃m Goff. ¶ Decimò no. † ꝓ prelati monaſte. facilius amouentur, q̃ alii. & in hoc vr̃ ſtandum conſuetudini religioſorum, vt innuit iſte tex. ¶ Vltimò ſcias, ꝓ Ho. tractauit hic aliqua de materia inquiſitionis. dicit. n. ꝓ quædam eſt inquiſitio ſpecialis: quædam generalis ſuper ſtatu eccleſiæ. in prima exprimuntur capitula, & crimina. in ſecunda non. de his per Io. An. s̃. ti. 2. c. qualiter. ¶ Tractat ẽt, an infamato prælato, poſſit inquiri ſuper ſtatu eccleſiæ, & qualis ſit tunc forma iurandi. de quo per Io. An. eo. tit. c. cum dilecti. in prin. dicit ẽt, ꝓ ſi infamia non pręcedat, ordinarius viſitare pt: cum illud faciat non ſolum pp crimina corrigenda: ſed ẽt pp populum inſtruendum. 10. q. 1. c. decernimus. & c. epm̃. & ca. placuit. Aliam verò inquiſitionem inducit ſola infamia.
11 ¶ Quærit ẽt hic Abbas, † quid ſi pręcedente inquiſitione cõtra abbatem, ille promoueatur ad epatum: inquiſitione pendente, nunquid inquiſitores procedere poterunt. vr̃ ꝓ non. 3. q. 2. c. fi. ipſe tenet contrarium, ꝓ animaduertere poſſint, vt pniam imponant: non vt ab epatu remoueatur. ille om̃ nõ debuit promoueri 81. di. c. tantis. de accu. c. Deus oipotẽs. dicit ẽt, ꝓ ſi pendente inquiſitione in eccleſia, promoueret ſubditus in prelatum: procedit inquiſitio, vt in membro, non ut in capite contra illum, ratione principii. s̃. de elect. c. dudum. facit quod no. in c. j. s̃. de obli. ad rati. imò promotio non tenet per c. tantis. Item ſi impetrata ſit inquiſitio in capite, & in membris: canonici mortuo capite, pũt eligere, quãdiu ſunt canonici. j. q. j. c. dedit. Si aũt mortui ſunt illi, in quos debebat fieri inquiſitio: vr̃, ꝓ debeat fieri in ſucceſſores. s̃. de immun. ec. c. aduerſus. ſed hoc non eſt verum; quia crĩa morte extinguuntur. C. ſi reus vel ac. mor. fu. l. j.

A D D I T I O.

a ¶ Iuris rigorem. Rigor iuris dicitur ſtrictus ordo iuris. Abba. in c. ſi clericus. de for. compe. ſupra. & ſcriptus in ſpẽ ptæfertur æquitati in genere. Bar. in l. nam hoc natura. de condi. inde. in l. placuit. C. de iud.

S V M M Æ.

1 *Monachus vnius monaſterij poteſt eligi in abbatem alterius.*
2 *Poteſtas confirmationis non deuoluitur ad ſuperiorem proximum, ſede vacante.*
3 *Electus põt petere confirmationem ſuæ electionis.*
4 *Superior cum ſcit, vel credit ſubditos delinquere, debet inhibere, etiã pœna apposita.*
5 *Abbas nondum confirmatus: ſed poteſtatem adminiſtrandi conſecutus, poteſt excommunicare.*
6 *Paruuli debent ab eccleſiis amoueri: ſi pro eis eorum patres cupiditate ducti beneficia acquiſiuerint.*
7 *Prohibitio expreſſa plus importat, quàm præſumpta à iure contradictio.*
8 *Dolus tertij tunc nocet electo, quando electus deprehenditur conſentire.*
9 *Confirmatio ſi irritatur propter ſimoniam: ſimiliter & canonica electio, quæ præceſſit.*
10 *Eccleſia non iudicat de occultis.*

SIcut tuis. Non imputatur electo cõfirmatio, cum eo prohibente, pecunia data fuit. & ſunt duæ partes. In prima facti narratio. in ſecunda rn̄ſio. prima 6. narrat. quærentis electionẽ. ſcd̃ò ipſius adminiſtrationem. ibi [hic qm̃.] tertiò ipſius denegationem, ibi [ceterum.] quartò electi inhibitionem, ibi [verũ.] quintò inhibitionis tranſgreſsionem, ibi [ſed quidam.] ſextò electi confirmationem, ibi [& ſic.] ſecunda principalis facit quatuor: primò ſoluit obſtacula. ſcd̃ò rn̄det, ibi [taliter.] tertiò rn̄ſum fortificat ibi [aliqui.] quartò contraſtientes pro
1 teſtatur ibi [alios aũt.] No. primò † ꝓ monachus vnius monaſte. pt eligi in abbatem alterius. de quo j̃. de elec. c. nullus. li. 6. & e. ti. c. j. in cle. ¶ Scd̃ò no. ꝓ iſte electus ante confirmationem adminiſtrauit de conſenſu ſuperioris. & ſic per iſtud poſſet limitari c. auaritiæ. de ele. li. 6. vbi dr̃, ꝓ ante confirmationem nullo mõ pt adminiſtrare: debet. n. intelligi, qm̃ eſt ille, ad quem ſpectat confirmatio: aliàs ſi non eſt, vt hic, de li-
2 centia ſuperioris adminiſtrat interim. ¶ † Ex quo no. tertiò, ꝓ ſede vacante, ad ſuperiorem proximum nõ deuoluitur po-
3 teſtas confirmationis. ¶ Quartò no. in uerſi. cæterùm. † ꝓ electus pt petere confirmationem ſuę electionis. s̃. de ele. c. dudum. non tm̃ pt petere, vt eligatur publicato ſcrutinio. de quo s̃. de ele. c. publicato. & de hoc j̃. de ele. c. q̃ ſit. li. 6. ¶ Quintò
4 no. † ꝓ cum ſuperior ſcit, vel credit ſubditos delinquere, dẽt inhibere, ẽt pœna appoſita: tenetur. n. quis ex delicto ſuorũ, quos pt prohibere. ad hoc l. inter ſtipulan. in prin. & l. ſtipula-
5 tio iſta. ff. de uerb. ob. ¶ Sextò no. † ꝓ abbas nondum confirmatus: ſed ptãtem adminiſtrandi conſecutus, pt excommunicare: multò ergo magis confirmatus ẽt non benedictus, ſe-
6 cundùm Tan. ¶ Septimò no. in uerſi. † quamuis aũt. quid iuris de beneficiis acquiſitis paruulis, cupiditate parentũ: debent. n. à dictis eccleſiis amoueri. de quo die vt s̃. de elect. c. ſi alicuius. dolus ergo tertij vitiat collationem alteri factã: niſi in caſu, quo expreſſa in iudicio proceſsiſſet, vt hic. ¶ Octauò no. ꝓ plus eſt expreſsè aliquid prohibere, q̃ actui non præbere conſensũ: licèt. n. ignorãs habeatur pro inuito, vt l. ſi de eo.
7 ff. de ritu nup. & l. 2. §. voluntatis. ff. ſo. ma. † tm̃ expreſſa prohibitio plus importat, q̃ preſumpta à iure cõtradictio. facit regula. is qui tacet. de reg. iu. li. 6. ¶ Nonò no. ꝓ poſtq̃ præcedit expreſſa prohibitio, non curatur, detur pecunia ab extraneo, vel coniuncto: licèt in coniuncto eſſet fraus facilius pl̃umenda. j. q. 4. c. quia præſulatus. & no. s̃. de reſti. ſpol. c. cũ ad ſedẽ. ¶ Decimò no. in ver. niſi poſtea. ꝓ ſoluendo pecuniam, vel reſtituendo alii, qui dedit, vt beneficium obtinerem: videor approbare. & ſic ſolutio inducit vitium: alibi purgat, vt C. quod me. cã. l. 2. & aduerte, quia imò prohibuit: & tm̃ qd̃ ſemel approbauit, & prohibuit, pt in ſui præiudicium ratificare. quod
8 dic vt l. diſpenſatores. ff. de ſol. ¶ Vndecimò no. † ꝓ dolus tertij tunc nocet electo: qm̃ electus deprehenditur cõſentire, nõ qm̃ expreſsè prohibuit: quia alius inimicus meus poſſet mihi
9 facere damnum. & colligitur ex iſto tex. † ꝓ ſi irritatur confirmatio pp ſimoniam: ſimiliter & canonica electio, q̃ pceſſit. ar. contra. j̃. de elect. c. ſi confirmationem. li. 6. ¶ Duodecimò not. ꝓ pt eſſe electus ſine culpa à delicto, & alius ſuo noĩe deliquiſſe. & ſic eſt delictum in acceſſorio, non in principali. quod dic vt l. ſi is. §. ſi Titium. ff. de furt. ¶ Decimoter-
10 tiò no. † ꝓ eccleſia non iudicat de occultis: & ſic iudex nõ ſecundùm conſcientiam: ſed ſecundùm allegata, & probata iudicare debet. s̃. de offi. ord. c. j. ¶ Quærit glo. dr̃ hic, ꝓ ſi datur pecunia confirmatori, electo ratificante, non vitiatur cõfirmatio. quid ſi datur pecunia electori, ſimiliter reclamante illo, de cuius electione ſperatur. dicit glo. ꝓ ſecus eſt: qa non obſtante contradictione, electio erit nulla, quando de voluntate eius daretur, vt s̃. eod. c. nobis. & hic. valet ergo iſto caſu confirmatio, quo electio non valeret. & hoc tenet Vin. Inno. Ioan. Phi. & Hoſt. Goffr. contra. petens enim confirmari tractat de iure acquirendo. dicit Ioan. And. ꝓ prima opi. eſt vera in expreſsè contradicente: ſecunda in ignorante, & non contradicente.

S V M M Æ.

1 *Licitum eſt quandoque aliquid ex poſtfacto, quod non eſt licitum ante factum.*
2 *Receptio facta ſub pacto, vel conditione à iure reprobata, uitiatur.*

3 *Pactio omnis cessare debet in spiritualibus, & idem in quasi spiritualibus.*
4 *Preces, ut aliquis in canonicum admittatur, an inducant simoniam.*
5 *Intentio magis consideranda est quò ad Deum, q̃ actus celebratus.*
6 *Intentio sola an faciat hominem simoniacum.*

TVa nos. Si clericus eo pacto bona sua cõfert ecclesię, vt recipiatur in canonicum: & illa bona teneat pro præbenda, simonia est: secus si hoc fieret sine pacto. & sunt duæ partes. in prima decisa consultatio. in secunda rũsio. ibi [diœcesani.] & hoc distinguit. scdm membrum prosequitur, ibi [si verò] cuius de-
1 terminationem subdit ibi [licet aũt.] ¶ No. primò, † ꝙ licitũ est qñq; aliquid ex postfacto, quod non est licitum ante factum. & qñq; econuerso. quod dic, vt 2. q. 2. c. q̃ pio'. ¶ Scdò
2 no. † ꝙ receptio vitiatur, si fiat sub pacto, vel conditione à iure reprobata. qñq; vitiatur appositio talis pacti, & remanet dispositio tanq̃ pura. quod dic, vt s̃. de condi. ap. c. fina. & per
3 Doc. in Auth. ingressi. C. de epi. & cle. ¶ Tertiò not. † quòd in istis spũalibus debet cessare oĩs pactio: & idem in quasi spiritualibus. & est expressum. s̃. c. nemo. & c. cum essent. & hoc pp connexitatem. s̃. de iure patro. c. de iure. & c. cum essent. & de reli. c. quæ religiosis. ¶ Quid de eo, qui dat pecuniam, corrumpendo testem, vel iudicem. dici pt, scdm Host. ꝙ licèt ibi agatur de tpalibus: corruptio eorum non sit simonia. vbi tñ agitur de spũalibus, vel quasi, erit simonia: & hoc pp con-
4 nexitatem, vt dictis iuribus. ¶ Quartò no. in versi. si verò. † ꝙ qñq; rogat quis, vt in canonicum admittatur: an aũt istæ preces inducant simoniam. dic, vt in glo. 2. ad idem. s̃. de cle. ex-
5 mi. c. proposuit. ¶ Quintò no. † ꝙ quò ad Deum magis consideranda est intentio, q̃ actus celebratus: sed quò ad ecclesiam secus est: quæ non iudicat de occultis. In alia tñ materia, quod sequitur statim post actum, vr in conuentione deductum: & fraus præsumitur ex eo, quod sequitur incontinẽti, vt no. in l. post contractum. ff. de do. & l. si maritus. qui, & à quibus. & de hoc optimè. j̃. de renun. c. fi. li. 6. & l. ventri. §. in bonis. ff. de priuil. cre. per quæ iura vr vera opi. q̃ habet, ꝙ ob latio bonorum facta tpe ingressus, vel ante, vel post incontinenti, vt facta in fraudem. & sic tpe receptionis nõ vr licitũ. quod tenet Lau. & hoc est honestius, scdm Host. de quo dic, vt d. c. q̃ pio. j. q. 2. ¶ Sextò no. distinctionẽ. ꝙ aut est quis aliàs contracturus. quæ consideratio in alia materia hr, ut C. de ac. & obl. l. bonam fidem. & in materia delictorum aliàs mandaturus. vel ille, cui consilium datum est, erat aliàs factus: aut non. ¶ Septimò no. ꝙ qñq; quis reputatur culpabilis apud Deum, & non apud hoĩes. Iudicat enim Deus secundùm conscientiam: & non iudex, vt d. c. si accedens. ¶ Quæ-
6 rit glo. fin. † vtrùm sola intentio faciat hominẽ simoniacum. dic vt in ea. refert Inno. quosdam dicere, ꝙ sola intentio inducit simoniam. in prohibitis, quia simonia. in simoniacis, qa prohibita requiratur pactio: quasi durius agatur in primo casu, quàm in secundo.

S V M M AE.

1 *Monachi, ẽt si sint exempti, recipiunt ordines à diœcesanis.*
2 *Conscientia non est informanda ex variis dictis.*
3 *Animus de conscientia scrupulosa põt facere bonam.*
4 *Relatio, & loquela plurium facit de clara conscientia scrupulosam.*
5 *Dubitans non dicitur bonæ fidei, nec malæ: & retinet medium inter ignorantiam, & scientiam.*
6 *Ordines non debeo recipere ab ordinario, quem scio simoniacè ordines contulisse.*
7 *Prælatus cogit subditum ad ordines suscipiendos: subditus ratione simoniæ non vult recipere: an debeat potius recipere, quàm excommunicationem pati.*

PErtuas. Non dẽt quis recipere ordines ab eo, quem credit simoniacu ministrare tñ pt in his, quos ab ipso receperat. cõis
1 diuisio. secunda ibi [nos itaq;.] No. j. † ꝙ monachi recipiunt ordines à diœcesanis. quod est verum, ẽt si sint exempti. de
2 tempo. ord. c. nullus. lib. 6. ¶ Secundò no. † ꝙ ex varijs dictis non est conscientia informanda. & si taliter sit informata, est ad prælati consilium deponenda. & si deponi non potest, modis oĩbus est sequenda. de quo j̃. de sen. excõ. c. inquisitionis.
3 ¶ Tertiò no. † ꝙ animus de conscientia scrupulosa pt bonã facere. ¶ Quartò no. ꝙ in differentibus pt quisq;, prout sibi
4 placet, conscientiam informare. ¶ † Quintò no. ꝙ relatio, & loquela plurium facit de clara conscientia scrupulosam, & a-
5 nimum applicare ad plura. ex quo collige, † ꝙ ille, qui dubitat, non dr bonę fidei, nec malæ: quia dubitans retinet mediũ inter ignorantiam, & scientiam, vt l. fi. C. de cond. inde. & qd no. in c. fi. j̃. de præscr. iõ eligitur quædã media via, vt dubitãs in obtentis ministret: ad superiores aũt non ascendat: qa cõseruationi iuris proprij plus fauetur, q̃ acquisitioni. arg. j̃. de præb. c. pe. & fi. & fortius est ius in re, q̃ ius ad rẽ: sicut qdam impediunt contrahenda, q̃ non dirimunt iam contracta. j̃. de iureiu. c. quemadmodũ. & 50. di. c. pcepta. Istæ sunt bonæ rõnes driæ inter suscipiendos ordines, & susceptos. Inno. reddit
6 alias rõnes magis subtiles, vt s̃. dicam. ¶ Sextò no. † ꝙ ab ordinario, quem scio simoniacè ordines contulisse, non debeo ordines recipere. & non solùm in simoniacis: sed ẽt in deposito, excõicato. & suspenso. dicunt quidam, ꝙ quantumcunq; sit occultum: nunq̃ ab eo sacra recipienda sunt. nisi baptismus, & corpus Dñi. j̃. de re. iu. c. 2. oia tũ, q̃ temporaliter administrant, valent: donec ab ecclesia tolerentur, vt not. supra de ele. c. nihil. ¶ Sed contra prædicta incidenter op. si in temporalibus administrant: ergo & in spiritualibus. quia nõ est licitum subditis ab eorum præceptis ante sniam priuationis discedere. 8. q. 3. c. nonne. dicit In. ꝙ in simoniacis, & fornicatoribus est spãle, ꝙ ab eorum mandatis est licitum discedere: sed non ita in aliis criminosis: quorum sacra non sunt vitanda: licèt quò ad se sunt suspensi. j. q. j. c. sacerdotes. & 30.
7 di. §. verum. ¶ Sed incidenter q̃ro. pone, † ꝙ ꝑlatus cogit subditũ ad ordines suscipiendos. quod põt, iuxta no. j̃. c. licèt canon. j̃. de elec. li. 6. subditus verò rõne simoniæ non vult recipere: quæritur an debeat potius recipere, q̃ excõicationem pati. dicit Inn. ꝙ si tñ credit, & non pro certo scit: dẽt in tali dubio obedire. si aũt scit pro certo ipsum simoniacum: debet potius excõicationem pati, q̃ obedire. ar. j̃. de sen. ex. c. inquisitionis. ¶ Vlterius circa hoc quæritur. de quibus simoniacis hñt locum prædicta, ꝙ ab eis sint ordines recipiendi, vel nõ. dicit Inno. ꝙ quidam sunt simoniaci in ordine recipiendo. q dam in beneficio. si in ordine: & tunc perdit executionẽ, non solùm illius ordinis simoniacè recepti: sed oĩum receptorum prius. j. q. j. c. quibusdam. 81. di. eo. Si autem est simoniacus in beneficio: & tunc si notoriè, idem: quia non sunt ordines ab eo recipiendi. Si autem occultus: & tunc licèt non sit suspensus ipso iure, sed suspendendus. j. q. 3. c. 2. & 3. tñ rõne illius beneficij simoniacè quæsiti non ministrabit sine peccato, nec tpaliter, nec spiritualiter. prædicta aũt oĩa sunt uera, qñ quis simoniacè recipit ordines: vel creditur recepisse. si quis aũt contulit ordines p simoniã: tunc p triennium est suspensus, & non vltra. j̃. e. c. pe. & de isto loquitur istud ca. quia credebat iste monachus hunc epm simoniacè ordines contulisse: & non recepisse. ¶ Vlterius quero. in quo iste monachus dubitabat, ꝙ non deberet promoueri. dicunt quidã, ꝙ errabat in iure. credebat. n. ꝙ ille, qui confert ordines simoniacè, nunquam posit alii conferre. contra c. pe. j̃. e. Sed hoc nõ vr. bñ dcm: quia Papa debebat ab eo amouere hunc errorẽ, & non relinquere, cũ scit titubantẽ: qa sic vr sibi iniicere laqueũ. qd esse nõ dẽt. 27. q. j. c. fi. dic ergo scdò, ꝙ iste non erat certus de simoniaca collatione ꝑlati: sed dubitabat. iõ aũ depositio-

positionem erroris non debet ad ordines promoueri. Sed dices ergo nec debet in susceptis ministrare. dicit Inno. ꝙ non est par rõ: quia recipere de nouo est uoluntatis: sed administrare in susceptis est necessitas. & hac rõne si rogaretur ad suscipiẽdos, nõ peccaret, si dubitat de simonia ꝑlati: secus aũt si est certus: quare aũt Papa nõ remouit ab eo hũc errorẽ. di cas, ꝙ in tali dubio, cũ cõsistat in fcõ, Papa aliter sibi nõ consulit: nisi vt donec aliter cõsciã informet, ad supiores ordines nõ ascẽdat: qa Papa nõ cõsulit alicui sup fcõ. s̃. de spon. c. de mulie re. & istã credo rõnẽ in effectu oĩm hic notatorũ p In.

S V M M AE.

1 *Laici tenentur conseruare consuetudines pia deuotione fidelium introductas.*
2 *Officio iudicis subuenitur, vbi nulla datur actio, si subest æquitas.*
3 *Debitum non est subtrahendum prætextu pietatis.*
4 *Episcopus potest cogere laicos ad obseruantiam consuetudinis, quæ pro ministratione spiritualium aliquid dari statuit.*
5 *Consuetudo si est, ꝙ pro pœnitentia detur munus, vel aliud simile: an laici possint cogi ad hoc.*
6 *Petri an possit iustè aliquid p expensis in ministratione spiritualium.*
7 *Consuetudo est, ꝙ spõte, & gratis oblatum pro sacramentis certo mõ inter clericos diuidatur: an talis consuetudo sit seruanda.*
8 *Laici an possint cogi ad obseruantiam consuetudinis, quòd de bonis omnibus morientis soluatur decima.*

ADapostolicam, Sacramẽta sũt liberè cõferẽda: cogitur tamen ordinarius laicus laudabiles cõsuetudines obseruare. primò ponit clericorũ, & laicorũ excessum. scdò cõtra vtrũq; ꝑuidet. ibi [qa pp] duo dãnat Papa in isto c. vnũ, qd cõcernit clericorum auaritiam, extorquendo. alterũ, quod concernit laicorũ versutiã: eo ꝙ tenẽtur ex laudabili cõsuetudine, denegãdo. ¶ No. primò cõtra illũ, q dif
ficultates ingerit, ne impẽdat qd tenetur. fingit em infirmitatẽ, vel impedimẽtũ aliud: vt sic nõ possint aliquid exigere. fa cit quod no. 17. dist. c. sicut: in vlt. & 1. q. 7. ca. exigunt. ¶ Se-
1 cundò not. † quòd laici tenentur conseruare consuetudines pia deuotione fidelium introductas: puta in obsequiis debet dari cereus: in benedictionibus nubentium panis, vel vinũ. in consecrationibus manutergium, vel ijs similia. & tamen si ista nõ dãtur: nõ sunt sacramẽta denegãda, vel differẽda: tñ post ipsorũ collationẽ populus cõpellitur ad illa ꝑstãda, sm Gof. & sic vr dicere istud. c. ex quo em pietate fideliũ introdu
2 cta est à posteris, est seruãda. de hoc. 63. dist. c. qa san. † & ex hoc collige, ꝙ vbi nulla datur actio: si subest æquitas, officio iudicis subuenitur. facit. ff. de pet. hære. l. hæreditas. §. j. ¶ Ter
3 tiò no. † ꝙ ꝑtextu pietatis nõ est debitũ subtrahẽdũ, vt isti laici faciebãt. fingebãt enim se velle purgare terrã malis hominibus. & hoc prætextu ante degradationẽ puniebãt clericos: vel sepulturam vendunt: vel alia emunt. Sunt etiam quidam, qui habent duo cemiteria: quorũ alterũ vocãt paradi sum: in quo nõ sepelitur corpus, nisi prius tot libræ soluãtur. de quo vide per Hosti. in summa. e. tit. §. qualiter cõicatis. versi. quid de his. & versi. quid si clericus. vt ergo dr in ca. sepe. 42. dist. [sæpe vitia se esse virtutes mẽtiunt.] &c. vt ibi. Tullius li. 1. de
4 officijs. ¶ Quartò no. † ꝙ eps cogit laicos ad obseruantiam consuetudinis, quæ pro ministratione spiritualiũ aliquid da-
5 ri statuit. ¶ Quintò no. pro declaratione. c. † si est consuetudo, ꝙ pro pœnitẽtia detur munus, vel aliud simile: an ad hoc
a laici cogi possint. a sentit Inn. ꝙ nõ, vt hic in nouella sup verbo mutare. Non obstat iste tex. quia intelligitur de compulsione illius, q̃ mutare vult antiquas cõsuetudines, solicitãdo, ꝙ nihil detur pro sepultura, vel similibus: nullus tñ cogetur, vt s̃. e. c. nõ satis. ad hoc facit verbũ huius tex. [de hæretica prauitate.] & j̃. de sen. ex. c. nouit. & rõ est, quare nõ põt in hoc operari cõsuetudo, vt aliquid detur tpe collationis: quia spes nulla est. & præsumitur simoniacè introductũ. ad hoc. s̃. eo. c. sicut pro cera. nã aut dedit coactus longo tpe. & sic fuit simoniacũ, & cõtra ius naturale. & sic ꝑscribi nõ potuit, nec cõsuetudine introduci. de cõsue. c. fi. aut volũtarius: & sic nõ
6 est cogẽdus. † an aũt p expẽsis possit pro ministratione spiritualiũ aliqd iustè peti. dicit, ꝙ põt pro se, & comitibus suis: quia nõ cogitur suis sumptibus militare. vt 12. q. 2. c. charitatem. Si enim eps vadit ad villã, vel ad castrũ, vbi sunt chrismã di, vel baptizandi: vel alia sacramẽta cõferenda, petere põt expensas, si habẽt: alioqui de suo faciat. 10. q. 3. c. cauẽdũ. Illud aũt certũ est, ꝙ oblatũ sponte tpe sacramentorũ nõ est
7 spectãdũ, vt 1. q. 2. c. quã pio. ¶ Sed hic incidẽter q̃ritur. † pone, ꝙ est consuetudo, vt qd sponte, & gratis est oblatũ pro sacramentis, certo mõ inter clericos diuidatur: an est talis cõsuetudo seruãda. dicit Inn. ꝙ sic. 11. q. 3. c. nec numerus. & c. seruitiũ. Idẽ de sepulturis mortuorũ, & similibus, quæ debentur de iure, vel de consuetudine. de sepul. c. certificari. Sed pone, ꝙ episcopus nõ vult diuidere cũ clericis sm cõsuetudinẽ; sed sibi totum applicare cõtendit: an clerici poterunt dicere [nolumus interesse collationi istorum secramẽtorũ, nisi certi simus, ꝙ velis nobiscum diuidere, vt teneris.] dicit Inn. & idẽ Host. ꝙ nõ est licitũ clericis denegare epo obsequiũ cõsuetũ: licèt sibi deneget consuetã partẽ oblationũ. poterũt tñ clerici agere contra epm, vt cogatur cõsuetudinẽ obseruare, an aũt absoluantur à prædicta consuetudine. videtur, ꝙ sic, postquam eps ipsam frãgit: quia priuilegiũ &c. 11. q. 1. c. priuilegiũ. sed hoc nõ credit Inn. nã licèt aliqñ obtineat in priuilegijs: nõ tñ obtinet de iure cõi, vel cõsuetudinario: quia difficilius ab hoie separatur, quã grã. sed pnt agere, & petere, vt quandiu nõ soluerit eps, qd cõsueuit: nec ipsi obsequium de
8 bitũ præstare teneantur. sic loquitur. 90. di. c. beatus. ¶ Vltimò q̃ro. pone † ꝙ tpe collationis nõ datur aliquid: sed est cõsuetudo, vt spũalia certo tpe soluãtur, vt Venetijs. vbi est cõsuetudo, ꝙ de bonis oĩbus mobilibus morientis soluatur decima: nec soluatur alia decima de mobilibus, vel ĩmobilibus vel industria personæ, nisi illa tantũ: quæritur, an laici possint cogi ad illã cõsuetudinẽ obseruãdã. dicit Host. ꝙ illa cõsuetudo põt videri tolerabilis: quia põt esse ecclesijs ita vtilis, sicut obnoxia: esset enim dãnosa, si quis viueret longo tpe: puta cẽtum annis; vel 40. rursus esset lucrosa, si successiuè decederet prfamilias: & sic esset vna decima soluenda, deinde moritur in breui filius: & sic alia, deinde nepos: & sic alia, qa ergo se habet pariter ad lucrũ, & dãnũ, est tolerabilis. argumẽtũ optimũ. C. de vsur. l. si ea lege. & l. si pater puellæ. C. de inoffi. te. dicit tñ, ꝙ quò ad immobilia nõ vr rationabilis, qñ nihil soluitur, iuxta no. de deci. c. à nobis. & c. 1. li. 6. e. ti. nisi talis cõsuetudo sit approbata à Papa. de deci. c. à nobis. & c. tua.

ADDITIO.

a ¶ Cogi possint. vide notata per Ioan. Fa. Inst. de rerum diui. §. apium'.

S V M M AE.

1 *Professio debet præcedere electionem.*
2 *Monachi non debent recedere à regula ab origine instituta.*
3 *Originalia ordinum sunt seruanda.*
4 *Verbis enunciatiuis Papæ datur plena fides.*

NEei. Prohibet abbates Cistercien. solẽniter installari, secundò ponit formã obediẽtiæ: quam promittũt epscopis. ¶ No. primò, ꝙ iste tex. innuit, ꝙ tpe, quo eligitur in abbatẽ, tra
1 datur forma professionis. † quod non est verum: quia professio debet præcedere ipsam electionem, quæ aliàs non
2 tenet. c. nullus. de elect. lib. 6. ¶ Secundò not. † ꝙ non est recedendum à regula ab origine instituta; ipsam enim ordinauerunt sancti patres, & est confirmata per Papã. vnde nulli li
3 cet aliquid mandare contra regulam, sm Inn. & Abb. † Sunt ergo

ergo originalia Ordinũ obseruanda.de statu mo.c.recolentes.nã & si Papa mandaret,qd̃ esset contra substantialia ordinis,vel pactũ:non debet obedire.de statu mo.c.cũ ad mona. qd̃ dic,vt ibi sc̃dm Ho.¶Tertiò no. ꝓ Papa hic refert obligationem,qua abbates à principio regulę tenẽtur epis,& archiepis.& credendũ est in hoc Papę, ẽt si non ꝏhibeatur aliter
4 originale: †quia verbis enunciatiuis Papæ datur plena fides. j̃.de prob.c.literas.in cle.¶Quartò no.ꝓ abbas epo obediẽtiam sibi,& successoribus præstat: vtrùm autem intelligatur præstita successoribus, si aliter non exprimatur. dic vt s̃.de iureiur.c.veritatis.

S V M M Æ.

1 *Ordinator, vel præsentator potest inquietari ab ordinato, vel præsentato.*
2 *Suspensus ad tempus, elapso tempore intelligitur absolutus ipso iure.*
3 *Papa solus dispensat cum simoniaco.*

1 SIquis. Se summat. ¶ No.j.ꝓ iste tex.innuit, †ꝓ ordinator, vel præsentator pōt inquietari ab ordinato,vel pñtato,iuxta no.in c. cum secundùm Apostolum.de præb. Remisit ergo ordinandis,uel pręsentandis istud ius per pactum. & sic non ius competens de pñti:sed competens post ordinationem tm̃. ¶Sc̃dò nō.ꝓ qñq; promittit quis non inquietare.quid aūt importet ista ꝓmissio.dic vt in l.amplius.ff.rem ra.ha. & dixi de fo.comp.c. si diligenti.¶Tertiò no.ꝓ pares sunt pœnę statutæ cōtra plures participes in eodẽ delicto:& durius punit,qui recipit ordinem,q̃ illo,q contulit:quia iste ꝑ triennium.qui aūt recipit est perpetuò suspensus.& hoc ꝑꝑ vi characteris recepti, secũ
2 dùm Pe.& Ab.¶Quartò no.hic Io.An.†ꝓ suspensus ad tps, elapso tpe,intelligitur absolutus ipso iure. facit quod not.in
3 cle.j.de deci.& c.bonæ.de æta.& quali. ¶Quintò no. † ꝓ cũ simoniaco solus Papa dispensat de quo in gl. ¶Oppo.hic in ista remissione debiti intercessit simonia: & hoc negari non pt:quia remittere est dare.ff.de calum.l.qñ ẽt.sed simoniacè dans ordinem perpetuò est suspensus : & recipiens non solũ ab ordine simoniacè recepto:sed ẽt ab aliis est suspensus, ut s̃.e.c.per tuas.sol.ut in gl.magna.dicens, ꝓ hic nullũ ius remittitur,qd̃ appareret de pñti: secus si remitteretur ius competens de præsenti.innuit ergo,ꝓ ius,quod oritur in esse cũ ipsa re spirituali collata, pōt remitti ex pacto tpe ipsius collationis.quod non credo verũ. In.dicit,ꝓ hic non cōmittitur simonia in ordinibus collatis; quia ordinandus vult ordinare,vel ordinator vult conferre : sed committitur simonia in eo,quod est consecutiuum ordinis,vt in beneficio: ideò non ita grauiter puniuntur, sicut in ipsa ordinis collatione simoniaca committeretur.

S V M M Æ.

1 *Mandatum factum de prouidendo alicui in ecclesia, vel mona. includit principaliter dignitatem ecclesiæ.*
2 *Monachorum appellatione continetur etiam abbas monasterij.*
3 *Dispensari pōt cum abbate recepto per simoniam.*
4 *Simoniacus mentalis an sit astrictus reddere in foro p.enitentiali.*
5 *Vsurarius mentalis tenetur in foro conscientiæ reddere.*

MAndato. Se summat. & prima pars narrat factũ, ex quo duo indecisa q̃rebantur.Sc̃dò ibi[consultationibus] rñdet,& primò ad primũ.sc̃dò ad sc̃dm. ¶No.j.ꝓ Papa cōmittit dispensationẽ erga illos,qui aliquid dederunt. idem si promiserunt,vel retinuerunt;quia æquiparātur. s̃. de transa. c.sup eo.& de testi.c.veniens. ¶Sc̃dò pondera formã commissionis,qua dicebatur[locũ in mona.sunt adepti.] &c.col
1 ligitur.n.hic argu. † ꝓ si mandatur prouideri in ecclesia,vel mona.ꝓ hęc verba includunt principaliter dignitatẽ ecclesiæ.de hoc.j̃.de pręb.c.si dignitatẽ.in cle. si tm̃ intelligas de abbatib.qui fuerunt in monachos simoniacè recepti, non fa
2 cit.¶Tertiò no. †,ꝓ appellatione monachorũ continetur ẽt abbas monasterii : quia monachus ẽt sub pœnali constōne includitur.s̃.e.c.qm̃.fortius ergo ī fauorabili.ff.de li.& post. l.cum quidã.¶Sed contra hoc incidenter opp.nomen bene-
a ficii non includit rectorias:vel dignitates. a de præb. c.fi.dicit Ho.considerandã intentionẽ scribentis.s̃.de of.dele. c.super eo.q̃ ꝑualet voci,& scripturę.de ver.sig.c.intelligẽtia.fuit aūt intentio Papæ,ꝓ tã abbates,q̃ monachi saluarentur:quo respũ dicit Inn.fuit hic extensio. & quia non paratur alteri ꝑ iudiciũ in contrario nō fit rescriptio,ne alii fiat ꝑiudiciũ , & ne impediantur electione.Non ob.si dicatur in simplici bñficio fieri ẽt ꝑiudicium:quia non tm̃ iō toleratur: & quia collatio simplicis bñficii consueuit fieri ꝑ vnum : electio ꝑ plures: iō quia facilius est vnum,q̃ plures offendere:idcirco est illud statutũ.Item deluſorium videretur mandatũ,si saltẽ simplex beneficium non includeret:ergo est interpretandũ , ut aliq̃d
3 valeat.de ver.sig.c.abbate.¶Quartò no. †ꝓ dispensatur cũ abbate recepto ꝑ simoniã:& si dispensatiuè cũ eis agatur,nō coguntur renunciare abbatiæ:q̃uis debeant pñam agere. & donec ipsam egerint,suspenduntur ab executione ordinũ. s̃. e.c.dilectis.& c.venias. Si verò de rigore cũ eis agatur : sine spe restōnis expellerentur de monast.& retruderentur in arctius ad pñam peragendã.s̃.e.c.qm̃ . debẽt ergo abbates simoniaci dignitate priuari: retinent tm̃ simplicem locũ monachi,& fortè priorem,ex dispensatione: qa in illo nō fuit simonia cōmissa.¶Quintò no.bonũ casum,quid iuris circa illos, qui sub spe beneficii aliquid donauerunt epo:hoc tm̃ non expresso.vel eps sperans donum aliquod, beneficium contulit: licèt.n.ista improba spes pñam mereatur: non tm̃ depositionẽ epi taliter cōferentis,vel priuationẽ beneficii de illo, q̃ aliquid donauit.& uide qd̃ no.Io.An.s̃.de elec.c.qd̃ sicut. in gl. 3.3.col.uersi.de dolo verò.¶Op.gl.de c.consuluit.j̃. de vsu. & 14.q.3.c.j.vbi vsura cōmittitur sola spe.so.dicit gl.aliud in vsura.aliud in simonia . Sed hic q̃ritur.in usura aius obligat ad restōnẽ:sed non in simonia.dicit Io.An. ꝓ plus est cōtra bonũ charitatis sperare lucrũ in mutuo de eo, qd̃ tuum est:q̃ sperare beneficiũ ꝑ eo,qd̃ donamus:uel sperare donũ ꝑꝑ beneficium,qd̃ contuli.fi.n.mutuaui,teneris restituere, siue reddere.si donaui,repetere non poſſum,vt l.perfecta.C.de reuo. do.magis ergo parcitur huic speranti , q̃ illi , qui sperat ultra q̃ mutuauerit sibi reddi.Itẽ bonum charitatis, q̃ post Deum incipit ad amorem suiipsius,plus astringit me ad mutuum,q̃ ad donũ:quia minus lædor ex primo:q̃ ex sc̃do. ęquũ est ergo,ꝓ minus liceat ꝑperate,non plus. Item vsura durius interpretatur,vbi læditur vnus tm̃.s.recipiens.hic duo.s.dans,& recipiens.& de isto vsurario mentali uide qd̃ no. Ioan.An.post
4 Inn.in d. c. consuluit.sup verbo sperantem.†vtrũ aūt in foro pñali simoniacus mentalis reddere sit astrictus . dicit Ho. ꝓ non:sed vsurarius mentalis tenetur in foro conscię reddere: sed non in foro iudiciali;quia Ecclesia non iudicat de occul-
5 tis.& q̃ est rō dr̃iæ †quare magis tenetur reddere in foro cōscientiæ vsurarius,q̃ simoniacus: qa vsura est prohibita in nouo,& veteri testō:nec dispensationem Papæ recipit.de vsur. c.super eo.sed simonia ꝑ constōnes Papæ tm̃,q̃ posset dispẽsare.secus ergo in his,q̃ sunt simoniaca in veteri testō : quia in istis idem,quod in usura.

A D D I T I O.

a ¶Vel dignitates.Vide Car.in cle. 1.de seque.poss.in cle.fi.de procu. & in cle.1.§.quem.in fi.de conces.præb.& in cle.auditor.versi.comprehendit dignitates.de rescr.Gem.in c.1.in prin.de eo qui mittitur.Panor.in c.in nostra.de rescrip.

Ne prelati vices suas,&c.

VIs o de simonia in genere:submittit de quadã ipsius spẽ. s. ne prælati &c. habetur de materia.j.q. 3.per totum.21.q.2.c.fi.

S V M M Æ.

1 *Emolumenta, quæ ex spirituali iurisdictione proueniunt, vendi non possunt.*
2 *Pœna,quæ imponatur episcopo simoniaco.*
3 *Pœnæ sunt perpetuæ,vbi aliud non exprimitur.*
4 *Plebani rurales non habent iurisdictionem.*
5 *Verba[committo tibi vices meas.]exponuntur,committo tibi iurisdictionem meam.*
6 *Emit quidam ab Ecclesia Romana,vel à rege iurisdictionem,& officium cuiusdam terræ vsq; ad certum tempus:in fine sui temporis quidam commisit delictum:tamen antequam fuerit mulctatus, uenit alius successor,qui emit omnia iura fiscalia.cuius esse dẽt pœna istius delicti.*

PRæterea. Qui dat pecuniã: vt epalẽ, vel aliã iurisdictionẽ exerceat,officio priuatur : & conferens canonicè punietur.h.d. cũ se.primò ponit excessum:qd̃ sc̃dò punit pñum auctorita
1 te.¶†No.j.ꝓ emolumenta, q̃ ex spũali iurisdictione prouenniunt,vendi nō pñt.qd̃ intelligit Ho.ipsi exercẽti iurisdōnẽ : sed nō exercenti iurisdōnem obuentiones tpales vendi pñt. j̃.e.c.fi.Ho.dicit,ꝓ ẽt exercenti vendi pñt: dũ tm̃ ipsa iurisdictio nō vendatur: & sic debeant tunc separari isti cōtractus: vt ex vna parte simplex iurisdō cōmittatur : & ex alia parte vendantur fructus:ita ꝓ cōtractus isti non misceantur, vt s̃. de re.pmu.c.ad qōnes.& nō intelligas hoc dcm̃ Ho. de fructibus ꝑuenientibus ex iurisdōne,qbus emptis , iurisdō nō eẽt inempta. j.q.3.c.si qs obiecerit.& hẽt locũ ista ꝑhibitio non solũ in iurisdōne ecclesiastica:sed ẽt tpali,vt in Auth. vt iud. sine quoquo suf.ꝑ totũ.& de man.prin.§.j.& §.illud.officia ẽt tpalia(puta baylia, vel castellaniatũ) si sunt spũalibus annexa,nullo mō licet emere:sed est simoniacum.s̃.ti.j. c.cōsulere.q̃ aūt sint fructus,q̃ pñt ꝑuenire ex iurisdōne. dic vt ī cle. statutis.de ele.fa.fatetur tm̃ In.& Ho.ꝓ si ipsa iurisdō,vel ꝑuentus eius vẽduntur:spes mali est turpe lucrũ,& cōtra legẽ. nō tm̃ cōmittitur simonia:cũ nō vendãtur spũalia, nec spũalibus annexa.¶Quid aūt in curia Rom.quò ad simoniã,& am
2 bitũ.no.Io.An.s̃.ti.j.c.j.¶Sc̃dò no.†pœnã, q̃ imponitur epo simoniaco:qa priuatur ptãte cōferendi illud offm̃: nec moderatur tps priuationis.Iō intelligit Ho. ꝓ ista priuatio sit ppetua,vt in 10.coll.de vas.q cōtra.consti.Lotha.feu.alie. c.si cle
3 ricus.†Itẽ qa vbi aliud non exprimitur , pœnæ sunt ppetuæ . de consti.c.ex lr̃is.& 50.di.c.j.& l.& puto.ff.de postu. ¶Ter-
4 tiò colligit hic gl.ar. †ꝓ isti plebani rurales non hñt iurisdōnem:nã si ipsi emunt,vt hic dr̃:satis patet, ꝓ ipsam non hñt : qa rei suę emptio non valeret,vt l.rei suæ.ff.de contrah.emp.
5 ¶Quartò no.gl. †ꝓ ista verba [committo tibi vices meas.] exponuntur:cōmitto tibi iurisdōnem.ad hoc j̃.de of. dele.c. iudex.& duob.c.se.li.6.¶Circa emptionẽ fructuũ iurisdōnis
6 ad tps subijcio talem qōnẽ. †quidã emit ab Ecclesia Romana,vel à rege iurisdōnem,& offm̃ cuiusdam terræ vsq; ad certum tps:in fine sui tpis quidam commisit delictum: tm̃ anteq̃ fuerit mulctatus,venit alius successor,qui emit oīa iura fisci. q̃ritur cuius esse debeat pœna istius delicti primi, vel secũdi. Cy.disputat hanc q.in l.extra territoriũ.ff.de iuris.om.iud.& concludit,ꝓ primus, non sc̃dus habeat istud ius exigendi: vt sic consideretur tps contractæ obligationis: non tps exactionis,uel condemnationis.facit.ff.de vsufr. l.defuncta fructuaria.& quod no.Bar.in l.fi.vbi Bal.ff.so.ma.

S V M M Æ.

1 *Eps,vel archid.pōt committere vices suas,non tm̃ pretio. Rationem reddit. num. 2.*
3 *Eps non debet dissimulare,si videt iudicium peruerti. Et dissimulans qua pœna puniatur.nu.4.*
5 *Concessio iurisdictionis sub annuo censu an sit simoniaca.*
6 *Eps an possit dare ordinarium.*

QVoniam. Primò ponit excessum, quẽ expressa cã fieri ,phibet. Se-
1 cundò pœnã addit ibi[ꝓ si quis.]¶No.j.†ꝓ eps, vel archid.bene pt committere vices suas,non tm̃ pretio.vt c. Romana.de ap.& in cle.& si principalis.de rescri.vbi not.de
2 istis officialibus foraneis.¶Sc̃dò no. †cãm huius iuris prohibitiui.s.quia ista venditio tendit ad grauamen subditorum:tales.n.emptores extorquent pecuniam per fas, & nephas : & de minima culpa maximam faciunt.& sæpe puniũt bursam, vbi puniendæ essent personæ.in Auth.de mand.prin.§.oportet.sc̃dm Host.qui ex hoc sentit, ꝓ emptori fructuum iuridicorum applicentur immobilia, q̃ occasione delicti venirent confiscanda:quia iste censetur fructus. legistę tm̃ de hoc dubitant in simili casu : si maritus recepit castrum in dotem , ad quem pertineāt oēs fructus dicti castri,vt l.pro onerib.C.de iure do.si aliqua domus,vel possessio cōfiscetur rōne delicti: an soluto matrimonio debeat esse sua,tanq̃ fructus iam perceptus:vel debeat redire ad hæredem mulieris , ad quẽ dos
3 reuertitur.dic vt l.fi.ff.so.ma.¶Tertiò not.ꝓ†eps non debet dissimulare,si videt iudicium ꝑuerti.concor.43.di.ca.Ephesijs.tacet.n.vt recipere posit censum promissum ab emptore:licèt subditorum grauatorũ clamores intelligat. & qñque qd̃ peius est,facit vicarium,& excusat se.cōtra id,qd̃ not.86.
4 di.c.j.& 3.& 83.di.c.error.sc̃dm Ho. ¶†Quartò no.ꝓ epi talia cōmittentes puniuntur pœna canonica.s. depositionis cũ nota infamiæ.j.q.3.& c.fi. & perdit ptãtem conferendi offm̃.
5 s̃.c.prox. ¶Querit glo.†vtrùm ista concessio iurisdōnis sub annuo ꝑtio sit simoniaca.dicit,ꝓ sic:qa iurisdō ẽ spũalis:pōt tm̃ certũ pretiũ exercenti deputari,vt no,s̃.ca.proxi.& ꝑ hoc dicit Ho.ꝓ platus malè facit,si dicit [vendo tibi iurisdōnem ad me spectantẽ vsq; ad annũ:& totũ lucrũ tuũ sit .] secus si dicat[pro salario constituo tibi centũ: & tu iurisdōnem exerce.& obuenientiã mihi computa,& redde.]hoc.n. est licitũ , sc̃dm In.& Ho.& dicit Ho.ꝓ hoc casu oīa,q̃ obueniunt, sunt scribenda:vt sciatur qs , à quo,quare,qñ,quãtum,& qualiter receptũ sit,& expensum.& Auth.de man.prin.§. coges autẽ. coll.3. & de colla.§ iubemus.& de hoc de ob.ad rati.ca.vno. & vide qd̃ no.Ho.in summa.e.ti.§.añ fi.ver. in summa notan
6 dum.& se.¶†Sc̃dò quærit gl.vtrũ eps possit dare ordinariũ , dic,vt in gl.Ho.dicit,ꝓ in duobus casibus eps dat ordinariũ. primò creando officialẽ: cui generales vices suas committit: & si alio noīe appelletur,vt vicedñs, vel vicarius: quia nō est curandum de nomine.s̃.de procur.c.petitio , & hoc pōt facere ad vnum annum,& plures,vt sibi placuerit.secundò facit perpetuum ordinarium,confirmando,conferendo,vel instituendo in beneficio,cui sit annexa iurisdictio. de offi.ordi.c. cum ab ecclesiarum.vel de consuetudine.de elec.c.dudum.& in hoc secundo casu licèt concedi non debeat sub censu nouo,vel veteri augmentato.de cen. c.prohibemus . potest tamen sub antiquo non diminuto,vt ibi. & uide de hoc 11.q.j. c.experientiæ.

S V M M Æ.

1 *Regimen animarum non est committendum pretio.rationem reddit. num.3.*
2 *Sacerdotum officium non debet exponi venale.*
3 *Rector si non pōt iusta de cã interesse diuinis:poterit eps tunc alteri tanquam vicario committere curam animarum.*

QVoniam. Regimen eccleſię ſub annuo cē ſu committi non debet. primò narrat conſuetudinem.quam ſecundò prohibet.tertiò cauſam reddit.ſecūda ibi[nec id.]¶No.j.ꝙ Papa reprobat hic conſuetudinem contra ſacros canones introductam. vtrùm autem poſt reprobationem poſsit induci de nouo.dic vt c.ſtatutum.de ele.in cle.& l.dudum.C.de contrah. emp.&
1 quod dixi.ſ.de in integ.reſt.c.conſtitutus.¶Secundò no.†ꝙ regimen animarum non eſt pretio committendum.nā ut dicit Ho.nec in perpetuum:nec ad annum: nec ad momentum vendendum eſt regimen animarum,vt ſ.c.proxim.¶Tertiò
2 no.†ꝙ ſacerdotum officium non debet exponi venale.& hac de cā ſtatuitur, ne clerici ſine titulo promoueantur, vt ſ.de
3 præb.c.cum ſcd̄m.¶Quartò not.†rōnem,ꝙ emptor non cō ſideret æterna præmia:ſed terrena.vnde Io.3.[quod natum eſt ex ſpiritu,ſanctum eſt:quod natū eſt ex carne, caro eſt.] ſpiritualis ergo promotio quærit æterna: carnalis verò quærit tpalia,& carnalia.pura ergo debet eſſe ſacerdotis intētio, vt in diuino officio contempletur ſolum Deū,& eius retributionem,non tpale commodum.& eſt contra clericos,qui currunt ad funus diuitis vſurarij,& pauperem vilipendunt. unde uerſus.Cum moritur diues.&c.ad pauperis funus. &c.
4 ¶ Quærit gl.pone,†ꝙ rector nō poteſt iuſta de cauſa intereſſe diuinis.dicit glo.ꝙ epiſcopus poterit tunc alteri committere,tanquam uicario,curam animarum. ad hoc ſ. de appel. c.peruenit.& de cle.ægro.c.de rectoribus.& de elect.ca.cum ex eo.lib.6.per iura videtur,quòd epiſcopus hoc debeat,ſecundùm Io.An.& uide quod no.Io.An.poſt Doct. ſ.de præben.c.ſignificatum.vbi quærit,an liceat ſacerdoti locare operas ſuas ad diuina.

S V M M AE.

1 *Fructus eccleſiæ concedi poſſunt ad affictum, vel ad annuum cenſum.*
2 *Locator ante finem temporis non pōt expellere conductorem.*
3 *Succeſſor in digni ate an teneatur ſtare locationi:quam prædeceſſor facit in ſeptennium.*
Quid de ſucceſſore in præbenda.nu.4.
5 *Hæres locatoris an teneatur pro tpe, quo colonus expellitur, ad intereſſe in caſibus,in quibus ſucceſſor non tenetur ſtare locationi.*

1 QVerelam †Fructus eccleſię ad affictum, vel ad annuum cenſum concedi poſſunt.& primò ponit conductoris querelā. ſecundò dat ei iudicē.ibi [ideoq;.]¶No.j.ꝙ iſte rector cōceſſit ad firmam fructus eccleſiæ per ſeptennium.religioſis aūt adminiſtrationem habentibus ad tm̄ tempus non videtur licere.quod dic vt in cle.monaſteria.de re.ec.non alie. ¶Scd̄ò no.ꝙ hic locator expulit conductorem. an aūt teneatur pœ-
2 na l.ſi quis in tantam.dic vt in d.l.C.vnde vi. ¶Tertiò no.†ꝙ locator ante finem temporis non poteſt expellere conductorem.tenetur ergo ad patientiam,& ſic ad factum, vt no.in l. 2.ff.de ver.ob.ergo videretur,ꝙ nō precisè deberet cogi:ſed ſufficeret intereſſe præſtari.iuxta no.in l.ſtip.non diui. §.Cel
3 ſus.ff.de ver.obl.per Bar.¶Quærit gl. †ſi ille, qui locauit ad ſeptēnium,moriatur ante.an ſucceſſor in dignitate teneatur ſtare conductioni.diſtingue:aut locatio fuit facta ꝓ vtilitate eccleſię,& pecunia ſit in eā cōuerſa:& tenet ſucceſſor.aut nō in vtilitatē:& non tenetur ſtare,ad ſimilitudinem vſufructuarii:qui locat ad certum tps,& añ moritur, vt l. ſi quis domū. ff.loca.de hoc ēt no.12,q.2.c.alienationes.& l.de laicis.& 16. q.j.c.poſſeſsiones.& pro hoc gl.j.facit.C.de ero.mili.an. per hanc.in fi.& l.his ſcholaribus.in fi.cum ibi ſi. ¶Opp.& vř,ꝙ ſucceſſor in dignitate nōn teneatur ſtare locatori prędeceſſoris,vt l.emptorū.C.loca.dicit Io.An.ꝙ illa l. loquitur in ſucceſſore ſingulari:puta emit à locatore rem alteri locatā: poterit.n.expellere illum conductorem,vt ibi. Sed hic loquitur in ſucceſſore vniuerſali(puta prælato)qui debet fideliter pro ſequi,quos nouit ſuo prædeceſſori fideliter paraſſe, ut in c.
4 hoc ius placiti.12.q.2. ¶†Quid in præbēdario,an locationi per eum factę ad quinquennium maiori,vel minori tempore (ſi moriatur interim) ſucceſſor in præbenda teneatur ſtare. diſtingue.aut ſine cauſa rationabili:& non tenetur ſucceſſor ſtare.aut cum cauſa:& tūc aut cum auctoritate epiſcopi: aut ſine.ſi cum auctoritate: & tunc aut ex rationabili cauſa interpoſita:& tenebitur ſtare ſucceſſor,niſi ex hoc probaretur eccleſia læſa:quia tunc beneficio reſtitutionis intra quadriēnium poterit reuocari.aut ſine auctoritate epiſcopi: & tunc ſucceſſor non tenetur ſtare tali locationi.conſenſus autē epiſcopi non videtur in iſtis temporalibus locationibus exigendus:ſed in perpetuis ſic.de his,quæ fi.à præ.c.tua.& ſ.ut ecc. bene.c.vt noſtrum.& vide de re.ec.non ali.c.ſi vna.& prædicta locum habent in ſucceſſore in beneficio.Sed quia vt plurimum res cōceſſæ aliis ad tempus certum, vel incertum,ad alios transferuntur:an illi teneantur ſtare tali contractui.no. Cy.in d.l.emptor.C.loca.doctor meus ſic notabiliter diſtinguit.an ſucceſſor teneatur ſtare locationi ꝑdeceſſoris, refert. aut eſt ſucceſſor vniuerſalis: & non eſt dubium,quòd teneatur ſtare.C.loca.l.viam veritatis.aut eſt ſingularis: & tunc refert.aut colonus habebat ius in re: aut non. ſi habebat ius in re,ſucceſſor tenetur ſtare,vt l.prima.§.idem ait.de ſuperfic. Non obſtat l.vectigal.ff.de pignor.quia ibi res non vadit ad ſucceſſorem: imò reuertitur ad auctorem,extincto iure, in quo fundabatur ius poſſeſſoris. & eodem modo non obſtat l.ſi quis domum. ff. loca.ſi verò colonus non habebat ius in re:& refert.aut loquimur in vxore, ad quam reuertitur fundus dotalis,ſoluto matrimonio:& tenetur ſtare locationi factæ per maritum. vir enim licitè contraxit propter generalē adminiſtrationem,& dominium, quod habebat in re dotali,conſtante matrimonio.aut loquimur in alio contractu: & tunc refert. aut locator non habebat plenam adminiſtrationem:& tunc ſucceſſor non tenetur ſtare, vt dicta l.ſi quis domum. ibi enim fructuarius non habebat adminiſtrationem pleno iure:ſed reſpectu ſui iuris tantùm.aut locator habebat plenam adminiſtrationem.& reſpectu ſucceſſoris:& tenetur ſtare colono, vt l.ſi filio. §.ſi vir. ff.ſoluto matrimonio. aut habebat plenam adminiſtrationem reſpectu rei: non tamen reſpectu ſucceſſoris: & tunc refert. aut loquimur in ſucceſſore dominii: & non tenetur ſtare colono, vt dicta l. ſi quis domum.aut in ſucceſſore adminiſtrationis,vel officii:& tunc ſucceſſor tenetur ſtare colono nomine ipſius officii,quod gerit,ſi tamen locatio anteceſſoris fuit ritè facta:aliàs non,ut in iſto capit. perſona verò propria ipſius ſucceſſoris non obligatur ex officio anteceſſoris in officio. C. de decurio.l.prouidendum.libro 10.In caſibus tamen, in quibus dixi, quòd colonus ſingularis in re non tenetur ſtare colono,per l. emptorem.C.loca.fallit,& primò in l.fina.C.de iure fi.ſecundò ſi fuit reſeruatum ius coloni,vt l.ſi mercedem.§.fin.de actio. empti. tertiò ſi colonus fecerat expenſas: quia non poteſt expelli,niſi reſtitutis expenſis,vt l.colonus.ff.de vi & vi arm.
5 & iſta ponit D.Bal.in dicta l.ſi filio.§.ſi uir. ¶†Iuxta prædicta quæritur,in quibus ſucceſſor non tenetur ſtare:an hæres locatoris teneatur pro tempore, quo colonus expellitur, ad intereſſe.Ala.& Tan.quòd non:niſi inquantum ad ipſum ꝑuenit,licèt hæredes rectoris teneantur eccleſiæ de mala adminiſtratione:ſicut hæredes tutoris pupillo.C.de hæred. inſtitu.l.vltim.aliter.Goffred.vt hic in nouella. & de hac materia vide in ſumma huius titu.per Hoſtien.& per Cy. & in dicta l.emptorem.

De

De magiſtris.

VIſo qualiter ſpiritualia prohibētur pecunia concedi vel recipi:eſt vidēdum de his,quę habēt inſtar ſpiritualium, videlicet de magiſtro, & licētia docendi. de prima parte habēt 37.di.c.maximè.100.di. c. qbuſdā. 43.& 56.di.c.miſerum.& c.ſtatuimus.8.q. 1.c.oportet.Et ad ſecundam partem rubricę facit. 1.q.3.cap. vendentes.cum.c.ſe.reperitur in cle.congruit.de elec.offic. & c.cum in magiſtrum.de cle.non reſi. c.relatum.& c. tuę. & de loca.c.1.de teſtamentis.c.relatum.cum ſi.

S V M M AE.

1 *Cathedralis eccleſia,& qualibet collegiata,quæ ad hoc ſufficit,debet prouidere de vna præbenda magiſtro in grammatica.*
2 *Iudex eccleſiaſticus debet prouidere, vt pauperibus non ſubtrahatur opportunitas addiſcendi.*
3 *Exigi nil debet pro licentia docendi.*
4 *Licentia petenda eſt,antequam quis doceat.*
5 *Impediens vtilitatem eccleſiæ promoueri,debet priuari beneficio.*
6 *Doctores debent habere præmium pro lectura.*

QVoniam. Sūma totius tituli.primò quò ad primam partem rubricæ: ſecundò quò ad ſecundam talis eſt. † Cathedralis
1 eccleſia,& quælibet collegiata,quæ ad hoc ſufficit, prouidere debet de vna præbenda magiſtro in grammatica, qui clericos eccleſię,& pauperes ſcholares gratis doceat. qui magiſter à prælato cum Capitulo, vel maiori parte ipſius eligi debet:quorum negligentiam ſupplet ordinarius. Metropolitana eccleſia etiam habebit theologum. & ſi vtrique non ſufficit,grammaticum in aliqua eccleſiarum ſuarum, quæ ad hoc ſufficiat,prouidere debet: vt theologi poſsint haberi prælati. & Capitula ad theologiæ ſtudium aliquos dociles mittere debēt,quibus prouidebunt,ſi ſui redditus eis non ſufficiant. & docentes in theologia,donec docuerint:& ſtudentes per quinquennium integrè præbendarum ſuarum fructus percipiunt, conſuetudine,vel ſtatuto contrario non obſtante.& hæc omnia faciunt ad primam partem rubricæ. quò ad ſecundā pro licentia docēdi,prætextu alicuius cōſuetudinis,nil debet exigi,vel promitti.ob hoc promiſſum remittitur: & ſolutum reſtituitur.idonei legere volentes,prohiberi non debent. cōtra facientes officijs,& dignitatibus priuabuntur. ¶ Not.primò
2 †ꝙ ſpectat ad eccleſiaſticum iudicem prouidere:vt pauperibus non ſubtrahatur opportunitas addiſcendi. Imperator ēt multa priuilegia contulit ſtudentibus,vt in Aut. habita. C.ne filius pro pa. per doctores.n. reſpublica gubernatur:vt patet in proemio Inſtitu.in fi.¶Secundò no.ꝙ attenditur in ſcholari,vt accedat animo proficiendi.qui.n.non proficiunt,melius facerent,ſi ſe,& parentes inanibus ſumptibus non vexarent. ff.de inof.teſta.l.j.ſecundùm Hoſti.qui remittit ad no. de offi.
3 primi.c.vno.in fi.¶Tertiò no.†ꝙ pro licentia docendi,nil debet exigi. prouiſum etiam hodie eſt, quantum debeant doctorandi expendere pro ſolemnitate doctoratus. & de pœ
4 na contrafacientis in clem. cum ſit. eodem. titu. ¶ Quartò no. † quòd antequam quis doceat, debet petere licentiam, quæ debet gratis concedi.& eſt contra doctores, qui à ſcholaribus primò legentibus ex conſuetudine,petunt paſtum. Item & contra ſcholares, qui irrequiſitis doctoribus mandant per ſcholas, quòd repetent aliquam Decretalem. & innuit, quòd facultas docendi ſit omnibus idoneis concedenda.quod eſt verum, niſi eſſet nimia multitudo magiſtrorum: vel alia iuſta cauſa ſubſit. ſemper enim attendenda eſt
5 cā,de accu.c.cum dilecti. ¶ Quintò no. †ꝙ priuari debet bn̄ficio,qui vtilitatē eccleſię impedit promoueri: quia ſi non hr̄ magiſter:nec diſcipuli.ſicut alibi dicitur:ſi non eſſent auditores,non eſſent doctores.6.quæſt.1.c.ex merito. & vide i Hie-
6 ro.ad Ruſt.2.in fi.¶Sextò no.†ꝙ doctores debent habere ꝑmium pro lectura.de quo in glo.

S V M M AE.

1 *Exigi nihil debet pro licentia docendi.*
2 *Obligatio contra iura exacta remittenda eſt.*
3 *Gratis aliquid accipiens,tenetur gratis impendere.*
4 *Prælatus ſi non dat alicui licentiam eundi ad ſcholas,niſi prius recepto pretio,an erit ſimonia.*
5 *Superior ſupplet inferioris negligentiam,appellatione poſtpoſita.*
6 *Negligentiam inferioris intra quantum tempus ſit licitum ſuperiori corrigere.*

1 PRohibeas. †No. primò nihil exigēdū ꝓ licētia docēdi. verſa vice doctores nō dēnt emere ſcholares.nō.n.tenet ꝓmiſsio,qua ſcholaris ſe obligat audire certū magiſtrum.ff.de var.& extra or.cog.l.1.§.proinde.& de cōd.& dē.l.Titio.§.2.¶Scd̄ò no.
2 †ꝙ tenetur quis remittere obligōnē cōtra iura exactā.facit l.
3 ſi quis accepto tulerit.ff.de condi.inde. ¶Tertiò not.† ꝙ qui accepit aliquid gratis,tenetur gratis impendere.& ſequitur à contrario ſenſu, ꝙ ſi non accepiſſet gratis,non tenetur gratis impendere.Sed dic,ꝙ argumentum à contrario ſenſu non vēdicat ſibi locum iſto caſu:& in omni alio, quando ex eo reſultaret abſonus intellectus:vel iuri contrarius, vt plenè not.D. Bal.in l. conuenticula. C. de epiſ. & cle. Et circa hoc quærit
4 Io.An.† ſi prælatus non dat alicui licentiam eūdi ad ſcholas, niſi prius recepto pretio an erit ſimonia.dicunt quidā,ꝙ ſic: nam ſi ipſa licentia ſpiritualis eſt,& ex ſpirituali competit poteſtate,ergo eſt ſimonia.ſ.de ſimo.c.tua nos.ſm̄ Innoc. nō eſt ſimonia.ſed turpe lucrum. aliter no.j.eo.c.pe.§.j. de hoc per
5 Archid.37.di.c.de quibuſdam.¶Quartò no.†ꝙ ſuperior ſupplet inferioris negligētiam, ap.poſtpoſita.quod eſt verùm,niſi negligentia reuocetur in dubium: & ſuper hoc litigetur. de reſt.in integ.ꝓ to.¶Circa hoc querit.ſi hodie eſt lata ſnīa ꝓ p̄lato:& cras prouidet:& decima die fuit appellatum.dicit Ho. totum retractandū:ſicut ſi poſt ap.eſſet facta prouiſio.ad hoc de ap.c.non ſolum.li.6.Cum autem deuolutio poteſtatis non vertitur in dubium:nec cauſa rationabilis opponitur,appellatio non obſtabit.de ſup.neg.præla.c.fi.& patet rō.ſ. de his, q̄ fi.à p̄la.c.ex ore.¶Op.in caſu huius.c.ſicut prohibitum eſt accipere,ita & dare.& ſic ex vtraque parte vertitur turpitudo: ergo videtur reſtitutio deneganda.cuius contrariū dicit text. vnde videtur obſtare.ff.de condi.ob tur.cauſam.l.1.&l. 3. §. ſi ob turpem.Sol.dicit gloſ.plus deliquit,qui accepit: quàm ille,qui dedit.ideò repetitio conceditur.hanc ſolutionem no.ꝑ limitatione dictę l.j.vbi eſt æqualis turpitudo hincinde: ſecus ſi ex parte recipientis maxima: ex parte autem dantis parua. Ex parte enim prælati cenſetur crimen concuſsionis:ſed non ſimonia,quæ exigitur in officio ſpirituali, ſm̄ Inn. Sed Vin. j. c.ꝓxi.dicit,ꝙ committitur ſimonia,ſi vendatur licentia docēdi;licèt non habeat curam animarum annexam,ſi detur pecu-
6 nia pro iudicatu.j.q.3.c.ſaluator.¶Quærit Io.An.†poſt quātum tps ſit ſuperiori licitum ſupplere iſtam negligentiam.ſentit glo.ꝙ poſt menſes,qui dantur ſuper beneficiis conferēdis, dū allegat.c.nulla.alijs videtur hoc referendum ad ſuperioris arbitriū:cū iſta prouiſio nō ſit ꝑpetua:ſicut bn̄ficialis.vñ ſatis æquè minus dabitur:maximè cum ſchola iam ordinata deficeret,mortuo magiſtro,vel aliter.dicit tamen Io.An.monitionem dicto caſu neceſſariam.facit quod no.de re iu.c.ad apoſtolicæ.li.6.in gl.fi.

S V M M AE.

1 *Magiſtri debent alijs dignis docendi licentiam impartiri gratis.*
Magiſtri vt ſint digni, quales eſſe debeant.

2 *Doctor si vult legere per seipsum, nec det alteri licentiam: an debeat hoc compelli.*

1 QVanto. †Not.primò, ꝙ magistri debent alijs dignis docendi licentiã imparti ri gratis:magistri.n.vt sint digni, dñt esse subtiles in interpretando:& copiosi in discernendo. vt C. de professo. q in vrbe Cõstan. l.vna.li. 12.Item coaptare se debent ingenio discentium.8.q.1.c.oportet.nec debent se habere arrogantes 47.distin.c.habet.de hoc in Hiero.super Titum. ¶Querit gl.
2 †si doctor vult legere per seipsum, nec det alteri licẽtiam: an debeat ad hoc compelli.tenet gl.ꝙ debet.Idem Vin. & Ab.& Host. qui dicit,ꝙ aut inuidia ipsum mouet:& in hoc reprehendi tur.s̃.eo.c.j.aut odium,vel alia corrupte la.& idem.11.q.3.c. 4.nam & si ipse sit valde idoneus:tamen expedit,vt collegam habeat.de offi.archi.c.fi.& est potentissima ratio, sm̃ Hostiẽ. quia talis cum alio proficeret, qui cum ipso non proficeret: cum in hoc multum valeat amor magistri,& acceptus modus legendi.iste ergo profectus non impediatur.s̃.c.1.

S V M M Æ.

1 *Magistrum debet habere non solùm ecclesia cathedralis, sed aliæ collegiatæ: si suppetunt facultates.*
2 *Magister in ecclesia à quo sit eligendus.*
3 *Prælatus non debet doceri: sed docere.*
4 *Præbenda potest assignari non canonico.*
5 *Ecclesia vnaquæque, si pro se non sufficit ad prouidendum magistro, debent plures coniungi.*
6 *Magister à diuitibus an possit recipere collectam.*
7 *Præbenda si fuerit assignata magistro: an debebit aliquis eligi in canonicum ad illam præbendam.*
8 *Religiosus, maximè monachus, an possit eligi in magistrum.*

1 QVia non. No.primò†ꝙnon solum ecclesia
2 cathedralis:sed aliæ collegiatæ, si suppetunt facultates,debẽt habere magistrum. & idem hodie est statutum in monasterijs:quorum suppetunt facultates:tenentur.n.habere magistros, qui monachos ipsorũ instruant in primitiuis scientijs.de statu mo.c.ne in agro.§.5.
2 ¶Secundò no.†à quo debet eligi iste magister.dicit text.ꝙ à plato cũ Capitulo.dicit Io.An.ꝙ magis requiritur in tali ele-
3 ctione consensus Capituli,q̃ prælati:†prælatus.n.non dẽt doceri:sed docere.illi uerò de Capitulo sunt instruendi:vnde ipsorum interest,vt talis eligatur.cuius modus acceptabilis sit, & diligatur,sm̃ Hosti.vnde Quintilianus.lib.2.de oratoria institutione.[vt præceptoris est officium docere:ita discipulorum præbere se deciles:scia.n.conualescere nequit,nisi sociata fuerit tradentis, accipientisq; concordia.] & est etiam hic argumentum,ꝙ collatio beneficiorum spectat communiter ad Capitulum.de quo.s̃.de elec.c.cum ecclesia.¶Tertiò not.
4 †ꝙ quandoq; non canonico assignatur præbẽda.& dicit tex. ꝙ à Capitulo.quod intellige, cum solũ Capitulum ordinat p̃bendam:si verò spectat ad solum prælatum,ipse solus ordinabit:si simul ambo:& simul ad illos hæc ordinatio pertinebit. facit de offi.ordi.c.ad hoc.sm̃ Ho.¶Quartò no. ꝙ ista prouisio fit magistro ad tempus.s.quandiu præstiterit in docendo. vnde Seneca epistola.9.[Qui vtilitatis causa assumptus est: tã diu placebit,quãdiu vtilis fuerit.]& ad hoc,ꝙ aliquis habeat præbendam,& non sit canonicus: & quandoque econuerso.
5 vide quod no.s̃.de consti.cum.M.Ferra.¶Quintò not.†ꝙ ecclesia prouidet magistro:quid si vnaquęq; pro se non sufficit. dic,ꝙ debet coniungere simul plures: vt sic fiat contributio inter eas.de cen.c.procurationes.de statu mo.c.in singulis.hodie per quos debeat magistris prouideri.vide .j̃. eod. c. inter
6 solicitudines.in cle.¶Quærit glo.†nunquid magister à diuitibus possit recipere collectam.glo.tenet,quòd sic.no.etiam de hoc.27.distinct.c.de quibusdam.& 18.distinct.c.de eulogijs. Hostien.dicit,ꝙ magister,qui non eget,non potest facere collectam:licèt possit recipere gratis oblatum.Sed si eget (licèt à pauperibus nihil petat) à diuitibus est eius inopia releuanda.nam & Sabinus à scholarib. suis sustentabatur.ff.de orig. iur.l.2.circa fi.& bona dona sunt dãda doctoribus. de hoc.3. q.7.c.tria.ver.apud vrbem.non tũ debent doctores,& magistri quærere magnas diuitias. vnde legitur Socratem dixisse. [Abite diuitiæ pessimę,ego vos submergam:ne à vobis mergar.]& Valerius.lib.8.c.7.ponit,Anaxagorã dixisse, cum de studio reuersus suas possessiones desertas vidisset [Nõ essem saluus,nisi ista perijssent.] & Seneca epistola. 18. [multis ad philosophandum obstitere diuitiæ.] ¶Quæro.quid si non vacet aliqua præbenda,de qua magistro assumpto valeat prouideri.dicit,quòd quilibet de ecclesia debet tm̃ de suo, ꝙ faciat vnam præbendam.de ijs quæ fi.à præla.c.fi.sed hoc non videtur bene dictum;quia præbendarum sectio prohibetur, vt.c. antepe.de præbẽ.so.ibi loquitur,cum fit defalcatio perpetua pro priuata vtilitate.hic ad tps, & ꝑ publica vtilitate. ꝑterea bñ valet ꝑpetua sectio præbendę facta ex cã. s̃.de præben.c. vacante.& tpralis tprali toleratur.de præb.c.nec essent.¶Se
7 cundò quærit glo. †si magistro fuerit assignata præbẽda:an debebit eligi aliquis in canonicum ad illam præbẽdam.tenet ꝙ non,propter conuenientiam commodi temporalis. Idem Io.An.tenet:non curret eis igitur tempus ad eligendum: cum differat auctoritate iuris mandantis fructus alij assignari.
8 ¶Querit etiã Io.An.†an religiosus,maximè monachus possit assumi in magistrum.videtur ꝙ non: quia dẽt habere officium plangentis,non docentis.16.q.1.c.monachus. ad quod bene facit.e.q.c.nemo.quia in vno officio dispar non debet esse professio:nec possunt coniungi,quibus studia sunt diuersa. 7.q.1.c.Noua.& qm̃ bonus monachus vix facit,&c.16.q.1.c. legi.multò minus bonum magistrum:nam in talibus cythara cum psalterio &c.de cle.coniu.c.diuersis sallacijs. In contrarium facit Hiero.monet monachum,vt discat multo tempore,quæ postmodum doceat:& ꝙ prius discipulus sit, quã magister.16.q.1.c.sic viue.& e.si clericatus.Item melius esse credo præponere monachum scientem,& honestum , q̃ seculare clericum scientem,& inhonestum.c.doctos.& maximè cũ isti gratis doceant:nec idonei sunt prohibendi.so.dicit Hosti. ꝙ aut talis se ingerit:& repellitur.aut à superiore mittitur. & ab illo,ad quem spectat,licentiatur:& tunc est admittendus. 16. q.1.c.moderamine.& de offi.ord.c. quanto. abstineat tamen à scientijs prohibitis.ne cle.vel mo.c.non magno.& c.fin.hæc etiam exposcit non solum vtilitas proprij mon̄. sed etiam vniuersalis Ecclesiæ.ad hoc de cler.non resi.c. ad audientiam. & dicit addendum,quod not.de statu mo.c.quod Dei. de hære. c.cum ex iniuncto.& c.excommunicamus.Non obstat,quòd non habet officium docentis.quod est verum, nisi ad illud eligatur,vt c.nemo potest.quia licèt eodem momento non possit ecclesiasticis officijs,& monachali regulæ deseruire:potest tamen hæc diuersis horis.Non obstat dispar professio : quia intelligitur de contraria . Nam aliàs certum est, quòd in vna vniuersitate sunt diuersorum corporum hominum diuersa genera:sed nec quò ad officium magisterij sæcularium, & regularium diuersa sunt studia. nam & diuersarum scientiarum discipuli faciunt vnum corpus, vt medici, legistæ, canonistæ, grammatici, logici, & poetæ: & ita concludit Ioann. Andr.

A D D I T I O.

a ¶Aliæ collegiatæ Ecclesia collegiata quæ dicatur.vide Car.in cle. statutũ in 4 quæstio.de elec.Feli.in c.in nostra.vers. item scias quòd non sequitur.de rescri.& in c.accedentes.vers.dicit etiam Oldr.de præscri.

S V M M Æ.

1 *Doctorum vt sit copia, prouidendum est, vt discipuli eligantur, qui ad magisterium assumãtur.*

2 *Prælati ecclesiarum debent mittere ad studia literarum viros dociles.*
3 *Ecclesia illuminatur doctoribus, & scientia.*
4 *Doctores appellantur firmamentum.*
5 *Clerici studentes in theologia percipiunt omnes fructus, dum sunt in studio.*

1 SVper specula. No.primò,†quòd vt sit copia doctorum, prouidendum est primò,vt discipuli eligantur, qui ad magisterium assumantur.qui ergo vult replere doctoribus ciuitatem , prouideat primò circa discipulorum fauorem:quia de
2 discipulo fit magister.¶Secundò no.† quòd ecclesiarum prælati debent mittere ad studia literarum viros dociles. refert enim Valerius lib.1.c.1.ꝙ Senatus decem filios prudentũ Romanorum misit in Tusciam pro recipienda disciplina sacro-
3 rum.¶Tertiò no.†ꝙ Ecclesia illuminatur doctoribus, & scię-
4 tia:& etiam mundus.j̃.de hære.c.cum ex iniuncto.†appellantur doctores firmamentum.quia ipsorum interest multos relinquere discipulos instructos , qui & cathedram ascendere
5 mereantur. ¶ Quartò not.†ꝙ clerici studentes in theologia percipiũt omnes fructus,dum sunt in studio.& sic fructus bñficiorũ cedũt in ꝓprietatẽ beneficiati:vnde potest de illis prouelle disponere.de quo de offi.ord.c.præsenti.li.6.Aduerte tamen,ꝙ ad hoc vt hẽant istud bñficium, siue priuilegium : requiritur,ꝙ studeãt in loco solemni,& studio gñrali.de cle.nõ resi.c.tuæ.& intellige quem esse in scholis , etiam si aliquando diuertat ad curiam,vel alibi statim reuersurus : quo casu nec diuertisse videtur.de pœni.di.j.c.diuortium.Item intellige studentes non tantũ, qui in studio morantur:sed etiam operam dãtes.C.de epi.& cle.l.generaliter. cętera vide in nouella hic: quæ leuissima sunt.

De Iudæis.

S V M M Æ.

1 *Iudæi dicuntur à tribu Iuda.*
2 *Sarraceni vnde dicantur.*

Iso de his, qui spiritumsanctum per simoniã vendendo Deum dehonorant: sequitur de his, qui dehonorant malè colendo . ex quo verò tractaturus erat de his malè colentibus,submisit deeorum seruis.quòd dupliciter intelligitur . scilicet de seruis propriè, qui distinguuntur à liberis.de quibus.j̃.c. Iudei.c. ad hæc. & c.si iudeos.sic quandoque familiaris ponitur pro seruo.de seruis non ordi.de fami.de prima , & secunda parte rub. 23. q. 8.c.dispar.& 22.q.j.c.caue.23.q.4.5. & 6. per totum. & specialiter de Iudæis.28.quęstio. 1.cap. Iudei. de Sarracenis vide.11.q.3.c.ad mensam.de seruis vido.54.di.c.mancipia.cum se.repetitur in cle.congruunt de rescrip.c.eam te.de testi.c. Iudei.& c.licèt vniuersis.de ap.c.cõsuluit.de deci.c. de terris. de conuer.infi.c.fin.de bapti.c.debitum.de vsur.c. post miserabi
1 lem.†dicuntur autem Iudæi à tribu Iuda:quæ ceteris erat ho
2 norabilior.†Sarraceni à Sara libera vxore Abrahæ.Iudæi legem Mosaycam seruãt : Sarraceni non recipiunt ipsam : nisi quinque libros Moysi.

S V M M Æ.

1 *Iudæus non habet mancipij Christiani commercium : non tamen debet carere pretio.nu.2*
3 *Solidus quantum valeat.*
4 *Casus, in quo res potest emi ab inuito.*

PRęsenti. Si seruus emptus à Iudæo causa mercimonij,factus est,vel fieri desiderat Christianus,pro 12.so.redimitur.& primò ponitur constitutio bimembris,scilicet de baptizato, & baptizari volente:secundò ponitur eius causa.ibi[quia bono.]¶No.
1 primò,†quòd Iudęus nõ habet commercium mancipij Christiani.& circa hoc vide,quod no.in l.multum.ff.de ver. obl. & l.apud Iulianum.§.fi.de leg.j.facit.C.ne Christia.mã.l.j.¶Se-
2 cundò not. † quòd licèt Iudæus non possit de iure possidere mancipium Christianum:non tamen debet carere pretio . & sic potest Iudæus bona alia possidere; ex quò prohibetur spe
3 cialiter de mancipio Christiano.¶Tertiò no.†quantum æstimatur seruus.scilicet.12.so.& credo, ꝙ hic solidus debeat capi pro floreno.de quo in l.quicunq;.C.de ser.fugi.de qua autem moneta intelligatur.dic vt.j̃.e.c.fi.amplior tamen ęstimatio fit seruorum in l.fi. C.communia de le.¶Quartò no.ꝙ cogitur quis quandoque distrahere rem suam,regulariter cõtra
4 vt l.nec emere.C.de iur.deli.¶Quintò no.†ꝙ admittitur qm̃que quilibet ad emendum rem ab inuito. quid ergo si plures concurrant.dic vt in glo.Io.An.dicit,quòd episcopus loci debet eligere magis idoneum.ff.de accu.l.fi plures.& j̃.de procur.c.si duo.lib.6.facit.j̃.de rescrip.l.fi duobus.in fi.

S V M M Æ.

1 *Iudeus non potest habere seruum in seruitio personali: sed bene in reali.*
2 *Licitum aliquando est aliquid per quandam consequentiam: quod non licet directò.*
3 *Spurius non potest possidere bona patris: tamen si cum alio contrahit societatem: et socius suus instituatur hæres à patre eius, spurius habebit partem per mediam personam: quam pro se habere nõ posset.*
4 *Liber potest esse conditionatus.*
5 *Exigendum nihil est ab originarijs vltra quàm consuetum sit exigi.*
6 *Ius colonarium perditur mutatione loci ad locum facta de originario.*
7 *Seruitus acquiritur ex tempore.*

MVltorum Iudæus Christianum in seruum habere non potest.hoc primò.in ascriptitium verò potest.secunda ibi [hi
1 verò.]¶Not.primò, † quòd Iudęus non potest habere seruũ in seruitio personali, sed bene potest in reali. ¶ Secundò not.
2 †quòd quandoque aliquid est licitum per quandam consequentiam, quod non licet directò: principaliter enim Iudęus non potest possidere mãcipium Christianum: sed si est ascriptitius,bene potest.sicut dicimus de iure patronatus,vt l.huiusmodi.ff.de contrahen.empt.& l.quędam. de acq. re. do. cum aggregato ergo bene poterit mercari mancipium Christianũ:sed principaliter hoc non posset.†sicut nec spurius ꝑt possidere bona patris:tamen si cum alio contrahit societatem,&
3 socius suus instituatur hęres à patre eius,spurius habebit partem per mediam personam:quam per se habere non posset.
4 ar.ff.de li.le.l.si is qui duos.¶Tertiò no.†ꝙ qm̃q; aliquis est liber,tm̃ est conditionatus.de istis talibus dic vt.C.de agri.& cẽ. & C.vbi decuri.vel coar.& C.ne rei do.vel tẽp. l. j. ¶Quartò
5 not.† quod ab originarijs nihil est exigendum , vltra quàm consuetum sit exigi.& dicit Ioan.An.quod est ar.contra illos, qui tallias exigunt.potest tamẽ hoc dici speciale in odium Iudeorum.dominari enim non possunt.ad idem.j̃. eo. c.sicut remittit.ad no.s̃.de immu.ec.c.nõ minus.& c.aduersus.¶Quin
6 tò no.†quòd mutatione loci ad locum facta de originario ꝑdit quis ius colonarium : similiter mutatione seruitij . de istis originarijs,& ascriptitis vide 54.dist.c.generaliter.& per Ho. in summa de na. ex li.ven.§. sic fecimus , & an possint testari. vide in Specul. de instrum. edi. §. compendiosẽ. post prin
7 cip. ¶ Sextò colligit gloss.argum.†quòd seruitus acquiritur

ex tempore.& seruari debent seruitia cõsueta &c. de hoc no. in l.cum de in rem verso. ff. de vsur. & l. si certis annis. C. de pac.& plenè.s̃.de cen.c.peruenit.por glo.& Doctores.

IVdæi. No. ꝙ prohibetur quis quandoque aliquid de nouo facere:sed iam factum potest licitè possidere. sicut quædam impediunt contrahenda, quæ non dirimunt iam contracta,vt l.pluribus. §. & si placeat. ff. de ver.obl.& c.quemadmodum.de iureiur.¶Secundò no. ꝙ permittit veteres possidere.& sic poterit reficere,non mutata tamen facie synagogæ,vt. j̃,eod. c.consuluit.& l.1.§.si quis ędificium.ff.de ope.no.nun.& l.2.§.reficit.ff.de iti. actuq; priua.super.c.quia nihil est.

S V M M Æ.

1 *Prohibita non licet attentare aliquo colore quæsito.*
2 *Iudei ad fidem conuersi retinent bona sua:nec eis priuantur.*
3 *Conuersus ad fidem ita debet habere partem bonorum patris, & matris,& agnatorum:sicut & illi,qui remanent in infidelitate.*
4 *Filius tenetur patrem iudæum alere.*
5 *Medicamina non licet recipere à iudæis licèt boni sint medici.*

IVdæi. Excommunicari debent Christiani, qui in domo seruiunt Iudeis, vel Sarracenis.hoc primò.& etiam seculares principes, qui Iudæos baptizatos bonis suis spoliari permittunt.hoc secundò.¶No.primò
1 †ꝙ non licet attentare prohibita aliquo colore quæsito, etiã sub obtentu alendorum puerorum. concor. l. athletas. §.ait pretor.ver.siue autem principaliter.ff.de his,qui no.infa.¶Se
2 cundò no.†ꝙ Iudæi ad fidem conuersi retinẽt bona sua,nec
a eis priuantur;quia mutant statum in melius. & colligitur, ꝙ Iudei habent dominium rerum suarum.facit quod no. Inn.s̃. de consan.& affi.c.quod super his.¶Tertio no.ꝙ melior debet esse conditio illorum,qui ad fidem sunt cõuersi: nam nec vt ingrati possunt excludi ab hæreditate.in Auth.de sanc.epi. §.antepe.in fin.& C.de epi.& cle.l.Deo nobis.§.1.¶Quartò
3 no.†ꝙ conuersus ad fidem ita debet habere partem bonorũ patris,& matris,& agnatorum:sicut & illi,qui remanent in in fidelitate;quia per conuersionem iura sanguinis non tollũtur.
4 †vnde filius tenetur patrem iudæum alere:& econtra.29. distin.c.si qui filij.& 28.distin.§.ecce.¶Opp.dicitur hic,&.s̃.c. 1.ꝙ Iudei,& Sarraceni non possunt possidere mancipia Christiana,nec familiares.sed contra prima ad Thi.5.c.ibi[Si qui serui sint sub iugo,etiam infidelium,dominos suos honorẽt.] & 1.Pe.1.[subditi estote dominis,etiã discolis.]Io.dicit Gos. illud intelligendum est secundùm antiqua tempora, quando paganus non trahebat seruos suos ad ritus suos. hodie (quia id faciunt)dissoluitur ius seruitutis,cum etiam dissoluatur ius matrimonij.24.q.2.c.si infidelis. vel auctoritas Apostoli, & Petri habet locum in illis,qui sunt ascripti glebæ. de quibus. s̃.c.2.potest enim Papa interpretari dicta Apostoli, & euangelij.24.q.j.c.iam nunc.¶Secundò op.& videtur, ꝙ Papa nõ debeat imponere Iudeis legem: quia nihil ad nos de his, qui extra,&c.so.vt in gl.3.quæ ponit multos casus, in quibus Ecclesia exercet iurisdictionem in Iudeos.& alios addit Ioa.An. videlicet vt vsuras nobis reddant.de vsur.c.post miserabilem. & alia debita soluant.C.de Iude.l.Iudei. Item ꝙ per habitũ, vel signum à nobis distinguantur.j̃.e.c.in nonnullis.& vide in
5 Concilio Vien.de testi.c.cũ Iudei.†Item nec licet nobis ab ipsis(licèt boni sint medici)medicamina recipere, vel cum ipsis balneari.24.q.j.c.nullus.remittit Host.ad summam. eo. tit.§. & in quibus grauentur. & not. etiam de hoc plenè.28.quæst. 1.cap.sæpe.

A D D I T I O.

a ¶Bona sua.nisi ea,quæ quæsiuerit ex vsuris,vt hic,c,per abbatem.

S V M M Æ.

1 *Nomine non debet gloriari, qui illud impugnat.*
2 *Opem præstans delinquenti plus peccat,quàm ille,qui delinquit: vbi sine eius auxilio delinquere non valeret.*
3 *Auxilia,quæ defendunt,præstari à Christianis infidelibus.*
4 *Excommunicati ferentes prohibita Sarracenis,efficiuntur serui, & priuantur bonis.*
5 *Pœna,quam imponit Papa laicis ratione delicti, non applicatur sibi, sed iudici seculari.*
6 *Casus,in quo liber homo efficitur seruus.*
7 *Excommunicatus à canone potest iterum excommunicari ab homine.*
8 *Excommunicatio secunda quid operetur.*
9 *Effectus iniustæ sententiæ quis sit.*
10 *Excommunicatus difficilius resurgit,et gratiã Dei recipit,quàm alius peccator non excommunicatus.*

ITa quorundam Christiani deferentes Sarracenis merces prohibitas:vel in ipsorum nauibus ministrantes,excõmunicati sunt, & rebus suis priuandi, & capientium fiunt seruii.& primò ponit duplicem Christianorum excessum: quem secundò tripliciter punit,secunda ibi[tales.]¶Not.primò ꝙ
1 † non debet gloriari nomine. qui impugnat illud quò ad effectum.quia nomina debent esse consonantia rebus,vt Insti.de dõ.§.est & aliud.facit.j̃.de excess.prælat. cap. quàm sit graue. ¶Secundò innuit iste text.quòd ad hoc vt habeat locum pœna,requiritur,quòd deferant animo impugnãdi Christianos. & sic illud gerant in mente.contra quod videtur. j̃.eod. c. significauit.ipsa enim exportatio est prohibita,vt in iuribus allegatis in glo. 2.expone ergo ad impugnandos. idest ex quib. impugnari possint,licèt forsan illud in mente non gerunt. ad
2 hoc.ff.de aqua plu.arcen.l.i.§.4.dum exponitur verbum,noceat.idest nocere posit. ¶Tertiò not.†quòd præstans opem delinquenti,quasi plus peccat,quàm ille,qui delinquit,vbi sine illius auxilio delinquere non valeret.facit ad illa, quæ dixi plenè.s̃.de offi.dele.c.j.& l.is qui ope.ff.de fur.¶Quartò not.
3 †de duplici auxilio deferendi arma, & gubernandi nauem piratarum.de alio multiplici auxilio dic vt dixi.in d.c.j.vbi glo. magistra.& c.j.de pœ.in cle.gubernantes enim nauem æquantur in delicto pugnãtibus.j̃.de pen.c.quod in dubijs. ¶Quin
4 tò not.†istos excommunicatos seruos fieri priuatos bonis:& bene potest imponere Ecclesia istam pœnam ratione criminis,secundùm glo.est enim istud crimen ecclesiasticum.C.de epi.& cler. Aut.clericus. vel dic,quòd Papa ostendit hic,quid
5 principi facere incũbat.& collige, † ꝙ pœna,quã imponit Papa laicis,delicti ratione,non applicatur sibi: sed iudici seculari.facit.j̃.de hære.c.cum secundùm leges.li.6.¶Sextò no.†casum,in quo liber homo efficitur seruus.& vide.j.di.c. ius gen.
7 & Institu.de iure perso. §. fina. & l. manumissiones.& l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iu. ¶ Septimò not. † quòd excommunicatus à canone potest etiam excommunicari ab homine.de quo hic in gl.si similis glo.est.3.q.4.cap.Engeltrudam. ¶Glo.in ista quæstione arguit pro & contra.& soluit,ꝙ possit quis pluries excommunicari: sed tunc quæritur de effectu
8 secundę excommunicationis.& dic vt in gl.Host.dicit,†quòd iustæ excommunicationis specialiter,& nominatim prolatæ, quò ad primam pronũciationem,triplex est effectus.primus, ꝙ Ecclesia declarat illum,licèt occultum,à Deo fuisse separatum propter peccatum.propriè etenim nõ excommunicatio, sed peccatum separat à Deo.secundus, vt à communione Ecclesiæ separetur,per iura,quæ allegat glo.& quò ad hos duos effectus,excommunicatus amplius non communicatur. tertius, vt ab hominibus Catholicis sit exclusus, donec fuerit absolutus. de sentent.excommunicat.c.à nobis. & ca. nuper, Effectus verò secundæ sententię est et am declarare illum ex nouo delicto à Deo proiectum. & idem intelligas tertio de
9 tertia. quartò de quarta excommunicatione. † Effectus verò iniustę sententię vnicus est,scilicet vt talis, tãquam à Deo separatus, per se, & per alios euitetur: donec illud per iudicem

dicem suum decernatur:& quotiescunq; iteretur,sníæ iste est effectus.vbi autem certum sit,quòd sententia sit nulla, nullus est illius effectus.de excess.præla.c.cum ad quorundam.de offi.dele.c.contingat.de sen.excõ.c.solet.li.6.tenendum est au-
10 tem firmiter,secundùm Hosti. † ꝙ excommunicatus difficilius resurgit,& gratiam Dei recipit,quàm alius peccator non excommunicatus:& quòd orationes,& alia opera, quæ facit de genere bonorum,debiliora sunt,quàm in alio.remittit Hostien.ad summam de pœni.§.& an fictè.¶Do bannito an iterum possit banniri.vide in Spec.de accu.ad fin.& j̃.de sen.ex com.c.cum pro causa.& Bar.in l.de pupillo. §. si de pluribus. ff.de oper.no.nun.vbi an semel possit quis absolui ab omnibus excommunicationibus.

S V M M Æ.

1 *Iudei veteres synagogas in pristinum statum reparare possunt: nouas non possunt construere.*
2 *Refectio facilius conceditur,quàm de nouo constructio.*
3 *Refectio propriè sumpta quid de notet.*
4 *Synagoga si corruit funditus,an poterit reparari.*

1 COnsuluit. †Iudei veteres synagogas in pristinũ statum reparare possunt:nouas construere non possunt.& sunt duæ partes.secunda ibi[verum.]¶No.primò†ꝙ facilius conceditur
2 refectio,q̃ de nouo constructio.vnde constitutio legalis in patrimonio,quæ prohibet noua castra fundari,non extenditur ad refectionem castrorum.facit l.1.§.si quis ædificio.ff. de oper.no.nun.& ibi tangit Bar.facit.s̃.de feu.c.2.& c.cum apostolica.de his quæ fi.à præla.& l.de pupillo.§.si quis riuos. ff.
3 de op.no.nun.¶Secundò no.† ꝙ refectio propriè sumpta nõ denotat aliud,nisi quòd res in statu pristino conseruentur:nõ
4 autem amplientur,vel aliter exornentur. ¶ †Quid ergo si synagoga funditus corruit:an poterit reconstitui. ar.quòd non. ff.de ver.ob.l.inter stipul.§.socrum.& l.repe.§.rei mutatione. ff.qui.mo.vsu.amit.& istud c.cum iuribus.s̃.alle. inducit Ioa. An.ad quæst.an episcopus possit restituere presbyterum à se reuocatum,inuito patrono.de quo per Io.And. j̃. de rescrip. c.quamuis.lib.6.

S V M M Æ.

1 *Conuersatio assidua extra domum eiusdem est effectus cum illa, quæ habetur cum familia in domo.*
2 *Domestici dicuntur assiduè conuersantes,quamuis extra domum.*
3 *Conuersatio prohibetur inter eos, quorum studia sunt diuersa.*

AD hæc. In familiari seruitio Iudeorum Christiani esse non debent.prohibet,& phibitionis causam reddit,ibi[quoniã.]
1 ¶No.primò,†ꝙ eiusdem est effectus assidua conuersatio extra domum,cuius est,quę habetur cum familia intra domum.
2 & est ar.†ꝙ ita dicuntur domestici(ad hoc vt à testimonio repellantur)illi,qui extra domum assiduè conuersantur,sicut si
3 in domo propria habitarent.¶Secũdò no.† ꝙ prohibetur cõuersatio inter eos, quorum studia sunt diuersa. ¶ Tertiò no. præsumptionem,quòd facilius ex conuersatione assidua infidelis traheret fidelem ad infidelitatem, quàm fidelis infidelem: licèt quandoque sit econtra,vt.j̃.de diuor.c.gaudemus

S V M M Æ.

1 *Cogendus nullus est ad fidem.*
2 *Ecclesia suscipit baptizari volentes.*
3 *Iniuria non est irrigandа Iudeis in personis, vel in rebus.*

SIcut. Iudei voluntarij baptizandi sunt:inuiti cogendi non sunt:nec sine iudicio puniendi, nec spoliandi:nec in suis festiuitatibus perturbandi:nec ipsorum cemiteria violanda: nec ipsorum corpora exhumanda.ptes patent.¶No.primò,†ꝙ nullus cogendus est ad fidẽ:
1 si tñ baptismum recepit.(licèt inuitus)Christianus est, si coactio fuit conditionalis,non absoluta,vt.s̃.quod me.cã.c.dilectus.¶Secundò no.† ꝙ Ecclesia suscipit baptizari volentes.si
2 enim saluat corpora fugientiũ ad se.de immu.ec.c. inter.multò magis animas,quæ prætiosiores sunt.de peni.& remi. c.cũ infirmitas.¶Circa hoc quærit Ioa.An.de filijs Iudeorũ.dicit, ꝙ si sint adulti(nisi sponte elegerint)baptizari non debent.de paruulis dicit Ioa.ꝙ inuitis parentibus non baptizantur. Ita no.28.q.1.cap. Iudeorum filij.& ibi vide rationem.& vide de
3 hoc per Archi.40.di.c.qui sincera.¶Tertiò no.†ꝙ in personis, vel in rebus non est Iudeis iniuria irroganda. quare autẽ Ecclesia Iudeos sustineat,cum peccent mortaliter.no. in d.c. qui sincera.& de materia huius c.vide.C.eod.l. diem sabbati, cum multis alijs legibus illius ti.

S V M M Æ.

1 *Comes itineris eodem priuilegio vtitur,quo priuilegiatus.*
2 *Priuilegium concessum illis,qui debent se absentare pro aliquo negotio,incipit,cum exeunt:& durat,donec reuertantur.*
3 *Indulgentia simpliciter concessa intelligitur concessa cum obseruantia iuris communis.*
4 *Cibum non est licitum sumere cum infidelibus absque gratia: sed cũ modestia,& gratiarum actione.nu.5:*
6 *Infideles quare magis vitamus in conuiuio,quàm in colloquio.*

QVam sit. Ponit duas indulgentias illorũ, qui paganis prædicant.secunda ibi [insuper.]¶No.primò,ꝙ concedit Papa priuilegium huic episcopo,& socijs.concor.quod no.2.q.7.§.his ita.
1 † comes enim itineris eodẽ priuilegio vtitur,quo priuilegiatus.ad hoc.j̃.de priui.c.licèt.& ibi concor.in glo. concor. l. & Aut.habita.C.ne filius pro patre.& quod no.in cle.j. de pœn.
2 ¶Secundò no.†ꝙ priuilegium concessum illis, qui debent se absentare pro aliquo negotio,incipit cum exeũt,vt patet hic, dum dicit[cum exhibitis.]&c.& durat,donec reuertantur.qd dic, vt l.miles. & l.si cui.§.1. ff. ex quibus causis ma.¶Tertiò
3 no.quòd dicit[seruata temporum.]&c quòd indulgentia simpliciter concessa, intelligitur concessa cum obseruantia iuris communis:sicut cum conceditur inhabili, quòd posit facere testamentum.Intelligitur enim cum debita iuris solemnitate,
4 vt l.si quando.C.de inoffi.test.¶Quartò innuitur hic,†quòd absque gratia non est licitum sumere cibum cum infidelibus. de quo in glo.& 11.q.3.c.ad mensam. vbi no. qualiter magis
5 vitamus excommunicatos,quàm paganos. ¶Quintò not.†ꝙ cibus debet in domo infidelis sumi cum modestia, & gratiarum actione: vnde misceri debet sacrarum scripturarum lec-
6 tio.de consecra.dist.pe.c.in omnibus.¶Quærit glo. †quare magis vitamus infideles in conuiuio, quàm in colloquio. dic vt in gloss.& alia ratio assignatur in cap.omnis.alloga.in glo. quia facilius quis decipitur inter epulas.22.quæsti.3.c.vnusquisque. &c.

S V M M Æ.

1 *Prohibitum aliàs,causa redemptionis captiuorum videtur concessum.*
2 *Limitata causa limitatum producit effectum.*
3 *Merces prohibitæ non sunt deferendæ hostibus tempore treugæ.*
4 *Treuga quid dicatur.*
5 *Constitutio puniens deferentes arma,& lignamina, comprehendit etiam transmittentes per nuncios.*
6 *Iurans non ire cum mercibus, nisi pax fiat:si vadit tempore treugæ cum mercibus prohibitis,excommunicatus,& periurus est.*
Et quid si iurauit non ire,nisi fiat pax,vel treuga: & tempore treugæ vadit cum mercibus prohibitis.nu.7.
8 *Merces prohibitas an sit licitum deferre pro redemptione captiuorũ.*

SIgnificauit. Sunt tres partes, quæ patent in litera. secunda ibi [illi quoq;.] tertia.ibi [ad vltimum.] & h.d.pro redimendis captiuis licet ire in Alexandriam,iurantibus,ꝓ nihil deferent subsidij extra redemptionis articulum. Portās,vel mittens etiam post treugam merces prohibitas excommunicatus est. tertiò dicitur,quòd pacis appellatione non venit treuga. ¶Not. primò
1 †quòd alias prohibitum causa redemptionis captiuorum videtur esse concessum.necessitas enim propria, vel suorum excusat à pœna.ar.l.cotem ferro.ff.de publica.& ff.quod metus cā.l. ſt quidem.& collige,ꝓ ab hostibus redimitur ꝗs ab alio per pecuniā.vtrū aut ille,qui redemit,habeat actionē contra illū redemptū.dic vt in l.nā & Seruius,ff.de neg.ge.imò videtur,ꝓ posit detineri,donec pretium soluat,vt.ff.de testa,l.qui
2 testō.§.1.¶Secundò no.†ꝓ limitata causa limitatum producit effectū.oia.n.quæ ad redemptionis articulum pertinent:videntur permissa,ar.c.præterea.de offi.dele.& l. ad rem mobilem.& l.ad legatum.de procur.alia verò,quæ nō tangunt articulū redēptionis,remanent in statu suo.ar.ad hoc. ff. de peti. hære.l.si quis.& l.admonendi.de iureiur. ¶Tertiò no. in ver.
3 illi quoq;.†ꝓ tpe treugæ non sunt merces prohibitæ hostibus
4 deferendę:sicut nec tpo guerræ: †quia treugaēnon est pax p-
2 petua:sed securitas ad tps psonis,& rebus concessa.¶Quartò no.in ver.illud sicut.coniuncto verbo concilij. de quibus.s̄.c.
5 ita quorundam.†ꝓ constitutio puniens deferentes arma, & lignamina comprehendit ēt transmittentes per nuncios,& sic quò ad pœnā imponendam non refert,faciat quis per se, vel per alium.qd' dic vt l.hæc verba. ff. de adul. & l.aut qui aliter. quod vi aut clā.per Bar.& l.si vnus.§. seruus meus. ff. de iniu. per eundē.idē si ratum habet delictum suo noīe cōmissum,c. cum quis.de homi.li.6.¶Quintò no.in ver.ad vltimum.duos
6 intellectus.vnus est,†ꝓ qui iurauit non ire cum mercib. nisi pax fieret:si vadit tpe treugæ cum mercibus prohibitis est ex
7 cōicatus,& piurus est.secūdus,†ꝓ qui iurauit non ire,nisi fiat pax,vel treuga.si tpe treugę tūc vadit cū mercib. ꝓhibitis,ex cōicatus est,sed non periurus:licēt.n. posit isto casu accedere tpe treugæ: non tā merces prohibitas deferre. ideò incidit in pœnam iuris,si deferat:sed non in pœnam constitutionis.
¶Quærit glo.dicitur in tex. quòd excepto redemptionis arti
8 culo &c.†an ergo pro isto articulo licitum sit deferre merces prohibitas.glo.tenet,ꝓ non:nisi auctoritate Papæ.Inn. arguit in contrarium.pro quo facit de sa.san.eccle.l. sancimus. &.s̄. de pigno.c.1.pro hoc facit iste tex.ibi [intrandi causa.] &c.p̄terea aliæ merces licitæ possunt portari, dummodo non sit guerra.dicit Io.An.ante factum,cōsule cum gl. maximè quia si Sarraceni viderent merces has posse deferri: nollent aliam redemptionem:& portantes haberent istud velamen paratū. post factum tene cum Inno.& Hostien.quasi necessitas redēptionis illos excuset à pena. 11.q.3.c.quoniam. de obser.ieiu. consilium illud autem est certum, quòd causa redemptionis captiuorum non est licitum exercere pyraticam artem in galeis Sarracenorum:quia isti directò impugnant Christianos, non sic qui arma,& necessaria subministrāt, secundùm Inno. & prædicta induco ad quæst.pone, ꝓ aliquis repertus est portare in naui,vel in scapha merces licitas, & illicitas prohibitas à statuto.nunquid omnia sunt publicanda fisco,vel communi.& quid si res deprehenduntur in via prius,quàm veniāt ad locum prohibitum.de his plenè vide per Cyn.in l.1. C. de nau.fœ.& hic ponas: quia eleganter arguit pro vtraq; parte.

A D D I T I O.

a ¶Quia treuga. Adde Alexan.& Doc.in l.conuentionem. cum multis concor.Ioidem per cum signatis.ff.de pac.Panor.in c. nouit. de iudi. Bald in ti.de pace Constan.§.vasalli,qui tempore in prin.

S V M M Æ.

Excommunicati sunt, qui cum Sarracenis tempore guerræ habent aliquod commercium:vel aliquod eis præbent subsidium.

1 *Et eis deferentes mercimonia.nu.2*

Quis tales excommunicatos poterit absoluere.nu.3

1 QVod olim. †Excommunicati sunt, qui cū Sarracenis tēpore guerræ habent commercium:vel aliquod eis præbent subsidium.& primò excomunicat. secundò hortatur illos,quibus scribitur.¶No.primò,quòd concilium Lateran.s̄.eo.c.ita quorundam. prohibet deferri arma,
2 & lignamina pro galeis,†c.istud extenditur ad omnia mercimonia,quandiu durat guerra,ergo à contrario sensu, si nō durat,ista alia mercimonia deferri possunt. cessante ergo guerra, durat prohibitio: & canon solū habet locū in mercibus, quæ faciunt subsidium ad pugnandum:vel pertinent ad dispēdium terræ sanctæ.vt.s̄.cap.proxi.& ita tempore non guerræ est prohibitio in mercibus non prohibitis.dicit Hostiē. quòd
3 esset necessaria declaratio.¶ Quærit gloss. †quis poterit absoluere istos tales.dicit quòd episcopi, ex quò Papa sibi non reseruauit.de sen.excō.c.nuper.& idem dicit Host.quò ad sēntiam canonis:sed si ab hoc excommunicati essent ab homine,ab illo,vel eius superiore absoluendi essent.quod dic, vt.s̄: de offi.or.c.ad reprimendam.hodie Papa temporibus, quib. solet facere generales processus (scilicet semel in anno)tales excommunicat:& sic sententia hominis ligati tales non absoluuntur hodie ab alio,quàm à Papa:imò difficulter illos absoluit.& adde quod no.Io. And. j. eo. c. excommunicamus.§. sanè.& ad hoc prodest scire, quid contra excommunicatum alia excommunicatio operetur.

S V M M Æ.

1 *Iudei de iure debent esse perpetuæ seruituti subiecti.*
2 *Contumelia non est impendenda pro gratia.*
3 *Prouerbia vulgaria allegantur loco iurium.*
4 *Prouerbium quid sit.*
5 *Delicta quædam sunt adeo grauia, quòd nedum dicere, vel facere: sed nefas est cogitare.*
6 *Christianus quilibet debet, quæ fieri videt in cōtumeliam creatoris, denunciare Superiori: vt corrigat illum talem.*

ET si Iudęos Iudei nutrices,vel seruientes Christianos habere nō debent.cōtradicentibus interdicetur Christianorum commercium,& quatuor facit. ponit exordium. secundò facti narrationem. tertiò prouidet, quartò pœnam iubet im-
1 poni. ¶ No.primò,†quòd de iure Iudei debent esse perpetuæ seruituti subiecti.Culpa enim,& delictum auctorum suorum deriuat ad posteros, vt. 1. quæstio. 1. cap.citò turpem. ibi [facto auctoris successio damnatur heredis.& vindicta glorię celestis transit ad posteros.] regulariter verò contra.C.de pœnis. l. sancimus.de hoc.1.quęst.4.per totum. ¶ Secundò
2 no.† quòd pro gratia non est contumelia impendenda.ingrati enim reuocantur in seruitutem,vt C.de ingra.li. & supra de ser.non ordi.cap.2.& 3. ¶ Tertiò no.quòd allegatur hic vulgare prouerbium.& dicit Io.†quòd vulgaria prouerbia loco
3 iurium allegantur,vt hic,& ff.de offi,proconsu.l.solent.§. fin. & de lega.3.l. si chorus.de iureiuran.c.quemadmodum.Tullius lib.2.rhetoricorum.†.dicit, quòd prouerbium est sententia generalis, cui consuetudo fidem attribuit: communis opinio ad sensum accommodat:incorruptę veritatis integri-
4 tas acquiescit.¶Quartò no.retributionem familiaris inimici similem his tribus exemplis. Ideo Boet. [Nulla est efficacior pestis ad nocendum:quàm familiaris inimicus.] de hoc. 93.distinct.cap.si inimicus.& Hiero.ad Pa.& Ma, secundo c. [Leuius est professum inimicum cauere: quàm hostem latentem sub amici nomine sustinere.] ¶ Quintò no. †quòd quę-
5 dam sunt delicta adeo grauia, quòd nedum dicere vel tacere: sed nefas est cogitare. vnde Seneca alibi de delicto quodam ait. [Summa enim prudentia summi viri maluerit illud incredibile scelus, & vltra audaciam positum preterire, quàm, dum vindicare vellet, iudicaret posse fieri.] ¶ Sextò no.in ver.alia insuper.†quòd quilibet Christianus debet, quę fieri videt in contumeliam creatoris, denunciare superiori,ut corrigat illum talem: non autem ipse vlcisci, vt l. nullus,C,eo.titu,& s̄.eod,ca.sicut.est ergo iste de casibus, in quo qui patitur,videtur consentire delicto, de quo in gl.alia no,per te collige.

S V M M Æ.

1 *Pœna iuris ordinaria,si non potest cadere in persōnam delinquentis, in alia commutatur officio iudicis.*
2 *Statuto cauetur,ꝓ qui extraxerit sanguinem in platea,amputetur sibi manus dextra:si ille non habet manum dextram,commutabitur pœna corporalis in aliam.*
3 *Ecclesia potest ponere pœnam pecuniariam.*
4 *Condemnari potest quis ex eodem processu criminaliter,& ad interesse partis.*
5 *Clericus potest agere pro iniuria sibi illata:similiter & ecclesia.*
6 *Ecclesiasticus potest exequi propter negligentiam domini temporalis.*
7 *Ecclesia indirectè quodammodo excommunicat Iudæos.*

POstulasti. Iudæus,qui percussit clericū, temporaliter punietur:vel interdicetur ei Christianorum commercium, donec satisfaciat.communis diuisio.secunda ibi [ad quod.] in qua respondet distinguendo,& subdistinguendo: quod per te vi-
1 deas.¶No.primò,† quòd si pœna iuris ordinaria non potest cadere in personam delinquentis,in aliam commutatur offi-
2 cio iudicis. & facit ad quæstionem. † statuto cauetur, ꝓ qui extraxerit sanguinem in platea, amputetur sibi manus dextra:pone,ꝓ ille non habet manum dextram; certè cum non habeat eam, commutabitur pœna corporalis in aliam. ita dicit Bar.in l.hos accusare.§.omnibus,ff.de accu.& Auth.sed nouo iure.C.de ser.fug. Sed nunquid ad pœnam arbitrio iudicis agetur ex l.antiqua: vel erit noua accusatio extraordinaria.dicit ibi Bar.ꝓ ex l.antiqua,per l.si criminis. C. ad leg. Iul.de vi,coniuncto dicto.§.& l.seruos.e.ti. facit ad prædicta l.2.C.vt intra certum tempus.& j.de male,c.statuimus. ¶Se-
3 cundò no.†ꝓ Ecclesia ponit pœnam pecuniariam: cuius autem lucro cedat.dic,vt s̄.de offi.ord. c. irrefragabili. & j. de pœnis.c.licēt.vbi plenè.& s̄.de arb.c.dilecti. vbi de pœna cō-
4 uentionali.¶Tertiò no,tex.ibi [faciens læso.] &c.†ꝓ ex eodem processu condemnatur quis criminaliter,& ad interesse partis,ar.contra.l.interdum.ff.de pu.iudi.Sed dic, vt l. interdum.§.qui furem.ff.de fur.per Bar. & c. qualiter, & quando, de accu,per Inn.¶Quartò no.in ver.alioqui.ꝓ si clerico per laicum irrogatur iniuria:agendum est coram iudice sæculari: & in laico extra territorium sui iudicis à quocunque foro: sed offendēs clericum videtur, quòd ex hoc efficitur de eius foro,sicut deliquendo in re ecclesiastica, vt in c.cum sit generale.s̄.de fo.compe.& c.postulasti,per Inno.est tamen statutum Perusij,ꝓ quicunque offenderit Perusinum in quacunque parte mūdi,posit puniri Perusij.Bar.determinat, ꝓ nō,
5 vt refert in l.nequid.de incen.ru.nau.¶Quintò no.†ꝓ clericus potest agere pro iniuria sibi illata:similiter & ecclesia, & sic ex vna iniuria obligatur quis pluribus.quod dic,vt plenè not. j.de sen.exc.c,parochianis.& per Bar.in l.j.§.idem ait. ff. de iniu.vbi quæritur,an per iniuriam illatam clerico competat actio episcopo:vel pro iniuria ciui illata competat actio ciuitati:vel si colono,vel famulo,competat actio domino,ibi
6 vide.& dicā in dicto,c.parochianos.¶Sextò no. † ꝓ propter negligētiam domini temporalis ecclesiasticus exequitur,cōcor.in c.licēt ex suscepto.de fo.compe.cum alijs ibi si. ¶ Se-
7 ptimò no.†ꝓ ecclesia indirectè quodammodo excommunicat Iudæos,dum prohibet Christianos merçari cum eis;separantur enim isto modo à communione fidelium. & maxima est pœna esse inter homines: & hominum carere commercio,vt l.hi qui secundā.C.de apostat.¶Octauò, & vltimò no, quòd Papa prohibet, ne cum aliquo quis mercetur: & sic non oritur obligatio,vt l.is cui bonis.ff.de verb. oblig. in excommunicato an posit contrahere,& alios actus facere.dic, vt in c.veritatis.s̄.de dolo,& contu.per Inn.

S V M M Æ.

1 *Iudæi à Christianis sunt habitu distinguendi: quia non cognoscuntur à Christianis,nisi per signa.nu.2*
3 *Credens agere cum Christiana,si agat cum Iudæa, an peccet grauius.*
4 *Ornatus quis non debet incedere diebus deuotis tempore Passionis.*
5 *Blasphemantes Christum puniri debent per iudicem sæcularem.*
6 *Iniuriam irrogatam Deo, & Saluatori nostro nullus debet dissimulare.*

IN nonnullis. Iudæi, & Sarraceni vtriusq; sexus in terris Christianorū debent vti habitu, per quem à Christianis cognoscantur.hoc primò,In die Passionis non exeant in publicum: nec in contumeliam creatoris prosiliant,secunda ibi [in diebus]
1 tertia ibi [illud.] ¶No.primò,† ꝓ Iudæi à Christianis sunt habitu distinguēdi.similiter meretrices ab alijs,vt l. itē apud Labeonem.§.si quis virgini. ff. de iniu.habitus verò seruorū non est distinguendus ab habitu dominorum,vt refert Seneca.[Ne si serui dominos numerare cępissent,vidētes se numero multò plures, in dominos impetū facerent.]per signa ergo cognoscitur signatū.similiter & nutu quis intelligit rem', de qua agitur,vt l.nutu.ff.de leg.3.& l.iubemus.de testamen.
2 ¶Secundò not.† ꝓ nisi per signa non cognoscitur Iudæus à Christiano:nec liber à seruo:nec discipulus à magistro, vt l.
3 & liberi.ff.de contrahen.emp.¶Tertiò no.† quid iuris de illo,qui credit agere cum Christiana,& agit cum Iudæa: licēt enim simplex fornicatio sit delictum: maius tamen propter qualitatem adiunctam.an ergo ille,qui credit agere cum soluta, agit cū nupta:vel ille,qui credit percutere laicum, percuti clericum: vel priuatum,& percutit in dignitate positum, an ſm veritatem:an secundùm opinionem veniat puniendus. dic,vt dixi.s̄.de biga.c.nuper.& ibi remisi ad Bar. in l. diuus. ff.de sicca.affectata tamen ignorantia pro scientia reputatur.
4 s̄.de clandest.desp.c.fin.¶Quartò no.† ꝓ in diebus deuotis non debet quis incedere ornatus: ornatio enim habitus est signum festiuitatis,& gaudij.& ex hoc præsumitur, ꝓ Iudæi dictis diebus ornatius incedentes vilipendant Christianos: quia ꝑ extrinseca,interiora probantur,vt l.nō codicillum.C. de codic. & Seneca [Indecens habitus exterior malè compositæ mentis est nuncius.] ¶Quintò not. † quòd blasphe-
5 mantes Christum puniri debent per iudicem sæcularem. & loquitur tex.in Iudæo blasphemo.de aliis dic, vt j. de male, c.1.& vide in cle.cedit.eo.tit. & vide pœnam capitalem contra blasphemantes Deum in Auth.vt non luxu. contra natu-
6 ram.j.respon.& §.1.col.6.¶Sextò no,† ꝓ iniuriam irrogatam Deo,& Saluatori nostro nullus debet dissimulare:est.n. ista vindicta publica;quia ius publicum in sacris, & sacerdotibus consistit,vt l.j.ff.de iusti.& iure.

S V M M Æ.

1 *Iudæi non sunt admittendi ad publica officia.*
2 *Committens officium Iudæo punitur.*
3 *Officialis indignè promotus deponitur, & debet restituere salarium, quod accepit.*
4 *Concilium prouinciale exercet iurisdictionem in laicos, qui Iudæis cōmittunt officia.*
5 *Pecunia quæsita ex illicito lucro est erogāda in vsus pauperum Christianorum: per manus tamen dtæcesani.nu.6.*

CVum sit Præponens Iudæum, vel paganum publicis officijs, per concilium prouinciale punitur. & præposito vetatur Christianorum cõmercium:donec dimittat officium:& inde suscepta restituat. & prima pars constitutio. innouans olim prohibita,prohibet, & causas reddit. secunda punit præponentem.tertia punit præpositum. quarta prorogat. secunda ibi [si quis.]tertia.ibi [officiali.] quarta.ibi [hoc idem.]

1 ¶ Not. primò , † ꝙ Iudæi non sunt ad publica officia assumendi:sunt enim infames, saltem infamia facti, vt l. cunctos populos.C.de summa trini. Item non possunt esse testes, vt s̃.de testi.c.Iudæi.& cle.j.de testi.an verò possint exercere officium publicum auctoritate,sed vtilitate priuatum, vt est of ficium tutelæ,& curę,vt l.spadonem.§.iam aũt.de excu.tu.ff.

2 ¶Secundò no.† ꝙ committens officium Iudæo punitur: eligens enim inhabilem ad officium, obligatur ex mala nominatione,vt patet.ff.de magi.conuen. in dignitatibus ecclesiasticis etiam est certum,ꝙ eligentes indignum puniuntur, vt s̃.de elec.c.cum in cunctis.& de postu.c.gratum.cũ si. ¶Ter

3 tiò no.† ꝙ officialis indignè promotus deponitur : & debet restituere salarium,quod accepit. quid si quis est electus ad officium legitimè:sed commisit barateria, ita quòd in medio officij remouetur,an debeat habere salarium.Barto.format istam quæstionem in assessore remoto propter barateriam.& dicit,ꝙ debet habere salarium pro illo tempore,quo culpam non commisit:non autem pro sequenti.& tenetur ille,qui eum conduxit,ad interesse,vt l.si mulier.§.si fundus.ff. loca.tangit gl.in l.diem functo.ff.de offi.assef.facit quod no. in l.2.ff.quod quisque iuris.& no.hic Bar.in l.Mæuia.ff.de an. leg.vbi vĩ casus,ꝙ non debeat habere.dic,vt ibi . ¶ Quartò

4 no.† ꝙ prouinciale concilium exercet iurisdictionem in laicos,qui Iudæis committunt officia: ad ipsum etiam concilũ spectat corrigere,& punire omnes excessus prouinciæ secundùm leges,in Auth.de sanc.epi. §. vt autem omnis status.

5 ¶Quintò no.†ꝙ pecunia a quæsita ex illicito lucro , est eroganda in vsus pauperum Christianorum.& inducit Io.An.ad

a quęstionem.qua quæritur:an teneatur quis potius prouidere,an pauperi hæretico,an extraneo Catholico. de quo plenè.30.dist.c.1.& 42.dist.c.quiescamus. 86.dist.c. non satis. & in Spec.qui fi.sint leg.§.quid si pater.& Hostien.in summa de

6 temp.ord.§.cui.ver.quid si pater.sub.§.7.¶Sextò no.† quòd prouidẽtia diœcesani episcopi est dicta pecunia pauperibus eroganda.est ergo vnus de casibus reseruatis episcopo,scilicet restitutio subtractorum,vel malè acquisitorum. ad idem de epi.& cle.C.l.nulli licere.& C.communia de suc. l. omnes peregrini.de testamentis.c.tua nobis §.1.de ecclesiasti.ti.§.si autem pro redemptione.coll. 9. c. ad hoc.Numeri.5. c. post prin.vbi de stip.tractanda dicit [si non fuerit , qui recipiat , dabunt domino:& erit sacerdotis.] respon.colligitur per Hostien.j̃.de vsu.c.cum tu.ne talia per simplices sacerdotes imbursentur,vel approprientur.& quia in maioribus, & in dubijs est prouidentia diœcesani adhibenda.s̃. de offic. archipres.c.fin.de senten.exc.c. nuper.& quia episcopus generaliter habet dispositionem omnium ecclesiarum suæ diœcesis . 10.q.j.c. regenda. & c. decernimus. & tota diœce. dicitur sua parochia.de rapto.c.j. dicit Host. ꝙ multi sibi hoc occupant hodie de his,& similibus in animarum suarum periculum:ac si essent episcopi disponentes : & transgrediuntur terminos constitutos contra.c.1.de sepul.vnde inhibendum esset, vt sequitur.ar.contra.c.qui satis.de hoc no.de testamentis.c. 2. li. 6.& vide quod no.ibi Io.An.¶Opp.dicitur hic,ꝙ Iudæi non possunt assumi ad publica officia,contra.ff.de decur.l. generaliter.§.fi.so.dic,quod illa l.corrigitur per l.fin.C.eod. tit.& ita ibi Accur.¶Secundò opp.dicitur hic,ꝙ dicta pecunia est diœcesani prouidentia distribuenda:sed contra imò videtur quòd illis,quibus est oblata,sit restituẽda,vt j̃.de homi.c.sicut dignum.§.eos.cum alijs similibus alleg.in glo.so.contraria loquuntur, cum est certa persona , à qua pecunia est extorta:sed hic loquitur,cum est incerta,secundùm gl.Io.And. aliter intelligit istud.c.dixit enim,ꝙ hic loquitur cũ Iudæus, vel paganus non grauat eum , à quo recepit vltra debitum extorquendo:tunc illi esset facienda restitutio. sed loquitur , cum recipit salarium:quod ille maior,qui eum præponit,cui libet soluere tenetur.huic ergo maiori non debet restitui:qa quò ad eum non potest dici indebitum fore solutum : rursus penes istum officialem,qui officium illicitum exercuit,remanere nõ debet.ergo bene prouidet istud.c.ꝙ pauperibus eroganda,sicut turpia lucra sunt fisco applicanda, vt alibi no.

A D D I T I O.

a ¶ Quod pecunia.Pecunia est vita hominis.Bal.in l.si tuis.C.de oper. li. idem in l.receptitia.de consti. pecu.& ibidem dicit pecuniam fideiussorem in necessitatibus.

S V M M AE.

1 *Iudex potest remittere pœnam propter dilectionem, & amicitiam.*
2 *Iudæus licèt non sit capax iurisdictionis,potest tamen emere eius fructus , & prouentus , quos per alios debet exigere , non per seipsum .*
3 *Clerici non sunt immunes à solutione regalium.*
4 *Regalia spectant ad reges:& quæ dicantur regalia.*

EX speciali Iudæi,vel pagani publicis officijs præficiendi nõ sunt. & si eis iura regalia vendantur, Christianus non suspectus ad illa colligenda præficitur.& in prima decisione ponitur regis culpa,& excusatio.In secunda contra vtranq; prouidet.ibi [mandamus.] ¶No.primò decis.ex qua patet,†ꝙ

1 propter dilectionem , & amicitiam iudex potest remittere pœnam.de quo.s̃.de offi.leg.c.nisi.& ibi tetigi. ¶Secudò no. ꝙ toleratur venditio redditiuum , non iurisdi. vel executoriæ

2 potestatis.sic s̃.ne præla.vi.su.c.j.& vlt.¶Tertiò no.† ꝙ licet Iudæus non sit capax iurisdictio. potest tamẽ emere eius fructus,& prouentus,quos debet per alios exigere,nõ per seipsum.de istis emptionibus regalium,& vectigalium dic , vt ff. de pub.l.locatio.§.ad conducendum.& l.cotem.§.fi.eod. tit.

3 ¶Quartò collige,† ꝙ clerici non sunt immunes à solutione regalium:à pedagijs sunt immunes, & ecclesiarum bona , vt c.quamquam.de cen.lib.6.& e.tit.c.præsenti.in cle.¶Quin-

4 tò no.† ꝙ regalia spectant ad reges.quæ autem sint regalia , no.in 10.coll.quæ sint regalia.dicuntur.n. via publica,flumina nauigabilia, portus, ripatica,telonea, moneta, mulctarũ pęnarumque compendia, bona vacantia, quæ vt indignis in legibus auferuntur,angariæ plaustrorum,& nauium præstationes,potestas cõstruendorum magistratuum , palatia in ciuitatibus consuetis,piscationum redditus,& salinarum,bona committentium crimen læsæ maiestatis , dimidium thesauri in loco Cæsaris inuenti,&c.vt ibi plenius .

S V M M AE.

1 *Iudæus non potest habere commercium mancipij Christiani.*
2 *Seruo suo priuatur quis fauore fidei.*
3 *Solidus quomodo accipiatur.*
4 *Libram auri faciunt. 72.floreni.*
5 *Pœna iuris intelligitur de moneta loci, vbi pœna est soluenda.*

NVlli. Se summat,& tria facit. dictũ ponit: mercatori prouidet : prouisionẽ de-

1 terminat. ¶ No.primò , † ꝙ Iudæus non potest habere commercium mancipij Christiani: dominium tamen à priori domino separatur:licet alteri non quæratur,vt C.ne Christianum man. l. vna.arg. contra. l. nec vtilem. ff. ex qui.

2 cau.ma.¶Secundò no. † quòd fauore fidei priuatur aliquis seruo suo.concor.sunt in fin.glo.¶ Tertiò not. æstimari seruum.

3 uum.12.soli.† accipitur hic solidus pro flore. secũdùm Vin. Idem Accur. de ser.fugi. l. quicunque. & idem Goff. per l. si mulier.ff.de mino.& Insti.de pœn.to.li. in fi. & hoc probatur ex coniunctione duarum legum,quarum vna cauetur,ꝙ 20. solidi dantur,ne libertas præstita reuocetur. ff. de ma. test.l. cum ex falsis.alia dicit aureos.ff.de inoffi.testa.l. Pap. §. vlti.

4 †& 72.floreni faciunt librã auri.C.de fusce. & archa.l.quotiẽs.li. 10.& hoc verum,quãdo verbum [solidus] profertur à iure:secus si ab homine,vt leg.cõtra.all.in gl. ¶Vltimò no. ꝙ quandoque quis consequitur libertatem legis beneficio : & hoc fauore fidei.Idem quandoque fauore communi , vt l. si quis in graui.§.hi quoque.ff.ad Sill.¶Vltimò no.gl.† ꝙ pęna iuris inrelligitur de moneta loci , vbi pœna est soluenda . quod not.

S V M M AE.

1 *Auxilium , omne consilium , & fauor prohibetur exhiberi infidelibus in dispendium terræ sanctæ , etiam si regimen gubernationis exerceant .*
Talia committentes qualiter puniantur.nu.2
3 *Pœna debet cedere lucro eius,qui ex delicto læditur.*
4 *Excommunicatus quicquid lucratur ex mercimonijs, est pauperibus erogandum .*
5 *Pœna à iure statutam si quis non potest soluere, debet in aliam commutari .*
6 *Pugnare contra Christianos grauius est crimen,quàm vsura.*
7 *Clerici euntes in subsidium terræ sanctæ debent habere fructus beneficiorum per triennium.*
Sed non quotidianas distributiones.nu.8
9 *Clerici omnes,& prælati vsque ad triennium debent conferre vicesimam partem fructuum in subsidium terræ sanctæ.*
10 *Cardinales an habeant ius capituli,siue collegij.*
11 *Fraudans vicesimam ignoranter,an sit excommunicatus.*
12 *Cruce signati debent esse immunes à tallijs,& collectis , & omnibus grauaminibus post crucem susceptam.*
13 *Excommunicatus potest vendere,emere,& alios contractus inire:nisi specialiter prohibeatur.*

AD liberandam. Cõcilium generale repetit Lateran.c.ita quorundam.s̃.eod.¶No.primò ,

1 † ꝙ omne auxilium,consilium, & fauor prohibetur exhiberi infidelibus in dispendium terræ sanctæ:etiam si regimen gubernationis exerceant.quod intelligũt quidam verũ, si exercent contra Christianos instructi.hoc nõ placet propter verbum hic in text.[in dispendium terræ sanctæ.] &c.Host. dicit,ꝙ verbum,in dispendium,&c.respicit clausulam,aut qui-

2 buslibet.¶Secundò no.†ꝙ isti taliter delinquentes non sunt absoluendi : nisi totum quod perceperint,restituant tantundem de suo:sed dices , quomodo possunt aliquid de suo reddere:cum omnia eorum bona sint ipso iure cõfiscata, vt hic. & s̃.eo.c.ita quorundam.dicit Ioan.An.ꝙ loquitur de bonis postmodum acquisitis:cõfiscatio enim iuris, vel hominis nõ videtur extendi ad bona postea acquisita.j̃.de pœ.c.felicis.§. verum.lib.6.ad hoc optimè.l.si tibi.§.si is,cuius bona.ff. mã. Sed dices vlterius.cum sint serui,non videtur,ꝙ possint postmodum bona acquirere.so.dicit, ꝙ ita demum sunt serui , si capti fuerint,& nõ ante,vt hic dicitur.dicit [capientium fieri seruos.] &c.& fortè oportet , ꝙ ista captura fiat tempore, quo exercet istam pyraticam prauitatem: vel quando defert ferrum:vel lignamina:vt sic aliquid plus operetur deprehensio in flagranti crimine:quàm si dudum postea vẽdicetur , vt ff.de adul.l.quod ait lex.& patet in spoliato, qui incontinenti,non ex interuallo potest expellere deiectorem.vt l.qui possessionem. ff. de vi,& vi ar.& l.rectè possidenti. C. vnde vi.

3 ¶Tertiò no,†ꝙ pęna debet cedere lucro eius,qui ex delicto læditur.hic enim terra sancta læditur ex auxilio, quod Sarracenis (& sic hostibus) exhibetur : ergo sibi pęna ista est applicanda , sicut pecunia simoniaca applicatur ecclesiæ ,in cuius contumeliam data fuit.de simo.c.consulere. & c. audiuimus.facit quod no.Bar.in l.j.expilatores. de effra. siue in l. agraria.de termino mo.& colligit Ioan.And. arg.hic,& s̃.c.

4 proxi.† ꝙ quicquid lucratur excommunicatus in mercimonijs,sit pauperibus erogandum, cum ex interdicta sibi communione hominum lucrum illud contingat.de cle.ex.c.illud. de hoc per Host.in summa.de pę.§.fin.sub.§.quid de his,qui

5 excommunicati.¶Quartò no.† quid iuris de illo, qui nõ põt soluere pęnã à iure statutã:debet.n. in aliam cõmutari. tetigi.s̃.eo.c.postulasti.& 5.q.6.c.quia iusta, & est regula generalis.ꝙ qui non potest soluere:luat in corpus. facit. j̃. de maie. c.2.& l.fi.de in ius vo.& circa hoc vide,quod no.Bar. in c. sicut dignum.j̃.de homi.in glo.quia non dimittitur.¶Quintò no.ꝙ delictum vnius &c.vnde Hyero.super Hiere.j.c. [aliorum tormenta,aliorum remedia sunt.] quia cum homicidia puniuntur,alij terrentur à scelere.nam malè meriti, vt exemplo alijs ad deterrenda maleficia sint , etiam egestate labora re debent,vt dicit tex.in l.bona fides.ff. deposi. ¶ Sextò no.

6 glo. † ꝙ pugnare contra Christianos grauius est crimen , q̃ vsura.quod patet;quia seuerius iudicantur.24.q.j.c. non afferamus.¶Septimò,& vltimò no.ꝙ concilium Lateran.prohibebat deferri lignamina pro galeis: sed si galeæ , vel naues deferantur,nihil dicebat:sed etiam tales comprehẽdit,vt hic. & sic si prohibetur materia , vt ligna : prohibetur species ex eis facta.ff.de leg.3.l.ligni ap.& l.quæsitum. §. illud fortasse. & l.lan.eo.tit.quæ faciunt pro, & contra. ¶ Vltimò scias , ꝙ Hostien. posuit hic decisionem huius Decre. & glossauit ipsam,vt hic ponit Io.And.in nouel.tex.& glo.Host. ẽt tractat plenè de multis priuilegijs ĩdultis cruce signatis. Ego ex tex. & gl.summabo breuiter,quæ mihi vtilia videbuntur, alijs re-

7 secatis. prima ergo pars dicit , † ꝙ clerici euntes in subsidiũ terræ sanctæ debent habere fructus beneficiorum per triennium:ac si essent in ecclesijs residentes.& si necesse fuerit, poterunt pignori obligare. ¶Quærit circa istam partem Ioan.

8 And.† vtrùm percipiant quotidianas distributiones,cum ipsas perciperent residentes:videtur,ꝙ non.sicut nec ipsas habent studentes in theologia: nec in seruitio ipsi existentes.de præben.c.licèt.de cle.nõ resi. c.de cetero.Host.tenet contrarium.ista enim verba [ac si essent in ecclesijs residẽtes.] operantur istum effectum:vt de quotidianis distributionibus habeant partem suam . Non obstant contraria : quia in ipsis non ponitur istud verbum,est.quia maiori priuilegio dignus est exponens personam tot periculis , & seruitio Iesu Christi.j̃.e.c.sanè.& in dubio melius est deseruire verbis: q̃ aliud fantasticè diuinare.de leg.3.l.non aliter.& de exerci.l.j. §. si is,qui nauem.& videtur hoc satis expressum de voto.c. fin.§. fi.secundùm Host.Io.An.tenet cõtrarium : & remittit ad nõ, j̃.de cle.non resi.c.vno.lib.6.& in Spec.de hær.in fin.& quod no.Io.An.j̃.c.j.c.excommunicamus. §. catholici. tangit etiã Io.An.quid si locauit per triẽnium in casu necessitatis, & interim moriatur.dic,vt in c. querelam.ne præla.vi.suas. ¶Secunda pars deci. ibi [cupientes autem alios .] &c. dicit in

9 summa,† ꝙ omnes clerici,& prælati vsque ad triennium debent conferre. 20. partem fructuum in subsidium terræ sanctæ,quibusdam exceptis.ipse autem Papa,& Cardinales de-

10 cimam integram pollicentur.super ista parte quæritur , † an Cardinales habeant ius Capituli,siue collegij : & videtur , ꝙ non.imò censeantur iure singulorum , tanquam homines à diuersis partibus mundi singulariter vocati,& in singulis ecclesijs sibi commissis intitulati.& ita tenent quidam : ex quo sequitur , ꝙ non habent arcam communem, nec syndicum , nec similia:quæ vniuersitas habere consueuit.no, j̃. de excess. præla.c.dilectam.& ff.quod cuiusque vni.no.l.j. & magna est differẽtia inter ius vniuersitatis,& singulorum,vt patet in eo, quod legitur,& no.s̃.de consti.c.cum omnes.Io.An.dicit , ꝙ

qui

qui hoc tenent,fortiter errant. Nam de facto ita est, ꝙ ante fiunt,quàm eis aliquis titulus assignetur:& hac consideratione Cardinales dicuntur simpliciter, nulla alia ecclesia expressa.23.di.c.in nomine Domini. cuius ergo ecclesiæ dicentur tunc temporis Cardinales? vtique non alterius,quàm Romanæ ecclesiæ,cuius semper Cardinales sunt.de re iud.c.ad apostolicæ.§.fi.lib.6.nam & arcam communem habent quò ad seruitia,& communia:& camerarium specialem loco sindici.qui & oblata ęqualiter diuidit inter eos, si sunt simul cōgregati:& ad tractatus communes,& totius mundi expediēdos communiter conueniunt tota die:& summum ius eligendi habent.quod ex iure congregationis, nō singularitatis cōpetit,vt patet in eo,quod legitur,& no.de elect.c.j.& c. licèt. nam & sacrum collegium communiter,& vulgariter nominatur.ergo ita est habendum.ff.de flumi.l.j.§.Labeo. & de spō. c.ex literis.c.ad hoc.23.dis.in nomine Domini.ibi appellantur gremium Romanæ Ecclesiæ.¶Quærit etiam,quia in tex.
11 dicitur. [† qui scienter fraudem commiserit in vicesima, sit excommunicatus.] quid si ignoranter.dic,ꝙ debet esse probabilis ignorantia excusata.j̃.de cle.ex.c.apostolicę.subiungit,quomodo potest circa hoc cadere probabilis ignorantia. dicit,ꝙ prima facie præsumitur scientia. C. de rescind. ven.l. quisquis. tamen euentus fortunæ contrarios effectus sæpius operantur.in Anth.de nup.§.hactenus col.4.& sæpius de facultatibus suis amplius,quàm in his sit,sperant homines.Insti.ex quib.cau.ma.non poss. §. in fraudē.dicit ergo. Io.ꝙ ad cautelā debent aliquid plus dare,q̃ minus: quia tutius ęst de benignitate præmium reportare,q de auaritia reddere rationem:sicut alibi.26.q.fi.all.dicit etiam Io.And. ꝙ deputati ad vicesimam colligendam non habent potestatem aliquid diminuendi,vel remittendi:nisi hoc expressè contineatur in literis eorum.ff.de procu.l.procurator totorum. & de dona. l. filius.j.respon. Ideò frequenter seipsos decipiunt, qui cū eis componunt.ego circa hoc quæro.an ista vicesima fructuum intelligatur,deductis expensis:vel non habita ratione expensarū,vicesima de recollectis fructibus debeatur.dic, vt s̃. de deci.c.pastoralis.¶Tertia pars,quæ incipit [sane ꝙ iusto.] &c.dicit, † ꝙ cruce signati debent esse immunes à talijs, &
12 collectis, & omnibus grauaminibus post crucem sumptam recepti sub apostolica protectione : nec bona sua debent ab alijs occupari:donec de eorum morte certissimè cognoscatur super hoc.Io.And.tangit de alijs prohibitis, præsertim à clericis exigendis. quod dic per Hosti.in summa de immu. eccl.§.à quibus.tangit etiā qualiter debeat constare de morte.& tex.dicit [certissimè.] dic,vt s̃.de spon.c. in præsentia. & vt li.non contest.c.quoniam.§.si verò.& per Bar.in l.2.§.si dubitetur.ff.quēadmo.test.ape.¶Quarta particula, quæ incipit [si qui verò.] dic.t,ꝙ non debent soluere vsuras,si ad eas soluendas erant iuramento astricti:nec currunt, dum sunt in seruitio Iesu Christi:& quia dilatio est parua, debet æquanimiter tolerari. & sic potest Papa concedere dilationem debitori.& est ex illa l.C:de preti.Imper.offe.l.quoties. & l.rescripta.¶Quinta pars,quæ incipit [cæterum.] tractat de cursarijs,& eorum fautoribus coercendis:& cum eis non cōtrahendo tanquam cum excommunicatis. ex quo colligit Hos.
13 argumentum,† ꝙ excommunicatus possit vendere, & emere,ac alios contractus inire:nisi specialiter prohibeatur,sicut hic fit.& j̃.de hęred.c.sicut ait.§.j.vbi de hoc.& c.ad abolendum.§.ciuitas.contrarium tenet Host. s̃.de dolo, & contu.c. veritatis.Non ob.iste tex.quia hic expresè ad maiorē exaggerationem,vt homines magis cauerent sibi,ar.in eo, quod legitur,& no.j̃.tit.j. c. si aduersus.multa enim specificantur, quæ insunt de iure communi.de iureiur.c.& si Christus. & de procur.c.quia in causis.¶Sexta pars incipit [quia verò.] dicit de mundi principibus ad concordiam reducendis: vt magis ad executionem subsidij terræ sanctæ vacare valeant,concedit indulgentiam omnium peccatorum veraciter cōfessis, & contritis euntibus proprijs sumptibus. & idem si miserint suis sumptibus viros probos:& istis simpliciter, qui pro mercede accedunt.facit etiam participes huius indulgentiæ omnes illos,qui iuxta quantitatem subsidij, & deuotionis affectum de bonis suis congruè ministrabunt:aut circa prædicta consilium,& auxilium imppederint oportunum, &c. tractat hic Host.de potestate sacerdotis circa potestatem absoluendi,& ligandi.& tex.ipsum declarat quibusdam facilibus apostillis:ideò non prosequor.

De hæreticis.

DICTVM est supra de his,qui baptizari cōtemnunt, & Christum non recognoscunt, imò colendo blasphemāt:submittit de his, qui post fidem, vel baptismum in hæresim incidūt.quis autem, & quot modis dicatur hæreticus.vide glo.j̃.eo.c.3. habetur de materia.24.q.j.per totum.& q.3.§.quia verò.vsque ad fi.& j. q. 7.& 24.q.7.per totum.repetitur in 6.& cle.conuenit rubricę de summa trini.c.dānamus.de p̃sump. c.literas.de cele. missa.c.in quadam.de bapti.c.maiores.de sen.exc.c.nouerit.j.respon.de ver.signi.c.super quibusdam.de prescri.c.2. lib. 6.& cle.j.de vsur.§.sanè.

S V M M AE.

1 *Dubitans in fide infidelis est,si habet animi pertinaciam.*
2 *Dubitans licèt non magis applicet mentem suam ad vnam partem, quàm ad aliam:tamen punitur, vt infidelis.*
3 *Dubitans applicat animum suum ad plura:& nescit, quid faciat.*
4 *Ignorans dicitur,qui nihil scit:sed scire debet.*
5 *Dubius aliquando æquiparatur ignoranti.*

1 DVbius. No.primò, † ꝙ qui in fide dubitat,infidelis est. & hoc verum in dubitatione,quæ habet pertinaciam animi dubitantis,& placentiam.sed dubitatio, quæ procedit à scrupulo conscientiæ.potius est pœna,q̃ culpa:nec habet hæresim : cū frequenter contra voluntatem accidat. imò ille, qui bene se confirmat in fide:& talibus motibus resistit,meretur: sicut ille,qui resistit stimulis carnis.6.dist.c.sed pensandum.& c.testium.aliàs non esset dare fidelem,qui non fuisset hæreticus. facit ad prædicta.24.q.3.c.dicit.& quod no.Io.An.j̃.c.cum
2 Christus.¶Secundò no.† ꝙ licèt ille,qui dubitat,non magis applicet mentem suam ad vnam partem,quàm ad aliam: tamen punitur vt infidelis.& no.ꝙ est differentia inter dubitationem,seu titubationem:ignorantiam,errorem, a & ne sciē
3 tiam. † dubitans applicat animum suum ad plura, & nescit quid eligat.vnde Terentius. [dum animus in dubio est paulo momento,huc & illuc impellitur.] & de isto no. s̃.de prę-
4 scrip.c.fi.† Ignorat,qui nihil scit : sed scire debet. vnde Salamon.[Qui ignorat, ignorabitur.] nescientia, cum scire non tenetur,vt facta aliena.vt l.fi.ff.pro suo.Errat, quando credit
5 vnū,& est aliud.& de hoc vide gl.in l.statu.ff.de testa.† quādoque tamen dubius æquiparatur ignoranti, vt l.manifestissimi.§.si autem nescius,& dubitans.C.de fur.& facit l. fin.C. de cond.ind.& de acq.hęr.l.6.§. j. quantùm ad materiam fidei ignorans, errās, & nesciens articulos fidei sunt pares, vt in secunda constitutione supra.

A D D I T I O.

a ¶Ignorantiam, & errorem.Dubitare, errare, & ignorare quid differant vide glo.in rub.ff.de iur.& facti igno.& in l.de statu.de test.Bal. in l.1. de fal causa adiec. leg.& l.1.C.de condi. indebi.

S V M-

S V M M AE.

1 *Patientia,& taciturnitas in delictis habetur pro consensu.*
2 *Reuocatio ab errore,an pertineat ad omnes.*
3 *Correctio iudiciaria pertinet solùm ad prælatum : euangelica ad omnes.*

1 QVi alios. No.regulam huius. c. ex qua collige, † ꝙ in delictis patientia,& taciturnitas habetur pro consensu,arg. contra.l.qui vas.§.vetare.ff.de fur.& l.filius.§. inuitus.ff.de procura.Sed dic,ꝙ in alienatione pro obligatione contrahentis taciturnitas non habetur pro consensu : sed ad tuēdam fidē quilibet tenetur, & resistere blasphemantib. vt s̃.c.j.& si Iudæos.ver.alia ergo.iste,qui non resistit errori, videtur approbare errorem. quid si quis percutit, vel alteri iniuriatur:ego autem taceo (cum possem talem iniuriam illatam proximo propulsare) an tenear.no.glo.j̃.de sen.exc.c. quare.& Dy.in reg.culpa caret.de reg.iur.lib.6.Illud autem est certum, ꝙ pro iniuria illata ab illis, quos prohibere de iure teneor,vt famulos,filios & si.si non prohibeo,teneor. vt l. scientiam. ad leg.Aqui.& l. stipulatio ista.& l. inter stip. in
2 prin.de ver.ob.¶Quærit glo.† nunquid ista reuocatio ab error pertineat ad omnes.gl.distinguit,vt in ea videtis.& quic quid sit in aliis delictis,ad quæ gl. videtur se referre : pōt tamen in hæresi aliquid esse speciale:vt quilibet teneatur ab illa proximum reuocare.& est ratio.quia istud delictum est cōtinuatum:ideò delictum non commissum, sed committendū videatur corripere, & proximum reuocare. ista est ratio Io. An.& subtilis, pro qua vide quod no.in l.eum qui.§.in popularibus.ff.de iureiur. & quod not. j̃. de consang. & affi.c.j.in in cle.& l.in faciendo.§.infans.ff.de fur.Host.quò ad propo-
3 situm glo.† dicit, quòd iudiciaria correctio ad solum prælatum pertinet:euāgelica ad omnes.remittit ad no.de cog. spi. c.tua.de testi.c.in omni.

S V M M AE.

1 *Hæreticus perseuerans æternaliter damnatur:nec ei prodest baptismus:eleemosyna,nec martyrium.*
2 *Vel,dictio ponitur inter similia.*
3 *Scismatici redeundo ad Catholicam vnitatem,sunt recipiendi.*
4 *Eleemosina,martyrium, & cætera bona non prosunt hæretico, vel scismatico.*
5 *Hæreticus quis dicatur.*

1 FIrmissimè. † Hæreticus perseuerans æternaliter damnatur: cui nō prodest baptismus: eleemosina, vel martyrium.
2 hoc dicit. ¶Not. primò, † quòd dictio, vel, quæ solet cadere iter diuersa,sicut dictio,&,vt no.in rub.de iur.& fac.igno. ponitur hic inter scismaticum, & hæreticum. dicit tamen Io.
3 And.† ꝙ scismatici redeundo ad Catholicam vnitatem,sunt recipiendi: quia Ecclesia non claudit gremium redeunti. vt in epistola.inter claras. de summa tri.caueat tamen, ne post reuersionem in hæresim relabatur : quia grauius punitur, & tanquam relapsus,vt c.super eo.& c.accusatus.j̃.eo.lib. 6.
4 ¶Tertiò no.† ꝙ eleemosina,martyrium,& cætera bona non prosunt hæretico,vel scismatico.vtrùm autē si reintegretur,illa prius bona opera reuiuiscant.vide de pœni.di.3.c.pueri.& per Host.i summa de pœni.& remis.§.an fictè.¶Quartò no. verbum [reintegratur.] designat enim, ꝙ prius erat abscisum à corpore.ad hoc.j.q.7.c.conuenientibus. ver. item Ioā. vbi dicitur,ꝙ hæresis separat hominem ab Ecclesia.ad idem.
5 24.q.j.c.hæretici.¶Quærit gl.† quis dicatur hereticus:& dic, ꝙ multis modis,vt in ea.strictè tū sumendo,duob.modis vltimis gl.dī quis hæreticus.& hoc latius hic in nouella.

S V M M AE.

1 *Damnato auctore,non valent eius scripta.*
2 *Tabellio, vel testis si in instrumento, vel testimonio aliquid falsi immiscuit,an in totum vitiet.*
3 *Notarius si condemnatur super alio,quàm suo officio,an valeant instrumenta per eum conficienda.*
4 *Sacramenta recepta ab hæreticis quò ad essentiam an valeant.*
5 *Baptismus datus coactè coactione absoluta valet.*
6 *Baptismus in casu necessitatis potest recipi ab hæretico.*

FRaternitatis. Super isto.c. Inn.ponit vtilem gl. quia enim in tex.dicitur, † ꝙ damnato auctore non valent eius
1 scripta.declarat,qualiter hoc sit verum per aliquas quæstiones.primò ergo in illis, qui gerunt publicum officium, tria quærit.& primò de tabellione,qui condemnatur de falso:vel reprobatur aliquod instrumentum suum. an valeant alia. secundò quærit de teste, qui in aliquo dixit falsum : an quò ad alia valeat dictum suum. tertiò de sacramentorum effectu, quando ab aliquo hæretico sunt collata: vel alio suspenso, &
2 præciso:an valeāt, ita ꝙ gratia cōferatur,& executio. ¶† Primò ergo quæro in tabellione,vel teste: qui tabellio in instrumento:vel testis in testimonio aliquid falsum immiscuit : an in totum vitietur. dicit Inno.ꝙ aut illa falsitas non concernit substantialia negotij,vel ipsas circunstantias:& nō vitiat. vet bi gratia.si dicat contrahentes esse de alia terra, q̃ sint:vel si dicat aliorum affines esse,q̃ sint.In istis enim non consistit officium tabellionis,nec testis:nihil enim facit ad contractum, vel testimonium,vnde sunt cōtrahentes: vel quorum sint affines,& idem in similibus.& hoc tenet etiam Bar.in l.eos.ff.de fal.aut illa falsitas,siue mendacium respicit substantiam contractus, de quo fit instrumentum : vel reddit testimonium super circunstantijs eius, de quibus. s̃. de accu .c. inquisitionis.tunc siue scienter, siue ignoranter falsum admisceat, non valebit instrumentum,vel testimonium:ideò est,quia notarius in instrumento, vel testis in testimonio non debet vnquam ponere,nisi illud,quod vidit,vel nouit: & in hoc nō potest esse ignorantia.3.q.9.c.hortamur.& s̃.de offi.deleg.c. cū in iure.& hoc dicunt quidam verum, quando instrumentū, vel dictum testis continet vnum capitulum tm̃. tunc enim si circa illud dependens,vel connexum falsitas deprehendatur, habet locum,quod dixi.si autem sint diuersa, & separata capitula:tunc licèt in vno deprehendatur falsitas, alia non cassantur,arg.ff.de mino.c.etiam.& de nego.gest.l. eum actum. & istam distinctionem tenet Io.9.di.c.si ad sacras. & Goff.vt no.Io.An.s̃.de elec.c.ecclesia.2.primam tm̃ opin.ꝙ in totum instrumētum,vel testimonium vitietur, tenet Inn.hic.& ego, maximè in dicto testis:ꝙ siue articuli sint separati, siue connexi,non valeat testimonium:ratio est, secundùm Old. quia testimonium testis vnicum est:& super vno fundamento,scilicet iuramento,fundatum,vt C. de testi.l.iurisiuran.& per hoc vnicum debet dici,licèt plures articulos complectatur. ff.ar. fur.cæ.l.si gemina. si ergo pars est falsa: totum dictum inutile redditur,arg.l.cum eiusdem.ff.de ædi.edic.& est text. 3. q. 9.c.pura & simplex.& in dicto c.ad sacras.& hanc opi. tenet Old.consi.35.& intellige prædicta, quādo illa capitula separata sunt inserta in vno instrumento: vel super vno iuramento fundata.si autem damnaretur vnum instrumentum notarij,vel ipse condemnaretur de falso, vel etiam testis ; licèt in posterum instrumenta confecta per notarium condemnatum,vel testimonia non valerent:valent tamen, quæ condemnationem præcesserunt : licèt fortè minor fides adhiberetur instrumentis præteritis propter falsitatem nouiter commissam,ar.no.in l.si quis ex argētarijs.ff.de eden.& prædicta vera,quando est notarius, vel testis condemnatus ab hominē. Si autem à iure:tunc,antequam publicetur, viderentur omnia va-

nia valere ex eo, ꝙ in quasi possessione officij toleratur, vt in Auth. de tabel. in fi. siue in Auth. de fide instru. ad prædicta fa
3 cit l. ex falsis. C. de transa. ¶ Sed circa hoc quæritur. † quidã frater Ioannes fuit condemnatus de falso; quia duas chartas de libro communis extraxit. post dictam condemnationem officium notariatus exercuit: an valeant instrumenta? videtur ex dicto Inno. hic dicendum, ꝙ non, postquam fuit condemnatus de falso. cõtrarium tamen consuluit Bar. in prædicto casu: nam dictum Inno. debet intelligi, quando notarius condemnatur de falso commisso in officio. Sed in quæstione prædicta commisit falsitatem in officio non commisso sibi: nec, vt notarius, illud falsificauit: sed vt alius simplex reus. ¶ Sed contra hoc opp. iste est enim ammodo infamis: ergo non potest conficere instrumenta. dicit ipse; ꝙ licèt sit infamis: officiũ tũ notariatus nõ est sibi interdictum. pro hoc l. si aliquid. C. de suscep. & archa. lib. x. vbi expresè dr, ꝙ nõ põt exercere officium illud, in quo deliquit: aliud autem officiũ exercere ei non reperitur prohibitum. secundò probat per dictam l. si quis ex argentarijs. vbi dicitur, ꝙ aliàs & humilis deploratus edit rationes, & fidem faciunt. & gl. quæ est ibi, quæ dicit notario non credi: loquitur, quando deliquit in officio: sed hic non deliquit in officio. ergo, &c. & alijs rationibus efficacibus hoc probat, & incipit consilium. Frater Ioannes notarius de castro Durantis. tamen gl. videtur dicere, ꝙ qui officium notariatus exercuit per tempora (posito ꝙ non posse:, quia condemnatu) valent instrumenta per eum confecta. in Auth. de testi. §. pen. in gl. magna, quæ incipit. hic est arg. & c. in fi. & in Spec. de instru. edi. §. restat. ver. quid si tabellio. & in tit. de teste. §. 1. ver. vbi autem. pro Inn. tamen facit c. ad probandum. j. de re iud. vbi sententia, quæ reddit quem inhabilem ad publicum officium exercendum, producit ef-
4 fectum, vt acta per ipsum facta postea sint nulla. ad idem. c. veritatis. s. de do. & cõtu. ¶ † Tertia principalis quæstio Inn. est in sacramentis: dicit ipse, ꝙ sacramenta recepta ab hæreticis quò ad essentiam valent. 32. dist. c. verum. & gratiam cõferunt, si qui illa ignoranter sumunt. de Iuda enim constat, ꝙ fuit hæreticus. 1. q. 1. c. eos qui. & tamen baptizati ab eo gra-
5 tiam receperunt. j. q. j. c. Christus. & c. dedit. † Idem dicendũ, etiam si coactè recipiat. j. q. j. c. Dominus declarauit. quod intellige de coactione absoluta illius, qui aliàs baptizari volebat: aliàs nihil reciperet. s. quod met. causa. c. dilectus. Si autem coactio fuisset conditionalis, peccaret recipiendo, nec conferrent gratiã. 50. di. c. sicut. nec recipit gratiam, qui scien-
6 ter ab hæreticis suscipit sacramenta. † Baptismus tamen in casu necessitatis potest recipi ab hæretico, vt d. §. verum. & non solum ab hereticis: sed etiam ab excommunicatis depositis, & suspensis. Nam ab istis baptismus, & corpus Domini poterit recipi in casu necessitatis: non autem alia sacramenta. Inn. tamen sentit, ꝙ ab hæreticis, & excommunicatis non erit licitum recipere corpus Domini. Aduerte tamen, ꝙ licèt dictum sit, quòd qui ignoranter ab hæreticis recipiunt sacramenta, recipiũt gratiam: debet intelligi, dummodo, postquã sciuerint, per manus impositionem fuerint reconciliati Ecclesiæ. 1. q. 1. c. ẽt. & trib. se executionẽ aũt ordinũ hr̃tici suspẽsi, & alii p̃cisi ab Ecclesia, an conferant. hic tangit Inn. & plenius j. de scismati. c. 1. quod ergo dicitur in isto c. ꝙ oĩa sunt irritãda, si aliquis reprobatur: nõ intelligas de gestis ratione publici officij: nec de gestis semper ab hæreticis, & precisis, sed de expositionibus scripturarum, & omnibus alijs confectis ab his, qui non gerunt publicum officium, vt d. c. si ad sacras. facit l. fin. C. de edi. di. Adri. tollen. &c.

S V M M AE.

1 *Episcopus non potest instituere hæredem extraneum à consanguinitate: sicut nec hæreticos, aut paganos consanguineos.*
2 *Hæreticus siue sit consanguineus, siue extraneus, non potest instituì hæres ab episcopo.*

1 SI quis Innuit iste tex. † ꝙ episcopus non possit instituere hæredem extraneum à consanguinitate: sicut nec hæreticos, aut paganos con
sanguineos. quem intellectum gl. non approbat: sed intelligit
2 de extraneo hæretico: vt sit sensus. † ꝙ siue hæreticus sit extraneus, siue consanguineus, institui non possit hæres ab episcopo. & hanc lecturam tenent Ala. Lau. Inn. & Host. non. n. habet locum ista pœna, si bonis proprijs testarentur episcopi, instituẽdo hæredes extraneos Catholicos: tamẽ licèt quidam contra, secundùm Io. And. quia non præsumitur ecclesiam dilexisse, præponendo extraneos ipsi ecclesiæ. & intelligе istum tex. ꝙ episcopus instituendo hæredes hæreticos, puniatur hac pœna, quando hoc sciebat: probabilis enim ignorantia esset excusata. de cle. excom. c. apostolicæ. & j. eo. c. 2. lib. 6. ¶ Opp. dicitur hic, ꝙ post mortem debet anathematizari. contra, quia crimina morte extinguuntur. 23. di. c. quorundam. sol. dicit glo. speciale est in crimine hęresis. de hoc 24. q. 2. in summa. & remittit Hosti. ad summam de accu. §. quis accusari. & in Spec. de accu. ad fi. ver. Item ꝙ reus. & circa hoc vide etiam, quod no. 88. dist. c. nec. vbi tangit, cum in vltimo instanti iste valeat pœnitere: an hoc sit pręsumendum. sequens c. per te videas.

S V M M AE.

1 *Papa an possit facere nouos articulos fidei.*
2 *Articulos, qui continentur in symbolo apostolorum, omnes fideles tenentur explicitè scire.*
3 *Christus est aliquid, secundùm quod homo.*

CVm Christus. No. primò, ꝙ ista constitutio prohibet hoc dici in futurum: respicit etiam & in prętе
ritum. quia disponit super eo, quod statutum erat iure diui-
no, & naturali. j. de vsur. c. cum tu fili. ¶ Secundò no. hic Ala.
1 & Vin. † ꝙ Papa poterat facere nouos articulos fidei. i. quod modò credi oporteat: cum sic prius non oporteret. articulus tamen fidei strictè sumitur, vt omnes articuli, qui continen-
2 tur in symbolo apostolorũ. † & hos fideles oẽs explicitè scire teneantur: vt hic in iuribus allegatis in glo. largius sumitur, cum. s. vltra contenta in symbolo comprehendit diffinitiones factas per Romanos pontifices, vel Concilia: quale est tres personas esse coęquales, & alia multa. de quibus habetur. 15. dist. c. 1. 2. & 3. de consecra. di. 4. c. pen. & vlt. & ista secũdùm eos necesse est credere implicitè Christianis. prælati verò, qui legem scrutabiliter scire tenentur, debent scire explicitè. 28. dist. c. omnes. 23. di. c. qui episcopus. largissimè verò sumitur articulus, secundum quod respicit omnem veram scientiam circa fidem, etiam nondum diffinitam: & in hac acceptatione licet dubitare de articulis fidei nondum diffinitis: sicut de iam diffinitis licuit dubitare ante diffinitionem. 23. q. 1. c. dicit Apostolus. Spe. vocat talia articularia fidei in Spec. de leg.
3 §. nunc breuiter. ver. 2. ¶ Secũdò no. † ꝙ Christus est aliquid, secundùm quod homo. quidam dicebant contrarium, per id, quod dicitur ad Phi. 2. [in similitudinem hominum factus: & etiam habitu inuentus vt homo.] vnde dicebant, ꝙ assumpserat humanam formam, vt habitum: & potius continebatur sub prædicamento habere, q̃ etiam sub esse. sed malè dicunt, & hoc reprobatur. Non obstat illa auctoritas [quia humana essentia, & forma habet habitum hominis: quare habitus non negat essentiam.] quod est verum: nisi præponeretur dictio negatiua, vel taxatiua. vt dictio [tantùm: duntaxat, solùm.] & si. vt s. de causa pos. c. cum ecclesia Sutrina. & facit quod no. Io. An. s. de cle. non resi. c. quia nonnulli. in gl. magna. ver. quid si omnes.

S V M-

S V M M AE.

1 *Hæretici prohibentur receptari.*
2 *Priuilegia, & indulgentiæ quantuncunque verbis generalibus sint concepta, non includunt hæreticos, & alios delinquentes.*
3 *Hæretici non debent accipere ecclesiasticam sepulturam.*

SIcut. Hæretici, receptatores, & fautores ipsorũ sunt excommunicati. & decedentes in huiusmodi peccato in ecclesia sepeliri non debent: neo
pro illis orari. hoc dicit. ¶ Not. primò, † quòd isti prohiben
tur receptari: similiter & latrones, qui diu latere nõ poterũt: si non fuerint receptati, vt l. congruit. de offic. præsi. similiter seruum fugitiuum alicuius aliquis prohibetur receptare, vt l. quicunque. C. de seruis fugi. & etiam exbanniti. quod dic, vt not. Bar. in l. prima. & secunda. ff. de recep. facit. C. de fal. mo. l. prima. In istis iuribus, & non in eis habetur de istis receptatoribus delinquentium in eorum domibus. ¶ Secundò not. † quòd quantuncunque priuilegia, & indulgentiæ verbis generalibus sint concepta, non includunt hæreticos, & alios delinquentes. quia sub generalitate non veniunt odiosi, vt l. Lucius. §. Lucius Titius. de leg. 2. & c. alma. de senten. excom. ¶ Tertiò not. † quòd hæretici non debent accipere sepulturam ecclesiasticam: contra facientibus verò, & loco infligitur pœna. j. eo. c. 2. 1. responso. lib. 6.

S V M M AE.

1 *Excommunicantur omnes Christiani, qui aliter sentiunt de sacramentis, quàm sentiat Romana Ecclesia.*
2 *Episcopi sunt ordinarij in suis diœcesibus in crimine hæresis.*
3 *Capitulum sede vacante succedit in exercitio iurisdictionis.*
4 *Pœna clerici, qui in hæresi manifesta deprehenditur, quæ sit.*
5 *Nocens quis esse desinit in crimine hæresis regulariter per pœnitentiam.*
6 *Delictum iteratum seuerius iudicatur.*
7 *Relapsi in hæresim abiuratam, puniuntur pœna ignis.*
8 *Delictum negligentiæ cadit in vniuersitatem.*
9 *Exempti subiacent ordinario loci in crimine hæresis.*
10 *Prælato mortuo ante creationem successoris, ad quem deuoluetur potestas faciendi ea, quæ faciebat.*
11 *Commissio si facta fuerit alicui ordinario: an censeatur delegatus, vel ordinarius.*
12 *Clericus depositus, an gaudeat priuilegio clericali.*
13 *Degradatus an gaudeat priuilegio clericali.*

ADobolendam. Hęreticus malè sentiens, vel malè docens de sacramentis Ecclesiæ excom-
municatus est, nisi se corrigat, & errorẽ abiuret: si est clericus
degradatur, & traditur curiæ seculari: per quã laici legitimè punientur. eadem est pœna suspectis de hæresi, qui se nõ purgant: & relapsis audientia denegatur. Sæculares principes, qui iurare nolunt de Ecclesia contra hæreticos defendenda, dignitate priuantur, excommunicantur, & terræ ipsorũ interdicuntur. Ciuitates verò aliarum commercio, & episcopali dignitate priuantur: excommunicantur: & exempti in his sub-
1 sunt episcopis. partes patent. ¶ No. primò, † quòd excommunicat vniuersos, qui aliter de sacramentis hic expresis sentiunt, quàm Romana Ecclesia, & intellige vniuersos, scilicet Christianos: non enim intendit excommunicare Iudæos, & similes, qui non credunt in corpore Christi, & alijs sacramentis, vt infideles. de his enim nihil ad nos. 2. q. i. c. multi. de diuor. c. gaudemus. licèt aliàs interdũ puniantur. s. ti. j. c. Iudæi. 2. & de corpore Christi, & multis erroribus circa illud vide de consecra. dist. 2. c. omne. & per totum. de baptismo. vide de conse. dist. 4. per totum. de confessione. de pœni. & remis. per totum. de matrimonio. de biga. c. debita. de sacramẽto in frõte, ordine, & extrema vnctione. die plenè per Ioan. And. sup.
2 de sacra. non ite. in rub. ¶ Secundò no. † ꝙ episcopi sunt ordinarij in crimine hæresis in suis diœce. & tenentur in hoc inquirere ex officio. quòd si neglexerint, deponuntur. j. eod. c. fin. Dubia tamen fidei non possunt decidere: sed reseruanda sunt Papæ. 24. q. prima. c. quoties. In sententia tamen, & processu debet habere eps consiliũ sui Capituli: licèt consensum non expectet, de his, quæ fi. ã pla. c. nouit. & c. quãto. & de cõ
3 sue. cap. vlt. lib. 6. ¶ Tertiò no. † quòd Capitulum sede vacante succedit in exercitio iurisdictionis. de hoc supra de maio.
4 & obedien. c. his quæ. & j. dicam. ¶ Quartò not. † de pœna clerici, qui in hærosi manifestè deprehenditur: debet enim degradari, & tradi iudici seculari. in hoc ergo crmine non habet locum. c. cum non ab homine. sup. de iudi. ¶ Quintò not.
5 † quòd in isto crimine per pœnitentiam quis desinit esse nocens: regulariter verò in delictis non habet locum pœnitentia post delictum consummatum ad euasionem pęnæ, vt l. qui ea mente. ff. de fur. est & aliud speciale, quia ex præsumptionibus quis damnatur, nisi se purgauerit, vt hic in ver. qui verò. regulariter contra, vt l. absentis. ff. de pęn. & l. sciant. C.
6 de probatio. ¶ Sextò no. in ver. illos verò. † quòd seuerius iudicatur delictum iteratum ab eo, cui pœna fuit ex misericor
7 dia relaxata. † Istorum autem, qui relapsi sunt in hæresim abiuratam, est pœna ignis. probatur Ioan. 15. [Si quis in me non manserit, mittetur foras, sicut palmes, & arescet. & colligent eũ, & in ignem mittent, & ardebit.] Lex ciuilis imponit vltimum supplicium. C. eo. l. Arriani. & alia lex dicit, quòd viui crematio est vltimum supplicium. ff. de pœn. l. capitaliũ. & hanc pœnam esse debitam, interpretata est generalis consuetudo. ad hoc supra eod. c. firmissimè. primo respon. ¶ Septimò no. in ver. statuimus. quòd Papa imponit pœnam laicis. & hoc propterea, quia est ecclesiasticum. dic, vt infra. de
8 homici. c. pro humani. §. sacris. ¶ Octauò no. † quòd delictũ negligentiæ bene cadit in vniuersitatem: & sic punitur vniuersitas, & ciuitas ex delicto omissionis. dixi supra de simo. c. dilectus. & aduerte, quia sicut persona vera, vt homo, excõmunicatur, & separatur à communione fidelium singulorũ: ita ciuitas à communione alterius ciuitatis: quia ciuitas est personæ repræsentatio, vt l. mortuo. de fideiuſ. & not. quòd dicit priuandã: nam alibi est ipso iure priuata. inf. de elec. c. vbi periculum. §. ciuitas. & de pœn. c. felicis. lib. 6. ¶ Nonò no.
9 † quòd exempti subiacent ordinario loci in isto crimine hæresis. & sic est casus, quòd ordinarius loci habet iurisdictionem in exemptos. aliud infra de supplen. negli. præla. c. 1. Et aduerte, quia tex. dicit [tanquam à sede Apostolica delegati.] &c. quasi ista sit iurisdictio alterius speciei: & subordina-
10 ria non inclusa. de quo. j. dicam. ¶ Quærit Inno. † mortuo prælato ante creationem successoris, ad quem deuoluetur potestas faciẽdi ea, quæ faciebat. Innocen. tradit regulam: quòd ad illum deuoluetur exercitium potestatis, à quo prælatus ille creatus recipit potestatem talem. & exemplificat per exempla. archidiaconus gerit vices episcopi: ipso igitur archidiacono mortuo, iurisdictionem archidiaconi episcopus exercebit. sup. de ma. & obed. c. his quæ. §. fi. Si autem ad Capitulum spectat electio canonicorum simul cum archidiacono, eo mortuo deuoluetur ad Capitulum eligendi potestas. de hoc tamen dic, vt j. ne sede va. c. j. lib. 6. Si autem archidiaconus faciebat aliqua iure suo: quæ ab alio non sunt sibi collata (vt si fundauit ecclesiam de bonis archidia. non Capituli.) tunc non deuoluetur potestas ad Capitulum: sed ad successorem tantùm. ne. se. va. c. illa. de testa. c. relatum. 2. vbi de hoc. & facit quod not. de excess. prelat. c. secundo. Si autem aliqua habeat ab episcopo: aliqua à Capitulo: & ille, & hi in eo, quòd ab eis tenebat, succedent, vt dicto cap. relatum. & 12. quæstio. 3. & 4. per totum. Subiungit quis succedit in his, quæ spectant ad episcopum iure suo: sicut iurisdictio, & confirmatio prælatorum. dicit ipse, quòd ista deuoluuntur ad Capitulum ipso iure. de ma. & obe. c. olim.

Si autē non suo iure:sed ex priuilegio episcopus exercebat,vt patet extra in fine huius.c.tenet Ioan.Mon. quòd in casu huius Decre.& in omni alio,in quo episcopus habet generalem iurisdictionem delegatam,succedit in illa Capitulum. ita no. in c.1.j.de maio.& obediē.Ioan.And.tenet hic contrarium: quòd illa, quæ competunt episcopo ex rescripto, vt iurisdictio delegata in casu.c.quoniam abbas.s.de offi. deleg. & si. & in isto. c. non succedet Capitulum in exercitio talis iuris ex rescripto; vel priuilegio competentis episcopo. exemplum posui in dicto cap.cum olim.in isto episcopo Senen.ad quem ex priuilegio Imperatoris competit dare licentiam doctorandis recipere testimonia Doctorum, & similia. In hoc enim Capitulum non succedet,vt dixi etiam.s. de foro compe.c.verum.Si autem episcopus cum alijs aliquid exercebat: tunc nec ad inferiores, nec ad superiorem, sed ad collegas officij deuoluitur hæc potestas.65.distin.c.fin. Idem fortè in absente, siue ex iusta causa absit, siue iniusta. in negligente dic,vt s.de testi.c.cum olim.de conces.preben.c.nulla. In capto ab hostibus dic,vt j.de supplen.negligen.præla.c.si episcopus.& in d.c.1.ne se vacan.li.6. vbi de hoc melius, quàm alibi.¶Secundò quæro,in isto.c.& in quibusdam alijs Papa, dum cōcedit ordinarijs iurisdictionem super eos,dicit,quòd hoc faciant tanquam à sede apostolica delegati. Ita dicit hic in fin.c.& s.de ma.& obe.c.irrefragabili. §. cæterum. de cle. ægro.c.vno.lib.6.de sta.mona.c.vno.ad fi.& cle. quia regulares.de supplen.negligen.præla.& de reli.do.c.quia contingit.

11 ¶† Quæro ergo, in prædictis casibus, & in similibus, si isti erant iudices iure suo: an tanquam delegati Papæ: magna est enim differentia inter istas species; quia altera est fauorabilis, alia odiosa.j.de rescrip.c.primo.lib.6.glo. in dicto. §. cæterùm.tenet illam ordinariam.& idem Hostien. vel quasi Vin.præcisè.& Innocen.alternatiuè tenent illam delegatam: & est in ea speciale, quòd non expirat morte, & quòd opin. Hostien.& sequacium sit vera, videlicet quòd sit ordinaria, arguit Io.And.diœcesani in isto crimine habent iurisdictionem in sua diœce.vt patet.sup.in princip.& de offi.ordi. c.1. Si igitur quò ad quosdam potestas talis subtracta ex priuilegio exemptionis eis redditur: debet ista restitutio reponere ordinariam in illo exercitio,sicut primo:quia res de facili reuertitur ad naturam suam,vt l.si vnus.§.pactus. ff. de pac.ad hoc.l.filio quem pater.ff.de libe.& posthum.ibi [non translatus;sed redditus videtur.] &c.ad hoc etiam quod not. sup. de consti.c. cum accesissent.& c. quamuis.de rescrip. lib.6. & quod no.de beneficio reuocato in clem. literas.de rescrip. & ex primordio tituli posterior formatur euentus, vt C. de impo.lu.des.l.prima.& de leg.1.l.cum filius. §. hæres. & ista faciunt pro Hostien. quòd ista censeatur iurisdictio ordinaria.Ioan. And. tenet secundam opin. Vin. & Innocen. quòd ista sit censenda iurisdictio delegata: quia ita iste text. ipsam appellat.Non obstat,quòd ista iurisdictio non expiret morte;quia isti non sunt delegati Papæ,sed sedis Apostolicæ,quæ non moritur,vt in c.si gratiosè.de rescrip.lib. 6. Ista iurisdictio non delegatur personæ,sed dignitati, quæ non moritur. de offic.deleg.c.quoniam.Non obst.§.potestas.& l.filio.cum alijs allega.quia procedunt in restitutione:sed hic fit delegatio,non restitutio. Et ex hoc sequitur, quòd in casu huius c. & similibus alleg. s. si contigerit appellari, appellabitur ad Papam,non ad proximum.ad hoc. j. de cle. ægro.c.vno.§.si autem.lib.sexto.vbi ad Papam recurritur, si aliquid difficultatis emergat.facit quod de deuolutione no.in cle. prima de sup. de negli. præla. super verbo auctoritate. sequitur etiam & aliud,quòd si archiepiscopus, vel quicunque sit, impedit processum contra talem exemptum, poterit eum coercere: quia quò ad illam speciem,est maior eo.de offi.dele. c. sane. 2.præterea si diceremus contrarium.sequeretur, quòd Papa intendens dare vnum ex priuilegio contra exemptos, daret plures gradatim,vt ipsum episcopum,archiepiscopum,&,patriarcham.& sic habebit iurisdictionem super exemptum is, cui concessa non est:cum tamen talia suas species non excedant,vt patet de statu mon.c.1.in fin. & in cle.attendentes. ver.ad quæ omnia.e.ti.Non obst.c.Romana. §. debet.de appell.lib.6.vbi appellatur ad archiepiscopum,etiam in causis, quæ de iure communi non spectant ad ipsum. nam ibi cessant rationes prædictæ:nec cognoscit,vt delegatus,sed vt or-
12 dinarius.¶Tertiò quæro:† an clericus depositus gaudeat pri
a uilegio clericali.[a] dic,vt no.81.dist.c.dictum.& 50.dist.c.ac-
13 cedens.& de senten.excommu.c.contingit. ¶†De degradato expeditum est.j.de pœnis.c.2.in fi.lib.6. dicunt quidam, quòd depositus omne priuilegium amittit: ita quòd eū percutiens non est excommunicatus. vel (quod securius est) dic, quòd tunc demum depositus priuilegium amittit, cum incorrigibilis factus relinquatur curiæ seculari.ita dicit Gof. secundùm Ioan.And.super glo fin.not.Ioan.And.aliquos casus,in quibus audientia alicui denegatur appellanti contra iura.discedenti à suo proposito, alleganti turpitudinem suam illis,penes quos ludus exercetur. item illi, qui est in manifesta calumnia,&c.vt hic per eum vide.

DDITIO.

a ¶An clericus depositus gaudeat priuilegio clericali.vide Ioan.de Turre cremata in c.clericum.11.q.1.

SAMMÆ.

1 *Publicatio bonorum quando imminet:considerandum est,in cuius territorio sunt sita.*
2 *Publicatio,& bonorum confiscatio debet esse perpetua.*
3 *Indulgentia facta abiuranti hæresim non extenditur ad bona: nisi expressè dicatur.*
4 *Bona confiscantur propter delictum.*
5 *Filius punitur ex delicto patris.*
6 *Filius non priuatur beneficio ecclesiastico propter crimen læsæ maiestatis commissum per patrem.*
7 *Nepotes in casu istius Capituli, an contineantur appellatione filiorum,& cæteri descendentes.*

VErgentis. Bona hæreticorum confiscantur, etiā si Catholicos habeant filios. præmittit decisum exordium. secundò ponit statutum de publicatione. quod probat per argumentum à minori. tertiò soluit obstaculum. secunda ibi
1 [in terris.] tertia ibi [nec huiusmodi.] ¶ No. primò, † quòd quādo imminet publicatio bonorum, considerandum est in cuius territorio sunt sita;quia per illum est publicatio facienda,vt in c.postulasti.sup.de for. compe. & loquitur iste text. de publicatione, siue actuali executione:cōdemnatio autem semper spectat ad iudicem Ecclesiasticum super crimine hæresis.vt j.eod.c.cum secundùm leges. lib. 6. Quid de feudo condemnati de heresi, an redibit ad dominum;vel transibit in fiscum?vide in Specu.de feudo.§.secundo. ver. 40.& tetigit Ioan.An.post Hosti.de pœn.in c.in quibusdā. in fi.& plenius per Bar.in l.si finita.§.si de vectigalib.ff.de dam.inf.& l.
2 prima.C.de bo.li.per glo.& Cyn.¶ Secundò no. † quòd publicatio,& bonorum confiscatio debet esse perpetua. Vnde condemnatus ad publicationem bonorum, non debet postea illa bona habere: nec possunt ad eum reuerti.facit quod not.supra quod metus causa. cap.ad audientiam.& quod dixi.s.de off.deleg.c.quærenti.¶Tertiò not.quòd condemnato quandoque fit bonorum restitutio ex gratia. ex quo colli-
3 ge,† quòd licèt quò ad pœnā corporalē parcatur abiurāti hæresim, vt c.ad abolēdā.§. illos quoq;. s. eo. talis tñ indulgentia non extēdit ad bona:nisi expressè dicat, ar. huius c. facit qđ no. in l.1.

in l.1.C.de sen.& pas.& l.si ademptis. & l.si insulam. & l.generalis.eodem.titu.& l.seruus effectus. de actio. & obligatio.
4 ¶Quartò not. † quòd propter delictum bona confiscantur: nec transeunt ad filios.& est speciale in isto crimine hæresis, & in crimine læsæ maiestatis. regulariter verò bona condemnatorum filijs reseruantur,vt in Authen.bona damnatorum.C.de bon.dam.& est ratio in istis criminibus. quia bona à tempore delicti ipso iure sunt confiscata: ergo pœna, quæ infligitur, ipso iure transit contra hæredes. secus autem, si non ipso iure, sed per sententiam, vt l.1. ff. de priua. delict. & C. ne ex delic. defuncti. in l. j. & l. 3. §.4.ff.quod quisque iur.facit l.commissa.& quod ibi not. Dyn.ff. de publica.
5 ¶Quintò no.† quòd ex delicto patris filius punitur.& est magnus rigor iste propter immanitatem criminum, vt l. quisqs. C.ad leg. Iuli. ma. vbi filij nec ad honorem promoueri possunt, tanquam perpetuò infames: nec hæreditatis sunt capaces ex testamento,vel abintestato:sed tantùm eis vita ex misericordia reseruatur in perpetua egestate:vt sit eis mors solatium,& vita supplicium,vt ibi dicit text.† non priuabitur tamen filius beneficio ecclesiastico pp crimen læsæ maiestatis commissum per patrem,vt no.Ioa.56.dist.c.satis peruersum.
6 ¶Sextò no. quòd etiam canones puniunt filios ex delicto pater no.circa quod vide multa exempla.1. q. 4. §. item peccato.
7 ¶Circa hoc esset quærendum.† an isto casu appellatione filiorum contineantur nepotes, & ceteri descendentes. dic vt no. Cy.in dicta l.quisquis.in 4.q.Item an transeat hæc pœna ad filios filiorum.dic vt.j.eo.c.statutis.lib.6.& quod ibi no.& eo.ti.c.vbicunque.facit quod no.Bar.in l.iusta.ff.de ver.sig. & l. j.de accu.¶Opp.glo.de l. Manicheos.& Aut.idem de Nestorianis.C.eo.solu.dicit glo.aliud secundùm leges, vt ibi.aliud secundùm canones, vt hic. decisio tamen cuiusdam quæstionis Federici idem determinat,quod ista Decr.quæ nō debuit remoueri, secundùm Hostien. quia fili hodie puniuntur etiā in bonis,vt hic.& in hac opi.fuit Ioan.qui hoc not.23. q.7.in summa.& probatur in c.cum secundùm legem.j.eo.lib.6.Io. An.dicit.ego credo hanc Decre.præualere legibus in illis terris tantùm,quæ subsunt iurisdictioni temporali domini Papæ.In alijs autem præualent leges,quæ maiori æquitate nituntur.C.de iudi.l.placuit.Hosti.remittit ad summam. eod. titu. §.qua pœna.Sed Aut.Gazaros. eod.tit. concor. huic Decret. & ita tenet Cyn. in dicta l.quisquis. in 6. quæstio.6. vbi etiam plenè tractat. an ista pœna transeat ad filios naturales. tenet quòd sic,si filius talis reputatur certus, quia ex concubinatu. secus si pater reputatur incertus.& vide Barto.in dicta l.1.de accusatio.

SVMMÆ.

1 *Credentes,& defensores hæreticorum puniuntur eadem pœna, qua hæretici.*
1 *Auxilium dicitur quis,& fauorem delinquenti præstare, procurando,& aduocando.*
3 *Notarij facientes instrumenta pro hæreticis sunt suspensi.*
4 *Defensio omnis denegatur hæreticis.*
5 *Hæreticus in deteriori loco est,quàm excommunicatus.*

SI aduersus. Aduocati, vel notarij hæreticis, vel ipsorum fautoribus fauentes: vel sub eis litigantibus patrocinantes: vel pro eis instrumēta scribētes,infames sunt,& ab illo officio suspēsi.primò ponit decisum exordium. secundò prohibitionem. tertiò pœnam. secunda ibi [quia plus.]tertia ibi [quòd si.] ¶Nota primò, quòd plus solet timeri &c. quandoque enim sub generalitate aliqua non veniunt,vt plenè not. in l.sed & si quis,§.quæsitum.ff.si quis cau.& l.filiusfami.ff.de do.per Bar. quandoque verò,licèt veniat, plus timetur, si specialiter exprimantur.vnde dicit l.quæ singulari nota sunt digna:si singulariter non notentur,videntur neglecta,vt l. item apud.§.hoc
1 edictū. ff. de iniur.¶Secundò no.† quòd credentes, & defensores hæreticorum,eadem pœna, qua hæretici, puniuntur.& sic eadem pœna,qua punitur principalis, punitur, qui præstat ei consilium,vel fauorem.dixi.s.dc offi.dele.c.j.¶Tertiò
2 not. † quòd aduocando,& procurando dicitur quis præstare auxilium,& fauorem delinquenti.& no. ad statutum, quo cauetur, quòd qui præstiterit auxilium, vel fauorem delinquenti,vel exbannito,puniatur tali pœna. nam aduocando,& patrocinando dicitur fauere: similiter testificando: & pro eo fideiubendo,vt l.post legatum.§.sunt qui putāt.ff.de his,quæ vt indig.& j.de pœn.c.fin.in cle. in gl.magistro.& c.sicut di-
3 gnum.j. de homici. ¶Quartò not. † quòd prohibet notarijs pro talibus conficere instrumenta. & si contrafaciunt, sunt suspensi:& si ipsa conficiunt, non valent:& si præstiterint patrocinia in causis, videntur sententiæ non valere. Alij contra. dicit Hostien.quòd illud deberet per summum Pontificem declarari.Si autem post suspensionem isti exercerent illud officium:an erunt irregulares.dic quòd nō.j.de sen. excommun. c.is qui.li.6.& de cle.excommu.c.fina. ¶Quartò no. & colli-
4 ge,† quòd istis omnis defensio denegatur.quod quando sit verum,declarat glo.3.super qua dicit Io.An.post Hostiē. quòd quamuis ad defensionem criminum,vel bonorum nō audiātur: si tamen vel de alio crimine accusatur criminaliter, non denegabitur iusta sententia. Nec obst.Aut.de priuil.dot.col. 6.post princi.vbi dicitur,quòd nec beneficijs iuris:nec aliquibus priuilegijs tales possunt se iuuare: quia illud verum quò ad impugnationem,accusationem, vel inquisitionem, vel ad hæresis defensionem.vnde licèt hoc patrocinium vetetur aduocatis, & scriniarijs: non tamen iustitia iudicibus. Non obst. quòd statim est hæreticus puniendus; quia poterit pœnitere: & tunc se defendere super isto crimine accusatus. ista ergo prohibitio habet locum in hæreticis, de quibus constiterit:
5 non in illis,qui clam hæretici iam fuerunt.& intellige, † quòd in deteriori loco est hæreticus, quàm excommunicatus: quia excommunicato omnis exceptio reseruatur,siue sit fauorabilis,vt Velle. siue odiosa,vt Macedo.licèt Vin.dicat, quòd exceptio fauorabilis sibi denegetur: sed malè cantauit, vt hic per Ioan.And.& ad materiam huius c.an per iura posit tolli alicui defensio,quæ est de iure naturali.vide per dominum Bal. in l.cum mulier.ff.solu.matr.& facit l.quoniam Alexandrum. C.de adulte.

SVMMÆ.

1 *Commendabile est conari ad intellectum sacræ paginæ.*
2 *Conuenticula occulta prohibentur: nec in ecclesia, nec extra ecclesiam fieri debent: & prima facie præsumuntur ad malum finem.*
3 *Præsumptio est contra illos,qui clandestinè agunt.*
4 *Membra corporis,quæ dicantur.*
5 *Prædicationis officium nullus debet sibi vendicare propria auctoritate.*
6 *Asserenti se missum à Deo non est credendum.*
7 *Scientia licèt requiratur in sacerdote:tamen si non aderit, non minus debeit honorari propter ordinem.*
8 *Subdito,& inferiori quando est licitum increpare maiorem.*
9 *Prælatus potest se inferiori subijcere.*
10 *Filius regulariter non potest corripere patrem: potest tamen, si dissipat eius bona.*
11 *Ad episcopum de iure spectat institutio,& destitutio clericorum.*

CVm ex iniuncto. Laici occulta conuenticula nō faciāt:nec pdicent:nec sacerdotes reprehendāt. & primò ponit triplicē laicorum reprehensionē, q̄ scdò psequtur.primò primā ibi[Deus.] scdò scdā,ibi [sicut.n.] tertiò tertiā ibi[licèt aūt.]¶No.primò,† quòd cōmēdabile est conari ad

ad intellectũ sacræ paginæ.de magi.c.super Specula.¶Secun
2 dò no.†ꝙ occulta cõuenticula prohibentur,quæ in ecclesia,
vel extra fieri non debent.C.de epis.& cle.l. conuenticula. &
de summa Tri.l.2.& est capitalis pœna cõtra tales.C.de his q
ad ec.confu.l.denunciamus.& non solũ occultè, sed nec pu
blicè licet disputare de fide.C.de summa Tri.l.3.§.j.oĩa.n.cõ
uenticula præsumũtur fieri prima facie ad malum finẽ: ideò
edictũ est permissorium,vt patet.ff.de colle.illi. per totum.
3 ¶ Tertiò no.†ꝙ præsumitur cõtra illos,qui clãdestinè agũt,
quia qui malè agit,odit lucẽ.s.de offi.dele.c. consuluit. vnde
tutor potest palam,non clam emere rem pupilli,vt l.cum ip-
4 se.de contrah.emp.& l.fi.de ritu nup.¶ Quartò no.† quæ di-
cuntur membra corporis:quia illa,quæ habent diuersa offi-
cia.vtrùm ergo digitus sit membrum,vel lingua.dic,vt l,2.ff.
de pub.iudi.per Bar,& est vtile cognoscere,qd̃ sit membrum
propter iura,& statuta,quæ puniunt acrius, qui mutilant mẽ
bra.facit l.non sunt liberi.ff.de sta.ho.¶Quintò no.Io.An.di
cit tex.[prædicare super tecta.] quia magister docere debet
5 in alto.ad idem.3.q.7.§.de his.ver.his ita.¶Sextò no.†ꝙ di-
a gnum est officium prædicationis:a quod sibi nullus potest
auctoritate propria vendicare, nisi fuerit assumptus, sicut &
in alijs officijs,vt s̃.de elec.c.qualiter. facit l. si quemquã. C.
de epis.& cle.& c.in scripturis.8.q.1.¶Septimò no.ꝙ in mes
sem Domini mittendi sunt operarij ab eodem; quasi non ab
alio,vel non sine eius licentia.hic tamen vide,quod no. in l.si
6 tigrum.ff.de rei ven.¶Octauò no.in ver.ꝙ si fortè.†ꝙ quan
doque quis mittitur à Deo:sed nulli de se sic asserenti est cre
dendum:quia nec etiam asserenti se à Domino aliquo destì
natum creditur:nisi probet,vt no.in c.cum in iure.de offi.de-
leg.missio autem Dei probatur per miracula.vnde Hyero.su
per Esa.lib.18. nõ potuissent omnes gentes in tam breui tẽ
pore credere:nisi signorum miraculis fides eorum quodam-
modo fuisset extorta:clamantibus.n.apostolis, & apostolicis
viris Dominus signorum magnitudine respõdebat.¶Nonò
7 no. in ver. licèt aũt.† ꝙ licet scientia requiratur in sacerdo
te:tamen si non aderit,non minus debebit honorari propter
ordinem:ordinum ergo ratione debet etiam ignorantib. re-
uerentia exhiberi.ratione enim ordinis, & officij, dicuntur
8 habere excellentiam, & Dijs cõparari.¶Decimò no.†quan
do est licitu subdito, & inferiori increpare maiorẽ.s.in secre
9 to:& quando se ipsi subijcit.† põt ergo prælatus se inferiori
subijcere,vt fecit Christus,dicens [quis ex vobis.] &c.nõ po
test enim tunc dici detractio,vel iniuria,quæ volenti infertur
ĵ.de reg.iur.c.volenti.lib. 6. ista tamen suppositio non posset
fieri à clerico quò ad violentiam inferendã corpori:quin in-
ferens sit excommunicatus.quod dic,vt ĵ.de sen.exc.c. con-
tingit.& de iureiur. c. exceptio, sed nec quò ad iurisdictionẽ
hoc licet sine superioris licentia.de for.compe.c. significasti,
quò ad Papam potest intelligi etiam de iudiciali, per iura al-
10 legata in glo.¶Vndecimò no.† ꝙ filius non potest corripe-
re patrem.de quo in glo. ad hanc correctionem, &c. In iure
tamen videtur,ꝙ filius possit reprehendere patrem,vt l.3.§.
subtili.ff.de cond.ob causam. Item & quando pater dissipat
bona filij,in quibus habet vsumfructum,& administrationẽ,
potest filius super hoc implorare iudicis officium contra pa-
trẽ,arg.l.Imperator.ad Treb.& similiter subditus contra præ
11 latum.vt s̃.de accu.c.fi.& c.licèt.eo.ti.¶ Duodecimò no.† ꝙ
ad epm de iure spectat institutio,& destitutio clericorum:ita
ꝙ de iure cõi ille,ad quem spectat vnũ, spectat & reliquũ. ex
speciali tñ cõmissione posset alterũ comperere sine altero: &
idem in præscriptione.qui enim præscripsit institutionẽ, non
intelligitur præscripsisse destitutionẽ,vel renunciationis rece
ptionẽ:aliàs diceretur præscriptũ, qd̃ non fuit possessum,cõ
tra.reg.sine possessione,cum concor.de reg.iur.lib.6.& ff.de
vsucap.l.pe.§.fi.facit quod no.Bar.in l,1.§. 1. ff. de iti.actuq;
priua.Non ob.connexio,per ea,quæ not.eo.tit.c.odia.lib.6.
de visitatione quò ad procurationem, & de noualibus quò

ad decimas.ad idem quod no.de ma. & obe. c. cum inferior
in prima glo.cum sua remissione.& quod not.de procura. &
C.de an.ex.l.fi.in prima glo.

ADDITIO.

a ¶ Officium prædicationis.An saluti animarũ expediat, vt ẽt alijs,quàm sacerdotibus parochialibus committatur auctoritas prædicandi,& exercendi alia,quæ ad salutem animæ pertinent: vide Ioan. de Turrẹ cremata,in §. quod autem.16.q.1.

SVMMAE.

1 *Hæretici ipso iure sunt excommunicati, & nu.2.*
3 *Hæreticus licet sit ipso iure damnatus: tamen istam sententiam iuris non potest exequi iudex secularis: nisi per iudicem ecclesiasticum fuerit lata sententia declaratoria.*
4 *Pœna imposita propter crimen hæresis, ad cuius commodum cedat.*

EXcõicamus. Dicit Io. And. summã breuem nõ recipit: &
summabitur per partes.& in hac prima ponitur ex-
1 cõicatio,& damnatio hæreticorũ.¶No.primò,† ꝙ hæretici
ipso iure sunt excõicati.multos aũt casus,in quibus quis per
constitutiones,& iura excommunicatus est,vide in cle.j.ĵ.de
sen.exc.¶Secundò no.ꝙ dicit [oẽm hæresim.] comprehen
dit.n.hereticos in quacunq; spẽ hæresis. de quibus dic, vt s̃.
c.3.¶Tertiò no.de noĩe nõ curãdũ: sed rem debet cognosce
re per effectũ,vt c.auaritiæ.de elec.lib.6.& c.intelligentia. de
2 ver.sig.¶Quartò no.in ver.damnati. ꝙ † quandoq; quis ex
delicto damnatus ĩtelligitur ipso iure: & maioris est effectus
ista damnatio,q̃ si ab homine dãnaretur,vt dixi.s̃.de fo.cõp.
c.si diligenti.¶Quintò not.ꝙ quandoque vnus condemnat:
alius exequitur. de hæresi enim condemnat iudex sæcularis:
quia est crimen ecclesiasticum,sicut & alia:de quib.s̃. de fo.
3 comp.c.cum sit.& c.conquestus.† Et aduerte,quia licèt hære
ticus sit ipso iure damnatus: tamen istam sententiam iuris
non põt exequi iudex sæcularis: nisi per iudicem ecclesiasti-
cum fuerit lata sñia declaratoria,vt est casus no,in c,cum sñ
4 leges.ĵ.e.li.6.¶Sextò no.† ad cuius cõmodũ cedit pœna im
posita propter crimen hæresis; videretur enim dicendum, ꝙ
licèt laicus condemnetur de hæresi:tamen pœna deberet ce-
dere lucro fisci Ecclesiastici,qui condemnat:& de cuius foro
efficitur:sicut si aliam sibi pœnam imponeret,ratione delicti
ecclesiastici:sed,vt hic patet,bona debent applicari iudici sæ
culari,si laicus condemnatur.ad idem.ĵ.de hæreti.c. cum se-
cundùm leges.facit ad materiam quod no. Bar. in l.cunctos
populos.C. de sum. Tri,bona aũt clericorum hæreticorũ,cui
debeant applicari.hic vr̃, ex quò vr̃, ꝙ bona patrimonialia
clerici,si clericus condemnatur de aliquo delicto,ex quo bo
norum sit publicatio facienda, applicabuntur iudici ecclesia
stico,non iudici laico.quod no.

SVMMAE.

1 *Suspectus de hæresi debet se purgare, Et si non purgat: quæ sit eius pœna.num.3.*
3 *Suspicio aliqua est vehemens: aliqua lenis.*
4 *Lapsus anni facit quem haberi contumacem pro condemnato in crimine hæresis.*
5 *Præsumptio violenta sufficit ad condemnationem.*

§ Qui autem. Supra dixi de pena illorum,
qui plenè de hæresi sunt con
1 uicti:nunc verò de illis,qui de hæresi sunt suspecti.¶No.pri-
mò, † ꝙ ille,qui de hæresi est suspectus, debet se purgare:
similiter in alijs criminibus.s̃.de accu. cap. cum oporteat. c,
licèt.& cap.veniens.& c.accedens. & istam purgationem re-
perio in iure canonico multum sæpe: sed de iure ciuili
in

in certis casibus,vt l.vbi.C.de fal.nec recolo,vbi propter in-
famiam,quæ remanet,debeat se purgare.¶Secundò no.† ꝙ
in suspicione est habenda consideratio: quia aliqua fortè ve-
hemens,& aliqua leuis.facit quod no.Bar.in l.admonendi.in
prin.de iureiur.& l.in l. Aquil.ff.ad leg.Aquil. ¶ Tertiò not.
8 † pẹnam illius,qui se non purgat.& aduerte,quia tex.iste in-
nuit,ꝙ ille,qui non monstrauit innocentiam suam,excõmu-
nicatur:& expectetur,vt in tex.Io.An.dicit,ꝙ iste tex. non lo
quitur in eo,qui deficit in purgãdo se:sed loquitur in eo, qui
per contumaciam negligit se purgare:quo casu punietur, vt
hic dicitur.nam si deficit in præstãda purgatione, punietur,
vt conuictus,sine aliquo temperamento.& sic potest intelli-
gi.s̃.eo.c.ad abolendam.§.qui aũt.& de hoc.ĵ. de purga. ca-
no.c.inter.& tunc non esset locus excommunicationi, & pu-
4 nitioni,vt dicit tex.& ex quo collige,†ꝙ lapsus anni facit quẽ
haberi cõtumacem pro condemnato in crimine hæresis. se-
cus in alijs,in quibus absens omni tpe super crimine auditur:
sed super recuperatione bonorum annotatorum auditur tan
tummodo intra annum,vt ff.de req.re.l. fi. lapsus ergo anni,
quid operetur in causa criminali,vidistis in ciuili.dic,vt s̃.lit.
5 non conte.c.qm̃ frequenter.Collige etiam,†ꝙ violenta præ-
sumptio sufficit ad cõdẽnationẽ. facit c. afferte. de prẹsump.
& quod not.Bar.in l.maritus.ff.de quæstio. ¶ Quartò not.in
fi.§.ibi [ex tunc velut hæretici condemnentur.] &c. ꝙ post
annum sit necessaria sententia.& sic antequam feratur, pote
rit se purgare:sicut si sit legata optio infra tempus,post illud
eligere possum, antequam mancipia distrahantur. ff. de op.
leg.l.mancipiorum.ad hoc.ĵ.de prẹb.c.si tibi absenti. lib. 6.
Host.dicit,ꝙ per Auth.Gazaros.C.eo.nõ videtur, ꝙ sit neces-
se tales condemnari:cum ibi dicatur [ita ꝙ si sic per annum
permanserint,eos tunc sicut hæreticos condemnamus.]ergo
sine aliqua sententia videtur illos esse damnatos.Non obst.si
dicas,ꝙ crimen hæresis est de foro Ecclesiæ:quia dicta con-
stitutio fuit non solùm per Ecclesiam procurata,sed etiã ap-
probata.& probatur.ĵ.eo.c.inquisitionis.in prin.lib. 6.ponit
hic quæstionem Host.de eo,quod habetur.ĵ.eo. c. cum con-
tumacia.lib.6.

SVMMAE.

1 *Christianus qui desiderat nominari, debet fidem Catholicam pro viribus ab hæreticis defendere.*
2 *Hæreticus non debet vitari, antequam publicetur per Ecclesiam: nisi esset manifestè hæreticus.*
3 *Communitas an possit sibi eligere perpetuum rectorem.*
4 *Pœna quando imponitur negatiuè: oportet, præcedat monitio ad hoc, vt quis eam incurrat.*
5 *Sustinens sententiam excommunicationis, maximam pœnam patitur.*
6 *Res, & bona aliquorum quandoque conceduntur Catholicis occupanda.*
7 *Bona alicuius quando licitè occupantur, debent inuadi, saluo iure domini principalis.*
8 *Indulgentia crucesignatorum contra hæreticos quæ sit.*

§. Moueatur. Ponit formam iuramenti do
minorum temporalium con
tra hæreticos:quod iuramentũ hodie non præstatur propter
negligentiam episcoporum:quĩ timere debent ob hoc,quod
no.de trouga.c.j.Vel potest intelligi sñ Host.ꝙ iste tex. loqui
tur in prouincijs,vel terris infamatis de cohabitatione hære-
1 ticorum.ad hoc.ĵ.eo.§.adijcimus.¶Secundò no.†ꝙ qui no-
minari desiderat Christianus, debet fidem Catholicam pro
viribus ab hæreticis defendere:vt sic nomina sint conuenien
tia rebus.vt Insti.de dona.§.est & aliud. sicut enim quis tene
tur ad defensionem proximi, si iniustè opprimitur. vt c. di-
lecto.de sen.exc.lib.6.& c.quãtæ.de sen.exc. ita & multò ma
gis ad defensionẽ fidei:quia primũ præceptũ erga Deũ, vt l.
veluti.de iust.& iure.& l.j.eo.tit.vbi ius publicũ est,qd̃ In sa-
cris,& sacerdotib.cõsistit.Irascitur.n.Deus, si cõtra ipsum il
lata cõtumelia per cultorẽ fidei toleratur, vt c. & si qõnes. s̃.
de iudi.non mirũ ergo si dño non expellenti hæreticos impo
nitur ita grauis pœna:quia non minus delictum est isto casu
tolerare,quã agere.vt no.in simili.s̃.de offi.deleg.c. j. ¶Ter-
tiò not. ꝙ illos debet exterminare, qui fuerint ab Ecclesia
2 denotati.†sicut ergo antequam aliquis per Ecclesiã publice-
tur hæreticus,non debet vitari.qd̃ verũ, nisi fortè esset hære-
ticus manifestè:quia tũc notoriũ idem, qd̃ sñia,operatur, vt
l.emptorem.ff.de ac.emp.in fi.¶Quartò no. ꝙ qñq; quis as-
sumitur in potestatem perpetuam. qñq; in potestatem tem-
3 poralẽ.† & sic põt aliqua communitas sibi eligere perpetuũ
rectorem.qd̃ an sit verũ:dic,vt in c.fi.s̃.de iud.& qui tenẽt, ꝙ
non possit: dicunt, ꝙ iste tex. loquitur de baronijs: comita
tibus,& principatibus,in quibus succedunt filij,vt s̃.de voto.
c.licèt.sm̃ Host.¶Quintò no.in ver. si verò. ꝙ post monitio-
4 nem, & requisitionẽ Ecclesiæ tenetur quis ad pœnam. † ad
hoc ergo,vt aliquis incurrat pœnam, requiritur monitio. qd̃
est verũ,qm̃ pẹna imponitur negatiuè:qa non facta latent:sed facta patent,vt dicit Inn.s̃.de præbẽ.c.
extirpandæ.& no.grauẽ pœnã,quæ imponitur negligenti. re
gulariter tñ maius est delictũ, quod cõmittitur faciendo, q̃
quod cõmittitur negligendo.facit l.si seruũ.ff.de ver.ob. & l.
5 si mora.ff.sol.ma.¶Sextò no.† ꝙ ille, qui sustinet sñiam ex-
communicationis, maximã pœnam patitur.& hoc, cum est
excommunicatus ex causa, de qua in text.an aũt si ex alia cã
a quis excõicatus, stiaret per annum,patiatur istam pœnam,
nõ tangunt hic Doc.sed in clerico suspẽso.vt s̃.de æta.& qua.
c.cũ bonẹ. ¶Septimò no.ꝙ pœna grauissima, de qua in isto
ver.si verò. nõ est infligenda per alium, q̃ per Papam,contra
istos contẽptores.sim.de iure ciuili in l.j.ff.de le.3.Ista.n.gra
uia rõne pẹsonæ, ver rei, de quibus agitur, in Cõcilio sunt tra
ctanda.in Auth.de san.epis.§.vt oĩs.col.9.Nõ ob.c. ad abolẽ
dam.s̃.eo.vbi dicitur solum epm hoc posse.Illud.n. est verũ:
vbi propter scandalum,vel grauitatem negotij oporteat cæ-
teros episcopos conuocari:aliàs solus episcopus excommu-
nicat:& vicini illum euitant ad eius requisitionem: quia non
potest esse quis excõicatus ĩ vna ecclesia:quin sit excõicatus
in alijs.4.q.5.c.j.vbi de hoc. & 18. dist. c. placuit.quod facit
6 ẽt in cõtra. ¶Octauò no.†ꝙ res, & bona aliquorum quan-
doque conceduntur Catholicis occupanda. facit 23. q. 1.c.
vl.§.his ita.& c.seq.& q.5.§.ipsis autem.& c.fi.tales.n. etiam
sint necandi.& ciuitates cremandæ.ea.q.5.c.si vos.& c.si au-
diens.& in Auth.vt diffe.iudi.§.penul. & vlt. vtrùm verò epi-
scopns post annum posset denunciare subditos absolutos, &
exponere terram occupandam.dicit Host. ꝙ diœcesanus bo
na subditi excõicati,& rebellis,]& per annum expectari pos-
set exponere.de homici.c.pro humani.§.sicq;.cũ si.& probat
rõne.certũ est.n. ꝙ põt de pẹsona clerici incorrigibilis dispo-
nere, nõ solum in hoc crimine,sed in alijs,vt patet de iudi.c.
cum nõ ab homine.& de ver.sig.c. nouimus.si potest de per-
sona clerici,fortius de persona laici.ar.12.q.1.c.p̃cipimus.ge
neraliter.n.in res,& in personas inuocat brachium sęculare.
de homici.c.postulasti.de cle.exc.mi.c.2.¶Nonò no. in ver.
7 saluo iure.†ꝙ qñ bona alicuius licitè occupantur,debent in-
uadi,saluo iure dñi principalis.& sic si vasallus delinquat,seu
dũ publicatur, saluo iure dñi non delinquentis. ad hoc vide
qd̃ no.plenè Bar.in l.si finita.§. si de vectigalibus.ff. de dam.
infec.& l.j.C.de bo.liber.per Cyn.quandoque autem feuda-
tarius,vel alius habens vtile dominium,ingreditur religionẽ:
an ius illud transeat in monasterium.vide per Inno.in c.præ-
sentia.s̃.de proba.quãdo verò quis habet antiquũ feudũ: an
propter delictum,de quo in tex.vel aliud,publicetur,vel tran
sear ad sequentem in gradu.dic, vt l. prima. ff. de bon. dam.
per Barto. Tractat circa hoc Ioan.And.de quæstis in bello,
an fiant occupantiũ. & si recuperentur, an ad priorem dũm

reuertantur.dic,q̃ si illa immobilia ille,q̃ deliquit, ab aliquo retinebat:sunt ipsius,sicut prius,vt hic.& de capti.l. ab hostibus.vel dic,q̃ ille,ex cuius parte est iustum bellum, omnia, quæ occupat,facit sua: quæ tñ ab alio in feudũ nõ tenẽtur. ff. de capti.l.5.§.in pace.& de acq.re.do.l.naturalẽ.§.fi.23.q.5. c.dicat. sed & feudalia occupari possunt, saluo iure domini innocentis,vt hic.vbi verò infideles, vel Christiani iniustè pugnantes bona mobilia iustè pugnantium occupant,& postea recuperantur,ad antiquum dominum reuertuntur, vt d. l. si captiuus.& de hoc plenè.s̃.de iureiur.c.sicut. 2. & de homic.
8 c.pro humani.§.diffidatis.¶Decimò no.† indulgentiam cruce signatorum contra hæreticos.& quod hic no.Vin.de prælato cruce signato, qui obligauit fructus ad triennium, vide ne præla.vi.suas.c.vl.¶Gl.2.no.etiam an iste recipiat manualia:& an debeat tenere vicarium.vide in Spec.e.ti. §. in fauorem.vsque ad fi.& vide,quod no.Io. And. in c.ad liberandã. s̃.eo.in parte decisa.quia ibi ponit.dicit enim,q̃ consuetudine ab inquisitoribus introducta etiam tempore pacis ecclesiæ:& quando non constat hæreticorum perfidia, vel potentia, vel castellatio, datur contra hæreticos signum crucis : & sic cruciati priuilegio,de quo hic loquitur,nolunt vti &c.

A D D I T I O.

a ¶Excommunicatus.Excommunicatio an sit maior pœna,quàm sit in Ecclesia.vide Io.de Turre cremata,in c.corripiantur.24.q.2.

S V M M Æ.

1 *Receptatores,& fautores hæreticorum sunt ipso iure excommunicati:credentes verò sunt omnino damnati. Et hoc vsque ad satisfactionem condignam.nu.2.*

Et tales sunt infames,& intestabiles:nec possunt ex testamento capere:nec iudicare:nec instrumenta conficere.nu.3.

Et etiam coguntur in iudicijs respondere,sed alij ipsis non.n.4.

5 *Communicantes receptatoribus, fautoribus, & credentibus hæreticorum, postquàm per Ecclesiam sunt denunciati, quas pœnas incurrant.*

§.Credentes.

Pœna credentium receptatorum,& fautorũ.¶No.primò,
1 † q̃ excõicati sunt ipso iure receptatores,& fautores:credentes verò omnino sunt dãnati.j̃.eo.c.pe.in fi.& ibi per Io.An. non est ergo licitum receptare hæreticos : sicut nec de iure quasdam alias personas.de quibus.ff.de recep.& l.quicunq;.
2 de seruis fugi.¶Secundò no.† q̃ isti sunt excommunicati vsque ad satisfactionem condignam:& cõsistit ista satisfactio, q̃ abiuret heresim, q̃ purget se, si tantùm est suspectus : & si ex illa causa notoria excommunicatus sit, restituere debet percepta,& quæ percipi poterunt,vt c.grauis.de resti.spo. & si peruenerint aliqua,ex aliqua fortè occupatione.de iureiu. c.sicut.vel ex officio vsurpato damnato,vel sibi interdicto.s̃. eo. c. cum sit.Idem ergo in his, quæ ratione participationis ad eũ peruenerũt,arg.dictorum iurium,& s̃.c. ad abolendã. §.j.tenetur etiam satisfacere de accessorijs, & sequens. sicut de ipsa offensa.ad hoc.j̃.de ver.signi.c.ex parte.j.& de hoc in
3 reg.accessorium.¶Tertiò no.† q̃ isti sunt infames, & intestabiles:nec possunt ex testamento capere,nec iudicare, vel instrumenta conficere. & aduerte quia istas pœnas incurrunt, postquàm fuerunt per sententiam vocati,vt dicit iste text. q̃ valeant per eos prius gesta,postquàm in officio tolerantur,
4 vt no.plenè Inn.in c.fraternitatis.s̃.eo.¶Quartò no.† q̃ alijs non coguntur in iudicijs respondere : sed ipsis alij bene coguntur:& sunt in hoc pares excommunicatis.s̃.de iudi.c.intelleximus.& imponit ecclesia laicis istas pœnas,ratione delicti. quod potest, vt s̃. de fo. cõp.c.cum sit gñale.¶Quintò no.in ver.si qui aũt.de pœna illorũ,qui eis cõicant: vel ab eis
5 eleemosinas recipiunt,& similia.& no. † quòd communicantes eis incurrunt istas pœnas, postquam fuerunt per Ecclesiam nunciati.& sic communicare excommunicato post nũciationem,est mortale:sed non ante.de hoc.s̃. quod me. cau c.sacris.& de cle.exc.mi.c.fi.

S V M M Æ.

1 *Prædicationis officium nullus debet sibi vsurpare : nisi sit missus.*

2 *Missi ad prædicandum qui intelligantur.*

3 *Episcopus semper,& vbique ad prædicandum admittitur: nisi prohibeatur ab illo,cuius diœcesim intrat.*

4 *Prædicator,si sit persona notabilis,puta magister in theologia,& notus in ciuitate:quilibet curatus,siue rector poterit eum recipere in ecclesia sua ad prædicandum.*

§. Quia verò.

Prohibitio p̃dicationis absq; superioris auctoritate.¶No.
1 primò,† q̃ nullus,nisi sit missus, debet sibi prædicationis of
2 ficium vsurpare.† qui autem intelligantur missi.dic,q̃ episcopi,qui habent auctoritatẽm à dño ad prædicandum per vniuersum orbem omni creaturæ.Mat.vlt.21.di.c.in nouo.& de talibus sacerdotib.i. episcopis põt intelligi.16. q. j.c. statuimus.& hoc nisi prohibturea ab eo,cuius est diœce.6. q. 3. c. scriptum.vel illud intelligitur de falce iurisdictionis,nõ prædicationis:cum. n. missio episcopi (vt dictum est) probetur auctoritate diuina,non debet prohiberi:sed vbique recipi.ad hoc.s̃.c.proxi.ver.Ioannes.dum tamẽ caueat ab errore.aliàs cõtra.de pur.ca.c.inter.40.di.c.si Papa. maximè quia verbũ
3 Domini nõ est alligatum.2.ad Timo.2.& dicit Host.† q̃ episcopus semper,& vbique ad prædicandũ admittitur:nisi prohibeatur ab illo,cuius diœce.intrat. non tamen dabit indulgentiam,nisi de substantiali licentia Papæ:vel illius, in cuius diœce.indulgentiam vult concedere. prædicare ergo põt episcopus in aliena diœcesi, episcopo illius diœce. ignorante, vel sciente , & non contradicente : sed non eo inuito, secundùm Host.de alijs ergo loquitur isto tex.facit ad materiam. supra.de au.& vsu pa. c.ex tuarum. de prædicatoribus, & minoribus dic,vt in c.super cathedram.de sepul.& no.q̃ episcopi debent dare istam licentiam;non ergo abbates,sm̃ Inn.ar.
4 de excess.præla.c.accedentib.dicit tamen Io.An.† q̃ si prædicator sit persona notabilis (puta magister in theologia, & notus in ciuitate) quilibet curatus, siue rector poterit ipsum recipere in ecclesia sua ad prædicandum : quod intellige casualiter,& in transitu ad celebrandũ:potestatem etiam quilibet in ecclesia sua etiã dare potest. rationem diuersitatis hic vide per eum.

De scismaticis,& ordinatis ab eis.

S A M M Æ.

1 *Scismatici,excommunicati, & criminosi largo sumpto vocabulo dicuntur hæretici:strictè qui dicantur.Dicuntur etiam, q̃ coniurant contra prælatum.nu.3*

2 *Scismaticus,an dicatur ille, qui insurgit non contra vniuersalem Ecclesiam:sed contrae episcopum suum, vt episcopatum illum sibi teneat:& suos sacerdotes faciat.*

QVIA scisma inducit hæresim:pro eo, quòd omne scisma intendit sibi constituere ecclesiam,& vniuersalem Ecclesiam impugnare, quæ vna est . 24. q. 1. c. loquitur . vn peccat in articulum fidei [& vnam sanctam Ecclesiam Catholicã.] ideò ponitur rubrica de scismaticis. de materia habetur. j. quæst. 7. c. quoties.

7.q.1.c.factus.& duobus se.& c.denique.1.q.1.c.ordinat. repetitur in 6.& tãgitur in hoc volumine ĩ varijs locis.s̃.de ele. c.quia diligentia.& c.licèt.de præscrip.c.1.& c.cum nobis. de
1 hereti.c.3.†Et aduertẽdum,quia largo sumpto vocabulo,scismatici excommunicati,& criminosi dicuntur hæretici.24. q. 3.c.apostolicæ.tamen strictè dicuntur scismatici,qui diuisi ab vnitate Ecclesiæ congregant sibi episcopos, presbyteros, &
2 constitutiones faciunt.7.qõ.1.c.Nouatianus.¶†Quero quid de illo,qui insurgit non contra vniuersalem Ecclesiam (quia ipsam bene recognoscit)sed insurgit cõtra episcopum suum, vt epatũ illum sibi teneat,& suos sacerdotes faciat.7.q.j.c. scire.dicit Inn.q̃ isti non dicuntur scismatici quò ad pœnam scismaticis infligendã,vt ipse no.j̃.c.proxi. quod est verum, sm̃ Hosti.quando recognoscit Ecclesiam Romanam.non.n. tuno dici potest ab vnitate diuisus.& idem in eo, qui nullum caput recognoscit:non tñ episcopatum tenet:nec episcopalia exercet.talis.n.accephalus,reus,& improbus dicitur,sed non scis-
3 maticus.12.di.c.nulla.14.q.2.c.abbatibus.† dicũtur etiã scismatici,qui coniurant contra prælatum:isti tamen deponendi. facit quod no.Io.de iudi.c.exhibita.

S V M M Æ.

1 *Gesta per scismaticos etiam si gerantur prætextu publici officij carent viribus.*

2 *Ordinationes factæ à scismaticis sunt irritæ.*

3 *Reuocatio si facta fuerit ab aliquo,quia tenebat à scismatico:an ille talis habebit recursum contra scismaticum.*

4 *Scismatici non sunt excommunicati ipso iure:sed excommunicandi.*

5 *Criminosi,irregulares,excommunicati, & similes an conferant characterem,& executionem ordinum.*

6 *Ordo est sacrum signaculum,quo confertur spiritualis potestas:& officium faciendi ea,quæ pertinent ad illum ordinem.*

7 *Prælatus meus est homicida,vel excommunicatus:& nullus scit, nisi ego:an recusabo à tali ordines suscipere.*

QVod à prædecessore. Irritẽ sũt ordinationes:beneficiorum collationes: ecclesiasticarum rerum alienationes factæ à scismaticis. & ab ordine, & dignitate suspenditur,qui iurat scisma tenere.secũda ibi [adijcientes.]tertia ibi [alienationes.]quarta ibi[illos verò.] No.
1 primò,† q̃ carent viribus,quæ geruntur per scismaticos, etiã si gerantur prętextu publici officij.quod ergo dicitur in l.Barbarius.de offi.præsi.& c.consultationibus. de iure pa. habet locum in eo,qui dignitatẽ possidet bona fide : secus si est intrusus,vt scismaticus: quia tunc sibi non est respondendũ de iuribus dignitatis.quod dic,vt no.Inn.s̃.de resti.spo.c.in literis.& idem dicas,si aliqua ciuitas occupatur à tyranno: videtur.n.q̃ teneant quæ gesta sunt per eum.de quo Bar. fecit pulchrum tractatũ de tyrãnide.& D.Bal. ponit in l.decernimus. C.de sacrosan.eccle.& loquuntur illa iura de gestis specialiter.gesta autem spiritualiter,vt sunt sacramenta, an habeant effectum quò ad characterem,vel executionem.hic plenè per
2 Inno.& j̃.dicam.¶Secundò not.† q̃ tex. irritat ordinationes factas ab eis.quid ergo de ordinationibus factis ab illis, qui à dictis scismaticis ordines receperunt.vide.ur,q̃ idem, cum eadem sit ratio,s.defectus executionis,quam dare nõ potest, qui non habet.1.q.7.c.Daybertum.pro hoc facit.j.q.j.c.vulnerato.& c.fertur.ibi[ex infecta radice fructus non producitur.]ad idem de mino.l.in causæ.§.j.& §. fi.& l.seq. vbi si per plures manus ambulauerit,idem iuris erit,vt l. vitia à maiori-
3 bus contracta.de præscrip. lon.tempo. ¶Tertiò not.† de reuocatione rei alienatæ per eum, qui non habuit potestatem: vtrùm autem iste,à quo fit reuocatio, habeat recursum contra istum scismaticum,qui sibi alienauit.dic, quòd sic : sicut contra falsum tutorem.ff.quod fal.tu.auct.l,falsus.§.doli.ecclesia verò non tenetur sibi restituere pretium,quod scismaticus ille recepit:sed vbi ab illo non posset emptor recuperare:an possit vti retentione contra ecclesiam agentem . dic vt not.s̃.de re.ec.nõ alie.c.fi.¶Quartò no.in ver.si quis autem
4 vbi innuitur, †quòd scismatici non sint excommunicati ipso iure:sed excommunicandi.ad hoc.23. di. c.in nomine domini.Hostien.dicit illos scismaticos tantùm, qui se extollunt ad uersus Romanam Ecclesiam,vt sunt Græci.& sunt excommunicati ipso iure cum adhærentibus.Alij verò sunt excommunicandi.& dicit addendum ad summam.eod. tit. vbi remittit. ¶Vltimò super isto.c.Inno.ponit longam gl. quam dicit Ho. incertam,& confusam:quam omisisset, nisi ad quorundam instantiam importunam . Versatur autem intentio Inno. circa scismaticos.& primò an criminosi irregulares, & præcisi ab Ecclesia conferãt characterem,& executionem ordinum collatorum.secundò an illi,qui recipiunt ab eis ordines, vel beneficia possint in ipsis licitè remanere.tertiò an subditi à talibus criminosis,& præcisis possint licitè recusare : ne ab eis re
5 cipiant ordines,& ab eorum possint obedientia se subtrahere.¶Primò ergo quæro : † an criminosi irregulares excommunicati,& si.conferant characterem, & exccutionem ordinum.dicit Inno.q̃ nullum peccatum, quantuncunque graue, & enorme sit ĩ ordinatore,vel ordinato,impedire potest, quominus ordinatus characterem recipiat,& executionem in habitu,licèt non in actu:quia ligata est executio in aliquibus,vt patet in homicida,qui si ordinet,vel ordinetur, executionem non habet:quia per constitutionem ecclesiæ irregularis censetur.vnde nunquam sine peccato potest celebrare:nisi secum per Papam dispensetur,vt paret.s̃.de tẽp.or.c.fi.Alij verò criminosi: vt adulteri:fures:periuri:& huiusmodi (licèt quandiu sunt in peccato,celebrare non debeant.s̃.de coha.cle. & mulie.c.fi.)tamen quantuncunque egerint pœnitentiam , sine alia reconciliatione licet eis suum ordinem exequi,salua distinctione.de tempo.or.c.ex tenore.& idem videtur de irregularitate ordinatoris,vel ordinati,quæ non impedit executionem: quin conferatur habitu,& exercitio,siue actu:puta quia defectum patitur in natalibus.ar.56.di.c.apostolica.& idem est dicendum de infamia:nam & simoniaci etiam in beneficio sunt infames.C.de epi.& cle.l.si quemquam.§. fi. & tamen executionem conferunt.de simo.c.per tuas.& idem de excommunicatis occultis, & omnibus alijs supradictis. s. q̃ executionẽ conferunt, quandiu ab Ecclesia tolerãtur,ar.j.q.j.c.Christus. 6.q.5.c.2.& etiam tales recipiunt cxecutionem.scilicet ligatã vt dictum est de homicida. Non obst. 9. q. 1. c. 1. & 3. & de ordi.ab epi.c.1.quia ibi loquitur de illo,qui non toleratur ab Ecclesia:sed est ei per sententiã executio interdicta: vnde nec eam alii dare potest.& hoc verum, quando episcopus renunciauit loco,& ordini,vt ibi.secus si renunciat loco:sed non ordini;quia talis retinet executionem : ideò de mãdato alterius potest ordines celebrare,vt.s̃.de ordi.ab epis.c.j. remotus ab Ecclesia non ab ordine confert executionem, ordines conferendo:& tamen de intrusis dicit,quòd licèt sint ineligibiles,& suspendendi:non tamen sunt suspensi ipso iure:& ideò executionem transferunt.quod dic vt.s̃.de tempo.or.c.quò ad trãslationem.Alij indistinctè tenent, q̃ nominatim excommunicatus, vel damnatus hæreticus, vel depositus, dummodo ab eo ordinatus hoc ignoret : confert non solum ordinem, sed executionem . & hoc innuitur.1.quæstio. 1. cap. ordinationes. & probatur ; quia ordinator nihil confert in ordinatione : sed solus Deus. 32.distinctio.cap. verum, & quia cor interrogat, & non manum. 14. quæstio. 5.c.si quod inuenisti.
6 †ordo enim est sacrum signaculum,quo confertur spiritualis potestas, & officium faciendi ea,quæ pertinent ad illum ordinem . hoc etiam apparet: quia secundùm omnes, hæreticus,excommunicatus,vel depositus,quantuncunq; notorius, sicõficiat corpos Christi,cõfectũ erit.de cle.exc.mi.c.2.in prima gloss. & si ordinauerit,ordinatus est. Item cum in ordinationẽ (vt dictum est) solus Deus operatur:nec super chara

ctero, vel gratia Dei conferendis versatur potestas Papæ: sed Christi. ergo contra ignoranter recipientes nõ videtur, ꝙ Papa possit statuere. Item si diceremus, ꝙ nullus suspensus ab homine, vel à iure haberet ordinis executionem: nec eã posset alijs dare, intolerabilis absurditas sequeretur: tot enim sũt vinculæ, ꝙ vix aut nunquam haberet aliquis ordinis executionẽ. Sed huic Hosti. rñdet, & dicit, ꝙ habet ordinis executionẽ, durãte ignorantia: sed patefacta veritate, cedat opi. veritati, vt patet de eo, qui duxit in ma. c. veniens. de secundis nup. c. 2. ex istis rõnibus concludunt, ꝙ ordinati ab istis notoriè pręcisis, excõmunicatis, & depositis habent ordinis executionẽ, si ignoranter receperunt: & potest esse hoc casu probabilis ignorantia: nõ in loco, vbi est notorium: sed in alia regione, vt no. s̃. de elec. c. bonæ. 1. ver. licèt autem. & not. in c. ad nostram. s̃. de iureiuran. Inno. tñ vr̃ vltimò inclinare in partẽ oppositã, ꝙ in notoriis factis, sicut est contra renunciationẽ, & nominatim excõmunicatos, & pręcisos ab Ecclesia nullus ordinatus admittat̃ ad executionẽ sine dispẽsatione ab aliis verò criminosis occultis, & excõicatis vr̃, qui receperit ordines, habeat eorundẽ executionẽ. Io. An. remittit de ista materia ad no. s̃. de ord. ab epi. c. 1. & 2. in summa. e. ti. §. quid iuris. & no. etiã Inn. s̃. de simo. c. per tuas. cui tamen plus placet qd̃ no. hic, quã ibi. & p ista sit expedita prima, & secũda qõ. s̃. motæ de conferente præciso: & de illo, cui ordinum collatio facta est. de collatione verò beneficii facta ab illo, vel illi, qui esset p̃cisus ab Ecclesia: & de aliis gestis rõne publici officii. dic, vt s̃. de do. & contu. c. veritatis. & de excess. pla. c. tãta. &
7 a c. in literis. de resti. spo. ¶ † Tertia qõ est. p̃latus meus est homicida, vel excõicatus: & nullus scit, nisi ego: nũqd recusabo à tali ordines recipere dicit ipse, ꝙ nõ. & idẽ Ho. 6. q. 2. & 3. alioqui nõ missset Christus Iudã cum aliis: si intelligeret, ꝙ suspensi occulti executionẽ ordinis non haberent. 1. q. 1. c. Christus. & c. q. à simoniacis. vbi istã opi. tenet Hugo Hispanus. sufficit enim, ꝙ isti ab Ecclesia tolerentur. 8. q. 3. c. nõne. hoc tũ fallit in occulto excõitato: cui me cogenti possum dicere [non recipiam à te ordines, cũ sis excoicatus.] & idem qd̃ de excommunicato, dicas in notorio fornicatore, & simoniaco: quia à talium obedientia propria auctoritate recedi põt. 32. di. c. verũ. & idem in suspenso ab officio, & à collatione sacramentorum per sniam hois. de sacr̃is collatis ab istis, & de ipsorum effectu dic vt d. c. per tuas. & s. de hæreti. c. fraternitatis. de iurisdictio. exercitio minus dubitatur, quàm de istis sacramentis talibus. nullius enim criminis prætextu possunt illi, qui sunt in aliqua iurisdictio. positi prætextu criminis remoueri per viam excommunicationis, nisi essent publicè excommunicati. de quo plenè. s̃. de offi. delega. cap. cum super. & c. ad probandum. de re iudi. & quod no. in c. ici citatis. s̃. de rescrip.

A D D I T I O.

a ¶ Homicida. Homicidium an inducat irregularitatem, vide Io. de Turre Cre in c. de his clericis. 50. di quã autẽ pœna homicida puniatur, vide in l. 3. C. de episcopali audi. & in toto titu. ff. & C. de sic. Instit. de iudi. §. item lex Cor.

S V M M Æ.

Ordinatus à scismatico, etiam ignoranter repellitur ab officio: potest tamen cum eo dispensari. nu. 2.

Quis possit cum eo dispensare. nu. 5.

Ordinans, eo ipso ꝙ scit illum, quem promouit ad ordines, indignum: an videatur cum eo dispensare.

Pœnitentiam agens in occulto, an poterit postea accusari.

1 FRaternitati. No. primò, † ꝙ ordinatus à scismatico repellitur ab officio: quod intellige, etiã si ignoranter. de quo.
2 s̃. c. proxi. ¶ Secundò no. † quòd potest cum taliter ordinato dispensari. ¶ Quærit glo. † vtrùm eo ipso, quòd ordinans scit illum, quem promouit ad ordines, indignum, videatur cum eo dispensare. tenet quòd non. de hoc no. 51. distinct. c. qui in aliquo. & 54. dist. c. si seruus. Requiritur ergo, quòd ordinans hoc intendat, vt no. de concess. præben. c. literas. in vl. glo. & idem hic Vin. Goff. Host. & Inno. s̃. de fil. presby. c. veniens. videtur tñ tenuisse contrarium. de cle. coniu. c. diuersis fallaciis. & no. etiam de hoc Spec. in titu. 2. §. antepenul. ver. dicũt autem. & se. Tu dic, ꝙ ipso facto dispensatur per eum, qui hoc potest, si præmisit super dispensatione facienda, vel non facienda causæ cognitionem, & postea promouit, vel ordinauit. hoc intendit: licèt verbum dispensationis non expresserit. ad hoc de appel. c. ad audientiam. Si verò non præmissa cognitione, promouerit, non intelligitur dispẽsare: imò punitur, vt d. cap. qui in aliquo. probatur hoc per ea, quæ notantur in simili de coniu. seruo. c. fi. in vlt. q. qualiter autem probetur dispensatio. dicit glo. ꝙ per testes, arg. de cle. pere. c. tuæ. soli enim episcopo asserenti se dispensasse non crederetur. 81. dist. c. si quis sine. ¶ Secundò quærit gl. † vtrùm ille,
4 qui agit pœnitentiam in occulto, poterit postea accusari. tenet, ꝙ sic. qd̃ intellige ab eo, qui suũ priuatũ interesse prosequitur, secundùm Hosti. 4. q. 6. c. omnibus. aliàs secus. de pœni.
5 di. 4. c. diuina. de cõse. di. 4. c. q̃ris. ¶ Tertiò q̃rit gl. fi. † qs possit dispensare cum isto. dicit Hosti. ꝙ cum quæritur de ẽpatu adipiscendo, solus Papa dispẽsat. s̃. de elec. c. quia diligentia. item in monasterio exempto. de cõsue. c. cum venerabilem. de renun. c. pen. & vlti. In alijs beneficijs dic. ꝙ si is, de cuius dispensatione agitur, scienter, vel supina ignorantia ductus recepit ordines, nullus citra Papam dispensat. si verò ignorãter, & ignorantia fuit probabilis, dispensat episcopus proprius, non delinquens. de ordi. ab epis. c. 1. & 2. delinquens non, vt in prin. glo. huius.

De apostatis.

VIA hærotici, vel scismatici in apostasiam incidunt: iõ post illos, &c. quia verò baptismũ reiterantes etiam apostatare videntur à sacramento prius percepto: ideò de his submittit secunda Decre. facit ad secũdam partem rub. reliqua verò ad primã. in Cod. sunt duę rub. 50. dist. c. vl. 2. q. 7. c. alieni. 3. q. 4. c. 1. 2. & 3. 6. q. 1. c. infames. 20. q. 3. in tribus cap. de secunda parte habetur de cõse. dist. 4. c. non licet. conuenit primæ parti. de vita, & hon. cle. c. Deus qui. ne cle. vel mo. c. 2. lib. 6. & de vi. & ho. cle. c. 2. ad secundam. de bap. c. 2. præmitte ad euidentiam titu. de triplici apostasia, vt j. c. 1. no.

S V M M Æ.

1 *Clerici, qui relicto ordine, & habitu in criminibus tanquam laici deprehenduntur: non gaudent priuilegio clericali.*

2 *Clericus constitutus in minoribus, per quem actum intelligatur perdere priuilegium clericale.*

3 *Clericus quantuncunque grauiter delinquat, abiecto habitu, non est per secularem iudicem puniendus.*

1 PRęterea. No. primò † ꝙ clerici, qui relicto ordine, & habitu, in criminibus, tanquam laici, deprehenduntur, non gaudent priuilegio clericali. contra hoc glo. opponit de c. si verò. de sen. ex. fol. hic in eo, qui per omnia, vt laicus se habebat: sed ibi nõ per oĩa. vel loquitur istud c. de illis, qui sunt admoniti. & sic planè est, dicit glo. Inno. hic dicit circa tertiam speciem apostasiæ, cum scilicet quis à statu suæ religionis recedit. quod contingit hic multis modis. scilicet dimittendo tõsuram, vel coronam: accipiendo vxorem, dimittendo vestem religiosam, vel clericalem, & redeundo ad seculum. 20. q. 3.

c. 1. 2.

c. 1. 2. & 3. Host. remittit de ista materia ad no. j̃. de sen. excõ.
2 c. perpendimus. † Tangit etiam hic Inno. de clerico constituto in minoribus, per quem actum intelligatur perdere priuilegium clericale. dicit ergo, ꝙ aut constitutus in minoribus agit aliquid penitus contrarium ordini clericali, vt quia secundã, vel corruptam vxorem ducit: vel fit miles, & sęua exercet: & perdit omne priuilegium clericale. 84. dist. c. quisquis. Aut ducit vxorem virginem: vel fit miles, non exercendo sęua: & tunc aut incedit in habitu, & tonsura: aut sine. quod dic vt no. j̃. de cle, cõiu, c. 1. lib. 6. vbi hoc plenius. sed hic plenè distingue. aut clericus clericalem ducit vitam suam: aut non. primo casu quando clericaliter viuit. & tunc qualitercunque delinquit: non amittit priuilegium clericale: & non potest capi, puniri, vel detineri per iudicem sæcularem; & percutiens talem clericũ incidit in canonẽ latæ sniæ, vt c. si quis suadente. 17. q. 4. & hoc casu loquitur c. c. cũ non ab hoie. cum ibi no. s̃. de iudi. vbi patet, ꝙ loquitur de eo. quẽ constabat esse clericum. & hoc verũ, nisi fuerit incorrigibilis, & traditus curiæ seculari, vt ibi dicitur. Si verò non viuit clericaliter: subdistingue. aut portat habitum, & tonsuram: aut non. Primo casu licèt vadat negotiando, vel teneat tabernam, non perdit priuilegium clericale, nisi post trinam monitionem. & hoc casu loquitur c. fi. de vi. & hone. cle. & hoc patet, quia ibi dicitur, quòd quidam clerici. quasi certum erat, quòd ipsi erant clerici, licèt negociatores. si verò accepit secundam vxorẽ, & viduam: vel fecit se militem, exercendo sęua, ex toto amittit priuilegiũ clericale: quia in talibus non cadit character. 84. di. c. quisquis. & de big. c. 2. & 3. Si verò accipit vxorem vnicã, & virginẽ: si habet beneficium ecclesiasticum: tunc portando habitũ, & coronã non perdit clericale priuilegium, vt in c. 1. de vi. & ho. cle. li. 6. Si verò non portat vestes clericales, habitum, vel tonsuram: & faciat grauia ordini clericali, vel delinquat: & tunc subdistingue: aut grauiter delinquit: vel fac. t contra regulam (quia portat arma, vel ludit, vel vadit venando, vel aucupãdo.) tuc si quis ignorat eum clericum: & nõ incidit in canonem. secus si sciret. de sen. excom. c. si verò. & hoc verum, nisi post trinã monitionem. de sen. exc. c. in audientia. & c. contingit. Si verò reliquit habitum clericalem, & tonsurã, & immiscuit se enormitatibus, & perseuerat in illis: ita ꝙ hoc faciendo, fuit comprehensus per iudicem sæcularem, vel offensus fuit per eum; & iste est casus dubius apud quosdam, qui dubitant, vtrùm, esto, quòd constet post capturam, ipsum esse clericum, possit puniri per sæcularem iudicem, qui apprehendit eum: vel debeat ipsum remittere ad episcopũ, vt puniat ipsum. & quòd debeat remittere, probatur primò: quia non perdit priuilegium, nisi post monitionem, vt c. fin. de vi. & ho. cleri. Secundò quia speciale est in quibusdam, quòd perdant priuilegiũ ipso iure. de quibus in c. j. de vi. & hone. cle. Tertiò roboratur per c. si iudex laicus. de sen. exc. lib. 6. ibi enim dicitur, quòd quando constat eũ esse clericum, est indistinctè remittendus: nisi in casibus not. ibi in glo. super ver. debet igitur. Quartò probatur per locum à speciali in c. si degradatio. de pœnis. lib. 6. degradatio enim non fit nisi pro enormibus, vt c. at si clerici. & c. cum non ab homine. & tamen antequam iudex sæcularis possit inijcere sibi manus: requiritur degradatio. vt c. nouimus. de sen. exc. & ibi in gl. super ver. à pluribus. Quintò hic videtur tenere glo. in c. ex parte. de priuileg. super ver.
3 deprehensi. vbi glo. innuit, † quòd quantuncunque clericus grauiter delinquat abiecto habitu, non est per secularem iudicem puniendus. ergo hoc videtur probare Ioan. And. in c. perpendimus. de senten. excommu. vbi videtur dicere, quòd scilicet perdat priuilegium: istæ sunt rationes vrgentes pro ista parte. In contrarium arguunt quidam, & probant efficaciter per rationes, & iura. & respondent iuribus allegatis. s̃. quorum opi. si essem iudex, non seruarem, quando constaret aliquem esse clericum, quantuncunque relicto habitu, & tonsura se enormitatibus immisceret, & caperet in ipsis per iudicem secularem: nisi in casibus, cap. 1. de vi. & honest. cler.

S V M M Æ.

1 *Sortilegij s nullo modo est credendum.*

2 *Reiterantes baptismum, si dolosè faciant, & scienter, puniuntur vltimo supplicio.*

3 *Iniuria dicitur fieri sacramento baptismi, quando reiteratur.*

4 *Crimen quando est occultũ, licèt sit graue, non impedit promouere volentem post peractam pœnitentiam.*

EX literarum. Si crimen acolyti, qui rebaptizanti ministerium præbuit, est occultum, promouere potest: si publicum, non potest, nisi dispensetur cum eo religionem intrãte. h. d. communis diuisio. secunda ibi [discretioni.] in qua distinguit secundum membrum. ibi [si verò.] ¶ Not. primò
1 † de istis sortilegijs, quibus nullo modo est credẽdum, vt pa
2 tet de sorti. c. 2. ¶ Secundò no. † contra iterantem baptismũ. tales enim si dolosè faciant, & scienter, vltimo supplicio puniuntur. C. ne sã. bap. rei. l. 1. & 2. & fi. hoc secũdùm leges: sed secundùm canones clericus deponitur: laicus excommunicatur, & pœna grauiore punitur: nec de cetero ordinatur, per iura, quæ allegat prima glo. & j. q. 7. c. qui in qualibet. & hoc verum, cum constat quem fuisse baptizatum: aliàs secus. quod dic, vt s̃. de bap. c. 2. Host. remittit ad summam. eo. tit. §. fin.
3 ¶ Tertiò no. † ꝙ quando baptismum reiteratur, dicitur fieri iniuria sacramento, & fit ista iniuria tribus modis. Et primò per iterationem, vt hic. Item quando in alia forma, quàm cõstitutum est, confertur. Item quando extra Ecclesiam. & vide quod no. Io. 68. di. c. quod ergo. ¶ Quartò no. quòd super irregularitate cum religioso facilius dispensatur, quando crimen etiam est publicum. facit j̃. de homi. c. significasti. 2.
4 ¶ Quintò no. † quòd quãdo crimen est occultum, licèt sit grae, non impedit promouere volentem post peractam pœnitentiam. quod intellige occultè, si delictũ est occultum: aliàs si est publicum, publicè pœnitebit. de pœni. & re. c. quęsitum. ¶ Opp. dicitur hic, ꝙ per ingressum religionis non tollitur irregularitas ipso iure, sed per dispensationem. Sed contra de fil. presby. c. 1. & 5. 6. dist. c. 1. Sol. vt in gl. fi. quam no. & no. j̃. de pœni. c. in quibusdam. ¶ Secundò opp. innuitur hic, quòd minor ætas in delictis excusat. Contra de l. si ex causa. §. nunc videndum. ff. de mino. so. vt in glo. arg. ꝙ ætati. & c. Goff. dicit, quòd licèt ignorantia iuris ciuilis excuset minores. ff. de iur. & fac. igno. l. i. illud non habet locum in articulis fidei: vel sacramentis: vel iure naturali. C. de in ius vocan. l. 2. In his enim paruitium est decipere, & decipi. 16. q. 1. c. si cupis.

S V M M Æ.

1 *Infamatus de apostasia compellitur habitum deferre, donec de illa se purget.*

2 *Apostata non est excommunicatus: sed excommunicandus.*

3 *Clerici in sacris constituti cogendi sunt ad delationem habitus.*

4 *Clericus primæ tonsuræ verbo renunciare non potest sine licentia episcopi: sed facto sic.*

1 TVæ † Infamatus de apostasia compellitur habitũ ferre, donec de illa se purget. ¶ No.
2 primò, † quòd apostata non est excommuncatus, sed excommunicandus. quod tenet hic gloss. & de tempo. ord. c. primo. lib. 6. hoc verum, nisi in religioso habitum dimittente. vt j̃. ne cle. vel mo. c. vt periculosa. lib. 6. ¶ Secun-
3 dò no. † ꝙ clerici sunt cogendi ad delationem habitus: quod intelligit glo. verum de constitutis in sacris. constituti verò in minoribus an sint cogendi. gl. tenet hic, quòd non. & hoc tenent Inno. & Host. s̃. c. 1. per c. eos qui semel. alleg. in glo.

vbi

vbi dicit[taxati in clero].i.astricti. quod non est ante sacrum ordinem.argum.inf.de elec.cap. cum ex eo. Item ibi sequitur[in monasterium deputati.]equiparatur enim constitutus in sacris,& religiosus.de voto.c.vno.lib. 6. Item ex eo, quod ibi dicit[reuertatur.]constitutus enim in minoribus non cogeretur.de cle.coniu.c.j.& hoc videtur verum, nisi beneficia retinerent.quod dic,vt no.50.di.c. fin. Ray. tamen in summa huius ti.ver.quid si aliquis. & Hostien. in summa. §. qualiter vorbum.dicunt,q̃ etiam is,qui tonsuram tantùm accepit,cõpelli debet ad eam conferendã.21.distin.c.cleros.54. distin. c.ex antiquis.& istud placuit Hugo.per præalle.c.eos.ad quæ dicit Io.An.se respondisse.s̃.& alleg.pro opi.Inn. de vi. & ho. cleri.c.quoniam.§.si verò.vbi constitutus in minoribus vtens secularibus vestibus(nisi tonsuram saltem ferat)non punitur. Boati.de hoc no.s̃.de cle.non resi.c.fraternitati.vbi dicit, † q̃ clericus primæ tonsuræ verbo renunciare non potest sine licẽtia episcopi:sed facto sic.

A D D I T I O.

¶Qui tonsuram. Adde vídendum Io.de Turre cremata in c. clerici. il. 2. 23.distin.& ibi an clericus,qui accipit primùm tonsuram, possit illam deserere.

S V M M Æ.

1 *Christianus effectus debet dimittere Iudeorum ritum.*
2 *Prælaci debent inquirere super obseruantia ritus fidei: ne turpi commissione fœdetur.*
3 *Bona conferuntur inuitis.*
4 *Viam Domini agnoscere,& retro ire,quodam respectu minus malum est,quàm nunquam cognoscere.*

QVidam. Iudei baptizati ritus iudaicos dimittere compelluntur. prima pars duo facit, primò ponit ritum Iudeorum baptizatorũ:ibi [excessum,cõtra quẽ.] secũda prouidens,ibi[cum autem.] duas auctoritates præmittit, &
2 duas rationes subdit.¶ Not.primò, † quòd ille,qui efficitur Christianus,debet dimittere Iudeorum ritum:sicut ille,qui ingreditur religionem,vel aliquod collegium, debet se conformare moribus eorundem.12.distinct.cap.illa.¶Secundò no. q̃ maledictus &c.oportet enim eligere certam legem, & viã, & non in incerto vagari,vt in simili dicit tex.in l. idem exigit. ff.de dolo.facit.c.vt quis duas.de elect.li.6. ¶Tertiò not. † q̃ ad prælatos pertinet inquirere super obseruantia ritus fidei, ne turpi commissione fœdetur:& similiter cetera crimina, vt c.j.s̃.de offi.or.& punientur isti præuaricantes pœna contra hæreticos instituta. j̃. de hæreti. c.contra Christianos. lib. 6.
¶Quartò no.† quòd isti compelluntur ad bonum:& sic bona conferuntur inuitis.de quo.23.quæst.4.c.displicet. ¶Quinto no.q̃ ex duobus malis, minus malum est eligendum. de quo. 13.di.per totum.¶Sextò no.tex.in fi.[cuiu minus] &c. dicit tamen Boati.† quòd quodam respectu minus malum est, viã
4 Domini agnoscere,& retro ire, quàm nunquàm agnoscere: quia primo casu bona reuiuiscunt.de pœni.di.3. c. pueri.secũdo casu nõ.quia nunquam fuerunt bona sine fundamento baptismi.j.q.j.c.cum Paulus.

S V M M Æ.

1 *Apostatæ carcerari, & affligi possint, vt habitum reassumant.*
2 *Apostatæ si reuerti volunt,sunt recipiendi.*
3 *Ecclesia potest habere publicum carcerem.*
4 *Apostata carceratus,si rumpat carcerem,& peiora committat,qualiter punietur.*

1 ANobis, † Apostatę carcerari, & affligi possunt,vt habitum reassumant. communis diuisio.secunda ibi[ad quod.]¶No.primò
2 † quòd apostatæ,si reuerti volunt,sunt recipiendi:& sic in isto delicto habet locum pœnitentia. regulariter contra, vt patet in tex.ibi[si voluerit.]&c.tamẽ debet velle iudex,nisi talis abstineat à delicto.facit l.j.C.quomodo,& quando iudex.¶Tertiò no.tex.dum dicit[sub graui custodia.] &c. q̃ quandoque carcer est grauis,quandoque leuis.iuxta no.in l. 1. 2. & 3. C. de custo.& exhi.re.& vtitur Ecclesia carcere ad custodiam
3 & ad pœnam.j̃.de pœnis.c.quamuis.li.6.† habet ergo Ecclesia publicum carcerem,vt hic.& s̃.depositi.c. grauis.& tormenta 5.q.5.c.illi qui.4.q.3.c.si ea.rei mutilationis.5.q.2.c.delatori. mucronem,per quem decapitat.26.quæst.2.c.visis.quod intellige de separatione à Christo,qui est caput.2. q. 7.c. quia ergo quæ mors.qui.fi.sint le.c.per venerabilem.in fi.in glo.1.
4 de hære.¶Quærit Io.An.† quid si iste carceratus frangit carcerem,& peiora committit.dic, vt no. de iud. c.cum non ab homine.lex ciuilis frangenti carcerem imponit pœnam capitalem,etiam si aliàs innocens fuerit,vt.C.de effrac.l.j.& de custod.reorum.l.pe,vbi de hoc.& ibi de pœna custodis negligẽtis.Host.remittit ad summam de accu.sub.§. qualiter procedatur in accusatione.ver.responso exhibito.& aduerte,quia si quis in carcerando non nititur publica auctoritate, incidit in pœnam priuati carceris,quæ est capitalis.vt.C. de priua. car. l.1.& quod no.in l.capite quinto,ff.de adul.

S V M M Æ.

1 *Monachus in apostasia ordinatus ad sacros ordines sine dispensatione Papæ non ministrat.*
2 *Et quid si prius reconciliatus fuisset.nu.3*
3 *Religiosi apostatæ sunt excommunicati ipso iure.*
4 *Casus,in quo solus Papa dispensat super executione ordinis.*

1 COnsultationi. † Monachus in apostasia ordinatus ad sacros ordines sine dispensatione Papę non ministrat. ¶No.primò,quòd Papa retinet sibi potestatem dispensandi in executione sacri ordinis in apostasia suscepto. non tamen intelligas,quòd non recipiendo non sacrum in apostasia,talis habeat executionem:sed in non sacro poterit dispensare episcopus:postquam Papa de sacro tantùm sibi specialiter reseruauit.j̃.de sen.ex.c. nuper.de præsump. c. nonne. & de big.c.
2 1.& 2.† religiosi tamen apostatæ sunt excommunicati ipso iure.vt.j̃.ne cle.vel mo.c.2. li.6.ideo distinguit super potestate dispensandi,vt.j̃.de sen.excom.c.cum illorum.¶Secundò põ
3 dera,quòd dicit de receptione ordinum in apostasia.† si enim primò reconciliatus fuisset, & postea ab episcopo Catholico ordinem suscepisset: non esset dispensatio necessaria in suscepto:ergo in apostasia ministrare non poterit. & multò minus
4 ad superiores ascendere,vt d.c.cum illorum.¶Tertiò no.† casum,in quo solus Papa dispensat super executione ordinis. Alii casus ponuntur in gl.vltra hos addit Host.casum, quando quis scienter fecit se ordinari ab excommunicato,vel suspenso:quia tunc solus Papa dispensat.de ordi.ab episcopo. c. 2.facit quod no.9.q.1.in summa.& c.ordinatis.

De his,qui filios occiderunt.

SO de his,qui peccant in Deum in quatuor proximis rubricis. de his, qui peccant in homines:& nihilominus in Deum, videamus.& quia inter alia,homicidiorum genera, &c. secundùm Gof. vel quia post præceptum de Deo colendo,& parentibus honorandis primum præceptum est.Non occides. c. de vtero. c.5.ideo &c.congruit materiæ.de pœni.& re.c.quæsitũ. & de date cãm abortui.in tit.2.c.si aliqs.& c.sicut ex literarum,

Mu-

S V M M Æ.

1 *Mulier spontè occidens filium suum, debet perpetuò in monasterio pœnitere:tamen si iuuenis est, datur sibi licentia contrahendi.*
2 *Contritio cordis non sufficit ad remissionem pœnę, quę infligitur ratione delicti.*
3 *Occidere filium est delictum de iure naturali.*
4 *Pœnitentia melius peragitur à soluto, quàm à ligato vinculo matrimoniali.*
5 *Peccatum etiam enorme non impedit ingressum religionis.*
6 *Iudex debet tolerare minus malum, si videt grauius ex contrario imminere.*
7 *Pena, quæ imponatur de iure ciuili contra patres, qui filios occidũt.*

1 VEniens. † Mulier spontè occidens filium suum, debet perpetuò in monastorio pœnitere:tamen si iuuenis est, datur sibi licentia contrahendi. secunda ibi [mandamus.] ¶Nota
2 primò, † quòd ad remissionem pœnę, quę infligitur ratione delicti,non sufficit cordis contritio, etiam quò ad forum pœnitentiale:& multò minus in foro iudiciali:quia sola pœnitẽtia, quæ delinquit non desinit esse nocens, vt l.qui ea mente, ff.de fur.¶Secundò no, quòd inter virum, & mulierem oritur quandoque contentio de filio:quia mulier dicit quem filium esse alicuius:ille autem hoc negat, cui autem sit credendum:videtur,quòd neutri: nisi alia adminicula suffragentur, vt c.per tuas.supra de proba, dic vt ibi. ¶Tertiò not.quòd sta mulier calore iracundię interfecit puerum: & tamen sibi
3 non parcitur: † quia est delictum de iure naturali. vnde calor iracundię,sexus, vel rusticitas non excusat. & sic non ob. l. quod calore iracundiæ. ff.de reg.iu. facit l.alia.ff.de iur.&
4 facti igno. ¶Quartò not. † quòd pœnitentia melius peragitur à soluto,quàm à ligato vinculo matrimoniali. Ista tamen castitas suadetur,non imperatur, vt dicit iste text. & hoc verum, quando est suspitio,siue præsumptio de ipsius incontinentia;aliàs non daretur sibi licentia contrahendi, vt in gl.fi.
5 ¶ Quintò not. † quòd peccatum etiam enorme non impedit etiam ingressum religionis: imò peccatores, & criminosi sunt ad religionem precibus inducendi, vt dicit iste tex. qui purgat irregularitatẽ in seculo contractam, & præbet materiam dispensationi, vt supra ti.j.c.2.vbi de hoc. ¶Sextò not,
6 † quòd iudex debet tolerare minus malum, si videt grauius ex contrario imminere:melius est .n.habere claudos, quàm
7 plangere mortuos, ait Augustinus.12.q.j.c. norui. ¶† Quæro an contra istos parentes,qui interficiunt filios, sit prodita alia pœna in foro ciuili:certè sic,& grauior satis,quàm si extraneum occidisset, vt patet in l.1.C.de patri. qui fi. occi. & ff.ad leg.Pomp.de parric.l.antepenul. & l.1.& per totum.sed remanet hic dubium. similiter regula hic præuenit in pœnitentia,de qua hic, ingrediendo religionem: an sit eidem eximenda:& sic puniatur pena ciuili. quæ non tollitur per pœnã fori spiritualis,vt not.supra de scisma. c.fi. Sed ibi loquitur in laico non mutante statum, licèt pœnitentiam agente.In eo verò, qui mutat statum per receptionem ordinis post delictũ, dic vt supra de obli. ad rati.c.1.sed per ingressum religionis, si mutat statum,an inde sit eximendus, & tradendus iudici seculari.cogita: quia minus est dubium, quòd debeat eximi, quàm in eo,cui impressus est character.&c.

S V M M Æ.

1 *Homicidium à matre commissum in personam filij,non censetur iusta causa separationis thori.*
2 *Episcopus debet prospicere ad salutem peccatoris.*
3 *Iudex secularis non debet prospicere ad salutem:sed ad pœnam, cum sibi constat aliquem deliquisse.*
4 *Iuramentum non est efficax ad separationem thori.*
5 *Mater,licèt delinquat, filium occidendo:non tamen superstitum filiorum gubernatione priuatur.*

INtelleximus. Mulier occidẽs filiũ, propter hoc à viro separari non debet. Secunda ibi [quia verò.] ¶Not.primò, q̃ in c.supra proxi.dicitur,quòd occidit calore iracũdiæ in isto furore diabolico.si autem naturali furore, dic, quòd non meretur pœnam,vt l.2.ff.ad l.Pomp.de parri. Si autem culpa, vel
1 casu,dicam infra c.proxi,¶Secundò nota, † quòd non censetur iusta causa separationis thori homicidium à matre cõmissum in personam filij.adulterium verò sic, vt c.1.supra vt
2 lite non conte.¶Tertiò no. † quòd spectat ad iudicis officiũ prospicere ad salutem peccatoris.& hoc verum in episcopo, qui est medicus animarum:& fungitur vice Dei,qui non vult
3 mortem peccatoris.26.q.6.c.cognouimus. † Iudex verò secularis non debet prospicere ad salutem, sed ad pœnam, cũ sibi constat aliquem deliquisse:neque precibus calamitosorũ illacrimari oportet,vt l.obseruandum.de offi.præ. vnde Seneca dicit in lib.de ira.[Cum ceruicem noxio imperabo præsidi:& eum victum in suppliciũ militare:& eum in ęculeo proditorẽ, hostemve publicum imponã: eo vultu, animoq; ero, quo serpentes,& animalia venenata percutio.]¶Tertiò not.
4 † quòd iuramentum non est efficax ad separationem thori: sed fienda est restitutio mulieris viro, secundùm quòd viderit episcopus expedire: modus ergo in restitutione possessionis consideratur, vt in simili dicit tex.in c. Pisanis. de restitu.
5 spo.facit c.literas.eo.ti.¶Quartò no, † quòd licèt mater delinquat,filium occidendo: non tamen superstitum filiorũ gubernatione priuatur: imò filij superstites sunt causa dispensandi facilius super pœna;sicut quãdoque mulier,quæ perire debet,dilationem consequitur propter filium,quem in vtero gestat,& vt lactet ipsum etiam quandoque, iuxta no,in l.Imperator.ff.de sta.ho. & l.prægnantes. de pœnis. quando autẽ inter patrem,& matrem est quæstio:penes quem filius sit alẽdus,dic vt in c.2.de conuer,infide.

S V M M Æ.

1 *Pœnitentia,quæ imponatur opprimentibus filios.*
2 *Culpa præcedens eaſum,an excuſet.*
3 *Delinquens per ignorantiam qualiter puniatur.*
4 *Percutere volens Titiũ,casu percussit Seium, an teneatur, quòd sic.*
5 *Statutum dicit, quòd vnicuiq; sit licitum interficere exhamitum.an filius poterit vigore statuti interficere patrem, vel econtra.*

DE infantibus. Si infantes penes parẽtes mortui deprehenduntur; & dubitatur mortui sint naturaliter,vel oppressi: parentes ipsi non totaliter in foro pœnitentię sunt immunes. Si autẽ certum sit, quòd oppressi decesserint, parentes punjuntur, vt prouidet tex.ille. & est casus satis no-
1 tabilis.¶† Nota primò,quòd iste tex, loquitur in foro pœnitẽtiæ:in quo foro qualiter istis opprimentibus filios pœnitentia imponatur, glo. plenè distinguit, quòd aut sponte;aut casu.& si casu:aut nulla præcessit negligentia, sine culpa:aut præcessit.&c.vt in glo. Ista etiam consideratio habetur in foro ciuili,& iudiciali.vnde dicit l.ff.de pœnis.l. respiciendum.§.delinquunt autem aut proposito:aut impetu: aut casu.proposito latrones;impetu, cum per ebrietatem ad manus, aut ad ferrũ, peruenerint, casu in venando, cũ cultellus in feram missus hominem interemit.de istis,qui deliquunt ebrietate,impetu,aut casu.dic,vt no.15.q.1.c.inebriauerũt.& c. aliquos, & c.si quis insaniens. & c.si quis non iratus.Circa illos, qui delinquunt
2 casu.quæritur,† an excusentur, si culpa præcessit casum. dic, quòd si præcessit culpa lata, non est dubium. Si autem leuis, aut leuissima; tunc glo.in d.§.delinquunt.tenet, quòd criminaliter

naliter puniatur. Sed Cyn. in l. si quis non dicam rapere. circa fi. de epis. & cle. sentit contrarium: vbi dicit, quòd pro leui, vel leuissima culpa criminaliter non agitur: tamen mi-
3 tius punietur. & pro hoc l. edes. de incen. rui. & nau. † cum verò quis delinquit per ignorantiam, qualiter punietur. dic, ꝙ aut est error in iure naturali, aut ciuili &c. vt plenè in l. 1. de
4 iuris, & fac. igno. & 1. q. 3. per totum. † quid si quis volebat percutere Titium, & casu percussit Seium. dic quòd tenetur, vt l. eum qui. §. pe. & fi. de iniuriis. Non ob. quòd deliquit casu. tunc enim excusatur, quãdo dedit operam rei licitę: secus si illicitæ, vt in quæstione prædicta. ¶ Vltimò facit iste text. quando constat aliquem ab vno ex pluribus interfectum, sed noscitur à quo: vtrùm omnes veniant puniendi, vel nullus. dic vt l. si in rixam. ff. de sic. per Bar. facit quod no. Inno. infra de
5 homi. c. significasti. ¶ Extra quæro de tali quæstione. † Communiter per Italiam sunt statuta, quòd vnicuiq; sit licitũ interficere exbannitum: quæro, an filius poterit vigore statuti interficere patrem, vel econtra. uidetur, quòd non: quia impunitas concessa à iure ciuili, non videtur posse corrumpere iura naturalia, & sanguinis, quæ immutabilia sunt, vt Institu. de iure natu. gentium & ciui. §. sed naturalia. pro hoc. l. si adulterium. §. Imperatores. ff. de adult. & in Authen. de ince. nup. §. 1. & l. inuitus. §. manẽte. de iure do. cum ista quęstio esset de facto Tuderti, fuit consultum contrarium, & bene, secundùm Barto. exbannitus enim efficitur hostis, & transfuga ciuitatis, vt l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capi. di. & sicut perditur ciuitas: ita perditur filiatio, vt l. postlimi. §. filius. de cap. ad hoc facit l. eos. in fi. de remis. & l. minimè. de reli. & sump. fu. ita no. Bar. in d. §. Imperatores. & vide quod ipse no. in l. 2. ff. de recep. vbi an pœna receptantis exbannitum extẽdatur ad coniunctos.

De infantibus, vel lãguidis,

QVIA exponere filios infantes, & languidos, & alimenta eis denegare prope est occidere: ideò post tractatum de patribus, qui verè filios occiderunt: est videndum de his, qui quasi occiderunt. necare enim videtur, qui denegat talibus alimenta, vt l. necare. ff. de li. agno. habetur de materia. 87. d. c. vlti.

S V M M Æ.

1 *Consentire videtur delicto, qui non prohibet, cum potest.*
2 *Lex priuat patrem patria: dominum dominica potestate, si impiè se habeant erga filios, & libertos, & seruos, ipsos exponendo.*
3 *Personæ languid. e exposit. e cuiuscunque sint ætatis liberantur hoc ipso à patria, & dominica potestate.*
4 *Pœna eadem imponitur deneganti alimenta, quæ imponitur exponenti.*
5 *Ius nullum quæritur in personis expositorũ propter alimenta eis exhibita.*
6 *Expositi an censeantur legitimi, & sint ad ordines promouendi.*
7 *Abbas si negligit reuocare monachum ad claustrum: & ille decedit extra monasterium: quæsita per eum an poterit monasterium vendicare.*
8 *Expensæ fact. e in addiscenda arte, an possint repeti ab exposito.*

SI à patre. Infans expositus à patre, vel ab alio, eo sciente, vel ratum habente, hoc ipso liberatur à patria potestate. Idem in seruo, & liberto, qui ob dictam causam liberantur à dominica potestate. & idem iuris est in prædictis languidis cuiuscunque ætatis: qui tamen prædictis alimenta præstitit, in prædictis ius aliqd̃ non non acquirit. hoc dicit diuisio per se patet. ¶ No. primò,
quòd paria sunt delinquere per seipsum: vel per alium, si hoc
1 scit, & non prohibet, vel ratum habet. † qui ergo non prohibet, cum potest, videtur consentire delicto. quod dic, vt in reg. culpa caret. & quod not. in cap. quantæ. de sen. ex. facit l. 1. §.
2 deiecisse. ff. de vi, & vi ar. cum si. ¶ Secundò not. † quòd l. priuat patrem, & dominum patria, & dominica potestate: si impiè se habeant erga seruos, filios, ac libertos, ipsos exponendo. si autem verberando, vel impiè aliter cruciando: dic, ꝙ vẽdere coguntur seruos. quod dic, vt Insti. de his, qui sunt sui, vel alie. iuris. facit. C. de emen. propin. l. 1. Istæ enim potestates quia sunt inductæ à iure positiuo. meritò lex super ipsis dissoluendis disponit, & super ipsis reintegrandis, propter ingratitudinẽ. vt C. de ingra. li. l. 1. facit l. fi. C. de pœnis. ¶ Tertiò no.
3 † ꝙ personæ languidæ expositę, cuiuscunque sint ætatis, liberantur hoc ipso à patria, & dominica potestate: infantes ergo, & languidi cuiuscunque ætatis ambulant pari passu: & ea
4 dem iuris prouisio in vtrisque locum hẽt. ¶ Quartò not. † ꝙ
a eadẽ pœna, quæ imponitur deneganti alimenta, a imponitur exponenti, vt in versi. vel si alicui. Host. contra. dicit. n. ꝙ licẽt soluatur patria ptãs p expositionẽ: non tũ per alimẽtorũ negationẽ: tum quia iura sanguinis, quæ naturalia sunt, ciuilis rõ non permit, vt l. eas. de capi. di. & Insti. de legi. agna. tu. §. finitum quia alijs remedijs locus est ad patrem cogendum. de quibus. s̃. de conuer. infi. c. 2. & sic dicit corrigendum. quod no. in summa. e. ti. §. quid iuris. vel potest dici, ꝙ iste text. dẽt intelligi de alimentis negatis filijs infantibus, vel languidis: vt sicut circa eos expositio plus punitur: ita & alimentorum denegatio. s. in priuando patres impios istis casibus patria potestate: in alijs verò sit ad iudicis officium recurrendum. & hoc verum credo: circa infantes. n. & languidos, qui per seipsos ad iudicem non possunt habere refugium, voluit ius eis pinguius prouidere. hoc etiam ex eo probatur; quia si seruis sanis dominus neget alimenta, non eripiuntur in libertatem: sed pro derelictis videntur haberi, & conceduntur occupanti, vt. ff. de stip. seruo. l. quod seruus. secundùm Azo. in summa huius ti. Vin. Inn. & Host. hic, licẽt Gof. cõtra hic, & in summa huius ti. dicit. n. ꝙ Decre. ista æquiparat istos tres casus, cum infans exponitur, & cum languidus cuiuscunque ętatis, & cum alicui ex his alimenta negantur. & istam opi. credo veram, vt dixi; quia in istis personis impietas seuerius iudicatur: in alijs ergo vendicat sibi locum dictum Azo. & seq.
5 ¶ Quintò no. in ver. sanè. † quòd ratione alimentorum exhibitorum istis expositis nullum ius quæritur in personis ipsorum. vnde dicit l. quòd nutritoribus nutriti hæreditas non debetur. C. communia de lega. l. nutritoribus. vnde in istis expositis in isto hospitali sanctæ Mariæ, Capitulum, & conuentus non hẽnt ius aliquod in personis ipsorũ: nec ẽt ius suc-
6 cedendi. † & vidi in ipsis dubitari, cum ignoretur: sicut nati ex serua, vel ex libera ex matrimonio, vel soluta, vel nefario coitu, an sint ad ordines, & ad actus legitimos admittendi. arg. ꝙ sic in l. extraneum etiam penitus ignotum. C. de hære. insti. & c. cum deputati. s̃. de iudi. non firmo. ¶ Vltimò istum text. in-
7 ducit gl. fi. in arg. ad q. † si abbas negligit reuocare monachũ ad claustrum: quòd si ille decedat extra monasterium, quæsita per eum non potest monasterium vendicare. & hoc verum, secundùm Bart. Brixi. quando monasterium in hoc deliquit: secus si solus abbas, vt in 8. quæstio. dominicali, quæ incipit. esto quòd monachum. & idem Guil. in Spec. de statu mo. ver. 40. Gof. dicit hoc verum, quando ille ingreditur aliud monasterium: si verò nullum monasterium ingreditur, putat, quòd adhuc acquirat primo, vt in §. sed scimus. allega. in gloss. & idem dicit in licentiato: vt aliud quærat monasterium, scilicet, quòd interim acquirit primo. de testa. mi. cap. ex eo tempore. & de hoc in Spec. de statu monacho. versicu. 43. de hoc etiam no. 18. quæ. 2. c. abbates. in glo. fi. ¶ Quæro etiam, quia iste tex. dicit ꝙ [isti nutritores in persona nutriti
8 non pnt sibi ius aliqd̃ vẽdicare.] † vtrùm in casu, quo possunt ab eis

ab eis repeti, de quo. in glo. possunt repetere expensas factas in arte erudienda. dic ꝙ sic. C. eo. l. j. alimenta verò non repetit, nisi fuerit protestatus. ff. de neg. ge. l. Nesennius. vbi filiam eius recuset ducere, vt C. de nup. l. prem. protestatio ergo reseruat ius repetitionis illi, qui alimenta prębet voluntariè: secus autem si necessariò exhibere tenetur, scdm Ioan. An. qui hoc no. 12. q. 2. c. & sacrorum.

ADDITIO.

a ¶ Deneganti alimenta. Alimentorum priuilegia multa sunt secundùm Bar. in l. Mela. ff. de ali. lega. quæ ibi uide per Fran. Crem. in suo sing. 77. incip. relicta sunt alimenta.

De homicidio voluntario vel casuali.

CONTINVATVR ad precedentẽ in hũc modũ. dictum est s̃. de homicidio spãli maiori pœna plectendo: cum coniuncti sanguine, & vinculo naturali inuicem se occidũt, vel quasi: sequitur rubr. de homicidio in gũe: hoc autẽ est voluntarium, aut necessarium: ideò de vtroq; tractat. & in iure hoc sæpe contingit, ꝙ premisso tractatu specierum, subsequitur tractatus gũris, vt l. si seruus seruum. §. inquit l. ff. ad leg. aqui. & no. de reg. iu. in rub. li. 6. & di xi s̃. de iud. c. j. hr̃ de materia 50. di. c. miror. & quatuor se. c. 23. q. 5. per totum. de pœ. c. periculosè. cũ 5. c. se. & l. is, q cũ telo. 16. q. j. c. necis. vsq; ad fi. & repetitur in 6. & cle. cõgruit. de tẽp. or. c. fi. de æta. & qua. c. ad aures. q cle. vel mo. c. j. de accu. c. inquisitionis. i prin. de pœ. c. felicis. §. si qs verò. ¶ Opp. & leuiter Io. And. trib. modis, ꝙ ista rub. fuerit malè situata: qa s̃. prox. rubricis tractauit de homicidio in spẽ. & similiter j̃. rub. prox. ergo ista rubr. gñalis debuit præcedere, vel seq. tractatum specierum: non aũt in medio collocari. Solu. dic ꝙ non oĩm. &c. vt l. non oĩ n. ff. de leg. & s̃. de rescrip. c. si qñ. vel dic, ꝙ j̃. non tractat de spẽbus homicidiorum: sed de actibus per quos (licẽt non semper) qñq; ad homicidia peruenitur. ¶ Scdò op. de superfluitate: quia satis erat dicere de homicidio: & non subiungere voluntario, vel casuali. So. non dẽmus conqueri, si instruẽdo voluit nobis declarare. ¶ Tertiò op. ꝙ ista instructio sit imperfecta. s. tractare de homicidio voluntario, & casuali: nam est & aliud homicidium. s. necessarium. Sol. vt hic in nouella. & leuiter.

S V M M Æ.

1 *Homicidium qui cõmittit appensatè debet mori secundùm legem Mosaycam.*
2 *Homicidium qñq; eõmittitur per insidias, qñq; per industriam.*
3 *Moriatur, verbum exponitur pluribus modis.*
4 *Mors in dubio intelligitur de naturali.*

1 SI quis, No. j. † ꝙ qui appensatè committit homicidium, dẽt mori scdm legem Mosay
2 cam. ¶ Scdò no. † ꝙ homicidiũ committitur qñq; per insidias, & qñq; p industriam. pone exemplum, quod est, qñ aliud verbis: aliud mente gerit, vt no. ff. de præua. l. j. & ad le. Iul. ma. l. 4. in prin. & ideò si veniens tecum, tanquam socius itineris, te percussit: dr̃ hoc fecisse proditoriè. pro hoc. C. de dela. l. fi. li. 10. vel si sedens tecum in mẽsa te percussit. & hoc no. Bar. in l. respiciendum. §. delinquunt. ff. de pœ. vel si fortè veneno. quod plus est, q̃ interficere gladio, vt l. j. C. de mathema. & vide quod no. Iac. Bu. in l. nemo. C. de epi. au. ¶ Oppo. iste tex. punit homicidium pœna mortis. contra de iure can.
3 pœna mortis nõ est pro aliquo crimine infligenda, &c. † Sol. Io. An. exponit verbum, moriatur, pluribus modis. & primò, moriatur. i. ad pnĩam humilietur. 50. dist. c. qui est. vel moriatur. i. deponatur. quod habet instar mortis. 2. q. 7. ca. quia ergo. vel dic & verius, ꝙ ista non est pœna canonica, sed legis. Exo. 4. sæpe imponebatur pœna mortis. & hic inseritur, ut sciatur: non vt in foro canonico obseruetur. fic. 5. q. vl. c. delatori. mors ergo intelligitur multis modis: sicut cum dr̃, puniatur pœna capitali: intellig. tur. n. in dubio de minori, vt no. & dixi s̃. de iureiur. c. quanto. & I. in criminali. C. de iur. om. iud.
4 † mors verò in dubio vr̃ debere intelligi de naturali, vt l. ex ea parte. §. insulam. cum si. de verb. ob. ¶ Scdò op. & vr̃, ꝙ nõ debeat euelli ab altari: sed defendi, & immunitate gaudere. So. hic loquitur de illo, qui non habet immunitatem, vt est latro. & de tali debet intelligi illud c. scdm Abb. Spec. intelligit simpliciter tex. prout iacet de eo, qui per insidias aliũ interfecit: vt immunitate non gaudeat; quia lex prima Exodi in hoc non deprehenditur immutata. ergo &c. vt l. præcipimus. in fi. C. de ap. sed certè dicit Io. An. tpe legis Exodi nondũ manu erant iura positiua, q̃ immunitatẽ ecclesiis concesserunt. vel dic scdm In. ꝙ euellitur ab altari per depositionem ordinis, & beneficii: & traditur potestati seculari, si est incorrigibilis: aliàs secus. de iud. c. cum non ab homine.

S V M M Æ.

1 *Fur, & latro non idem significant.*
2 *Priuatus potest capere furem, & latronem, non vt retineat, sed vt ad iudicem ducat.*
3 *Interficere põt quis aggressorem impunè, se, & sua liberando.*
4 *Presbyter si necessitate coactus committat homicidium, est irregularis: sed non debet depon.*

INterfecisti, Ponit pœnam occidentis latronẽ, cum se poterat aliter liberare: aliàs pœnitere non tenetur, nisi ad cautelam.
1 ¶ No. j. † ꝙ inter furem, & latronem hic dictio, aut, ponitur: ex quo patet. ꝙ non idem significant, vt in illo ver. Goffr.

Tempore nocturno fur aufert, latro diurno.

2 Et vide j̃. de fur. c. 2. per Ioann. An. ¶ Scecundò no. † quòd videtur licere priuato capere furem, & latronem. non vt retineat: sed vt ad iudicem ducat. vt l. capite quinto. ff. de adul. facit qd̃ no. in l. interdum. §. q furẽ. C. de fur. qñq; tñ furem licitũ est occidere, vt hic patet. ¶ Tertiò no. à quibus de
3 bet abstinere ille, q agit pnĩam. ¶ Quartò no. in ver. si aũt. † ꝙ se, suaq; liberando impunè pt̃ qs interficere aggressorem: & idem si se tm̃: nõ ita si sua tm̃. de hoc no. Io. 33. q. 3. in prin. & vide ꝙ intellectu huius c. qñ ꝙ defensione rerum, vel psonæ licitum sit occidere: & qñ furẽ diurnum, vel nocturnum. in l.
4 si furem. ff. de sic. ¶ Quintò no. † qd iuris, si presbyter necessitate coactus cõmisit homicidium: nõ. n. dẽt deponi: sed bene est irregularis, scdm gl. Ho. dicit, ꝙ in nullo imputabitur, qñ illud agere nõ potuit. & est simile in casuali: quod etiam secundùm illos, qui dicunt, ꝙ lex promotionis consistit in facto, nõ impedit promouendũ. vt j̃. e. c. lator. de hoc dic vt no. j̃. e. c. vno. in cle. ¶ Sextò no. ꝙ licẽt lex diuina dicat simpliciter [non occidas:] tamen limitatur per aliam, quæ (suadente qñque publica utilitate: quandoque necesitate) homicidium permittit impunè. & sic modificatur alia lex diuina [omnis, qui gladio occidit, gladio moriatur.] &c. facit ad no. ꝑ Inn. in c. quæ in ecclesiarum. s̃. de consti.

S V M M Æ.

1 *Homicida non dicitur, qui lege permittente, occidit.*
2 *Occidere quare magis licet furem de nocte, q̃ de die.*
3 *Dies quando dicatur.*
4 *Statuto cauetur, ꝙ si furtũ cõmittatur de nocte, pœna sit duplicanda: si committitur in aurora, aut in crepusculo, an erit dupla pœna.*

SI perfodiens, Occiditur fur nocturnus sine culpa, sed non diurnus. & est ista lex Mosayca, de qua Exodi. 22. cap.
¶ Primò no. † quòd non dicitur homicida, qui lege permit-

tente occidit. ¶Scdò not. ꝙ qñq; aliqd est licitũ vno tpe, qd
nõ licet alio: & tunc ille, q ex tpe se defendit, dẽt illud limita
tè ꝓbare, qd dic ꝑ Bar. in l. nõ solũ. §. sed vt ꝓbari. ff. de oper.
2 no. nun. ¶ †Quartò no. rõnẽ dríæ, quare magis nõ licet inter
ficere furẽ de die, q̃ de nocte: qa de die venit aĩo furãdi: sed
de nocte aĩo occidendi. melior est rõ; qa si de die nõ possum
ipm cognoscere: ita licet ĩterficere, sicut de nocte, ita not. Cy.
C. de sic. in l. si vt allegas. & Bar. in l. q furẽ. ff. de sic. ¶Quintò
3 no. †qũ dicatur dies. l. qñ sol est sup terrã 2: aũ ortũ ergo so-
a lis, vel post occasum dr̃ nox. & hoc inducit Io. An. ad q. †sta-
4 tuti, quo cauetur, ꝙ si de nocte cõmittatur: vr̃, ꝙ pœna sit du
plicanda, tanq̃ de nocte maleficiũ sit cõmissum, vt hic, ad hoc
de treu. & pa. c. j. in prin. Itẽ tenebrositas attribuitur nocti: &
lux diei. s̃. de of. del. c. cõsuluit. & facit. C. de cu. re. l. j. Item in
Gen. j. in prin. [mane, & vespere die vnus.] in cõtrariũ facit:
qa sero nõ ꝑt ꝓpriè dici nox; & iõ in pœnalib. est fienda be-
nigna interpretatio. de reg. iu. in pẽnis. li. 6, & in dubio in mi-
tiorẽ pœnã interpretari debemus, vt l. interpretatio, & l. sena
tus. de pẽ. Gui. de Suza. vt refert hic Io. An. tenet primã par-
tẽ. Io. An. dicit primò cõsiderandũ, si in loco ꝑ aliquod signũ
diuiditur nox à die, vt ꝑ pulsationẽ campanę: sicut contingit
hic. aliàs dicit ipse hoc iudicis arbitrio dirimendũ, & veniet
in arbitratu, an tenebrositas faciat attribui sero, siue nocti:
an verò aliqualis claritas dici: in dubio via mitior est eligen-
da, scdm eũ, & illud, qd ipse dicit hic de sero: idẽ intelligas in
mano aũ ortũ solis. & no. de ista q. Bar. in l. aut facta. §. tps. de
pœn. ¶Gl. 3. format duas q. prima est, vtrũ debeat expecta-
re quis primò se percuti: vel posit præuenire. Scda quæstio
est: an percutientem, qui fugam arripit, possim insequendo ꝑ
cutere. & dic, vt in glo. & plenius in l. j. C. vnde vi. & l. vt vim.
de iust. & iure. &c.

A D D I T I O.

3 ¶Solem super terram. Adde glo. & Docto. in l. more, ff. de feri. l. j. & ibi
Ang. C. de custo reo. Bar in l. Titius, & Lucius. de libe. & posth. haut fa-
cit §. tempus. d. pœn. & Doct. hic.

S V M M A E.

1 *Delictum non venit in generali promissione.*
2 *Prohibitum à iure censetur impossibile.*
3 *Pater cum iuramento obligatur filio.*
4 *Obligatio ista valet: promitto dare, uel facere quidquid petieris.*
5 *Iustum quod quis non arbitratur in persona sua: non dẽt reputare in persona alterius.*
6 *Iudex habens meretriculam ad mensam, petentem ab eo hoĩem reum mortis coram se occidi; quia nunq̃ vidisset: ut placeret meretriculæ sic fecit: an iste iudex sit censendus homicida.*
7 *Bannitus captus an poterit occidi in manibus familiæ, si ex forma statuti poterat occidi.*

C Vm iuramento. Iurm nõ obli
gat quem ad
1 homicidium. ¶No. j. †ꝙ in gñali promissione nõ
venit delictũ: sicut nec in gñali mãdato. l. si pr̃. de priui. cre. ho
micidiũ. n. est oĩ iure ꝓhibitum: ergo censetur impossibile:
nec ad illud cõmittendum tenet obligatio spãlis l. iu. gen. §. si
maleficiũ. ff. de pac. ergo non venit in gñali ꝓmissione, quod
2 nõ posset expressè deduci: †quia quod ius prohibet, cẽsetur
impossibile. & nemo ꝑt ad impossibile obligari. vt in reg. ne
mo ꝑt. & l. si filius. de cond. inst. & l. pecuniæ sortẽ. de alim. &
3 ci. le. ¶Scdò no. †ꝙ pr̃ ꝑt obligari filiis cum iuro: & tenetur
pr̃ obseruare. licet ergo de iure ciuili non oriatur efficax obli-
gatio ad agendum: sed tantummodo naturalis, vt l. frater à
fratre. de cond. ind. tn̄ ꝑ iurm vr̃ efficax ad agendũ: licẽt Inn.
dubitet, an ex iuro oriatur actio. quod dic per Bar. in l. si qs
4 ꝓ eo. in prin. de fideiusso. ¶ †Tertiò collige, ꝙ vr̃ valore ista
obligatio: [promitto dare, vel facere quidquid petieris.] li-

cẽt ergo incertitudo relata ad debitorem vitiet obligationẽ,
quia posset se liberare dando muscã: secus si refertur incer-
titudo ad ꝑsonam creditoris, ar. ad hoc l. senatus. §. legatum.
5 de le. j. ¶Quartò no. † ꝙ illud, quod quis non arbitratur iu-
stũ in persona sua, non dẽt reputare in persona alterius, fa-
cit quod no. in c. pctõ. s̃. de iureiu. formatur hic qõ, quã po-
6 nit Seneca in declamationib. †Iudex hns meretriculã ad mẽ
sam petentem ab eo hoĩem reum mortis corã se occidi: quia
nunq̃ vidisset, vt placeret meretriculæ sic fecit: quæritur, an
iudex iste sit censendus homicida: quia reũ periturũ, & mor
te dignũ non ꝓ tribunali, & solẽniter: sed in conuiuio, & deli
ciis, vt placeret meretriculæ occidisset. ĩ illa declamatione ar
guit efficaciter pro & cõtra, & Hier. hoc ponit sup Matt. li. 2.
post fi. huius c, & Valerius li. 2. c. 5. versi. sicut fortius. ¶Ego
7 vlterius q̃ro. † si licitum est occidere bannitum: an si captus
est, & ducitur à familia Ptãtis, poterit occidi in eius manib.
dic quod non, vt no. Bar. in l. j. §. transfugas, ff. de sic.

S V M M A E.

1 *Abortum procurans punitur vt homicida.*
2 *Partus quando dicatur animatus.*
3 *Partum abigens, an sit irregularis.*

S I aliquis. Homicida est, q facit, vel dat sce
leritatis sortilegia, vel venena,
1 h. d. ¶No. j. ꝙ dupliei de cã quis procurat, ne mulier
concipiat: vel regenerare possit. s. ex causa odii, vel explẽdæ
libidinis: quia esset sibi verecundia, si grauida appareret, vt
1 monacha, vel non nupta. ¶Scdò no. † ꝙ vir, vel mulier hoc ꝓ
curans, punietur vt homicida. distinguitur inter partum ani-
matũ, & inanimatum. 22. q. 2. quod no. & vide quod not. in l.
2 diuus. ff. de extraor. cri. vbi quærit Bar. † qñ dicat partus aĩa-
tus. vr̃ ibi dicere gl. ꝙ post 40. dies. quod est verum in mascu
lo: vel post 40. hoc ipse relinquit naturalib. & vide in l. Cice-
ro. de pẽnis. & l. si quis aliquid. §. q abortiuus. e. titu. & l. ne-
gat. de mortuo infe. ibi [spem animantis videtur occidisse.]
3 ¶Quærit gl. † an iste sit irregularis, quia abegit partum. di-
cit, ꝙ non: quia talis irregularitas non contrahitur, nisi actu.
ad hoc 15. q. j. c. si quis non iratus. Io. contra. de pœn. dist. j. c.
periculosè. in vltima glo. Goff. dicit hic, ꝙ non est irregularis
illa magna irregularitate, quæ contrahitur pro peccato mor
tali. 25. di. §. criminis.

S V M M A E.

1 *In delictis puniendis durius, & remissius sunt plura per iudicem consideranda.*
2 *Veniens aĩo tantummodo feriendi, aut capiendi tenetur nõ solũ de captura, & vulnere: sed de homicidio, si secutum fuerit.*
3 *Opem præstans delinquenti punitur aliquantulũ minori pœna.*
4 *Liberare, qui potuit hoĩem à morte, et nõ fecit: tenetur, vt homicida.*
5 *Societas tacita reperitur etiam in delictis.*
6 *Incitans, vel instigans aliquẽ ad odiũ, & ad irã contra aliquem, si sequatur postea homicidium, est seueriter puniendus.*
7 *Superuenientes post perpetratum delictum, quæuis de præda participent, non tenentur de maleficio: sed ad restitutionem eorum tantummodo, quæ inuadunt.*
8 *Quæsita ex scelere cui sint reddenda.*
9 *Pœna quæ sit clericorum, qui præstant auxilium, vel consilium homicidæ, & num. 10.*
11 *Luens in corpus ꝓ difficultatem solutionis pœnæ est liberatus.*
12 *Homicidæ an possint ad ordines promoueri.*
13 *Papa an possit dispensare cum homicida.*
14 *Committens homicidium necessitate ineuitabili, an in susceptione ordinum possit ex misericordia tolerari.*
15 *Culpabiles in delicto qualiter teneantur.*

16 *Villa tenetur capere malefactorem: & si non capiat, tenetur ad pœnã mille. si plures fecerint vnũ homicidiũ, nec fuerint capti: villa non tenebitur, nisi ad mille: non pro numero delinquentium.*
17 *Mandans, & mandatarius qualiter teneantur quò ad pœnam criminalem.*
18 *Consulens qualiter teneatur ex consilio criminaliter.*
19 *Astantes maleficio an sint puniendi. & nu. 21.*
20 *Euntes non vt damnum darent, sed ne offendens posset læd: & coercerent volentes sibi resistere, an teneantur.*

S Icut dignum. Dicit Io. An. ꝙ ꝓpter
multa digna non sum
matur. sed hic præmitte, ꝙ eps Exonen. receperat cõ-
misionem à Papa ꝙ absolueret occisores beati Thomæ, &
illos, qui fuerant suæ mortis culpabiles. & fortè expresserat
pœnitentiam occisorum: ipse verò, qui inuenit diuersos cul-
pabiles, super illis Papam consuluit. qui rescribit, vt sequitur
1 in tex. ¶No. j. † ꝙ in delictis puniendis durius, aut remissius,
sunt plura per iudicem consideranda. quantitas, qualitas, æ-
tas, scĩa, sexus, atq; conditio: locus, & tps, in quo delictũ com
mittitur. concor. quod alibi dicit lex, ꝙ ista considerantur 7.
modis. persona, loco, tpe, quantitate, qualitate, ætate, & euen
tu. q̃ exemplifica, vt in l. aut facta. ff. de pœ. prædictæ. n. circũ
stantiæ aggrauant, vel minuunt pœnam, vt in d. l. aut. & l. qd
ergo. §. pœna grauior. ff. de his, qui no. infa. ¶Scdò no. in ver.
2 illi aũt. † ꝙ ille, qui venit aĩo tantummodo feriendi, aut capiẽ
di, tenetur nõ solũ de captura, vel vulnere: sed de homicidio,
si secutum fuerit: licẽt non habuerit aĩum occidendi. si ergo
vltra ꝓpositum sequatur euentus: tenetur delinquens, nõ se-
cundùm ꝓpositum: sed scdm euẽtum. & est de hoc casus no.
j. c. is qui. li. 6. vbi ẽt præcedens protestatio non liberat à ma
iori pœna scdm euentum, non scdm aĩm infligenda. ad quod
vide quod no. Bar. in l. non solum. ad fi. ff. de op. nun. facit
ad qõnem. si credo percutere laicum, & percutio clericũ: an 11
sim excõicatus. de qua, & aliis circa hoc vide in l. diuus. ff. de
3 sic. per Bar. ¶Tertiò no. in ver. illi ẽt. † ꝙ ille, qui præstat opẽ
delinquenti, punitur aliquantulum minori pœna: & sic nõ ea
dem pœna punitur præstans opem, qua punitur principalis.
Alii dicunt, ꝙ eadem pœna. quod dic per Cy. C. de ingen. ma
nu. l. j. & dixi s̃. de of. deleg. c. j. de mandante, & mandatario.
& l. non eo minus. C. de accu. & de pœna præstantis opẽ. dic
4 plenè per Bar. in l. is qui opem. ff. de fur. ¶Quartò no. † ꝙ il-
le, qui potuit hoĩem liberare à morte, & non fecit, tenetur vt
homicida. in delictis ergo tenetur quis aliũ defendere, vbi ꝑt.
de quo non est dubium in personis, quas ꝑt prohibere, vt pa
tet in ti. de noxa. & l. stipulatio ista habere licere. & l. inter iti
pu. de verb. obl. Sed in aliis dubitatur, an si video aliũ offen-
di, debeam eius violentiam propulsare. & requisitus non est
dubium, ꝙ impunè possum pro defensione reipublicæ, & ꝑ-
sonæ. vt in c. dilecto. de sen. ex. li. 6. & l. 3. §. cum igitur. de vi, &
vi ar. sed non requisitus an vltra debeam me offerre. tex. iste
dicit, ꝙ sic. & no. in c. quante. j. de sen. ex. facit c. culpa caret.
5 & ibi ꝑ Dy. ¶Quintò collige, † ꝙ est q̃dam tacita societas ẽt 12
in delictis: vt cũ quis ꝑt obuiare delicto. de istis sociis in deli-
ctis tractat hic In. & l. qm̃ multa facinora. C. ad leg. Iul. de vi.
6 pu. ꝑ Cy. ¶ †Sextò no. bonum tex. cõtra illum, qui incitat ali
quem ad odiũ, & ad irã contra aliquẽ: ex qua instigatione se
quitur postea homicidiũ, & discordia: sunt. n. seueriter punie
di, non tn̄ quantum homicidæ: nisi instigatio tenderet ad cer
tũ homicidiũ, qd postea sit secutũ. de istis instigatoribus dic,
vt l. Athales. ff. de fal. & l. j. §. incidit. ad Turp. ¶Septimò not.
in ver. hi quoq;. nouũ genus auxilii, non ad homicidium cõ-
mittẽdum: sed ad custodiendũ vestes, & alia, q̃ à siccariis pro
vitæ necessariis deferuntur. Isti. n. non dicuntur participes in
delicto: licẽt aliquod præbeant auxilium non propinquum:
sed remotum. de multiplici auxilio dic, vt cle. j. de pœ. & s̃. de
7 offi. dele. c. j. ¶Octauò no. in ver. eos insuper. de † illis, q post

perpetratum delictum superuenerint, & de præda partici-
pant: de præcedenti. n. maleficio nõ teuertur: sed ad restitu-
8 tionẽ eorum tantummodo, q̃ inuadũt. ¶Nonò not. † cui sint
reddenda, q̃ scelere sunt quæsita: illis est. n. restituto facien-
da, q fuerunt deprædati: nec erogatio facta pauperibus liber-
at inuasorẽ. & hoc verũ, dicit gl. qñ est certus ille, à quo sunt
abrepta: sed si incertũ est, sufficit, ꝙ raptor eroget inter pau
peres. facit c. cum sit. de Iudæis. & de vsu. c. cũ tu. & de testa-
mentis. c. 2. li. 6. & vide qd no. Host. in summa. de pœn. §. fina.
sub. ver. sed nunquid sufficit. ¶ Decimò no. in ver. illis ꝑ-
terea. de pnía participantium, interfectoribus excõicatis af-
fectione damnabili. 11. q. 3. c. quatuor. est. n. quędam affectio
necessaria, de qua loquitur gl. ¶Vndecimò no. in §. clericos.
9 † pœnam clericorum, qui præstant auxilium, vel consiliũ ho
micidę: nõ. n. debent clerici talibus interesse: ẽt si snía sangui-
nis fuerit iusta. s̃. ne cle. vel mo. c. snĩam. & de excess. præl. c. ex
literis. remouentur ergo presbyteri præstantes auxilium, vel
consilium homicidæ non solũ in amotione ab altaris mystę-
rio: sed ẽt non debent legere lectiones, vel cantare rñsoria se
paratim in choro: cum aliis verò poterunt post snĩam, scdm
Tan. & idem In. dicit Io. An. ꝙ quidquid dicatur præter psal
modiã, non vr̃ eis aliquid reseruari. ¶Duodecimò no. in ver.
10 insuper. † de pœna reclusionis ꝑ quinquennium, aut septen-
nium: & hoc ẽt de iure ciuili, qñ homicidium non est cõmis-
sum dolo, sed culpa: non. n. tunc agitur ad pœnam corpora-
lem, sed pecuniariam. ff. ad leg. aqui. l. 2. 3. & 4. & l. j. de sicar.
§. j. sed si aliquis præstiterit cãm ad homicidium alterius per
lasciuiam: per quinquenniũ relegatur. ff. de sicca. l. 4. §. j. scdm
canones quinquennis pnía imponitur. 50. di. c. eos. homicidij
voluntarii pœna in sublimibus est deportatio, oĩbus bonis
ademptis: in minoribus decapitatio. eo. ti. l. 3. §. legitur. scdm
canones clericus deponitur: laicus excõicatur. 50. dist. c. si qs
vidnam. & c. si quis voluntatem. ¶Decimotertiò no. gl. quæ
incipit. quia non dimittitur &c. † tenet. n. ꝙ ille, qui luit in cor
pus, ꝓ difficultatem solutionis pœnę, sit amodo liberatus. si
aũt non luit in corpus: licẽt inanis dicatur actio, non tn̄ peri-
mitur, quominus teneatur, si peruenerit ad pinguiorẽ fortu-
nã. quod dic vt C. qui bo. ce. pos. per totum. ¶Venio ad glo.
Inn. quæ est fortis, quia ꝓsequitur multos casus, & ad gl. Ber.
penul. ordina, & coniunge eas sic. dr̃ in isto c. ꝙ multi astite-
runt ad istud homicidiũ cõmittendũ, diuersum ministerium
exhibentes. aliqui venerunt, vt occiderent. aliqui vt caperẽt.
aliq vt ferirent. aliqui vt percussoribus opẽ ferrent. aliqui, vt
regis aĩm inflammarent. aliqui vt sarcinas custodirẽt. In hac
ergo varietate q̃ritur, q̃ pœna veniat prædictis infligenda. gl.
magna Ber. hic prosequitur de his, q homicidium cõmittũt
facto, consilio, pręcepto, & defensione, qñ possint, vel nõ pos
sint ad ordines promoueri cũ dispensatione, vel sine. sed glo.
Inn. istud idem prosequitur, quò ad alium effectum. s. qualit-
er prædicti ad restõnem damni teneantur dãnum passo in-
solidum, vel pro parte. & an vnius solutio alium liberet, & a-
lia q̃dam, vt j. prosequar. ¶Primò igitur quæro quò ad l. ꝓ-
motionis † an homicidæ possint ad ordines promoueri. dicit
gl. ꝙ cõmittitur homicidium facto, consilio, præcepto, & de-
fensione. & quocunq; istorũ modorum voluntariè cõmitta-
tur, non dẽt promoueri, & promotus dẽt perpetuò deponi:
nec cum tali dispensatur. ita dicit gl. Aduerte quia ista gl. in-
nuit, ꝙ non solũ dr̃ homicida, qui actu occidit: sed ille, q mã-
dat, vel consulit. & hoc scdm Io. An. tenent quidã assessores ĩ
practica. ar. ad hoc. ff. de iu. om. iu. l. si quis id quod. §. fi. de
iure fi. l. 2. §. diuus. cũ si. & hoc ꝑt esse verũ, si verba legis sunt
in rem scripta. pro tali homicidio sit talis pœna. si autem sint
concepta in personã: vt si dicat. qui homicidiũ manu, vel ense
fecerit. non cõprehendat statutũ isto casu mandantem, ferẽ-
tem opẽ, vel similẽ. ita dicit Io. And. satis ruditer. tu subtilius
hoc prosequere, vt l. is qui opem. de fur. & dixi in cap. j. s̃. de
offi. deleg. & est no. ista consideratio: an verba constitutionis

ſint ſcripta in rem:an in perſonã.qđ tangit ẽt Bart. p exẽpla
in l.hęc verba.ff.de adul.& l.aut qui aliter.§.fi. qđ vi aut clã.
& l.ſi ſeruũ.§.prætor ait.ff.de acq.hęre.item circa id,qđ dixi
de diſpenſatione prohibita cum homicida, tangit Ioan.An.
13 †vtrùm Papa diſpenſare poſſit,ſi vellet.dicit q̃ ſic : cũ & lex
diuina hanc ſibi permittat diſpenſationem, vt patet de con-
ceſ.præb.c.propoſuit.& patet nu.25.c.& de hoc in Spec. de
leg.in tract.diſpenſationum.§.iuxta ꝓpoſitionis.ad fin. & §.
14 nunc breuiter.vor.quint ò.¶Tangit ẽt gl.†de illo. qui cõmit
tit homicidium neceſſitate ineuitabili. vtrũ in ſuſceptis poſ-
ſit ex mia tolerari.dicit gl.q̃ ſic.& intellige de mia, & diſpen
ſatione.& hoc placet Hoſt.qui dicit aliquos dicere, q̃ hoc ca
ſu poſt pnĩam habet exercitium ſuſceptorum:ſed ad ſuperio
res non aſcendit,niſi diſpenſatiuè. Si aũt fuit neceſſitas ineu-
itabilis:tunc in ſuſceptis p̃t ſine diſpenſatione miniſtrare.
ſed an ad ſuperiores poſſit aſcendere iſto caſu. Io.q̃ non. &
idem Goſ.ĩ.e.c.lator.& Inn.ĩ.e.c.ad audientiam.j.in fi. & c.
ſignificaſti.in fi.Hug.tenet contrariũ. ſ. q̃ ad ſuperiores poſ-
ſit aſcendere iſto caſu ſine diſpenſatione. & hoc tenet Barto.
Brix.50.di.c.de his.& hoc placet Hoſt. q̃ in nullo imputetur
tale homicidium:& dicit,q̃ Romana curia ſic tenet. facit qđ
no.Io.An.s̃.c.2.ſuper gl.fi.& pro hoc ſit expedita gl. magna
19 Ber.cum addit. Io.An.qui remittit ad aliã gl.huic ſimilẽ.50.
di.c.de his.& c.diſt.3.c.de his.qñ aũt cõmittitur homicidiũ :
diſtingue,ut prima gl.perfectè.¶Scđò principaliter quæro.
15 †qualiter culpabiles in delicto teneantur. circa qđ ex dictis
In n.collige plures caſus:nam qñq; plures principaliter deli-
querunt.qñq; vnus principaliter:alii acceſſoriè. & hoc mul-
tipliciter.nã qñq; vnus deliquit:alii mandauerunt. qñq; non
mandauerunt,ſed cõſuluerunt.qñq; ſucceſſerunt,vel pſuaſe-
runt.qñq; aſtiterunt.& hoc ẽt multipliciter:nã qñq; aſtiterũt
auxiliũ maleficio exhibendo. qñq; aſtiterunt ſolũmodo, ne
delinquens poſſet lædi.diſſuadebant tñ offenſam, & delictũ.
vel aſtiterunt, vt ſi q̃ vellent reſiſtere offendenti, coercerent
eos.qñq; aſtiterunt,vt pacificarent eos. & iſta de cã comitati
ſunt.primus ergo caſus eſt,qualiter plures culpabiles princi
paliter in delicto teneãtur.circa qđ dic,q̃ aut queris quò ad
accuſationẽ criãlem:& oẽs tenentur inſolidũ,qñ tractatur de
pœna ipſorũ,& fecerunt ex ꝓpoſito,vt l.ſi q̃s id quod. de iu.
om.iu.Si aũt tractaretur de puniẽdo alios pp illos delinquẽ
tes:oẽs illi pro vno reputantur,vt l.ſi cum exhibuiſſent. ff. de
16 pub.& l.j.& p totũ.ſi fa.fur.ſe.dica. †vñ ſi villa tenetur capere
malefactorẽ:& ſi nõ capiat,teneatur ad pœnã mille. ſi plu
res fecerint vnũ homicidiũ,nec fuerint capti:villa non tenebi
tur niſi ad mille,non ꝓ numero delinquentium . & hoc tenet
Dy.itẽ ſi vnus præſtitit auxiliũ duobus cõmittentibus homi
cidiũ:tenebitur ꝓ vno auxilio,& ꝓ una pœna:quia,cum tra
ctatur de puniendo aliũ pp delictum cõmiſſum à pluribus :
illi plures quò ad pœnam illius,pro vno hñr,vt in prealle ga
tis iur.& hoc de pœna criãli.Si aũt quærimus,qualiter teneã
tur ad intereſſe partis.dicit Inn.q̃ aut loquimur in foro con
ſcientię:aut in foro ciuili.ſi in foro conſcientiæ: vnius ſolutio
integralis liberat oẽs:vltra tñ ſatisfactionẽ eſt pnĩa imponẽ
da.Si verò loquimur in foro ciuili:tunc aut damnum illatum
ab vno eſt ſeparatũ à dãno alterius: & ille ſolus tenet. ſi nõ
poſſet diſcerni:quilibet tenetur inſolidũ.ff.ad leg.aqui.l.item
Mela.§.ſi plures.& l.ita vulneratus.§.fi.s̃.de fur. c.vulg.j.rñ-
ſo.& §.fin. Nõ obſt.l.ſi duo.ff.depoſi.qa innuitur,q̃ teneatur
iſto caſu pro parte:qa loquitur, cum agitur condict. furti-
ua,vel actione depoſiti.ſecus ſi ciuiliter de crie. de quo ple-
nius dic vt l.ſemper.§.2.ff.qđ vi aut clã.ꝓ Bar.vtrũ aũt vnius
ſolutio liberet alios:& ſi ſic,an ille,qui ſoluit, poſſit ab aliis,
qđ ſoluit,recuperare ꝓ rata.dic vt l.ſi plures. ff.de admin.tu.
& de tu.& ra.diſt.l.j.§.nunc tractemus. & l.qñ multa facino
ra.ad leg.Iul.de vi pu.q̃ eſt clauis in illa materia. & l.ſi vt cer
to.§.fi.cum l.ſe.ff.commo.vide quod no.in l.prætor. §.ſi quis
non hoĩes.ff.vi bo.rap.vbi coadunans hoĩes, tenet de dãnis
illatis ab hoĩbus:ſed coadunati tenentur de damnis à ſo illa-
17 tis ¶†Secũdus caſus principalis eſt,qñ vnus deliquit princi-
ꝓ aliter:alius acceſſoriè;quia mandat : & tenet quò ad pœnã
criãlem.qualiter teneãtur mandans,& mandatarius.dic ut l.
non ideo minus.C.de accu.vbi plenè p Cy.& p Bar. in l.non
ſolũ.§.ſi mandato.ff.de iniu.& tetigi.s̃.de of.dele. c.j. & l.ſed
ſi vnius.§.ſeruus meus.e.ti.ꝓ Bar. & de hoc non tãgit hic In.
18 ¶†Tertius caſus eſt,qñ vnus fecit, alius cõſuluit, (vnus, uel
plures,nõ curo quò ad hoc:)& tunc qualiter teneatur iſte,q̃
cõſuluit criãliter.dic ut in reg. nullus ex cõſilio.de regu.iur.
li.6.ſed an ciuiliter ad intereſſe partis.dicit In.q̃ oẽs cõſiliarii tenentur inſolidũ:vtrũ aũt ſi delinquens principaliter ſatisfecit,liberentur conſiliarii.dicit q̃ non ſic.& idẽ, ſi eſt facta remiſſio.ſi aũt conſiliariis eſſet facta remiſſio, non liberaretur principalis in abſolutione per ſnĩam . ſi eſt abſolutus principalis,an poſſit agi contra conſiliarium, vel ecõtra.dic vt l.j.C.qñ ciui.ac.cri.pręiu.l.j.¶Quartus caſus eſt in perſua dente,& non tangitur hic:ſed Bar.tangit in d.l.non ſolũ. §.ſi mandato.vbi q̃rit:an debeat diſtingui in perſuadẽte: an principalis eſſet aliàs facturus,vel nõ. & q̃ dria ſit inter perſuaſionẽ,conſilium,inſtigationẽ.inſtructionẽ,& ſimilia . dic ut ibi.
19 ¶Quintus caſus eſt†in his,qui aſtiterunt:& tunc aut auxiliũ
p̃ſtiterũt maleficio cõmittẽdo.& dic,vt l.is qui opẽ.ff.de fur.
qñq; aſtiterunt ſolũmodo,ne delinquens poſſet lędi (diſſua-
dendo tñ rapinam)& tunc aut ſine eius comitatu ille nõ iuiſ-
ſet ad damnum inferendum:& tenetur iſte,qui aſtitit ; quia
dr̃ tuliſſe opem:aut ſine eo iuiſſet,& dediſſet illud damnũ: &
tunc iſte talis comes itineris non tenetur . facit l. itẽ Mela.§.
2.& 3.ff.ad leg.aqu.& §.ſi plures.& §.item cum eo.¶Sextus
20 caſus eſt,†qñ iuerunt,non vt dãnũ darent:ſed ut offendẽs nõ
poſſet lædi:& coercerent volentes ſibi reſiſtere. dicit Inno.q̃
iſti non tenentur in cõſilio aĩæ,niſi de eo,qđ cõmiſerunt, vel
qđ eorũ conſilio cõmiſſum fuit,ẽt ſi ad hoc iuiſſent, vt violen
tiã committerent.& ſubdit dr̃iam inter iſtos taliter præbentes auxiliũ aſſiſtendo;quia non tenentur, niſi de dãno,quod dederunt:& aliud in illo,q̃ dedit conſiliũ ; quia conſiliũ euagatur ad alia damna.& p̃dicta ſunt vera(vt dixi)qñ p̃ter iſtos aſſiſtentes dãnum inferentes erant facturi iſtud maleficiũ,ẽt ſine iſtis aſsiſtentibus.Si aũt iſtorũ pñtia terruit,& cõpeſcuit damnũ paſſos,ne reſiſterent: nec pp ipſorũ pñtiam auſi fuerint violentiam propulſare:tunc dicit In.q̃ ſinguli ꝓ ſingulis damnis tenentur inſolidum; quia vnuſquiſq; in ſingulis damnis opem dedit.qđ eſt verũ in foro contentioſo.vt l.item Mela.§.ſi plures.ff.ad leg.aqui.in foro verò aĩæ proportionabiliter vnuſquiſq; tenetur:ita tñ vt habeatur æſtimatio eorũ, q̃ magis ſtrenui erant,& qui magis timebãtur: nã & illi in plus
21 tenentur.& hæc verba no.¶†Septimus caſus eſt,qñ iſti aſti-
terunt cã pacificandi, non vt damnũ paſſos ad reſiſtentiã ꝓhiberent:vel damnũ inferrent.& tunc in nullo tenent̃, ſi hoc aduerſariis intimarunt:ſecus ſi damnũ paſſis erat talis intentio incognita,& non ſunt auſi reſiſtere pp ipſorum pñtiam. dũt ergo iſtud denunciare aduerſariis, ſi volunt eſſe ſecuri : aliàs tenerentur.& hoc no.& ſit rõ; quia aſpectus, & terror armorum obligat aliquos ad damnum ſubſecutum,ẽt ſi non ab eis armatis.ſed ab aliis damnum datum fuerit, vt l.3.§.ſi quis viſis armatis.ff.de vi & vi ar.ſufficit.n.terror armorum. & prædicta ſunt vera,qñ damnũ eſt datũ violentia,ſiue dolo. ſi aũt culpa,vel negligentia (puta quia non bene quis ignem cooperuit,ita quod domus eſt combuſta : vel tempore venti immittens ignem in ſtipulam ſuam: propter quẽ ventũ, igne latius euagante,combuſsit ſegetes alienas.)tunc dicit Innoc. quòd tenetur in foro iudiciali,vt ff.ad leg.aqui.l. ſi ſeruus ſeruum.§.ab illo.§.ſi arbuſtum.uſque ad §.ſi cum apes. & l.qui occidit. §.penul. ſed in foro ſpirituali non tenetur ad emendam:ſed eſt tantùm de negligentia pœnitentia imponenda. 15.q.j.c.inebriauerunt.

Sa-

S V M M Æ.

1 *Sacerdos percutiens cã diſciplinæ, ſi excedat modum, & mors inde ſequatur,deponitur à ſacerdotio.*
2 *Vulneratus ſi ſurgit, & ambulat per triduum: an videatur deceſſiſſe ex illis vulneribus.*
3 *Homicida caſualis, ſi culpa præceſſit caſum, eſt irregularis, & deponendus.*
4 *Infirmitas vna conuerti poteſt in aliam.*
5 *Diſcipulus, quem magiſter percuſſit, ſi conualuit; & poſtea recidiuauit, an tenebitur magiſter.*
6 *Medicus promiſit liberare Titiũ à podagra, & liber eſſe videbatur, tandem in eandem infirmitatem Titius eſt redactus : agit contra medicum. quid iuris.*

1 PResbyterum. †A ſacerdotio depo
nitur p̃cutiens cã di
ſciplinæ,ſi excedat modum,& mors inde ſequatur.
h.d.¶No.j.q̃ iſte p̃cuſsit cã diſciplinæ (& ſic dabat operam
rei licitæ)& tñ caſus imputatur:quia efficitur irregularis . &
hoc iõ;qa culpa præcesſit caſum;quia in capite percuſsit. &
hoc quò ad irregularitatẽ contrahendã, & quò ad intereſſe :
ſed quò ad pœnã corporalẽ non ſufficit iſta culpa. quia in l.
Cor.de ſic.lata culpa nõ æquiparatur dolo,vt l.lege. ff.de ſic.
& l.j.§.j.ff.ſi quis te.li.eſſe iuſ.fue.p Bar.& no.in l. videamus.
de iureiu.¶Scđò no.q̃ dicit tex.q̃ [poſt dies paucos expira-
uit.]innuit ſecus eſſe,ſi per multos dies poſtea.Sed Goſ.dicit
quòd idem, ſi per multos:ſed ſi per paucos, eſt fortius præſu
mendũ contra iſtũ.de hoc de cle.percu. c.2. ſed gl.in l.j.C.de
2 eman.ſer.vr̃ dicere, †q̃ in dubio ſi ſurrexit, & ambulauit p
triduũ,non vr̃ deceſsiſſe ex illis vulnerib.in dicto aũt c.2. de
cle.percu.dr̃,q̃ ex diuturnitate tp̃is non p̃ſumitur deceſsiſſe
ex illis vulnerib.& de hoc no.Bar.in l.ſi in rixa.ad fi.ff.ad leg.
Cor.de ſic.& 50.di.c.ſi qua fœmina.& 31.q.j. c.ſi quis manẽ
3 te.¶Tertiò no.†q̃ homicida caſualis,ſi culpa p̃cesſit caſum,
eſt irregularis,& deponendus.vt ĩ.c.proxi. & c.ſuſcepimus.
& c.de cetero.qd eſt verum de homicidio poſt baptiſmũ cõ
miſſo.50.di.c.ſi q̃s poſt.ſecus de commiſſo añ baptiſmũ,ſiue
ex officio,ſiue ex voluntate in baptiſmo deletur p̃ctũ, & oĩs
ſequela peccati.26.di.vbi de hoc.alii cõtra.de diuor.c.gaude
mus.vt Inn.Ho.remittit de hoc ad ſummã.e.ti.§. qua pœna.
4 ver.quia li.& ver.ſed op.& ſeq.¶Quartò no. †q̃ vna infirmi
tas conuertitur in aliã:& tunc, qa prima eſt cã ſcdæ , ex pri
ma vr̃ mortuus.& ſic dicit gl.ita punitur,q̃ præſtat remotam
cãm delicto:ſicut ille,q̃ præſtat proximã.facit s̃.de teſti.c.ſi-
5 cut nobis. ¶Quęrit gl. †quid ſi diſcipulus iſte conualuit, &
poſtea recidiuauit:an tenebitur magiſter.vr̃,q̃ non,ꝓ illa , q̃
dixi s̃.in 2.no.Io.An.dicit,q̃ ſi conſtaret aliunde proceſsiſſe
recidiuam : vel ẽt principaliter ex alia cã mortuus fuit (puta ex corruptis humoribus) in nullo tenetur magiſter iſte p̃cutiens.de hoc s̃.eo. c.ad audientiã.& idẽ fortè,qñ vulneratus non mortiferè, ſed ex negligentia deceſsit. vt l.q occidit. §.fi.ff.ad leg.aqui.qualiter aũt hoc probetur: dic, q̃ p medicos,vt no.Bar.in d.l.ſi in rixa.in fi.Et iſta faciunt ad q.Saba-
6 tinã.†ſi medicus promiſit liberare Titium à podagra, & li-
ber eſſe videbatur : tandem in eandẽ infirmitatem Titius eſt
2 redactus:agit contra medicum.quæritur quid iuris.ꝓ Titio
facit;quia non extinxit:ſed ceſſare fecit ad tempus infirmita
tẽ.Item non ur̃ curaſſe,cum vitioſè curauit. Item vr̃ promi-
ſisſe,q̃ curaret cum effectu:non perfunctoriè , & ad tẽpus .
Item reſtituitur infirmitas:ergo & ſolicitudo curandi.In con
trarium facit.quia de præſenti infirmitate vr̃ cogitatum : nã
in infinitum non debet obligari:quia infinitas euitatur . Iſta
ſunt ar.pro & contra.quæ facit glo. & iuribus comprobat in
l.maritus.ff.loca.quę lex facit pro modico contra Titium. &
facit quod no.in l.ſi ita ſtipulatus.ff.de uerbo.obl.vbi uideas.
non ſunt hic alia.

ADDITIO.

2 ¶Quid iuris. vide Spe.de ſalario.§.fi.in prin.Bar. poſt gl.in l.maritus.ff. loc.gl.in c.adhuc.de pœni.diſt.3. Alex.poſt Ioan. de Imo. in l.& ideo.de uerb.oblig.

S V M M Æ.

1 *Homicidiũ caſuale imputatur ei, qui dabat operam rei illicitæ: vel licitæ, ſi non adhibuit diligentiam, quam debuit.*
2 *Clericus poteſt exercere rem ruſticam.*
3 *Deferens arma, an ſit puniendus: cum quis in eum irruit; & ab ipſis læditur.*
4 *Inferior à Papa non diſpenſat in ſacris ordinibus.*

1 COntinebatur. †Homicidium ca-
ſuale imputatur ei,
q̃ dabat operã rei illicitę,vel licitę,ſi nõ adhibuit
diligentiã,quã debuit.cõis diuiſio.ſcđa ibi[ideoq;.]¶Not.j.
2 q̃ iſti clerici reuertebantur ab opere rurali.†p̃t ergo clericus
exercere rẽ ruſticã:nec opus rurale vr̃ clericis prohibitũ, ſed
permiſſum. ¶Scđò no.q̃ ludus iſte proiiciendi baculos non
eſt clericis inhoneſtũ:& in hoc nõ fuit culpa, ſcđm vnũ intel
lectũ gl.facit.C.de reli.& ſump.fu.l.alearum vſus . & vide in
3 prima cõſtitutione Dig.¶Tertiò no.†cum quis irruit in aliũ
deferentem arma, à quibus ledit̃ur:utrùm ſit arma deferens
puniendus.tex.iſte dicit,q̃ ſic quò ad irregularitatẽ: ſed quò
ad aliã pœnã (quia culpa non erat ordinata ad iſtum caſum)
vr̃ maius dubiũ.licèt.n.aliquis ſit in culpa,ſi non eſt ad caſũ,
q̃ ſequitur, ordinata:non tenetur quis de caſu,vt ff. qđ ui aut
clã.l.aliud.§.cũ alius.& de fur.l.uerũ . & hęc opi.reddit illud
cap.magis difficile:quia hic iſta culpa,ſiue fuerit in delatio-
ne falcis,ſiue in ludendo,non vr̃ ordinata ad caſum , ſed ex-
tra propoſitũ:imò fuit ordinata.Sed ĩ.c.prox.licèt eſſet cul-
pa in ferendo arma.ſ.cultellũ,non erat ordinata ad caſum:iõ
non imputatur.¶Quartò no.q̃ iſte indiget diſpenſatione,vt
poſſit adminiſtrare in ſubdiaconatu : & ſic q̃ñq; perdit quis
4 executionẽ maiorũ ordinũ, non minorũ. †in ſacris ergo or-
dinibus non diſpenſat inferior à Papa: ſed in minoribus ſuo
iure diſpenſat eps.de quo ĩ.e.c.ad audientiã. Non ob. 15.q.
j.c.nec is.vbi ſi q̃s extra voluntatẽ homicidiũ facit,nõ depo-
nitur.Intelligitur.n.de illo,q̃ dabat operã rei licitę;& nõ fuit
in culpa.vel quia dabat operã rei illicitæ,ludendo cum laico:
vel quia nõ adhibuit diligentiã,quã debuit (quia cum ſciret
ludi cõdõnẽ,debuit remouere falcẽ)ita q̃ fuit in culpa , non
reddendo ſe talẽ,q̃ poſſet ſine periculo culpa euitari:vel fuit
in culpa in capiendo falcem:vel in non prohibendo .

S V M M Æ.

1 *Homicidium caſuale non imputatur ei, qui non fuit in culpa.*
2 *Ludus inter clericos ſolatij gratia non uidetur prohibitus.*
3 *Clerici poſſunt ludere ad ſcachos .*

1 LAtor. † Homicidium caſuale non imputatur
ei,qui non fuit in culpa.& primò factũ
2 narrat.ſcđò prouidet ibi[ideoq;.]¶No.j. †q̃ ludus
inter clericos ſolatii gratia non videtur prohibitus.nam ſi eſ
ſet:videretur dediſſe cauſam rei illicitæ: & per conſequẽs im
putandus eſſet caſus inde ſecutus. cuius cõtrarium dicit tex.
dum iſti poſſunt liberè miniſtrare.ſed dices.quare ſecus. s̃.c.
proxim.vbi quia antẽ ludum non remouebat falcem, puni-
tur:ſed hic non remouit gladium:ideo in æquali culpa.dic q̃
hic non eſt culpa in deferendo cultellum; quia ſic conſuetũ .
quod fortè intelligendum eſt de cultello ad menſam acto ad
panem incidendum , quem etiam Petrus apoſtolus defere-
bat.de alio non uidetur intelligendum:quia tunc eſſet in gra
ui culpa,vt s̃.de ui.& honeſta.cle.cap.j.Item habebat iſte gla
dium in uagina: & ſic ſine culpa . & intellige , quòd ludebãt
3 ad ſcachos , uel ludum ſimilem , ut dicit Innocen. † & ſic

ſentit,ꝙ clerici poſſunt ludere ad ſcachos. qđ dic,ut in Aut. interdicimus.C.de ep.& cle.reuocat in dubiũ glo. fi.vtrũ iſte poterit miniſtrare ſine diſpenſatione Papæ. quidam ꝙ nõ,ut s̃.c.proxi.Ala.Vin.& Ho.contra, maximè propter iſtud verbum,liberè.& uide quod no.Io.An.j̃.de præb.c.licet.2.li.6. ſuper ver. de iure.

S V M M Æ.

1 *Furem licitum eſt capere in flagranti crimine, & ligare.*
2 *Clericus potius debet tolerare iacturam rerum: quam ad arma, & homicidium proſilire.*

SVſcepimus. Is, ex cuius illicita opera homicidium ſequitur, irregularis eſt.cõis diuiſio.ſcđa ibi[verum.] ¶ Nota j.ꝙ qñque quis ponitur ad cuſtodiam: & tunc incurſus latronu non vr̃ ſibi imputari.facit l.ſi quis domum.§.Imperator.ff.loca.& C.depoſi. l.j. ¶ Scđò no.ꝙ iſti cuſtodes uerberati,re-
1 ſumptis uiribus,ligauerunt latrones iſtos.† ex quo no.ꝙ licitum eſt in flagranti crie furem capere,& ligare. facit l.interdum.§.qui furem.ff.de fur.& l.capite quinto.de adul. & dixi s̃.c.2.¶ Tertiò no.ꝙ ſi iuſtè retineo plures ligatos, qui ſatagunt ſe diſſoluere(qa poſſum iuſtè retinere,) ne diſſoluti me occidant,poſſum præuenire. & ſic non debet quis expectare ſe percuti;quia ſufficit iuſtus terror offenſionis imminentis, vt notatur s̃.c.ſed ſi perfodiens.¶ Quartò no.†ꝙ potius dẽt
2 clericus tolerare iacturam rerum,q̃ ad arma,& homicidium proſilire.de quo j̃.ſubdam.& ſit rõ;quia clericis vſq; ad ſatisfactionem damni licitum eſt proſequi delinquẽtem, & nõ vltra,vt j̃.c.poſtulaſti. ¶ Quintò no.ꝙ iſte non interfuit homicidio commiſſo per fratrem:& tñ ex officio perpetrato ꝑ fratrem in eius abſentia culpabilis reputatur. ¶ Incidenter ergo quæro.in quo commiſerit iſte culpam.dic,ꝙ quia dimiſit iſtos non bñ ligatos: vel fuit culpa in dimittendo duos in vnius poteſtate. & ſic debuit cogitare hoc euenire poſſe.j.e. c.is cui.li.6.& ſcđm hoc, ẽt ſi iiti latrones interfeciſſent fratrem dimiſſum ad cuſtodiam, imputaretur iſti quò ad incurrendã irregularitatẽ. vel fuit culpa ſcđm In.quia ex quo res habebat,debuit à uinculis abſtinere.facit quod no.Io.An.j̃. de ſen.ex.c.ſi verò.in gl.vt clericum. & hoc ſentit ẽt gl.j.quæ opponit de c.2.s̃.e.ubi furem nocturnum licet impunè occidere.ſo.iſtud debet intelligi,qñ aliter nõ poſſet euadere. Sed contra.qa ibi dr̃,ꝙ ẽt pro defenſione rerum licitũ eſt occidere,& armis defendere ẽt clericum.j̃.de ſen.ex.c.dilecto.li.6. ſo.illud uerum, inuocando brachium ſeculare,vt ibi. & j̃. c. poſtulaſti.non tñ in propria perſona,ſcđm Ho. ſecundũ quẽ iunge,quod no.j̃.eo.c.peccato.& de voto. c. ex mulcta.§.de clericis.& in præalle.Decr.c.dilecto. laico uerò an liceat.dic ut in gl.& dixi s̃.c.2.

S V M M Æ.

1 *Homicida cenſetur, qui homicidio præbuit cauſam.*

1 DE cetero. No.j.†ꝙ homicida cenſetur, qui homicidio ꝑbuit cauſam: & ideò non eſt ad ſacerdotium promouendus:nec debet in ſuſcepto ordine miniſtrare, ut s̃.c.ꝓxi. & intelligit gl.ſiue dederit cãm proximam,ſiue remotam, ut s̃.e.c.presbyterum.ſed vbi non eſt cã remota, imò ꝓpinqua & cohærens:vnde idẽ iuris eſt in connexa.de rei uen.l.q̃ religioſis.de hoc s̃.de teſti.c.ſicut.

S V M M Æ.

1 *Dominus poteſt corrigere familiares ſuos.*
2 *Via tutior eligenda eſt in dubiis.*
3 *Conſulens homicidium indirectè an ſit irregularis.*
4 *Conſulens, qualiter caſtrum furtiuè, & per proditionem poſſit capi, an ſit irregularis.*
5 *Conſulens, ꝙ maleficus capiatur, non eſt irregularis.*
6 *Clericus non contradicens expreſsè parentibus, qui volunt vindicare eius iniuriam, eſt irregularis.*
7 *Conſulens alicui læſo, vel cuius intereſt fieri homicidium, vt cõmittat homicidiũ: ſi ille, cui conſulitur, non ſtatim, ſed poſtea (ẽt longo tpe interpoſito) perpetrat homicidium, an ſit irregularis.*
8 *Mandans alicui, q̃ interficiat ſuũ inimicũ: ſi poſtea reuocat (ſed nihilominus ipſe interfecerit) an ſit irregularis. & nu.9.*
10 *Conſulens alicui, q̃ ſe in mare proijciat, vel aliter ſe occidat, ſi ille acquieſcit, an ſit irregularis.*
Conſului Sempronio, q̃ Titium occidat. ille conſilio acquieſcit: & dũ eum aggreditur cauſa occidendi, Titius ſe defendendo, dictum Sẽpronium occidit: an ſim irregularis.
12 *Conſulens alicui, ꝙ ſe indubitanter morti exponat pro honore Chriſti, vel fide, uel libertate Eccleſiæ, non eſt irregularis.*
13 *Accuſans aliquem de crimine capitali, ſi mors ſecuta fuerit, efficitur irregularis.*
14 *Aduocatus ſi defendit reum criminis: ita ꝙ abſolutus eſt: & accuſator talionem paſſus: an ſit irregularis.*
15 *Clericus retinens vrſum, leonem, vel ceruum: ſi aliquem occidant: an ſit irregularis.*

A Daudientiam. Homicidium cauſale imputatur ei,qui dabat operam rei licitæ, ſi non adhibuit diligentiam,quam debuit.cõis diuiſio.ſcđa ibi[qa verò.]& hoc diſtinguit:& ſecundum membrum ibi [ſi uerò.]
1 ¶ No.primò.†ꝙ iſte corrigebat illũ, qui erat de familia ſua. quod ſibi permittitur: ſicut & magiſtro correctio diſcipuli, vt s̃.e.c.presbyterum.¶ Secundò no. ꝙ quis qñque ab infirmitate conualeſcit,ſed poſtea decedit:& tunc eſt dubium,an videatur ex priori infirmitate deceſsiſſe:& in dubio,quò ad aliam pœnam corporalem infligendam,dic ut dixi s̃.c.preſ-
2 byterum.¶ Tertiò no.†ꝙ in dubiis eſt via tutior eligenda. & tutior eſt via,ut abſtineat ab executione officii. quod officiũ exigit conſcientiam liberam,non ſcrupuloſam:quę in dubio ſemper viget.¶ Quartò no.in uer.ſi uerò.ꝙ ſi decedit ex alia infirmitate(& hoc ſit certum)non eſt imputandum illi,qui ꝑ cuſſit.& intellige aliam infirmitatem, non trahentem originem à prima,ſed penitus diuerſam,vt s̃.e. ca. presbyterum. ¶ Ex prædictis no.eſt ſciendum, ꝙ Ioan. And.poſt Inn.format hic 15. qõnes deſcendentes ad declarationem. cũ quis non prębuit homicidio proximã cãm,ſed remotam: an quò ad irregularitatem debeat ſibi tale homicidium imputari.
3 ¶ Primò ergo quæritur.† ſi quis non conſuluit homicidium directè:conſuluit tñ quodammodo indirectè(puta ſuaſit iactum machinæ,vel baliſtæ: vel ꝙ fiat inſultus ad caſtrum capiendum,& exinde aliquis interficiatur) nunquid conſulens, vel ſuadens eſt irregularis.dicit In.ꝙ ſic, quia occaſionem verosimilem,vel minus propinquam dedit homicidio:quia talia non conſueuerunt fieri ſine homicidio,& cędibus.debuit ergo cogitare hoc euenire poſſe.quod ſi non fecit,eſt ſibi imputandum,vt s̃.e.c.de cetero.& c.cõtinebatur. hoc uerũ credo:qñ præcedit dolus,vel culpa, inſpicimus contra doloſum quod euenire ꝑt,quò ad pœnam ſibi infligendam.ar.no.in l. diuortio.in prin.ff.de ne.geſt.& loquitur iſta gl.in præbente conſilium rei illicitæ. Idem in eo,qui uim facit: ut teneatur de homicidiis,& cædibus ſubſequutis hincinde:quia hoc euenire,cogitare debuit,vt l.qm̃ multa facinora.C.ad leg.Iul.de
4 vi publica.¶ †Scđò quærit. pone, ꝙ nõ conſulit caſtrum expugnari:ſed furtiuè, & proditionaliter.dicit,ꝙ non erit irregularis:niſi eſſet uerosimile,ꝙ hoc non poſſit fieri ſine morte hoĩs.alii dicunt(& forte melius)ꝙ cum illicitum opus conſulat,irregularis erat,ẽt ſi caſu ſequatur mors, vt in ꝑdictis iurib.& idem ſi mandauit aliquem verberari: quia ſatis credibile eſt,ꝙ uerberatus ſe defendat,ſcđm Inn.s̃.eo.c.2.& eſt expreſſum.j̃.e.c.is qui.li.6.¶ Tertiò quærit. † quid ſi conſulat,ꝙ maleficus capiatur.vel aliàs dedit conſiliũ in opere licito.rñdet,ꝙ tunc non eſt irregularis conſulens,ſi præter cõſcientiam ſuam maleficus ẽt occidatur.ar.j̃.e.c.ſi.ſecus ſi directè in morte alicuius conſilium dediſſet: tunc.n.ſemp eẽt irregularis,morte exinde ſequuta.s̃.ne cle.vel mon. c.ſniam.
6 ſcđm Iun.¶ Quartò querit.† ſi de voluntate ſua turbata procesſit:puta parentes clerici turbati conuenerunt,& dicunt,ꝙ volunt hoc vindicare,nec clericus contradicit expreſſè. arg. ꝙ ſit irregularis,ſi tacet.s̃.de ſimo.ca.Matthæus. ſecus ſi expreſsè prohibeat:quia tunc ſecurus eſt.ar.contra s̃. de ſimo. c.ſicut nob.§.j.& eſt expreſſum.j̃.eo.c.Petrus.dummodo ex corde hoc faciat:alioqui cadit in conſpectu Dei, cum tacitè conſentiat homicidio.& ſic lex promotionis non ſemp in ſolo facto conſiſtit:ſed in facto & aĩo.probantur hæc 15.q.j.c.
7 fi.& q.6.c.j.ante fi.¶ Quintò quæro.† ſi alicui læſo, vel cuius intereſt fieri homicidium,conſulatur, vt committat homicidium:ille tñ,cui conſulitur,non ſtatim, ſed poſtea, ẽt longo tpe interpoſito,ꝑpetrat homicidium:an conſulens ſit irregularis.dicit,ꝙ ſic,niſi aĩ conſiliũ datum reuocauerit: & niſi ẽt illi,qui occidi debebat, nunciauerit, ꝙ ſibi caueret. oportet ergo non ſolum reuocare:ſed illi, in cuius necem datũ eſt cõſilium,nunciare:niſi qñ firmiter,& probabiliter credat conſiliarius, ꝙ is,cui hoc ſuggeſsit, reuocationi conſilii acquieſcat.& hoc eſt verũ,qñ homicida ex illo conſilio motus fuit. ar.s̃.e.c.ſicut dignum.§.qui uerò.ſecus ſi ex illo conſilio non ſit motus:quia tunc conſulens non erit irregularis, ar.in eo, quod legitur, & no.s̃.de re iud.c.cũ I.& A. §.quia vero. & §. ſi verò.maxime ſi ſuaſit,vt intra certum tp̃s occideret:& occidit poſtea.ar.in eo,quod legitur.& no.s̃.de ſpon.c.de illis. & c.ſi ex literis.§.j.& ſic diſtinguitur. erat aliàs facturus,vel uon.quod dic,vt l.non ſolum.§.ſi mandato.de iniu. per Bart.
8 ¶ Sextò q̃ro.† ſi mãdaui alicui, ꝙ interficiat inimicum meũ, & poſtea hoc reuoco:nihilominus ipſe interfecit:an ſim irregularis.vr̃,ꝙ non,poſtq̃ expreſsè reuocaui,vel ẽt tacitè: puta feceram poſtea ſecum pacem, mandatario hoc ſciente: hoc em̃ ipſo videor reuocare mandatum,ar.in l.3.§.fi. ff.de ali.&
9 cib.leg.† Sed tunc quæritur:q̃ ſit rõ,quare in hoc caſu. ſi mãdato ſufficit ſola reuocatio: & in conſilio, de quo s̃. prox.q. requiritur reuocatio,& intimatio illi fienda,in cuius pernicie conſiliu datũ eſt.dic,ꝙ mandatũ ſit gr̃a mandantis: iõ reuocatione facta,eſt veroſimile,ꝙ deſiſtat ille, cui mandaui: ſed conſiliũ exhibetur,non gr̃a cõſulentis,ſed gr̃a illius,cui cõſilium datũ eſt:iõ requiritur intimatio.de qua.s̃.& hanc cõſiderationem Inno.ſatis pulchram approbat Bar. in l.non ſolum.§.ſi mandato.de iniur.ſubiungit hic Io.An.quid ſi homicida dicat,ꝙ non fuit motus ex illo cõſilio,vel præcepto: ſed ex proprio motu ſuo.dicit,ꝙ ſi mandatũ,vel cõſiliũ eſt famoſum,non eſt illi dicto ſoli credendum: ſecus ſi ſit occultum.
10 ar.j̃.e.c.exhibita.& c.petitio.§.fi.¶ Septimò quæro.† quid ſi quis conſulit alicui,ut ſe in mare proijciat: uel aliter ſe occidat,& ille acquieſcit:nunquid ſuggerens eſt irregularis. dic ꝙ ſic,vt patet expreſsè.& ar.50.di.c.ſi quis viduam.¶ Octauò quærit.† ſi conſulo Sempronio,ꝙ occidat Titium, & ille
11 conſilio acquieſcit: & dum ipſum aggreditur cã occidẽdi Titius ſe defendendo dictum Semproniũ interfecit: an ſim irregularis.quidam,ꝙ ſic:quia conſilio illiciti opis operam de-
a dit:vñ quidquid mali inde ſequitur(& ſi caſu contingat)eſt ſibi imputandum,ar.s̃.eo.c.ſuſcepimus.& c.continebatur. nõ enim plenè examinauit conſilium: quia debuit cogitare, ꝙ ille interficeret, & ꝙ poſſet interfici.ar.no.s̃.eo.c.2.& iõ eſt irregularis,ar.50.di.c.hi qui arborem. ad hoc optimè facit d.l.qm̃ multa facinora. Alij dicunt contra.quia nec actu,nec conſilio commiſit homicidium.Nec ob. ꝙ conſilium fuit malum,& magnæ negligentiæ:quia non fuit ad mortem eius.& bñ debuit ſibi cauere ille,cui ſuggerebatur,vt captaret locũ, & tp̃s,vbi ſine periculo perficere poſſet. Non ob.ꝙ non fuit bonũ conſiliũ(vt ex euentu apparet) quia non debuit transgredi fines mandati.ff.man.l.diligenter. & iõ ſi bene ſibi nõ cauit:non uĩ eius conſilio hoc feciſſe,nec eſt irregularis,ſecũdùm In.& hoc verum, ubi conſilium præbuit ad alium occidendum in loco non periculoſo: nam ſi in loco periculoſo, vel tpe:tunc ſi ille,cui dedit conſiliũ,interfectus eſt, irregularis erit,ſcđm eum. qui ſubdit prædicta uera, qñ conſilium datum eſt ſuper re illicita. ſi aũt conſiliũ dedit operi licito:puta ſuaſit alicui,ꝙ pro patria ſua,uel iure ſuo defendendo, uel proximo ſumat arma,& ſe exponat periculo, & in illo cõflictu aliquis moriatur.dicit.n.ꝙ conſulens non eſt irregularis, ẽt ſi moriatur ille,cui hoc conſulitur.23.q.3.c.pro mœnibris. & q.8.c.hortatu.& c.præcedenti.& ſe. ¶ Nonò quæro.pone circa hoſpitium eꝑi quidã ueniunt ad expugnandum.eꝑs familiæ ſuę ꝑcipit,vt aſſumant baliſtas, & arma ad defenſam: quod faciunt: & hincinde multa homicidia committuntur: diſtingue,ꝙ aut ex illa inuaſione timebat periculum perſonæ ſuæ,vel ſuorum:& licitè fecit,nec erit irregularis.aut rerũ tñ:& tunc ipſas debuit dimittere,non armis reſiſtere, vt s̃.e. c.ſuſcepimus.tutius tñ eſt,vt de baliſtis non faciat mentionẽ expreſſam.facit quod no.j̃.e.c.poſtulaſti.§.unico. & qđ not. s̃.de iure pa.c.ex literis.caueat tñ quilibet clericus, ne in ꝓpria perſona ad conflictum vadat: alioqui ſi hoc fecerit, & alios percuſſerit,& appareat ibi aliquos interfectos, de quibus mordeat ipſum conſcientia:abſtineat reuerenter. j̃.capitulo petitio.& in oĩbus conſilium eſt cautum,ut ſuadens, vel conſulens apertè exprimat,ꝙ oĩno abſtineant ab homicidiis,ar. j̃.e.c.Petrus.& c.ſignificaſti.2.§.ad ulti.& de hoc no. ne cle. vel mon.c.ſniam.§.j.vbi ẽt no.quædam aliæ vtiles.quod uide
12 hic.¶ Decimò quæritur.† ſi alicui conſulatur, ꝙ ſe indubitãter morti exponat ꝓ honore Chri: uel fide,vel libertate Eccleſiæ.dic,ꝙ non eſt irregularis,ẽt ſi mors inde ſequatur: cũ Chriſtus primò ꝓ nobis mortuus ſit: & ei teneamur rependere uicem:unde & ſancti martyres ꝓ Chriſto ſanguinẽ ſuũ fuderũt: & aliis uerbo,& exemplo,vt ſanguinem funderent, ſuggeſſerunt,vt patet in uitis eorundẽ,ſcđm Inn. ¶ Vndeci-
13 mò quærit.† ſi quis accuſauerit aliquem de crĩe capitali: uel teſtis,uel aduocatus,uel iudex fuit.dic quòd morte ſecuta ipſorum quilibet irregularis efficitur.51.di. c.qui in aliquo. & 50.diſtinct.c.ſi quis uiduam.ne cle.uel mona. c. ſententiam.
14 & ſupra c.de cetero.¶ Duodecimò quærit. † quid ſi aduocatus defendit reum criminis,ita ꝙ abſolutus eſt, & accuſator pœnam talionũ.paſſus.dic vt ſupra de poſtu.cap.1. ¶ Vltimò
15 quærit.† ſi quis clericus retinet urſum, leonem, uel ceruum, & occidit aliquem:nunquid tenens ipſum,eſt irregularis. dicunt quidã,ꝙ ſic:quia eſt quod ſibi poteſt imputari, hoc ipſo,ꝙ animal tenetur.argu.50.diſt.c.hi qui arborem. & c.ſæpe. Alii contra,dummodo malitiam non adhibuit:uel in lata culpa non ſit.& hoc uerius putat Inno.argu.ff.ſi qua.pau. fe. di.l.2.& l.fina.nam circa hanc materiam duas regulas trade. prima eſt,quòd in dubio nec magiſter, nec iudex debet aliquem iudicare irregularem.de pœni.diſt.1.ca.pœnę.de pœnis.l.interpretatione.& l.preſes.ſecunda eſt, ꝙ vnuſquiſque in dubio debet ſe reputare irregularẽ, ut patet de ſimon.ca. Mattheus.vel ſaltem ubi non eſt infamatus, eſt ſuæ conſcientiæ relinquendus,vt patet in eo,quod legitur, & no.s̃.eod.c. 2.& ca.petitio.ante fin.& ſere omnia prædicta habes in ſpe. de lega. in tractatu diſpenſationum. §. iuxta propoſitionis. verſi.ſed quæritur,quando occaſione homicidii.& ſequentibus tribus columnis. ¶ Quærit glo. fin. vtrùm in minoribus ordinibus miniſtrabit cum diſpenſatione,uel ſine.uidetur,ꝙ cum diſpenſatione.50.diſt.c.mirer. Sed ibi loquitur de uoluntario homicida:hic de caſuali.dicit Hoſtien.ꝙ in ſacris ſolus Papa diſpenſat.ſupra eod.c.continebatur. ſed in minoribus ſuo iure epiſcopus poteſt diſpenſare. ſimile quod not.s̃. de bigam.c.2.

ADDITIO.

¶ Quia consilio. Consilium qui dat ad delictum, dicitur tractare: & tenetur Bal. in l. j. versi. vel quod si etiam. C. de ser. fugi. maxime in casu cle. j. de pœnis.

SVMMAE.

1 *Exempla plura de homicidio casuali.*

1 DIlectus, †Homicidium casuale non imputatur ei, qui dabat operam rei licitæ: nec fuit in culpa. 2. ibi [ideoq;.] ¶ Not. j. ꝙ iste tex. fundat se in eo, ꝙ in culpa non fuit iste, qui equũ stimulauit. secus si fuisset in culpa. vt l. idem iuris. §. j. ff. ad le. Aqui. & aduerte si istam materiam homicidii casualis vis bñ scire per exẽpla. vide in illo tit. qui est multũ isti cõsimilis in eo ꝙ ibi sola culpa sufficit quò ad cõdemnationẽ: sicut hic quò ad irregularitatem contrahendam. ibi. n. de latrone aliũ aggrediente occiso. ut l. itaq;. ibi ẽt de furioso: & de tegula, q̃ cecidit de tecto meo. & de impubere damnum dante. & de magistro puerum castigante, & inde mortuo. in l. sed & si. cũ l. se. Item de eo, qui in colluctatione alium occidit. & de medico, qui imperitè curauit, ut l. itẽ si obstetrix. §. fi. & de illo, qui ludit ad pilam, q̃ percussa in manus tonsoris incidit, & illius, quem radebat, gula præcisa est. & qñ plures interfuerũt homicidio, sed nescitur à quo. & de illo, qui canem irritauit, & alium mordet: ex quo morsu decessit. in l. item Mela. Itẽ de illo, qui non bene custodiuit ignem: ex quo incendium est sequutum. in l. si seruus seruum. §. si fornicarius. Item si ex plaustro lapis ceciderit, & quid ruperit, uel fregerit, ut d. l. si seruus. §. si ex plaustro. & de illo, qui fecit foueas cã capiendi ursos, & hõ introcecidit, & occisus est. in l. qui foueas. Itẽ de illo, qui putat arborem, ex qua ramus cecidit, & aliquem occidit. in l. si putator. Item de illis, qui cum stramenta ardentia transilirent, concurrentes alter alterum occidit in l. scientiam. vbi de illo, qui aliter se tueri non valens interfecit aggressorem. Item de puero interfecto à plaustro, ut l. si ex plagiis. ubi de illo, qui ludendo aliũ impulit, & cecidit occisus. istos. n. casus, & alios ibi hẽs, ex quibus patent plura exẽpla, q̃ in isto titulo prosequatur iuristator, de homicidio casuali culpabiliter commisso.

SVMMAE.

1 *Iudex debet inquirere diligenter de omnibus circunstantijs in maleficio dubio.*
2 *Circunstantiæ, & innocentia declarantur per assertionem suspecti de crimine in foro conscientiæ.*
3 *Scandalum graue, uel infamia sufficit ad suspensionem executionis ordinum: nisi accusatus se purget.*

EX literis. Summatur vt s̃. proxi. & ponitur primò consultatio. 2. indagatio. 3. responsio. secunda ibi [nos autem.] tertia ibi [ad te.] ¶ No. j. ꝙ est certum qñque de delicto, sed nescitur persona: uel est modica præsumptio contra personam certã: & illi indicitur purgatio: non autem ex illa præsumptione dã
1 natur, ut l. sciant. C. de præsump. ¶ Scdò no. †ꝙ in maleficio dubio iudex debet inquirere diligenter de omnibus circunstantiis. facit quod no. Inn. s̃. de testi. c. cum clamor. & Bar. in
2 illa disputatione. Iudex maleficiorum &c. ¶ Tertiò no. †ꝙ p assertionem suspecti de crĩe declarantur circunstãtiæ: & sua innocentia comprobatur. quod est verum in foro conscię, nõ
3 in foro iudiciali. ¶ Quartò no. †ꝙ graue scandalum, uel infamia sufficit ad suspensionem istius ab executione ordinum, nisi se purget. & istud, nisi se purget, refert gl. ad scandalum, & infamiam. Hosti. contra, qui dicit, ꝙ scandalum non cessat per purgationem. Ioan. And. dicit, ꝙ si purgatio faciat cessare scandalum: procedit glo. aliàs si non facit: procedit dictũ Hostien.

SVMMAE.

1 *Clamare dẽt hora congrua, non tpe periculi imminentis, qui aliquid proijcit, vel suspensum tenet in periculo.*
2 *Danti causam homicidio, nulla præcedente culpa, non imputatur euentus.*

EX literis. Summatur vt s̃. c. prox. cõis diuisio. scd'a ibi [quo circa.] ¶ No. j. ꝙ iste tex. fundat se: quia agebat iste monachus rem vtilem, & necessariam. Idem credo, si prorsus uolũtariam, si poterat credere verosimiliter neminem transiturũ inde, vt l. si putator. ad l. aqui. ubi ẽt quid iuris, si p locum cõ
1 sueuerunt hoĩes transire. †debet. n. tunc clamare (cõgrua tñ hora) non hora periculi imminẽtis. facit. ff. e. ti. l. item si obstetrix. §. fi. & l. se. & l. item Mela. j. responso. nisi de consuetudi-
2 ne loci solitarii, vel frequentati. ¶ Scdò no. †ꝙ ei, qui dedit cãm homicidio, nulla præcedente culpa, non imputatur euẽtus. secus si culpa præcesit. & ista consideratio præcedentis culpæ, vel non, habetur non solum in hac materia irregularitatis, sed in alia. s. cum quæritur: an debitor speciei de interitu teneatur. quod dic, vt s̃. de depo. c. bona fides. & l. quod te. ff. si cer. pe. ubi plenè de hoc.

SVMMAE.

1 *Stimulans equum calcaribus, si non paret habenis, non est in culpa.*
2 *Sciens equi vitium non debet illum equitare: si eius debilitatem in retinendo nouit alteri obfuturam.*
Et in hoc statur dicto sue. nu. 3.

SIgnificasti, Summatur, & diuiditur, vt dicit ca. ex literis. j. ¶ No. j. †ꝙ non dr̃ esse in culpa, qui stimulat equum calcaribus, si non paret habentis. vnde si ex tali stimulatione equus irritatur ad fugam, non imputatur sessori. rõ est, quare stimulare equum calcaribus non est culpa. quia ita indiget, si sessori resistit: vnde vtitur re ad vsum destinata: ideò non imputatur euentus, vt no. Inn. in c. sicut. de iureiu. & l. si ut certo. §. nunc
2 videndum. ff. commo. ¶ Scdò no. †ꝙ ille, qui scit equi uitiũ, equitare illum non debet, si eius debilitatem in retinẽdo nouit alteri obfuturam, vt l. idem iuris. ff. ad leg. aqui. ¶ Tertiò no. ꝙ non imputatur equitanti, si prius solicitè non inquirit de natura equi, sit bucca durus, vel non, vel aliter defectuus: in hoc. n. non deprehenditur culpa. sicut alibi dicit l. ꝙ non debet esse nimium curiosus, vt l. doli mali. ff. de nouatio.
3 ¶ Tertiò no. †ꝙ sciuerit, vel nesciuerit equi vitium, statur dicto suo: scientia. n. vel ignorantia cõsistit in aĩo: ideò illa, quæ sunt animi, declarantur iuro suo, vt dicit hic gl. no. similiter & conscientia, ut no. Insti. de act. §. aliæ. & j. de rescrip. c. statutum. §. assessorem. lib. 6. & l. non omnes. §. à barbaris. de re milita. ¶ Quartò no. quòd ad cautelam quandoque iniungitur pœnitentia: qua peracta, permittitur ministrare. subaudi uel eius parte. de tempo. or. c. ex tenore. & de fur. c. ulti. secundùm Ioan. And.

SVMMAE.

1 *Consanguinei incitantur ad iram, & odium naturaliter de iniuria illata consanguineo.*
2 *Præsens, qñ tractatur de alicuius morte: si eius cã tractatus iste contingit, & tacet, præsumitur consentire.*
3 *Consanguinei mei, licèt pp iniuriam mihi illatam sumant inde vindictam, non est mihi aliquid imputandum: nec præsumuntur in dubio mea conscientia id fecisse.*

Clericus

4 *Clericus si incipit rixam, in qua percutitur, vel malè tractatur: propter quod ipsius amici, & consanguinei indignati aliquem præter eius conscientiam propter hoc occidant, vel debilitent: erit irregularis talis clericus.*

PEtrus. Non censetur homicida is, quo phibente, & cãm non dante, homicidiũ factum est. In prima facti narratio. In 2. prouisio
1 ibi [quocirca.] ¶ No. j. †ꝙ naturaliter (vt sic dixerim) de iniuria illata consanguineo ceteri consanguinei concitãtur ad iram, & odium. & ideò dicit alibi glo. quòd iniuria irrogata vni de cognatione vr̃ omnibus irrogata, vt l. lex Cornelia. ff.
2 de iniu. facit c. cum P. s̃. de accu. ¶ Secundò no. †casum, cum præsente aliquo habetur tractatus de morte alicuius: si. n. ipsius cã tractatus iste contingit, & tacet, præsumitur consenti re, vt dicit gl. 2. in fi. ad hoc facit quod no. In. s̃. de rescr. c. ex parte decani. & est istud dictum contra cõem theoricam, ꝙ tacens quò ad ipsum obligandum non præsumitur consenti re, vt l. filjus. §. inuitus. ff. de procu. facit quod dixi s̃. de dona. inter vi. & vxo. c. nuper. requiritur ergo expressa prohibitio, ne videatur consentire, ar. contra c. quas. §. necare. ff. de fur.
3 ¶ Tertiò no. †ꝙ licèt mei consanguinei pp iniuriam mihi illatam sumant inde vindictam: non est mihi aliquid imputandum: nec præsumuntur in dubio mea conscientia hoc fecisse: nisi me pręsente haberẽt colloquium, & tacerem, ut hic. facit j. q. 4. c. quia præsulatus. vbi de hoc. & ibi no. nunquid læsus teneatur actionem iniuriarũ remittere, si scit, ꝙ alias sui lædentem interficiont. ¶ Quartò no. ꝙ qñq; cædes, & vulnera præcedunt minę: quo casu si mors postea sequitur, & nescitur à quo fuerit interfectus: vtrùm pręsumatur ab eo, qui minatus fuit. dic vt no. in l. metum. C. quod met. cã. l. Pantonius. de her. inst. per Bal. ¶ Quintò no. ꝙ isti non habuerunt aĩm occidendi: sed tantummodo verberandi illum abbatem: innuit ergo tex. iste, ꝙ si Petrus iste consensisset verberibus infligendis, teneretur de morte inde sequuta: & hinc sumpta occasione, no. hic Host. ꝙ hodie expeditum est. j. e. c. is cui. li. 6. ¶ Sextò no. ꝙ iste Petrus, postquam prohibuit, non dr̃ dedisse cãm, vel occasionem: nec esset sibi subsequens homici-
4 diũ imputandũ. ex quo infert Io. An. †ꝙ si clericus incipit rixam, in qua percutitur: uel malè tractatur. pp quod ipsius amici, & consanguinei indignati aliquem (& præter consciam suam) pp hoc occidant: vel debilitent, irregulatis erit ille clericus, cum culpa sua præcedit casum. ad hoc s̃. c. proxi. & l. j. §. cum arietes. ff. si qua. pau. fe. di. & C. de adul. l. qm̃ Alexandrũ. & l. qm̃ multa facinora. ad leg. Iul. de vi pu. Caueat ergo clericus, ne sit rixosus, vel litigiosus. 46. di. p to. aliàs aũt si occasio esset remota, vel propinqua: & iuxta, vel pter consciam suam illo occideretur, non esset irregularis. 23. q. 5. c. cum homo. & c. de occidendis. & no. s̃. c. decetero. ¶ Quærit Io. An. pone, ꝙ iste Petrus prohibuit consanguineos, vt in tex. dr̃: tũ non reuelauit tractatũ, q̃ fuit habitus de morte abbatis: an secuto homicidio sit irregularis? quidam dicunt, ꝙ non, si non credidit: nec credere debuit ipsius obtentu contra ipsius prohibitionẽ homicidium fieri: secus si crederet. alii dicunt præcisè eũ non esse irregularẽ, ex eo ꝙ nõ reuelauit. cũ nõ possit dici cõmittere homicidiũ, facto, mandato, cõsilio, vel defensione 50. di. c. si qs. scdm̃ In. ita ẽt no. Spe. in ti. de le. in tractatu dispensationũ. §. iuxta ppositionis. 4. col. ver. ꝙ si amici. facit qd̃ no. Io. An. s̃. e. c. ad audientiã. circa prin. pcisè verò circa hoc distinguit: an dolosè cælauerit, necne. & no. bñ istam qõnẽ: qa est dissimilis ab illa, de qua. j. de sent. exc. c. quantę. ibi. n. q̃ritur, an teneatur defendere aliũ, cum possit: hic verò an teneatur reuelare insidias. pone. n. ꝙ clericus scit venenũ vni paratũ: vel inimici in itinere insidiantur illi: an clericus de hoc sciens, si nõ reuelat secuto homicidio, sit irregularis. ex pdictis vr̃, ꝙ nõ, si dolosè non tacuit, sed nolens fortè se litibus implicare. facit quod no. 2. q. 5. c. auditum.

SVMMAE.

1 *Parochiani, qui vident ornamenta ecclesiæ asportari, possunt insequi furem, & recuperare res ecclesiæ.*
2 *Quæstioni implicitæ est explicitè rñdendum, & cum distinctione.*
3 *Percutientes non lætaliter, non tenentur de homicidio: qñ non fecit in auxilium aliorum, qui interfecerunt.*
4 *Voluntatem qui habet occidendi, tenetur de homicidio ab alio perpetrato: etiam si lætaliter non percussit.*
5 *Clericus quare incurrat irregularitatem, si ad clamorem eius latro capiatur, & occiditur: & non si ad querelam eius capiatur à iudice, & iustitia inde fiat.*
6 *Vulnus fuerit mortale vel non, statur iudicio medicorum.*
7 *Asserenti factũ, & delictũ suũ cũ tali qualitate, quæ reddit ipsũ innocentem, credendũ est in foro conscientiæ.*
8 *Plures si percusserũt vnũ: & nescitur, ex cuius ictu decesserit: omnes sunt irregulares in dubio.*
9 *Occidens excusatur à pœna, si in propulsando iniuriam personalẽ violentam non excessit modum.*
10 *Percutere in capite est magis periculosum: quàm in aliqua parte corporis.*
11 *Credendum est cuilibet in iudicio animæ.*
12 *Incontinenti quando aliquid dicatur factum.*
13 *Iniuriæ personalis, & realis propulsatio qualiter differat.*

SIgnificasti. Quò ad legem promotionis, hr̃ percutiens vt homicida: de cuius vulnere an fuerit lætale, vel non, scire nõ potest, percussus ab eo: vel ab aliis occisus extiterit. cõis diuisio. secunda ibi [nos in præmisso.] quæ distinguit. & primum membrum prosequitur ibi [& quidem.] secundum ibi [ꝙ si nec.] ¶ No. j. ꝙ iste maleficus eucharistiam, libros, & ornamenta subripuit: talibus lex imponit grauissimam pœnam: considerata tñ qualitate personæ pro rei conditione, tpis, ætatis, & sexus. vñ dicit Iurisconsultus. [scio multos ad bestias dãnasse sacrilegos: nonnullos viuos exussisse: alios verò in furcam su
1 spendisse.] sed moderanda est pœna vsq; ad bestiarum damnationem eorum, qui manu facta templa effregerunt: & dona Dei noctu tulerunt, vt l. sacrilegii. ff. ad leg. Iul. pecul. ¶ Se
2 cundò no. †ꝙ parochiani, qui vident ornamenta ecclesiæ asportari, possunt insequi furem, & recuperare res ecclesiæ. Iniuriam. n. irrogatam Deo tenetur quilibet, vt propriam, vindicare: qa ius publicũ consistit in sacris, & sacerdotibus, vt l. j. ff. de iust. & iur. facit c. & Iudæos. s̃. de Iudæis. ¶ Tertiò not,
3 †ꝙ implicitæ qõni est explicitè rñdendum, & cũ distinctione, vt dixi s̃. de rescrip. c. super literis. ¶ Quartò no. ꝙ plures qñq; vulnerant vnũ: quo casu qñq; vnũ vulnus ab alio cognoscitur, & qñq; ignoratur. & si scitur: si suũ vulnus nõ est mor 8
tale, non tenetur de homicidio, si ex aliorũ vulneribus postea interemptus est: si aũt primum fuit mortale: sed ex aliorum vulneribus maturius est peremptus: vr̃, ꝙ teneatur de occiso. & idem, si incertum est à quo vulnus mortiferum sit illatum, vt hic. & l. ita vulneratus. ad leg. aqui. vnde sumitur decisio huius c. Si aũt neutra percussio sit mortalis: sed omnes simul iunctæ: & sic tunc omnes sunt irregulares. 23. q. vl.
4 c. fin. Item intellige, †ꝙ tunc ille, qui non lætaliter percussit, non tenetur de homicidio, qñ non fecit in auxilium aliorũ, qui interfecerunt: tunc enim tanquam præstans opem homicidio teneretur, ẽt si non occidisset, vt patet hic, qñ animo occidendi leuiter percussit: de homicidio. n. tunc tenet. ¶ Quintò no. †ꝙ ille, qui habet voluntatem occidendi, tenetur de homicidio ab alio perpetrato: etiam si lætaliter non percussit. & dicit Innocen. hoc verum, scilicet, ꝙ animus occidendi sufficiat ad irregularitatem contrahendam: quando aliquid fecit, vt hic: secus autẽ si nihil in mortẽ fecit, cõsulẽdo, vel auxiliando. ¶ Sextò no. ꝙ ad hoc, vt iste non sit irregularis, requirit, ꝙ non eius studio, consilio, vel mandato parochiani processe-

cesserint ad illud homicidium committẽdum.ex quo argue,
qa iste detinuit hunc latronem:vel contra illum clamauit(qđ
si non fecisset,latro fugisset,& euasisset,)irregularis est, si iste
interficitur. Quidã distinguũt,vtrùm detinuit:uel clamauit,
vt caperetur,non vt occideretur: & nõ est irregularis.an hoc
fecerit in mortem suam:& tunc sit irregularis. In.tñ dicit, ꝙ
cum lex promotionis in facto,non in voluntate cõsistat: sem
per talis erit irregularis.& idem Host.nam ex negligentia cõ
mittentis homicidium hoc contingit.50.dist.c.hi qui arborẽ.
nisi clamasset ob tutelam sui corporis:tũc.n. si alios traxerit
ad clamorem,& occiderint aggressorem,non imputatur ei;
quia non tendit in alterius mortẽ:sed suam liberationem. &
quod quisq; ob tutelã sui corporis fecerit, iustè fecisse vr̃. ff.
de iust.& iu.l.2.& s̃.e.c.2.facit quod no.Ioan. An. post In.s̃.
de rest.spo.c.olim.j.in gl.quo hoc.ver.illud ẽt.& j̃.de pœ. c.
quod in dubiis.& hoc cum facit ob tutelam sui corporis, vt
dixi.Si aũt ob tutelam suarũ rerum clamauerit:& ille ad cla-
morem capitur,& occiditur:patet,ꝙ est irregularis: nec ex-
cusat recuperatio rerum,vt patet in eo,quod legitur, & not.
s̃.e.c.suscepimus.Nõ ob.j̃.ti.prox.c.adulterium.qa ibi nihil
est,ꝙ q̃renti possit imputari,si iudex excessit iniustitiam, vt
5 ibi no.scđm hoc.& facit j̃.e.c.2.lib.6.¶†Vnũ ex ꝑdictis re-
a manet mihi dubium:quare si ad clamorẽ clerici latro a capia
tur,& occiditur,imputatur clerico quò ad irregularitatẽ: &
nõ imputatur,si ad querelã eius capiatur à iudice, & iustitia
inde fiat:licèt ꝓtestetur,ꝙ ad hoc nõ intendit,vt d.ca.2.cum
vtrobiq; hoc euenire frequẽter, debuerit cogitare: & multò
magis in iudice:q cõpto furto, nõ de facili furẽ sine vindictã
dimittere posset:sed illi,q furẽ cœperunt, dimittere eũ pñt:
& tñ si ab eis occiditur,imputatur clerico,q clamauit,ẽt si tẽ
debat tantummodo ad recuperationẽ rerum suarum. cogita
rõnem drĩæ.& ꝑdicta,q̃ dixi,vide in Spe.in tractatu dispensa
tionũ sub ti.de le.§.iuxta.14.col.ver.illud aũt.¶ Septimò no.
6 †ꝙ statur iudicio medicorum,fuerit vulnus mortale,vel nõ:
& est locus ab auctoritate,scđm quẽ cuilibet creditur testifi-
canti de peritia suę artis:ut rusticis de agricultura:obstetrici
bus,an fœmina sit ꝑgnans:doctoribus, an discipulus sit peri
tus,vt no.in l.iureiur.C.de testi.& ff.de ven.inspic.l.j. & C.de
ad.di.iud.l.peti.& C.de re mil.l.semel.li.12.& in Spe. de ꝓb.
§.fi.ad fi.ver.hoc quoq;.vbi ẽt de ictu falcastri, q dicebatur
factus à mula cum pede.versi.pone.¶Octauò no.in uersi.cũ
7 de ceteris sit credendum,&c.†ꝙ. asserenti factum,& delictũ
suum cum tali qualitate, q̃ reddit ipsum innocentem,in foro
cõscientiæ est credendũ: in foro iudiciali debet ostendere
innocentiã suam,si ex facto remanet ꝑsumptio contra eũ, vt
c.j.s̃.de præsum.& l.si non conuitii.de iniu.facit ca.preterea.
& quod ibi dixi s̃.de transa.¶Nonò no.in ver.ꝙ si discerni.
8 †ꝙ si plures vnũ percusserunt:sed nescitur cuius ictu decesse
rit:in dubio oẽs sunt irregulares.& aduerte,qa iste tex. loqui
tur,qñ constat clericũ percussisse:sed nescitur,an uulnus suũ
fuit lætale,vel non. sed si constat de vno vulnere illato. & cũ
essent plures,nescitur à quo: vtrũ in dubio sint oẽs repellen-
di,vel nullus. Inn.auctor Decre.mouit istud dubiũ,nec deci-
dit.Greg.ẽt compilator huius voluminis dicta verba nõ po-
suit,quæ sunt ista. vtrùm autem de illis sit simile sentiendũ,
quorum vnus(sed quis omnino,nescitur) homicidium perpe
trauit:si forsan ad sacros recipiendos præsentetur: vtrũ om-
nes sint pariter repellendi:cum discerni non possit,q debeat
culpabilis iudicari:diligens inuestigator aduertat. ista sunt
verba in antiqua per Gregor. hic decisa. quod fuisset vtilius
declarare.quid ergo iuris erit,arg.pro & contra.43. di.cap.
quiescamus.11.q.3.c.nolite.Host.no.in summa huius titu.§.
& qua pœna.ver.sed nunquid oẽs.& in Spe. in tractatu dispẽ
sationum.§.iuxta.versi.quid si quis in rixa.14.col. & plenius
eo.ti.versi.pone.Bar.Brix.tenet per hanc Decr.tutius omnes
repellere,q̃ homicidam promouere. Host.dicit illos non re-
pellendos:sed suæ conscientiæ relinquendos.Io.And.dicit,ꝙ
vbi apparet de culpa oĩum: licèt vnus solus percusserit, oẽs
sunt repellendi.si verò nec de aliqua culpa constat, oẽs ad-
mittentur.facit quod no.de elect.c.cupientes.§.ceterũ.in gl.
si hoc.istam qõnem quò ad pœnam corporalem infligendã,
vel non in terminis prædictis vide plenè examinatã ꝑ Bar.in
l.si in rixa.ff.ad leg.Corn.de sic.cuius uerba non refero,quia
fessus.format hic Io.An.q.de lapide proiecto de domo, ubi
erãt quatuor:sed nescitur à quo. q̃ritur,an oẽs ex homicidio
inde sequuto sint irregulares.qđ tenet hic Gof.facit l. itẽ Me
la.§.si plures.ff.ad leg.aqui.& de his,qui deie.vel effu.l.j. & ꝑ
totũ.& Auth.qua in prouincia.C.vbi de crimi. agi oportet.
¶Decimò no.in ver.si verò.ꝙ iste clericus excessit modũ in
9 se defendendo.†à contrario ergo sensu, si modum non ex-
cessisset, & in ꝓpulsando iniuriã personalẽ violentã occidis-
set,excusatus esset à pœna,nec esset irregularis,scđm Ho. li-
cèt In.ꝙ sic:nisi cũ eo dispensetur.tu dic,vt j̃.e.c.j.li.6.¶Vn
decimò no.ꝙ moderamen cõsideratur circa instrm̃, cũ quo
aliquis repercutit ꝑcussorem, & circa partẽ corporis. adde
circa æqualitatẽ personarũ.& est hic arg.ꝙ cũ illis armis dẽt
qs se defendere, cũ quibus aggreditur: sed certè non pñt in
ipso feruore rixæ hęc oĩa ponderari,vt l.j.j.rñ.ff.de exercito.
& de dã.inf.l.j.vñ hoc arbitrabitur bonus iudex,ar.ff.de ui,
10 & ui ar.l.3.§.deiectũ.¶Duodecimò no.†ꝙ percutere in ca-
pite,est magis periculosum,q̃ in aliqua parte corporis, & dr̃
pars nobilior,vt C.de reli.& sum.fu.l.cum in diuersis. & lo-
cus, in quo quis percutitur,facit iniuriã atrocẽ, vt Instit. de
11 iniur.§.atrox.¶Decimotertiò no.gl.q̃ incipit arg. †ꝙ in iu-
dicio aĩæ cuilibet est credendum. dicit Host. in foro conten-
tioso qñq; creditur super his,q̃ aliter probari non pñt. Item
illi testi magis est credendum,qui melius veritatẽ nouit: sed
post Deũ nullus melius nouit consciam hoĩs ipso eodem, de
cuius conscientia quæritur.faciat ergo homo, quod põt.22.
q.2.c.faciat.quia impsosibilium nulla est obligatio. de pact.
c.fi.scđm Host.ego non video, quid importent ista verba in
foro contentioso, vbi si deprehensus in crimine diceret ali-
quid ad defensam suæ innocentiæ, quod probare nõ posset,
si de delicto fcõ,vel testib.appareret:oporteret.n.tũc ꝓbare
suam innocentiam: aliàs ex præsumptione iuris sibi cõtraria
esset damnandus, vt d.l.si non conuitij. C. de iniuriis.& s̃. vt
ecc.bñ.c.vno.gl.prosequitur, quæ sint consideranda:vt dicat
iniuria ꝓpulsata cũ moderamine inculpatæ tutelæ:& tractat
de violentia illata personę.& primò tangit,an ille, qui ꝓpul-
sat violentiã ꝑcutiẽdo sine excessu modi sit excõicatus. dicit,
ꝙ non.Idem no.s̃.de resti.spo.c.olim.1.& Io.23.q.1.§.1.vbi
12 plenè de hoc.¶†Deinde q̃rit, qñ dicatur fieri incontinenti:
vt sic dicatur licitè violentia propulsata. dicit gl.in violentia
ꝑsonali,qñ id,quo omisso,violentia repelli nõ posset: & ideò
si in ipso facto aliquid fit de ꝓposito:quo omisso, persona sal
ua erat,illicitè fit:& censet vindicta.violentiã verò rebus illa-
tam est licitũ propulsare, ẽt vocatis amicis: & ꝓ recuperatio
ne rei ẽt instare, q non licet instare, & insequi iniuriã ꝑsonę
illatã.& hoc intelligit verũ Io.An. post Host.ꝙ sit licitũ insta
re cũ amicis ad recuperationem rei inuasę, anteq̃ ad alia di-
uertat:aliàs esset guerra,& vindicta,quæ propria auctoritate
non est mouenda.C.de Iude.l.nullus.& de hoc.s̃.de iureiu.c.
sicut.2.¶Sed hic quærĩt de rõne drĩæ inter propulsationem
iniuriæ personalis,quã non licet facere insequendo:sed realẽ
sic,incõtinenti semper,antequã ad alia diuertat.dicit Io.An.
ꝙ iõ dilatatur plus defensio rerum, q̃ personarum:qa ꝑ vio-
lentiã rerũ ꝑdit possessio nr̃alis: ciuilis verò aĩo retinet: quã
licet defendere: iõ illa resistentia in recuperando dr̃ potius
defensio:q̃ insecutio.& ꝓbat hoc in l.qui possessionẽ.ff. de vi
& vi ar.hoc aũt cessat in violẽtia illata ꝑsonæ.qa nemo seipm
possidere põt:nec est dñs mẽbrorũ suorũ.vt l.liber hõ. ad le.
Aq.nec agit de recuperatione ꝑsonæ: sed de occisione:ꝓ qua
occisione,ne cõtingat, licitũ est occidere sine pęna vim infe-
rẽtẽ,vt C.qñ liceat vni.l.1.qđ nõ sic licet efficaciter ꝓ defen-
sione

sione rerum,vt patet in clerico.s̃.c.suscepimus. nisi in præla-
to, qui ꝓ recuperatione rerum ecclesiæ,si habet tẽporalem
jurisdictionem, põt inuocare auxilium brachij secularis:& si
in tali inuocatione homicidia committi contingat, non im-
putabitur illi clerico,vel ꝑlato, vt j̃.e.c.postulasti. & facit de
sen.ex.c. dilecto. In recuperatione ergo rerũ (qa licitum est
clerico inuocare auxilium brachij secularis) non imputabiť
tunc homicidium subsecutum:sed clamanti, vel detinenti, si
sequať homicidium,imputatur, vt s̃.dixi.rationem differen-
tiæ per teipsum dispice.

ADDITIO.

a ¶Latro.latro famosus debet laqueo furca suspendi.vt l.capitalium.§.fa mosos ff.de pęnis.

SVMMAE.

1 *Medicus si præbet sanum consilium infirmo:& personaliter visitat, sufficit:vt sibi non imputetur euentus mortalitatis.*
2 *Monachus an possit esse chirurgus.*
3 *Medicus dubitans, an medicina sit proficua, vel nociua: an peccet ipsam dando.*
4 *Medicus si parauit bonam medicinam, secundùm doctrinam artis:sed quantùm ad materiam erat mala propter nimiam vetustatem speciērum, vel aliam quamcunq; causam:an teneatur.*
5 *Peritum se dicens,cũ nõ sit:si facit, vel omittit aliquid, propter quod infirmus periculum mortis incurrat:peccat.*
6 *Medicus si concernit fore vtilem incisionem,an debeat facere incidi.*
7 *Infirmus,qui non obedit medico,an peccet.*
8 *Sanus non tenetur viuere medicinaliter.*
9 *Seruientes, qui concedunt infirmo quicquid petit ex certa scientia, vel improbabiliter, vel affectata ignorantia an peccent.*

TVa nos, Monachus chirurgiam exercens, si ex ea mors sequitur, irregularis
est:ẽt si sit peritus, & diligens, & hoc fecerit causa
pietatis. hoc primò. secundò ꝙ clericus, qui iudici seculari
dedit intersignia furis, à quo fuerat vulneratus, irregularis
non est:licèt postmodum occidatur.secđa ibi[adulterum.]&
1 subdiuisio patet vtriusq; ibi [nos igitur.] ¶No.primò, †ꝙ
vt medico non imputetur euentus mortalitatis, sufficit sanũ
cõsilium prębuisse infirmo, & personaliter visitare,& vitam,
ac regimen sibi dimittere: nec tenetur ad custodiam conti-
nuã personalẽ,ar.de fri.c.fi.de cõse.di.5.c.nunq̃.de vsu pal.c.
2 fi.quod est no.dignum,secundùm Ho.¶Secundò no.†ꝙ iste
monachus chirurgicus cõmisit culpam in alieno facto vsur-
pando:nõ in malè curando. & sic culpa non fuit ordinata ad
casum:sed inobedientia mulieris. & tñ sine dispensatione nõ
põt suum officium exequi. hanc aũt dispensationem inducit
officium pietatis impensum contra debitum iuris. ¶Circa
curam adhibitam in curando infirmum per medicum, per
ministrum, vel etiam per seipsum Inno. aliqua hic not. quæ
3 per quæstiones succinctè expediã. ¶Quæro ergo primò. † si
medicus dubitat,an medicina sit proficua,vel nociua:an pec
cet ipam dando.dicit ꝙ sic,ẽt si credat magis proficuam: qa
in dubio certior via est eligenda. & melius est hoĩnem relin-
quere in manu Dei: q̃ ipsum exponere cuicunque dubitabili
medicinæ.& idẽ si dat medicinam, quę infirmitatem habeat
augere,vt infirmum redimat, vt l.medicus.de va. & extraor.
4 cog.¶Secundò quæro.pone †ꝙ medicus parauit bonam me
dicinam secundùm doctrinam artis: sed quantùm ad mate-
riam mala erat propter nimiam vetustatem specierũ,vel aliã
quãcunq; cãm.dic,ꝙ si adhibuit diligentiam, quam debuit,
inculpabilis est:qa semper probabilis ignorantia est excusa-
ta.j̃.de cle.ex.mi.c.apostolicę.vnum no.ꝙ sicut peccat medi
cus indebitam propinando:ita & debitam omittendo; & sic
imperitia artis ęquale peccatũ est omittere, qđ est fiendum,
5 sicut facere,quod est nociuũ. ¶Tertiò quæro. † si quis dicat
se peritum,cum nõ sit:& faciat, vel omittat aliquid,pp quod
infirmus periculum mortis incurrat.dic ꝙ peccat,& irregula
ris est,vt l.2.ff.qđ q̃sq; iuris.& l.illicitas.§.sicuti.de offi. ꝑsi.&
de acti.emp.l.Iu.§.qđ aũt dicimus.& est satis exꝑssum hic.&
6 s̃.de æta.& quali.c.ad aures.¶Quartò quæro† de incisione:
vtrùm medicus debeat facere incidi, si cõcernit fore vtile.di
cit,ꝙ sic:dũmodo peritũ,& discretũ inueniat incisorẽ:cui nõ
erit imputandũ, si ex pusillanimitate animi infirmus defice-
ret,ar.de fri.c.ex literis.Si tñ chirurgicus dubitat de incisore,
abstineat tã ipse,q̃ incisor: nisi sit talis,de quo non dubitatur
cõiter:qn bene sciat incidere, secundùm Inno. ar.de fun.in-
7 stru.l.cũ delanionis.§.asinã. ¶†Quintò q̃ro de infirmo,q nõ
obedit medico,an peccet:dicit,ꝙ nõ peccat; qa non est eius
ꝑlatus.Incautè tñ facit nõ credere perito in arte sua,vt patet
in eo,qđ no.s̃.c.ꝓxi.si tñ sumat scienter, vel affectata ignorã
tia aliqd sibi nociuũ,peccat, faciẽs cõtra charitatẽ:qa debet
corpus suũ diligere, & custodire,vt Deo seruiat, & non sæui-
re in seipsum,vt patet.s̃.de cor. viti.c. significauit.Si. n. pec-
cat medicus,medicinam dans contra ꝑitiã artis: ita infirmus
nociua,& vetita sumens:sicut si venenũ sumeret.& hoc verũ,
cũ capit mortifera:si aũt alia,q̃ habent aggrauare infirmita-
tẽ,peccat:sed non ita fortiter. nã qñq; molestior est sitis,q̃ fe
8 bris.†Tangit vtrũ sanus teneať viuere medicinaliter. dicit,ꝙ
non,qa oĩa sana sanis:peccaret tñ, si sumeret,q̃ crederet no-
9 ciua:qa faceret cõtra charitatẽ.¶† Vltimò q̃rit,qđ de seruiẽ
tibus,q concedunt infirmo quicqd petit ex certa scientia:vel
improbabiliter,vel affectata ignorantia. dic, ꝙ peccat.& idẽ
si contra ꝑceptũ medici hoc faciat. qa in talibus credendum
est medico,nõ infirmo,vt patet.5.q.5.c.1.2.& 3. & ait Aug.
qđ ꝓsit,vel obsit,nouit medicus, non ægrotãs. & de materia
s̃.vide in Spe.in tractatu dispensationum.§.iuxta.ver.itẽ exer
cens.& ver.facto autem.& se.

SVMMAE.

1 *Furem licitum est capere, & ligare.*
2 *Iudex contra delinquentem quærere debet argumenta, & indicia.*
3 *Indicia propinqua sufficiunt ad condẽnationem.*

1 §.Ad vltimum. ¶No.primò hic,†quòd furem ligatum tradide-
runt Potestati.vr̃ ergo licitum capere, & ligare furem,vt di-
2 xi.s̃.c.2.¶Secũdò not.†ꝙ iudex contra delinquentẽ q̃rit ar-
gumenta,& indicia.Ista.n.indicia,scilicet intersignia reperta
a in domo dñi, sunt vrgentia indicia cõtra furem: a cum.n.fur
ta clandestinè,& non adhibitis testibus cõmittanť,per argu-
menta conuinciť.de re.mili.l.non oẽs.§.à barbaris.& de cle.
peregri.c.2.& vide qđ no.Bar.in l.ab ea.ff.si quis te.li.esse iu.
fue. ¶Tertiò no.ꝙ ex istis indiciis vr̃ iudex condẽnasse istũ
3 furẽ:†qa indicia ꝓpinqua sufficiunt ad condẽnationẽ.qđ est
verũ in ciuili:non quò ad pęnã corporalẽ,vt no.Inno.s̃.de ꝑ-
sum.c.qa verosimile.facit qđ no.Bar. in l.maritus.ff.de quę-
stio.¶Quartò no.pęnã impositã huic,q accesserat animo fu
rãdi,& ad actũ ꝑuenerat:nõ tñ ꝑfecerat. vtrùm aũt ista pęna
fuerit cõmensurata delicto,vel excessiua,dicam.j̃.¶Quintò
no.ꝙ iste fur,non sumendo cibũ, dedit causam morti suæ.&
ista est forte rõ,quare non imputať huic monacho.j̃. dicam.
¶Op.& vr̃, ꝙ iste monachus ex narratis in textu fuerit irre
gularis;qa tradendo intersignia,quodãmodo officio functus
est,& aliis rõnibus not.in glo.sed vr̃. & dic vt in ea. q̃ dicit,ꝙ
hic non poterat dici irregularis; qa homicidium non est se-
quutum. hæc non valet; qa ad irregularitatem sufficit mẽbri
truncatio.j̃.eo.c.is qui.li.6.Alij dicunt, ꝙ licèt dictum illius
fuerit causa mortis,fuit tñ nimis remota: & sufficit ad excu-
sationem interpretatio iuris canonici.Alij dicunt,ꝙ ideò ex-
cusať iste; quia hodie de furto non imponiť pęna mortis, vel
sanguinis,vt in Aut.vt nulli iudi.§. quia verò.colla.9. & Aut.
sed nouo iure.C.de ser.fugi.& no.s̃.de immu.ec.c.inter.si er-
go iudex,vel magister grauauerint,nõ est imputandum scho-
lari

lari.s.de emp.& ven.c.fi.hoc non placet Ho. quia ex quò cũ armis(maximè de nocte)hospitium intrauit,fuit pœnis legitimis puniendus.& est pœna ltima,decapitatio, & furcæ suspensio,vt l.capitaliũ.§.famosos.de pœ.& §.crassatores.quin imo p l.Frederici.2.qui.5.fol.vel amplius furatus fuerit, laqueo suspenditur, vt in 10.coll.de pace tenenda.c.j.§.si duo hoies.& §.si quis.5.soli. Item generali consuetudine ferè in oibus locis fures furca suspenduntur, & pro modico furto: & hanc generalem consuetudinem scholari non licuit ignorare,sedm Host.qui dicit finalem, & veram esse rationem,q̃ scholaris in homicidio non fuit culpabilis. & q̃ Papa sic interpretatur,vel aliter,vt hic.solue in nouella.

A D D I T I O.

1 ¶Contra furẽ.Fur dicitur,qui clam aufert.Bar.in Aut. sed nouo iure. C. de ser.fu.Ab.in c ex parte.s.de test.Alex.consi.91.4.vol.

S V M M Æ.

1 *Monachi diui Benedicti diuisi sunt in habitu,& vita.*
2 *Monachi licèt dicantur mortui mundo: tamen impregnant,& aliqui commatres.*
3 *Ludus cum muliere in monacho dicitur illicitus.*
4 *Pœna quæ sit dantis causam abortui.*

Sicut Qui dat cãm abortioni,homicida est,si conceptum erat viuificatum: aliàs nõ.2.ibi[nos verò.]¶No.j.q̃ isto erat in ordine Cartusiẽsi: sed prius fuerat niger monachus,vt dicebat.& hoc ideò sedm Io.An. quia si fuisset nutritus in ordine Cartusien. non de facili contigisset hoc: quia inter ordines ille à fœminarum conuersatione remotus est.& vide de hoc ordine,quod no.Io.And.de deci.c.2.§.religiosos.li.6.& de obser.ie.c.2.& collige ẽt, † q̃ licèt nigri,& albi monachi sint sub regula beati Benedicti regulariter.tñ,quia postea diuiserũt se in habitu,& in vita,vtrũ posit monachus niger assumi in abbatem alterius monasterii.dic vt in cle.j.j.de ele. ¶Sedò no.q̃ ista mulier asserebat se ex monacho concepisse.qd si ille negaret,non esset mulieri credendum,vt s.de prob.c.per tuas.& de fi.presby. c. Michael.& collige ẽt,† q̃ licèt monachus dicatur mortuus mũdo,vt s.de postu.c.2.tñ impregnat, & qñq; commatres in Spe.de teste.§.j.ver.itẽ excipitur,q̃ est monachus. Item & comedit.vt C.de bo.q̃ li.Aut.excipitur.¶Tertiò no.q̃ iste monachus ludens cepit mulierẽ p zonam:& sic abortiuit:& monacho imputatur.& hoc iõ, qa ludus in monacho erat illicitus.† Sed si poneres istũ laicũ,vel mulieris maritũ,vel fratrẽ, vel cõiunctũ(sic q̃ licitus esset ludus ex personis:nec aliàs ludus esset noxius in se:sed gracilis, & agilis) tali credere non imputandũ:ex quò non pcesisset culpa. ¶Quartò no.q̃ iste monachus(licèt esset lasciuus in vita) prudens tñ fuit consilio,se ab officio sequèstrando. Ista.n.est pœna,q̃ à iure infligitur ipso iure:iõ debet q deliquit, ipsam infligere sibiipsi.s. exequendo,hoc est ab officio abstinendo:sicut debitũ pecuniarium debet qs exigere à seipso,vt l.si pupilli.§.videamus. de ne.ge.& est hoc bñ no. q̃ executionem pœnæ teneatur qs facere contra seipsum.facit.j.de sen.ex.c.si quem.¶Quintò no.† pœnam illius,qui dat cãm abortui.distinguitur, sit animatus,vel non.& si de hoc dubitetur, debet in dubio abstinere.s.e.c.ad audientiã. & ca.significasti. & hoc placet Guli.in Spe.de le.in tractatu dispensationum.§.iuxta.in prin. vlt.col. de pena verò tpali infligenda istis,qui dant cãm abortui.dic vt in gl.& dixi s.e.c.si aliquis.&c.

S V M M Æ.

1 *Brachium seculare inuocari pöt contra contemnentem sententiam ex communicationis.*
2 *Ptãs ecclesiastica qñ non timetur,recurritur ad secularem.*
3 *Clericus an possit accusare aliquem ex delicto,cuius pœna est perpetui carceris.*

POstulasti, Clerico ciuiliter petendo iustitiã de laico non imputatur, si iudex secularis in illum sanguinis vindictam exer
1 ceat.2.ibi[ad quod.] No.j.† q̃ contra cõtemnentẽ sniam excõicationis inuocatur brachiũ seculare:& dr cõtẽnere,sedm Ho.ex quò intra diẽ p hoiem asignatum nõ satisfacit. de cõuer.coniu.c.ex publico. ¶Sedò no.q̃ verosimiliter timebat absq; effusione sanguinis vix posse istos coarctari.& expone, vix.i.cum difficultate.si aũt esset certũ, q̃ clericus actor nullo modo crederet ad effectum suæ petitionis poste peruenire: nisi cum sanguinis effusione,potius deberet post decimas dimittere primitias:q̃ inuocare brachiũ seculare: vel corã illo agere.tene quod hẽs.j.e.c.2.li.6.vbi ergo hoc est incertũ, permittitur agere ciuiliter. & licèt iudex grauius, & durius animaduerterit:patefacto delicto,non est agenti ciuiliter imputandum,ẽt si suspensus fuerit, vt no.23.q.3.ca. Maximianus.& in Spe.de leg.in tractatu dispensationum.§.iuxta.ver.
2 q̃ si agenti.14.col.¶Tertiò no.† q̃ cum ptãs eccle.non timetur,recurritur ad secularem.& hoc regulare.s.de of.ord.c.si
3 sacerdos.¶Querit gl.† vtrùm possit clericus accusare alium ex delicto,cuius pœna est perpetui carceris.dicit,q̃ sic.similiter posset agere ad captionem,ad fustigationem,& ad seruitutem.14.q.6.c.si res.de depo.c.grauis.15.q.vlt.c.cum multæ.secundùm Goff.qui hoc no.s.e.c.tua.&c.

S V M M Æ.

1 *Clerici possunt inter se ludere.*
2 *Vulnus si non est mortale:sed imperitia medici,& incuria sunt causa mortis:non imputatur mors sequens percussori.*
3 *Venia postulari pöt à patre de iniuria illata filio.*
4 *Iuramentum parum releuat, quando vnius testimonium est in contrarium.*
5 *Vulneratus si fatetur se moriturum,non ex vulnere:sed ex mala vita, vel imperitia medicorum,& faciat pacem cum vulnerante:an eo mortuo poterit puniri iste percussor.*
6 *Remissio, vel concordia,an possit fieri in articulo mortis.*

EXhibita, Homicidium casuale non imputatur ei,qui nõ occidit: nec fuit in culpa:etiam si ad cautelam veniam postulauit. & in prima petitio.In secunda exauditio.2.ibi [quocirca.]
1 ¶No.j.† q̃ isti clerici puerilis ætatis ludebant simul: & ĩ hoc non fuit lata culpa.arg.contra.s.eod.c.continebatur. sed ibi cum persona prohibita.s.cum laico. Item non remouit à se falcem. ¶Sedò not. q̃ iste proiecit post eum lapidem,& ille cecidit:huic tñ ruinæ non dedit causam iactus lapidis. quod si fuisset, irregularis esset: vt si percussione illius lapidis fugiens in alium corruisset,sedm Vin.Inn.& Ab.¶Tertiò not.
2 † q̃ si vulnus non est mortale:sed imperitia medici,& incuria sunt causa mortis: non imputatur mors sequens percussori,
3 vt l.qui occidit.§.fi.ff.ad leg.aqui. ¶Quartò no.† q̃ de iniuria irrogata filio postulatur venia à pre:quia tam sibi filio, q̃ patri datur actio iniuriarum,vt l.si filius.ff.de procura. & l.j. ff.de iniu.¶Quintò no.q̃ iste petit veniam: nec per hoc videtur confiteri se homicidam.arg.contra.s.de elect.c.vene.Sed ibi in iudicio:vel q̃ solomniter,& publicè absolutio petebatur:hic extra iudicium,& ex benignitate:vt mitigaretur dolor patris.& idem si in iudicio peteretur ad cautelam.de sen. excom.c.venerabilibus. ¶Sextò no. q̃ pater in extremis laborans excusauit istum à culpa. ex quo verosimile est eum non fuisse mentitum,arg.s.de presump.cap.literas. & maximè quia hic iurauit,fuit omnino sibi credendum.j. q. 7. cap. sancimus.de præsump.c.afferte.de proba. Auth. quod obtinet.& l.rationes.de leg.3.ca.cum quis. §. codicil.& maximè cum de conscientia quereretur.s.eo.c.significasti. secundùm
4 Host.Vin.dicit,† quòd iuramentum parum releuat, cum sit testimonium vnius.22.q.2.c. admonere. ¶Sed hic vltra do-
5 ctores quæritur. † si vulneratus fatetur se moriturum, non ex vulnere:sed ex mala vita, vel imperitia medicorum, & faciat pacem cum vulnerãte: an eo mortuo poterit puniri iste percussor.dic quòd remissio talis prodest quò ad excusationem personę:non quò ad liberationem pœnæ: publica enim pœna non potest remitti conuentione partis, vt l. iure gen. §. si paciscar. ff.de pac. & ad hoc not.l.diuus. cum l. se.§. si quis.
6 ff.ad Sil.vbi quærit Cy. † vtrùm remissio, vel concordia possit fieri in mortis articulo.& dicit,quòd sic,etiam facta in foro pœnitentiali.i.apud sacerdotem, valet in foro iudiciali.alle.glo.Insti.de iniuriis.in fi.vide quod no.do.Bal.in d.l.diuus. & Bar. in §.Cato.ff.de verbo.obli.

S V M M Æ.

1 *Homicidium casuale non imputatur ei, qui dabat operam rei licitæ: nec fuit in culpa.*
2 *Signo fieri potest vocatio,præceptum,& inhibitio.*
3 *Pœna nulla potest esse, vbi nulla est culpa.*
4 *Campanas pulsare non est deputatum certo ordini.*

IOannes, † Homicidium casuale non imputatur ei, qui dabat operam rei licitæ: nec fuit in culpa.prima factũ narrat.2.diffinit, ibi [nos
2 igitur.]¶No.primò,quòd dicit [cum signo dato] † quòd signo fit vocatio, præceptum, & inhibitio: ita quòd constituit non parentem signo inobedientem, negligentem,vel renun-
3 ciantem,per iura alle.in gloss. ¶Secundò no.† quòd vbi nulla est culpa: ibi nulla est pœna.& econuerso: vbi est culpa, & dolus:ibi pœna. vt l.sancimus. C. de.pœ. ¶Op.irregularitas contrahitur,cum quis facit, quod ad suum non spectat officium: & casu homicidium inde sequatur, vt supra eod. cap. tua. Sed pulsare campanas est officium minorum clericorum, & non sacerdotum.25.di.c.plecti.& de maio. & obe.c. statuimus.ergo casus imputandus est huic presbytero immiscenti se non suo officio, vt d.c.tua. So. contrarium loquitur, cũ immiscet se officio sibi ꝓhibito, & indecẽti:sed hic se immiscet officio non prohibito. non.n.efficaciam minorum ordinum perdit quis per assumptionem maiorum. 74. d.c.gesta.& c.honoratus.& de renun.ad sup.per Ioa.An.super glo.
4 fi.& probatur hæc so.96. di.c. illud. † præterea pulsare campanas non est deputatũ certo ordini: vnde & laicus hoc exercet,vt no.Ioa.An.de cle.coniu.c.Ioannes. & presbyter exercet viliora isto.supra eo.c. ex literis. ¶Secundò op. & videtur, quòd iste Ioannes debuit cogitare hoc euenire posse. quod si non fecit, sibi debeat imputare, vt infra eo.c.fi.lib.6. de elec.c.licèt.de ser.non or.c.1.fol.dicit Ioa. An.quidã sunt casus inopinati,quos prudentissimi hominis consilium preuidere non potest: & talibus non tenetur quis prouidere, vt l.quæ fortuitis. C. de pig.ac.quidã sunt casus inopinati,quorum euentus diligens potuit, & debuit preuidere: vt hominẽ moriturum:vel illum,qui vulneribus afficitur, posse mori:& imputatur sibi, vt in contrariis, & l.si quis domum. ff. loca. vel dic. quòd vbi culpa præcessit, semper casus occasionem culpæ præueniens imputatur.& sic loquitur d.ca.fi.& c. continebatur.& c.sicut.supra eo.¶Quærit Io.An.quid si pulsare non spectabat ad illum, sed ad alium:videtur, quòd non sit irregularis:ex quò bono zelo, & ex iusta causa hoc faciebat: absit enim,vt ea, quæ &c.23.q.5.c.de occidendis.dicit contrarium,per reg.non est sine culpa. de reg.iur. lib.6.Ad contrarium dic, quòd non sufficit bene facere: nisi & hoc bene fiat.de collu.c.1.vbi de hoc.& de postu.c. 2. & de re mili.l.3. §.in bello.& hoc verum, nisi iste hoc fecisset ex commissione ipsius custodis, ad quem spectabat: vel superioris illius (puta episcopi,vel archi.)vel nisi ex consuetudine hoc licuisset:puta quãdo pulsatur ad plebem,vel ecclesiam cathedralem,habebat consuetudo ecclesiæ, quòd vnus de presbyteris ecclesiæ, qui primò occurrebat, pulsabat in illa capella. Item quid si pulsasset ad captionem furis,vel alterius maleficij, vt est moris. vel quid si pulsasset ad auxilium suum: quia obsidebatur in domibus ecclesiæ, & imminebat sibi periculum.dicit Io.An.collige so.ex not. supra c.significasti.2.

S V M M Æ.

1 *Castrum si occupatur: clerici, & laici possunt venire ad pugnandum*
2 *pro recuperatione.*
Clericus, qui præbet consilium occupationi alicuius castri, est irregularis.
3 *Clerico an liceat pugnare contra fideles.*
4 *Clerici in minoribus an possint ferre arma.*
Et an possint in bello lanceas dare pugnantibus.nu.5.

PEtitio. Clericus pugnans, etiam contra Saracenos,irregularis est, si aliquem il
1 lorum occidit: & in dubio abstinebit.communis diuisio.secunda ibi[mandamus.]¶No.primò† si castrum occupatur:clerici, & laici ad pugnandum veniunt pro recuperatione: & hoc est licitum incontinenti contra Christianos: sed cõtra infideles,etiam ex interuallo, si de iniuria per eosdem illata non reperitur iustiia.quo casu etiam contra fideles posset quis propria auctoritate dicere sibi ius,vt l.si alius. §.bellissimè.ff.quod vi aut clam. & l.ait prætor.§.si debitor. de his,quæ in frau.credi.¶Secũdò not.quòd in istis occupa-
2 tionibus terrarum consueuerunt cędes, & vulnera interuenire.† vnde clericus,qui præberet occupationi consilium,esset irregularis, vt no.c.sicut dignum.& c.ad audientiam.& l.
3 quoniam multa facinora.ad leg. Iul. de vi publica. ¶Tertiò no. † quòd contra fideles etiam clericus hic pugnabat. hoc autem, an liceat clerico in bello iusto pugnare. dic vt supra de resti. spo.c. olim. 1.& de iureiurã.c.sicut. hic enim videtur text. quòd non,quantùm ad irregularitatem contrahendam euitandam, etiam si paganum occidat, irregularitas contrahitur, vt hic.& supra eo. cap. sicut. ¶Quartò not. quòd hic formabatur quæstio. quid si clericus aliquem percussit. & Papa respondet.si mors inde fuerit subsecuta: quasi ex solo vulnere non incurrat quis irregularitatem. contra, supra d: c le.percu.c.præsentium.dic vt ibi.¶Quintò collige,quòd iste clericus non videtur esse irregularis, nisi ex vulneribus suis fuerit mors secura: non autem ex vulneribus illorum.& hoc verum,quando bellum est iustum, in quo non prohibetur clericus interesse,& verbis fauere, & hortari ad pugnam: non autem percutere. si verò bellum esset iniustum. quodcunque consilium,vel fauorem dedisset in mortem:vel obuenisset mors sua culpa, vel negligentia: irregularis esset. 50. distin.cap. quantum. & cap. se.vnde si qui vadunt ad bellum iniustum,vt fauorem præstent suis; quia securius offendant; vel quia aduersarios tunc vt fugiant, defendere non audent,irregulares sunt,si ex eis mors sequatur. si autem venerunt causa pacificandi:& obstet dolus, vel lata culpa:non imputatur homicidium, si quod fortè sequatur, vt probatur in d.cap.quantum. & supra eod. cap. presbyterum. an verò tales teneantur de dolo, dictum est,supra eod.cap. sicut dig.& vide in Spe. de le.in tractatu dispensationum.§. iuxta. ver.itẽ
4 clericis pugnantibus. & se. ¶Quærit Io. An. † vtrùm clerici in minoribus possint ferre arma. dicit quòd non: nisi causa defensionis,vt clypeum, vel loricam: alia non, nisi ad terrorem.vt in obsidione.50.distin.c.de his.vel in via, vel ex cau-
5 sa:vel si haberet inimicitias.† Vtrùm autem in bello possint lanceas dare pugnantibus.dicit Io.An. quòd sic ante conflictum. remittit ad not. per eum,ne cle. vel mo. c.sententiã.in gloss.dicunt quidam.& de Iude. cap. ita quorundam.in tertia gloss.

S V M M Æ.

1 *Clericus potest assistere ad ædificationem ecclesiæ.*
2 *Casus inopinatus tunc excusat, cum non potuit præuideri.*
3 *Monitio fieri debet hora congrua, qua possint, quibus imminet periculum præcauere.*
4 *Casus fortuiti non possunt præcaueri.*

1 QVidam. Homicidiũ casuale non imputatur ei, qui dabat operam rei licitæ.h.d.¶No.primò † ꝙ ad ædificationẽ ecclesiæ potest clericus adsistere: & dicitur dare operam rei licitę. 12.q.2.c.aurum.¶ Secũdò no.†ꝙ casus inopinatus tunc excusat, cum non potuit præuideri: si autem potuit, non excusat: nisi tempore congruo fuerit prouisio adhibita.¶Tertiò no.†ꝙ monitio fieri debet hora congrua, qua possint, quibus imminet periculum, præcauere. sera ergo monitio non prodesset, cum. s. fugere quis non posset, vt l. si putator. ad leg. Aqui. & l. si rẽ. §. fi. ff. de euic.¶Quartò no.ꝙ in materia irregularitatis (vbi de ipsa dubitatur) est tutius abstinere. concor. s̃. eo. c. significasti. 2. ¶Quintò no.†ꝙ non possunt casus fortuiti præuideri: nec etiam mente concipi, & enumerari: ideò non valet renunciatio generalis casibus fortuitis, vt no. plenè in l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si quis cau. vbi plenè de hoc. & j̃. de deposi. c. bona fides.

De torneamentis.

VISO in specie, & in genere de homicidio: quia sunt quidam actus, ex quibus interdum (licèt non semper) prouenit homicidium: ideo hanc, & seq. duas rubricas subnectit.

S V M M Æ.

1 *Torneamenta non debent fieri.*
2 *Homicidium commissum in torneamentis, an sit puniendum.*
3 *Mortui in conflictu bellicili non sunt tumulandi in cemiterio.*

1 FELICIS. †Torneamenta non debent fieri: & ibi vulnerato conceditur pœnitentia. sed si moritur, denegatur sepultura, si venit animo pugnandi: secus si propter debita requirenda. h.d. totum nigrũ. & primò prohibet. 2. pœnam imponit, ibi [ꝙ si quis.] ¶No.
2 primò, ꝙ ad ostentationem uirium non licet pugnare in torneamentis. † vtrùm autem homicidium ibi cõmissum veniat puniendum lege Cor. de sic. posset dubitari. quia l. illa requirit dolum, qui hic cessat, vt l. 2. ff. de sic. & l. in lege. In cõtrarium (quia dabat operam rei illicitæ) fortitudo, quæ est sine iustitia, non est laudanda, vt in Aut. vt omnes obe. iudi. prouin. 1. respon. col. 5. extra torneamenta verò, virtutis, & gloriæ causa licitum est experiri vires proprias, vt luctari, saltare lapidem,
3 vel pannum, vel hastam proijcere. facit quod no. in l. 1. §. bestias. ff. de postu.¶Secundò no.†quòd mortui in conflictu nõ sunt in cemiterio tumulandi, quando in bello illicito interfecti sunt.¶Alios verò casus, in quibus quis caret sepultura ecc le. dic vt no. s̃. de sepul. c. ex parte. ¶ Tertiò no.ꝙ quandoq; conceditur, quod plus est, & negatur, quod minus est. quod dic, vt in reg. cui licet. de regu. iur. lib. 6. rationem reddit hic gloss. fin. quæ dicit, quòd hoc statutum est, vt magis homines terreantur: propter quam causam reprehenditur interdum, qui non peccaut, secundùm ea, quæ not. 13. quæstio. 2. cap. postquam.

S V M M Æ.

1 *Stans in loco torneamenti non pugnando non peccat.*
2 *Debitorem suum licitum est interpellare in torneamentis.*
3 *Corpora quòd tradantur ecclesiasticæ sepulturæ, inductum est prouisione ecclesiastica.*

AD audientiam. Summatum est supra cap. proxi. cõmunis diuisio. 2. ibi [nos attendentes.] ¶No.
1 primò, †quòd stans in loco torneamenti, non pugnando nõ peccat: intantum ꝙ carere nõ debeat sepultura. fuit enim iuris intentio coercere pugnantes: non pacificè ibi degentes. Item etiam exigitur, quòd pugnet, & ibi decedat, vt careat se
2 pultura, vt dicit tex. hic. & supra. c. proxi. ¶ Secundò not.†ꝙ etiam in torneamentis est licitum interpellare debitorem suum: & sic quod dicit lex, ꝙ interpellatio debet fieri in loco congruo: intelligitur, quando locus est congruus, etiã in torneamentis. facit quod no. Cy. in l. in minorum. C. in qui. cau. in inte. resti. non est nec. & l. si ex legati cã. de ver. ob.¶Tertio
3 no.†prouisione ecclesiastica est inductum, vt corpora tradãtur ecclesiasticæ sepulturæ: & quæ fuerit causa, no. 12. q. 2. c. cum grauia. olim sepeliebantur in campis: ne ciuitas corrumperetur fœtore. C. de reli. l. mortuorum. ¶Quærit Ioan. And. quomodo probetur, quòd quis accesserit ad locum torneamenti, non animo pugnandi, sed debitum consequendi. dic, quòd per indicia; quia accessit inermis, & erat mercator, & inexpertus, & iners in peritia artis pugnæ. per extrinseca enim probantur intrinseca, vt l. non codicillum. C. de testamentis. & l. Fulcinius. §. quid sit latitare. ex qui. cau. in possessio. ea.

De cle. pug. in duello.

SVPRA dictum est de torneamentis, vbi plures pugnant: est videndum de duello, vbi pugnant duo tantũ. de hoc. 2. q. 5. c. monomachiam.

S V M M Æ.

1 *Clerico non licet offerre duellum, vel oblatum suscipere.*
2 *Agentirem prohibitam imputatur quò ad pœnam, etiam si offensio cõtra illum sit facta.*
3 *Insultantes aliquem, irregulares sunt, si vnus eorum interfectus est p insultatos*
4 *Episcopus potest dispensare in crimine digno depositione. & nu. 6.*
5 *Irregularitas contrahitur in mutilatione membrorum. sicut in homicidio.*

1 POrro. No. primò, † quòd non licet clerico offerre duellum: vel oblatum suscipere. & hoc verum, etiam si periculum rerum, vel personæ alter non poterat euadere, secundùm Ala. laici verò propter generalem consuetudinem excusantur aliquantulum. de tempo. or. cap. sanè. 32. q. 4. cap. obijciuntur. Alij distinguunt, an offeratur, an suscipiat: & si suscipit, aut sponte, aut coactè à iudice. & hoc vltimo casu non peccat: sicut nec minis-
2 tri. 23. quæstio. 5. cap. miles. ¶ Secundò no.† quòd agentirem prohibitam imputatur, quò ad pœnam, etiam si offensio contra ipsum sit facta, vt probat text. dum dicit: [siue victus fuerit.] &c. & sic punitur quis de eo, quod passus est licitè in seipsum. & facit ad. q.† de insultantibus aliquem: quorum vnus mortuus est per insultatos: quòd venientes cum occiso sint irregulares. aliqui secundùm Ioan. And. tenent contrarium: qui adducit no. supra eod. c. ad audientiam. versi.
4 quid si insultans. & de homi. c. is qui. lib. 6.¶Tertiò no. †ꝙ in crimine depositione digno, pt̃ ep̃us dispensare. facit ad no. in cap. at si clerici. supra de iudi. & innuit iste tex. quòd dispensatio

satio reseruetur in ptãte epi. 1. q. 7. c. exigunt. ¶ Quartò not.
5 †ꝙ sicut in homicidio: ita in mutilatione membrorũ contrahitur irregularitas: super qua alius non dispensat, quàm Papa. facit. s̃. ne cle. vel mo. c. sententiam. 55. di. c. aliquantos. & c. si quis post acceptum. & c. si in aliquo. & no. in cle. si furiosus. c. tit.¶Quintò not. ꝙ ep̃o est permissa dispensatio super pœna depositionis, autequã infligatur. & hoc, dicit tex. euadere põt, &c. postquã aũt depositus est, an posit ipsum ep̃s restituere: nõ vr̃, ꝙ posit remittere pœnam iam inflictam, & concernentem personæ infamiam, vt l. 1. §. de qua. ff. de postu. facit quod no. in c. quãuis. de resc. li. 6. & l. 1. ff. ad Tur.

S V M M Æ.

1 *Clericus potest agere in iudicio sæculari contra laicum.*
2 *Duellum à iure reprobatum non potest fieri licitum, & impunè committi consuetudine.*
3 *Consuetudo non excusat delinquentem.*
4 *Clerici obligantur consuetudine terræ.*
5 *Dispensari potest cum homicida, vt habeat beneficiũ, si est corrigibilis.*
6 *Duellum quare sit prohibitum in defectum probationis.*

HEnricus. Irregularis est clericus, si pugil ab eo datus aduersarium ipsius interficiat, nec excusat consuetudo: potest tã
1 cum eo circa habendũ beneficiũ dispensari.¶Not. primò † ꝙ clericus agit in iudicio sæculari contra laicum super furto: & sic actione criminali, seruata tamẽ forma. c. 2. j̃. de homici. li.
2 6.¶Secundò not.† ꝙ consuetudine non potest duellum à iure reprobatum fieri licitum, & impunè committi: quia non potest dici ludus, vnde crimina oriuntur, vt in prima constitutione Digestorum. facit quod no. Inst. de hære. quæ abintesta.
3 def. §. quod autem. vbi de isto duello. & bene no. † ꝙ consuetudo non excusat delinquentem. quod tetigi. s̃. de consue. c. ve-
4 ne. ar. contra. l. 1. in fi. ff. de abi.¶Tertiò collige, † ꝙ consuetudine terræ clerici obligantur. ad hoc. s̃. de eo, qui mit. in pos. c. cũ venissent. dic vt ibi. & l. ex ea. de postu.¶Quartò no. quot modis dicatur quis homicidium committere: & inter alios, committitur defensione. quod intelligit Inno. de euitabili, & ineuitabili. de homi. c. significasti. & eod. titu. c. 2. & c. sicut di-
5 gnum.¶Quintò no.†. quòd cum homicida, vt habeat beneficium, potest dispensari. quod intellige, si sit corrigibilis. 50. distinct. c. studeat. & hoc ideo: ne vendicet in opprobrium cleri. 93. di. c. diaconi. de renun. c. ad supplicationẽ. de incorrigibili dic, vt. s̃. de iudi. cap. cum non ab homine. & in homicida an
6 cadat titulus beneficij. dic vt. s̃. de concess. præben. c. cum nostris. in not.¶Quærunt doctores. † quare in defectum probationis duellum est prohibitum. dicunt ipsi, ꝙ multiplex est ratio. primò quia in duobus per omnia nõ reperitur æqualitas, quæ in iudicijs est seruanda, vt l. fi. ff. de fru. & lit. ex. secundò quia Deus tentari videtur. & hoc prohibitum. 2. q. 1. c. monarchiam. 3. quia falsa est probatio, quæ fit per duellum: quæ fundatur super viribus corporum, in quibus plus bestiæ præcellunt: vnde fortitudo sine iustitia non est laude digna. quia non viribus corporis: sed animorum robore, & vigore res magnæ geruntur, vt in Aut. vt omnes obe. iudic. prouin. coll. 2. Et Tullius de officijs. [Cedant arma toge] &c. vide in summa de pur. vul. §. qualiter.

De sagittarijs.

S V M M Æ.

1 *Ars sagittandi prohibita est aduersus Christianos Catholicos.*
2 *Sagittis an liceat vti in bello iusto.*
3 *Verba ista [præcipio sub pœna excommunicationis, vel sub pœna anathematis] an sapiant inflictionem pœnæ ipso iure. vel per suam.*

1 ARtem illam. No. † primò, ꝙ prohibet istam artẽ aduersus Christianos Catholicos: secus ergo contra Iudeos, scismaticos, & hæreticos: contra tales enim licitum est sumere ista arma. nam contra tales pugnantibus Ecclesia concedit indulgentias, vt. s̃. de hæreti. c. excommunicamus. §.
2 si dominus. & §. Catholici. † In bello autẽ iusto, an liceat istis armis vti. glos. dicit, ꝙ sic: nec Papa, vel magister propter hoc irregularitatem incurrit, vt hic probat. vel potest dici, ꝙ etiam contra infideles non prohibetur, nec conceditur talis pugna, secundùm Hosti. ad hoc. s̃. de iureiuran. c. mulieri. & j̃. de re-
3 iu. is qui tacet. lib. 6.¶Quærit gl. † vtrum ista verba [præcipio sub pœna excommunicationis: vel sub pœna anathematis.] sapiant inflictionem pœnę ipso iure: vel per sententiam. quidã distinguunt, vtrùm ista verba proferantur à iure: an ab homine. sed ꝙ sit canon latæ sententiæ, tenet Tan. glo. tenet, ꝙ sub quocunque modorum prædictorum verba concipiantur, nõ sapiant inflictionẽ pœnæ ipso iure: sed per sentẽtiam postea proferendam. Ho. tenet, ꝙ stetur declarationi proferentis. & ꝙ in hoc eius intentio sit consideranda, antequam declaret: & non seruans sit excusatus propter probabilem ignorantiam. quod verbum not. & de ista quæst. glo. vide. 63. distin. c. Solonitanæ.

De adulte, & stupro.

DIctum est. s̃. de homicidio, prout est in veteri testamento: sequitur videre de adul. & stu. quæ similiter in eadem lege Moysi prohibentur. & aduertendũ, quia in veteri testamento sunt verba concepta latissimè. dicunt enim [nõ mechaberis] per quæ verba prohibet omnem illicitum concubitum. 32. q. 4. c. meretrices. habetur de materia 36. q. 1. c. cum ergo. 32. q. 4. c. nemo. 28. q. 1. c. idololatriæ. 33. q. 2. & 32. q. 1. & in alijs. c. huius libri.

S V M M Æ.

1 *Mulier semper præsumitur seducta, & decepta.*
2 *Desponsata censetur iam nupta.*
3 *Casus, in quo vir tenetur dotare vxorem.*
4 *Cogi potest quis quandoque ad matrimonium contrahendum.*
5 *Raptor habet in potestate sua ducere raptam, vel dotare.*
6 *Modus dotis debet constitui secundùm consuetudinem loci.*
7 *Rapiens meretricem an teneatur pœna legis primæ de rapto. virginũ.*

SI seduxerit. Vir, qui virginem seductam cognouit, tenetur ducere in vxorem: vel eam dotabit, si pater noluerit nuptijs cõsen
1 tire. h.d. sunt duo d. secundum ibi [si verò] ¶Not. primò † ꝙ quandoque vir subducit virginem, vt cognoscat. vtrùm autem presumatur subducta. videtur, ꝙ mulier semper præsumatur decepta: quia dolosa persuasio plus est, quàm violentia coacta. ff. de li. ho. exhi. l. 3. §. si quis volentem. & de sor. cor. l. 1. §. persuadere. & per hoc videtur casus in l. 1. C. de rap. vir. & l. illa imponit pœnam, quando stuprum est commissum cum violentia: vbi autem sine violentia, cessat illa pœna tam grauis: & habet locum pœna, quæ est Insti. de pu. iu. §. 2. quæ non excedit relegationem. Cy. in d. l. i. quærit quia ibi dicitur [raptor virginum honestarum.] quid si alia mulier non honesta, vt meretrix. dicam. j̃.¶Secundò no. ꝙ text. iste loquitur in virgi-
2 ne non desponsata. † desponsata enim censetur iam nupta: iõcessat ista prouisio. & habet locum pœna adulterij. vt l. si vxor. ff. de adulter. facit quod dixi in cap. quemadmodum. de iureiuran. & 27. quæstio. 2. cap. statuta. vbi autem vir nega-

ret istã virginem:illa verò affirmaret:non crederetur viro,qui debet sibi imputare,ꝙ violenter fuit vsus ea: vnde creditur iuramento mulieris.de his,quæ vi,me.ve causa.c.fina. ¶Tertiò not.ꝙ ad hoc vt habeat locum pœna,requiritur, ꝙ subduxerit, & dormierit.quod expone.idest vigilando corruperit.inf. cap.significasti. non sufficeret ergo subductio sine corruptione:quia quò ad pœnam ciuilem debet delictum esse cœptum, & consummatum,vt l.vulgaris.§.qui furti.ff.de furtis.
3 ¶ Quartò not. † casum, in quo vir tenetur dotare vxorem: & est speciale:quia regulariter dos proficiscitur à muliere: & censetur eius patrimonium,vt no.in l.3.§. sod vtrùm.ff.de minor.hic verò vir dat dotem:sed nunquid soluto matrimonio reuertetur ad virum,à quo est dos profecta.sentit hic Io. An. ꝙ
4 non.¶Quintò no.sm Inn.†ꝙ qnq; cogitur quis ad matrimonium contrahendum,contra.c.1.& 2.30.q.2.Sed hoc est propter delictum:sic est de eo,qui duxit in ma.c,1.dic,ꝙ ista non est precisa coactio: sed causatiua.s.si recuset ipsam dotare:dotando verò eam videtur ab ista obligatione liberari,vt.j.cap.
5 proxi.ex quo argue,†ꝙ est in raptoris potestate dotare, vel ducere.non tenetur verò dotare,si vult pati pœnas: de quib. j.c.proximo.nec videtur cogendus contrahere.licèt ergo dicatur,ꝙ matrimonia debent esse libera à metu pœnæ, vt cap. Gemma.de spon.illud verum à pœnis conuentionalibus,non legalibus,vt hic,& l.si diuortio.ff.de verbo.obli. ¶Sextò not.
6 † ꝙ modus dotis debet constitui secundùm consuetudinem loci.concor.alleg.gl.si.& facit.ff.de flumi.l.1.& de sepul.c.certificari.& vltra illud,quod virgines accipere consueuerunt.dicit Ioa.An.ꝙ debet dare; & tantum plus,quantum datura est plus alteri viro in dotem,ratione defloorationis, secũdùm Ab. alle.de iniurijs.c.fi.¶Reuertor ad quæsitum.quia tex. iste loquitur in eo,qui subduxit.similis est raptori. vt d. l. 1.de rap.
7 vir.¶†Quæro an ille,qui rapit meretricem, teneatur pœna illius l.glos.ibi ꝙ non.& ibi subiungit Cyn. quid in sponsa, vel nupta,si est meretrix.dic, ꝙ in istis habet locum pœna adulterij:sed non pœna raptus.Dy.consuluit, ꝙ in nupta, q̃ questũ lupanarium facit,non habeat locum pœna adulterij, quidqd dicat glo.violando tex.in l.quæ adulterium.C.de adul.& videtur casus.ff.de ritu nup.l.stuprum.vtrùm autem per talem vilitatem cessabit pœna raptus.dicit Cy.ꝙ vidit aliquos suspendi,qui rapuerunt publicas meretrices per vim. quidam ibi,secundùm eum,distinguunt. aut ista vilissima mulier contradicit:quia volebat reuerti ad frugem melioris vitę(quod potest, etiam si iurasset contra.vt in Aut.sce.non sol.§.1.& 2.) & tũc tenetur raptor,sicut de alia. C. de nup. l. Imperialem. aut nõ vult pœnitere.& tunc aut sine causa contradicit: & non habet locum pœna raptus:aut cum causa (puta coniunctionis, vel inimicitiæ) tunc habet locũ pœna propter violentiã cõmissam.C.de agẽ.ĩ re.l.agẽtes.li.12.¶Vlterius quærit ibi gl.quid in viro rapiente mulierem.dicit ibi gl.ꝙ idem: alij contra, vt ibi videas.& quid in sponso,vel marito rapiente sponsam,vel vxorem.

S V M M Æ.

1 *Raptor tenetur aut raptam ducere:aut aliam pœnam sustinere. Sed tenetur ad pœnam præcisè,quando non potest eam ducere.nu.2.*
3 *Cogi nemo potest præcisè ad matrimonium: sed bene causatiuè.*

PEruenit. Not.primò, ꝙ Papa alterat pœnam iuris moliendo.quod dic,vt not.Inno.s.de consti.c.1.& c.3.& fi.s.de offi.le.¶Se-
1 cundò no.†ꝙ raptor tenetur aut raptam ducere:aut aliam pœnam sustinere.de iure ciuili,qui violenter rapit virginem,non euadit pœnam: licèt ipsam velit ducere in vxorem, vt l. f. C. de rap.vir.& hoc fortè vult iste tex. [legis duriciam mollientes.]&c. ¶Tertiò no. pœnam à iure alternatiuo impositam [aut ducat, aut in monasteriũ detrudatur.]supple & si ipsam
2 duxerit,etiam ipsam dotet,vt.s.c.proximo. † vbi tamen ducere non posset (quia clericus) tenebitur præcisè ad pœnam, quam soluere potest,vt fustigationis,& detrusionis,argu.s.de calum.c.fi.¶Vtrùm autem per istam pœnam canonicam inflictam tollatur pœna iuris ciuilis.dic vt. s. de foro compe.c.
3 conquestus.¶Quartò not. † quòd non cogitur quis præcisè ad matrimonium:sed causatiuè,si velit euitare aliam penam: & fortè præcisè, quòd quis cogatur ducere aliquam in vxorem,non posset lex inducere: quia matrimonium fit consensu,qui vbi abest,cetera frustrantur effectu.27.q.2.c.sufficiat. licet ex dispositione legali præcisè quis cogatur ad effectum, vt.ff.de ver.ob.l.stip.non diui.ver.Celsus.vbi plenè per Barto. de hoc.

S V M M Æ.

1 *Maritus retinendo scienter vxorem adulteram dicitur delinquere.*
2 *Maritus potest parcere vxori suæ adulteræ, postquam egit pœnitentiam: non autem cogitur.*

1 SI vir. Nota primò,†quòd maritus retinendo sciẽter vxorem adulteram, dicitur delinquere, & patronus turpitudinis,vt in secunda glos.& dicit matrimonium suum contemnere,vt l.1.§.lenocinij.& l. mariti le
2 nocinium.ff.de adul.debet ergo repellere à se vxorem, quam nouit adulteram.¶Secundò not. † ꝙ maritus potest parcere vxori suæ adulteræ,postquam egit pœnitentiam: non autem cogitur; quia licèt pœna per pœnitentiam sit abolita quò ad Deum:non tamen quò ad hominem.33.quæst.2.c. amonere. ¶Tertiò no.ꝙ delicta iterata grauius puniuntur.concor.l.3. de epi.au.de quo in glo.fin.

S V M M Æ.

1 *Maritus ex sola suspicione potest accusare vxorem de adulterio.*
2 *Marito plus permittitur,quàm extraneo circa facultatem accusandi.*
3 *Extranei admittuntur ad accusationem mulieris de adulterio quò ad pœnam legalem.*
4 *Maritus cum accusat vxorem,an debeat offerre libellum.*
5 *Vxor an posit dimittere virum propter vitium Sodomiticum, vel aliud crimen.*

1 MAritus. No. primò, † ꝙ maritus ex sola suspitione accusat vxorem de adulterio,& vxor virum.C.e.l.j.32.q.j.c. publico.
2 ¶Secundò not.†quòd plus permittitur marito,quàm extraneo circa facultatem accusandi:quia ceteris præfertur accusando, & defendendo.concor.l. 1. in fi. & l. 3.ff.de adul. & l. miles.§.sexaginta.de adul.in plus ergo ius mariti priuilegiatum est.quod dic,vt no.4.q.4.c.aliquando.vbi latius, in qui-
3 bus consistat ius mariti.¶Tertiò collige,† ꝙ extranei admittuntur ad accusationẽ mulieris de adulterio:sicut in alijs publicis criminibus. quod intellige quò ad pœnam legalem, non quò ad separationem: quia istud est præcipuum ius mariti. ¶Quærit Ioan.And. maritus cum accusat vxorem, an
5 debeat offerre libellum. quidam dicunt, † quòd non est necesse libellum offerri:& respondent ad l.miles.§.sexaginta.ꝙ ibi petitio scribitur apud acta.pro istis facit cle.sæpe. de verbo.sig.Alij dicunt libellum necessariò offerendum: licèt maritus non teneatur inscribere.de hoc vide per Rof.in lib.iuris canonici.de libel.qui aliter.cum si.post prin.& per Hosti. eo. ti.§.qualiter.post prin.& in Spec.de accusatore. versi. Item ꝙ non rectè.& de inscriptione vide de procura.c.tuæ. ¶Secũdò
6 quærit.†vtrùm sicut propter adulterium potest vir dimittere vxorem:ita vxor posit dimittere virum propter vitium Sodomiticum,vel aliud crimen.Inno.dicit,ꝙ nõ.s.e.c.1. nisi vellet

vxorem ad illud crimen trahere.28.q.1.c.idololatria.& sic intelligitur.32.q.7.c.omnes.& ibi no.glo.per Io. et iam facit.s. de diuor.c.2.Hug.& Lau.tenent contrarium.pro quibus. 32. q.7.c.adulterii.& c.flagitia.&c.vllis.& c. non solum. 2. q.4.c. vno.& hanc opi.videtur sequi Archi.Sed glo.Io.in d.c.omnes cautiones.concor.cum Inno.

S V M M Æ.

1 *Sacerdoti de adulterio infamato indicitur purgatio.*
2 *Dormire,verbum relatum ad virum,& mulierem sonat in vitium.*
3 *Confitens mulier in confessione non tenetur exprimere nomẽ adulteri.*
4 *Sacerdos non potest etiam superiori reuelare peccatorem: sed delictũ fore commissum.*
5 *Mulieri non creditur in præiudicium alterius, si fateatur se cum alio adulterium commisisse.*
6 *Confessus crimen de se,& de alio(licèt quò ad alium non credatur)ipse tamen punitur.*
7 *Ecclesia reconciliatur non solùm quando certum est de pollutione: sed etiam quando de ipsa est infamia:licèt de veritate non constet.*
8 *Purgationes quare sint indictæ.*
9 *Pœna suspensionis imponitur deficienti in purgatione.*

1 SIgnificasti. †Sacerdoti de adulterio infamato indicitur purgatio: quã si præstiterit,in officio suo pmittitur:alioqui ab ipso suspendi
2 tur.secunda ibi[ideoq;.]¶No.primò,†quòd verbũ, dormire,relatum ad virum,& mulierẽ sonat in vitium. de quo hic p
3 Io.An.¶Secundò no. † ꝙ mulier in confessione expressit sacerdoti nomen adulteri:quod(vt credo)facere non tenet: sed fateri simpliciter se cum quodam adulterium commisisse:nisi personæ viri qualitas aggrauaret culpam: puta quia consanguineus,vel affinis:tunc. n.in genere tenetur exprimere qualitatẽ,vt l.si adulterium cum incestu.ff.de adul.& l. denunciasse.§.quid tamen.eo.ti.¶Secundò no.†ꝙ sacerdos non potest
4 etiam superiori reuelare peccatorem: sed delictum fore commissum bene pôt affirmare.ad hoc c.si sacerdos.s.de offi.ordi.dic vt ibi.& j.de pe.& remi.c.omnis.¶Tertio not. †ꝙ mu
5 lieri non creditur in præiudicium alterius, si fateatur se cum aliquo adulterium commisisse.& idem in sua lata cõtra virum non præiudicat mulieri.licèt causa videatur connexa, vt l.denunciasse.§.fi.ff.de adul.& quod dixi.s.de re iu.c. quamuis.ratio autem quare huic mulieri non creditur, triplex est; quia sola;quia particeps criminis;quia in præiudiciũ alterius.
6 de testi.c.veniens.de ver.sig.c.forus.¶Quartò no. † ꝙ confessus crimen de se,& alio,licèt quò ad alium non credatur:ipsa tamen,quæ confitetur contra se,punitur. pro parte ergo confessio tenet:pro parte verò inefficax est,vt l.fina.C.de accu.
7 ¶Quintò no.†ꝙEcclesia reconciliatur non solũ quando certum est de pollutione: sed etiam quando de ipsa est infamia: licèt de veritate non constet.facit quod no.de conse.ec. vel al
8 ta.c.1.li. 6. ¶†Sextò no.quare sint indictæ purgationes [ne infirmorum corda.]&c.&[ne vituperetur.] &c[nec securiores presbyteri]&c.vide de hoc vltimo.50.distin.c.de lapsis.
9 ¶Septimò no. †ꝙ deficienti in purgatione imponitur pœna suspensionis.posset etiam puniri grauius,vt patet in eo, quod legitur,& no.de cohabi.cle.c.si autem.& c.tua.ad fi.Ho.dicit, quòd si ad aliquam fuisset hic actum:illa debuisset imponi deficiẽti in purgatione.de acc.c.accedens. vbi dixi:sed hic nulla forma iudicij instituta fuit:ideò suspendi debet propter infamiam, si non poterit se purgare.Ioa.An.

S V M M Æ.

1 *Separatio quò ad thorum non præstat impunitatem delicti postea perpetrati.*
2 *Excommunicatus non auditur etiam agendo possessorio,& interdicto vnde vi.*
3 *Exceptio adulterij obstat mulieri restitutionem petenti, si suum adulterium probetur per euidentiam facti: vel per confessionem mulieris.*
4 *Spoliatus,quòd non debeat repelli à restitutione vlla exceptione: dẽt intelligi,nisi constet de iniustitia petitionis in euidenti.*
5 *Reus si non probet exceptionem oppositam ad actoris exclusionem: nõ expedit actori probare replicationem obiectam elisionis.*
6 *Exceptio criminis,vel doli excluditur p replicationẽ criminis,vel doli*
7 *Delicta paria mutua compensatione tolluntur.*
8 *Vir adulter cogitur recipere vxorem adulteram.*
9 *Petitor excluditur à consecutione præmij in pari turpitudine.*
20 *Agens quando non facit mentionem de dolo in sua petitione: excipiẽs si incipit de dolo proponere,poterit etiam de dolo replicari.*
11 *Pœna dicitur propriè lucrum fisci.*
12 *Maritus per viam exceptionis adulterij an lucretur dotem.*
13 *Error iuris excusat à pœna criminali.*
14 *Compensatio fit etiam in diuersis delictis,si agatur ciuiliter.*
15 *Exceptiones inductæ à iure communi nemini sunt negandæ.*
16 *Obiectio si fiat inter partem,& testem:an contra excipientem poterit pars producens,vel testis replicare.*
17 *Statuto cauetur,ꝙ bannniti possint impunè offendi. bannitus offendit bannitum:contra ipsum accusatur,vel inquiritur: ipse excipit de banno offensi:an possit replicari de banno.*
18 *Statuto cauetur,ꝙ banniti non audiantur nec agendo,nec defendendo: bannitus agit contra bannitum, & petit centum: excipit bannitus de banno:replicatur contra eum, ꝙ non debet excipiendo audiri: quid iuris.*
19 *Defensio est triplex.*
20 *Exceptio ista[tu non debes audiri,quia commisisti adulterium]an sit dilatoria,vel peremptoria.& nu.7.c.seq.*

INtelleximus. Mulier petens restitutionẽ mariti, repellitur per exceptionem adulterij manifesti: nisi vir etiam adulteratus es se probetur.& sunt duæ partes. In prima facti narratio, tria continens,mulieris petitionem,viri exceptionem,& mulieris replicationem. In secunda iudicis instructio,ibi [quo circa.] quæ duo facit.¶No.primò,ꝙ ista domina à viro suo repulsa cum quodam alio adulterium perpetrauit, & excommunica
1 ta fuit.ex quo collige,†ꝙ separatio quò ad thorum non præstat impunitatem delicti postea perpetrati: quia vnum delictum,& pœna propter ipsum inflicta,aliud non excludit,vt l. nunquam plura.ff.de priua. delic. quando.n.pœna est iterabilis:reiterato delicto,reiteratur pœna,quæ ab eo dependet,vt l.vulgaris.in princ. ff.de fur.& facit l.diutino. de pœnis.pœna autem,quæ descendit ex contractu,si semel est commissa,iterum non committitur:licèt iterum contrafiat. quod dic, vt l. si duo.ff.de arbi.¶Secundò no.ꝙ absolutione recepta, petijt ista mulier se restitui:quasi prius non debuisset restitui,excõ-
2 municatione obstante.ex quo collige, † ꝙ excommunicatus non audietur,etiam agendo possessorio,& interdicto vnde vi. de quo.s.de procu.c.ex insinuatione. ¶Tertiò no.ꝙ absolutione recepta,mulier petijt restitui sibi virum, tanquam spoliata:quæ spoliatio bene cadit in matrimonio; quia hincinde est reciproca possessio mutuæ seruitutis:à qua sine iudicio Ecclesiæ nulli licet se subtrahere: ideo sunt prodita interdicta. quod dic,vt.s.de resti.spo.c.ex conquæstione. & cap. literas.
3 & cap.ex parte.¶Quartò no.†ꝙ exceptio adulterij ita demũ obstat mulieri restitutionem petenti, si suum adulterium probetur per euidentiam facti,vel per confessionem mulieris:euidentia enim,quæ resultat ex confessione,& rei euidẽtia ita obstat, sicut sententia: quia ambulant pari passu,vt c.nostra. de coha.cle.& mu.facit quod not.Inno.s.de offi.vi.cap.1.& l.
4 vbi pactum.C.de transf.†quod ergo dicitur[nulla exceptione spoliatum à restitutione repelli, vt l. si quis ad se fundum.C. ad leg.Iul.de vi.pu.& c.1.s.de restit.spol.] debet intelligi,nisi constet de iniustitia petitionis in euidenti, vt c.ad decimas. de resti.spo. & quod not.in d. c. ex insinuatione.de procura. ¶Quintò no. ꝙ reus conuentus (vt erat iste vir) vtitur pluribus exceptionib. s. quia ipsa se expulit:& quia adultera.con-

cor.c.nullus pluribus. de reg.iur.li.6. vbi de hoc. iſta tamen
exceptio , quòd recedendo ſeipſam poſſeſsione priuauerit,
non videtur bona:quia non eoipſo, quòd mulier recedit à vi
ro,perdit quaſi poſſeſsionem, quam habet in eo:imò ſi reuer
ſa non admittitur,ſpoliari videtur,vt not.hic in prima glo.&
s̃.de diuor.c.ſignificaſti. vbi vide.¶Sextò not.in ver.quocir-
5 ca . † quòd ſi reus non probet exceptionem oppoſitam ad
actoris excluſionem:non expedit actori probare replicatio-
nem obiectã eliſionis.ſicut ergo actore non ꝓbante,non ex-
pedit reo ꝓbare exceptionẽ:ita nõ expedit actori ꝓbare re-
plicationem, reo non ꝓbante exceptionẽ. facit qđ no. de re-
nun.c.ſuper hoc.& de exce.c.à nobis.¶Septimò no.in ver.ꝙ
6 ſi.† ꝙ exceptio criminis, vel doli excludit per replicationem
criminis , vel doli : & ſic turpis perſona non põt reiicere à ſe
turpem.vnde leno nihil improperat meretrici: nec arenarius
arenario:vel Iudeus Iudeo, vt l.qm̃.C.de hæreti.& l.in arena.
7 C.de inoffi.teſt. ¶Octauò no.ex hoc regulam † ꝙ paria de-
licta mutua compenſatione tolluntur. & aduerte , qa inter-
dũ loqmur de cõpenſatione debitorũ:& iſta eſt ꝓpriè cõpẽ-
ſantio. de compenſa.l. ſi ambo.Interdum agimus de cõpen-
ſatione delictorum:& iſta non eſt ꝓpriè compenſatio:ſed q̃-
dam confuſio. & de iſta loquit̃ hic.ille.n. qui peccat in legem
ma.non põt aduerſario obiicere ſimile delictum, vt hic. & l
8 viro atq; vxore.ff.ſol.ma.¶Nonò no.† ꝙ vir adulter cogitur.
recipere vxorem adulteram : & ſic cogitur incurrere biga-
miã.¶Op.dicitur hic,ꝙ maritus excipiens de adulterio mu-
lieris repellitur per replicationem alterius adulterij: contra
lege cauetur, ꝙ exceptio doli non tollitur per replicationem
doli , vt l.apud Celſum. §. Marcellus.ff. de doli excep.ſoluit
Inno.tribus modis.ſecundùm vltimum dicit ipſe,quòd illud.
cap.concor.cum illo.§.ibi.n.dicitur,ꝙ ſi quis agit contra ali-
quem actione de dolo:vel quæ ꝑp dolum detur:ſi excipiatur
cõtra eum de dolo circa id,de quo agitur,cõmiſſo, ſiue circa
rem,ſiue circa cõtractum,ſiue circa iudicium, audiendus eſt
excipiens,& agens non eſt audiendus,replicans,vt d.§.Mar-
cellus.vbi dr̃,quòd cõis malitia non debet prodeſſe petitori:
& nocere ei , cum quo agitur. arg.ad hoc. ff.de eo,per quem
fac.erit l.vl.Ratio.ſecundùm eum eſt triplex:qa in turpi cau-
ſa potior eſt conditio poſsidentis.Item quia dolus cum dolo
cõpenſatur. Item qa paria delicta &c. ad ꝓpoſitum ergo;
quia vxor eſt in qua ſi poſſeſsione m̃rimonij ; quia maritus
eſt in ſimili delicto ; qa dolus cum dolo compenſat:ideo ex-
ceptio tollit replicatione doli.iſta tñ ſol. non eſt clara:nec po
teſt haberi perfecta theorica. dic ergo ſecũdùm Bal. poſt Ia.
de Are.ꝙ aut ille,qui opponit exceptionẽ doli,intendit dam
num vitare : & tunc contra ipſum non datur replicatio , vt d.
§.Marcellus.aut ille,qui excipit de dolo,intendit lucrum cõ-
ſequi (puta ſeparationem thori,vel dotem) & tunc datur re-
9 plicatio,vt hic.& l.cum mulier.ff. ſol.ma.†. In pari ergo tur-
pitudine petitor excluditur à conſecutione præmij : nec ex
cõmuni turpitudine (vt hic erat) vnus debet præmiari : alius
damnum pati. & de hoc not.in ſpec.de exce.§.ſi.ver.pe.& ſi.
¶Secundò contra iſtam ſo.oppo.de l.ſi. C.ſi mi. ſe ma. dixe.
vbi ſi minor ſe petit reſtitui (quod eſſe põt ẽt propter lucrũ)
ſi ei obiiciatur, ꝙ ſe aſſeruit maiorẽ (& ſic dolo facit) poteſt
replicari per eum , ꝙ ad hoc fuit inductus dolo aduerſarij.
ſol. ibi exceptio. doli non datur replicatio doli : ſed oſtendit
dolum non fuiſſe.ſi enim dolo me induxiſti, vt me maiorem
dicerem,aduerſus te nullus dolus eſt cõmiſſus. ſtat ergo cõ-
cluſio,de qua.s̃.ꝙ ſi ille,qui excepit de dolo,tractat de lucro
captando, aduerſus exceptionem doli datur replicatio doli.
pone ẽt exemplum in prælato, qui cõtra iura rem eccleſię vẽ
didit:quę poſtea eſt euicta: ſi emptor agat de euictione,& p̃-
latus excipiat de dolo emptoris , ꝙ emit rem eccleſiæ con-
tra iura:poterit replicare emptor,ꝙ ipſe p̃latus ẽt contra iu-
rã vendidit , vt no.Inno.in c. ſi quis.de re.ec.non ali. & ratio
10 eſt ſecundùm eum; † qa qñ agens non facit mentionẽ de do-
lo in ſua petitione(vt qa agebat.de euictione)tunc ſi excipiẽs
incipit de dolo proponere: poterit ẽt de dolo replicari, vt in
prædicto exem.ſecus eſt, qñ actoris petitio inciperet à dolo:
tunc. n. non daretur ipſi actori replicatio cõtra excipientem
de dolo:puta dicit emptor [peto pretiũ,& intereſſe:quia ven
didiſti contra formam iuris.] obſtat. n.ei exceptio doli,con-
tra quã replicatio denegat : et ſi in ſua petitione non faceret
mentionem doli , deducendũ certi con dictiono generalem:
vel triticariam, quæ ſuccedit loco ſpãlis actionis, & eius na-
turam aſſumit , vt dicit ſubtiliter Inn.in,d.c. pręsbyterorum.
& etiam hic obſcurè. ¶Tertiò contra dictam theoricam, de
qua ſupra.quòd aut excipiens certat de lucro , aut de dãno,
non ſit bona:mulier enim , quæ replicat ad excluſionem ſui
adulterij de adulterio mariti, certat de lucro,ſcilicet vt lucre
tur impunitatem adulterij quò ad dotem,& cohabitationem
cum viro: ergo ex parte ſua de lucro videtur certari,ergo ſup
replicatione non eſt audienda.ſo.Bart.tangit iſtud contrariũ
11 in d.l.cum mulier.ſed & aliter ibi Bal.dicit enim, † quòd pę-
na dicitur propriè lucrum fiſci.& ipſe eſt ille,qui quò ad pę-
nam dicitur certare de lucro:ſed offendens de quaſi lucro pę
nę euitandæ. quod non eſt propriè lucrum. facit l.ſi. ff. quod
quiſque iuris. & ideò contra maritum excipientem de vxo-
ris adulterio (vt lucretur dotem) aptè replicatur per mulie-
12 rem de alio adulterio ipſius viri : ex cuius parte propriè po-
teſt dici lucrũ.Et aduerte,quia prædicta innuunt, † quòd ma
ritus per viam exceptionis adulterij lucretur dotem.& idem
in d.l.cum mulier.contra quod videtur tex.in Aut.vt lice.ma.
& aui.§.qa verò plurimi.vbi dicit,quòd vir debet ſe ſubſcri-
bere,& accuſare vxorem de adulterio, & non lucratur dotẽ.
& hoc tenet Bar.in l.miles.§.ſocer.de adul.Bal.tenet contra-
rium in dicta l. cũ mulier.quod ſic probat.mortua muliere,
vir opponit hæredi mulieris exceptionem adulterij : & tamẽ
13 tunc accuſare non poteſt : & ſic ad lucrum dotis non eſt ne-
ceſſaria accuſatio,vt l.ſi.C.de adul. † Item error iuris excu-
ſat à pęna criminali: & tamen perdit dotem, vt no.in l.auun-
culo.ff.de condi.ſine cauſa.ergo nõ ſemper eſt neceſſaria ac-
cuſatio. Item de crimine cognoſcitur per accuſationem , &
exceptionem.& tamen in l.cum mulier.ſufficit exc.ſi vir non
eſſet pari lepra infectus in accuſatione.ergo ſi hanc viam eli-
git , neceſſaria eſt præſcriptio : non autem ſi viam exceptio-
nis:non ẽt ciuiliter agi poteſt contra vxorem,dicendo [ago
contra vxorem meam ad perditionem dotis, quia commiſit
adulterium.]vt ff.ſo. ma.l.viro atque vxore.per Ia.de Are. de
hoc not. in ſpec.in ti.de excep.d.verſi. item quæritur ecce.&
in Spe. de adul. in prin. hæc tamen quæſtio melius cadit in c.
tuæ. ſupra de procu. ¶Quartò ad idem oppo.& videtur , ꝙ
exceptio criminis non tollatur replicatione criminis . vt exci
pio contra actorem de excommunicatione: non potes repli-
care de alia excõicatione,vt.s̃.de excep.c.cũ eccleſiaſticę.Itẽ
ſi excipio,vel dico,ꝙ ſis fur,latro,vel homicidia:nõ potes me
excludere,replicando de conſimili crimine,vt l. is qui reus.ff.
de pu.iudi.& C.qui accu.non poſ.l.neganda.So. dic,ꝙ aut agi
tur criminaliter:& tunc exceptio, vel replicatio ſimilis crimi
nis non excludit agentem,vel excipientem de crimine.& hoc
eſt,quod dicit tex.in l.2.§.ſi publico.ff.de adul. ibi[lenociniũ
mariti ipſum onerat , non mulierem excuſat.] vt dicta l.is
qui reus.igitur non relatione criminum , ſed innocentia reus
purgatur . Aut agitur ciuiliter : & loquitur hic ; quia fit
compenſatio delictorum hincinde commiſſorum . & hoc eſt,
quod dicit hic Innocen. ſcilicet , quòd illud cap. habet lo-
cum , quando agitur ad ſeparationem thori , etiam per
modum accuſationis . ſi autem in modum accuſationis di-
rectæ proponatur , non tollitur.3.quæſtio. 9. cap. 1. & 2. &
idem ſi agitur , non ad ſeparationem thori , ſed ad pœni-
tentiam peragendam : tunc enim agenti de adulterio non
obſtat replicatio adulterij : ſicut nec lenocinij ; quia pec-
catum vnius alterum à pœna releuare non debet . ff. de
adul.

adul. l.j.§.ſi pu.ſecundùm Inno.¶Sed quintò contra dictam
ſo.opp.& videtur,ꝙ in ciuili non fiat iſta compenſatio : nam
actio leg.Aquil.eſt ciuilis actio:& tamen ibi dicitur,ꝙ ſi pari
impetu euerti tuam nauem:& tu euertiſti meam,non fit com
penſatio delictorum : ſed vterque noſtrum tenetur alteri ad
emendationem ſuæ nauis,vt l.quemadmodum.§.ſi nauis al-
teram.ff.ad leg.Aquil.Item ſi feci tibi furtum,& tu mihi:qui-
libet tenetur ad emendationem ſui furti:nec vnus repellet a-
lium exceptione conſimilis delicti. ſo. dicit hic Innoc.ꝙ aut
vterque committit dolum circa idem delictum:& tunc fit cõ
penſatio,vt hic Innoc. ꝙ aut vterque committit dolum circa
idem delictum:& tunc fit compenſatio,vt hic:quia idem ma
trimonium cõcernebat iſto adulteria:aut circa diuerſa crimi
na:& tunc non fit compenſatio,vt in contrarijs. & ex hoc pa
tet,ꝙ ſi duo pari impetu ſe inuicem inſultant , vterque habet
actionem iniuriarum.quia vniuſcuiuſque delictum per ſe de-
cernitur:& ideò vnumquodque punitur.Non obſt.l. ſcientiã.
§.cum ſtamenta.ad leg.Aquil.quia ibi neuter fuit in culpa:&
ideò neuter tenetur.Non obſt.glo.in l.1. §. cum arietes. ff. ſi
qua.pau.fe.di.illa enim glo.vel non eſt vera,vel eſt in hoc ſpe
ciale ; quia illa actio de pauperie eſt actio extraordinaria :
quæ facilius tollitur , quàm actio ordinaria.Ita dicit Bald. in
14 d.l.cum mulier.in tertia op.¶Sextò op.† ꝙ etiam in diuerſis
delictis fiat compenſatio,ſi agatur ciuiliter:certum eſt enim,
ꝙ adulterium,& lenocinium ſunt diuerſi tituli criminis:& ta
men admittitur compenſatio,vt d.l.cum mulier.ſo. ſecũdùm
eum dic,ꝙ quandoque diuerſa delicta habent vnum,& eun-
dem effectum: quandoque habent diuerſos effectus : & ſi di-
uerſos,loquuntur contraria.Si autem vnum, & eundem effe-
ctum:tunc pro vno crimine habentur,vt l.1.C. ſi reus vel ac.
mor.fu.& l.ſi familia.de iur. om. iud. vbi ergo eſt vnus finis :
non cenſentur eſſe diuerſa maleficia , vt l. qui de crimine. de
accu. & l. nunquàm plura. de priua. delic. In prædicto enim
exemplo nomen vnius maleficij deſcendit à nomine alterius.
ideſt lenociniũ ab adulterio. & ſic apparet, quòd oritur vnũ
ex altero:ſecus vbi non traheret ortum vnum à reliquo : ſed
eſſent penitus diuerſa:quia tunc vterq; agit : & vnum alterũ
non confundit,etiam ſi ſit eiuſdem ſpeciei,vt dixi.¶Sed huic
ſeptimò op.de c. qa fruſtra.j̃.de vſuc.vbi qa repeto à Marti-
no vſuras.obſtat mihi exceptio , ꝙ mutuaui ad vſuras Sem-
pronio: & tamen hic ſunt delicta diuerſas perſonas concer-
nentia.Item obſtat,ſi pater arenarius exhæredat filium are-
narium:non tenet exhęredatio propter conſimile delictum.
ſo.dicit Inno.ad c.quia fruſtra.ꝙ ibi eſt ſpeciale in vſu. de iu
re enim licèt aliquis faciat cõtra l.fœnerãdo: tamen deberet
poſſe petere vſuras:ſicut ille,qui mutuat fil:jsfa. contra ſena-
tuſconſultum,iuuabitur eodem beneficio,ſi ſit filiusfamil. &
& ab alio receperit:quia non reperitor,ꝙ ille , qui facit con-
tra l.excludatur ab eodem l.beneficio in diuerſo caſu,ſecun-
dùm Inn.vnde homicida excommunicatus , & infamis , vel
alia perſona à iure prohibita ab accuſando poterit tali exce-
ptione repellere accuſatorem : nec poterit replicare contra
excipientem de conſimili crimine : licèt commiſerit in ean-
dem legem , ſecundùm Innocen. Sed dices. conuentus , ſiue
accuſatus de furto , vel homicidio,ſi obijcit ſimile , vel diſ-
ſimile crimen,vt repellat accuſatorem,certat de lucro, maxi
mè ſi conueniatur ciuiliter:ergo videretur contra eum repli-
catio concedenda,per theoricam,de qua. s̃. in prima op. ſo.
15 † exceptiones inductæ à iure communi nemini ſunt negan-
dæ;quia concernunt publicam vtilitatem. & hoc ſentit Inno.
Bar.dicit,quòd iſtud , quod dicitur , ꝙ quando excipiens de
dolo certat de lucro,repellitur replicatione doli,vt hic:eſt ve
rum,quando opponitur ad merita cauſæ.ſed quando contra
perſonam tantùm : tunc non eſt quærendum de lucro : quia
tunc ſemper repellitur. fallit, quando eſſet domeſticus, & fa-
miliaris rei : quia tunc contra reum excipientem de crimine
ad excluſionem perſonæ rectè de crimine replicatur,vt c.nul
li.de accu.per Inn.ita no.Bar.in dicta l.cum mulier. ¶Octa-
uò op.tu dicis,ꝙ quando eſt idem delictum,dolus cum dolo
confunditur.contra imò videtur,ꝙ non confundatur: nam ſi
ob turpẽ cauſam aliquid tibi trado,nõ repete:licèt reus ſit in
pari turpitudine.& ſic reus de dolo excipiens lucratur : ergo
autem damnum patior.vnde videtur ob.l.3.& 4.ff. de condi.
ob cauſam.ſo.aut res eſt integra: & tunc magis fauendum eſt
ei,qui certat de damno,q̃ ei,qui de lucro. aut deuentum eſt
ad executionem facti:& tunc non fit cõpenſatio.& ratio eſt ;
quia compenſatio delictorum eſt ſimilis compenſationi de-
bitorum.ſed iſta non habet locum,facta traditione, & execu
tione:ergo nec illa.¶Nonò opp.& videtur,quòd etiam circa
diuerſa admittatur compenſatio.nam ſi inter te,& me eſt fa-
cta pax,vel concordia:& pariter eam infringimus : fit com-
penſatio,& neuter ab altero poteſt petere pœnam . nam ille
demum petit pœnam,qui non offendit,vt ff.de reg.iur.l. cum
par.§.illud.omnis.n. qui petit pœnam , debet eſſe extra om-
nem culpam.ff.loca.l.quæro.§.inter locatorem.de leg.2.l.cũ
pater.§.libertis.ſo.hic hæc ſunt diuerſa facta: tamen idem in
redundantia:quia non debet quis conſequi præmium ex con
tractu,quem niſus eſt impugnare. quando enim ex commu-
ni culpa reſultat vnus effectus:vt impugnationis contractus:
vel violationis matrimonij:vel ebrietatis: nõ obijciet ebrius.
ad hoc facit de dam.infec.l.damni.§.quoties. ¶ Decimò op
po.lege cauetur ſi ædificaſti clam : & ego etiam ex interuallo
clã deſtruxero,ꝙ cõueniar à te.ff.qđ vi aut clã.l.alius.§.eſt &
alia.& l.ſi vitẽ.§.ſi ad ianuam. & tamen ibi factum meum,&
tuum non tendunt ad eundem finem:imò ad oppoſita.ſol. il
lud eſt ideò;quia illud interdictum requirit iuſtum petitorẽ :
ſed tu non es iuſtus petitor,qui prætendis intereſſe ex iniquo
opere,vt l.2.§.idem ait.ne quid in lo.pu.hinc eſt,ꝙ ſi furi ſub
trahitur res furata,non agit actione furti:ſed inuaſor, ſi deij-
citur,agit vnde vi.vt l.1.§.qui à me. & ibi de ratione differen
tiæ.ff.de vi,& vi ar.prædicta omnia procedunt , quando cri
mina inuicem ſibi obijciunt actor,& reus. ¶ † Quid ergo ſi
16 obijcitur inter partem,& teſtem(puta obijcitur infamia cõ
tra teſtes) an contra excipientem poterit pars producens ,
vel teſtis replicare [& tu , qui excipis ſimiliter es infamis.]
glo.in l.4.§.lege Iul.ff.de teſti.dicit,ꝙ ſic.Sed contrarium eſt
verum.nam infamis non poteſt obijcere infamiam alteri in
his,quæ inuicem habent facere,vt l.in arena.C.de inof.teſta.
ſed teſtis non facit aliquid principaliter parti:ſed adhibetur,
vt faciat fidem iudici:ſed iudex propter infamiam partis nõ
habet maiorem fidem teſti vili,& infami.& ita no.Bar.in di-
cta l.cum mulier.& eſt glo.s̃.de teſti.c.teſtimonium.vbi teti-
gi.& vide quod no.4.q.6.c.omnibus.Sed contra hoc facit.C.
de hæreti.l.quoniam.Sed dic,ꝙ ibi Iudæi ſunt nobis inimici,
& odioſi,ratione ſectæ. quæ ratio ceſſat inter eos. Et prædi-
cta inducunt legiſtæ ad q.ſtatutorum. † pone cauetur ſtatu-
16 to,ꝙ banniti poſſint impunè offendi.nunc bannitus offendit
bannitum (quia ſi accuſatur,vel inquiritur:& ipſe excipit de
banno offenſi.) an poſſit replicari de banno.videtur , ꝙ poſ-
ſit replicari,vt in iſto c.& dicta l.cum mulier. Item bannitum
poſſe offendi,eſt beneficium datum à ſtatuto:ſed beneficium
ſtatutorum non datur bannitis.de capi.di.l.amiſsione. §. qui
deficiunt.Sunt enim extra protectionem communis. no. Cy.
in l.1.C.de na.lib.& probatur in Auth. Item nulla communi
tas.9.col.de forma fidel. c.1.In contrarium, ꝙ bannitus po-
tuerit occidere exbannitum impunè.ſic probatur. res publi-
ca certat de lucro.ff.de excep.doli.l.apud Celſum.§.de aucto
ris. nam pęnæ delictorum dicuntur lucra : reus verò certat
de damno.cũ ergo iſta cauſa videatur eſſe inter eum , & rem
publicam:ipſe verò eſt potior,vt d.l.cum mulier.& s̃. in pri-
ma opp.& hoc tenet Ia. de Are. & ſi tu dicis : ergo bannitus
gaudet beneficio ſtatuti. reſpon. illud ſtatutum , ꝙ banniti
poſſint impunè offendi:non eſt factum in beneficium offen-
dentis:ſed in fauorem rei. publicæ. vt purgetur malis homi-

nibus,vt l.congruit.de offic. pręsi. nam quędam sunt beneficia vtilitate priuata:& ista non cōpetunt bannitis, vt l. ex facto.§.ex facto.ff.ad Treb.per Iac. de Are. nam odiosis personis præmia non dantur,vt l.Lucius.§.Lucius Titius. de le. 2. quædam vtilitate publica.& ista fauore publicæ vtilitatis omnib. competunt,etiam aliàs odiosis,vt l.si quis in graui.§. hi quoque.ff.ad Sil.& no.in l.1.de iusti.& iure.per Gui.pro quo bene facit l.1.ff.de abige.& hoc etiam tenet Bart.in d. l. cum mulier. probatur per theoricam Innoc. de qua. s̄. nam cum de iure communi exceptiones istæ sint inuentæ ad exclusionem agentis:non potest ille, qui excipit, per replicationem consimilis delicti excludi, arg.eius,quod dicimus de excommunicatione, quæ inducta est propter publicam vtilitatem, vt in c.pia.de excep.& ideò contra reum, qui excipit contra actorem de excōicatione, non est de ipsius rei excōmunicatione replicatio admittenda, vt c. cum eccle.s̄. de excep.

18 ¶Quæro de alia quæstione,quam disputauit Ia.Bu.† statuto cauetur,ꝙ banniti non audiantur, nec agendo,nec defendendo.bānitus agit cōtra bannitū,& petit centū:excipit bānitus de bāno:replicat cōtra eū,ꝙ nō debet excipiēdo audiri.quæritur quid iuris:nā si vnū audis.alterū nō audis, quicquid facis,in statutum incidere videris.dicit Bar. ꝙ termini quæstionis non procedunt in eo necessariò : quia defensio est de iure naturali:& ideò non valet statutum,ꝙ reus non possit se defendere:nam & Imperator hoc facere non potest, vt cle.pastoralis.de re iudi.nec etiam valet pactum.de pac. l. pactum inter hæredes.In reo autem voluntario, qui citatur nominatim,bene valet statutum,vt patet ex no.per Inn.in c. cum inter priorem.s̄.de excep.D. Bal. circa hoc latius scribit in d.l.

19 cum mulier.† dicit enim,ꝙ triplex est defensio. quædam, in qua facienda bannitus nihil pouit,sed simpliciter negat : & ista non potest auferri,vt l.qui accusare.C.de eden.quædam,

a in qua aliquid ponit,ad meram tamen defensionem:a & tūc aut talis defensio est de iure gen. vt si excipit se fecisse ad suā defensionem:& talis exceptio nō debet respui, vt l.cum vim. de iusti.& iure.an talis exceptio oriatur de iure ciuili : vt exceptio præscriptionis,& rei iudicatæ:& tunc super tali exceptione,negante statuto,non debet bannitus audiri: quia ciuilis ratio ciuilia iura corrūpere potest. naturalia verò nequaquam.vt in §.sed naturalia.de capi.di.c.eas. aut non est mera defensio,sed impugnatio.& ista potest tolli per statutum, vt l.quoniam Alexandrum.C.de adul. & de accu.l.seruos. nam & alibi differunt in beneficio legum dolosi : quia doloso non datur beneficium cessionis,quoniam tēdit ad impugnationem:sed bene datur beneficium diuisionis: quia tendit ad nudam, & simplicem diuisionem.l.1.§. nunc tractemus. de tu. & rat.di.cum ergo exceptio banni sit de iure ciuili, sicut exceptio rei iudi.ergo potest denegari bānito, sicut exeptio rei iud.& sic procedunt termini quæstionis : quod ergo erit officium iudicis:an audiet dicto casu agentem, vel excipientem: cum ambobus (si exbanniti sunt) debeat audientia denegari.Iac.But.determinauit,ꝙ exceptio banni tollatur per replicationem banni,quod latius dic per Bal.in l. cum mulier. Et prædicta omnia procedunt, cum vnus excipit : alter replicat de simili,vel dissimili delicto . & de compensatione doli ad dolum:de compensatione culpę latæ ad culpam latam:& culpæ leuis ad leuem:& leuissimę ad leuissimam.& si vnus in lata,alius in leui:vel vnus in leui,alius in leuissima : vel vnus in dolo,alius in culpa,quid præponderet.hic vide per Innocen.

20 † quia quærit,an ista exceptio [tu non debes audiri,quia cōmisisti adulterium.] sit dilatoria, vel peremptoria : vt sic sciamus sit opponenda, & probanda ante litem contesta.vel post.dicit Inno.ꝙ contra accusantem de adulterio ad separationem thori exceptio adulterij,quę opponitur contra eum, est peremptoria:& potest opponi post litem conte. & etiam ante,vt colligitur in hoc c.& se. Sed contra illud dictum Inn. opponitur sic.criminalia crimina redacta sunt ad instar iudiciorum,vt l.absentes.ff. de pœnis. sed in ciuilib.exceptionib. contra personam opponuntur ante litē , & non post , vt l.ita demum.de procu.ergo idem in criminalibus.So.dic,ꝙ exceptionum quædam opponuntur personæ:quædam opponuntur in factum.exceptiones ergo,quæ objiciuntur contra personam non ad repulsionem criminis,sed personæ, debent opponi ante litem contesta.sed aliæ exceptiones,quæ opponuntur ad excludendum crimen,vel ad excludendum condemnationem,possunt opponi vsque ad sententiam,vt l.peremptorias.C.sententiam resc.non pos.& vide quod no.Compost.& Ioan.And.& s̄.de elec.c.nihil.siue in c.ꝙ sicut.& est ratio primi membri; quia in criminali agens repræsentat rempublicam : & ideò post litem contest. non potest repelli ad instar proc.vt d.l.ita demū.Ratio secūdi mēbri est:qa ille,qui opponit defensionem,debet eam posse probare: qd̄ ante litē conte.fieri non potest.de hoc etiam plenè not.scilicet quādo exceptio.contra personam sint in causis criminalibus opponendæ.in l.si maritus.§.præscri.ff.de adul. per prædicta clarius, & perfectius intelliges glo. Inno. subtiliter recitatam in nouella simpliciter,prout iacet:quæ tamē deficit exemplis,quæ latius per prædicta patent.

A D D I T I O.

a ¶ Defensionem.Defensionibus renunciari non potest.Bar.in l.custodias. in fin.ff.de public.iud.& in l.quidam sunt.ff.de pœnis.Barto.in Auth. iubemus.C.de iud.

S V M M Æ.

1 *Ius quæsitum ex delicto tollitur,si ille,cui quæsitum est,in simile delictum corruit.*
2 *Deprehenditur quando quis in adulterio, non sunt necessarij testes, nisi per quos probetur de deprehensione.*
3 *Adulterium manifestum subsequens reddit impunibile adulterium notorium commissum ab altero coniugatorum.*
4 *Ius quæsitum ad separationem thori tollitur,si ille, cui quæsitum est, incidit in eādem legē.*
5 *Sententia diuortij si lata sit quò ad thorum : & ille, pro quo lata est sententia,formicetur:an propterea sit à sententia recessum.*
6 *Vir an possit repellere vxorem adulteram de domo propria auctoritate.*

TVa Adulteria coniugum compensatione delentur. communis diuisio.secunda ibi [super quo.] ¶No.primò,† ꝙ ius quæsitum ex delicto

1 tollitur:si ille,cui quęsitum est,in simile delictum corruit: vt sic paria delicta,&c.ex lege enim, quam quis contempsit,nō debet præmium reportare.quod intellige,vt s̄. c. proxi. plenè dixi.vbi etiam no.quid de legum beneficijs : an vni beneficiato contra alium concedatur,vt minori cōtra minorem. militi contra militem.& si.ibi tangit Inn. & facit iste text. in arg.ꝙ si vnus incidat in pœnam conuentionis cōtrahentis secum:si contrahens postea similiter contra facit :fiat hinc inde compensatio.contrarium credo:per contrauentionē.n.primò factam est recessum à contractu,vt l.qui fidem. de transf. hic verò per adulterium primum non est recessum à matrimonio:imò durat:ideò alius ipsum matrimonium violando, similem pœnam patitur.ad hoc.ff.de le. 2.l.cum pater. §. libertus. vbi primus exclusus à commodo(quia venit contra) ad commoda aliorum postea contrauenientium non ad-

2 mittitur.¶Secundò no. † ꝙ quandoque quis deprehenditur in adulterio:quo casu non sunt necessarij testes, nisi per quos probetur deprehensio:quia tunc non est locus inficiationi.de accu.c.euidentia.& hoc declara,vt l.capite quinto.ff.de adul.

3 ¶Tertiò no.† ꝙ adulterium manifestum subsequens reddit impunibile adulterium notorium commissum ab altero coniugatorum.Ioan.tamen exponit manifestè,idest notoriè : vt sic de adulterio notorio ad notorium fiat compensatio : quæ non

non fieret denotorio ad dubium : sicut non fieret debiti liquidi ad non liquidum,vt l.fin.C.de compen.per quam l.argue:si contra notorium adulterium obijcitur alitid notorium post commissum : intra quantum tēpus debeat ista exceptio probari,ar.ꝙ intra duos menses, ar.no.s̄.depo.c.bona fides. Alij dicunt,ꝙ intra octo dies.j.de sen.excom.c.solet.lib. 6. Alij dicunt,ꝙ sufficit,si probetur in eadem instantia,arg.s̄.c.

4 proxi.¶Quartò no.† ꝙ ius quæsitum ad separationem thori tollitur,si ille,cui quæsitum est,incidit in eandem l. an autē tollatur per redditionem debiti : vel si ab adultera exigatur. dic,ꝙ non:nisi hoc maritus faciat post sententiam ad instantiam eius latam.ante enim non poterat propria aucto.denegare:quia etiam pendēte lite reddere debet,vt lite pen.c. laudabiliter.Host.remittit ad summam de biga.§. fi.ver.9.& de conuer.coniu.c.fin.& de senten.exc.c.inquisitioni.¶Opp. dicitur hic,ꝙ adulterium secundo loco commissum à viro reddit impunibile adulterium mulieris. contra : quia peccatum vnius non debet alium releuare à pœna,vt ff.eo.l.1.§.si publico.So.dicit Io. An. ꝙ aut agitur ad separationem thori propter adulterium:& tunc tollitur talis accusatio per exceptionem adulterij,vt hic:aut agitur ad pœnam infligēdam:& tūc exceptio adulterij , vel lenocinij non obstat agenti exceptione sui adulterij:quia ius fisco quæsitum non tollitur: licēt aliter partes ius suum amittant.sicut nec econuerso factum fisci in iure quæsito partibus non noceret,arg.ff.de pac.l.iuris gē. §.si pacisçar.& quod not.in l.venia.C.de in ius vo.& l.insulā.

5 §.fin.ff.so.ma.¶Quærit glo.† quid si post sententiam diuortij quò ad thorum ille,pro quo lata est sententia,formicetur : an sit à sententia recessum:ita ꝙ de prædicta non possit excipere,qui postea fornicatur.glo.in princ.tenet,ꝙ sic,si ista fornicatio sit publica:non si occulta.Host.tenet,ꝙ idem , si occulta : videtur enim iuri sententiæ renunciare post sententiā adulterando,vt c.ex literis. de diuor.de adulterio verò pręcedente sententiam,an possit excipi cōtra ipsam:videtur ꝙ nō: quasi de ipso debuerit excipi in priori iudicio,vt C.sententiā re.non pos.l.peremptorias.& hoc tenet hic Ioan. And.contra quem faciunt no.per Inn.s̄.de ord.cog.c.fin.vbi enim ad idē competit actio,& exceptio,licēt non fuerit deductum in iudicio per viam exceptionis , non prohibetur ille principaliter agere,vt in compensatione debiti non apposita,ad quod postea agi potest.ad idem l.vendicatis.de euic.¶ Quærit glo.

6 † vtrum vir possit repellere vxorem adulterā de domo propria auctoritate.tenet ꝙ sic , si adulterii est notorium.Idem Host.hic & C. eo. l. si vir. Quæritur an ista exceptio alterius adulterij sit peremptoria,vel dilatoria.dicit ꝙ est peremptoria:& potest etiam opponi ante litē contesta.dixi.s̄.c. proxi.

De exceptionibus.

ISO de homicidio,& mechia:de furto videdū erat. sed quia rapina separatim se habet ad mechiam,scilicet cum vir , vel mulier rapitur ad stuprū,vt j.eo.c.in archiepiscopatu. c. pe. & vl. & partim habet se ad furtum,scilicet cum res rapiūtur: ideò hic inserserit rubricam de raptoribus.Sed quia incēdiarij, & violatores ecclesiarum ad restitutionem,& emendam tenentur, sicut & raptores:ideò de his subnectit.de rapina habet.35.q. 1.& 12.per totum.27.q.1.c.si quis rapuerit.& q.2.c. despon satas.de incendiarijs habetur.23.q.vlt. c. si quis membrorū. & c.pessimam.12.q.3.c.canonica.17.q.4.per totum.

S V M M Æ.

1 *Vagabundi possunt vbicunque conueniri.*
2 *Mouens se de vno loco,si deliquit in alio:ibi puniendus est.*
3 *Habitatores si tenentur per statutum emendare damna deprædatis in confinibus duorum locorum : si loca sint inæqualia an teneantur æqualiter emendare.*
4 *Forum non sui iudicis sortitur quis ratione delicti.*
5 *Iudex proprius non debet recipere subditum ab alio excommunicatum ratione delicti.*

DE illis. Raptor ab illo episcopo punitur, in cuius diœcesi rapinam commisit.hoc primò. & iudex domicilij suffragatur.

1 hoc secundò.¶No.primò tex.† qui dicit de illis,qui de loco ad locum iter faciunt:quod rectè adaptatur ad vagabundos, qui hodie sunt in vno loco,& cras in alio:nec habent propriū domicilium,vt no.in l.hæres absens.ff.de iud.& de istis intelligit Inno.& Host. dicit,& melius , ꝙ hoc est regulare , vt vbi quis deliquerit,ibi puniatur,vt in glo.pro hoc facit hic text. dum dicit [proprio episcopo significandum est , ne eos recipiat.] patet enim , ꝙ loquitur de habentibus domicilium. præterea vagabundi,non attento,an ibi,vbi deprehēduntur, deliquerint , possunt vbilibet conueniri, vt d.l. hæres absens. & no.in c.fi.s̄.de for.comp.de isto vagabundo no.Bar.in l.3. §.aiē.ad fi.ff.de dam.inf.Spec.in tit.de cōpe.iud.adi.ver.quid

2 fi.& ver.se.¶Secundò not. † ꝙ si quis se mouet de vno loco : & delinquit in alio , in illo alio loco punitur , & non vnde se mouit:& hic,qñ plures nō venissent animo delinquendi,satis est clarum:vbi verò meditato consilio in vno loco,in alio delinquitur : an in loco consilij meditati delictum subsequens puniri possit:& in mandante certum est , ꝙ in loco mandati puniri poterit:licēt delictum alibi committatur,vt l.si vt proponit.de fideius. per Bar.vbi aūt vnus in vno territorio delinquere inchoauit(puta in vno insultū fecit:in alio interemit.) vide quæstionem disputatam de hoc satis larē. & facit quod no.in l.1.C.vbi de cri.agi opor.vbi quid iuris de illo,qui existens in vno territorio percutit existentem in alio cum lancea:vel balista.de his dixi in c.postulasti.s̄.de fo.comp.vbi re tigi de delicto commisso in confinibus: quod etiam hic tāgit

3 Io.And.† si per statutum tenentur habitatores emendare dāna deprædatis in confinibus duorum locorum: an si sint loca inæqualia,teneantur æqualiter emendare.remittit ad Specu. eo.c.ver.sed pone.& tenet,ꝙ fiet diuisio pro modo facultatū, per l.cū pessessor.ff.de cen.ego remitto vos ad not. plenè per Bar.in l.ne quid.ff.de incen.rui.& nau. vbi quærit , an dominus , vel vniuersitas teneatur ad restitutionem rapinæ com-

4 missæ ī suo districtu.dic,vt ibi plenè. ¶Tertiò no.† ꝙ ratione delicti sortitur quis forum non sui iudicis:quia delinquendo in territorio alieno efficitur de eius iurisdictione: sicut etiam contrahendo ibi,vt in c.Romana.§.contrahētes.de for.com. lib.6.& hoc est verum in foro iudiciali:in foro verò pœnitentiali nunquid debeat cōfiteri proprio videlicet sacerdoti domicilij:vel ei,ī cuius territorio deliquit.no. 16.q. 1.c.1. Si aūt de delicto cognoscatur:vel vbi perpetratū fuit , puniri dēat. dic,ꝙ sm̄ morē loci,vbi cōmissum fuit, vt l. saccularij.§. sunt q̄dā.ff.de extraor.crimini. & per Dy.in l.si cui.ff.de acc.& p

5 Bar.ī l.cūctos populos. ¶Quartò no.† ꝙ iudex proprius nō debet recipere subditum ab alio excommunicatum, ratione delicti.facit s̄.de offi.ord.c.cum ab ecclesiarum.vtrùm autem teneatur ipsum remittere ad locum delicti:vel idem possit de delicto per subditum alibi commisso cognoscere,& punire.dic,vt no.Bar.in l.si cui. §. eum sacrilegium.ff. de accu. & Cy.in Aut.qua ī,puincia. C.vbi de cri.agi oportet.¶Quærit glo.dicitur in text. cum,qui delinquit in aliena parochia, posse puniri per iudicem illius loci.quæro, an hoc sit verū, si ille,qui deliquit,sit maior,quàm ille iudex: vel sibi par : puta archiepiscopus deliquit in diœcesi alterius archiepiscopi:vel archiepiscopus in diœcesi vnius episcopi, nō sui suffraganei. hic dicit,ꝙ poterit talem punire. & idem hic glo. per c. duo. 26.dist.& 2.q.7.Item cum Balaam de hac q.no.3.q.6.c.1.& 92.dist.c.si qui.in glo.2.Host.remittit ad summam.de sentē.

excom.

excom.§.quis valeat excommunicari.versi. quid ergo si metropolitanus. & se. suffraganens verò an possit.h. d. scilicet punire suum archiepiscopum delinquentem in sua diœcesi Goff.q̃ nõ:quia diœcesis episcopi est prouincia ipsius archiepiscopi.9.q.3.c.2.imò plus:quia nec canone,siue constitutione episcopi ligabitur suus archiepiscopus veniens ibi cõtra: sicut nec etiam ipse proferens.& hoc tenet Io.And.in mercu. super reg.cui licet.de reg. iur. li.6.licèt Archi.contra in vtroque,vt in c.1.de consti.lib.6.fundat se ex dicto Host.in summa.de adulte.in §.pe.ver.quid si episcopus.& ver. se. sed non ob.quia aliud est quærere, ligetur sententia iur. an ligetur à sua sententia tantùm,secundùm Io.And.

S V M M AE.

1 *Pœna,quæ sit infligenda raptoribus,ecclesiarum violatoribus.*
2 *Pœnitentia non est iniungenda valenti,& nolenti,& restituere violenter ablata,vel damna manifestè illata:nisi restituat,vel securitatem de restituendo præbeat.*
3 *Satisfacere,vel plenè de satisfaciendo cauere paria sunt in foro pœnitentiæ.*
4 *Pœnitentia penitus denegatur ei,qui etiam de vno delicto negligit satisfacere.*
5 *Pœnitentia non negatur in morte non valenti satisfacere: nisi in vita potuit,& neglexit.*
6 *Pœnitentia parum prodest,si peccator in vita potuit satisfacere, & contempsit.*
7 *Sepultura aliquando denegatur,& non sacramenta ecclesiastica.*

SVper. Manifestus raptor, vel ecclesiæ violator si restituat, vel de restituendo caueat in vita,hoc primò:& in morte, hoc secundò: ad pœnitentiam,& sepulturam admittitur.si verò in vita cauere non vult,cum possit:sed in morte,cũ non pôt:clerici illius sepulturæ interesse non debent.hoc tertiò.¶†† No. pœnã canonicam infligendam raptoribus,& ecclesiarum violatoribus: & hoc in foro pœnitentiali.In foro verò iudiciali violentiam inferentes in personis,& rebus.& violatores ecclesiarum maximis pœnis subijciuntur,vt l.si quis in hoc genus.C. de episc. & cler.& in l.extat.ff.vi bo.rap.¶†Secundò no.valenti,& nolenti restituere violenter ablata,vel damna manifestè illata; non est pœnitentia iniungenda:nisi restituat,vel securitatem de restituendo præbeat:ex quo colligitur,† q̃ quãtùm ad absolutionem obtinendam in foro pœnitentiæ paria sunt satisfacere:vel plenè de satisfaciendo cauere:secus in iudiciali, vt l.4.§.3.ff. de re iudic. ex ista autem cautione à sacerdote recepta quæritur actio illi,qui rapinam est passus.quod dic, vt no.in c.quãquam.de vsu.lib.6. ¶†† Tertiò no. q̃ penitus pœnitentia denegatur ei,qui etiam de vno delicto negligit satisfacere.de quo dicam.j̃.post glo.¶†Quartò no.q̃ pœnitentia non negatur in morte non valenti satisfacere: nisi in vita potuit,& neglexerit,vt in ver.qui autem. & intellige neglexisse, vt dicit tex.quando scilicet obstinata mente: puta, q̃ multoties restituere potuerit, & propter hoc fuit admonitus, & excommunicatus,& satisfacere contẽpsit,vt s̃.c.j. secundùm Io.And.qui sentit, q̃ in raptore requiratur admonitio.quod potest esse verum,quò ad forum pœnitentiale.de quo hic. secus in foro ciuili;quia fur, & raptor semper sunt in mora, vt ff.de condi.fur.l.in re furtiua. ¶†Quintò no.q̃ pœnitẽtia parum prodest,si peccator in vita potuit satisfacere,& contempsit:ipsum enim peccata dimittunt,& nõ ipse peccata.de pœni.di.7.c.si quis positus.¶†Sextò no. q̃ quandoque sacramẽta ecclesiastica non negantur:sed sepultura negatur. concedi tur ergo quod maius est:& quod minus est, denegatur. ¶Septimò no. q̃ corde contrito denegatur præsentia clericorũ in morte,& non sepultura ecclesiastica:non enim huic in vita satisfacere contemnenti, & in morte satisfacere nequeunti denegatur terra cemiteriata:sed præsentia clericorum,secundùm Io.And.quandoque autem denegatur vtrũque, vt in casibus cle.1.de sepul.¶Oppo.innuit tex.si quis petat pœnitentiam de quibusdam criminibus,& de quibusdam non: super omnibus pœnitentia denegatur.contra de pœni.& re.c. quod quidã.cum si.alle.in gl.2.gl.stat à contrario.q̃ super illo crimine,de quo emendam non fecit, denegabitur pœnitentia: sed super his imponetur.Host.dicit, q̃ de omnib. negabitur in casu huiusmodi.& sic speciale in detestatione criminis:regulariter autem standum est glo.quæ tangit ad quid prosit talis pœnitentia de quibusdam delictis,& de alijs non.& dic,vt in ea.& quod no.in d.c.quod quidam.in alijs delictis certum est,q̃ quis potest satisfacere de vno reliquo remanente:& similiter in absolutione ab vna excommunicatione, & non ab alia.quod dic,vt s̃.de offi.ord.c.ex parte.& l. quidam æstimauerunt.si cer.pe.& l.creditor. §. Lucius. ff.de vsur. & vide ad hoc,quod no.in reg.peccatum.de reg.iu.lib. 6. per Dyn. ¶Quærit glo. fin. de intellectu ver. quod si quis. de quibus debeat intelligi.dicit,q̃ de illis,qui nec in vita, nec in morte volunt satisfacere.& hoc placet Gof.& Io. And.

S V M M AE.

1 *Pœna excommunicationis infligenda est pyratis spoliantibus, vel capientibus fideles nauigantes ex honestis causis.*
2 *Capere & spoliare paria sunt quò ad pœnam.*
3 *Spoliantes,& naufragium patientes sunt excommunicati.*

EXcommunicationi. Primò excõmunicari iubet eos,qui capiunt, vel spoliant fideles ex honesta causa nauigantes. Item excommunicat spoliãtes naufragos: nisi ablata restituant. secunda ibi [illi etiam.]
1 ¶† No.etiam primò pœnam excommunicationis infligendam pyratis spoliantibus,vel capientibus nauigantes ex honestis causis:secus autem si ex causis inhonestis:tunc enim paria delicta,&c.s̃.tit.1.c.penul.& vlti.furi enim furtum passo furti actio denegat̃,vt l.itaq; fullo.ff.de fur.& hoc quò ad pœnam ciuilem:sed quò ad pœnam criminalem delictum vnius non prebet immunitatem alij delinquenti: quia non relatis criminibus,&c.vt l.is qui reus,&c.ff.de pub.iud. ¶ Secundò
2 no.q̃ hic æquiparatur ille,qui spoliat:& qui capit: † ita quòd capere,& spoliare sunt paria quò ad pœnam. satis enim intelligitur quis aliquem spoliare,si detinet ipsum ligatum:etiam si in ipsius possesione ipsum sic ligatum detineat. casus est
3 nõ.in l.1.§.idem Iul.& §.pe.ff.de vi,& vi ar.¶†Tertiò no. q̃ qui spoliant,naufragium patientes, sunt excommunicati.& dicit Io.And.q̃ prima pars huius c.sit canon ferendæ sententiæ.secunda verò sit canon latę sententiæ:ita tamen, q̃ præcedat admonitio,vt dicit glo.& hoc probat vis verborum,& ratio diuersitatis patet secundùm eum,qui dicit,q̃ Papa solemniter excommunicat ter in anno omnes pyratas.& secũdùm hoc etiam primus casus esset canon latæ sententiæ,& hæc est pœna canonica:sed de iure ciuili isti raptores aliquarum rerum,de incendio,ruina,& naufragio durius puniuntur:& tenẽtur ciuiliter,& criminaliter,vt patet.ff.de incen.rui. & nau. per totum.& Auth.nauigia.C.de furtis.

S V M M AE.

1 *Iudex laicus potest delegare episcopos ad causas criminales, & ad ciuiles.*
2 *Ordinarius potest cognoscere de causa,tanquam delegatus.*
3 *Iudex,qui non censetur competens in pœna ordinaria, censetur competens in commutata,quæ eius loco succedit.*
4 *Pœnæ plures possunt imponi loco vnius pœnæ grauioris.*
5 *Iudex potest commutare pœnam iuris.*
6 *Clerici ex delegatione non possunt imponere pœnam mortis.*
7 *Causæ meri imperij possunt delegari de iure canonico.*

In

IN archiepiscopatu. Ex delegatione principis de raptu,& alijs criminibus præter pœnam sanguinis possunt episcopi iudicare.communis diuisio. secunda ibi [consultationi.] & hæc distinguitur secundùm membrum
1 ibi [si verò.] ¶††Not.primò,q̃ iudex laicus potest delegare episcopos ad causas criminales,& multò magis ciuiles.idem econuerso.quod dic,vt s̃.de iud.c.decernimus. ¶†Secundò
2 not.q̃ ordinarius quandoque cognoscit de causa, tanquam delegatus.& cum ista commissio facta fuerit sub nomine dignitatis,videtur realis,& non personalis.s̃.de offic.delega. c. quoniam abbas.& cum fuerit commissa vniuersitas causarũ criminalium,videtur potius commissio iurisdictionis ordinariæ,q̃ delegatæ.iuxta no.in l.& quia.& l.more maiorum.ff.de
3 iurisd.om.iud.¶Tertiò no.q̃ ille,qui non censetur iudex cõpetens in pœna ordinaria,censetur iudex competens in commutata:quæ eius loco succedit:l.cèt pęna sic alterata dicatur venire vigore eiusdem l.vt l.hos accusare.§.omnibus.ff.de accu.per Barto. contra.l. qui.§.qui iniuriarum.ff. si quis cau.
4 ¶††Quartò no. q̃ loco vnius pœnæ grauioris possunt plures aliæ imponi: vt sic plures minores correspondeant magnæ pœnæ.commutatio enim pœnæ non debet fieri passim: sed exigit causæ cognitionem,vt l.quid ergo. §. pęna grauior. ff.
5 de his,qui no.infa.¶††Quintò no.q̃ iudex potest commutare pœnam iuris.de quo.j̃. de pęn. c. dilectus. & s̃. de consti.
6 c.primo.per Inno.¶††Sextò no. q̃ clerici ex delegatione non possunt imponere pœnam mortis: & similiter no possunt iure ordinario:sed debent alijs demandare,vt in c.fin.j̃. ne cle.
7 vel vo.lib.6.& dic,vt in Spec.tit.1.§.fi.ver.item q̃ est delegatus. ¶††Septimò not.q̃ de iure canonico causę meri imperij delegantur.& quæ dicantur causæ meri imperij,& quæ mixti,& quæ simplicis iurisdictionis.dic vt s̃.de offi.lega.c.quod sedes.vbi dixi.

S V M M AE.

1 *Pœnitentia non est deneganda alicui,quantuncunque sit grauis peccator.*
2 *Incendiarij ecclesiarum sunt ipso iure excommunicati: à qua sententia non absoluit alius,quàm Papa,nisi in mortis articulo.*
Et an sint in cemiterio sepeliendi.nu.3.
4 *Hæredes tenentur ex delicto defuncti.& nu.5*

IN literis. Incendiarius etiam in morte pœnitens debet in cemiterio sepeliri: & ad satisfaciendum compelentur hæredes.communis
1 diuisio.secunda ibi [qua propter.] ¶† Not.primò, q̃ quantuncunque aliquis sit grauis peccator,non est sibi petenti pęnitentia deneganda:etiam si not satisfecerit. & dicit text. q̃ à capellano suo fuit absolutus. ab extraneo enim non posset absolui,vel ligari,nisi de licentia proprij sacerdotis,& nisi de
2 casu necessitatis.de pęni.& re.c.ois. ¶††Secundò no.q̃ incẽdiarij ecclesiarum sunt ipso iure excommunicati:à qua sentẽtia non absoluit alius,q̃ Papa,nisi in mortis articulo, vt j̃. de sen.exc.c.tua nos.& c.conqueti.& vide quod no.in c.cum sit generale.& c.conquestus.de senten.exc.eo.tit.c.eos.lib.6. &
3 vide quod ibi no. ¶††Tertiò no.q̃ incẽdiarij ecclesiarum ad pęnitentiam recepti sunt in cmiterio tumulandi. quod intelligitur de occulto:secus de manifesto.s̃.e.c.sup eo. ¶†Quartò
4 no.q̃ hæredes tenentur ex dlicto defuncti, etiam si cum eo fuerit lis contestatata:vel nihil ad eum peruenerit. quod dic, vt s̃.de sepul.c.fi.& l.j.de pria.delic.per Bar.& 12.q.2.c.epi
5 scopus,qui filios.¶††Quintò no.q̃ hæredes tenentur satisfacere de delictis defunctorũ iuxta facultatem bonorum.qd̃ glo.intelligit verum esse,si scit inuẽtarium: aliàs tenetur insolidum,vt in gl.pe.fortè eẽt dicendum,q̃ de iure canonico hæres non faciens inuentaium non tenetur vltra vires hæreditarias.de quo p Bar.& Bl.ff.de acq.hære.in ru. & in l.hãc. de sac.san.ecc.per eosdem in repetitionibus suis.¶Op.& videtur,q̃ incendiarius non debuerit absolui, postquam erat offensa manifesta,vt j̃.de ver.sig.c.ex parte.so.speciale in eo, qui moritur:cui etiam,si non satisfecerit, pęnitentia non denegatur,vt hic.si tamen conualuerit,& non soluerit, reincidit ipso iure,vt d.c.eos.

S V M M AE.

1 *Raptor cum rapta matrimonium contrahere potest:post cuius confirmationem alter,sine alterius licentia monasterium ingredi non potest.*
2 *Raptus non committitur in volentem.*
3 *Raptus non potest esse, vbi matrimonium est perfectum.*
4 *Contradictio parentum nihil operatur,quominus maritus possit rapere vxorem suam.*
5 *Vir non habet potestatem sui corporis:sed econtra.*
6 *Vxor sine consensu viri non potest ingredi monasterium: vel aliter cõtinentiam profiteri.*
7 *Matrimonium non dissoluitur:licèt intercesserit violẽtia ex parte violentiam inferentis.*
8 *Matrimonium carnale præcedens dirimit subsequens coniugium spirituale.*
9 *Confessioni mulieris statur contra matrimonium spirituale. & nume.10.*
11 *Matrimonio carnali in dubio quare sit magis fauendum, quàm religioni.*

1 CVm causa. †Raptor cum rapta matrimonium contrahere
2 potest:post cuius confirmationem alter sine alterius licentia religionem ingredi non potest.& in prima decisa consultatio.In secunda responsio ibi [respõdemus.]quę tria facit.prima respondet de raptu cum redditione causæ.secunda ibi [præterea de ingressu.] & causam etiam reddit.
2 tertia ibi [non ergo.] de vtroque concludit.¶††No.primò, q̃ in volentem non committitur raptus. fuerat enim mulier ista volẽs:& hoc de iure primo.de iure vero.Cod.secus est:nã etiam in sponsa volente raptus committitur,vt l.1.circa medium.C.de raptu virg.potest ergo quis de iure isto exponere se,vt rapiatur: & hoc est,quando subest titulus in eo, qui rapitur:puta quia vxor.vbi verò non subest: an possit quis exponere se rapturæ verberibus,vulneribus,vel tormentis:siue fideiubere pro reo mortis de iudicio sisti. non videtur; quia non est dominus membrorum suorum, vt l. liber homo.ad leg.Aquil.tangit de hoc Bar.in l.interdum.§.qui furem.ff. de fur.& l.neminem.C.de exhi.reis.per Cy.facit c.scienti,& volenti.de reg.iur.lib.6.¶Sextò no.aliam rationẽ in tex. p quã non dr̃ iste rapuisse:quia eam despõsauerat. & postea cognouerat.sponsalia ergo sequentia p carnalẽ copulã non purgarent raptũ pcedentem. & hoc vult ius ciuile, cui contradicit ius canonicũ,vt j̃.c.proxi.vult igitur hæc litera, † q̃ vbi ma-
3 trimonium est perfectũ,ibi non possit esse raptus:quia in marito,& vxore est reciproca possesio:quæ si cui subtrahitur, potest propria auct. ingredi,scilicet apprehendẽdo: sicut in alia re inuasa contingit,vt l.clã possidere.§. qui ad nundinas. de acqui.pos.quæ quasi possesio non deprehenditur, vbi trã sponsalia præcesserunt:ideò cadit raptus de iure ciuili,vt d.l. 1.de rap.vir.& facit quod no.Inn.in c.ex parte.de resti. spol.
4 c.ex cõquestione.eo.tit.¶††Tertiò no.q̃ contradictio parentum nihil operatur,quominus maritus posit rapere vxorem suã:licèt ergo perẽptoriè possint agere cõtra illos, qui filios inuitos,vel volentes detinent,vt plenè no.in l.1.§.per hãc. ff. de rei ven.& qd̃ no.de cõuer.infide.c.licèt.tã secus est,cũ maritus accipit ab eisdem vxorem suã: quia fortius est ius mariti,q̃ patriæ potestatis: à qua ptãte filij cõiugati subtr.huntur quò ad operam,& carnis debitũ,vt l.si vxorẽ.C.de condi.in-
5 fer.¶Quartò no.in ver.pterea.†q̃ vir non habet potestatem

sui

fui corporis:sed ecōtra. & sic est reperire possessionē actiuā,
& passiuam:quia possidet,& possidetur,ar. cōtra. ff. de acq.
pos.l.cum hæredes.§.i.vbi nō potest intelligi aliquis posside
re,qui ab alio possidetur. & aduertendum , ꝙ ista reciproca
possessio mulieris,& non viri non perditur: licèt vnus ipsorū
ipsam possessionē interrumpat, & alium priuare velit : & sic
potest qñcunq; propria aucto.apprehēdi. quinimo & si vnus
ab alio animo deserendi recesserit,non amittit talem posses-
sionem,vt no.s̄.de diuor.c.significasti. est; ergo ista possessio
aliter regulata,quàm possessio rerū mobiliū , & immobiliū:
quæ solo animo perduntur,etiam si alij non quæratur , vt l.si
me in vacuam.de acqui.poss.& idem, quod in illa, contingit
in possessione seruorum,quæ difficilius perditur , vt l.si rem
mobilē.de acq.pos.& l.4.§.per seruum,qui in fuga.e.c.& qđ
6 no.Inn.s̄.de seruis non or.c.1.¶†Quintò no. ꝙ vxor sine cō
sensu viri non potest ingredi monasterium:vel aliter continē
tiam profiteri præter monachatum : puta in domo propria.
quod dic,vt s̄.de conuer.coniug.c.ex parte.2. cum consensu
aūt viri,an posset ingredi,vel profiteri cōtinētiam:distingue,
vt s̄.de conuer.coniu.c.cum sis.& c.vxoratus. & si consensis-
set maritus:an possit mulier postea pœnitēdo egredi:vel de-
bitum petere.dic,vt s̄.de reg.c.statuimus.& c.ex publico.
¶Sextò no.in ver.non ergo,ꝙ licèt ille,qui dicit ius sibijpsi ,
priuetur debito,& cadat à iure suo,vt l.extat.ff. quod metus
7 causa.& l.si quis in tātam.C.vnde vi.†secus in matrimonio,
in quo licèt intercesserit violentia: non dissoluitur vinculum
matrimonij ex parte violentiam inferentis. cum enim sit de
iure diuino per constitutiones principum, & summorū pon-
tificum,dissolui non pōt,vt c.inter corporalia.s̄. de trāsla. ad
8 hoc vide,quod no.in d.c.ex publico.¶Septimò no.† ꝙ præ-
cedens matrimonium carnale dirimit subsequens spirituale
coniugium.& hoc est,quod dicit[si præcessisset.] &c.quid er
go præcesserit,vel subsequutum fuerit, in dubio videretur iu
dicandum pro carnali,vt no.hic Io.An.& facit quod no.& di
xi.s̄.de spon.duo.in rubri.post Host.& quod no.Bar.in l.non
9 solùm.§.sed vt probari.de ope.no.nun.¶†Octauò no.ꝙ con
fessioni mulieris statur cōtra matrimoniū spūale:si cā fuit in
fauorem carnalis matrimonij.quod argumentum gl.pe.reuo
10 cat in dubiū,an sit verum,† ꝙ sola cōfessio mulieris sufficiat
ad spūale coniugium dirimendum. & glo.sentit , ꝙ tali con-
fessioni stetur,qñ constat de matrimonio aliter,q per confes
sionem:& per confessionē constat de copula.tali enim con-
fessioni bene statur in præiudicium spūalis coniugij subse-
quentis.& ita intelligit gl. istum text. Si ergo non constat de
matrimonio contracto ante ingressum religionis:non stare-
tur confessioni mulieris in præiudicium matrimonij spūalis.
sed huic intellectui gl.obstat ista Decre.quæ vult, ꝙ sufficiat,
vel confessio mulieris,vel probationes viri.quod patet per di
ctionē,vel:ad cuius veritatem sufficit alterum esse verum , vt
c.inter cæteras.s̄.de rescrip.sed quidam exponunt , vel, pro,
&,vt.ff.de ver.sig.l.sæpe.& quod no.30.q.vl. §. his ita. & hoc
sentit Ala.ꝙ hic alia adminicula adiuuabant mulieris confes
sionem.Host.super isto articulo in spūali,& carnali matrimo
nio,qñ alter coniugum contra carnale,vel spirituale cōiugiū
confitetur:an sit standum tali confessioni.breuiter sic distin-
guit.aut cōstat, ꝙ oīno intendit ad separationē matrimonij,
contra quod confitetur:& non statur suæ confessioni,vt in c.
super eo.de eo,qui cog.consan.vxo.suæ. aut constat, ꝙ nullo
modo vellet matrimoniū separari,contra qđ confitetur, vt s̄.
de præsum.c.tertio.& statur confessioni suæ, vt s̄. de despō.
impu.c.attestatio. & in isto c.in quo mulier stabat pro matri
monio spūali contra virum stantē pro matrimonio carnali ,
vt patet ibi in prin.[cū causam,quæ inter e.&c.] & in fin.ibi
[consortium declinare non poterit.] & est ratio in vtroque
casu:quia cuique contra se creditur,cum confitetur cōtra id,
quod intendit.14.q.2.§.1.ad hoc:de cōuer. coniu.c. ex par-
te. 2.aut dubitatur:& tunc si fama,& sufficiētia adminiculata
confessionem adiuuāt,ei statur.35.q. 6.c.si duo.& s̄.de præ-
sump.c.tertio.his deficientibus videtur in dubio pro carnali
matrimonio contra spirituale religionis vinculum iudican-
dum,ar.in eo,quod leg.& no.in preal.Dec.c.ex parte.& hoc
est verū quò ad ipsum matrimonium carnale: cui magis isto
casu fauetur,q̄ religioni:secus autem quò ad bona,sm̄ Inn.&
11 Vin. ¶†Sed hic quæritur. quare magis in dubio est fauendū
matrimonio carnali,q̄ religioni.dicit Host. ꝙ plures sunt ra-
tiones.prima quia sic scriptum est , vt l. prospexit. qui , & à
quibus.secunda quia quodam respectu vinculum ipsum est
fortius.de trāsla.c.2.tertia.quia in eo vertitur vtilitas reipubli
cæ:in qua includitur vtilitas priuata.ff.sol.ma.l.1. de frigi. c.
si.In vinculo verò religionis versatur vtilitas rei priuatę:tunc
enim publica præferēda.de regula.c.licèt.§.illa semp.& hæc
ratio infert,ꝙ si episcopus petitur in maritum:in dubio iudi-
candum est contea mulierem,vt in dictis iuribus. s̄. de renū.
c.nisi.§.nec putes.quarta rō, quia melius est illos taliter ex-
pedire,q̄ illos, vel illorum alterum manere aliter impeditos.
s̄.de rest.spo.c.literas.dicit autem Host.alios dicere contra-
rium. s. ꝙ in dubio pro spūali religionis vinculo iudicarent:
quibus dicit contradicere hanc literam euidenter , & quod
no.in summa de conuer.coniu.§.& vtrùm.ver.quod si mari-
tus.& se.& in summa de eo,qui cog.consan.vx.suæ.§. & quid
iur.ver.illud no.& se.

ADDITIO.

a ¶Cuius confirmationem Mulier rapta, quæ postea consensit raptori , an poterit iure suo repetere virum suum.& an ille cogetur eā recipere. vide latè Io.de Tur.cre.in c.non satis.34.q.5.

SUMMAE.

1 *Raptus vitium purgatur,rapta postmodum adhibente consensum.*

1 ACcedens. † No. ꝙ purgatur vitiū ra
ptus,rapta postmodū ad-
hibente consensum:sicut & metus purgatur per
subsequentem consensum,vt s̄.quod me. cau.c. primo.& vi-
tium rei,si res vitiosa in potestatem domini reuertatur , vt l.
sequitur.de vsur.& hoc quod dicitur in hoc cap.habet locum
de iure isto:secus de iureciuili. vbi non tenet matrimonium
cum raptore,etiam sponte contractum,vt C. de rap.vir.l. 1.
ver.nec sit difficultas.& in illa l.istis raptoribus virginum,si-
ue monialium viduarum,& honestarum dominarum capita-
lis pœna imponitur:& etiam præbentibus sibi auxilium , vel
fauorem.& aliqua de no.ibi dixi.s̄.eo.c.1.

De Furtis.

SUMMAE.

1 *Furtum quid sit.*
2 *Actio furti datur ad duplum:si es furtum non manifestum:sed si ma-
nifestum,ad quadruplum.*

DICTVM est s̄.de raptoribus,qui etiā furti
tenentur, & grauius delinquunt : quia nul-
lus improbior fur,quàm raptor.Insti. vi bo.
rap.in prin.sequitur videre de furtis, & rapi
nis.habet de materia.14.q.5.& 6.12.q.2.3.
& 4.6.q.3.c.placuit.de pœn.di. 1.c.vulgaris.
& l.aut facta.congruit rub.de peu.cle.c.inquirendum.de ho
mi.c. 2.de sor.c.3.de delic.pue.cj. facit de consti. c.2. lib. 6.
Host.in summa addit ad hanc rubricam alias materias con-
nexas huic tit.de fur. scilicet rub.de ser.cor. de cond. fur. de
l.Fla.de plagijs.de crimi.sac.& ad leg.Iul.pec.Istę rubricæ ha
bentur.C.& Dig.quas vt clarius tu simplex canonista intelli
gas,nec ignores subiectū:pmitte† primò, qd sit furtū . & dic
a ꝙ furtū est a cōtrectatio rei alienæ fraudulosa, inuito dño,lu
cri faciendi gr̄a facta:vel ipsius rei,vel ēt vsus eius,siue posses
sionis,vt ff.de fur.l.j.singula aūt verba ipsius diffinitionis ex-
pone,vt no.Azo in sum.de fur.in prin.& ibi vñ dicatur furtū:
cui deť actio furti: cōtra quē, & in quātū.& qualiter sit actio
de his. & plenè actio serui corrupti datur , qñ seruus alienus
corruptus est. corrumpitur aūt siue de bono fiat malus : siue
de malo deterior : & hoc fit psuasione.quod dic, vt ff.de ser.
cor.q̄ actio locum hēt,ēt si filius,vel filia corrumpa.t,ut no.
Azo in sum.ad fi.de fur.& ser.cor.& sunt istæ actiones pena
b les:† qa actio furti datur ad duplū,si est furtū nō manifestū .
si aūt manifestū,datur ad quadruplū . condictio aūt furtiua
non est pœnalis:sed rei psecutoria,qñ à fure volo recupera-
re rē ipsam,& non agere ad psonā.& ista est alterius naturę,
q̄ si agatur ad pœnā.qđ dic plenè p Azo.in sum.C.de condi.
fur.& ff.de cond.fur.p totum. Est alia actio furto satis proxi
ma.s.vi bon.rap.q̄ hēt locum in rebus mobilibus, vel se mo-
uentibus:& cui detur,& contra quē,& intra quantum tp̄s,&
in quantum,& qualis sit actio,& in qbus differat ab actione
furti.dic ut p Azo.in sum.ui bon. rap. lex Fauia de plagiariis
hēt locū,cum qs liberum hoiem, vel seruum alienū sciens vē
didit:vel ex alia cā alienat. Item si qs ser uo alieno suasit,vt à
dño fugiat,vt ff.ad leg.Fla.de pla.l.j.& C.e.ti.l.j. & p totū . &
ibi p Azo.in sum.qñ locum habeat,& q̄ sit eius pœna,& quo
mō cōcurrat cum actione furti,& de ser. cor.Crimen pecula
tus locum hēt p pecunia intercepta,vel quoquo mō conta-
minata,miscendo ferrum,vel si.Idē in sacra,ut in uasis eccle-
siæ.Idem in religiosa,vt in ornamentis sepulchri.In tali ergo
pecunia publica,hoc est ciuitatis Romanæ, cōmittitur pecu
latus:sed in pecuniis interceptis alterius ciuitatis,vel priuati
cōmittitur furtum.quod dic.vt C.de crimi.pec.in sum. Azo.
vbi etiam quæ sit eius pœna.& ibi in sequenti rub.de crimi-
ne sacrilegii:cōmittitur enim, qñ sacrum de sacro aufertur ,
ut ibi per Azo.in summa. & ff.ad l.Iul. pecu. l. sacrilegii . vbi
de pœna talium.

ADDITIO.

a ¶Furtum est. Adde Inst.de ob. quæ ex deli.nas.§ furtum.Bar.& Doct.in l.j.ff.de fur.& latè in Spec.e.ti.

SUMMAE.

1 *Furans hominem, & vendens,grauius punitur,q̄ si furatus fuisset a-
liam rem priuatam.*
2 *Qualitas rei,in qua delinquitur,aggrauat pœnam.*

1 QVi †No.j.ꝙ grauius punitur,qui furatur ho-
minem,& uendidit,q̄ si aliā rem priuatā :
pro alio.n.furto non imponitur pœna mortis , vt
in Auth.sed nouo iure.C.de furt. & eadem pœna est de iure
ciuili.s.capitalis.vt C.ad leg.Fla.de plag. & intellige hūc tex.
de eo,qui furatur hoīem liberum.si autem seruum,habet lo-
2 cum pœna furti,& serui corrupti,vt dicit glo.† qualitas ergo
rei, in qua delinquitur,aggrauat pœnam,vt patet in ti. supra
enumeratis in rub.& aduerte,quia tex.iste dicit [vendidit.]
quod verbum latè intelligas:vt comprehendat omnem con-
tractum,per quem transfertur dominium , vt no.in l.2.C.de
vsucap.pro empt.& l.sicut.§.venditionis.ff.quib. mod. pign.
vel hypo.sol.

SUMMAE.

1 *Fures,& latrones an sit licitum occidere in flagranti crimine.*
2 *Orandum an sit pro illis,qui in scelere sunt occisi.*
3 *Pn̄ia non debet denegari malefactoribus pœnitentibus, & damnatis
ad mortem.*
4 *Confiteri pōt quis alteri,q̄ presbytero,in casu mortis.*

1 FVres †No.j.ꝙ fures , & latrones qñq; in ipso
flagrāti crīe occiduntur.qđ an liceat.dic
vt s̄.de homi.c.2.& 3.vbi ēt no.in quo differunt fur,
& latro.de quo Ab.posuit talem versum.
Fur latet in furuo:latro se contulit ultro.
2 ¶†Scđò no.an sit orādū p istis,q in scelere sunt occisi. & di
cit,ꝙ nō.qđ intellige,qñ i eis nō apparuerūt signa pnīę:aliàs
nō dēret eis sepultura,& oro ecclesiæ denegari,vt j. de sent.
3 ex.c.à nobis 2.nec valeret cōsuetudo cōtraria.s.† ꝙ malefa-
ctoribus pœnitētibus,& dānatis ad mortē pnīa negareť , vt i
4 cle. cū scđm. de pœ.& re. ¶†Tertiò no.ꝙ in casu necessita
tis pt qs cōfiteri alii,q̄ psbytero,& ēt laico, vt in gl.& an tūc
ab ipso possit absolui.dic vt s̄.de of.or.c.pastoralis.

SUMMAE.

1 *Furans pp necessitatem famis , vel nuditatis an sit immunis à pœna
in foro iudiciali.*
2 *Furari quare magis sit licitum necessitatis tempore : quàm mulieri
fornicari.*
3 *Pœnitentia omnis hodie est arbitraria.*
4 *Fur est obligatus ad pnīam, ēt post restitutionem.*

SI quis. Iste tex. determinat quid iuris in foro
pnīæ:an pœnitere,& ieiunare cogatur .
1 †sed q̄ritur qd in foro iudiciali,an q pp necessitatē fa
mis,vel nuditatis furatur,sit immunis à pœna. vr̄ ꝙ nō ; quia
pp necessitatē nō dēt eligere vitā turpē, vt ff.de ritu nup.l.pa
lā.§. non est.gl.sentit contrariū,ꝙ ēt furari liceat dicto casu:
sicut & occidere,cum aliter se tueri nō pt,vt in cle.j.de hom.
hoc.n.casu necessitatis multa alias phibita conceduntur . &
pcipuē vsus rerū:tali.n.tpe oīa sunt cōicanda, de iure natura
li,& ciuili.vt Inst.de re.di.§.j.& 2.no.47.di.c.sicut hi.dr̄ ergo
dicto casu necessitatis vti re cōi,& ad vsum destinatum,cum
Deus oīa hoīm gr̄a cōparauit , vt ff.de vsu.l.in pecu.ergo nō
dr̄ iste talis in dolo,si vtitur re cōi, qñ poterat credere in tali
necessitate dñm pmissurum, & peccare mortaliter,vbi nega
ret,vt c.sicut hi.& 86.di.c.pasce.& ff.p socio.l.meritò.& hoc
casu pt monachus sine licētia plati dare eleemosynā.de quo
12.q.j.c.nō dicatis.& 16.q.j.cap.alia.vbi de hoc. ¶Quid de
monacho,q est in peregrinatione,vel in scholis de licētia ab
batis.Et qd de vxore,an sine licentia mariti faciat eleemosy
nā.tractat Ho.in sum.de pœ.& re.§.qbus,& qualiter. ver.qd
2 de facientibus eleemosynā.† Sed subiungit gl.rōnē drię,qua
a re magis necessitatis tpe licitū est furari a:& nō mulieri forni
cari.dic vt in gl.Io.An.dicit,ꝙ in necessitate q furatur,dicit
vti,& frui re ppria:iō excusat,vt dictū est. sed humana crea-
tura nō venit in fructu.vt Insti.de rer.di. §.in pecudū. in qua
ēt attenditur diuinæ pulchritudinis reuerentia. C. de pœ.l.si
qs.Itē carnalis cōmixtio sine pctō plurimum fieri nō pt:vsus
verò aliarū rerū nō solū sine pctō cōicat:sed ēt,q eas in sup-
ma necessitate non cōicant,mortaliter peccant,vt d.c.pasce.
Si verò pcisē inuita mulier cognoscať:non solùm excusatur:
imò & corona(si virgo fuerit) duplicatur.32.q.5.c.j.2.& 3.
scđm Ho.q remittit ad summam.eo.ti. §.2.uer.sed quare.&
3 se.¶†Vltimò no.de ista pnīa.hodie est arbitraria oīs pnīa.j.
4 de pœ.c.3.& c.Deus,q.dicit ēt hic , † ꝙ fur est obligatus ad
pnīam,ēt post restitutionem.& vide quod no.in cle.j. de vsu.
& in summa.de pœ.§.fi.

ADDITIO.

a ¶Licitum est furari. Adde latè.Io.de Turre cremata in c. discipulos. de conse di.5.

SUMMAE.

1 *Fur non solū punitur:sed ēt ille,qui à fure partem recipit.*
2 *Conscius furti tenetur,si non indicet furem.*
3 *Furem an quis teneatur indicare.*
4 *Scholaris amisit librum : credit, ꝙ sit in domo alterius.an ad eius re-
quisitionem iudex faciet perscrutari in domo illius talis:& ape-
rire scrinium.*

5 *Res furtiua an eo, ꝙ reperitur penes aliquem, præsumatur ipsam subtraxisse: nisi doceat à quo habuerit eam.*
6 *Fur si desiit possidere rem subtractam, an ad aliquid teneatur.*
7 *Res furtiua, si reuersa est ad furem (quia fortè ille, in quē alienauit, cōmodauit eam sibi: vel deposuit) cui teneatur eam reddere, vel vero domino, à quo eam subripuit, vel deponenti.*

1 QVi cum fure. †No. primò, ꝙ non solùm fur: sed etiam illo, qui à fure partem recipit, punitur: interuē tu. n. nouæ contrectationis noua oritur furti actio. & furtum committit, qui rem scienter recipit alienam, vt l. 1. C. de fur. & de vsuc. pro empt. l. 1. & l. si vt certo. §. quinimò. ff. commo. vbi habens dominus voluntatem ad vnum v-
2 sum. si vtitur ad alium, committit furtum. ¶Secundò not. †ꝙ conscius furti tenetur, si non indicet furem. & aduerte, ꝙ licet teneatur: non tñ est fur: sicut dicimus in præstante opē, vel cōsilium, vt l. is qui opem. ff. de fur. & l. qui furem. eod. tit. vbi de isto cælante. & an teneatur indicare. de quo dicam. ĵ. post glo.
3 ¶Quæro ergo. †an quis teneatur indicare furem. glo. dicit, ꝙ non, de iure ciuili: sed de iure canonico secus, vt hic. Idē Bart. Brix. 1. q. 1. §. ex his verbis. circa prin. Host. dicit, ꝙ sm̄ vtrūq; ius quilibet compellitur indicare per officium iudicis: & ad hoc pōt cōpelli. à parte ergo, vel à iure non cogitur: sed à iudice sic: & hoc tenet Bar. Brix. in d. §. qui furem. & remittit ad no. de hoc in l. idē. §. si tibi indicium. ff. de condi. ob tur. cām. & in l. ciuile. C. de fur. & vtrum possit recipi pecunia pro indicio. dic ꝙ sic, gratis oblata, & sine exactione. de simo. c. dilectus. & no. in summa. e. ti. sub rub. de condi. fur. §. fi. vers. illud
4 sciēdum. ¶†Secundò quæro. scholaris amisit librum: credit, ꝙ sit in domo alterius: nunquid ad eius requisitionem iudex faciet perscrutari in domo illius talis, & aperire scriniū? vr̄ ꝙ sic: quia præsidalis officij est requirere fugitiuos, vt l. requirendi. C. de ser. fu. & eadē rō est in rebus subtractis, quæ in seruis fugitiuis, qui etiam furtum sibi faciunt, vt l. 1. C. de ser. fugi. ergo idem ius, vt l. à Titio. de ver. ob. Ia. de Ra. & Pet. dicunt contrarium in alijs rebus. & est speciale in seruis, & similibus, qui ex certa scientia dolum possunt committere, vt in vxore, quæ fugit ad domum scholaris: sed in alijs rebus, quæ sui dolosita te se non perdunt, secus: quia [pompa rei familiaris.] &c. vt. C. qñ, & quib. quar. pars de. l. 2. li. 11. de metal. & metal. l. quosdā li. 11. vbi probatur aptè, sm̄ eum. & hoc intellige verum, nisi iusta prēsumptio iudicē moueat in contrarium, sm̄ Mar. de Fan. nā præsumptio facit operari ea, quæ aliàs nō fierent. C. de qō. l. 1. & de fal. l. satis apertè. & hoc not. Cyn. in d. l. requirendi.
5 ¶†Tertiò quæro an eo, ꝙ reperitur penes aliquem res furtiua, pſumatur ipse subtraxisse, nisi doceat à quo habuerit eā.
6 dic, vt no. in l. inciuilē. C. de fur. ¶†Quartò quæro post Inno. fur rem ab eo subtractam desijt possidere, & peruenit postea ad tertium. quæro, an fur ad aliquid teneretur. dicit Inno. ꝙ si habet vnde restituat, tenebitur ad æstimationem: in hoc bene dicit quia si ēt perijsset res ipsa, teneretur de casu fortuito, pp ter moram, in qua fur semper dicitur esse, vt. ff. de condi. fur. l. in re furtiua. vtrùm autem recepta estimatione à fure, possit ēt agere dominus contra illum, in quē alienatio facta est. dic
7 per Dyn. in reg. pro possessore. de reg. iur. lib. 6. ¶†Sed vlterius quæritur. pone, ꝙ res est reuersa ad furem (quia fortè ille, in quem alienauit, commodauit ipsam sibi, vel deposuit) quero cui teneatur reddere, vel vero domino, à quo subripuit: vel huic deponenti, vel commodanti. dubium facit quia vterque ad huius rei restitutionem tenetur domino, quia subtraxit isti alij: quia deponendo secum contraxit: quando ergo cōcurrit verus dominus, & tertius, qui super re contraxit: cui debeat fieri restitutio, dubitatur. rñ. si in iudicio concurrunt verus dominus, & deponens: tunc potius vero domino est restitutio facienda, vt est casus in l. bona fides. ff, depositi. & aduerte, quia l. illa loquitur, cum ille, qui deposuit, erat fur: si autem esset possessor bonæ fidei, non credo dm̄ venientē ex transuerso, ꝙ impediret restitutionē, vt in Aut. sed iam cautum. C. deposi. facit l. si quis emptionis. C. de pscrip. 30. vel 40. an. Si aūt extra iudicium concurrunt verus dns, cui subrepta est: & ille, qui furi cōmodauit: cui debeat fur restituere, distinguit Inn. ꝙ aut ille emit à fure: vel aliter bona fide recepit: & tunc debet sibi restituere, vt d. Auth. sed iam cautum. aut mala fide recepit: & tunc sunt tres opin. prima, quòd teneatur restituere vero domino. Ille enim, qui mala fide receperat, ad hoc tenebatur, vt C. eod. tit. l. 2. ergo iste restituendo vtiliter negotium suum gessit: & ideò cogitur hr̄e ratum, ut l. sed an ultro. §. 1. de neg. gest. & l. at qui natura. §. cum me absente. de neg. gest. nam multa beneficia præstātur inuitis. 45. dist. c. de Iudæis. & 4. q. 4. c. ipsa pietas. Alij dicunt, quòd hoc est uerum, nisi uideret sibi, uel suis graue periculum immine re: tunc enim illi, à quo habuit, restituere tenetur, ut d. Auth. sed iam cautum. Tertij dicunt, ꝙ nec uni, nec alij restituat: sed occupanti dimittat. & hoc est uerum, qñ à nullo habuit: si aūt habuisset ab aliquo: tunc, nisi timeret graue periculū, dño restituat: aliàs illi, à quo habuit cām: ita cōcludit Inn. & prædicta no. cum duo concurrūt super petitione eiusdē rei, quis alter alteri præferat. facit ad materiā. c. cū super controuersia. de re iudi. & de resti. spo. c. ueniēs. & ff. so. ma. l. Titia.

S V M M Æ.

1 *Fur occultus post restitutionem, & pœnitentiam potest promoueri ad sacros ordines. & nu. 4.*
2 *Fur semper est in mora, & nunquam præscribit.*
3 *Rem repertam in loco publico non est licitum accipere.*
4 *Furans rem sacram de loco sacro non est excommunicatus.*
5 *Fur si rem subtractam in vno territorio contrectat in alio: an rōne nouæ contrectationis poterit ibi suspendi.*

1 EX literis. †Fur occultus post restitutionem, & pœnitentiam promouetur ad sacros ordines. cōis diui. secūda ibi [mādamus.] ¶No. primò, ꝙ qnq; exigit iste tex. vt iste fur ualeat promoueri. primò, ꝙ sponte cōfessus. secundò, ꝙ satisfecerit. tertiò, ꝙ nō sit infamatus. quartò ꝙ pœnitentiam egerit. quintò, ꝙ aliàs sit idoneus. ¶Secundò not. ꝙ minus cautè fuit iste calix dimissus in ecclesia. ex quo dicit Io. An. ꝙ tenebatur custos. de offi. archi. c. ea quæ. Vtrùm autem isto casu custos possit agere contra furem: uel ille, cui est res commodata, uel deposita, & sibi subtracta: & an ipsi domino teneatur. dic ut l. manifestissimi. C. eo. ti. ¶Tertiò no. ꝙ iste detinuit longo tempore rē sub
2 tractam: nec per hoc excusatur; †quia semper fur est ī mora, & ullo tpe nō præscribit, vt l. in re furtiua. ff. de condi. fur. & in reg. malæ fidei possessor. de reg. iu. li. 6. ¶Quartò no. ꝙ per satisfactionem quis desinit esse nocens quò ad facultatem promotionis, concurrentibus quæ in text. dicuntur: non autem quò ad pœnam sibi infligendam ratione talis delicti, ut l. qui
3 ea mente. ff. de fur. ¶†Quintò no. ꝙ non est licitum accipere rem repertam in loco publico, ut in ecclesia, quæ omnib. patet. similiter si reperiatur in alio quocunque loco. quia scire debet, quod suum non est, ad alium pertinere, ut l. cum quærebatur. C. unde ui. quid ergo faciet, qui reperit saccum pecuniē in uia, uel alias res pretiosas: an possit ipsas accipere sine metu pœnæ? dicit Io. And. quòd statim debet facere præconizari cuius sint, si uult excusari à furto: quia ille, qui accipit, redditurus, nō tenetur furti, ut l. falsus. §. solet. ff. eo. ti. & §. qui alienū. ubi no. Bar. si non comparet aliquis, qui asserat suam esse: an
4 sibi liceat retinere. ¶†Sextò no. quòd fur potest promoueri, si furtum non est manifestum: & tamen eo ipso, quòd est fur, est infamis infamia iuris, ut l. nō pōt. ff. de fur. sed dices: si cōfessus ē, quō pt̄ dici, ꝙ nō est manifestū: cū cōfessio faciat rē notoriā. ut s. de coha. cle. & mu. c. uīra. pt̄ dici, ꝙ ista nō
5 fuit cōfessio emissa ī iudicio, sed ī foro pnie. ¶Septimò no. ꝙ q furat rē sacrā (ut calicē) d loco sacro: nō ē excōicatus. qd patet; qa sine absolōe Papa mādat eū promoueri. nā si excōicatus esset,

esset, indigeret absolutione, licèt satisfecisset, vt no. in cle. j. de deci. & de æta. & quali. c. cū bonæ. facit quod no. s. de foro cō pe. c. cōquestus. & de sen. exc. c. cōquesti. ¶Octauò no. ꝙ ad ptātē promouēdi paria sunt egisse pniam totā: vel eius partē. facit. s. de tēp. or. c. ex literarū. & quia hic fit mentio de calice dimisso in ecclesia, & subtracto. quid de libro dimisso p scholarē in scholis: an eo subtracto, bidellus teneatur. vr̄ ꝙ si c: qa tenet de custodia, vt dixi. s. in 2. no. Bar. dicit, ꝙ qñq; scholaris assignat bidello librū spāliter, cū recedit de scholis: & tunc est videndū, cui librū reddit bidellus. aut. n. reddit famulo cōsueto, vel socio cōsueto. ita ꝙ non potest sibi culpa imputari, vt l. eum qui. §. fi. & l. argētum. ff. cōmo. Idē si dedit librū portāti aliquod signū, cui bidellus debuit verosimiliter credere. Sed si librū nō assignauit bidello, sed simpliciter dimisit ī scholis: an tūc bidellus teneatur. tex. vr̄ ꝙ sic. in l. j. in fi. l. nau. caup. sta. Sed certè ille ti. loquitur in nau. cau. & sta. spāliter, & cōtra ius cōe. vt l. 3. in fi. eo. ti. & ibi no. & l. qui vas. §. si ego. ff. de fur. vñ cū bidellus non sit de illis, de iure communi non tenetur. Sed Bar. dicit, ꝙ in eū dēt dari actio, sm̄ distinctio. l. dns horreorū. ff. loca. & C. loca. l. ex diui. ita no. in l. si qs vxor. §. apud Labeonem. ff. eo. ti. ¶Secūdò quæro. dr̄ hic, ꝙ dēt restitui calix ecclesiæ, cuius est. pone ergo, ꝙ dominiū rei subtractæ mutat de vno in aliū: pone. n. subtractus est mihi liber, vel equus, cuius est rei persecutio alteri cessa: vel ipso iure alij est quæsitū dñium per admittētem conditio. vt l. fundo. ff. ad l. falc. an illi nouo dño, vel antiquo dabit actio furti. dic, ꝙ licēt assidua contractatione nō oriatur noua actio furti: tamē oritur muta
6 tione personæ, vt l. si dominium. ff. e. ti. & ibi per Bar. †quid iuris, si rem subtractam in vno territorio, fur contractat in alio: an rōne nouæ cōtractationis poterit ibi suspendi: licèt ibi nō subtraxerit, &c. tenet ꝙ sic. quod no. & ibi per eum latius.

De vsuris.

S V M M Æ.

1 *Vsura quare sit prohibita.*
2 *Vsuræ an sint permissæ de iure humano.*

QVIA restitutioni subiacet vsura, sicut furtum, & rapina. 14. q. 4. cap. si quis vsura. Ideo post tractatum, &c. sm̄ Goff. habetur de materia 46. di. c. antepe. & vl. 47. di. p totū. & 14. q. 4. per totum. repetitur m 6. & cle. cōuenit rub. de iureiurā. c. 1. & c. debitores. & c. ad nostrā 1. & 2. & c. ex literis. de vita, & ho. cle. c. 2. de emp. & ven. c. ad nostram. de pig. c. illo vos. de excef. præla. c. inter. & hr̄ de materia in 6. de hære. c. accusatus. §. de quæstionibus. & in cle. dispendiosam. vbi in cā vsurarum proceditur sine strepitu, & fi-
1 gura iudicij. ¶Quærunt hic Doc. †quare vsura est prohibita. Inno. reddit aliquas rōnes. prima; quia pp vberiorem quęstū, qui prouenit ex vsura, hoīes ad ipsam attenderent, derelicta agricultura: & sic omnes pauperes perirent fame: cum non reperirēt pecuniam ad agriculturam mutuo à diuitibus: qui vel lēt securius, & sub pignoribus, & vsuris pecunias mutuare. secunda rō; quia subiacens vsuræ deducitur in egestatē, & paupertatem, quæ est periculosa: nisi sibi ex speciali dono Dei cōcedatur. vnde Salomon [pecunias, & paupertatē.] &c. 4. q. 3. ver. testium. tertia: quia in diligendo pecuniam vix euitat idololatria. 47. di. c. sicut. & c. oēs. quarta, qa est cōtra pietatē, & charitatem, qua quilibet proximo obligatur. cognationem. n. quandam inter nos natura constituit, vt. ff. de iusti. & iure. l. vt vim. ex his ergo concludit Inn. ꝙ nullo casu vsura est permissa, etiam si esset reperire casum, quo esset bonum fœnerari; quem tamen casum non esset possibile reperire, secundùm Inn. & alios. prohibetur ergo iste contractus vsurarum propter prædicta mala, quæ ex eo sequuntur: nam licēt ex alijs cōtractibus quandoque possint mala prouenire: non tamen ita frequenter. quod dic per Ioan. And. & vt in reg. peccatum. de regu. iur. lib. 6. in secundo ar. quæstionis. & ibi primò de diffinitione vsuræ. & hęc, quæ dicta sunt per Doc. intellige, ꝙ de iu
2 re diuino prohibitæ sunt vsuræ. † Sed hic quæritur. nunquid
a de iure humano vsuræ sunt permissæ. a vr̄ ꝙ nō: quia si lex Dei prohibet, Iustinianus seruus eius non potest concedere. quia durum est contra stimulum calcitrare. e contra vr̄, ꝙ permittatur; quia l. humana quandoque limitat l. diui. nam iuxta no. per Inn. in c. quæ in ecclesiarū. de consti. & c. cū oēs. gl. in Aut. ad hoc. C. e. ti. tenet, ꝙ non sint permissæ de iure humano. quidam dicunt, ꝙ aut vsuræ petuntur ex alio contractu, q̄ mutui: aut petuntur ex contractu mutui. primo casu sunt permissæ, vt. C. de rei vxo. act. l. 1. §. exactio. secundo casu quando ex cōtractu mutui: & non sunt permissæ. & ita intelligitur l. diuina [mutuum dātes.] &c. nisi in mutuo peterentur ratione damnorum: quia tunc possunt peti, vt l. si socius. ff. pro soc. Si autē peterentur ratione lucri in mutuo: tunc aut lucrum fuisset honestum, aut non. Ita dicunt isti. Ia. de Ra. tenet, quòd aliter iure humano vsurę sunt prohibitę, nisi debitor fuisset in mora. nec est verosimile, ꝙ lex diuina voluerit subuenire morosis, & delinquentibus. Alij dicunt, ꝙ Imperatores concedunt vsuras quodam respectu, quando resultat æquum. nam iura vna considerationе sunt iniqua: sed alia consideratione sunt æqua, vt C. de procu. l. exigendi. cum. n. ius diuinum prohibuit vsuras, æquum fuit iure illo. sed Imperator, qui hēt populū, & gubernationem mundi, vidit, ꝙ hoies non sunt ita charitatiui, vt debent: vnde pauperes peribāt fame. vnde reputauit ęquū eas posse deberi, & peti. & istā opi. sequūt plures moderni iuris ciuilis. No ob. l. diuina. quia distinguitur per humanam, vt dixi. & conceditur iniquum, vt magis iniquum euitetur, vt l. ita vulneratus. ad leg. Aquil. Item non ob. ꝙ Imperator Iustinianus approbauit quatuor concilia, quę vsuras prohibent: quia approbauit illa, quantùm ad fidem, non quantùm ad vsuras, qd patet: quia ipsas cōcedit in d. Aut. ad hoc. præterea post tractatū de ecc. ti. vbi approbauit quatuor concilia. subiungit tit. de nau. fe. ex his infert Cy. ꝙ l. humana cōcedat vsuras. & si tu dicis. lex canonica prohibet. dicit ipse verū ī clericis. vel verū est, ꝙ prohibet, sicut ēt ius diuinū. & hanc opi. tenet Pe. vt refert Cy. in d. Aut. ad hæc. ista tñ opi. non seruaretur de facto. & Doct. nostri tenent, ꝙ etiam de iure ciuili sint prohibitæ, vt no. Ber. ĵ. eo. c. quia in omnibus. & 14. q. 4. c. quid dicam. & Io. An. super reg. peccatum. in quinto ar. quæstionis. & in Aut. de ecc. tit. in prin. vbi etiam de hoc plenè. nisi quando peteretūr vsura, vt interesse lucri amissi, vel damni, vel alia consideratione, vt dicam. ĵ. eo.

A D D I T I O.

a ¶ Sunt permissæ. leges ciuiles promittentes vsuras: aut concedentes, an sint validæ. & obseruādæ. vide Io. d Turre cremata. in c. quid dicā. 14. q. 4.

S V M M Æ.

1 *Vsuræ omne genus prohibitum est clericis.*
2 *Creditor non lucratur fructus, qui proueniunt ex re pignorata.*
3 *Creditor non dicitur possidere rem pignoratam.*
4 *Creditor potest vti fructibus rei pignoratæ: & in suum vsum conuertere. & nu. 6*
5 *Restitutio facienda est etiam prædoni pignoranti.*

PLures. Si creditor de fructibus pignoris recepit sortem: deductis expensis, tenetur pignus debitori restituere. vnum casum excipit. h. dicit istud. cap. & seq. & sunt tres partes. prima prohibet clericis generaliter vsuram. & nominatim certam speciem. secunda pœnā addit. tertia à prædicta spē vnum casum excipit.

1 ſecunda ibi [quod ſi.]tertia ibi [niſi.]¶†No.primò, ꝙ om
ne genus vſuræ clericis prohibetur. Sunt enim multa genera
vſurarum, vt in glo.3.& eſt vſura lucrũ.mutui pactio,debitũ,
vel exactum. quod.n. gratis datur non eſt vſura:niſi ſpes præ
ceſſerit.13.q.3.c.vſura.& ĩ.e.c.conſuluit.mutuum verò con-
ſiſtit in pondere,numero,vel menſura.vt ff.ſi cer.pe.l.2. pro-
pter dubium tamen excuſatur quandoque, qui recipit ali-
quid vltra ſortem.ĩ.eo.c.fi.& ea.l.ſi ea lege. & l.pater puellę.
2 C.de inoffi.teſt. in ratione ſui. ¶ † Secundò not. ꝙ creditor
non lucratur fructus,qui proueniunt ex re pignorata:ſed ex
tenuant ſortem.quid ſi aliquid obuenit propter damnum in
re pignorata,puta duplum ex l.Aqu. vel æſtimatio:quia fuit
expulſus violenter,vt l.ſi quis in tantam. vel obuenit aliquid
occaſione rei,vt duplum:vel quadruplum,occaſione furti:an
iſta debitor reſtituet creditori : vel ſibi retinebit. dic vt no.
Bar.in l.ait prætor.§.qđ de fructibus.C. de bo. au. iudi. poſ.
3 & l.ſi pignore.de pign.act. vbi bonus tex. ¶ † Tertiò no. ꝙ
creditor non dicitur poſſidere rem pignoratam:ita ꝙ tran-
ſit in eum vera poſſeſsio, non ſola detentatio. quod dic, vt
no.in l.ſciendum.ff.qui ſatiſ.cog.& l.cum notiſsimi.C. de prę
4 ſcrip.30.vel.40.an. ¶ † Quartò collige, quòd creditor po-
teſt vti fructibus rei pignoratæ, & in ſuum vſum conuerte-
re.quod patet,quia abſolutè (ſi fructus percepti æqualẽt ſor
ti)reſtituere tenetur ipſam rem.Ad idem.ſ.de iureiu.c.ad no
ſtram. & fortè eſt ratio:quia fructus breui tpe corrũpuntur.
& niſi debitum ſibi ſoluatur, debitori reddere non tenetur.
ergo neceſſariò ipſos vẽdere debet: & pretiũ in credito ſuo
cõuertere.ex quo collige,ꝙ ſi eſſent fructus tpe duraturi (vt
frumentũ,vinũ,oleũ,& ſi.) fortè non cogeretur:nec ẽt poſſet
volens cõputare in ſortẽ.ſed ſoluto debito, hos fructus te-
neretur reſtituere debitori.ar.ad hoc.ff. vt in poſ.leg.l.is cui.
§.quæri põt.ver.quinimo.& hoc no.quia alius non tangit, &
expedit ſcire pro intellectu huius æſtimationis debiti pro-
pter fructus.de qua hic,& d.c.ad noſtram. de iureiu. primo.
5 & hoc ſentit Cyn.in l.1.C.de pig.act. ¶ Quintò no. ꝙ man-
dat ſoluto debito abſolutè poſſeſsionem reſtitui debitori.ex
quo argue,ꝙ creditor non poſſet ſibi referre qõnem de iure
tertij:quia etiã prædoni pignoranti eſt reſtitutio facienda,vt
6 C.de pig.ac.l.nec creditor. & l.ita ut ſi fur.ff.cõm. ¶ † Sextò
collige,ꝙ creditor debet percipere fructus ex re pignorata,
& facere in ipſa expenſas.& aduerte,qa tex. dicit, ꝙ tenetur
cõputare ĩ ſortẽ fructus,quos pcepit:& nõ dicit de his,quos
percipere potuiſſet. Pone enim, ꝙ fuit negligens in colen-
do:an fructus, quos potuiſſet pcipere,teneatur computare?
Hoſt. ꝙ non.in ſumma de pig.§.an efficaciter.uer. ſed nun-
quid creditor.niſi.n.omiſiſſet in fraudem, non imputatur, ſi
non culturauit:ſed imputat,ſi non locauit,qđ locari cõſueue
rat.idẽ ſi non conſueuerat locari:ſed paratus erat cõductor,
uolens colere.l.2.C.de pig.ac.dicit,ꝙ imputat,quos percipe
re debuit.licẽt.l.2.C.de par.pign.dicat [quos percipere po-
tuit.]& hoc in conuentionali pignore.in iudiciali, ſiue præto
rio.an creditor miſſus teneat colere,& ad eũ ſpectet cultura.
dic ut l.ptor ait.ff.de bo.au.iu.poſſ.In alio aũt, q tenet ad re-
ſtõnẽ rei alia actione pſonali,q̃ pignoratitia,an teneat cole-
re fundũ, in tm̃ ꝙ ſi hoc negligat,teneatur.dic ut l.uenditor
exhæredatus.ff.de hære.uel act.uen.& l.ſi mora.ff.ſo.ma.qui
ad hoc no.¶Septimò no.in uer.niſi caſum, in quo qs nõ cõ-
putat ſibi fructus in ſortẽ;ut ſi laicus tenet rẽ eccleſiæ. pote-
rit.n.eccleſia talẽ rẽ recipere in pignus,pecuniã mutuãdo:ita
ꝙ nõ teneat fructus cõputare in ſortem.& eſt caſus ſpãlis,in
quo licitũ eſt recipere aliqd ultra ſortẽ. ad idẽ ĩ. c. conque-
ſtus.& c.ſalubriter. & idẽ ſi tenebaris mihi ad diẽ ſoluere. &
qa nõ ſoluiſti,accepi ab alio ſub uſuris, illas reſtituere tene-
ris.ſ.de fideiuſ.c.peruenit.& c.cõſtitutus. & idem in fideiuſ-
ſore,qui ſoluit uſuras:quia non eſt ſibi lucrum,ſed intereſſe,
ita no.hic Inn.& ĩ.e.c.ſalubriter.& Io. And.ponit in reg.dã-
num.in merc.ubi uideas.dicam ĩ.c.conqueſtus. ¶Quæro, q̃
eſt ratio in iſto uer.niſi.ꝙ fructus non cõputantur in ſortem,
ſi hoc conuenerit.dicit gl.qa poſſidebatur iſta res à laico ma
la fide:& res erat eccleſiæ:iõ eccleſia dr̃ fructus percipere de
re ſua.& idẽ,dicit gl.eſſet in laico , nolente recuperare rẽ ſuã
ab alio illicito poſſeſſore.Sed ob.glo. quia ſi pſupponimus rẽ
eſſe eccleſiæ,uel priuati, q recipit in pignus cũ pacto lucrãdi
fructus:nõ vr̃,ꝙ in re ppria cõſiſtat pignus,vt l.neq; pignus.
de reg.iu.unde ſicut dñs,q recepit rẽ ſuã pignori, non põt re
ferre qõnẽ dñii,ſi res ab eo repetatur, vt l.nec creditores.C.
de pig.act.ita non ur̃, ꝙ poſſit referre qõnẽ fructuũ pcepto-
rũ,ꝙ nõ debeant extenuare ſortẽ:qa ſi dñiũ nõ ob. in repeti
tione rei:ergo nec in repetitione fructuũ,uel extenuatione,q̃
eius loco ſuccedit.cogita,& uide ſ.de feu. c.j. Sequens c.p te
vide,quia idem dicit cum iſto.

SVMMAE.

1 *Vſus communis, & obſeruantia non facit licitum, quod probibetur à iure diuino.*
2 *Vſuræ prohibentur in utroq; teſtamento.*
3 *Vſurarij manifeſti quæ ſit pœna. & nu.6.*
4 *Vſurarius manifeſtus quis dicatur.*
5 *Teſtator ſi mandat reſtitui uſuras, non expreſſis perſonis, à quibus extorſit, nec expreſſa quantitate: ex hac confeſſione non dicetur uſurarius manifeſtus.*
7 *Oblationes non licet clericis recipere ab uſurarijs manifeſtis.*
Cui ſint reddendæ.nu.9.
8 *Clericus recipiens oblationes ab uſurarijs manifeſtis,eſt ſuſpenſus.*
10 *Abſolutus à ſñia excõicationis,& non ſatisfaciens, reincidit in eandem ſententiam ipſo iure.*

QVia in omnibus. Manifeſti vſu-
rarii ad cõio-
nẽ altaris:Chriſtianã ſepulturã:uel oblationẽ offe
renda admitti nõ debent.& tria facit. primò ponit dãnabile
factũ p conſtõnis cãm:ſcđò tripliciter punit uſurarios mani
feſtos.tertiò punit dupliciter clericos transgreſſores. ſecũda
1 ibi[ideoq;.]tertia ibi[q aũt.]¶†No.j.ꝙ cõis uſus,& obſer-
uantia nõ facit licitũ,qđ phibetur à iure diuino: ſecus in iu-
re poſitiuo,qđ tollitur p cõſuetudinẽ contrariã, vt ĩ.de con-
ſue.c.j.li.6.uide ſ.de cõſue.c.cũ tanto.& licẽt conſuetudo nõ
excuſet:tñ tollit pudorẽ.vñ Sen.li.3. de bñficiis. [Pudorẽ rei
tollit multitudo peccantiũ:& deſinit eſſe loco priuati cõe ma
ledictũ.]& Cyprianus[Ceſſere publica iura peccatis:& cępit
2 licitũ eſſe,qđ publicũ eſt.]¶†Scđò no.ꝙ uſuræ prohibent in
utroq; teſtõ.ſ.ueteri,ut pſalmo 14.& nouo,ut Lucę 6.de iure
3 ciuili an dãnent, dixi ſuper rub.ibi remiſi. ¶†Tertiò no.pœ
nã uſurarii manifeſti à cõione altaris: ab eccleſiaſtica ſepul-
tura,& receptione oblationis. hodie aucta eſt pœna quò ad
teſtamẽti factionẽ p c.qq̃.ĩ.e.li.6.& cle.j. e.ti. & exigitur iſta
qualitas,ꝙ ſit manifeſtus, ut habeant locũ iſtæ pœnæ: ſicut
qñq; alibi qualitas eſt de ſubſtantia actionis,vt l.3.§.docere.
4 ff,ui bo.rap.& qđ no.in l.denunciaſſe.§.qd.de adul. ¶†Quis
aũt dicat manifeſtus uſurarius.dic,ꝙ ille,de quo eſt notoriũ
de iure;qa eſt cõfeſſus:uel cõdẽnatus,uel de fcõ,p operis eui
dentiã,qa retinet altare paratũ, vt c.j.li.6.Itẽ ſi pbatio nõ eſt
in euidẽti,uel manifeſto : ut qa nõ exerceat palã,uel notoriẽ
uſurã:tñ p modicã,& paruã examinationẽ erit manifeſtus:
ut quia apparent libri ſuarũ rõnũ,ut no.Arch.e.ti. c.2.li.6.fa
cit.27.q.j.c,oẽs feminæ,ut ſi corã ſacerdote,& teſtibus fatea
tur ſe uſurariũ;& ſuper hoc, ꝙ fuerit manifeſtus, põt pbatiõ
recipi poſt eius mortẽ:& quia de bonis eius agitur,ut l. 2. C.
ſi pen.ap.põt ẽt eps ſtatuere modum,quo cenſetur manifeſtus
uſurarius,cũ poſſit ius cõe fortificare p pœnæ adiectionem,
ut no. Inn.de offi.Archid.c.ſi fama.ẽt cum adminiculis circa
hoc ſufficeret:& iſta ponit D.Fed.de Sen.in ſuis conſiliis cõſ.
5 8.ubi ẽt dicit,†ꝙ ſi teſtator mandat reſtitui uſuras, non ex-
preſsis perſonis,à quibus extorſit, nec expreſſa quantitate:

ꝙ ex hac cõfeſsione nõ dr̃ manifeſtus vſurarius:quia illa con
feſsio nihil opatur,ex quò quãtitas non exprimitur, vt C.de
ſen.quæ ſine cer.quãti.& C.de fal.cã adiec.l. 3. Itẽ verba nar
ratiua nõ inducũt diſpoſitionẽ.ff.de dona.l. ex hac ſcriptura.
6 de.ſuc.abinteſ.c.ſi.de priuil.c.ſi Papa.li.6. ¶ † Quartò not.ꝙ
ita demũ eccleſiaſtica ſepultura priuat,ſi in hoc pctõ deceſſe
rit.ſuper quo vide qđ no.ĩ.eo.c.qq̃.lib.6.& aduerte,quia iſte
tex.vr̃ velle,ꝙ iſte canon ſit ferendę ſñiæ,ſm̃ Gof.ĩ.e.c.cũ tu.
Sed Inn.hic vr̃ velle,ꝙ has pœnas incurrit vſurarius publicus
7 ipſo iure.Idẽ tenet Abb.¶†Quintò no. ꝙ non licet clericis
ab excõicatis manifeſtè oblationes recipere:vel ipſos trade-
re ſepulturæ.contrafacientibus imponitur pœna,de qua hic:
hodie verò maior,vt ĩ.de ſepul.c.1.in cle.& no.ꝙ tex.prohi-
bet oblationem:non autem dicit [eleemoſinas.] ſuper quo
vide quod no.Io.An.de ſen.exco.c.cũ voluntate.ſuper verbo
[eleemoſinas.]& ex hoc ẽt collige,ꝙ eccleſia ex hoc dãnum
patitur:quia perdit ab iſto oblationes.& ſic licẽt delictũ per-
ſonæ non noceat regulariter eccleſiæ.hic tñ in odium recipiẽ
8 tis ab eccleſia aufert.& eſt ſimile.20.q.3.c.cõſtituit.¶†Sex-
tò no.ꝙ clericus cõtrafaciens eſt ſuſpenſus.& vr̃,ꝙ iſte ſit ca-
non latæ ſñiæ.ſed non incurrit hanc pęnã: niſi ex quo pdictæ
pœnæ fuerint per eccleſiam inflictæ.vt ĩ.e.c.cum tu. Vel dic
ſm̃ Ro.ꝙ eſt canon ferendæ ſñiæ.quod eſt benignius, ſm̃ Ho.
ad hoc de rap.c.2.in fi.& de hær.c.excõicamus.§.ſanè. Si em̃
principalis vſurarius ipſo iure has pœnas non incurrit:mul-
tò fortius clericus.ad hoc.ff.de reg.iur.l. cũ principalis. & de
conſti.c.trãſlato.¶Quæro.dr̃ hic,ꝙ ille,qui recipit eleemoſi
nas,& oblationes ab vſurario manifeſto, compellit reddere.
9 † Sed quæro cui reddet:an ipſi vſurario,qui dedit:vel alij, gl.
fi.dicit,ꝙ ei,à quo recepit.Ala.dicit,ꝙ epõ loci.Idẽ Gof.Inn.
& Hoſt.qui dicit vſurariũ in hoc ſibi ſuſpectũ.Io.An.concor.
gl.cum præfatis Docto. diſtinguendo, ꝙ dictum gl. ſit verũ,
qñ vſurarius ĩchoauit,vel paratus eſt vſuras reddere: aliàs ſit
vera opi.Ala.& aliorũ,ꝙ per diœceſani prouidentiam,vel re
ſtituantur ſoluenti,vel hæredi,vel pauperibus. ad hoc de Iu-
dæis.c.cũ ſit.& 21.q.3.c.cõſtituit.¶Extra gl.quæro.dixi,ꝙ te
ſtamentum vſurarij manifeſti non valet, niſi præſtita cautio-
ne:tunc.n.valet,vt d.c.qq̃.de vſur.lib.6.pone ergo, ꝙ vſura-
rius manifeſtus cautionẽ præſtitit,& teſtm̃ fecit:ita & taliter,
ꝙ teſtm̃ valuit:deinde cõtinuauit vitiũ vſurarũ,ſed nõ mani-
feſtè.quæritur nunquid hic teſtm̃ irritetur,cũ nullam cautio
nem de nouo præſtiterit.videtur,ꝙ non:quia modi,quib. te-
ſta.infirmãtur,ſunt in iure expreſsi.vt Inſti.quib.mo.teſt. in-
fir.per totũ.ſed iſte non eſt de illis,ergo ſtet.vt l.ſcimus.C.de
teſtamẽtis.& l.obligationũ fere.de ac.& ob. præterea fortius
impeditur faciendũ:q̃ tollatur iam factũ,vt C.de teſt.l.furio-
ſum.& de iureiur.c. quemadmodũ. Sed crimen vſurarũ non
manifeſtum non reddit quẽ inhabilẽ ad teſtandum de nouo,
vt d.c.qq̃.ergo nec teſtm̃ iã factũ debet irritare.præterea præ
ſtatio primæ cautionis ſuſtulit illã pœnã inhabilitatis teſtan-
di:& reſtituit vſurariũ ad primũ ſtatũ,vt d.c. qq̃.ergo non de
bet illa qualitas manifeſti ſic ſublata reuiuiſcere:nec vlterius
conſiderari. 50.diſt.c.ferrũ.ſed hic ſubſequens delictum per
ſe non ſufficit:quia occultũ.ergo nõ debet teſtm̃ irritare. ad
hoc.de reg.iu.c.actum legitimè.& hoc innuit Paulus de Bon.
de vſur.c.2.cle.vbi dicit,ꝙ teſtm̃ legitimè factũ irritatur,ſi is
qui fecit,poſtea efficitur vſurarius manifeſtus.In cõtrarium
vr̃,ex quò iſte continuauit crimen vſurarũ:ſufficit.n. ab initio
manifeſtũ fuiſſe,vt l.3.§.illud.cum ſua gl.ff.quod vi aut clam.
ex quò enim perſeuerauit:apparet vitium retro nõ fuiſſe pur
gatum:quia præſens declarat,& informat præteritũ, vt C.de
adul.l.ſi qui adulterij.ſicut ẽt præteritum informat præſens,
vt ſ.de præſcri.c.ſcribam.de pœni.di.3.in prin.vr̃.n.hoc feciſ
ſe ex reliquijs prioris erroris,& vitij.de hæreti.c.accuſatus.§.
1.lib.6.cõtinuata. n. & adhærentia eiuſdẽ naturæ cenſentur.
de rei ven.l.quæ religioſis.de ſen.exc.c.ſi ciuitas.li.6. & quod
no.in l.eum qui.§.in popularibus.de iureiur.hinc eſt, ꝙ poſ-
ſeſsionẽ duorũ continuare (licẽt aliquo tpe intermedio va-
cauerit) cenſetur vna poſſeſsio.16.q.3.§.ſi ab eo.& ff.ex qui.
cau.ma.l.cum miles.actus.n. cõtinuatio facit cẽſeri duo vnũ.
vt ff.de preca. l.ſed ſi manente. & prædicta maximè proce-
dunt,qñ incõtinenti recidiuauit.ff.ſi cer.pe.l.lecta.& de elec.
c.officij.de natura.n.recidiui eſt oſtẽdere,& declarare primũ
morbũ nõ curatũ fuiſſe, & materiã veteris erroris recõditã.đ
homi.c.ad audiẽtiã.& no.e.ti.c.presbyterũ. & de hæreti.c. ad
abolẽdã.§.illas verò.ibi[ĩ abiuratã hęreſim recidiſſe.]&canõ
dicit.[ſi quis ſemel notatus fuerit inuidia,vel alio vitio:& rur
ſum in hoc inciderit,ſciat ſe cãm primam,ex qua vitium ori
tur,in interioribus medullis hr̃e reconditam.de pœni.diſt.2.
10 c.1.]hinc eſt,† ꝙ abſolutus à ſñia excõicationis,& nõ ſatisfa
ciens reincidit in eandẽ ſñiam ipſo iure,vt c.eos.de ſen. exc.
lib.6.& magis quidem damnatur actus reiteratus, q̃ primus.
vt l.3.C.de epiſ.audi.& no.ĩ c.3.de adul.cõtinuatio.n. delicti
non inducit diuerſa delicta:ſed vnũ cenſetur, vt l. inficiando.
§.infans.ff.de fur.licẽt videatur cõtra,eodẽ ti. l.vulgaris. vbi
delictũ continuatũ põt cenſeri manifeſtũ, & non manifeſtũ.
ſed nõ ob.ſm̃ intellectũ Io.And.de pœni.diſt.1.c.vulgaris.in
gl.antepe.vbi dicit,ꝙ in illa l.agitur ex prima modificatione
modificata ex deprehenſione ſubſequẽti: ergo ſicut ibi actus
ſubſequens informat præcedẽtẽ:ſic in caſu noſtro actus præ
cedens ſequentẽ: interpoſitio enim medij tpis inducit diuer-
ſitatem iuris.ff.de adul.l.quod ait.in fin. Et iſtã partem tenet
dominus Fede. de Senis conſil. 7. & reſpondet ad contraria.
vt ibi per eum.

SVMMAE.

1 *Vſura prohibetur non ſolùm quò ad exercentem: ſed etiam quò ad recipientem.*
2 *Papa non diſpenſat contra illa, quæ ſunt prohibita in veteri, & nouo teſtamento.*
3 *Mentiri an liceat pro aliena vita.*
4 *Hominem liberare à morte, magis meritoriũ eſt, quàm à captiuitate.*
5 *Recipere ad vſuram an ſit peccatum.*

SVper eo. Nõ licet vſuras recipere,vt ex eis
captiui redimãtur. In prima deci
ſa cõſultatio. In ſcđa rñſio ibi [rñdemus.] qđ rñſum
pbat per argumẽtũ à maiori ibi[quia cũ.] aduerte, quia ſub
deciſa cõtinebatur talis qõ.A nobis tua fraternitas poſtula-
uit:vtrũ poſsit in recipiendo pecuniã ad vſurã diſpenſatio fie
ri:vt pauperes,qui in Sarracenorũ captiuitate tenentur,p eã-
1 dẽ poſsint pecuniã liberari.ex hac deciſa collige, & not.† ꝙ
non ſolùm quò ad exercentẽ:ſed ẽt quò ad recipientẽ prohi-
betur vſura.& ſic dicũt quidã,ꝙ ita peccat ille,qui recipit ad
vſurã,ſicut ille,qui mutuat.quod an ſit verũ, hic plenè p Inn.
2 & Doc.& dicã.ĩ.¶†Scđò no.ꝙ Papa nõ diſpẽſat cõtra illa,
quæ prohibita ſunt in veteri,& nouo teſtõ.cẽſentur.n.ibi con
tenta de iure naturali.50.diſt. c.ius naturale.cõtra qđ non di
3 ſpenſat Papa,vt hic.¶†Tertiò no.ꝙ non licet pro aliena vita
mẽtiri.qđ an ſit verũ ĩdiſtinctè,dic p Ho. in ſumma. de pęn.
§.q̃ interrogat.ſub.§.dixiſti nunqd mẽdaciũ. ¶ Quartò no.
4 † ꝙ magis meritoriũ eſt liberare hoĩem à morte, q̃ à captiui
tate.maius.n.eſt piculũ mortis ĩminẽtis,q̃ captiuitatis.& mi-
nus crimẽ mẽdaciũ,q̃ vſura.ergo qđ nõ licet ĩ primo, minus
5 in ſcđo.¶†Quæro an ſit pctm̃ recipere ad vſurã:a vr̃, ꝙ ſic,
vt in iſto.c.vbi đt [inuoluatur.]ſ.vnà cũ vſurario,qui pecuniã
dat.pterea cũ vnus prębet alij materiã delinqndi,eadẽ vr̃ pœ
na puniri,vt ẽ ille,q receptat furẽ,vt l.cõgruit.de off.pſi.& l.2
de recep.ſed ſi nõ eẽt,q recipet,nõ eẽt,qa fœneraret. vt ĩ c. ñ
ſatis.in gl.ſi eſſet.de ſimo.p Io.An. Itẽ q occaſionẽ dãni dat,
&c.de iniur.c.ſi.Itẽ iſta ſunt correlatiua,dare, & accipe: ſed
natura correlatiuorũ eſt ſtatuta in vno ad aliũ porrigi,vt l.ſi.
& ibi p Bar.ff.de accep.& Auth.cui relictũ.de indic.vi.& hoc
tenẽt qdam indiſtinctè. qđ Hoſt.dicit eſſe nimiũ rigoroſum.

Et in cõtrariũ facit c.debitores.s̃.de iureiu.vbi dr̃, ꝙ debitor si iurauit soluere vsuras,tenetur,& obligatus est. qd̃ non esset,si vsuras recipere ꝓhiberet,siue pmitteret. vt l.si nõ sortẽ.in prin.ff.de cond.ind.Dama.q.j.de iureiu.dicit hoc nõ eẽ pctm̃.s.recipere ad vsuras:quasi sit vexationis redẽptio.s̃. de simo.c.dilectus.Alij dicunt,ꝙ cuilibet licet illud ꝓ opere virtuoso:vt si inde velit facere eleemosinã,vel aliud opus pium: sed pp luxuriã,vel lasciuiã nõ licet recipere. Alii dicũt, ꝙ nõ semper ꝓ opere pio est hoc licitum, ẽt si pascantur inde pauperes,q nõ multum indigent:sed dicunt considerandũ tps,& locũ,& similes circunstantias, & conferendũ bonũ cũ malo. nã si bonũ magnum seqtur ex opere virtutis:vt qa pascũtur pauperes fame morientes : ædificatur ecclesia: emuntur ornamẽta ppetuo deputanda ministerio diuino. & dimissione accipiendi mutuũ,modicũ bonũ sequitur, qa creditor iã est vsurarius voluntate:& paratus est alius,q acciperet:hoc casu non solùm oblata.accipere:sed ẽt rogare vt mutuet:& usurario dicere, ꝙ licèt sit oi casu pctm̃:minus tũ, cum mutuatur in bonum opus.si aũt ille non hẽt alium paratum,q velit recipere:vel paratus est vsurarius pœnitere,& abstinere: tũc melius est à bono opere abstinere: q̃ illum inducere ad peccandum.¶Sed obijcies nunq̃ faciendum est pctm̃ pp bonũ:sed malum est dare operã, vt quis fœneretur : ergo nunq̃ debeo recipere.So.dicit In.vsurario pctm̃ est dare ad vsurã. & hoc ego non suadeo:sed me pręeligere potius est bonum (licèt non meritorium)q̃ malum.imò plus,scd̃m eũ, qũ ille est paratus alii mutuare,non solum pro causa pia: sed pro indifferẽti licitum est recipere:pro illicita verò cã peccat.imò plus vr̃,ꝙ si pauperes moriuntur fame : vel ex omissione alicuius boni magna sunt pericula,prouentura: & reperitur diues , q posit his periculis obuiare,& nolit:ꝙ põt persuaderi,vt mutuet ad vsuram: quia hoc minus malum est:q̃ euentus tot periculorum.& vide de materia ista in reg.peccatum. de regu. iur.lib.6.in mercu.

A D D I T I O.

1 ¶ Ad usuram. Vide latè Ioan. de Turre Cremata.in §. quod vero. 14. quæstio.4.

S V M M Æ.

1 *Constitutio pœnalis noua idem prohibens,quod antiqua, extenditur ad præterita.*
2 *Vsurarij quibus teneantur restituere.*
3 *Pœna concilij sunt ad strictè, qui habẽt in facultatibus vnde possint soluere.*
4 *Debitor in vsuris restituendis non est cogendus, si non potest restituere.*
5 *Bona empta de pecunia usuraria sunt obligata pro restitutione.*
6 *Hæredes tenentur ex delicto defuncti.*
7 *Vsurario ultra restitutionem est pnia imponenda.*
8 *Vsurarij an puniantur aliter, q̃ per formam Concilij.*
9 *Vsurarius an debeat mittere ad illum, cui fienda est restitutio, & cuius expensis.*
10 *Vsurarius an per pœnam Concilij Lateranensis cogatur satisfacere totum id, quod potest, deducto ne egeat.*
11 *Res empta de pecunia vsuraria si peruenit ad tertium possessorem: an poterit ab eo vindicari.*
12 *Bona usurarij an habeant obligata, qui soluerũt usuras, ita ꝙ possint agere hypothecaria contra quemlibet possidentem.*
13 *Erogatio, quæ fit pauperibus, an posit fieri per eum, qui illicitè extorsit: vel per executorem eius in testamento deputatum, vel per episcopum.*
Et quis censeatur iudex competens.nu. 15.
14 *Pauperibus quibus erogatio malè ablatorum facienda sit per episcopum. & nu.* 16.
17 *Vsurarius nihil habens in bonis, nisi quod extorsit per usurariam prauitatem, tradidit nuptui filiam suam Titio: pro cuius filie sue dote dedit genero suo mille: patre, & marito defunctis, dos fuit restituta eidem dñe per hæredes mariti : si hæreditas patris non sufficiat ad restitutionem usurarum: an dicta dña de sua dote teneatur facere restitutionem prædictam.*
18 *Hæres singularis non tenetur ad res alienum.*
19 *Dos est quid vniuersale.*
20 *Vsurario an sufficiat remissio facta ab his, qui debent recipere usuras ab eo sine reali restitutione.*

CVm tu, Vsurarij,q sunt soluendo,ꝓ pœnã Lateranensis Cõcilii cõpelluntur restituere vsuras:quas añ Concilium receperunt.In prima cõsultatio tres arti.cõtinẽs:quorũ duo sunt decisi:scd̃ò ad illos ordinatè rñdet,ibi[ſuper his.] ¶No.j.ꝙ pœna Lateran.Cõcilii,de qua s̃.e.c.quia in oibus.nõ vr̃ latæ sniæ:sed ferendæ:dũ hic dicit [ꝓceperis sepultura priuãdos.]
1 &c.hodie dic,vt cle.j.de sepul.¶†Scd̃ò no. ꝙ pœnalis cõstõ noua idẽ ꝓhibens,qd̃ antiqua,extenditur ad ꝑterita.ego dico,ꝙ est rõ:qa iste,q post nouã constõnẽ pœnalẽ vsuras reddere detrectat,dr̃ nouiter delinquere.s.cõtemnendo cõstõnẽ nouiter editã.non mirum ergo, si ipsa ligatur ex contemptu post ipsam editã cõmisso.qa sic futura respicit.qd̃ est de natura constõnis,vt l.leges.C.de leg.si aũt poneres delictũ con summatũ prorsus añ constõnẽ pœnalẽ. puta statutũ Perusii punit homicidiũ pœna pecuniaria.& dicto tpe,quo quis deliquit,factum est postea nouũ statutũ,imponens pœnã mortis:an ille,q deliquit tpe primi statuti, punietur pœna noui, an antiqui vigentis tpe delicti.scd̃m intellectum gl.hic punietur pœna noui statuti ꝓhibentis illud idẽ, qd̃ erat aliàs prohibitum.In contrariũ facit intellectus,de quo dixi:quia in casu huius c.delictum contrahitur post constõnẽ nouiter editã.Sed in rhemate,de quo s̃.erat contractũ, & consummatũ prius.dic de hoc,vt dixi s̃.de const.c.fi.& no.Bar.in l.oẽs populi.& Ricar.Malum.in illa q.In feruore ortæ discordiæ, &c.
2 ¶†Tertiò no.quibus usurarii restituere teneantur:qa illis à quibus acceperunt:vel in eorũ defectum,pauperibus.ex quo collige,ꝙ ipsi vsurarii debent erogare, & non eps, vt j̃.dicã. ¶Quartò no.verbum Augusti.qa nõ dimittitur pctm̃:nisi re
3 stituatur ablatum.vt in reg.pctm̃.de re.iur.lib.6. ¶†Quintò no. ꝙ pœna Concilii sunt adscricti, q hũt in facultatibus vũ possint satisfacere:aliàs aũt nõ ligantur:quia difficultas impedit pœnæ cõmissionẽ:licèt nõ obligatis, vt l.continuus.de
4 ver.obli.per Bar.& collige ẽt ex hoc †ꝙ licèt debitor ex contractu soluere nõ valens posit ꝓ debito carcerari : tñ debitor in vsuris restituendis non vr̃ cogendus,si nõ ꝑt,vt hic:sed non facit: qa loquitur de pœnis concilij:vt dixi de obligatio cõmissa ad restõnẽ.¶Sextò no.in §.possessionẽ. ꝙ possessiones emptæ de vsuris debent vendi.qd̃ uerbũ pondera : qa nõ
5 dicit vendicari.& sic non ꝓbat, † ꝙ bona empta de pecunia vsuraria sint obligata ꝓ restõne.ad qd tñ gl. inducit istũ tex.
6 ¶†Septimò no.ꝙ hr̃des tenentur ex delicto defuncti.cõcor. s̃.de sepul.c.fi.vbi de hoc.¶Octauò no. ꝙ sunt isti manifesti vsurarii cõione priuati,donec restituant: quasi facta restõne sint absoluti.gl.tñ.3.tenet,ꝙ sit postea relaxandũ. & hoc uerũ est:qa usq; ad satisfactionẽ est seruãda:& post, donec fue
7 rit relaxata,de sen.exc.c.cum desideres.†nã & ꝑter hoc est illi pnia imponenda,vt no.de homi.c.sicut dignũ.§.eos.¶Venio ad qõnes primò gl.deinde ad alias,q̃ quotidie frequen-
8 tantur.primò ergo q̃ro.†an vsurarii puniantur aliter, q̃ per formã Concilii.dicit gl.q̃ incipit.s̃.e.&c.ꝙ puniuntur ẽt per excõicationẽ.ut j̃.e.c.præterea. ¶An aũt dictã pœnã posset imponere delegatus.dic,ꝙ aut mandatur sibi simpliciter, ꝙ cogat:& poterit;quia pœnas iuris ꝑt infligere delegatus, sicut ordinarius contra rebelles,& contumaces.vt c.j.ca.ꝑterea.c.q̃renti.& c.significasti.s̃.de of.dele.aut est sibi scriptum, ꝙ cogat per pœnã Lateran.concilii:& tunc aut in snia ult aliã pœnam(puta excõicationẽ)adiicere:& non ꝑt: & sic facere non valeret:qa forma mandati.&c.vt s̃.de rescr. c.cũ dilecta.aut in ꝓcessu vult imponere aliam pœnã,q̃ expressam in concilio:& ꝑt:& aliter punire scd̃m Io.An.in d.glo. ¶Scd̃ò
9 quæro.pone,†ꝙ ille,cui dẽt fieri restõ, est absens : an vsurarius dẽat ad ipsum mittere:& cuius expensis. Rñ.dicit gl.sed pone,&c.ꝙ vsurarius dẽt mittere expensis absentis : nisi qñ expensæ itineris excederent quantitatẽ debiti.De isto articulo,an debitor dẽat mittere ad domum creditoris.dic ut s̃.de pig.c.significante.vbi plenè dixi.& in casibus, quibus debet. cuius expensis fiet.gl.tenet,ꝙ expensis absentis.Io.An.dicit, ꝙ aut possessor transfert se alibi,q̃ vbi vsuras exercuit:& tũc propriis sumptibus tenetur mittere.aut econuerso ille,à quo extorsit se alibi transtulit.& tunc uorũ dicit gl. ꝙ expensis ipsius absentis.ita distinguit.ff.de rei uen.l.si res.& l. si uerò. & l.se.& de leg.j.l.cum res.§.j.& de eden.l.ꝑtor ait. §.fi.& l.seq. ad id,qd̃ dicit,si sumptus sint maiores, q̃ debitum,ꝙ mittere non tenetur.adde,qd̃ no.in l.cum post.C.de ap. & c.anteriorũ.2.q.6.& vide quod no.Io.in q.j.§.sed notandũ.& ca.se. & quid iuris,si non ꝑt oibus satisfacere: an soluat prius uenien
10 ti.dic vt no.j̃.e.c.q̃q̃.li.6.in gl.paupertas. ¶†Tertiò quæro. an vsurarius ꝓ pœnam Concilii cogatur satisfacere totũ id, qd̃ ꝑt:an verò deducto,ne egeat.gl.dicit, ꝙ insolidum:& fuit verbum Alani.& idẽ hic Vin.& Goff.licèt Arch.in d. ca. q̃q̃. li.6.dicat Goff.ibi tenere contrarium.Idem ẽt Host.hic.Gof. in summa huius ti.dicit istud in foro iudiciali locũ hr̃e: secus in pniali,vt refert hic Io.An.sup gl.& licèt de hac materia. s. qñ quis conueniendus sit insolidum:vel quatenus facere ꝑt.
11 dic vt no.s̃.de sol.ca.Odoardus. ¶†Quartò q̃ro.pone,ꝙ res est eupta de pecunia vsuraria:& peruenit ad tertiũ possessorẽ:an poterit ab eo vendicari.gl.dicit,ꝙ sic,si peruenit ex titulo lucratiuo:secus si ex titulo oneroso. Istã distinctionẽ non approbat hic Goff.q̃ non putat,ꝙ soluenti vsuram competat actio in rem ad possessiones emptas de pecunia, quã soluit: sicut cõpetit in aliis no.hic in gl.in quibus est spãle: intelligit igitur hunc tex,ꝙ agente debitore,vel eius hr̃de,per offm̃ iudicis creditor,vel ipsius hr̃s compelletur ad hoc,quod hic dr̃: loquitur.n.iste tex.cum ipse vsurarius possessionẽ tenet, non cum tertius.ꝑterea si cõpeteret ad res emptas rei vendicatio cõtra tertium possidentẽ:ita posset intentari contra habentem titulum onerosum:sicut contra habentem titulum lucra
12 tiuum:quia rei vendicatio, q̃ foret in rebus emptis à principio acquisita, non mutaret naturã suã ex qualitate noui possessoris:& ita teneo contra glo. ¶ †Sed aduertendũ,qa licèt non detur rei uendicatio :an in bonis usurarii,q soluerit usuras,habeant ipsa bona obligata:ita ꝙ possint agere hypothecaria contra quẽlibet possidentẽ.D.Io.An.j̃.e.c.2.super verbo paupertas.li.6.tenet,ꝙ bona usurarii sint tacitè hypothecata soluentibus vsuras: vt sic pluribus creditoribus concurrẽtibus locus sit prioritati in tpe : quemadmodũ obseruatur in aliis hypothecis:allegat hanc Decr.in fi. q̃ hoc non ꝓbat. Gui.Dur.& Archi.no. ibi contrariũ, innuentes illud debere seruari in his,q soluerunt vsuras:quod seruaretur in pluribus creditoribus,habentibus personalem. & tunc vr̃ recurrendũ ad l.sancimus.§.licentia.cum præce.& seq. C.de iure delibe. Ita refert do.Fed.de Sen.in consiliis suis consi.215.ista.n.taeita hypotheca,cum non sit expressa in iure, non debet per Doc.interpretationẽ induci:maximè inter ipsos creditores. & fortè est hoc verum:qñ non constat,illas possessiones vsurarij fore emptas de vsuris solutis ab aliquo : si aũt de usuris solutis ab aliquo empta esset,& de hoc ẽt constaret : æquum esset huic concedere hypothecam,& prioritatem. & in hoc vera sit opi.Io.An.vt l.si cum dotem.§.si mulier.ff.solu.matr.
13 ¶†Quintò quæro.an ista erogatio, q̃ fit pauperibus, possit fieri per eum, qui illicitè extorsit:vel per executorem eius in testõ deputatum:vel debeat fieri per ẽpm.& vr̃,ꝙ per ẽpm : quia iste est de casibus reseruatis sibi.C.de epi.& cle.l.nulli. C.cõia de suc.l.oẽs peregrini.& hoc tenet Ho.in sum.de pœ. §.fi.ad hoc.c.cũ sit.s̃.de iudæis.Cõtrarium tenet Arch.in ca. 2.de testa.li.6.vbi dicit,ꝙ ꝓ illũ,q extorsit: uel eius hr̃des. ꝓ quo facit isto tex.& gl.& c.sicut dignũ.§.eos. s̃. de ho.& 14. q.5.c.pe.& fi.& 24.q.3.c.si quis Romipetas. & tenet Inn.de immu.ec.c.quia pleriq;.Nõ ob.c.cum sit.de Iudeis.quia loquitur in Iudeo,cuius actto,& dispẽsatio est suspecta circa pauperes ꝓpinquos:& iõ ẽpi prouidentia fiet restõ.quæ suspitio cessat in fideli Christiano : vũ hic sine ministerio nõ ponitur verbum,Christianorum:qd̃ non exprimitur in c.cum sit. Itẽ in d.c.cũ sit.nõ dr̃,ꝙ eius manu, uel eius auctoritate illa incerta dispenset:sed sua ꝓuidentia,& in defectum.s.qũ nõ est deputatus executor à testatore ad illa distribuenda : sed ubi est deputata certa persona:tunc illa exequitur.de testa. c.tua nos.Io.An.in d.c.tua nos.dicit,ꝙ utraq; opi.hẽt æquitatenã ex quò qs est obligatus ad incerta:si ea pauperibus erogauit,ur̃ liberatus;quia restituit debitũ creditori.nã talis solutio facta ab extraneo liberat debitorẽ,ut l.sol.de sol.multò magis si ipsemet satisfecit.opi.ẽt Ho.hẽt æquitatẽ:quia facile esset in utraq; euitare onus restõnis,asserendo se satisfecisse.& posito,ꝙ probaret ꝓ instrm̃,ꝙ pauperes ab eodẽ electi cõfiterent se recepisse : certè facile esset reperire pauperes,q pro centũ cõfiterentur se recepisse mille. ut in d.c.2.ꝓ eũ.ubi cõcludit,ꝙ epi de cã faciunt constõnes synodales: ut ad ipsos spectet executio incertorum.D.Fed.de Sen. sup hoc cõsultus ab eꝓo Sen.refert,ꝙ bonę me. frater Geraldus ordinis Eremitarũ,bonus decretista renuit opi.Ho.& corroborauit ꝓ inexpugnabiles rõnes.dicit ẽt ibi, ꝙ cõsuetudo Tusciæ & saltẽ hic Sen.hẽat opi.Host.& cõprobat.q̃ cõsuetudo ꝓ se sufficeret.ita dicit,& non plus super hoc consi.32.¶ †Sextò
14 q̃ro.qbus pauperibus ista restõ malè ablatorum,& incertorum sit ꝓ ẽpm faciẽda:an pauperibus illius loci, ubi testator usuras exercuit:an in loco sui domicilii.In ista q. dũs Fed.cõsuluit in quodã Senensi,qui in Frãcia mutauerat ad usuras; & reuersus Senas præstitit cautionẽ. an ergo ẽps Sen. possit erogare pauperibus,qui sunt Senis: uel debeat erogari ĩ partibus Franciæ,ubi usuræ sunt extortæ.& hẽt ista qõ duo puncta.primum,an iudex Sen.sit iudex competens in ista distributione:an uerò iudex in partibus Franciæ,ubi usuras extorsit.Scd̃ò si est iudex cõpetens an pauperibus,qui sunt Senis;
15 possit erogare.†Quò ad primum dicit ipse,ꝙ ẽps Sen.est iudex cõpetens;quia ipse est de eius iurisdõne, & curam illius hẽt,& sanguis eius de suis manibus requiritur: nã licèt subditus ẽpi delinquat in diœcesi aliena,fœnerando, uel rapiẽdo: iudex suus est iudex cõpetens in foro aĩæ,ut no.16.q.j. c.j. q̃ gl.hr̃ cõiter corrupta,& apostillari solet.de rapto.c.j. sed casus,de quo queritur,pertinet ad forum pniale.quia tractatur non de punitione delicti:sed de dimissione peccati,ut in reg. peccati.& in reg.pctm̃.de reg.iur.lib.6. & posito, ꝙ essemus in foro iudiciali: adhuc iudex domicilii est cõpetens,ut probatur de priui.c.j.li.6.& ita determinauit Cy. in q. quam disputauit,q̃ incipit.Rector ciuitatis Senarum.& maximè,cum non est petita remissio:q̃ de urbanitate fieri dẽt : & maxime ubi crimen non est graue.ut no.ff.de re iu.c.pastoralis. §.notorium.in cle.ad hoc peroptimè de usur.c.2.lib.6. ibi[paroechiæ,in qua testator habitat.]& ita in ista q. concludit, ꝙ sit iudex competens ẽps Sen.contra Senensem, qui alibi extorsit usuras.¶†Quò ad scd̃am qõnem , an pauperibus , q̃ sunt
16 Senis,posit fieri ista erogatio. ur̃ , ꝙ non: sed debeat fieri in Francia,ut dicit hic Hostien.expressè: dic enim hanc erogationem magis fieri debere in loco , ubi datum est damnum: uel cuius habitator erat is,cui restitutio facienda erat, quàm extraneis:tum quia melius est , quòd uicini commodum inde sentiant,ut C.de ser.l.2.& l.præses . tum quia uerosimilius est inter eos inueniri illum,qui damnum passus est : uel eius hæredem,quàm inter extraneos.& illis primò est fienda restitutio,ut præmisit.ista sunt uerba sua hic in nouella relata. Feder.tenet in dicto consi. ꝙ etiam Sen.posit fieri ista ero-

gatio incertorum.& primò probat: quia iura de ista erogatione loquuntur indistinctè,& gñaliter de pauperibus,nõ restringendo ſo ad pauperes certi loci,ut patet in isto c. de homici.c.ſicut dignum.14.q.5.c.non ſanè.de immun.ec.c.quia pleriq;.ergo generaliter, & indefinitè de quibuſcunq; pauperibus põt intelligi.de coniu.le.c.2.de priui.c.quia circa.Item qñ iura volũt erogationes fieri pauperibus certi loci, hoc exprimunt,vt patet de Iudæis.c.ad liberandam. Item quartam bonorum eccleſiæ pauperibus erogandam eps inter pauperes diſpenſet.12.q.2. c. nobis. & c. ſeq.& 16.q.j.c.fin.& 12. q.j.c.ex his.& c.precipimus. In istis iuribus non astringitur eps ad pauperes certi loci: ſed arbitrio ſuo relinquit. ad hoc ẽt facit. C.cõia de ſuc.Auth.oẽs.vbi eps inter pauperes diſpẽſat bona hoís aliunde venientis. & eſt veroſimile, q̃ diſpenſare posſit in loco ſuę iuriſdictionis:nam ſi alibi cogeretur eps diſpenſare:iam ex alieno facto grauaretur,contra iura.Item ista erogatio non concernit principaliter fauorem pauperũ: ſed fauorem aĩæ eius,qui illicitè acquiſiuit.fauor non concernit pauperes magis vnius loci,q̃ alterius. Non ob.l.nulli.C. de epiſ.& cle.& l.ſi quis ad declinandam.quod no.Io.And.j̃. e.c.2.li.6.ibi dicit gl.q̃ debet præſtari cautio eſo, vbi habitat,de reſtõne fienda illis, vbi extorſit.l.enim nulli. non obſt. quia loquitur de voluntaria erogatione iuſſa à teſtatore: ita q̃ intelligenda eſt, & interpretanda de pauperibus ſui loci: quia aliàs redderetur incerta,& vaga,vt ibi. & l.quæ condõ. de cond.& demon.hic verò loquimur de erogatione neceſſaria,quam facere debet vſurarius debitori. Non ob.dictum Ho.q̃d loquitur de conſilio:quod conſilium nõ obligat.4.di. c.deniq;.Item ſi aliud diceremus,ſequeretur abſurdum. pone.n.hic Senis multi ſunt pauperes aduenæ peregrini:imminet reſtitutio vſurarum,vel incertorum: nonne pauperes peregrini ſentient partem commodi,ſicut Senen.certè ſic.& ſic ſeruatur.non eſt ergo curandum,cui detur,dummodo bene detur.ſufficit.n.q̃ ille,qui eligitur,non ſit malus: licèt propẽ ſiori iudicio poſſet eſſe electio magis bona, vt l.cum quidã. ff.de leg.2.Item non ob.quod no.Arch.poſt Rayn.14.q.5.c. non ſanè.dicit.n.ibi,q̃ in tali caſu,conſilio, & auctoritate eccleſiæ ſuæ pníalis fiet erogatio in loco, vbi damnum datũ eſt: vel ſi neſcitur locus,ſaltem in dioeceſi cũ conſilio epi: vel Capituli illius loci,ſi diſtictus eſt.allegat 88.di.c.eps.12.q.2.c.4. & c. conceſſo.de rap.c.j.3.q.6.c.placuit. ad hoc ipſe reſpondet,q̃ Ray.loquitur de conſi.ſicut Hoſt.Item canon.quos allegant,probant,q̃ eps debet hre curam pauperum, & peregrinorum,indiſtinctè loquendo.& c.j.de rap. & c.placuit.dicunt,q̃ ratione delicti fortitur quis forum:fateor, ſed non p hoc excluditur forum proprii iudicis,vt dixi s̃.Item iudex loci delicti non pt punire malefactorem, qui receſſit: niſi ibi inueniatur:vel illic ſit remiſſus,vt in dicta cle.paſtoralis.Item c.j.de rapto.loquitur in foro iudiciali:& ibi certum erat, cui erat reſtõ faciendа:hic verò in foro pníali,& vbi erat incertum cui.quo caſu(dicit ipſe)totus mundus non poſſet probare,q̃ pauperibus loci,vbi damnum eſt datum, vel vſuræ ſunt extortę,debeat fieri neceſſariò reſtõ incertorum: ſed conſuli tur,q̃ ſic fiat,pp rõnem Ho.ſed à conſilio pt recedi,vt dixi.& in hanc ſnĩam concor.duo Docto. quorum ſchedulas vobis tranſmitto.& ſic vr̃ mihi.& ſic vidi obſeruari. iſta ſunt verba

17 dñi Fed.conſi.32.¶†Quintò in ordine q̃ro. vſurarius nihil habens in bonis,niſi quod extorſit per vſurariam prauitatẽ, tradidit nuptui filiam ſuã Titio:pro cuius filiæ ſuæ dote dedit genero ſuo mille: deinde patre, & marito defunctis,dos fuit per hęredes mariti eidem dñæ reſtituta. nunc quæritur, cum hæreditas patris ad plenam reſtõnem vſurarum nõ ſufficiat:an dicta dña de ſuis dotibus teneatur facere ſatisfactionem predictam,ſiue in foro cõſciæ,ſiue in foro humano.Iſta eſt ẽt q̃ dñi Fede.q̃ bene ad q.s̃.proxim.adaptatur. argu. q̃ ſic,poſtquam bona vſurarii peruenerunt ad ipſam. vt c. tua. de vſur.pterea iſta mulier recepit pecuniã cum ſuo onere. ergo & c.de deci.c.paſtoralis.& quod no.s̃.e.c.cũ tu. & in Spe. e.tit.ad fin.Item optimè facit l.ſi me,& Titium.ff.ſi cer.peta. vbi ſi pecunia mihi debita ad te peruenit: teneris mihi reddere.ad idẽ q̃d no.Ho.de pœ.& remiſ.§.pen.in 10.col. verſi. quid de his.vbi no.q̃ ſiue ſcienter, ſiue ignoranter aliquis aliquid perceperit de rapina,vel præda,tenetur reſtituere,vt d. l.ſi me.Sed vſura pt comparari rapinæ,& furto.14. q.3. ca.ſi quis rapinam.ad idem de his,quæ in fra.cre.l.vlt.§.j. vbi mulieri,q̃ ſciuit fraudẽ pr̃is cõſtituẽtis dotẽ ĩ fraudẽ creditorũ, dẽt eã reſtituere. maximè cũ ex quaſi dõne accepit: ſemp.n. q̃ eſt vſurarius,vr̃ fraudẽ facere.facit q̃d no.de regu.iu. c.pro poſſeſſore.li.6.Itẽ q̃d recepit mulier ab hr̃dibus viri, eſt loco eius, q̃d datũ fuit viro.& ſic eodẽ iure,&c.vt in c.eccleſia. 2.vt li.pen.de reg.iu.c.cum quis.li.6.& hoc eſt, q̃d dicit Ioã. An.in iſto c.cum tu.in fi.vbi dicit,q̃ ſi poſſeſſiones prius emptę vendantur,& iterum de ipſarũ pretio emantur aliæ: idẽ in illis:quia ſuccedunt loco primaru. ſi ergo vna poſſeſſio loco alterius ſuccedit quò ad iſtã rõnẽ: multò magis pecunia loco pecunię:qa facilius recipit functionẽ,& cõpenſationẽ, q̃ ſpes ad ſpem,vt l.2.ſi cer.pe.& l.ſingularia.& l.Imperator.

18 in fi.de le.2.¶†In contrariũ vr̃. qa ad æs alienũ non tenetur hr̃s ſingularis.C.de don.l.æris alieni.de his q̃ in fra.cre.l.2.& 3.& hoc tenet Hoſt.j̃.eo.c.tua.nec diſtinguunt iſta iura inter cãm lucratiuam,& oneroſam,qñ non fecit in fraudem creditorum.præterea illa mulier non recepit pecuniã vſurariam: ſed maritus eius,cuius hæredes non illam,ſed aliam reddiderunt.ad hoc ff.de iure do.l.vir ab eo.pro hoc facit l.q̃ vas. in in fi.ff.de fur.& C.de rei ven.l.ſi ex ea. Non ob.c.tua.qa dẽt intelligi de extraneis,qui ſunt hæredes. & ſic intelligit Hoſt. vt patet in fi.dicti c.& facit q̃d idem Ho.no.de vſu.§.qua pœna.in 3.col.Item non ob. q̃ mulier recepit pecuniã cũ onere ſuo.nam nõ recepit illã pecuniã ſubiectã reſtõni: ſed aliam, q̃ non erat ad hoc aſtricta, licèt perſona patris eſſet obligata:& poſito,q̃ bona vſurarii ſint tacitè obligata ſoluentibus vſuras:non tn̄ bona illius,qui recepit pecuniam ab uſurario: & maximè,poſtq̃ iſte maritus, pecuniã, quã recepit à ſocero ſuo,ſuis nummis immiſcuit.quia p immixtionẽ facta fuit pecunia mariti.vt l.nõ oís.in fi.& l.nam & ſi fur.ff.ſi cer.peta.& ſic rñſum eſt ad Decre.iſtã.cum tu.nã iſta non recepit pecuniã vſurariam:nec rẽ emptam ex pecunia vſuraria. pręterea iſta Decre.non dicit,q̃ bona vſurarij ſint tacitè obligata:ſed dicit q̃ vſurarii,q̃ de pecunia vſuraria emerunt poſſeſſiones, ſi non hñt alias,vñ ſatisfaciant,vendantur poſſeſſiones: nam certè idem eſſet, ſi aliàs eſſent dictæ poſſeſſiones de pecunia licita acquiſitæ,vt l.2.C.de excep.rei iud.eodem mõ rñdetur ad no.in Spe.de vſu.ad fi.Non obſt.l.ſi me & Titium.quia ille recepit ibi pecuniã,ſaltem debitã creditori: & de volunta te creditoris. hic verò iſta dña nec pecuniã creditoris pr̃is: nec eis debitã recepit.¶Ad alia iura rñdet, & concludit pro filia cõtra creditorem,de cuius deciſione an ſit uera,vel nõ, vltra non ſcribo.¶Sed contra ipſam facit me fortiter dubita

19 re,q̃†dos eſt quid uniuerſale.vt no.Bar.in l.j.ff.ſo.ma. & gl. ff.de impen.in re.do.fac.ſed in uniuerſalibus res ſuccedit loco alterius,ut d.l.Imperator.§.fi.ff.de le.2.& maximè in vſu. vt no.Io.An.in iſto c.cum tu.ad fi. & licèt illa data à ſocero genero ſuo non ſit illa,quã hæres generi mulieri ſoluit,ſed alia:quare illa alia loco primæ non ſuccedat, non video:cũ ad mulierem reuertatur occaſione dotis, maximè cũ titulus dotis ſit lucratiuus ex parte mulieris,ut d.l.fi. de his q̃ in fraud. credito.ita quòd potius creditoribus, quàm ſibi,in eo,quod de bonis vſurarii reperitur,eſt ſubueniendum.præterea ſi p̃ſupponimus iſtam filiam in poteſtate:ergo hæres.& dos, & ſimilia computantur in quartam iuris naturæ.quæ quarta licèt ſit quaſi debita:nihilominus creditores præferuntur ſibi, vt l.fin.§.in computatione. C.de iure delibe. hæc & alia,quæ omitto,faciunt me dubitare, an prædicta deciſio vera ſit.

20 ¶Sextò quæro.†an vſurario ſufficiat facta remiſſio ab his, qui

qui debent recipere vſuras ab eo ſine reali reſtitutione, uoluntate dñi accedẽte. fur,& raptor violentus licitè retinet rẽ ſubtractam:vel inuaſam.ff.de vſur.l.ſi fur.in princ. de preca. l.certè.§.Iul.& no.de renun.c.poſt translationem.ergo multò magis debet ſufficere hoc vſurario,qui minus deliquit.q̃d patet ex qualitate pœnæ:quia maior pœna imponit furibus, raptoribus,& violentis,q̃ vſurariis,vt patet in ſuis titu.& nemo dubitat grauius eſſe commiſſum,quod eſt grauius iudicãdum.24.q.3.c.non afferamus.Itẽ patet ex ordine titulorum. præmittuntur.n.crimina grauiora ſucceſſiuo ordine.de his, qui ſi.occi.de homic.de rap.de fur. & de vſur.ad denotandũ, q̃ vſura eſt leuius crimen.pręterea in crĩe vſurarũ, & in aliis maioribus ſufficit condignam facere ſatisfactionem, vt ſit liberatus à reſtõne,vt patet.j̃.c.quanto.eo,ti.c.2.li. 6. de rap. c.in literis.de fur.c.ult. ſed ſatisfactum intelligitur,qũocunq; creditoris deſiderium impleatur.ff.qui ſatiſ.cog.l.j. de pign. ac.l.ſi rem.§.oĩs.ver.ſatisfactum.vnde ſi creditor remittat actionẽ ſibi cõpetentem(ex quò facit hoc non vi, nõ dolo,nõ metu)ſufficit uſurario:quia remittẽtibus iura ſua.&c.7.q.j.c. q̃ periculoſum.præterea ſunt quidã caſus ſpãles,ubi rei malè ablatæ non ſufficit remiſſio.de reſcri.c.ſtatutum.ad fi.lib. 6.& eſt in eis ſpeciale,ut d.c.ſtatutum. In contrarium quia à verbi ſignificatione non eſt recedendum,vt no.de ver. ſig. c. præterea.Sed Auguſt.dicit,q̃ non remittitur pctm̃,niſi reſtituatur ablatũ.ecce ergo,q̃ requiritur reſtõ. quod verbũ non verificatur in remiſſione.de ver.ſig.l.plus. & l.reſtituere. qa remittere non eſt in priſtinũ ſtatũ reponere: ſicut in alia rõne dr̃.C.de repud.& l.vna.& de ſen.paſ.l.j.ad hoc facit; quia non valet pactum de non petendo uſuras iam ſolutas.ut c.ad noſtram.de iureiuran.Sed nil aliud eſt remittere, quàm paciſci uſuras non repetere. ſuper ſolutione huius queſtion. ſunt opin.Ioan.And.in c.non dimittitur.lib.6.dicit,q̃ ſufficit remiſſio liberaliter facta.allegat ver.ſatisfactum.cum ſi.niſi in caſibus, in quibus exprimitur remiſſionem non ualere. hoc ẽt vr̃ ſentire de accu.c.2.lib.6.ſuper verbo ſatisfactum. pro hoc facit,quod no.j̃.eo.ti.c.quia fruſtra.in glo. 2. circa prin. hoc uĩ tenere Ho.in ſumma.de uſu.§.que peccata.verſic.q̃ ſi fœnerator.& uer.dicendum.tamen ibi refert, q̃ theologi dicunt,q̃ niſi totum offeratur,non eſt ſecurus vſurarius, etiã ſi partem offerat,& pars ſibi remittatur.dominus Dy. tenet in c.non dimittitur.q̃ aut pecunia eſt reſtitutioni parata: & ſufficit rsmisſio,quaſi videatur reſtituta,& breui manu reddita ipſi uſurario,ut l.ſingularia.ſi cer.pe.& l.3. §.ſi debitores. ff. de do.inter vi.& vxo.& iſta opi.eadem vr̃ cum opi. theologorum,qui exigunt oblationem.plus eſt.n. offerre, q̃ paratum eſſe,vt l.Iul.§.offerri.de ac.emp.ſoluendo rñdet dñs Fede.de Sen.q̃ ſi ille,à quo uſura extorta eſt,ſponte, omni fraude ceſſante,remittat: liberatus eſt uſurarius à reſtitutione rei. ſed debet agere pníam de peccato. Idem in raptore, fure,& ſi. Non obſt.uerbum,reſtituere. quia Auguſtinus utitur uerbo reddere:quod latius patet,q̃ uerbũ,reſtituere,vt ff.de ver.ſig. l.verbum reddendi. Item iura canonica vtuntur verbo,ſatisfacere, vt d.c.in literis.de rapto.de fur.c.ult.de uſu.c.2. li.6. hoc autem verbum latè patet,vt l.ſi rem.§. omnis. ff. de pig. act.Item vtuntur verbo,emendare,vt in c.2.de rapto.& bene facit de ſen.ex.c.cum deſideres.§.2.& ita concludit dñs Fed. de Sen.conſi.22.& conſi.18.vbi dicit, q̃ dominus Ioan. An. in reg.peccatum.in mercu.poſt uerba Dy.dicit ſic [multum puto in his animum ponderandum: nec tutum puto illũ, qui ageret in mente non reſtituere,ſolutione non facta.] & prædicta bene no.quotidiana.n.ſunt,ut dicit Iuriſconſultus. in l. legaui.de libe.lega.

ADDITIO.

a) ¶Pecuniam uſurariam.An in ſola pecunia committatur uſura.uide Ioã. de Turre Crema.in c.putant.14.q.2.

SVMMAE.

1 *Mercis appellatione quæ contineantur.*
2 *Pretium rei conſideratur ſecundùm præſens tempus.ſ. contractus,valeat plus,vel minus.*
3 *Dubitatio facit licitum,quod aliàs eſſet illicitum.*
4 *Abſtinendum eſt in dubio à contractu,de quo poteſt probabiliter dubitari,ſit licitus,an illicitus.*
5 *Impræſtita,quæ fiunt Venetijs,an ſint contractus vſurarij.*

IN ciuitate. Qui uendit res plus,quã ualeant, eo q̃ differt ſolutionẽ pretii,peccat:niſi dubium ſit, an tpe ſolutionis ualeant

1 plus,vel minus.cõis diuiſio.ſcdã ibi[licet.]No.j.†q̃ sũt illa,q̃ contineantur appellatione mercis.de quo in l.mercis appellatione.ff.de uerb.ſig.& licèt iſte tex.loquatur in mercibus: eadem eſt rõ in rebus immobilibus, ſi plus uendantur pp dilatam ſolutionem pretii,ar.l.illud.ad leg.aqu. ¶Scdò no.†q̃ pretium rei conſideratur ſcdm præſens tps,ſ.contractus,valeat plus,vel minus.de quo in l.2.C.de reſcin.uen. In rei aũt æſtimatione plura ſunt conſiderãda,ut no.Bar.in l.pretia rerũ ff.ad leg.fal.¶Tertiò not.q̃ ex forma qñq; contractus nõ apparet qs uſurarius: ſed apparet ex effectu.cõcor. s̃.de pig. c.illo vos. quod loquitur, vbi eſt dubium de ſpẽ cõtractus.ſ. an ſit pignoris, vel uenditionis, ſed hic non de ſpẽ cõtractus initi in fraudem.ſed de maioritate pretii dubitabatur,pp dilationem ſolutioni ſtatutam. & de iſtis ſpẽbus contractuum qualiter cognoſcantur,dic ut no.14.q.3,in ſum. in gl. magiſtra.¶Quartò no.in uer.niſi dubium. †q̃ dubitatio facit licitum, quod aliàs eſſet illicitum. & hoc no. ad intellectum

3 l.2.C.de reſcin.uen.& c.cũ cãm.de emp. & uen. ubi dr̃,q̃ inſpicitur pñs tps,ualeat plus,uel minus. Intelligo.n. qñ traditio pretii dẽt fieri ſtatim.ſi aũt ex interuallo (puta poſt quatuor,vel ſex annos)tunc an ptiũ conſtitutũ, ſiue conuentũ excedat dimidiã iuſti ptii,vel nõ:uĩ conſiderandũ. quia tpe ſolutionis pretii poterit plus ualere, uel minus: iõ ipſe dubius cõtractus uĩ licitus. & optimè concor.cũ iſto tex.l.ſi ex ea lege.C.e.ti.& l.ſi pr̃ puellæ.de inof.te.& de dona.l.ſancimus.§. fi.Contra iſtud tn̄.c.facit;quia dilatio facit,q̃ maior quãtitas cenſeatur minor:vñ multi citius uellent hodie centũ, q̃ uſq; ad annum 120.ut de plus peti.c.fi.& Inſti.de ac.§.plus.q̃ iura faciunt contra iſtud c.quia quinque libre nunc plus ualẽt, q̃ ſex,ſtatuto longo termino,pcipuè mercatori,q̃ nõ retinet

4 pecuniam ocioſam in capſa.¶Quintò no.†q̃ in dubio abſtinendum eſt à contractu.de quo pt probabiliter dubitari, ſit licitus,an illicitus.quia bonorũ mentiũ eſt &c.ut c.conſiliũ. de obſer.ieiun.Et aduerte qa iſto tex.uĩ loq in foro conſciæ, dũ dicit[pctm̃ incurrunt.]&c.& dum dicit[ſalutis ſuæ.]&c. & in fine[cũ cogitationes hoĩm.]&c.In foro aũt iudiciali eẽt difficile practicare hoc,pp regulam illam.q̃ licitũ eſt cõtrahentibus inter ſe decipere,ut l.in cauſæ.ff.de min. & iõ ſi res

5 valet.ſi uendatur 6.difficile eſſet probare, q̃ pp dilationẽ adiectã ſolutioni pretii,fuerit illud unũ plus promiſſum.Niſi dicas,q̃ dilatio adiecta ſolutioni pretii ſit efficax præſumptio contra venditorẽ in eo,q̃d plus uendidit,q̃ ualeat in pręſenti.Sed ſi ſolutio pretii non ſit dilata, ſtandũ eſt regulæ dictæ l.ſi ex cã.¶Quærit hic In.de una q. ad cuius euidentiam p̃mitte,q̃ qñq; quis in re aliqua dẽt percipere certum reddi tum(puta x.ſalmas grani)uel incertam partẽ(puta quartam redditiuum)uel dicta perceptio conſiſtit in annua quantitate (puta ab hoſpitali,dẽt quis recipere annuatim centũ:uel dẽt recipere operas,puta à liberto,uel ruſtico)& iſta pnt conſtituti perpetuò.i.ſibi,& ſuis hæredibus,& in uita tm̄. Itẽ qñ qs hẽt actionem contractus ſine ſuſpicione, & fraude uſurarũ: poſſet ne iſte annuus redditus percipi,uel iſta actio,q̃ cõpetit ad mille,p̃ qngentis?vr̃,q̃ nõ,p iſtũ tex.qa nõ eſt dubiũ; q̃ ſaltẽ uſq; ad longũ tps plus perciperet de redditu, q̃ ſit p̃tium.

tium.& ista certitudo sufficit, vt dicatur vsura,vt hic.In venditione actionis hoc etiã patet, quando ceditur actio ad mille pro minori pretio.dicunt quidam in istis redditibus : quòd aut pro illo pretio potuisset haberi eodem termino res eiusdem redditus,cuius est illa annua præstatio: & valet contractus.aut non potuisset:& non valet contractus ad exclusionẽ fraudis vsurarum,ar.j.eo.c.consuluit.Alij dicunt, quòd aut quis emit istum annuum redditum iam cõstitutum,vel actio. & tunc semper isti contractus sunt liciti . aut nondum erant in rerum natura: sed producuntur in esse tempore emptionis,siue contractus.& tunc aut constituuntur de nouo in personam tertii.& idem, quia valent:aut in personam ipsius debitoris : & non valent:puta obligatur quis ad plus dãdum in pecunia,vel in specie, quàm acceperit.Non ob.obiectio , de qua. s.licèt enim certum sit,q vsque ad.20.annos , vel quinquaginta,vel citeriores plus accipiet de redditu,quã sit prætium,quod datur:tamen hæc certitudo non facit illicitum cõtractum venditionis:cum etiam hoc sit in venditione alicuius possessionis:vbi certum est secundũ inferiores causas,q plus accipietur de certis fructibus eius,quã sit pretium,quod pro ea datur.& forte sine expensis , vel labore, dando ad fictum certum,vel emphyteusim.Non ob.hoc.c.hic enim reprehenditur,qui carius vendit mercem propter terminum , quẽ dat prolixum emptori ad soluendam pecuniam. hoc enim est illicitũ : quia solummodo vendit tempus pro illa pecunia,quæ venit,& iustum pretiũ excedit:quod ex eo apparet, quia paratis re,& pretio in præsenti pro minori fieret : sed in exemplis propositis sunt omnia in præsenti.s.pretiũ.& annuus redditus,& actio,de quibus incertum est pro futuro tpe,quantũ valere debeant : ita quòd, saltẽ rõne dubii, debet censeri cõtractus licitus,vt hic patet. & posset esse , q in futurum nihil perciperetur, & debitor inops fieret:vel in lite multum expẽderet,vt l.ab Anastasio. C. man. & l.1.ff.de impen. in re. do. Consuluit tamen Inno.Christi fidelibus , q ab hmõi contractu abstineant.s.q de nouo propter hoc cõstituãt redditum, vel actionem emant. †Et prædicta faciunt ad illud, quod sæpissimè Venetiis in dubium reuocatur:ibi enim omnes , qui hactenus contulerunt pecunias in communi pro necessitatibus,quæ occurrunt,describuntur sigillatim:& deinde cõdere spondet eis quolibet anno pro centenario.4.quandoq; quinque.quandoque minus. sed capitale nunquam restituit:& vocantur impreſtita.Ille ergo, qui habet in cõi dicto mõ mille, vel tria millia, vẽdidit alteri ius suum,& emolumentũ oẽ,qd percipit à cõi.Queritur,an iste contractus sit licitus.ex prædictis patet, q sic:quia recipit redditũ in pecunia iam cõstitutum.Item idẽ redditus crescit,& decrescit:& posset totũ cõdere abolere,si vellet,& nihil respondere . Item non est quasi maioris redditus,quàm esset vnius possessionis immobilis.& sic videtur:q licitus sit contractus talis per prædicta iura , & rationes Inno.

S V M M Æ.

1 *Vsuras non solùm prohibetur quis exigere:sed etiam recipere.*
2 *Pœna diuersa imponitur laico, & clerico fœneratori.*
3 *Episcopus an possit dispensare cum clerico : qui exercuit vsuras, si satisfecit.*

1 PRæterea, Vsurarius monitus nõ desistẽs : si clericus est,ab officio,& beneficio suspenditur:si laicus,excommunicatur. & per hoc patet diuisio. ¶No.primò, † q non solum exigere , sed recipere prohibetur quis vsuras.de hoc.47.di.c.1.& s.eo.c. super eo. ¶ Secundò no. † q diuersa pœna imponitur laico & clerico fœneratori.facit.s.de iureiur.c.ad nostrã.¶Quærit glo.† vtrùm possit episcopus dispensare cum clerico,qui exercuit vsuras,si satisf. cit.tenet,q sic.no. de hoc.14.quæst. 4.c.1.

1 *Vniuersitas non potest vsuras recipere,sicut nec priuatus.*
2 *Collegium,siue vniuersitas potest contrahere, & sibi alium obligare, & se alteri in mutuo.*
3 *Creditor computat sibi fructus in sortem.*
4 *Dominus rem suam alteri infeudatam potest in pignus recipere.*
5 *Habens dominium rei, si recipit ipsam in pignus ab eo , qui habet ius diuersum in eadem re:non computat sibi fructus in sortem.*
6 *Casus , in quibus ille, qui debet recipere pecuniam, potest aliquid recipere vltra sortem.*

CONquestus. No. primò,q decretalis ista dirigitur Capitulo.i.abbati,& fratribus,vt patet ex suprascriptiõe .
1 ex quo no.Ala.† q sicut priuatus vsuras nõ põt recipere:sic nec vniuersitas. ex hoc arguens contra ciuitates Italiæ , quæ accipiunt vsuras noĩe ciuitatis.Idẽ no.Vin.j.eo.c.Michael.& per Ray.in summa.eo.tit.vlti.colu.ver.quid de communitatibus. & incidit ista quæstio in illam:an vniuersitas possit delinquere.de qua.s.de simo.c.dilectus.vbi dixi.¶Secũdò no.
2 † q collegium,siue vniuersitas potest contrahere,& sibi aliũ obligare, & se alteri in mutuo.quod dic , vt l. creditor. ff. si cer.pe.& l.1.ff.quod cuiusque vni. no. possidere etiã põt pignus,vt hic,& omnẽ rẽ.vt l.1.in fi.cũ l.se.ff. de acqui. pos.est enim vniuersitas persona repũtata, habens animum fictũ:ex quo idẽ effectus ꝓducit quò ad cõtrahendũ : ac si hẽret verũ aĩm,vt ꝓdictis iurib.facit l.mortuo.ff.de fideiu. ¶ Tertiò no.
3 † q creditor cõputat sibi fructus in sortẽ.& sic ad ipm, tanq ad possessorẽ,spectat fructuũ pceptio. qd dic,vt dixi. s. ca.j.
4 ¶ Quartò no.† q dns rẽ suã alteri infeudatã pt in pignus recipere.qd ergo dr,q in re ꝓpria non cõsistit pignus:intellige in re propria oĩ iure:sed si unus hẽt dnium directũ, ut dns:alius vtile,vt emphyteuta,vel feudatarius:nihil ꝓhibet, q hns dnium directum recipiat dictã rẽ in pignus ab hnte dnium vtile,vt hic.& s.c.j.in fi.facit quod no.in l.naturaliter. §.nihil cõe.de acq.pos.& l.si domus.§.fi.de le.j.& l.q tabernã.de cõtrah.emp.¶ Quintò no.† q si hns dnium rei,recipit ipsam in pignus ab eo,qui hẽt ius diuersum in eadẽ re: non cõputat sibi fructus in sortẽ.dnium.n.directum , & pignus adeptũ utilis dnii operatur istam fructuũ acquisitionẽ. & hoc bene probat illud c.& s.ca.j.& si sic gnaliter intelligatur,habebit locũ
5 nedũ inter ecclesiasticas psonas,de quibus loquitur istud ca. sed ẽt inter laicos,vt no.gl.s.c.j.¶ Quærit gl.† an sint alii casus,in quibus ille,q dẽt recipere pecuniã, possit aliqd recipere vltra sortẽ.dic,q sic.¶Primus in casu.c.salubriter. j. eod. ¶Secds fauore ecclesiæ.ut in c.j.de feu. ¶ Tertius in fideiussore,q soluit usuras.ut s.de pig.c.peruenit.¶ Quartus,cũ emit annuus redditus.qd dic,vt s.e.c.in ciuitate. ¶ Quintus si mutuo hosti. 14.q.4.p qd vr,q licitè ab hostibus exigatur usura.nã ut dicit Tullius lib de of.de tyrãno. [Nec.n.cõtra naturã est eũ spoliare,cũ possis,quẽ est honestũ necare.]& per hoc dicunt Iudei,q à Christianis licitè fenerantur. cum dicatur Deut. 23.[nõ feneraberis fratri tuo pecuniã,uel aliã rem ad usurã.] Sed cõtra eos facit,quod ibi hr. [Nõ fœneraberis gentibus multis:& ipse à nullo fœnus accipies.& aduena fœnerabitur tibi:& tu nõ illi.]ad idẽ j.e.c.post miserabilẽ. & c. pe.¶ Sextus casus est,in quo licitè recipitur ultra sortem, ratione dubii.s.eo.c.in ciuitate,& s.eo.c.fi.¶ Septimus, qñ ratione pœnæ non adiecte in fraudem usurarum. de quo s. de arbi.c.dilecti.& C.de usur.l.cum allegas.¶ Octauus,quando uenditur fundus cum pacto de reuendendo : quo casu licitè emptor lucratur fructus medii temporis:nisi in fraudẽ , &c, vt in gl.& s.de pig.c.illo uos.ubi de hoc in gl.hic ur . & in gl, pe.¶ Nonus,qñ aliquid datur gratis,& sine pacto.sic s.de simo.c.dilectus.caueat tñ ab intentione corrupta,vt dicã. j. e. c.consuluit.¶ Decimus, ubi creditor ratione mutui,quod fecit,

cit, labores subiit:in cuius cõpensationẽ fructus suos facit ex re sibi obligata.de hoc s.de re.ec.non ali.c.pe.Ho.de his remittit ad summã.eo.ti. §.in aliquo.Est vndecimus casus,qui quotidie de facto occurrit.s.cum debitor est in mora soluendi debitũ:an isto casu creditor possit petere vsuras, tanq interesse rõne retardatæ solutionis.gl.dicit,q sic, in contractu emptionis,& venditionis.& si venditori,qui rem venditã tradit,ptium non soluatur:possit petere interesse ptii nõ soluti. huic gl.concor.qd no.in l.Iul.§.ex vendito.de act.em. & l.cũ allegas.C.de vsu.Et si dicas.qd interesse erit istud?pridie consului,q erit interesse dãni contingentis, & lucri cessantis : dũ tñ honestè in hoie consueto lucrari de pecunia, vt in negotiatore.tale.n.lucrum à mutuo nõ separatur: imò tñ sibi reputatur abesse de suo , quantum fuisset lucratus verosimiliter ; qa erit mercator:vbi.n.subest cã, tale honestũ lucrum pt sumi de pecunia,vt j.eo.c.salubriter.& no. Cy.in Aut.ad hæc. C.e.ti.imò plus dixi,q si emptor,q fuit in mora,decessit,pupillo existente hrde,ipse pupillus tenebitur ad illud intereẽ : postq.n.erat mora cõtracta in persona defuncti , cõtinuatur in persona minoris:quinimò in eius persona committitur, si obligatio descendens à defuncto erat in diẽ.vt l. Aemilius.ff. de min.& l.ea q à prẽ.C.de rest.mi.& p Cy.in l.fi.C.in quib. cau.in integ.rest.non est necs.& l.cum qdã.§.fiscus.de vsur. vbi est casus in simili.& hoc uerũ,vbi cum maiore est cõtracta obligatio in diẽ:secus si non hẽat diem: & non fuit cũ defuncto mora contracta : tunc.n.nõ incipit crescere obligatio cũ minore succedente rõne moræ.quod dic, ut no. Bar. in l. cũ filius.§.in hoc.ff.de ver.ob.Habetis duodecim casus ex dictis Doc.in quibus licitum est aliquid recipere vltra sortem. Ego addo casum,qñ qs rõne administrationis tenetur pecuniã collocare in emptione ꝓdiorum.si ergo hoc negligit , tenebitur vltra illã pecuniã,quantum ex ꝓdio, quod emere debuit,ꝓcipi potuisset,vt no.Bar.ff.de admi.tu.l.tutor.§.si post. & hoc no.contra illos , qui habent administrare vtiliter bona aliena,sicut propria:& negligunt.

S V M M Æ.

1 *Hæres quis sit,non refert,quò ad æs alienum soluendum.*
2 *Extraneus ad hoc vt teneatur,sufficit, q bona vsurarij ad eum fuerint deuoluta.*
3 *Hæredes tenentur ex delicto defuncti,etiam si ex delicto ad eos nihil peruenit.*
4 *Filii eodem mõ coguntur ad restõnem usurarum,quo defunctus.*
5 *Hæredum usurarij si unus desit esse soluendo:an reliqui poterunt conueniri pro portione istius deficientis.& sic insolidum.*
Quid in oneribus communis.nu.6.
7 *Hæredes usurarii an teneantur ad restitutionem usurarum ultra uires hæreditarias.*

TVanos. Hrs vsurarii filius , vel extraneus restituere cogitur.cõis diuisio. secunda ib [tuæ igitur.] ¶No.j. q iste tex.loquit de filiis,& extraneis:ad quos bona usurarii deuoluta sunt.& eo
1 dẽ mõ obligat ad resto.filios,& extraneos. † & sic nõ refert quò ad æs alienũ soluendũ,quis sit hæres:licèt.n. filiis debeat legitima in bonis pris,& quodammodo viuo prẽ dñi æstimẽtur,vt l.in suis.de li.& post.tñ creditoribus postponuntur, vt no.in l.fi.de iure deli.§.in cõputatione.Pondera tñ,q tex.dicit[succedunt]&c.quasi velit, q ita demũ filii teneant , si pri successerunt:secus si abstinuerunt ab hrditate prina , nolẽtes negociis hæreditariis implicari,vt l.si filius.ff.de vul. & pu.licèt.n.dicat Apostolus[si filius:ergo hrs.] debet intelligi quò ad eius cõmodũ,non ad dãnum,vt no. Dy. in l,si cum dotẽ . §.transgrediamur.ff.so.ma.& l.j.si ut se ab hær.absti. ¶Secdò
2 no.† q ad hoc vt extraneus teneatur,sufficit,q bona usurarij ad eum fuerint deuoluta. quod intelligit Ho. iure hrditario. & ad hoc(dicit ipse)facit finis.& licèt uideatur multis fauorabile,& æquũ,& cõiter approbetur:sibi tñ vr,q licèt hæres,q non facit inuentarium,teneatur insolidũ: tñ non hęres , ẽt si ad eum res ex cã non lucratiua peruenerint,non teneatur,vt C.de don.l.æris alieni.& ad Treb.l.j. §.si hæres . nisi saltẽ eẽt res empta de pecunia funebri,vt s.c.cũ tu.in gl.fi.ubi de hoc. & maximè est hoc verum post pscriptionẽ. & dicit , q aliter multæ aiæ illaquearent:nec aliquo iure cauetur de aliqua re teneri possessorẽ non hrdẽ.& iunge no.de sepul.c.parochiano.ista sunt uerba Io.An.super prima gl.dixi latius in d.c.cũ
3 tu.¶ Tertiò no.† q hrdes tenentur ex delicto defuncti,etiã si ad eos ex delicto nihil peruenit:& ẽt si cum eis non fuerit lis contest.concor.s.de sepul.c.parochiano.vbi de hoc. Sed dic, q usuræ non repetuntur ex delicto: sed per conditionẽ sine cã:q bñ est transitoria in hæredes,vt no.hic Barto.in l.j.ff.de
4 priua.delic.ad fi.& no.In.j.c.Michael.¶ Quartò no.q † si ad restõnem vsuratum eodem modo cogantur filii , quo defunctus,ex persona heredis non uariatur conditio obligationis, vt l.2.§.ex his.ff.de uer.ob.& C.de fruc.& lit.expen.l.2. Nota tñ Io.An.q per rescriptum impetratum cõtra usurariũ mortuum ante citationẽ non conuenitur hæres,si de hærede non fit mentio in rescripto . & hoc dicit Tan. & Vin.seruari Bonon.ad hoc de of.dele.c.cũ olim.Non ob.istud. c.dum dicit : [eadẽ districtione.]&c.quia loquitur in ordinario, ut no. j. e.c.Michael.licet.n.turpia lucra non debeant hæredibus remanere,sed auferri,vt ff.de calum.l.in hrdem . tñ corã competenti iudice , q non censetur competens delegatus re integra,moriente eo,cõtra quem impetratio facta est. de hoc s. de rescr.c.significauit.& de iudi.c.qa.5.& per Ho. in sum.eo.
5 ti.§.fi.uer.quid si aliter.¶ Quærit gl.† pone,q unus ex pluribus hæredibus usurarii desiit esse soluendo : an reliqui poterunt conueniri pro portione istius deficientis.& sic insolidũ? arguit primò,q nõ possint. deinde cõcludit, q possint, quãtum uires hæreditariæ patiuntur.facit dubium in ista q. qd alibi reuocatur in dubium.s.an inter hæredes obligatio,q descendit ex cã hæreditaria,sit ipso iure diuisa.& vr,q sic, vt l. petitio successorum.C.de pac.& l.si ab eo.C.de neg.ge. si ita est.ergo si unus efficiatur postea non soluendo : non ur aliis accrescere onus suum,ut l.legatorum petitio.ff.de le.2. secus aũt,qñ non fit dicta diuisio ipso iure:sed aliquo iuris beneficio,ut l.inter eos.ff.de fideiu.& gl.j.q accrescat aliis istud onus,fundat se super obligatione , & hypotheca contracta in bonis defuncti usurarii,vt s.c.cum tu.q opi.si uera est, bona est eius solutio.s.ut alii teneãtur . & accrescat eis onus istius deficientis:si aũt bona non essent obligata , prout tunc qdã. & dixi s.in 2.no.tunc sol.gl est dubia.& de hac materia , an hęredes teneantur ad debita insolidum,uel pro parte. dic, ut no.Bar.in l.eadem.§.Cato.ff.de ver.ob.¶ Circa hoc incidẽ-
6 ter quæritur. † qd in oneribus cõis.si unus nõ pt soluere partem suã:an ad hoc alii teneantur?dic q aut est onus personale iniunctum:& tunc,si non pt expediri per vnum, expeditur p alios,vt l.honore.§.fi.ff.de mu.& ho.aut est onus, quod cõsistit in præstatione pecuniæ:uel simi.& tũc si est onus, quod imponitur uniuersitati simpliciter : licèt aliqui non sint soluendo:adhuc tenetur uniuersitas:quia censetur eadem , ut l. proponebatur.ff.de iud.& l.sicut.quod cuiusuni.no. aut imponitur onus,vt cuilibet de uniuersitate , vt cuilibet ciui : & tunc vnus pro alio non tenetur,ut l.j.C.ut null iud.li.11.aut onus impositum est reale (vt tributum, quod soluitur pro rebus)& tunc uno non soluente,alii grauantur: & eis assignatur possessio non soluentium,vt l.fi.C.de exac.tribu.& l.j. & C.de omni agro deser.lib.11.& ad prædicta uide,quod not. Specu.in titu.de cen.§.nunc dicendum. versi. quid si uniuersitas.& uer.sequen.& l.ab omnibus.de lega.j.ubi si unus eximitur à collectis : alii de uniuersitate soluere teneantur partem suam.¶ Secundò quæro.† an hęredes usurarii teneantur ad restitutionem usurarum vltra vires hæreditarias.Rñ.si fe-
cerunt

cerunt inuentarium:certum est,ꝓ ad istud, vel alia debita hæreditaria non teneantur vltra vires hæreditarias, vt l.fi.C.de iu.deli.& no.s̃.de rap. c.in literis. Si aũt non fecerũt inuentarium:tunc an teneãtur. D.Fed.de Sen.disputat,qd in foro cõscientiæ.& dicit,ꝓ Ho.tenet, ꝓ non teneãtur in foro conscietiæ,vt not.de testamentis in summa.§.pe. ad fin.,p quo facit, quod not.hic glo.in fi.Sed ipse no.contrarium in dicto ca. in literis.deinde post multa concludit, ꝓ l. humana condita ab eo,qui habet potestatem condendi, manifestam non continens iniquitatem,obliget in foro conscientiæ.Sed qa regulariter obligatio,'quæ descendit ex delicto, non afficit hæredẽ vltra id,quod ex delicto peruenit. vt C.ne ex deli.l. vna.& sic facere, vel non facere inuentarium nihil pertinet ad credita illa:quæ aliàs non obligant hæredem, vbi omissio inuentarij ,pdest creditoribus eo casu, vbi creditores poterant agere contra hæredem. quòd aũt hæres teneatur ex delicto defuncti,etiam si ad eum nihil peruenerit ex delicto, statuitur iure canonum,vt patet in eo,quod leg.& no.de sepul.c.fi.cum sua materia.canon, qui in hac parte grauat hæredem vltra ius ciuile,voluit æquitatem preferre: vt non teneatur pro maleficio,vel delicto defuncti vltra vires hæreditarias, vt d.c.in literis.& j̃.e.c.2.li.6. vt sicut æquitas iuris canonici mouetur ad statuendum,ꝓ hæres,qui habet bona defuncti licitè quæsita, teneatur ad restitutionem illicitè quæsitorum,ẽt si illicita nõ peruenerint:& etiam si lis nõ sit contestata cum defuncto:sic eadem æquitate fuit statutum, vt vltra vires hæreditarias nõ teneatur.Ista sunt verba domini Fede.consilio 21. quæ bene no.& adde quod not.Bar.& Bal.ff.de acqui. hære.in rub.& in l.habeat vnusqsq;.C.de sa.san.eccl.in repetitionibus eorũdẽ.

S V M M Æ.

1 *Propositum in mente retentum obligat in foro animæ.*
2 *Vendens merces plus quàm valeant de præsenti, propter dilatam pretij solutionem committit vsuram.*
3 *Authoritas,mutuum dantes &c.quomodo intelligatur.*
4 *Intentio mala obligat quem in foro conscientiæ ad restitutionem eius, quod malè accepit.*
5 *Vsurarius mentalis an teneatur ad restitutionem.*
6 *Mutuabat quidam curialis multas suas pecunias gratis sine aliqua pactione vsurarum: debitores tempore solutionis dabant pro maiori parte sibi aliquid vltra sortem: & ex hoc satis lucrabatur. cõtra istum episcopus tanquam contra vsurarium inquisiuit: an ex hoc sit vsurarius censendus.*
7 *Testator an possit inducere vsuras in testamento.*

CONsuluit. Mutuans ea mẽte, vt plus sorte percipiat, non dans parabolam iuramenti, nisi inde aliquid recipiat, vendens rem plus debito(quia solutionem pretij differt) tenetur ex his in iudicio animarum. cõis diuisio.quia primò consultatio,tria dubia continens: ad quæ simul secundò respondet ibi[verum.]¶No. primò,ꝓ in omnibus istis tribus qõnibus propositum fuit in mente retentum, & obligat in foro con-
1 scientiæ:† licèt ergo propositum in mente retentum nõ obliget:nec producat effectum in foro iudiciali,vt l.si repetendi. C.de condi.& demon.secus est in foro animę.& sic diuersum ius statuitur in vno,quàm in alio. quod quãdo sit verum:dic, vt no. D.Fed.de Sen. consilio 21.& per Inn.in c. quia plerq;. de immu. ec.¶Secundò not.de isto, qui aliter non concedit parabolam iuramenti: tenebatur.n.debitor vinculo iuramẽti soluere ad certum terminum.& quia non poterat, petebat terminũ prorogari: quod ille creditor facere fortè gratis nolens sine pacto aliquid recepit: & postea prorogauit. de qua ,progatione vide qd no.s̃.de offi.dele.c.P.& G.& colligit Io. An.ꝓ inspicienda est consuetudo p̃risfami. vt l.vel vniuersorum.ff.de pig.ac.& de scda vsura.l.q semisses. 47.di.c.quam.
2 ¶Tertiò no.† de illo,q vendit merces plus, q̃ valeãt de p̃nti, pp dilatã p̃tij solutionẽ.simile.s̃.e.c.in ciuitate. Et collige, ꝓ si pecunia debeãt ex alio cõtractu:q̃ mutui (ut hic erat) non põt aliqd recipi vltra ipam.qd est cõtra opi. quorundam:de qua in Aut.ad hæc.C.e. ti. multũ ergo latè accipit mutuũ. de quo loquit Luc.6.[mutuũ date.]&c.ex quo tex.hic arguit ad hunc cõtractũ emptionis. facit in contrariũ qd dixi. s̃.in c.in ciuitate. ꝓ iste vr̃ minus vendere,terminũ ,plixũ p̃figendo solutioni, vt dixi ibi. ¶ Quartò no.ex dicta auctoritate[mu-
3 tuũ dãtes.] &c.†ꝓ nihil dẽt inde sperare. qd intellige de spe lucri,vt seqtur.Nam euitare posset debitor vniuersitatis etiã ex pacto collectas: ad quas interim vniuersitati tenebat, sm̃ Gui.q hoc no.in Spec.eo.ti.in fi.Sed dicit Io. An.distinguendũ inter certa,& incerta.ad hoc.j̃.e.c.fi.¶Quintò no.†ꝓ ma-
4 la intentio obligat quẽ in foro cõscię ad restõnẽ eius,qd malè accepit.vtrũ aũt obligetur in foro iudiciali, dicam statim.
5 ¶Quæro ergo,vtrũ† vsurarius mẽtalis teneat ad restõnẽ: ita ꝓ posit cogi.gl.fi. tenet hic,ꝓ non: licèt.n.sit vsurarius mutuans principaliter spe vsurę:nõ tm̃ tenet restituere plus q̃ sit receptũ:nisi aliqd faciat,pp qd debitor necessar.ò id dare cogat:puta negãdo ,progationẽ termini:vel recipiendo cautionẽ maioris summæ. & sm̃ hoc non nocet vsura mẽtalis: sicut nec simonia mentalis quò ad restitutionẽ: sed p pœnitentiã abolet.alij dicunt, ꝓ semp tenet restituere: ex quò principaliter ducit illa intentione.quare aũt aliud in simonia, q̃ in vsura,no.Ioa.An.s̃.de simo.c.fi.& qd dr̃,vsurã mentalẽ non obligare ad restõnem:posset esse verũ, qm̃ secundariò,& nõ principaliter ponebãt spes in lucro.& sic intelligit Io.An.qd not. hic Gof.& Hosti.in summa huius tit.post prin.& plenius per Io.An.in reg. pctm̃. de reg.iur. li.6. in primo articulo qõnis. & vide qd no.Ray.in summa huius ti.ver.sed nunqd volũtas. Ex p̃dictis infertur sm̃ Ho. ꝓ si is, contra quem agitur in iudicio contentioso, cõfiteatur suam prauã intentionem: si qd petebat,vt verè vsurarium: pp iniustam petitionem absoluet reus:nisi pp animæ periculum dicat hic aliqd spãle. ad quod s̃.de iudi.c.dilecti.Sed si petebat, vt quasi vsurariũ iniustè,& contra salutẽ aĩæ receptũ,fiet condẽnatio,sm̃ Host.& j̃.dicta
6 faciunt ad quæstionem, quã de facto habui hic Sen.† qdã curialis vir mutuabat multas pecunias suas gratis sine aliqua pactione vsurarum. debitores isti tpe solutionis dabant pro maiori parte sibi aliquid vltra sortem,& ex hoc satis lucrabatur:contra istum eps,tanq̃ contra vsurarium, inqsiuit:quærit an ex hoc vsurarius sit cẽsendus,vel quasi. colligo ex p̃dictis.
7 ¶Quæro. † vtrùm testator posit inducere vsuras in testamẽto.Bar.dicit,quòd non in l.fi.ff.de his,quæ pœ.no.& probatur in l.3.§.fi.ff. de annu.lega.

S V M M Æ.

1 *Appellandi beneficium denegatur manifesto vsurario.*
2 *Appellatio denegatur prædoni manifesto.*

1 QVam perniciosum. Not.† primò, quòd manifesto vsurario denegãt bñficium appellandi. & hoc intellige,cum dicit se vsurarium non esse,vel ne corrigatur,sm̃ Host.dicit Inno.ꝓ audiret appellans à sñia.dicit tñ,ꝓ alij dicunt contrarium. qd durum est sentire:licèt.n. notoriũ sit aliquem exercuisse vsuras:non tm̃ est notorium, ꝓ cũ Petro,vel Martino. dicere,ꝓ istis agentibus condẽnatus nõ valeat appellare: non vr̃ verum. qa iura ,phibent appellare sup eo, quod est notorium. quia hoc non est respectu Titij, vel Martini:sed in gne.& hoc sentit glo. operabit ergo notoriũ, quod dicit Host. & procedetur sine strepitu, & figura iudicij in cle. dispendiosam. de iudi. ¶Oppo. appellatio est defensio.quod patet:quia non negatur excõicato.vt s̃. de excep.c. significarunt.Item est iuris beneficium, vt l.1.ff.de appel.ergo nemini est negandum,etiam prædoni.de resti.spoli.ca.in
2 literis. Sed dic, † quòd manifesto p̃doni negaretur appella-

tio:sicut vsurario.de app.c.cum sit.in fi. Nõ ob.ꝓ appellatio sit defensio:qa est defensio iuris positiui, q̃ bene pt à iure ,phiberi,vt dixi s̃.de adul. c.intelleximus.

S V M M Æ.

1 *Obligatus inefficaciter põt petere liberari à tali obligatione.*
2 *Iudex secularis põt cognoscere de causa vsurarum.*
3 *Iudæi sunt etiam de foro ecclesiastico.*

POst miserabilem, Per subtractionẽ cõmunionis Christianorũ cogit Ecclesia Iudęos ad remittendas vsuras.& cõtra Iudæos vsurarios duplicẽ ,puisionẽ ponit.scda ibi[& donec.]¶No.j. † ꝓ ille,q est iefficaciter
1 obligatus,pt petere liberari à tali obligatione a:cõpetit ergo exceptio,& actio,vt libereur. facit l. sm̃ contendat. & qd ibi
2 no.ff.de fideiuf.sic & qm̃q; agitur,vt qs reponat se in pristinã obligationẽ,vt l.si qs accepto.ff.de cond.ind.¶Scdò not.† ꝓ de cã vsurarum cognoscit iudex secularis.concor. j̃. c.quanto.& hoc est verum,qm̃ agitur de vsuris tanq̃ solutis indebitè: vel vt promissio remittatur. vt hic. vbi verò agitur de eis,vt de pctõ:vel dubitatur,an sit vsura,vel contractus vsurarius: tunc spectat cognitio ad iudicẽ ecclesiasticum,vt no.Pau.de Leaza.in cle.dispendiosam.de iud.& per Bar.in l.Titia.ff.sol. ma.& dixi in c.tua.de or.co.gl.s̃.de iureiu.c.ex lr̃is.dicit cãm vsurarum esse quasi spũalem. q̃ gl.non approbatur,qm̃ usuræ repetuntur,vt indebitæ.vide quod no.Io.j̃.eo.c.j.li.6.¶Ter-
3 tiò no.† ꝓ Iudæi sunt ẽt de foro ecclesiastico. & exercet ĩ eos censuram indirectè,priuando ipsos cõione fideliũ.& de hoc cuius fori sint Iudæi,& alii infideles.dic,vt s̃.de uoto.c.quod super.& de hoc etiam hic in gl.fi.

ADDITIO.

a & A tali obligatione.Vide Pan.in c.cum dilecta.s̃.de confir. utili. & Ancha.in c.gemma.s̃ de sponsali.& faciunt notata per Bal.in l.iudex.de his qui sunt iuri.

S V M M Æ.

1 *Iuramentum non confirmat contractum à iure reprobatum.*
2 *Vsuræ licèt remittantur vsurario: non liberatur ex tali remissione sine reali satisfactione.*
3 *Pactum de non repetendo vsuras non tuetur usurarium.*
4 *Verba[promittit non facere qõnem: non mouere controuersiam: uel non mouere litem]quo intelligantur.*

TVas. Vsurarius,qui fecit debitorem iurare de soluendis,& non repetẽdis usuris, ecclesiastica censura compellitur ab exactione desistere,& perceptas restituere.h.d.cõis diuisio.secũda ibi [nos
1 igitur.] ¶No.j.† ꝓ iurm̃ non confirmat contractum à iure reprobatum.quod dic vt l.non dubium.C.de legi. ¶Secun-
2 dò no.ꝓ ista Decr.probat† ꝓ si vsurario remittuntur vsuræ: non liberatur ex tali remissione sine reali satisfactione:idem est.n.remittere,quod facere pactum de non petendo. quod hic ,phibetur.qd dic,vt dixi s̃.c.cũ tu.& iste tex. quò ad hoc vr̃ intelligi,qm̃ in ipso contractu mutui sic conuenit. ex postfacto autem vr̃ talis remissio valere.quod dic,vt ibi.¶Tertiò
3 no.† ꝓ pactum de non repetendo vsuras, non tuetur usurarium:qm̃q; alias cautelas inueniunt, ne ad restitutionem cogantur,q̃ eis non prosunt, postquam constat de fraude p ,pbabiles coniecturas,ar.hic, & in eo, quod le.& no.de emp.& ven.c.ad nostram.& de pig.c.illo vos.remittit Host. ad summam.e.ti.§.qualiter contractus.hodie etiam additum est ad ipsorum cautelas conuincendas: vt cogantur tradere libros
4 rationum p cle.j.e.ti.¶Vltimò no.quod dicit tex.† [,pmittit non facere qõnem.]qualiter hoc intelligatur.& quid si ,pmittat non mouere controuersiam:vel non mouere litem:vel nõ contrauenire:vel non petere. quid importent ista uerba. dic per Bar.in l.amplius.ff.rem ra.ha.

S V M M Æ.

1 *Violans legem generalem,inuocare non debet auxilium alterius legis generalis.*
2 *Exceptio usurarum receptarum ab eo, contra quem agit, non solum obstat usurario:sed etiam à quocunque.*
Et est talis exceptio declinatoria.nu.4.
3 *Audientia aliena aliqñ prohibetur:& an possit denegari reo.*
5 *Vsurarius non prohibetur impetrare:sed non debet audiri,donec usuras restituat.*
Et quid si non apparet,qui ab eo repetat.nu.6.

QVia frustra Non auditur vsurarius per rescriptum impetratum super recuperãdis vsuris,quas alteri soluit:nisi prius restituat,quas extorsit: & ponit statutum,cuius causam præmittit. ¶No.primò regulam, ꝓ fruſtra legis auxilium inuocat. &c. de quo in gl.j.super qua
1 dicit Io.An.post† Vin.ꝓ violans legem generalem, inuocare non debet auxilium alterius legis generalis.& sic loquitur l. auxilium.Sed talis bene poterit defendere ex lege singulari, vel priuata,vel priuilegio:nisi tale sit priuilegium,quod tollatur per offensam iuris communis.C.vbi de crimi. agi oportet. Auth.qua in prouincia. de hoc an peccans in vna l. perdat illius beneficium,& alterius.dic ut no.In.s̃.de adul.c.in-
2 telleximus.¶Secundò no.† ꝓ non solum obstat vsurario exceptio usurarum receptarum ab eo,contra quem agit:sed ẽt à quocũque.& est fi.usurarius illi, qui impetrat ius iniquum, qui debet uti eodem iure non solùm cum illo, contra quem impetrauit:sed etiam cõtra omnes,vt l.3.§.j.ff.quod quisq;. In hoc ergo istud edictum de usuris est simile illi edicto. ex hoc ergo patet,ꝓ excludit quis agentem ex iure non sibi,sed tertio competenti.quod quando sit verum. dic per Compo. s̃.de rescrip.c.mandatum.& l.cum seruum. de seruis fugi. &
3 quod no.Innoc.in c.vltim.de loca.¶Tertiò no. † quòd prohibetur quandoque aliena audientia.& loquitur tex. in actore.an autem reo posset audientia denegari:non videtur;quia defensio nemini est neganda, ut l.defensionis facultas. C. de iure fisc.& clemen.pastoralis. de re iudi.Sed certè imò propter delictum etiam reo audientia denegatur, vt l.sed si per prætor m.§.sed cum ex edicto.ff.ex qui.cau.ma. de hoc dic vt d.c.intelleximus.ubi dixi.facit c.ad abolendam. §.q verò.
4 s̃.de hære.& per Bar.in disputatione. incip. Statuto ciuitatis cauetur,ꝓ fœnerator &c.& pondera istud verbum [non audiatur.]&c.† colligo enim ex hoc, ꝓ ista exceptio est declinatoria.ergo debet opponi ante litem conte.vt C.de procur. l.ita demum.& s̃.de re iud.cap.inter mona. & dicit hic Ioan. And.ꝓ probari debet intra octo dies.ar.de excep. c.pia. & de sen.exc.c.solet.li.6.Si ergo haberet longiorem tractũ: nõ haberet impedire petitionem usurarum, quarum causa liqda est.C.de compen.l.fi.ad hoc alle.Goff.de app. c.constitutus. 2.de accu.c.accedens. reseruetur ergo in directam probationem,& petitionem,quod per modum exceptionis tunc non probatur,vt ibi.& de neg.ge.l.si autem.§.si quocunque. dicit etiam, ꝓ istam exceptionem non posset opponere extraneus:sed solùm ille,contra quem est facta impetratio. ad tertium enim non extenditur beneficium rescripti.s̃.de offi-
5 dele.c.P.& G.¶Quartò no.ꝓ† vsurarius non prohibetur impetrare,sed non debet audiri,donec usuras restituat.non ergo sunt literę nullę à prin.& hoc probat illud c. & no.gl.hoc in fi.non ergo opp.hæc exceptio in uim subreptionis contra rescriptum:sed solũ in uim dilatorię ad impediendũ proces-

ſum delegati. nã ſi opponeretur in vim ſubreptionis, delegatus pronunciaret procedendum non eſſe, vt ſupra de reſcrip.c. ſuper literis. ſed hic pronunciat impetrantem non audiri:niſi prius ac. q.d.reſtitutione facta audiatur. & ita ſentit gloſ.fi.in fi.¶Oppo.dicitur hic, quòd vſurario propter delictum denegatur executio iuris proprij,contra.4. q.6.c.omnibus.& de reſti.ſpo.c.item cum quis.vbi dicitur, quòd criminis obiectu ciuilis actio non retardatur. So. illud generale: hoc ſpeciale in odium criminis.vel ſecundùm Vinc.vſuræ repetuntur propter crimen,cum omni iure indebitæ ſint, vt ſ. eo.c.3.& dixi in rub.licèt detur ciuilis actio condictione imped.vel ſine cauſa : vel ex l. nec eſt ibi neceſſaria admonitio, ſecundùm eum.aduerte tamen, quòd licèt repellatur vſurarius:agẽs tamen auctoritate ſuperioris poſſet cogi reſtituere res illis,à quibus agens extorſit:& ſic exonerat à peccato. & ſic vtiliter gerant negotium illius vſurarij quò ad corpus, & animam.facit quod not.de iureiur.ca.ad noſtram. 2.ſuper glo. pe. per Io.An.& quod ip ſe no.ſ.de adul.c.intelleximus. ſuper glo.pe.ver.non tamen.cũ.n.poſſent repetere,quod ſoluit:multò fortius compenſare, ſi poſtea cõtra ipſum agatur. ff.de neg. geſt.l.ſi pupilli.liberant &c.ergo qui recepit vſuras ab vno,ſi ſoluit ipſius creditori iudicis auctoritate ,quæ excuſat,vt l.Paulo Callimacho.de leg.3. & dixi de pigno.c.ex literis.Iudex aũt iſto caſu(quando.ſ.reſtituit vſuras alteri,q̃ ſoluenti) faciat ſibi caueri ad ſuum ſenſum : quòd nullũ dãnum poſtea cõſequatur ab his, à quibus exegerat, ſecundùm Inn.

6 ¶Quærit glo.fi.† ſi aliquis non apparet, qui ab iſto vſurario impetrante repetat vſuras.rñ.quòd aut non apparet(quia eſt ſibi de vſuris ſatisfactum)& auditur agẽs.quia ſufficit remiſſio,vt dixi ſupra e.c.cum tu.& hic ſentit gl.Aut non apparet, quia eſt incertus:& tunc dicunt quidam, vt Io. & Tan.quòd debet fieri nunciatio in publicum:poſt quã ſi nullus apparet, audietur impetrans.tu dic,quòd aut nullus apparet (quia forte ſunt abſtẽtes) & tunc ſi ſperetur de reditu abſentis: cui debet,conſignabitur,& deponetur. vt l.acceptam. C. de vſuris. Si autem non apparet,quia ſit incertus: tunc debet pauperibus erogari.ſi aũt ſcitur ille , à quo exactio facta eſt:ſed negligit,& cõtẽnit recipere:audietur impetrans , ſecundùm Io. An.dicit ẽt hic gl.quòd ẽt nemine opponente , iudex poteſt repellere vſurarium manifeſtum , exemplo Dñi 3.q.7.c.qui ſine.ſi autem eſſet occultus,& de vſur.non diffamatus, iudex non poſſet repellere ex officio.quod dic,vt hic per Hoſt.

S V M M Æ.

1 *Vſurarij manifeſti, etiam nemine accuſante, per pœnam Lateranenſis Concilij ab ordinario compelluntur.& nu. 2.*
3 *Iudex poteſt procedere per inquiſitionem ad commodum priuati.*
4 *Argumenta ſufficiunt quandoq; ad condemnationem alicuius.*
5 *Conſtitutio inferioris non poteſt tollere legem ſuperioris.*

1 CVm in diœceſi. †Manifeſti vſurarij (etiam nemine accuſante) per pœnam Lateran. concilij ab ordinario compelluntur.communis diuiſio.ſecunda ibi[fraternitati.]¶No.primò,ꝙ qũq; contra delinquentẽ non apparet accuſator : quia regulariter nemo cogitur accuſare. vt ff.e.l.cũ q̃s.& hoc contingit.ſ.qñ non apparet accuſator, &c. propter potentiã delinquentis:quo caſu dicit Specu. fratrem occiſi cogendum accuſare: qñ videlicet ꝑ hanc cãm non apparet accuſator.de hoc in ſpe.de accuſa.§.1. ver. qd ſi nullus

2 audet.†In caſu ergo c. quando notorium eſt aliquem vſuras extorſiſſe,& ſoluentẽ non audere repetere propter potentiã creditoris:tunc enim nullo denunciante, iudex cõpellet vſurarium ad reſtitutionem:quia nõ admittitur pctm &c. ſ. e.c.

3 cum tu. ¶Secdò no.†ꝙ iudex ꝓcedit ꝑ inquiſitionẽ ad cõmodũ priuati.quod an ſit verum, dic per Inn.ſ.de iureiurã.c.ad

4 noſtram 2.ubi de hoc.¶Tertiò no. †ꝙ argumenta ſufficiunt qñq; ad condemnationem alicuius.quod dic,vt l.fi.ff.de quæſtio.per Bar.quæ aũt argumenta ſint iſta.dicit gl. ꝙ fama cũ alijs adminiculis:quia per ſeipſam non ſufficit.ar.no. ſ.de teſti.c.ueniens.& c.præterea.erunt autem adminicula , ſecũdũ Io. An.ſi uendit ad terminum,plus quàm in præſenti, ut ſ.e. c.in ciuitate.& c.conſuluit.uel ſi facit emptionẽ ſub ea cõditione,ꝙ rem emptã emptor reſtituere teneatur, euicto ꝑtio : uel fructibus ſibi retentis. ſ.de emp.& uen.c.ad nrãm.uel q̃a apparent uſurarum inſtrã:vel mẽſam tenet paratã ad fœnus exercẽdum, ſcdm In.uel quia conſtat,ꝙ aliàs publicè renunciauit uſuris:vnde nunc facilius conuincitur.ſ.e.c.q̃ periculo ſum.Ho.remittit ad ſummã.eo.ti. §.qualiter contractus.& vide,quod no.24.q.2.c.ſanè.2.in gl.ſed quid.ubi no.ꝙ nõ ſufficit cautio.vſurarũ ĩ ſcrinio alicuius reperiri, ad hoc ut excõi

5 cari poſſit,ſi fuit occultus.& uide quod no.ỹ.e.c.j.li.6. in gl. manifeſti.& c.2.in gl.3.¶Extra quæro, vtrùm ualeat†cõſtitutio epi,qua ſtatuitur,ꝙ ꝑ unum teſtem de ueritate, uel tres de fama,uel 4.ſingulares:uel ꝑ confeſsionẽ ex iudicium factã corã quocunq; presbytero poſſit quis conuinci de crie uſurarum:ita ꝙ ex tali probatione habeatur ꝓ manifeſto uſurario quò ad oẽm effectum manifeſti uſurarii . & uĩ,ꝙ nõ ualeat,quia eſt contra ius cõe:quo cauetur,ꝙ talibus probationibus non ſit plenè credendum.de teſti.c.licèt. & c.tam literis.de exceſ.prælato. c.q̃ ſit graue.certum eſt autem,ꝙ inferior non tollit legem ſuperioris.21.di.c.inferior.ad hoc facit quod no.de hære.c.vlt.lib.6.Item eſt tex.in c.2.in cle.ubi dr̃,ꝙ minor leges ſuperiores tollere non poteſt : nec corrigere,vel mutare:modificare,uel addere .ſed in caſibus præmiſſis eſt tollere totaliter.ad quod facit,quod no.de iureiur.c.uenientes.præterea epiſcopus iurat ſeruare conſtitutiones , & iura.de iureiur. cap. ego. & alibi dicitur, quòd ſunt debitores,quos oportet omnes ſacros canones cuſtodire. 9. quæſt. 3.c.cum ſumus.in prin.& ad literam facit 25.q.2. c. inſtitutio.& alibi dicitur,quòd uiolatores canonum à ſancto ſpiritu iudicantur.eo.ti.c.uiolatores. preterea canon præcipit ſta tuta Romanorum Pontificum ab omnibus cuſtodiri debere 19.q.j.c.nulli.22.di.c.2. qua ergo temeritate epiſcopi poterunt non ſeruare : vel de non ſeruando conſtitutionem facere,cum contra tales pœnam depoſitionis canon comminetur,ut ibi ?.præterea uidetur caſus . ff.com. præ. l. ſi uendito. in fin. & C.de nox.l.2.de ſepul.uio.l.3.ubi dicit [oportet Imperialia ſtatuta in omni loco ſuam uim obtinere.]ad hoc de aqua plu.ar.l.ſi prius.§.Plautius.& quod no.de loca.c.j.in gl.3.in fi.præterea qua ratione poſſit unus epiſcopus per tales conſtitutiones ſubuertere ius commune , eadem ratione alius,& alius.& ſic fruſtra fierent conſtitutiones Papæ . ſed hoc ſentire modicũ differt ab hæreſi.22.di.c.j. & de conſti.c. j.li.6.in glo.non enim reuocat. ver. & ſi contrarium diceremus.pro hac parte faciunt omnia iura,quæ damnant cõſuetudines,& ſtatuta contra iura diſponentia: quæ enumerãtur in d.cap.j.lib.6.præterea conſuetudines,& ſtatuta ſunt paria quò ad effectum:& de uno ad aliud licet arguere. ff.de legi.l. de quibus.& C.quæ ſit lon.conſue.l.j. Sed conſuetudo contra legem non valet:niſi ſit inducta ex certa ſcientia eius,qui illam legem poſſet expreſsè tollere in illo loco : ut colligitur in d.l.de quibus.in fi.& ita ſentit Ber.de conſue. c.fi. & In.& Compoſt.de conſue.ſuper rub.præterea iura uoluerunt ſtari teſtibus ſingularibus:uel uni teſti tm̃:ſiue famæ tm̃, uel preſbytero:ne innocentia confuſa ſuccumbat . ad quod facit de ſimo.c.licèt Heli.in fi.& ne aduerſariorum inſidiis pateat.2. q.j.c.manifeſtarum.& cum de iure diuino ſaltem duo teſtes requirantur:quomodo poteſt per talia ſtatuta derogari iuri poſitiuo,& diuino?& hanc partem.ſ.ꝙ epiſcopus non poſſit facere legem in ꝓiudicium alterius,qui nõ cõſentit,tenet In. de loc.c.2.& de of.lo.c.ult.al.de of.ꝓſi.Ori.l.2.& facit qd ipe

no.

no.de conſti. c.q̃ in eccleſiarum. & ꝙ non poſsit tollere legẽ ſuperioris,licèt poſsit adiuuare, no.Ho.de offi.arch.ca.fin.& idem Pau.in Cle.2. in prin. de elec. vbi ſatis de hoc per eum. & idem ibi.Io.An.qui remittit ad glo.Ho. & Archi.de cõſec. di.3.c.1.in fi.& iſtam partẽ tenuit diſputando dominus Fed. de Sen.cc n.17.vbi plenè de hoc.

S V M M Æ.

1 *Caſus, in quo de re pignori obligata creditor lucratur fructus rerum non dotalium:ſed pro dote obligatarum.*
2 *Maritus quare lucretur fructus rei dotalis.*
3 *Dotem promittens, ſi eam non tradat, an poterit ſe obligare ex pacto ad certos denarios pro libra.*
4 *Hæredes mariti ſoluto matrimonio obligant mulieri prædium pro dote:an computabit mulier fructus in ſortem.*

SAlubriter. Maritus rei ſibi obligatæ ꝓ dote fructus non computat in ſortem.ponit dictum, & eius cauſam. ¶Nota primò , ꝙ quandoq; ſocer.i.pater vxoris tradit genero ſuo,vel promittit.an autem ex tali numeratione , vel promiſsione quæratur actio mulieri,vel ipſi ſocero.dic vt l.2.ſo.ma. & l.quoties.eo.

1 tit.& l.Gaius.¶Secũdò no.†caſum,in quo de re pignori obligata creditor lucratur fructus rerum non dotalium : ſed pro dote obligatarum.¶Quartò not.rationẽ , quare maritus lucratur fructus rei dotalis.ſ.propter onera matrimonij, vt l.ꝓ oneribus.C. de iure do. & ff.eo.tit.l.dotis fructus. & intelligo hunc tex.quando maritus ſuſtinet onera matrimonij; qa alit vxorem:ſecus vbi non alit : quia tunc non lucraretur fructus rei obligatæ pro dote:ſicut etiam nec fructus poſſeſsionum dotalium , vt l.inſulam.§.vſuras. ff.ſo.ma.& l.cum poſt. ff de iure do.& de excep.doli.l.pe. ¶Quærit Ioan. An.tex.iſte loquitur in loco pecuniæ promiſſæ in dotem : traditur fundus pignori : ita quòd fructus , qui ex re pignorata proueniunt,

3 vir lucratur:†quid ergo ſi ille, qui dotem promiſit (quia non tradit pecuniam ſic promiſſam) obligat ſe ex pacto ad certos denarios pro libra.dicit Io.An.quod quidam dicunt hoc licitè fieri.oſtendant tex.ſed alium in materia non habemus, quàm iſtum.& iſte non facit: quia loquitur in fructu ſubmiſſo Dei iudicio.Non ob.ratio,quę ſequitur:cui rñdet per Decre.per noſtras.in fi.de dona.inter vi.& vxo.ita dicit ipſe.Sed contra facit,quod dixi.ſupra eo.c.conqueſtus. vbi glo.tenet, quòd ſi venditori pretium non ſoluatur: poteſt petere vſuras non vt vſuras: ſed vt intereſſe. quod intereſſe magis verſatur in iſto contractu dotis: vt vir ſubeat onera matrimonij. credo ergo,quòd ſi maritus eſſet mercator , & diligens,& fuiſſet veroſimilè lucratus cum illa pecunia:vel emiſſet ex ea fundum tanti redditus:quòd non ſoluens ſibi dotem in termino teneatur ad illud intereſſe, arg.not.per Cy.in Aut.ad hoc.C. eo.ti.& hoc dicit Doctor meus. D.Pe.de Peru. idẽ tamen D.

4 Io.Cal.¶Secundò quærit Ioa. An.eõuerſo ad tex.pone † ſoluto matrimonio.hæredes mariti obligant mulieri prædium pro dote:nunquid computabit mulier fructus in ſortẽ. dicit Inn. quòd ſic.& idem Hoſt.inducens.ff.de ſolutio.l.Titia.& ff.qui ex cau.in pol.ea.l.Fulcinius 1.rñſo.& de ven.in poſ.mit.l.1.§. fi. Sit ergo mulier cauta : ne pro dote conſiſtente in pecunia recipiat titulo pignoris:ſed facit ipſam diſtrahi, vel in ſolutum ſibi tradi.ff. de re iudi.l.à diuo. aliàs fructus extenuarẽt ſortem.ſupra eo.c.1.ita dicit Io.An.aduerte,quia de re ciuili ſi mulieri ſolu.ma non ſoluatur dos,poteſt petere vſuras, vt l.vnica.§.exactio. C.rem alie. gere.reuocat ergo ibi Cy.in dubiũ.an ille.§.ſit correctus, & refert ibi Dy. tenuiſſe, quòd non poteſt hodie,vt dicitur in d.§.ſed petet,quantum eſt veroſimile eam percepiſſe,& exinde ſe habuiſſe quaſi vt intereſſe , non vt vſuram : non ſic in alio creditore in diem; quia in eo videtur potius vſura.nam, cum dos ſit proprium patrimonium mulieris , vt ff.de mino.l.3.§.ſed vtrùm.videtur , quòd magis debeat deſeruire oneribus matrimonij, quàm ad debitũ:vt ſicut cõſtante matrimonio dos ſeruit oneribus vtriuſq; ſcilicet viri & mulieris : ita ſoluto deſeruiat oneribus mulieris tantùm.alij dicunt,quòd debeatur hodie vſura,vt dicit ille.§.quia cum iſtę vſurę veniant in pœnam mariti,& quodãmodo ratione cuiuſdam delicti,debẽtur, ſicut & aliæ pęnæ legales.quæ pro delictis, vel quaſi à iure imponuntur , vt C.de vſur.Aut. ad hoc.ita dicit in d.§.exactio.in 2. q.& ibi not. an intra annum,quo hæredes viri non tenentur dotem reſtituere,quæ conſiſtat in pecunia,vel rebus mobilibus , teneantur vxorem alere:ſi non habet vnde ſe aliunde alat . dic vt ibi.& & hic tangit Io.An.

S V M M Æ.

1 *Laicus poteſt impetrare literas contra laicum, ſi ſunt de foro eccleſiæ.*
2 *Hæres poteſt repetere vſuras,quas ſoluit defunctus.*
3 *Exceptio, quæ habebat excludere defunctum ab agendo, excludit ẽt eius hæredem.*
4 *Clauſula[attentius prouiſurus &c.]in literis quid operetur.*
5 *Hæres impetrans literas, non facta mentione de patre,an poſſit repelli ex eius perſona.*
6 *Exceptio vſurarum an obſtabit illi, qui exrorſit pecunias nomine alieno, tanquam inſtitor:ſi ipſe nunc agat nomine proprio nu.7.*

MIchael. Idem dicit, quod c. quia fruſtra. ſupra e. primò ponit partis querelam.ſecunda ibi[attentius] clauſulam,quam ſtylus curiæ ponit in literis,q̃ impetrantur ad has vſuras.¶No.

1 primò,† quòd laicus literas contra laicum impetrauit. & eſt ratio,quia erat de foro eccleſiæ. ſ.vſurarum. aliàs contra ſupra de app.c.ſi duobus.& c.cum ſit generale. de ſo.compe,

2 ¶Secundò no.† quòd hæres poteſt repetere vſuras,quas ſoluit defunctus.& econuerſo tenetur reddere , quas defunctus extorſit. tranſit ergo in hæredem , & contra hæredem petitio vſurarum:ſicut ceteræ actiones , vt l.1.C.vt ac.ab hæro.&

3 contra hære.¶Tertiò no.†quòd exceptio,quæ habebat defunctum excludere ab agẽdo, excludit etiam eius hæredem; quia eſt exceptio, quæ cohærret rei.i.reſtitutioni vſurarũ. exceptio verò perſonalis excluſiua defuncti, vt excommunicationis,& ſi.non tm̃ fit cõtra hæredem. & hoc eſt, ꝙ dicimus, quòd quædam ſunt vitia realia: quædã perſonalia , vt l.vitia. de acqui.poſ.ſic & in priui.vt l.quia priuilegium.ff.ſol.mat. ¶No. quartò text.dum dicit [ne in negotio ipſo procedas] &c. quòd iſta exceptio impedit ꝓceſſum. & ſic eſt dilatoria: ideò ante litem conte.opponenda.vt not.hic Io.Andre.& ſupra eo.c.quia fruſtra.¶Quintò no. † clauſulam[attentius ꝓ

4 uiſurus]&c.quæ ſemper in literis conſueuit apponi , quando ſuper reſtitutione vſurarum impetratur. & hoc verum regulariter. fallit cum rector impetrat nomine eccleſiæ [velictum enim perſonę]&c.de hoc in ſpe.de reſcrip.pñ. §.ratione formæ.ver.circa materiam.¶Sextò no.ex eodem tex.dum dicit [auctoritate noſtra.]quaſi innuat, quòd auctoritate ordinaria:ita quòd licet non poſſent lit.conte.audiri.vigore delegatæ iuriſdictionis,ceſſante tunc poteſtate reconueniendi:tamẽ poſſent vigore ordinarię : ſed tamen ſupple ad tex. maximè. & conclude,quòd ordinario auctoritate Papę cauſa delegat: q̃ eſt de eius iuriſdictione ordinaria : quo caſu quid iuris de tali commiſsione.d.c vt ſupra de of.or.c.licet.¶Quærit glo. iſte tex.dicit,quòd agens fecit mentionem de pre ſuo in impetratione:iõ repellit ex pñtia eius , niſi reſtituat vſuras:quas

5 pr̃ extorſit.†pone ergo, ꝙ de pre non fecit in literis mentionem:an repelletur ex perſona eius: tenet, quòd ſic , etiam ſi petat ꝓpriũ debitũ,poſtq̃ eſt hęres pr̃is.cũ.n.poſſent tunc ab eo vſurę repeti,vt.ſ.c.cõqueſtus.multò magis excipi.vt l.1.§. cui damus.ff. de ſupſi.Nõ.ob. ꝙ delictũ defuncti nõ nocet hęredi:qa vſuræ nõ repetũt rõne delicti. ſed cõdictiõe indebiti ex quaſi cõtractu.ita dicit gl.quã bñ no. qa ſm eã nõ ꝓcedit

quod dictum est in multis, ꝙ in illo crimine usurarum hære
des teneantur ex delicto defuncti.non enim tenentur ex deli
cto.sed ex quasi contractu. Intellige ergo,siue filius agat ex
persona pr̃is,siue ex propria : dummõ sit hr̃s pr̃is, obstat si-
bi talis exceptio:siue ẽt bona empta de pecunia usuraria ꝑ-
uenerint ad eũ:aliàs contra.C.de don.l.si pr̃i. scd̃m Io.And.
6 ¶Vltimò q̃rit gl.† si quis extorsit pecunias noĩe alieno,fortè
tanq̃ institor:agenti noĩe proprio obstabit talis exceptio. gl.
tenet,ꝙ non.de hoc no.46.di.c.si quis non suo. pro glo. facit
s̃.de pecu.cle.c.pe.& hoc placet hic In.& Ho. arguit ex l.j.§.
cum procurator.ff.de ui,& ui ar.& de sen.ex.c.mulieres.Ho.
tñ alibi dicit istũ teneri in subsidiũ.s.illo, pro quo fuit extor-
ta,non existente soluendo.ita no.in sum.huius ti.§. fi.& Gof.
in summa.huius titu.§.item.quid si quis agat ad usuras noĩe
alieno:an obstabit exceptio, ꝙ sit usurarius, & extorsit usu-
ras noĩe proprio.dic, ut no.Gui.de rescrip. c.præsen.& facit
7 quod no.de ord.cog.c.cũ dilectus.& de procu.c.fi.† Et colli-
ge ex prædictis distinctionẽ,vtrũ agenti ad restõnem obstet
exceptio,ꝙ ipse,vel pr̃ eius fuerit usurarius.nam aut ipse est
vsurarius:& non p̃t repetere usuras,q̃ ab eo sunt extortæ:ni-
si restituat, quas extorsit.aut opponitur exceptio ex persona
patris.& tunc aut est hæres eius:& obstat,siue agat ex ꝑsona
propria,siue pr̃is.& idẽ si bona empta de pecunia usuraria ꝑ
uenerint ad eũ.aut agit ex persona propria.& opponitur ex-
ceptio de vsuris extortis ab eo,noĩe alieno : & non p̃t nisi in
subsidium,vt s̃.dixi.aut econuerso agit noĩe alieno, & oppo
nitur de usuris extortis noĩe proprio.& tunc aut est ep̃us, &
agit nomine ecclesiæ:& non potest,vt dixi in quinto notabi-
li.& ita habes materiam istam.

SVMMAE.

1 *Coerctio Christianorum à delictis non debet cedere commodo Iudeorum.*
2 *Vsuræ exhauriunt hoĩum facultates:& deducunt ad paupertatem.*
3 *Sensus contrarius non sumitur ex lege, uel constitutione, ubi resultat absonus intellectus.*
4 *Vsura prohibetur, maximè immoderata.*
Vsura quæ dicatur immoderata.
5 *Iudei aliis pœnis coercentur, quàm Christiani, si mutuant ad usuras. de quibus hic.*
6 *Iudei qualiter excommunicentur.*
7 *Iudei coguntur ad solutionem decimarum, & oblationum, quas Christiani consueuerunt soluere de possessionibus, & domibus Iudeis nouiter acquisitis.*
8 *Iudei sunt capaces dominiorum, & possessionum.*

QVanto. Iudei (quia Christianis graues vsuras extorquẽt:vel de suis domibus,vel possessionibus decimas, & oblationes non soluerunt ecclesiis.)priuantur Christianorum commer-
1 cio.& sunt duo dicta.scd̃m ibi[hac eadem.] ¶No.j.† ꝙ coer
ctio Christianorum à delictis, non debet cedere commodo
Iudeorum:quia pœna vnius solet pœna esse alterius,non pre
2 bere audaciã delinquendi,ut C.ad leg.Iul.re.l.j.¶† Secundò
no.ꝙ vsuræ exhauriunt hoĩum facultates: ita ꝙ deducunt ad
paupertatem.& ista est vna de causis prohibitionis.no. s̃.eo.
in rub.vnde qui habent pecunias ad vsuras, possunt allegari
suspecti,tanq̃ labantur facultatibus,vt no.in l.2.ff.sol. matri.
quod no. ¶Tertiò no. ꝙ ista constitutio prohibet exigi usu-
ras immoderatas. à contrario ergo sensu permittit mode-
3 ratas:cuius contrarium no.glo. † quia ex lege, siue constitu-
tione contrarius sensus non sumitur,vbi resultat absonus in-
tellectus,vt l.conuenticula. C.de epi.& cleri.& l.2. de condi.
inser.& quod no.Bar.in l.omnes populi.ff.de iusti.& iure, &
vide quod no.in cle.j.de vsuris.in gl.ꝙ si fiat statutum, quòd
non posit quis exigere nomine vsurarum vltra duos dena-
4 rios.¶Quartò not. † quòd prohibetur vsura, a maximè im-
a moderata.quæ autem dicatur immoderata.dic,ꝙ de iure ci-
uili qñq; possunt exigi vsuræ trientes:qñq; besses: quandoq;
semisses:quandoq; centesimæ. trientes ascendunt in anno ad
tertiam partem sortis,quæ est, puta 30. & exiguntur 10. &
sic de ceteris.vnde Io.An.ponit uer.
Illustris trinam bessem mercator habebit.
Omnes semissem, centesima sit tibi iuncta.
De hoc per Host.in summa.eod.tit.§.qualiter petantur. & l.
5 eos.C.de vsur.¶Quintò no. † quòd Iudei aliis pœnis coercẽ
tur,quàm Christiani,si mutuant sub usuris : Christiani enim
compescuntur pœnis, de quibus in c.quia in omnibus.s̃.eo.
Iudei verò pęnis hic not. & est ratio; quia illæ pœnę non ca-
dunt in eos:ideò ad alias deuenitur:siue à iure in alias com-
6 mutantur.tetigi s̃.de iud.c.postulasti. ¶Sextò no.† ꝙ pœna
est,hominum carere commercio.licèt ergo Iudei nõ posfint
excommunicari:quia nihil ad nos,&c.2.q.j. multi tamẽ per
indirectum exõicantur, cum subtrahitur eis Christianorum
commercium.facit j̃.de priui.c.quanto. & l.hi qui sanctã. C.
de aposta.& collige ex hoc, ꝙ nisi delinquant, Christianorũ
eis commercium non negatur.facit s̃.de Iude.c.& si Iudeos.
7 ¶Septimò no.in §.hac eadem.† ꝙ Iudei coguntur ad solutio
nem decimarum,& oblationum, quas Christiani consueue-
runt soluere de possessionibus, & domibus Iudeis nouiter
8 acquisitis.ex quo etiam collige,† ꝙ Iudei sunt capaces domi
niorum,& possessionum.& ideò non est licitum ipsos expel
lere violenter:vel eis non debet aliqua personalis iniuria ir-
rogari,vt d.c.& Iudeos.& c.sicut Iudei.eo.ti.& c.gaudemus.
post prin.de diuor.vbi dicit[constitutionibus canonicis non
arctantur.]&c.¶Opponitur.iste tex.videtur velle, ꝙ ad ob-
lationes,& decimas personales teneantur. contra imò vide-
tur,ꝙ non teneantur,nisi ad reales,vt c.de ceteris. s̃. de deci.
Sol.dicit post Ho.ꝙ iste tex.debet intelligi, cum domus, vel
possessio,cuius redditus obligati sunt pro anniuersario, vel
aliis similibus,peruenit ad dominium Indeorum. & hoc etiã
voluit Goff.dicens de censibus,pensionibus, & realibus præ
stationibus hoc intelligendum : cum ad personales Iudei nõ
teneantur:cum personę non sint,secundùm Ho. hunc intelle
ctum, licèt sit uerus in se, mutauit quò ad intellectum huius
c.dicens hanc Decre.planè intelligi,vt verba sonant : scilicet
vt habeatur æstimatio prouentuum, qui prouenire solebant
ecclesijs de decimis personalibus,& oblationibus: cum Chri
stiani domos habitabant,quæ nunc peruenerũt ad Iudeos :
& ad illud teneantur Iudei ecclesiæ parochiali. & sic dicit ser
uari de consuetudine Arelatensi, & habet æquitatem. pono
enim in ista parochia sancti Peregrini Iudei emerunt plures
domos Christianorum,& in eis habitãt.certè de decimis per
sonalibus,& oblationibus,quas soluebant illi Christiani,di-
ctat ratio, vt Iudei in simili teneantur,siue tantundem. ista
enim de causa priuilegium subtrahitur religiosis.de deci.ca.
suggestum.nam summa est causa curatorum,vt patet de præ
ben.c.extirpandæ.§.si igitur quibus. si necesitatem patian-
tur,tenetur ep̃s eis prouidere.93.dist.c.diaconi. & quibus ni
hil minuẽdum de iure parochiali:nisi ex magua causa. de his
quæ fi.à præla.c.pastoralis.

ADDITIO.

a ¶Vsura. An ex solo contractu mutui committatur vsura vide Ioan.de Tur.c[illegible].in c.si feneratius.14.q.3.

SVMMAE.

1 *Mutuum danti non est licitum aliquid recipere vltra sortem.*
2 *Res si perijt periculo debitoris, non naufragio: an creditor, qui suscepit sub se periculum, teneatur.*
3 *Nundinæ, quæ priuilegia habeant: & quanto tempore perdantur.*

Pretium

4 *Pretium an posit solui de præsenti: & rei traditio in aliud tempus differri.*
5 *Emptio grani, an posit fieri ante messes. simile de vino, & oleo, & aliis fructibus.*
6 *Venditor rem, quæ in alio loco carius venditurus erat, an posit illam illo pretio vendere in loco, vbi nunc est.*
7 *Pecuniam habens, & volens ire ad nundinas: si inuenit aliquem euntem: an posit illam ei dare certo pretio.*

NAuiganti. Sunt tria dicta.sñ ibi [ille quoque.] tertiũ ibi [ratione.] ¶No.primò, ꝙ quandoque creditor suscipit periculũ pecuniæ mutuatæ. qđ est cõtra naturã mutui,
in quo transit periculũ in debitorẽ:quia nõ ad illã pecuniam
mutuatã,sed aliã eiusdẽ qualitatis in genere obligatus est. &
genus perire non põt,vt l.incendiũ.C.si cer.peta.& ff. eo. tit.
1 l.2.¶Scd̃ò no.† ꝙ danti mutuũ nõ est licitũ aliquid recipere
vltra sortem:ẽt si ad eum spectet periculum pecuniæ. & hoc
de iure isto:sed de iure ciuili huic creditori mutuãti periculo
suo pecuniam nauiganti erat licitum recipere vsuram cente-
simam:& dicebatur ista pecunia traiectitia,siue nautica.ff. de
nau.fe.per totũ.pro quo (vt dixi) poterat recipi vsura cente
sima:quod intẽdit ista cõltõ reprobare, tale periculũ specta
2 re ad creditorem.† Item quid si debitoris periculo,nõ naufra
gio perit: puta quia in naui intulit merces prohibitas: ita ꝙ
omnia publicata sunt:vel non seruauit locum nauigij: vel sua
audacia incidit in periculum.dic, ꝙ istis casibus nõ erit peri
culũ creditoris. quia non discrimine maritimæ tempestatis:
sed ex culpa sua periculum euenit.vt C.e.l.cũ proponas. dic,
3 vt ibi no.Cyn. ¶Tertiò not.† de istis nundinis,quæ habent
quædã priuilegia à iure.vt ff.de nundi.l.hæres. §. proinde. &
ff.de iud.l.1.vbi dr̃,ꝙ priuilegium faciendi nundinas perdi-
tur decennio per non vsum.& aduerte,quia iste tex.loquit in
mutuante nauiganti:vel eunti ad nundinas.si autem cum tali
ter eũte quis contraheret societatem,ponendo pecuniã:ille
verò opam:talis cõtractus valet.de hoc no.14.q.3.c. pleriq;.
licitè.n.tunc (dicit Gof.)cõicantur cõmoda,& incõmoda. &
vide quod no.ff.pro socio.l. societas. vbi de societate contra-
cta,in qua vnus ponit opam:alius pecuniam. Si quis aũt non
dat mutuò pecuniam:sed transmittit eã per mare, constituta
certa mercede vehenti:ista merces non dr̃ vsura:sed pretium
euehitionis,vel custodiæ,vt ff.loca.l.in naue.& l. qui opas : &
l.qui mercedẽ.vbi verò datur mutuo, semper est vsura:quia
nulla est vtilitas pecuniæ,si teneatur in archa: nec deteriora-
tur vtendo.88.dist.c.emens.¶Quartò no.in ver.ille quoque.
4 † ꝙ quandoque pretium soluitur de p̃nti.& differtur rei tra-
ditio post tempus: quo tpe non est certum,valeat plus res,
quæ venditur,vel minus: quo casu non posset habere locum
l.2.C.de rescin.ven.& s̃.de emp.& ven. c. cum cãm. quia ra-
tione dubij licet, quod aliàs non liceret.de quo in gl.pe.ad fi.
5 ¶Quĩtò no.† ꝙ iste tex. bene facit ad istas emptiones grani:
vini:olei:& aliorũ fructuũ,an valeãt, qñ pretiũ soluitur de p̃-
senti:debet.n.cõsiderari verosimile:vt si verosimilr̃, & cõiter
consueuerunt plus valere,q̃ emãtur:videatur vsura.puta,dat
pretium tpe mesium,vt mensuræ sibi dentur in pascate: erit
interusuriũ,sñ cõem cursum,& solitũ oĩm regionũ, qui spe-
ctãdus est, vt l.1.in prin.ff.de flumi. Et idẽ si emitur ante mes
ses frumentum ad æstatem tam modico pretio,ꝙ verosimili
ter plus valebit,& valere communiter consueuit, secundùm
vulgi opinio.quæ in multis præualet.& si dicatur ꝙ quando-
que cõtingit contrariũ.respondetur,sñ Host.ꝙ ad ea,quæ ra
rò,&c.ff.de legi.l.uã ad ea.vt ergo euitetur fraudis suspicio,
emat de tpe ad idẽ tp̃s in qualitate:puta de æstate ad æstatẽ:
de vere ad ver.vel ad tp̃s, de quo non lædat cõscientiam : vel
in animarum iudicio ad restitutionẽ iudicetur,vt s̃.e. c. con-
suluit.clericis aũt omnino sunt illiciti tales contractus: quib.
non licet emere:vt vendant carius.ne cle.vel mo.c.1.88.dist.
per totum.Remittit Host.ad no.in summa.e.ti.§.an verò ali-
quo casu.ver.quartò & se. vbi de hoc ponit multas practica-
torias,& vtiles questiones.¶Sextò no.in ver.ratione.de illo,
qui vendit carius merces,quàm valeant,ratione dubij:ita il-
le,qui vendit carius frumentum,& sim.Hoc verũ, nisi de præ
senti fuisset viliori pretio venditurus: si tunc fuisset pretiũ sol
uendum.at si pp dilationem maiori pretio vẽdit,est vsurarius
mentalis,vt hic.& s̃.e.c.consuluit.¶Circa hoc quærit Io.An.
6 post Doc.† pone, ꝙ non erat venditurus in loco : puta erant
poma granata in riparia, vbi maximum est forũ: & volebat
vendere Parrisijs,vbi cara sunt:inuenit quẽdã, qui ibi statim
sibi dat,quod habere posset Parrisijs:nunquid est vsura?dicit
Inn.ꝙ non,dummodo non accipiat plus,q̃ esset verosimiliter
accepturus in loco, quò portare volebat: quia quo iure põt
carius vendere propter dubium temporis : eodem iure vi-
detur posse propter dubium loci. Host. tenet contrarium,
dicens,ꝙ istud non est bonum simile:tum quia non est vero-
simile:ꝙ quis faceret talem emptionem,nisi multum egeret:
tum quia laborum, & expensarũ itineris ratio habẽda.de vo
to.c.magnæ.dicit Io.An.ꝙ opi.Inn.videtur vera, cum statim
ille emptor soluit pretiũ:sed si differat solutionẽ pretij(prout
7 forsitan ipse intellexit) tũc videtur habere locum ratio Ho.
¶Secundò quæro econtra: † supra.n dictũ est, quando emit
merces alibi deferendas pretio cariori:qd si habens pecuniã
volebat ire ad nũdinas,& merces emere,vt aliò deferret: vel
certo tpe seruaret propter lucrum:ego indigens pecunia illã
recipio, offerens me restituere illã cum lucro sperato, & in
dererminato loco.dicit hic Inn. ꝙ licèt quidam teneant cõ-
trarium:ipse putat hunc contractum vsurarium : nec scit illũ
excusare.Host.s̃.e.c.salubriter.dicit, ꝙ tali mercatori obliga
tus sum ad interesse illius lucri,quod facturus erat verosimi-
lr̃ ex pecunia: dummodo nihil fiat in fraudem vsurarum. ve-
rius videtur dictum Inno.& quod dicitur de interesse, habet
locum post moram debitorum:& ita tenet Io.An.

De crimine falsi.

DICTVM est.s̃.de quibusdam prohibitis in lege, vt [non furtum facies. &c.] & quia in ea subiungitur [non falsum testimonium dices.] Ideo de hoc submittit. habetur de materia.19.dist.c.in memoriam. 4.q.3.c. falsò.11.q.3.c.quisquis.cõgruit rubricæ de rescrip.c.2.& c.ad audientiam.1.& c.olim.de testi.c.tuam literis.de testi.cog.c.super his.& c.cum contra.de his,quæ fi.à præ.c.quanto.de ver.sig.c.nouimus.

SVMMAE.

1 *Testis falsus obligatur parti, quam læsit in crimine falsi: & iudici, & etiam Deo.*
2 *Satisfactio quò ad vnum non liberat falsidicum ab alterius interesse.*
3 *Testis ita punitur de falso, si verum tacet: sicut si falsum dicat.*
4 *Testis si velit postea addere dicto suo, vel corrigere, non admittitur.*
5 *Testis si studiosè reddit causam non concludentem, tenetur pœna falsi.*
6 *Testis si celat aliquod instrumentum, vt veritas non appareat, incidit in pœnam falsi.*
7 *Testis, qui se occultat, & non comparet ad testificandum, vt veritas occultetur, an puniatur.*
8 *Testis ferens testimonium falsum an semper puniatur.*
Testis, qui falsum testimonium tulit, per quem puniatur.
9 *Et qua pœna. nu. 12*
10 *Iudex quando debeat infligere pœnam falso testi.*
11 *Pœna ordinaria an tollatur per impositionem pœnæ extraordinariæ.*

FAlsidicus. Sunt duæ partes. secunda ibi [vterq;.]¶No. primò,quòd qñq; ex delicto eodem plures læduntur: & vnicuiq; tenetur, vt dicit tex. circa quem articulum vide quod not.ff.
1 de priua.delic.l.nũq̃ plura.per Bar.¶Scdò not. †ꝙ in crimine falsi obligatur falsus testis parti, quam læsit ex falso testimonio ad interesse,vt l.qui noïe.ff.ad leg. Cor. de fal. obliga tur ẽt iudici. hinc est,ꝙ dicit lex. [qcũq; aures eius offenderint.]in l.nullũ.C.de test.obligatur ẽt Deo. qa quãtuncũq; sa tisfecerit iudici, & parti:debet agere pęnitẽtiã quò ad Deũ,
2 vt supra de rap.c.2. & c.in literis. & inferas, †quòd satisfactio quò ad vnum non liberat falsidicum ab alterius interesse.ad hoc.ff.de pac.l.iurisgen.§.si paciscar.& quod no.glo.&
3 Bar.in l.venia.C.de in ius vo. ¶Tertiò not. † ꝙ testis ita punitur de falso, si verum tacet: sicut si falsum dicit. concor.l. presbyteri.C.de epi.& cle.canonizata. 5.q.vl.& hoc quando testis iurauit dicere verum, & meram veritatem de his,super quibus productus, & super quibus fuit interrogatus.& hinc
4 est, †ꝙ si testis velit postea addere dicto suo, vel corrigere, non admittitur, vt c.præterea.s̃.de testi. cog. & l.repeti.ff.de
5 quæsti.& c.cum dilecti. & de accu. plus dicit Bal. †ꝙ si testis studiosè reddit cãm non concludentem, tenetur pœna falsi. sicut si deponeret tacita veritate. secus si ex simplicitate sit lo cutus.sicut sępe faciunt rustici,qui nesciunt melius loqui.excusatur enim à pœna falsi, reddẽs ineptam cãm.facit quod no.ff.de his, qui no.infa.l. Lucius. Si autem testes non deponunt:quia dicunt se non recordari: tunc punitur; quia certũ est quòd debet recordari:secus qñ est probabilis causa oblivionis. & circa hoc dicit Inno. ꝙ magis debet recordari de personis,& loco:q̃ de die.ita no.in c.qualiter, & qñ.de accu.
6 Item intellige hunc tex.ꝙ pariter deliquit, qui occultat verũ: sicut qui falsum dicit, quãdo occultat productus in iudicio, tanq̃ testis.secus si quis taceat veritatem, non vt testis,vt no.
22.q.2.c.ne quis arbitretur.& hoc procedit, qñ tacet,vt veritas non appareat.¶†Quid aũt si celat aliquod instrumentum,vt veritas non appareat.dic, ꝙ incidit in pœnam falsi.& idem si corrupit instrumentũ subtractum.quod dic,vt l.Pau-
7 lus.ff.de fal.¶†Quid ergo erit in eo, qui, vt veritas occultetur,non comparet ad testificandum.dicit enim,ꝙ vt falsus testis puniri non põt:quia falsitas testis propriè est periurium. sed iste non est periurus; quia non accessit ad iurandum:sed secundùm quosdam tenetur de falso in genere.quod põt esse verum,qñ assumpsit sibi officium testificandi, vt l.1.in fi.ff.e. tit. probabilius tñ dici põt, ꝙ criminaliter tenetur crimine stellionatus.& ciuiliter tenetur parti, vel reipublicæ p actionem de dolo.ar.eorum,quę not.Cy.in l.1.C.de sepul.vio.vbi vide.& ita not.Bal.in l.presbyteri. C.de epi.& cle.vbi quærit
12 circa hoc, cum testis cõmittit fraudẽ in tacenda fraude,quis locus ponitur in libello actionis:quia vr̃ non factum, vel non dictum posse circũscribi loco.Sed dicit,ꝙ qñ aliquid omittitur in iudicio, locus iudicij est ille locus, qui circũscribit delictũ. & debet poni in libello. simile.ff. ad Sille.l.1.§.occisorum. ¶Quæro principaliter de quatuor q̃nibus. prima an semper testis ferens falsum testimonium puniatur. secunda
8 per quem.tertia quando.quarta qua pœna.¶Primò ergo q̃ro. † an semper testis ferens testimonium falsum puniatur. dic quòd aut deposuit solẽniter, & super negotio principali falsum.& de hoc nulli dubium, quòd punitur, vt in isto cap. aut deposuit minus solemniter falsum. puta non iuratus: an teneatur tunc pœna falsi.non videtur, cum iuramentum non sit de substantia.4.q.3.c.iurisiurandi. præterea iura,quæ puniunt falsum testem,loquuntur de periuro, vt capitu.in nostra.de procura.& c.literas.de præsump.licèt ergo iste sit mẽdax:non tũ periurus.Item quò ad fidem sibi adhibendã non habet ꝙ testo.s̃. de testi.c. tuis. ergo nec quò ad pœnã falsi. Itẽ æquiparãt actus iudicis,& partis. vt l. post legatũ.de his, q̃ vt indi.sed actus iudicis,nõ statu ẽtis cũ effectu sibi nõ nocet.vt l.1.in fi.qd̃ qsq; iuris. ergo actus partis illicitus nõ nocebit,vt ff.ad Turp.l.1.Quid ergo dicẽdũ.Io.An.dicit,quòd si testimoniũ habet formam,& figuram:(quia deposuit apud acta:) & punietur pœna falsi.secus si priuatim extra acta causę, & non coram iudice dictum suum tabellio recepit. ita tenet Ioan.And.in regu.non est.de regu.li.6. de hoc etiam not. Bar.ff.ad l.Cor.de fal.l.si quis legatum.vbi etiam, quid iuris de instrumento falso, sed inualido. dic vt ibi. quid de teste, qui dixit falsum super circunstantiis: an veniat puniendus pę
9 na falsi.dic vt supra de hæreti. ca.fraternitatis. per Inno.& l. eos.ff.de fal.per Bar.¶Secundò quæro. †per quem puniatur ille, qui falsum testimonium tulit. dicas, quòd aut ille erat eius ordinarius, & habebat merum,vel mistum imperium:& punietur per eum sine dubio. aut erat eius ordinarius in ciui li:sed non in criminali. C.de testi.in contrarium videtur tex: in l.diuus.ff.e.ti. vbi videtur, quòd ille demum posit de tali falsitate punire, qui aliàs à iure habet potestatem puniendi: aliàs deberet remittere ad maiorem iudicem,vt d.l.pe.& ita tenet ibi Bar.allegat Aut.de testi.in 2.coll. & quod no.Inno. de pœnis. ca.penul.& vlti.quandoq; ille non est eius ordinarius, sed forte delegatus Papæ in illa causa: vel examinat testes,qui non sunt de sua iurisdictione: tunc an posit punire, si falsum deponunt. dic quòd delegatus principis poterit punire,vt in Aut.de exhi.reis.§.1.delegatus autem ab inferiore remittit ad delegantem, vt in Aut.de testi. §. si verò ignoti. Si autem coram arbitro testis deponat falsum.dic quòd non puniet,etiam extraordinariè, vt not.Spec.in tit.de teste.§.1. versi.quid de legato.vbi de teste, qui falsum deposuit coram iudice,cui examinatio testium est commissa, iuxta not.in ca. constitutis.de fideius.¶Quid de clerico, qui falsum tulit testimonium coram iudice seculari.dic, vt not.Inno.& Doc.in
10 c.verum.supra de foro compe.& Cy.in dicta l.nullum.vbi de hoc.¶Tertiò quæro. † quando debeat iudex infligere istam pœnam falso testi.dic, quòd quando vult sibi infligere pœnã extraordinariam statim, vt dicta l.nullum.C.de testi.Si autẽ vult sibi infligere pœnam ordinariam:& debet formare processum. videtur enim posse sine processu actionis puniri falsus testis. offensam enim iudici irrogatam (si fuerit notoria, & illata iudici in figura iudicij)ipse potest vlcisci, vt l.1.& ibi per Cy.C.ne quis in sua causa. & in c.ex parte. de verbo. sig. per Inno.Bal.tamen dicit, quòd non poterit eum punire sine citatione.quod dic per eum in d.l.presbyteri. facit quod no. Archi.2. q.1.c.quod Lotharius.¶Sed hic incidenter quærit,
11 †an per impositionem pœnę extraordinariæ tollatur pœna ordinaria. Cy.sentit, quòd non.in d.l.nullum.remittit demũ ad no.per eũ de hoc in l.vbi.C. de fal.ad prædicta vide l.not.
12 C.de spor. l. fi. ¶Quartò quæro. † qua pœna puniatur testis falsus.dic, quòd si causa erat pecuniaria, tenebitur ad interesse parti,vt l.qui nomine. ff.e. & punietur etiam criminaliter,vt l.1.in fi.ff. de fal.Si autem in causa criminali, cuius facta executio retractari non potest.dic,quòd punietur pœna talionis, vt not.2.q.3.§.1.& est text.in l.1.§.1.ff.ad leg. Cor. de sicca.ad hoc vide.c. sicut. & quod ibi no.& dixi s̃. de test, & 30.q.5.c.hæc imago.& ad materiam huius glo.vide.50.di. c.si episcopus.& 3.q.9.c.nihilominus. cum similibus.

S V M M Æ.

1 *Sententia lata per falsas literas non debet executioni mandari.*
2 *Exceptio, quæ concernit fundamentum iudicij, impedit executionem sententiæ.*
3 *Rescripta,in quibus potest de falsitate verosimiliter suspicari, non debet iudex exequi.*
4 *Producens rescriptum de falsitate suspectum, potest personaliter detineri,etiam per eum,cui rescriptum dirigitur.*
5 *Quærit intra quantum tempus possit quæri de falsitate rescripti.*

1 SVper eo. †Sententia lata per falsas literas non dẽt executioni mandari.& primò commẽdat eũ, cui scribit,de ꝑterito.secundò eũ in-
2 struit in futuro.¶Not.primò, † ꝙ qñq; opponitur exceptio, quæ concernit fundamentum iudicij,vt est iurisdictio. & talis exceptio habet impedire executionem sententiæ. si autem opponeretur exceptio falsitatis instrumentorum,vel testium: vel alia,quæ redderet sententiam nullam.dic vt no.s̃.de offic. dele.c.pastoralis.& l.3.§.condemnatum.ff. de re iudi.p Bart. & l.iudicati executio.C.si ex fal.instru. Si autem non diceretur rescriptum falsum:sed obreptitium, an de hoc posit opponi post sententiam.dic vt no.in c.super literis.de rescrip.& e.ti.c.ad audientiã.& c.ad aures.per Inn. ¶Sed hic quæritur. peto centum vigore instrumenti de guarentigia: accusatur tale instrumentum de falso:nunquid differatur solutio.dic, ꝙ si
3 iudex certis indicijs videat hoc fieri causa differendę solutionis,faciat solui pendente accusatione.quod dic, vt tangit Cy.
3 C.eo.ti.l.satis.¶Secundò not. † ꝙ rescripta,in quibus potest de falsitate verosimiliter suspicari, iudex non debet exequi: impeditur.n.executio,vbi potest esse suspicio falsitatis, vt l.fi.
4 C.de edi.di.Adri.tol.facit.s̃.de rescri.c.si qñ.¶Tertiò no.† ꝙ ille,qui producit rescriptum de falsitate suspectum, potest personaliter detineri,etiam per eum,cui rescriptum dirigitur:licèt.n.ex rescripto falso non nascatur iurisdictio,vt hic: tamẽ nascitur potestas capiendi.facit quod no.in cle. 1. de rescrip. iste tamen tex.ad hoc non facit, quia loquitur in ordinario,vt detineat,sm̃ Inn.ad hoc facit de rescrip.c.2.& 3.vbi etiam impetrans per falsi suggestionem condemnatur in expen.Iudex autem laicus,coram quo clericus producit falsum rescriptũ, an posset ipsum detinere. tenet hic Host.ꝙ non.quod est verũ sine dubio,qñ retinet,vt puniat:si autem,vt remittat, & ne fugiat deprehensus in facinore,iste non facit temerariè, vel diabolo instigante: videtur igitur excusandus à pœna canon.si quis suadente.sicut excusatur capiens alium in flagranti crimine:vel etiam debitorem suum fugitiuum, vt l.capite quito. ff.de adul.& l.ait prætor.§.si debitores.ff.de his, quæ in frau. credi.facit.j̃.de sen.exc.c.perpendimus.& e.tit.c. si clericos. lib.6. & vide quod habetur de ista captura fienda per ordina
5 rium de isto falsario in consilio.213.¶Quærit gloss. † intra quantum tempus posit quæri de ista falsitate rescripti. & videtur,ꝙ vsque ad 20. annos, & non vltra. vt c.cum venera.s̃. de excep.& l. querela.C.de fal.gl.tenet, ꝙ perpetuò sine aliqua temporis præfinitione.Non ob.contraria: quia loquuntur,cum falsitas concernit merita causæ, vt probationes. sed non tangit fundamentum iudicij.vbi autem tangit fundamentum iudicij,vt iurisdictionem:habet locum ista glo. cui adde circa hoc,quod no.Inn.s̃.de rescrip.c.super literis.facit quod no.in cle.1.de sequestra.pos.& circa istã exceptionem falsitatis dic,vt.s̃.de proba.c.licèt cãm.& C.si ex fal.instru. per totum.& l.diuus.& d.l querela.

S V M M Æ.

1 *Episcopus potest carcerare clericos delinquentes: & tormentis apponere.*
2 *Carcer est inuentus ad custodiam: aliquando ad pœnam.*
3 *Clerici possunt degradari pro crimine falsitatis.*
4 *Clericus falsans sigillum,deponitur: & ei character imprimitur: & in exilium mittitur.*

ADaudientiam Clericus falsans sigillum deponitur:& ei character imprimitur:& in exilium mitti tur.communis diuisio secũda ibi[fraternitati.]¶Primò no.
1 †ꝙ episcopus potest carcerare clericos delinquentes.similiter tormentare.vt c.cum in contemplatione.de reg.iur. ¶Se-
2 cundò no.†ꝙ carcer est inuentus ad custodiam.quandoq; ad pœnam.quod dic,vt.j̃.de pęnis.c.quamuis.li. 6.¶Tertiò no. †ꝙ clerici possunt degradari pro crimine falsitatis.& intelli-
3 ge degradari,i.deponi verbaliter.quod dic,vt no.Io.An.s̃.de iudi. c. cum non ab homine. ¶Quartò not.†de impresione
4 characteris,& pœna exilij infligenda istis falsarijs sigillorum. & possunt istæ pœnæ imponi per ecclesiam. de quo in glos.& potest intelligi iste textus de charactere in facie imprimẽdo: & erit speciale propter odium criminis, secundùm Ioan.An.

S V M M Æ.

1 *Suspensionis principaliter inflictæ maior est efficacia, quàm si veniat per modum sequelæ.*
Constitutio ista ligat illos, qui sunt apud sedem apostolicam.
2 *Sedes apostolica, & curia intelligitur esse, vbi est Papa.*
3 *Excommunicatus à canone potest iterum excommunicari ab homine.*
4 *Interdictum Papæ si est nullum, potest contra ipsum intentari.*
5

DVra. Episcopus in curia literas apostolicas non recipiat,nisi de manibus Papæ, vel officialium deputatorum ab ipso. personæ tamen solemnes per nuncios recipere poterunt, de manibus tamen prædictorum.& contrafaciens,si laicus est, excommunicationi subiacet:si clericus,ab officio, & beneficio suspenditur. in secunda ibi[adijcientes]per excommunicationis pœnã prouidet contra non resignantes:nec destruentes literas falsas:intra.20.dies absolutiones reseruat: & contra factum vitiat.vel breuius.prima pars punit recipientes literas apostolicas non de manibus Papæ, vel officialium.secũda punit non destruentes literas falsas.¶No.primò,ꝙ hic cumulatur pœna excommunicationis,& suspensionis.Sed dices nonne suspensio beneficij est sequela excommunicationis,vtique.3.q.4.c.Engeltrudam.de æta.& qua.c.bonæ.de ap.c.pastoralis.dicit Goff.† ꝙ
1 maior est efficacia suspensionis principaliter inflictæ,quàm si veniat per modum sequelę:tunc. n. sublata excommunicatione, tollitur suspensio: quæ dependebat ab ea.si autem veniat principaliter,& de per se:tunc vna sublata, non tollitur alia. concor.quod no.Io.An.de cle.non resi.c.tuæ.super ver.remoueat.ad hoc facit l.3.C.si reus,vel ac.mor.fu.vel dic, ꝙ pœna excommunicationis respicit laicos,suspensionis respicit clericos.quod probat sequens versi.si quis.& hoc tenet Host.inducit simile.s̃.ti.1.c.præterea.¶Secundò no.† ꝙ ista constitu
2 tio ligat illos,qui sunt apud sedem apostolicam:alios ergo absentes,qui impetrant per alios,non intendit ligare,secundùm Gof.† sedes autem apostolica,& curia intelligitur esse.vbi est
3 Papa,secundùm Host. ¶Tertiò not. ꝙ certi sunt officiales in curia deputati super tradendis literis bullatis: vt sunt bullatores,vel vicecancellarius:vel alius de mandato Papæ ad talę officium deputatus.de manibus ergo talium debet recipere,qui moratur in curia:nisi sit tantæ auctoritatis,&c.hodie verò, vt dicit gl.ista,constitutio non seruatur in hoc:quia quilibet parua conditionis mittit ad bullatorem, & literam suam recipit ab illo,quem mittit:ita ꝙ cessat ꝓuisio huius iuris: cuius fuit intẽtio punire illum,qui recipit literas apostolicas à falsario, vel suspecto,siue ignoto:& sciẽter hoc faciẽs has pœnas incurrit.Sed dubiũ est:an laicus incurrat excõicationis sn̄iam ipso iure.an ꝑ sn̄iam.& similiter de clerico an sit suspensus ipso iure:vel veniat suspendẽdus per sn̄iam,placet Io.An.ꝙ laicus ipso facto.Idem Io.& Phi.j̃.eo.c.ad falsariorum.In clerico quò ad suspensionem dicit,ꝙ non est canon latæ sententiæ:sed ferendæ,secundùm Host.qui dicit, ꝙ etiam clericus sit excommunicatus:& quia plus deliquit, mandatur imponi ista pœna.¶Quartò no.in ver.adijcientes.†ꝙ excommunicatus à ca
4 none mandatur excommunicari ab homine.simile.s̃.e. de in deis.c.ita quorundam.& ibi de effectu secundæ, vel alterius excommunicationis.¶Quintò no.de isto,ad cuius manus pueuerint falsæ literæ papales: debet. n. illas statim dilacerare,vel intra 20.dies simul. C.de famo.li.1. ¶Sextò no.in
5 ver.nec etiam. † quòd attentatur contra interdictum Papæ,

ſileſt nullũ.qd̃ eſt verũ,ſi illud exprimit,vt hic.& de preben.c. inter cetera.aliàs contra.eo.ti.c.dilectus.2.vbi de hoc.vtrùm autem iſte,qui non reſignat:vel non dilacerat,teneatur pœna falſi.videtur quòd non:quia ille demum tenetur, qui vtitur.l. ſi falſos.C.de fal.dicas,quòd hoc ſit ſpeciale in literis Papæ.

S V M M Æ.

1 *Falſitas literarum deprehenditur in modo dictaminis, vel in forma ſcripturæ:vel qualitate chartæ.*
2 *Quæſtio falſi quando incidit,ſubtilis debet fieri indagatio.*

LIcèt. Ponit octo modos falſandi literas papales. & dicebat Ab. hanc literam legendam cũ litera bullata ad oculum auditoribus demonſtrata.

¶ No.primò,ꝓ prima falſitas ē,cũ falſa bulla falſis literis annectitur.& idem,vbi vera bulla apponitur falſis literis:vel vbi falſa bulla apponitur veris literis. quod clarè non exprimit iſta Decre.quia rarò accidit,vt l.nam ad ea.ff.de legi.ſecunda falſitas,dicit Io.An. quæ eſt difficilis,de iſto filo extracto, & de alio immiſſo:eſt enim mala inſertio de bona.de dila.c.præterea.& dicit Io. An. ꝓ iſta falſitas fit, includendo bullam in loco calido:ita ꝓ licèt non liqueſcat:tamen intenereſcit ita,ꝓ filum poteſt trahi: in tractione tamen eſt aliqualis tumor,per quod poſt filum miſſum oportet bullam malleari. & de hoc intendit finis.tertiam falſitatem ita exemplificat Hoſti.ꝓ incidatur verum filum ſub plicatura veræ literæ, & abſtrahatur de litera:& mittantur literæ falſæ ad modum veræ plicatæ. & ſub plicatura literæ falſæ reſarciatur filũ, & eius ſciſſura cum filo ſimilis canapis.alios modos,de quibus in tex.per teipſum vide.videntur.n.talia,quæ melius eſt neſcire, quàm ſcire. 38. di.c.quamuis.vnde Marcus Varro.[Sunt.n.quædam, quæ eradenda eſſent de animo ſcientis: quia inſerendi veri locum occupant.]& Hiero.ad clerũ.c.3.Non diſtat in tenero, quod ei poſtea dediſcendum eſt. difficulter raditur, qd̃ rudes animi
1 ſuſceperunt.¶Vlterius no.in ver.ſed hæ duæ.†ꝓ falſitas literarum deprehenditur in modo dictaminis: vel in forma ſcripturæ:vel qualitate chartæ.& vide in Spec.de reſcrip.c.præſen. §.1.¶Deinde no.in ver.ceteris.ibi[de collatione bullæ, & ſimilibus.]& vide multos modos, quibus charta dicitur falſa. qui no. 19.di.c.in memoriam.& vnde,collige in ſimili practica huius tex.in c.inter dilectos.de fide inſtru.vnde ergo,dicit
2 lex,†quòd cum falſi quæſtio incidit, ſubtilis fiat indagatio, vt l.vbi.C.de fal.& de fide inſtru.l.comparationes.

S V M M Æ.

1 *Literæ diligentius ſunt attendendæ,quando dubitatur de earum falſitate.*
2 *Conſuetudo curiæ Romanæ facit ius.*
3 *Conſuetudo intelligenda eſt in literis,etiam ſi non exprimatur.*
4 *Conſuetudo patrisfam.diſponentis inſpicienda eſt.*
5 *Inſolita ſunt ſuſpecta.*
6 *Literæ quando de longinquo præſentantur,debent diligenter inſpici,ne falſæ pro veris habeantur.*
7 *Epiſcopi qualiter debeant ſuos ſubditos appellare.*

QVam graui. Falſæ ſunt literæ Papæ, in quib. epiſcopus vocatur filius.vel inferior frater:vel vni ſcribitur in plurali.& primò ponit admirationem ſuam. ſecũda ibi[cum ſcire.]in tribus, quæ ſunt in ſtylo, ſpecialiter inſtruit.& primò reducit ad propoſitum. ſecunda ibi[propter
1 quod] generaliter inſtruendo concludit.¶†No.primò.ꝓ cũ dubitatur de falſitate literarum, ſunt diligentius attendendæ literæ tam in continentia,quàm in dictamine: & propter hoc recurritur quandoque ad ſubtilem indaginem,vt l. comparationes.C.de fide inſtru.& commendatur in hoc ſubtilitas, q̃ tendit ad fraudis excluſionem.vnde Matth.10. [Eſtote cauti ſicut ſerpentes:& ſimplices ſicut columbæ.]¶Secundò no.ꝓ reprehenſibile eſt epiſcopis conſuetudinem Romanæ curiæ
2 ignorare:†talis.n.conſuetudo facit ius.vt l.de quibus.ff. de legi.& c.in cauſis.s̃.de re iudi.¶Tertiò no. † ꝓ conſuetudo in-
3 telligenda eſt in literis,etiam ſi non exprimatur : informatur n.quælibet diſpoſitio à conſuetudine,ſicut à ſpeciali petitione,vt l.ſi prius.ff.de aqua plu.ar.& l.ex certo.C.loca.hinc eſt, ꝓ notarius,qui omittit ſolemnia conſuetudinis in inſtrumento,punitur,vt l.fina.C. de magiſt.conue. & l.fina.de fideiuſſo.
4 & l.iubemus.C.de teſta.¶Quartò no.†ex hoc etiam,ꝓ inſpicitur conſuetudo,& communis vſus loquendi patrisfamilias
5 diſponentis.†Vnde inſolita ſunt ſuſpecta.facit l. ſi ſeruus plurium.§.fi.ff.de leg.1.& l.vel vniuerſorum.de pigno.ac.¶Quintò no.ꝓ Papa in ſuis literis alios vocat fratres,alios filios. epiſcopos.n.vocat fratres:olim verò ſecus.2.q.6.c.lator.quando que laicos quoſcunque,& clericos,ab epiſcopo infra,vocat filios. eſt tamen differentia;quia reges vocat chariſsimos:reliquos verò filios dilectos.Cardinales vocat fratres j.c. proxi. Vnde autem nata ſit iſta varietas nomitum,dicit ita Seneca. [Quid eſt eques Romanus,libertinus,aut ſeruus: nomina ex invidia,aut ambitione nata.nam ſi ad primam originem renocamus,omnes à Deo ſumus.¶Sextò nò.ꝓ vni perſonæ tantùm Papa non loquitur in plurali. de ſeipſo autem an loquatur in plurali,vel ſingulari:hic,& vbique in iſto volumine videmus,ꝓ in plurali.ſed quandoque etiam in ſingulari. 99. di. c.ecce.& quando loquitur Imperatori,an debeat ſe in literis præponere, vel poſtponere. dic vt in epiſtola inter claras.C. de ſumma Trin.vbi papa præmittit Imperatorem.¶ Septi-
6 mò†no.ꝓ cum literæ de longinquo præſentantur,debent diligenter inſpici,ne falſæ pro veris habeantur: literæ enim falſæ non ſunt dicendæ literæ.ſuper quo vide quod no. 45. di.c. vera.ſubtilis enim debet fieri indagatio,vt l.vbi. C. de falſis.
7 ¶Quærit gl.†qualiter epiſcopi debeant ſuos ſubditos appellare.dicit quòd fratres,vel ſocios.de hoc.95.di.c.eſto. in prima gl.Iudeos verò non baptizatos Papa non vocaret filios, dicit.Io.And.

S V M M Æ.

1 *Literis apoſtolicis qui vtitur,debet ipſas primò inſpicere diligenter.*
2 *Falſarij literarum Papæ qualiter puniantur.*
3 *Caſus, in quo clericus,qui deprehenditur deliquiſſe, ſtatim degradatur.*
4 *Clerico degradato imponitur pœna legalis de crimine commiſſo ante degradationem.*
5 *Delictum committens in re eccleſiaſtica punitur per iudicem ſecularẽ.*
6 *Falſans,& vtens falſis literis qualiter differant.*
7 *Falſans reſcriptum Papæ quare magis punitur,quàm qui eo vtitur.*

AD falſariorum. Qui per ſe, vel alios literas Pa-
2 pæ falſant,a excommunicati ſunt cum ſuis fautoribus.& officijs,& beneficiis ſunt priuati,& degradãdi ſunt, & curiæ ſæculari tradendi:per quam laici legitimè puniantur. qui literis falſis vtitur,ſi clericus eſt, officio, & beneficio priuatur.ſi laicus,excommunicatus eſt.Vel breuius.primò ponit eos, qui per ſe, vel per alium falſant literas Papę. ſecunda ibi [qui vero.]illos,qui falſis ltieris vtuntur.¶Primò not.ꝓ ille, qui vtitur literis apoſtolicis,debet ipſas primò inſpicere diligenter.& hac de cauſa non de facili admittitur ad probandũ, qui vſus fuerit ignoranter falſitate detecta.preſumitur.n. ſciẽtia etiam facti alieni in eo,qui debet eſſe diligens,vt.s̃.de ele. c.innotuit.& l. cum ita.§.ſpecies.de le. 1.& ff.de eden.l.vbi. ¶Secundò no.ꝓ pari pœna punitur, qui per ſe,vel per alium fabricat falſas literas,vt in reg.qui per alium.& dixi.s̃.de offi.
2 deleg.c.1.¶Tertiò no.†qualiter clerici, & laici falſarij literarum

rũ Papæ veniant puniendi; quia ſecundùm legẽ.& quã pœnã
3 imponant leges.dic vt in gl.¶Quartò no. †caſum, in quo clericus,qui deprehenditur deliquiſſe, ſtatim degradatur. & in hac degradatione debet interuenire numerus epiſcoporum: de quo habetur. 15.q.7.c.felix.& c.ſi autem. Et aduerte quia licèt ſint ipſo iure priuati beneficijs,& officijs: tamen degradantur.auget.n.pœnam degradatio:quia cum degradato difficilius diſpenſatur,quàm cũ priuato.de hoc de cle. non reſi.
4 c.ex tuæ.& collige etiam,†ꝓ clerico degradato imponitur pœna legalis de crimine cõmiſſo ante degradationem:licèt tunc eſſent clerici.& ſic in interpoſitione pœnæ non conſideratur qualitas primo tpe cõmiſsi delicti:ſed tẽpore ſniæ.quod dic, ut l.1.ff.de pœnis.per Bar.& intelligo hunc tex. ꝓ clerici debeant degradari, qñ nõ eẽnt epi : epi.n. talia cõpromittentes nõ ſunt priuãdi ſine ſpeciali mandato Papæ.3.di.c.dudum.& idem ſm̃ Hoſti.de alijs inferioribus exemptis. s̃. de conſue.c. cum venerabil.quod dic,vt.j.de elec.c.ſi abbatẽ.li.6.¶Quin
5 tò no.†ꝓ delictum committens in re eccleſiaſtica (vt in literis apoſtolicis)punitur per iudicem ſecularẽ,non per Papam tale.n.delictum non concernit territorium, ſed rem certam: cuius prætextu non ſortitur quis forum:puta ſi Senenſem quẽ occideret Peruſij: non enim poſſet Poteſtas iſte Senenſis punire illum rõne delicti in ſuum ſubditum commiſſi, vt no. Inn. s̃.de fo.cõpe.c.poſtulaſti.vbi dixi.¶Sextò no.in verſi.qui verò.ꝓ vtẽtes falſis literis apoſtolicis mitius puniuntur,quã fabricãtes:vtẽtes.n.nõ degradantur,ſed officijs,& beneficijs ec
6 cleſiaſticis ſpoljantur.†&Hoſt.ponit dñias inter falſantem, & vtentẽ.vtens.n.intra.20.dies põt ſibi prouidere, & pœnã euadere.quod non põt falſarius. ſecũda quia falſarij ipſo iure priuati ſunt beneficijs,& degradãdi:vtentes autem non.attendẽdũ eſt ét,quod habetur.j.c.proximo.¶Septimò no. ꝓ magis punitur malitia,ſiue dolus,quàm negligentia.facit l.ſi ſeruum
7 ff.de ver.ob.& quod no.in l.ſi mora.ff.ſo.mat.¶†Quæro quare magis punitur ille,qui fabricat falſum reſcriptum, quã ille,qui vtitur.dicit Cy.ꝓ ille, qui conficit falſum inſtrumentũ, delictum ſuum perfecit:ſed illi,qui vtitur, parcitur, ſi ab vſu abſtinet:quia delictum nondum eſt conſummatum, vt l. qui falſam.ff.eo.tit.& ita no.in l.ſi falſos.C.eo. vbi allegat iſtud.c. & conſulit producenti inſtrumentũ,ꝓ proteſtetur, ꝓ ſi,& inquantum appareat ipſum falſum,non intendit vti.allegat l.ꝓtor.in prin.de dã.infe. Bart. dicit,ꝓ dẽt ſibi dari terminus ad deliberandum,velit vti,vel non,vt l.Titia.ff.de aecu. & ita dicit in l.diuus.ff.e.& ibi dicit,ꝓ producens poteſt dicere, ꝓ p errorem produxit vſque ad ſniam:niſi aduerſarius dicat,ꝓ velit dictum inſtrumentum arguere de falſo:tunc.n.aut ille deſiſtet:& tunc punitur,vt d.l.ſi falſos.& quod dictum eſt de inſtrumentis,idem dicas in teſtibus : vt ſi ipſis publicatis,dicat pars,quòd velit eos redarguere de falſitate:videat producẽs, ſi expedit ſibi vti,vel abſtinere ab vſu.vt dicta.l.diuus.per eũ.

S V M M Æ.

1 *Fraus,& dolus in dubio non præſumuntur committi.*
2 *Inſtrumẽto falſo qui vtitur,ſi nouit ipſum falſum,dẽt abſtinere ab vſu.*
3 *Mala fides ſuperueniens impedit curſum præſcriptionis.*

ACcedens. Non præſumitur quis falſare literas de ſimplici iuſtitia nec punitur, ſi hoc conperto deſtitit.& prima deci
1 ſa conqueſtio,ſecunda prouiſio.¶No.primò,†ꝓ fraus,& dolus non præſumuntur committi:iſta.n.modici præiudicij facilè conceduntur ab homine,& à lege.exemplũ patet in l. theſaurus.ad exhi.& c.cum Bertoldus. de re iudi. & c.ex literis. de reſti.in inte.facit quod not.in l.admonendi.ff. de iureiurã.
2 & l.in bonæ fidei.C.e.ti.¶Secundò not.ꝓ poſtquam ille, qui vtitur inſtrumento,nouit ipſum eſſe falſum : debet abſtinere ab vſu.aliàs incipit teneri pœna falſi à tempore ſcientiæ.facit quod not. s̃. de conſang. & affin. e. non debet. cum ſim. facit etiam ad.q.ꝓ ſi quis bona fide litigabat : deinde ſuperuenit mala fides:non debet vltra proſequi:ſic nec aduocatus,cũ poſt incœptam cauſam innoteſcit partem ſuam non fouere
3 iuſtitiam,vt l.rem non nouam.C.de iud.& l.ſi quis inficiatus. ff.dep.& facit,†ꝓ mala fides ſuperueniens impedit curſum p̃ſcriptionis,vt in reg.malæ fidei poſſeſſor.& aduertendũ,quia latius in Digeſt.& C. tractatur de crimine falſi. quàm in iſto titulo:hic.n.tractatur tantummodo de falſitate, q̃ committitur à teſte,vel vſu,ſiue fabricatione literarum apoſto licarũ, vel regis.Sed in Dig.& C.tractatur de alijs falſitatibus:puta ſi ille,qui teſtamentum ſcribit,ponit aliquid, quod concernat eius vtilitatem:non.n.põt,niſi vt no.in l.1.§.ex illa.ff.eo.& qd iuris,ſi filius eſt rogatus de eo,quod reſpicit patris commodũ:vel econuerſo:vel ſi notarius conficit inſtrumentum ſup eo,quod reſpicit eius commodum,& alterius:vel ſuccedat illi,in cuius fauorem confecerat inſtrumentum.dic vt eo.tit.l.ſi pater.& l.filius.vbi etiam no.quid iuris de illo, qui falſa monetam,& facit nummos adulterinos:vel expedit falſam monetam.dic vt l.quicunque.& l.lege Cor. Item de illo, qui mutat ſibi nomen.in l.falſi nominis. & de illo, qui allegat in cauſis falſas leges,vel correctas.dic vt ibi.¶Opp.gl.de c.s̃.proxi.ſolu.vt in ea.vel aliter ibi loquitur,cum vitium eſt patens: iſtud c.cum vitium eſt latens.& inter iſta.alibi. n. fit differentia, vt no.Bar.in l.poſt legatum.dẽ fal.& l.fi.C.de edi.di.Adri.tollẽ. vel hic loquitur,cum intra.20.dies deſtitit: vel ſi poſt, intelligitur hoc factum de gratia.vel dic,vt glo.quòd condemnatio falſi propter vſum falſarum literarum procedit ex præſumptione : quæ præſumptio ceſſat in re modici præiudicij,vt hic patet.

S V M M Æ.

1 *Excipiens de falſitate debet ſe obligare ad pœnam, ſi in probatione defecerit.*
2 *Raſura an reddat ſcripturam ſuſpectam.*
3 *Cauſa iuſta dubitationis excuſat excipientem à pœna conuentionali.*
4 *Partes an poſſint redire ad iudicem à quo, poſtquam eſt appellatio interpoſita.*

EXconſcientia Propter paucarum literarum raſuram ī loco non ſuſpecto,reſcriptum non probatur falſum. & primò diffinit obiectionis dubium.ſecundò obijcientẽ puniri mandat,ibi[verum.]¶No.primò,ꝓ ab iſto. R. petebatur eccleſia.& ipſe ſub pœna beneficij obligauerat ſe ad probandum illas literas fore falſas:& ſic obijciebat falſitatem.
1 †excipiens ergo de falſitate debet ſe obligare ad pœnam, ſi ī probatione defecerit.& hoc fortè ideo.quia iſtud crimen probatum per modum exceptionis punitur,vt l.2.§.ſi publico.ff. de adul.vbi de hoc.& ideo vbi ille,contra quem excipitur de crimine,eo probato non puniretur, vt eſt regulare. vt ſupra. de ordi.cog.c. cum dilectus. ad fin.non debebit etiam puniri excipiens,ſi defecerit in probando.& ſic intelligo iſtum text.
2 ego ſolus.¶Secundò no.† an raſura reddat ſcripturam ſuſpectam.dicit tex.ꝓ non,ſi eſt paucarum literarum.{ſecus ergo, ſi eſſet vnius lineæ,vel plurium:vel eſſet multarum literarum, ſecundùm Hoſt.qui ita intelligit.c.cum olim. de priuile.dicit enim,ꝓ raſura vnius literæ inducit falſitatem in literis Papæ: cum ſit non de manu illius,cui commiſſum eſt.ſuper quo remittit ad ea,quæ no.s̃.de fide inſtru.c.ex literis. glo. intelligit hunc tex.cum raſura eſt in narratione,non in ſubſtantia iudicij.concor.huic dicto,quod no.in dicta l.fi.C.de edi.di. Adri. tol.eadem eſt habenda diſtinctio in falſitate teſtis,{vtrùm dicat falſum ſuper ſubſtantia,vel circunſtantijs negotij: an verò ſuper alijs,quæ non tangunt cauſam,vt no.Inno.s̃.de hæreti.c.fraternitatis.vbi dixi.¶Tertiò not. quòd quandoque qd deducitur in dubitationem:& non debet deduci in leuib. cauſis.ſed iuſtis rationibus.facit circa hoc,quod not.Bar.in l.admo-

monendi.ff.de iureiu.& l.in l.aqu.ibi[ad suspectum iudicem
3 adducam.] ¶ Quartò no.† ꝙ iusta cā dubitationis vī excusa
re excipientem à pœna conuentionali contra no. in c.cū di
lecti.de ele.in fi.p Io.An.vbi dixi,ꝙ ex pacto,siue obligatio
ne fctā corā iudice cōdemnatur qs sine aliquo processu: eo
ꝙ nō perficit,qđ promisit. vtrū aūt ad istā pœnā priuationis
bñficij posset qs obligare se corā non suo iudice sine licentia
ep̄i.Ho.ꝙ non,q remittit ad no.s̄.de fo.compe.c.significasti.
4 dns Ho.hic latè explicat materiā:† an postq̄ est appellatio in
terposita,possint partes redire ad iudicē à quo: vt de ea co
gnoscat,& pronunciet.arguit primò, ꝙ sic, quia appellatio
est introducta in fauorē partium,non iudicis.ergo &c. vt in
illo tex.præterea expressum est, appellantē posse pœnitere,
& ab appellatione posse recedere.2.q.6. c.si quis libellos.de
app.c.directæ.Itē iura ad quietē,pacē,& concordiam intro
ducta sunt 4.di.c.factę.non dēt hoc p iura, vel iudices impe
diri.s̄.de na.ex li.ven.c.j.Itē nec interest apostolicæ sedis:qa
agere,vel cōuenire inuitus nemo cōpellit, vt C.vt nemo inui
tus.l.vnica.Item p hoc defertur iudicibus,à quibus recessum
est:& parcitur sumptibus partium:& res ad naturā suā reuer
titur:& his oibus est fauendū,vt c.vt debitus. de appel.& l.si
vnus.§. pactus.ff.de pac.& l.j.§.post operis.de ope.no.nunc.
ꝙ optimè facit.ad hoc de of.dele.c.gratū.de ap. c.solicitudi
nē.hæc sunt argumenta pro vna parte,ꝙ licitū sit redire. In
contrariū arguit,ꝙ non: qa appellatio eximit cām ipso iure
à iurisdōne iudicis à quo:hinc est, ꝙ excōicatio postea ab eo
dē lata non tenet.de offi.dele.c.cū contingat.hinc est,ꝙ pro
cessus factus p iudicē à quo est ipso iure nullus. de ap.cap.si
duob.& de admi.tu.l.chirographis.Itē appellatio ad Papam
interposita hēt uim citatorii,vt in c.j.li.6.sed contra citatum
ab illo,vel ad illū venientem inferior procedere nequit. de
peregri.c.vno.ergo nec contra appellantem. ¶ Itē p appella
tionem differtur iurisdō: sicut p relationē,remissionem,& re
uocationē:quibus pendentibus,se nō intromittit inferior.de
of.le.c.licēt.de ap.c.vt officium.& c.intimasti. Item petitio
ni priuatorū iurisdictione Papę non derogatur: minus ergo
Papæ iurisdōni.primum patet de fo.compe. c.significasti.Itē
in simili casu vī contemni arbiter.ff.de arb. l.litigatores.mul
tò fortius Papa.quid dicendū.dicit Ho.,p solutione qōnis,ad
euidentiā præmittendū est,ꝙ licēt dicantur quatuor esse ge
nera causarum,vt no. s̄.de accu.c.super his.tū ipse distinguit
tria.s.maiorū:mediarum:& minorum.In maioribus, q̄ enu
merantur.s̄.de offi.deleg.c.quod ad translationem.dicit tria
spālia.primum,ꝙ illa naturaliter sunt de iurisdōne Papę: vī
& oīs appellatio frustratoria illas defert:quia nec valet ordi
natio:pactio:vel ordinatio partium.s̄.de renun. c.pe. & fi.ex
quibus sequitur,ꝙ appellatio irreuocabiliter defert negotiū
ad Papam.& idem dicit, si appelletur super electione ep̄ali:
vt in c.quamuis.de elect.li.6. medias uero cās ipse uocat oēs
spūales,& ecclesiasticas,exceptis maioribus:& in his non va
let appellatio,nisi legitima.de app. c.cū in ecclesia.& quāuis
ltima appellatio eximat à iurisdōne inferioris, vt dictum est
s̄.tū non impeditur processus iudicis à quo, vbi non detulit:
sed eius efficacia dependet à futuro euentu,vt c.non solū. de
ap.li.6.& de app.c.pastoralis.§ præterea.& in ista,anteq̄ ap
pellatio talis sit recepta,licet pœnitere, & ad alium iudicem
recurrere:dummodo partes consentiant.altera aūt parte cō
tradicente,hoc fieri non p̄t.de ap.c.si duob.de ele.c.j.li. 6. ex
quò verò recepta est,dicit, ꝙ non licet partibus ad alium iu
dicem recurrere: licet tū eis renunciare quò ad priuatum in
teresse:sed componere non,sine iudicis auctoritate. sup quo
remittit ad no.de pac.c.cum pridem.de transa.ca.de cetero.
quis aūt erit iste iudex.dicit,ꝙ ordinarius, uel ille, cui cōmi
sit:uel si appellatum est,& appellatio recepta, iudex appe.de
cen.c.Romana.§.2.& 3.minores aūt causas uocat Ho.qñ de
tpalibus agitur:in qbus saluis feudalibus, dicit,ꝙ partes pñt
ad iudicem,à quo appellatum est,recurrere, prius q̄ appella-

tio sit recepta.& hoc ēt potest pars appellans, inuita appel
lata:dummodo non intersit appellato,vel ei satisfiat de inter
esse.de appe.c.cum cessante.& c.interposita. potest etiā hoc
tacitè,vt e.ti.c.solicitudinem.postquam uerò recepta est ap
pellatio sine licentia iudicis appellatio.ad inferiorem redire
non possunt,ar.ff.de iudi.l.ubi. de fo.compe.c.antepenul.per
compositionem verò possunt ab appellatione recedere, &
prius,& post,& qñ nolunt,etiam inuito iudice, per prima iu
ra.Ita dicit hic Host.

De sortilegijs.

VIA sortilegia in se habent falsitatē: iō &c.
hī de materia in cā.26.c.in primis. 5.q.& q.
7.c.nō licet.usq; ad finem qōnis, ꝙ sortilegi
faciūt qñq; iterari baptismum.hī de apo.ca.
2. Inquisitores hæresis non habent se intro
mittere de sortilegiis, nisi manifestè saperēt
hæresim.de hære.c.accusatus.§.sanè.

S V M M Æ.

1 *Sortilegia tribus modis exercentur.*
2 *Diuinatio regulariter sonat in malum.*
3 *Pœna,quæ imponatur in foro iudiciali sortilegijs.*
4 *Alchimistarum ars an sit prohibita.*

INtabulis. Primò ponit prohibitionē. secū
dò pœnitentiam transgressoris
1 ibi [qui aūt.] ¶ No. primò, † quòd tribus modis sorti
legia exercentur. primò in tabulis: & hoc faciūt geometri
ci per puncta,quę faciunt plurimū in tabulis.alij exercent in
codicibus : puta quia legentes psalterium faciunt illud
2 volui.Alij per diuinationes. † diuinatio enim regulariter so
nat in malum. 1.q.1.c.nunquam.interdum in bonum.e. q. c.
eos quoniam.in prin.& 16.q.1.c.prædicator.tractat.hic Ho.
de Calendarū arcu,cursu lunæ,vel solis, vel similibus nō ob
seruandis. quod habetur 26. q. vlt. si quis Cal. & c. præte
rea. & se. remittit ad summam.eo.tit.§.in quo casu. ¶ Opp.
& videtur, quòd sortes quandoque permittantur, vt no.
j. c. fin. so. fallit ibi. Ita dicit glo. i. ad fin. Ho. dicit, quòd
hic loquitur de sortilegijs,& diuinationibus:ibi verò de sor
tibus; quæ non continent diuinationem : sed fortunæ iudi
cium, vt taxillos, breuia, & similia. ¶ Quærit etiam glo.
3 quia tex. † loquitur de pena infligenda in foro iudiciali. de
hoc in glo. fin. cui addit Ioan. And. quòd turpiter isti tales
dehonestati de parochijs eijciunt.26. q. 1. c. episcopi. & ab
ecclesia, & testimonio repelluntur, & sunt infames. 2. q. 8.
c. quisquis. 3. q. 5.c.constituimus.& c.j.prox. ¶ Extra q̄ro
4 † an alchimista a peccet, vel alchimia sit ars reprobata. vī ꝙ
a sit prohibita;quia canon dicit, quod quisquis credit posse fie
ri aliquam creaturā,aut mutari, aut transferri in aliā spēm,
aut in aliā similitudinē,nisi ab ipso creatore, infidelis est, &
pagano deterior.16.q.5.c.præterea.alchimistę sunt multa di
centes,ad veritatem scientiæ nunquam peruenientes. 16.q.
6.ca.nec mirum.& sic dant occasionem multis deceptioni
bus:nec est scientia,quæ ducat ad pietatem : vt consueuit di
ci de astrologia.26.distinct.cap.si quis.& infra cap.proxim.
per Inn.non.n.vī posse fieri sine auri decoctione.quę videtur
à iure prohibita,vt C.de auri pu.per.l.j. li. 11. In contrarium
videtur,ꝙ isti,qui de stanno,vel plumbo, vel vili metallo ,p
ducunt aurum,vel argentum(dum tū hoc non faciant per ar
tem magicam:uel aliā legibus odiosam,ut dicit l.j.C.de the
sau.li.x.)non sunt reprehendendi:sed potius laudādi. isti sūt
metallarii,qui labore proprio sibi,& reipublicæ cōmoda cō
parant.ut C.de metal.l.j.li.11.& iura pp publicam utilitatē.

quæ

quæ ex eorū officio resultaret, fauent eis: nā pñt inuito dño,
ingredi fundum alienum ad metallū inquirendū,vt.C.de me.
l.2.& l.quosdam.& ibi no.quod aliàs non liceret.de acqui. re
do.l.3.& d.l.1.C.de thesau.nec ipsi dicunt vnam speciem mu
tari in aliam,vt eis impingitur:quia hoc non est posibile. sed
dicunt,ꝙ ex vna specie metalli, scilicet stanno, potest alia spe
cies metalli,scilicet aurum,produci:nec est inconueniens. nā
& videmus,ꝙ quandoque ex re mortua producitur viua:vt vi
demus in vermibus,ex quib. producitur sericum, & alijs plu
rib.& ex herba producitur vitrum : multò magis in metallis,
in quib. est maior conueniētia,& similitudo. nam,vt ipsi tra
dunt,& habetur de proprietatibus rerum.c.de alchimia.om
nia metalla procedunt ex eodem principio.s.ex sulfure,& ar
gento viuo.sed de virtute elementorum quidam habent mi
norem influentiam in vno loco,quàm in alio: in vna materia
stannum:in alia argētum:in alia aurum:& sic de alijs. cum er
go ars imitetur naturam.ff.de ado.l.si adoptio. non videntur
isti alchimistæ peccare,si per virtutem istam herbis, vel lapi
dibus,vel elementis attributam volunt de stanno facere argē
tum.nam cum sint ex eodem principio:in habentibus symbo
lum facilior est trāsitus.Insti.qui.mo.tol.ob.§.1.multæ.n. vir
tutes insunt herbis,& lapidibus.25.q.fi.c.fi. Insunt.n. vt dicit
beatus Augustinus, rebus corporalibus per omnia elementa
quædam occultæ seminariæ rationes:quibus, cum data fuerit
opportunitas temporalis,& casualis, prorumpunt in species
debitas suis modis,& finibus.26.q.5.c.nec mirum.cum si. Si
ergo ipsi hoc attribuunt Deo:non videtur peccare. præterea
video,ꝙ non est magna pœna in eo,qui dat æs pro auro, etiā
scienter.ff.de pig.ac.l.1.& de crimi.stel.l.2.Ita tenet Oldra.&
formaliter per prædicta verba.consi.69.

A D D I T I O.

a ¶ Alchimista. Vtrùm ars alchimistarum sit prohibita. Albe. in l. 1. ff. de pignor. actio. & Bal. in rj. quæ sint regalia in vsibus feudorum.

S V M M Æ.

1 *Astrolabij inspectio non prohibetur,quando fit per astronomiam.*
2 *Astrologiæ,siue astronomiæ scientia an sit reprobata à iure ciuili, vel canonico.*
3 *Scientia humana ex experimentis sumit originem.*
4 *Corpora cœlestia non possunt esse per se causa operationum liberi arbitrij.*
5 *Sortilegia simplicia, vel pocula amatoria an sapiant hæresim manifestam.*
6 *Dæmonia inuocare.& eis nefarias preces emittere,& funesta sacrificia offerre,sapiunt hæresim manifestam.*

EXtuarum. Qui per inspectionem astro
labij futura requirit,ad tem
pus suspenditur ab altaris ministerio.& in prima cō
sultatio.In secunda responsio.ibi[verum.] in qua primò ag
2 grauat.secundò diffinit, ibi[mandamus.] ¶ Not. primò, † ꝙ
inspectio astrolabij non prohibetur, quando fit per astrono
miam.37.di.c.si quis grammaticam.fallit tū propter varia cli
mata terrarum,& instātem motum astrorum,per prælle.c.si
quis.dissuadet Innoc. visum,& stadium ipsius; quia nō ducit
ad pietatem : & facilè ducit ad idololatriam. dicit Hostien.
quòd quia astronomia diuinare docet : & diuinare regula
riter sonat in vitium,vt supra cap.proxim.& si plerunque ve
ritatem habeat : tamen peccatum est non minimum, sed
graue.vt sequitur.Item astrologi consyderant punctum,& si
gnum natiuitatis:& sub quo signo nata est: & punctum arre
ptionis itineris,vel introitus in locum:& punctum,in quo in
terrogantur. & per hoc,& similia, conantur diuinare futura.
quod Augu.& alij sancti patres expresè reprobant.26.q.2.
c.illud.2.q.3.c.1.& qō,5.c.non liceat.& q.8. c. antepenul. &
vlti.Et,vt dicit Gratianus.q.cā & q.2.§.his ita.in desuetudinē
abierunt:& meritò,cum sint sortilegi, qui ex quaruncunque
scripturarum inspectione futura promittunt.e.cā.& q.1.c vni
co.vsurpant.n.quod Dei est.vt.q.5.c.1.ff.de iudi.l.sed si resti
tuatur.§.fi.vnde scribitur actuum. 1.c.[Non est vestrum nosse
tempora,vel momēta.] &c.& Esaiæ. 16.[Annūtiate,quę futu
ra sunt:& sciemus,quia dij vos estis.] In lignis verò cædendis:
terris colendis:potionibus dandis:& similibus,licitum est cō
syderare solem,lunam,& temporis qualitatē,sed non superfti
tiosè:& vt credatur,necessitatis more : cum superiora sint si
gna rerum,non causæ.27.q.5.c.2.& ista obseruant nedū me
2 dici,sed experti coloni. ¶ Prosequitur hic diffusè Io.An.† de
scientia,& arte astronomiæ, vel astrologiæ an sint iure ciuili,
vel canonico reprobatæ:an pœna sint digni,qui exercent,vel
exquirunt iudicia sciētiæ.ad partem affirmatiuam inducitur
C.de malefi.l.& si excepta.& l.nullus haruspex.& l.nemo. cū
suis glo.ad idem.l.ita apud.§.si quis astrologus.ff. de iniurijs.
& 26.q.2.cap.illos planetarios.& c.se.ibi[stellarum cursus.]
&c.Item si esset licitum,esset in vsu:sicut & aliæ licitæ.ad par
tem negatiuam inducitur l. eorum. ibi [nullus.] &c. C.
de male. Item hæ scientiæ computantur inter artes libe
rales : quarum magistris præbetur immunitas. ff. de va. &
extra.cogni.l.1.in prin.& de va.mu.l.in honoribus.§. philoso
phus.ergo non pœna:quia ex eodem facto non reportat quis
præmium,& pœnam.C.de adul. l. Graccus. & de dona.inter
vir.& vxo.c.& si necesse.Item licitum est, effectus, & euentus
rerum pronunciare pro consyderatione causarum: sicut me
dici pronunciant mortem ex consyderatione ægritudinis, &
eius dispositione:sed corpora cœlestia, quæ consyderat astro
logus,sunt causa eorum,quæ fiunt in orbe,,vt dicit Dionisius
cap.de diuinis noibus.ergo iudicare,vel diuinare per illa non
3 est illicitum.Item,vt dicit philosophus primo Metha.† scien
tia humana ex experimentis sumit originem. sed per multa
experimenta cōpertum est,ex consyderatione syderū futura
posse nosci.26.q.4.c.sciendum.ergo iudicium licitum.so.ipse.
quò ad primū dicendū est,ꝙ scientia non est prohibita:sed de
secundo.s.de iudicijs scientiæ exercendis, seu exquirendis di
cit cum theologis,ꝙ licitum est per consyderationem astrorū
præcognoscere,& iudicare,quæ causantur ex corporibus cœ
lestibus:sicut ecclipsim:siccitatem:pluuiam,& hmōi.& per ta
le iudicium diuina prænosticare non est illicitū.& sic loquitur
l.eorum C. de male.ad quod bene facit,quod dicit Hiero. ad
Fabiolam.rōne cuncta sunt plena, & hærent terrena cœlestib.
imò rōne terrenorū,& tporū caloris,& frigoris: & inter vtrū
que tēperies de cœli cursu,& rōne descendit. sed si per consy
derationē astrorū velles cognoscere futuros casus,vel futuros
euentus:vel certitudinaliter futuras operationes hominū: vel
præteritas occultas:tunc operatio dæmonis se immiscet : &
tunc ex falsa,& varia opinione procedit superstitiosa, & illi
cita diuinatio.de tali patēter loquitur.§.si astrologus. ibi [fu
rem aliquem dixisse, qui non erat.]& c.non liceat.ibi[propp
ter segetes,vel arbores plantandas, vel cōiugia socianda.]
& l.multi.C.de malefi.ibi[vitas in socium] &c. probatur hoc
4 s̄.c.1.& 26.q.2.c.illud.& est ratio† quia corpora cœlestia nō
possunt esse per se causa operationū liberi arbitrij : bñ tū pos
sunt ad hoc dispositiuè inclinare:inquantum imprimūt in cor
pus humanum.& per consequens in vires sensitiuas: quę sunt
actus organorum corporalium:& quæ inclinant ad actus hu
manos:& quia vt plurimum homines has corporales passio
nes sequuntur : & sic actus disponit vt plurimum secundùm
has inclinationes cœlestium corporum.Ideo ex his astrologi
qñque vera produnt. sed certum est(& experimur)ꝙ contra
inclinationem cęlestium corporum homo potest operari per
rōnē,cui obediūt vires sensitiuę.vt ,pbat philosofus primo, &
tertio de anima.& facit de sacra vnc.c.vno.ver.in vertico.con
cluditur ergo,ꝙ is,quem corpus cœleste disponit esse gulo
sum,vel luxuriosum:submissus rationi sobrius,& continens es
se posset : & econtra. quare hoc velle constanter asserere ex

cra-

corporibus cœlestibus verè superstitiosum est. ita dicit Ioan.
5 An. ¶ Extra quæro † vtrùm sortilegia simplicia, vel etiam po
cula amatoria, vel propter conscientiam hostiam non conse-
cratam, vel consecratam sumere sapiant hæresim manifestã.
Oldra. de facto consultus dixit, ꝙ non, per illa verba apparet
hoc verum ex criminũ distinctione, & pœnarũ impositione.
primũ patet hic: quia hæc rub. ponitur separata à rubrica de
hæreticis. & patet in c. accusatus. §. sanè. de hæretic. li. 6. de se-
cundo habetur de cele. missa. c. ab homine. de tertio habetur.
ff. de pœnis. l. si quis aliqd. §. qui abortionis. imagines verò fa
cere ad amorem multum prouocandum magis vĩ superstitio
sum, ꝙ hæreticum: licèt hoc indubitanter, sĩ̃ Augu. li. 10. de ci
uitate Dei. ad demones pertineat ludificatores animarum sibi
subditarum: sicut etiam tradit sanctus Thomas de Aquino in
secunda secundæ. 96. di. in ti. de superstitionibus obseruantia
6 rũ. q. 2. † Dæmonia verò inuocare, & eis nefarias preces emit
tere, & funesta sacrificia offerre, et his celebrantibus eorũ re
sponsa exposcere, videntur hæresim sapere manifestã. 26. q.
4. c. igitur genus diuinationis. Sed circa hoc cõsydera, ꝙ actus
morales iudicantur ex fine intentionis. & ideò scribitur, ꝙ vo
luntas, & propositũ distinguunt maleficia. ff. ad l. Corne. de sic
ca. l. diuus. & ff. de fur. l. verum. vtrùm referat inuocare dæmo
nia: & eorum respõsa exposcere ad sciendũ. & hoc sapit hære
sim manifestam: quia creaturæ attribuitur, quod est propriũ
creatoris, iuxta illud Esaię. 41. Annunciate, q̃ futura sunt in fu
turum. & sciemus, quia dij estis vos.] an verò dæmones inuo-
centur ad tentandum pudicitiam mulieris: & tunc, quia inuo
cabitur diabolus ad id, quod est eius proprium, solet tentare.
vnde Saluator in Euangelio eum tentatorem vocat: tunc licet
hoc facere: licèt sit turpe, fœtidum, & peccatum mortale: tamẽ
non censetur hæresim sapere manifestam. & hoc procedit p
modum imperij, non adorationis. & vide quod no. in d. c. ac-
cusatus. per Io. Mo.

S V M M Æ.

1 *Tractatus debet præcedere electionem.*
2 *Compromissarij possunt eligere vnum ex seipsis, quando eis hoc expressè conceditur.*
3 *Sortilegi sunt infames.*
4 *Sortis iudicium an admittatur de iure ciuili.*

ECclesia Sors tm̃ in electionib. reꝑbatur, ꝙ
ẽt elector cõpromissariorũ p sor-
tẽ nõ debet assumi. in prima electio. In secda electio-
nis prosecutio: examinatio: & reprehẽsio, ibi [procuratorib.]
In tertia gratiosa cõfirmatio, & sortis prohibitio. ibi [electio-
nẽ.] ¶ No. primò, † ꝙ tractatus dẽt p̃cedere electionem, sicut
2 & alienationẽ. 12. q. 1. in fi. tractabitur. n. in qua forma conue
niatur ex his, quæ habentur. s̃. de elec. c. quia pp. nõ tm̃ añ ele
ctionẽ consentiet eligẽdus, vt. s̃. de elec. c. cũ post petita. ¶ Se
cundò no. ꝙ per formã cõpromissi nõ dẽt proced: nisi proce
dat de voluntate cõm. facit. s̃. de ele. c. quia pp. ¶ Tertiò not.
† ꝙ cõpromissarij pñt eligere vnũ ex seipsis: qñ eis hoc expſ-
2 sè conceditur. si autem simpliciter sunt assumpti: an tunc pos
sint. dic vt. s̃. de ele. c. cum in iure. ¶ Quartò no. ꝙ electores
mittunt ad curiam pro petẽda confirmatione. hodie verò ele
ctus dẽt venire p̃sonaliter: & duo de electoribus pro instruẽ
do negotio electionis. quod dic vt. j̃. de elec. c. cupientes. li. 6.
¶ Quintò not. ꝙ dicit tex. [non careat.] &c. & no. † de nota
3 infamiæ, cum sortilegi sint infames. de quo. j̃. c. 1. sed non cre
dit Ioan. An. ꝙ exercentes sortes, de quibus hic, sint infames.
hic. n. non loquitur de scientia sortilega: sed fortunæ, iudicio.
& aduerte, ꝙ licèt istæ sortes, q̃ cõsistũt in iudicio fortunę, sint
in electionibus reprobatæ: tamen Italici in electionibus suo-
rum præsidentium communiter ipsas obseruant per breuia,
taxillos, ballotas, & similia: vt sic videant, cui ex pluribus arri
det fortuna: quod & inter clericos admitti posset. vbi de reb.
temporalib. agitur. arg. 21. di. c. clericos. de præbẽ. c. cũ sm̃. In
electionibus autem ideo reprobatur: quia per illam posset in
dignior præfici. & est quoddam tentare Deum. ad hoc de pur
4 ga. vul. c. fi. ¶ † De iure autem ciu. li an admittatur iudiciũ sor
tis. distinguit Ioan. An. quòd si plures volentes admitti ad ali
quem actũ discordant, aut super facto, aut super iure. primo
casu dicenti incumbit probatio. ff. de proba. l. ei qui dicit. secũ
do casu refert: aut contrarietas respicit alienum præiudicium
tantùm: aut discordantium tantùm. primo casu iudex ad re-
quisitionem partis, cui præiudicat, cogit illos consentire, vt
ff. de leg. 1. l. huius. §. fi. & de lega. 2. l. cum filius. §. varijs. & sic
potest intelligi Insti. de satisd. tu. §. finautem. licèt quidam
dicant ibi speciale. si verò respicit præiudicium discordantium
tantùm: aut neuter illorum vult facere fortunam iudicem di-
scordiæ: & tunc inuicem se impediunt, vt l. 2. qui. mo. vsus. a-
mit. & l. quoties. de vsufruc. aut alter vult fortunæ iudicium:
& tunc iudex ad ipsius recusationem alterum cõpellat. vt. ff.
de iudi. l. si ambo. & communia de lo. l. si duobus. hęc vera, si
actus recipiat tale iudicium: aliàs secus, vt hic. vel hic ideo nõ
admittitur: quia tractatur non de eligentium præiudicio: sed
ecclesiæ. & sic concor. cum prædictis membris gl. in l. 1. C. vti
pos. dicit. n. ꝙ quando factũ est incertum, non est locus iudi-
cio sortis: sed tunc demum, cum factum est certum: sed ius in-
certum. contrarium sentit glo. in c. licet causam. s̃. de proba.
& vide quod no. in c. in nostra. de testi. de duobus petent. bus
vnam coniugem, & æqualiter probantibus, an sit locus iudi-
cio sortis.

De collusione detegenda.

QVIA is, qui colludit, committit falsitatem: q̃ a
aliud agit, aliud simulat: ideo &c. inquan-
tum colludens prẽuaricator habetur. de hoc
2. quæstio. 3. §. fin. facit de procura. cap. 2. in
fi. lib. 6. & cle. de elec. cap. constitutionem. §.
sanè.

S V M M Æ.

1 *Plures admittuntur ad accusationem alicuius.*
2 *Requisitor inter accusatorem & accusatum inducit iustam suspicionẽ fraudis.*
3 *Causarum genera plura sunt.*

SCripta, Si accusator ab accusatione desistit:
debet iudex inquirere, an per collu-
sionem hoc fecerit. primò narrat relatam amicitiam. se
cundò dicit inquisitionem necessariam. & concor. de elec. c.
1 prouida. li. 6. ¶ No. primò, † quòd plures admittuntur ad ac-
cusationem alicuius. intelligit enim gl. ꝙ isti erãt accusatores:
vel potest dici, ꝙ erant nunciatores. quod probat verbum
[quia verò nunciati facinoris.] &c. vel fortè hic vnus accusa-
bat: alter submittebat: & vterque incidit in turp. ff. ad Turpi.
l. 1. §. incidit. & sic potest intelligi. 2. q. 3. c. Epiphaniũ. & de
do. & cõtu. c. dilecti. & plenè de hoc. 2. q. 1. c. ĩ primis. & an de
beat iudex eligere idoneiorem, quãdo plures concurrunt. gl.
prima, ꝙ sic. de quo. j̃. de procura. c. si duo. li. 6. ¶ Secundò no.
ꝙ de collusione quæritur ex officio. & hoc verum, cum est in-
famatus: aliàs non inquiretur. de accu. c. qualiter. vel quia li-
te conte. non licet ab accusatione desistere. Ideò mandat in-
quiri de collusione: vt illos puniat. 2. q. 3. c. si quidem. & vide
2 in Spec. de aboli. §. 1. ver. quid si accusatus. circa hoc vide, q̃d
dixi s̃. de calũ. c. 1. ¶ Tertiò no. † ꝙ concordia inter accusato
rem, & accusatum inducit iustam suspicionem fraudis: licèt
enim concor. bona sit: non tm̃, si non integro animo fiat, sed
corrupto. de quo ĩ gl. 2. cui adde quod no. 1. q. 1. c. vide inqtũ.
¶ Quar-

¶ Quartò, & vltimò hic habetis gl. magistram, in quibus cau
3 sis possit interuenire transactio: & in quibus non. † ad cuius
euidentiam præmittit, quot sint genera causarum: nam quæ-
dam sunt spirituales. quædã ciuiles. quædam criminales. quę
dã mistæ. de hoc ẽt no. 2. q. 3. §. vltimo. in gl. scias. vbi etiã no.
in quib. criminibus liceat transigere, & in quibus nõ. de quo
per Inn. j̃. c. proximo. & per legistas in l. transigere. C. de trã-
sac. vbi plenè, an in criminibus publicis, & priuatis, & in illis,
in quib. imponitur pœna sanguinis, vel pecuniaria, trãsactio
vendicet sibi locum. & vide in spe. de accusa. §. 2. in prin. & in
actione populari dic, vt l. eum qui. §. in popularibus. ff. de iu-
reiuran.

S V M M Æ.

1 *Crimina, postquam sunt probata, non debent remanere impunita.*
2 *Iudex potest prosequi post delationem criminis, quamuis delator recõcilietur delato.*

CRimina, Dicit Host. ꝙ duplex est intelle
1 ctus. primus est, † ꝙ ex quò pro
bata sunt crimina, non debẽt remanere impunita.
& secundùm hoc, vbi dicit [audita] supple, & probata. & vbi
dicit [indiscussa] expone. s. impunita. secundus intellectus est,
2 qui magis congruit literæ: † ꝙ post delationem criminis si de
lator reconciliatur delato: nihilominus iudex prosequitur.
ratio est: quia quocunque modo persona accusatoris de me
dio subducitur, siue gratia, siue morte, iudex tenetur ipsam ꝑ
ducere ad effectum. quod dic, vt l. libellorum. §. fin. ff. de ac-
cu. & dixi. supra de accu. cap. de his. vbi quid iuris, quando
est absolutus, an possit accusatio replicari: accusator enim
vel alius intendens crimina, censetur in dicta causa procu-
rator fisci; quia agit ad vindictam publicam: non ad propriũ
interesse. nõ mirum ergo si trãsigere, desistere, vel colludere
prohibet. facit qd̃ no. Bar. in l. inter omnes. §. rectè. ff. de fur.
& ista ratione iudex in istis criminalibus potest supplere de
facto ad defensam, vt no. Bar. in l. 4. §. hoc autem iudicium.
de dã. infec. & in sua disputatione. Iudex maleficiorum, &c.
similiter & eadem ratione supplet in beneficialibus, vt c. cũ
nobis olim. s̃. de elec. & j̃. c. proximo.

S V M M Æ.

1 *Iudex debet obuiare, ne litigantes in beneficialibus colludant.*
2 *Clerici super suis beneficijs colludẽtes qua pœna puniantur.*

AVdiuimus. Beneficio suo priuatur,
qui per collusionem il-
lud cõstituit censuale. primò refert collusionem.
secundò facientes puniri mandat, ibi [verùm clerici.] ¶ No.
primò, ꝙ quandoque in beneficialibus litigantes colludũt:
& fingunt lites, vbi non sunt: cui fraudi debet iudex obuiare:
concor. ff. de transa. l. cum hi. §. si cum lis. & isto timore col-
lusio. in tali transactione requiritur iudicis auctoritas. & ꝑ-
bat hoc finis huius. c. ¶ Secundò not. † qua pœna puniantur
clerici super suis beneficiis colludentes: quia dictis beneficiis
perpetuò spoliantur. & loquitur iste tex. de collusione com-
missa, vt constituatur beneficium censuale: idem quando col
luditur in permutatione, vt c. 2. de renun. lib. 6.

S V M M Æ.

1 *Inquisitio fit contra prælatum, cum clamor ascendit, & scandalum speratur.*
2 *Papa potest committere omnes causas criminales, etiam si sint meri, & misti imperij.*
3 *Colludentes cum inquisitoribus, testibus, & examinatoribus qua pœna puniantur.*
4 *Absolutus potest iterum inquiri, quando de collusione docetur.*
5 *Publicato processu in causa inquisitionis, iterũ possunt testes, & probationes recipi super articulis publicatis.*
6 *Sententia absolutoria super certis criminibus non præstat immunitatem super criminibus postea perpetratis.*
7 *Actiones plures si competunt alicui: an vna electa, possit alia intentari.*
8 *Collusio licèt probetur: & ex ea colludens veniat puniendus, nõ propterea videtur de crimine confiteri.*

IN tantum, Iterum contra illũ inquiritur,
q̃ ꝑ collusionẽ prius fuerat ab
solutus. primò ponit cõmissam inquisitionẽ, relatam col
lusionẽ, & ipsius exitũ. secda ibi [discretioni.] ponit cõmissio-
1 nẽ bimẽbrẽ. ¶ No. primò, † ꝙ tũc tm̃ contra prælatũ inquiri
tur, cũ clamor ascẽdit, & scandalũ speratur. de hoc in c. qua-
2 liter, & qñ. il secdo. s̃. de accu. ¶ Secdò no. † ꝙ Papa committit
cãm criminalẽ epi, & ꝑt oẽs causas cõmittere, ẽt si sint meri,
& misti imperij. de quo in c. in archiepatu. s̃. de rap. & c. qd̃ se
des. de offi. le. vtrùm aũt delegatus possit has causas subdele
gare. vide qd̃ no. in c. si pro debilitate. de offi. deleg. ¶ Tertiò
3 no. † ꝙ qñq; colluditur cum inquisitoribus, testibus, & exa-
minatoribus: qua pena aũt tales puniantur: dic vt. ff. ad Tur-
pil. l. 1. & Aut. sed nouo iure. C. de pœna iudi. qui malè iudi.
¶ Quartò no. ꝙ eodẽ tpe põt inquiri de pluribus criminib.
4 tetigi. s̃. de accu. c. licèt. ¶ Quintò no. † ꝙ absolutus põt iterũ
inquiri, quãdo de collusione docetur: aliàs secus, vt c. de his.
s̃. de accu. ad hoc vltimũ no. oppo. Inn. de c. Menna. 2. q. 5. &
C. de pœna iudi. qui malè iudi. Aut. sed nouo iure. & de iure-
iurã. l. si duo patroni. §. vlti. sed rñde, ꝙ in c. Menna. reus non
fuit absolutus: sed præstitit purgationẽ: quæ purgatio nõ im
pedit, quominus possit quis de crimine accusari, super quo
purgatio p̃stita est: hic aũt loquitur in reo absoluto. Non ob.
Auth. sed nouo iure. & l. si duobus. quia loquitur in absolu-
tione ꝑ falsum iuramẽtũ, cui non prodest talis absolutoria:
hic verò loquitur in absoluto per veras probationes. ¶ Sex-
5 tò no. † ꝙ publicato processu in cã inquisitionis, iterũ pñt te
stes, & probationes recipi super articulis publicatis: qd̃ dic,
6 vt. s̃. de testi. c. cum clamor. ¶ Septimò no. † ꝙ sñia absoluto-
ria super certis criminibus non p̃stat immunitatẽ sup̃ crimi-
nibus postea perpetratis: quia exceptio rei iudi. non ob. nisi
in his, quæ in iudiciũ sunt deducta, vt l. cũ quæritur. ff. de ex-
cep. rei iudi. & l. si quis cum totum. e. tit. cum fi. vnũ bñ no. ꝙ
de collusione non põt quis accusari, nisi semel. vt l. fi. ff. de col
7 lu. dete. ¶ Quærit hic Inn. † si cõpetũt alicui plures actiones.
an vna electa, possit alia intentari. distinguit, ꝙ aut plures a-
ctiones cõpetũt de iure cõi: & vna prius intentata, põt alia in
tentari, vt apparet in socio, q̃ cõtra sociũ furẽ põt agere pro
socio, & furti. vt. ff. pro socio. l. rẽ. qñq; vna actio competit de
iure ciuili: alia bñficio p̃toris: & tũc si vnã eligit, intelligitur
alijs renunciare, vt. ff. nau. cau. sta. l. licèt. §. fi. Non ob. c. con-
stitutus. s̃. de in inte. resti. vbi dicitur, ꝙ simul admittitur quis
ad petẽdum restõnem beneficio prætoris: & ad offm̃ iudicis,
quo dicit sñiam nullã: nã hic loquimur, cũ cõpetunt plures:
quo casu vnam eligendo, vĩ alij renũciare. Sed contrariũ lo-
quitur, qñ tm̃ altera cõpetebat: sed tm̃ vtrãq; prosequitur pp
dubiũ. & sic põt rñderi ad Decre. auditis. de præscrip. & hæc
vera, qñ vtraq; ẽ rei persecutoria: vel altera est pœnalis. Si au
tẽ vrraq; est pœnalis, & insurgunt ex diuersis factis. vna non
impedit alteram, vt l. nunquam. ff. de priua. delic. Si autẽ oriã
tur ex vno delicto: quatenus concurrunt, se impediũt, & non
vltra, vt l. j. ff. vi bo. rap. Si aũt actiones nõ sũt pẽnales, sed rei
p̃secutorię: facta exactione ꝑ alterã, reliqua tollitur. ff. loca. l.
fi merces. §. culpæ. Si aũt vna sit persecutoria: altera pœnalis
naturaliter & ab initio (vt accusatio furti:) & neutra per alte
ram tollitur, vt ff. de pig. ac. l. si pignore. §. cũ furti. Si verò ab
initio non sit pœnalis, sicut est actio, quod metus causa. l. me
tum. §. licèt. Ista est distinctio Inn. sumpta de gl. Accur. Insti.
si qua. pau. fe. di. in fi. vbi gl. clarius, & plenius loquitur. ¶ Est
aduertendum in ista materia, quando dicuntur plura de-
licta: ita quòd puniatur quis ex pluribus. dicit Bart. quòd
quandoq; plura delicta cõmittuntur ex parte inferẽtis, & re
cipien-

cipientis circa personã:& tñc an de oib. puniatur: vel vnũ cũ reliquo confundatur,& qñ,plenè tractat in d.l.nunquã plura.vbi de insultu,& pcussione:vel de percussione,& verbis: vel de pluribus pcussionibus sine verbis iniuriosis:an de omnib.puniatur:vel de plurib.adulterijs.qñq; plura delicta cõmittuntur ex parte cõmittẽtis circa rẽ.& de hoc no.in l.inficiãdo.§.infans.ff.de fur. qñq; plura delicta cõmittũtur verbo.de hoc p eũ in l.itẽ apud Labeonẽ.§.cõuitiũ. ff. de furtis. qñq; cõmittitur vnũ delictũ ex parte inferẽtis: sed est plura litas ex parte recipientis (vt si quis pcutiat eũ forfice, vel bidẽte.)de hoc p eũ in l.si gemina.ff.ar.fur.cę.qñq; cõmittũtur plura delicta pp multas psonas recipientes.& dic vt l.si plures.ff.ar.fur.cæ.qñq; cõmittitur vnũ factũ,ex quo plura crimina resultãt.& dic per eũ,vt l.senatus.ff.de accu.& l.si adulteriũ cũ incestu.ff.de adul.qñq; aũt idẽ delictũ punitur pluribus legib.vtrũ pęna imposita sim vnã legẽ,alia intẽtari possit. dic q nõ:nisi in eo,quod plus eẽt in vna, q̃ in altera,vt sentit Inn.s.tu dic plenè p Bar.in l.prætor edixit.§.j.ff. de iniurijs. & quod ipse no.in l.j.ff.vi bo.rap.vbi quid iuris si statutũ ꝓuidet de alia pœna,q̃ iuris cõis:an sit recessum à pœna iuris. & hoc qñ plura remedia ꝓdita sunt ad punitionẽ delictorũ. qñq; verò cõpetunt plures actiones ad idẽ,sed contrariæ. & dic plenè per Cy.in l. 1.C.de fur.non dẽt igitur canonista tãruditer pertransire, q prorsus ignoret actiones diuino nutu compositas,vt l.2.de origi.iuris.licet.n. quò ad eius expressionem in libello nõ dẽat multũ curare,vt dicit. c. cũ dilecti. de iudi.sine ipsius tũ notitia non poterit condẽnare.& patet exemplũ ex not.per Inno.s.de ordi. co.c.cum dilectus.¶Vltimò no.†q licèt probetur collusio,et ex ea colludẽs veniat puniendus:non tamen videtur de crimine confiteri.quod patet: quia hic mandat puniri de collusione: & de crimine iterum inquiratur.argu.contra.C.de pœna iudi. qui malè iudi. l. fin. & Authen.ibi posita.

8

De delictis puerorum.

S V M M Æ.

1 *Puer quis dicatur: & quot modis sumatur.*
2 *Ætas quot modis dicatur.*

1 VIS O de quibusdã criminibus:quia dubitari posset, an pueri his criminibus inuolnant: ideo &c.de hoc. 15.q. 1.& 4.q.3.in prin.& 22.q.5.c.paruuli.cum duobus c.se.¶No. hic primò Io.An.†q puer qs dicitur multis modis.qñq; ętate.& ita hic sumitur, & no.47.di.c.inveteri.durat pueritia regulariter vsq; ad 14.annum in masculo.12.in fœmina.vt no.in ꝓemio.6.li.in gl.de numero senario.fallit in casu l.1.§. pueritia. ff. de postu. & l. Mela.de ali.& ci.le.Itẽ dicitur puer filiatione.Itẽ seruitio. patet.22.q.2.§.Abraham.& habetur Geñ.22.habẽt ẽt de hoc. ff.de verb.sig.l.pueri appellatione.& l.illa verba. Itẽ dr puer natiuitate.Hier.20.c.ĩ fi.q annũciauit patri meo,dicẽs.[Puer natus est tibi.] Item dr puer fidei puritate.Hiere.c.1.[Puer ego sum.] 4. q. 1. in scripturis simplicitate.Sapientiæ.12.ad fin. [tanquã pueris insensatis iudicium in derisum dedisti.] & 1.ad Corin.[Nolite pueri effici sensibus , sed morũ puritate.]Esa.penul.& hr.2.q.7.c.Paulus.& sic videtis,quot modis sumatur puer,cum profertur ab homine,vel à iure . qñq; aũt iura , vel homines in suis dispositionib. non vtuntur hoc vocabulo,puer.†Sed dicunt,cum erit virilis ætatis. tunc quæ dicatur virilis ætas dic q.25.annorum,vt l.1.ff.de mino.vbi quæ sit virilis ætas.quæ sit ætas perfecta,dic vt l.fin.C.de his, qui ve.æta.quæ dicatur ætas vsque ad statum suum. vide l.cũ pater.§.curator.de le.2.quæ dicatur plena ætas. vide. cap.1. de sen.excommu.quæ dicatur discreta ætas.vide cap.omnes. de pœni.& remis. quæ dicatur tenera ætas. vide l.non tantũ.

2 a

in prin. de decu.quæ dicatur legitima ætas. vide l. Aurelius. §.Gaius.de lib.leg.quæ dicatur robusta ætas . vide l. si maritus.§.l.Iul.ff.de adul.& vide l.cum filio.de le.3.vbi quæ dicatur iusta ætas,vel pubertas, &seq.

A D D I T I O.

a ¶Aetas.ætas quotuplex sit.vide gl.in l.hæreditatum.ff.ad leg.fal.Cy.& Docto.in l.si infanti.C.de iure deli.Floria.in l.inuiti.ff.de ce ti.

S V M M Æ.

1 *Pueri possunt delinquere, præterquam in delicto carnis.*
2 *Minoribus subuenitur in delictis super mitigatione pœnæ.*
3 *Minores in delictis obligantur.*
4 *Proximus pubertati quando quis dicatur.*
5 *Minor non doli capax an possit irregularitatem contrahere.*

1 PVeri. No.primò†q pueri pñt delinquere,preterq̃ in delicto carnis.furtum ergo,mendacia,& periuria committunt:& iõ puniũtur, vt hic & l.1.C.si aduer.delic.& no.q hic ponuntur mendacium, & periurium vt diuersa,sicut sunt.vt.s.de præsum.c.literas. de multiplici enim genere mendacij vide.22.q.2.c p imũ.¶Secundò no.q in delictis subuenitur minoribus super mitigatione pœnę.concor.l.auxilium.§.in delictis. ff. de minorib. ¶Quærit glo.quando habet locum,quod hic dicitur,videlicet†q minores in delictis obligentur.dicit gl.in septimo anno:quia tunc sunt doli capaces,vt in prima gloss.legitur.n.in dialogo de puero quinque annorum:qui iurans,detestãs, & blasphemans à diabolo raptus fuit,sim Hosti. ¶Aduerte qa quò ad dolum committendũ vtrũ minor sit habilis,vel non, videtur considerandum,vtrũ sit proximus pubertati, vel nõ. †dicitur autem proximus pubertati masculus vsq; ad decimum annum cum dimidio:& fœmina vsque ad.9. cum dimidio:vt sic tps post infantiã vsq;ad pubertatem masculi,& fœminæ per medium diuidatur.& ita no.in l.pupillus. in princ. de reg.iur.& Insti.de inutil.stipu.§.sed prędiximus.& Bar.de hoc no.in l.j.ff.de inutil.stip.§.sed prædiximus.& Bar.de hoc no.in l.j.ff.de noua.vbi plenè.& an isti doli capaces obligentur in contractibus,& in dolo.quod dic vt l.j. C.si aduer.delic.vbi Cy.ita distinguit:q aut minor deliquit ex animo:aut præter animũ.si ex animo:aut ciuiliter: aut criminaliter.si ciuiliter non subuenitur,nisi vt habeatur pro confesso,vel trãsigente,vt l.si ex causa.§.nunc videndum.de mino.si criminaliter tunc aut est de atrocioribus delictis.aut de communib. si de atrocioribus,non subuenitur in aliquo,secundùm Pe. si de minoribus, subuenitur,quatenus miseratio ætatis,&c. vt. d.§. in delictis.secundo casu quando præter animum,tũc restituitur,vt d.l.j.si aduer.delic.Quid si delinquat ob latã culpam.dicit gl.in d.§.nunc videndum.q restituetur,quando sine animo committat.quidam contra:quia lata culpa æquiparatur dolo,& pro hoc d.l.si ex causa.§.si mulier.& dic,q interdum excusatur minor à delicto,iuris bẽficio, vt l. 2. C. si aduer.delic.Interdum excusatur ex defectu naturalis præsidij,vt in delicto carnis,vt l.si minor.& l.si adulterium cum incestu. ff. de adul.interdum excusatur ex innocentia consilij; vt infans.vt ff.de parri.l.diuus. interdum releuatur ex beneficio restitutionis in integrum:& quando,& qualiter.dic vt supra.¶Quærit Host.†an minor non doli capax possit irregularitatem contrahere:vt si ludendo proijciat lapidẽ,vel cultellum , & aliquem occidat.dicit , q est irregularis,etiam si non habuit animum occidendi.quia non voluntas, sed factũ in l.promotionis attenditur.dicit tamen tale homicidium dispensatione dignum:cum censeatur quasi casuale ; nec distinguitur,an dederit operam rei licitæ:aliàs adhibuerit diligentiam,ex quò non discernit de doli capace.not.j. c. proxi.de infante determinatum est contra in cle.si furiosus. de homi. & ibi no.in 3.glo.

2

3

4

5

Con-

S V M M Æ.

1 *Consuetudines,& statuta,per quæ committentes furta,homicidia, et similia crimina in pecunia puniuntur,sunt irrationabilia.*
2 *Iudex ecclesiasticus potest exigere pœnas pecuniarias pro delictis.*
3 *Consuetudo recipit interpretationem à iure communi.*
4 *Minor si non delinquat dolo,sed culpa,siue casu,non punitur.*
5 *Pater de consuetudine potest obligari ex delicto filiorum. & nu.6.*

R Eferente. Pater ex delicto filij impuberis nõ tenetur.vel sic. In puero inultum relinquitur,quod in adulto grauiter puniret.primò ponit partis appellantis querelã. secũdò dat iudicẽ,ibi[vũ.]¶No.primò, q de consuetudine pro atrocioribus criminibus imponitur pœna pecuniaria.dicit Ho.†q tales consuetudines,& statuta, p q̃ cõmittentes furta , homicidia,& similia crimina in pecunia puniuntur, sunt irrationabilia:ineitant.n.hoies ad delicta: quia multi timentes pœnã corporalem abstinerent à delicto.quod non faciunt,postquã vidẽt pecuniam irrogari.vnde alibi dicit canon.nullam culpam pertimescit reus , quam redimere nũmis existimat. non sunt ergo seruanda.ff.de pac.l.si vnus.§.pacta.in Aut. de man.prĩ: §.oportet.collatio.3.Non sunt ergo seruanda talia statuta.nõ ob.iste text. vbi innuitur: q si iste fuisset adultus, posset exigi ista pœna.hoc.n.verum ex postfacto per iudicis officium: nõ ex vi consuetudinis,vt patet in c.irrefragabili.de offi.or.cũ.n. Ecclesia nõ possit imponere pœnam corporalem,commutat ipsam in pecuniariam,vt.s.de rap.c.in archiepatu. ¶Secũdò no.†q iudex ecclesiasticus potest exigere pœnas pecuniarias pro delictis.de quo dic,vt in d. c. irrefragabili. & de pœnis.c. psbyteri.¶Tertiò no.†q consuetudo recipit interpretationẽ à iure cõi:cauebatur.n.consuetudine simpliciter, q committens maleficiũ puniret in centũ solidis:ista.n.consuetudo non extenditur ad minorẽ, vt hic.concor.l.2.C.de noxa. & qd no. in l.fi.§.in computatione.C.de iure deli.& in materia statutorum per Bar.in l.oẽs populi.¶Quartò no.†q si minor nõ delinquat dolo,sed culpa,siue casu,non punitur.Non ob.c.s.ꝓxi.quia ibi dolo:hic verò culpa deliquit. ¶ Quintò innuitur: †q de consuetudine potest pater ex delicto filiorum obligari.de hoc.j.dicã.¶Sextò no.gl.fi.q si quis hẽt regalia à principe , pro regalibus illis est appellandũ ad Papã.quod dic, vt s.de ma.& obe.c.solitæ.& l.1.ff.de appel.per Bar.¶Opp. hic videtur innui, q pr teneatur ex delicto filiorũ. † Sed contra. C.ne fi.pro pa.l.1.gl.fatetur,q de iure pater soluere non tenetur:ergo videtur,q ex delicto filij pr nõ tenetur ad pecuniariã pœnam:nec fit in eũ executio,vt l.si filius.C.de bo. ꝓscri. In criminali omni potius ponderatur vindicta(q̃ non dẽt porrigi ad prem non delinquentem)q̃ ponderetur pecuniariũ cõmodum,vt.s.de resti. in inte. abstinendo.& ff. quod quisq; iuris.l.3.§. si filius. hoc verũ:nisi cõsuetudo vel statutũ dictaret cõtrariũ,vt no.in rubri.de decre.decu.Sed an tũc filio cõdemnato,fiet executio contra patrẽ.dic vt habetur per Bar.in l.cũ filius.de verb.ob.vbi plenè.& ar.est hic, q sic. & hæc vera,cũ quæritur,an teneatur ex maleficio pater pro filio : an verò in casibus,in quib. iura volunt patrem pro filio obligari, fiet in patrẽ executio,filio cõdẽnato.dic vt no.Bald.in l.si filio. ff.soma.& de noxa.l.sed si condemnatus.tangit Io.An. an filio cõdemnato,teneatur pater ad legitimã;ita q in legitima filij possit fieri executio.remittit ad Spe.de execu.sentẽtiæ. §. sequtur. ver.quid si filius.nam vr,q legitima filij a non debeat separari de bonis patris,patre viuente.nec de ipsa dẽt aliqua haberi rõ,vt l.j.§.si impuberi,in fi.ff.de colla.bo.& facit quod not. Bar.in fi.ff.de li.agno.quinimo si filius ingrediatur religionẽ: nõ põt filius petere legitimam in bonis patris,eo viuente , vt no.in Aut.si qua mulier,prope fi.C.de epi. & cle.& in Aut.de sanc.epi.§.si qua mulier.licèt glo.dicat alibi,q filius, patre viuente,põt petere legitimã.in Aut.de mona.§.illud. Sed quod dixi primò,verius est secundùm Fran.Tigri.de Pisis.

1

2

3

4

5

6

a

A D D I T I O.

2 ¶Legitima filij Adde Bal.& Saly.in l.1.C de bonis liber.

De clerico uenatore.

R Actato supra communiter de delictis clericorũ: submittit de spãlibus delictis clericorum:ideò &c.habetur de materia. 86. di. c. qui venatoribus.cum quinque c. seq.34.di. c.j.conuenit de cen.c.in apostolis.ne cle.vel mo.c.1.ad fi.de sta.mo.c.ne in agro. §. porro.de cen.c.ad nostram.de cele.missa.c.1.

S V M M Æ.

1 *Venandi ars prohibita est episcopo,& diacono.*
2 *Venatio an sit prohibita,vel permissa.*
3 *Episcopus venator suspẽditur tribus mẽsibus à cõmunione. Presbyter duobus ab omni officio. Diaconus simpliciter.*

1 E Piscopum Hæc.cap.habentur pro pal leis.34.di.¶No.primò†ꝓhibitam epo,& diacono esse artẽ venandi.istis venatoribus nulla immunitas est à iure cõcessa,vt C.de accu. mu. vena.li.10.& quod dicit de diacono,idẽ de subdiacono,vt dicit gl.constituti.n.in minoribus ex certa scientia ei,quod statuitur,si non paruerint,punientur arbitrariè.sim Host.alle.de offi.dele.c.de causis.ita tñ,q monitio non præcedat vindictã. 12.q.2.c.indignè.¶†Vltimò in ista materia de venatione ꝓhibita,vel permissa,gl.distinguit:q qñq; clerici venantur causa necessitatis:& est licitum,excepto epo,dicit gl.Host. remittit ad summam.eod.tit.§.quot & quibus.ver.item.causa ergo voluntatis,vel nimis frequenter,non licet,vt hic.& potest dici causa necessitatis,cum fit ad excitandũ calorem naturalem; & appetitum.de homi.c.dilectus.de iureiur. c. & si Christus. ad fi.& cã recreationis.recreatur.n.virtus exercitio.vnde Valer.8.Moralium.& c.de cetero.hominẽ quippe rerum natura continui laboris patientem esse non patitur. & Seneca epistola.88.[In remedium cedũt hominibus honesta solatia.quicquid animum erexit,& corpori ꝓdest.] Item intellige,q permissa est clericis cã necessitatis:vel recreationis venatio non clamosa,quæ fit cũ canibus , vel armis. hæc ãt bñ licet laicis: dũmodo non in quadragesima: nec in præcipuis festiuitatib. in quibus attẽdere dẽnt ad diuina.de cõse.di.3.c.irreligiosũ. & di.6.c. ieiunia.venatio oppressiua etiã prohibetur: & hanc faciunt histriones:& cõtra istos adulatores allegat hic aliqua moralia.de venatione arenaria: dic vt in glo.quia permittitur causa virtutis.fallit in torneamentis. de multiplici ergo venatione hic habes.¶Vltimò gl.opponit:q qui maior est,maiori pœna debet affligi ĩ eodẽ delicto,vt l.presbyteri.C.de epi. & cle.sol.vt in gl.quia maior pœna reputatur in episcopo,&c. vt in ea.Sed hæc solutio non videtur sufficiens: quia sim eã maiori pœna debet puniri eps,q̃ presbyter: & hic punitur æquali.Sed dic, †q episcopus suspenditur tribus mensibus à cõione:presbyter duobus ab omni officio:diaconus simpliciter.& vide quod no,Io.An.s.de sta.regu.c.ea.sup.in gl.

2

3

O Mnibus, No.primò,q iste tex.prohibet vagationes.& per hoc dicit Hostiẽ.q ñ redditus clericorum,etiã religiosorum,cõsistunt in venatione(puta cuniculorum,vel ferarũ)licebit clericis venari,ẽt in ꝓprijs personis: maximè si familia deficiat, dummodo id faciant tpe cõpetenti: id.n.non est vagari : sed suæ necessitati,& vtilitati ecclesiæ subuenire : ad quod clerici tenentur. 7.q.j.c.præsentium.& c.placuit.& 16.q.j.c.qui verè. sed hodie secus in religiosis.quod dic, vt in cle.§.porro.de sta tu monachorum.

De clerico percussore.

IX continuatione rubricæ.s̃.proxi.patet huius continuatio.habetur de materia.45.di.& facit.1.q.7. c.si quis omnem.& 85.di.§.similiter.& c.seq.& §. pe.& §.non liceat.

S V M M AE.

1 *Pœnam depositionis non debet imponere episcopus: nisi quando se nõ emendauerit percussor.*
2 *Episcopus non debet statim sententias fulminare.*
3 *Percussor rectè poest appellari, qui percussit vna vice.*
4 *Nomina verbalia an verificentur per vnum actum tantùm.*

SI quis. Not.primò, ꝙ istud c. loquitur de percussore cõstituto in sacris. & ad hoc sub audi,maximè.quia nec decet aliquem clericum:sed ma
1 ximè caueat eps,ꝑ iura allegata in gl.sup hoc remittit Ho.ad summã de tẽpo.or.§.& cui.sub 10.reg. ¶ Secdò not.† ꝙ pœnã depositionis non dẽt imponere eps: nisi qã se nõ emẽdauerit
2 percussor.ex quo collige,† quòd nõ statim dẽt eps suas fulminare.& hoc no.de Iude.c.sicut.in vltima glo.Item intellige hũc tex.sm̃ gl.ꝙ requiritur, ꝙ percussor habeat hoc in vsu.po nit exemplum Ab.de illo,qui statim percutiebat illum,qui ali
3 quid sibi dicebat non gratum.Et collige ex hoc tex.† ꝙ percussor rectè põt appellari,qui percussit vna vice tm̃. nam si non subiungeretur in tex.[si non emẽdauerit.] &c. vna percussio
4 faceret eum pcussorẽ.† Aduerte tm̃,vtrùm ista noĩa verbalia.i. quæ descẽdũt à verbis,verificẽtur per vnũ actũ tm̃.vt hospita tor,mercator,& similia.distingue,ꝙ quædam sunt noĩa verba lia significantia alicuius officij exercitium.quod quis assumit sua auctoritate.vt hospitator,mercator,& similia: & non veri ficatur ex vno actu:sed requirunt assiduitatem, vt l.1.§.1.de tribu.quẽdam sunt nomina significatiua delicti,vt est tractor, raptor,percussor,expilator,& si.& verificantur vnico actu,vt l.mariti.§.quæsttum.ff. de adul.vbi ita distinguit Bar.& remit tit ad no.per eum in l.legatis seruis.in prin.de le.3.

S V M M AE.

1 *Episcopus,qui fecit aliquem crudeliter fustigari, duobus mensibus à missarum administratione suspenditur.*
2 *Episcopus potest imponere pœnam fustigationis,non tamen crudelis. sed moderatæ.*
3 *Vulneratus decedens diu post vulnus inflictum non præsumitur ex vulnere decessisse.*
4 *Suspensus à missa videtur suspensus à pontificalibus per quandam consequentiam.*

PRęterea † Duobus mensibus à missarum administratione suspenditur episcopus,qui fecit aliquem crudeliter fustigari. primò ponit episcopi sæuitiã. 2. ibi [qm̃ licèt.] excusat ipsum à mor
2 te.3.illum punit,ibi[quia.] ¶ No.primò † ꝙ episcopus imponit pœnã fustigationis,non tamen crudelis, sed moderatæ:erat.n.fortè ista coniux:quam clericus moderatè verberare,& custodire potest. de hoc. 18. q.2.c.placuit.vel erat fortè alia mulier comperta delinquere in ecclesia.de sen.ex.c. veniens. vel pedissequa,vel introducta.de qua.22.di.c.interdixit. quæ cunque tũ fuerit ista mulier,non debuit insæuire. remittit Ho stien.de crimi.fal.c.ad audientiam.de rap.c.in archiepiscopa
3 tu. ¶ Secundò not.† ꝙ ille,q̃ decessit diu post vulnus inflictũ, non ꝑsumitur ex eo vulnere decessisse:econuerso præsumitur ex temporis breuitate.vt dicit glo.quam no.& dixi.s̃. de homi.c.presbyterum.& c.de cetero. ¶ Tertiò no. suspensionem duorum mensium à missa.s̃.tit.1.c.1. fuit à communione suspensus.de varijs suspensionibus vidꝯ in cle.si.de pœn. & ibi q̃
4 suspensio inducit irregularitatem,& quæ non.† suspensus autem à missa videtur suspensus à pontificalibus, per quandam consequentiam,vt c.ex literis.de excess.præla.

S V M M AE.

1 *Auctores conflictus tenentur ex homicidio in eo commisso.*
2 *Clericus proijciens lapides in conflictu, suspenditur à celebratione missæ.*
3 *Suspensio ad tempus expirat,finito tempore ,ipso iure.*
4 *Clericus non debet se vllatenus in conflictu immiscere.*

PRæsentium. Duobus annis à celebratione missarum suspẽditur presbyter:qui in conflictu,vbi aliqui mortui sunt,lapi des proiecit:licèt nullum percusserit.& prima factum narrat. 2.ibi[quæ nos.]tẽporaliter punit.3.post tempus admittit,ibi [mandamus.] ¶ No.primò, ꝙ in conflictu quidam dicuntur violentiam inferre:quidam repellere. & ex hac parte videtur licitum cum moderamine,&c.s̃.de homici.c.significasti. ¶ Se
1 cundò not. † ꝙ qm̃q; in conflictu aliqui moriuntur: & ex hoc homicidio tenentur,q̃ fuerunt auctores,vt l.qm̃.C.ad leg.Iul. de vi pu.Alij an teneantur vltra q̃ fecerint.dic vt not. Inno. in
2 c.sicut dignũ.s̃.de homici. ¶ Tertiò no.ꝙ † iste suspenditur à celebratione missæ.& hoc verum,qm̃ constat proiecisse:sed ne minem percussisse:secus si de hoc esset dubium,vt in gl.& facit quod no.51.di.c.si quis post acceptũ.an verò durante isto biennio debeat percipere fructus beneficij: ita ꝙ suspensio in vno inducat suspensionem in alio.dic vt in dicta cle. fi.de præ
3 ben. ¶ Quartò no.† ꝙ suspensio ad tps expirat, finito tpe,ipso iure:quia prohibitum ad tps,post tps vr̃ esse concessum, vt l. statuliber. ff.de le.2.& l.cum prætor.de iudi.facit quod no.In no.de æta.& qua.c.bonæ. ¶ Opponitur,& videtur,ꝙ iste pres byter non debuerit suspendi:vel alia pœna sibi infligi: quia iu stè violentiam repellebat.& quòd fit lege permittente, pœnã non meretur,vt l.Graccus. C. de adul. So. Ia.distinguit inter
4 conflictum,& bellum iustum.† In conflictu.n.non debet se vl latenus immiscere,vt hic.secus in bello iusto,vt in contrario: vel secundũ eum,ibi pugnauit,defendendo rempublicam: qd̃ licuit,vt.ff.de iust.& iure l.vt vim.hic priuatos:quod nõ licuit. & per hoc infert,quòd non licuit cler.co iniuriam socij in ꝓpria persona propulsare. & sic soluit contrarium de c. dilecte.de sen.exc. lib. 6. dicit.n. ꝙ ibi loquitur de socio laico, an liceat iniuriam socij propulsare.sed hoc non licet clerico. quod Ho.non approbat.& dicitur, ꝙ hic imponitur ista pœna ad cautelam:nam de iure communi in nullo reperitur cul pabilis,secundùm eum:vel dicit cum gl.ꝙ ista pœna ĩponitur clericis ad terrorẽ,vt hos cõflictus euitent:vel sm̃ eũ diffama tus erat,vel imminebat scãdalũ.s̃.de homi.c.ex literis.

S V M M AE.

1 *Arma sumens an teneatur de vulneribus,quæ ab aliis inflicta sunt.*
2 *Acolytus an poterit,vt sacerdos,exercere altaris ministerium: an verò vt subdiaconus.*

CONtinentiam. Secundũ varias lecturas diuersimodè summanda esset. ¶ No.primò.† ꝙ iste sumpsit ar
1 ma ad resistendum:& ex hoc non tenetur de vulneribus, quæ inflicta sunt ab alijs. si autẽ assumpsisset ad offendendũ (licèt nõ percusserit)puniretur saltem de auxilio,& fauore,vt.s̃. de
2 homi.c.sicut dignum.per Inno. ¶ Quæro.dicitur in fin.ꝙ iste acolytus poterit in subdiaconatu promoueri, & altaris ministerium exercere.† quæro an poterit,vt sacerdos, exercere al taris ministerium:an verò vt subdiaconus.Ala.& Go.dicunt, ꝙ vt subdiaconus.Host. dicit, ꝙ vt presbyter: vt iste finis aliquid addat,dicens hoc esse etiã de iure communi,& de potẽtia iuris,non dispensationis.

De Maledicis.

DICIT Io.An.ꝙ pcusio alia fit manu:alia fit lingua.subijcit de scda Gof. Aduerte quia in fert istud dictũ,ꝙ iura,q̃ loquunt̃ de pcussore,adaptant̃ ad maledicentẽ:quia dr̃ percutere lingua: hoc tm̃ non credo ex propria significatione.quia pcusio refert̃ ad factũ. & inter malefactũ,& maledictũ magna est differẽtia, vt l.aut fa cta.de pęn. & ibi per Bar. dicit Hiero. super Esaia li.6. ꝙ ma lè refrænabit libidinẽ, qui manũ,vel linguã cohibere nõ valet. hr̃ de materia 24.q.3.c.de illicita.cũ tribus c.se.& 25. di. c.ea demum. in fin.46. di. c. clericus maledicus. congruit de reg.iur. c.2.

S V M M AE.

1 *Iniuria potest irrogari absenti, & ignoranti. Qualiter aggrauetur.nume.2.*
2 *Papa potest tanquam iudex sibiipsi ius dicere.*
3 *Iudex an quis possit esse in causa propria.*

INnotuit. Maledicens Papæ puniendus est:vt deinceps alij abstineant, & terrean
1 tur.& primò ponit culpam: quã scdò puniri mandat. ibi [ipsum.] subdẽs causam ibi [vt pœna.] ¶ No.primò,† ꝙ ab senti,& ignoranti potest iniuria irrogari:quinimo mortuo,vt l.j.ff.de his,quę vt indi. ¶ Secũdò no.ꝙ ista fuit iniuria verbis illata.protulit.n. plura verba: an ergo ex quolibet verbo puniatur pro vna iniuria:dic vt l.itẽ apud.§.conuitiũ. ff.de iniurijs. ¶ Tertiò no.ꝙ multis astantibus in dicta verba prorupit. ex hoc aũt aggrauat̃ iniuria:sicut alijs multis modis, vt s̃. de
2 homi.c.sicut dignũ. ¶ Quartò no.† ꝙ mandat Papa,ꝙ ipse in ferens sibi iniuriã puniat̃. ¶ Contra hoc gl.op.de l.j.C.si quis Imper.maledixerit.deceret.n. principem talia nõ exquirere, ꝑcipuè Papam:cui sanctitas ignoscẽdi gloriã dereliquit,vt l.si quis in hoc genus.So.vt in gl.ij.vel dic,ꝙ illa l.non ob.vt dicit ibi Accur.qa debet remittere,vt puniat eũ, si sibi videbitur.&
4 sic facit iste,cui ista Decr.dirigit̃. ¶ Secundò op.† ꝙ nõ posit quis esse iudex in causa propria,vt C.ne quis in sua causa.&c. sed Papa mandat hic puniri iniuriã sibi illatam: ergo malè. So.vt in gl.ꝙ ideo Papa punit: quia nõ est alius superior. hoc enim casu potest esse quis iudex in causa propria ad hoc.ff.de hære.insti.l.& hoc Tiberius.& in Spec.de le.§.j. ver. sed nunquid.& l.proxi. de his,q̃ in testa. delẽ. inferior verò iudex an posit punire iniuriã sibi illatã. dicas, ꝙ quandoq; iniuria infertur personæ :qm̃q; dignitati:qm̃q; iuribus dignitatis.si personæ:& tunc aut iniuria est occulta: & non põt ipse cognosce re;quia cognosceret de re propria:nisi hoc habeat consuetudo.de pœnis.c.j.lib.vj.aut est notoria:& põt; quia nõ põt recusari,vel suspectus allegari,cũ procedit vt executor iustitiæ. vt c.nouit.de iudi.Aduerte tm̃,quia in casu,quo non hẽt cogni tionem:poterit tm̃ in custodiã ponere,successori, vel principi reseruando cognitionẽ,& pœnã.de offi. præsi.l.senatus.& de adult.l.capite. & l.si adulteriũ.§.fi.qm̃q; iniuria est irrogata di gnitati: tũc de illa cognoscit, & iudicat, siue sit occulta, siue manifesta.vt 2.q.7.c.si quis ergo.& dicto.c.j.de pœnis.Tertio casu cũ quæritur,an posit cognoscere de iuribus ad prælatu rã pertinentibus. & tũc aut sunt talia iura,quæ spectant ad eũ de iure cõi (vt est procuratio) & potest in hoc esse iudex. de præscrip.cap.cum ex officij.si tm̃ grauat partem,potest appel lari.j̃.de sen.c. sopitæ.aut agitur de eo, qd̃ ad prælaturam nõ pertinet de iure communi.& tunc distingue, vt s̃. aut est notorium illa iura deberi, aut non: vt primo casu posit,vt executor iustitiæ: secundo non posit, puta si aliquid sibi debetur ratione contractus, vel alterius obligationis, ratione ecclesiæ. Si verò sint iura pertinentia ad personam prælati:tunc videtur eodem modo distinguẽdum,sit notorium,nec ne.plenius tm̃ dic de ista materia, vt not.Inno.j̃. de verbo.sign. c.ex parte. & per Cy.in l.j.C. ne quis in sua causa. vbi dicit, quòd licèt iudex iniuriam suam, quæ respicit dignitatem,vel rempublicam,punire posit, vt C.de offic.eius, qui vi.al. ge.l.j. & 2. non tamen ipse solus poterit ius dicere. vnde si delegatus fuerit, recusabitur: si ordinarius, peti poterit alium adiungi. C.de iudi.l.apertissimi,& Authen.ibi posita.quia cum sermo contingit personam eius, meritò dici potest suspectus. quod Cy.dicit esse æquum,secundùm Io.And.dicam latius in dicto c.ex parte. de verbo.sign.

S V M M AE.

1 *Pœna eadem punitur, qui blasphemat Deum, & qui aliquem de sanctis eius.*
2 *Clericus non debet publicè pœnitere.*
3 *Blasphemator publicus quis dicatur.*
4 *Casus de reseruatis episcopo.*
5 *Casus, in quo quis sepultura priuatur.*
6 *Pœna spiritualis non tollit pœnam temporalem.*
7 *Pœna pecuniaria maior imponenda est diuiti, quàm pauperi.*
8 *Pauper si non potest soluere pœnam pecuniariam, quid iuris.*
9 *Pœna,quæ imponitur blasphemantibus,cui applicabitur.*
10 *Pœna iuris debet intelligi de moneta vsuali illius loci, vbi delinquitur.*
11 *Statutum dicit,quòd habenti pacem ab offenso, minuatur tertia pars pœnæ: an minuetur blasphemanti,si pœniteat.*

STatuimus. Hic ponit pęna blasphemantis Deum,vel aliquem Sancto rum.& primò ponit ecclesiastici iudicis pœnam.2.pœ-
1 nam secularis.ibi [per temporalẽ.] ¶ No.primò,† ꝙ eadem pœna punitur,siue aliquis blasphemet Deũ, vel aliquẽ ex San ctis suis.& dicit hic Hosti.ꝙ quidã ita sunt deuoti Virgini glo riosæ : ꝙ magis credunt peccare,ipsam Virginẽ offendendo, quàm Deum.de quo no.Host.de cele.missa.c.ij. ¶ Secdò no.ꝙ iste tex.huic blasphemãti imponit publicã pniam. & per hoc
2 patet,ꝙ loquit in laicis blasphemis: † quia clericus nõ dẽt pu blicè pęnitere : sed aliàs ad arbitriũ ẽpi punietur. ad hoc. s̃. de biga.c. j. & j̃. ver. per temporalẽ. ¶ Tertiò no.ꝙ ad hoc vt habeat locũ ista pęna,requirit̃,ꝙ publicè prorupit in blasphe miã.& intellige publicè,siue fiat in camera,siue in platea,mul tis audientibus, & ẽpo referentibus. ad hoc s̃. c.primo.& de
3 excess.præla.c.inter dilectos.& c. quàm sit graue.† Vel dic,ꝙ dr̃ publicus,quando est vulgatissimus, & ex hoc peccato mul tos scandalizat. 26. q. 6. c. fi. vt quia frequenter hoc cõmittit:vel est notoriũ iuris,vel facti.de coha.cle.c.vestra. ¶ Quar
4 tò no.ꝙ eps debet iniungere istam pœnam.† & sic de casibus ẽpo reseruatis.de quibus j̃. de pœni. & remis.c. si eps.li.6.qd̃ est verũ de publico.scdm Hosti. occultũ autẽ presbyter absol uere põt,scdm eum:eps etiã posset hoc cõmittere non ẽpo.vt
5 dicto c.si eps.ad hoc.26.q.6.c. fin. ¶ Quintò not.† casum,in quo quis sepultura priuatur.alij notantur.s̃. de sepul.c.ex par te.Si autẽ in extremis vult pęnitere:tunc debet sepeliri, si nõ dum contra eũ est lata sniã per episcopũ:aliàs secus; quia si la ta esset,non sepeliretur etiã in extremis pęnitens, scdm Vin. nõ est.n.canon latę sniæ : sed ferendæ, vt patet in ver. interdi
6 catur. scdm Hosti. ¶ Sextò no. in ver. per tpalem. † ꝙ pœna spiritualis non tollit pœnã temporalem: & est speciale,scdm Phi. in odium criminis: quòd imponitur duplex pœna, spiritualis, & temporalis. concor. 16. q.j. cap. statuimus. regulariter contra.de iudi.cap. & si clerici. Ego (vt dixi) credo regulariter, quòd vtraque pœna posit imponi, nec vna excludat reliquam. not. de scisma. cap. j. & dixi de accusa.
7 cap. de his. ¶ Septimò not. † quòd maior pœna pecuniaria est imponenda diuiti, q̃ pauperi. in corpore verò quid iu-

ris,alibi no.quis aût dicatur pauper.dic ut in Auth.prę.C.un de uir & uxor. ¶Quid ergo si pauper etiam quinque solidos non posset soluere.dicit,ꝙ in pœnam aliam commutabitur, vt s̃.proxi.rub.& l.fi.ff.de in ius voc.scdm Vin.Goff.& Host. vel scdm Abba. quærat illos ostiatim:vel tm̃ seruiat iudici,ꝙ quantitati satisfaciat,vt no.de iudæ.c.j.posset dici, ꝙ euidens paupertas excuset.propter ipsam enim etiam vbi iura limitant pœnam,remittunt eam pauperi. nec si rursus diues fiat, peti potest,si semel est remissa,vt l.eos.in fi. C. de mõ mulct. & l.illicitas.§.fi.de offi.præsid.¶Octauò no. in uersi.nullam. ꝙ has pœnas non uidetur, ꝙ iudex possit commutare. dicit tñ Host.ꝙ in hoc posset haberi misericordia ex magna causa:ut si sit honorabilis persona, quã non deceat publicè pœnitere:& uult illam redimere magnis eleemosynis.ad hoc de sen.ex.c.mulieres.& Dan.4. c.[Cõsilium meum placeat tibi: pctm̃ tuum eleemosynis redime.]¶Quærunt Doct. †cui applicabitur ista pœna.quidam ꝙ ecclesiastico iudici: cũ sit crimen ecclesiasticum.dicunt Goff.& Ab.ꝙ iudex laicus habebit pœnã laici:& ecclesiasticus pœnã clerici. ¶Vltimò not. †ꝙ in pœnis de iure dẽt intelligi de moneta usuali illius loci, vbi delinquitur,vt ff.de le.3.l.minus.per quã l. dicit hic Gof. & gl.j̃.de iniu.c.olim. ĩ gl.fi.ꝙ si plures sunt monetæ vsuales, dabitur minor.Host.dicit,ꝙ si altera est vsitatior, illa dabit. hic non sunt alia ꝑ Doct.tacta.posset hic adaptari qõ. statutum dicit,ꝙ habenti pacem ab offenso,minuatur tertia pars pœnæ.Item blasphemanti Deũ, vel Sanctos imponitur magna pœna:an si pœniteat, ut hic in text. minuatur sibi tertia pars,& hẽat beneficium statuti,tanq̃ habuit pacem à Deo,& pniam,& absolutionem.Bar.consulit,ꝙ sic.& incip.Minister fratrum &c.Ego idem aliis rationibus.

De clerico excom. ministrante.

Ictvm est de uariis excessibus clericorũ, ꝓp quos interdum excõicantur:interdum suspenduntur:interdum deponuntur. Sed quia interdum condemnando claues Ecclesiæ ingerunt se diuinis:ideo &c.hr̃ de materia 11. q.3.in j.char.& c.P. & 50.dist. c.accedens.& conuenit de sacra.non rei.c.2.de do.& contu.ca.ueritatis.de ui.& ho.cle.c.ut clericorũ.§.si quis.Item de re iud.c.j.§.scituris.li.6.& de sen.ex.c.j.in fi.de pœ.c.2.eo.lib. &c.

SI quis Huius c.materia tractatur.j̃.c.proxi.& c.clerici.& c.latores.ideò super isto ca. nihil dicunt Doct.

S V M M Æ.

1 *Excõicatus æquiparatur degradato,& suspenso.*
2 *Ecclesia requirit contra vilipendentes sententias censuræ auxilium brachij secularis.*
3 *Clericus degradatus celebrando an conficiat.*
4 *Depositus in celebrando an conficiat.*
5 *Pœna huius cap.an habeat locum in clerico in minoribus.*
6 *Presbyter excõicatus,uel simpliciter ab officio,vel ordinibus suspẽsus:si in ordine acolytatus ministrat,irregularis est.*

SI quis, Si degradatus, vel suspensus celebrat, & monitus non desistit: excommunicatur.& si nec sic destiterit ad requisitionem Ecclesiæ, per iudicem secularem exulat. primò statuit pœnas contra contemnentes sententias censuræ. Secundò aggrauat,ibi[si aliquis.]¶No.j.ꝙ qñque clericus degradatur: qñq; suspenditur.de forma degradationis dic,ut in c.degradato. de pœ.

1 li.6.¶Scdò no.†ꝙ excõicatus æquiparatur degradato,& su-
2 spenso.¶Vltimò no.ꝙ†ecclesia requirit contra vilipendẽtes
snias censuræ auxilium brachii secularis. una.n.potestas per
3 aliam adiuuatur,vt c.j.de ope.no.nun.¶Quærit glo.†nunqd
4 clericus degradatus celebrando conficiat 1. arguit quòd sic:
deinde ꝙ non. d. c.accedens. 50. dist.vbi de hoc.vocat.n.ille
tex.talem ꝑsbyterũ.& in uer.quẽ quidem. dicit illũ sacro or
dine priuatũ.ad idẽ 50.di.c.vt constitueretur.ibi[ad clerica-
tum redeat.]Itẽ c.eps.& c.dictũ.& c.clerici. q̃ allegat gl. dst
ordinem,uel gradũ amissum.ad idem j.q.j. §. opponitur.ubi
dr̃,ꝙ talibus nulla remanet ptãs sacrificandi. quid ergo dicẽ
dum. glo. his non ob.tenet,ꝙ degradatus conficiat. Nõ ob.
§.opponitur.ut ibi no.Nõ ob.alia iura s̃.alleg. qa de ordinis
executione loquuntur,scdm Hug.& qñque de ipsius ordinis
priuilegio.facit 22.di.c.verum.& c.ad hoc. & hanc opi. Bar.
ꝙ iste degradatus conficiat,tenẽt Inn.Host. & theologi præ
cisè.& Io.An.remittit ad no.per eum.de schisma.c.j.in gl.ma
4 gna ante fi.ver.& hoc ẽt. ¶†Quid in deposito.no.hic Ioan.
post Gof.qui tenet cum Lau. & Tan. ꝙ depositus conficiat:
qa sicut ꝑ depositionem non tollitur characteris ptãs circa
immunitatem:sic nec characteris ptãs circa confectionẽ eu-
charistiæ:licèt ordinis executio sit sublata. ¶Scdò q̃rit Ioã.
5 An.†nunquid pœna huius c.habeat locum in clerico in mi-
noribus:vt degradatus, vel suspensus, siue excõicatus mini-
strans in suo officio,sicut prius,incurrat istas pœnas,& irre-
gularitatem,vr̃ ꝙ sic:quia appellatione clericorum ẽt inferio
res continentur. 1 1.q.j.c.de pſona.ad fi.ad hoc facit.s̃.de iu-
di.c.cũ non ab hoſe.de pur.ca.c.si qs de gradu.ubi de hoc.In
cõtrariũ vr̃,ꝙ oia ꝑdicta iura quò ad pœnã irregularitatis vi
derent restringenda ad cõstitutos in sacris : licèt & minores
aliàs sint de pctõ coercendi. Itẽ nõ reqrit, ꝙ cõstitutus ĩ mi
noribus incurrat irregularitatẽ istã: ergo istud statutũ pœna
le,in dubio restringendum,extendere non dẽmus. de sen.ex.
c.is qui.li.6.& de pœ.c.odia.li.6.Item acolyti, & inferiores
quasi laici censent:& laicari pnt,vt patet de cle.coniu. c.j. &
ꝑ totũ.Item nec in degradatione ipsorum seruatur solemni-
tas numeri eorum.de quo 15.q.7.c.si aût.& cap.felix.& de
hære.c.j.li.6.puniantur ergo sicut moniales : de quibus certũ
est,ꝙ non incurrunt irregularitatẽ. j̃.e.c.postulasti.§.j.vel si-
cut laici,& fœminæ,vt j̃.sequit.¶Quid dicendũ. dicit Ioan.
ꝙ quidquid subtilizetur,tenendo primã opi. s.ꝙ incurrant ir
regularitatẽ ꝑ iura s̃.alleg. per Decr.de re iu.cap.j.lib.6. de
sen.ex.c.j.e.li.q̃ indistinctè loquuntur. præterea tales de fa-
6 cto pnt gerere officiũ,vt prius.& per hoc dicit Io.An.†ꝙ ꝑs-
byter excõicatus:vel simpliciter ab officio,vel ordinibus su-
spẽsus si in ordine acolytatus ministrat,irregularis est: secus
si suspensus esset à sacerdotalibus,vel celebratione missarũ.
remittit Ho.ad summam.de sen.exco.c.fi.sub.§.fi.descriptio
nem irregularitatis posuit hic Ho.quam videas apertius, &
plenius in ti.de le.in tract.dispensationum. §. iusta propo-
sitionis.in prin.ibi uide.

A D D I T I O.

a ¶Celebrando conficiat.Vide ad decisionem qõnis.Io.An.post gl.fin.in c.2.de pœn.in 6.Pan.in c.non potest.de sen.& re iudi.

S V M M Æ.

1 *Interdictus,vel excommunicatus celebrans,monitus non desistens deponitur.*
2 *Clericus interdictus an incurrat pœnas huius ca.dicendo Vesperas, vel matutinas,vt prius.*
3 *Clericus ingerens se diuinis post excommunicationem qualiter puniatur.*
4 *Episcopus an possit dispensari cum irregulari, qui ingesit se diuinis post suspensionem, vel excommunicationem.*
5 *Legatus de latere an possit dispensare cum irregularibus.*
6 *Eps an possit restituere depositum.*

Cle-

1 CLerici. †Interdictus, vel excommunicatus celebrans, monitus non desistens deponitur. ¶Not.primò,quòd dicit tex-
[clerici.] &c. sub ista enim generalitate comprehenduntur
etiã clerici in minoribus.de quo.s̃. c.proxi.& quod hic dicit
[suis episcopis]idem intellige de aliis prælatis iurisdictionẽ
in eo habentibus. ar.supra.de offi.or. c. cum ab ecclesiarum
prælatis.¶Secundò not. quòd dicit simpliciter [diuina offi-
2 cia.] † ex hoc infert Io.An.ꝙ etiã dicẽdo Vesperas, vel Ma-
3 tutinas,vt prius, incurrant has pœnas.¶Tertiò no.†ꝙ puni-
tur durius, qui post excommunicationem ingerit se diuinis.
& ista secunda pœna nõ imponitur ipso iure,sicut prima pœ
4 na irregularitatis.¶Quærit gl.†vtrùm cum irregulari (quia
ingesserat se diuinis post suspensionem, vel excommunica-
tionẽ) possit episcopus dispensare. quidam ꝙ sic, si monitus
sit paratus corrigi. ad hoc facit stylus curiæ, quo mandatur,
quòd[si non in contemptum clauium] &c.facit supra c. 1.j̃.
e.c.illud.& c.postulasti.Si verò monitus non abstinet:non dis-
pensabit alius, q̃ Papa.curia tenet, & sic de facto seruatur,ꝙ
5 cum tali non dispensat alius, q̃ Papa. †vtrùm autem legatus
de latere,glo.hic quòd non:sed de consuetudine,quæ plus ap
probatione,q̃ iure fulcitur,legati de latere dispensant cũ irre
gularibus, qui non in conteptum clauium se immiscuerunt
diuinis:ẽt si id fecerint ex supina ignorantia,vel scienter:non
tamen ex contemptu.& vide in Spec.tit.2.§. nunc de episco-
porum. ver. sed nunquid potest episcopus, vel legatus. & de
scholari, vel aliunde veniente.vide tit. 2.§.consequenter.ver.
quid si legatus.quid de illo,qui est institutus in curia ad im-
ponendas pœnitentias, vtrùm poterit.dicit Vin.ꝙ non.¶Se
6 cundò quærit glo.†vtrũ episcopus possit restituere depositũ.
vr̃ quòd sic.11.q.3. c. eps.glo.dicit contrarium: cum depositus
est ab omni ordine sacerdotali.quo casu dicit gl.soluit Pa
pa,& restituit.Non ob.c.episcopus.quia intelligitur,cum in-
iustè depositus fuit.& idem ibi no.hoc enim casu, quãdo de-
positus est per falsos testes,vel instrumenta, solus episcopus
poterit restituere, non adiuncto sibi numero episcoporum,
secundùm Gui.qui hoc not.in Spec.ti.de acc.§.2.ver.sed nũ-
quid.& potest etiam intelligi c.episcopus. cum in depositio-
ne non interuenit numerus episcoporum. quo casu cum snia
sit nulla:ipse idem,qui tulit,potest reuocare.s̃.de accus.c.qua
liter.& idem qñ snia esset iniqua:licèt aliqua, contra quã for
tè daretur restitutio: ipse.n.episcopus poterit tunc restituere.
de re iud.c.cum Bertoldus.distingue ergo,quòd aut snia de-
positionis est iusta: aut iniusta, & restitutionis beneficio re-
scindenda: aut est nulla, vt ex prædictis apparet.& no.etiam
de hoc. 2.q.6.c.ideo.& 50.distin.c.contumaces. & quod not.
Io.An.de cler.non resi.cap.ex tuæ.& de ista restitutione vide
quod no.in c.quamuis.de rescrip.li.6,

S V M M Æ.

1 *Numerus delinquentium considerandus est in pœnis mitius & durius infligendis.*
2 *Multitudo quando dicatur.*
3 *Depositio verbalis potest fieri à diœcesano, etiam non adiuncto episcoporum numero.*
4 *Ignoscendum licèt sit multitudini in delicto : non tamen auctoribus.*
5 *Iudex potest dispensare ex causa in pœna temporali.*
6 *Suspensus ab officio an suspendatur à beneficio.*
Et sic suspensus an possit admitti ad aliud beneficium.nu.7.
8 *Episcopus si alternatiuè suspendit clericum ab officio, vel beneficio: an debeat ab altero:vel ab vtroq; abstinere.*

LAtores. Excommunicati, vel interdicti si celebrant,deponunt: nisi ꝓpter ipsorum multitudinem pena mitigetur. In prima narratio, & decisa supplicatio. In secunda ibi[fraternitati] commissio distinguens.secundum membrum ibi[si verò.] ¶No.

1 primò†ꝙ in pœnis infligendis mitius, & durius considerandus est numerus delinquentium. multitudo. n. deliuquentiũ est iusta causa dispensandi in pœnis.60.di.c.priscis.¶Secun-
2 dò no.†quando dicatur multitudo:quia supra 40.& dicit Io. An.quòd hũc numerum taxauit Papa: quia aliàs patitur ecclesia nimiam penuriam clericorum : penuria verò est iusta
3 causa dispẽsandi.vt d.c.priscis.¶Tertiò hic colligitur†quòd verbalis depositio potest fieri à diœcesano,etiam non adiun cto episcoporum numero: secus in actuali.de qua. 15.q.7.c. felix. de hoc vide in Spo. de accu.§.quarto loco. post prin.
4 ¶Quartò no.† quòd licèt sit in delicto multitudini ignoscẽdum:non tamen auctoribus,qui tenẽtur de facto suo,& aliorum,vt l.qm̃ multa facinora.C.ad leg. Iul.de vi pu.Et aduerte,quia multitudo hic est in delicto, tanquam singuli,nõ tanquam vniuersitas.quo casu an cadat in delictũ. dic vt supra de simo.c.dilectus.¶Quintò no.quòd pnia imponitur, & cõ
5 currit cum pœna temporali,vt supra tit.1.c.fi. †& sic in pœna temporali potest iudex ex causa dispensare,vt hic.& in §.
6 pœna grauior.ita & in spirituali.¶Querit gl.pe.†dicitur hic, quòd iste suspensus fuit ab officio. quid erit de beneficio : an ab eo etiam intelligatur suspensus.dicit gl. quòd sic, propter connexitatem. quid ergo si suspendit à beneficio:an erit suspensus ab officio: ita quòd non possit celebrare. dicit glo.ꝙ non ita:imò poterit.de hoc etiam no.de offi. or.c.dilectus.& de ista materia,an suspensus ab vno istorum,videatur suspen sus ab alio.vide in cle.cupientes. de pœnis.& de app.c.pasto
7 ralis.¶Vlterius glo.†querit,an suspensus à beneficio possit, durante suspensione, admitti ad aliud beneficium. dic quòd sic.de elec.c.cũ Vinton.& e.tit.c.si compromissarius.li. 6.excommunicatus aût,& à beneficio suspensus vbiq; excommu nicatus, & suspensus censetur.3.q.5.c.quisquis. 7.q.1.c.si qs presbyter. 11.q.3.c.si episcopus.de treu.& pa.c.1.¶Vltimò
8 quærit gloss. † si alternatiuè episcopus suspendit clericum ab officio, vel beneficio:an debeat ab vtroq;vel altero abstinere,& à quo.glo.tenet, quòd ab vtroq;. & in contrarium arguit,quòd à nullo.Hostien. tenet primum. Nõ ob.l.duo sunt Titij. cum simi. vbi ratione incertitudinis dispositio vitiatur: quia loquitur in temporalibus: hic verò loquimur in censura,quæ plus pendet à voluntate proferentis, quàm à verbis. de sen.excom.c.si quem.Io.& Phi.infra eo. c.postulasti.putãt hanc opi. veram inter viuos. Inter mortuos enim dicunt cõtrarium:quasi episcopus voluerit suspendere, & non suspenderit.C.de pe.eius,qui li.me.l.vnica. Goff.verò.s̃ de mag.ca. quantò.tenet, ꝙ talis snia tanquam incerta non valet, per l. 3.C.de sen.quæ sine cer.quanti.not.etiam ibi, ꝙ si episcopus dicat [suspendo te ab vtroq; iure.]videtur suspensus ab officio,& beneficio.arg.de sen.exc.c.pe.aliàs à beneficio tãtùm. ff.de pœn.l.interpretatione.& l.si præses.

S V M M Æ.

1 *Notorium non potest non esse ecclesiam detinere occupatam.*
2 *Publicatio sententiæ excommunicationis nihil addit ad sententiã.*
3 *Iudex aliquando potest dispensare in pœnis.*
4 *Sententia excommunicationis delegati, non præmissa monitione, est nulla ipso iure.*
5 *Pœna irregularitatis nõ habet locum in simpliciter audiente: sed in celebrante,& concelebrante.*
6 *Delinquere nemo debet sub spe veniæ consequendæ.*
7 *Excommunicatis periculosum est alios non vitare.*
8 *Excommunicati celebrantes non sunt depositi ipso iure : sed veniunt per sententiam deponendi.*

ILlud. Qui excõmunicatus celebrat, deponitur: nisi pœna illa misericorditer remittatur.& primò ponit Hisdesemen. episcopi transitum. secunda ibi[vnde mandatum.]circa id factum de legato,& executionem ipsius. tertiò ibi[ipse.]comparitionem episcopi, & re-

cognitionem: misericordiæ petitionem, & excusationem. quarta ibi[cum eo]pœnæ remissionem. ¶No.primò, quòd dicit tex.[sed nec etiam postulata.]quòd sufficit postulare licentiam. vt sit licitum de vna ecclesia transire ad aliam. quod non est verum:quia imò debet peti, & obtineri. & hoc ideò sic dicit:vt aggrauet contemptum, vt supra de consue.c.cum vene.p Io.An.& facit supra de reg.c.licèt.ver.illa.vbi per Io. An. quid iuris de inferioribus prælatis. de quo hic per Host.

1 ¶†Secundò no. quòd detinere ecclesiam occupatam nõ potest non esse notorium.& tale dicitur notorium actu permanens,vt supra de cohabi.cle.& mu.c.vestra.vbi de hoc plenè. collige hic,quòd in notoriis fertur sententia: licèt dies nõ sit assignata. & collige etiam hic, quòd si tantùm est notorium in vna prouincia,habet locũ processus notorii in alia, in qua de notorio illo non constat.de quo supra de iureiur. c. ad nostrã.3.¶Tertiò no.in ver.nisi dictus. quòd Papa statuit hunc

2 terminum.20.dierum ad relaxandũ. †& credo, quòd ex gratia: quia lata excommunicationis sententia, poterat publicari statim:quia publicatio nihil addit. de ap. cap. pastoralis. tulit etiam hic Papa excummunicationis sententiam, non legatus. vt infra ver.illud autem. licèt Hosti.aliter.& dicit Io.An.quòd isti.20.dies non currunt,nisi à die præsentationis.supra de appel.c.super eo.2. aliàs esset indiscreta snia,

3 qua ligari cõtingeret ignorantem. ¶Quartò no. †quòd ille, qui petit misericordiam, facilius ad misericordiam inclinatur, vt hic facit Papa.similiter quandoq; iudex dispensat in pœnis.vt l.quid ergo.§.pœna grauior.ff.de his', qui no.in.fa. ¶Quintò no. quòd contra factum delegati opponebatur, ꝙ non præmiserat monitionem, & quia de snia excommunicationis non constabat sibi aliter,quã per formam: prima exceptio de omissa monitione est efficax tam in delegato, quã in ordinario: quorum quilibet excommunicare non debet, non præmissa monitione: aliàs incurrit pœnam, de qua in c.

4 sacro.de sen.excõ.snia tñ tenet,sc̃dm Inn.vel dic sc̃dm Hosti. quòd snia excõnis delegati non præmissa monitione, est nulla ipso iure,quasi lata contra intentionem delegantis.arg.de rescrip.c.super literis. & idem not.Io. An. de præben.c. quia cunctis.in gl. dicit hic Host.de sc̃da ecceptione,qñ per famã tantummodo sibi constat de excõicatione: an fama sufficiat ad contrahendam culpam. vr, ꝙ sic: sicut à culpa excusat,vt l.miles.§.mulier.ff.de adul.facit qd not.Bart. in l.is potest.de acqui. hære.& qd no.in gl. fi.vbi concor. an ꝗs famæ credere teneat.de quo iũ c.cum contingat. de rescri. 11.q. 2.c. si quis laicus.vbi de hoc.& qd no.Io.An.de sen.excõ.c.inquisitionẽ. in princi.¶Sextò no.in ver.illud aũt. ꝙ ponit vt diuersa, celebrare, & sibi facere celebrari. & vtraq; infert esse par delictum:& quasi maius sibi facere celebrari. qd dicit Host. non perfunctoriè transeundum: cum ꝓbet ꝑ hoc non solum illũ irregularem, qui celebrat:sed ẽt illum, qui celebrationi diuinorum se ingerit.& hoc tenet Pe.ẽt de audiente in ecclesia. & Boa.s̃.c.ꝓxi. dicit talem irregularem,sed posse eꝑm dispẽsare,vel ꝑ abbatem,si est monachus. qd non posset, si in suo officio celebrasset. Sed Abb. dicit magistrum suum tenere cõtrariũ.s.tales interessentes irregulares nõ esse:cũ ad excõicationẽ nihil addat interesse celebrationi diuinorũ.& qd hic

5 dicit[ingesserit.]expone,vt prius.Io.An.dicit†ꝙ pęna irregularitatis non hẽt locum in simpliciter audiente:sed in celebrante,& cõcelebrante. Goffre.hic dicit, ꝙ licèt excõicatus non posit missam cantare, vel sacramenta tractare: põt tñ officium dicere cum aliis in choro,cantando. qd secundùm eum probat canon dicens,ꝙ non licet in officio suo,vt prius,

6 agere.11.q.3.c.si quis eps. ¶Septimò not. † ꝙ sub spe veniæ consequendę non dẽt quis delinquere. vnde Seneca [Et si scirem Deos ignoscituros: homines ẽt ignoraturos:tñ dedignarer peccare.]vt no.15.q.1.ca.meritò.& ad Lucil.epistola.44. [Si honesta sunt,quæ facis,oẽs sciant.si turpia,quid refert neminem scire, cum tu scias?] & in Mora. [Nullũ peccatorum tuorum conscius magis timueris, q̃ teipsum:alium fugere poteris:sed te nunq̃.]Et Tullius.3. de offic.[Certè si Deos, hominesq; celare possemus:nil tñ à vero iniustè,& libidinosè fa

7 ciendum est.] ¶Octauò not.†ꝙ excommunicatis periculosum est alios non vitare: contemnit.n.claues Ecclesiæ, si non vitat,& snïam violat.j.de excess.præla.ca.fin. & si excõicatus non vitat non excõicatos,aggrauatur ex cõtemptu: sicut cõtẽnens,si perseuerat in illa per annum, se reddit suspectũ de hæresi.de here.c.excõicamus.ar.ꝙ nõ.32.q.6.c.nihil iniqus. & C.de inoffi.testa.l.in aream.& de adul.c. pe. & vlt. dic cõtra,secundùm eum,ar.de exce.ca.pia.lib.6.cum.n.excõicati se ad hoc excusare nõ possint prætextu priuilegij.de sen. excom.c.nulli. multò magis ratione delicti. ad hoc de do.inter vir.& vxo.c.& si necesse. & de præben.c.cum qui.lib.6.aliàs Ecclesia videretur approbare excõicatorum collegium.cõtra l.q sub prætextu. C.de epi. & cle.de hære.c. excõicamus. §.quia verò.vnde si moniti non abstineant, excõicari pñt:sicut alij.j.eo.c.si celebrat.§.fi.quod fieri potest. de iude. c.ita

8 quorundam.¶Nonò no.in fine dum dicit[infligendam.]†ꝙ excõicati celebrantes non sunt depositi ipso iure: sed veniũt per snïam deponendi.licèt ergo secundùm Io. An.irregularitatem tales contrahant ipso iure:tñ non depositionem: ait.n. infligenda per iudicem, vt hic secundùm eum. ¶Decimò,& vltimò quærit ipse hic.qualis fuit ista gratia,cum Papa priuauit illum vtroq; eꝑatu.tu dic, vt supra de transla.c. P.dic, ꝙ illud non fecerit ex pœna irregularitatis: sed solùm ex pœna temerariæ translationis:de qua ibi loquitur.vel dic,ꝙ ibi loquitur de pœna depositionis ab ordine: quam propter irregularitatẽ pati debebat.supra ca.proxi. & hãc remittit: &sic iste remanet episcopus, licèt nullus ecclesiæ. quod esse põt. de transla.c.2.de eo,qui renun. epis. c. j. item & si iste pœnã remisisset,fuisset ineligibilis actiuè,& passiuè.de sen.excom. c.is qui.lib.6.Ista omnia ponit hic Io.An.

S V M M AE.

1 *Excommunicatus celebrans à beneficio deponetur.*

FRaternitati. † Excõicatus celebrans à beneficio deponetur. h. d.& glo.addens ad text.quòd non solùm priuare beneficio:sed etiam poterit eum deponere, vt supra eo.c.lator. Sed dicit Io. And. ꝙ istam pœnam fortè ideo hic omisit: qa numerus episcoporũ,qui debet interuenire in illa,nõ de facili potest haberi. de hære. c. 1. li. 6. qui non requiritur in priuatione beneficij:licèt requiratur consilium Capituli. de excess.præla.c.1. vbi de hoc. & ideò hanc pœnam, vt leuiorem expressit sic.infra ca.proxi. in fi.secundùm Host.Et aduerte, quia dicit tex.[doteris.]quod denotat possibilitatem, nõ necessitatem, vt l.non quicquid.ff. de iudi.hic tamen importat necessitatem,si accusetur, & conuincatur. secundùm Io.An.

S V M M AE.

1 *Excommunicatis non est communicandum,etiã prætextu priuilegii.*
2 *Contrahi non potest cum excommunicato.*
3 *Collatio beneficij facta excommunicato non valet.*
4 *Dispensare quis possit cum excommunicato,, quòd retineat beneficiũ.*
5 *Conferens beneficium excommunicato, debet à collatione beneficiorũ suspendi.*
6 *Pœna, quæ imponatur excommunicato celebranti in loco interdicto.*

POstulastis. Collatio beneficij excõicato facta nõ valet. & scienter cõferens, à beneficiorum collatione suspenditur. Celebrãs in loco interdicto,si clericus est, à beneficio deponiẽ: si monachus,vel monialis, in arctiori monasterio detrudit.cõmunis diuisio. secunda ibi [quæsiuisti.] & subdiuisio patet.

1 ¶†No.primò,ꝙ excõicatis non est cõicandum, ẽt prætextu priuilegij:nisi in casibus expressis in iure.qd dic,vt j. de sen. exc.c. cum desideres. & ex hoc infert tex. ꝙ sibi non est beneficiũ conferendum: cũ talis collatio sine cõione fieri non

2 possit.†& ex hoc argue, cum excõicato non posse contrahi: nec ipsum licitè tenere posse q̃sita ex contractu. de quo in c. veritatis.de dolo,& contu.ꝑ Doc.rõ est,quare excõicato nõ ꝑt conferri beneficiũ:qa iura spũalia non cadunt in eũ. s̃. de consue.c.cum dilectus.& de elec.c.cum inter R. ¶Scd̃ò not.

3 †ꝙ collatio beneficii facta excõicato non valet: licèt postea absoluatur.cessante ergo impedimento, non conualescit qd à principio fuit nullum,ut in reg.non firmatur.de reg.iu.lib. 6.& c.dudum.s̃.de ele.tenetur ergo cedere beneficiũ ẽt absolutus: licèt cõtra no.Cõpo.s̃. de ele.c.qd sicut.& uide qd no. Io.An.de sen.exc.c.si uerò.in gl.hic patet.circa fi.ver.execu-

4 tio.¶Tertiò no.ꝙ in bñficio retinendo,qd fuit minus legitimè acquisitum,est necessaria dispensatio.†quis aũt dispensare posit.dicit gl.ꝙ eps.Ho.dicit, ꝙ aut erat talis excõicatio à qua poterat eps absoluere:& tunc sit vera gl. ꝙ eps sic dispenset.si aũt absolutio reseruabatur soli Papæ, solus Papa dispenset.Io.Cal.dicit vtroq; casu nõ posse dispensari ꝑ aliũ, q̃ per Papam:qa cum dispensationes sint odiosę: nisi in casibus reseruatis,non pñt ordinarii dispensare.¶Quartò nota.

5 †ꝙ conferens bñficium excõicato,debet à beneficiorũ collatione suspendi.Sed dices:imò,vr,ꝙ sint ipso iure suspensi, cũ collatio est facta indigno,vt c.cum in cunctis. in fin.de elect. Sed dic, ꝙ ptãte cõferẽdi illud beneficiũ ipso iure priuatur, vt ibi: sed ptãte conferendi alia non priuatur,nisi per sententiam,& post binam admonitionem.s̃. de præbẽ. c. graue. ¶Sed incidenter hic quęritur:quia hic dr[ꝙ priuatio ista durat,donec morietur.]&c.quæro ergo, quis ꝑt facere istã gratiam:& restituere istum ad ptãtem conferendi. glo.tenet,per suum superiorem.& intellige superiorem Papam, uel ꝓpriũ patriarcham,vt d.c.graue.dicit Ioan.And. ꝙ non credit locũ esse illi Decro.cuius pœna locum hẽt post binã admonitio-

5 nem.tene ergo.gl.¶Quintò no.pœnã,q̃ imponitur excõicatis celebrãtib. in loco interdicto.& idẽ,si nõ essẽt excõicati: quia eoipso,ꝙ celebrant in loco interdicto, sunt beneficiis spoliandi.de sen.exc.c.is qui.li.6.

S V M M AE.

1 *Rustici agrum alienum,quem colunt,dicunt suum.*
2 *Legatus potest ordinare ecclesias de ministris. debet tamen prius uocare Capitulum: & ipsos de Capitulo audire: & dilationem concedere. nu. 3.*
4 *Institutio facta de beneficio uacante,habet uim collationis.*
5 *Beneficium potest quis impetrare pro absente: & potest absenti conferri.*
6 *Snïa excõicationis generalis ualet& ligat nudo uerbo.*
7 *Fautor,& consiliarius in crimine ligantur eadem sententia.*
8 *Aduocatus in iudicio pro excõicatis,an sit excõicatus.*
9 *Excõicatio de præterito infertur de præsenti.*
10 *Eps cõicans excõicato in mensa,an uideatur ipsum absoluere.*
11 *Cõicare an quis possit impunè cum eo,qui cõiter habetur pro absoluto,maximè ab excommunicatore.*

PRoposuit. Excõicato post absolutionem beneficiũ conferri pt. prima pars factum narrat,& probationes partiũ.secunda diffinit,ibi [quia verò.] ¶No.j.ꝙ laici instabant hic super ordinatione ministrorum ecclesię coram legato: & appellabant eorum ecclesiam.quod,vt dicit Io.And.est modus loquendi Italorum:qui dicunt ciuitatem suã:erit.n. eorũ matrix,& caput:non eorum quò ad prælationem,vel aliquem ti

1 tulum.†similiter rustici agrum alienum, quẽ colunt, dicunt suum,vt no.in l.2.ff.de ori.iu.& vide quod no.Bar. ff.de opc. no.nun.in rub.& l.stipulatio ista.§.hæc quoq;.de uerb.oblig.

2 ¶Secundò no.†ꝙ legatus ꝑt ordinare ecclesias de ministris: & sic supplere negligentiam prælatorũ. vtrùm aũt hoc sit uerum,si est collatio deuoluta ad Papam.dic vt no.de of. leg.c. j.li.6.& s̃.de ꝓb.c.pe.Et aduerte,quia tex.non declarat: an in ista ecclesia esset certus numerus canonicorum: tũc dicit Io. An.ꝙ idem,si patiuntur ecclesiæ facultates.vnde dicit Ho. ꝙ in quibusdam ecclesijs est consuetudo, ꝙ stant canonici per 10.annos,ꝙ nullum recipiunt:sed in x. anno creant octo,vel plures:sicut faciunt Doct.Bon.4.vel quinq; mortuis.vñ licèt si talis viget consuetudo, nõ deuoluatur ordinandi potestas ad superiorem,vt in c.ex parte.de conce.præb.æquum tñ est loco mortuorum alios subrogare.s̃.de inst.c.j.& de ui.& ho-

3 cler.c.qm̃ vt ait.¶Tertiò no.†ꝙ legatus,anteq̃ ordinet ecclesiam de ministris,debet vocare Capitulũ, & ipsos de Capitulo audire,& dilationem concedere: & sic datur deliberatoria,ẽt vbi non offerẽt libellus:nam nec responsio est præcipitanda.6.q.j.¶Quæro,secundùm Host. quid de executore ad prouidendum,vel compellendum,an debeat audire contradictores.dic vt c.dudum.s̃.de præsump.¶Quartò no.ꝙ legatus hic inuestiuit.nec dr̃ aliquid,quòd contulerit: quæ collatio debet instõnem præcedere,iuxta no.per Dyn.in reg.bñ-

4 ficium.†dic tñ,ꝙ institutio facta de beneficio uacante habet vim collationis.s̃.de elec.c.transmissam. per Inno. facit s̃.de

5 his,q̃ fi.à ma.par.cap.c.ex ore.¶Et collige ẽt, † ꝙ ꝑt quis ꝓ absente beneficiũ impetrare:& absenti põt conferri,vt c. gratia.de rescrip.li.6.& c.si tibi absenti.de præb.eo.li.¶Quintò no.in ver.cũ aũt.ꝙ iste pœnitentiarius opponebat se contra cõstõnẽ factã de prędicto magistro.P.quo autẽ iure: dic, ꝙ tanquam vnus de Capitulo.quo casu autem possit, dic vt.s̃.

6 de exce.c.cũ eccle.¶Sextò not. †ꝙ valet generalis sententia excommunicationis. & sicut ligat sententia generalis nudo verbo:ita ẽt soluit nudo verbo.quod est verum quò ad illos, qui latẽt,qñ nec vitandi sunt: nisi nominentur,vel nisi conuincantur,vel publicentur.s̃.de offi.ordi.c.si sacerdos.de sen.ex cõ.c.cũ non ab homine.& c.à nobis.quò ad denunciatos verò,& noiatos est forma absolutionis necessaria,vt in c.cũ de-

7 sideres.de sen.exc.¶Septimò no.†ꝙ fautor, & cõsiliarius in crimine ligantur eadẽ sentẽtia.de sen.excomm.c. nup.& hoc

8 verũ in consiliario,& fauente extra iudicium. † quid ergo si in iudicio sit aliquis ꝓ talibus aduocatus,distinguit,ꝙ si defendit iustè,ostendendo per rationes, & iura istorum innocẽtiam:& non ligatur;quia exequitur officium suum,qd exhibet ad defensam.ff.de post.l.1.§.ait prætor.& cõicãdo excõicatis iniustè non incurrit excõicatio. vt j.de sen.excõ.c.cũ voluntate. Aut à principio assumpsit iniustam aduocationẽ: & est excõicatus,fauendo iniustè in iudicio: sicut etiam si extra.aut à principio assumpsit iustam:sed competit postea iniusta causa:& debet abstinere,& illam dimittere,& conscientiam sequi.de sifno.c.per tuas.2.etiã si sit erronea, vt ibi.caueant ergo sibi aduocati,qui patrocinantur aliquibus se opponentibus iniustè contra prouisionem executorum literarũ Papæ.Si.n.tales executores ferunt sententias contra impedientes,& fauentes: tales aduocati iniustè auxilium exhibentes erunt excommunicati.facit quod no.j.de pœni. cap.1.in cle.& dixi de of.dele.c.1.¶Octauò not.ꝙ iste pœnitẽtiarius se obtulit,probaturum hunc magistrum excõicatũ collationis tpe:& probauit,ꝙ ꝑ plures annos añ.an aũt hoc fuisset satis,si non fuisset probata absolutio ex aduerso,vt fuit.glo. &

9 Doc.uidẽtur omnes cõcordare,ꝙ sic:† qa excõicatio de ꝑterito infert de pñti. facit quod no. Cy. in l. edita.C.de edẽ.& Dy.in reg.semel malus.In his.n.quę cursu non mutantur, de præterito præsumimus de pñti,vt in dñio,excõicatione,infamia,& fi.vt l.siue po.C.de proba.Concludo ergo,sm̃ Inno. ꝙ satis est probare aliquem aliquando fuisse excommunicatũ, vt repellatur ab actibus legitimis in præsenti: nisi probet de absolutione.& hoc verũ,cũ excõicatio est pura:si autem fuit conditionalis (puta si non dederis decẽ vsque ad pascha,

sis

fis excõicatus.) non sufficit probare lapsum termini: nisi ꝓ-
bet illum non soluisse, vt dixi. s̃. de accu. c. sup his. & hic tãgit
10 Inn. ¶ Sed hic q̃runt Doc. † ꝙ iste eps cõicauit isti magistro
in ecclesia, & in mensa: an ergo ex hoc videat ipsum absolue
re. dicit ꝙ non. vt c. si Romana. de sen. excõ. in cle. & c. si ali-
11 qñ. de sen. excõ. ¶ Sed quærit. vtrũ † ex quò quis habet cõi-
ter pro absoluto, maximè ab excõicatore, sine aliqua proba
tione sufficiat, vt quis sibi posit cõicare impunè. quidam ꝙ
sic: nisi probetur, ꝙ ille adhuc sit excõicatus: quia q̃nq; hoĩes
sunt negligentes in impetrando literas absolutionis: vel per-
duntur. Alij dicunt, ꝙ ista opi. est vera in excõicatione anti-
qua: secus in recenti. Alij dicunt, ꝙ aut loquimur quò ad cõ-
municãtes, vt euitent pęnam: & sit bona prædicta distinctio.
aut quò ad ipsum excommunicatum: & tunc siue sit factum
antiquum: siue nouum, debet probare absolutionem. ad hoc
facit quod not. in ca. veniens. de ver. signi. per Inno. & c. illud.
de præsump. Circa prædictas opi. dicit Hosti. quòd hoc vlti-
mũ est rigidius. & iustius: tñ p̃cedens benignius, & æqus. &
ideò bonus iudex posset illud in arbitratu suo referre. ad hoc
de transla. ca. fi. & dicit addendum, quod no. infra de eo, qui
fur. or. susce. c. 1.

S V M M AE.

1 *Ignorans potest suspendi, & excommunicari.*
2 *Ignorantia facti potest allegari ad exclusionem delicti.*
3 *Ignorãtia crassa, et supina non excusat: et quæ dicat̃ crassa, et supina.*
4 *Gesta per excommunicatum an valeant.*
5 *Excommunicatus per nuncium, vel epistolam quando intelligatur excõmunicatus: an cum literæ diriguntur: an cum literæ recipiuntur.*
6 *Errare probabiliter vt quis dicatur, quid requiritur.*

APostolicæ Qui probabiliter ignorat
se suspensum, celebrando
1 irregularis nõ est. ¶ No. primò, † ꝙ ignorans põt
suspendi, & excõicari. 2. q. 1. c. de manifesta. vbi etiam not. an
2 abñs posit absolui [a] † ignorantia ergo facti põt allegari ad
2 exclusionem delicti: non aũt contra ignorantem à consecuto
re primi ignorantis, vt l. genero. ff. de his, qui not. infa. pone
exemplum. occidisti aliquem exbannitũ, quẽ licet occidere:
vtrũ tu habeas necesse docere sciuisse eum exbannitum tpe,
quo occidisti. dic, ꝙ nõ: imò si ignorabas, non est licitum al-
legare istam ignorantiam ad incommodum tuum: sed econ-
uerso ad cõmodũ bene põt allegari: puta putabam eũ banni
tum, cum non esset. & hoc dicit Bar. in l. inter omnes. §. rectè.
ff. de fur. & d. l. genero. facit. c. statutum. de præb. li. 6. & c. qa
in cunctis. de concess. præbẽ. eo. li. ¶ Secundò no. † ꝙ crassa, &
3 supina ignorantia non excusat. quæ autẽ dicatur crassa, & su
pina. dic vt l. regula. ff. de iur. & fac. ignoran. talis pro scien-
tia reputatur, vt hic. & quæ sit differentia inter errare, dubi-
tare, ignorare, & nescire, alibi dixi. & no. in l. de statu. ff. de te
4 sta. & hic per Ioã. And. succinctè. ¶ Quærit glo. † vtrùm va-
leant gesta per excõicatum, antequam sciat de sua excõica-
tione: vel teneat electio celebrata de eo. dicit glo. ꝙ valet qc-
quid facit: licèt electio non valebit. Hostien. distinguit inter
omnino occultum, qui nec põt cõuinci, nec remordet illum
conscientia, nec alios: quia de sententia nihil est auditum: &
excusatus est in iudicio, & extra quãtùm ad illa, quę de ipso
fiunt: vel quæ ipse facit. idẽ si conuinci posit: tamen non est
publicè lata sententia: nec ipse denunciatus. & hoc verũ: nisi
sit talis actus, qui nullo modo cadat in excõicatum, vel suspẽ
sum: sicut eligere, & eligi: sacramenta conferre, vel recipere:
vel spiritualia tractare. vt j̃. c. primo. quamuis interdum ex-
traiudicialia cõcedantur, cui iudicialia prohibentur. vt j̃. de
sen. excõ. c. sacro. Si verò non est omnino occultus; quia po-
test cõuinci: tñ non est lata sententia, vel publicè nunciatus:
tunc potest allegari probabilis ignorantia. si hoc tamen ipse
scit, reus est quò ad Deũ, vt patet ĩ eo, quod legitur, & no. de
5 coha. cle. & mu. c. fi. ¶ Secundò quærit. † si aliquis excommu
nicatur per nuncium, vel epistolam: quando intelligitur excõ
municatus, vtrùm cum literæ diriguntur: an cum literæ reci
piuntur. dicit, ꝙ cum literæ recipiuntur: nisi de mente profe-
rentis sententiam aliud appareat. allegat. ff. de acqui. pos. l.
qui absenti. Et ista quæstio est vtilis ad alia. pone enim mit-
to donum absenti: an si ante factam traditionem pænitet, ef
ficiatur postea res donatarij, si tradatur. & fuit de facto in no
tabili enxenio destinato per inclytam dominationẽ Vene. ad
regem Carolum, qui antequam reciperet, interfectus est: an
sola transmissione fuerit donatio perfecta. dic, vt l. qui absen
ti. de donat. & quod ibi no. Bar. de officiali electo: an antequã
fuerit sibi electio præsentata, posit reuocari. & vide quod
no. Archi. 2. q. 5. c. quantò. & d. c. quia in cunctis. vbi de hoc
plenè per Inn. & ĩ tex. bona exẽpla. ¶ Vltimò tangit Io. An.
6 † ꝙ ad hoc vt quis dicatur probabiliter errare, non requiri-
tur, quòd sit nimis diligẽs, & curiosus: sed ꝙ in inquirendo
non sit nimis dissolutus, & negligens. ff. de iur. & fac. igno. l.
nec supina.

A D D I T I O.

a ¶ An abñs posit absolui. vide per Bal. in Auth. interdicimus. C. de epi. & cle. s̃. ab excomm. sententia, & Panor. in c. cum desideres. de sen. excõ.

S V M M AE.

1 *Excommunicatus minori, si celebrat, grauiter peccat.*
Non tamen incurrit irregularitatem. nu. 2.
Et potest eligere, & iurisdictionem exercere. nu. 3.
Et agere in iudicio. nu. 8.
Et an posit celebrare pro defunctis, ita quòd eis prosit oblatio. nu. 7.
4 *Prohibito aliquo, censentur prohibita omnia, per quæ ad illud peruenitur.*
5 *Electio celebrata scienter de excommunicato minori non valet.*
6 *Sacramenta ecclesiastica collata ab excommunicato minori non carent virtutis effectu.*
9 *Excommunicatus toleratus, quare non repellitur à iudicio: sed bene à testimonio.*
10 *Suspensi à canone an incurrant irregularitatem, celebrando.*
11 *Simoniaci, et notorij fornicarij, an incurrãt irregularitatẽ celebrãdo.*
12 *Excommunicatus si pœnituerit ante electionem, vel saltem tempore, quo petitur cassari: an tenebit electio de eo facta.*

SI celebrat. Seipsum summat, & hẽt quin-
que dicta. ¶ Not. primò, † ꝙ
1 excommunicatus minori, si celebrat, grauiter peccat: &
cõtrahitur ista minor excõmunicatio participãdo excommu
nicato, non in crimine. j̃. de sen. ex. c. nuper. nec in diuinis
vt e. tit. c. significauit. per Io. An. & uide quod ipse no. s̃. quod
met. cau. c. sacris. in vlti. q. an communicans excommunicato
2 peccet mortaliter. ¶ Secundò not. † ꝙ excommunicatus mi
nori si celebrat, nõ incurrit irregularitatem: non enim con-
trahitur irregularitas: nisi ubi ius exprimit, secundùm Inn. &
Host. & est expressum. j̃. de senten. excom. c. eos qui. li. 6. quã
3 regulam tene menti. ¶ Tertiò no. † ꝙ excommunicatus mi-
nori potest eligere, & iurisdictionem exercere: vnde absoluit
alium excommunicatum minori. de sen. excom. c. duobus. li-
cèt quidam contra. & probatur hic, quod dicunt quidam, ex
eo, quòd communicare excommunicato est mortale: ꝙ con-
stitutus in mortali retinet, & exercet ea, quæ sunt iurisdictio-
nis. de hoc. 3. q. 7. ꝑ totũ. maximè in §. ex his. & quod no. Inn.
s̃. de offi. deleg. c. cum super abbatia. ¶ Quartò no. in ver.
4 pro eo. † ꝙ ille, cui aliquid prohibetur, prohibentur oĩa, per
quæ peruenitur ad illud: sicut ecõuerso. cui aliqua cõcedũtur:
videntur concessa oĩa, per quæ ꝑuenitur ad illud, vt l. 2. ff. de
iur. om. iudi. & c. præterea. de offi. dele. excõicatus eñ minori
priuatus est cõione sacramentorum, vt c. à nobis. de excep.
sed electus habet necessariò ista ministrare: ergo ad ea eligi
non

5 non põt. ¶ Quintò no. † ꝙ non valet electio celebrata sciẽter
de excõicato minori. vtrùm aũt cum tali contrahatur matri
monium spũaliter: vr̃, ꝙ non, ex no. in c. cõsiderauimus. & c.
auditis. s̃. de elec. vbi dicitur, ꝙ nulla est electio facta scien-
ter de indigno. & hoc tenẽt quidam. sed Inno. in addi. dicit,
ꝙ siue sit bonus, siue sit malus, hæreticus, vel excõicatus, si ab
Ecclesia tolerantur. & ẽt si fiat ab hr̃ticis, vel excõicatis tole
ratis ꝑ electionem, & confirmationem contrahitur spirituale
matrimonium, donec separentur paleæ à granis: ad hoc de
conse. di. 4. c. cum baptizat. non. n. horret columba ministe-
riũ malorum. de conse. di. 4. c. baptismus. tenebunt ergo, q̃ se
cerit in tpalibus, & spũalibus dicit tñ, ꝙ ꝑ electionem, & cõ-
firmationem ipsius electi ualebit electio celebrata per illos,
q non peccauerunt: & ad quos erat deuoluta eligendi ptãs,
vt no. Io. An. j̃. de exce. præla. c. inter dilectos. superior tñ nõ
debebit istam electionem scd̃am confirmare, nõ uocato con
firmato, cuius electio non tenebat. Non ob. ꝙ electio p̃t fieri
sine causæ cognitione: quia illud uerum est, vbi nullus est cõ-
tradictor, vel possessor, vel confirmatus. ubi tñ aliquis istorũ
interuenit, secus. de elec. c. transmissam. & ca. dudum. & idem
dicit, si alius solummodo est electus. quod dic ut j̃. de elec. c.
ulti. li. 6. salua ratione, de qua in c. 1. j̃. de ele. lib. 6. ¶ Sextò
6 no. in §. peccat aũt. † ꝙ ecclesiastica sacr̃a collata ab excõica
to minori non carent uirtutis effectu. quod expone. i. gratiæ,
& executionis: quia ordinatus ab eo habebit executionem:
peccat. n. non grauiter, sed leuiter & uenialiter, ꝑ rõnem, quę
7 sequitur. & dicit Abb. ꝙ per hoc soluitur qõ. † an excõicatus
minori celebrare posit pro defunctis: ita ꝙ eis prosit obla-
tio. & mouet dubium. quia cum his displicet, &c. 3. q. 7. c. iu-
dicet. Sed uerum est, quòd prodest. & cõtrarium loquitur de
intercedente pro illo, qui displicet. i. qui damnatus est. ¶ Se-
8 ptimò no. † ꝙ excõicatus minori p̃t agere in iudicio, & iuris-
dictionem exercere. dicit gl. minor. ergo &c. ¶ Sed incidẽter
9 querit Io. And. † quare toleratus non repellitur à iudicio: sed
repellitur à testimonio? rõ est, quia indignitas, peccatum, &
transgressio sunt contraria ueritati: nec præsumitur verũ di-
cere, quia peccat in Deũ. 2. q. 7. ca. nõ p̃t. vel verius maius est
periculum in teste, cuius grauamen non releuatur per ap. si-
cut grauamen iud. ff. eum qui app. l. j. ¶ Op. dr̃ hic, ꝙ excõi-
cati minori p̃nt eligere. contra, isti sunt suspensi à canone. 3.
q. 4. c. Engeltrudam. sed suspensi non p̃nt eligere, nec eligi.
vt s̃. de consue. c. cum dilectus. & de ele. c. cum inter R. so. di-
cit gl. ꝙ suspensi ab hoĩe, vel à iure non p̃nt eligi, nec eligere,
ut in contrariis. Sed isti excõicati minori non dñr suspensi à
canone: à Deo. n. principaliter prohibentur uti suo officio: &
ab eo tm̃ sunt suspensi: & quò ad se pp pc̃m, & non à cano-
ne: nisi ꝑ approbationẽ. quod patet, quia qñ pœnitere volũt,
absoluantur à sacerdote proprio: & p̃nt postea celebrare. de
sen. exc. c. nuper. & hoc placet In. & Ho. Nam si essent suspẽsi
à canone, celebrantes incurrerent irregularitatem: quod hic
negatur, vt j̃. de re iud. c. cum æterni. li. 6. & quod ibi per Io.
An. super ver. inuoluet. Et quod dictum est de excõicatis mi-
nori: ut non sint suspensi principaliter à canone: sed à Deo,
idem dicas in oĩbus peccatoribus, siue criminosis, vt dr̃ in gl.
in fi. Suspensi ergo quò ad Deum pp pc̃m licèt peccẽt cele-
brando: non tñ sunt irregulares, nisi scd̃m Ho. in his casibus,
in quibus executio post peractã p̃niam impeditur. no. de re-
10 nun. c. nisi. §. pp. ¶ † Quid ergo de illis, quos canon suspẽdit,
non pp crimen: sed pp defectum, ut sunt illegitimi, & corpo
re uitiati. dic, ꝙ tales non incurrunt irregularitatem, celebrã
do: quod patet ꝑ stylum curiæ. quia super defectu dispensat
cum talibus. de irregularitate mentionem non facit. 51. dist.
c. apostolica. & c. Cenomanen. Idem in suspẽsis à canone pp
infamiam. sicut hi, quorum crimina sunt notoria, qui per scã
dalum, & infamiam post p̃niam prohibẽtur celebrare. de co
ha. cle. c. si. & melius de homi. c. ex literis. Isti. n. non incurrũt
irregularitatem: sicut nec suspensi à cõfessoribus. de qua su-
11 spensi. 26. q. 6. ꝑ totum. ¶ † Quid de simoniacis, & notoriis
fornicatoribus. dicunt quidam, ꝙ isti celebrando incurrunt
irregularitatem, cum sint suspensi à canone ab officio pp cri
men, quò ad se, & alios. 32. di. c. p̃ter. §. verũ. secus si essent su
spẽsi à beneficio tm̃. de ele. c. cum in cunctis. §. cleri. de cõcess.
pręben. c. quia diuersitatem. de cle. pere. per Io. An. nõ ergo
poterunt celebrare, ẽt post peractã p̃niam: nisi ꝑ Papam fue
rit cum eis misericorditer dispensatum. de biga. c. quia circa.
Alii dicunt contra, scd̃m Inn. i. ꝙ notorius fornicator princi
paliter est suspensus à Deo: licèt ꝑ canonẽ aliquid sit additũ
in odiũ crĩs quò ad ipsorũ ueritatẽ, ut d. §. verùm. 32. di. & c.
nr̃a. de coha. cle. & mu. & dicunt, ꝙ, q̃ citò pœnitet, audiendũ
est ipsius officiũ. ¶ Quærit ẽt Io. An. dr̃ in tex. ꝙ istorum ex-
cõicatorum minorum est electio irritanda: ex quò ꝑsona est
12 indigna. † quid ergo, si pœnituerit añ electionẽ: vel saltẽ tpe,
quo petitur cassari. dicit In. ꝙ, licèt pœnituerit, nõ posit eli-
gi, nisi prius absoluatur. de sen. exc. c. nuper. & hoc pp s̃niam
iuris, qua priuatus est cõione. absolutio uerò fit sine iur̃o, &
à suo curato, dicendo. [Ego te absoluo: vel restituo te ad sa-
cramentorũ perceptionem.] In criminosis uerò, scd̃m Inn.
qui non à iure positiuo, sed à Deo priuati sunt sacr̃is, locum
habeat, ꝙ acta p̃nia posint eligi sine alia absolutione: & etiã
p̃nia non acta, quò ad hoc, vt postea illa peracta, licitè teneat
dignitatem: quod no. hic Pe. pp principium uitiosum. est er-
go necessaria dispensatio. s̃. eo. c. postulasti. & putat ep̃m di-
spensare posse. de iud. c. & si clerici. Inno. uerò tenet, ꝙ tales
criminosi electi, & confirmati sint ueri sponsi, ẽt si tales cri-
minosi electi sint, ut dixi s̃. in ver. no. debet ergo esse cautus,
qui sperat eligi, si est excõicatus minori: ut primò confitea-
tur, & absolutionem obtineat. dicit tñ Pet. ꝙ cum promoto
ante talem absolutionem, dispensabit ep̃s: ex quo est occul-
tum: imò nec propter occultum posset eum remouere. de tẽ-
po. ord. c. ex tenore. & c. fi. ¶ Quid ergo, si sibi de tali excõi-
catione, vel alio crimine opponitur tpe petitæ confirmatio-
nis: & pendente exceptione absoluitur, & agit p̃niam: ꝙ talis
p̃nia præsumitur ficta. quod dic, vt s̃. de ele. c. dudum. 2. ¶ Vl
timò Io. An. format vnam oppositionem. dr̃ hic, excõica-
tus minori p̃t conferre ecclesiastica sacr̃a: licèt celebrando
grauiter peccet. contra si celebrare non p̃t, & est sibi totali-
ter interdictum, ut hic patet. ergo ꝑ consequentiã, ꝙ prohibi
tum vr̃ ecclesiastica sacr̃a conferre. quia collationes ordinũ
non debent fieri sine missa. 76. di. c. j. 3. & 4. Si ergo isti nõ li-
cet tangere sacra. 6. di. c. eos. ergo nec ipsa conferre poterit:
quia non p̃t fieri collatio sine tactu. dicit Inn. ꝙ peccat con-
ferendo sacr̃a, ut hic, exceptis casibus expressis à iure, ut est
baptismus. j̃. ti. 1. c. 1. Sed subditi non prohibentur illa ab ip
so recipere. & sic non prohibetur à collatione, quò ad sub-
ditos: sed percipiendo, & conferendo se commaculat. Hosti.
dicit, ꝙ conferens non participat: quia non confert principã
liter ad suam, sed ad aliorum utilitatem. qui uerò ad sui uti-
litatem illa recipit, propriè participat, idest partem capit.
prohibetur ergo à perceptione, quæ suam utilitatem respi-
cit: non à collatione, q̃ vtilitatem respicit aliorũ, ar. ff. de do-
lo. l. j. & l. cogi. §. 2. qui solidũ capere nõ p̃nt, &c. ff. ad Trebe.
& l. qui dotem. ff. ad leg. fal. & quod no. in l. eam q̃. C. de fidei-
com. & de procu. c. si religiosus. in cle.

De clerico non ordin. ministrante.

VIso de ordinatis, qui post interdictum celebrant: videndum est de non ordinatis, qui celebrant: vel ordinem, quem non habent, exercent.

SVM-

SVMMAE.

1 *Irregularitas contrahitur ex delicto.*
2 *Officium attributum certo ordini, non debet ordinatus ad alium exercere.*
3 *Temerarius dicitur, qui exercet officium ſibi non conceſſum.*

1 SIquis. No.j.† ꝙ contrahitur irregularitas ex delicto: ita ꝙ efficitur inhabilis ad or-
2 dines. ¶Secundò no. † ꝙ officium attributū certo ordini, non debet non ordinatus ad illū ordinē exercere: puta acolitus vſurpat officium ſubdiaconi: & ſubdiaconus officiū diaconi. & ſic de ſingulis. & intellige, qn̄ miniſtrat in officio ordini ſuo non congruenti in apparatu ſolemni. ſi aūt in apparatu non ſolemni, non habet locum, quod hic dr̄. vnde tota die videmus, ꝙ acolitus dicit epiſtolam. de hoc vide s̄. de
3 vi. & hon. cle. c. vt quiſq;. ¶Tertiò no. † ꝙ dr̄ temerarius, qui vſurpat officium non conceſſum ſibi. & non ſolum efficitur iſte inhabilis: ſed ēt tenetur pœna falſi; quia vtitur falſis inſigniis: ſicut tenetur non doctor, qui vtitur inſigniis doctoratus: vel non miles, qui vtitur inſigniis militaribus, vt l. eos. §. fin. ff. de fal.

SVMMAE.

1 *Vſurpans officium non ſibi conceſſum, non poteſt poſtea ad illud officium aſpirare.*
2 *Suſpenſus à ſubdiaconatu per biennium, uel triennium, an poſſit ad ſacerdotium aſpirare.*

EX literis. Diaconus miſſam celebrans, ad ſacerdotiū nō ꝓmouetur: ad tp̄s à diaconatu ſuſpenditur: ſed in beneficio cū eo poterit diſpenſari. in prima diuiſio. ſecunda ibi[conſulta-
1 tioni.] ¶Not.j.† ꝙ vſurpans officium non conceſſum, nō p̄t poſtea ad illud officium aſpirare. ſicut ille, qui ſe in eccleſia intrudit per potentiam laicalem, redditur in ipſam perpetuò inhabilis, vt c. quiſquis. s̄. de elec. vt ſic puniatur in eo, in quo deliquit. 12.q.2.c. qui & humanis. & c. de viro. & s̄. de tēpor. or. c. vel non eſt compos. ¶Scd̄ò no. ꝙ dicit[vſurpare p̄ſumpſit.] per hoc.n. patet, ꝙ iſte non confecit, vt dicit glo. & probatur de conſe. diſt.j.c.j. ad fi. & quod dicit hic Goff. ibi vide ſuper prima gl. ¶Tertiò no. ꝙ iſte ſuſpenditur à ſubdiaconatu per biennium, vel triennium. Ho. dicit, ꝙ plus, vel minus tēpus ep̄s poterit arbitrari: quo tp̄e elapſo, & acta pnīa, vel ip-
2 ſius parte, diſpenſat. de temp. ord. c. ex tenore. † vtrū aūt poſſit ad ſacerdotium promoueri. dicit gl. pe. ꝙ non diſpenſabit ep̄s. idem Hoſt. & Gui. in Spec. de le. §. nunc de ep̄orum. verſi. 18. quia ſi cum ordinato qui ſuſpenſus eſt, celebrat, ipſe ſolus diſpenſat. ergo & cum non ordinato: qui magis peccare videtur. & hoc in ſuſcipiendo: in ſuſcepto, & beneficiato ſecus, vt hic. Inno. verò. in c. dilectus. de tempo. ord. ſimpliciter dicit epiſcopum diſpenſare poſſe cum non ordinato miniſtrante, per illa c.

De clerico per ſaltum promoto.

MINISTRAT interdum non ordinatus. Interdum præpoſtere, vel per ſaltum ordinatus: ideo &c. habetur de materia. 52. di.

SVMMAE.

1 *Promotus ad ſacerdotium debet fidem facere de inferioribus ordinibus. & nu. 4.*
2 *Credulitas cauſata ab illis, inter quos aliquis conuerſatur, dicitur iuſta. Opinio habetur pro ueritate.*
3 *Maior factus probabiliter ignorat, quæ cum ipſo geſta ſunt in tenera ætate.*
5 *Iterum, verbum neceſſariò præſupponit actum alia uice geſtum.*
6 *Ordo præpoſterus non vitiat totum, quod geritur in ſpūalibus.*
7 *Collatio ordinis ſacerdotalis valet, etiam non collatis inferioribus ordinibus.*
8 *Ordinatus ad ſacros, intra annos diſcretionis an cogatur continere.*
9 *Ordo ſacerdotalis an conferatur, ſi alij ordines non præcedunt.*

TVæ. Qui ignoranter ꝑ ſaltum de ſubdiacono fit presbyter, poſt pnīam in diacon. ordinatur: & demum ſecum poterit diſpenſari in ſacer-
1 dotio. cōis diuiſio. ſcd̄a ibi[mandamus.] ¶No.j.† ꝙ ꝓmotus ad ſacerdotium debet fidē facere de inferioribus. gradatim eñ peruenitur ad ſacerdotium: ſicut ad honores tp̄ales, vt l. vt gradatim. de mune. & hon. & ſi de inferioribus apparere non p̄t: an præſumantur collati. vr̄ tex. iſte probare, ꝙ nō eē: & eſſe, & non apparere, ſunt paria, vt hic, & l. Rutilia Polla. ff. de contrah. emp. dic vt j̄. ti. proxi. c. fi. per Inn. ¶Scd̄ò not. ꝙ iſte delictum ſuæ negligentiæ fuit ſecretò confeſſus, nō tanq̄ iudici, ſed tanq̄ confeſſori. de pœ. & remi. c. oīs. niſi forſan ipſe peccator ſe publicaret, & confeſſorem in teſtē induceret.
2 de ſimo. c. nemo. de adul. c. ſignificaſti. ¶Tertiò no. † ꝙ iuſta
a eſt credulitas [a] cauſata ab illis, inter quos quis conuerſatur. cōis.n. opinio hr̄ ꝓ ueritate, vt l.j. ff. de flumi. facit quod not. Inn s̄. de iura. cal. c. cum cām. & de procur. c. in nr̄a. p̄ſumitur eñ ſcientia in illis, qui ſunt inter alios conuerſati, vt c. quan-
3 to. de præſum. & s̄. de elec. c. poſtquam. ¶† Quartò no. ꝙ factus maior probabiliter ignorat, q̄ cum ipſo geſta ſunt in tenera ætate, ſiue intra annos diſcretionis: vñ ſup tali facto nō poſſet poſtea deponere factus maior, tanq̄ teſtis. qd̄ dic ut l.
4 3. §. l. Iul. ff. de teſti. ¶Quintò no. † ꝙ ille, q ꝓmouetur ad ſacerdotium, debet eſſe curioſus, & diligens: vt pro certo ſciat ſe inferiores ordines recepiſſe. de hoc vtrùm in actu, q geritur, debeat eſſe quis curioſus. dic vt l. doli. ff. de noua. & quicquid ſit in contractibus. in promouendis eſt regula, ꝙ ꝓmouendus non debet tacere pc̄tm̄ ſuum. de pœn. diſt.j. c. non tibi. ¶Sextò no. ꝙ facta non p̄ſumuntur, niſi ꝓbentur. & non
5 intelligitur iteratum, qd̄ factum eſſe neſcitur. † verbū ergo, iterum, neceſſariò p̄ſupponit actum alia vice geſtum. vnde dicit tex. ꝙ hæc vox, iterum, duas res ſignificat, vt l. veluti. ff. de
6 eden. ¶Septimò no. † ꝙ ordo prępoſterus non vitiat totum, quod geritur in hmōi ſpūalibus, & ordinū collatione: vñ valet collatio ordinis vltimi, ēt ſi primi collatio non præceſſit: ſed ſupplendū eſt, ꝙ incautum fuerit p̄termiſſum. in iudicio ſecus eſt: quia ſi ſine litis conteſtatione proceſſum eſt vſq; ad concluſionem litis: conteſtatio ſubſequens non firmaret inutiliter retro geſta, vt s̄. de accu. c. qualiter, & qñ. & l. prolatā.
7 C. de ſen. rōnem drīæ per teipſum cogita. ¶ Octauò no. † ꝙ valet collatio ordinis ſacerdotalis, ēt ſi non collatis inferioribus ordinibus recepiſſet: ſecus ſi aliquem. vt in iſto tex. ubi tm̄ erat incertum de ordine diaconatus. repetam. j̄. ¶Nonò no. ꝙ iſte receperat inferiores ordines intra annos diſcretionis: licèt ergo ſacri ordines non ſint, niſi in ætate legitima, cōferendi. de qua in cle. gn̄alem. de ęta. & qua. tñ collati minus idoneo tp̄e habent effectum, & contrahitur matrimoniū ſpirituale: ſecus in carnali[niſi malitia.] &c. de quo per Io. And.
8 s̄. de ſpō. c. tuæ. ¶Quærit gl. 2. † utrū iſte ordinatus ad ſacros intra annos diſcretionis continere cogatur, cum uenerit ad ętatem legitimam. gl. 2. tenet (titubando tñ) ꝙ continere cogatur, poſtquam non contradixit, antequam ordinaretur. Alii dicunt, ꝙ non cogatur, & contrahere poſſit, ſi contradicat ante 14. annum. & hoc tenet Ho. & Inn. s̄. de temp. ord. c. vel non eſt compos. ubi dicit, ꝙ ſatis eſt, ordinatum infra pubertatem contradicere ante pubertatem, & perſeuerare vſq; ad finē pubertatis in cōtradictione: vel cōtradicere ſtatim in fi. 14.

fin. 14. anni. i. intra triduū. de regu. c. ad nr̄am. & rō eſt ſcd̄m In. qa cū expreſsè ꝑ votum continentiæ ſe non poſsit aſtringere ante pubertatē. 20.q.j.c.j. multò minus tacitè per ſuſceptionem ordinis. nec putat, ꝙ finita pubertate ſit neceſſe illū interrogari: ſicut dr̄ de ingreſſo in religionē. de reg. iur. c.j. rō drīæ eſt, qa ordinatus (q̄uis minor) hēt characterē de facili: ergo tacitè inducitur votū ordini annexū. ſed ꝓfeſſus añ 14. annū non eſt monachus. & iō reqritur expreſſus conſenſus, vel ratificatio æquipollens. Sed Ho. nō placet hæc rō diuerſitatis: cū utrunq;, & expreſsè, & tacitè ratificetur. de reg. c. pe. li. 6. & qd̄ ibi per Io. An. & de hoc. j.q.j.c. pueri. ¶Scd̄ò q̄rō.
9 † vtrùm conferatur ordo ſacerdotalis, ſi alii ordines non præcedunt. gl. ut dixi, dicit, ꝙ ſic, p̄ter ordinem ep̄alem: qui non recipitur, ſi ſacerdotium non præcedit. & hoc tenet Inno. & reddit rōnem. nam tp̄e Apoſtolorum in primitiua Eccleſia non erant minores ordines: Eccleſia.n. ipſos primò cōſtituit 22. di. §.j. & tñ ipſi Apoſtoli fuerūt ſacerdotes. ea. di. de hoc ēt no. 11. diſt. c. ſicut. ei autem, quod dicit gl. ꝙ ep̄alem ordinem non recipit non ſacerdos, contradicit Bar. Brix. 52. diſt. c. ſolicitudo. nec contradicit Decre. ex literis. alle. in glo. quia non loquitur de ordine, ſed de executione. & hoc placet Ioā. An. & ita dicit, & no. hic.

ADDITIO.

a ¶ Credulitas. Maximè à perſonis fide dignis. vide Bar. in l. de pupillo. §. ſi quis ipſi. de op. no. nu n. Alex. in § tormenta. ff. de qōnibus.

De eo, qui fur. ordi. ſuſcepit.

ORDINATVR quis quandoque per ſaltum. & hoc vidimus: quandoq; furtiuè. & de hoc ſubiicit. facit ad materiam 66. diſt. c. Salonitanæ. & 9.q.2.c. Lugdun.

SVMMAE.

1 *Ep̄s an poſſit diſpenſare in ordinibus ſuſceptis furtiuè.*
2 *Superior qñ prohibet aliquid ſub pœna excōicationis, contrafaciens ipſo facto eſt excommunicatus.*
3 *Ep̄s, ſi excōicat oēs, qui elegerint: an electio celebrata contra mandatum epiſcopi, dicatur facta ab excōicatis.*
4 *Excommunicatus poteſt ingredi religionem: & matrimonium contrahere.*
5 *Ingreſſus religionis non tollit irregularitatem, quæ prouenit, ratione criminis.*

VEniens. Qui furtiuè recepit ordines, ſi contra hoc facientes excō municatio lata erat ſine diſpenſatione Papæ: in ſic ſuſcepto miniſtrare, vel ad ſuperiores aſcendere non poterit: ſed ſi excōicatio lata non erat, ep̄s, & abbas poterūt diſpenſare. h.d. totus titulus. & huius Decr. prima pars narrat factum. ſcd̄a ibi[vñ pōt.] rn̄ſio diſtinguens. ſcd̄m membrum diſtinctionis ibi[ſi verò cuius.] ſcd̄a diſtinctio ibi[alioqui.] ¶No.j. ꝙ hic rn̄detur, an iſte, q furtiuè ordinē diaconatus recepit, poſſit ad ſacerdotium promoueri. & diſtinguitur, ut in
1 tex. † In ſuſcepto aūt furtiuè, an poſſit ep̄s diſpenſare, ſentit hic Io. An. ꝙ ep̄s in furtiuè ſuſcepto non poſſit: in aliis prioribus non furtiuè ſuſceptis, poſſit: ita dicit ſuper verbo promoueri. Idem ſentit Ho. ut refert hic Io. An. ſuper gl. 3. dr̄.n.[cū furtiuè ordinato] ēt ſi excōicatio lata ſit Ro. Ec. de facili nō diſpenſat, niſi religionem ingrediatur. Aduerte tñ, quia Ioā. An. j̄. c. prox. ſuper gl. 2. aliter dicit. Refert.n. Inn. dicere in c. dilectus. de temp. or. ꝙ ep̄s ſimpliciter diſpenſare poſſit, ſm̄ Decre. proxi. Sed Ho. dicit, ꝙ quantùm ad minores, etiā furtiuè receptos, diſpenſent ep̄i. ad hoc facit qd̄ legitur & no. de biga. in c. 2. in ſacris uerò ita eſt interdicta diſpenſatio, ꝙ nec Papa diſpenſat de facili: niſi religionem ingrediatur, ut s̄. dixi. Tan. & Vin. dicunt, ꝙ ſi non fuit prohibitum ſub excōicatione, ne quis furtiuè ordinaretur: ep̄s diſpenſare poſſit cum eo in ſeculo remanente: aliàs non. & per hoc vr̄r innuere, ꝙ cum recipiente minores, & ſubdiaconatum eodem die poſſit epiſcopus diſpenſare. de recipiente duos ſacros eſt opi. ut in Spe. ti. 2. §. nunc oſtendendum. uer. 52. & 53. & §. nunc de ep̄orum. ver. prohibetur. ¶Diſtingue ergo de furtiuè ꝓmoto: ꝙ aut quæris, an poſſit miniſtrare in ordinibus prius non furtiuè receptis: & p̄t cum diſpenſatione ep̄i. aut in ſuſceptis furtiuè. & tunc aut erant minores. & idem, quia ep̄s diſpenſabit. aut ſacri: & tunc eſt opi. Hoſt. indiſtinctè tenet, ꝙ non diſpēſet alius, q̄ Papa, niſi religionem ingrediatur. Tan. & Vin. diſtinguunt: ꝙ aut prohibitus fuit ſub excōicatione. & ſit uera opi. Hoſt. ut tunc ſolus Papa diſpenſet. nam cum ordinatio fiat cum celebratione miſſæ inter epiſtolam, & euangelium, irregularis efficitur: quia cum celebrat ordinatori: ideò ſolus Papa diſpenſat, ut s̄. ti. 2. c. clerici, & ita intelligitur Decre. vlti. j̄. eo. quia ibi recipit excōicatus. ſi autem ſine excōicatione: tunc poſſit epiſcopus diſpenſare in ordine furtiuè recepto. & hoc de ſecūdo membro de ordine furtiuè ſuſcepto. ¶Tertium membrum eſt, an qui aliquem ordinem furtiuè recepit, poſſit cum diſpenſatione epiſcopi ad alios promoueri: & tunc diſtinguitur, proceſſerit excommunicatio, uel non, ut in illo c. per quod puto, ꝙ uera ſit opi. Tan. & Vin. ꝙ in ſacro ordine furtiuè ſuſcepto diſpenſare poſſit epiſcopus. ſi enim diſpenſat, vt ad ſacerdotium tranſeat. ergo & in præcedenti malè ſuſcepto vr̄ diſpenſatio conceſſa. ut ſic cui conceditur conſequens, videatur conceſſum ēt antecedens: ſine quo ad conſequens perueniri perfectè non poſſet, vt l. 2. ff. de
2 iuriſd. om. iud. ¶Secundò no. † ꝙ quando ſuperior prohibet aliquid ſub pœna excommunicationis contrafaciens ipſo facto eſt excōicatus. quod eſt uerum, quando in ſententia hoc exprimitur: aliàs autem non eſſet ipſo facto excōicatus, ſed excommunicandus, ut s̄. de ſagit. c.j. & de loca. ca.j. ¶Tertiò no. ꝙ quando aliquid interdicitur ſub pœna cenſurę excom. cenſetur præcedere ipſum actum. ideò exercens talem actū dicitur exercere ipſum in excōicatione. & per hoc ſoluitur
3 qō Innoc. quærentis. † ſi epiſcopus excōicat oēs, qui elegerint: an electio celebrata contra mādatum ep̄i dicatur facta ab excōicatis: vr̄, ꝙ ſic. de quo per In. s̄. de ap. c. præ. requiſi-
4 ſti. & c. ad hoc. ¶Quartò † not. excōicatum poſſe ingredi religionem, ſicut ēt matrimonium contrahere. s̄. de eo, qui dux. in mat. c. ſignificaſti. ſimiliter & ordinem ſuſcipere, vt j̄. c. fin. ¶Quintò no. ꝙ iſte debet moneri ad ingreſſum religionis: non autem cogi. ſicut.n. nemo eſt cogendus ad fidem. 45. di. c. qui ſincera. ſic nec ad religionem, vel ad ſacerdotium. eſt enim hæc res uoti, nō præcepti. 32.q.j.c. integritas. hæc autē omnia, ex quo ſuſcepta ſunt, ſunt ſeruanda. 23.q.5.c. ad fidē. ſicut in ceteris obligationibus, quæ à principio ſunt uoluntariæ, ex poſt facto neceſſitatis, ut l. ſicut. de act. & ob. ¶Sextò
5 no. † ꝙ ingreſſus religionis non tollit irregularitatem, quæ ꝓuenit ratione criminis: præbet autem materiam diſpenſandi poſt laudabilem conuerſationem in monaſterio, etiam nulla pœna impoſita. quia pœnitentia relaxatur ingredienti monaſte. de uoto c. ſcripturæ. quis autem diſpenſare poſſit. hic dicit, ꝙ ep̄s, ad quem uerba, & Decre. iſta diriguntur. Sed in c. ulti. j̄. eo. innuit, ꝙ ſolus Papa, uel alius, de eius licentia: ſed ibi in ordine furtiuè, & in excōicatione recepto. hic uerò in tranſitu ad maiorem ordinem.

SVMMAE.

1 *Minores ordines poſſunt omnes conferri in uno die.*
2 *Receptio plurium ordinum ſimul intelligitur prohibita, niſi ſit permiſſa.*
3 *Abbas poteſt diſpenſare cum ingreſſo religionem in ordine prius furtiuè ſuſcepto.*
4 *Diſpenſatio pendet à voluntate mera ſuperioris.*

CVm H. Summatũ est s̃.c.prox.narrat factum.2.distinguẽdo rñdet ibi [si verò.] ¶ No.j. †q oẽs minores ordines pũt cõferri eodẽ die.& dicunt hic Vin.& Tan.hoc maximè verũ in diebus deputatis ad ordinationes:in aliis sufficiat duos cõcedere.de quo in c.1.& 3.de tẽp.or. ¶ Scdò no.q eadẽ die non licet recipere subdiaconatum,& minores ordines.acolitatum aũt,& subdiaconatũ an recipere licuisset.dicit Ho.q non tũ excederet.† Receptio.n.plurium ordinũ simul,intelligitur p hibita,nisi sit pmissa,vt hic,& j̃.c.prox.& de temp.or.c.dilectus.& de transla.c.2.§.sed neq;. ¶ Scdò no. † q cũ ingresso religionem in ordine furtiuè prius suscepto pt abbas dispensare.& intelligũt Vin.& Tan.ab.propriè.Ala.exponit.i.ep̃m.simi.s̃.de iud.c.cãm.vel habebat iste abbas priuilegium ordinandi monachos suos:vel requiritur in dispensatione ep̃i cõsensus abbatis.In.hic dicit,& placet Ho.q abbatibus, & minoribus plátis ab ep̃is oi casu dispensatio est ꝓhibita,vbi nõ apparet manifestè permissa.nã grauiora tenentur referre. de of.arch.c.j.& c.ad hæc.de of.archipre.c.fi.& j̃.ti.j. c.accedẽbus.Idẽ no.Io.An.s̃.de postu.præla.c.vlt.ad fi.magnę glo.& p hoc sit rñsum ad oia iura,quæ illos dispensare pnittunt. & de hoc in Spe.eo.ti.§.sunt quoq;.in fi.& §.videndũ. ver.quid si collatio.dicit Inn.quosdã dicere, q Capitulũ dispensat. ar. de preb.c.cum non ignores.& de simo.c.ex insinuatione.16. q.1.ecclesia.vbi de hoc.Sed dicit Innocẽ.se non videre,quomodo illa c.pro eis faciant. ¶ Vltimò no.† quòd dispensatio pendet à volũtate mera superioris:vt patet hic,dum dicit[si voluerit] &c. non ergo cogitur superior dispensare. facit. 1. q.4.notandum &c.

SVMMAE.

1 *Ordinatus à non suo episcopo,est suspensus.*
2 *Sententia excommunicationis generalis contra transgressores canonum uelet.*
3 *Excommunicatus recipit ordinem.*
4 *Dispensare an possit alius, q̃ Papa, in executione ordinum indebitè susceptorum.*
5 *Aliquis longo tempore gessit omnia,tanquam ordinatus:obiicitur sibi modò,q est ordinatus à non suo episcopo. uel extra tempora: vel minus canonicè:an debeat ipse probare legitimam ordinationẽ de se factam.& nu.6.*

INnotuit, Summatũ est. s̃.c.1. Nota primò, quòd isti clerici de vna diœcesi ꝓ suscipiendis ordinibus ad aliam accesserunt. ex quo colligit Inno.† q ordinatus à non suo ep̃o est suspensus.a sed forte isti accesserunt de licentia sui ep̃i.facit.j̃.de tẽp.ord.c.nullus.& per totum.lib.6. ¶ Secundò no.† q valet excommunicationis snia generalis contra transgressores canonum.concor.j̃.de consti.c.1.li.6.põt ergo ep̃s à iure prohibita roborare per adiectionẽ pęnarum.vt not.Ho.& dixi. s̃.de vsur.c. cum tu.Sed dices,nonne episcopus est in culpa, eidem duos sacros ordines conferendo.videtur, q sic. quia in facto proprio non debet ignorare.dic, q est excusatus propter probabilem ignorantiam,quæ resultat ex multitudine agendorũ, vt not.Barto.in l.non fatetur. ff.de confess. & ideo per totum istum tit.nihil dicitur de culpa episcopi conferentis: sed furtiuè suscipientis,ad denotandum, quòd in conferente probabilis ignorantia excusetur,vt cap. apostolicæ.de cle.ex.min. ¶ Tertiò no.† q excommunicatus recipit ordinem.& vt suscipitur ordo:ita & matrimoninm contrahi potest; vt patet de eo,qui duxit in ma.c.significasti. ¶ Quartò no.† q in executione ordinum susceptorum indebitè, & in excommunicatione non dispensat alius,quàm Papa.Sed si indebitè, & non in excommunicatione,dispensat episcopus:ratio, quia ibi cõtrahitur irregularitas:hic non, vt sentit hic Io.An.super vltima glo. ¶ † Quæro,aliquis longo tempore gessit omnia,tanquam ordinatus:obijcitur modò sibi, quòd ipse est ordinatus à non suo episcopo:vel extra tempora,vel aliàs minus canonicè:quero,an debeat ipse probare legitimam ordinationem de se factam.quidam,q nõ; quia ex quo pro tali se gessit diu,præsumitur ordinatus.ad hoc de presby.non bap.ca. fi.in fi.& de præsum.c.fi.& de iud.c.cũ deputati.pterea sufficit, q sic agat,& cõtrahat: & q ab ep̃o,& vicinis talis sit.'& fuerit reputatus.ff.ad macedo.l.3.j.rñso.de sen.ex.c.in p̃sentia.alij dicunt,q si ep̃s refert ei de hoc quæstionẽ, debet ipsi de sua ordinatione ostẽdere:aliàs ĩterdicẽt ei executionẽ.ar. no.in c.1.de reg.iur.li.6.& c.ordinarij.de of.ord.li.6.præteri ta tũ gesta dẽt ep̃s sub dissimulatione transire.ar.de consec. ec.vel alta.c.aqua.Host.has opi. cõcor. vt in facto de recenti standũ sit huic secũdæ opi.vt ille,q dicit se ordinatũ, debeat hoc ꝓbare.in ordinatione,quæ dr̃ antiqua;& in qua antiquo tpe sic se gessit,standum sit primę opi.vt ordinatus præsumatur.& hæc opi.continet æquitatẽ secundùm eum. Aduerte in similibus casibus, cum refertur quæstio alicui de qualitate extrinseca inhærẽte personę(puta q non sit maritus : q non sit tabellio : q nõ sit plátus) cõsueuit distingui: aut est q̃ cũ ep̃o,qui se asserit talem esse:& dẽt hoc ꝓbare;quia hæc qualitas extrinseca,& ex accidenti proueniens facto hominis nõ præsumitur,nisi probetur,vt c.si fortè.& ibi no. de elec.li.6. aut non est quæstio cũ ipso:sed inter alias personas(puta inter duos contrahentes de notariatu alterius: vel de sententia lata per iudicem vt legatum:vel vt iudicem, vt inter asserentem se legitimum filium,& alium hoc negantẽ) & in istis exẽplis,& simi. sufficit probare illum, qui actum gessit,fuisse in quasi possessione : ex qua præsumitur fuisse talem, vt nota. Inno.in c.uenions.de verbo.signifi.& c.illud.de prælump.hic no.sed in ordinato,etiã si quæstio est cum eo,vr̃ Ho.q si longo tpe gessit se pro ordinato,& pro tali habitus est , & fuerit hõ notus,bonæ famæ,p̃sumatur ordinatus. & hoc tenet Inn. ẽt si constaret ab alieno ep̃o ordinatus, postquam suus ep̃s admisit eum in ordine suo.& ratio est secundùm eum, quare sufficiat,q pro tali fuerit habitus;quia cũ hoc in pcm̃ suũ,& non in alienum periculum vergat, minus exactæ probationes requiruntur,vt no.s̃.de cleri.pere.c.j.& pro ista opi.facit l.4.ff.de acq.hære.& l.si filius.C.de pot.hær.& facit quod no. Io.An.de accu.c.super his.in gl.ad excipiendum. uer.si autẽ. ¶ Secundò quærit Io.And. † an in aliis præsumantur omnia solemniter acta.& distingue,q aut loquimur in his, quæ geruntur ratione publici officii. aut in his, quæ geruntur extra iudicium inter partes.si loquimur de his,q̃ aguntur rõne publici officii:& tunc aut est q̃ de fundamento:aut nõ de fundamento,sed de aliis,quæ emergunt.Si de fundamẽto: & tũc aut gesta sunt ab eo, cuius iurisdictio non est fundata de iure communi:& tunc si negetur iurisdictio talis, an præsumatur.distinguit Inno.an sit processum contra p̃ũtem:& præsumatur;quia imputetur;quia nõ opposuit. Aut contra absentem,qui nunq̃ in iudicio fuit:& non p̃sumitur : licèt quidã ẽt in hoc contra.Ego non credo,q taciturnitas partium firmet iudicium asserentis se delegatum: si iurisdictio eius aliter nõ apparet.& p hoc dicit gl.in c.cum in iure.de offi.dele. q illo, qui meruit sententiam à iudice delegato:dẽt ita bene custodire delegationem,sicut & ipsam snìam : vt si contra iurisdictionem diu post sententiam opponatur,possit de ea docere. dic ut dixi in d.c.cum in iure.& s̃.de crim.fal.c.super eo. alio uerò casu cũ non est q̃ de fundamento , sed de processu ordinis iudiciarii:& tunc an præsumatur,vel non de his , quæ p iudicẽ gesta sunt,& in iudicio.dic ut no.s̃.de prob. c.qm̃ contra.& de re iud.c.sicut.super 4.gl.per Io.An. & c.in p̃ntia.de renũ.illa aũt,q̃ gerit iudex extra iudiciũ , si ad suum spectãt officium,p̃sumuntur solẽniter acta,sedm eũ.& prædicta hñt locum in his;quę in iudicio aguntur cum parte , iudice mediante . quædam uerò sunt in iudiciis arbitrio iudicis reseruata.

uata:in istis dicit In.q p̃sumitur ꝓ iudice: nisi ꝓbetur cõtrariũ,vt in dilationib.& si.pt tũ ꝓbari cõtrariũ, & à suo iniquo arbitrio appellari.facit qd no.s̃.de acc.c.super his. & qd no. In.in c.fi.s̃.de fer.q̃dã verò veniunt expedienda iudicis offo: vt in fructibus:in expen.& si.& in istis,q rectè fecerit,p̃sumitur ꝓ iudice:licèt parũ,sedm eũ. de solẽnitate verò in cõractibus,& aliis extra iudicialibus adhibẽda,an p̃sumatur. dic vt no.Bar.in l.sciendũ.de verb.ob.In electionibus(si negatur formã fore seruatã)an opponenti incũbat,ꝓbatio:an verò neganti.dicit hic In.q ipsi neganti:qa p̃sumitur forma seruata, nisi cõtrariũ ꝓbetur.ex theorica tũ Doc. iuris ciuilis colligit oppositũ:dicunt.n.q solẽnitas extrinseca, vt auct.tuto.vel q minor iurauerit in cõtractu,& si.nõ p̃sumitur,nisi ꝓbetur,vt l.sciendũ.de ver.obl.plenè p Bar.Sed posset dici, q ex dictis ibi sit verũ illud dcm̃ In. qn̄.n.verbũ pt includere solẽnitatẽ, & nõ includere:si actus geritur à perito,& cũ maturitate,p̃sumit̃ ritè gestus:aliàs nõ,vt no.in l.j.C.de vsur.ad vnũ dictũ Inn.hic est aduertendũ,q ubicunq; dixi solẽnitatẽ p̃sumi,est verũ,nisi de contrario doceatur:pt.n.probari contra pręsumptionem instr̃i,ẽt per pauciores testes,q̃ posset probari contra eius tenorem,iuxta no.in c.cum Ioannes.de fi. inst.& ita dicit gl.sing.in l.iur.gen.§.q̃ forè.ff.de pac.& sentit hic Inno. qui dicit, q contra istam solemnitatem à iure præsumptam de facili probatur contrarium.

ADDITIO.

a ¶ Est suspensus.Indignè ordinatus in usu, siue in actu ordinis, aut officii sui an peccet mortaliter.uide Io.de Turre Cre.in c. tales. 23. dist.& ibi alias plures quæstiones.

De excess. præla.

SVPRA in pluribus rubricis ostensum est de delictis subditorum: q̃ interdum committuntur in prælatos: interdum aliàs iura offendendo.ne prælatis exinde aliqua elatio ꝓueniat: submittit de ipsorũ excessibus,sedm Got.vel sedm Ho.viso de spãlibus delictis p̃latorũ, & subditorũ:nunc de his gñalem rubricã subnectit : nõ hr̃ hæc generalis materia in Decre.repetitur in 6. & cle.congruit de vi. & ho.cle.c.ut clericorum.§.prælati.

SVMMAE.

1 *Eps debet clericos appellare suos filios,siue fratres.*
2 *Subditi non sunt aggrauandi exactionibus,& tallijs.*
3 *Superiores non debent subditos indebitè aggrauare : imò protegere.*
4 *Prælatus sine iudicio Capituli subditos non suspendit.*
5 *Prælati non debent alios excõicare sine iuris ordine.*
6 *Episcopus an possit excommunicare, vel suspendere sine consensu Capituli.*
7 *Monitio an debeat præcedere sententiam suspen. sicut & sententiam excommuni.*

PEruenit, Monet prælatos,vt abstineant à grauaminibus subditorũ: & cõminatur pœnã contrafacientibus. sedã ibi[scituri.] ¶ Not.primò, † q ep̃s dẽt clericos appellare suos filios,siue fratres.de hoc.s̃.de cri.fal.c.q̃ graue. ¶ Scdò no.† q exactionibus,& talliis non sunt subditi aggrauandi:& semper prima facie præsumuntur illicitæ:nisi à iure,consuetudine, vel statuto ab illo,qui hoc possit,probentur esse concessæ. 10. q.2. c.quia.9.q.3.c.conquestus.secundùm Inn.& Host. moderatum aũt auxilium cum charitate petere possunt . de cen.c.cũ Apostolus.& uide circa id,quod no.Inn.de immu. ec.c.quia plerique.& de iure pat.c.præterea.2. & C.noua uecti.per totum. ¶ Tertiò not.† q superiores non debent subditos indebitè aggrauare: imò ipsos tenentur protegere ab iniuriis ab aliis irrogatis,iuxta no.per Inn.de appel.c.dilectis.& de iure iur.c.sicut.quem enim defendere teneor,impugnare nõ possum.de na.ex lib.ven.c.vno.& l.frater à fratre.de cond.inde. ¶ Quartò no.† q prælatus sine iudicio Capituli subditos nõ suspendit: eps enim , & Capitulum faciunt vnum corpus : in quo episcopus est tanquam caput: & canonici tanquam mẽbra.habet ergo eps vocem in Capitulo,vt prælatus.qñq; habet vocem,tanquam canonicus : & hoc de consuetudine . & multum refert,hanc vocem habeat vt prælatus , an vt canonicus:nam si vt prælatus,unus sine reliquo nihil potest. & si discordent,episcopi est diffinitio,cui stabitur:nisi aliud ratio nabile obsistat. 12.di.c.non decet.& c.de his.& s̃.de præscri. c.cum non liceat.de his, quæ fi.à præ.c.nouit.& c.quanto.vbi verò vocem habet vt canonicus:non ep̃i, sed Capituli est diffinitio:& stabitur maiori,& saniori parti: nisi aliquod rõnabile obiiciatur,& probetur.de his,quæ fi.à ma.par.ca. cap.j. dr̃ia secunda habetur s̃.de concess.præben.c.postulasti.tertia differentia colligitur de appel. c.à collatis.quarta differentia est,quia secundo casu consideratur vox sua , vt canonici singularis.sed in primo casu,vt prælati , & auctorizabilis : vnde nihil potest Capitulum sine eius consensu: nec econuerso,& prælati est diffinitio.de tempo.or.c.si archiepiscopus. & hoc verum,q nihil potest,sede instituta:sede verò vacante potest aliqua.de quibus de ma.& obe.c.olim.& c.his quę.& de hęr. c.ad abolendam. ¶ Quintò no.† q prælati non debent alios excõicare sine iuris ordine:& contra ista,& alia grauamina, q̃ prælati inferunt subditis,prouidit Concilium Vien.eo.ti.c. frequens. ¶ Quæro † an eps possit excõicare, vel suspendere sine consensu Capituli.gl.4.hic dicit,q non, per hunc text. q hoc non probat:quia dicit [sine ordine iudiciario.] nõ dicit, sine consensu Capituli.Inn.distinguit, q aut loquimur in suspensione perpetua clericorum: vel perpetuo interdicto ecclesiarum:uel ad multum longum tps . & hæc non pt fieri sine consensu Capituli.de his,q̃ fi.à ma.par.Ca. c.q̃siuit . & qd no.circa hoc Io.An.de of.archi.c.ad hæc.in gl.qualia sunt.& de his,quæ fi.à præ.c.nouit.in fi. & hoc maximè,cum procedat contra absentẽ,& ex officio.de accu.c.qualiter. §.debet. Sed si in iudicio sit cõtumax:solus eps,& quilibet alius iudex prædicta facere pt.de of.delo.c.sanè.& excõicare.eo.tit.c.ex lr̃is.vbi ẽt subdelegatus excõicat. In suspensione ergo perpetua,cũ ordinariè actum est,requiritur iste consensus Capituli:sed ad tps modicum prelatus suspendit subditum suum . ¶ Sed op.& vr̃,q ẽt ad tps longum possit:quia hoc facit etiã delegatus eius.de exce.c.apostolicæ.dicit Inno. q delegatus perpetuò non suspendit sine consilio delegantis.de of.deleg. c.super debilitate.& 34.di.c.quorundam.& 50.di.c.studeat. & delegans eps tunc requiret consilium ep̃i.& hæc sunt vera de iure:sed nbi est consuetudo contraria,est seruanda : pt.n. eps ex consuetudine præscripta ista , & oẽm iurisdictionẽ sine consensu Capituli exercere:& ipsius snia est tenenda,& timenda.11.quæst.3.c.1.16.q.2.c.nisi.de sen.excommun.c.1. lib.6.& est casus in c.3.infra de consue.lib.6. ¶ Secundò quæro † vtrùm sniam suspensionis debeat pręcedere monitio, sicut & sniam excommunicationis.Inn.& Abb.credunt,quòd non:cum debeat ferri in delinquentem non contumacem.5. quæst.4.c.in loco.2.q.1.c.nemo.vbi ponitur excommunicatio pro suspensione.sicut enim alię pœnæ pro lata culpa , uel existente notoria imponuntur sine monitione , etiam pœnitenti,& correcto.ita & ista.patet.j̃.eo.c. quam sit.excommunicatio enim licèt sit medicinalis.suspensio tamen,& interdictum est pœna:& non est propriè medicina.2.q.1.c.multi.& hoc verum,quando pro crimine infligitur ista pœna suspensionis.Si autem pro contumacia:tũc præcedit monitio.& sic intelligitur de app.ca.reprehensibilis. sicut & cum fit missio in possessionẽ tędialem,ut lite non conte.c.qm̃.§.in aliis.hñt

tñ ista.ſ.excõicatio,ſuſpenſio,& interdictũ in his, quę hñr de ap.c.qñ.de ſen.ex.c.j.& ſtatutum.li.6. Cauſæ verò cognitio ſemper requiritur:niſi cum culpa,vel delictum ſit coram iudice,ſcdm eum hic.& de exce.c.apoſtolicæ.ar.contra.45.di. c.1.& ff.de pœ.l.moris.& 35.di.c.fi.

S V M M Æ.

1 *Eps iura inferioris prælati minuere non pōt: nec pōt dare uni eccleſiæ priuilegium in præiudicium alterius.*
2 *Et quid mortuo prælato.nu.3.*
3 *Eps qñ iniuſtè opprimit eccleſias inferiores,& prælatos,habetur recurſus ad archiepiſcopum.*

AD hæc qui, Eps eccleſias ſubiectas archidiaconis ab eis liberare non pt.h.d.ponit culpam epi:contra quã
1 ſcdò dat iudicẽ, ibi[mandamus.]¶No.primò,†ꝙ eps iura inferioris prelati minuere nõ pt:nec in ipſorum piudiciũ eccleſiam liberare.vnde non pōt dare vni eccleſiæ priuilegium in alterius præiudicium,vt in gl.j.& de reli.do.c.conſtitutus. ſimiliter dr de legato ad epm.de confir.vti.vel inuti.cap.fina.
2 ¶Secũdò no.†ꝙ cum eps iniuſtè opprimit inferiores eccleſias,& prælatos,hr recurſus ad archiepm: ad quem ſpectat hæc correctio.de inſti.c.3.de cen.c.Romana. li.6.facit quod de iure archiepi in ſuffraganeos no.in c.paſtoralis.de of.ord. ¶Tertiò no.ꝙ de cõſuetudine qritur ſeruitium in eccleſijs, dicit gl.fi.qd intellige,ſi bonæ ſunt. 11. di. c. catholica.& de eo,qui mit.in poſſ.c.cum veniſſent.& plenè de cen.c.puenit.
3 ¶ Quærit glo.†nunquid mortuo archid. poſſet eps minuere iura archid.liberando clericos obligatos ad obſequia ipſi archidiaconatui:ita ꝙ preiudicet archidiacono futuro. arguit de pluribus iuribus, ꝙ ſic. & concludit contrarium.ſ.ꝙ non poſſit.quod eſt verum,ipſa dignitate manẽte:cuius iuribus, dum vacat,præiudicare non pōt.ne ſe.vac.per totũ.ipſam tñ dignitatem poſſet ſupprimere.& quare magis ſupprimere,q̃ eius iura minuere.dic vt in cle.ſi vna.de reb.ecc.non alie.An verò ex cã poſſit fructus ad tempus retinere dignitatis vacãtis.remittit Inn.ad no.per eum.s̃.ut ec.benefi.c.vno.facit c.ĩ propter.de reſcri.li.6.

S V M M Æ.

1 *Archidiaconi non poſſunt ſe intrudere in eccleſia vacante ſibi ſubiecta.*
2 *Eps dēt ordinare eccleſias occupatas, vel malè ordinatas per inferiorem prælatum.*

ADaures, Archidiaconi eccleſias ſibi ſubiectas ad ſuum vſum retinere non poſſunt.& prima narrat. ſcda prouidet.ibi[mandamus.]¶No.primò,†ꝙ archidiaconi non pñt
1 ſe intrudere in eccleſia vacante ſibi ſubiecta: ſed cauſa cuſtodiæ pñt,ſecundùm gl.quod intellige de licentia ſuperioris,ſecundùm Ho.q remittit de ſi.c.ſicut nobis.& eſt verum, quod dr in iſto c.ꝙ archi.talem occupare non pñt: niſi ſufficiẽtem diſpõnem oſtendant.de fil.presby.ca.ex tua.& dicit hic Ho. ꝙ in his,in quibus ex officio procedit epiſcopus, non habet neceſſe libellum offerre.remittit de ſimo.c.licèt. ¶ Scdò not.
2 †ꝙ eccleſias occupatas,vel malè ordinatas per inferiorẽ prelatũ dēt ipſe eps ordinare.dicit In.ꝙ vr incongruum,ꝙ caſſata mala ordinatione,ſuperior ordinet eccleſiã:& nõ is, cuius ordinatio eſt caſſata.ar.j.e.c.iter.ĩ fi. ipſe tñ hoc nõ putat ue rum:niſi in caſibus,in quibus hoc eſt expreſſum in iure: uel niſi iudex in penã delinquentis hoc ſibi retineat:nec tũc poſſet,qñ alius eſſet me dius,ad quem hoc ius diceretur deuolutum: ius.n.ad alium deuolutum ſibi retinere non poſſet. & addo quod no.de poſtu.c.bonæ.2.de ſupplen. negli. præla.c. 2.de offi.ordi.c.cum uos.

S V M M Æ.

1 *Sodomitæ,ſi clerici ſunt,deponuntur:& in monaſteria detrudũtur:ſi laici,excommunicantur.& nu.4.*
2 *Pctã notoria,& ſingulorum de populo Deus punit in uniuerſos.*
3 *Vicinus punitur ex vicinitate peccatorum.*

CLerici, †Sodomitæ,ſi clerici ſunt,deponuntur: & in monaſteria detruduntur:ſi laici,excõicant.ſcda ibi[ſi laici.]¶No.
1 j.ꝙ Deus iraſcitur ex pctõ tam enormi:pp quas verò cauſas iraſcat Deus,& qbus offendatur:vide p Hier. 2.ſup Abacuc.
2 lib.2. ¶Scdò no.†ꝙ pctã notoria.& ſingulorum de populo Deus punit in uniuerſo. & non ſolùm delinquentem: ſed ciuitates igne cõdẽnat,& ẽt cõuicinos.facit ad materiã c.dilectus. de ſimon.an ex delictis ſingulorũ infantes,mulieres,& alij,q nõ peccauerũt,veniant puniendi.hic eſt caſus, ꝙ ſic.& vide no.p In.in c.graue.de ſen.ex.& de iſta cõbuſtione iſtarũ ciuitatũ uide Gen.19.¶Tertiò no.ꝙ dicit gl.3. ꝙ tres ex ꝓ
3 prio:duæ alieno,& proprio delicto ſunt igne combuſtæ. †ex vicinitate ergo peccatorum punitur uicinus: ſicut ex bonita te conſequitur priuilegiũ,vt l.non tñ.ff.de excu.tu.¶Quar-
4 tò no.†ꝙ alia eſt pœna laici:alia clerici. Sodomitæ clerici tales deiiciuntur à clero.i.degradantur:vel beneficiis priuant. & hoc de clericis ſecularibus.regulares verò ad agendã pœnitentiam in monaſterium detruduntur. & de religioſis intellig̃tur iſte ver.vel ad agendam pñam, &c. ſimilis diſtinctio s̃.de cle.ex.mi.c.poſtulaſti.laici uerò debent excõicari, & à cœtu fidelium fieri penitus alieni,ſ.per decapitationẽ, ut dicit Gul.tales.n.debent gladio vltore puniri,vt dicit l.cum vir nubit in fœminam.C.de adul.

S V M M Æ.

1 *Priuilegia,& immunitates monaſterijs conceſſa, non ſunt per epiſcopum violanda.*
2 *Inferior pt reſiſtere ſuperiori in eo,quod aggrauat eum contra iura.*

SAnè, No.j.†ꝙ priuilegia, & immunitates monaſteriis cõcẽſſa,nõ ſunt p epm violanda. & intellige priuilegia, & libertates conceſſas à canone.
1 10.q.3.c.quia cognouimus.vel per ſpãlia priuilegia, vel p re ſcriptum.de quo remittit Ho.de excep.c.cum vene. §.pen.&
2 de reſcrip.ca.cum olim. ¶Scdò no.†ꝙ in eo,ꝙ ſuperior aggrauat ſubditum contra iura,pōt ſibi reſiſti. a nec eidem eſt
a parendum.de hoc dixi.s̃.de æta.& qua.c.ad aures. ſiue ca.cũ bonæ.& aduerte,quia tex.dicit, ꝙ pōt denegare,auctoritate apoſtolica.quaſi uelit,ꝙ aliàs non poſſet iure ſuo. Sed c.quia cognouimus. 10.q.3.vr velle,ꝙ auct.ſua poſſit denegare. dicit Goff.ꝙ ut liberius deneget,cõceditur,ꝙ auct. apoſtolica hoc faciat.11.di.c.quis neſciat.vel ſcdm eum.c. qa. loquitur, cum quis exigit id,in cuius poſſeſsione non erat: hic exactor erat in poſſeſsione,vel quaſi:qua, lite pen.priuari nõ debuit: vñ hic fuit neceſſaria Papæ auct.ibi non, ſcdm Io.An. & circa prædicta uide,quod no.de cen.c.uen.per Inn.

ADDITIO.

a ¶ Superiori grauanti ſubditum contra iura poteſt reſiſti. nec eidem eſt parendum l.nec magiſtratib.ff.de iniu.Sal.in l.j.in fi.C.unde vi.Ia.Reb. in c.ſanè.de eo,qui fur.or.ſusc.

S V M M Æ.

1 *Vicarij ſunt obligati principalibus prælatis fide,& iuramento.*
2 *Pœna,quæ imponatur interuertentibus poſſeſsionem beneficij.*

ILud. Ponit pœnam vicariorum, qui ad uendicandas prælaturas ſe erigunt contra prælatos. vnde dicit Innocen. hic notandam pœnam illorum, qui in beneficiis ſibi mutant cauſam poſſeſsionum:qd etiam in priuatorum rebus eſt prohibitum, ut l. malè agit.

C.de præſcr.30.an.& c.cũ nemo.C.de acq.poſſ. & c.ſi diligẽti.s̃.de preſcr.& quod hic no.Goff.de vicario,qui interuertit poſſeſ.vide per Io.And.de reſti.ſpo.in c.olim.ſup prima glo. ¶Scdò no. †ꝙ vicarij ſunt obligati principalibus prelatis fide,& iuro. iurant. n. fidem ſeruare.s̃. de of.vic.c.prouideas, vel ſoluere penſionem.de iureiu.c.querelam. Et aduerte, qa innuit tex.ꝙ clerici ſint iuro aſcripti ad homagiũ, contra ca. indignum.de reg.iu.Sed intellige illud de homagio, qd præſtatur à laico: niſi feudum ad modum laici reciperent. s̃. de
2 ma.& obe.c.ſolitæ.¶Tertiò no. †pœnam,q̃ imponitur iſtis, qui interuertunt poſſe. beneficii. non. n.ſunt ad beneficia de cætero admittendi in eodem epatu:nec etiam in alio.de iure iur.c.tua.& c.querelã.& de fideiuſ.cap.peruenit. ſcdm Tan. Vin.& Ho.ſunt.n.tanquam falſarii puniendi, vt dicit gl. & s̃. de non or.mi.c.j.vnde inhabiles ſunt ad beneficia, & etiã pteritis ſpoliandi.

S V M M Æ.

1 *Snia lata contra uerba legis,ſiue conſtõnis,eſt ipſo iure nulla.& ꝙ ſi venit contra id,quod tacitè uenit ex mente legis,valet.*
2 *Snia,q̃ reducenda eſt ad arbitriũ boni uiri,rõne iniuſti arbitrij, nõ pt de nullitate relargui,ſed bene de iniquitate.*
3 *Prælatus in uiſitatione quot perſonas debeat ſecum ducere.*

CVm ad quorundam. ¶No.j.ꝙ dicit[numerũ euectionũ, & pſonarum cõſtitutũ in Cõcilio Latera.] & tñ de numero pſonarũ nihil dr.ſed dic,ꝙ illud,qd venit ex mẽte conſtõnis,perinde eſt,ac ſi eſſet verbis expreſſum,ut l.rei.q̃ eſt 5.§. verbum ex legib. ff.de uer.ſig.,p expreſſo.n.hr,quod tacitè cautum reperitur,
1 vt l.his ſolis.C.de reuo.do.†Aduertendum tñ,ꝙ ſnia lata cõtra verba legis,ſiue cõſtõnis reddit ipſam ipſo iure nullã, ut c.j.s̃.de re iud.& l.j.C.qñ prouo.non eſt neceſ.Sed lata cõtra illud,qd tacitè venit ex mente legis,valet:licèt poſſit reſcindi remedio app.qd ergo in iſto c.dr de ſniæ nullitate, eſt reſtringendum ad numerum euectionum,nõ pſonarum: quia numerus perſonarũ venit tacitè,& ad arbitrium iudicis. Nã tunc demum ſnia eſt nulla,cũ in ea exprimitur numerus: qd pateret euidenter notoriũ.ar.ff.q ſatiſ.co. l. ſi uerò.§.q ,p rei qualitate.& de fil.presb.c.qñ.& circa id, qd venit tacitè,vel expreſsè ex mente conſtõnis quò ad efficaciam ſniæ contra eam latæ:vide qd no.Cy.in l.j.C.de erro.cal.& in reg. contra
2 legẽ.de reg.iu.li.6.Et no.†ꝙ ſnia,q̃ reducenda eſt ad arbitriũ boni viri,rõne iniuſti arbitrii, non pt de nullitate redargui: ſed bene de iniquitate.qd eſt no. ¶Sed circa hoc incidenter qritur:cum numerus perſonarum non ſit expreſſus in Con-
3 cilio Latera. † qro quot perſonas dēt ſecum ducere prelatus in viſitatione. an erit maior numero euectionũ taxato in d. c.cum apoſtolus.vel erit ęqualis?dicunt quidã,ꝙ quantus eſt taxatus ibi numerus euectionũ:tantus intelligitur,pter ſeſſores,numerus perſonarum: vt ſic quælibet euectio habeat ſuũ peditẽ:abſurdum.n.eſſet,ꝙ ſeſſores,maximè ſocii platorum, ſternerent equos ſuos. & hunc intellectum vr approbare ſtylus curiæ,quo ſæpè ſcribit pro nuncio ſuo recipiendo,cũ quatuor equitaturis,& octo perſonis. Alii dicunt numero euectionum,cuſtodẽ.ſed melius probat illa Decre. ꝙ ,p duobus vnum,ut ibi per Io.And.Hoſt.dicit hoc arbitrio boni iudicis dirimendum,conſideratis etiam conſuetudinibus regionũ, & cõſuetudinibus perſonarũ: vt ſic plures,vel pauciores concedantur.¶Opp.gl.dr hic, ꝙ ſententia lata contra concesſionem iſtam eſt nulla.contra de l.j.C.de oper.no.nunc.ubi uaet nunciatio,ſiue iure,ſiue iniuria opus fiat. Sol.dicunt qdã, ꝙ iſta ſententia teneret:ſed priuilegium huius iuris reddit ipſam nullam.& hoc tenet gl.idem Ala.& Tan.Goffr. hic,& in ſumma.de ſen.excom.ad fi.& Phy.hic,& de offi.dele. c. cum contingat.tenent,ꝙ de iure communi iſta ſententia ſit nulla. & hoc tenet curia,ſecundùm Bonag.in d.ca. cũ contingat.& hoc tenet Io.An.de ſen.exc.in c.peruenit.& e.tit.c.j.li.6.Vin. Inn.& Ho.hic dicunt hoc c.hre locum, cum exprimitur error in ſnia:vt ſi dicat eps[excõico te,quia me ad procu. non recipis cũ 50.equitaturis.]& hoc facit tex.iſte,dum dicit[& pro illis procu.]&c.& ibi[& ſi pp hoc.]&c. ¶Quærit Ioan. And.quid ſi ultra numerum ſuperueniunt hoſpites.dicit Ho. ꝙ ſi ſufficit eccleſia,tenetur ad hoſpitalitatẽ:aliàs debet epiſcopus prouidere,ꝙ vltra vires nõ grauetur eccleſia. ad hoc s̃.de cenſi.c.cum Apoſtolus.Ho.remittit ad ſummam.de off. archi.§.quod ſit eius officium.ver.quare autem. & de cen.§. qualiter.& per totum.

S V M M Æ.

1 *Sicut,dictio quid denotet.*
2 *Vnio epiſcopatuum ſpectat ad Papam.*
3 *Abbates non poſſunt eccleſias vnire, quantuncunque pleno iure ad eos ſpectent.*
4 *Eps an poſſit propria auctoritate reſcindere unionẽ, uel ſubiectionẽ eccleſiarum factam ab abbate.*
5 *Beneficia,quæ conſiſtunt intra diœceſim epi,non poſſunt vniri auctoritate epiſcopi.*
6 *Eps an poſſit unire beneficia ſuæ diœceſis,cuius collatio per eius negligentiam deuoluta eſt ad Papam.*

SIcut Abbas monaſterium ſuum alteri monaſterio ſubiicere, vel unire non pt ſine aucto. diœceſani,ẽt de metropolitani conſenſu. & primò po
nit quandam ſimilitudinem.ſcdò narrat factum:quod infirmari mãdat.ibi[cũ itaq;.]¶No.j.p iſtã dictionẽ,ſicut.& ſeq
1 tur[ita epi eſt.]&c.†ex hac.n.ſimilitudine vr dicẽdum, ꝙ eadem ſit ptãs epi in ſua diœce. q̃ Papæ in caſibus ſibi ſpãliter reſeruatis.Vin.dicit,ꝙ iſta non eſt p oĩa bona ſimilitudo: nã epus hoc facere non pt ſolus ſine conſenſu Capituli: ſed Papa caſus ſpãliter reſeruatos pt,de poteſtate abſoluta, ẽt ſine conſenſu Cardinalium:ſed non ita de ptãte ordinaria.de cõceſ.præb.c.propoſuit.ad quod uide quod no.in c.j. de cle.nõ
2 reſi.¶Scdò no.†ꝙ vnio epatuum ſpectat ad Papam:& ſic eſt de caſibus ſpãliter reſeruatis Papæ. alios enumerat hic gl. & ponit aliquos.& iidem uerſus hñr.s̃.de transla.c.j. & de offi. le.c.quò ad trãslationẽ.ibi videas.& p Ho.in ſum.de of.dele. §.qd pertinet.ver.illud quidẽ.& ſe.& Gul.in ſpe.ti.2.de leg. §.nunc oſtendendum. enumerauit 89. caſus ſpãliter reſeruatos Papę de vnione inferiorũ eccleſiarũ no.ne ſe.va.in c.vno. & vide quod no.Bar.in l.j.de leg.j.¶Tertiò no.hic In.& Ab.
3 †ꝙ quantuncunq; pleno iure ſpectent eccleſiæ ad abbates: non licet eis illas unire: vel vnã alteri ſubiicere: cum hoc ſit proprię eporum,vt hic remittit.de conſuetu.c.cũ dilectus.& qd no.Io.An.de don.ſup gl. ſed qualiter.& qd no. in clem.ſi vna.in uer.quĩta gl.de re.ec.nõ alie.& de ſta.mo.c. ne ĩ agro. §.ad hæc.& vtrũ epus ſine conſenſu rectoris eccleſiæ vniẽdæ poſſit facere talẽ vnionem.dic,vt in d.cle.ſi vna. in ver.quinta gl.de re.ec.nõ ali.& de ſta.mon. c. ne in agro.§.ad hæc.& vtrùm eps ſine conſenſu rectoris eccleſiæ vniendæ poſſit facere talẽ vnionẽ dic, ut d.cle.ſi vna. quare aũt abbati ſit talis vnio interdicta.dicit gl.3.quia iſta eſt alienatio,q̃ abbatibus intelligitur interdicta. vnde ſi res monaſterii ſine ipſius conſenſu alienari nõ pt:multò minus ipſum monaſteriũ.ſed talis ſubiectio,vel vnio,alienatio eſt.de his q̃ fi.à pl.c. tua. ¶Que
4 rit gl.pen.†vtrùm eps poſſit aucto.propria reſcindere vnionem,vel ſubiectionem talem: videtur ꝙ non. quia text.dicit [aucto.noſtra.] gl. tenet, ꝙ aucto.ſua poſſit.ad hoc s̃.de re. ec.non alie.c.epi. & de preca. c. 2.in fi.de don.c.2.in fi.Hoſt. remittit.de reſt.ſpo.c.olim.j.de ſuc.ab inte.c.fi. & ,p iſta opi. facit tex.dum dicit[ſicut iuſtum.]&c. per hoc.n. vr, ꝙ nihil concedat ſpãle.& eſt ſimile de õffi.ord.cap.licèt.& c.graue. ¶Opp.dr hic in fi.[nos quoque decernimus irritãdos.] &c.

vr̃.n.irritatio iniuriosa,non vocato abbate,vel archiepo confirmante,vt s̃.de ma.& obe.c.intra quatuor.nam archieps factũ posset defendere consuetudine,vel priuilegio. de offi. or. c.duo simul.So.dicit Ho.q̃ omissio huius citationis nõ reddit nullum factũ Papæ:q̃ non astringitur ad iuriũ obseruan-
5 tiam.de concess.præb.c.proposuit.¶Extra quæro. dr̃ hic,†q̃ aucto.archiepi non pnt vniri bnficia, q̃ cõsistunt intra diœc. epi.sed an vniri poterunt aucto.legati.vr̃,q̃ nõ:q̃ nõ pt iura vnius ecclesiæ alteri dare.de cõfir.vti.uel inut.c.fi.sed p vnio nẽ derogatur iuri epi,& ecclesiæ:q̃ vniendo subiicit.dicas, q̃ in hoc pt auctorizari:q̃ hẽt ordinariã in loco.de of.le.c.2.li. 6.& c.si abbatis.de elect.c.2.Et intellige hoc uerũ de vnione bnficiorũ,quorum hr̃et ptãtem cõferendi, vt sunt bnficia de uoluta.de pb.c.fi.& de of.le.c.j.li.6.& hoc tenet Spe. in tit.de le.§.nunc ostẽdẽdũ.& §.& puto.& idẽ ibi Io.An. in addi.Et ex his vr̃,q̃ nõ poterit vnire bnficia reseruata , vel vacãtia in curia.de ele.c.si eo tpe.li.6.& de pb.c.2.e.tit. contrariũ tn̄ est dicendũ,q̃ cõferre,& vnire sunt diuersa. licẽt ergo ,phibeatur ab vno,& nõ ab alio:nõ tn̄ poterit unire hospitalia:vel ec
6 clesiã hntẽ patronũ laicũ sine ipsius cõsensu.vt no. Pau.i cle. no in agro.§.ad hæc.de sta.mon.Itẽ nõ poterit alterare statũ ecclesiæ collegiatæ,cõstituendo ipsam regularẽ,si erat secularis:vel ecõuerso.& ita disputando tenuit D.Fed.licẽt aliter no.Ab.in c.pe. de of.le.¶Vlterius q̃ro. †vtrũ epus posit vni re beneficia suæ diœce.cuius collatio per eius negligentiam deuoluta est ad Papam.dic q̃ sic:quia vnio concernit ,pprietatem,non titulum.& licẽt epus perdiderit ius conferendi illa vice:non tamen ius vniendi.& hoc tenet hic doctor meus dominus Pe.qui istam materiam vnionis plenè prosequitur: vt hic per eum.

S V M M AE.

1 *Crimen graue censetur,de crimine gloriari.*
2 *Confessio quamuis de iure non noceat:tn̄,si nocet de facto,& quò ad infamiam facti,debet ille talis puniri.*
3 *Clericus debet suspendi ab officio,& beneficio,si ex cõfessione sui mali operis scandalum generatur.*
4 *Confessio immissa extra iudicium in criminibus, quem effectum producat.*

QVam sit graue. Clericus, q̃ de crimie publico gloriatur,pp scandalũ inde secutũ,ab officio, & bnficio suspenditur.primò ponit exordiũ . scdò narrat factum,ibi[accepimus.]tertiò dat iudicem, cui
1 duo mandat:ibi[ideoq;.]¶No.j. †q̃ graue crimen censetur de crie gloriari.vñ Sene.de quatuor uirtutibus.[Tã turpe tibi sit laudari à turpibus:quã si lauderis ob turpia.]& nõ solũ ista gloriatio reprobatur in clericis:sed ẽt in laicis.vñ psal. 51.[Quid gloriaris in malitia.]& Hie.9. [Non glorietur sapiens in sapientia sua:nec fortis in fortitudine sua: nec diues in diuitiis:sed i hoc glorietur,q̃ gloriatur scire,& nosse me.]
2 ¶Scdò no.†q̃ cõfessio q̃uis de iure nõ noceat:tn̄ si nocet de facto,& quò ad infamiam facti:dẽt ille talis puniri.¶Tertiò
3 no.†q̃ clericus dẽt suspendi ab officio,& bnficio,si ex cõfessione sui mali operis scandalũ generatur. & dicit hic Host.q̃ hæc Decre. ponit spãlẽ pœnã clerici de delicto publicè gloriantis:q̃ gloriatio , cũ sit graue crimen,vt in principio:& publicũ,& notoriũ, nõ dẽt esse impunitũ.de sen.exc.c.vt famæ. & sine accusatore.de accu.c.euidentia.& maximè,cũ alius in de dãnũ incurrit,pstertim circa mr̃imonium,ut hic. ¶Quar-
4 tò no. † effectũ,quẽ ,pducit confessio emissa extra iudiciũ in cribus.talis.n.cõfessio vtrùm sit efficax ad cõdemnationem, nihil dicit iste tex. q̃ iudex de adulterio cõdemnatus fuerit : de cujus viribus dic,vt in l.capite 5.ff.de adult.& l.quæro.de ædil.edi.Itẽ operatur talis confessio , q̃ non posit super illo crie indici purgatio cõfitenti[quia quod sua voce dilucidè.] &c.s̃.de prob.c.per tuas. Nec obst. q̃ infamato est purgatio indicenda:q̃a illud verum, qn̄ infamia insurgit aliter , quã p partis cõfessionem,scdm Phil.qd̃ not.illud aũt est certum,q̃ istius clerici confessio nõ nocet mulieri:licẽt.n.ipsi confitẽti præiudicet:non tn̄ socio cris,vt ca.veniens.s̃.de testi.& l.demum.§.fi.ff.de adul.& iõ uir iste cogitur hic uxorem recipere:quasi cõfessio uiri asserentis vxorem alterius cognouisse , non sufficiat ad separationẽ thori, si similiter hæc negat . secus autem si confitetur.vt s̃. de rap.c.pe.

S V M M AE.

1 *Creditur literis,& relationibus iudicum delegatorum.*
2 *Visitatores gñales pnt inquirere de criminibus eporum.*
3 *Infamatus de furto debet se purgare.*
4 *Obligare quis se potest ad pœnam mortis.*
5 *Suspendi an quis debeat pro furto.*
6 *Remissus ad curiam ratione delicti , non potest inde discedere sine licentia.*
7 *Dicens famulo suo iuulnerato[non reuertaris unquam ad domum, ni si aliquid sentiam.]si famulus illum occidit,an dñs teneatur .*
8 *eps potest creari,etiã non adeptus ordines inferiores:& recipit characterem.*

EX literis Epus, cuius auctoritate homicidiũ est cõmissum , ab altaris ministerio,& officio pontificali,& epatus administratione deponitur.primò narrat factũ : qd̃ scdò diffiniẽdo
1 committit,ibi[nos aũt.]¶Not.j. †q̃ creditur literis,& relationibus iudicum delegatorum.de quo s̃.de arbi. c.non sine. de procu.c.in nr̃a.& j̃.c.proxi.de accu.c.cum dilecti. cum si.
2 ¶Scdò no. †q̃ visitatores gñales possunt inquirere de crimi nibus eporum:sicut & inferiorum.sed in hoc est dr̃ia:q̃a episcopos repertos in cribus referunt:sed alios amouent.& qd̃ dr̃ de am tione huius epi, factum fuit ex illo spãli mandato scdo loco dr̃cto.facit s̃.de rescri.c.dilectus.j. & de re iud.c.
3 cum I.& A.¶Tert ò no.†q̃ infamatus de furto debet se purgare.iste.n.erat tantummò diffamatus : & famæ ,p sua innocentia obtulit purgationem.s.ferro candenti:& confidens in iustitia sua j erit,tentãs Deũ suũ.j̃.de pur.uul.c.j. ¶Quartò no.q̃ iste se obligauit,vt suspẽdio puniret,si deficeret in ,pbã
4 do.†& sic obligari pt qs ad pœnã mortis , contra l.liber hõ. ff.ad leg.Aqui.vbi dr̃,q̃ nemo est dñs membrorũ suorũ, vt l. pactũ inter hr̃des.ff.de pac.dic ut no.Cy.C.de requ.re.l.fi. &
5 in Decre.¶Quintò no.†q̃ ,p furto qs suspenditur.qd̃ est verum de iure Dig.si est famosus,ut l.capitalium.§.famosos.ff. de pœ.de iure verò Auth.non ur̃, q̃ ,p furto sit pœna mortis inferenda.vt in Auth.sed hodie.C.de ser.fug.de iure verò no uissimo.s.in libro feudorum.10.coll.vr̃, q̃ si quis subtraxerit quinq; sol.debeat furca suspendi,vt in 10.col. de pace iu.fir. §.si quis verò.Bar.in l.si dñium.ff.de fur.¶Sextò no.q̃ literę destinatæ ad Papã transmitti pnt per illum,contra quem inquiritur:& sic pt eẽ nũcius in re ,ppria.facit ad no.p Dy.in l. non est singulis.de reg.iu.& l.iustè.de acqu.poss.p Bar.¶Septimò no.q̃ iste epus asseruit se tradidisse lr̃as Papæ:Papa verò dicit se non uidisse.nõ dicit,q̃ non receperit ; quia qn̄que obliuio fallit eũ,sicut hoiem multis negotiis implicatũ, ut iu dicẽ,vt 24.di.c.præterea.& quod no.in l.j.ff.de confessis.vbi vide casus,in quibus in facto proprio est tolerabilis ignoran
6 tia.facit s̃.de re iud.c.olim. ¶Octauò no.†q̃ remissus ad curiã rõne delicti non pt inde discedere sine licentia : aliàs est in culpa.facit ad no.j̃.de pœ.c.calumniã.per Inn.& istius illicentiati recedentis sufficit requisitio in curia: ad hoc ut ibi nõ repertus cõtumax reputetur,ut hic.& facit quod no.Bar. in l.4.ubi oĩno vide.¶Nonò no.in uer.nos aũt. cõiũcto ver. q̃q̃ affirmet se uerbis talibus vsum,&c.q̃ per illa uerba iudicis[quãtus est clamor populi,oẽs dicũt.]&c.illa.n.verba hnt effectũ cuiusdã suggestionis cõsilii , uel aucto. ut dicit litera. licẽt

licẽt ergo verba expressè non indicẽt,siue sapiant mandatũ: tn̄ q̃q̃ue idem important , & effectum similem producunt, quo ad pœnã infligẽdã,vt hic.& ad hoc adde,quod no.Bar.
7 in l.si quis mihi bona.§.si quis.ff.de acqui.hære. † vbi tangit qõnẽ de facto illius nobilis , q̃ familiari suo verberato dixit [non reuertaris vnquã ad domum:nisi aliquid sentiam.] famulus tunc iuit,& illum occidit.ex quo homicidio dominus fuit decapitatus : tanquã ex illis verbis homicidiũ suo facto fuerit cõmissum.quia nihil refert verbis , aut signis intentio demonstretur,vt l.certum.si cer.pe.directè ergo, vel indirectè non debent clerici ostendere voluntatẽ suã in actu homicidij,si volũt vitare irregularitatẽ : de iure aut interrogati, q̃ sit pœna furis,homicidæ,sacrilegi,& si.an possint de iure rn̄dere.glo.2.hic tenet,q̃ sic.quod intellige,qn̄ crimen de proximo non imminet puniendũ.remittit Host.ad no.ne cle.vel mo.c.clericis.vbi per Io.An.super ver.officium. & de hoc in spec.de leg.§.iuxta.ver.quid si iudex.¶Decimò not.q̃ Papa declarat istum indignum altaris ministerio, ipso vlterius nõ citato.contra quod glo.no.q̃ &c.op.& bene soluit. loquitur .n.hic,cũ absens de contumacia, vel culpa no. alle. In.7.q.1. c.pntium.& qui fi.sint legi.c.cãm.& c.platũ.contraria loquũ tur,cum absens de culpa,vel contumacia non notatur: & est simile,quod not.de do.& contu.c.cum dilecti. ¶ Vndecimò no.q̃ ille,qui perdit executionem certi ordinis,sine quo non pt explicari alterius ordinis executio, dẽt ẽt illo alio priuari.& aduerte,quia non perdit alium ordinẽ, qui venit in con sequentiam primi ipso iure:sed debet cedere . ex quo patet, q̃ interim censetur epus,licẽt nò possit exercere,quæ exigũt officiũ missæ:iurisdictionẽ ergo interim poterit exercere , vt
8 s̃.de elec.c.transmissam.Et ex hoc conclude,†q̃ ẽt nõ adeptus ordines inferiores potest creari epus, & recipit characterẽ:licẽt non executionẽ,vt hic.& s̃. de cle. per sal.promo.c. 1.vbi dixi post gl.qui ergo suo delicto non pt exercere officiũ,dẽt perdere epatũ:secus si casu infirmitatis, vel alio: tũc .n.debet dari coadiutor.per quem aũt dabitur.dic vt j̃.de cleri.ęgro.c.vno.lib.6. ¶Duodecimò no. qn̄ aliquis deponitur in curia:an beneficia dicãtur ibi vacare.text. iste facit q̃ nõ: quia Papa mandat hic in fine per electionem canonicam ,p uideri.Sed Io.in Decr.innotuit.s̃.de elec.dicit,q̃ Capitulum non poterit eligere,nisi post receptas literas Papæ dictæ depositionis.& de ista materia, quando dicantur beneficia vacare in curia.dic vt in cle.1.j̃.vt lite pen.

S V M M AE.

1 *Petens beneficium,debet ostendere titulum auctorum.*
2 *Collatio beneficij potest spectare ad cantorem.*
3 *Collatio dignitatis facta indigno,non est ipso iure nulla.*
4 *Consuetudo reproba non excusat delinquentem.*
5 *Culpa magis punibilis est,cum peccatum,siue delictum defenditur.*
6 *Dignitates ecclesiasticæ non sunt personis famosis, & vilibus conferendæ.*
7 *Aleatores.& vsurarij dicuntur viles,& indignæ personæ.*
8 *Negatiua quòd possit probari.*
9 *Creditur depositionibus iudicum de his,quæ gesta sunt coram eis.*
10 *Crimen falsitatis per modum exceptionis probatum,venit puniendũ.*
11 *Collatio licẽt sit irritanda:tamen collator,ea non cassata , non potest aliam attentare.*
12 *Ius conferendi deuoluitur ad Papam,si propter culpam,siue delictũ priuatur collator iure conferendi.*
13 *Electio secunda quando valeat contra primam.*

INter dilectos, Ab obtinenda dignitate repellitur vsurarius, & publicus aleator.& sunt duæ partes. In prima factum decisè narratũ.In secunda ibi[nos igitur.]ipsius diffinitio.q̃ subdiuiditur in tres.In prima diffinit de Petro. In secũda de Bernardo. In tertia de cantore. secunda ibi[præterea.]ter-
tia ibi[quia verò.]¶No.primò,q̃ quandoque duo concurrunt in petitione vnius beneficij,& nituntur ex collatione eius asserentis se esse quolibet potiorem.de hoc plenè.s̃.de re scrip.c.mandatum.vbi an excipiendo vnus contra alium ad
1 mittatur.¶Secundò no.†q̃ illi,qui petunt beneficiũ,debent ostendere titulum auctorum,vt patet hic[ad quẽ eius collatio]&c.sufficit tn̄ ,pbare,q̃ collator fuerit in possessione conferendi bona fide,iuxta no.in c.consultationibus. de iure patro.& c.in literis.de resti.spo.& c.cũ venissent. de resti.in in-
2 teg.¶Tertiò no.† q̃ collatio beneficij potest spectare ad cãtorem.quod intellige de longa consuetudine:vel speciali priuilegio. s̃.c.ad hoc.& c.ad aures.secus de iure communi. de of.archi.c.ad aures.& verbum,pertinere, quod hic ponitur, latè patet,vt s̃.de fide instru.c.inter dilectos. de resti. spo.c. cum ad sedem.¶Quartò no.in ver.nos igitur.q̃ nõ solũ ante confirmationem,& consecrationem opponitur crimen electo:sed etiam ante apprehensionem possessionis, si de illo sit infamatus,vt.s̃.de accu.c.accedens.& hoc verum, cũ agitur de beneficio acquirendo.si aũt de acquisito recuperãdo: tunc aut agitur possessorio recuperandæ.& non est talis exceptio admittenda.de resti.spo. c. itẽ cũ quis. & c. in literis. aut agitur petitorio pro recuperatione talis beneficij:& tũc aut obijcitur tale crimen,quod inducit priuationem illius beneficij ipso iure(puta q̃ sit hæreticus:vel beneficio sententialiter priuatus:vel quia contraxit matrimonium) & istæ exceptiones exclusiuæ iuris agentis ipso iure bene obstant.32.q. 6.c.1.& 2.Si verò aliud crimen opponitur(puta , q̃ sit adulter,periurus,vel simoniacus de alio beneficio:)& non admittitur exceptio;quia ea probata,non releuat probantem, siue excipientem,arg.s̃.de offi.delega.c.cum contingat.cum suis concor.ex crimine.n.probato per modum exceptionis quis non punitur,vt cap.cum dilectus.de ord.cogni. Sed hoc non videtur bene dictum.iste enim si pacificè possideret,& accusaretur de periurio,adulterio,& si.priuaretur,vt s̃.de fideiu. c.peruenit.& s̃.eo.c.q̃ sit graue.ergo agens petitorio videtur posse per exceptionem talis criminis remoueri,vt in reg. cui damus.& l.1.§.quod autem. ff. de superfi. præterea videtur huic obstare alia regula,s.dolo facis:quòd petis, quod restituturus es,vt l.dolo.& l.purè.ff.de doli except.& in reg. q̃ ad agendum.de reg.iur.lib.6.Sol.dicit no. Inno. q̃ qn̄ actio , & exceptio deducuntur in iudicio pro familiari interesse:& habent locũ cõtraria.qn̄q; actio intẽtatur ad rẽ familiarẽ(vt ad beneficium consequendum)exceptio verò competit ad vindictam,vt in casu nostro:& tunc cessat reg.qui ad agendum
3 & reg.cui damus.& hoc no.¶Quintò no.† q̃ collatio dignitatis facta indigno(puta vsurario manifesto:vel aleatori) nõ est ipso iure nulla.quod patet;quia non cassata prima,collator non potest procedere ad secundã,vt hic patet in fin.& ẽt dicit tex.iste[duximus irritãdam.]& ita allegat Compo.hãc
4 Decre.s̃.de resc.c.capi.¶Sextò no.† q̃ consuetudo reproba non excusat delinquentem. quod est verum à consecutione præmij:sed bene videtur posse allegari ad exclusionem pœnæ:qn̄ nõ esset cõtra ius naturale:sed aliter esset mala , argu, eius,quod no.s̃.de consue.c.cum venerabilis.& l.1.ff.de abige.ex ludo2.n.multa mala proueniunt.vnde dicit tex.q̃ quidam ludos nescientes, sed numerationẽ tn̄, proprias substãtias perdiderunt, vt l.alearum vsus.C.de reli.& sump.fu.quis ergo ludos appellat:vn̄ crimina oriuntur?vt in prima constitutione.Digest.§.illud verò.¶Septimò no.q̃Papa hic reprobat per sententiam consuetudinẽ,quæ est mala: licẽt ad hoc actum non fuerit.facit quod no.Inn.in c.cum vos.s̃.de con-
5 sue.¶Octauò no.†q̃ magis punibilis est culpa, cum pecca-
6 tum,siue delictum defenditur.¶Nonò no.† q̃ dignitates ecclesiasticæ, sicut seculares,non sunt personis famosis,& vilibus conferendæ.& intellige,siue sit infamia iuris , siue facti. vtraq;.n.repellit à dignitate,vt l.in famosis.C. de digni. lib. 12.& not.in l.1.ff.de his,qui no.infa.Et no. bene, †q̃ aleato

es,& vsurarij appellantur hic viles,& indignæ personæ.& fa
cit hoc,quòd si frater institueret personam vilem,& turpem,
fratre præterito,posset hoc prætextu frater rũpere testm̃ fra
tris,vt l.si fratris.C.de inoffi.test.¶Decimò no.in ver. præte
8 tea.†q̃ licèt pura,& mera negatiua per testes probari non
possit.s̃.de elec.c.bonæ.probatur tm̃, cũ de conscientia, vel
scientia quæritur aliquorum: quia tunc potest dici coar-
ctata. s̃. de probat. c. 3. de hoc satis in dicto cap. bonę. &
quod no.in l.illa stipulatio.si literis.de ver.ob.per Bar.¶Vn
9 decimò no.†q̃ creditur depositionibus iudicũ de his, quæ
gesta sunt coram eis.& hoc qm̃ sint plures. quod dic,vt s̃. de
testi.c.cum à nobis.& de accu.c.cũ dilecti.& de arbit.c. non
sine.corã quo aũt deposuerint isti iudices.dicit Ho. q̃ primi
iudices hic deposuerunt corã scdis. per quos vtriusq; attesta
tiones fuerunt remissæ.¶Duodecimò no.in ver.verũ.q̃ non
eo ipso,q̃ aliquis vtitur instrõ,vel actis,in quibus falsitas re-
peritur,præsumitur cõscius dictæ falsitatis:imò præsumitur,
q̃ fuerit ignarus.& collige,q̃ paria sunt opponẽ per seipsum
falsam clausulã procuratoris:vt ponatur ab alio vti literis fal
sitatis:ex eo.n.vsu punitur iactura cãæ,sicut periuriũ:vel cri-
10 men aliud circa cãm cõmissum, vt c.cũ in positionib.de
iureiur.li.6.¶Decimotertiò no.q̃ Papa super exceptione cri-
minosa pronunciat absoluendo ꝑtem.& hoc fortè ideo:†qa
crimẽ falsitatis ꝑ modũ exceptionis probatum venit punien
dũ,vt l.2.§.si publico.ff.de adul. Item hẽt ista exceptio,quæ
excludit ab obtento,vim actionis.vt s̃. de acc.c. super his.er
go bonũ fuit,& necessariũ pronunciare.Alij dicũt,q̃ hoc fa-
cit Papa ex plenitudine ptãtis:quia super exceptione nõ est
pronunciandũ,vt.s̃.de ordi.cog.c.j.quod primò dixi,verius
credo.¶Decimoquartò no.in ver.cũ igitur.q̃ duæ collatio-
nes fiunt ab eodem.inquirẽdũ est ergo,q̃ electio præcesserit.
Si.n.præcessisset,collatio facta primò remansisset valida; qa
de persona idonea.nec curandũ de alia subsecuta.vt s̃. de e-
lec.c.publicato.& c.si tibi absenti.de præb.li.6. Sed quia hic
præcessit alia celebrata de Petro,q̃q̃ indigno:ista subsequẽs
fuit nulla.magna est ergo vis facienda in prioritate, vel po-
sterioritate tpis.quod dic,vt no.Bar.in l.nõ solũ.§.sed vt ꝑ-
bari.ff.de no.ope.nun.& cle.literas.de rescrip. & collige hic,
q̃ præstat impedimentum,quod de iure non sortitur effectũ.
11 ¶Quintodecimò no.†q̃ licèt sit collatio irritanda: tm̃ colla
tor,ea non cassata,non põt aliam attentare. vtrũ aũt sup̃ tali
irritatione sit superior adeundus,vel ipsemet,qui fecit igno-
ranter:videtur,q̃ ipse,qui fecit, sicut põt ferre scdam suiam
contra primã inualidã,vt l.4.C.de accu. cogita. ¶Decimo-
sextò no.nouum modũ,quo priuatur quis iure eligendi,siue
conferendi.cũ.s.non cassata inualida,aliã attentat.hic. n. can
tor non erat priuatus iure conferendi:quia contulerit P.in-
digno:nõ quia hoc fecit ignorãter,sed qa priuatus fuit ꝓpter
12 icõstãtiã,vt tex.dicit. ¶Decimoseptimò no.†q̃ si ꝑ culpã,
uel delictũ priuatur collator iure conferendi:deuoluitur ad
Papã istud ius.quod patet:quia ipse hic mandat conferri: de
iure tm̃ ordinario videretur deoluẽdũ ad proximũ superio
rẽ in istis minoribus bnificijs,vt s̃.de elec.c.cũ in cunctis.quod
dic,vt no.in c.quamquã.de elec.li.5.¶Decimooctauò no.q̃
Papa mandat istis,de quibus in suprascriptione, vt conferãt
personæ idoneæ:si aũt contulerint indigno, an ordinarius iu
re suo poterit prouidere,sentit hic glo.fi.q̃ sic: quia priuatus
vna vice tantũ,vt in tex.Inn.de hoc plenius hic no.vt.j̃.dicã.
¶Opponitur.dicitur hic,q̃ licèt iste vsus fuerit falsis literis,
non punitur :quia nõ probatur,q̃ sciẽter.Sed contra de c.ad
falsariorum.s̃.de crimi.fal.vbi præsumitur,q̃ scienter.so. di
cit glo.fi.&c. q̃ hic loquitur de literis inferiorum prælatorũ
à Papa:ibi de literis Papę,quæ sunt de gratia.secus de simpli
ci iustitia.eo.ti.c.placet.& istã so.tenent hic Io.& Vin. ¶ Se-
cũdò op.ad fi.c.& videtur,q̃ postq̃ prima electio non tenuit,
valeat secunda sol.ibi prima fuit nulla ipso iure:quia fuit ele
cta scienter persona indigna. hic aũt fuit irritanda.quia fa-
cta fuit ignoranter.ita dicit glo.q̃ incipit.vnde &c. super qua
13 Io.An.†circa istam materiã,qm̃.s.valeat scda electio contra
primam,dicit.ex cuius dictis distigue,q̃ aut duæ electiones,
siue collationes,quarum prima est irrita,vel irritanda, cele-
brantur à diuersis.aut ab eodẽ.si à diuersis.dic vt dicto.c. s̃.
de elec.Si autem ab eodem : & tunc aut iure ordinario : aut
iure delegationis Papę.primo casu si iure ordinario:tunc aut
secunda electio,siue collatio attentatur post publicationem
primæ:aut ante.& si ante: tunc põt quis liberè procedere ad
secundã.de elec.c.cũ in cunctis.§.pe. & fi.& de re iudi.c. cũ
olim.§.nos igitur.Si aũt post publicationem primæ : & tunc
aut prima non erat irrita ipso iure,sed irritãda:aut erat ipso
iure irrita.& si irritãda,nõ ꝑt ꝓcedere ad scdam,vt hic.si au
tẽ erat irrita:& tunc aut non erat confirmata : & põt ad aliã
procedere,non idẽ (quia priuatus est scienter eligendo indi
gnũ)sed alius,ad quem spectat,vt dicto.c.bonæ. Aut erat cõ
firmata:& tunc aut electio fuit nulla : quia erat ius eligendi
ad alium deuolutum:vel primus,qui elegit, nullum habebat
ius eligendi.& tunc non obstante ista electione nulla,& con-
firmatione sequuta,potest ad secundã procedi: nisi talis con
firmatio eẽt facta,vocato eo, ad quem pertinet electio, siue
prouisio:siue eo sciente,& non contradicente. quia tunc bñ
sibi noceret.de re iudi c.quamuis.Aut electio cõfirmata fue
rat nulla alia rõne: & tunc,postquã confirmatio est obtenta,
nõ põt procedi ad secundam,si tenet confirmatio: quia con
firmatio electionis inualidę purgat defectũ electionis ipsius:
quia iustè possidet,qui prætoris auctoritate possidet,vt l. iu
stè.de acq.pos.de quo articulo dic,vt. s̃.de dolo, & contu.c.
cum olim.& de clec.c.q̃ sicut.Alio verò casu cum quis con-
fert tanquã delegatus Papæ,& prouisio est nulla.aq̃ ipse pos
sit iterum prouidere.dic,q̃ quandoq; prouisio est nulla ; qa
facta de beneficio non vacante.& dic,vt.s̃.de offi.del.c.in li-
teris.per Inn.qm̃q; est nulla;qa facta ĩdigno,vel cõtra formã
mãdati apostolici:& tũc,an collatio beneficij deuoluatur ad
ordinarium,vel ad Papam:disputat hic Inno.latè.& videtur,
q̃ ad ordinarium.s̃.de elec.c.cum in cunctis.in fi. & c. audi-
tis.& quia hoc modo electio reuertitur ad naturam suã;quia
de facili contingit.de pac.l.si vnus.§.pactus.Alij dicunt,q̃ si
prouisio Papæ,vel sui delegati non tenet : nunquam illi, ad
quos spectat electio,possunt alium eligere:hoc.n.non inueni
tur scriptum:ergo denegandum.de concess.præbẽ.c. quia di-
uersitatis.Item indignum est , vt postq̃ Papa ad se reuoca-
uit prouisionem,vel alij delegauit, ad inferiorem reuertatur
sine licẽtia Papæ.de post.p.c.2.§.nec nocebat.nam ad locũ,
vnde exiuerunt flumina reuertuntur.Ecc.1. & iurisdictio de
legati debet reuerti ad delegantem.de offi.dele.c.super quæ
stionum.§.porro.Ioan.An.recitatis opi.quas ponit Inno.di-
cit,q̃ de iure non videtur,q̃ debeat prouisio ordinarij impe
diri:si hi,quibus commisit Papa,nihil egerũt,vel commissio
fuit subreptitia:nisi per interdictũ, vel alio modo appareat,
q̃ Papa noluerit sibi retinere prouisionem illa vice. allegat
de elec.c.innotuit.§.fi.& dicit, q̃ de hoc plenius no.de elec.
c.dudum.§.nos igitur.Cõpo.in c.Capitulum.de rescrip. di-
cit,q̃ Papa dẽt prouidere,dũmodo in literis sit verbum, re-
seruamus.Item si nomen eius,pro quo scribitur,nõ est in li-
tera.In hoc enim(vt dicit)omnes concordant : q̃ circa illud
beneficium ordinarius nihil potest.& vide circa istum execu
torem Papæ,quod no.in cle.si de beneficio.de præben. tãgit
etiã hic Inno.si compromissarij eligunt indignum,vel nõ eli
gunt intra tempus:an ad superiorem, vel Capitulum deuol-
uatur eligendi potestas.quod est hodie expeditum.j̃. de ele.
c.si compromissarius.lib.6.& hic vide per eum.

S V M M Æ.

1 *Cognitio causarum criminalium,an spectet ad episcopos.*
2 *Episcopalis dignitatis plura numerantur.*
3 *Electus,& confirmatus in episcopum;si non sit consecratus,nec sacer dos:an possit solemnes indulgentias dare.Et dato,q̃ non possit,an pote-*

poterit hoc alteri committere.nu.5.
3 *Capitulum sede vacante non dat literas indulgentiarum.*

ACcedentibus. Abbates de ma
trimonijs cogno
scere:publicas pnías iniungere: indulgentias cõ
cedere nõ pnt:nisi hoc spãli iure illis competat.& primò po
nit eporũ querelã,cui secũdò prouidet, ibi[volentes.]¶No.
1 primò†q̃ cognitio cãrũ criminaliũ spectat ad epos : & curia
Romana ita hẽt in vsu,q̃ semper has cãs consueuit delegare
epis vel si alios adiũgit,annectit clausulã[q̃ si non oẽs,tu fra
ter,epe.]&c.¶Scdò no.†hic enumerantur aliqua, quæ sunt
epalis dignitatis.tria numerantur in tex.Io. An.addit institu
tionem,& destitutionẽ clericorũ.de offic. archipsb.c.cũ satis.
cõmendatitias ad ordines dare.de tẽpo.or.c.cum nullus.lib.
6.vel grauiora examinare,& diffinire sine epo.de offi.archi.
c.ad hoc.& c.fi.vel epalia insignia deferre.& ista possunt cõ-
petere inferiori ab epo ex priuilegio:vel alia concessione,vt
dicit hæc litera.illa verò,quæ sunt ordinis epalis , nõ pnt nõ
epo competere vllo iure:& quæ sint epalis ordinis, enumerã
tur.68.di.c.cor eps.& sunt ista.cõsecrare virgines:ecclesias,
& altaria:sacros ordines conferre,& si.ista.n.nec concessio-
ne,nec priuilegio non epo indulgentur.de conse. ec.vel alta.
c.aqua.Archi.j.de pœnis.c.fœlicis.li.6.dicit,q̃ dignitas epa
lis,& ordo epalis pro eodem sumuntur.de renun.c.post trãs
lationẽ.de eo,qui re.epi.c.1.vbi illud, quod in dicto c.1.vo-
catur renunciatio dignitatis,in dicto c.post translatio.voca-
catur renunciatio ordinum.Sed illa opi. non est vera , vt hic
patet:nã illa,quæ sunt dignitatis epalis, possunt concedi ab-
bati.quod intellige ẽt ab epo.15.q.2.c.visis.de relig.do.c.cõ
stitutus.Item possunt cõpetere ex pacto adiecto in eius fun
datione.de reli.do.c.cũ ven.& de cẽ.c. quãto. saluis insignijs
pontificalibus,quæ inferior à Papa non concedit: & licèt Pa
pa ipsa concesserit:nõ tm̃ videtur concessisse exercitiũ illorũ,
quæ sunt dignitatis epalis,vt in c.apostolicæ.de priuile.lib.6.
vel epalia ĩsignia deferre:sicut mitrã,ifulã,& sandalia.¶Que
3 runt hic Doc.†an electus,& confirmatus in epm,si nõ sit cõ
secratus,nec sacerdos,possit solẽnes indulgentias dare:vr̃,q̃
sic,cũ sit iurisdi.j̃.de pœn.q̃ aũt.Iurisdictionem aũt talis ele
ctus habet,vt.s̃.de elec.c.trãsmissam. quidam tenẽt contra-
riũ dicunt.n.q̃ ista sunt epalis ordinis , & procedũt ex ptãte
clauium , & per eas pœnæ eneruantur. j̃. de pœ. c. suam
& hanc opi.videtur tenere Ho.cũ.n.careat epali, & sacerdo-
tali ordine,non põt ista exercere:sicut nec epus, qui renũcia
uit epatui;quia caret iurisd.de or.ab epi.c.1.Frã.Vercel.plus
dicit,q̃ ẽt si tales confirmati in episcopos sint presbyteri, in
dulgentias dare possunt:nã licèt dubitari posit, an dare pœ
nitentias,& indulgentias sit epalis ordinis:non põt dubitari,
quin sit ordinis sacerdotalis:illas aũt(ex quo in epm confir-
matus est)vt simplex sacerdos concedere non põt,per c. qd̃
sicut.de elect.& ne videatur decrescere. de trãsl.c.licèt.113.
di.c.eligimus.& eadẽ rõne dicit idem de benedictione fon-
tium,infirmorũ,& similib. Non ob.c.2.de transla.vbi dicit,
q̃ episcopalis dignitas nihil addit:quia illudverũ,quò ad vin
culum matrimonij spũalis.Nec ob.hæc Decre.vbi dicitur,q̃
talia per inferiores præscribi possunt:quia loquitur in abba
tibus,qui possunt presbyterale officium exercere:sed confir
mati in epos id non possunt,vt dictum est.aduerte dicit Ioã.
An.q̃ licèt in archiepiscopo non habente palliũ habeamus,
q̃ impeditur ẽt in officio epali,vt dicto.c.quod sicut. per Io.
An.de epo,vel abbate non habemus, q̃ ante consecrationẽ,
vel benedictionem impediatur in officio presbyterali : nec
habet rationem.aliàs nec euacharistiam conficere posset.fa
4 cit.74.di.c.gesta.& c.honoratus.C.de dig.l.3.li.12.† Et pa-
tet ex prædictis ar.q̃ Capitulum sede vacante,non dat lite-
ras indulgentiarum:licèt quidam seruent contrarium,vt re-
refert Archi.de pecu.c.Romana.lib.6.& facit ad materiam,
quod no.in cle.1. de hæreti.in glo.licèt litera.¶Se cũdò quæ
5 ro.†præsupposito , q̃ non posit iste epus confirmatus nõ sa
cerdos dare indulgentias:an poterit hæc alij committere.vi
detur,q̃ sic,alij epo:sicut dat sibi licentiam ordinandi. s̃. de
elec.c.suffraganeis.vbi de hoc sm̃ Host.qui ex hoc infert , q̃
indulgentia est mistæ ptãtis:nam partim accedit ad ordinẽ:
partim ad iurisdictionem.fatetur tm̃ de consuetudine,q̃ ele-
cti non presbyteri has indulgentias etiam presbyteris facie
das committunt,maximè quando prædicant: quod in nõ sa
cerdote dicit,q̃ hæc consuetudo videtur sibi irrationabilis:
cum fori sacerdotalis sit pœnitentias imponere,& diminue-
re:quod idem est in effectu,quod indulgentias dare.&c.

S V M M Æ.

1 *Sacerdos,cui est furtum in pœnitentia reuelatum , non cogitur indica re furem.*
2 *Papa non potest excommunicare sacerdotem, quòd reuelet ea , quæ audiuit in confessione.*
3 *Fraternitates possunt habere rectorem.*

DIlectus. Ad reuelandum peccatorẽ in
pnía confessum sacerdos vrge
ri non dẽt.& primò ponit querelã presbyteri: cui
secũdò prouidet,expressa cã.secũda ibi[quia igitur.] ¶No.
1 primò,†q̃ sacerdos,cui est furtum in pnía reuelatum, nõ co
gitur indicare furem.si autem non in pnía,an cogatur. tãgit
glo.& remittit ad no.s̃.de fur.c.qui cum fure.Goff.hic dicit,
q̃ licèt peccet non indicando:per iudicẽ tm̃ ad id cogi nõ ꝑt.
& no.bene rõnẽ gl.quare non cogatur sacerdos;reuelare de
lictum sibi patefactum in confessione:quia fungitur Dei le-
2 gatione.ex quò videtur,†q̃ nec ẽt Papa Dei vicarius posset
eum excõicare,si nõ reuelauit.ad hoc de of.le.c.ſtuduisti.de
voluntate tm̃ confitentis posset confessor publicare eius deli
3 ctum,vt c.significasti.s̃.de adul.¶Scdò no.† q̃ fraternitates
a possunt habere rectorem:& sic sunt licitę. & hoc tenet Ar-
chi.40.di.c.si quis.& 11. quæst. c. si quis clericorum.vt dicit
hic Ioã.And.quia loquitur iste tex.de rectoribus fraternita-
tum vrbis, qui regunt clerum. facit l. magistra. & l.fi.de iur.
omn.iudic.

A D D I T I O.

a ¶Fraternitates.Confraternitates an sint licitæ. Vide Ioan. de Turre cremata in c.si quis despexerit.42.di.& ibi,an valeat statutum in talibus cõ fraternitatibus,quòd nullus recipiatur,nisi promittat se.10. singulis annis daturum.

S V M M Æ.

1 *Episcopus dicitur procurator,non dominus,quò ad alienationem.*
2 *Clericus trahens episcopum coram iudice seculari in spiritualib. qua liter puniatur.*
3 *Clericus non debet præbere auxilium etiam fratri suo contra episcopum.*
4 *Prouisio ecclesiæ vacantis non spectat ad Papam , si quis priuatur beneficio , vel deponitur à delegato Papæ.*

GRauem. Qui contra iuramentum præ
latum dũum suum negat : vel
eum inuadit, beneficio est priuandus.pars decisa
narrat factum:quod secundò sub triplici disiunctiua puniri
mandat.¶No.primò,q̃ Papa mandat[si eis constitit.]&c.
non.n.fit mentio in tex.q̃ super hoc fuerit ꝑ epm querela ꝓ-
posita cõtra Archi.non dicit Io.An.q̃ ista inobedientia, si ue
delictum fuerit cõmissum coram eis in iudicio,litigando,
vt.C.de testi.l.nullum.Sed certè tunc non mandaret, si con-
stiterit:quia iam eis constat.Vnde dic,vt dixi,q̃ epus de hoc
proposuit querimoniam coram Papa: sed debet probari ẽt
si simpliciter rescripsisset super punitione archi. vt l. meminerint.C.vnde vi.& c.3.s̃.de rescrip.ibi[si preces veritate nituntur]

tuntur.]&c.¶Secundò no.q̃ iste archi.negauit illum dominum primò,& ſcdò:& ex hoc magis p̃ſumitur irreuerentia, & contumacia ipſius.C.de plus peti.l.vna.ad fin.Et aduerte, quia ſi non negaſſet homagiũ(licèt eũ dñm nõ vocaret, ſed procuratorem)non incurreret iſtam pœnã:cenſetur.n. eꝰus procur.10.q.3.c.cauendũ.Ideo dicens veritatem, non offen
1 dit,nec tenetur iniuriarũ.ff.de iniur. l. eũ qui.dicit tñ,† q̃ eſt procur.non dñs quò ad alienationẽ,vt ibi.& s̃.de dona.c. 2. eſt tñ dñs quò ad obedientiam ſubditorum.de hoc.s̃.de ſin.
2 c.vno.¶Tertiò no.†magnã pœnam clerici trahentis eꝰum coram iudice ſeculari ſuper ſpiritualib. quæ cãæ ẽt incidenter non cadũt in ipſius cognitionẽ,vt c.tuam.s̃. de ordi. cog. cum ſi.& eſt maior iſta pœna,q̃ illa, de qua in c. ſi diligenti. de ſo.compe.nec mirum.quia contra eꝰm ſuũ, & corã iudice
3 prohibito.¶Quartò not.†q̃ contra epiſcopum non debet præbere auxilium fratri ſuo : & ſic prius aſtringitur clericus parentib. ſpiritualibus,quàm carnalibus.ad hoc. s̃.de transla.c.2.ar.contra.de iureiur.c.petitio.dicit Hoſt.q̃ hanc contrarietatẽ inducit iniuſtitia, quã ſoluit defenſio iuſtæ cauſæ. Quid aũt ſi non faueret in hac iuſtitia fratri ſuo, fuit tñ ipſe cã diſcordiæ,an teneatur:vr̃,q̃ nõ,ſi expreſsè,& ſine fictione prohibuit.de homi.c.pe.de ſi.c.ſicut nobis. vel fortè ſpeciale eſt in eꝰo pp̃ epiſcopalem reuerentiam.93.di.c.nulla. 11. q. 1.c.ſi ſacerdotem.vt ſic propter delictum parentum puniatur archi.j̃.de pẽñ.c.in quibuſdam.ipſo maximè cãm præbẽte,ſm̃ Ho.facit.c.ſciant.j̃.de elec.lib. 6. ¶Quintò no.tex.ibi [q̃ abſcidatis.]exponit enim Ioa. An.ipſum degradando,& curiæ ſeculari tradẽdo,vt d.c.ſi qui ſacerdotes. ¶ Sextò no.
4 †q̃ ſi quis priuatur beneficio, vel deponitur propter delictũ à delegato Papæ : prouiſio eccleſiæ tali modo vacantis non ſpectat ad Papam:ſed ad canonicos eccleſiæ ſic vacantis.tetigi.s̃.eo.c.ex literis.in fi.quod no. Inn.s̃.de accu.in c. qualiter.¶Septimò no.ſecundùm Io.An.hic colligi,q̃ poteſt quis habere plura beneficia.ſed ſingula ſingulis referendo perſonis,colligitur oppoſitum.dic vt s̃.de pręb.c.cum iam dudũ. & c.gratia.de reſcrip.lib.6.

S V M M Æ.

1 *Subditi contra voluntatẽ ſuperioris non poſſunt conſtituere collegiũ.*
2 *Plures tanquam ſinguli commorantes in vno loco, non poſſunt erigere ſignum,per quod cenſeatur collegium.*
3 *Collegium an poſsint ſibi conſtituere propria auctoritate homines cuiuſcunque profeſsionis.*
Et an quis poſsit in collegio voluntariè intrare,& exire.nu.4.
5 *Collegia realia quæ dicantur:& quæ perſonalia.*
6 *Collegium ſi plures eiuſdem profeſsionis,vel artis conſtituerunt:an ſi minor pars non vult ibi ingredi,poſsit de per ſe conſtituere collegium.*
7 *Collegia coram quibus conueniantur.Et qualiter diſſoluantur.nu.8.*
9 *Collegio deſtructo,cuius erunt res collegij, vel penes quem remanebunt.nu.10.*
11 *Socij ſi ſunt plures vniuerſorum bonorum, vel alicuius negotiationis:an poſsit appellari collegium.*
12 *Socius an poſsit agere,vel obligari ex contractu alterius ſocij.*
13 *Inſignia an ſit licitum portare,& quæ. Et inſignia alterius an ſit licitum portare.nu.14.*

DIlecta. In præiudicium prælati non pñt ſubditi ſingulares erigere ſigna collegij.prima ponit partis querelam. ſcda dat iudicem ibi[diſcretioni.]exemplificat Ab. Decr. in beneficijs in eccleſijs collegiatis extra Capitulum: vt ſunt manſionarij,vel capellani Bon. vel ijs ſimiles.¶No.primò,†q̃ qñ-
1 que ſunt plures in eccleſia,vt ſinguli,non vt vnum corpus.facit quod no.Ioa.An.in c.nobis.de iure pat.& c.1.s̃.de elect. ¶Secũdò no.q̃ ſubditi cõtra voluntatem ſuperioris nõ pñt conſtituere collegium: nec habere inſignia collegij conſueta,vt ſigilla.nouitates enim regulariter ſunt ſuſpectæ.vt c. cũ conſuetudinis.s̃.de conſue.& facit ad q.q̃ ſi abbas impetrauit poſſe vti inſignijs epiſcopalibus in ſuo monaſterio : non poterit vti ĩ ſynodis,vel extra mõ.remittit Ho. ad no.de æta. & qua.c.cum contingat.& quod no.Io.An.de priuile. cap.vt apoſtolicæ.lib.6.& quod ipſe no.s̃.eo.c.accedentibus.¶Ter
2 tiò ẽt ex hoc not.†q̃ plures tanquam ſinguli commorantes in vno loco non poſſunt erigere ſignum,per quod collegium cenſeatur.& hoc eſt,quod dicit Inn.in c.1.de ſchiſma. q̃ oĩs colligatio plurium nihil,vel modicum habentium agere inter ſe,præſumitur illicita.& plenè per Archi.de verbo. ſigni. c.conſtitutionem.lib.6.¶Vltimò Inn.& poſt eum Doct. tractãt hic prolixè,an ſit licitum citare collegia: an inuitus cogatur ingredi:an volens poſsit egredi.Item an eijciens dẽat habere de rebus cõibus partem ſuam.Item an in cõſtructione debeat accedere auctoritas ſuperioris. Iſta.n. omnia hic tanguntur:ſed quia reperio ſupradicta latius per Bar.declarata,ipſum ſequar:non per hoc omittens,quod Inn.in ſubſtãtia hic tangit:ſubijciam tñ q̃dã vtilia de iſtis inſignijs, an ſit licitum pro libito ſigilla,ſiue inſignia ſibi aſſumere, vt pate-
3 bit.j̃.¶Quæro ergo primò†vtrùm homines cuiuſcunque p̃feſsionis poſsint ſibi construere collegium propria auctoritate:videtur,q̃ non;quia collegia non debent fieri abſq; auctoritate ſenatuſconſulti,vel principis,vt l.3.ff.de colleg.illi. ſo.dicit Inn.q̃ aut plures volunt conſtruere collegium p̃ aliqua iuſta cã:quia multum facere habituri ſunt ſimul:puta ad defenſionem iuſtitiæ ſuæ,& aliorũ: vel ne in officijs ſuis fraudem faciant:vel cã religionis,vel pietatis, & inde nouum ſumant.& hoc eſt licitum,& à iure conceſſum.vt l.j.ff.de collo. illi.ergo non expedit impetrare,vt l. 1.C.de theſau.lib.10.& l.quæ ſub conditione.§.fi.ff.de condi.inſti.& l.1. qd̃ cuiusq; vni.no.aut homines,qui volunt inire collegium, hñt parum facere ſimul:vt ſi barones,vel ciuitates tres, vel plures coeãt collegium:& non pñt ſine aucto.principis,ſm̃ Inn. q̃ alibi dicit,q̃ iſtæ dicuntur propriè coniurationes.& præſumitur, q̃ ad malum finem contra dñm ſuum,vt no.s̃.de ſciſma.cap.1. Bar.circa hoc dicit,q̃ quædam ſunt collegia permiſſa de iuregentium:vt collegium,quod appellatur populus ciuitatis, caſtri,vel villæ,vt l.ex hoc iure.ff.de iuſti. & iure.& hoc tenet gl.ff.quod cuiuſq; vni.no.l.2.§.1.licèt Inn.in c.cũ ab eccleſiarũ.s̃.de of.ord.videatur velle, q̃ nõ gaudeãt priuilegio ciuitatis,caſtri,vel villæ: niſi approbetur à ſuperiore.quod intelligitur approbare,eoipſo,q̃ reſcribit ſibi tãq̃ ciuitati, caſtro,vel villæ.Bar.tñ putat,q̃ nulla cõfirmatio requiratur:q̃a iuregẽtiũ ſunt p̃miſſa,vt dicta l.ex hoc iure.ibi[ẽdificia agris terminis poſita.]& ſimilia. q̃dã collegia approbãtur de iure ciuili,vt dixi.s̃.ſm̃ In.¶Sed cõtra hoc opponit de.c. religioſorũ diuerſitas.de reli.do.lib. 6. vbi nullũ collegiũ religionis põt inſtitui ſine auctoritate ſummi Põtificis.So. vt ibi p̃ eũ, vbi enumerat plura collegia approbata de iure ciuili,vt doctorũ,& ſcholariũ.C.ne fi.p̃ pre.Aut. habita. & de p̃cura.c. quia.Itẽ pluriũ faciẽtiũ vnã artẽ in vna ciuitate,vel loco,vt l. ſodales.de colleg.illi.adeo q̃,dicit gl.in l.1.ff.qd̃ cuiuſq; vni. no.q̃ oẽs illę artes,q̃ enumerant ĩ l.vl.ff.de iure ĩmu. hñt collegiũ approbatũ;& tradit ĩ hoc regula negatiua,q̃ oĩa collegia ſunt re,p̃bata:niſi appareãt p̃miſſa,vt dicta l.collegia. §.ĩ ſumma.de colle.illi.& iõ oẽs ſectæ,& colligationes ſunt p̃hibitæ in ciuiratib.qñ nõ fiunt ſup̃ his,quæ hñt ſimul tractare. Itẽ iſtæ leges,quæ fiũt inter ciuitates,pricipes,& barones nõ valẽt,vt hic tenet Inn.Non ob.l.nõ dubito.de cap.vbi ciuitates inuicẽ fœderant,& colligant.q̃a illud verũ ẽ, q̃ ciuitates aliæ nõ amicæ,vel liberæ fœderant populo Romano:ſed p̃ res ciuitates,vel plures hoĩes,q̃ eẽnt ſub vno dño,vel principe,nõ poſſent facere iſtã fœderationẽ,vt patet ex p̃dictis.fa
4 cit qd̃ no.In.ĩ c.fi. de teſti.cog.& dicto.c.1.de ſchiſma.¶Secũdò q̃ro.†vtrùm poſsit q̃s ĩtrare,& exire voluntariè de iſtis collegijs.dicit Inn. q̃ q̃dam ſunt collegia p̃ſonalia: quædam realia

5 realia.† Realia appellantur collegia ciuitatis, burgi, vel eccleſiæ.p̃ſonalia illa quæ ſuperius dicta ſunt,ſcholarium,& ſimilium,de q̃bus in d.l.fi.de iure immu.dñr perſonalia,& realia ad ſimilitudinẽ ſeruitutũ realium,& perſonaliũ. Ad propoſitum ergo dicit Inn.q̃ collegia perſonalia cõfeſsionum,negotiationũ,officiorũ,& religionũ ſunt voluntaria: & non neceſsaria in ingreſſu,& egreſſu. qd̃ ſecus eſt in collegiis realibus, quæ ſunt naturalia, & neceſsaria : nec licet ipſa indifferenter dimittere.& ẽt põt quis plura talia cõſimilia habere,vt ff.ad muni.l.Labeo,& l.ſe.nec põt q̃s eſſe de duobus collegiis voluntariis,ſecundùm Inn.vt l.1.§.licet.de colle.illi.Bart.tñ circa hoc dicit,q̃ q̃dã ſunt collegia,q̃ ſubalternant̃ ad inuicẽ, & hñt ſe vt totũ,& pars:vt corpus,& mẽbra.exemplũ.in vniuerſitate ſcholariũ eſt tota vniuerſitas vltramontanorũ,& citramon.iſto caſu põt eſſe q̃s in toto,& in vno membro illius totius:ſicut põt eſſe q̃s de vno populo,& de vna p̃uincia.Quædam ſunt collegia,q̃ hñt ſe vt ſpẽs ſeparatæ.& in iſtis eſt aduertendũ.aut q̃ris,vtrũ q̃s poſsit eſſe in vno collegio neceſsario cũ alio volũtario:& põt.exempl.ciuis Senarũ origine (& ſic de collegio iſtius vniterſitatis neceſsario)poterit effici ciuis alterius ciuitatis,vel collegii volũtarii. vt ff.a d muni.l.domiciliũ.& l.aſſumpto.& l.nihil.Si verò q̃ris, an poſsit eſſe in pluribus collegiis voluntariis.Inn.q̃ non,vt dixi s̃. Tu dic,q̃ ſi quidẽ exercitiũ eius,qd̃ ſpectat ad collegiũ vnũ,eſt impedimẽtũ ad exercitiũ alterius:& tũc nõ põt eſſe in pluribus collegiis,vt d.§.nõ licet.Si verò exercitiũ vnius nõ eſt impedimẽtum exercitio alterius:verbi gratia.tu es de collegio vnius,artis,q̃d prohibet,q̃ tu non ſis de collegio diſciplinatorũ ? certè nihil,vt l.aſſumptio.§.uiris prudentibus.ad muni.& l.libertus.§.p̃ſcriptio.eo.ti.facit de poſtu.l.quiſquis.& de aſſeſ.l.vlt.
6 ¶Sed hic incidenter q̃ritur. † ſi plures eiuſdẽ p̃feſsionis,vel artis cõſtituerunt collegiũ:an ſi minor pars nõ vult ibi ingredi,poſsit cõſtituere collegiũ de per ſe.q̃dam q̃ ſic:nõ tñ debent ſe vocare collegiũ grammaticorũ,vel piſtorum illius loci:quia nõ p̃priè dr̃ collegiũ,vbi non eſt maior pars. Sed debent ſe nominare ab illo officio cũ aliqua adiectione, p̃ quã ab aliis diſcernant̃:vt collegiũ ſcholarium ſancti Stephani. & ſic dicendũ eſt de alijs. Alii dicũt,q̃ pauciores de aliquo officio non pñt facere collegiũ,niſi aſſumant ſibi nomen,aliquã pietatẽ reſpiciens,ſm̃ eũ.poſſet tñ dici, q̃ hoc reſeruatur arbitrio ſuperioris:nã iſta collegia, & rectores eorũ ſubdita ſunt maioribus ordinarijs,& poteſtatibus: & ad eorum dictũ deſtrui poſſunt,& prohiberi,ne incipiant,ſm̃ Inn.¶Tertiò principaliter quæro.† corã quibus cõueniantur iſta collegia, &
7 corpora.Bar.dicit,q̃ coram ſuperioribus iudicibus ſecularibus,ſi ſunt collegia ſecularium.vt.ff.de colle.illi.l.1.in prin. vel corã iudice eccleſiaſtico,ſi eſt collegiũ clericorũ,vt in Auth. ſtatuimus.& Auth.clericus.C.de epiſ.& cle.Sed ſi ſunt collegia clericorũ,& laicorum ſimul,hic aduertendũ,q̃ ſi quidem maior pars eſt laicorum,debent cõueniri corã iudice laico : quia maior pars trahit ad ſe minorẽ,vt l.qd̃ maior.ff.ad muni.& hoc verum ſuper rebus t̃palibus:ſed ſuper ſpiritualibus iudex laicus intromittere ſe non dẽt,vt in ca.decernimus.de iudi.Si verò eſſent æquales: vel æqualis eſſet eorum poteſtas, vt in collegio miſericordiæ Peruſij,quo regitur hoſpitale:ubi tantam poteſtatem habent clerici,quantã laici : tunc debent conueniri coram iudice eccleſiaſtico:quaſi maior pars clericorum dignior trahat ad ſe laicorum partẽ. vt l. quidquid.§. cum partes.ff.de acq.re.do.& per hoc patet, coram quo dẽt conueniri vniuerſitas ſcholariũ:an corã Poteſtate,vel ſenatore:an verò coram eꝰo.Item & per quẽ debeat regi:an per clericum,an per laicũ.quod dic,vt ibi per Bar.& dixi.s̃.de conſue. c. cum dilectus.adde tñ, q̃ ad eſſentiam vniuerſitatis nõ requiritur, q̃ habeat rectorẽ:põt enim eſſe ſine rectore, ſeu priore,vt hic not.Inn.& de præben.c.cũ nõ ignores.per Inn. poſſunt tñ,ſi volunt,ſibi facere rectorẽ,vt l.vlti. C.de iuriſdi. om.iud.& de pac.l.item magiſtri.& quod no.in l.1.quod cuiuſque vni.no.Item poſſunt ſibi facere ſtatuta ſuper his, quæ pertinent ad artem ſuã:non ſuper aliis,vt no.in d.l.vlti.& l.fi. de conſti.pec.Ita tñ,q̃ non faciant legem,per quam alij prę-iudicetur:vt puta ſi faciant legem, vt certæ perſonæ tantùm poſſint illam artem exercere,& non alii.Itẽ ſi faciant pactũ, vt opus cœptũ ab vno, alius nõ perficiat,vt l.1. C.de mono.
8 ¶Quartò queritur † qualiter collegia diſſoluantur.dic q̃ q̃dam eſt diſſolutio,quę fit omnibus de collegio volẽtibus, vt l.1.in fi.ff.de colle.illi.vel omnibus mortuis,nullo remanẽte. quædam eſt diſſolutio in vita,quæ fit de mandato ſuperioris propter aliquod delictum collegiatorũ;q̃a ſub prętextu collegii liciti commiſerant illicita. vt l.collegia. de colle.illi.an ergo deſtructo collegio alteto ex prædictis modis, pereant priuilegia ipſius collegij . & dic, quòd ſic, vt l. qui vſus fructus.ff.quemado.vſu.amit.videtur enim pati maximam capitis diminutionem . & ſic omnia eius iura in totum conſumuntur, vt l. cognitionum. in fin. de vari. & extraor. cogn. quandoque collegium non deſtruitur : ſed diſpergitur, ſicut vniuerſitas ſtudij tempore peſtis,vel tempore guerræ : ita q̃ nulla remanet vniuerſitas (quia non legitur iſto caſu)& ideò pereunt priuilegia,& iura:imò ipſa iura dicuntur retineri per illum,à quo denominabantur vniuerſitates,ſm̃ opi.Moyſi notatam in l.ſicut municipium.ff.quod cuiuſq; vni.nom.& l.æde ſacra.ff.de contrahen.emp.facit quod no.Inn.in c.2.de oper. no.nun.& de ver.ſig.c.abbate.in vlt. gl. ¶Circa hoc ẽt quæri
9 tur.† deſtructo collegio,cuius erunt res collegii, ſiue penes quem remanebunt? & idem poteſt quæri, cum aliquis collegiatorum recedit:an debeat habere partem in recedente.refert hic Inn.Azo.dicere,q̃ ſinguli de vniuerſitate de his, quæ conferunt,cum inde recedunt, debent habere partem.ar.ad hoc.ff.ne quid in lo.pu.l.2.§.maris.& quod no.16.q.6.ca.de lapſis.dñs Bar.in iſta q.ſi collegium deſtruatur:vel etiã ſi aliqui inde recedunt,quid fie. de rebus collegiũt ſic diſtinguit,q̃ quædam ſunt collegia,quæ poſſunt habere in communi, non in particulari:vt collegia monachorum,vel religioſorum . & in iſtis,diſſoluto collegio,remanent apud ſuperiorem:vel cui ipſe commiſerit, vt l.1.de bo.va.& l.j.ff.de iure fiſci. Quædã ſunt collegia, quæ poſſunt habere aliquid in rem uneratione laboris:vt collegium vnius eccleſiæ, cui bona conferuntur,à Chriſti fidelibus pro diuino officio:& tunc diſſoluto tali collegio,ſiue in totum,ſiue quò ad vnum recedentem,bona eoꝰ non ſequuntur:ceſſante enim labore, debet ceſſare præmiũ, vt l.ſcio.in prin.de annu.le.& quod.no.in d.l.ſicut. Quædam ſunt collegia,quæ hñt aliquid,non propter ſe:ſed vt diſtribuatur inter alios infirmos:& tunc deſtructo collegio,non remanet apud eos:ſi aliquis exit,nihil inde extrahit.non enim habet hoc pp̃ eos,ſed propter publicam vtilitatem ciuitatis, vt l.ſi quid Titio.de leg.2.Quædam ſunt collegia,quæ hñt aliq̃d propter ſe principaliter, & directò.(exemplum in pecunia, quam ſimul conferunt:vt inde ematur aliquid ad eorum victum,vt l.collegio.§.ſeruos.ff.de colle.illi.)& tũc ſi aliq̃s recedit:vel collegiũ diſſoluitur,dẽt recipere de illa pecunia, quæ eũ de rato tangebat,vt l.1.in fi.de colle.illi.eodẽ modo dico, ſi erat in cõi aliqua res deputata ad proprium vſum eius : vt pote in fraternitate diſciplinatorum eſt veſtis ad vſum cuiuslibet deputata:certè ille,qui recedit,deberet illã veſtẽ p̃rata habere.Si verò aliqua reſpiciunt commoditatẽ vniuerſitatis: nec reſpiciunt cõmodũ ſingularium principaliter (vt ſunt p̃dia,paſcua,& nemora,quæ habet vniuerſitas, ex quibus onera vniuerſitati incumbẽtia perſoluuntur)& de iſtis ille,q̃ exit nihil dẽt habere.vt l.ſed ſi hac.§ qui manumittitur. de in iuvo.vñ ſcholaris,q̃ recedit de vniuerſitate ſcholarium, nõ dẽt habere partẽ pecuniæ,q̃ in vniuerſitate reperitur.Si verò uniuerſitas diſſoluatur in totũ:iſto caſu quod reperitur de bonis uniuerſitatis,debet diuidi inter eos,qui in vniuerſitate reperiuntur,ut l.3.in prin.ff.de colle.illici. ¶ Sed hoc caſu q̃ro,
10 †an dicta bona debeãt diuidi inter eos, qui in vniuerſitate p̃ capi-

capita.an per ſolidum,& librã.dic,ꝙ quædã ſunt bona,q̃ vni
uerſitas hẽt ex collatione eorum propriè : & tunc dẽnt diui-
di,habito reſpectu ad modũ,ſm̃ quẽ contulerint, vt d.l. 1.in
fi.ff.de colle.illici.& quod ibi no.Quædam ſunt bona habita
ex largitione aliorũ,qui legauerunt,vel donauerunt : & iſto
caſu debet fieri diuiſio,ſm̃ eum modum,ſm̃ quẽ deſeruiebãt
oneri vniuerſitatis.vt l.ĩ colonia.ff.de mun. & in §.illud. ff.ꝓ
ſocio.ſi.n.deſeruiebant oneri vniuerſitatis per ſolidum,& li-
brã:eodẽ mõ fiet diuiſio.Si verò nõ haberet, qualiter vniuer
ſitas habuerit dicta bona:præſumendũ eſt, ꝙ habuit ex lar-
gitione aliorum,vt no.In.de teſtamentis.c.relatũ.& prędicta
11 no.Bar.in d.l.vlt.ff.de col.illi.¶Quintò quæro.†ſi plures sũt
ſocij vniuerſorũ bonorũ,vel alicuius negotiationis,vel rei:an
poſsit appellari collegiũ,ſiue corpus:vr̃,ꝙ ſic,poſtq̃ ſunt plu
res;quia plures conſtituunt collegiũ,vt in c. 1.s̃.de elec.con-
trarium dicit hic In.ꝙ talis magis appellatur propriè ſocie-
tas,q̃ collegium.& differunt inter ſe ſocietas ex vna parte: &
collegium ex alia;quia collegium reſedit in vnum,vt l. ſicut.
ff.quod cuiuſq; vni.no.ſed ſocietas morte cuiuslibet ſocij ſol
uitur,vt.ff.pro ſocio.l.adeo.in prin.Item ſi eſſet collegiũ, nõ
deberet conueniri quilibet ſocius de contractibus habitis
nomine ſocietatis:ſed ſocietas ipſa tantùm. 12.q.2.c.qui ma
12 numittitur.¶No.tñ,qđ hic dicit In.in iſtis ſocijs: † an ex cõ
tractu ſocij alter ſocius poſsit agere,vel obligari.& conclu-
dit,ꝙ non:& idẽ in cõreis debẽdi,vel credẽdi: ſiue ſint ſocij,
13 ſiue non.de quo latius hic per eum.¶†Sextò quæro princi-
paliter de inſignijs,an ſit licitũ ipſa portare. circa quod dic,
a ꝙ quædã ſunt inſignia dignitatis,a vel officij: vt inſignia con
ſularia,vel legatorum,& inſignia epiſcoporum.& iſta poteſt
portare quilibet,qui habet illam dignitatẽ,vt l. 1. de offi.ꝓ-
con.alius aũt portare non poſſet:imò portans incurreret pœ
nam falſi.vt l.eos.§.fi.de fal.vnde illi,qui portant inſignia do
ctoratus, & non ſunt doctores , tenentur illa pœna : & pro
tanto,vt inferiores portent, requiritur ſpãlis principis con-
ceſsio,vt in c.vt apoſtolicæ.de priuile.lib.6.& no.eo.tit. c.ac
cedẽtibus. Quædam ſunt inſignia cuiuſdam ſingularis digni
tatis.vt videmus,quilibet rex,princeps , & ceteri potentio-
res hñt ſua arma,& ſua inſignia:& iſta ẽt nemini alteri licet
deferre:vel ſuis rebus depingere,vt C.de his,q̃ pœ.no.l.1.&
no.in Aut.de mã.prin.§.penult. Quædam ſunt inſignia,ſiue
arma priuatorum hoĩm nobiliũ, ſeu popularium : de iſtis.n.
quidam reperiuntur,qui hñt arma,& inſignia:& non eſt du-
bium.de principis.n.poteſtate dubitare, ſacrilegium eſt,vt.
C.de ſacri.l.2.ad idem vt non liceat ſe ſine iudi.vindi.in rub.
& nigro.C.Quædam ſunt arma,ſeu inſignia, quæ ſua auctori
tate ſibi quidam aſſumunt: & iſtis an liceat , videndum eſt.
& dic ꝙ licet.ſicut.n.nomina inuenta ſunt ad recognoſcen-
dum homines, vt l.ad recognoſcendum. C. de inge. ma. ita
ẽt iſta inſignia ad hoc ſunt inuenta,vt.ff.de rerum diui.l.ſan-
ctum.Sed talia nomina cuilibet eſt licitum imponere ad pla-
citum,vt d.l.ad recognoſcendum.Ita iſta inſignia cuilibet li-
cet portare,& depingere in ſuo tantùm,non in alieno, vt C.
vt nemi.liceat.ſi.iudi.autor.ſi.imp.l.2.& ibi no.& in iſto cap.
14 ¶Sed hic incidenter q̃ro.†vnus portat arma , ſiue inſignia:
alius vult portare eadẽ:an liceat,vel prohiberi poſsit.videtur
ꝙ ſic;quia põt quis aſſumere nomen alterius: & poſſunt eſſe
plures eiuſdem nominis,vt l.facta.§.ſi verò nominis.ad Tre.
& l.duo ſunt Titij.de teſta.tu.ecõtra vr̃ per l.id quod noſtrũ.
de reg.iur.pro ſolutione qõnis præmitte,ꝙ ſignũ alienũ por
tãs põt prohiberi per illũ , cuius eſt ſignũ , ſi hoc ei iniuriat.
qa fortè ille cũ vituperio portat, vel vituperosè tractat. arg.
C.de Iude.l.Iudeos.& eſt expreſſum hic.ad hoc facit de la.li.
tol.l.1.§.ſed & qui diu.ibi[circa eos,qui pileati antecedunt,
lex antiqua ſtatuit,ne populus decipiat.]& expſsius de iude.
c.in nonnullis.His ergo ꝑmiſsis in qõne propoſita diſtingue.
qñq; ſibi vnus aſſumit arma,ſiue inſignia,q̃ alius portauit ab
antiquo,cuius non intereſt:nec ex hoc põt veriſimiliter lędi:

vt ſi vnus Italicus portat arma vnius Theutonici : & de hoc
non poterit conqueri:nam propter magnam diſtantiã vtriuſ
que domicilij ille nõ p̃t prætendere læſionem aliq̃. qñq; põt
contingere,ꝙ alterius multũ intereſt:puta ſi homo odijs ple
nus,& inimicitijs capitalibus aſſumit inſignia hominis paci-
fici,quieti:& certè illius intereſt.& poterit illum facere pro-
hiberi:ne propter vnitatem inſigniorum alius pro alio occi-
datur:& hoc per officium iudicis, ad quem ſpectat quies po
pulariũ,vt l.1.§.quies.ff.de offi.p̃fec.vr. qñq; põt cõtingere,
ꝙ multorum de populo intereſt. ponamus exẽplum in alijs
inſignijs,q̃ pro his, quæ portantur pro armis : pone quendã
fabrum doctiſsimum,qui in gladijs , & alijs certis operibus
facit certa ſigna, ex quibus opus ipſius magiſtri eſſe digno-
ſcitur:& ex hoc tales merces melius vẽdũtur,& auidius emũ
tur:& tunc dico,ꝙ ſi aliquis faceret tale ſignum,poſſet pro-
hiberi:quia ex hoc populus deciperetur : acciperet. n. opus
vnius pro opere alterius,ar.dictæ l.1.C.de la.li. tol. & in d.c.
in nonnullis.& eadẽ rõne dico in ſignis,quibus vtuntur nota
b rij,et C.de aſſeſſo.l.nemo.ver.nec calidus.Item in ſignis,b q-
bus vtuntur mercatores,vel hoſpitatores, vt habui de facto
Bono.vbi hoſpitium Galli eſt famoſum,ſicut hic Sen.ſi aliqs
hoſpitator vult erigere talia inſignia , poteſt ꝓhiberi iudicis
officio,rõne prædicta.& illa,quæ dicta ſunt in iſta ſexta quæ
ſtione,no.Bart.in tractatu de inſignijs, & armis. vbi tractat,
an iſta inſignia tranſeant ad hæredes:& no. oĩa prædicta per
alium hic quaſi non tacta.

ADDITIONES.

a ¶Inſignia dignitatis.vide de inſignijs, & armis.Ia.Rebu. C. de naui. non excu.l.1.in e.
b ¶Item inſignia. Vide Ioa. de Ana.in c.prælatorum.de accuſa.de marcha mercatorum ponit Bar.in l.cum duobus.in fi.pro ſocio.

S V M M AE.

1 *Indeſinita æquipollet vniuerſali in iure.*
2 *Cupidi, & auari quidquid alijs donatur,ſibi ſubtrahi arbitrantur.*
3 *Religioſi non coguntur confiteri presbytero,ſiue rectori.*
4 *Religioſi poſſint habere oratoria.Et cemiterium benedictum.nu.6.*
5 *Religioſus an poſsit ſibi eligere ſepulturam.*
7 *Obligationes factæ tempore miſſarum ſolemnium,vel quandocunque in eccleſijs religioſorum cedunt ipſorum lucro.& nu.9*
8 *Religioſi an poſsint decimas percipere.*
10 *Prohibitio,quæ concernit vniuerſos,non comprehendit ſingulos.*

NImis, Quindecim reprehenſibilia ponit:à qb.ſcđò præcipit abſtinere,ibi [quo
circa.]¶No.primò,ꝙ tex.dicit[religioſi.] & ſic
indefinitè.vnde videtur omnes religioſos complecti iſta cõ
1 ſtitutio : † quia indefinita æquipollet vniuerſali in iure,vt in
rub.de reg.iur.lib.6.per Dy.& in c.vt circa.de elec.lib.6.di-
cit tamen Inno.ꝙ licèt quò ad quædam ex ſequentibus oẽs
religioſos includat:non tamen quò ad omnia infraſcripta:ni
ſi hos,qui hñt ſpãle priuilegium:ſicut Prædicatores, & Mino
res.& de quibus ſequitur ibi[abnegantes.] &c. Iuxta illud
Lucę.9[Semetipſos ſæpe paupertati renunciãt pp Chriſtũ.]
vt no.1.q.2. §. verũ. tales enim dicuntur nihil habere,& oĩa
2 poſsidere.2.ad Corin.5. ¶Secundò no.† ꝙ cupidi , & auari
quidquid alijs donatur, ſibi ſubtrahi arbitrantur.iuxta illud
3 Boetij li.primo de conſolatio.¶Tertiò no. † ꝙ religioſi non
coguntur confiteri presbytero,ſiue rectori. prior.n.vel alius
monachus audire dẽt.16.q.1.c.1.ꝙ ſi non hñt aliquẽ ſui or-
dinis:ſatis tũc de iure confiteri debent parochiali ſacerdoti.
4 de pœni.& remiſ.c.oẽs.¶Quartò no.† ꝙ religioſis licitũ eſt
habere oratoria ad infirmos communicandos,& ſeipſos , de
uotionis cauſa.26.quæſt.1.cap.alia.& hoc eſt commune om
5 nibus religioſis.¶Quintò no.in ver.& ſi quis.†an religioſus
poſsit ſibi eligere ſepulturam.Videtur,ꝙ ſic, vt in iſto text,
quidam dicunt , quòd iſte text. loquitur de confratribus , q
remanent in ſeculo: profeſsi enim non videntur poſſe elige-
re

re: qa nõ hñt propriũ velle.12.q.j.c.nõ dicatis.dicit Inno.
ꝙ hic loquitur in Minorib. & Prædicatorib.qui priuilegium
hñt:ꝙ qũ extra Cõuentũ morantur, pñt eligere ſepulturam:
quod eſt hodie approbatũ.de ſepul.c.vlt.li.6. ¶Sextò not.in
6 ver.nec ſuſtinentes &c. † ꝙ religioſi pñt habere cemiterium
bñdictũ:& hoc pñt habere pro ſe , & ſuis confratribus.ĩ. de
priuil.c.vt priuilegia.& ex quò ipſum hñt, apud ipſos poteſt
eligi ſepultura.16.q.1.§.ecce.niſi obſtet conſuetudo, vel pa
ctum.de pact.c.pactis.lib.6. eſt tñ de mente iuris, ſm̃ Hoſti.
ꝙ religioſi non habentes populũ, nullũ corpus extraneũ ſe-
pelirẽt:niſi fortè apud eos hoſpitatus,& ĩteſtatus decederet.
16.q.1.c.j.& j.q.j.c.alia.habentes verò populum,hos admit
tere poſſent.16.q.j.§.his omnib.dic vt in cle.ſuper cathedrã.
7 de ſepul.& s̃.eo.ti.c. in noſtra.¶Septimò no. †ꝙ oblationes
factæ tpe miſſarũ ſolẽniũ,vel qñcũq; in eccleſijs religioſorũ,
cedunt ipſorum lucro:oblationes.n.gratuitas feriales religio
ſi recipere poſſunt:debitæ, & ſolẽnes eccleſijs parochialib.
debentur.16.q.j.c.ſtatuimus.& 18.q.2.c. qui oblationes. de
oblationib.inter viuos,vel cã mortis. dic vt s̃.de ſepul.c.de
8 his.¶Quærit Ho.†an religioſi decimas percipere poſsint.re
mittit Io.An.s̃.de deci.c.5.An aũt ab oĩb. ſint recipiendę o-
blationes.dic,ꝙ non,vt patet.s̃. de vſur. c. quia in omnibus.
9 ¶Octauò no.†ꝙ licèt religioſi(vt prędicatores,& Minores)
non poſsint habere, vel aliquid poſsidere: tñ oblationes reci
pere pñt,relicta,ſiue donata pro ornamentis,& libris.qđ dic
per Bar.ĩ tractatu Minoricarũ. ¶Nonò no.ꝙ tex.dicit in fi.
10 [vniuerſi & ſinguli.]&c.Innuit.n.† ꝙ prohibitio,q̃ concerne
ret vniuerſos,non comprehenderet ſingulos:nec econuerſo.
quaſi aliud ſit ius vniuerſitatis,aliud ius ſingulorum. 12.q.2.
c.qui manumittitur.dicit tamen Hoſt.ꝙ quò ad mentem ſa-
tis fuiſſet dicere,vniuerſi:ſed ſubiũxit hoc, vt occurreret ma
litijs illorum,qui friuolas in peccatis occaſiones inuenire co
nantur,reperire diſputatã circa hoc qõnẽ: ſi lege,vel cõſtõ-
ne cauetur,ſi quis ſic fecerit &c.comprehẽdat vniuerſitatẽ.
arg.ꝙ non,in l.metũ.§. animaduertendũ. ff.quod metus cã.
vbi quando ius vult vniuerſitatẽ includi,ſpecialiter exprimit
de vniuerſitate.vt de pace te.l.hac edictali.§. & ſi quis teme-
rario auſu poſt multa.pro iſta parte cõcludit,ꝙ dictio, ſi qs,
vel,aliquis,non comprehendat vniuerſitatem.

S V M M AE.

1 *Prædicatores,et minores dicunt̃ eſſe in ſtatu arctiſſimæ paupertatis.*
2 *Relictum factũ pauperibus poteſt erogari fratribus prædicatoribus, & minoribus tanquam dignioribus ad hunc actum.*
3 *Prædicatores, & minores non debent ire ad ſynodum.*
4 *Nec ſociare epiſcopos per ciuitatẽ ex leui cauſa tenẽtur.*
5 *Decimæ non poſſunt exigi de habitaculis,& hortis fratrum.*

NImis, Ponit.12.ꝑdicatorũ,& minorum gra
uamina,à quib. prelatos ꝑcipit abſti
1 nere.ſecunda ibi[quocirca.]¶No.primò,†ꝙ prę
dicatores,& Minores dicuntur eſſe in ſtatu arctiſsimæ pau-
2 pertatis.vñ eſt arg. † ꝙ ſi teſtator reliquit aliquid pauperib.
põt erogari prædicatorib.& minoribus,tanquam dignioribus.
ad hunc actum,vt in.§.ſed quoties. Inſtit. de iure na. gen. &
ciui.de quo dic vt.ĩ.de teſt.c.ſi pater.li.6.& ideò dicuntur in
arctiſsima paupertate:quia non poſſunt habere redditus:ſed
ex ſolis eleemoſynis viuunt.ſed caueant, ne furentur: vel ius
parochiale vſurpent publicè,vel latenter:eſt. n.ſatis prouiſũ
tunc contra eos in c. ſuper cathedram. de ſepul. in cle. & in
cle.j.de priuil.& cle.j.de ſen.excom. pro religioſis,& contra
3 prælatos emanauit etiam cle.j.de excep.¶Secundò no. † ꝙ
prædicatores, & minores non debent ire ad ſynodũ,nec ſub
iacent conſtitutionibus epiſcoporum : & eſt ſpeciale in eis.
4 ¶Tertiò no.†ꝙ proceſsionaliter ſociare epiſcopos per ciui-
tatem ex leui cauſa non tenentur. à contrario ergo ſenſu ex
magna cauſa ad hoc tenentur: puta in nouo introitu epiſco-
pi , vel legati: vel imminente peſte,vel flagello:vel ad gñales
5 letanias.de conſe.di.3.c.rogationes. ¶Quartò no.†ꝙ de ha
bitaculis fratrũ,& de hortis ſitis in alicuius parochia nõ poſ
ſunt exigi decimæ.& eſt ſpeciale priuilegiũ iſtorum duorum
ordinum: in alijs exemptis à ſolutione decimarum dic vt s̃.
de vſur.c.quanto.

S V M M AE.

1 *Violans,vel violare compellens ſpiritualem ſententiam dicitur contemnere claues Eccleſiæ.nu.2.*
Et ſit irregularis non ſolùm quò ad celebrationem diuinorum;ſed etiã quò ad iuriſdictionis exercitium.nu.3.
4 *Libellus incertus,& generalis admittitur in caſibus , in quibus admittitur ſententia generalis.*
5 *Suſpenſus non poteſt dare præbendas,nec aliquem deſtituere.*
6 *Pœna quæ ſit illorũ,qui recipiũt bñficia ab illis,qui ſunt ſuſpenſi.*
7 *Violare ſententiam interdicti per quos actus quis dicatur.*
8 *Clericus in minoribus interdictus,offerendo calicem,vel vrceolum in miſſa:vel aliquid,quod ad officium ſuum ſpectet:ſiue dicendo officium matutinum:ſiue veſperas,ſicut prius,irregularis eſt.*
9 *Interdictus benedicens menſam.vel legens in menſa reſidentibus , an ſit irregularis.*
10 *Laicus interdictus,vel de populo interdicto,ſi coadiuuat presbyterũ celebrantem miſſam,non incurrit irregularitatem.*
11 *Religioſus nullum habens ordinem clericalem : vel monialis violans interdictum,an ſit irregularis.*
12 *Interdictus benedicens aquam,an ſit irregularis.*
13 *Epi et ſuperiores an poſsint in loco interdicto populo benedicere.*
14 *Clericus interdictus,ſi vt non interdictus in loco interdicto excommunicat, vel abſoluit excommunicatum: an ex hoc erit excommunicatus irregularis.*
15 *Mulier cũ purificandi poſt partum,ſi vult intrare eccleſiam ſitam in loco interdicto: an poſsit impunè admitti.*
16 *Sacramentum ordinum an poſsit dari tempore interdicto.*
17 *Defunctorum corpora tempore interdicti an poterunt ſepeliri in eccleſia,vel cemiterio.*
18 *Sepelientes extra eccleſiam , vel cemiterium tempore interdicti an violent interdictum.*
19 *Laici non interdicti an poſsint ſepeliri in cemiterio ſito in loco interdicto cum clericorum officio.*
20 *Sepulti extra cemiteria tempore interdicti , relaxato interdicto , an debeant in cemiterio ſepeliri.*
21 *Interdictus ſi fuit ſepultus in cemiterio : an relaxato interdicto , ibi remanebit.*
22 *Interdicti an gaudeant indulgentijs,et remiſſionibus.*
23 *Interdictio ab vno actu,an includat reliquum.*

TAnta, Violans interdictum,iuriſdictione, &
clauiũ ptãte ſe priuat.h.d. Prima po-
nit,& aggrauat culpas epi.ſcđa ibi[licèt.]recitat ceſ
ſionẽ ipſius,& culpas fautorũ:& irritos decernit actus,quos
poſt interdicti violationẽ exercuit.tertia ibi [quid verò]pu-
nit fautores,q bñficia receperant, interdictum violauerant,
& qui illud ſeruantes oppreſſerãt,& eos citari vult ad curiã.
1 ¶No.priò.†ꝙ dr̃ cõtẽnere claues Eccleſiæ , q ſpũalem ſen-
tẽtiã violat:vel alios violare cõpellit,qui ſe cõioni fideliũ in-
gerit maxiè cõtra ſuperioris præceptũ.de cler.ex.mi.c.illud
& c.ſi celebrat.& de iſta ptãte clauiũ,dic vt no.20.diſt. §.j.&
s̃.de ſum.tri.c.firmiter.§.vna in fide.¶Scđò no.ꝙ iſte epiſco
pus cœpit ſeruare ſententiam interdicti: ſed poſtea violauit.
& ĩ hoc grauius deliqt.de hoc dic.s̃.de reſt.ſpo.c.olim. 3. ex
quibus autem actibus dicatur quis violare ſententiam inter
2 dicti,dicam.ĩ.¶ Tertiò not. † quòd delinquit ille, qui alios
compulit,vt non ſeruent interdictum. hodie tales ſunt excõ
municati ipſo iure. nec poſſunt abſolui ab alio , quàm à Pa-
pa.vt ĩ cle.grauis.de ſen.exc.& c.quicũq;.de ſen. excõ. lib.6.
corrũpebat.n.iſte epiſcopus bonos metu pœnarũ,&cõforta

bat malos exhortatione præmiorũ:cũ contrarium ſit facien
dum, vt l.j.ff.de iuſti.& iur.¶Quartò no. in ver. licèt aũt. ꝙ
licèt pœna ſit principaliter relaxata:non intelligitur relaxa-
ta illis,qui ab eo cãm habuerunt:& fuerunt participes in de
licto,de quo ĩdebitè eſt priuatus:vel recipit beneficium ab il
lo,qui eſt à beneficiorũ collatione ſuſpenſus:non.n. tenet ta
lis collatio ipſo iure.de quo dic vt.s̃.de cõſue.c. cũ dilectus.
3 ¶Quintò no.† ꝙ qui violat ſnĩam interdicti non ſolũ eſt ef-
fectus inhabilis,& irregularis quò ad celebrationẽ diuino-
rũ:ſed ẽt quò ad iuriſdictionis exercitium:non.n.põt aliquẽ
excõicare,vel ſuſpendere,vel beneficia conferre.& de ſuſpẽ
ſo ab hoĩe loquitur materia dicti c.cũ dilectus.de cõſue. Sed
de illo,qui violat interdictũ,ꝙ priuetur ptãte prædictorum,
eſt caſus hic,quẽ no.¶Sextò no. ꝙ hic fert Papa ſnĩam gñã-
lẽ:dum recitat oẽm inſtitutionẽ,deſtitutionẽ,collationẽ,&c.
cõcor.s̃.de do.& cõtu.c.veritatis.s̃.de reſcrip.c.cum dilecta.
vbi iudicantur oẽs proceſſus irriti,& inanes.Ad idẽ.s̃.de ꝓ-
cura.c.auditis.cum alijs ſimilib.allegatis hic per Inn.ex qui
4 bus ipſe arguit,† ꝙ in caſib.in quib.admittitur ſnĩa gñalis:eo
dẽ mõ & multò magis admittitur gñalis, & ĩcertus libellus,
qui ſnĩæ dẽt eſſe cõformis,ut l.ut fundus.cõi di.& c.licèt He
li.de ſimo.licèt qñq; libellus à prĩcipio admittatur incertus:
ſed debeat declarari poſtea in proceſſu,iuxtà no.in c. 2. de li
bel.obla.In caſu tñ huius.c.& ubi petitur ius epãle, admittit
nedum libellus,ſed incertus, ſicut in iudicijs uniuerſalib. &
gñalib.ut c.conquerente.de offi.ordi.& l.j.ff.de eden. & l.edi
ta.C.eo.tit.quare aũt magis hic,q̃ in alijs caſibus,ubi dixi in
certitudinem ante prolationem ſnĩæ declarãdam. dic ꝙ iſta
ſunt acceſſoria iuris ad factum principale.ſi enim eps̃ eſt cõ
feſſus,ꝙ non ſeruauit interdictũ:ergo omnes collationes, &
inſtitutiones poſtea ab eo factæ non valent.dic ergo,ꝙ quæ-
dã ſunt acceſſoria iuris:vt declaretur ſnĩa nulla.quicquid ſe-
cutum eſt ex ea,vel ob id,non tenet,vt.s̃.de procura.c.ex in-
ſinuatione.ad idẽ.s̃.de conſtit.c.3.in fi.& iſta nõ expedit de
clarare:quia ſemper ius eſt certũ,vt l.j.de iur.& fac.igno. q̃-
dã ſunt acceſſoria rei:ſicut pertinentiæ accedũt caſtro:vel ho
ſpitali.de reſti.ſpo. c.cum ad ſedẽ. & de iſtis an debeant ante
ſnĩam declarari.dic vt.s̃.de ſepul.c.certificari.per In.Quædã
ſunt acceſſoria actioni(vt fructus:&oĩs cã ĩ ĩterdicto vnde vi:
& bonæ fidei actione:& vbicunq; aliqua veniunt iudicis of-
ficio)& illa an debeant in libello,& ſnĩa declarari.dic vt dixi
s̃.de reſti.ſpo.c.grauis.dicit tñ Inn.ꝙ licèt in caſibus, de qui
bus ſupra,& ſimilib.toleretur ſnĩa incerta:iudex tñ, quãtum
plus poterit,dabit operã, vt oĩa exprimantur , vt certam poſ
ſit ferre ſnĩam.Inſti.de ac.§.curare.& no.iſta. ¶Septimò no.
ꝙ caſſato , ſiue declarato priuato principali:ẽt hñtes ab eo
cãm,deponuntur per conſequentiã.quod tñ non eſt ſemper
verum,vt patet.s̃.de iure patro.c.conſultationib. ꝑ Inn. & c.
quod ſicut.de ele.& mirum eſt,ꝙ hic iſti non fuerunt requiſi
ti,ſiue vocati:& ſola confeſsio principalis ipſis præiudicat.&
fortè ideo;quia iſtud ẽ iudiciũ reſciſſorium:quo caſu ſnĩa fa
cit ius quò ad oẽs,vt l.Papinianus.§.fi.ff.de inoffi.teſt. & dic
de hoc,ut no.s̃.de re iu.c.quis.ubi dixi.¶Octauò no. hic In.
5 †ꝙ poſtq̃ qs eſt ſuſpenſus,nõ põt dare ꝑbẽdas,nec aliquẽ de
ſtituere.& idẽ fortè ſm̃ eũ ĩ alijs ſpũalib. nec eis cõferri pñt,
nec ualet facta collatio.de cle.excõ.mi.c.poſtulaſti.de ęta.&
qua.c.cũ bonæ.ẽt ſi occulta ſit ſuſpẽſio:qſi talis capax nõ ſit,
ſm̃ Inn.q remittit de ordi.ab epo.c.j.& Hoſti. de do.& cõtu.
c.veritatis.& ego remitto ad no.ĩ c.cũ dilectus.s̃. de cõſue.&
6 hic in glo.magna.¶Nonò no.† pœnã illorum,qui recipiunt
beneficia ab illis, qui ſunt ſuſpenſi : non enim ualet eis facta
collatio,& perdunt beneficia,quæ habebant prius:uacant er
go beneficia priora per collationem factã de alio beneficio:
quæ non tenet.quod dic,ut.s̃.de præben.c.de multa.¶Quæ-
7 rit Inn.dicitur in tex.ꝙ iſte violauit ſententiã interdicti.†per
quos actus dicatur uiolare ſententiam interdicti.Reſpon. ꝙ
ipſe hoc proſequitur per officia , & membra ſingularia; pu-
ta ſi offerat calicem , uel urceolum in miſſa . ſi dicit matuti-
nũ,vel veſperas.ſi legit pſalteriũ,vel legit euãgeliũ: nouũ,vel
vetus teſtm̃.ſi magiſter ſcholariũ exercet officiũ ſuũ.ſi bñdi-
cit mẽſam,vel aquã.ſi abſoluit excõicatũ.ſi diaconus , vel a-
colytus dicat epiſtolã ſine apparatu.ſi cantet in choro :an in
8 iſtis,q poſt interdictũ ſe ingerit,ſit irregularis.dicit In.†pri-
mò de clerico in minorib.interdicto,ꝙ offerendo calicẽ,vel
vrceolũ ĩ miſſa,vel aliqd,qđ ad offm̃ ſuũ ſpectet, ſiue dicẽdo
matutinũ,ſiue veſpas,ſicut prius,eſt irregularis. 11.q.3.c. ſi
qs eps̃ in cõcilio.& c.eps̃ pbři.in fi.Hoſt.de clerico in mino-
rib.ꝑdictis ſe ingerente arguit ꝓ,& cõtra.s̃.de cle. exc.mi.c.
2.finaliter tenet,qđ dixi.s̃.ꝙ sũt irregulares: qa clerici ſunt.
& iura loquunt gñaliter de clericis:ergo gñaliter dñt intelli-
gi,vt l.j.§.& gñaliter de le.ꝑſtã.de illo,q ĩterẽ diuinis officijs,
an irregularitatẽ ĩcurrat.dicit In.ꝙ nõ,ſi nõ celebret(licèt for
tè cautè)qa nõ ẽ in iure expſſũ de intereſſe:cũ & ꝑdicare poſ
ſit.de ſẽ.excõ.c.rñſo.Sed Ho.vř dicere cõtrariũ.ſ.ꝙ iſte ſit ir
regularis,ſi ſe celebrationi ingerit diuinorũ,vt c.illud.de cle.
exc. mi. & de re iudic. cap.cum æterni.§.ſcitur.Ioan. Cal.in
tractatu,quẽ fecit đ eccleſiaſtico interdicto cõcor.In.& Ho.
diſtinguẽdo,vt hic diſtinguit Io.An.ꝙ aut ſe ĩgerit, audiẽdo
diuina ex q̃dã ſimplici deuotione,vel aliàs nõ cõtẽnendo: &
tũc nõ ẽ irregularis.& ſic ſit vera opi.In.aut cõtẽnẽdo,& fa-
ciẽdo celebrari diuina ſine auctoritate ꝑbẽdarij:& tũc irregu
laritatẽ incurrit,vt hic.& d. c.illud.§.fi.ipẽ.n.cõtẽptus maxiè
auctorizabilis hãc irregularitatẽ inducit.& hoc denotat mẽs
huius verbi,violauit,ſiue,ingerere. nã q̃dã violẽtiã innuit.de
9 ꝓcura.l.oĩa.†Quid de bñdicẽte mẽsã:vel legẽte in mẽſa reſi
dẽtib.In.hic dicit,ꝙ licitè fieri pt:cũ talis bñdictio,vel lectio
nõ ſit alicui ordini đputata,vt c.fi.44.di.Quid de officijs,vel
miniſterijs:puta magiſter ſcholariũ exercet offm̃ ſuũ,vel ar-
chidiaconus,vel ſacriſta.dicit In.ꝙ idẽ, qa hoc cõpetit rõne
ordinis,vt patet ĩ eo,qđ legi.& no.de hęre.c.ſi aduerſus.§.fi.
peccat tñ grauiter,ſicut laicus excõicationẽ cõtẽnẽs. de cle.
excõ.mi.c.2.ĩ fi.laicus.n.cõtẽnens interdictũ (licèt grauiter
10 peccet)nõ tñ incurrit irregularitatem,vel ſuſpenſionẽ. † Vñ
ſi laicus interdictus,vel de populo ĩterd cto coadiuuat ꝑsby
terũ celebrantẽ miſſam,nõ incurrit irregularitatẽ. qa nõ re-
perit hoc in iure expſſum:qđ ſufficit ad euitandũ irregulari-
11 tatẽ,vt c.is cui.de sẽ.excõ.li.6.& hoc facit,†an religioſus nul
lũ hñs ordinẽ clericalẽ: vel monialis violãs interdictũ,ſint ir
regulares;ita ꝙ ſint ineligibiles actiuè,& paſsiuè: vř ꝙ nõ, ꝑ
ꝑdicta.cõtrariũ determinat Io.Cal. in dicto tractatu in 6.ar.
pricipali.Nã licèt iſti nõ habeãt ordinẽ clericalẽ:rõne tñ ſta
tus iporũ hñt officiũ cõcelebrãdi ſm̃ cõdõnẽ ſtatus iporũ.12
q.j.c.duo.& c.poſtulaſti.s̃.de cle.excõ.mi.ꝑ ꝑdicta ſoluit qõ
de laicis ſocietates,& fraternitates hñtib.& publicè cãtãtib.
letanias,ſiue rogationes,& laudes Dei,& B. virginis in eccle
ſijs ſitis in loco interdicto:nã tales nõ ſunt irregulares, cum
ordinẽ,vel officiũ nõ habeãt.nec credo in hoc eos peccare;
12 qa nõ ſunt ꝓhibita talia ꝑ interdictũ.†Itẽ q̃ro de interdicto
bñdicẽte aquã,vel de non interdicto benedicente aquam in
loco interdicto.dicit Inn.talem irregularem. quia talis bñdi
ctio fit cũ ſolemnitate,quæ competit ordini clericali.de con-
ſe.di. 3. c.aqua. an aũt tunc cum aqua benedicta poterunt
aſpergi laici.& clerici.dicit Io.Cal. ꝙ nõ;cum benedictionis
ꝓhibitio ſit inducta hoc caſu ad hũc finẽ,ne tales aſpergãtur
13 ad hoc de reg.iur.c.cum quid prohibetur. ¶† Dubitatur e-
tiam,an epiſcopi,& ſuperiores poſsint in loco interdicto po
pulo benedicere. quidam de hoc not.de priuileg.cap. archi-
epiſcoporum.in cle.& dicunt,ꝙ tutum eſt abſtinere,& maxi
mè ſi locus eſt interdictus propter delictum populi:quia tũc
perſonæ,ſi ſint interdictæ,non ſunt capaces illius gratiæ : ſi
tamen fiat contra,non eſt faciens irregularis. de ſen.excom.
c.is qui.& c.ſeq.li.6.hoc putat verum Io.Cal.de ſimplici bñ
dictione,quam ſolent facere itinerando : ſed benedictionem
ſolẽnem,de qua intelligitur dicta cle.archiepiſcoporũ.nõ pu
tat

tat fieri poſſe ꝑ epm̃,vel ſupiorem publicè in loco interdicto
.ſ.cũ dř officiũ. ſit nomẽ Dñi bñdictũ. vel. humiliate capita
veſtra ad bñdictionẽ;quia illa cõpetit epo,rõne ordinis.26.
di.c.ecce.de cõſecra.di.j.c.cũ ad celebrãdas.¶Ad idem q̃rit
14 hic Inn.† ſi clericus interdictus,vt non interdictus,in loco in
terdicto excõicat,vel abſoluit excõicatũ : an ex hoc erit ex-
cõicatus irregularis?dicit Inn.ꝙ nõ;quia talia non ſunt ordi
nis,ſed iuriſdictionis. 2.q.1.c.nemo.s̃.de elec.c. trãſmiſſam.
ſecus ẽ,ſi ſolẽnia abſolõnis exhibet:puta dicit pſalmũ pnĩalẽ
& dat benedictionẽ cũ ſtola,introducẽs excõicatũ in eccle-
ſiã:& ipſum ſolemniter reconciliat,iuxta no.ĩ. de ſen.excõ.
c.nuper.anteq̃ reconciliatus ſit, non eſt cõicandũ taliter ab-
ſoluto:nec per minorẽ presbyterũ fieri põt talis reconcilia
15 tio.¶Quid†ſi mulier cã purificandi poſt partũ vult intrare
eccleſiam ſitam in loco interdicto:nũquid poſsit impunè ad
mitti.putat Io.Cal.ꝙ cum orationib.& pſalmis , & ſolemni
benedictione admitti non põt ſine metu ipſius ſacerdotis in-
troducentis,cũ iſtud ſit officiũ cõpetens ordini clericali: ſed
ſine officio,facta ſolùm confeſsione,vt moris eſt,poterit in-
trare gratias agens.5.di.c.ſi mulier.de purifi.poſt par.c.vno.
poterit ergo ſacerdos tpe interdicti facere generalẽ confeſ-
ſionem.¶Quærit etiam Io.Cal.de collatione aliorum ſacřo
rũ,an conferri poſsint tpe interdicti : vt euchariſtiæ ſacramẽ
tum:baptiſmus:pœnitentia:confirmatio: & extrema vnctio.
16 q̃ ꝓſequere,vt ĩ c.alma.de ſen.exc.li.6.†¶Quid de ſacřo or
dinũ:ſiue clerici ſint,ſiue laici.& vř,ꝙ nõ poſsint cõferri:qa
hoc eſt percipere ſacřa , à quorũ perceptione ſunt remoti,
niſi in caſibus ꝑmiſſis.de hoc de cle.excõ.mi.c.fi.nec in loco
interdicto pñt cõferri ordines aliq̃b. clericis:qa ibi ꝓhibent
miniſtrari eccleſiaſtica ſacřa, exceptis q̃buſdã caſibus,de q-
bus in.c.alma.&.c.non eſt nobis. de ſpon. ꝑ Inno. diſtingue
tñ,ꝙ aut eſt interdictus populus:& tũc, cũ clerici nõ intelli-
gant interdicti:poterũt alibi ordinari: laici tñ nõ culpabiles
in interdicto poterũt ordinari:niſi ꝑꝑ delictũ vniuerſitatis la
ta fuerit ſnĩa ĩterdicti:tũc.n.nullus de illa vniuerſitate dẽt ali
cubi ordinari,vt d.c.ſi ſnĩa.§.1.li.6. Et prędicta oĩa intellige
ꝓhibita,vel ꝑmiſſa,vt.s̃.dictum eſt, durãte tpe interdicti.In
quatuor verò feſtiuitatibus anni an ſit licitũ miniſtrare ꝑdi-
17 cta.dic vt in d.c.alma.de ſnĩa excõi.lib.6.¶†Quid de ſepul-
a tura,a an in eccleſia,vel cemiterio interdictis poterunt ſepe-
liri corpa defunctorũ.dic,ꝙ nõ.vt c.priuilegia.§.ſanè.de pri
ui.& de pę.& remiſ.c.quod in te.& in cle.eos.de ſepul.& qd
18 appellẽt cemiterium.dic vt d.cle.eos.¶† Nunq̃d ergo ſepe-
liẽtes extra eccleſiã,vel cemiterium violãt interdictum.dicit
I.Cal.ꝙ ſi illud fiat ſine diuino officio , ſiue defunctus fuerit
interdictus,ſiue locus,in quo ſepelit, nõ violat interdictum:
nã ꝓhibitio fit tantũmõ in eccleſia, vel cemiterio: ergo alibi
vř cõceſſum.25.di.c. qualis.nulla.n.corpora quorumcũque
defunctorum dñt remanere inhumata.ad hoc.23.q.5.c. pla
cuit.Si verò cũ diuino officio ſepelit:& defunctus, vel locus,
in quo officiũ celebratum eſt,interdictus:vbicũque ſepeliat,
clerici diuinum officiũ celebrãtes violant interdictũ, & ſunt
irregulares. facit.s̃.de rap.c.ſup eo.ver.ita tñ.¶Vlterius quæ
19 rit,†an laici non interdicti poſsint ſepeliri in cemiterio ſito
in loco interdicto cũ clericorũ officio.dic ꝙ non: qa ex gra-
tia hoc cõcedit clericis.in c.qđ in te.ĩ.de pœni.& remiſ.& q
buſdã alijs ꝑ priuilegiũ.vt in.c.vt priuilegia.ĩ.de priuil.ergo
alijs intelligitur denegatum. de regu. iur.c.qđ alicui. lib. 6.
20 ¶Deinde quærit.† an ſepulti extra cemiteria tpe interdicti,
relaxato interdicto , debeant in cemiterio ſepeliri. dicit hic
Inn.ꝙ ſic:ſi in eis apparuerint ſigna contritionis,& pñiæ, de
21 pæ.& re.c.ꝓ illorũ.& per Hoſt.e.ti.c.à nobis.ij. ¶†Sed qd ſi
interdictus fuit ſepultus in cemiterio,vel non,tpe interdicti:
nunquid relaxato interdicto ibi remanebit.dicunt Doc.ꝙ ſi
fuerit pœnitẽs,non exhumabitur: quia res peruenit ad eum
ſtatum,à quo poſſet incipere.de conuer. coniu. c.placet. an
verò pro talibus ſepultis tempore interdicti liceat clericis re
cipere funeralia, & pro eis ſit orandum. dicit Inn.ꝙ à talib.
poſt pœnitentiam licet mortuaria recipere,& pro eis eſt orã
dum. 11.q.3.c.quicunq;. ſed ante pœnitentiam ſuſceptã pro
eis non eſt orandum,nec mortuaria recipienda.87.di.c. vlt.
aliter no.Ioan.And.in cle.eos.de ſepul. dic vt ibi.oblationes
autem ab interdictis pœnitentibus,vel non pœnitentibus re
cipi pñt, ẽt in loco interdicto,per ea,quæ not.90.di.c.obla-
22 tiones.¶† Sed nunquid interdicti gaudeãt indulgentijs,& re
miſsionibus.Rñdeo,ſpãliter,& noĩatim interdicti, vel qui in
terdicto cãm præſtiterunt,non gauderent ; quia non ſunt cõ
feſsi,ſiue pœnitentes.de reli.& ve.ſan.c.ſi dñm.§.vl.ſed inter
dicti,eo ꝙ ſunt de populo interdicto, non tñ culpabiles fue-
runt in eo,ꝑꝑ quod ſnĩa lata fuit:vñ pñt gaudere indulgen-
tijs,& remiſsionib.ſicut alij. prædicta probantur per. §. illis
ẽt.in c.alma.& facit de priui.c.quod nonnulli.& eo.ti.c.licèt.
in fi.li.6.Et prædicta oĩa clarè procedunt, cum interdictũ in
loco, vel in vniuerſitate , ſiue populo gñaliter promulgatur:
vel ẽt ſpãlis perſona ſimpliciter,& abſolutè noĩatim interdi-
citur à diuinis,& eccleſiaſticis ſacřis. ſed qa quot ſunt actus
hoĩm:tot ſunt modi ſuſpenſionũ,& interdicti, vt patet ex no.
in cle.cupientes.de pœnis.& l.relegatorum.ꝑ totam.l. de in-
23 terdic.& rele.†Quęro an interdictio ab vno actu includat re
liquum.dic,ꝙ actus expreſſus intelligitur interdictus , & oĩs
alius, qui in illo includitur : vel qui ſine actu iſto interdicto
exerceri non põt.de ap.c.ſolicitudinẽ.In interdictis.n.q̃dam
cõueniunt in cõſequentiã,vt l.relegatorum.de interdic.& re
le.vñ interdictus à ſacerdotali officio non põt exercere pon
tificale:qđ ſine alterius miniſterio exerceri non põt. vt c. ex
literis.s̃.e.Si autẽ interdictum concernit põtificalia:an pote
rit celebrare ſine ſolẽnitate.dic,ꝙ ſic;quia prohibitus à ma-
iori:nõ vř prohibitus à minori.vñ prohibitus à ſacerdotali,
nõ eſt prohibitus à ſubdiaconali ordine.de corp.viti.c. ſigni
ficauit.de cl.ægro.c.2.de offi.dele.c.ſanè.Si autẽ eps̃ celebra
ret cum pontificalib.an erit irregularis.dicit Inn. nõ malè di
ctum,ꝙ non.quia hoc non cauetur in iure: & pœnæ ſunt re-
ſtringendæ.Ita not.in c.cum medicinalis.de ſen.excõ.li.6. &
e.ti.c.is qui.pontificalia.n.nõ ſunt ordinis,nec officij:cũ ſine
eis quodlibet officium exerceri poſsit. & hoc recitat Spec.in
ti.de offi.dele. §.iuxta.ver.qd ſi epiſcopus.& placet Io. Mo.
in dicto c.cum medicinalis.Io. Cal. dicit hanc opi. veram in
epo interdicto cum pontificalibus celebrante: ſed ſi exercet
aliqd ꝑ ſe,qđ ſpectet ad officium epi, reſpectu cõſecrationis
epalis:vt cõſecrare,vel ordinare(qđ fieri nõ debet ſine miſſa,
vt plenè no.in c.qđ ſicut.de ele.)tunc tale interdictum à pon
tificalib.ſuſpẽdit epm̃ à collatione ſacřorum, ſicut à celebra
tiõe diuinorum.ſi ergo facit,erit irregularis.& idem ſi vtitur
pontificalib.ſine miſſa:vt cum confirmat in fronte. epatus.n.
ordo eſt ꝑ ſe.vt not.in c.quoties.de pur.ca.& habet officium
diſtinctum ab officijs inferiorum ordinum,ut patet.23.di.c.
eps̃.& de iſta materia interdicti hæc ſuccinctè pro modo ſuf
ficiant:quæ eſſent latius proſequenda, & etiam ordinariè,ẽt
quàm ponantur per dominum Io.Cal. licèt ipſa latiſsimè ꝓ-
ſequatur in illo tractatu.

ADDITIO.

a ¶De ſepultura.ſepultura an ſit danda pro pecunia.vide Io.de Turre cre.in c.item quæritur.13.q.2.Et an mortuis proficiat ſepultura. vide eundem in c.cum grauia.ead.cã , & quæſtione.

De operis noui nunciatione.

VIſo de exceſsibus prælatorum in ſubditos:eſt videndum de exceſsibus ſubditorum in contemptum iuris,vel prætoris.ſecundùm Ioan.An.

SVMMAE.

1 *Ecclesia non est in præiudicium alterius construenda.*
2 *Rector ecclesiæ potest nunciare nouum opus.*
3 *Vsufructuarius potest nunciare nouum opus.*
4 *Nunciatio fieri potest, cum ædificatur intra limites parochiæ alia ecclesia.*
5 *Causa requiritur in denunciatione noui operis.*
6 *Leges non dedignantur sacros canones imitari.*
7 *Demolitur, quod ædificatum est post denunciationem siue iure, siue in iuria denunciatum sit.*
8 *Aedificabam in meo licitè: alius, qui non habebat ius nunciandi nunciauit mihi nouum opus: ego spreta nunciatione, ædificaui: & ita opus destruitur siue iure, siue iniuria: qualiter consuletur mihi aduersus illum, qui nunciauit.*
9 *Leges inter personas, & res ecclesiasticas sunt seruandæ: si sacris canonibus non contradicunt.*
10 *Lex ciuilis an seruetur in foro ecclesiastico.*
11 *Clerico agenti contra laicũ in foro seculari, an obstet præscriptio statuti, quo cauetur, ꝙ post x. annos nullus audiatur super debito.*
12 *Statutũ laicorũ an sit seruandum in curia ep̃i in fauorem clerici.*
13 *Nunciare potest ēt ille, qui non possidet, sed dicit rẽ ad se aliquo modo pertinere.*
14 *Nunciatio non facta illi, qui ædificari facit, qũo sibi præiudicet in operis demolitione.*

INtelleximus. Quod ædificatũ est post denunciationem noui operis, demoliri debet expensis construentis. h. d. istud c. & seq. & in prima decisa consultatio. in scda ipsius rñsio ibi [quia uerò.] ¶ Erat hic qõ inter clericos, q̃bus prius nũciauerat nouũ opus, & ip̃m priorem. dicit. n. prior, capellã post eius denunciationẽ cõstructã debere demoliri: inducebat ll. hoc dicentes. clerici dicebãt legibus non esse standum. & de demolitione ista cautum in canonibus vr̃: episcopus dubitauit, an dret. l. seruare. cui Papa rñdet, vt sequit. ¶ No. j. † ꝙ ecclesia nõ est in præiudicium alterius construenda. 16. q. j. ca. ecclesiæ. & in gl. fi. & s̃. de eccle. ẹdi. c. ad audientiã. ¶ Secũdò no. † ꝙ rector ecclesiæ põt nunciare nouum opus: æquiparatur. n. usufructuario, vt in c. pñti. de of. or. lib. 6. † Vsufructuarius aũt nunciare põt, vt l. j. §. vsusfructuarius. ff. eo. ti. & ibi ꝑ Barto. Quid iuris in emphyteuta, & feudatario: & de rectore ecclesiæ. de quo dicit, ꝙ põt nunciare noĩe ecclesiæ, vel cõuẽtus: licèt prælaturã, vel rectoriã posit petere suo noĩe. de testi. c. pñtiũ. li. 6. q̃ incipiebat. ad hoc. ꝑ In. de ver. sig. c. abbatẽ. & non solũ rector ecclesiæ põt nunciare: sed ēt eps, & alius superior. C. de sacros. ec. l. sancimus. ¶ Tertiò no. † ꝙ nunciatio fieri ꝑt, cũ ædificatur intra limites parochiæ alia ecclesia. circa qd̃ dic, ꝙ aut ædificatur in loco sacro, uel cemiterio: & tũc ꝑt nunciari. sicut cũ ædificatur in loco publico, vt l. j. §. nũciamus. ver. sed si in loco. ff. eo. & l. in ꝓuinciali. §. si in publico. e. ti. vbi publici iuris tuendi cã oẽs ciues denunciare pñt: q̃ñq; ædificatur in re ecclesiæ ꝓphana: tũc qlibet de ecclesia ꝑt nũciare. de re. ec. nõ ali. c. si qs ꝑsbyterorũ. & ēt pr̃oni, vt ibi no. & C. de sa. san. ec. l. iubemus. §. sane. & in hoc hẽt plus ecclesia, q̃ ciuitas: qa hoc casu nõ admitteretur, nisi sindicus ciuitatis. & ita no. Bar. in d. §. si in publico. ¶ Quartò collige, † ꝙ in denunciatione noui operis requirit cã, dũ dicit tex. [ꝙ fuit attẽtata in ꝓiudiciũ.] & c. & hoc est verũ, si petat, sicut in libello, & in teste: aliàs secus. & hoc tenet Spe. in ti. de acc. §. sequtur. uer. sed nunquid sufficit. proceditur. n. in ista denunciatione, sicut in libello. j̃. eo. c. de pupillo. §. qm̃ opus. meritò causa inseritur ad petitionem partis, sicut in alio libello. vt s̃. de libel. ob. c. 2. & hoc verum in nunciatione noui operis. In aliis aũt nũciationibus, & ꝓtestationibus an debeat inseri causa. no. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi. ff. eo. ¶ Quartò no. † ꝙ leges non dedignantur sacros canones imitari: sunt em̃ ancillæ canonũ. nã & ministris ipsarũ imperat Ecclesia. de ma. & obe. c. solitæ. & quod no. Io. An. de iudi. c. qualiter. sm̃ eum. Ancillas intelligo quò ad illa, q̃ concernunt consciam, & regimẽ aĩarũ: quò ad tpalia (vbi de pctõ nõ agitur) digniores puto. sunt. n. diuinitus ꝓmulgatæ ꝑ regimine vniuersi orbis, & ꝑ conseruatione rõnabilis creaturæ: qua nihil Deo acceptius, & cuius gr̃a oĩa creauit. vt l. in pecudũ. de vsur. & l. fi. de præscrip. lõ. tẽp. de alto stylo, & legũ elegãtia iudicet, qui eas nouit. ¶ Quintò no. † ꝙ demolitur, quod ædificatum est post nunciationẽ, siue iure, siue iniuria nũciatum sit: & hoc est verũ, qm̃ est dubiũ te habere ius, vel non ius nunciandi. sed qm̃ certum est te nõ habere ius, ꝑt sperni, vt l. 2. ff. ne quis eũ, qui in ius vocari exi. vbi videtur posse contemni, qm̃ nõ iuris sit. & ita no. Bar. in l. j. in prin. ff. e. ti. vbi quæritur. qũo põt esse certũ nunciantem non habere ius nunciandi. dicit primò ꝓpter aliquod instr̃m confectum inter nunciantem, & eum, cui fit nũciatio, ar. eius, qd̃ dr̃ de vsufructuario, qui non põt denũciare dñõ in dicta l. j. §. vsufructuarius. Itẽ si hoc esset aliàs iudicatũ per sententiam. Item si hoc iudicat euidentia facti: puta si denuncians nihil habet ibi prope, cui posit deberi seruitus. ar. j̃. e. c. non solùm. in prin. & ꝑ consequens nullum timet dãnũ. Itẽ si nunciatur in publico, & non nocet: quia ædificatur intra terminos limitatos, vt l. 2. ff. fi. regũ. Itẽ si eẽt limitatio ex forma alicuius statuti. vt C. de ædi. priua. l. j. vbi est hoc expr̃sum. & prædicta faciunt rẽ manifestã. de verb. sig. c. cũ olim. ¶ Sed hic incidenter q̃ritur. † ædificabã in meo licitè. alius, q̃ nõ habebat ius nunciãdi, nunciauit mihi nouum opus. Ego, spreta nunciatione, ẹdificaui: ita ꝙ opus destruitur, siue iure, siue iniuria qualiter cõsuleẽ mihi aduersus illũ, q̃ nũciauit nõ iustè. dicit Ia. de Are. ꝑ actionẽ de dolo. vt l. rem quandã. ff. de dolo. Bar. dicit, ꝙ aut patior dãnum (quia destruitur factũ contẽpta denunciatione) & ad illud nullo modo mihi succurritur: quia istud mea culpa patior, vt in reg. iuris. dãnum qd̃ quis. Aut patior dãnum: quia ꝑ denũciationẽ distuli opus. superuenit hyems, ꝑ quã ædificare non potui: vel paramẽta sunt corrupta, & similia dãna sum passus. & ad ista mihi succurritur per actionẽ de dolo. vt dicta l. rẽ quandam. ¶ Sextò no. † ꝙ leges inter ꝑsonas, & res ecclesiasticas sunt seruãdæ, si sacris canonibus non contradicunt. de quo. j̃. distinguam. ¶ Septimò no. ꝙ Papa mandat causam decidi sm̃ leges, & canones. quod facit ꝑ conclusione libelli: quia sæpe dr̃. peto illum, sm̃ leges, & canones condemnari. & est simile. 3. q. 9. c. dignum. Et aduerte, si iudex procedit ad punitionem delicti: & dicit ita, ꝙ intendit punire sm̃ formã statutorum, & omni iure, quo melius põt. An ille videatur postea condẽnatus vigore statuti, vel legis, quẹ eandẽ pœnã imponit. & hoc est vti le scire: quia alia ẽ natura statutorum, & legum. de hoc dic ꝑ Dy. in quodã consilio, quod incipit. In Dei noĩe amen. Secorsus &c. ¶ Oppo. dr̃ hic, ꝙ ista cã decidenda est sm̃ legẽ. cõtra legibus non ligantur personæ, vel res ecclesiasticæ. 27. q. 4. c. nemo. 2. q. 6. c. non ita. de app. c. super eo. de præsc. c. vigilanti. & c. fi. Sol. dicit gl. legib. in foro ecclesiastico vti possumus, nisi canonibus aduersentur, vt habes in c. 1. Tu distingue latius sm̃ Io. Cald. † Cum quæritur, an l. ciuilis seruetur in foro ecclesiastico, [a] distingue. aut loquimur de l. inferioris à principe: & non ligat ꝑsonas, vel res ecclesiasticas. ēt si sit fauorabilis ecclesiæ. 96. di. c. bñ quidã. & c. ecclesia. s̃. de consti. & multò magis non tenet, si est ꝓiudicialis ꝑsonẹ, vel rei ecclesiasticẹ. de reb. ec. non alie. c. fi. Si verò non tangit personam ecclesiasticã, vel rẽ ecclesiẹ: tunc talis lex seruatur in foro ecclesiẹ contra laicos ibi litigantes. de resti. in integ. c. constitutus. de eo, qui mit. in pos. c. cum venissent. de testa. c. Raynu. de ædi. priua. l. an in totum. de postu. l. ex ea. ligat etiam clericum litigantẽ in foro seculari in ꝓnẽtib. ad præparationem causẹ: secus si ad decisionẽ. de foro compe. c. quod clericis. Aut loquimur in l. edita, vel approbata per Impatorem: tunc aut nu-

5 nutrit, vel inducit pctm̃: & nõ seruatur in foro ecclesiastico: nec ẽt in seculari. de iureiurã. c. cum contingat. Si aũt non inducit pctm̃: siquidem est edita super re spũali, vel ecclesiastica: & de necessitate non seruatur in foro Ecclesiæ: põt tm̃ ibi seruari, si non contradicit canon. sicut sunt leges, q̃ tractant de ordinationibus, & promotionib. clericorũ. 26. di. c. q̃dam res satis euidenter. C. de sum. tri. l. fi. & de sac. san. ec. l. omni. Si aũt est edita super re tpali: tũc sunt tres casus. Primus qm̃ lex cõcor. canoni. & tunc seruatur lex in foro Ecclesiæ: quia non tm̃ sm̃ leges: sed etiam sm̃ canones iudicatur, vt in c. pastoralis. de fide instru. de ar. c. dilecti. de causa pos. c. 2. & de concess. præben. c. 2. Secundus casus est, cum contradicit canoni: tunc seruatur lex in foro seculari, & canõ in foro Ecclesię. de test. c. relatum. & c. cũ esses. de ar. c. 2. li. 6. nisi forũ tpale esset de temporali iurisdictione Ecclesiæ: quia tũc seruatur canon. de app. c. fi duobus. vbi casus. qui fi. sint legi. c. per venerabilem. Tertius casus, & vltimus est, qm̃ lex non concor. nec contradicit canoni, sed determinat casum dubium à canone non decisum: tũc seruatur lex in foro Ecclesiæ, vt hic. sicut econuerso canon seruatur in foro seculari: qm̃ canõ determinat casum à lege nõ decisum de iure ca. c. 2. li. 6. Cum. n. in casib. vbi leges deficiunt, sit ad similia, & consuetudines recurrendũ. ff. de legi. l. nõ pñt. & l. de quib. fortius ad ius canonicũ recurrendũ est, cum sit auctorizabilius, q̃ consuetudo. vt patet. 11. di. c. quis nesciat. & c. ecclesiarũ. & per totum. & c. per venerabilẽ. §. rõnibus. j̃. qui fi. sint legi. Et prædicta faciũt, † an clerico agẽti contra laicum in foro seculari obstet 31
11 præscriptio statuti, quo cauetur, ꝙ post decem annos nullus audiatur super debito. vr̃ ꝙ nõ: quia non est obseruandũ ius statutorũ contra clericum in foro seculari, qm̃ statutum tẽdit ad litis decisionẽ, vt s̃. patet. dñs Bal. dicit, ꝙ aut clericus in agendo sumit adminiculũ, & fundamẽtũ à statuto (puta qa petit exequi instr̃m guarentigiæ, vt statutũ disponit:) & tunc põt sibi obijci ꝑscriptio ex eodẽ statuto, arg. de leg. 2. l. si ex duob. & de ma. l. Gaius. Si aũt non sumit adminiculũ à statuto: sed à iure cõi. & tunc distingue, an ad lit. ordinationẽ, vel
12 decisionẽ tendat, vt dicto. c. quod clericis. ¶ † In mẽbro ecõuerso, an in curia ep̃i in fauorẽ clerici sit seruandum statutũ laicorũ: vt ibidẽ nõ dẽat audiri post. 10. annos: ita q̃ tale statutum prosit clerico. Ia. de Are. dicit, ꝙ ex quò nõ obest clericis, maximè in foro eorũ: ita nec patrocinetur; qa non dẽt claudicare iudicium. Bal. dicit recurrẽdum ad illa, q̃ no. hic. & dicto. c. quod clericis. & in Spec. de dispu. aduo. §. porro. ver. sed nunqd. & Bar. in l. oẽs populi. de iusti. & iure. faciunt ẽt p̃dicta. an clericus litigans in foro ciuili, poterit appellare ab interlocutoria, à qua non posset de iure ciuili: vel ecõuerso, an laicus poterit appellare in foro canonico ab interlocutoria. facit quod no. Io. An. s̃. de cõsti. c. fi. & ca. 1. & c. is qui. de sol. ¶ Secũdò opp. dr̃ hic, ꝙ ille, in cuius ꝓiudiciũ ædificatur, dẽt nunciare, vt opus postea destruatur. cõtra, imò vr̃, ꝙ possit destruere propria auctoritate, vt l. quẽadmodũ. ff. ad leg. Aq. & l. summe. §. si ad ianuã. ff. quod vi aut clam. so. sm̃ Dy. & Ia. de Are. ꝙ quandoque ædificatur in solo à me possesso. & tunc nec in nunciatione: nec in prosecutione est necessaria aditio p̃toris: quia mea auctoritate destruere possum. vt C. vt nemini lice. signũ imprime. l. j. & dicta l. quemadmodum. fallit fauore religionis, vt l. ossa. in princip. de religio. Si verò ædificatur in solo à me non possesso. & tunc in in prosecutione est necessaria aditio prætoris, non in nunciatione, vt l. de pupillo. §. meminisse. ff. eo. Et ita distinguit Bar. in l. 1. §. nunciatio. ff. de ope. no. nun. ex qua distinctione colligo, † ꝙ ille, qui nõ possidet: sed dicit rem ad se modo aliquo pertinere, põt nunciare, ẽt possessori, si velit aliquid ædificare in re illa. quod est verum, qm̃ ille, qui nunciat, dicit illum, cui nunciat possidere ab eo, vi, clam, vel p̃cario. cum. n. possit dictis casibus molestare, iuxta no. per Inn. in c. veniens. de præscrip. ergo & nunciare. si aũt possideret, non posset sibi nunciari, etiam ab illo, qui prætenderet habere ius in re illa: quia cum sis in possessione illa, non potes impedire vsum pacificæ possessionis, vt l. fi. ff. de aqua quoti. & æsti. nisi fieret aliquod ædificium, per quod fieret mihi præiudicium in venditione seruitutis, vel dominij talis rei. puta aliquis ædificat sepulchrum, vel ecclesiã cõtra seruitutem, vel in meo: licèt ego non sim in possessione, vel quasi. quia tamen mea cã ex hoc efficitur durior (qm̃ iudices fauent rebus sacris, & religiosis, vt l. sunt personæ. in fi. de relig. & l. prætor. fi ex noxa. cã aga.) isto casu, & simili potero nunciare. & hoc sentit tex. in l. fi. de aqua quoti. & æsti. & ita no. Bar. in l. j. in prin. in 7. q. ff. de op. no. nun. & circa istum articulum, qm̃ posim mea auctoritate destruere. vide per eum aliquos dubios casus: quos ponit in d. l. 1. in prin. ff. eo. ti. vbi quid iuris, si vnus ædificat in rem, quã possidet cõiter cum alio: an ille alius posit destruere ꝑ pria auctoritate. & quid si ædificator detinebat, & alius possidebat: & quid si ædificans possidebat naturaliter, alius ciuiliter, an his casibus poterit propria auctoritate destruere. & aduerte, quia vtilius est ꝓpria auctoritate destruere, vel nunciare per iactum lapilli: aliàs si simplici verbo vt meticulosus, perderet possessionem; quia suspicatur sic patiendo se posse repelli, vt l. j. §. in operis. ff. eo. ti. ¶ Tãgit gl. pe. in quo loco est facienda nunciatio, & cui, siue quibus. & dicit, ꝙ ĩ re præsenti, & in ipso opere. & nõ tm̃ dñõ: sed illis, qui ibi sunt. ex quo patet, ꝙ non est necessaria aditio iudicis. Item fit aduersus absentes, & ignorãtes, & oĩbus diebus, vt l. j. §. nunciatio. ff. eo. ti. † Sed dices. ista nunciatio non facta illi, qui ædificari facit, qũo sibi præiudicat in operum demolitione, cum non delinquat de denunciatione ignarus? dicunt Iac. de Are. & Old. ꝙ licèt non peruenerit in notitiã dñi: totum tm̃ dẽt destrui, quod est factum post denunciationem. nec ista demolitio censetur pœna. In expensis verò demolitionis solus ille tenetur, qui nunciatus cõtẽpsit, non cui in absentia nunciatum est. Ita no. Bart. in l. de pupillo. §. nunciatus. ff. eo. ¶ Qualiter autẽ verba denunciationis sint cõcipienda, siue fiat nunciatio per prætorem, siue simplici verbo, siue per iactum lapilli. dic vt dicta l. de pupillo. §. meminisse. vbi no. Bar. an nunciatio fieri debeat in scriptis.

ADDITIO.

a ¶ In foro ecclesiastico. Adde pulchrè Pau. de ca. in cõsi. 48. Doc. in c. quod clericis. s̃. de foro compe.

SVMMAE.

1 *Opus cuius expensis sit demoliendum.*
2 *Demolitio an transeat ad successorem naturalem alicuius priuati.*
3 *Successor singularis an teneatur ad demolitionem.*
4 *Aedificans, spreta nunciatione, non potest agere sibi ius esse ita ædificatum habere.*
5 *Destructo loco, residentes ibi sunt liberati ab obligatione iuramenti, & omni alia.*
6 *Monachi vt singuli, dimittunt omnia propter Christum.*
7 *Peccatum mortale ita contrahitur omittendo: sicut committendo.*
8 *Bona opera subsequentia purgant rebellionem, & contumaciam præcedentes.*
9 *Ciuitas, ecclesia, vel alius locus, si destruitur ab hostibus, vel occupatur, trãsfertur, vel vnitur: quid erit de iuribus, et ꝑsonis talis loci.*
10 *Pars expulsa à ciuitate an posit facere sindicũ, tãquã vniuersitas.*

CVm ex iniuncto. Summatim ẽ s̃. c. proxi. mãdat opus demoliri, & recitat quicquid ex illo secutum erat. secundò reprehendit archiep̃m, qui non curauit scãdalum proximorum, ibi [super eo.] tertiò hortaẽ eum, vt pareat. ibi [finis.] ¶ Not. primò hic, ꝙ facta fuit nunciatio archiepiscopo per illos, qui erant de eius iurisdictione. põt ergo officiali, si in aliquo ædificat, nunciari. quod quando sit verum. dic vt l. de pupillo. §. si quis ipsi ꝑtori. ff. eodem titu.

¶Secundò no.†cuius expensis sit opus demoliendum. dicit .n.hic,ꝙ expensis ædificantis.dicit Inn.ꝙ qñ nunciatur absẽ ti,añ ipsius reuersionẽ demolitur expensis nunciãtis:ædifica tũ aũt post denunciationẽ expensis nunciati,vt l.de pupillo. §.si quis fortè.& §.nunciationem.vbi per Bar. ¶Tertiò not. ꝙ nunciatio fuit prædecessori istius archiepi facta: & tñ effi ectus nunciationis extenditur ad successorem in dignitate,nõ
2 solũ quò ad demolitionẽ: sed ẽt quò ad expen. † ad successo rẽ aũt naturalẽ alicuius priuati non transit quò ad expensas sed bñ quò ad patientiã.Rõnẽ diuersitatis inter successorem in dignitate,& hæredem priuati, vide per Bar.in l.qui opus.
3 ff.eo.& hæc vera de successore vniuersali.†successor verò sin gularis an teneatur.pone archiẽs post factã sibi nunciationẽ locum illum,in quo incœperat ecclesiã construere, in alterũ trãstulit,qui opus perfecit.an tenebitur ad expen. & demoli tionẽ:sicut hic dicitur in successore dignitatis. distingue , vt no.Bar.in l.fi.ff.eo. ex parte verò nunciãtis an nunciatio sit realis;ita ꝙ transeat eius effectus ad hæredem:vel sit perso nalis.vide per eum in l.non solum.§.morte.ff.eo.ti.& inducit ad quæst.promisisti mihi non ædificare in tali fundo : vendi disti fundũ:emptor ædificauit:an tenearis.gl. format istã qõ nẽ.in l.3.§.qui opus.ff.de ali.iudi.mu.can.fa.vbi dr, an sit ꝓ hibitio concepta in re:an in pſonã.facit l.fi.§.fi.ff.de cõtrah. emp.& quod no.in l.3.C.de pigno.& l.fluminũ. §.adiicitur.
4 de dam.infec.per Bar.¶Quartò no.in ver.cum cautũ. † ꝙ il lo,qui ædificauit , spreta nunciatione, non põt agere ius sibi esse ita ædificatum habere:fieret.n.præiudiciũ interdicto ꝓ ponendo.de ope.no.nun.ideò repellitur: sicut ille,qui alium spoliauit,non agit super re illa, anteq restituat,vt c. fi.de ordi.cog.Interdictũ ergo istud est preiudiciale ad alias qõnes, quæ ab eo dependent.vt l.fundi.& l.fundũ.de excep. Sed dices.nõne si iste agit ius sibi esse ita ædificatũ habere:ille, qui nunciauit,poterit excipere de denũciatione spreta?certe sic. quare ergo si sibi nõ infertur præiudicium:ille,q ædificauit, excluditur.dic ꝙ denuncianti sufficit exceptio solùm ad repellendũ agentem:non ad demoliendũ:sicut exceptio spolia tionis sufficit ad exclusionẽ spoliatoris:non aũt ad recupera tionẽ rei,vt in c.2.de ordi.cog.& quod no.in l.Lucius.de his qui notã.infa.& intellige hunc tex.qui dicit,ꝙ nõ põt agere, subaudi,opposita sibi exceptione.mõ aũt ipse repellitur , vt no.Bar.in l.1.§.sed & si is.ff.eo.vñ sumptum, quod hic dicit. ista ergo uerba[denegetur,non audiatur.]&c.non denotant ipso iure exclusionem:sed per exceptionẽ. facit quod no. in l.1.ff.ad Trebel.¶Quintò no.in ver.reducens &c.ꝙ destru cta re principali(quia iniustè constructa)destruuntur oia, q̃ sequuta sunt:& facta tali demolitione,iura,& redditus ibidẽ deputati ad statũ pristinum reducuntur:fortè.n. archiẽs de putauerat aliquas causas ad ipsorum redditus : quod fieri põt,non solùm per Papam:sed ẽt per eṗm de consensu Capi tuli.j.c.1.pastoralis.s.de dona.c.consultationibus.& c.pasto
5 ralis.sm Host.¶Sextò no.in ver.quos ab obligatione.&c.†ꝙ destructo loco,residentes ibi sunt liberati ab obligatione iu ramenti,& omni alia.sicut depositò plato,subditi vigore iu ramenti non tenenrur sibi de cetero obedire.s.de ele.c.vene rabilis.in fi.de re iudi.c.ad apostolicæ.lib.6.destructo.n. loco,perditur ciuilitas illius loci:nec debet vocari amplius ci uis illius ciuitatis:nec clericus , vel canonicus illius ecclesiæ destructæ.16.q.3.c.hoc diximus.de conse.dist.1.c.placuit.&
6 ff.qñ di.le.ce.l.si vsusfruc.§.fi.& j.dicam latius. ¶Septimò no.in ver.super eo.†ꝙ monachi dimittunt oia pp Christũ:& hoc verum,vt singuli.collegiũ verò ipsorum est abundans,& pingue.& colligit glo.ꝙ monachi semper præsumuntur iustè
7 litigare.¶Octauò no.†ꝙ peccatum mortale ita contrahitur omittendo,sicut committendo.omissio ergo, sicut commis sio,inducit mortale peccatum.quod est verum in aliquibus, & quandoque,secundùm Hostien.vt est seruare mandata de Deo adorando:de patre honorando: de sabbato sanctifican do:vel pœnitentiam accipiendo:siue baptizando.regulariter verò maius est peccatum cõmissionis,q̃ omissionis,vt l. seruũ.ff.de verb.obli.& l.si mora.ff.sol.mat.¶Nonò not. regu las,qñ pro scandalo vitando sit ab aliquo abstinendum , vel
8 non.de quo in gl.no.pro aliquo &c.¶Decimò no.† ꝙ bona opera subsequentia purgant rebellionẽ,& contumaciã præ cedentem.facit l.in ipsius.C.fami.ercis.ibi [cũ posteriora eo rũ talia merita deprehenduntur: vt ira Dñi potuerit mitiga
9 ri.]¶Tractat hic plenè Inno.†cum ciuitas,ecclesia,vel alius locus destruitur ab hostibus,vel occupatur,transfertur , vel vnitur.quid erit de iuribus,& personis talis loci.dicit Inn. ꝙ aut destruitur auctoritate superioris propter delictum:& de cetero nullus debet vocari clericus illius ecclesiæ: vel ciuis il lius ciuitatis.vt in iuribus alle.s.in 6.no. qñq; non destruun tur:sed auctoritate superioris transferuntur,vel vniuntur: & tunc an retineant sua priuilegia,& iura.dic vt s.ne se. vac.c. 1.& per Bar.in l.1.de le.j.& l.non dubito.de cap.qñque non auctoritate superioris:sed à superiore destruuntur : & tunc cõseruantur priuilegia,& antiqui clerici , & retinent nomen suum.7.q.1.c.pastoralis.19.q.3.c.quæ semel. & idem intelli ge de ciuitate,& alijs locis prophanis.ar.ff.de contrah.emp. l.domum.& l.de sacra.& in hoc casu,plato ecclesiæ,vel ca nonicis mortuis,pñt alij subrogari:& oia, quæ pertinent ad vtilitatẽ ecclesiæ,ordinari.23.di.c.in nomine Dñi. Est & a lius casus,cum hostes,vel tyrannus nõ destruunt ecclesiam: sed detinent occupatam:cuius ecclesiæ canonici quidam re manent:quidam recedunt,nec audẽt ire.vel pone , ꝙ omnes recedunt,& disperguntur:quid tunc fiet de negotijs ecclesiæ imminentibus.siue cõib.tractatibus.dicit In. ꝙ aut remanet maior canonicorũ:& tunc dẽt intrinseci ad locũ tutũ,& cõ gruum cũ forensibus conuenire: dũmõ vtilius fieri non pos sit extra ecclesiam quod agitur: alioquin committant extrin seci intrinsecis vices suas.s.de elect.c.bonę.& c. quia ꝓpter. & multò fortius exibunt ad illos,qñ minor pars est pñs , & maior absens.Si aũt rõne tyranni, vel hostium aliqui nõ au dẽt accedere ad ecclesiã pp suas priuatas inimicitias: nihilo minus requirendi vidẽtur.ar.s.q ma.ac.pos.c.j.In hoc tñ ca su non coguntur intrinseci exire ad eũ:sed iste constituat ꝓ curatorẽ,si voluerit.vt.ff.de ꝓcura.l.j.Alius casus est,qñ ex tra ecclesiã oes canonici sunt absentes,& dispersi: & agit de aliquo magno,& arduo negotio:tunc qui maior est in capi tulo:vel ille,ad quẽ ptinet de consuetudine, canonicos cõuo cabit,si sint 1 loco,vñ sunt vocãdi.s.de ele.c.corã.Si ãt nimis remoti sunt,nõ vocabuntur,nec venire coguntur.& si vocati nõ venerint;ꝓcedãt pñtes.s.de ele.c.quod sicut.& c.quia pp. & in c.cũ nobis olim.eo.ti.sup gl.sed nunquid. vbi verò nul lus est pñs,& ad quẽ spectet vocatio:oportet,ꝙ ad minus cõ ueniãt duæ partes illorũ,ad quos spectat eligere:vel contra ctũ,de quo quæritur,inire: & illi vocabunt absentes quib.vo catis,siue uenerint,siue non,procedẽt ad eligẽdũ: siue perfi ciẽdũ cõractũ,de quo agit.ꝙ si discordia oriatur,superio ris iudicio sopietur.de ele.c.licet.§.fi.& hæc vera de magnis negotijs:minima uerò.uel de quib.cõsuetũ est ꝓ se expediri, ꝓsidẽtes poterũt,absentib.non uocatis.s.de ele.c.bonæ.1.sup ver. & ui.ubi de hoc.& ꝓd cta ꝓcedũt,cũ occupatio à tyrã no,uel dispersio,siue uagatio ecclesiæ,& clericorũ contingit. Si aũt dispergatur uniuersitas scholarium ciuitatis , uel uni uersitatis(ꝓut his tpib.in qbusdã cõtigit)tunc ĩ negotijs uni uersitatis,qui uocabunt,& ꝓ quos dicit In.ꝙ uocabuntur oes maiores.14.annis.Itẽ oes fœminæ cõiugatę,& uiduę.Itẽ filij familias,si habitant seorsum à patre:ita ꝙ ad minus duę par tes ciuitatis,uelvniuersitatis adsint:ad hoc ut actus,de quo agit,teneat,ut C.de decu.l.nominationum.li.10.& quod cuius que uni.no.l.nulli permittitur.cum trib. seq.quod tñ dictum est de mulieribus,non seruatur,sm Hostien.quinimo in mul tis locus uocantur tantùm hi,per quos uniuersitas regitur. & probatur in l.ciuitates.quod cuiusque uni.no.& de condi. & de-

demon.l.municipibus.& hæc sunt,q̃ dicit hic Io.An.post In. ex quibus dictis patet,ꝙ si vniuersitas est dispersa , & locus proprius occupatus:tũ sic dispersa nomen uniuersitatis reti net:quia põt aggregari,& contrahere,congregatis in vnum ,
10 vt superius dictum est. ¶Sed †pone,ꝙ vna pars expulsa est
a de ciuitate:utrùm possit facere sindicum,tanq uniuersitas a: vr ꝙ non.quia est collegium reprobatum,eoipso,ꝙ approba tum non est,vt l.j.de colle.illi.Contrarium dicit dñs Lamber tinus de Ramponibus per l.si qs à filio. §. si parti.de leg.j.& hoc tenet ibi Bar.per l.2.§.deinde.de orig.iu.ubi pars expul sa leges fecit,q̃ obseruatæ fuerunt:cuilibet.n.est licitum face re collegium ad suam iustitiam consequendam , ut not.in l.j. §.j.quod cuiusque uni.no.Vnde si faciunt sindicum ad com promittendum cum intrinsecis ad faciendum pacem cũ eis, licitum est.& ita obseruatur de facto,secundùm Bar.in d.§.si parti.vbi q̃rit,si una pars est expulsa de ciuitate:pars,quæ re manet intus,submittit ciuitatem alteri:& ẽt pars,q̃ est extra, quemlibet separatim, an valeat. dicit arguendo , vr ꝙ non : quia debent simul conuenire in unum,ut l.2.de decre. Decu.lib.10.& hoc uidetur sensisse Bonifacius Papa in quibus dam literis per eum concesis ciuibus Tudertinis : ubi casus iste occurrit.

ADDITIO.

a ¶Tanquam uniuersitas Talis pars damnificans aliam iniustè, tenetur ad damna,& interesse.Bal in c j.§.iniuria.de pac.iur.fir.Inno. in c.j.s.quod me.cau. Alex.in l.iniuriarum.ff.de iniur.

SVMMAE.

1 *Edictum nunciationis noui operis competit ad res soli.*
2 *Nuncianti sufficit dicere,ꝙ ædificium fit in præiudicium iuris sui.*
3 *Nunciatio est quædam defensio.nec refert concipiatur per hæc verba[nuncio nouum opus.] vel per ista uerba prohibeo , ne ædifices.num.4.*
5 *Nunciatio noui oper. potest sperni, ubicunque dilatio est periculum allatura.*
6 *Appellari potest ab interlocutoria.*
7 *Causa an sit inserenda in appellatione ab interlocutoria.*

SIgnificantibus. In optione est denunciantis nouum opus,an intra tres menses de præiudicio doceat:an re cepta cautione de opere demoliendo,statim ædificari pmit tat.h.d.cum ca. seq. & in prima factum narratur.in secunda iudex datur,ibi[ideoque.]¶No.primò,ꝙ iste contra prohi
1 bitionem ædificabat in platea:& per hoc datur intelligi, † ꝙ istud edictum competit ad res soli.utrùm autem ad illa,quæ adhærent solo:puta ędificatur in arbore.dic ut l.j. §. hoc autem edictum.ff.eod.& pondera uerbum [ædificabat.] quod innuit,ꝙ ad hoc ut locum habeat edictum , ædificatio sit in fieri.quod dic ut l.j.§.potest autem.& l.prætor. §. siue aũt.ff.
2 eo. ¶Secundò no. †ꝙ sufficit nuncianti dicere,ꝙ ædificium fit in præiudicium iuris sui.qd an sufficiat. dic per Bar. in l.j. in prin.in 6.q.ff.eo.ubi dicit, ꝙ sicut in libello debet ita clarè dicere:ꝙ aduersarius petens possit declarare,uelit cedere vel contendere . vt ff. de eden. l. 1. ita in denunciatione aliàs potest sperni.¶Tertiò not.ꝙ hic querela fuit proposita corã archidiacono.dicit Io. And.ꝙ aliquo iure speciali iste erat iu dex illius laici:vt sic non obstet qd not. Spec.in tit.de satisda. propè fi.ver.quid si clericus.¶Aduerte tñ.innuit Ioã. And.ꝙ ille,cui fit nunciatio,sustineat partes rei : vt sic debeat coram
3 suo iudice conueniri.alibi dr,†ꝙ nunciatio est quædã defen sio,vt no.Bar.ĩl.de pupillo.§.seruo.ff.eo.qd dic plenè ꝓ Bart. in d.l.§.si procurator.& §.qui remisi.vbi dr, ꝙ qui petit re missionem,sustinet partes rei.& addit ad.q.Spec.de illo, qui petit reuocari tenutã:an dicat actor,vel reus:vt sciamus , vbi sit excommunicatus,vel exbannitus,debeat admitti , vel nõ. qd dic per eum,vt in d.§.si procurator. ¶Quartò no.ꝙ dicit
4 tex.[prohibentibus.] † ꝙ non refert, concipiatur renũciatio per hæc verba[nuncio nouum opus.] vel per ista [prohibeo ne ædifices.] quod dic,vt l.de pupillo.§.meminisse. per Bart. & aduerte,quia isti allegabant plateam ad eorum ecclesiam pertinere.& se nitebantur ex dñio,& ex possessione: quo ca
5 su,an nunciatio fieri possit.dic,vt dixi.s. ¶Quintò not.† an ille,qui ædificat,possit spernere nunciantem per oblationem cautionis.tex.iste innuit,ꝙ sic:nisi ille, cui fit nunciatio , velit statim de iure suo docere,vt isti clerici faciebant : tunc enim sicut exceptio incontinenti probanda impedit executionem sententiæ,vt l.4.§.condemnationem. ff. de re iudi.ita impedit ædificare volentem in executione operis.potest ergo, qui nũ ciat,dicere satisdare volenti: [hodie constat:hodie agatur.] quo casu licèt ille,cui fit nũciatio,sit paratus satisdare; debet tñ expectare,& opus differre per tres menses.vt j.c.proxi.& l.fi.C.de ędi.priua.Si verò dñs nunciat:& statim oblata satis datione nihil dicit : tunc statim fit remissio. quod dic , vt no. Bar.in l.prætor.§.si paratus.ff.eo.vbi etiam quid iuris, si ille, cui fit renunciatio,ita dicit.ibi etiam quærit, an sufficiat dice re[sum paratus satisdare:] vel debeat secum ducere fideiusso res : & tenet,ꝙ non sufficit dicere,nisi ducat. alleg.l. seruus si hæredi.in fi.de statu lib.& l.qui dotem.§.idem rñdet. de solu. ¶Sextò no.ꝙ tex.iste vtitur verbo, cautionem : quod minus importat,si à iure profertur,q̃ verbum, satisdatio, vt l.sancimus.C.de verb.sig.Sed iura in hac materia videntur velle , ꝙ si fit nunciatio pro priuato interesse:debeat satisdari,vt l.non solum.§.si cum possem iur.ff.eo.vbi Bar.distinguit,ꝙ aut nũciatio fit in publico.& tunc,aut publici iuris tuendi causa: & tunc sufficit nuda promissio,vt d.§.si cũ posse. & l.non cogẽ dum.§.qui ita.de procura. aut fit priuati iuris tuendi causa : & tunc sequitur satisdatio,vt in d.§.si cum.à contrario sensu. & l.prætor.§.hoc interdictum competit.eo.tit.secundùm vnã lecturam.aut fit causa damni infecti:& tunc satisdatur , vt ff. de dam.infec.l.prætor.in prin.& §. de opere. qñq; nunciatio fit in priuato:& tunc aut fit causa priuati iuris præseruandi:& requiritur satisdatio,vt d.§.si cum.aut causa repellendi damnum.& tunc sufficit repromissio,vt l.prætor.in prin. ff. de dã. infec.vbicunque autem dixi sufficere promissionem : intelli ge in principali.Ille verò,q interuenit nomine alieno , debet
6 satisdare.vt l.de pupillo.§.qui remissionem.eo.ti. Et not.† ꝙ vbicunque dilatio est periculum allatura, potest sperni nunciatio,vt l.de pupillo.§.si quis riuos.& in aliis casibus , prout dixi.s.eo.c.1.in prin.ff.eo.per Bar.in 1.q.& idem qñ præstatur satisdatio:non enim expedit tunc venire ad prætorem, vt l.de pupillo.§.si is cui.vbi per Bar.hic tamen illi, qui nunciauerunt,adiuerunt iudicem:quod fieri potest,vt ea.l.§.meminisse.¶Septimò no.ꝙ qñ est quæstio de prioritate,vel poste rioritate actuum dirimendorum ꝓ iudicem , in quibus si ordo iuris peruertitur, licitè appellatur. concor.c.exhibita. de
7 iudi.¶Octauò no.† ꝙ ab interlocutoria appellatur. & ꝙ iudex ap.non solùm reuocat sententiam iudicis malè iudicantis:sed etiam statuit in causa quid fiendum.& de ista interlocutoria tractat hic In.& aduerte.quia iste archid. admisit ap pellationem frustratoriam :qa eius sma erat iuri consona, vt j.c.prox.quod facere non debuit: tñ si admisit, cã intelligitur deuoluta.vt c.cum appel.de app.li.6. dñs Io. An. de app. ab interlocutoria aliqua hic tangit.& primò an liceat appel lare ab interlocutoria.dic ꝙ sic,scdm canones. s.de testi. ca. significauerunt.sed de iure ciuili non appellatur ab interlo cutoria:vel à grauamine ante diffinitiuam: nisi in casibus. s. de appel.c.super eo.2.quos casus hic tangit: sed latius ipsos prosequere per Bar.in l.2.ff.de app.re.& l.ante finem.C.quo. ap.non reci.& l.ab arbitro.qui satisd.cog. ¶Vlterius quæ
8 ritur.†an in appellatione ab interlocutoria sit cã inserenda. dicit,ꝙ sic:imò non põt aliam cãm prosequi, q̃ expressam , quod secus est in appellatione à diffinitiua.qd dic , ut in cle. appellanti.de ap.& l.scio.ff.de ap.& l.1.in fi.cum l.se. eod.ti.

vtrùm aũt ſit cenſenda cã legitima,ſi dicat appellans, ꝙ ſnĩa eſt iniuſta.& ſi non exprimat in quo,vel qualiter. ſentit Inn. ꝙ ſic:licèt dicat,ꝙ eſt melius,ſi ſic dicat[dico ſnĩam iniuſtã: qa ex teſtibus,inſtr̃is,vel aliis ꝓductis, vel aliter,contrarium pronunciare debuerat.]primam.n.formam dicit nimis generalem:ſicut ſi diceret[appello:quia me grauatis.] & non exprimit in quo.quodꝗ̃ proſequere hic per eum.

De priuilegijs.

ABVTVNTVR qñq; ſubditi ſuis indulgẽtiis, & priuilegiis:iõ poſt tractatum,&c. Vel aliter.dictum eſt s̃.de exceſ.præla.& ſubditorũ delinquentium contra ius cõe:ſed quia interdum delinquunt contra ius ſingulare,priuilegia conceſſa aliis violando:uel ipſi priuilegiati contra tenorẽ priuilegiorũ delinquunt. Iõ,qualiter hi puniantur,proſequitur hæc rub.hr̃ de materia.25.q.2.3.diſt.c. priuilegia.9.q.3.§.ſola.uſq; ad fi.11.q.3.c.priuilegium. 12. q.2.c.q & humanis.Repetitur in 6. & Cle. congruunt multa iura huic ti.s̃.de reſcr.c.cum ordinem.& c.ex parte.ubi priuilegium conceditur punire ꝓpriã offenſam.de ele.c.nihil. de transla.c.fi.de transla.c.j.de fo.comp.c.dilecti.de iud.c.cum veniſſent.cum multis ſimilib.hic per Io.An.

S V M M AE.

1 *Maiores dignitates maioribus populis conueniunt.*
2 *Dignitas epãlis uileſcit ex magno numero eporum.*

1 EPiſcopalia, No.j.†maiores dignitates maioribus populis conue
nire:& ſic maioribus priuilegiis decorari.7. ſacra-
tisſimæ leges non niſi in regiis ciuitatibus ſunt docendæ, ut
in prima conſtitutione Digeſt.& de cle.non reſi.c.tuæ. Item
cã commiſſa à ſede apoſtolica non niſi in ciuitatibus, & lo-
cis inſignibus ventilari debet,vt c.ſtatutum.poſt prin.de re-
ſcri.lib.6.ſimiliter in alia materia lex diſtinguit inter mino-
res,maiores,& maximas ciuitates, vt l.ſi duos. §. eſt aũt. de
excu.tu.& l.ſed & reprobari.§.valde tñ.& §.Romę. eo.tit.&
l.non tñ.§.2.eo.tit.q̃ ergo ſpãli nota ſunt digna, ſingulariter
ſunt notanda:aliàs vñr neglecta. ut l.item apud Labeonem.
2 ff.de iniu.¶Scd̃ò no.rõnem[ut hr̃.]&c. † ex magno.n.nume
ro eporum vileſcit epiſcopalis dignitas:ſimiliter ex breui nu
mero ſubiectorum vileſcit principis dignitas.vñ Ec. [In mul
titudine populi gloria regis: in paucitate plebis ignominia
principis.]¶Op.gl.de c.legimus.93.di.ſo.ut in ea. & idem
no.86.di.c.epi.ubi idem tenet.tangit hic Io.An.qũo pauper
eps contemnitur:diues aũt honoratur. & refert hyſtoriã de
abbate malè induto,malè recepto: & eo poſtea redeunte cũ
cappa ſplendida,honorato,& cappæ gr̃as referente. vñ Hie.
[Ille ſanctior eſt,qui eſt ditior.]

S V M M AE.

1 *Priuilegia ſua ſeruanda ſunt laicis in foro eccleſiaſtico.*
2 *Laicus delinquendo contra eccleſiam puniendus eſt in foro eccleſiaſtico.*
3 *Coercens malos non dicitur agere contra legem:ſed legi fauere.*

SIcut. Non obſtante priuilegio fori, punitur per
Eccleſiã laicus eccleſiæ malefactor.¶No.
1 primò, † ꝙ in foro eccleſiaſtico ſua priuilegia laicis
ſunt ſeruanda:ſicut econuerſo clericis in iudicio ſeculari, iu-
2 xta no.s̃.ti.j.c.j.¶Secundò no. †ꝙ laicus delinquendo cõtra
eccleſiam puniendus eſt in eccleſiaſtico foro. concor. s̃.de
fo.comp.c.cum ſit gñale. ¶Tertiò no.ꝙ non dr̃ uiolentiam
inferre,qui maleficos punit.concor.ſunt in gl. ¶Quartò no.
3 †ꝙ non dr̃ agere contra legem,ſed legi fauere, qui malos cõ
ercet.Iuuatur.n.poteſtas ſecularis ꝑ eccleſiaſticam,& econ-
tra,ut s̃.ti.prox.c.j.& arguit Hoſt.ꝙ, cum contradicit canon
legi,vtriq; ſtetur in foro ſuo.C.de Iuſti.Cod.comp.l.j.§.fi. &
10.di.c.lege.quod eſt verum in tpalibus, ſaluis interpretatio
nibus dubiorum:in quibus deficiente lege, dicit ſtandũ ca-
noni.quod dic,vt d.c.j.

S V M M AE.

1 *Religionem nouam plantare ſpectat ad Papam:nec poteſt per alium inſtitui.*
2 *Religioſi non debent recipere de manibus laicorum eccleſias, & decimas ſine conſenſu epiſcopi.*
Nec debent admittere ad diuina excõicatos, & nominatim interdictos ab ipſis.nu.3.
4 *Religioſi non poſſunt remouere,epis inconſultis, inſtitutos in eccleſiis ad ipſos non ſpectantibus pleno iure.*
5 *Priuilegiati non poſſunt celebrare in eccleſia interdicta, niſi ſemel in anno.*
6 *Corpora defunctorum non poſſunt ſepeliri in eccleſia: niſi ſint priuilegiati.*
7 *Confratres,qui gaudeant priuilegio priuilegiatorum.*
8 *Priuilegium conceſſum certo ordini,non perditur per abuſum aliquorum dicti ordinis.*
9 *Eccleſiæ parochiales qualiter poſſint pertinere religioſis.*
10 *Clerici tenentes eccleſias à religioſis exemptis,coram quo debeant cõueniri.& nu.11.*
Et ſi patroni egeant,an debeant eis ſubuenire.nu.11.

CVm & plantare. Religioſi ẽt exempti, ec
cleſias, & decimas recipere à laicis nõ debent ſi-
ne diœceſanorum conſenſu.excõicatos, & interdictos vitare
tenentur in eccleſiis ſuis quò ad temporalia.diœceſani inſti-
tuere,& deſtituere,& curam plebis gerere debent. hoſpitala
rii, & templarii ſemel in anno celebrant in eccleſia interdi-
cta:nec tunc ibi tumulantur mortui:& eorum confratres, q
non in totum tranſierunt ad eos,ſubiecti ſunt ordinariis.h.d.
ſunt tres partes principales.primò ponit exordium, & ipſo-
rum querelam deciſam. ſcd̃ò prouidet. tertiò prouiſionem
prorogat:& contrafacientibus pœnam imponit.ſecunda ibi
[eccleſias.]tertia ibi[ꝙ aũt.]ſecundę partis ſunt quinque,vt
patet ex ſumma.ſecundũ ibi[excõicatos.]tertium ibi [eccle
ſijs.]quartum ibi[ꝙ ſi.]quintum ibi [de cõfratrib.] ¶No.j.
1 †ꝙ plantare nouam religionem ſpectat ad Papam: nec põt
per alium inſtitui,q̃ per eum.vt s̃.de reli.do.c.vlti.nec ſufficit
plantare,niſi plantatam foueat.& qualiter fouere dicat̃, tex.
declarat:cum.ſ.recta nutrit,& praua corrigit.nullus ergo nu
triat,quod deberet delere:nec deleat,quod deberet nutrire:
ſicut fecit eps Colubrien.s̃.de exceſ.præla.c.tanta.¶Secũdò
no.ꝙ ad Papam ſpectat prouiſio, ne ſcandalum oriatur, ꝑ
priuilegia,quæ concedit. cum enim non poſſit ſine periculo
priuilegium concedi: concedendum non eſt cum ſcandalo
aliorum.s̃.ti.j.c.2.& de ſepul.c.j.li.6.¶Tertiò no.†ꝙ eccle-
ſias,& decimas religioſi non debent recipere de manibus lai
corum ſine conſenſu epi.s̃.de don.c.conſultationib. & c.pa-
2 ſtoralis.¶Quartò no.†ꝙ excõicatos, & nominatim interdi
ctos ab ipſis religioſi non debent admittere ad diuina: nõ tñ
ſunt irregulares,ſi admittant:licèt grauiter peccent. de ſent.
excom.c.is qui.li.8.tales autem,qui ſcienter ſepeliunt, ſunt
excõicati ipſo iure,per cle.eos.de ſepul.& idem, qui ſepeliũt
interdictos,vel manifeſtos vſurarios,vt ibi: nec aliqui ſup nõ
obſeruantia interdicti poſſunt etiam conſuetudine ſe tueri,
vt s̃.de conſue.c.cum inter nos. obſtat tñ qñq; priuilegium.
j̃.eo.§.ꝙ ſi.¶Quintò no.de cura, & gubernatione eccleſia-
rũ,q̃ ad exemptos non ꝑtinent pleno iure. ad epm.n. ſpectat
cura plebis:& ad ipſos cura tpalium.quã materiam hic ꝓſe-
quitur.

4 quitur Io.An.& j̃.dicam.¶Sextò no.†ꝙ inſtitutos in talibus
eccleſijs ad ipſos non ſpectantibus pleno iure non poſſunt re
mouere,epis inconſultis:nec valet contraria conſuetudo, vel
5 ſtatutum,vt j̃.de ca.mo.c.vno.lib.6.¶Septimò no.†ꝙ in ec-
cleſia interdicta non põt etiã priuilegiati celebrare niſi ſemel
in anno.dicit Io.And. ꝙ iſtud verbum [ad eccleſiam interdi-
ctam,]&c.tutum eſſet exponere.i.in loco interdicto,per de-
cre.vt priuilegia.j̃.eo.facit quod no.j̃.eo.c.tuarũ.in glo.2. &
6 de ſent.excom.c.vlti.lib.6.¶Octauò no.† ꝙ tempore inter-
dicti non poſſunt ſepeliri in eccleſia corpora defunctorum:
niſi ſint priuilegiati,vel confratres,qui poſsint ibi ſepeliri.qđ
dic,vt j̃.eo.c.vt priuilegia.lib.6.vel dic,ꝙ licèt ibi poſsint ſe-
peliri:non tñ cum ſolemni officio.& hoc modo facit iſta lite-
ra ad Decre.vlt.j̃.de ſen.excom.lib.6.ſ.ꝙ licèt certis tpibus
liceat publicè celebrare tpe generalis interdicti: non tñ tunc
licet ſolẽniter mortuos ſepelire.de hoc in d.cle.eos.de ſepul.
7 in gl.hoc dicit.¶Nonò no.† qui cõfratres gaudeant priuile-
gio priuilegiatorum.Illi enim ſoli gaudent,qui ſe, & ſua ob-
tulerunt:nõ q ſibi bona propria reſeruarunt: ſubiacent enim
tunc epo,ſicut prius.& no.hic Hoſt.ꝙ eps delicta per poteſta
tem,non libelli oblationem remittit, ad no.s̃.de ſimo.c.licèt
Heli.¶Decimò no.ꝙ iura loquentia de fratribus templarijs,
& hoſpitalariis extendũtur ad alios religioſos.¶Vltimò no.
8 †ꝙ priuilegium cõceſſum certo ordini non perditur per abu
ſum aliquorũ dicti ordinis,ẽt quò ad ipſos abutẽtes:licèt ali-
ter puniantur.quod ergo dr̃ per abuſum perditur priuilegiũ,
vt in reg.priuilegium.11.q.j.habet locum,cum quis abutitur
priuilegio ſibi ſpecialiter conceſſo:ſecus ſi ordini ſuo. ad hoc
s̃.de fo.comp.c.ſi diligenti. ar.j̃.eo.c.ſi de terra.ſed facit pro
quia non abuſus, ſed præſcriptio eſt cauſa priuationis illorũ.
9 † dñs Ioan.An.poſt Inn.& Hoſt. tractat hic de iſtis eccleſijs
pertinentibus ad religioſos:nam quandoq; ſpectant ad ipſos
non pleno iure:& tũc inſtitutio,& deſtitutio ſpectant ad epi-
ſcopum,ad pñtationem tñ religioſorum. qñq; verò ſpectant
ad ipſos pleno iure:& tunc ad regendam eccleſiam ipſi inſti
tuunt rectorem,ipſo tñ prius epo præſentato:vt ab ipſo reci
piant curam populi non exempti:& de illa cura tñ tenebitur
epo rñdere:& quæret in viſitatione ſua eps,qũo illi miniſtret
ſacramenta,& qũo celebret populo diuina officia. exemptis
verò rñdebit talis rector de temporalibus,hoc eſt de admini
ſtratione rerum tpalium:non ſolùm quas ipſi exempti dede-
runt eccleſijs:ſed etiam quas dederunt alij. & non ſolũ de ꝓ-
uentibus temporalium:ſed ſpiritualium,vt decimarum,& ſi-
milium.tenẽtur ergo clerici,& presbyteri inſtituti prædictis
eccleſijs dictis religioſis reddere rõnẽ.ar.s̃.de acc.c.qualiter.
& quod no.Io.An.de reſti.ſpo.c.cum ad ſedem.in gl.no.libel
lum.in fi.& de except.c.cum venerabilis.in prin.in gl.vt de ip
ſis.an autem dicti religioſi poſsint inquirere de plano ſine iu
ramento de vita clericorum,& ſtatu eccleſiarum, vtrùm ſint
obligatæ,vel non:& qualiter poſleſsiones gubernentur. dicit
ꝙ ſic:dum tñ ſi reperiant aliquem corrigendum, diœceſano
denuncient:& nõ manum correctionis apponant. 16. q.7.c.
filiis.de ſtatu mo.c.pe.§.ordinetur.& c.fin.§.ꝙ ſi abbas.nam
& metropolitanus non debet hoc facere: niſi primò diœceſa
no denunciet.de cenſi.c.Romana.§.ſanè.lib.6. Item quod di
xi de ratione reddenda ipſis religioſis,non intelligas,ꝙ poſ-
ſint redditus dictæ eccleſiæ etiam pleno iure ſubiectæ ſibi ap
plicare:ſed tñ penſionem,quã percipere conſueuerunt: quã
augere non poſſent.iuxta no.s̃.de cenſi.c.prohibemus.& hoc
verum,niſi eccleſia eſſet religioſorum vſibus deputata: tunc
enim de omnibus temporalibus eſt eis reddenda rõ,ad quos
ſpectat.j̃.eo.c.paſtoralis.ſalua tñ portione congrua: quę eſt
vicario ꝑpetuo aſsignanda,vt patet in eo,quod legitur,& no.
in c.extirpandæ.§.cum igitur.s̃.de præben.& eo.ti.c.1.lib.6.
Conclude ergo,ꝙ quandoque ad religioſos ſpectant eccleſiæ
non pleno iure.& hoc modo dupliciter:vno modo quò ad ꝓ-
tectionem,& gubernationem: alio modo, quò ad fructuum
acquiſitionem,congrua portione vicario aſſignata, vt ex præ
dictis patet.¶Secundò quæro.dictũ eſt. s̃.de quibus presby
teri inſtituti in dictis eccleſijs ſubiectis religioſis exemptis
debeant eis rñdere: & de quibus epiſcopo. quid ergo ſi dicti
presbyteri conueniantur ſuper poſſeſsionibus. Item quid ſi
religioſi in eiſdem eccleſijs morantes delinquunt,coram quo
debent conueniri:an coram abbate excepto,an coram epo.
Item quid ſi religioſi egeant:an presbyteri talium eccleſiarũ
10 debeant ſibi ſubuenire.& quid iuris,ſi vacant dictæ eccleſiæ.
an cuſtodia ſpectet ad epiſcopũ:an ad eos. ¶† Circa primũ
de conuentione probant,ꝙ debeant conueniri ſub patronis
exemptis.quia tales exempti vices eporum gerunt.12.q.2.c.
ſi qua.& c.placuit.nec debent tales presbyteri alienare: vel
maximas cauſas agere ſine conſenſu patronorum exempto-
rum.de hoc vide,quod no.s̃.de reſcript.c.edocere. & plenius
de reſti.ſpo.c.olim.j.& de tranſa.c.2.& prædicta vera in exẽ-
ptis. non exempti verò nullam hñt iuriſdictionem in talibus
eccleſijs eis ſubiectis.ſup quo vide,quod no.de off.or.c.quã-
to.nec beneficiorum collationẽ,ſed tñ præſentationem.s̃.de
iure patro.c.fi.nec hñt ſe intromittere de ſpiritualibus: ſicu
11 expreſsè probatur hic.¶† Circa ſcd̃m, ſi delinquant in eiſdẽ
eccleſijs qui morantur.vbi dicit, ꝙ abbas non poterit ſedere
in parochijs pro tribunali,epo prohibente,per id, quod legi
tur,& no.s̃.de auth.& vſu pal.c.ex tuarum.niſi ex priuilegio,
vel conſuetudine ſibi competat.s̃.tit.1.c.accedentib.& de fo.
compe.c.cũ contingat,corriget ergo tales diœceſanus.eo.tit.
c.prohibentes.§.in eo.facit quod no.s̃. de off.archi.cap.fin.
12 ¶Circa tertium † ſi patroni egeant. dic, ꝙ de conſenſu epi
& non aliter debẽt eis dicti presbyteri ſubuenire. s̃. de iure
pat.c.nobis.& de cẽ.c.cũ apoſtolis.§.inhibemus.circa quarũ.
ſ.cuſtodiã taliũ eccleſiarum vacantium dic,ꝙ ſpectat ad pa-
tronum eccleſiaſticum.ſ.vt conſeruet:non vt ſibi vſurpet,iux
ta no. s̃.de offi.or.c.cum nos.& de appell. c.bonæ.§.1.vbi de
hoc.& de inſti.c.cum veniſſent.¶Vltimò dicit Ioan. And. ꝙ
ſi epiſcopo per ſe, & patronis clericis de per ſe imponatur
collecta:ꝙ iſti presbyteri contribuent cum prædictis patro-
nis exemptis,& nõ cum epiſcopo,quod no.

S V M M AE.

1 *Priuilegia à ſuperiore conceſſa tenetur, & debet prælatus inferior obſeruare, & exequi.*
2 *Priuilegiati pro ſuis iuribus conſequendis agunt coram ordinario, qui illis tenetur miniſtrare iuſtitiam.*
3 *Pœna cap.cum æterni.de iudi.lib.6.an vendicet ſibi locum contra cõtemnentes priuilegia.*
4 *Priuilegium proprium meretur amittere, qui priuilegium alteri conceſſum negligit executioni mandare.*

a DIlecti, Suis priuilegiis a eſt priuandus, qui
priuilegiis derogat aliorum.primò
ponit querelã.ſecundò prouidet,ibi:[pro certo.]
1 ¶No.primò † ꝙ priuilegia à ſuperiore conceſſa tenetur, &
debet prælatus inferior obſeruare & exequi:ac priuilegia co
ram eis producta diligenter inſpicere.j̃.c.porrò.& c.recepi-
2 mus.¶Secundò no.† ꝙ priuilegiati pro ſuis iuribus conſe-
quendis agunt coram ordinario: qui illis miniſtrare iuſtitiã
tenentur.aliàs puniuntur,ut in iuribus alleg. in prima glo.
3 ¶†Vtrùm autem contra iſtos contemnentes talia priuilegia
vendicet ſibi locum pœna c.cum æterni.de re iudi.li.6.Hoſt.
ꝙ non.cum illa Decre.puniat facientem, non negligentem.
allegat in contrarium de ſimo. c.nemo. & quod ibi not.dicit
tamen primum tutius: alias infiniti negligentes illaquearen-
tur:contrarium tenuit de appel.c.legitima. li.6. & ibi per Io.
4 An.ſuper gl.caueant.¶Vltimò not.† ꝙ priuilegium propriũ
meretur amittere,qui priuilegium alteri conceſſum negligit
executioni mandare. & eſt nouus modus priuilegium amit-
tendi.

tendi.facit ad no.per Inno.in c.intelleximus.de adul.de illo, qui committit in vnam legem,an iuuetur beneficio alterius, vel eiusdem in alia causa.

A D D I T I O.

a ¶Suis priuilegijs.Priuilegium an bene diffiniatur, ꝓ sunt quasi priuatæ leges.vide Io.de Tur.cre.in c. priuilegia.3.distin.

S V M M Æ.

1 *Priuilegiati non possunt excommunicatos admittere ad sepulturam.*
2 *Ordinarius potest, quod illicitè attentatur ab exemptis propria auctoritate retractare.*
3 *Episcopus an possit procedere contra exemptos, qui excommunicatos ab eo admittunt ad diuina, vel ad ecclesiasticam sepulturam.*
4 *Communicãs excommunicato iam mortuo, ipsum sepeliendo, vel corpus lauando, siue vestiendo, an incurrat excommunicationem.*

ADhæc, Etiam priuilegiati, qui sepeliunt mortuos, illos extumulare tenẽtur. primò consultatio. secũdò responsio, ibi [mãdamus.] ¶No. primò † ꝓ priuilegiati non possunt excommunicatos admittere ad sepulturam: nec refert, an cemiteria
1 sint hoc casu contigua, vel non. ¶Secundò no. † ꝓ ordinarius
2 potest quod illicite attentatur ab exemptis, propria auctoritate retractare. vnde de locis quantuncunq; priuilegiatis pōt extrahere ossa excōicatorum. dicit tñ. Io. An. ecclesias hospitaliorum non fore exemptas, vt not. j.c. recepimus. super. 1. glo. & sicut non pnt exempti admittere ad sepulturam excōmunicatos. ita non possunt admittere ad diuina, vt j. eod. ca. eporum. facit. j. de sepul. cle. eos. vbi exempti excōicati sunt ipso iure, admittendo excōicatos ad sepulturam, & alios, de
3 quibus ibi. ¶Pro declaratione. c. primò quæro, † an episcopus procedere possit contra exemptos, qui excōicatos ab eo admittunt ad diuina, vel ecclesiasticam sepulturam. vr ꝓ sic; cum priuilegia exemptionis ad hos casus nō se extendãt. s. eo. c. cum in ecclesijs. §. excommunicatos. & de sen. excō. c. nulli. Item quia tales delinquunt in rem nō exemptam. ergo non puniuntur. j. eo. c. patentibus. Item quia priuilegium nō datur, vt inuitet ad delinquendum. de consu. c. ex parte. Item priuilegiati coercentur per ordinarium, si extra tenorem priuilegiorum suorũ excedant, vt d. c. patentibus. facit in Auth. vt iudi. sine quoquo suffra. §. volumus. vbi præses prouinciæ punit legatum principis: qui ibi excedit, formam non seruando. In contrarium facit, ꝓ non possit illos punire; quia sunt exempti, & delinquunt in loco exempto. j. eo. c. 1. lib. 6. Non ob. hæc Decre. quia non dicit, ꝓ episcopus possit punire exẽptum: sed ꝓ potest exhumare excommunicatos sepultos. Itẽ hæc Decre. non loquitur de exemptis. vt dixi. s. soluendo dicas, ꝓ si persona, & locus sunt exempti, episcopus nō puniet: secus si persona sit exempta, & non locus: & ita determinat
4 Io. An. hanc q. in c. eporum. in nouella. ¶Secundò † quæro, vtrùm ille, qui communicat excōicato iam mortuo, ipsum sepeliendo, vel corpus lauando, siue vestiendo: an incurrat excommunicationem. gl. 1. dicit hic, ꝓ sic. Idem Ala. & Phi. Hostien. contra. quia mortuus non censetur homo: nec vera cum eo potest dici communio: & quia hoc in iure non inuenitur expressum, saluo quod habes. j. de hęre. c. 2. 1. respon. lib. 6. & in cle. eos qui. de sepul. pro Host. facit de pęnit. dist. 1. §. hoc idem. ver. [item à mortuo, velut ab eo, qui non est.] & c. quod habetur Eccle. 17. Item quia communio propriè inter duos. sicut de consensu no. Io. An. de spon. c. tuæ. Item cessat ratio, quare excōmunicatis cōicare non tenemur, vt s. rubore suffulti. &c. de exce. c. pia. lib. 6. Sed de homine impio mortuo nulla spes est. Prouer. 11. facit. 25. dist. c. qualis. Sed pro gl. facit, ꝓ excōicatio non tollitur per mortem: imò licèt appareant signa contritionis, remanet tñ corpus excommunicatum, nisi fiat absolutio. j. de sent. excom. c. à nobis. patet hic, & in d. cle. eos qui. & licèt esset mortuus, participare aliis nō possit: tñ viui sibi participare pnt, sepeliendo, lauando, & vestiendo. vt s. dixi & ꝓ mortuo cōicetur à viuo, probant iura de sepul. c. sacris. & d. c. à nobis. & 24. q. 2. c. 1. Item constat, ꝓ si prædicta, quæ dixi, mortuo non exhibeantur: tenebitur plus censura ecclesiastica. & hæc est vna causa præcipua prohibitionis communionis, vt d. c. pia. sufficit ergo, ꝓ hæc adsit. licèt aliæ cessent, vt ff. de his, qui no. infa. l. liberorum. ad hoc facit ratio: quia salutans excommunicatum ligatur minori, licèt salutanti nihil respondeat. 11. q. 3. c. excōmunicatos. & in hoc residet Io. An. de quo etiam vide plenius per Pau. de Leaza. in cle. 1. de sepult. & ibi vide per glo.

S V M M Æ.

1 *Priuilegium perditur, si quis facit contra spatio. 40. annorum.*
2 *Priuilegio certo ordini indulto potest vnus de priuilegiatis renunciare in suum præiudicium.*
3 *Solutio sola restituit obligationem extinctam.*
4 *Decimarum solutio non potest diminui per prescriptionem.*
5 *Priuilegium non tollitur per contrarium vsum.*

SIde terra. Contra priuilegium præscribitur. 3. annorũ spatio. hodie. 40. j. eo. c. accedentibus. ¶No. primò, † ꝓ perditur priuilegium, [a] si quis facit contra spatio. 40. annorum. alibi dicitur, ꝓ per vnum contrarium actum tm, vt s. de consti. c. cum accessissent. solu. vt ibi. ¶Secundò not. ꝓ Papa mandat solui decimas de illa terra duntaxat, de qua retro soluerunt. an ergo in aliis terris duret priuilegium. credo ꝓ sic. quia ius præscriptione non tollitur, nisi in re præscripta duntaxat: sed in aliis saluum manet. sicut à contrario in acquisitione dicimus. vt s. de præscript. c. auditis. facit ff. quod quisque iuris. l. 4.
2 ¶Tertiò no. † ꝓ priuilegio certo ordini indulto, potest vnus de priuilegiatis renunciare in suum præiudicium. contra. c. si diligenti. s. de foro compe. Sed ibi loquitur de priuilegio generali totius ordinis clericalis, fauore publico introducto. hic de priuilegio indulto generi subalterno, & ad priuatum commodum. ad hoc. s. de fo. comp. c. dilecti. & l. penul. C. de pac.
¶ Quartò no. ꝓ licèt annua solutio certo tempore non indu
3 cat obligationem in futurum. vt l. si certis annis. C. de pac. & s. de cen. c. peruenit. † tamen sola solutio restituit obligationẽ extinctam. & hoc est, quod dicitur, ꝓ res facilius renascitur, q̃ de nouo nascatur. ff. de testa. l. si testamentum. & l. si vnus. §. pactus, ne peteret. ff. de pac. facit quod no. s. de constitu. c. cum accessissent. & intellige hunc tex. in eo, qui soluit sponte, sciens se habere priuilegium. secus in ignorante, vt j. de regu. iur. ca. quod latenter. quod non credo verum in casu isto præscriptionis: vt scientia, vel ignorantia ex parte eius, contra quem præscribitur, non currat, vt l. fi. C. de præscrip. lon. tempo. ¶ Quintò no. text. dum dicit [integrè persoluatis.]
4 † ꝓ per præscriptionem non potest diminui solutio decima
5 rum. facit ad no. in c. 1. j. de deci. lib. 6. ¶Vltimò no. † ꝓ per contrarium vsum tollitur priuilegium, sicut & leges, vt dicit gl. facilius tamen tollitur priuilegium: q̃ ius commune. C. ad Velle. l. antiquæ. & in Auth. de non alie. §. quia verò.

A D D I T I O.

a Perditur priuilegium. Adde videndum Ioã. de tur. cre. in c. priuilegium. 11. q. 3. vbi latè disputat, an priuilegium semel concessum possit amitti.

S V M M Æ.

1 *Priuilegium concessum super decimis non soluendis, vel aliis oneribus, non extenditur ab bona postea quæsita.*
2 *Priuilegii effectus pendet ex ipso tenore.*

POrro. Priuilegiorũ tenor inspiciendus est, & seruandus. & vno modo potest exẽplificari per Decre. nuper. s. de deci. exponendo [quin aliam.] ꝓ non aliam. & supplendo, vt in sequenti glos. Sed si sup-

suppleas, quã. s. habitatores propriè. & tũc natura rei, ad quẽ cunq; res peruenit, non mutatur. s. de dec. c. cōmissum. qd est verũ, sedm Host. de onere annexo ipsi rei. eo. ti. c. pastoralis. lectura gl. plus placet Ho. de sta. mo. c. recolentes. s. de cẽ. c. j. Vtrũ aũt rei conditio uarietur. & mutetur iuxta conditionem, & qualitatẽ personæ, ad quã peruenit. dic ut ff. de usuc. c. cũ quidẽ. & de iure fis. l. fiscus. & melius. j. de iure patro. c.
1 vno. li. 6. & probat iste tex. † ꝓ priuilegiũ concessum super decimis non soluendis, uel aliis oneribus non extẽditur ad bona postea quæsita. ut d. c. nuper. & j. eo. c. cum capella. ¶Secundò no. † ꝓ totus effectus priuilegii pendet ex eius teno-
2 re. idem dicit lex in controuersiis, quæ proficiscuntur ex testamento: non. n. pōt transigi, nec exquiri ueritas aliter, q̃ inspectis coniunctim uerbis ipsius, ut ff. de transact. l. de his. & ff. quemadmo. test. aper. l. j. oportet ergo per illum, qui dicit se exemptum, priuilegium exhiberi: nec sibi de exemptione credendum, nisi ostendat priuilegium. quod dic, vt j. eo. c. cũ personæ. & 100. dist. c. contra morem.

S V M M Æ.

1 *Ecclesia potest soluere pensionem in signum subiectionis: nec est simonia eam eximere.*
2 *Solutio sola census non probat quem exemptum.*
3 *Verba priuilegij inspicienda sunt.*
4 *Ecclesiæ omnes licèt subsint Papæ: tamen aliquam potest specialius retinere.*
5 *Ecclesia si est exempta: an eps perdat ius non solùm in ecclesia: sed in clericis ecclesiæ. & nu. 6.*
6 *Exempti quando delinquunt, an ratione delicti poterunt coram ordinario conueniri.*
7 *Emphyteuta principis non eximitur à potestate ordinarij.*

REcepimus, Solutio census nō probat quem exemptum: nisi fiat ad iudicium libertatis. h. d. primò ponitur indecisa cōsultatio. in secda rnsio. ibi [cæterùm.] ¶Not. j.
1 † ꝓ in signum subiectionis ẽt ecclesia soluit censum: nec est simonia aliquã ecclesiã eximere, & ptextu exẽptionis recipe
2 re inde censum, vt s. de reli. do. c. cōstitutus. ¶Secdò no. † ꝓ solа census solutio nō pbat quẽ exemptũ. pt. n. solui census multis respectibus: iō nō infert necessariò cãm nō expressam. fa
3 cit ad no. in l. cum de in rem verso. ff. de vsu. ¶Tertiò no. † ꝓ inspicienda sunt verba priuilegii. concor. s. c. prox. alibi dr, ꝓ non tenor: sed bulla, & filum. s. de cri. fal. c. licèt. Sed ibi loquitur de inspectione ad alium effectũ. s. cum dubitatur de veritate priuilegii: hic verò loquitur, cũ de effectu priuilegii cōtenditur. s. q̃ sit eius substantia, & quẽ effectũ producat. concor. s. c. prox. ¶Quartò no. ꝓ non oēs, q. censum soluunt Ecclesiæ Romanæ, intelliguntur exempti. & tales sunt (dicit gl.) templarii, hospitalarii, & Cistercien. Host. dicit, ꝓ hi oēs non sunt exempti: licèt in multis sint priuilegiati. de Cisterc. probatur. s. de sim. c. ne Dei. de templariis, & hospitalariis. j. de
4 ver. sig. c. veniens. li. 6. ¶Quintò no. † ꝓ licèt oēs ecclesiæ subsint Papæ: tñ aliquã pt spãlius retinere: quo casu dr res Ecclesię Romanæ. In quibus qdem rebus gaudet quodã spãli priuilegio aliis ecclesiis nō indulto. s. de præscr. c. cũ nobis. & c. si diligenti. & c. ad audientiam. Papa. n. & Imperator habent spãle patrimoniũ. ut probatur in l. bene à Zenone. C. de quadri. præscri. facit. j. eo. c. si Papa. li. 6. Inno. tractat principaliter tria, hodie determinata iure nouo. 6. libri. quærit ergo primò, quæ uerba priuilegiorum importent plenam exemptionem, & quæ non. distinguit inter uerba assertiua, & narratiua. quod plenè prosequere, vt infra eo. c. si Papa. li. 6. ¶Secdò
5 quærit † si ecclesia est exempta, an episcopus perdat ius non solùm in ecclesia: sed in clericis ecclesiæ. in hoc dicas, ꝓ exẽpta ecclesia, monachi, canonici, conuersi, & perpetuò oblati intelligunt exempti. nō aũt psbyter ibidẽ ab eo institutus. qñq; eximuntur canonici: qñq; clerici. & tunc, q intelligãtur exempti. dic vt in c. p exemptionem. j. eo. lib. 6. Tangit circa hoc ẽt Inn. ꝓ exempta ecclesia, non intelliguntur exẽpti parochiani. sed subsunt eo, quò ad utranq; legem. j. eo. c. cum olim. de sepul. c. in nra. ¶Incidenter circa hoc tangit: cũ petitio. iuris eãlis, oẽ ius eãle tam in ecclesiis, q in laicis, adiu-
6 dicetur, vel auferatur. vt s. de of. ord. c. conquerente. † quare si priuilegium concedatur exemptionis, non in totum videatur exempta. dic, ꝓ in iudicio vr deducere omne ius. ff. de iudic. l. solemus. sed in priuilegio tendente in præiudicium tertii strictè interpretamur. vt in c. cum dilectus. s. de don. & ibi no. ex quo sequitur ꝓ plebanus, vel ille, qui prius habebat decimas, habebit etiam post exemptionem, secundùm Inno.
7 ¶Tertiò quærit, † cum exempti delinquunt: an ratione delicti poterunt coram ordinario conueniri. quod est hodie expeditum, plenè. j. eo. c. j. lib. 6. ¶Nam qñq; delinquunt circa res exemptas (puta non portando lutum, vel dissipando bona ecclesiæ exemptæ:) quandoque circa rem non exemptã. quod dic, vt in dicto c. j. eo. ti. lib. 6. vbi plenè. ¶Vltimò not.
8 hic Abb. † emphyteutam principis non exemptum ab ordinarii potestate.

S V M M Æ.

1 *Priuilegia personalia sunt: nec ad alium sunt trahenda.*

SAnè. Pōt summari per l. quod non ratione. ff. de legi. vbi dr, quod contra rationẽ iuris receptum est, non est trahendum ad consequentiam.
1 ¶No. primò, † ꝓ priuilegia personalia sunt: nec ad aliũ sunt trahenda. Item ꝓ non sunt concedenda, nisi certa rōne. 7. q. j. c. petisti. Item dic, ꝓ quædam priuilegia sunt corpori iuris clausa: quædam extra, specialibus indulta personis. de vtrisq; loquitur tex. iste: vt ex persona propria nullus ex priuilegio alteri concesso debeat se tueri. ex persona verò priuilegiati an alius se tueri possit, vel per uiam cessionis, uel per uiã succesionis. dic, vt no. in l. quia priuilegium. ff. so. ma. & in reg. priuilegium. de reg. iu. li. 6. allegat Gof. ff. de adm. tut. l. ex pluribus. & quòd ibi no. & s. de appell. c. pe. & quod ibi no. & pdicta procedunt, cum alicui prouidetur per priuilegium: cũ verò Papa, vel Imperator constituit ius cōe, generaliter ad omnes extenditur, et ad ipsos statuentes, ut l. digna uox. C. de legi. facit quod no. Inst. de iure na. gen. & ciui. §. sed quod principi. cum §. se. Inducit Io. And. istam Decre. ad quæst. an parochiani præscribant ius præsentandi. de quo plenè. de re. iur. c. quod alicui. li. 6.

S V M M Æ.

1 *Literæ patentes in iudicijs faciunt fidem: & quid clausæ.*
2 *Campanile non potest erigi in priuatis oratorijs.*

PAtentibus, Religiosi in domibus priuatis, licèt sint ibi priuata oratoria, non possunt hre campanas. h. d. ¶No. j. se-
1 cundùm Host. † in iudiciis lræ patentes faciunt fidem: clausæ verò non. quod est verum, ubi non apparent authenticæ: ut quia remotum, uel fractum est sigillum: nisi iudex, cui dirigebantur, illas, quas clausas recepit, in actis scribi fecisset: stabitur. n. tunc illis, sicut & aliis actis. s. de of. dele. c. cum olim. 2. si autem sic aperiuntur, ꝓ sigillum integrum remanet: & non apparent uitiatæ &c. faciunt fidem. C. de edi. di. Adri. tol. l. 2. nec aliud dicatur ratione personarum, uel causæ: minus videntur suspectæ clausæ, q̃ patentes. unde ad hoc claudi tur solemne testamentum. vt C. de fideicom. l. fin. ¶Secdò no.
2 † ꝓ in istis priuatis oratoriis non pōt erigi campanile. Non ob. c. nimis. de excef. præla. quia ibi loquitur de monast. religiosorum. istud. n. de gratiis, uel priuatis oratoriis. ad hoc s. de cen. c. fi. ubi per Io. An. in quo differt oratorium ab ecclesia:

sia:vtrùm aũt in istis oratoriis possit dici missa publica,dicit gl.ꝙ non:priuatè verò possunt,si est epi auctoritate fundatũ: aliàs verò non,nisi de eius consensu.

SVMMAE.

1 *Hospitalarij non debent mittere laicos pro eleemosynis colligendis.*
2 *Episcopus prohibet celebrari diuina in ecclesia effusione sanguinis polluta.*
3 *Exempti suspensos ab episcopo non possunt recipere ad communionem.*
4 *Priuilegiũ fratribus,& oblatis indultũ non extenditur ad illos, qui in domibus proprijs commorantur,bonis sibi retentis.*
5 *Habitũ certis fratribus,& ordini deputatum non possunt fratres illius ordinis concedere non confratri,etiam clerico.*
6 *Assumens falsò habitum religionis,ad deceptionem alterius:an sit cõpellendus postea ad obseruantiam.*
7 *Archieps p̃t prohibere exemptis excedentibus fines priuilegiorum.*
8 *Exempti ratione delicti an subsint ordinario loci.*

TVarum. In tota prouincia priuantur exhortationis officio hospitalarii, qui mittunt pro eleemosynis cruce falsè signatos. missi,si sunt laici,excõicantur.si clerici,officio, & beneficio suspenduntur.eadem suspensione punientur: qui ante reconciliationem in polluta ecclesia celebrarunt. suspensi ab epis p exemptos restituuntur.confratres priuilegiatorum, qui se ad ipsos non transferunt,priuilegiati non sunt.in prima querelosa consultatio.In scda rñsio ibi[verùm]subdiuisio patet.dicit Host.ꝙ primò ponit quatuor delicta istorum fratrũ hospitalis:quibus postea p ordinem rñdet. ¶No.primò, ꝙ hospitalarii mittunt cruce signatos p eleemosinis colligendis.Isti sic missi appellantur quæstores: & qñq; mendaciter multa fingunt,ut aurum subtili ingenio extorqueãt. & tales si deprehendantur delinquere,subsunt ordinario loci, nullo exemptionis priuilegio suffragante:& est vnus de casibus, in quibus ordinarii exercẽt iurisdictionem in exemptos. vt cle. fi.de pœ.& re.ubi ẽt alii casus ibi enumerantur. ¶Secundò
1 no.† ꝙ non debent isti hospitalarii mittere laicos pro elee-
mosynis colligendis:debent.n.subesse,non preesse 62.dist.c.
2 docẽdis.¶Tertiò not. † ꝙ in ecclesia sanguinis effusione polluta prohibet episcopus celebrari diuina: ante reconciliationem non esset irregularis,vt in c.is qui.de sen. excom. lib.6.
3 ¶Quartò no.† ꝙ exempti suspensos ab episcopo nõ possunt restituere ad cõionem:& hodie religiosi ẽt exempti,q in casibus sibi non permissis absoluunt excõicatos à canone: vel absoluunt excõicatos per concilia prouincialia, uel synodalia sunt excommunicati ipso facto:& per solum Papam ab-
4 soluendi.vt ĩ.eo.cle.religiosi. ¶Quintò no.† ꝙ priuilegium fratribus,& oblatis indultum non extenditur ad illos, qui in domibus propriis commorantur,bonis sibi retentis. cõcor. ŝ.eo.c.cum & plantare.§.de confratribus,debent enim tales statutis patris subiacere,quibus ligantur laici,& non clerici. de re iud.c.cum causa.de eo,qui mit.in poss.c.3. ¶Sextò no. in ver.verùm. vnum casum, in quo perdit quis priuilegium. alios casus vide.ŝ.de deci.c.suggestum.in prima gl. ¶Septi-
5 mò no.† ꝙ habitum certis fratribus, & ordini deputatũ non possunt illius ordinis fratres concedere non confratri,ẽt clerico.& ratio;quia conceditur cum deceptione,& præiudicio aliorum,quibus se exhibent in habitu ficto.¶Octauò no.ꝙ qui falsum habitum non eis, sed aliis deputatum suscipiunt, puniuntur,vt hic dicitur:tenebitur etiam talis pœna falsi, ut
6 l.eos.§.fi.ff.de fal.& collige ex tex.glo.ar. † ꝙ assumens falsò habitum religionis ad deceptionem alterius, an sit compellẽdus postea ad obseruantiam. inducit istum tex. ꝙ non, licèt aliter puniatur.Bar.Brix.contra.in quæstione dominicali, q̃ incipit.Iuuenis quidam.Sed Host. approbat istam gl.de hoc.
7 de regu.c.3.& in Spec.de statu mon.uer.38. ¶Nonò no.† ꝙ potest archiepiscopus prohibere exemptis excedentibus fines priuilegiorum, & inhibere prædicationis officium. & ex pone[exorationis,]idest prædicationis:ad finem .n.eleemosynarum prædicatio tota tendit.ĩ. de hære. c. ut officium.§. compescere.li.6.& dicta cle.fi.de pœnit.vbi uideas. ¶Glo.
8 magna prosequitur plenè: † an exempti ratione delicti subsint ordinario loci.arguit primò,ꝙ sic.in contrariũ de hoc p Inno.ŝ.eo.c.recepimus.& per Ho.in summa.e.ti. §.fi.de quo in c.j.ĩ.e.li.6.vbi istæ opi.terminantur. & adde quod not. in reg.in obscuris.de regu.iur.lib.6.in mercur. vbi quid iuris,si exemptus stans in loco exempto percutiat aliquem in loco non exempto.vide ẽt cle.j.ĩ.de sen. exc. vbi exempti tenẽtur ad obseruantiam generalis interdicti. uide etiam quod not. Inno.ĩ.eo.c.ex ore.

SVMMAE.

1 *Innouatio priuilegij fieri debet,citata parte,de cuius præiudicio tractatur.*
2 *Contradictio tertij opponentis se innouationi priuilegij impedit ipsũ priuilegium innouari.*
3 *Presbyter Cardinalis an possit esse sine titulo.*
4 *Testes admittuntur ad reprobationem depositionum primorum testium.& nu.5.*
6 *Creditur assertioni Cardinalis sine iuramento.*
7 *Excõicatio lata per ordinarium contra priuilegium exemptionis ipso iure non valet.*
8 *Exemptio,verbum denotat exclusionem ordinarij.*
9 *Papa admittendo ad communionem excõicatum:an videatur cum eo dispensare.*
10 *Papa si uitat aliquem,an cõicantes illi, incurrant minorem excommunicationem.*
11 *Instrõ amisso,an sufficiat eius tenorem probare per testes.*
12 *Contractus in scriptis si exigebat numerũ quinq; testium:probata amissione,an debeat eius tenor probari similiter per quinq; testes.*
13 *Amissio qualiter probetur.*

CVm olim. Priuilegium perditum, de cuius auctoritate, & tenore constat per testes,scdm dicta testium,innouatur.& in prima processus narratio.In scda distinctio,ibi [nos
1 verò.] ¶Not.j. ꝙ hic Papa scribit abbati,& conuentui: quo casu interdum dirigit sermonem ad utrunq;: & tunc loquitur in plurali.Interdum ad abbatem solum: & tunc loquitur in singulari,vt fieri debet.ŝ.de crim.fal.c.q̃ graui. ¶Secũdò
2 no.† ꝙ innouatio priuilegii fieri debet citata parte, de cuius præiudicio tractatur:sicut cum dicta testium publicantur ad perpetuam rei memoriam.ŝ.de testi.c.Albericus. talis enim innouatio instrorum, & publicatio testium hñt inter se magnã similitudinẽ,vt ŝ.de confir.uti.c.cũ dilecta. ¶Tertiò no.
3 † ꝙ contradictio tertii opponentis se innouationi priuilegii impedit ipsum priuilegiũ renouari:sicut contradictio impedit missionem in possessionẽ de plano fiendã.ĩ.de ver. sig.c. dilecto.& sine executione.ŝ.de re iud.c.cũ sup. & c.suborta. posset tñ superior innouare,saluo iure contradictoris,ut patet in d.c.cũ dilectis.& ĩ.c.prox.¶Quartò no.ꝙ hic ex parte epi admissi fuerunt plures pcuratores ad cãm. quod an liceat tã ex parte rei,q̃ actoris,vide ĩ.de procu.c.si duo.li.6.& l.iam tñ.§.si tñ plures.iudi.sol.¶Quintò no.ꝙ hic fit mentio de titulo Cardinalis,cui cã cõmittitur.& dicit Ho.† ꝙ cũ oẽs presbyteri Cardinales scribantur cũ titulo. iste solus sine titulo scribitur.qđ non aduertit Spe.in ti.de lib.concep. §.nũc videndũ.post princ.§.si fueris. ¶Sextò no.formã cõmissionis,cum tenorem priuilegii aliquis vult probare p testes: dẽt eñ probari amissio,& tenor instri.de quo ĩ.dicã.¶Septimò no.ꝙ in ista publicatione nõ vř exigi litis conte.sed vř facere perpetuam fidẽ:cum facta fuerit, aduersa parte pñte,sicut si instrm renouatur,ut d.c.Albericus.& l.publicati.C.de testa-
4 mentis. & C.de re iu.l.gesta.¶Octauò no.† ꝙ post publicationem testium admittuntur alii ad reprobandũ eorũ depositiones,& dicta.de quo plenè de testi.c.ex parte Adæ.& similiter post secundos testes reprobatorios,poterit q primos p-
5 duxit,ẽt reprobare,vt ŝ.de testi.c.licèt.¶Nonò no.† ꝙ in eodem loco astringitur quis ad reprobationẽ testium,quo fuerunt testes illi pducti. vñ si in curia iste abbas pduxit testes ad probandũ tenorẽ priuilegii: eodẽ loco debebit eps pducere testes suos,vt hic in tex.dicam ĩ. ¶Decimò no.in uersi.
6 nos verò.† ꝙ creditur assertioni Cardinalis sine iuro.de quo in gl.3.& ŝ.de testi.c.cũ à nobis.& de fi.instr. c.quod super. ¶Vndecimò no.in eo.ver.p q̃ verba denotetur plena exemptio,cum.s.in priuilegio dř mona.siue ecclesiã,nullo mediante,ad Romanã Ecclesiã pertinere.concor.ĩ.de priuil. c.si Papa.li.6.& c.ne aliqui.¶Duodecimò no.tex.dum dicit. [& ꝙ nulla in eis mentio.]&c.ꝙ negatiua probatur.& hoc verum, qñ cadit in intellectum testis literati pp arctationẽ locutionis ad certum instrm.vñ admittitur testis ad probandum, ꝙ Petrus tali die non habebat ensem in manu: vel caputium in capite.de qua ŝ.de ele.c.bonę.in nouella.& p Cy. in l.testiũ.
7 C.de testi.¶Decimotertiò no.in uer.illud ẽt. † ꝙ excõicatio lata p ordinarium contra priuilegiũ exemptionis, ipso iure non valet.de hoc ŝ.de exces.pla.c.cũ ad quorundã. quod an sit verũ,si nõ fuerit priuilegium allegatũ,cogita.facit ŝ.de re iud.c.suborta.& ĩ.c.prox.¶Decimoquartò no. cũ Papa recipit excõicatum ad osculum pacis, an videatur eum absoluere:vel si vitat,dicatur eum excõicare. ĩ.dicã. ¶Decimoquintò no.in uer.decernimus.formã pronunciationis, cũ priuilegiũ amissum probatur per testes:pronunciatur.n. instrm pditũ eius fuisse p tenorem,de quo p testes probatur:& talis pronunciatio fit ad denotandũ,ꝙ p tales non quæritur plus iuris,q̃ hẽret prius,q petiit testes examinari.& ita dicimus, cũ priuilegium renouatur.ŝ.de confir.uti.uel inu.c.cum dilecta.¶Op.hic Papa mandat, ꝙ testes reprobatorii producuntur in curia,postq̃ altera pars producit.sed hæc vř iniqtas: si eñ pars abbatis ibi voluit hoc onus subire:mos sibi gerẽdus fuit,vt no.de rest.spo.c.j.nõ per hoc sequitur, ꝙ pars epi debeat ad hoc cogi,cui fortè est hoc difficile.So.dicit Io.An.ꝙ ita fortè conuenit inter partes.ff.de no.ope.nun.l.j. §.& post operis.Vel pars epi inducias spontè sub hoc tenore recepit. simile,quod no.de anna.exce.l.fi.§.fi.aliàs de iuris rigore nõ esset quis cogendus ducere testes ad curiam. ad hoc de fideiuss.c.constitutis.vel sic placuit Papæ: quia fortè habebat factum suspectum.¶Scdò opp.dř hic, ꝙ in dicto priuilegio nõ fiebat mentio de diœcesano:& tñ valuit. Sed contra,imò vř tale priuilegiũ sibi non pręiudicare hoc ipso, ꝙ de diœcesano mentio non fiebat.ŝ.de confir.vti.vel inut. c.fi.& de deci. c.dudum.So.dicit Host.illud uerum in confirmationibus,& in commissionibus.de offi.del.c.super eo. & in indulgentiis, per quas aliquid speciale conceditur.vt patet in ca.pastoralis.& c.in his. sed in exemptione secus est dicendum,pp qua-
8 litatem concessionis.† uerbum.n.exemptio, denotat exclusionem ordinarii: & hẽt se tanq̃ oppositum ad subiectionem ordinario debitã.non mirum ergo,si per oppositionẽ istorũ contrariorum reliquum excluditur. ff.de procu. l.Põponius.
9 §.sed & is.¶Tertiò op.innuit iste tex. † ꝙ Papa admittendo ad cõionẽ illũ,q excõicatus dř:ꝙ talis admissio, vel receptio habet vim dispositionis.quia vř eum hře pro absoluto: imò vř,ꝙ Papa excõicatum admittendo ad osculũ, videatur hoc facere per ignorantiam,vel nimiam occupationem:& p consequens non absoluere.vt ĩ.de sen.excõ. c.si summus pontifex.in cle.sol.dicit Inno.ꝙ qñque Papa communicat excommunicato scienter:& vř eum absoluere de gratia.qñque ignoranter:& tunc secus.subdit,ꝙ sola scientia non operatur absolutionem:sed exigitur,ꝙ de nullitate,uel iniustitia excommunicationis sit deductum in iudicio.nam si dicatur sententia nulla:vř Papa talem habere pro absoluto, sibi cõicando, vt hic:si autem iniusta(quamuis cõicaret)non intelligeretur absoluere,nisi seruata forma c.cum desideres.§.j.& ultim.de sen.ex.inferior à Papa taliter cõicando non ita posset absol-
10 uere.¶Circa hoc incidenter quærit Host. † si Papa vitat aliquem:nunquid cõicantes illi incurrant minorem?vř,ꝙ sic,p locum à contrariis.nam si ipsius cõio ex certa scientia inducit absolutionem,vt ŝ.dixi:ergo ipsius uitatio inducit excõicationem.ad hoc facit c.si inimicus. 1.di.Host. & Inn.tenent contrarium.s.ꝙ talis non sit excõicatus.Non obst.c.si inimicus.quia debet intelligi,ꝙ non solũ vitabat: sed ẽt tanq̃ excõicatum uitari mandabat.ad idem ŝ.de postu.præla.cap.j. ver.sed nec.fatentur tñ taliter peccare, q in familiaritate tenet eũ, quẽ à plato suo pro suis delictis vitari videt, p dictũ c.si inimicus.ad hoc ŝ.de exce.pręla.c.grauem.¶Vltimò q̃-
11 ro de una qõne.† vtrùm amisso instro,sufficiat eius tenorem probare per testes:& dicta probatio sit eiusdem efficaciæ,& effectus.quibus foret dictum instrm, si perditum non esset. glo.fi.dicit hic no.dignum, ꝙ non sufficit probare amissionẽ instri:sed probari debet:& ꝙ fuerit uisum sine alio uitio. Aduerte ad hunc articulum:in quo dicas, ꝙ qñq; contractus, siue dispositio,de qua cõtinebatur in tali instro, erat talis naturæ,ꝙ exigebat scripturam:vt sunt multi casus, de quibus ĩ.de cen.c.j.li.6.& tunc aut volo probare eundẽ contractũ p eosdem testes,q interfuerunt cõtractui:aut volo pbare eius tenorem per testes:q instrm viderunt: tñ contractui non fuerunt præsentes.primo casu si testes descripti in instro pbent contractum,& ꝙ de eo fuerit scriptura confecta cum oĩ solẽnitate,q̃ requiritur:& sufficit:licèt non probetur amissio, vt ŝ.de re iud.c.sicut.Alii dicunt,ꝙ requiritur nedum probatio contractus,& solemnitatis:sed ẽt amissio casualis,postquam scriptura fuit à principio necessaria. & hoc cum uolo pbare ipsum contractum(vt dixi)per testes,q interfuerunt. Si autẽ volo probare tenorem contractus in scriptis:tunc(vt sit efficax pbatio)requiritur,ꝙ tria probentur.s.tenor instri: item ꝙ sine vitio fuerit instrm cum oĩbus suis solemnitatibus perditũ.vñ notabiliter dicit hic Inn.ꝙ aduocatus debet esse cautus in articulo,ponendo diem,& locum instri.cum.n.illa sint de substantia instri, vt no.ĩ.de re iud.c.abbate.ad fi. li. 6.ergo illa sunt necessario probanda in probatione tenoris. Non obstat,ꝙ testis non tenetur deponere de die, nisi ubi de die quæritur.de fide instr.c.cũ Ioan. illud est verum in probatione contractus:nam illius instro perdito,poterit probari contractus per testes,& valebit probatio:licèt nõ recordetur de die.ad hoc.C.de fi.instr.l.j.& l.si solẽnibus.Et si dicas: postq̃ testes probant tenorem instri solemnis:quare requiritur pbatio amissionis? dic, ꝙ posset esse occulta falsitas in instro, quam prima facie testis perpendere non vř, nec posset: sed pp amissionem talis probatio toleratur,per hunc tex. quod no.ex quo infero,ꝙ si esset amissio voluntaria:vel ex lata culpa proueniens:non sufficeret talis probatio tenoris.quod intelligo uerum in contractu in scriptis. nam in contractu sine scriptis si volo probare per testes, admittor ad probandum ipsum contractum:sed in probatione tenoris, per testes, qui non interfuerunt contractui sine scriptis. Idem credo, ꝙ in probatione tenoris contractus in scriptis; ut distinguatur inter amissionem necessariam,& voluntariã. Et pdicta, q̃ dixi,ꝙ expediat probare tenorem, intellige,nisi dolo aduersarii sit amissum:qa tunc nõ requiritur tã exacta probatio: sed sufficit iurm,vt l.si de possessione.C.de probat.¶Sed hic
12 incidenter quæritur. † si contractus in scriptis exigebat numerum quinq; testiũ:nunquid probata amissione, dẽat eius tenor pbari similiter p quinq; testes?Io.And.dicit hic,ꝙ per duos probat̃,p l.testiũ.C.de testi.vbi sufficiunt duo testes ad probandũ tenorẽ:licèt contractus in instro contentus exigat maiorem numerum.& idem quod hic no.Io.And. no.in l.sicut.C.de fi.inst.licèt in contrarium faciat,quod no.in l.ul.C. de bo.pos.sec.ta.ubi tenor instri dẽt probari p illum nume-

rum testium,qui requiritur ad actũ validandum,de quo agi
tur in instro.Conclude ergo,q̃ duo sunt casus : nam quidam
sunt,in quibus scriptura est de substantia,vt dixi. s̃.tunc req-
runtur tria,vt dixi.s.probari factũ principale.Itẽ instrm inde
cõtectũ.Item illud casu perditũ:si quid istorũ deficiat,proba
tio nõ est sufficiens,vt l.testiũ.C.de testi.& quædã sunt,in q-
bus scriptura non est de substãtia:tunc gl.in l.sicut iniquum.
præal.dicit,q̃ aut loquimur quò ad præsumptionẽ: & tunc p
testes,qui viderunt tenorem instri,præsumptiuè probat de-
lictum:ex qua psumptione iudex defert iurm:uel nõ,,put no.
in c.fi. s̃.de iureiu.Aut loquimur quò ad plenã ,pbationẽ : &
tunc p testes nõ fit ista plena probatio:q̃a si cut instrm, qd̃ re
fert se ad aliud instrm,vnde est exemplatũ,nõ probat : ita ẽt
nec testes.& ita dicit notabiliter ibi gl. Ia.de Are.& Cyn.di-
cunt,q̃ si probetur perditio instri,& tenor ipsius p testes : li-
cèt isti testes nõ interfuerunt cõtractui: tñ probant cõtractũ
indirectũ,probando.s.instrm:& dicunt,q̃ est casus in isto c.
& de cen.c.cum olim.& C.de discus.l.2.li.10.& hoc credo ve
rum:vbi probetur amissio,vt hic : aliàs probãdo tm̃ tenorẽ ,
stàrem illi gl.vt s.talis ,pbatio nõ sufficiat ad plenã probatio-
13 nem. ¶ Circa hoc ẽt quæritur . † qualiter probetur amissio.
a gl.hic vr̃ dicere,q̃ p iurm:a quod est verũ,sm̃ Io. An.præmis-
sa aliqua summaria cognitione. vel adiunctis aliquibus pro-
bationibus.gl.tñ in d.l.sicut.vr̃ dicere,q̃ amissio probari dẽt
per duos testes.sed stàrem dicto Inn.& Host.¶Ex prædictis
potes distinguere,q̃ qñq; creditor amittit instrum per factũ
aduersarii.qñque per factum suũ.qñq.per casum fortuitum .
primo casu sufficit probare amisionem,siue tenorẽ , vt d.l.si
de possessione.scdo casu qñ p factum suũ(quia tradidit fortè
creditori,vel dilacerauit:)& non sufficit,vt s̃.dixi. tertio casu
qñ casu fortuito:tunc aut instrm erat de natura debiti cõtra
cti in scriptis:aut non.si erat de natura debiti contracti per
scripturam:& tunc dẽt probare illa tria,quæ dixi:dic & simi-
lia.Si non erat instrm debiti talis naturæ:tunc quidã dicũt, q̃
sufficit probare tenorem.quod credo verum,quò ad presum
ptionem tm̃,vt dicta gl.l.sicut iniquum.sed quò ad plenã pro
bationem exigo vltra probationem tenoris,& probationem
amisionis,secundùm Cy.vt prędixi.

ADDITIO.

a ¶Per iuramentum.Adde Bar.in l.fi.C.de fid.instru. & idem in l.sicut.eo.
tit.Floria.in l.in lege Aquilia,si deletum.ad l.Aqui.Cy. & Bal.in l.fi C.de
eden.Bar.in l.huiusmodi.§.si ita.de leg.1.Pau.de Cast.Ang.& Alex. in l.
publicati.C.de test.& in l.2.§.diuus.de iure fis.

SUMMAE.

1 *Rescriptum iustitiæ impetratum contra exemptum debet facere mentionem de priuilegio exemptionis.*
2 *Abbatissa admittitur ad agendum nedum pro se,& suo monasterio, sed ẽt pro clero,& populo sibi subiecto,si indebitè molestatur.*
3 *Clerus,& populus q̃ sint diuersa.*
4 *Iudex dẽt benignius agere cum monialibus, quàm cum alijs, propter fragilitatem sexus:& cum religiosis.*
5 *Iudex non admittens appellationem,an possit procedere in causa.*
6 *Snia lata contra exemptum per diœcesanum,est ipso iure nulla.*

EXparte, Innouatio priuilegii ius non tri-
buit nouum:sed antiquũ ius con
seruat.In prima appellantium conquestio:priuile-
gij productio:& de ipsius innouatione decisa petitio.In scda
ibi[nos autem.]ipsius innouatio,& ipsius protestatio.¶No.
primò, q̃ abbatissa,& moniales in impetratione rescripti iu
stitiæ coram Papa expresserunt molestationem ẽpi, & ipsius
causam.s.prætextu cuiusdam commissionis subreptitiæ:vtrũ
ergo sufficiat eis probare molestationem indebitã: licèt non
probent de subreptitia impetratione: vel debeant utrunque
probare.dicit In.q̃ cãm,uel demonstrationẽ in libellis, uel li
teris appositam non dẽt quis probare: dummodo cõstet de
facto narrato,siue de re,de qua iustitia postulatur . & hoc ve
rũ(dicit ipse)nisi cã sit de substantia negotii intẽtati : licèt.n.
defectus conditionis vitiet dispositionẽ: non tñ defectus cau
sæ.vt ff.de cond.& dem.l.cum ita legatum.§.legato.& §.fal-
sam cãm:de hac tñ materia dic latius,vt no.s̃.de rescr. c.sup
1 literis.¶Scdò not.†q̃ in rescripto iustitiæ impetrato contra
exemptum,oportet,q̃ fiat mentio de priuilegio exẽptionis :
aliter rescriptũ esset subreptitiũ:q̃a vr̃ intelligi , qñ impetrãs
scit de priuilegio exemptionis,vt hic,dum dicit[nõ ignoras.]
&c.concord.s̃.de rescr.c.cũ ordinẽ.& rõ est;quia talẽ iudicẽ
daret Papa contra non exemptũ,quẽ non daret contra exẽ-
ptum. ¶De exceptionibus aũt peremptoriis an debeat im-
petrans,facere mentionẽ:tangit hic In.dic,vt.j̃.de litis conte
2 c.j.li.6.& d.c.super literis. ¶Tertiò no.†q̃ abbatissa admitti
tur ad agendum nedum pro se,& suo monasterio: sed ,p cle-
ro,& populo sibi subiecto , si indebitè molestatur.ad hoc s̃.
3 de ap.c.dilectis.per In. ¶Quartò not.†q̃ clerus,& populus
ponuntur hic vt diuersa.quod patet,per copulã, &,vt ff.de iu.
& fac.ign.in rub.ex quo patet,q̃ interdicto clero , nõ est in-
terdictus populus.nec econuerso,vt j̃.de sen.ex.c.fi snia.li.6.
patet ẽt,q̃ exempto monasterio,non intelliguntur exemptæ
capellę:nec populus,vt j̃.e.c.per exceptionem.li.6. ¶Quin
4 tò not. † q̃ iudex debet benignius agere cum monialibus,q̃
cum aliis,pp fragilitatem sexus.concor.C.qui pot.in pig.ha.
l.asiduis.& l.denunciasse.§.vlt.de adul.similiter cum religio
sis.s̃.de dol.& contu.c.2.Sunt.n.tales iuris ignari. c.de mul-
ta.s̃.de uoto.& l.regula.de iur.& fa.igno.Subueniendum est
igitur simplicitati,ut l.j.§.fi.ff.de eden.& l.illicitas.§.no potẽ
tiores.ff.de of.præsi.& l.j.C.qñ impe.inter pu.& uid.¶Sextò
5 no.†q̃ cum iudex non admittit app.põt procedere in cã:cu-
ius processus efficacia pendebit ex futuro euẽtu iustitiæ,vel
iniustitiæ ipsius appellationis.vt in c.non solum.de app. li.6.
quod dic,vt ibi no.¶Septimò no.in uer.sanè. q̃ ad iustifican
dam suam appellationem istæ moniales coram Papa produ
xerunt priuilegia suæ exemptionis:& sic uñr iustificare ap-
pellationem emissam ab interlocutoria ex nouiter proban-
dis.quod an esse possit.dic vt in cle.appellanti.de ap.¶Octa
uò no.in uer.nos aũt.q̃ est in iudicis potestate retinere par-
tem in iudicio cõparentem , quantum voluerit , donec pars
aduersa compareat.aliàs si sine eius licentia recederet,cense
retur contumax,altera parte postea comparente. quod dic ,
vt no.Inn.de pœ.c.calumniam. vr̃.n.in iudicis esse ptãte sta-
tim procedere in cã appellationis , appellatore tantummõ
comparente,vel differre.In appellato aũt non esset dubiũ,q̃
nõ statim iudex ad eius instantiam procedere põt in cã ap-
pellationis.quod dic,vt no.In.s̃.de appe.c.ex rõne. ¶Nonò
6 hic colligitur,scdm gl.†q̃ snia lata contra exemptũ p diœce
sanum est ipso iure nulla,vt dixi s̃.c.proxi.vbi vr̃ casus:licèt
hic fuerit alia causa nullitatis sniæ censurę,videlicet appella-
tio pcedens,vt s̃.de of.dele.c.cũ cõtingat. ¶ Decimò not.q̃
pendente lite sup exemptione deducta in iudicium per mo-
dum exemptionis,põt peti innouatio priuilegiorũ , q̃ de ex-
ceptione loquuntur.& rõ est,quia per talem innouationẽ nõ
quæritur aliquid noui iuris,vt dicit litera. principaliter autẽ
an pendente tali lite super exemptione per modũ exceptio-
nis posit excipiens potere principaliter, q̃ declaretur exem
ptus.dic,vt dixi subtiliter.s̃.de or.cog.c.tuam.¶Vltimò no.
q̃ hic fit innouatio instrorum,parte non citata.& per hoc pa
tet,q̃ nullum præiudicium generatur absenti, vt hic,& l.ea,
q̃.C.qũo,& qñ iu.Inn.& Ho.hic dicunt, q̃ eps de priuilegiis
non contendebat.& licèt contendisset : tñ non debuisset fieri
innouatio,eo non citato quò ad eius præiudicium : licèt em̃
fuisset diutius expectatus(& sic contumax super causa prin-
cipali) non tamen super isto articulo innouationis nouiter
exorto:ideò nulla citatio fuisset necessaria.iuxta no.in c.con
suluit.de of.dele.per Inn.

SVM-

SUMMAE.

1 *Terminus idem potest limitari , siue statui ad diuersos effectus .*
2 *Sententia diffinitiua ferri potest in causa appellationis , altera parte absente per contumaciam,& lite non contestata.*
3 *Monacho potest delegari causa à sede apostolica.*
4 *Iudex ad quem,appellatione deserta , an possit in expensis factis in in causa appellationis , vel in causa principali , condemnare appellantem.*
5 *Condemnatio expensarum differtur vsque ad diffinitiuam sententiam.*
6 *Gestum causæ metus nõ solùm principaliter,sed per modum exceptionis peti potest infirmari .*
7 *Monachus promotus ad episcopatum quicquid quærit post promotionem,quærit episcopatui,non monasterio primo.*
Et in multis ab obseruantia regulæ liberatur.nu.8.
9 *Ecclesia per exemptos constructa in diœcesi alicuius episcopi cedit ipsi episcopo.*
10 *Possessor malæ fidei condemnatur ad restitutionem fructuum perceptorum.*
11 *Sententia lata contra monasterium indefensum,an sit nulla ipso iure: vel beneficio restitutionis rescindenda .*
12 *Restitutio quando conceditur aduersus probationem omissam,& probatur:infirmatur sententia in contrarium primò lata.*
13 *Iudici non imputatur,cum eius sententia cassatur,propter nouas probationes inductas coram superiore.*
14 *Sententia lata per iudicem à quo potest pro parte infirmari , & pro parte confirmari per iudicem appellationis.*
15 *Executor Papæ an possit alicui partium vim inferre, vel de possessione expellere.*
16 *Sententia non priuat aliquem possessione:nisi postea auferatur.*
17 *Monachus cui quærat.*
18 *Monasterium an teneatur ex contractibus abbatis, vel monachi.*
19 *Abbas an possit agere pro rebus ablatis monasterio.*
20 *Monacho si commissum est regimen alicuius ecclesiæ à suo abbate: & obuenit sibi opulenta hæreditas, vel aliud acquisiuit:cui quærat.*

CVm olim. Ex cã vtens duplici priui
legio exẽptionis (licèt in
vno succũbat)ex alio poterit obtinere.exemptus
nõ tenetur ,pmittere obedientiã diœcesano:nõ tñ pt sine ip-
sius licentia in loco nõ exempto ecclesiam cõstruere. prima
pars narrat factũ.scda diffinitionẽ legatorũ. tertia petitionẽ
mona.contra snìam.quarta Papæ snìam.primò interlocuto-
riã.scdò diffinitiuã.scda ibi[iudices.]tertia ibi[tandẽ.]quar
ta ibi [nos igitur.] ¶No.j.q̃ hic comparuit eps appellatus ,
& nõ prior,& canonici appellantes ad Papam. & dicit text.
[diutius expectauit.]rõ est: quia ad eius petitionẽ nõ pote-
rat ,pcedi in cã añ finem anni,vt dixi s̃.c.prox.& no. Inno.in
c.ex rõne.s̃.de ap.in uer.in appellationib.interpositis ad Pa-
pam in causis beneficialibus.quod dic,vt no.in c.j.j̃. de elec.
li.6.¶Secundò no.q̃ hic Papa assignat terminum ad produ
ctionẽ iurium:& ad audiendũ snìam, & ,pbandum quicquid
1 vtraq; pars probare in termino voluerit: † & sic ad diuersos
effectus põt idem terminus limitari,siue statui.& sic die exi-
tus præfigitur ad audiendam snìam: & hoc pp difficilem cita
tionem ad singulos actus fiendam in curia ad remotas par-
tes.vt in c.cum ex literis.s̃.de resti.in inte.aliàs citatio vr̃, q̃
debet esse certa.vt l.atqui aliter.§.j.ff.quod vi aut clã.¶Vtrũ
aũt ferendo snìam intra terminum , non in fine termini alia
citatio requiratur.dic,vt no.Bar.in l.ante calendas.ff.de ver.
2 obl.vbi omnino vide.¶Tertiò no. †q̃ in cã appellationis fer
tur snìa diffinitiua,altera parte absente per contumaciam:&
lite non conte.quod dic,vt s̃.de ap.c.per tuas.¶Quartò no.
3 †q̃ potest causa delegari à sede apostolica monacho. a quod
a est verum ex certa scientia Papæ: aliàs non teneret.quod est
verum ex certa scientia Papæ:aliàs secus,vt in c.statutum.de
re scri.lib.6.¶Quintò not.in uer.interim. reg.q̃ in causa ap-
pellationis non propositum proponam:& non probatũ pro
babo,vt l.eos.C.de ap.& l.per hanc.C.de temp.ap.& s̃.de te
sti.c. fraternitatis.ubi de hoc.¶Sextò no.q̃ Papa hic remit-
tit examinationem causæ ad iudicem à quo . quod dic, ut in
gl.4.¶Septimò no. in uer. iudices autem.q̃ hic per trienniũ
fuit causa protelata:& sic deserta erat instantia causæ appel-
lationis : & nihilominus iudices condemnarunt in expensis .
4 de quo est dubium,†an appellatione deserta , iudex ad quẽ
posit in expensis factis in cã appellationis:vel in causa prin.
appellantem cõdemnare.qd̃ dic.vt s̃.de rescr. c.ex parte. s̃.
vbi ẽt dixi.quid iuris de expensis,deserta appellatione cau-
sæ principalis,remisi ad Cy.in l.properandum.in fi.C.de iu-
di.istud tñ c.non vr̃ loqui de condemnatione expensarum fa
cta,appellatione deserta:cum hic fuerit lata snìa etiam in cã
principali:quæ non teneret post instantiã peremptam , vt in
cle.si appellatione . de ap.loquitur ergo de snìa lata in causa
principali per iudicem à quo:quibus fuit causa remissa p Pa
pam.quo casu cum de iure canonico non pereat instantia,ut
in c.venerabilis.s̃.de iud. potest tñ post triennium ferre sen-
tentiam tam in causa principali, q̃ ẽt in expensis in causa ap
pellationis desertæ,& remissæ ad iudicem à quo. qd̃ est not.
5 ¶Octauò no.†q̃ expensarum condẽnatio differtur vsq; ad
diffinitiuam snìam:qñq; verò fit statim.quod dic, vt s̃.de do
lo,& contu.c.finem litib.& l.sancimus.C. de iud.ubi sunt ca
sus spãles.Item q̃ expensæ probentur per iurm.quod intelli
ge,taxatione præmissa,iuxtà no.in c.super eo.s̃.quod me.cã.
& l.fi.§.in computa.C.de iu.deli.Et aduerte, quia hic fit con
demnatio expensarum factarum occasione negocij: qñq; fit
condemnatio in sumptibus à tempore contumaciæ, ut s̃. de
do.& contu.c.cum dilecti . qñq; in sumptibus ab initio litis ,
vt hic,& d.l.sancimus.¶Nonò no.in ver.infirmantes . q̃ hic
infirmatur priuilegium exemptionis ẽpi,pp extortum con-
sensum canonicorum:à contrario ergo sensu si fuisset spon-
tè accõmodatus,valuisset priuilegium.& sic põt eps cum ca-
pitulo eximere vnam ecclesiam à sua iurisdictione. quod dic
vt s̃.de reli.do.c.constitutus.& c.cum venera. de cen. Et col
6 lige ẽt hic,†q̃ illud,quod metus cã gestum est, non solũ prin
cipaliter,sed per modũ exceptionis peti põt infirmari . facit
l.metum.§.volenti.ff.quod me.cau.¶Decimò no.in uer.præ
7 terea. † q̃ monachus promotus ad ẽpatum quicquid quærit
post promotionem,quærit episcopatui,non monasterio pri-
mo.& hoc verum post promotionem: & idem in confirma-
to,& nõ cõsecratò,ex quo habuit possessionem.facit 18. q.j.
8 c.statutum.& est hoc no.†q̃ monachus, vel frater mendicãs
ad ẽpatũ promotus nõ recuperat testamenti factionem, nec
capacitatẽ acquisitionis bonorũ sibi,sed ecclesiæ suæ:in mul
tis tñ ab obseruãtia regulæ liberatur. ¶Quæro vtrùm ab esu
carnium,in monacho dic vt no. 16.q.j. ca.de monachis.facit
quod no.Bar.in tractatu Minoricarũ.ad fi.¶Vndecimò no.
9 in ver.insuper. † q̃ ecclesia perempta constructa in diœcesi
alicuius ẽpi cedit ipsi ẽpo:quia ædificium cedit solo:sicut plã
ta,& segetes in alieno fundo.vnde versus.

Quicquid plantatur,seritur, vel ædificatur.
Omne solo cedit radices si tamen edit.

10 Vt Inst.de re.di.§.cũ suo.& §.si Titius.¶Duodecimò no.†q̃
malę fidei possessor condẽnatur ad restõnẽ fructuũ percepto
rũ.& collige,q̃ ualet snìa incerta super fructib. quod dic , vt
dixi s̃.de rest.spo.c.grauis.& l.ex diuerso. ff.de rei ven.& l.in
,ppria.C.si qd alteri,vel sibi.p Cy.¶Decimotertiò not.i uer.
tandẽ.formã libelli.[dico snìam nullã : sed si aliqua appare-
ret,peto ecclesiam restitui tanq̃ læsam.]contraria ergo reme
dia rescissoria pñt sub cõdõne cumulari,vt nullitas, & restõ,
vt hic.& s̃.de rest.in inte.c.constitutus.Itẽ nullitas,& appel-
latio.ut s̃.de ap.c.dilecto.Itẽ dñiũ,& quasi, vt in c.abbate sa
nè.de re iud.li.6.facit l.cõtra maiorẽ.C.de inof.te.plura ue-
rò remedia nõ contraria an possint cumulari.dic ut in c.nul
lus pluribus.de reg.iu.lib.6.per Dy.& l.edita.C.de eden.per

Dy.& l.cum filius.§.variis.de log.2.& c.vt quis duas.de elec. lib.6.vbi videas,& de forma libelli huius tex.vide in Spec.de sen.prola.§.iuxta.ver.sed nunquid talis libellus. ¶Decimo-
11 quartò no.† ꝙ valet snia lata contra monasterium indefensum:licèt possit rescindi restitutionis beneficio cõtra minorẽ indefensum:an sit snia ipso iure nulla:vel beneficio restitutionis rescindenda.dic per Bar.in l.contra pupil.ff.de re iudi.cu ius dicta in pupillo vũr ad ecclesias indefensas cõgruè adaptari:cũ vtatur iure minoris,vt c.1.s̃.de testi.in inte. ¶Deci moquintò no.in ver.nos igitur.ꝙ monaste.restituitur ad ꝓducendum priuilegia exẽptionis; interest enim eius magis esse subiectũ Papæ, q̃ diœcesano:quia familiares decorant nobilitate dnorũ:sicut vxores resplendent radiis maritorum.vt l.fẽminæ.ff.de sena.hinc est,ꝙ inuitus subditus nõ põt p dominum subiici alterius iurisdictioni,vt l.inuitus.ff.de fideic.li. ¶Vtrũ aũt hæc snia lata cõtra monaste.præiudicaret Papæ de causa cognoscendi,ꝓbat tex.iste,ꝙ sic.ibi [ne in nos monasterii læsio.]&c.vide s̃.de cõsi.vti.vel inuti.c.cũ dilecta. & de re iud.c.suborta.& de fide instr.c.inter dilectos. ¶Decimosextò no.in d.ver. ꝙ sumptũ ex aliquo originali vt faciat fidem,requiritur,ꝙ faciat mẽtionẽ expressam de subscriptionibus,signis,& de lituris.vel si probarent ibi fuisse:non daret tali sumpto fides.in Auth. de instr. cau. & fi. in prin. Iõ cauti notarii dicũt se nil dimisisse,vel mutasse de substãtialibus: & ita vidi semp in sumptis poni. ¶Decimoseptimò no.in versi.
12 qa verò.† cũ restõ cõceditur aduersus probationẽ omissam, & probatur: infirmatur snia in cõtrariũ primò lata.& aduerte,qa Papa innititur nedũ ex priuilegiis prędecessorũ: sed ẽt ex præscriptione:ex quo tũ capite nõ fuerat restõ postulata. si ergo non fuisset efficax priuilegiũ exẽptionis,ad cuius productionẽ tãtummõ restitutus fuit:an ex ꝑscriptione Papa ita pronunciasset pro monaste.fortè sic,supplẽdo de facto,in fauorẽ ecclesiæ,vt in c.cũ venissent.de insti.cessante enim fauore tali,nõ vr ferenda scda snia cõtra primã ex cã nõ deducta. facit qd no.Inn.s̃.de off.dele.c.cũ cõtingat.secus cũ appellat à diffinitiua,q̃ põt iustificari ex alia cã,q deducta;vt l.scio.ff. de ap.dicit tũ Ho.notãdũ, ꝙ nulla iuris subtilitas obstat potestati,& processui summi Pontificis: ex quò veritas corã eo ꝓbatur.de hoc de accu.c.ad petitionẽ. facit quod no.in c.1.de
13 litis contest.¶Decimooctauò no.in ver.per hoc aũt. † ꝙ nõ imputatur iudici,cum eius snia cassat ꝓp nouas probationes inductas corã superiore.& sic nõ potest de imperitia cõdemnari:qd aliàs posset,vt Insti.de obl. q̃ ex quasi delic. in prin. & l.si iudex.de var.& extraor.cog.nõ credo tũ, ꝙ ex snia infirmatoria iudex,q tulit talẽ sniam rescissam, cõueniri possit,vel condẽnari,nisi fuisset pns: iõ requirit,vt citetur,iuxtà no.in c.in nra.s̃.de ꝓcu.c.vene.de sen.exc.lib.6.quantũ ergo ad honorẽ iudicis conseruãdũ,cuius snia retractat, bonũ est semp addere istã clausulã.[p hoc aũt in nullo.] &c. vt l.oẽm honorẽ.C.qã prouo.non est nec. vilescit enim iudicis dignitas,cũ iniustè,vel perperã processisse detegit,vt e.qualiter,& qn̄.j.s̃.de accu.¶Decimonònò no.in uer.cũq;. ꝙ subiectio, & libertas sunt contraria:eo ergo, ꝙ pronunciatur monasteriũ nõ subiectũ,pronunciatur exemptum: sicut cũ ꝓnunciat
15 rẽ meã esse,pronunciatur tuã non esse,ut l.Põponius. §. j. ff. de procu.& collige,in snia lata in cã appellationis cãm exprimendã.In causa verò principali dic,vt c.sicut. s̃.de re iud.cũ
14 si.¶Vicesimò no.†ꝙ snia lata p iudicẽ à quo ꝓ parte cõfirmatur:& pro parte infirmatur p iudicem appellationis. qd dic,vt s̃.de testa.[c.Raynu. & c.Raynal. ¶Venio ad aliquas oppositiones breues.dr hic in uer.interim aũt.ꝙ coram iudicibus,à quibus extitit appellatum,debent proponere, & ꝓbare quibus cãm Papa remisit.Sed contra;quia ad iudicem à quo non est cã remittenda,vt c.accepta.de app.& l.eos.C.de ap.so.dicit gl.4.& 5.ꝙ hoc factum est de partiũ voluntate. qd põt,vt in contrariis.Inn.dicit,ꝙ alii fuerunt iudices,q ꝓnũciauerunt.& dicit hoc patere in rescripto:vel sm eũ,verius est,quod dicit gl.qa de rescripto non constat. ¶Scdò op.dr hic, ꝙ Papa delegauit cãm monacho.contra de c.statutũ.de rescri.li.6.so.hoc fecit Papa ex certa scientia.& sic vr sup inhabilitate dispensare,vt in l.qdã consulebat.s̃.de re iu. & qd no.in c.ueniens.de fi.presb.p Inno. an aũt possit cã delegari priori claustrali.dic ut in cle.si principalis.de rescr.¶Tertiò op.dr hic,ꝙ iste.M.in epm iam promotus donare nõ potuit huic monast.contra.quia eps est loco dñi.de don. c.2. & hẽt generalẽ,& liberã administrationẽ.de ele.c.cum nobis olim. ad fi.ergo tenuit donatio ab ipso facta.ff.de procu.l.procurator,cui libera.so.pluribus modis scdm Host.sed uera solutio est scdm eũ,ꝙ hic non tenuit,vt s̃.de don.c.ceterum.¶Quartò opp. hic Papa confirmat sniam iudicum,ꝙ pronunciauerunt ecclesias constructas à monachis ad epm cũ fructibus pertinere.sed contra.non dẽt eps bona ecclesiarũ sibi uendicare.10.q.j.c.regenda.& de cen.ca.ecclesiis.sed hic ecclesias constructas,& fructus ipsarũ epo adiudicat:quare malè. sol. Doc.hic fatentur oppositionẽ. & dicunt, ꝙ ista adiudicatio est fiẽda ab epo,nõ ut sibi illã retineat.sed ut de illa, sicut de aliis suæ diœcesis ordinet: & fructus in ipsarum ecclesiarum constructarũ vtilitatẽ conuertat.de succes.abinte.c.fi. & c.cũ vos.de offi.ord.¶Sed iterũ ad idẽ opponitur,& vr,ꝙ istę ecclesiæ debuerint demoliri,vt in c.cum ex iniuncto.de op.no. nun. sol. ibi de ecclesiis constructis post denunciationẽ noui operis:hic uerò aliqua nunciatio epi non præcessit.¶Quintò op.dicitur hic, ꝙ ad priuilegia apostolica exhibenda fuit concessa restitutio:sed cõtra imò vr, ꝙ ipso iure debuerit audiri:quia si quis prætendit se exẽptum ex una causa, ut prætendebat iste monachus ex priuilegio libertatis episcopi: si succumbat,potest ex alia causa dicere se exemptum in nouo iudicio:nec obstabit exceptio rei iudicatæ,vt l.hæreditas ma terteræ.C.de pet.hæred.& l.Bebius Marcellus.ff.de pact.do. so.contraria loquuntur,cum certam causam expressit,& ꝓsecutus fuit:hic autem nullam expressit:sed dixit simpliciter se exemptum:vnde totum ius suum in iudicium deduxisse videtur,vt ff.de iud.l.solemus. necessaria ergo fuit restitutio in integrum:quia de iure communi non debuisset audiri, p rationem prædictam,secundùm Inn.Ho.dicit, ꝙ obiectio non procedit:quia hic non agebat mona.sed eps contra monast. quod patet;quia illi silentium imponitur.sed certè tunc magis videtur firma oppositio:si.n.dicimus monast.fuisse reum: exemptio vr deducta in iudicium per modum exemptionis: & sic post sniam de iure communi non potuisset mona. nouam exemptionem proponere,vt l.peremptorias.C.sen.rescin.non poss.nisi dicas, ꝙ quando ad idem competit actio, & exemptio(licèt per modum exemptionis in iudicium non deduxerit)non prohibetur in alio iudicio illud principaliter intentare,iuxta no.per Inn.in c.vl.s̃.de ord.cog.starem ergo cum Inno.ut tex.saluetur.qui dicit monasterium audiendum beneficio speciali restitutionis.¶Quæro,an iste portarius regis habuerit potestatem cogendi canonicos,prout fecit. dico,ꝙ non,per istum tex.quia si coactio fuisset licita:valuisset assensus,ut l.si mulier.ff.quod me.cau.ad hoc s̃. de const.ca.
15 cum ecclesia.& hinc sumpta occasione tractat hic Inno.†de isto executore etiam Papæ, an possit alicui partium uim inferre:vel de possessione expellere.videtur,ꝙ sic,vt ff.de re iudica.l.à diuo Pio.§.si super.& §.seq.dicit Inn. ꝙ quandoque loquimur de executore misto,qui habet causæ cognitionẽ: & potest, ut in contrariis.aut de mero: & tunc est sibi expressè remissum.& idem,vt l.prohibitum.C.de iure fis. li.10. qd tũ rarò,& non sine cã committendum est, vt ff.de iud.l.fina. aut non est sibi commissum: & tunc aut est lata sententia super re,super qua fit executio:& tunc uidetur,ꝙ executor possit tradere possessionem talis rei,si ibi non inueniat possessorem. Idem credo, si inueniat, & resistat, si iudex hoc sibi commiserit,vt l.qui restituere.ff.de rei uend, facit quod not. Inno.s̃.de off.delega.c.significasti.Si autem non est lata sententia

tentia:tunc quantumcunq; aliquis sit priuatus titulo(puta p tacitam renunciationem:vel alio modo)non dẽt executio cõtra eum fieri,nisi eo resignante,vt in c.cum nostris. & c.quia
16 diuersitatẽ.s̃.de concess.præb.¶Ex prædictis patet, †ꝙ snia non priuat aliquem possessione, nisi postea auferatur.an uerò priuet dñio:dic,vt Inst.de of.iud.§.fin.facit quod no.in d. c.cum nostris.per Inn.& in c.cũ venissent.s̃.de resti.in integ. ubi vtrũ sentẽtia priuet possessione in rebus incorporalibus: vt in iure eligendi,& similibus.& d. c.cum nostris.per Inn.& hæc habent locum in iudice,qui mandat executionem fieri. Si aũt mandetur alicui per rescriptum apostolicum, ꝙ alteri tradat possessionem alicuius rei,amoto quolibet illicito detentore:non extenditur hæc potestas,nisi ad illicitos detentores notoriè,vt in c.statuimus.de of.dele. Tu dic,scdm Inn.ꝙ extenditur ẽt ad occultos.facit ad prædicta l.meminerint.C. vnde vi.& quod plenè no.Inn.in c.fi. de præsum. vbi de materia executorum,& l.à diuo Pio.in prin.per Bar.& c.pastoralis.s̃.de of.dele.per Bert.¶Scdò quæro. dr hic de acquisitione canonici regularis promoti ad epatum. hinc sumpta occasione,tractat Inn.cui quærat monachus. Item qualiter mo-
b nasterium b ex suis,vel abbatis contractibus,uel delictis ob-
17 ligetur.¶Circa primum de monacho,vel canonico regulari dicit ipse,ꝙ aut stipulatur monasterio,aut tertio,aut suo nomine proprio.primo casu certum est,ꝙ quærit monast. sicut seruus dñio,si sit fugitiuus.de off.ord.c.quando. & hoc verũ, nisi monasterium expulisset eum:tunc enim nõ quæreret monaste.sed epo,à cuius iurisdictione nõ intelligitur absolutus: nisi ipse episcopus tradidisset eum curiæ seculari,vt s̃.de iudi.c.cum nõ ab homine.secundo casu cum stipulatur tertio: & tunc nec illi tertio quæreret:nec monaste.illi: quia non pt monasterio;quia non vult.vt.ff.de stipu.seruo.l.seruus meus. Item hæc sunt uera, ꝙ quærit monasterio, qũ acquiritur ex cã iusta:tunc enim quęrit dñio ẽt prohibenti:secus si ex causa iusta:quia tunc non quęrit,nisi dns ratum haberet.ut ff.de acq.poss.l.quod meo.§.fi.& l.quod seruus.& ar.l.idem. §. cũ procurator.& hic de acqu.quæ procedit ex causa cõractus. Si aũt ex causa vltimæ voluntatis, vel successionis abintestato:an quæ deferuntur monacho,monasterio acquirãtur:dic, ut no.Inno.in c.in præsentia.s̃.de prob.¶Secundo casu prin
18 cipali cum quæritur,†an ex contractibus abbatis, uel monachi teneatur monast.dic, ꝙ sic, inquantum patitur administratio eis cõmissa:& ẽt ultra,inquantum ex eorum acquisitione ad monast.peruenisset:aliàs verò monasterium nõ obligatur,ut s̃.de fide.c.quod quibusdã. ¶Quęrit ẽt circa hoc
19 Inn.†quid de rebus ablatis monacho, an abbas possit agere.dic,ꝙ sic,si erant mona.idem si extranei,cum mona.obligatum erat ad restõnem,scdm Inn.qui ẽt tangit, quid iuris, si abbas spoliauit monachum rebus depositis penes eũ.dic, ꝙ abbas tenetur depositi,pp dolũ,vt s̃.depositi.ca.2.monasterio tũ ex hoc delicto abbatis nõ obligatur, si res nõ erant mona.sed monacho cõmendatæ.¶ Circa hoc extra Docto.
20 quæritur†si monacho est cõmissum regimẽ alicuius ecclesiæ à suo abbate,& obuenit sibi opulenta hęreditas,vel aliud acquisiuit.dic ꝙ aut quærit ex re,vel ex opera sua:& qrit dictæ ecclesiæ,cui seruit.Si verò quæreret aliunde, quæreretur ecclesiæ principali.& hoc verum,nisi transferretur ad regimen alterius ecclesiæ taliter:ꝙ liberaretur ab obedientia primi ministri abbatis:tunc.n.illi ecclesię,ad quam transfertur,quæreret,ut in isto c.& hoc no.Bar.ĩ l.ul.ff.de sti.ser.& l.qd seruus. vbi ẽt de quæsitis p monachum.qui non est alicui mona.obligatus ad religionem in genere.dic vt ibi.

ADDITIONES.

a ¶Monacho.an autem monachus possit fieri vicarius episcopi, vide Ioã. de tur.cremata.in c.si quis 58.distin.

b ¶Qualiter monasterium.Adde hic Inno. Panor.& Doc.gl.in c.dilectus. de ord.cog.s̃.& in l.si peculium.§.1.de pecu.lega.Bar.& Bal.in Auth. ingressi.de sac.sãn.ec.Bar.in Auth. si qua mulier.C.de sac.sãn.eccl. Card.in cle.3.6.q.de procu.& in cle.1.§.quia verò.de statu mona.in 6.q.

SVMMAE.

1 *Possessio annexa oneri decimarum si venit ad priuilegiatum:priuilegiatus soluere non tenetur.*
2 *Continuè,quomodo intelligatur.*
3 *Renunciatio iuris tacita inducitur faciendo contrariũ priuilegio.40. annis.*
4 *Dominia rerum cum difficultate acquiruntur,& tolluntur.*
5 *Iura per consuetudinem acquisita,quanto tempore perdantur.*

ACcedentibus. Quadraginta annorũ spacio contra priuilegiũ ecclesiæ ꝑscribitur. & in prima partiũ comparitio,& actoris narratio.In scda indicum datio,ibi [discretioni.]¶No.primò, ꝙ isti hospitalarij subtrahebant decimas iã diu solutas: & sic uidebatur posse agi interdicto vnde vi:qd datur ẽt ad illa incorporalia: tũ de eis possessor expellitur,vt.s̃.de cã pos.c.cum ecclesia.hic tũ nõ vr sufficere,ꝙ probetur possessio.sed requiritur ꝓbatio tit.qui resultat ex præscriptione.40.annorũ.vt in Aut.nisi.C.de bo. ma.
1 & l.traditionibus.C.de pac.¶Secũdò innuit iste tex.† ꝙ possessio annexa oneri decimarum,si venit ad priuilegiatũ, priuilegiatus soluere nõ tenetur.qd patet:quia absoluitur, si ex aduerso ꝑscriptio nõ probetur.ar.cõtra.l.fiscus.ff.de iure fisci.facit l.cũ qdã.§.qd te.ff.de vsu.dic p Doc.vt in Aut.quas actiones.C.de sac.san.ec.¶Tertiò no.ꝙ Papa mandat,ꝙ isti ꝓbẽt.40.annis decimas continuè persoluisse. & ꝓbatur hic prius replicatio,q̃ exceptio opposita ab istis hospitalariis de suo priuilegio percipiendi decimas.rõ, quia de iure cõi probata erat exceptio,vt in c.ex parte.de deci.& per Io. An. de excep.c.à nobis.in 6.membro.Et aduerte,quia expedit, ꝙ
2 probetur continuè decima à.40.annis.†qualiter aũt intelligatur,cõtinuè.dic,vt no.ff.de vsur.vbi qualiter probetur cõtinuata possessio,quæ requiritur in præscriptione sine inter
3 ruptione.s̃.de præscri.c.illud.¶Quartò no.† ꝙ tacita renunciatio iuris inducitur faciẽdo cõtrariũ priuilegio. 40. annis. & sic põt qs renũciare suo priuilegio tacitè: vtrũ aũt exps̃è, dicã. j̃.in solutione cõtrarij.¶Opponitur.dr hic,ꝙ si minori tpe.40.annorũ soluissent,nõ ꝓiudicarẽt priuilegio suo.qd patet,qa mãdat istos absolui.Sed cõtra de.c.cũ accessissent.cũ si.s̃.de consti.vbi priuilegiũ ꝓditur faciẽdo vnũ actũ contrariũ.sol.gl.laborat in solutione huius contrarij,vt in ea habes. Inn.soluit quatuor modis.primò. qa cõuentus istorũ est vltra mare.possessiones aũt citra.hoc nõ placet;qa ꝑscriptio ẽ vniformis.s.40.annorũ, 16.q.3.c. quas actiones. scdò soluit, ꝙ hic monast.se iuuabat ex ꝑscriptione,nõ ex renũciatione: sed hæc ẽ falsa, vt hic in ver.cũ.n.tertij dicũt,ꝙ hoc corrigit: sed nõ placet.quarti dicũt,ꝙ vbi p priuilegiũ qrit,ius dñijnõ ꝓditur:nisi illegitimo tpe ꝑscribat.ubi verò dñiũ nõ qrit ex priuilegio:sed dat ptãs aliqd faciẽdi,vel nõ faciẽdi: tunc lo-
4 quunt cõtraria.†dñia.n.rerũ cũ difficultate acqrũtur; iõ cõsimili difficultate tollũtur,vt in reg. nihil tã naturale.nõ ita ĩ priuilegijs,q̃ sola impetratione,& qnq; sine motu ꝓprio principis cõceduntur: iõ facilius amittũtur.hãc solutionẽ reprobat ẽt Ho.Alij dicũt,ꝙ aut directè facit quis contra priuilegiũ:& loquũtur cõtraria.aut indirectè,vt soluẽdo. & tunc secus.qd declara,vt hic p eũ.Io.An.dicit,ꝙ istæ sunt diuinationes.Sed vera sol.est,quia.c.si de terra.loqtur de ꝑscriptione, 40.anno.q̃ hodie contra ecclesiã exigitur. illud ergo loqtur sm vetera iura.istud sm iura noua,sm eum.Sed certè non per hoc colligitur contrariũ, ꝙ ꝓdat priuilegium vnico actu tm: vel qnque.10.annis,vel aliter,& louius quàm 30.uel.40.annis.dic ergo,ut in d.c.cũ accessissent.subdit Inno.ꝙ siue sint cõsuetudines:siue cõstitutiones: siue priuilegia honorabilia: siue utilia ecclesijs, illa nunquam intelliguntur renunciari per unũ,nec p plures actus cõtrarios:quia nec possent exps̃è.C.de transac.l.præses.& l.contra.§. fina. ff. de pac.nam si

omnes vellent facere contra talia, vnus solus posset se opponere, & reuocare. de his, quæ fi. à ma. par. ca. c. 1. & de re. ec. non alie. c. si quis. in ca. cum accessissent. & c. pro illorum. de concess. præb. vbi perditur priuilegium p pactum cõtrarium, intelligitur, cum ad eorum commodum priuilegiũ est indultum, vt hic per eũ. ¶ Quæro post Inn. & Host. † quanto tpe p dantur iura per cõsuetudinẽ acquisita. dicunt q̃ 40. annis. nõ minori tempore. sicut enim consuetudo non inducitur minori spacio, vt patet in eo, quod legitur, & not. s̃. de elec. c. Cumana. §. fi. sic nec desuetudo; quia eadem est ratio. ff. de legi. l. de quibus. de sepul. vio. l. 1. §. diuus.

S V M M A E.

1 *Exceptio super certo articulo non extenditur ad alium articulum.*
2 *Ecclesia dicitur priuilegio exemptionis gaudere, quando priuilegium intuitu ecclesiæ concessum est personis.*
3 *Canoniam, & beneficium curatum potest quis habere de iure communi.*

CVm capella, Ratione vnius beneficii dicitur ille subiectus, qui ratione alterius censetur exemptus. h. d.
1 cõis diuisio. secunda ibi [quocirca.] ¶ Not. primò, † q̃ exemptio qñque non est generalis: sed particularis super certo articulo, vt hic erat. & tunc non extenditur ad alium articulũ, & pp hoc sunt verba priuilegii diligenter ponderanda, pp varias exemptionum formas: de quibus vide aliquas. j̃. e. ti. c. si Papa. lib. 6. verba igitur priuilegii sunt rectè sumenda. cum enim sint contra ius commune, non sunt trahenda ad consequentiam, sicut nec ius singulare, vt l. quod verò. ff. de leg. Ad
2 de tñ, quod no. s̃. de dona. c. dilectus. ¶ Secundò no. † q̃ ecclesia dr̃ priuilegio exemptionis gaudere, qũ priuilegium intuitu ecclesiæ concessum est personis: per hoc tñ ecclesia nõ cẽsetur exempta: licèt personæ suæ per priuilegium sint exemptæ. gaudet ergo subditus priuilegio, quo non gaudet princi
3 palis. ¶ Tertiò no. † q̃ de iure communi potest quis habere canoniam, & beneficium curatum. de præben. c. de multa. & de rescrip. c. gratia. li. 6. ubi de hoc. ¶ Quartò no. q̃ certo respectu aliquis est exemptus à iurisdictione ordinarii: alia verò consideratione est eidem subiectus. & sic fingitur quis duplici persona, & diuersis respectibus esse exemptus, & nõ exẽptus. facit ad not. in c. cum olim. de re iudi. & c. ad audientiã. de præscrip. facit quod no. in c. solitæ. de ma. & obe. ¶ Tangit hic duo Inn. quæ iure nouo sunt hodie expedita. primum est, an exemptis canonicis alicuius ecclesiæ, intelligatur exẽpta & ecclesia. dic vt in c. per exceptionem. j̃. eo. li. 6. ¶ Secundò tractat, si Papa recipit clericos alicuius ecclesiæ in proprios, & speciales filios: vel in speciales subiectos. an videatur per hoc ipsos eximere à potestate episcopi. quod dic, vt hodie habetur in c. si Papa. j̃. eo. lib. 6. ¶ Quærit gl. si eximitur mona. cum capellis. an intelligatur de capellis præsentibus, an
a etiam de futuris nouiter acquirendis.[a] dicam. j̃. e. c. q̃a circa.

A D D I T I O.

a ¶ Nouiter acquirendis. facit de literas. de rescrip cum notatis per Anch. & quod no. Albe. in l. omnia priuilegia. in prin. C. de epi. & cle.

S V M M A E.

1 *Bisacutus gladius dicitur ex vtraque parte scindens.*
2 *Tenor priuilegii probatur per depositiones testium.*
3 *Dictiones, quod, vel, quæ, vel, sicut, videntur aliquid ponere.*
4 *Exceptio incerta vitiatur, sicut & incerta dispositio.*
5 *Abbas potest præscribere ius episcopale contra episcopum.*
6 *Abbas exemptus pro membris non exemptis tenetur episcopo respõdere. & nu. 8.*
7 *Et exercet in eis iurisdictionem. nu. 9.*
8 *Episcopus instituit clericos in ecclesiis non exemptis subiectis abbati.*
9 *Clericus duorum episcoporum si delinquat, & iniuriam faciat clerico alterius episcopi extra episcopatum quis de eo cognoscet.*

EXore Abbas monasterii exempti pro membris non exemptis ad sinodum episcopalem accedere, & episcopo parere tenetur. præmittit exordium. secũdò narrat factũ, & allegationes partiũ. ibi [cum igitur.] tertia diffinit ibi [nos ergo.] ¶ Not. primò verba proœmij [ex ore sedentis.] & c. quæ habentur Apoca.
1 1. & 19. & ponitur hoc proœmium quò ad casum c. materialiter. expone enim † [bisacutus.] i. ab vtraq; parte scindens ad modum ensis. nunc tangens actorem: nunc reum, prout causa desiderat. 2. q. 2. c. præceptũ. & ita fuit hic: quia partim pro actore, partim pro reo pronunciat. ¶ Secundò no. q̃ abbas, siue eius procurator hic probare nititur exemptionem. & hoc ideò; quia cum episcopi intentio sit fundata de iure communi: quod sibi sufficeret ad condemnationem abbatis exemptionem non probantis. vt s̃. de re. do. c. cum ven. facit. 100. di. c. cõtra mortem. ¶ Tertiò no. q̃ ad probandum exẽptionem, abbas produxit plura priuilegia. & sic semel exemptus videtur posse iterum eximi. vt sm̃ priuilegiũ aliquid operetur. ar. contra. ff. de verb. oblig. l. qui bis. & l. si creditori. de lega. 1. & s̃. de fide instru. c. inter dilectos. ad fi. & c. veniens. de præscrip. non enim videtur super eodem facto posse titulum duplicari: sicut nec dominium ex diuersis causis obtineri, vt plenè per Bar. in l. 3. §. ex plurimis. ff. de acq. pos. cogita.
2 ¶ Quartò no. † q̃ tenor priuilegii probatur per depositiones testium: quod qñ verum sit, dic vt. s̃. eo. c. cum olim. ¶ Quintò no. in ver. porro. q̃ priuilegium, qd̃ pro se iste abbas induxit, Papa retorquet in eum. eo enim ipso, q̃ abbas per priuilegium habere locum præeminentem declaratur, ad sinodũ debere venire concluditur. & per consequens sinodalia statuta recipere, sm̃ Host. vt supra de ma. & obe. c. quod super his. ¶ Sextò no. in ver. in priuilegio. q̃ ista verba [remaneant cõtenti, quæ prædecessores.] & c. videntur aliquam subiectio-
3 nem denotare, siue præsupponere. vnde dicit Inn. † q̃ hec dictio, quod, vel, quæ, vel, sicut, videntur aliquid ponere. de ver. sig. c. abbate. de cond. & demon. l. quibus diebus. §. dominus. arguit in contrarium Inn. q̃ debeant intelligi cõditionaliter. de lega. 1. l. si seruus. & l. si fic. §. 1. & melius in l. Stichum, qui meus erit. ff. de lega. primo. & l. cum pater. §. vltim. ff. de lega. secundo. & l. penultim. de instit. & substitu. & aduertendum quando alia dictio ponitur ad diminutionem, siue ad exceptionem alicuius dispositionis: si dicta diminutio, siue exceptio est incerta, remanet dispositio pura, & exceptio inefficax, vt ff. de adi. le. l. 3. §. si duobus. & l. Titię textores. de leg. j.
4 † sicut enim incerta dispositio vitiatur. ita & ĩcerta exceptio, vt l. 1. §. Labeo. de flu. & l. . . de excep. per Bar. ¶ Septimò no. q̃ in priuilegio Alexandri dicebatur [à fructibus eiusdem loci.] & c. ex quo infert hic Papa, q̃ abbates in aliquo obligẽ
5 tur episcopo. ex quo no. Host. † q̃ appellatione fratrum etiã continetur abbas. de hoc. s̃. de simo. c. fi. & facit quod no. in c. post electionem. s̃. de concess. præben. ¶ Octauò not. in versi.
6 nos igitur. † q̃ abbas potest præscribere ius episcopale contra episcopum. facit de exce. c. cum vene. ¶ Nonò not. q̃ licèt probetur monaste. exemptum, per talem exemptionem non infertur necessariò exemptio membrorum, siue capellarũ. de
7 quo in glo. pe. ¶ Decimò no. † q̃ abbas exemptus, pro membris non exemptis tenetur episcopo respondere. & sic diuersis respectibus aliquis est exemptus, & non exemptus, vt s̃. c.
8 proxi. Et hinc sumpta occasione, quærit Inn. † in quibus casibus ratione capellarum abbas teneatur coram eẽpo respondere in delictis. Item an abbas in talibus capellis non exemptis habeat iurisdictionem: & si sic, ad quem appellabitur ab eius sententiis, & præceptis. quò ad primum dic, q̃ aut abbas deliquit in capella non exempta, ibidem fortè clericos dictæ capellæ, vel extraneos verberando. & tunc sortitur ibi forum ratione delicti commissi in loco non exempto, vt j̃. eo. c. 1. lib. 6. aut non deliquit in illo loco, sed in personis (puta si est negligens in regimine dictæ capellæ: vel plurima infert clericis

ricis eiusdem.) & tunc eps̃ non p̃t punire: nec ẽt ipsum priuare dicta ecclesia non exẽpta. q̃a punitio delictorũ concernit magis iniuriã, q̃ personã, iuxta no. p In. in c. postulasti. de foro comp. & per Bar. in l. cunctos populos. C. de sum. tri. ex alia verò cã, q̃ delicti an abbas exemptus debeat coram eẽpo respondere. dicit In. q̃ sic, rõne contractus, & rei, de qua agitur. vt j̃. eo. c. j. li. 5. §. in eos. rõne verò domicilii non conueniatur abbas coram eẽpo: quia non censetur habere domicilium extra suum monaste. licèt clerici seculares in ecclesiis suis, & extra possint habere plura domicilia in ecclesiis suis: locus tamen, in quo tenentur ad residentiam, debet proprium domicilium reputari. s̃. de fo. comp. c. postulasti. & quod ibi per
9 Io. And. in glo. priuationis. † quò ad secundum, scilicet quis exerceat iurisdictionem in talibus ecclesiis non exemptis. dicit, q̃ abbas, vt no. de of. ord. c. quanto. & c. cum ab ecclesiarum. & si appellabitur ab eo, appellabitur ad eps̃m, ẽt à subditis non exemptis. ar. no. s̃. de ma. & obe. c. solitæ. & de don.
10 c. pastoralis. in gl. secus. in fi. ¶ † Quis autem clericos debeat instituere in ecclesiis non exemptis an abbas, vel eps̃. dic, q̃ eps̃ ad præsentationem abbatis, cui debebit de temporalibus responderi. vt s̃. e. c. cum & plantare. §. in ecclesiis. & de præb. c. in Lateran. ubi de hoc. & hoc uerum, nisi essent pleno iure concessæ monasterio quò ad utranq; legem. s. diœcesanam, & iurisdictionis: quia tunc abbas institueret. 16. q. 2. c. j. scd̃m Inn. ¶ Incidenter queritur: quia supra dixi, q̃ abbas exemptus delinquendo in personis non exemptis non põt p
11 eps̃m condemnari. † quid iuris si clericus duorũ eẽporum delinquat, & iniuriam faciat clerico alterius episcopi extra episcopatum: nunquid tenetur respondere corã illo, sub quo domicilium habet. dicit, q̃ sic, ẽt si tm̃ clericus eius sit. quia rõne clericatus sortitur quis forum. C. de epi. & cle. Auth. clericus. secus est aũt in abbate exempto: qui licèt delinquat in clericos diœcesani: tamen coram eo conueniri non dẽt; quia non est eius clericus: imò exemptus, licèt in aliquo sibi dẽat reuerentiam. prædicta sunt uera, qñ membra non sunt exẽpta, ut dixi. Si aũt sunt exempta, & non populus: tunc rõne delicti cõmissi in membris non poterit abbas coram eẽpo cõueniri. de populo aũt tunc est dicendum, sicut dictum est s̃. qñ membra nõ sunt exempta. quis aũt isto casu in dictis mẽbris exemptis instituat clericos. dic, q̃ abbas. & si deponendi fuerint, referent ad Papam. vt s̃. de sta. mo. c. in singulis. §. ordinantur. Si aũt abbas sit exemptus, membra, & populus: tunc in nullo dẽt abbas episcopo respondere, secundùm Innocen. Conclude ergo tres casus. nam quandoque est exemptus abbas, & non membra. quandoque abbas, & membra: sed non populus. quandoque abbas, membra & populus. & in omnibus casibus an in delictis, contractibus, & ratione possessionis, de qua agitur in institutione, & destitutione abbas subsit episcopo. & quis ipsorum iurisdictionem habeat in dictis membris, & ad quem debeat appellari, hẽs ex prædictis. quæ no.

S V M M A E.

1 *Nomen proprium priuilegiati debet exprimi in priuilegio.*
2 *Protectio generalis personæ, & rerum non eximit personam, nec res à potestate ordinarij.*

EXparte Receptus sub protectione Papæ per hoc non censetur exemptus. communis diuisio. scd̃a ibi [nos autem.] ¶ No. pri
1 mò, † q̃ in priuilegio debet exprimi proprium nomen priuilegiati, vt hic, dum dicit [ex nomine.] dicit tamen hic Ioan.
2 And. q̃ sufficit, q̃ ponantur circunstantię[a] in dubietate, licèt aliter non exprimatur nomen. de affin. & consan. c. tuæ. & C. de testamentis. l. hac consultissima. ibi de Gallo presso. & qd̃ no. 3. q. 8. c. libellorum. & l. quoties. de her. inst. ¶ Vltimò no.
2 † q̃ generalis protectio personę, & rerum non eximit personam, nec res à potestate ordinarii. secus de protectione speciali, cum quis se submittit Papæ intendens. de app. cap. ad audientiam.

A D D I T I O.

a ¶ Circunstantiæ. Circunstantiæ indubitatæ æquiualent expressioni nominis. Bal. in l cum prouo. §. demonstratione. ff. de contrah. emp. Sali. in l. in causis. C. de acc.

S V M M A E.

1 *Religiosi ecclesias suas possunt conuertere in proprios vsus auctoritate apostolica.*
2 *Dictiones, meum, tuum, & suum, denotant dominium.*
3 *Titulum habens in aliqua re, non dẽt ipsam apprehendere propria auctoritate: sed illius, à quo habet causam. & nu. 4.*
5 *Conferens titulum põt dare licentiam apprehendendi possessionẽ propria auctoritate ei, cui titulus est collatus.*
6 *Possessio non transfertur ex solo titulo, licèt dñium transferatur.*
7 *Concessio si facta est pleno iure, quod videatur concessum.*
8 *Concessio facta in proprios usus, an importet plus, quàm qñ conceditur pleno iure.*
9 *Ecclesia si cõcessa est alteri ecclesiæ, iura, & actiones an sibi conseruẽtur: an in ecclesiã, cui facta est concessio in usus proprios, transferantur.*
10 *Monasterium situm in una diœcesi: si habet possessiones in alia diœcesi, & imminet casus alienationis, quis episcoporum præbebit auctoritatem.*

PAstoralis, Religiosi priuilegiati à Papa super capellis in suos usus cõuertendis auctoritate diœcesani possessionem apprehendent, nisi aliud exprimatur. cõis diuisio. scd̃a ibi [ad
1 quod.] ¶ No. primò, † q̃ religiosi ecclesias suas possunt conuertere in proprios vsus auctoritate apostolica. & hoc fortè pp indigentiam: quod ẽt ex donatione eẽpi fieri p̃t, vt s̃. de dona. c. consultationibus. portione tñ congrua ibidem vicario perpetuò reseruata. & aduerte, q̃ hic appellatur ecclesia sua, ẽt quam quis non habet in proprios vsus: sed habet tantum-
2 modo ius patronatus. impropriè tñ dr̃ sua: † quia hæ dictiones, meum, tuum, & suum, denotant dñium, vt l. Quintus. §. argento. ff. de auro, & ar. lega. & l. cum sue ancillæ. cũ duabus se. de le. 3. & adde, qd̃ no. in l. 2. ff. de ori. iu. & l. stipulatio ista §. id quoq;. de ver. ob. facit ad no. s̃. de rescr. c. abbatis. ¶ Secũdò no. † q̃ hũs titulũ in aliqua re nõ dẽt ipsam apprehẽdere p̃pria auctoritate: sed illius, à quo hẽt cãm: siue cõcessio
3 fiat à Papa, vt hic: siue ab eẽpo. s̃. de rest. spo. c. cum venissent.
4 † sic & ille, cui ecclesia cõceditur in titulũ, non p̃t auctoritate sua p̃pria accipere. de præb. c. eũ q. li. 6. nisi p̃cesserit inuesti. vt no. Io. An. de consue. c. ex literis. de ele. c. transmissam. si militer & ille, p̃ quo lata est sn̄ia, possessionem sine auctoritate iudicis nõ ap̃hendit, vt l. miles. §. iudicati. ff. de re iudi. ad hoc tñ vide qd̃ no. in ca. cũ nr̃is. de cõcess. pb. & c. cũ venissent. de resti. in inte. similiter nec emptor. vt l. si ex stipulatione. ff. de acq. pos. hic tñ vide, qd̃ no. in l. p̃dia. & l. fundi venditor. e. ti. p Bar. & de acq. poss. l. minus instructus. p Cyn. Si aũt p̃pria auctoritate altero ex p̃dictis casibus apprehenderit, recuperatur ab eo uariis iurib. qd̃ dic, vt s̃. de rest. spo. c. sæpe. ¶ Sed hic incidenter q̃ritur. quare requiritur auctoritas eẽpi in apprehensione possessionis, cuius nullũ p̃tẽditur interesse, si possessionẽ ecclesiæ istis cõcessam in p̃prios usus ap-
5 phendãt. dic q̃ imò vertitur interesse tã eẽpi: q̃ ẽt reipublicæ quò ad hospitalitatẽ. Itẽ q̃a p̃t esse priuilegiũ subreptitium: & alia possent opponi, q̃ haberẽt dictã gr̃am irritare. ¶ Tertiò no. † q̃ ille, q̃ confert titulum, p̃t dare licentiã apprehendẽdi possessionẽ p̃pria auctoritate ei, cui titulus est collatus, vt patet hic in collatione Papæ. idẽ in vẽditore, q̃ cõcessit licẽtiã emptori ingrediendi possessionẽ rei venditæ, ut d. l. prædia. & l. fundi vẽditor. Idẽ in iudice. quod dic, vt no. Barto. in

l.iustè,ff.de acqui.pos.hic tñ adde,quod no.Inno.in c.qualiter,& quando.s̃.de accu.vbi an deposito,uel amoto prælato subditi statim possint ad electionem procedere ante licentiã eis concessam.& quod no.in d.c.cum nostris. ubi omnino ui
6 de.¶Quartò no.†q̃ licèt transferatur quandoq; dominium ex solo titulo:non tamen transferatur possessio: hic.n. ex sola concessione facta istis religiosis dominium ecclesiarum est in eos trãslatum.ut C.de sa. san. eccle.l. ut inter diuinum. & l.si mandauero.§.is,cuius bona.ff. man. ratio est : quia possessio plus hẽt facti,q̃ iuris.vt in c.cũ nostris.de cõces. præb. ¶Pro declaratiõe qõnis,de qua statim dicã,præmitte,q̃ qñ que ecclesia spectat ad religiosos,vel alios pleno iure:qñque in proprios vsus.quid ergo vtrũq; importet, prosequitur hic
7 Inn.primò ergo†quæro.qñ conceditur alicui pleno iure,qd videatur concessum.dicit ipse,q̃ regimen spiritualiũ,& tpalium:non tñ fructus suos faciet,vel sibi retinebit: nisi ad tem pus cũ solemnitate ex magna cã,vt patet in eo,quod legitur,
8 & no.s̃.vt ec.benefi.c.j.¶†Scd̃ò quæro.qñ conceditur in ꝓprios vsus:an plus importet,quàm qñ conceditur pleno iure.dicit In.q̃ sic.quid ergo importet, videamus. & primò an posit fructus ecclesiæ sic concessos in suos vsus conuertere. dicit,q̃ sic:conseruato tñ bono,& antiquo statu ipsius ecclesiæ:quẽ statũ non pót sine magna cã,& absq; auctoritate epi immutare.cã aũt posset eẽ,si defecit populus ipsius ecclesiæ, & diuitiæ remanserunt.est.n.tunc vtile illas transferri ad locũ,in quo maius seruitium fiat Deo : & si diœcesanus nollet consentire,agendum esset cum superiore.facit de iure pro.c.
9 nullus.¶Tertiò dubitatur.†an prædictæ ecclesiæ sic concessæ possessiones,iura,& actiones sibi conseruentur:an verò in ecclesiã, cui facta ẽ concessio in usus proprios transferãtur. dicit Io.An.post Inn.q̃ prædicta ecclesia retinet suas possessiones,iura,& actiones.ex quo inferunt, q̃ pro debitis ecclesiæ,cui concessio facta est,non possent res hmõi ecclesiæ sic concessæ alienari,vendi,vel pignorari:imò si prælatus sic cõuerteret,puniretur per ordinarium.12.q.2.c.fi. 17.q.4.p totum.& ex hoc etiam sequitur,q̃ creditores hmõi ecclesiæ sic concessæ possent petere separationẽ contra creditores ecclesiæ principalis.ff.de separa.per totum. Item ex hac conseruatione in statu pristino etiam sequitur , q̃ si alius erat eps ecclesiæ,cui concessio facta est:& alius ecclesiæ sic cõcessæ,nõ confunduntur iurisdictiones:sed quilibet retinet iurisdictionem in sua ecclesia,sicut prius.vt.s̃.de reli.do.c.2.& per hoc etiam patet,q̃ si imminet alienatio facienda alicuius possessionis ecclesiæ sic concessæ,eps suus auctoritatem præbebit, & non eps ecclesiæ principalis:per hanc. n. concessionem in proprios vsus epalis iurisdictio, & potestas tota remanet. Si aũt non remansissent possessiones , & iura penes dictam ecclesiã concessam:& imineret alienatio alicuius rei suæ,nõ requireretur in alienatione auctoritas epi , vbi sita est ecclesia concessa:sed epi,vbi sita est ecclesia principalis, sm̃ In.quod
10 an sit verũ aduerte latius.† pone monasteriũ sancti Galgani est diœcesis Vulteran. & in diœcesi Senẽsi habet multas possessiones,& bona.quæro ergo,si imminet casus alienationis, quis præbebit auctoritatẽ,an eps Vulteranus: an verò Senẽ. videtur,q̃ Vulteranus,vbi abbas habet domicilium ratione monaste.vt no.s̃.c.proxi.ad hoc.17.q.4. c. in venditionalib. vbi de hoc per Archi.& quod no.Io.An.de transac.c.cui. ad hoc optimè.ff.de rebus eorũ.l.magis.§. illud. vbi prætor dat auctoritatem alienandi rem pupilli sitam extra suã iurisdictionẽ.& ista est prima opi.Inn.& secunda est opi.Io. cõtraria,scilicet,q̃ auctoritas illius episcopi requiratur , vbi prædium est situm,vt no.12.q.2.§.q̃ si.& dicto c.in venditionib. Et idem Lau.ad hoc.s̃.de foro.compe.c.sanè.& quod no.Io. An.de sepul.c.in nostra.in gl.mobilib.ad idem de bo. aut.iudi.pos.l.si vnus.§.si is.pro & contra facit quod no. Spe.tit.2. §.consequenter.in fi.¶Tertia est opi.q̃ ad cautelam vtriusq; iudicis auctoritas requiratur.de excusa.tut.l.iuris pitos. §.1. & dicit Io. An. q̃ licèt istud sic consuleret:tamen de iure sic debet esse.s̃.vtranque auctoritatem præben.Nam auctoritas iudicis,vbi monaste.est situm,& abbas residet,ideò requiritur: quia non solùm monast. sed omnium rerum vbicunque sitarum spectat ad eum cura,& gubernatio. 10.q.j.c.regẽda. Item ipsius principaliter interest ecclesiã non depauperari. Item non eps prædij , sed ipse visitatur, & procuratur . facit de deci.c.fi.Et similiter procurationes legatorum,& decimas Papales.ista.n.non imponuntur prædijs,sed ecclesijs: & tunc bona,velut accessoria,sequuntur principale.j̃.de re. iuris. c. accessorium.cum concor.facit.C.de inco.l.3. 4. & 5. de mu. & ho.l.rescripto.§.vlti.Item coram illo super tali re pót conueniri.de rescrip.c.dilectus.il.2.super gl.2.per Ioan. An. Et ex his infertur opi.Inn.veram esse, q̃ licentia,siue auctoritas epi,vbi est monaste.& abbas residet,exigatur.similiter videt exigi auctoritas illius epi,vbi possessio est sita:quia sub iurisdictione eius prædiũ situ est.vnde coram illo debet principalis conueniri.de fo.compe.c.sanè.vbi de hoc per Io.An. det ergo vterq; licentiam.ar.de sen.excõ.c.cum illorum.§.si verò.Iac.de Are.in simili qõne dicebat cuiuslibet illorum decretũ sufficere.ar.l.fi.de p̃scri.lõ.tẽpo. vbi iudex domicilij,& iudex rei litigiosæ pót ferre sm̃iam super re.Ita dicit Ioa. An. alibi:sed non recolo,vbi tetigi hunc passum: & tenui In. opi. quia hic principaliter quæritur de auctoritate interponenda actui concernenti personam, scilicet abbatis alienantis. vnde iudex personæ censetur competens plus, quàm iudex loci, vbi possessio est sita : sicut cum vnus iudex dat tutorem pupillo : extenditur enim datio etiam ad bona pupilli sita extra territorium decernentis tutelã,vt l.non solum.§.qui testõ.ff.de excu.tu.per dñm meũ. Item si iudex interdicit bonis prodigo:extenditur hoc interdictũ ad bona prodigi , vbi cunque sita,vt not. Barto. in l. relegatorum. §. interdicere. ff. de interdi. & relega. ad hoc optimè dicta l. magis puto. §. illud.ff. de re. eorum.vbi in alienatione prædij minoris non requiritur auctoritas iudicis,vbi prædium situm est : sed auctoritas iudicis , vbi pupillus habet domicilium. & de pupillis ad ecclesias est bonum ar.s̃.de resti.in inte.c.j. & vide Bar.in l.cunctos populos.C.de sac.san. eccle. & l.propter litem.§.licèt.ff.de excu. tu. nã quia tutor datur principaliter personæ,dationis effectus se extendit ad res vbicunq; sitas, etiam extra territorium.& hoc no.

S V M M A E.

1 *Ad obseruantiam generalis interdicti tenentur illi, in quorum fauorem est interdictum:possunt tamen illi renunciare.num.3.*
2 *Excessus quorundam non præbet alijs licentiam excedendi.*
4 *Testator reliquit vxorem suam vsufructuariam,quãdiu castè vixerit:si primo anno vixit castè:secundo non:tertio rediit ad castitatem (ingrediendo fortè religionem:) an reassumat legatum.*

PEtistis, Quandiu templarij,vel hospitalarij non seruant interdictum ꝓ eis in loco prolatum:nec alij seruare tenentur.cõis di-
1 uisio.secunda ibi[ad quod.]¶No.primò, † q̃ ad obseruantiam gñalis interdicti tenentur illi, in quorum fauorem positum est interdictum.vt sic persona,q̃ est finalis causa interdicti,veniat sub gñalitate:sicut alias in generali sermone comprehenditur persona loquentis,iuxta no.in l.inquisitio.C.de solu.In generali verò relaxatione interdicti non uenĩũt odiosi:quorum causa interdictum prolatum est , vt in c.alma.de sen.excom.li.6.ibi[cum dedit quis causam iustã interdicto.] ideò ceteris plus ligatur.hic uerò hospitalarij p̃bueruut cãm interdicto iustè ꝓp̃ iniuriam irrogatam eis: iõ non arctantur plus,q̃ ceteri:sed æquali mõ.facit l.Lucius. §. Lucius Titius. ff.de le.2.& quod no. Bar.in l.4.§.ul.ff.de condi.ob tur.cãm. & pro tanto hic dicit Io.An.q̃ hospitalarij temporibus exceptis , poterunt celebrare tpe interdicti,sicut ceteri: quia iustè

stè dederunt causam:secus aũt si iniustè.ut d.c.alma.¶Secun
2 dò no.†q̃ excessus quorundam non præbet alijs licẽtiam excedendi.quasi dicat,q̃ non admittitur compensatio delictorũ:quia non minus ardebunt &c.2.q.j.c.multi.& s̃. de adul. c.intelleximus.ubi de hoc.& uide,quod no.in cle.j.de sen.ex
3 com.in glo.no.¶Tertiò no.†q̃ interdicto posito ad petitionem aliquorum uidetur,q̃ possint renunciare. quod patet: quia celebrando dicuntur temere agere:& sic videtur incurrere irregularitatem,sicut ceteri violantes.s̃.de cle. ex. mi.c. j.2.& 3.& c.j.de re iudi.lib.6.ar.contra ea,quæ not.per Inn. s̃.de offi.dele.c.P.& G.ubi sententia censuræ lata in alicuius fauorẽ,videtur,q̃ ille talis posit suspẽdere eius effectum. & ad hoc facit iste tex.dum dicit[quãdiu ipsi violauerunt.]&c. quasi eius obseruantia,vel violatio pendeat ab eorum ptãte. cogita,quia Doc.non tãgunt.¶Quartò no. sm̃ Io.An.q̃ ista Decre.distinguit inter propter,& pro.nec aliquid boni dicit. tu dic,vt no.in l.j.§.ex incendio.ff.de incen. rui.& nau. per Barto.vbi de dictione,ex:& de dictione,propter:& de dictione,de:an denotent causam proximam, vel remotam. & in l. bello amissi.ff.de excu.tu.vbi quærunt Doc. si stipendiarijs equis amissis in bello,debeat fieri emenda: si in bello vulnerantur,& sedato bello moriatur ex vulnere,an emẽda debeatur:non.n.moriuntur in bello.sed propter bellum.dic vt d.l. bello amissi.vbi tenet Bal.q̃ sic.¶Quintò no.q̃ quandiu hospitalarij violant interdictum eorum cã latũ,alij ad eius obseruantiam non tenentur.& aduertẽ,quia innuit tex:per istã dictionẽ,quandiu.q̃ hospitalarij semel violantes , & postea desistentes à violatione,reintegrant interdictum : quia talis violatio non videtur extinguere:sed suspendere eius effectũ. si.n.intelligeretur extinctum , non posset ipsorum voluntate resuscitari,ar.l.qui res.§.aream.ff.de sol.& de conse.dist.j.c. quæris.ex hoc qñque contingit,q̃ effectus dispositionis suspenditur,non extinguitur.quod est propriè.s̃.suspendere, & non extinguere.de natura istarum dictionum,donec,quous- & quandiu:hñt.n.in se tpis reuolutionem: & interdum iterationem:nec inducunt cõdõnẽ perpetuò extẽsiuã,vt l.Titius. de excu.tu.ad hoc facit,quod no.Inn.s̃.de consue.c.cũ inter. aliud est.n.suspendere ad tempus:aliud est tollere.ad hoc.ff.
4 de serui.l.4.§.si per interualla.& facit ad qõnem.†si testator reliquit vxorem vsufructuariam,quandiu castè vixerit: si primo anno uixit castè,secundo non:tertio redijt ad castitatem, ingrediendo fortè religionem:q̃ reassumit legatũ. quod non credo uerum;quia stuprum committendo,perdidit, ut no.in l.si sororem.C.de his,quæ ut indig.& C.de fideicom.l.fideicõmissum.¶Quærit hic Io. An.utrum si non omnes, sed aliqui hospitalarij uiolant interdictum,in fauorem omnium latum: an habeat locum,quod hic dicitur.dicit,q̃ nõ,sm̃ Vin.sed qñ maiores de ordine violant:uel illi,qui præsunt loco.s̃.de procura.c.consulti.dicit ẽt Vin.q̃ illud,quod hic dicitur in interdicto,non habet locum in suspensione, uel excõicatione hominis.ut.s̃.liceat clericis de ciuitate communicare suspenso: uel excommunicato pro templarijs:licèt tales templarij cõmunicent illi.j̃.de sen.excom.c.cum desideres.§.fi.

S V M M A E.

1 *Ecclesia non dicitur spectare pleno iure ad religiosos: si episcopus in ea exercet ius episcopale.*
2 *Verba ambigua priuilegij debent interpretari per Papam.*

QVoniam. Priuilegium monasterio concessum, q̃ eius monachi non possint excommunicari , intelligitur de mo-
1 nachis manentibus in monasterio,uel capellis utroque iure subiectis.¶Not.†primò,q̃ ecclesia non dicitur pleno iure spectare ad religiosos, si episcopus ĩ ea exercet ius epale.si autem certũ censum,uel aliquid temporale ꝓciperet:non per hoc censeretur subiecta.de religi.do.c.constitutus.& de cen.c.cum uene.sm̃ Hosti.qui dicit,q̃ præsumptio est pro epo,vbicunq; aliquod ius epale percipiat: ita q̃
2 ex hoc obtinebit,si aliud non probetur. ¶Secundò not. † q̃ verba ambigua priuilegij debent interpretari per Papam. s̃.de iudi.c.cum venissent.aliarũ verò dispositionum interp̃tatio ad quem spectet:dic per Azo.in summa de rebus dub. vbi de verbis ambiguis testamenti sententiarum , & contractuum.quod dic etiam,vt no.Bar.in l.ab executore. ff.de ap. de verbis ambiguis statutorum in l.omnes populi.

S V M M A E.

1 *Episcopus quartam decimarũ,quæ sibi debetur,ab ecclesia parochiali petere potest non solum ab ipsa ecclesia:sed etiam ab illo,qui habet prædia intra illam parochiam.*
2 *Indefinita æquipollet vniuersali.*
3 *Dispositio simplex porrigitur ad futura.*
4 *Priuilegium concessum alicui, q̃ possit recipere familiares ad diuina, intelligit̃ de familiaribus præsentibus , & futuris subrogatis loco præmortuorum.*
Item priuilegium concessum fratribus alicuius loci , includit fratres post priuilegium creatos.nu.5.

QVia circa. Episcopus,q̃ remisit monasterio decimas epales,pręsẽtes,& futuras intelligitur remisisse.h.d.¶Pone casum, q̃ istud monaste. habebat certa prædia intra parochiã alterius:quorum prædiorũ ratione soluebat illi ecclesiæ decimam:& quia de iure communi debetur quarta decimarũ. s̃.de præscrip.c.de quarta.episcopus autem hanc quartã remisit monasterio per priuilegium : quod priuilegium se extendit ad prædia præsentia,& futura.vel potest intelligi,q̃ intra parochiam monasterij erãt prædia, de quib. monasteriũ exigebat decimam,& quartã soluebat epo,vt d.c.de quarta. quam episcopus remisit.& extenditur ad possessiones postmodũ acquisitas.Vel potest poni casus de oblationibus,quę fiunt in monaste.de quibus quarta debetur epo. vt not. s̃.de sta.mo.c.j. q̃ remissio extenditur ad oblationes præteritas,
1 & futuras.¶No.primò† q̃ episcopus quartam decimarum, quæ sibi debetur ab ecclesia parochiali,petere potest non solum ab ipsa ecclesia,vt d.c.de quarta.sed ẽt ab illo,qui hẽt p̃dia intra illam parochiam. quod patet;qa pót illã remittere habẽti p̃dia.circa hoc vide,quod no.in cle.super cathedram. in gl.de sepul.¶Scd̃ò not. q̃ hic fuit remissio indefinita sup
2 decimis retinendis,&c.& extenditur ad futura. †& sic indefinita æquipollet vniuersali,vt l.si necessarias.§.si annua.de pignoribus.ac.& c.vt circa.de elec.li.6.¶Tertiò no.†q̃ simplex di-
3 spositio porrigitur ad futura: nam priuilegiũ concessum super decimis non soluendis extenditur ad possessiones post priuilegiũ acquisitas,vt hic.& s̃.de deci.c.ex parte. coniũcta decre.vlti.e.c.concor.quod no.Ioan.An.in reg. qui sentit.de
4 reg.iu.li.6.vbi not. † q̃ priuilegiũ concessum alicui,q̃ possit recipere familiares ad diuina,intelligitur de familiarib. præsentibus,& futuris subrogatis loco præmortuorum.similiter priuilegium concessum super perceptione fructuum beneficiorum extẽditur ad beneficia quæsita post priuilegium, vt
5 no.Io.An.de ver.sig.c.fi.lib.6.†Itẽ priuilegiũ concessum fratrib.alicuius loci includit fratres post priuilegiũ creatos. de cen.c.quãtò.ad idẽ.ff.de rebus du.l.si cognatis.& l.si quis societatem.ff.pro socio.& l.vlti.C.quæ res pig.ob.pos. & l.placet.ff.de liber.& posthu.vbi institutio facta de posthumo includit posthumum natum ex vxore futura. ¶In contrarium ẽt allegantur multa iura:primò de rescripto iustitiæ,qd̃ non extenditur ad futuras lites.s̃.de rescrip.c.fi.Item rescriptum gratiæ super beneficio vacaturo non includit beneficiũ creatum post datam,vt in cle.vlt.de rescrip.ad idem.s̃.eo.c. cum capella.vbi exẽptio monaste.cũ capellis non extenditur ad capellas acquisitas post priuilegium. Item præscriptio non ex-

extenditur ad futura. de deci. c. cum in tua. Item vendens, vel donans bona sua, non videtur de futuris cogitasse, vt d. l. vlt. C. quæ res pig. ob. pos. Item conuersus ecclesiæ secularis, qui se, & sua dedicat, non vr̃ dedicare futura. de succes. abinte. c. fi. Itẽ sñia publicatis bonis alicuius, nõ veniũt futura. vt l. si ti bi mãdauero. §. is cui. ff. mã. & de pẽnis. c. felicis. li. 6. Itẽ vẽdi to fundo, exceptis lapidicinis, intelligitur de præsentib. non de futuris. ff. de contrah. ẽp. l. in lege. Item cautio damni infe cti, non extẽdit se ad post quẽsita, vt l. damni. §. is cui. de dã. infec. Item si relinquo debitori meo liberationem à debitis: non includitur debitum contractum post testm̃. ff. de lib. le. l. Aurelius. §. Titius. & l. vl. e. tit. ad idem de le. 3. l. nomen. §. j. de le. 3. l. vxores. §. testõ. ¶ Quid ergo dicemus in tanta iuriũ varietate? dominus Bart. in l. sñia. ff. de auro, & ar. le. breuiter sic distinguit. qñ profertur verbum ꝑteriti, vel præsentis tem poris, an porrigatur ad futurum. dicas, ꝙ aut ꝑsens tẽs pro fertur à lege, aut ab hoie. primo casu præsens ad futura refer tur, vt l. j. ff. de cond. ex le. quia lex semper loquitur, vt l. Arria ni. C. de hære. fallit si cõtinet delictorum remissionem. sed ò casu, aut est uerbum, põt: & comprehendit futurum; quia est verbum extensiuum, vt l. si ita quis. de leg. 2. aut est aliud ver bum: & tunc aut continet id, quod pendet ex mera volunta te disponentis: & tunc ad fũturum trahitur, vt l. talis scriptu ra. cum l. se. de leg. j. aut non pendet ex mera volũtate: & tũc aut ista variatio in futurum consistit circa eandem rem: vel quæ habetur loco eiusdem rei: & tunc porrigitur ad futurũ, vt l. Mela. §. j. ff. de ali. & ci. le. & l. fi. §. fi. ff. de li. le. aut contin git circa res separatas ista variatio: & tunc aut tractatur de modico præiudicio: & porrigitur ad futura, vt d. l. fi. C. q̃ res pig. ob. pos. aut tractatur de magno præiudicio: & tunc non porrigitur, vt l. si ita legatum. de auro, & ar. le. & l. si stipula tus fuerim. & l. si à colono. de ver. ob. & l. si ita scripsisset. de le. 2. Item fallit propter dictionem, tunc. vt ff. de testa. tu. l. tu toribus. Item si illa alia res esset de accessorijs primæ, vt l. fi. ff. de lib. le. Et hæc procedunt, cum dispositio profertur per verbum præteriti, vel præsentis temporis. Si uerò oratio pro fertur simpliciter sine uerbo: & tunc aut est oratio uniuersa lis: aut generalis: aut indefinita. primo casu, ut quando poni tur nomen collectiuum de sui natura (ut peculium grex. & si mi.) tunc futurum porrigitur ad tempus præsens. ut l. fina. §. j. de lega. 2. ubi est tex. fallit si de modico præiudicio tra ctatur, ut d. l. fi. quæ res pig. ob. pos. & l. j. in fi. & l. si quis so cietatem. ff. pro socio. ¶ Secundo casu qñ est particularis: & & tunc aut illa futura ueniunt per modum accessorij ad rem prĩcipalem: puta legatur fundus, cui aliquid postea accedit: & uenit in dispositione, ut l. si ex toto. in prin. & l. quod in re rum, ff. de le. j. Si autem non ueniret per modũ accessorij, sed ęquè prĩcipaliter. vt si lego partẽ fũdi: tũc nõ venit alia pars, q̃ postea adijcitur: ut l. seruì electione. & quod ibi not. de le. j. Si non est omnino diffinita: tunc si tractatur de modico ꝑ iudicio, veniunt futura, ut d. l. fi. Si autem tractatur de magno præiudicio: & tunc aut per disponentem, qui loquutus est in definitè, poterunt omnia futura prouideri: & extenditur, ut l. si seruitus. de serui. ur. præ. Si uerò non potuit ab initio pro uideri, non ueniunt futura, ut d. l. fi ita legatum. ff. de auro, & ar. le. ubi Bar. ponit istam distinctionem: quæ distinctio mul tas dirimit quæstiones. formo aliquas quæstiones breuiter, & remittam. & primò an procurator simpliciter datus uidea tur datus ad præsentes lites, & futuras. Item si data est im munitas nõ soluendi collectas de suis prędijs: an intelligatur de ꝑdijs postea quęsitis. Item si uẽdidisti mihi arborem, quę est incisa, postea pullulauit: an illæ pullulationes sint meę. dic de istis quęstionibus, ut no. Bar. in l. dãni. §. fi is qui. ff. de dã. infec. & Cy. in l. placet. & l. priuilegia. C. de sacr. san. ec. & ubi no. de priuilegio exẽptionis concesso mona. & capellis. utrũ extendatur ad futuras capellas. facit ẽt ad no. ꝑ Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de uer. ob. ibi de remissione, & libe-

ratione debiti, an extendatur ad fideicommissum de futuro. facit etiam ad not. in l. j. ff. de iniusto re. & l. suus quoq;. de hæ re. insti. ubi si statuto cauetur, ꝙ q̃s non poterit soluere con demnationem, amputetur sibi manus: quomodo intelligitur illud [non poterit.] ad hoc l. seruus. ff. de cond. ob causam.

ADDITIO.

a ¶ Simplex dispositio. simplex dispositio quãdo porrigitur ad futura. Cy. in l. fi. C. quæ res pig. obl. pos. & Bal. & Salt. in l. non modus. C. de serui. Anch. in c vnico. de iureiuran. lib. 6. Bal in Aut. excipitur. q. fi C. de bo. quæ lib. Ancha. in c quanto. 3. notabi. & q. fi.

SVMMAE.

1 *Patriarchales sedes sunt quatuor.*
2 *Patriarcha Constantinopolitanus obtinet primũ locum post Papam. Episcopus Hostiensis sedet propè Papam: & consecrat Papam: & Imperatorem inungit.*
3 *Prioritas dignitatis declaratur ex prioritate sedis, & loci.*
4 *Patriarchæ præstant Papæ fidelitatis, & obedientiæ iuramentum.*
5 *Cardinales an præstent iuramentum fidelitatis Papæ.*
6 *Canonici non coguntur præstare obedientiam episcopis suis: nisi vbi talis esset consuetudo.*
7 *Patriarchæ à suis suffraganeis recipiunt canonicam professionem. Et tradunt pallium suis archiepiscopis. num. 8.*
9 *Prælatus inferior non vtitur insignijs dignitatis, Papa præsente: vel legato de latere.*

ANtiqua Ponit concilium ordinum. 4. patriarchalium, sedium usq; ibi [seruata.] ubi ponit tria ipsorum priuilegia. primum, quia dat pallium. 2. ibi: [dominicę] quia ante se por tari faciunt crucem. ad hoc excipit. 3. ibi [an omnibus.] quia ad ipsos appellatur: & in hoc protestatur ibi [saluis.] ¶ No.
1 primò †ꝙ quatuor sunt sedes patriarchales: quod intellige principales: sunt. n. & aliæ, ut Aquileien. & Graden. uide qd no. Io. An. in c. fi. s̃. de elec. super fine ultimę glo. ¶ Secundò. ꝙ hic innouantur priuilegia, concilio approbante. utrũ ergo censeãtur noua priuilegia, uel antiqua. dic ut in c. pręceptis. 12. di. & c. cum accessissent. de consti. & quod hic dicitur de approbatione concilij. dicit Io. An. ꝙ eo ipso, ꝙ nullus cõtra dicit, approbare uidetur. 31. di. c. in cena. & ff. mã. & l. si re munerandi. §. 2. facit quod de consensu tacito plenè no. in l.
2 quę dotis. fol. ma. per Bar. ¶ Tertiò no. † ꝙ Constantinopo litanus obtinet primum locum post Papam. quod est verũ, nisi sit prẽsens ẽps Hostien. ipse. n. sedet prope Papam: nec mirum, quia Papam consecrat. Imperatorem ungit, & est
3 palliatus. & collige, †ꝙ ex prioritate sedis, & loci declara tur prioritas dignitatis, ut hic. & s̃. c. ex ore. & de ma. & obe.
4 c. 1. & c. statuimus. ¶ Quartò no. † ꝙ patriarchæ prestant Pa pæ fidelitatis, & obedientiæ iuramẽtũ: quia sunt immediatè subiecti. alij uerò subiecti mediatè non præstant. Incidenter
5 annectit Io. An. † quid de Cardinalibus, an tale iuramentum prestent Papę. dicit, ꝙ diaconi, & presbyteri Cardinales nõ ꝑstant: sed ẽpi Cardinales sic. Sed quę est ratio, quare magis isti, quàm illi. dicit, ꝙ Papa, & Cardinales constituunt unum corpus: unde sicut nõ exigit à seipso, ut. s̃. de cõsti. c. fi. ita nec à membris suis. ad hoc de his, quę fi. à prę. c. nouit. & de prę scrip. c. cum non liceat. & ad hoc dicuntur mitti de ipsius la tere. de offi. le. c. pe. Sed dices. ista ratio est cõmunis ad ẽpos Cardinales, sicut ad diaconos, & presbyteros Cardinales. Sed dic, ꝙ ẽpi Cardinales non iurant, tanquam Cardinales: sed tanquam episcopi. & per hoc arguit, ꝙ parum, aut nihil debet facere sine consilio fratrum, ut. s̃. de cle. non resi. c. 2.
6 Item etiam ex hoc argue, † ꝙ canonici non coguntur prestare obedientiam episcopis suis: nisi ubi talis esset consuetudo.
7 & sic intellige de uer. sig. c. cum clerici. ¶ Quintò no. † ꝙ Pa triarchę à suis suffraganeis recipiunt canonicam profesio nẽ: sicut enim religiosus tenetur seruare regulã post ꝓfessio-

nem

nem de sta. reg. sic hi fidelitatem, & obedientiam iurantes, il lam seruare tenentur: quasi sit quædam profesio: ita ꝙ uio lantes illam dicũtur membrum putridum. de exces. præla. c. grauem. Canonica verò dicitur, quia fieri debet secũdũ Deũ,
8 & canones. de tempo. or. c. ad aures. ¶ Sextò no. † ꝙ patriar chæ tradunt pallium suis suffraganeis: & intelliguntur ꝓ suf fraganeis archiepiscopi, qui palliantur, & non episcopi: nisi in hoc habeant priuilegium, secundùm Ioan. And. & possunt tradere dictum pallium sine licentia Papæ: cũm. n. istud sit be neficium iuris, non expedit impetrare. C. de thesau. l. j. lib. 10.
9 & l. quæ sub condõne. §. fi. de condi. insti. ¶ Septimò not. † ꝙ præsente Papa, vel legato de latere inferior prælatus non vti tur insignijs dignitatis. vtrùm autẽ posit iurisdictionẽ exer cere. dic vt. s̃. de offi. lega. c. volentes. ¶ Octauò no. ꝙ à suffra ganeis appellatur ad patriarcham: sed vtrùm omissis medijs. Inn. ꝙ sic. Idem Vin. & Goff. alle. 11. q. 1. c. si clericus. facit qd no. 22. di. c. remouentes. & in spe. de ap. §. nũc tractemus. ver. & nunquid. in fi. & Host. hoc ponens. de offi. le. c. 1. dicẽs hoc esse vnum ex ipsorum priuilegijs: quod non credit Ioa. And. nec litera ista hoc exprimit: imò potius videtur sumi contra rium ex eo, quod sequitur. quod etiam videtur velle vltima gl. secundùm eum.

SVMMAE.

1 *Priuilegia sumunt interpretationem, & intellectum à consuetudine.*
2 *Priuilegium concessum religiosis an extendatur ad fratres: & an transeat ad socios, vel familiares ipsius priuilegiati.*
3 *Ecclesiæ confratrum si sunt interdictæ: hoc non obstante, confratres poterunt ibi sepeliri.*
4 *Et possunt eligere sepulturam in alijs ecclesijs non interdictis nu. 5. Confratres qui priuilegio potiantur, siue habeant priuilegium religiosorum.*
6 *Priuilegia quæ sunt concessa templarijs, & hospitalarijs.*
7 *Disputare de potentia Papæ dicitur sacrilegium.*
8 *Excommunicati, & nominatim interdicti excluduntur à generali indulgentia.*
9 *Interdictum an dicatur relaxatum illo die, quo permissum est celebrari in ecclesia interdicta: & postea reuiuiscat.*
10 *Locus si interdicatur, põt de auctoritate interdicentis ibidẽ celebrari.*

VT priuilegia. Priuilegium religio sis concessum de se peliendis confratrib. tempore interdicti, intelligi tur de illis, qui (licèt in seculo manentes) obtulerunt se ordi ni, habitu mutato seculari: vel qui bona sua dederunt, vsufru ctu detento. hoc primò. priuilegium, quo venientibus religio sis ad locum interdictum semel in anno aperiuntur ecclesiæ, & celebratur in eis: intelligitur, ꝙ vna sola ecclesia aperiatur in loco. h. d. vel si vis, breuius dic, ꝙ ista decre. declarat priui legia concessa templarijs, & hospitalarijs de sepeliendis con fratribus, & celebrando semel in anno in loco interdicto. & tria facit. primò præmittit exordium. secundò duas declara tiones. secunda ibi [illud] tertiò pœnam subdit, ibi. [qui ve rò.] ¶ Not. primò ꝙ Papa interpretatur sua priuilegia: & ꝙ iniqua interpretatio, siue minus laxa præbet cãm reuocatio
1 nis ipsorum. † à consuetudine etiam sumunt priuilegia inter pretationem, & intellectum, vt. s̃. de consue. c. cum dilectus.
2 & l. minimè. ff. de legi. ¶ Secundò no. † ꝙ priuilegium concesſ sum religiosis extenditur ad confratres. non vi extensionis, sed noui priuilegij. facit quod no. in c. licèt. j̃. eo. li. 6. & 2. q.
a 7. c. is ita. vbi an priuilegium a transeat ad socium, vel ad fa
3 miliares ipsius priuilegiati. ¶ Tertiò no. † ꝙ si ecclesię cõfra trum sint interdictæ: hoc non obstante, confratres poterunt sepeliri. nec declarat tex. in hoc versi. sanè. vtrùm in illa eo rum ecclesia interdicta, an in alia: sed dicit simpliciter [sepul tura ecclesiæ non negetur.] &c. quod intelligit Inn. non in il la ecclesia interdicta: sed in alia, vt. j̃. in ver. quid tamen. Sed Hosti. dicit, ꝙ auctoritate priuilegij poterunt isti sepeliri in ecclesia interdicta, nisi sint excommunicati, vel nominatim interdicti. Non ob. §. q tñ. quia loquitur in confratrib. volen tibus eligere sepulturam: quam nõ possunt in ecclesijs inter dictis, vt ibi. Sed in propria ecclesia interdicta poterunt se-
4 peliri, vt hic, sm̃ eũ. ¶ Quartò no. in ver. hoc autem. † qui con fratres priuilegio potiantur, siue priuilegiũ habeant religio sorum: nam vel oblati eorũ ordini, mutato habitu seculari: vel qui dederunt bona sua inter viuos, retento vsufructu. alterũ ergo sufficit, vel se offerre, mutato habitu: vel bona sua donare. cum ista duo, scilicet habitum mutare: vel bona da re, subdisiunctiuè ponantur: sufficit ergo alterum. de rescrip. c. cum inter ceteras. sm̃ Ho. licèt gl. 4. innuat hic contrarium: quæ esset vera, si intellexisset de veris fratribus, sm̃ Io. An. su per ea. vtrùm autem tales censeantur personæ ecclesiasticæ. gl. ꝙ sic: quando accipiunt certum habitum distinctũ ab ha bitu seculari: nam sm̃ Inn. oblati templariorum poterunt ha bitum templariorum assumere sine professione. ar. s̃. de reg. c. consulti. & quod hic dicitur de oblatione religiosorũ, idẽ dicit Ho. de illis, qui offerunt se, & sua ecclesijs cathedralib. conuentualibus, vel alijs secularibus: & in signum accipiunt certum habitũ: censentur. n. personæ ecclesiasticæ. & remit tit ad summam de regu. §. 1. ver. quid de rusticis. & in specu. de sta. regu. versi. 36. percutiens tũ talẽ non est excõicatus, sm̃ Vin. & si contrahit matrimoniũ, tenet. allegat Hostiẽ. qui cle. vel vo. c. consuluit. c. ueniens. & c. rursus. facit quod not. 27. q. 1. c. ut l. continentię. & in c. non dubium. de sen. excom.
5 ¶ Quintò no. † ꝙ si ecclesiæ confratrum sunt interdictæ, posſ sunt eligere sepulturam in alijs ecclesijs non interdictis. sed dices. in hoc nullum videtur præiudicium: quia idem in om nibus alijs, quorum sunt ecclesię interdictæ: quia possunt ali bi eligere sepulturam. so. dicit Inn. ꝙ hæc Decr. loquitur, qñ ecclesia est interdicta in pœnam populi: quod sic eis infligi tur. & si non deliquerunt ipsi, sed domini ipsorum, vel ali qui ex ipsis, & si non omnes. Si autem interdicta esset eccle sia propter delictum clericorum: tunc posset quilibet, vbi vel let, eligere sepulturam, & audire diuina: sed non sic in primo casu. quod dic, vt. j̃. de sen. ex. c. si sententia. li. 6. vbi videas, an interdicta ciuitate, vel castro, possint illi de tali loco in terdicto alibi audire diuina: vel recipere ecclesiastica sacra menta. & an interdicta ecclesia, videatur interdictum cemi terium. dic, ꝙ sic, si est contiguum: aliàs non, vt in c. si ciuitas. eo. ti. ¶ Sextò no. ꝙ oblatio modicæ pecuniæ non cõfert pri uilegium confratribus: daret. n. quilibet libenter certos dena rios, vt hoc priuilegio posset vti. & sic vilesceret censura ec clesiastica. contra c. cum inter. s̃. de consue. & de procu. c. cũ ex eo. de modicis igitur non est curandum. quod dic, vt. s̃. de
6 rescrip. c. si proponente. ¶ Septimò no. in ver. illud etiã. † prĩ uilegium concessum templarijs, & hospitalarijs missis ad ci uitates, & loca: vt [in eorum iocundo aduentu.] &c. & iõ dici tur iocundus aduentus: quia cantabunt altè diuina: pulsabũt cãpanas: & ianuas aperiẽt, sm̃ Inn. qui opponit cõtra hoc de Decr. cum inter. s̃. de consue. sed non obstat, sm̃ eũ: quia ibi non dicitur, ꝙ priuilegiati non possint celebrare alta uocei sed ꝙ ex sola cõsuetudine non possunt venire contra interdi ctum, etiam submissè celebrando: vel sm̃ eum non solùm ex priuilegio: sed ex consuetudine potest aliquid habere, ꝙ ce lebret tempore interdicti: tamen voce submissa. Ho. contra. de quo dic hodie, vt in c. fi. j̃. de sen. ex. li. 6. ex priuilegio ve rò Papæ competere posset, ꝙ apertis ianuis, & pulsatis cã-
7 panis, quis celebrat tempore interdicti. † de eius enim poten tia disputare, sacrilegium est. C. de crimi. sacri. l. disputare.
8 17. q. 4. c. qui autẽ. ¶ Octauò no. † ꝙ à generali indulgentia excluduntur excommunicati, & nominatim interdicti: quia beneficia iuris non competunt odiosis. ad idem concor. c. fi. j̃. e. & l. Lucius. §. Lucius Titius. de le. 2. Et aduerte, hic conce ditur priuilegium celebrandi semel in anno, quando fratres

ve-

veniunt:secus ergo,si nuncij ipsorum fratrum:tunc non apo
rietur ecclesia,si fratres non sint:secundùm Ho.Aduerte ẽt,
qa istud priuilegiũ est hodie reuocatum,per dictũ.c.fi. j.de
sen.ex.li.6.propria.n.priuilegia per ius cõe põt reuocare,qñ
non transiuerunt in contractum.vt j.de sepul.c.vlt.in cle. &
9 per Bar.in l.omnes populi.de iu.& iur.¶Quærit gl.pe.†vtrũ
illo die,quo à iure permissum est celebrari in ecclesia inter
dicta:an dicatur interdictum relaxatũ illa die,& postea reui
uiscat:an verò ẽt dicto die dicatur celebrari.dicit gl. ꝙ intel
ligitur interdictum relaxatum:sed celebrari in ecclesia inter
dicta iuris auctoritate.& per hoc patet, ꝙ si interdictum sus
penditur ad tempus:appellatio interim interposita non sus
pendit interdicti officium pro tempore futuro: quæ suspẽsio
respicit actum manentem habitu.15.q.6.c.pen.de offi. le.c.
pruden.§.sexta.ad hoc optimè l.illa institutio.§.j.ff. de hær.
insti.ibi[omnia iura in suspenso retinentur,non opprimun
tur.]& sic pro tempore futuro non est nouum interdictum.
facit ad no.s̃.de ap.c.ad hæc.Non ob.c.dilectis.eo.titu.quia
ibi fuit lata sub conditione:ideò appellatio interposita effe-
10 ctum suspendit.Et collige ex prædictis,†ꝙ si interdicitur lo
cus,potest de auctoritate interdicentis ibidem celebrari:qd
sentit hic glo.pen.& in hoc,sm̃ In.& Ho.differt interdictum
loci ab interdicto,& suspẽsione hominis,ꝙ suo delicto.istud
.n.non potest suspendi.quia aut satisfacit:& est relaxanda sẽ
tentia.aut non.& non debet sacramenta tractare. 81.di.c. si
qui sunt.& c.minister.& c.oportet. fallit in c.veniens. il 2. §.
fi.de testi.In interdictione autem loci,is est sensus,interdicto
ne celebretur in loco:potest.n.excipere quos vult;& ꝙ certa
officia celebrantes sint excommunicati,& non alij:vel quan
do dominus terrę præsens est:& non aliàs.s̃.de spon.ca.non
est nobis.vel si propriè dicatur suspensus locus; & ista suspẽ
sio non fit propter delictum loci: poterit ibi celebrari ex p-
missione Superioris.cessat.n.in loco ratio,quã dixi superius
in persona.ex qua ratione infert Ioan. An. ꝙ quando hõ est
suspensus pro alterius delicto:sicut hic. 17.q.4.c.minor.& c.
felix.poterit talis sententia suspendi.quod dic, vt s̃. de ap.c.
ad hoc quoniam.¶Quærit etiam gl.pe.si per centum annos
isti hospitalarij non sunt vsi priuilegio, de quo in tex. an vti
poterunt postea.videtur ꝙ non; quia perditur per negligen-
tiam.40.annorum.vt, s̃.e.c.accedentibus.gl.tenet, ꝙ non no
cet.quod est verum,sm̃ Ho.si in aliquibus,vel saltẽ in aliquo
priuilegio vsi sint.de serui.vr.prædi.l.certo generi. & de ser-
ui.l.vt pomum.ad fi.aliàs secus.Io.An.tenet opi. gl. quando
non veniunt,nec vtuntur.contraria sunt vera,quãdo veniũt:
sed non vtuntur.Ita dicit super dicta gl.pe.ad finem.

A D D I T I O.

a ¶Priuilegium.an priuilegium posit reuocari:& eius tenor an debeat in
spici.Vide Paul.de Cast.in con.284.Alex consi.215.2.vo.Pe.de Ancha.
in consi.2.Barba consil.vlti.4.volu.consi.Alex.

S V M M Æ.

1 *Episcopo plus conceditur,quã ceteris,ratione pontificalis officij.*
2 *Familiares priuilegiati,ꝙ tempore interdicti possint celebrare, vel audire diuina:an sint cum eo admittendi.*
3 *Interdicto non dantes causam,qui tamen sunt de terra interdicta: an poterunt cum priuilegiatis interesse auditioni diuinorum.*

QVod nonnullis, Tempore generalis interdi
cti clam celebrare possunt episcopi:qui non fue
runt culpabiles interdicti.& istud priuilegium est hodie cõ
mune.simile.23.distinct.c.communis filius. & primò ponit
priuilegium.2.ponit exceptionem,ibi[nisi.]3.determinatio
1 nem,ibi[verùm.]¶No.primò†ꝙ episcopo conceditur plus,
quàm ceteris,ratione pontificalis officij.ad hoc de sen.ex.c.
q̃ periculosum.lib.6.& de alijs priuilegijs episcoporum, vi-
de in Spec.titu.2.§.iure de epo.versi.ipsi quoq;.adde cle.di-
gnum.de cele.mis.& j.eod.c.vlti.lib.6.in glo. pen. per Ioan.
And.hæc autem priuilegia an possint dare legati, sicut con-
cedit hic Papa.vide in Spe.ti.2.§.superest. ver. sed nunquid
legatus.¶Secundò no.formam priuilegij.dicitur.n.ꝙ possit
celebrare tempore interdicti, exclusis excommunicatis,&
interdictis,&c.à contrario ergo sensu videtur,ꝙ priuilegiati
in celebrando tempore interdicti aliundẽ venientes non in-
terdictos possint admittere.contrarium est verum, vt in c.li
cèt.j.eod.lib.6.& ibi vide in gl.2.de quo etiam not. Inno.&
2 Hostien.qui etiam tractant,†an familiares illius, qui priuile
giatus est(vt eodem tempore possit audire,vel celebrare di-
uina)sint cum eo admittendi. quod hodie est decisum in d.c.
licèt.& aduerte,quia priuilegium concedit,ꝙ celebrare pos-
sit:vtrùm ergo poterit sibi facere celebrari, vigore priuile-
gij?dicit Ioan.An.ꝙ sic:quia nec semper eps est paratus: nec
decet,ꝙ diem aliquem transeat sine missa.ar.de cele. missa.
c.dolentes.& j.eod.cap.fina.lib.6.& celebrasse videtur, qui
cum alijs celebrat.de vita,& hon.cle.c.vt quisque.& priuile-
gium est latè interpretandum j.eo.c.in his.secundùm Host.
¶Quærit gl. vtrùm prætextu priuilegij poterit episcopus ce
lebrare missam in aliena diœcesi.dicit,ꝙ sic,illo permitten-
te.tu dic.j.eodem.c.vlti.lib.6.& facit dictum.c.licèt.¶Vlti-
3 mò gl.quærit.† an illi,qui non dederunt causam interdicto
(sunt tamen de terra interdicta) poterunt cum istis priuile-
giatis interesse auditioni diuinorũ.dicit,quòd non:sed extra
terram interdictam poterunt audire diuina, secũdùm quos-
dam.quod glo.non tenet.de quo dic,vt.j.eod.c.si sententia.
§.1.& 2.lib.6.

S V M M Æ.

1 *Dominus potest subditis prohibere cõmercium certorum hominum. & nume.3.*
2 *Contractus initus contra præceptum superioris,an valeat.*
3 *Mens,& intentio disponentis magis consideranda est, quàm verba.*
4 *Offendens mentem,licèt seruet verba legis, incidit in eius pœnam,*
5 *Fraus quot modis fiat legi,siue canoni.*

QVantò. Priuilegiati, ꝙ excommunicari
non possint per ordinarios: ex-
communicari non debent etiam indirectè.in pri
ma Cluniacen.conquestio.in secunda prouisio,ibi
[volentes.]¶No.primò priuilegium, ꝙ excõmunicari, vel
suspendi non possunt isti.de quibus dic,vt.j.eod. c.1.& c.ne
1 aliqui.lib.6.¶Secundò collige,† quòd dominus potest sub-
ditis prohibere commercium certorum hominum : ideò e-
nim prohibentur isti ordinari in casu huinsmodi.c. quia fa-
ciunt contra priuilegium indirectè. à contrario ergo sensu,
si in fraudem priuilegiorum ita agunt:non videntur prohi-
beri domini sic mandantes.ar.ad hoc. ff. de decre.ab or.fa.
In contrarium facit;quia inter homines cognationem quan
dam natura constituit,vt l.vt vim.cum l.se.ff.de iusti.& iure.
& homines hominum causa generati sunt, vt ait Tullius lib.
1.de officijs.qui ergo prohibet suis subditis mihi loqui:irro-
gat mihi pœnam,vt l.hi qui sanctam.C.de hære.subtrahẽdo
mihi igitur,quod natura concedit : actio mihi competere vi
detur:vel officium iudicis competit,vbi deest actio:& æqui-
tas suadet actionem dari.& hoc credo verum:cum ille,cum
quo subditis prohibetur cõmercium,conuersatur inter eos,
vt hic erat.& d.l.qui sanctam.Si autem ibi non conuersatur,
siue non habitat : tunc maius est dubium: an ille posit con-
queri ex prohibitione subditis alterius facta : nam de ipsis
subditis,quibus causa prohibetur, minus est dubium,quòd
posit. ¶ Tertiò no. quòd superior quandoque prohibet
subditis contrahere cum certo genere personarum, vt cum
2 monachis.† vtrùm ergo valeat contractus ita initus con-
tra

tra præceptum superioris.dic vt no.Bar.in l.cum lex.ff. de si
deius.& l.is cui bonis.de ver.obli.& l.si ea lege. C. de condi.
ob causam.vbi plenè dixi de prohibitione iudicis,testatoris,
3 & legis.†quid ergo si non prohiberet subditos cõtrahere cũ
istis priuilegiatis:sed subditos contrahentes cum non suppo
sitis iurisdictioni suæ soluere duplũ plus: sicut est hic Senis,
ꝙ faciens contractus cum nõ supposito iurisdictioni com-
munis soluat duplam gabellam.Item est statutum, ꝙ decli-
nans iurisdictionem officialium communis sit extra prote-
ctionem cõmunis.vtrùm ergo hæc statuta habebunt locum
in psonis ecclesiasticis,si declinent,vel cõtrahãt.sentit gl. ꝙ
hasfimiles fraudes cõmitunt laici,& has vias indirectas assu
munt contra ecclesiasticas personas.qd si faciunt, excõicati
sunt ipso iure.j. de immu. ec.c.vl. lib.6.& vide qd dixi.s̃.de
4 foro cõpe.c.si diligenti.¶Quartò no.† ꝙ magis est conside
randa mens,& intentio disponentis,quàm verba:& hoc ve-
rum in legibus, testamẽtis,& contractibus, vt in iuribus al-
legatis in prima gl.Idẽ in iuramentis.11.q. 3.c. antecessor.
& in baptismo.de consecra.di.4.c.retulerunt.& in rescriptis
de rescrip.c.2.& in priuilegijs,& iudicijs.j.de verb.sign.c.in
his.& in matrimonijs.de spon.c.ex literis.primo.& cap.tua.
5 ¶†Vtrùm ergo qui offendit mentem, & seruat verba legis,
incidat in eius pœnam.videtur ꝙ sic,ut hic.quod patet;quia
punitur : in contrarium etiam facit, quia cõminatur pœnã,
nisi desistant.si autem uenissent contra,directò punirentur.
& uide,quod no.Dy.in c.ul.de reg.iuris.li.6. ubi quærit ecõ
uerso.si quis offendat uerba , & non mentem,an committat
in legem.Pla.ꝙ sic,ut l.prospexit.ff.qui,& à qui.3.q.6.c.scri
ptum.& hoc sm̃ Pla.Sed Ioan.contra.ff. de iure pa.l.qd igit.
§.q̃uis.dicit Io.An.ꝙ pria vera ĩ dubiis.ff.de le.3.l. nõ aliter.
secunda,ubi constat de mente.ff.de in ius uo.l. quãuis. & ita
no.Vin.s̃.de cõst.c.ne innitaris.¶Opponit Io.An.& uidet,
ꝙ isti priuilegiati non habeant ius querelæ, si ordinarij ali-
quid præcipiunt suis subditis:nam isti,quibus prohibent,nõ
sunt priuilegiatorũ uxoris filij,serui,uel monachi : uel tales,
ex quorum personis iniuriarum actio competat.sol.dicit ip
se.dolus adhibitus in eorum perniciem,siue damnum præ-
bet eis actionem de dolo : quę competit, ubicunque actio-
deficit,ut.ff.de dolo.l.1.uel si agũt ad pœnam infligendam,
6 accusent de crimine stellionatus.l.pe.¶Vltimò no.hic glos.
a magnã,quæ plenè prosequitur,†quot modis fiat fraus legi,
siue canoni:nam quandoque fit fraus de persona ad perso-
nam,ut in §.nõ tantùm.alle.in gl.de simili fraude uide.s̃.de
concess.præben.c.constitutus.c.fin.secundò fit fraus de re ad
rem,ut in Macedoniano.& est similis fraus.s̃.de so.c.2.ter-
tiò fraus est de contractu ad contractum,ut est ille, qui non
potest donare,uendit,ut in iuribus allegatis in gl.s̃.de pign.
c.illo uos.& de emp.& uen.c.ad nostram. ubi de hoc. & per
Host.in summa.de emp.& uen.§.fi.extra gl.ponit Io.An. a-
lias fraudes.s.de noĩe ad nomen:puta prohibitus est quis ha
bere cõseruatorem:facit procuratorem,uel uicarium , ut in
Aut.ut nulli liceat.ĩ prin.coll.9.& de elec.c.auaritiæ.& c.fun
damenta.li.6. Item de tempore ad tempus, ut. ff.de mino.l.
denique.Item de loco ad locum,ut C.si man.ita fuerit alie.l.
ult.prædictis ergo modis dicitur fieri fraus legi,siue canoni,
ut plenè in hac gl.magistra.& in c.pleriq; 14.q.3. ubi etiam
plenè.& l.contra.& l.fraus.ff.de legi.

A D D I T I O.

a ¶Fit fraus glo in l.fraude.ff.de legi.quod quatuor modis. idem Bal. in l'
non dubium.C.eo.titu.

S V M M Æ.

1 *Sumentes tonsuram, siue ordines post delictum: an possint defendi priuilegio clericali.*
2 *Percutiens clericum reputatum laicum non est excõicatus.*
3 *Clerici in delictis non possunt conueniri coram iudice seculari.*
4 *Executor testamentarius deputatus ad emendam forisfactorum, siue maleficiorum potest soluere debitum testatoris, qui moram commiserat soluendo.*

EXparte. Qui in habitu, tonsura,& ceteris
cũ laicis conuersantur,depreheṅsi
in maleficio se pro clericis nõ defendẽt.h.d.& in pri
ma reginæ cõquestio.In scda prouisio,ibi[ne igitur.]¶No.
1.ꝙ Decre.ista loquitur, cũ deprehensi in facinore sumunt,
1 vel reassumunt tonsuram:† & in sumentib.tonsuram,siue or
dines post delictum vtrùm possint defendi priuilegio cleri-
cali:hic vr̃ tex.ꝙ nõ:dicit[sumunt.]de quo dic plenè.s̃.de ob
li.ad ra.c.j.loquitur ẽt iste tex.in eo,qui reassumit tõsuram,
postquã deprehensus extitit in delicto. & sic tpe delicti erat
clericus non deferens habitũ,vel tonsuram:& in isto dicit ẽt
tex.ꝙ non se põt tueri priuilegio clericali, contra multa iu-
2 ra,vt statim dicam.¶Secundò not.† ꝙ clericus qñq; laicus
reputatur ab oibus:quo casu percutiens talẽ, nõ est excõica
tus.j.de sen.ex.c.3.& c.in audientia. ad hoc l.item apud La-
beonem. §. si quis virgines. ff. de iniuriis. & l. si ignorans.
ff. loca. ignorans ergo qualitatem personæ non punitur
iuxta qualitatem personæ occultam : sed prout habitus, &
3 aspectus ostendit.quod not.¶Tertiò no.†quòd clerici in de
lictis non possunt conueniri coram iudice seculari. & hoc
verũ de iure canonico:nisi post degradationẽ, vt in c.cũ non
ab homine.s̃.de iudi.de iure verò ciuili distinguitur inter de
lictum ecclesiasticũ,siue canonicum,& delictũ cõe:vt in pri
mo sub iudice ecclesiastico:in scdo sub iudice seculari, vt in
Aut.vt cle.apud ꝓ.epi.facit quod no.in l.magisteriæ.& l.fin.
C.de iur.om.iudi.¶Quartò no. ꝙ sola quasi possessio habi-
tus,& tonsuræ videtur eximere deferentẽ à iudice seculari.
quod dic,vt.j.de sen.ex.c.si iudex laicus.li.6.¶Oppo. dicit
hic, ꝙ isti deprehensi in delictis sine habitu, & tonsura non
tuentur priuilegio clericali.contra imò videtur, quòd tuean
tur vsque ad trinam admonitionem, vt in c. fin. s̃.de vita, &
ho.cle.so.dicit glo.2.ibi constabat illos esse clericos:hic ve-
rò ab oĩb. pro laicis habebantur.& isto mõ planũ est hoc.c.
sm̃ Vin.vel sm̃ eundẽ põt intelligi Decr.ista, sm̃ Decr.illã ꝓ-
pendimus.j.de sen.ex.li.6.sed hæc so.gl. nõ videtur bona:vt
habitus pro laico, & deprehensus in delicto se tueri nõ pos-
sit priuilegio clericali.vr̃.n.ista so.cõtra c.si iudex.ver. nõ sic
autem.de sen.ex.li.6.vbi ẽt ille,qui pro laico se gerebat (&
sic reputabatur.)tuetur se tali priuilegio:& cognoscendũ est
de eo per iudicem ecclesiasticũ.dicit Io.An.ꝙ si ista Decre.
intelligitur in clericis in minoribus coniugatis : qui relicto
clericatu,se conuertunt ad militias,& vxores,ista Decre.est
plana,si de talibus loquitur. sed contraria loquuntur de his,
qui non pñt relinquere clericatum:in quibus requiritur mo
nitio,vt dicto c.vlti.de vi.& ho.cle.restringitur ergo istud c.
ad clericos in minorib.cõiugatos, non deferentes habitum,
vel tonsuram.& ꝙ sic debeat intelligi,probatur per.c.ex par
te.s̃.de cle.cõiu.quod est pars istius:& de talib.ibi loquitur:
multum tamen restringitur hoc.c.isto modo intellectũ.¶Vl
timò inducit Io.An.istum tex.dum exponit,forisfactis.idest
4 delictis.†ad quæstio. quòd executor testamentarius deputa
tus ad emendam forisfactorum,siue maleficiorum potest sol
uere debitum testatoris : qui moram commiserat soluendo :
quasi mora ista sit delictum, vt l. delictum. ff. de re mili. &
de hoc vide in Specu. de instrum. edi. §. nunc aliqua. verb.
de hoc autem quæritur. & ita refert hic fuisse obtentum.
quod no.

S V M M Æ.

1 *Canones non respuunt leges.*
2 *Causæ ecclesiasticæ si non possunt sine legibus terminari: tunc legibus adiuuantur.*

3 Leges prohibentur audiri Parrisijs, & in locis vicinis.
4 Culpa similis est, addiscere prohibita: vel docere.

SVper specula Parrisijs, vel in locis vicinis ius ciuile legi nõdebet. primò ponit prohibitionis rõnẽ. 2. ꝓhibitionem. 3. pœnam contrafacientis. 2. ibi [firmiter.] 3. ibi [& qui.]

1 ¶ No. primò, † ꝙ canones non reſpuunt leges: nã ipſas per reges, & Impatores ſeculi Deus diſtribuit generi humano. 8. di. c. quo iure. vnde dicitur [eſt enim res ſanctiſsima ciuilis ſapientia, pretio nũmario non æſtimanda, vt l. j. ff. de vari. & extraord. cog. ſunt namq; eius præcepta, honeſtè viuere: alterum non lædere: ius ſuum vnicuiq; tribuere. Inſti. de iuſti. & iure. §. iuris præcepta. & eſt de ipſarum mente nullũ fo uere peccatum, & in eo canonibus ſubiacere. in Aut. de ecclesiaſti. ti. in prin. coll. 8. & in hoc intelligo leges canonibus

2 famulari, vt dicit tex. ¶ Secundò no. † ꝙ quandoq; cauſæ ecclesiaſticæ non poſſunt ſine legibus terminari: & tunc legib. adiuuãtur, vt. s̃. de ope. no. nun. c. 1. vbi autem ius canonicũ eſt expreſſum: non vtimur legibus in cauſis ecclesiaſticis. ordo ergo eſt, ꝙ primò ad canones recurratur. ſecundò in ipſorum defectum, ad leges. tertiò ad conſuetudines, & naturales rationes, & exempla de ſepulturis certificari. de elec. c. venerabilem. §. quod autem. Tandem ad vulgaria prouerbia dicta philoſophorum, & æthicorum rationabilia. de con ſecra. di. vl. c. natales. & s̃. de Iude. c. & ſi Iudeos. & vide quod no. per Hoſtien. de æta. & qua. ca. penul. & ff. de legi. l. de qui bus. ¶ Tertiò no. ꝙ prohibetur legum obſeruantia certo loco: ſimiliter iudex prohibet aliquem poſtulare. ff. de poſtul. Lex ea. & 81. di. c. valet. & dicit Hoſtien. ꝙ paucæ prouinciæ regũtur iure ciuili. nam Hiſpania: Anglia: Scotia: Vallia: Iberia: Allemania: Dacia: Sueſia: Polonia: Vngaria: Bohemia, & Burgaria non vtuntur iure ciuili: ſed ſpecialibus conſuetudinibus ſtatutis. & breuiter, ſecundũ eum, ſolum regnum Arelatanum vtitur iure ciuili: & ſola Italia, excepta nobili ciuitate Venetiarum, quæ regitur vt plurimum iure non ſcripto: & omnia tam in ciuilibus, q̃ in criminalibus iudicũ arbitrio committuntur: exceptis quibuſdam, & paucis caſibus in ſtatuto comprehenſis. & hoc ideo ibi contingit; quia exuberat bona fides: cuius defectus fuit cauſa legum conſtituendarũ: quæ cum omnibus vna, ac eadem voce loquerentur, vt dicit Tullius lib. 2. de officijs. in ca. ſumma igitur, & perfecta glo-

3 ria, &c. ¶ Quartò no. † ꝙ non ſolùm Parriſijs, ſed in locis vicinis prohibetur leges audiri. quæ aũt dicantur loca vicina. dic vſq; ad duas dietas. s̃. de reſcrip. c. nonnulli. & collige hic gl. ꝙ propter vicinitatem ſentit qs q̃nq; commodum. quandoq; incommodum. de pœni. di. 1. c. ſed & continuò. vbi arguit gl. ad. q. de duobus habentibus domum communem: & propter alterius maleficium pars inferior venit deſtruenda: quæ eſt Bar. Brix. 43. & dat ibi tres ſolutiones. primò, ꝙ per mutabitur pars inferior cum ſuperiore: vel tota deſtruetur, & agetur contra illum, qui cauſam damni dedit. de hoc. j̃. de pœni. c. fœlicis. lib. 6. tu dic de iſta. q. vt no. Dy. in l. non amplius. §. fi. cum l. ſe. de le. j. & l. ad eius. §. fi. de aqua plu. arcen.

4 ¶ Vltimò not. † ꝙ ſimilis culpa eſt, prohibita addiſcere, vel docere. C. de male. & mate. l. vlti. Hoſt. ad ſummam ne cle. vel mo. ſuper ſpec. §. quia voto.

S V M M Æ.

1 *Innouatio non tribuit plus iuris, quàm primò habuit. & nu. 3.*
2 *Præſcriptio eſt inuenta contra deſides, & iuris proprij contemptores.*
4 *Delegatio eſt, cum quis creditori ſuo, vel cui voluerit creditor, conſtituit debitorem ſuum.*
5 *Ceſsio quid ſit.*
6 *Nouatio quid ſit. Et eſt duplex, voluntaria, & neceſſaria. nu. 7.*
8 *Innouatio priuilegij facta cum inſinuatione eſt perpetua.*

QVia intentionis. Innouatio priuilegij ius vetus conſeruat: ſed nouum non tribuit. h. d. ¶ Not.

1 primò, † ꝙ innouatio non tribuit plus iuris, quàm primò habuit. ſi ergo contra priuilegiũ innouatũ erat ꝑſcriptum, vel iudicatum: vel erat per aliud reuocatum, innouatio illa non præiudicat eꝑo. ſed vtrũ interrũpat curſum preſcriptionis:

2 vr̃, ꝙ ſic: † quia præſcriptio eſt inuenta contra deſides, & iuris proprij cõtẽptores, vt l. fi. C. de edi. di. Adria. tol. & c. vigilanti. de preſcrip. at iſte non contemnit, nec deſes eſt. contra riũ credo, per hũc tex. q̃ dicit, ꝙ non tribuit aliquod nouum ius: ſed ſi interrumperet nouũ ius, adderet. facit quod no. in c. 2. s̃. de or. cog. in illa q. gl. an exceptionis obiectus ꝑpetuet

3 actõnẽ. Itẽ intellige hũc tex. † ꝙ non tribuit nouũ ius: niſi priuilegiũ eſſet abolitũ, vel ꝑ abuſum, vel ingratitudinẽ: tũc. n. innouatũ ex certa ſcia reuiuiſcit. 24. q. 1. c. Achacius. & s̃. de feu. c. ex parte. non. n. iſta innouatio facit illud cẽſeri nouum priuilegiũ, ſed antiquũ, ar. ff. de dona. inter vi. & vxo. c. ſi donato. §. ſi ſponſus. vbi ſi vir dedit ſponſę annulum alienũ: deinde conſtante mr̃imonio, dat ſuũ pro illo: non cenſetur noua donatio. facit ad hoc quod no. s̃. de conſti. c. cum acceſsiſſent. & l. quod dr̃. ff. de impẽ. Ego dubito de hoc, quando ius eſt prorſus extinctum, ſi reintegretur, cenſeatur antiquũ, & non nouũ. vr̃. n. nouũ cenſeri, q̃n non remanſerunt reliquiæ ꝑcedẽtis iuris, vt l. ſi vnus. §. pactus. ff. de pac. & l. ab emptione e. c. ¶ Scdò no. ꝙ tex. dicit [verbo innouationis.] quæ nouum ius non creat: nec ẽt tollit vetus. cõtra qd̃ opponit de toto ti. de nouationibus. ff. & C. ſo. dicit Inno. ꝙ differentia eſt inter innouationẽ, & nouationem. & hinc ſumpta occaſione, proſequitur, quæ ſit differentia inter delegationem: ceſsionem:

4 mandationem: nouationem: & innouationem. dicit ergo, † ꝙ delegatio eſt, cũ quis creditori ſuo, vel cui voluerit creditor, cõſtituit debitorem ſuum: vel alium loco ſui. ff. de noua. l. de legatio. & debet interuenire ſtipulatio inter delegatũ, & eũ, cui fit delegatio, vel litis conteſtatio: vt ibi. & formam huius

5 vide in ſpe. de ſolu. §. 2. in prin. † ceſsio verò eſt, cum cedo alicui actiones mihi competentes, vt hic: nec exigitur conſenſus illius, contra quem actiones ceduntur: nec perit per hoc actio competens ipſi cedenti. quominus ipſa ẽt vti poſsit, ceſsione nõ obſtante. quod dic vt l. 3. C. de noua. & dixi. s̃. de a-

6 lie. iud. c. j. nouatio verò fit, q̃n ex prima cã ſic cõſtituitur alia, ꝙ perimitur prima. huius formam vide in Spe. ti. prædicto. §. 1. ver. cõſequenter. & hodie iſta nouatio ita demũ fit, ſi hic agitur tacitè, vel expreſsè: aliàs non præſumitur, licẽt nouus promiſſor accedat, vt C. de noua. l. fin. & l. Valerianus. ff.

7 de noua. vbi de hoc per Bar. † Et aduertendum, ꝙ iſta nouatio eſt duplex: quędam voluntaria, quædã neceſſaria. & ꝑ primam decedit, per ſecundam accedit oblõni, vt plenè no. in l. 1. C. de iudic. & l. alia. ff. de noua. vbi an illa, quæ inerant in actione nouante, tranſeant in actionẽ nouatã: vt mora: dies: vſuræ: acceſsiones: pignora: priuilegia. dic vt ibi per Bar. & hic modicum. in nouella de innouatione priuilegij hoc habe

8 tur. & dicit Io. An. † ſi innouatio priuilegij fit cũ inſinuatione, perpetua eſt: & creditur ei, etiã ſi pereat inſtrumentũ innouatum. de fide inſtru. c. inſtrumenta. eſt & alia innouatio, q̃n priuilegia data per Romanos pontifices innouantur per ſucceſſores. & de iſta hic. & de confir. vti. vel inuti. c. cum dilectæ. & 12. di. cap. præceptis. & iſta innouatio quandoq; fit priuilegij adhuc durantis, vt hic: aliq̃n priuilegij iam extincti. & de iſta ſupra dixi: & non ſunt hic alia.

S V M M Æ.

1 *Interpretatio maligna non eſt facienda in his, quæ ſpectant ad cultũ diuinum.*
2 *Præiudicium parochialis eccleſiæ in quo conſiſtat.*
3 *Altari viatico poteſt quis vti ex priuilegio.*

IN his. Priuilegiati vt vbiq; poſsint cum altari viatico celebrare: id poterunt ſine licentia ꝑlatorũ. h. d. primò ponit exordium, & facti narrationem. ſecundò prouidet, & reddit rõnẽ, ibi [cum autẽ.] ¶ No. pri-

1 mò, † ꝙ in his, q̃ ſpectant ad cultum diuinum, non eſt maligna interpretatio facienda: debent. n. augeri, non minui. de cõſti. c. pe. vbi de hoc. & idem intellige in alijs: quia maligna, vel aſtuta interpretatio nullo caſu approbatur, vt. j̃. ſequitur & s̃. de deci. c. ad audientiam. pone exemplum Tullij. in eo, qui. 30. dierum cum hoſte fecit treugam. depopulabatur. n. de nocte, eo ꝙ dierum eſſent pactæ, & nõ noctiũ induciæ. & ibi dicit, ꝙ leges exiſtunt ſæpè iniurię calũnia quadam, & nimis callida, & malicioſa iuris interpretatione. ex quo illud ſummum ius ſumma iniuria factum eſt. Ita dicit li. 1. de officijs. c. prætermittendo. pone ẽt exemplum illius declamationis Senecæ. [Maior natus diuidat patrimonium, minor eli-

2 gat.] ¶ Secũdò not. † priuilegium iſtorum, ꝙ vbicunq; poſſunt cum altari viatico celebrare ſine præiudicio parochialis eccleſiæ. in quo autem conſiſtat iſtud præiudicium. dic ſi recipiunt in contemptum parochianos ad diuina contra ca. vt dñicis. s̃. de paroch. & breuiter ſi alia iura parochialia ſibi vſurpare vellent. vt decimas: oblationes: pœnitentias: mortuaria, & ſimilia, vt hic in nouella. & poſſunt vti iſto altari viatico vbique. i. in tota Chriſtianitate in eorum hoſpitali: non ſic de vſu pallij alicui ex gratia conceſſo, vt. s̃. de aut. & vſu

3 pal. c. p. ¶ Tertiò collige. † ꝙ altari viatico põt quis vti ex priuilegio. ex quo argue, ꝙ clericis peregrinis vr̃ ꝓhibitus iſte vſus. quidã dicunt, ꝙ ẽt videtur eis conceſſum, & omnib. tpe neceſſitatis. de conſe. di. 1. c. concedimus. Sed dicit Ho. ꝙ qd̃ quid dicat illud c. poterit prohiberi à dicœceſano: niſi obſtaret priuilegium: de quo hic. eꝑi ẽt ſunt in hoc priuilegiati, vt. j̃. e. c. fi. li. 6. ¶ Sed vtrùm ipſi iſtam licentiam deferendi altare viaticum poſsint alijs concedere. videtur, ꝙ non per iſtud, c. & dictum. c. fi. & hoc placuit Gui. na. s̃. e. c. cũ olim. ſed cõtra dicto. c. concedimus. vbi de hoc. & hoc eſt verum. ſ. ꝙ põt in ſua dicœceſi. facit quod no. Io. An. de cẽ. c. fi. & no. in Spec. ti. ij. §. nunc de eꝑorũ. ver. 120. Non ob. iſtud c. quia loquitur de priuilegio generali in toto orbe: quod ſolus Papa concedit: ſecus in ſpeciali certæ diœceſis: qa tũc eꝑs hoc põt. ¶ Opponitur. dicit̃ hic, ꝙ poſſunt ſine licẽtia celebrare. Sed cõtra. s̃. e. c. paſtoralis. ſo. ibi priuilegiũ multũ cõfert. ſ. titulũ. hic verò nihil cõferret, ſi licentia eſſet neceſſaria: quia ea habita, etiã ſine priuilegio celebrare poſſet. & conclude, quòd priuilegiũ debet ſic intelligi, vt aliquid conferat: ſicut etiam quælibet diſpoſitio eſt intelligenda, vt aliquid operetur, vt l. ſi quando. ff. de le. j. cum alijs ſimilibus alle. in gl. fi. & l. 1. ff. ad mu. vbi tex.

S V M M Æ.

1 *Priuilegium an liceat impetrare, lite pendente.*
2 *Priuilegia, quæ inferunt graue præiudicium alteri, ſunt reſtringenda. & quantum fieri poteſt, ad ius commune reducenda: dum tamen aliquid operentur. & nume. 4.*
3 *Poſſeſſio ſola conſiſtens penes tertium, ſuper qua priuilegium impetratur, impedit vires priuilegij.*
4 *Quis talem poſſeſſionem debeat probare. nume. 7.*
5 *Priuilegium exemptionis an extendatur ad illa, q̃ ab alio poſſidentur.*
6 *Verba [eximimus monaſterium cum capellis ſuis.] quid importent.*

DVdum, Priuilegium de decimis noualiũ non ſoluendis, non extendit ad prius poſſeſſas ab alijs: niſi de his fecerit mentionem. h. d. concor. j̃. de deci. c. 2. lib. 6. & in prima facti deciſa narratio. in ſecunda deciſio ibi [de conſilio.] ¶ No. j. ꝙ hic erat quæſtio inter monachos, & moniales ſuper decimis nõ

1 ſoluẽdis. & ſecũdũ Io. An. † hac lite pẽdente, moniales quod dam priuilegiũ impetrarunt ſuper dictis decimis noualiũ nõ ſoluendis: cũ tn̄ monachi eſſent in poſſeſsione percipiendi illas decimas: ſed non tenuit tale priuilegiũ: quia nec de poſſeſsione monachorũ: nec de litis pendentia fecerunt mentionẽ: non. n. valet indulgentia ſuper re litigioſa, vt. s̃. vt lite. pẽ. c. fi. ſimiliter qñ non fit mentio de poſſeſsione aduerſarij: cuius taciturnitas impedit priuilegiũ, vt hic. ſimiliter & reſcriptũ. s̃. de conceſ. præ. c. cũ noſtris. & c. literas. alia etiam rõne non tenuit priuilegiũ iſtud: quia abſorbebat ius alterius in totũ:

2 ergo nullũ. C. de ꝑci. Impe. oſte. l. quoties. & l. reſcriptũ. † nã priuilegia, quę inferunt graue preiudiciũ alteri, ſunt reſtringenda, & quantum fieri põt, ad ius cõe reducenda: dũ tn̄ aliquid operent̃, vt. s̃. c. ꝓxi. & ff. de vul. & pu. l. ex facto. & de ver. ſig. l. qd per nouale. & de deci. c. ſuggeſtũ. & c. cũ contingat. & c. ex parte. per Papam tn̄ debet fieri talis interpretatio. s̃. c. ꝓximo. & non per alium. s̃. de iudi. c. cũ veniſſent. & aduerte, qa intellectus Ioan. An. Vin. & aliorũ. quòd hic fuerit impetratio, lite pendente, non probat̃ per hunc tex. cuius deciſio fundatur ſuper poſſeſsione. non ſuper litis pendẽ. licẽt in ſe verũ ſit, quòd litis pendentia impediat vires priuile. vt dicto. c. fi. Item & confirmationẽ. s̃. de cõfirmatio. vti. vel inuti. c. ſi quis. Itẽ & conſecrationem. ff. de litig. l. vlt. ſimiliter promotionẽ ad dignitatẽ: ad ordines: ad teſtimoniũ: & ad alienationẽ, vt ꝑ ordinẽ hęc ꝓbãtur. ff. de li. cã. l. q. de libertate. & de teſti. c. non dẽt. & C. de liti. l. vl. & s̃. vt lite pẽ. c. eccle

3 ſia. ¶ Scdò no. † ꝙ ſola poſſeſsio cõſiſtens penes tertiũ, ſuper qua priuilegiũ impetratur, impedit vires priuilegij. qd̃ eſt intelligẽdũ de poſſeſsione bonæ fidei. j̃. de deci. c. 2. li. 6. de poſſeſsione verò malæ fidei certũ eſt, ꝙ nõ impedit, ſm̄ In. ar. s̃. de reſt. ſpo. c. grauis. & de præſc. c. fi. & quod no. Hoſtiẽ. s̃. de conceſ. præb. c. cũ noſtris. & c. literas. aliq tn̄ dicũt, ꝙ ſola poſſeſsio nõ ꝓpedit priuilegiũ: imò requiritur, ꝙ is, q poſsidet, hẽat proprietatẽ iuris. Nec ob. qd̃ hic dr̃. iõ. n. de ſola poſſeſsione facta mẽtione, & nõ de proprietate: quia de ipſa certũ erat, ꝙ ad aliquẽ ꝑtinebat, ſiue de iure cõi, ſiue ꝑ priuilegiũ, ſiue ꝑ ius cõe. ſed primũ verius, ſm̄ Inn. & Hoſt. ¶ Sed incidẽter quæritur hic. ſi iſti monachi non erant in poſſeſsione decimarũ noualiũ: ſed ſolũ debebãtur: an taciturnitas iure iſto impediat vires impetrationis iſtarũ monaliũ ſup ipſis non ſoluẽdis. qdã, ꝙ idẽ. ſed Inn. tenet cõtrariũ. dicit. n. ꝙ ſolũ decima nõ impedit vires priuilegij in futurũ: ſed ꝑ decimis noualiũ tpe præcedẽti monachi hẽnt actõnẽ. facilius ergo tollitur ius, cuius poſſeſsio nõ hr̃, q̃ ipſa poſſeſsio. hoc etiã tenet Ho. vt refert hic Io. An. ſuper gl. j. ad fi. vbi ſubdit poſt eos, ꝙ per ſolutionẽ taliũ decimarũ ꝑteritarũ fiẽdã à monialib. nõ q̃ritur monachis quaſi poſſeſsio: qa nunq̃ ꝑ id, qd̃ ſeqtur ex cõdẽnatione, q̃ritur poſſeſsio alicuius rei, vel iuris: niſi aliàs in cã deducatur. Hoſti. in hoc cõtra. nã poſſeſsio facti, vt. ff. de acqui. poſ. l. j. in prin. ẽt ꝑ violẽtiã acqrit̃: & fit reſtitutio, ſi ꝑdatur ꝓꝓ violẽtiã. vt ĩ c. in literis. de reſt. ſpo. Itẽ, ꝙ ꝑ ſm̄iam ꝑdatur poſſeſsio, dicit expreſsè in l. iuſtè poſsidere. de acq. poſ. ſed Ho. nõ aduertit ad dictũ In. q nõ dixit, ꝙ ex ſm̄ia, ſecuta ꝑſtatione decimarũ, nõ q̃ratur quaſi poſſeſsio: qa bñ q̃ritur, vt in c. q̃relã. s̃. de ele. Sed hoc eſt verũ, qñ ſoluitur ꝑ futuro tpe. ſed In. hic loqtur, qñ ad decimas male detẽtas in ꝑteritũ aliqs cõdẽnatur: tũc. n. (qa talis ſolutio tẽdit ad libera tiõnẽ, & diſſolutionẽ obligationis) nõ operatur eius oppoſitũ. ſ. acq̃ſitionẽ noui iuris ſup poſſeſsione. ar. l. 1 numeralib. ff. de ſol. teneo igit̃ cũ Inn. ¶ Opp. & vr̃, ꝙ iſtud priuilegiũ extẽ datur ad decimas noualium: quod alius poſsider: quia ĩ gratijs, & beneficijs eſt larga interpretatio facienda, vt s̃. de dona. c. cum dilectus. ſo. dicit Inn. illud, quod hic dicitur, habet locum, qñ de alieno fit gratia. † priuilegia enim alijs præiudicialia ſtrictè ſunt interpretanda: & quantum põt, ad iuris cõſonantiã reducenda, vt dicta. l. ex facto. & c. ſuggeſtum. & c. cum cõtingat. & c. ex parte. præall. Si aũt quis de ſuo daret, ſiue gratiam faceret, larga fieret interpretatio, vt. s̃. de do-

ma.t.cũ dilectus.& ex hoc infert,q̃ si aliq̃ decimæ detinẽ
tur iniustè ab aliquo,q̃ spectabant ad concedentẽ: q̃ priuile
giatus eas petere pōt:& non ille,ad quẽ de iure pertinent.&
intelligo hoc dictum:qñ concessio,siue priuilegium non est
super decimis certæ rei:tunc.n.si de iure spectant ad cõcedẽ
tẽ,siue habeat possessionẽ,siue non:tenet concessio sup eis.
& de hoc non est dubium.sed qñ cõcedit priuilegiũ sup deci
mis exigẽdis in certa villa,siue castro: intelligit de decimis,
quas possidet q̃ concessit.& de illis, quas nõ possidet:sed tñ
ius hẽt,nõ tñ de illis,q̃ ab alio possidẽtur bona fide:& ad cõ
5 cedentẽ nõ spectant,vt ex p̃dictis patet.¶Quærit In.†vtrũ,
qd̃ hic dr̃ de decimis noualiũ:vt priuilegiũ sup eis cõcessum
nõ extendatur ad illa,q̃ ab alio possidentur, hẽat locũ ẽt in
exẽptione.verbi gratia. impetrat abbas exẽptionẽ sui mona
ste. cũ capellis.an intelligatur ẽt de capellis, quas alij possi
dent,si de ipsa non hr̃ mẽtio. tenet Inn. q̃ possessio tertij nõ
impediat vires exẽptionis, si aliter nõ probetur priuilegium
p subreptionẽ obtentũ.Rõ differentiæ est:quia exẽptio non
fit,nisi cũ magna deliberatione.vñ præsumendũ est,q̃ Papa
oia sciuerit:& de possessione alterius:& de alijs, nisi contra
riũ probetur.ad hoc facit,qd̃ no.Io. An.s̃.de rescri.c. cũ dilec
ta.in glo. vñ.&.36.q.9. c.apostolicę.Collatio verò,maximè
noualiũ,& laborum propriorum, siue priuilegij collatio cũ
minori difficultate conceditur.nec ita districtè examinatur:
& ideò non vr̃ Papa ex certa scientia hoc cõcessisse, si ab a
lio possidebantur.alij in exemptione distinguunt,vtrũ dica
tur in priuilegio[eximimus monasterium cum capellis.]nõ
facta specificatione.an verò dicat̃ [cũ tali, & talib.capellis.]
vt primo casu non veniãt capellæ, quæ ab alio possidentur.
6 Secdo sic.† Subiungit quid habeant importare ista verba[exi
mimus monasterium cum capellis suis.]dicit Inn.intelligen
dum est,si sunt suæ:quia per verba non præsumitur velle da
re proprietatem.ad hoc.j.de rescrip. c.si gratiosæ.li.6. in fi.
Item intelligendum est, si alius non sit in possessione earum
bona fide.sed istæ subauditiones videntur contra illa, q̃ di
cta sunt per eũ: dixi.n. q̃ in exemptione non expedit facere
mentionem de possessione tertij:sed dicit, ipsa prædicta ha
bent locũ,qñ principaliter aliqua ecclesia deducitur in pri
uilegio:sed qñ ecclesiæ ponũtur quasi accessoriè(quia in ac
cessorijs non fit tanta examinatio,sicut in principali)pro tan
to priuilegium faciliùs vitiatur;quia non tam matura delibe
ratio,sicut in exemptione,q̃ principaliter agitur,adhibet, se
7 cũdùm eum.¶Vltimò quæritur.† quis debeat probare aliũ
possedisse tpe impetrationis priuilegij in casibus, quibus di
xi possessionem impedire vires eius.dic, q̃ priuilegiatus in
casu,quo dñs tpe,quo agitur,in possessione reperitur. Si au
tem priuilegiatus reperiatur in possessione decimarum:tũc
ille,q̃ rõne possessionis dicit priuilegiũ non tenere: dẽt pro
bare.ff.si vsusfruc.pe.l.vti frui.in prin.& ff.si serui.ven.l.sicu
ti.§.si quæritur.Si autem neuter possidet: videtur priuilegio
esse stãdum prima facie.s̃.e.c.porro.hæc videntur mihi di
cta Inno.in effectu satis confusa,& mihi de iure nõ clara.

S V M M AE.

1 *Remanentes in proprijs domibus non habent priuilegium confraternitatibus concessum.*

QVidam. Confratres priuilegiatorum (ni si ad eos in totum trãstulerint.)
1 ad ẽpalia iura tenentur.h.d.cõis diuisio. secunda ibi[verùm]¶No.primò,†q̃ qui remanent in pro
prijs domibus,non habẽt priuilegium confratribus conces
sum:oportet.n. q̃ habitum mutent:& bona sua monaste.cõ
ferant.vt s̃.e.c.vt priuilegiũ. nunquam enim à iurisdictione
eximuntur,nisi omnino transeant,secundùm Inn.& Host.fi.
alia sunt in gl.j.q̃ format cõtrariũ de l.nisi.de bo.po.ex testa
mẽto mi.fo.sm̃ Io.An. q̃ si de numero trãsfert ad numerũ,
hẽt priuilegium prius,q̃ illuc peruenit, vt in contrario: se
cus si non de numero,vt l.ex eo.alle.in gl.adde l. scriniarios.
C.d̃ test.mi.¶Quẽrit Io.An.vtrùm mercenarij diœcesis gre
gis,qui conducuntur à religiosis ad armenta ipsorum custo
dienda:vel ad seruiendum eis per annũ,pro stipẽdio possint
excõmunicari. dicit, q̃ sic. imò plus de omni lucro debent
decimam,& de parte gregis: nisi aliud in eorum priuilegijs
contineatur,vt.s̃ e.c.porro.& dicit hic Vin. q̃ isti fratres nõ
ibunt ad religiosos ad audiẽdum diuina;quia adhuc sunt pa
rochiani priorum.de paro.c.2.16.q.1.c.qui agunt.

A D D I T I O.

2 ¶Bona monasterio.monasterium dicitur possidere bona ingressi sine apprehensione.Bar.in l.qui vniuersas.§.si is.de acqui.pos.& in l hæreditas.C.de pac.conuen.& in Aut.si qua mulier.C.de sacrosan.eccle.& in l. si adoptauero.ff.de precarijs.Bal.in Aut.nisi rogati.C.ad Trebel.

S V M M AE.

1 *Nouale semel semper præsumitur nouale, quò ad priuilegium retentionis decimæ.*
2 *Terra noualis quæ dicatur.*
3 *Locus habetur pro culto,si apparent indicia,q̃ fuerit cultus.*

1 COnsultationi, † Quò ad priuilegiũ retentionis decimæ semel nouale semper est nouale.& primò po
nit dictum.2.rõnẽ,ibi[cum aliàs.]& corrigit opi.Ioan.q̃ te
nebat contrariũ,vt no.Vin.j.de verb.sig.c. quid per nouale.
& vide quædam hic no. per Io. An. j. de ver.sig.c. 1.¶No.
2 primò†q̃ terra illa dicitur noualis,de qua nõ stat memoria,
q̃ aliqñ fuerit culta:& dr̃ non stare memoria,qñ non est, q̃
viderit,vel audiuerit.nec est communis opinio,q̃ fuisset cul
ta.& si plures apparerent,qui dicerent se audiuisse ab vno,lo
co vnius habentur.de condi.& demõ.l.cui fundus.& c.licẽt.
3 2.de testi.¶Sed q̃rit Io.An.† quid si appareant indicia,q̃ lo
cus fuerit cultus(vt ædificia antiqua)vel est locus vicinus ca
stro depopulato.dic,q̃ habetur pro culto; quia per ædificia
probatur.& de hoc in spe. p̃dicto.§.ver.quid si non est.¶Vl
timò quod hic dr̃ in tex.[plus dispẽdij,quàm vtilitatis.]&c.
expone duobus modis,vt hic in nouella.

De Purgatione canonica.

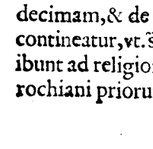

VIa propter delicta ad purgationẽ sępius deuenitur:ideò post tractatum diuersorũ excessuum,subijcitur hæc rub.de cuius materia habetur in Decr.2.q.5.& 15.q.5. Cõueniunt huic rubricæ de offi.ordi. c. ex parte. de confes.c.j.& de testi.c.tam literis.de pręsump.c.literas.de re iudi.c.quod ad consultationem . de cohabi.cle.& mu.c.tua.de accu.c.cum P.& c.veniens.& c.cum oporteat.& c.inquisitione.& c.accedens.de calum.c.2.de simo.c.de hoc.& c.insinuatum. de hæreti. ex communi. §. qui autẽ.& §.adijcimus.& de aposta.c.tuæ.de adul.c.significasti.

S V M M AE.

1 *Præsumptio nobilitatis maior est in nobili,& ingenuo, q̃ in homine vilioris nationis.*
2 *Malus semel repertus amittit præsumptionem bonitatis.*

NObilis, Infamatus fide dignus p iurm̃ se expurgat.aliàs secus.hoc dicit. se
1 cunda ibi[si autem.]¶No.j.†q̃ maior est præsũ
ptio bonitatis in nobili, & ingenuo, quàm in homine vilio
ris nationis. vnde dicit l. quòd quædam mancipia præsu
muntur bona; quia de bono genere nata sunt. quædam ma
la; quia de malo genere, ut l. quod si nolit. §. qui assidua.
ff. de ædi. edi. facit quod not.supra de elec.c.vene. ¶Secdò
no.in ver.si autem.† quòd pręsumptionem bonitatis amittit,
qui malus semel postea reperitur.infamiam.n.facti non pos
sumus abolere.quod dic,vt no.Dy.in reg. semel malus.de re
gu.iuris.lib.6.& dicit hic Io.An.q̃ ista Decre.erat olim in ti.
de pur. vulg.vt hic uide per eum.

S V M M AE.

1 *Famam suam nemo debet negligere.*
2 *Suspicio sinistra oritur contra aliquem propter mala exempla.*
3 *Ordo est adhibendus contra infamatum de crimine, contra quem non apparet legitimus accusator.*

SI quis, Suspectus,qui tertiò monitus se nõ cor
rigit,cum hoc possit: ab officio suspen
1 ditur,donec se purget.h.d.¶No.primò,†q̃ non debet
quis negligere famam suam:talis. n. appellatur crudelis sui
ipsius. 12.q.2.c.nolo.ad idem.c.1.j.de re iu.lib.6.ibi[famæ
suæ prodigus,& proprij persecutor honoris.]¶Secũdò not.
2 †q̃ propter mala exempla oritur contra aliquẽ sinistra sus
picio:vnde dicitur de oculo impudico,de cito incessu,de ha
bitu incompositio.sunt.n.ista indicia malæ mentis.hinc est,q̃
animus per exteriora probatur.vt in l.non codicillum.C. de
3 test.& in ore stultorũ cor illorũ.¶†Tertiò no.ordinem adhi
bendũ contra infamatũ de crimine,cõtra quẽ nõ apparet le
gitimus accusator. requiruntur.n.monitiones istæ p ordinẽ.
quod intelligit Io.An.qñ ex facto eius post purgationem ces
sare posset infamia:puta expellendo mulierem de domib.ec
clesiæ,de qua suspectus est:vel cessante à familiaritate illius,
de qua est suspicio. j.e.c.cum in iuuentute.vbi verò mõnitio
non faceret in posterum cessare delictũ: tunc derisoria esset
monitio,vt non faceret,quod infectum fieri nõ potest: vt cõ
tingit in delictis momẽtaneis nõ reiterabilib.sed in habẽtib.
causam continuã,vel in reiterabilib.hẽt locũ qd̃ dixi.

S V M M AE.

1 *Pœna imponitur monialì,si de libidine conuincatur.*
2 *Purgatio monialibus est indicenda secundùm regulam.*

MOniales. No.primò,† q̃ sicut pœna im
ponitur rapienti, vel corrum
1 penti monialẽ,vt.C.de rap.ita ẽt ipsi moniali, si
de libidine conuincatur.qualiter autem conuincatur: dic,vt
s̃.de testi.c.præterea.& de prob.c.3.& c.capite 5.de adul.cũ
si.dicit Io.An.q̃ multæ sic insaniunt non sine periculo anima
rum ipsorum. ordinariorum:qui faciunt obseruari Dec.vnã.
2 de religi.¶Secundò no.† q̃ purgatio est indicenda secundũ
regulã.& hẽt regula,q̃ sm̃ qualitatẽ suspicionis ĩdicatur pur
gatio,& taxetur numerus purgatorum.de hære.c.ad abolen
dam.§.qui verò.

S V M M AE.

1 *Clericus constitutus in minoribus potest fieri irregularis.*
2 *Consentiens, vel auctoritatem præbens raptui deponendus est.*
3 *Infamatus potest poni ad tormenta: & cogi, vt dicat veritatem.*

SI quis. No.q̃ tex.simpliciter dicit[gradu eccle
siastico.]& sic comprehendit maiores,
1 & minores.ex quo arguit Io.An.†clericum constitutũ
in minoribus irregularem fieri posse, & degradari. de quo
2 ipse no.s̃.de cle.ex.mi.c.2.¶Secundò not. † q̃ consentiens,
vel auctoritatem præbens raptui deponendus est,si seipsum
prodiderit:subaudi in iudicio:vel extra, publicè gloriando.
s̃.de excess.prælatorum.c.q̃ sit graue.¶Tertiò not.glos.fi.de
3 triplici suspicione.& arguit Hostien. †infamatum posse po
ni ad tormenta,& cogi,vt veritatem dicat.remittit ad no. s̃.
de accu.c.si constiterit.& vide de ipsa triplici suspicione.2.q.
j.& s̃.de præsump.c.literas.in gl.pe.

S V M M AE.

1 *Purgatio indicẽda est infamato,licèt accusator deficiat in probatiõe.*
2 *Compurgatorum numerus est arbitrarius.*
3 *Principalis cogitur de veritate criminis respondere.*
4 *Dignitas episcopalis est ordo.*

QVoties. Infamatus,contra quem crimen probari non pōt,se purgare dẽt,
iurando de veritate:compurgatores verò de credu
litate iurabunt.& primò narrat factum. secundò ibi [com-
muni]ponit purgationis formam.¶No.j.q̃ Papa credit, &
præsumit istos,de quibus in suprascriptione, crimen huius
episcopi non ignorare.& hoc ideo propter vicinitatem,cum
ad ipsum peruenerit de longinquo.si. s̃.de præsum.c.quoſdã.
& c.quanto.¶Sedò no. q̃ plures fuerunt accusatores huius
episcopi.quod an posint,dic,vt in glo. econuerso autem an
vnus possit accusare plures.no.81.di.c.Maximianus. & ple-
nius.2.q.1.c.prohibẽtur.de quo in spe.de accusatore.in pri.
1 ¶Tertiò no. † q̃ licẽt accusator in probatione deficiat: est
tñ indicenda purgatio infamato.remittit Ho.s̃.de accu.c.cũ
P.& defecerunt isti,vel propter ætatem,vel pp infamiam, &
si.quæ repellunt testes,& accusatores.vt d.c.prohibentur. &
c.testimoniũ.& se.s̃.de testi.& de test.cog. c.pterea.¶Quar
2 tò no.numerum compurgatorum taxatum. † sed dic, q̃ est
arbitrarius.de hoc.j.e.c.inter.¶Quintò no.q̃ principalis iu
3 rat de veritate:compurgatores de credulitate. † & sic in cri-
minibus cogitur principalis de veritate criminis respondę-
re.quod dic per In.s̃.de ele.c.dudũ.& l.Marcellus.re.amo.p
Bar.¶Sextò no.q̃ episcopus,qui iurat,tangit euangelia. qd̃
est speciale:regulariter contra.quod dic, vt plenè not.in cle.
2. §. porro.de hæreti. & s̃.de iur.ca.c.fi. ¶ Septimò colligit
4 hic glo.ar. †quòd episcopalis dignitas sit ordo.de quo no.
32.di.§.1.& in procemio.6.li.in prin.& ad hanc partem alle
gat Io.An.multa iura.23.di.c.2.& c.si episcopus.54.di.c.nõ
debet.& c.se.& c.placuit.& c.fi.65.di.c.porro.70.di.c.j.75.
di.c.episcopi.93. di. c. cum in præterito. & allegat etiam ad
hoc alia iura in contrarium.allegat de scruti.in or.fa. c.vno.
in fi.de sacra vnc.c. vno. in quibus dicitur, episcopos conse-
crari:presbyteros ordinari.Item presbyteri eligebant olim
vnum ex se,quem episcopum nominabant.93.di.c.legimus.
ver.quod autem.95.di.c.olim.aliter non soluit.

S V M M AE.

1 *Iudex potest,infamia præcedente,non solum inquirere, sed purgationem indicere:accusatore,& testibus deficientibus.& nu. 2.*
Infamia sola non sufficit ad condemnationem: sed bene ad purgationem indicendam.
3 *Purgatio an habeat locum,quando agitur de crimine ciuiliter.*

NOs inter, Episcopus parochianum suũ infamatum ad purgatio-
nẽ cõpellit:nisi ab eo appellauerit. communis di
1 uisio.secunda ibi[considerationi.]¶No.primò† q̃ infamia
præcedente accusatore, & testib. deficientib. pōt iudex non
solũ inquirere:sed purgationem indicere. sed ille cogitur se
purgare.¶Secũdò no.q̃ tex.iste loquitur de purgatione in-
dicta à parochiano.& sic licẽt eps nõ possit sup oib. crimi-
nib.contra laicũ procedere(ne sic videatur absorbere iuris-
2 dõnẽ iudicis secularis,iuxta no.in c.nouit.s̃.de iud.)tñ† vr̃ si
bi sp̃ pmissum purgationẽ indicere.& sic p indirectũ iurisdi
ctionẽ in criminib.omnib.vsurpare.qd̃ an sit verũ.j. dicam
post Doc.¶Tertiò no.q̃ licẽt cõdẽnati de crĩe manifesto,si
ue notorio nõ appellẽt,iuxta no.in c.cum sit Romana. s̃. de
ap.tñ si crimen nõ est notoriũ,siue manifestum, sed infamia
est exorta de crĩe:poterit ille talis,cõtra quẽ inqritur,appel
3 lare.† sola. n. infamia nedũ sufficit, quòd excludat infama-

tum à beneficio appellandi: sed non sufficit ad condemnatio nem, sed ad purgationem indicendã. & sic loquitur totus iste titulus. minus est enim infamia, quàm semiplena probatio. qd patet, quia habita semiplena probatione, posset reus torqueri, & iurm deferri in supplementũ probationis, secũdùm quosdã: sicut in ciuilibus, iuxta no. in c. vlti. ff. de iure iurã. sed infamia non importat istum effectum; quia nec semiplenã ꝓbationem inducit: sed probationes alias coadiuuat, & confirmat, vt no. in l. 4. ff. de testi. & isto casu condemnatus, & cõuictus de crimine non appellat, vt d. c. cũ sit Romana. vide tñ, qd no. in c. tam literis. s. de testi. vbi no. gl. ꝙ in causa criminali ciuiliter mota præsumptio vnius testis non sufficit ad delationem iuri. & in c. veniens. e. tit. vbi de effectu vnius testis cũ fama in ciuili, & criminali. ¶ Vltimò no. ꝙ appellãs efficitur de foro iudicis appellationis in causa deuoluta: & eximitur à iurisdõne iudicis à quo, vt in c. vt debitus. & c. sup eo. s. de ap. & C. de app. l. eos. ¶ Opp. dr̃ hic, ꝙ eps paro chianũ infamatũ potest cogere ad purgationem. & sic de omnibus criminalibus intromittit se iudex ecclesiasticus contra laicos. ex quò vr̃ iurisdictionem temporalem in totum perturbare: cum tñ alibi fateat Papa nolle se intromittere, vt in c. nouit. de iudi. & c. cum sit generale. de fo. comp. & c. si duobus. de appel. so. dicit gl. tex. iste debet intelligi in criminibus ecclesiasticis, quæ numerantur in c. cum sit generale. s. de fo. comp. vel debet intelligi, in locis, in quibus ecclesia habet ẽt temporalem iurisdictionem: in aliis criminibus purgationem indicere ꝓhibetur, sm̃ gl. & idem Inn. qd sic probat. purgatio indicitur in defectũ ꝓbationis, & nõ aliter. sed vbi ꝓhibetur receptio ꝓbationis. & sic antecedẽs: vr̃ ꝓhibita receptio purgationis, canõ cõsequens, vt l. oratio. ff. de spon. facit qd not. Io. And. s. de accu. c. qualiter. 2. super verbo periculo. Arch. in c. 3. de cõsue. li. 6. tenet indistinctẽ, ꝙ possit eps indicere purgationẽ parochiano suo de crie infamato. probat primò p hanc Decre. vbi gñaliter quærit, & gñaliter rñdet, nõ distinguẽs inter crimina. gñaliter ergo dẽt intelligi. 21. q. 1. c. vlti. facit qd not. s. de of. or. c. 1. in 3. gl. Itẽ eps dẽt corrigere oĩa cria subditorũ. qd si omittit, dicendus est magis canis impudicus, q̃ eps. 2. q. 7. c. qui nec. Itẽ Host. cõcor. istas opin. dicit enim, ꝙ quò ad tpalem pœnã imponendã, est vera opi. Inn. & gl. sed quò ad pœnitentiã iniungẽdã est vera opi. Archi. isto enim respũ eps inquirit de oĩbus criminibus, vt d. c. 1. de off. ord. & circa hoc vide, qd no. Io. An. s. de iureiu. c. ad nr̃am. 2. sup gl. pe. ¶ Scdò op. tex. iste innuit, ꝙ quælibet appellatio subtrahit appellantem à iurisdõne iudicis à quo. Sed cõtra, de c. cũ sit Romana. s. de app. so. vt in gl. fi. quæ intelligit hunc text. cũ appellat ex iusta cã: puta qa non vult recipere testes notos ad probãdũ bonã famã: sed recipit ignotos, inimicos, vel viles. & collige, ꝙ licèt in criminibus manifestis nõ admittatur appellatio: tñ si qs grauat in cã criminis manifesti, sup aliquo articulo admittatur appellatio: puta manif. stum, vel notoriũ est crimẽ: delinquens ad exclusionẽ pœnæ allegat illũ potuisse occidi: si sup hoc articulo grauaret, appellare posset: licèt nõ à snía diffinitiua. qd not. ¶ Quæro, pone, † ꝙ agit ciuiliter de crie. an habeat locũ purgatio: ita ꝙ in ea deficiẽs puniat: pone exemplũ, cũ mulier accusat de adulterio: vtrũ si de isto est ĩfamata, & in purgatione deficiat: cõdemnabitur, vt adultera, ad separationem thori. dicit Io. And, ꝙ sic, isto casu. secus vbi ageretur ad dissolutionem coniugii: tunc enim non admittitur purgatio: nec propter defectum purgationis dissoluitur coniugium. quia nec præiudicaret confessio sine aliis adminiculis. s. de eo. qui cog. consang. vxo. suæ. c. super eo.

S V M M Æ.

1 *Compurgatores quales esse debeant.*
2 *Pœna quæ sit, quæ infligitur illi, qui deficit in purgatione indicta.*
3 *Compurgatores venientes voluntariè ad purgandum, sunt admittendi.*

1 C Vm. P. No. primò, † quales esse debeãt purgatores: debent enim agnoscere vitã eius, cui purgatio a est indicta. ratio est; quia non testificantur de veritate criminis: sed de credulitate. vt s̃. eo. c. quoties. sed testimonium credulitatis debet fundari super verosimilibus coniecturis, ex studiis, conuersatione, & vita illius, quem purgant. facit c. ex studiis. s̃. de p̃sump. In aliis dispositionibus an testes debeant cognoscere contrahentes. dic vt l. fin. C. de iure do. & l. 1. ff. de testi. ¶ Scdò not.
2 † pœnam infligendam illi, qui deficit in purgatione indicta: quia officio, & beneficio priuatur. & sic punitur, ac si esset punitus de crimine intentato, vt hic. & s̃. eo. c. inter. & hoc dicũt quidam verum, quando ipsam præstare attẽtat, & in ipsa deficit. secus est autem, quando renuit, vel negligit: tunc enim nõ priuatur perpetuò: sed suspenditur vsq; ad condignam satisfactionẽ. i. quousq; se purgauerit. s̃. e. c. 2. vel dic, vt no. hic In.
3 ¶ Tertiò no. in ver. præcauẽs. † quòd compurgatores ad purgandum voluntariè venientes sunt admittendi. & sic admittuntur voluntariè, non coacti, vt hic & j̃. c. proximo. Nõ ob. s̃. de testi. eo. c. super his. vt ibi per Io. And. Nec debet iudex eis ostendere maleuolentiam, vel indignationem, quam etiã non debet ostendere cuicunque criminoso. vnde dicit alibi lex. Id enim non est constantis, & recti iudicis, cuius animi motus vultus detegit: nec exçandescere debet aduersus eos: quos malos putat. vt l. obseruandum. C. de offi. præfi. sumat igitur vultum legis: quæ nõ irascitur. sed constituit. vt dicit Seneca in tractatu de ira.

A D D I T I O.

a ¶ Cui purgatio. Purgatiõ an debeat fieri per iuramentum, vide Ioan. de Turre cren. ata in c. sancimus. 2. q. 5.

S V M M Æ.

1 *Iafamia sola criminis sufficit ad indicendam purgationem.*
2 *Absolutio impensa ex causa improbata à iure non impedit reiterari processum etiam ab eodem.*
3 *Accusari an possit de eodem crimine post purgationem ille, qui se purgauit.*

E X tuarum. Absolutio ad vulgarem purgationem facta non tenet. communis diuisio. secunda ibi [quia verò.]
1 ¶ No. primò, † ꝙ infamia sola criminis vr̃ sufficere ad indicẽ
a dam purgationem. de quo s̃. c. proximo. ¶ Secundò not. † ꝙ absolutio impensa ex causa improbata à iure nõ impedit reiterari processum, etiam ab eodem: quia snía est ipso iure nulla lata contra iura, & ex falsa causa, vt in c. 1. s̃. de re iudi. & l. qui testamento. ff. de excu. tu. ergo idem iudex poterit iterũ
3 procedere. vt l. 3. C. de accu. ¶ Quærit glo. † vtrùm post purgationẽ possit ille, q̃ se purgauit de eodem crie iterum accusari. in gl. sunt opi. quidam distinguunt. an ꝓcessum fuerit ad purgationẽ cũ accusatore pnte: an verò accusatore non comparente. Alia est opi. Lau. ꝙ non possit iterũ accusari. & hanc opi. tenent Ala. & Tan. exceptis casibus, qui no. s̃. de accu. c. de his. Hug. tenuit totum cõtrariũ, s. ꝙ semper post purgationem poterit accusari. qd posset esse verum, vbi absolutio nõ sequitur purgationẽ: quo casu ẽt si purgasset, se ignorante (ex quo absolutus non fuit,) posset accusari: quia non eundẽ effectum parit plena probatio, quẽ absolutio, vt l. sed si possessori. ff. de iureiur. vbi verò post purgationẽ absoluitur, sit uera opi. Lau. tñ secundùm Gof. uolens probare purgatũ deieraſse, dẽt admitti: & retractabitur absolutio facta prætextu falsi iuri iudicialis, vt l. admonendi. ff. de iureiu. Hos. distinguit, ꝙ si est indicta purgatio, & ad excusandũ terminus assignatus, & absolutio sequuta: non debebit se ulterius purgare de infamia pcedente. & hoc uerum, qñ purgatio indicta sit bona fide: secus si mala fide, ꝓcurrendo, & supplantando, q̃ se ad accusandũ parabat. ad hoc. ff. de iureiur. l. eũ q. §. in popularibus.

ribus. & l. si duo. §. fi. e. ti. & vide de ista q. 2. q. 5. c. memini. & in spec. de aboli. in fi. & per Ho. in sum. e. ti. §. pe.

S V M M Æ.

1 *Compurgatores quales esse debeant.*
2 *Bonus præsumitur quis, vel malus secundùm nationem.*
3 *Subtilitas nimia reprobatur.*

C Onstitutus. Sufficit, ꝙ purgator sit ab Ecclesia toleratus, bonæ famæ. nec de crie cõdemnatus. & in prima facti narratio, & reprehensio. in secunda prouisio, ibi [sanè.]
1 ¶ † No. j. quales esse debeãt compurgatores. primò ꝙ ab Ec
closia tolerentur. secundò, ꝙ sint bonæ famæ. tertiò, ꝙ in suis ordinibus ministrent. quartò, ꝙ de crimine non sint condẽnati. quintò, ꝙ moderno, & præterito tempore notum hẽant illum, quem purgant: his quinq; concurrentibus admittitur ad purgandum. exceptio igitur crĩs non repellitur: nisi de crimine sit infamatus. debet ergo esse cautus excipiens: nec sup crie tantummodo exceptionem fundet: tunc. n. tanq̃ excipiẽs ineptè succumberet, vt l. j. §. Labeo. ff. de flu. & s̃. de proba. c. in præsentia. ¶ Scdò no. ꝙ in promouendo est subtilis inda-
2 gatio facienda de nationibus, & cæteris. † præsumitur. n. quis bonus, & malus secundùm nationem, ut l. ꝙ si nolit. §. q assidua. ff. de ædil. edic. Item ex noĩe. turpe. n. nomen nõ debet quis assumere, vt l. facta. §. fi in danda. ff. ad Trebel. ¶ Tertiò no. formam iuri compurgatorum: de qua ẽt. s̃. eo. c. quoties.
3 ¶ Vltimò no. † ꝙ nimia subtilitas reprobatur. nam qui nimis emungit, elicit sanguinem. 3. di. c. deniq;. nec debemus de iuris apicibus disputare, vt l. fideiussores. §. in omnibus. ff. mandati. Et aduerte; quia testes isti non iurant de ueritate: sed de credulitate. Alii verò testes debent deponere de ueritate, & de uisu: vel sensu corporeo percipiunt, non intellectu, & cõiecturis, iuxta no. in c. cum causam. de testi. per Inno. & 3. q. 9. c. testes. & c. de his.

S V M M Æ.

1 *Officium Papæ in quo consistat principaliter.*
2 *Pœna à iure statuta potest augeri propter immunitatẽ criminis.*
3 *Iudex ordinarius, qui inquirit, potest inquisitionem formare, etiam sine inquisitione famæ. secus in delegato.*
4 *Casus tres indicendi purgationem.*
5 *Cõpurgatores debent habere notitiã de illo, quẽ purgant tempore præterito, & præsenti.*
6 *Infamia facti qualiter deleatur de mentibus hominũ.*
7 *Mucro est duplex: eradicãs, & mortalis: disciplinãs, & medicinalis.*
8 *Deficiens in purgatione priuatur officio, & beneficio.*

I Nter. Propter magnitudinem crĩs, ẽt à beneficio suspenditur infamatus. hoc primò. & augetur numerus compurgatorum. hoc secundò. q̃ debent esse probati, fideles, & noti. hoc tertiò. & interdum ex cã post purgationem pristinam ad tempus quis suspẽditur. hoc quartò. deficiens in purgatione punitur, ut cõuictus. hoc quintò. secunda ibi [attendentes.] tertia ibi [purgatione.]
1 quarta ibi [in pena.] quinta ibi [ꝙ si.] ¶ Nd. j. in quo † cõsistit principaliter officiũ Papæ. s. vt capiat uulpeculas. i. hæreticos ad modum vulpium latebras quærentes. facit. 43. di. c. quanto.
2 ¶ Scdò not. † ꝙ propter immanitatem criminis augetur q̃ũq; pœna à iure statuta: sicut ex causa q̃ũq; minuitur, vt in §. pœna grauior. & aduerte, quia Papa dicit [nolumus improbare.] an autem hæc uerba sapiant approbationem. quidã, ꝙ non. & sic remanet casus iste dubitabilis hodie, sicut olim. vt no. 2. q. 5. c. presbyter. alii contra. nam ex quo deductũ in iudicio nõ improbatur: ergo illud approbat. s̃. de præb. c. cũ iam dubium. & hoc tenet Io. An. post Inn. & Ab. & hoc dubium procedit in suspecto de hæresi. suspectus uerò de dilapidatione omnino suspenditur. vt s̃. de simo. §. quia verò. dic
3 vt ibi. ¶ Tertiò no. † ꝙ sola infamia præcedente, iudex pt̃ inquisitionem formare, ẽt sine inquisitione famæ, cum est ordinarius, qui inquirit: secus in delegato, secundùm Ho. qd dic vt s̃. de accu. c. cùm oporteat. & c. qualiter. & e. ti. c. 2. lib. 6. & quare tex. iste dicit [non improbamus.] & non dicit [approbamus.] dicit Io. An. ꝙ pro tanto sic dicit: quia, cum seruatur forma, de qua no. in glo. j. in uoluntate est Papæ approbare,
4 vel improbare. ¶ Quartò no. in uer. attendentes. † tres casus indicendi purgationem. infamia, graue scandalum, & uehemens suspicio. alios duos habes. de simo. c. licèt. & uide quod de scandalo no. Io. An. s̃. de accus. c. qualiter. 2. super uer. periculum. & dicit Ho. ꝙ quælibet istarum causarum p se sufficit: multò magis cum simul iunguntur, vt hic erat. & hac de
5 causa augetur numerus compurgatorum. ¶ Quintò no. † ꝙ compurgatores debent habere notitiam de illo, quem purgant tempore præterito, & præsenti: quid ergo si tales non possunt inueniri, non pp̃ malam famam illius, à quo purgatio postulatur. sed quia forensis est: vel pauper, & amicis carens 11. q. 3. c. pauper. vel propter inimicitias, quas habet in loco. j̃. e. c. cum in iuuentute. dicit Host. tali subueniendũ in diminutione numeri compurgatorum: & admittũtur alii cõpurgatores. licèt non multum habeant illum notum: dũmõ concurrant illa quatuor, de quibus s̃. c. proxi. & j̃. e. c. cum in iuuentute. & quod ibi no. in gl. fi. de frigi. c. laudabilem. & qd ibi no. de acc. c. cum P. in ult. gl. & quod no. Io. An. j̃. e. c. accedens. ¶ Sextò no. ꝙ purgatione recepta, adhuc durat suspensio à beneficio, donec infamia bona fama cõtraria deleatur: & speciale est in isto crimine, vt post purgationẽ præstitã duret ista pœna. idẽ scdm quosdam in quolibet grani crie, ut ff. de legi. l. non possunt. regulariter verò præstita purgatione, absoluendus est, & plenè restituendus. vt s̃. e. c. ex tuarum. & c. accedens. 2. q. 5. c. super. & c. presbyter. plura ergo colligũtur specialia in hoc crimine. primum hic. s. ꝙ remanet suspẽsus. duo alia colliguntur ex principio: quia suspenditur à beneficio statim: & ad sonitũ primæ famæ inquiritur de ueritate. quartum de numero. 14. q. 2. c. j. quintũ, ꝙ duo epi ad purgationem adiunguntur. sextum, ꝙ requiritur in cõpurgatoribus, ꝙ vitam præteritam purgandi cognoscant. cum aliàs videatur sufficere notitia modernorum. vt s̃. e. c. cum P. ¶ Se
6 ptimò not. bonum text. † qualiter facti infamia de mentibus hominum deleatur. s. p bona opera, quæ sequuntur. licèt ergo Papa, vel Imperator non possit abolere infamiã facti: tñ bonis operibus aboletur. quod tene menti. ¶ Octauò nõ. seueram pœnam deficientis in purgatione, cum quis erat de hæresi diffamatus, concurrẽtibus graui scandalo, & uehemẽti suspicione. nam ecclesiasticę disciplinæ mucrone percelli-
7 tur. de isto mucrone tangit Io. An. post Ho. † dicit. n. ꝙ est duplex mucro. s. eradicans, & mortalis: ut est degradatio. & de tali loquitur hic, & de homi. c. pro humana. alius disciplinãs, & medicinalis. s. excõicatio, q̃ & mucro dr̃. 16. q. 2. c. 2. & de rebus ecc. non alie. c. si quis. primus mucro tendit ad punitionem: post quem non de facili dispensatur: & est propriè episcoporum. s̃. de ele. c. transmissam. secundus tendit ad correctionem. de sen. ex. c. j. li. 6. quidam intelligunt istud c. de secũdo mucrone. s. excõicationis. sed malè, secundùm Ho. nã pœnitens non debet excõicari. nam excommunicatus dẽt tunc absolui, cum pœnitet. 11. q. 3. c. debent. nisi dicas ad tempus
8 in pœnam hoc fieri: quod placet Ho. ¶ Nonò no. † ꝙ iste deficiens in purgatione priuatur officio, & beneficio: & tñ actũ erat per modũ inquisitionis. & est rõ, quia istud crimen, etiã post pnĩam impedit ordinis executionẽ, vt no. s̃. de acc. c. inquisitionis. j. rñso. Goff. dicit, ꝙ iõ hic fuit depositus: quia purgatio ab accusatione deseenderat. & iõ pœna accusationis, si probata fuisset, debuit imponi ex defectu purgationis. vt s̃. de accu. c. accedens. Non ob. quod hic dr̃, ꝙ nullus apparuit accusator. non. n. apparuit nunc: sed bene apparuit in prin. &

destitit,sm̃ Io.An.¶Decimò no. q̃ p̃sumitur cõtra aliquem, vel q̃ aliquo ex societate,vt in gl.antepe.quã no.¶Op.dr̃ hic in fi.q̃ iste dẽt detrudi in arctũ monast.sed contra,imò vr̃, q̃ debeat degradari & tradi curiæ seculari,vt in iuri.all.in gl.fi. Io.vt in ea.q̃ distinguit inter cõdẽnatũ ex p̃sumptione,& cõdemnatũ verè.i.ex veris probationib.Ho.dicit,& placet Ab. q̃ hæc Decre.loquitur, cũ pœnitere vult.aliàs.n.renuit,& si c incorrigibilis traditur curiæ seculari,vt in contrario,& s̃.de iud.c.cũ nõ ab hoie.loqtur ergo iste tex.in eo,q̃ abiurat hæresim:quo casu nõ traditur,nisi sit relapsus, vt in contrario. vtrũ aũt ex solis p̃sumptionibus cõdẽnet qs de isto crie.dicit Io.An.q̃ sic,si sit publicè infamatus. qa familiaritatẽ hẽt cũ hr̃ticis:seu cõuenit ad occulta cõuẽticula: siue, qa disfidet à vita,& moribus Catholicorũ,quib.casibus idẽ est,qd̃ in aliis cribus.vt in purgatione deficiens canonicè puniatur, & verè cẽseatur hr̃ticus.de hr̃ti.c.excõicamus.§.adiicimus. vnde & hic deponitur ab offo, & bn̄ficio, & detruditur in monasteriũ,q̃ est pœna hr̃tici redeuntis. Si verò non sit infamatus de his:sed sola p̃sumptione(puta qa perseuerauit in excõicatione p̃ annũ.de pœnis.c.fi.vel ob aliã p̃babilẽ cãm:)tunc si ad arbitriũ ep̃i se non purgauerit,nõ cõdẽnatur statim vt cõuictus.sed solùm excõicatur:& seruatur ordo ca.excõicamus. s̃.de hær.& vide quod no.Io.An.s̃.de præsum. c.2. & in c.ad abolendam.§.quia verò.ista sunt dicta Io.An.in multis apostillis.nihil addito.

S V M M AE.

1 *Compurgatores quales esse debeant.*

1 CVm dilectus, No.j. †quales esse dẽant compurgatores:debent.n.esse personæ honestæ,& vicinę:cũ eũ deponant de iudicio intellectus.hoc est de credulitate,& opinione,vt s̃.e.c.constitutus.ille, qui ignorat,non hẽt credere,vel opinari:sicut nec ẽt dubius,vt no. in l. q̃ de statu. ff. de testa.& in hoc differunt isti testes, q̃ admittunt ad purgationẽ,ab aliis,q̃ deponunt sup̃ aliis dispositionibus,q̃ debẽt deponere sup̃ fcõ,non super iudicio intellectus,vt in c.cũ cãm. de testi.per In.& no.in l.stipulatio ista.§.id quoq;.de ver.ob. differunt etiam isti ab aliis.quia sufficit,q̃ ab ecclesia tolerẽtur ad hoc vt dicantur idonei:non sic in aliis, ut dixi in d.ca. constitutus.Item differunt in numero;quia in aliis dispositionibus sufficiunt duo.vt s̃.de testi.ca.in omni. In purgatione verò requiruntur plures,vt s̃.c.proxi. alias differentias collige per te ipsum.

S V M M AE.

1 *Purgatio indicenda est propter infamiam.*
2 *Familiaritas mulierum non est tuta castitatem seruare volenti.*
3 *voces vanæ populi non sunt exaudiendæ.*
4 *Peccatum non oportet timeri in iurium obseruatione.*
5 *Iudex quando respicit litigantem velle subire grauamen non expediens, debet,quantum potest,ab hoc retrahere.*
6 *Procurator potest offerre purgationem.*
7 *Casus, in quo deficiunt compurgatores.*
8 *Testes de iure necessarij quando non reperiuntur in loco: tunc quales reperiuntur, idonei reputantur.*

1 CVm in iuuentute. ¶ Nor.j.
2 †q̃ p̃ in famiam est indicenda purgatio 2.& pot diuidi in tres partes. prima narrat factũ : & p̃curationis petitionẽ ex facto secutam.secunda ibi[nos aũt.] petitionem improbat. tertia ibi[cæterum.]petitionem admittit cum quadam p̃testatione.¶Secundò not. principium:q̃ pr̃ filium, quem diligit,corripit.concord.5.q.5.c.non osculatur. ¶Tertiò no.q̃ Papa monuit istum.N.per lr̃as,vt vitaret familiaritatem suæ

2 neptis.†hæc aũt familiaritas non est tuta castitatẽ obseruare volenti,vt patet in c.j.s̃.de coha.cle.& mu. & quod no. Ioan. An.de eo,qui cog.consang.ca.veniens.2.in glo. adulterium. ¶Quartò no. de isto rescripto Papæ regi, & magnatibus publicato:ex quo,sc̃dm quosdã,habuit ortũ ista infamia. quod non est verũ,sc̃dm Ho.quia tex.dicit, q̃ p̃ illud rescriptum creuit:non aũt orta fuit.quidã dicunt,q̃ habuit ortũ à dictis æmulorũ:ad quorum dicta vr̃ purgatio indicenda, vt j̃.eo.c. accedens.Sed Ho.dicit,q̃ si à solis æmulis,& inter ipsos solos infamatus est,non indicitur purgatio de necessitate iuris . ut hic.si verò infamia sit cõis(tn̄ æmuli plus loquãtur) purgatio indicitur,vt ibi. ¶Quintò no.q̃ dictũ facile sequitur multitu
3 do.hinc est,†q̃ vanę voces populi non sunt exaudiendæ, vt C.de pœn.decu.& patet ex no.de ele.c.2. vñ Hie.ad Furiam sub litera.c.æquiparat rumorẽ igni stipulæ flammæ,cum deficiunt nutrimenta. ¶Sextò no. q̃ infamiã extinctã molitur qũq; aliquis suscitare:quod faciendum non est.de resc. c.nõ nulli.6.q.j.c.deteriores.vñ non vr̃ posse improperari mala vita p̃terita,quã emendatio consequuta est. & talis fortè tenet iniuriarum.quod dic,vt l.eum qui nocentem.ff.de iniuriis.
¶Septimò no.q̃ habent qũq; aliqui bonum zelum: sed non sm̃ scientiam,vt dicit Io.An. post Ho. q̃ ex hoc zelo peccant qũq; religiosi,tn̄ zelũ habentes ad corrigendum pctã:q̃ nullum ordinẽ seruant:adeo q̃ de quantũcunq; occultis volunt inquirere,& punire.vt s̃.e.c.inter.& de accu. c.qualiter.propter quod dicit periculosum ignorantes iura in ep̃os promoueri:de quo.de consang.& affi.c.j. sequendum est.n.in oĩbus indicium rõnis.de p̃b.c.graue.& secundũ alleg.& non secundũ conscĩam iudicãdum est,vt in c.1.de of.ord.nec iuribus, maximè canonicis, p̃ferenda est capitanea voluntas. s̃.de p̃sum.c.j.& c.ne innitaris prudentiæ. †nec oportet pctn̄ timeri in iurium obseruatione,cũ ipsa nullum pctn̄ nutriant 23.
4 q.4.c.qui peccat.debet ergo voluntas regulari iudicio rationis.vnde Seneca ad Lucillum epist.3. [Omnia cũ amico deliberа:sed de ipso prius.]& hic vide in nouella. alias auctoritates de amicitia,q̃ debet sine suspicione,& idem ore,& mente gerere:nec aliquid dissimulare.¶Octauò no.in ver.nos aũt.
5 †q̃ cum iudex respicit litigantem velle subire grauamen nõ expediens:debet,quantũ p̃t,ab hoc retrahere: & sic supplere de facto improuidã petitionẽ,repellendo, sicut & ineptã, & iniustã dentib.lacerandã.vt in c.examinata.de iud.& de offi. vica.c.j.& grauabatur eps in ista purgatione, quam procurator suus improuidè offerebat.quia licèt ipsa p̃stitisset: cũ nulla præcederet inquisitio:non fiebat aliis p̃iudicium, quin possent inquirere.secus si inquisitio præcessisset.s̃.de collu.c.intrm̄.sm̃ Inn.¶Nonò no.q̃ propter importunitatem princeps qũq; non concedenda concedit,ut in glo.antepe.& 43. di.c. sit rector.& de rescr.c.vlt.li.6.& de sen.ex.c.si aliqn̄.¶Deci
6 mò no.†q̃ procurator potest offerre purgationem,cõtra qd̃ gl.opponit.& solue,ut in ea.Inn.dicit, q̃ generalis procurator pot ipsam petere.de accu.c.veniens. ¶Vndecimò no.q̃ Papa hic protestatur.& hoc ad istum finẽ, vt si deficeret eps in purgatione,non molestè ferret pœnæ impositionem propter purgationis defectũ:sed sibi imputaret. & per hoc credo,q̃ gn̄alis procurator non deberet admitti : quia vbi tractatur de pena dn̄o infligenda,requiritur sp̃ãle mandatum, vt in cle.procurator. de procur.vel hoc fecit Papa,vt pudori suo consuleret:ne videatur ius ignorare.s̃.de temp. ord.c.vel
7 non est compos.¶Duodecimò no.†casum,in quo deficiunt compurgatores:quia sunt æmuli,& aduersarii illius,qui dẽt se purgare.ex quo gl.colligit,quòd pot quis per seipsum purgare:& ẽt si alii testes deficiunt,& etiam cum laicis, & fœminis.dicit gl.fi.de quo etiam no.14.q.2.c.in decima. & 81. di.
8 c.clerici.†tene ergo menti,quid iuris, quando testes de iure necessarii non reperiuntur in loco : quia tunc quales reperiũtur,idonei iudicantur.quondam semel consului in quæstione tali.dicit lex,q̃ ad inuentarii confectionẽ debẽt adhiberi testes

stes optimæ opinionis.in Auth.de hær. & fal.tribus adhibitis melioribus de ciuitate ad inuentarium: opponebatur postea contra ipsos,q̃ ipsi ludebant publicè ad azardum in barateria,& mutuabant ibi in ludo:replicatũ fuit, q̃ omnes sic faciebant secundùm consuetudinem ciuitatis.nec potuissent reperiri alii non agentes.ita tex.iste,& notata hic faciunt,q̃ valet inuentarium.arg.contra.de excess.præla. c.inter dilectos. quod tamen loquitur in diuerso casu: vbi non subest eadem ratio.c.de testibus.per te vide;quia leue est.

A D D I T I O.

2 ¶Est indicenda purgatio.Addo Io.de Turre cremat.in cap. mandastis.2. quæstione 5.

S V M M AE.

1 *Purgatio indicitur ad dicta æmulorum.*
2 *Æmulus.accipitur pro inuido.*
3 *Illegitimitas est nota,defectus,& non delicti.*
4 *Purgare qualiter se quis possit,quòd non sit sacerdotis filius.*
5 *Purgare qualiter se debeat quis ab irregularitate.*

A Ccedens. Infamatus defectu natalium,si vult pmouerı,debet se prius exinde purgare . & sunt duæ partes.In prima cõquestio.In secunda prouisio,ibi[quia circa.]
1 ¶No.primò † q̃ ad dicta æmulorum indicitur purgatio.qd̃ est verum,qũ non apud æmulos tn̄,vt s̃.de accu.c.inquisitionis.in fi.per Ioan.An.secus autem si apud æmulos tn̄, vt s̃.c.
2 prox. vbi ad dicta æmulorum non indicitur purgatio. †& accipitur hic æmulus pro inuido:sicut.s̃.de renun.cap.licitè. an aũt tales æmuli accusare possint.dic vt 2.q.6.c. de cetero. in 1.gl.¶Secundò no.q̃ qui habet læsam conscientiam, non debet facere per alium,quod per seipsum facere non potest, vel non vult. quod dic vt s̃.de offi.ord.c.si sacerdos.& de ele. c.quia propter.§.illud.in prin.per Io.And. Et aduerte , quia iste episcopus non permisit istum ab alio ordinari: nec alius debuisset sine eius permissione:quod dic,vt j̃.de tempo.ordc. cum nullus. & c.1.& 2.li.6.& facit iste tex. q̃ si episcopo mouetur quæstio de re aliqua, quam credit ad illum , qui vendicat,pertinere: non debet per se,vel alium litigare cõtra cõsilium Iurisconsulti in l.atqui natura. §.cum me absente.ff.de
3 nego.gest.facit quo no.s̃.de postu.c.bonæ.¶Tertiò not.† q̃ illegitimitas est nota defectus,& non delicti.56.di.c.nasci.& habet hæc dictio,nota,multas significationes,vt no.s̃.de off. dele.c.cum olim.& de sorti.c.fi.hic autem exponitur, nota,i. infamia:de qua hic erat,& constabat,quòd de facili poterat: sed non de ipsa filiatione,vel veritate illegitimitatis : de qua hic Papa mandat inquirı,secundùm Host. nam si de veritate constaret,nõ esset locus purgationi,vt j̃.c.proximo.¶Quartò no.q̃ receptum ab ista purgatione debet ipsum episcopus ad sacerdotiũ promouere,si nolit monitus abstinere.de tempo.ord.c.ex tenore.à contrario ergo sensu,si se non purgat , promoueri non dẽt.Nõ obstat,q̃ allegari posset, istum.T.ex proprio delicto non notatũ:quia & si nõ sit nota delicti , &c. vt in tex.& ad hoc tendit dicta allegatio.¶Opponitur: dicit
4 hic,† quòd debet se purgare,q̃ non sit filius sacerdotis.contra ille,qui se purgat,debet iurare de veritate.vt s̃.eo.c.quoties.secundùm istud iuramentum, nullus præstare potest de se,q̃ in veritate sit filius alicuius,ut in l.Lucius.ff.de cond. & dem.præterea iste admittitur ad purgandum se,q̃ non sit filius sacerdotis,& sic ad meram negatiuam,quæ est improbabilis,vt s̃.de ele.c.bonæ.ergo malè vr̃ dictum , q̃ in hoc casu sit purgatio indicenda.So.vt in gl.quò ad primum contrariũ de l.Lucius.Io.An.dicit , q̃ hoc casu nõ præstabitur iurm de veritate:quia tunc subiret anceps periurium,contra l.videamus.ff.de in li.iu.nam de veritate conceptionis,& natiuitatis suæ,& de precedenti matrimonio nullus iurare pot . & ideò sufficit isto casu iurm de credulitate : ut sic pp qualitatem facti recedatur à forma consueta,q̃ secundùm conscientiã præstari non pot.[& hoc solum posuimus.]&c.de rescr. c.fcisciitatur.ad hoc optimè d.l.Lucius.vel pot dici, q̃ eo ipso,q̃ natus est in domo,constante matrimonio , & ex vxore cũ uiro cohabitante, vehementer præsumitur , q̃ sit natus de matrimonio.vt l.filium diffinimus.ff.de his, qui sunt sui,uel ali.iur. & hoc scire dicimur,quod uehementer opinamur:licèt oculis non viderimus.vt Christum crucifixum:Iustinianum Imperatorem:Bononię vigere studium:& similia.ut no. Inno.s̃. de iura.calum.c.cum causam.& Io.An.j̃. ti.prox.ad fi. super ver.populus testis.& c.ad aliud contrarium de negatiua.dic, q̃ negatiua bene uenit in purgatione.vt s̃.de of.or. c.ex parte.vbi.quis purgat se, q̃ in absolutione non tacuit excessus: negatiua ẽt loco,& tempore non arctata probatur ab eo,qui dicitur non fecisse,vel aliud in negando consistens,ut ca.j.de confessi.6.quid.n.prohibet iurare , q̃ non commiserim homicidium,furtum,adulterium,& similia . ¶Vltimò not.†q̃
5 ab irregularitate debet quis se purgare.facit de apostа.c.j.& dicit hic Io.An.q̃ si qs diu habitus,& reputatus fuit ltimus : subsequens infamia non est attendenda.ar.q̃ fi.sint leg.c.peruenit.& de presby.non bap.c.fi. facit ad materiã filiationis , quod no.In.de fil.presby.c.Michael.

S V M M AE.

1 *Priuatus per sententiam ecclesia sua,dicitur ipsam postea per violẽtiam obtinere.*
2 *Sententia secunda confirmans primam valet.*
3 *Electio ad aliquos spectat, non possunt eligere priuatum per sententiam.*
4 *Exceptiones nullitatis audiuntur contra sententiam.*
5 *Crimen incestus , & adulterij est sufficiens ad priuationem beneficiorum.*
6 *Ordo iuris seruandus est in inquisitione.*
7 *Iudex cauere debet,ne in sententia contrarias causas exprimat.*
8 *Purgatio præstita coram iudice non suo,non producit effectum purgationis.*
9 *Crimen idem an possit intentari eodem genere agendi, vel diuerso,quãdo actum est per viam purgationis.*
10 *Actum si fuerit per viam inquisitionis, & absolutio, vel condemnatio est secuta : an possit idem , vel alius eundem de crimine iterum accusare.*
11 *Crimen quando deductum est in modum exceptionis , & iudicatum in quæstione , in qua excipiebatur: an possit idem crimen intentari per viam inquisitionis.*
12 *Actum si fuerit per viam denunciationis super crimine: an possit iterum agi per viam accusationis, vel inquisitionis.*
13 *Actum quando est ciuiliter an possit agi criminaliter, vel econtra,eodem iudicio durante, vel finito per absolutionem , vel condemnationem.*

C Vm dilectis. Super notorio crimine non est indicenda purgatio: & pendente cã criminis coram delegatis Papæ,purgatio super illis ab ordinario recepta nõ valet . & sunt 4.partes.In prima auditoris datio ad causam. In secũda ibi[idem procura.] ictoris petitio.In tertia ibi[dictus verò.]rei responsio.In quarta ibi[is igitur.] causæ diffinitio.Et est casus,q̃ iste D.clericus petebat assignari sibi possessionẽ ecclesiarum collatarum per abbatem sancti Galli: quas dicebat per H.presbyterum detineri occupatas : cum ipsis fuerit priuatus per ep̃m:quia purgationem indictam non prestitit, & subsequenter priuatus fuit ẽt à iudicibus delegatis à Papa:quorum processum exhibuit procur. D. contra quem p̃cessum,& priuationes tam ep̃i,q̃ iudicum delegatorum, contra quæ presbyter iste opposuit,exceptis , de quibus in text. quibus discussis Papa pronunciari mandat per auditorẽ, vt in

in tex. patet. ¶No. primò, ꝙ iste episcopus huic presbytero infamato purgationem indixit. quod an posit, non præcedẽte inquisitione: dic vt s̃. eo. c. inter. in prima gl. ¶Secundò no. ꝙ iste presbyter possidebat plures ecclesias: & forsan vna pẽdebat ab altera: alias eidem conferri nõ debuissent. de præb.
2 c. cum non ignores. de æta. & qua. c. eam te. ¶Tertiò no. † ꝙ priuatus per sníam ecclesia sua dr̃ ipsam postea per violentiam obtinere. quod intelligo verum, si snía est iusta. si autem est iniusta: an peccet ille, qui rem detinet cõtra sníam. dic vt j̃. de immu. ec. c. quia plerique. per Inn. ¶Quartò no. in versi. cumque. ꝙ ad petitionẽ uniuersitatis Papa cõmittit inquisitionem. sm̃ Inn. qd̃ tn̄ tex. non probat: quia dicit: [& quorundam aliorum] &c. istorum enim intererat, saltem rõne correctionis euangelicæ. 2. q. 1. c. si peccauerit. & sic impetrauerũt in modũ denunciationis. de accu. c. cum oporteat. vel dic, ꝙ impetrauerũt directè agendo, vel accusando: ideò fuit lis cõtestanda, vt in tex. Non ob. quod dr̃ in literis [ꝙ se purgaret.] quia intelligitur, si fuit infamatus apud bonos, & malos: & ĩpetrantes in probatione deficiant, vt patet ex not. s̃. de accu. c. cum P. ¶ Quintò no. ꝙ isti iudices delegati adhęserunt ꝓcessui episcopi: vt sic probationes factæ in vna causa faciant fidẽ contra eundẽ in alia causa. ex quo patet, ꝙ de eodẽ incestu purgationẽ indixerat eps: & deinde iudices delegati. Nõ obstat, ꝙ non sit sæpius inquirendum de eodẽ crimine, vt s̃. de collu. c. fi. quia loquitur, cũ quis extitit absolutus: secus si
3 condemnatus pluries: quod esse potest, secũdũ Io. An. † sicut valet secunda snía confirmans primã: licèt non sit contraria primæ, vt no. in l. j. C. qñ prouo. non est ne. ¶Sextò not. ꝙ in snía priuationis dẽt dari licentia conferendi ordinario collatori. à contrario ergo sensu † si aliquis est priuatus per sníam
3 non possunt illi, ad quos spectat electio, illũ eligere: ꝙ licèt ecclesia vacet de iure, & non de facto, vt cap. cum nostris. s̃. de conce. præb. de quo ꝓ Inn. s̃. de acc. c. qualiter. il. 2. facit. c.
4 licèt eps. de præb. lib. 6. ¶Septimò no. † ꝙ exceptiones nullitatis audiuntur cõtra sníam: & impediunt effectum collationis factæ ab ordinario, quæ fundatur super sentẽtijs sic latis. quod dic, vt l. quarta. §. condemnatũ. ff. de re iudi. per Bart. &
5 s̃. de re iudi. c. de cetero. ¶Octauò no. † ꝙ crimẽ incestus, & adulterii est sufficiens ad priuationem beneficiorum: & concurrunt hic incestus, & adulteriũ: quia cum nupta, & consanguinea perpetratum fuit: & ideo grauius puniendũ, vt l. si adulterium cum incestu. ff. de adul. & l. vim passam. §. prescrip. eo. tit. ¶Nonò no. in ver. his, & aliis. ꝙ de commissione delegationis debet constare, si delegationem factam esse in alia instantia, allegetur, vt plenè no. s̃. de of. dele. c. cum in iure. si tn̄ de ipsa non constiterit: credendum est cõtra se illi, qui asserit causam delegatam fuisse. circa hoc dicit Io. An. ꝙ ideò facit fidem hic: quia relatio fuit missa ad curiam. ad hoc. s̃. de exce. præla. c. inter dilectos. & etiam quia (vt dixi) procur. exhibuit, contra quem postea facit fidem, iuxta no. in c. cũ ven. s̃. de excep. per Inn. ¶Decimò no. ꝙ processus hic iudicum irritatur, ratione ordinis prætermissi: talis enim puersio causæ ad seipsam semper vitiat, ut in l. prolatam. de sen. sed non ita vnius causæ ad aliam, vt l. 1. & ibi no. C. de app. & collige,
6 † ꝙ in inquisitione seruãdus est ordo iur. quod dic, ut l. 2. §. si publico. ff. de adul. per Bar. plenè. ¶Vndecimò no. ꝙ qñque iudex in snía exprimit causas inuicem repugnãtes: nam delictum fore notorium, & purgationem indicere, sunt opposita: purgatio enim indicitur, cum est dubium de ueritate delicti:
7 quæ ueritas per notoriũ euidẽter liquet. † caueat ergo iudex exprimere causas in sententia cõtrarias, iuxta not. in c. sicut. de re iudi. & aduerte, quod factum dicatur notoriũ. s. cũ vniuersæ viciniæ populus est testis. & sic loquimur de notorio facti: quod sufficit hoc modo probari, etiam si testes nihil de visu deponant. ponit Io. An. exemplum ꝙ Bononię est studiũ gñale: ꝙ Henricus coronatus est in Imperatorẽ Romanorũ: & his similia, vt remisi. s̃. c. proxi. nullũ tn̄ est ita notorium, ꝙ nõ recipiat aliquã dubitationẽ, sm̃ Host. qui remittit ad c. bonę. s̃. de elec. dicit tamen hic gl. ꝙ in notorio requirit citatio partis. qd̃ est verũ in citatione ad cãm: citatio verò ad sententiam non requiritur. de transla. c. quãto. vbi per Inn. & de diuor. c. porro. & de iureiu. c. ad nostram. il 3. requiritur etiã in notorio snía, vt dicit gl. Sed Inno. j̃. de ver. sig. c. ex parte. dicit, ꝙ in notorio nõ requiritur pronunciari eo modo, quo ꝓnunciatur super non notorio: sed per viam præcepti potest
8 ferri sententia talis. quod no. ¶Duodecimò no. † ꝙ purgatio præstita coram iudice non suo non producit effectũ: imò pōt
a iterũ indici purgatio [a] per iudicem competentem: sicut cum sententia est nulla, iterum pronunciatur, vt in l. cũ quærebatur. ff. de re iu. & l. 4. C. de acc. ¶Decimotertiò no. ꝙ pendente lite coram iudicibus delegatis Papæ dicta causa adeo est exempta à potestate ordinarij, ꝙ processus postea per eum factus ipso iure nõ tenet. facit. s̃. de app. c. si duobus. & quod no. Inn. in c. cum M. Ferrarien. ad fi. s̃. de constit. ¶Decimoquartò no. ꝙ illi iudices delegati à Papa priuauerũt istũ ꝑsbyterum: & potestatẽ conferendi ordinario cõcesserunt. ex quo colligo, ꝙ si agitur ad priuationem beneficii coram delegato Papæ: snía priuationis sequuta, non dicitur beneficium illud vacare in curia. ¶Oppo. dicitur hic, quòd episcopus istum suspendit à beneficiis: quia in purgatione defecerit. Sed contra. s̃. eod. c. inter. vbi ab officio tantùm suspendi debet. so. vt in gl. 2. quæ fatetur, ꝙ ordinarius malè fecit: procesit enim, non inquirendo: sed audita infamia, statim indixit purgationem presbytero: quam quia non præstitit, per sententiam ipsum priuauit, & malè: quia tn̄ ipsum ab officio suspendere debuit, & etiam si maiora crimina essent, vt s̃. eo. c. inter. Si autem præcessisset inquisitio: tunc deficiens in purgatione, potuisset ecclesijs priuari: sicut cum crimen in inquisitione deductum fuisset probatũ, vt s̃. de accu. c. accedẽs. in fi. fuit etiã alia causa nullitatis istius priuationis: quia censetur facta à iudice non suo, ut patet in fi. c. ubi collige, ꝙ ex processu inefficaci inducitur præuentio iurisdictionis. contra l. si pater. ne de sta. de. & qd̃ no. in c. cum plu. de of. dele. li. 6. sed fortè licèt snía istorum iudicum nulla fuerit: non tn̄ processus, cuius efficacia per se stat: ẽt si alia rõne snía non tenuerit, ut nota. Bar. in l. cum quærebatur. ff. de re iud. ad hoc c. si confirmatis. de ele. li. 6. ¶Secundò opponitur. dr̃ hic, ꝙ isti iudices de his criminibus, de quibus eps inquisiuit, iterũ inquisiuerunt, siue purgationem indixerunt. ¶Sed contra hoc opponitur: & vr̃, ꝙ non sit de eodem crimine sępius inquirendũ. s̃. de collu. c. fi. so. illud uerũ, cum quis est absolutus: secus si condemnatus: quia tunc ad confirmationẽ primæ sníæ iterum condemnari pōt, vt dixi s̃. in versi. no. & hinc sumpta occasione. Inno. & post eum plenius Io. An. dicunt, ꝙ de crĩe intentato ꝓ modum purgationis, inquisitionis, accusationis, exceptionis, denũciationis post latam super eo sníam, eodem, uel alio mõ agi posit. & si primò ciuiliter, an postea criminaliter, vel econuerso. de quo j̃. dicam. ¶Tertiò oppo. hic Papa dat fidẽ relationi iudicum. sed contra; quia qñq; eulogia ex mala fide scribuntur, vt l. diuus. ff. de custo. re. nec semper creditur literis, etiam Cardinalium, uel Papæ, vt s̃. de fi. instr. c. quod supso. istas literas exhibuit procu. istius. O. iõ contra eũ faciunt fidẽ, ẽt alias non facturæ, vt no. Inno. j̃. de recep. c. cum uen. uel dic secundùm Host. ꝙ relationi vnius iudicis non creditur. de proba. c. quoniã. pluribus verò, sic. & hoc dicit Io. videtur à natura approbari de consuetudine. Ho. tenet, quod dixi: quia creditur, ex eo, ꝙ fuit exhibita per partem in eo, qd̃ est contra illam, & ei statur: nisi probetur contra, vt hic. vbi verò non est pars, nec habet sigillum notum, & authenticũ: non est ei credendum. de dolo, & contu. ca. cum olim. de clepere. c. j. Si uerò habet sigillum notum, & authẽticum: prima facie statur illi, sicut & publico instro: nisi contrarium probetur. facit j̃. de ele. c. cum inter. R. & c. scriptis. de fid. instr. c. 2. de testi. c. cum à nobis. & s̃. de arb. c. 2. vbi plenius. ¶Quar-

tò oppon. iste presbyter, omissis delegatis adiuit ordinariũ: sed vr̃, ꝙ eo ipso perdiderit cãm, & debuerit pro conuicto haberi, vt C. de asser. tol. l. j. §. fina. ex hoc ergo tm̄ vr̃ snía istorũ iudicum tenuisse: quàm Papa hic irritat: ergo malè. imò vr̃, ꝙ nõ debuerit audire ipsum, postq̃ spreuit delegatos ab eo: sicut nec debuissent ipsi iudices delegati tanquam contẽpti, & spreti, vt ff. de arb. l. sed & si. §. ult. & l. se. glo. fi. vr̃ fateri ista contraria. Ho. dicit, ꝙ si impetrans rescriptum lite pendente trahit aduersarium corã ordinario, aditur delegatus: iõ non tenetur in cã procedere: quia vr̃ renũciatum rescripto. quod est verum, qñ re integra, & de consensu vtriusq; partis aditur ordinarius: imò plus, quia si citatio facta est per delegatũ, & deinde lis contestata coram ordinario, renunciatum est rescripto: quod no. Spe. in tit. de le. §. restat. ad fi. Sed contrariũ probat iste tex. fi. n. per accessum ad ordinarium videretur
11 renunciatum rescripto, non tenuisset processus istorum delegatorum, & ex carentia iurisdictionis fuisset irritatus: quem irritat rõne ordinis non seruati dicas ergo plenius: nã qñque omisso delegato, aditur ordinarius: & habet locum quod s̃. dixi. qñq; pendente iudicio coram delegato, impetrans adit alium delegatum in eadem cã, & contra eundẽ: & tunc caret vtroq; rescripto, ut s̃. de rescrip. c. ex tenore. qñq; adit alium in alia cã: & habet locum c. dispendia. de rescrip. lib. 6. qñque pendente lite coram ordinario adit delegatum: & rescriptum est subreptitium, pp taciturnitatem processus. de re iudi. c. inter mo. qñq; pendente iudicio coram ordinario, partes compromittunt cãm: & tunc nihilominus remanet instantia coram ordinario, ut in Auth. si tn̄. C. de te. ap. & cle. quãdiu. de app. similiter si pendente iudicio coram delegato, partes cõpromittunt in delegatum, vel in alium: nihilominus remanet iurisdictio, & instantia delegati, vt no. Io. An. de offic. dele. c. significantibus. de arbi. c. innotuit. quandoq; pendẽte cõpromisso, aditur ordinarius: tunc vr̃ à compromisso recessum, ut l. si quis rem. ff. de ar. qñq; de vno ordinario itur ad alium: & obstat exceptio litis pendentiæ. de fo. comp. c. P. ad id, quod dixi post glo. ꝙ perdit cãm, qui sic trahit de vno ad alium. dic, ꝙ in d. l. fi. est casus spãlis in cã status: sed in aliis, q̃ sic agit, condemnatur tm̄ mõ in expensis, vt s̃. de rescrip. c. ex tenore. & dic de ista materia, vt ẽt no. Inn. in d. ca. cum M. Ferra. s̃. de const. ad fi. & per Bar. in l. 3. ff. de sepul. uio ¶Venio ad ea, quæ hic vtiliter Io. An. prosequitur post Inno. & ꝑmitto, ut dixi s̃. ꝙ uarii sunt modi procedẽdi in criminibus: qñq; per uiam purgationis: qñq; per uiam inquisitionis: qñ-
12 que per viam accusationis: qñq; per uiam exceptionis: qñq; per viam denunciationis. Item qñq; ciuiliter: quandoq: criminaliter. & in singulis istis dubitatur: an si actum est vna via absolutione, vel condemnatione sequuta, an posit agi alia,
9 vel eadem. † reuertor ad primum membrũ, an quãdo actum est per viam purgationis, posit idem crimen intentari eodẽ genere agendi, del diuerso: puta inquisitionis, accusationis, uel similis, dicit Io. An. ꝙ aut in purgatione indicta præcesit inquisitio, vel accusatio: & absolutione secuta non pōt tunc idem crimen amplius refricari, vt in c. de his. s̃. de accu. quãdoq; nulla præcesit inquisitio: sed incępit iudex à purgatione: & tunc siue præstita fuerit: siue non, dicunt quidã, ꝙ alius admittetur ad inquirendum: sicut n. in actionibus popularibus. in alterius præiudicium non licet transigere, vel pacisci: vel iusiurandum deferre, vt l. iurisgentium. §. fi. ff. de pact. & l. nõ distinguemus. §. deniq;. de arbi. ita ur̃, ꝙ talis purgatio nõ præiudicet iudici postea inquirenti. alii dicunt, ꝙ postquam iudex indixit purgationem, & præstita est: talis denunciabitur per sníam ab infamia absolutus, vt s̃. c. accedens. & ca. ex tuarum. & c. inter. Si aũt defecerit in purgatione: punietur, vt s̃. e. c. inter. nec de cetero fiet inquisitio contra eundẽ de eis-
10 dẽ crĩbus, vt no. s̃. de collu. c. fi. & de accu. c. de his. ¶† Venio ad alium modũ: cum. s. actum est per uiã inquisitionis: & absolutio, vel cõdemnatio est sequuta: an posit idem, vel alius eundem de eodem crĩe iterum accusare. vr̃, ꝙ sic: cũ ad aliud agatur per viam inquisitionis. s. ad priuationẽ beneficiorum: & ad aliud per viam accusationis. s. ad pœnam corporalẽ infligendam. vt s̃. de accu. c. inquisitionis. ergo nõ dẽt obstare exceptio rei iudicatæ, vt ff. de excep. rei iud. l. cum quæritur. & ad leg. Iul. de vi. pu. l. qui cetu. §. fi de vi. Item hoc cõtingit in ciuilibus actionibus: vbi vr̃, ꝙ posit agi ad idem alia actione: quod plus est. vt l. qui seruum. ff. de ac. & obli. contrarium tenent quidam, & bene, scdm Io. An. nam postquam reus est absolutus super inquisitione: non debet actor audiri ꝓ modum accusationis. ff. nau. cau. sta. l. licèt. §. fi. nam secundũ eũ cum duæ actiones competunt ad uindictam, vna intentata, non pōt agi alia: ẽt in eo, quod plus est, vt l. prætor. §. j. & l. q senatus. ff. de iniu. & dixi s̃. de accu. c. de his. & hoc no. Bal. in
11 l. si cui. §. eisdem. ff. de accu. ¶† Tertio casu cum. s. deductum est crimen in modum exceptionis: & iudicatum in qõne, in qua excipiebatur: an posit idem crimen intentari per viam inquisitionis, vel accusationis. no. Bar. de hoc. in d. §. iisdem. & vr̃, ꝙ non posit, vt s̃. de elect. c. dilecti. §. fi. Item exceptio, quæ fit contra electos est quædam accusatio. quod patet; qa ipsam sequitur vindicta. s̃. de accu. c. de his. & c. accedens. & s̃. de ele. c. super eo. per Io. An. q tenet hic contrarium. nam ille, qui excipit, non agit: vnde cum posit dici actũ: nulla causa ẽ, quare mõ agi nõ posit, maximè qa de crimine excepto non vindicat: licèt propter crimen exceptum repellat à dignitate secũdùm Inn. de ord. cog. c. cum dilectus. §. fi. indicta enim purgatio non sequitur exceptionem de sui natura, cum ad hoc actum non sit. sed ex accidenti, hoc est ratione infamiæ facti resultãtis ex probatione exceptionis: quæ infamia repellit à dignitatibus obtinendis. vt l. j. C. de digni. lib. 12. & idem tenet Ho. si exceptio opposita, & probata repelleret ab obtento, ut in casu c. accedens. s̃. de accu. Idem enim est sentiendum, secundùm eum. Bar. in hoc distinguit, ut no. in d. §. iisdem. vtrùm autem repulsio facti in uno iudicio pariat exceptionem rei iudicatæ in alio: puta opposuit aliquis dilatorias exceptiones ad elidendum rescriptum: & lata est snía contra eum tacitè, vel expressè. an posit contra eundem in alia causa opponere easdem exceptiones, super quibus succubuit. videtur, ꝙ non: quia semel calumniatus est, &c. ut l. si cui. ff. de accu. ar. contra de testi. c. veniens. vbi vna; & eadem exceptio in eodem iudicio ad eundem effectum sæpius proponitur. ad hoc vide, quod no. subtiliter Inn. s̃. de ord. cog. c.
12 cum dilectus. & c. fi. ¶† Quarto casu si actum est per viã denunciationis super crimine: an posit iterum agi per viam accusationis, vel inquisitionis. dicit Inn. ꝙ sic; quia non est actũ ad vindictam, sed ad denunciationem. 2. q. j. ca. si peccauerit. si tamen per denunciationem satisfiat de crĩe, non poterit in de criminaliter accusari: scdm quosdam. Alii tamen contra. econuetso aũt denunciatio post accusationẽ, & denunciationẽ admittitur. ar. s̃. de iureiu. c. quemadmodũ. §. fi. scdm Inn.
13 ¶† Quinto, & vltimo casu cũ actũ est ciuiliter, an posit agi crĩaliter: vel econtra, eodem durante iudicio, vel finito ꝓ absolutionem, vel condemnationẽ. remitto ad no. per Cy. in l. j. C. qñ ciui. ac. crimi. præiu. & l. interdum. de pu. iud. ¶Vltimò quæro. quare non tenuit processus istorum delegatorũ. multę solutiones possent colligi ex notatis hic in nouella, quæ sapiunt diuinationẽ: sed illa vr̃ vera, ꝙ hic petitioni quorũdam fuit commissa inquisitio, vt dicit tex. in princ. ergo debuit lis contestari. quod isti iudices non fecerunt: & etiam ordo iudiciarius debuit obseruari. & super isto ordine iudiciario non seruato, sed prætermisso fundatur diffinitio Papæ hic super irritatione processus dictorum iudicum, vt patet in uersi. his, & aliis plenius &c.

ADDITIO.

a ¶Indici purgatio. an aũt quis posit cogi ad purgationem. Vide latè Io. de Turre Cremata. in c. sancimus. 7. q. j.

S V M M Æ.

1 *Purgatio habet certam formam à iure, cuius omissio uitiat.*
2 *Præsumendum non est iudicem aliquid egisse iniustè apertè: nec quòd grauet aliquem contra iura.*
3 *Pnãam agens non debet confidere, ꝙ ex pnãa sit immunis.*
4 *Non purgans se siue ex voluntate, siue ex impotentia hoc cõtingat, habetur pro conuicto.*
5 *Capitula sunt generaliter indicenda, si contra aliquem specialiter inquiratur, qui est de delictis generaliter infamatus.*

ACcepimus. Non sufficit prælato de criminibus infamato iurare, cum se purgat, ꝙ sit immunis ab illis: imò iurare debet, ꝙ post promotionẽ suam illa crimina non commisit. & sunt tres partes. In prima iudicũ consultatio super forma purgationis, quam purgandus offerebat. In secunda ipsius purgandi supplicatio. In tertia ipsius formę reprobatio. In quarta ipsius remissio cum expressione debitæ formæ purgationis. secunda ibi [ipse verò.] tertia ibi [porrò.] quarta ibi [ideoq;.] ¶ No. primò, ꝙ iste archiepiscopus effuso sermone, & largitate se obtulit purgaturum. s. ꝙ immunis erat ab illis criminibus: includebat enim ista oblatio omne tempus; quia indefinita æquipollet vniuersali, vt l. si necessarias. §. si annua. ff. de pig. act. & c. vt circa. de elec. li. 6. ideo petiit ad certa tempora coarctari. quod Papa admittit: sed non ita in casu c. cum dilecti. s̃. de accu. sed ibi ius non resistebat
1 confessioni: hic verò secus. †habet enim purgatio certã formam à iure, cuius omissio vitiat, vt hic. & l. constitutionibus. ad mu. & l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verbo. ob. & c. Pisanis. s̃. de rest. spo. ¶ Secundò no. cum quis se offert simpliciter aliquid probaturum: ista simplex oblatio refertur ad incumbentia, non ad illa, ad quæ de iure non cogitur, nec tenetur. solent tamen illi, qui aliquid probare intendunt, adiicere [nõ astringens se ad probandum, nisi incumbentia] &c. nec uidetur in dubio se astringere, vt hic: & no. s̃. de prob. c. licèt causam. & supra de offi. deleg. c. cum contingat. ubi vide. ¶ Tertiò not. de quibus criminibus debet clericus se purgare: qa non de commissis à natiuitate, vt dicit tex. [fili diẽ.] ꝙ de crimine commisso ante promotionem compelletur sõ purgare, si sit enorme: aliàs secus. 68. dist. c. j. & de testi. cog. c. præterea. & dicit Host. hoc tamen bene no. pro prælatis in officio constitutis. nam aut promotores non inquisiuerunt: & fuerunt in culpa: nec possunt venire contra factum suum. de cleconiu. c. diuersis fallaciis. aut inquisiuerunt, & nihil inuenerunt: & præsumitur fuisse occultum, quod soli Deo relinquitur: & promotionem non impedit. de temp. ord. c. fi. & de simo. c. sicut nobis. in fi. & c. tua. secundùm Ioan. An. allegat in contrarium. s̃. de præb. c. cum non ignores. ¶ Quartò not. in
2 uer. porro. †ꝙ non est præsumendum iudicem aliquid egisse iniustè apertè: nec ꝙ grauet aliquem contra iura. quod dic, vt s̃. de renun. c. in præsentia. & de proba. ca. quoniam contra
3 falsam. ¶ †Quintò no. ꝙ ille, qui egit pœnitentiam, non debet confidere, ꝙ ex pœnitentia sit immunis: nam veram pœnitentiam, qua reparatur lapsus, & incipit esse nouus homo. 50. di. c. ferrum. pauci agunt. vnde Ambro. dicit plures inuenisse innocentiam seruantes: quam congruam pœnitentiam agentes. de pœ. di. 100. c. sunt qui arbitrãtur. nescit hõ igitur an sua pœnitentia sit accepta à Deo, necne, vt hic [cum beatus Iob.] &c. & Eccles. i. prin. [nescit homo, an amore, vel odio dignus sit.] & Apostolus [nihil mihi conscius sum: nec in hoc tamen iustificatus sum.] de pœn. dist. j. c. adhuc. potest tamen aliquis scire se habere charitatem. de hoc 2. q. 7. c. Paulus. ¶ Sextò no. in uersi. iniungentes. ꝙ ad esse purgationis requiritur potentia, & voluntas. ille ergo, qui se non purgat: siue ex
4 †voluntate, siue ex impotentia hoc contingat, habetur pro conuicto. de coha. cle. & mu. c. tua. & c. cum inter. & cap. cum P. ¶ Septimò no. ꝙ hic delictum carnis numeratur inter delicta grauiora. de quo s̃. de iudic. c. & si clerici. ¶ Octauò no. formã purgationis. indicitur enim gñaliter: (puta intro, ꝙ non cõmisi fornicationẽ:) nec requiritur alia specificatio. i. cum qua muliere, loco, vel tpe. sicut ergo gñaliter quis iurat (vt dixi) ita præsumendũ est generaliter fuisse inductum. ¶ Contra qd oppo. Io. An. ꝙ talis purgatio non sit indicẽda: sicut nec accusatio super crie, nisi circũstantiis declaratis, vt in l. libellorũ. ff. de accu. & s̃. de procu. c. tuæ. & qd no. de ele. §. penul. lib. 6. nõ enim dẽt in criminalibus quis vagari: imò dẽt certũ exprimere. vt l. prætor edixit. j. rũ. ff. de iniuriis. & l. idem exigit. ff. de dolo. Item etiam in inquisitione sunt capitula exprimenda, & specificanda. de accu. c. qualiter. §. dẽt. Item ẽt in exceptione criminum, quæ debent specificè in exceptionem deduci. j̃. de testi. c. præsentium. li. 6. & j̃. de exce. c. pia. §. si quis igitur. li. 6. Si ergo in accusatione, inquisitione, & exceptione requiritur talis specificatio, & declaratio: nec sufficit crimen generaliter intentari, & deduci. Idem etiam videtur in purgatione dicendum. hic autem innuitur contrarium: quare malè. so. sentit hic Io. An. post Inn. ꝙ aliud in inquisitione, & purgatione ex una parte: aliud in accusatione ex alia. Inquisitio bene fit in genere. s̃. de simo. ca. licèt Heli. de accu. c. licèt. & c. ueniens. c. qualiter. & c. cum dilecta. & de off. ord. c. j. & c. irrefragabilis. de off. prę si. c. 3. & l. congruit. & C. de acc. l. ea quidem. in istis enim iuribus non habetur, ꝙ aliquod crimen fuerit specificatum in inquisitione. Item in genere indicitur purgatio, vt hic. & s̃. c. accedens. & c. constitutus. & c. ex tuarum. & c. nos inter. licèt enim in aliquibus ex istis iuribus exprimantur crimina in genere. s. furto, periurio, falso testimonio, libidine, & similibus: non tamen descẽditur ad specialem expressionem. nec mirum si aliud in accusatione, quæ odiosa est, & quandoque grauissimam pœnam
5 habet: non sic in inquisitione, secundùm Inn. † Conclude ergo, ꝙ si contra aliquem specialiter inquiritur, qui est de delictis generaliter infamandus: nisi quatenus est specialiter infamatus, tradi debent capitula generaliter: & in genere est purgatio indicenda. Si autem specialiter, tradi debent, & specialis purgatio est indicenda. & sic habet locum reg. ꝙ tantum valet generalis infamia quò ad omnia: quantum specialis quò ad quædam. ff. de administ. tuto. l. si duo. concludit ergo, quòd si in traditione capitulorum non est aliquis specialiter infamatus, non cogatur aliquis ad alicuius maximè occultam infamiam denudandam, ut patet in eo, quod legi. & no. supra de testi. cog. cap. dilectorum. Si enim omnes circunstantias oporteret denudare: contingeret quandoque multa occulta publicari contra mentem omnium iurium. de specificandis autem in accusatione circa locum: circa tempus: circa personam: dic, ut in l. libellorum. per Barto. & de specificandis in inquisitione dic per eum in l. 3. §. si publico. ff. de adulter. vbi intelligit istud dictum Innocen. quando inquisitio sit specialis quò ad personã. generalis tamen quò ad delicta: & fiat ad aliquem remouendum, nõ puniendum criminaliter. & hoc casu idem de iure ciuili, ut l. nec enim. cum sua gloss. ff. de suspe. tuto. Si autem inquisitio fit ad aliquem puniendum: tunc cum ista inquisitio succedat in loco accusationis, & iudex vices accusationis sustineat: meritò erit eiusdem naturæ, cuius est accusatio. ff. si quis test. lib. esse iussue. l. j. §. hæc actio. & de hoc no. Ia. Bu. Insti. de act. in princ. ¶ Circa exceptionem verò criminũ an debeat inseri locus, & tempus secundùm tenorem l. liberorum. & an debeat edi in scriptis, & continere certam conclusionem: vide per Bar. in l. j. ff. de excep.

De

De purgatione vulgari [a].

ISo de purgatione canonica, & permissa: videndum est de vulgari, & prohibita. & dicitur vulgaris; quia illam vulgus inuenit: sicut canonica, quam canon induxerit. habetur de materia. 2. q. 5. c. consuluit. usque ad finem quæst. supra ne cleri. uel mona. cap. sententiam. versi. nec quisquam. & supra titu. proxi. cap. ex tuarum. &c.

A D D I T I O.

a ¶ De purgatione vulgari. an uulgaris purgatio, tanquam illicita, sit reprobanda. vide latè Io. de Turre Crem in c. consuluisti. 2. q. 5.

S V M M Æ.

Duella, & alię uulgares purgationes prohibitæ sunt.

CVra, †Duella, & aliæ uulgares purgationes prohibitæ sunt. hoc primò. quia per ea sæpius damnantur absoluendi. hoc secundò. & quia per ea Deus tentari vĩ. hoc tertiò. & est summa totius tit. & istius Decr. est cõis diuisio. sed̃a ibi [tuæ.] quæ põt intellig duobus modis. primo, ꝙ in possessionibus ecclesiæ non fiant duella: puta in prædiis, vel plateis: quæ, & quas consueuit habere ecclesia magis apertas, & amplas, quàm alii priuati. potest etiam intelligi, ꝙ si litigatur de prędio, uel possessione inter ecclesiam, & priuatum: non debet per duellum talis quæstio terminari.

S V M M Æ.

1 *Vnus potest accusare plures de eodem crimine.*
2 *Delictum quando dicatur vnum, uel plura.*
3 *Peccatum impedit hominem, & ipsius processum: & inducit infirmitatem, & mortem.*
4 *Tenebar Titio in centũ, quę ipsi solui: instrumentũ quietationis, & solutionis inde confectũ perdidi: iterũ conuentus (quia solutionẽ nõ probaui) condẽnatus fui: ante executionẽ sententiæ instrumentũ solutionis reperi: an possim de solutione opponere contra executionem sententiæ: vel si solui: an detur repetitio.*
5 *Sententia reuocatur, quando erratur in iudicijs.*

SIgnificantibus, Summatum est supra. In prima con-
1 quæstio. in secunda prouisio. ¶ No. primò, † ꝙ vnus pt accusare plures de eodem crimine. concor. C. si reus, uel ac. l. j. & de adul. l. vim passam. §. incesti. ex diuersis verò factis potest accusare duos: sed non tres. C. qui accusa. non poss. l. cum rationibus. Alii dicunt, ꝙ nec etiam duos: cum una accusatio impediatur per aliam: nisi suam, vel suorum iniuriam prosequatur. Sed prima videtur verior, vt no. Bar. in l. hos accu. §. lex Iulia. ff. de accu. de hoc per Host. in summa. de ord. cogn. & in Specu. de accu. in prin. & in titu. de incid. quæstio. versi.
2 porrò. & ver. sequen. ¶ Sed incidenter hic quæritur. † quando dicatur vnum delictum, vel plura. dic, ꝙ vnũ dicitur quò ad facultatem accusandi: plura etiam, si sint diuersa facta: puta plures percusserunt vnum diuersis percussionibus: vnus gladio, alius baculo: totum enim reputo vnũ factum, ad hoc vt in libello possint accusari. tex. videtur in l. si quis homicidii. C. de accu. Item intelligo vnum factum mandantis, & facientis, vt l. nihil. §. fin. ff. de adulte. & l. j. C. si reus, vel ac. mor. fu. per Cyn. Item in casu, quo quis accusat duos diuersis factis. intelligo diuersis libellis, non eodem: si tamen non fuerit opposita exceptio talis, valebit iudicium, vt no. Bart. in d.
3 §. lex Iulia. ¶ †Secundò no. ꝙ peccatum impedit hominem, & ipsius processum: similiter inducit infirmitatem, & mort ẽ de pęni. & remissio. c. cum infirmitas. & de app. c. qua fronte. vbi de hoc. vnde tritum prouerbium [peccatum vetus adducit nouam pœnitentiam.] ¶ Tertiò no. hic Ioan. And. de ista ciuitate Spoleti: quæ, & aliæ ciuitates Patrimonii paulatim vsurpauerunt sibi omnia ferè iura Romanæ Ecclesiæ, & omnem iurisdictionem: sicut paulatim lupus comedit agnum. 13. q. j. §. j. tamen propter malam fidem non videtur præscripsisse, vt patet in eo, quod legitur, & notatur de præscri. c. fi. ¶ Quartò no. notabile dictum, quando res, ad cuius restitutionem aliquis condemnatur tanquam fur, penes alium reperitur post sententiam: & per hoc constat de innocentia condemnati: an sit sententia retractanda. arg est hic, ꝙ sic. argu. contra. de quæst. l. j. §. fin. ¶ Sed hic est alia causa irritandi; qa non seruato iur. ordine, condemnatus fuit: vel prætextu probationis reprobatæ: vel quia duellum fuit inductum à iudice necessario. Ideò veritate comperta, retractatur sententia, sicut si lata esset prętextu necessarii iuramenti. ff. de iureiur. l. admonendi. ¶ Oppon. sententia, à qua non est appellatum, retractari non debet: licèt res aliter se habeat: cum ius faciat inter litigantes. s̃. de re iu. c. cum inter nos. Item deceptus error non retractat snïam, vt in iuribus allegatis in gl. So. vt in ea. ex qua solutione dicit Host. se aliud non hãe, nisi ꝙ nõ retractatur in primis instantiis, sed retractatur in secundis: vnde dicit ipse. qñq; snïa est annullanda: qñq; nulla. primo casu non retractatur ex superuenienti euentu, vel probatione, nisi fuerit appellatum: vel nisi pp periculum aĩæ, vel in cã matrimoniali. vbi verò snïa est nulla, retractabitur super veritate comperta, vt s̃. de exce. c. cum ven. vel si feratur obtuitu reprobatæ probationis. subdit, ꝙ vbi reperitur error, probabilis: & ẽt si snïa transiuerit in rem iudicatam: poterit subueniri læso ex clausula generali [si qua mihi iusta cã.] &c. ut ff. ex qui. cau. ma. l. j. §. fi. & l. sed si per prætorem. §. fi. & l. nec non. §. quod eis. & remittit ad summam. de sen. & re iudi. sub rub. de sen. sub. §. quot sint eius species. §. diffinitiua. & sub. §. sed nunquid. ¶ Pro intellectu theoricæ prędictę Inn. quæro.
4 †tenebar Titio in centum, quę sibi solui: instrm̃ quietationis, & solutionis inde confectum perdidi: iterum conuentus (qa solutionem non probaui) condemnatus fui: ante executionẽ snïæ instrm̃ solutionis reperi. an possim de absolutione opponere contra executionem snïæ: vel si solui, an detur repetitio. quidam, ꝙ sic; quia bona fides non patitur, vt bis idẽ exigatur, vt in reg. bona fides. Iac. de Ra. contra per l. sub specie. C. de re iud. & l. argentarius. §. cum aũt. ff. de eden. vbi si fui condemnatus creditori? qa non potui pbare solutionẽ, agã contra argentarium, qui non exhibuit instrm̃ solutionis, ad interesse: sed vbi ex snïa soluere non tenerer, nullum esset interesse: cuius contrariũ dicit ibi, ꝙ hoc l. admonendi. de iure iur. vbi est spãle in iuro necessario. quod retractatur ratione instr. de nouo reperti. & in hoc residet: nisi qñ per dolum creditoris non produxi instrm̃: tunc n. subueniretur debitori ad uersus omissam probationẽ solutionis per restõnem in integrum, vt l. si prætor. §. Marcellus. & hæc opi. maximè vĩ vera, qñ solutio facta fuisset creditori iterum repetenti: tunc n. ratione doli põt conueniri de dolo, & crimine stellion. ut conditione sine causa. Si autem creditor nullum dolum cõmisit (puta instrm̃ solutionis non cælauit: nec solutum fuit sibi debitum: sed prædecessori suo) tunc non poterit impediri executio sententiæ: nec prodest reperire instrm̃ solutionis, vt d. l. sub specie. vtrùm autẽ hoc casu, quando sine dolo obtinuit creditor, detur remedium restitutionis in integrum condemnato: videtur, ꝙ sic; quia vbi iudex fert sentẽtiam ex falsa causa, non valet sententia cum effectu. no. ff. de acq. hær. l. si is ad quem. & idem vĩ notari. ff. ad Treb. l. seruo inuito. §. cum prætor. Sed contra hoc valde facit. ff. de pœ. l. diui fratres. ibi [cũ non haberet probationum instrumenta.] &c. & ff. de quæst. l. j. circa fi. in quibus dĩ, ꝙ non: nisi princeps restituat condẽ-

natũ cõtra ueritatẽ:& ſic ex falſa cã cõdẽnatur.Iſta ſunt uerba Cy.in l.j.ff.de cond.ind.q̃ in ſnía diffinitiua hoc vltimo caſu hñt dubitationem,p iura ſuperius allegata:ſed in ſecundo decreto,quod creditor obtinuit contra debitorẽ cõtumacẽ, q̃ poterat ſe per exceptionẽ tueri: an poſt ſcd'm decretũ interpoſitũ admittatur debitor ad dictã exceptionẽ ꝓbandã. dic vt no.in c.2.s̃.de dila.vbi notabiliter hoc tangit:& de ꝓdicta an oĩbus exceptionibus ſit ꝓcluſa via poſt ſníãm.uĩ, q̃ ſic,p iam dicta,vt l.ſi ſub ſpẽ. qd̃ eſt verum, niſi qñ exceptio ſuperuenit poſt ſníãm,vt l.ſi fullo.de condi.ſine cã.rõ; q̃a in veteri iudicio non potuit excludi,nec includi:quia vis,& cauſa ſuperuenit poſt hoc.ff.de tranſ.l.poſt rem.§.j.Itẽ fallit, qñ exceptio eſt reſeruata à iure poſt ſníãm, vt in caſibus à iure expreſsis,in quibus concurrit rõ fauoris,vel odii, ut no.in l. tametſi. ff. ad Mace.Itẽ fallit in caſibus, in q̃bus conceditur reſtõ,iudicis miniſterio:qd̃ eſt,qñ eſt porrectũ in probatione,vt d.l.ſeruo inuito.§.ꝓtor. Interdum exceptio non opponitur ſníã:ſed pníã denuò intentatæ:tunc iſta exceptio ꝓt opponi:q̃a non fuit ꝑ ſníãm ipſo iure ſublata:& denuò agẽs nõ nititur ſníã:vñ ſibi imputet,vt no.in l.duobus.ff.de excep.rei iud.hoc no.doctor meus in l.j.C.de iur.& fa.igno. ¶Vltimò
5 ponit hic Io.An.diſtinctionem Ia.de Are. †cũ in iudiciis erratur:an rõne talis erroris reuocetur ſnía.dic, q̃ aut erratur in ordinatione iudicii.& tunc aut in ſubſtantialibus:& nõ tenet ſnía,vel proceſſus,vt in l.prolatam.& c.j.de lit.conte. aut in ordine nõ ſubſtantifico: & non uitiatur iudiciũ ipſo iure: niſi opponatur exceptio,vel appelletur,vt in c.exhibita.de iudi.& ibi dixi.& idẽ.ſ.q̃ nõ vitietur, qñ ꝓpoſterat̃ ordo unius cãæ ad alterã,vt no.in l.j.C.de appe.qñq; erratur in deciſiuis cãæ.& tunc aut ꝑ partẽ:& nõ uitiatur ſnía,uel ꝓceſſus:habet tñ locũ reuocatio erroris,iuxta no.in c.fi.s̃.de confeſ. qñque erratur à iudice:& tunc aut in proſecutiuis cãæ:& non uĩ valere actus, q̃ geritur ꝑ errorẽ.ut in c.cum olim.s̃.de re iud.& in c.cum ex literis.s̃.de reſt.in inte. facit l.ſi ut proponis. C. qũo,& qñ iu.qñque erratur in ſnía:& tunc aut in calculo. & dic ut no.in l.j.C.de erro.cal.per Cy.& alios. aut nõ in calculo,ſed in cã:& tunc aut iudex exprimit errorẽ iuris in ſnía.& ſubdiſtingue inter errorem iuris ſcripti,& extrauagantis: ut primum uitiet ipſo iure,alterũ non,ut l.j.C.qñ prouoca. non eſt neceſſ.coniuncta l.cũ prolatis.ff.de re iud. qñq; exprimit̃ falſa cã facti:& tunc hẽt locum,qd̃ legitur, & not.in l.ſi is ad quẽ.ff.de acq.hær.& l.qui teſtõ.de excu.tut. & c.cũ Bertold. s̃.de re iud.qñq; nulla falſa cã exprimitur in ſententia:ſed aliter iudex errauit;quia iudicauit aliter,q̃ vellet. & tunc ſi de hoc conſtat,ſnía eſt nulla,vt.ff.de ſupp.leg.l.Labeo.vbi verò non conſtat,ſtatur ſníã,vt ff.de re iud.l.iudex. Si uerò aliter eſt erratũ,nõ ex defectu iudicis, ſed partis non opponentis exceptiones legitimas(puta ſolutionis,uel alias)tunc an poſſit poſtea opponere.dic ut dixi s̃.poſt Cyn. iſta eſt diſtinctio mea,quæ complectitur plura membra,q̃ hic Io. And.tangat poſt Ia.de Are.

S V M M Æ.

1 *Querelam ꝑt unus proponere de iniuſtitia alteri miniſtrata, q̃ñ ſi caſus occurreret,idem poſſẽt timere in perſonam ſuam.*
2 *Purgatio uulgaris non eſt indicenda infamato.*
3 *Eccleſia intromittit ſe de iuriſdictione temporali:ubi ille abutitur, ad quem ſpectat.*

DIlecti. Prima pars ponit conuerſorũ querelam.ſcd̃a dat iudicem,ibi [mãdamus.] ¶Not.primò,q̃ oẽs iſti detulerunt q̃relã:
1 & tñ non in ſingulos occurrerat iſte caſus: †põt ergo vnus q̃relam proponere de iniuſtitia alteri miniſtrata: qñ,ſi caſus occurreret,idẽ poſſet timere in perſonam ſuã.ſicut ergo pñt inſtare prouinciales,vt eis conſuetudines laudabiles obſeruẽtur,ut l.obſeruare.ff.de off.procon.& le.ita poſſunt reſiſtere, ne ſuperior damnoſam,& præiudicialem conſuetudinem in
2 troducat,ut hic:tangit.n.oẽs,licẽt non actu:tñ habitu.¶†Secundò no.q̃ infamato non eſt vulgaris purgatio indicenda: qui.n. talem quærit,miraculo ſe ſubmittit, ut.ſ.igne calido: vel aqua frigida nõ lædatur.qd̃ non(niſi miraculosè)contingere põt:ſed nõ eſt ſperandũ in miraculis: q̃ Deus ſuo arbitrio reſeruauit,& ad q̃ non ferro candenti:vel duello:ſed iuſtis orationibus cõmouetur.facit l.nam ad ea. ff. de legi. vbi ea,quæ facilè,& frequenter accidunt:non q̃ raro, conſiderãt iuris labores.ad hoc l.antiqui.ff. ſi pars hæredi. peta. facit l. cum ad præſens.ff.ſi cer.pe.vbi ad ſcientiam, quæ in hominum natura conſiſtit,debemus nos referre,non ad naturam
3 naturantem,ideſt Deũ.¶†Tertiò no.Hoſt. quòd Eccleſia intromittit ſe de iuriſdictione temporali, vbi ille abutitur, ad quem ſpectat.vt s̃.qui filii ſint legi. cap.per uenerabilem.§. rationibus.

De iniurijs, & damno dato.

DICTVM eſt ſupra de varijs exceſsibus: ſed quia ex eis frequenter inferuntur iniuriæ, & damna.ideò ſubmittit hanc rubricam de iniurijs, & dãno dato.oritur enim ex quolibet crimine actio ciuilis;& criminalis.criminalis datur ad pœnam infligendam: ſed ciuilis ad rei perſecutionem,vt l.vlti.de priua.delic. & circa hoc vide, quod no.Bar.in l.prætor. §. ſi dicatur.ff.eo.ti. vbi habes differentiam inter actionem ciuilem, quæ competit ad vindictam,vt eſt actio iniuriarum.& illam,quæ competit ad proſecutionem rei familiaris. habetur ad materiam primæ partis rubricę.2.q.7.c.accuſatio.in fin.15. q.1.c.illud 23.q.3.c. inter querelam. de ſecunda parte habetur.17.q.4.c.diffinit. 23.q.vlti.c.peſsimã.de vtraq; habetur.23.q.2.& 3.per totũ. repetitur in 6. hæc rub. & ſibi conueniunt multa iura, vt hic in nouella.

S V M M Æ.

1 *Percutiens alterum lapide,ſiue pugno,tenetur ad medicinas,& operas,quas ille in lecto iacens perdidit.*
2 *An teneatur iniuriarum ultra damna,& expenſas.nu.3.*
3 *Deformitas ſi oriatur in facie ex lapide, vel pugno, an habeatur ratio deformitatis.*
4 *Agens actione iniuriarum,uel actione legis Aquiliæ an teneatur exprimere quantitatem.*

SI altercati. Iſtud.c. ſumptum eſt in libro Exodi.c.21. ¶No. primò,q̃ quandoq; homo hominẽ lædit:& de iſto hic. quãdoq; homo lædit beſtiam.& de hoc.j̃.c.proxim. quandoq; beſtia lædit beſtiam.& de hoc.j̃.e.c.ſi bos. & iſtud c.intellige,quando quis percutit hominem iniuriosè:ſecus autem ſi ſe defendo:tunc enim in nihilum tenetur,vt l.itaq;.ff.ad leg. Aqu.
1 ¶†Secundò no.q̃ qui lapide, ſiue pugno alterum percutit, tenetur ad medicinas,& operas,quas ille in lecto iacens ꝑdidit:non ſic in illo,qui in lite ſuccubuit:quia dãna reſtituere non tenetur,ſed impenſas litis tm̃,vt no.in l.1.in fi.ff.de alie. iud.& in l.ſancimus.C.de iud.per Doct. vtrùm autem ille, q̃ remiſit iniuriã,poſsit agere ad iſtas expenſas.dic vt in Spec. de accu.§.1.ver.quid ſi vulneratus.qualiter autẽ tale intereſſe probabitur,dic,quòd per iuramentum,vt j̃.eo.c.olim. ſecũdùm Hoſt.& hoc fortè propter culpam, vt no.s̃.eo. quod
2 met.cã.c.fin.¶†Vtrùm aũt ſi ex pugno, vel lapide oriat̃ deformitas in facie,habeat̃ ratio deformitatis.dicit gl. q̃ nõ in libero homine:ſecus in ſeruo,in quo mihi teneris, inquantũ eum deteriorem feciſti,vt l.ſi ſeruus ſeruum.ff.ad l.Aquil.

¶†Sed

3 ¶†Sed hic quæritur.vtrùm vltra dãna, & expẽſas teneat̃ iniuriarum.dic,q̃ ſic.quod dic, vt l.lex Cornelia.ff.de iniurijs. &.j̃.c.proximo.& an iuret̃ in litem in iſta actione. dic q̃ non in actione l.Corneliæ.ſed per iudicem æſtimatio fieri debet, vt.ff.e.l.conſtitutionibus. ſed in actione ciuili, quæ datur ex conuitio,vel iniuria bene iuratur in litem.vt Inſt.eo.§.pœna. & vide circa hoc l.ꝓtor edixit.§.j.eo.ti. vbi quærit Bart. poſt
4 glo.†vtrùm qñ ago actione iniuriarum,vel actione l. aqui.de beam exprimere quantitatem.& tene,q̃ non:quia quantitas declaranda eſt ꝑ iudicem, non ꝑ partẽ:vbi ergo per partem eſſet facienda,æſtimabitur in operis omiſsis:& expenſas me dicorum pars deberet declarare in libello,vt ipſe no.in l. iniuriarum.eo.ti.vbi vide per eum.

S V M M Æ.

1 *Fodiens foueam tenetur,ſi quis in eam inciderit.*
2 *Cadauer aĩalis mortui remanet penes eum, qui reſtituit pretium.*
3 *Pretium iumentorum,quæ mortua ſunt,venit in æſtimationem.*

1 SI quis †No.primò, q̃ fodiens foueam tenetur, ſi quis in eam inciderit. quod intelligo, vt in l.qui foueas.ff.ad leg.Aquil.& iſta auctoritas Exodi moraliter exponitur contra eos,qui aperiunt dubia ſcripturarũ
2 diuinarum:quę poſtea inſoluta relinquunt.¶†No.ſecundò, q̃ qui reſtituit pretium aĩalis ſua culpa mortui, illud cadauer remanet penes eum.ſimiliter qui tenetur reſtituere gregem,vel arbores demortuas. Illæ enim demortuæ ad eũ pertinent,vt l.agri.ff.de vſufru.ad hoc.ff.de cond.fur.l.ſi furtiua.
3 §.bonæ.¶†Tertiò no.q̃ pretium iumentorum, quę mortua ſunt,venit in æſtimationem.ad quod autem tempus eſtimatio referatur:vtrùm autem ad tp̃s mortis.dic,vt in l. 2. ff. ad leg.Aqu.vbi dicitur,q̃ ex primo capite fit computatio retro per annum.ex tertio intra 30.dies.quod declara,vt ibi in gl. & loquitur iſte tex.quãdo homo dat occaſionem damni. qd̃ autem econuerſo,ſi animal nocet homini: puta mulus fregit crus agaſoni in taberna:an dñs muli teneatur.dic ut in l.fi. & in toto ti.ff.ſi qua.pau.fe.di.

S V M M Æ.

1 *Animal alicuius ſi dedit damnum, tenetur dñs, q̃ñ naturali feritate hoc fecit.*
2 *Beſtia ab alia concitata ſi aliam occidat:an teneatur dñs eius.*

1 SI bos. †No.j.q̃ ſi aĩal alicuius dedit damnum: licẽt.n. animal non habeat nocendi aĩum; quia ſenſu caret: tñ ſi alium lædit: tenetur dñs, q̃ñ naturali feritate hoc fecit:puta equus calcitroſus calce percuſsit: uel canis momordit:tenetur.n.dñs aĩalis.quod eſt verum, q̃ñ cõtra naturã innatã pauperiẽ dedit:ſecus aũt ſi ab alio concitata:tunc.n.ille tenetur,vt l.j.§.ſed ſi inſtigatu. ff.ſi qua.pau.fe.
2 di.¶†Quid aũt ſi beſtia ab alia concitata ipſam occidit.dic q̃ dñs beſtiæ,quæ primò aggreſſa eſt alteram,non tenetur:ſi autem de hoc non conſtat:dicunt quidã, q̃ in dubio ſemper ſuperſtes tenetur:quia tanq̃ fortior præſumitur, q̃ primò aggreſſa fuerit.Io. And.dicit,q̃ in dubio neutra tenetur.Ita no. in l.j.§.cum arietes.ff.ſi qua.pau.fe.di.& facit ad q̃nẽ.ſi duo fecerunt pacem:deinde ſe inuicem aggrediuntur: q̃ ſi apparet,quis primò aggreſſus fuerit, ad pœnam ille tenebitur. ſi autem de hoc non conſtat:quilibet abſoluetur,per no.hic.& d.§.cum arietes.

S V M M Æ.

1 *Dñs animalis tenetur de damno dato noxaliter.*

1 SI læſerit, ¶†No.primò,q̃ dominus animalis tenetur de damno dato. quod intelige noxaliter,vt in gl. ¶Quæro ſi reperio peeus tuum dans damnum in meo:an posſim retinere, donec damnum reſtituas.vĩ q̃ ſic.vt in l.ratis.ff.de incen.rui.nau.gl.ſentit hic contrarium.& bene probatur in l.Quintus.ff.ad l.Aqui. & eſt ratio:quia domino prædii eſt conſultum alia actione, quàm ꝑ retentionem.& ita no.Bar. in d.l.ratis. Sed ratio præcedens eſt multum generalis.ſequeretur enim,q̃ habens rem pignori pro certo debito,non poſſet ipſam pro alio debito chirographario retinere.contra l.j.C.etiam ſi ob chirogra. pe. ad hoc facit quod not.in l.ſi non ſortem.§.ſi centum.ff. de condict.indeb. vbi ſi res tua pernenit ad me, ſine uitio poſſum ipſam pro debito retinere.facit quod no. Cyn.in l.ſub prætextu.C.commoda.

S V M M Æ.

1 *Ignem mittens tenetur propter culpam præcedentem: licèt ignis vlterius euagatus fuerit,contra eius uoluntatem.*

1 SI egreſſus, ¶†No.primò de illo, qui mittit ignem:licèt enim ignis vlterius euagatus fuerit contra uoluntatem ſuam: nihilominus tenetur,propter culpam præcedentem: ſi autem de contingentibus nil omiſit, non tenetur, ſecundùm gloſſ. quod exemplifica, vt hic in nouella. ſequitur capit. ſi quis domum.

S V M M Æ.

1 *Reſcriptum,per quod quis non trahitur vltra duas dietas, ualet.*
2 *Libellus qualiter ſit formandus contra ciuitatem, uel uniuerſitatem.*
3 *Petere ꝑt quis in eodem libello damnum,& æſtimationem iniuriæ.*
4 *Bannire eꝑm,eſt contra libertatem eccleſiaſticam.*
5 *Iudex,reuocato proceſſu rõne nullitatis, de meritis cauſæ debet de nouo cognoſcere.*
6 *Eꝑs an teneatur remittere rancorem,& omne odium.*
7 *Confeſſus generaliter omnia peccata ſua presbytero,an videatur iniuriam remiſiſſe.*
8 *Dñs ſi banniat iniuſtè,vel diffidet aliquem,qui multa mobilia, & immobilia in ſuo diſtrictu habebat, quæ per alios occupata ſunt: an teneatur dñs banniens de omnibus ſic occupatis.*

OLim Secularis Ptãs,qui clericum bãniuit, ad æſtimationem iniurię,expẽſarum, & dãnorum per eccleſiaſticum iudicem cõdẽnatur.& duo facit,irritat proceſſum delegati,quem ſecũdò re-
1 uocat:& cãm diffinit,ibi[quare.]¶†No.primò ex tex.coniũcta ſubſcriptione,q̃ valet reſcriptum,per quod quis nõ tra hitur vltra duas dietas:licèt extra prouinciam cauſa commit
2 tatur.de quo no.Io.An.s̃.de iudi.c.fi.in prima glo. ¶†Scd̃ò no.q̃ proceſſus formatur contra Poteſtatem,conſiliarios,& populum:& ſic in ꝓceſſu formando contra vniuerſitatẽ non requirit̃ exp̃ſsio p̃ſonarum: ſed ſufficit dicere cõtra populũ. ex quo argue,q̃ vniuerſitas obligatur ex delicto,de quo dixi s̃.de ſimo.c.dilectus. ¶ Tertiò no.q̃ iſte eꝑs Feſulanus egit ad dãna,& iniurias irrogatas ſibi,& eccleſijs: nam ad ipſum ſpectat profecutio iniuriæ ſuis eccleſijs irrogatæ: ſicut ꝑ iniuria irrogata clerico:dñs enim patitur iniuriã per ſubditos: ſicut dñs,cum iniuria famulo irrogatur in contumeliam ſui: vel in cõtumeliam ciuitatis,vt l.j.§. idem ait.ff. de iniurijs. &
3 per Bar.in l.eũ qui nocẽtem.§.ſi iniuria.ff.eo.ti. ¶†Quartò no.q̃ poteſt quis in eodẽ libello petere dãnum,& æſtimationem iniuriæ:licèt enim vna competat ad rẽ familiarẽ: altera ad vindictã,vt l.ꝓtor.§.ſi dicatur.ff.eo.cum vtraq; dicat̃ ciuiliter intentari.ciuilis aũt,& criminalis cumulari nõ poſſent, vt l.interdum.ff. de iud.imò tex.alibi dicit, q̃ plures iniuriæ ſunt ſimul neceſſariò coniũgẽdæ,vt l. ꝓtor.§.ſi in plures.ff.e.
4 ¶†Quintò no.q̃ ẽ cõtra libertatẽ eccleſiaſticã bãnire eꝑm: & ideò tales efficiunt̃ de foro eccleſi.vt hic patet. & ĩ c.cũ ſit gñale.s̃.de ſo.cõp.& de pęna iudicis ſingularis bãniẽtis eꝑm

vide hodie casum.in cle.si qs suadente.de penis. aduerte tñ, ꝙ talis processus est ipso iure nullus; siue sciebat illum clericum,siue ignorabat:& etiam si cõi opinione pro laico habebatur,vt no.Io.An.in regula sciẽti.in mercurialibus. facit qđ
5 no.23.q.8.c.cõuenior.¶†Sextò no.ꝙ reuocato ꝓcessu rõne nullitatis,iudex de meritis cãę debet de nouo cognoscere,& quod iustum fuerit,iudicare,vt hic fecit Papa: & in eodẽ processu videt̃, quòd hoc peti possit.s.sñiam tanq̃ nullam reuocari, & quod iustum fuerit,decerni: sicut hic factũ fuit,ꝙ de cã appellationis non dubitat̃.s̃.de testa.c.Raynutius.& Raynaldus.¶Septimò no. ꝙ Papa hic taxat ęstimationem iniurię epo irrogatæ,ratione banni:& cumulat ęstimationẽ expẽsarũ, dãnorum,& iniuriæ simul põt etiam diuisim sup his iudicare,& etiam cõiungere,vt hic patet.hãc q.no.Cy.C. e.l.si non cõuitij.in 12.q. & Bar.in.d.§.si mihi plures. & ꝙ taxatio iniuriæ spectet ad iudicem:& an certa quãtitas debeat exprimi in libello.& ad quod tp̃s iudex debeat se referre,an ad tẽpus sñiæ,vel iniuriæ irrogatæ, si ꝑsonæ conditio variat̃.dic vt
6 in d.l.iniuriarũ.per Bar.¶†Quærit Io. An.hic, an ep̃s teneatur remittere rancorem, & oẽ odium.vt C. de episc. & cle.l. si quis in hoc genus. In contrarium facit.c.solẽnitate. 83. di. dic,ꝙ iniuria prælato,vel clerico irrogata tolli põt tacitè,vel expressè:sed quantùm ad ecclesiam nullo modo.& sic loquit̃ c.solẽnitate.rancorem aũt animi vr̃ ꝙ quilibet remittere teneat̃.90.di.c.si quis contristatus.23.q.4.c.si illic.& 45.di.c.q. emenda.odium em̃ nullus tenet̃ in aĩo retinere, vt patet. 23. q.4.c.cum in lege.& 72.di.c.cũ Adrianus.vbi de hoc. quãtũ ad secundum, an tacitè videat̃ remittere per salutationem, osculũ, & locutionem:vr̃ intelligi,ꝙ nõ, postq̃ semel motus, & turbatus exinde fuerit,& iniuriã ad aĩm reuocauerit faciẽdo citari iniuriantem: vel litẽ cum eo contestando. Ita videtur hic dicere Io. An.¶Vtrùm aũt in remissione sufficiat remissio patientis tantùm:vel requiratur consensus vtriusque. dic,ꝙ ab initio sufficit dissimulatio, vt remissa videatur: sed ex post facto, id est ex quò ad animum reuocauit, requirit̃ præsentia partis. vt not.Inst.de rerum diui.circa fi.Bar.dicit, ꝙ etiam sine ꝑsentia tollitur actio iniuriarum, vt l.non solũ.
7 §.iniuriarum.ff.eo. vbi etiam tangit†vtrùm ille, qui gñaliter confessus est peccata sua ꝑsbytero, videatur iniuriam remisisse. dicit, ꝙ non: sed rancorem tantùm.& addit (dubitatiuè
8 tamen,)ꝙ non teneat̃ remittere:nisi qui intulit iniuriam,hoc ab eo petat. ¶†Vltimò no.ꝙ si aliquis dñs iniustè banniat, vel diffidat aliquẽ, q multa mobilia, & immobilia in suo districtu habebat,quæ p alios occupata sunt: tenet̃ dñs bãniẽs de omnibus sic occupatis. quod dic,ut no.Inn.in c.vlti.s̃. qđ metus causa.& probat̃ per istum tex.

SVMMAE.

1 *Ciues inferunt inuicem sibi multa damna propter ciuiles dissentiones.*
2 *Procurator simpliciter ad petendum constitutus an possit solutionem recipere à sponte soluente.*
3 *Damna, & expensæ qualiter differant.*
4 *Testator dãnauit hæredem, vt daret Titio vnũ podere, recepto prius à Titio,quicquid ipse testator expẽderat in prædicto podere:an Titius teneatur non solùm ad expensas factas in podere,sed ad p̃tiũ.*
5 *Reformatio facta super discordia ciuili, intelligitur de criminibus criminaliter intentatis.*

IN nostra. Qui iurant restauratione dãnorum non petere : expensas repetere poterunt. & sunt duæ partes.In prima decisa consultatio.In secũda rñsio,ibi[cũ igitur.]ponit Host.casum,ꝙ cum olim esset discordia inter populum, & milites Brixieñ. multa dãna sibiinuicem intulerunt.multi etiam ex ipsis pro suis partibus expensas fecerunt.tandem pace facta(cũ dãnificati ex vtraq; parte sibi peterent ab altera damna restitui.) Commune videns ex hoc imminere periculum, vel hoc sibi nimis onerosum : statuit, ꝙ nullus super dãnis agere posset: in hoc omnes iurauerunt:verùm,cum postea peterent expẽsas,obijciebatur eis iuramentum.dicitur ꝙ nõ potest obijci.
1 ¶†No.primò, ꝙ propter ciuiles dissensiones ciues inuicem sibi inferunt multa dãna.& dicit tex. ꝙ licèt non tendant ad totale exitium ciuitatis: tñ ex hoc respublica multũ læditur, vt l.si quis ingenuam.§.in ciuilibus.ff.de capti. & idẽ qñ vna ciuitas pugnat cõtra alteram. Inter captos enim in tali guerra non habet locum ius postliminij:quia capti non fiunt serui,vt ibi:nec bona occupãtiũ,sed actio salua manet ad dãna illata:vt probat hæc litera.& vide ad hoc quod dixi.s̃. quod metus cau.c.j.& c.2.de op.no.nun.per Inn.& s̃.de resti.spo. c.olim.¶Secundò no.ꝙ statutum editum de nõ recipiendis, vel petendis dãnis illatis fuit generaliter approbatum. & aduerte,quia ex hac litera colligitur duplex intellectus. primus est,quòd statutum fuit editum de non petendo, vel recipiendo à communi damna illata:quasi cõe teneatur reficere ista dãna à singulis hincinde illata.quo iure autẽ, siue actione commune.primo casu dicam infra. Secundus intellectus est,ꝙ statutum fuit editum à communi de non petẽdo, vel recipiendo damna. quomodo autem commune hoc facere potuerit,& tollere actiones singulis acquisitas etiã, infra dicam.& secundùm primum intellectũ ista dictio[à cõmuni.] &c.determinatur à participio,recipiendo,vel petendo.secũdùm alium supra proximũ determinatur à participio edito. ¶Tertiò collige,quòd petere,& recipere ponuntur hic diui
2 sa.†ergo procura.simpliciter ad petendum constitutus, non videtur,quòd possit solutionem recipere à sponte soluente.
3 quod dic vt l.non solum.ff.so.ma.¶†Quartò no.quòd dam-
a na,& expensæ habent se vt diuersa:a damnum enim est diminutio pr̃imonij facta per nocumentum alicuius, vt.l.3.ff. de dam.infec.Sed certè ista diffinitio adaptatur etiã ad expeñ. in quibus etiam versat̃ diminutio patrimonij : & damnificatus sit,qui illas fecit.dicit Io.An.ꝙ iõ non excluduntur expẽsæ:quia fuerunt factæ de mandato communitatis:quæ debitæ sunt.de procura.c.cũ pro causa.vel dic,ꝙ fuerunt factæ ꝓ bono cõcordiæ.de ꝑben.c.nisi essent.& hæc potest esse ratio:
4 quare non includuntur sub verbo damnorũ. ¶† Formo hic vnam quæstionem.testator dãnauit hæredẽ : vt daret Titio, vnũ podere,recepto prius à Titio quicquid ipse testator expenderat in prædicto podere.per aliquod tempus ante, iste testator emerat hoc podere centum flor. an iste Titius non solùm ad expẽsas factas in podere,sed ad pretium teneatur. dico,ꝙ non:quia sicut appellatione damnorum non includũtur expensæ : ita expẽsarum appellatione non venit rei p̃tiũ. casus est in l. quibus diebus.§.j.ff.de condi.& demõ.¶ Oppo.contra primum intellectũ,secundùm quẽ cõe tenebatur ad dãna à singulis illata.cõtra vniuersitas nõ debet teneri ex delictis singulorum:sicut nec ecõuerso, vt l.sicut municipiũ. §.j.ff.quod cuiusq; vni. no. sicut nec noui incolæ ad antiqua debita. C.de accu.l.ꝓuidẽdũ.li.10.so.Inn.hic fatet̃, ꝙ vniuersitas nõ tenet̃:sed singuli dãna dãtes. sed hic vniuersitas suo gñali statuto obligauerat sec ad ista dãna resarienda. vñ generali statuto contrario, de quo in text.illam obligationem sustulerũt.j̃.de regu.iur.c.1.põt ergo obligatio vigore statuti cõtracta cõtrario statuto dissolui:qđ est not.secus credo,si se vniuersitas obligat ex contractu p suos administratores: tũc em̃ nõ vr̃ in eius esse ptãte recedere à cõtractũ: sicut nec priuata ꝑsona,vt l.sicut.C.de ac.& obl.& c.j.s̃.de ꝓb.vel põt dici,ꝙ ideò fuit sublata.qa gñaliter cõsẽserũt.sed hoc verbũ gñaliter, nõ includeret pupillos,minores, & mulieres,qbus dãna fortè fuerũt illata:& ad cõsimilia non vocant̃:ideo prima melior.¶ Scđò cõtra secundùm ĩtellectũ op. & vr̃,ꝙ vniuersitas nõ possit p suũ statutũ tollere actiões q̃sitas singulis dãnũ passis,vt l.id qđ nr̃m.de reg.iur. obligatiões em̃ sũt de iure gẽtiũ,q̃ nõ vident̃ statutis p̃riæ tolli posse, vt no.In.s̃. de cõsti.incq̃ in ecclesiarũ.So.dicit In.in hoc statuto singuli cõsenserũt:vel potuerũt hoc statuere in eorũꝑiudiciũ ꝓ bono pacis

pacis,vt no.in d.c.q̃ in ecclesiarũ.Sed hæc sol. Inn.non tollit mihi dubiũ de obligationibus q̃sitis mulieribus,minoribus, furiosis,prodigis,qui nõ cõsenserunt statutis: an dãna eis illata veniant in ista gñali remissione.rõ sua,q̃ fundatur in singulorum consensu.facit,ꝙ non. In contrarium facit;quia statuto generali ligantur oẽs,vt l.fi.de decre.ab or.fa.dico,ꝙ ciuitas põt hoc facere,faciendo l.generalẽ,non contra certam personã,vt est casus in l.auctio.de priui.cre.vbi Bar.& l.uenditor.§.si constat.cõia præd.facit quod no.in l.2.C.q̃ sit lon. consue.ergo & statuto,sicut ex ipso se tuentur.s̃.de rest.in in
5 teg.c.fi.†habui hic Senis de facto qõnẽ talẽ. sedata quadam ciuili discordia,& guerra,q̃ viguerat inter ciues,facta fuit q̃dã reformatio,ꝙ de crĩbus retro commissis tpe guerræ non possent officiales cognoscere:post dictã reformationẽ reperit qdã ciuis aĩalia sua rapta tpe guerræ penes aliũ,q̃ repetit: sed obiicitur sibi reformatio.q̃ritur quid iuris.dicebam,ꝙ dicta reformatio debebat intelligi, ꝙ non posset cognosci de crĩbus crĩaliter:ciuiliter verò vr̃,ꝙ possit,quia ĩ dubio fiscus, siue cõe vr̃ remittere ius suum,non ius singulis quæsitum.ad hoc facit,quod no.Bar.post glo.in l.venia.C.de in ius vo.ubi dicit,ꝙ qñ curia componit de delictis: nõ põt hæc cõpositio fieri in præiudicium singularis personæ, cui est ius quęsitũ. ad hoc facit,quod no.Bar.in l.qui Romę.§.Flauius.ff.de ver. obl.pro hoc facit hæc litera : quæ de damnis illatis hincinde specialiter mentionem facit. & tamen crederẽ,ꝙ si unus occupasset res,vel bona alterius:teneretur reddere,non obstante tali statuto.ad hoc facit l.ab Aurelio.ff.de lib. leg. cum similibus iuribus:quibus cauetur, ꝙ generalis transactio, uel compositio non extenditur ad reliqua, quæ quis deprehenditur possidere.

ADDITIO.

a ¶Vt diuersa.adde Lanf.in §.expensæ.in prin de proba Roma sing.242. incip.nunquid appellatione damnorum.Pau.hic.nu.j. ver.statutũ. Phil. Fran.in c.dispendia.nu.9.in uerbo damna.de rescr.li.6. Bal.in l.termino.de fru.& li.expen.Alex.in l.j.de alie.iud.mu.cau.fact.

De pœnis.

QVIA pro delictis,de quibus præmisit,pœnæ debentur:ideò subiicit rub.de pœnis.ad materiam facit 22. distin.ca.quamquam.in fi.& 81.dist.per totum.12.quæst.2.c.in antiquis.cum tribus sequen.23.quæ.4.& 5.q. per totum.repetitur in 6.& cle. & cõueniũt multa iura:de quibus hic in nouella.

SVMMAE.

1 *Delicta sæpius commissa sæpius puniuntur.*
2 *Iudex si fecit aliquẽ citari sub certa pœna in iudicio ad rñdendum positionibus:non poterit pœnam imponere,nisi ter.*
3 *Subtrahens plures res, an dicatur cõmittere plura furta, vel vnum.*

1 SAnè, ¶†No.primò, ꝙ delicta sæpius cõmissa,sępius puniuntur.pone exemplum.de c.j. de excep.lib.6.ubi sæpius opponens exceptionẽ, & deficiens,sæpius condemnatur in expensis, secundùm Io. An.tu pone,vt no.in l.nunquam plura.ff.de priua.deli.& habet locum iste tex.in foro iudiciali, & etiam in pœnitentiali.6.q.j.cap.imitare. vbi no.an quis toties debeat pœnitere, quoties fornicatus est,etiam cum eadem muliere. ad quod uide quod no.in spe.de sen.prola.ad fi.& de contu.§.fi.versi. sed pone.an aũt hoc habeat locum in contractibus : vt quoties quis contrafacit:toties incidat in pœnam.dic ut no.Bar. in l.si sic.ff.de ver.obl.& 25.q.2.c.si ecclesiæ.& s̃.de arbi. ca. dilecti.¶Op.& videtur,ꝙ delictum sæpius iteratum non puniatur,nisi ter in anno,vt C.de modo mul.l.fi.so. Io.And.fatetur oppositionem:sed minus perfectè.& ideò alibi dicit, ꝙ aliud in pœna,vt hic.aliud in mulcta,vt in contrario. Ita no. in l.quicunque.C.de seruis fug.Bar.dicit, ꝙ aut contumacia continuatur circa idem:& tunc iudex non poterit mulctare, nisi ter.Item si circa diuersa,ar. d.l.nunquam. pone exẽplũ.
2 †Iudex fecit citari in iudi. aliquem ad respondendum positionibus sub certa pœna,& iterum fecit eum citari: non põt pœnam imponere,nisi ter.Sed si in diuersis causis citaretur: quoties cõtumax esset,toties puniri posset.& ita not.Bart.in d.l.nunquam.vbi videas.& aduerte ad ea,quæ ibi no.pro intellectu huius c.dicit.n. ꝙ qñque plura delicta inferuntur ex parte committentis,& recipientis circa personam. puta percussi aliquem pluribus percussionibus:tunc an puniar ex oĩbus.dicit ipse,ꝙ sic; quia tendunt ad diuersos effectus: licèt sint eiusdem speciei,vt l.3.ff.de ter.moto.& hoc est verũ, qñ ista vulnera non tendunt ad vnũ,& ad eundẽ effectum, puta ad mortẽ:tunc.n.confunduntur,& agitur de occiso,si eẽt maior pœna homicidii,q̃ vulnerũ ꝑcedentiũ,vt l.illud.§.fina. ad leg.Aquil.qñq; tñ tenetur quis de vulnerato, & occiso(puta vulneraui:deinde ex interuallo vulneraui, & occidi) teneor em̃ de primo vulnere,& de morte sequuta,vt ibi no. Bar. Itẽ pone exemplũ de delicto reiterato in adulterio : vt.s.si pluries sit commissum,pluries de eo fiat condẽnatio. Sed oppones,ꝙ in homicidio,& adulterio, & aliis crĩbus,vbi nõ sit pęna reiterabilis:non vr̃,ꝙ debeat qs sæpius condẽnari:cũ non possit qs pluries decapitari,vel mori. ergo scđa condemnatio nihil addit ad primam. non est ergo sup uacuo ꝓferẽda: sicut nec cautio interponenda,q̃ non p̃t cõmitti, vt l.stipulatio.§.diuus.vt in poss.leg.& l.non cogendum.§.Saluius.de ꝓcu.so.dicit,ꝙ licèt pœna nõ sit reiterabilis: tñ p̃t reiterari sententia:sicut dicimus in sñia excommunicationis. s̃. de iudic. c. intelleximus. & est vtile, vt pluries oriatur ius accusandi: vt sic in quolibet crĩe iteratò incipiat noua præscriptio, nõ à tpe primi,vt l.mari.§.sex mensiũ.de adul.& l.diutino.de pœ.
3 & hæc,cum plura delicta cõmittuntur in personã. ¶†Quid aũt si in rebus:puta subtraxit aliquis mihi plures libros: an dicatur cõmittere plura furta,vel vnũ.dic,ꝙ unũ. vt l.eum q. §.idẽ dicit.de fur.& ibi Bar.Item qñq; est vnum delictum ex parte facientis:sed est pluralitas ex parte recipientis: puta p cussi aliquem cum forfice, vel bidente:an tenear de vno, vel pluribus vulnerib.& dic vt l.si gemina.ff.arbo.fur.cæ.vel pone,ꝙ vnus aggreditur plures:utrùm quilibet possit agere,vt pœna inferatur insolidum ex pœna vniuscuiusq;. distingue plenè p Bar.vt in l.3.§.si ad plures.ff.de sepul.vio.& ibi quid ecõuerso,qñ plures inferunt iniuriam vni: in quo non est dubiũ,ꝙ oẽs tenentur. quod dic plenè per eũ in l.si in rixa.ff.de sicca.& prædicta sunt vera(vt dixi) in delictis, q̃ reiterationẽ recipiunt:qñq; est vnũ delictũ continuatũ. & dic vt ipse not. in l.inficiando.§.infans.de fur.vbi continuatio tpis nõ infert necessariò plura delicta.qualiter aũt cognoscatur,an sint plura delicta,vel vnũ.vbi Bar.alto stylo prosequitur: ubi oĩno videas.& de isto delicto cõtinuato facit,qđ no.in l.eum qui. §. in popularibus.ff.de iureiu.& in cle.j.de consan. & affin.& s̃. eo.ti.c.non debet.quando autem plura delicta committuntur uerbo.dic vt ff.de iniur.l.item apud.§.quod adiicitur. & l.vnum.de testa. de oibus istis remissis ad Bar. posses facere istud.c.valde pulchrum,& repetibile:quod alias facies. & de grauamine cõtinuato,vel reiterato vide vnum verbũ Bal. in materia appellationis.in l.2.C.de epis.aud. vbi an positus in carceribus post 10.dies possit à dicto grauamine appellare. dicit enim, ꝙ sicut in tortura à præsenti tortura semper appellat,licèt retro non appellauerit:ita in carcere, quia grauamen infertur nunc.vnde in successiuo grauamine non currit tps appellanti.& dicit ipse,ꝙ est opi.Spe.in titu.de app.quod verbum no.si uerum est.de quo dubito;qa sequeret̃,ꝙ excõicatus,qui nõ appellauit intra x.dies, semp posset appellare.

Itẽ ꝙ cõdemnatus ad perpetuũ carcerẽ: uel ad aliquod factum habens cauſam ſucceſſiuam (puta ad ſcribendũ librũ) ſemper poſſet appellare.quod eſt falſum.

S V M M AE.

1 *Eps poteſt agere pro iniuria clerico irrogata.*
2 *In homicidio ultra pœnam mortis tenetur quis ad pœnam pecuniariam pro iniurijs illatis.*
3 *Pœna exacta per epm, ratione criminis, cui applicetur.*
4 *Pœna impoſita à conſtitutione ciuili, uel canonica cui applicetur.*

PResbyteri. Dicit, quid ſit faciendũ de pena, quã ſoluit ĩterfector
1 presbyteri. ¶Not.j.† ꝙ eps põt agere a pro iniuria clerico irrogata.2.q.j.c.in primis.& j.de ſen.excõ.c.contingit.ſuper prima gl.per Io.And. ¶†Scdò no. ꝙ in homicidio
2 (vltra pœnam mortis) tenetur quis ad pœnam pecuniariam
3 pro iniuriis illatis. ¶†Tertiò no.qd fiendũ de pœna exacta p epm,rõne criminis: quia non dẽt eps ipſam imburſare,nec lucrari.& iõ non vr̃, ꝙ poſſit ipſam remittere.de quo per Io. An.s̃.de of.dele.c.niſi. debent ergo pœnæ in vtilitatem eccleſiæ conuerti,ſcd̃m glo.hic.& idẽ Gof.s̃. c.prox.allegat de ſimo.c.audiuimus.ar.contra, ꝙ debeat pauperibus erogari.in l.j.C.de ſec.nup.vbi dr̃, ꝙ vbi de correctione morum agitur,
4 rõ fiſci non eſt habenda.ad idem in d.l.2.C.de epiſ.aud.†hic eſt declarandũ,cum conſtõ ciuilis, vel canonica imponit pœnã,cui applicetur iſta pœna,an parti,vel fiſco.dic, ꝙ qñque lex imponens pœnam introducit actionẽ: qñque accuſationem:qñque ſimpliciter loquitur.primo caſu regula eſt, ꝙ applicetur parti,vt l.ſi cui.de ver.ſig.& l.2.circa princ.de ſepul. uio.& l.ſi quis id quod.ff.de iurild.omnium iud.fallit,ſi in lege aliter exprimeret,vt in l.agraria. de termi.mo. & l.fi.ff.de iure fiſci.quandoq; introducit accuſationem:& tunc applicetur fiſco,vt l.mulctarũ.C.de modo mulc.& 10.coll. q̃ ſint regalia.c.2.facit ad hoc l.3.de ſepul. vio.niſi aliud exprimeretur.quandoq; l.ſimpliciter loquitur:& tunc in dubio videtur inducere accuſationem: & tunc pænam fiſco applicandam. facit qd̃ no.in l.quicunq;C.de ſer.fu.& vide qd̃ not.Io.An.in c.irrefragabili.s̃.de ofic. ordi. Alibi, ſi bene recordor, poſui hanc diſtinctionem.

ADDITIO.

a ¶Epiſcopus poteſt agere. Adde Doc.s̃.in c.dilectis. de ap. & ſpe.in ti.de ap.§.j.ver.pe.& ibi Bal.in apoſtil.

S V M M AE.

1 *Pœna pecuniaria non eſt exigenda per iudicem eccleſiaſticum pro delictis.*
2 *Iudex, qui non poteſt ſuper pœna diſpenſare, non poteſt ipſam commutare.*

LIcèt. Archidiaconi, & alij p̃lati in criminibus diſpenſare non poſſunt: vbi alia pœna à iure ſtatuit, pecuniariam non poſſunt imponere. & duo facit.primò ponit Archi.actiones reprehenſibiles. ſecũdò mandat illas inhiberi,& cõpeſci, ibi[mandamus.]¶ No. primò, ꝙ hic ſcribit archiepo ſup correctione exceſſuũ commiſſorum in diœce.ſuffraganei.& hoc ideò, quia eps erat negligens, vel erat notorium.qd̃ dic,vt no.Io.An.s̃.de cle. non
1 reſi.c.ex frequentib. ¶† Secundò no. ꝙ p delictis non eſt pena pecuniaria exigenda p iudicẽ eccleſiaſticũ. de quo in gl.
2 quam no.præcipuè illud verbũ, † ꝙ iudex,q non põt ſup pena diſpenſare,non põt ipſam commutare,aliàs ſecus.In quibus aũt caſibus cõmutare poſſit pœnam à iure ſtatutam.dic vt plenè no.in l.qd ergo. §.pœna grauior.ff.de his,q no. infa. & l.ſi ſeuerior.C.eo.ti.&.s̃.de conſti.c.1. & de materia huius gl.vide 23.q.5.c.ſi vos. & 24.di.c.fi. & per Hoſt. in sũma de offi.ordi.§.quid pertinet.& de homi.c. pro humani. lib.6. & hic dicit Io.An. ꝙ ad ſuſpicionem auaritiæ tollendam iudex eccleſiaſticus penas pecuniarias conuertat in pias cauſas.de quo per Io.An.in dicto c.irrefragabili.vbi dixi.

S V M M AE.

1 *Litigare uolens debet conſulere peritiores, & ueritatem dicere.*
2 *Peritus ſi dixit, ꝙ litigans habebat iuſtam cauſam, & ſuccubuit: an teneatur. & nu. 3.*
3 *Pars præſens illicentiata receſſit: ſi poſtea ſuperueniat contumax, & accuſat eum, qui diſceſſit: an ei condemnabitur.*
4 *Iuramentum calumniæ an excuſet ab expenſis.*
5 *Victus uictori an ſemper condemnetur in expenſis.*
6 *Iudex debet pronunciare pro abſente, ſi reperitur eum fouere iuſtam cauſam.*

CAlumniam. Etiam in pecuniariis cauſis victus condẽnat̃ in expenſis.vnum caſum excipit: & primò legem recitat,quã ſecundò approbat,ibi[qm̃.]vnũ caſum exci
1 pit:ibi [niſi.]¶†Not.primò, ꝙ temere, vel calumnioſè litigantes à iure multifariã coercent̃.facit qd̃ no. in pœmio Inſt. debet ergo,q litẽ inſtituere intendit , conſulere peritiores,& veritatẽ narrare; quia ex facto ius oritur.ff.ad leg. aquil.l. ſi
2 ex plagiis.§.in cliuo.¶†Quid ergo ſi peritus dixit, ꝙ litigãs habebat iuſtã cauſã:ſed tñ ſuccubuit.dicit Hoſt.ſi veritatem tacuit,de ſe conquerat̃.de re.iur.c.qd̃ qs.Si ignorauit(qa veritas latuit:qa fortè in alterius loco ſucceſſit)non obligatur aduocatus:qui nõ eſt in culpa.s̃.de conſti.c.2.& principalis abſoluit à condẽnatione expẽſarum:ex quò reperit̃ habuiſſe iuſtã cãm litigandi,vt l.qui ad nũdinas.ff.de reg.iur.& hic. ꝙ ſi totum expreſſit, & aduocatus ſciẽter illã expreſſit:obligat̃ aduocatus inſolidũ ad dãnũ, & intereſſe,vt l.nõ eſt ignotum.C.de admi.tut.Idem ſi clientulus negligẽtia, vel imperitia aduocati pdidit cauſam bonã,quã habebat.ar.s̃.de emp. & ven.c.ſi.cum cõcor.& de æta.& qua.c.ad aures.Io.An. no. hic per Inn.per qões ordinat,& remittit.& primò,an contumax poſſit condẽnari ſine alia citatione.circa qd̃ vide, qd̃ no.Bar.in l.1.§.ſi ad diem.ff.de remi.& in ſpe.in ti.de contu.
3 §.4.in fi.& per Archi. de confeſ.c.2. li.6.¶†Scd̃ò q̃rit. quid ſi poſt condẽnationẽ , vel ante,apparet de impedimento:an poſſit condẽnari,vel cõdẽnatio reſcindat̃?circa hoc vide,qd̃ no.Inn.s̃.de dila.c.2.& in c.vlt.de eo, qui mit.in poſ.facit qd̃
4 no.in.l. Imperatores.ff.de priuile.credi.¶†Tertiò q̃rit. quid ſi pars p̃ſens illicentiata receſſit,& poſtea ſuperuenit contumax:an ille , qui diſceſſit , cõdẽnabitur huic ſuperuenienti , eius contumaciam accuſanti?tenet, ꝙ ſic.huic adde quod no. Bar.in l.ante Kalen.de uerbo.obli.& no.bene uerbum Inno. hic,quòd non ſolum ille,qui comparet,debet expectare licẽtiam à iudice:ſed etiam ſi iudicem non reperit pro tribunali,debet ipſum expectare,ſi eſt in loco propinquo, & ipſe venit à longinquo.& plenius iſta dicta,& materiam expenſarũ vide s̃.de do.& contu.c.finem litibus.& de app.c.ſæpe. & de
5 procu.c.auditis.¶†Quærit Io.And.an iuramentum calũniæ excuſet ab expenſis.tenet Io.And. ꝙ non . probat primò per hanc Decre.in qua patet, ꝙ fit condemnatio expenſarum,nõ ſolùm pp calumniam , ſed etiam pp temeritatem : potuit.n. non calumnioſè,& tñ temere,litigare. 2.q.2.§.ult.uer. ſi aũt. ſecundò probat;quia l.dicit, victum victori in cauſa pecuniaria condemnari.alia l.dicit, ꝙ in qualibet cã iuratur de calũnia:ſi ergo iuramentum excluderet iſtũ condemnatum , fruſtra diceretur ipſum condemnari in expenſis: imò eſſet quædam repugnantia.& hoc dicit habere æquitatem, ex eo maximè;quia vr̃ experiẽtia litigantes valde faciles in iuramẽto calumniæ præſtando:graue ergo eſſet per hoc uictorem dãnificari,forſitã in magna ſumma expẽſarũ. & hoc tenet Bar. in l.j.in 2.col.ff.ad Turpil.vbi vide, qd iuris per eũ,ſi in parte cauſæ fouet iuſtam cauſam,& in parte non.& quid iuris in cauſa

6 cauſa criminali.quæ plenè dixi in d.c.finem.¶†Vltimò quæritur.dicitur hic, ꝙ victus victori condemnatur in expenſis: niſi feratur ſententia pro abſente. quæro ergo , quid erit dicto caſu.dicit hic glo.fi. ꝙ tunc victus præſens ſumptus ſuos de condemnatione deducet.quæ ſunt verba tex.in l.properãdũ.§.& ſi quidẽ.C.de iudi.quæ verba intellige duob. modis. priò, ꝙ ſi in cauſa principali reus,qui ſemper fuit præſens in iudicio,dẽt condemnari actori abſenti, & contumaci in 10. flo. de hac condemnatione deducatur , quatenus victus in cauſa expendit:vt ſi quinque expendit, in reliquis quinq; cõdemnetur,Secundo modo intelligitur, ꝙ iſta deductio fiat d̃ expenſis factis ab abſente.patet exemplum.actor abſens expendit. 10. reus præſens expendit quinque. condemnabitur reus actori in ſolu.quinque. fit ergo hincinde condemnatio expenſarum.& de ſorte principali nihil deducitur . & iſtam
7 opi.dicit Ioan.An.magis æquam.¶†Et collige vltimò, ꝙ ẽt pro abſente debet iudex pronunciare , ſi reperitur eum fouere iuſtam cauſam.hoc eſt,quod dicitur, ꝙ abſentia Dei p̃ſentia repleat.i. iudi.& vide circa hoc,quod no.in l. furioſo. ff.de re iudi.Tangit etiam hic Inn.an lite finita , poſſint peti expenſæ,quæ veniunt ratione victoriæ: vel ratione contumaciæ.dic vt no.in l.j.ff.ſi quis ius di.non obtemp.

S V M M AE.

1 *Pœna pari puniuntur, qui naues gubernant ad pugnam : & qui ipſam perſonaliter exercent.*
2 *Clericus an poſſit intereſſe bellis iuſtis: & hortari, vt pugnent viriliter.*

1 QVod in dubijs. †No.primò, ꝙ pari pœna puniũtur, qui naues gubernant ad pugnam:& qui ipſam perſonaliter exercent:vel alios incitant ad pugnandum.varijs ergo modis dicitur quis præſtare opem delicto, nauem gubernando:vel alios incitando.plures alios modos habes in c.ſicut dignum.de homic .vtrùm autem omnes qualitercunque fauentes puniantur eadem pœna cum principali.dic vt.s̃.de offic.dele.c.j.& l. s qui opem.ff.de fur. per Barto.& intellige iſtum text.de præbente prædicta miniſteria in bello illicito. In bello autem iuſto ſecus eſt, vt d. c. ſicut dignum.& 23.q.
2 8.c.hortatu. & c. vt pridem.¶†Quærit Inn. an clericus poſſit intereſſe bellis iuſtis,& hortari,vt pugnent viriliter. dicit ipſe, ꝙ põt hortari ad capiendum : ad percutiendum verò ſi incitauerit,irregularis erit,ſi ſequatur inde mors, vel membri truncatio:non tñ talis eſt deponendus:ſed quandoq; diſpenſandum,iuxtà no.in c. ſicut dignum. §. fi. & idem ſecũdùm Inno.ſi ſuper pugnatores vocem emittẽtes clamat fortiter pugnate:vel audacter.ar.tamen contra.s̃.de homi.c.cũ P.& de cle.percu.c.penul.& vlt.vel dic ſecundùm eum, ꝙ in defenſione poſſunt gubernare naues. & alios ad pugnam de fenſionis incitare:& intantum confligere hoſtes, ꝙ ipſum dimittant.ar.s̃.de cle.percu.c.P.& fin.de hoc no. s̃. ne cle. vel mona.c.ſententiam.

S V M M AE.

1 *Latrocinium dicitur magnum ſcelus.*
2 *Caſus, in quo clerici degradantur : & tamen non traduntur iudici ſeculari.*
3 *Deprehenſio ſola in crimine ſufficit ad ſententiam ſine alia probatione, quando per talem deprehenſionem crimen fit notorium.*
4 *Laici an poſſint capere clericos delinquentes, ſi fugam arripiunt poſt delictum.*

1 TVæ †No.primò, ꝙ latrocinium dicitur magnũ ſcelus:eſt.n.plus,q̃ furtum.s̃.de homi. c.1. vtrùm autem idem ſit in ſimplici furto: vt clerici in eo deprehenſi deponantur.dic vt.s̃. de iud.c.cum non ab homine.& quando dicatur quis deprehenſus.dic,vt no.in l. capite quinto.ff.de adul.facit quod no.in l.ſi valuaſorem. C.de
2 fideiuſ.¶†Secundò no.caſum,in quo clerici degradantur:& tamen non traduntur iudici ſeculari:& intelligit Ioa. An. de degradatione verbali:non tamen de actuali.de qua in c.de-
3 gradatio.de præben. lib.6. ¶† Tertiò innuit iſte tex. ꝙ ſola deprehenſio in crimine ſufficit ad ſñiam ſine alia probatione.quod eſt verum,quando per talem deprehenſionem fiat crimen notorium. quod vt fiat , requiritur, ꝙ deprehenſioni clerici interſint:ſecus ſi laici,qui non poſſunt ſuper hoc teſti
4 ficari.vt in c.cum P.de accu. ¶†Sed vtrùm laici poſſent capere clericos delinquentes , ſi fugam arripiant poſt delictũ. gl.ſentit hic, ꝙ non,ſine auctoritate iudicis eccleſiaſtici. ego credo, ꝙ poſſit,ſi eum capit,non vt detineat, ſed ad epiſcopum ducat.hoc.n.caſu licet:quod aliàs non liceret, vt priuato,capere debitorem ſuum.vt l.ait prætor.§. ſi debitorẽ. ff. de his,quæ in frau.cre.& no.Inſti.de act.in prin.Item quando res eſt tempore peritura:poſſet etiam tempore prohibito fieri executio,vt in c.licèt.de ferijs.& no.in l.fin.C.de fer. & c.ſi de vi.præterea ceſſat dolus , qui requiritur , vt ligetur canone.ſi quis ſuadente.& hoc no.dominus meus in l.officiales.C.de epiſco.& cle.& hoc videtur tenere Inno. & Abb.in c.vt famæ.de ſen.excom.licèt ibi Hoſti. contra. vt refert ibi Io.An.Sed teneo cum Inn.vt dixi. & ponderanda ſunt verba tex.de hoc loquentium:qui dicunt [ſi quis ſuadente diabolo.]&c.&[temerarias manus.] &c. quæ non conueniunt in caſu noſtro.

S V M M AE.

1 *Pœna conuentionalis quæ dicatur.*
2 *Procuratio, quæ ratione viſitationis debetur, põt per pactũ remitti.*
3 *Pars vtraq; quando peruenit contra contractum: neuter poteſt à reliquo pœnam exigere.*
4 *Epiſcopus ſi non exigit procurationem in iudicio, ſed extra : & abbas liberaliter, et gratis ſoluit : an ex hoc videatur ei obedientiam præſtare.*
Et quid ſi exegit, & recepit vt debitum: & abbas ſimiliter vt debitum ſoluit, ſed non penſionem. num. 5.

COnſtitutis. Neuter contrahentium exigere p̃t pœnã inuicẽ promiſſam:cum vterque venit contra cõtractum. & ponit diffinitionem:cuius cauſam interſerit ibi[cum cauſa.]¶No.primò, ꝙ adijcitur qñq; in contractu pœna inter
1 perſonas eccleſiaſticas:†& appellatur iſta pœna conuentionalis:quod an ſemper liceat.dic vt.s̃.de arbi.c.dilecti. ¶Secũdò no. ꝙ hic conuentio facta fuit ſuper procuratione non
2 exigenda.†& ſic procuratio,quæ ratione viſitationis debet̃, poteſt per pactum remitti.& intellige , ſi debetur ex pacto, priuilegio,vel conſuetudine.de qua.s̃.de cenſi. c.procurationes.ſuper debita verò rõne viſitationis non vr̃, ꝙ poſſit fieri compoſitio.ar.s̃.de cenſi.c.cum venerabilis.Hoſt.dicit, ꝙ etiam de debita propter viſitationem hic loquitur , vt patet
3 in c.conſtitutis.s̃.de rel..do.quæ eſt pars iſtius . ¶ † Tertiò no.cum vtraque pars peruenit contra contractum:& neuter poteſt à reliquo pœnam exigere.contra quod glo.opponit, & ſol.vt in ea.& plenè.j.de reg.iur.c.fruſtra.lib.6.& l.quidã ff.de tranſa. & l. reſcriptum.§.ſi pacto.ff.de pac.& aduerte, quia tex.iſte loquitur,cum quilibet venit contra,debitũ exigendo,vel ſubtrahendo:quid ergo ſi non erat aliquod debitum hincinde:ſed inimicitia , quæ ſedata eſt per pacem cum adiectione pœnæ:ſi vnus rumpit pacem,offendẽdo:an alius poſſit petere pœnam,& ipſum offendere.fortè idem : niſi ſit dictum[rato manẽte pacto.]ad prædicta vide l. cum pater: ff.de leg.2.in §.libertis.& quod no.in d.l.qui fidẽ. ¶Quærit Io.And.quid ſi eps nõ exigit procurationem in iudicio,ſed extra:& Abbas liberaliter,& gratis ſoluit. dicit Inn. ꝙ non: vt.n.

vt.n. pœnam incurrat eps, requiritur alterum ex duobus: vel ꝓ petat eum in iudicio: vel aliàs violéter extorqueat. ad hoc facit l. amplius. ff. rem ra. ha. vbi etiam quid iuris, si quis non petit, sed cōpensat. & illa l. optimè facit ad id, quod no. doc. meus in l. non solū. ff. sol. ma. vbi tangit, an procurator constitutus ad exigendum, possit recipere à sponte soluent. b. remittit ad Spe. de procur. §. vt aūt. ver. notabiliter aūt. ¶ † Secūdò q̃rit. si exegit, & recepit vt debitū: & abbas similiter vt debitum soluit, sed non pensionem. dic, ꝓ fiat compensatio: de qua in tex. quò ad eṗm. quia exegit procurationem: & nō quò ad abbatem: quia non soluit pensionē, sm̃ Ioan. And.

S V M M Æ.

1 *Vacillans coram iudice potest capi, & per iudicem detineri.*
2 *Condemnati, & mulctati in arengua an sint infames. & quid de condemnatis ex inquisitione.*

1 SVper his. † Not. primò, ꝓ ille, qui vacillat coram iudice, pōt capi, & per iudicem detineri. facit l. nullum. C. de testi. & quod not. Inn. in c. quoniam contra falsam. de probatio. ¶ Oppo. de l. ictus fustium. ff. de his, qui no. infa. & eo. ti. l. fustibus cæsum. dicit Inn. ꝓ q̃ūq; præcedit delictum, de quo condemnatus, vel confessus fieret infamis: & tunc si sequitur ictus fustium, dicta causa infamatur fustigatus: siue carceratus efficitur infamis, vt in contrarijs. q̃ūq; non p̃cedit tale delictum: & tunc ex gñe pœnæ quis non infamatur. Sed dices. hic p̃cessit delictū, ex quo irrogatur infamia, vt crimen falsi: ergo de causa carceratus debet remanere infamis. fo. dicit Inn. illud verū, q̃ñ post delictum irrogans infamiā pœna subsequtur, vt fustigatio: secus si non pœna, vt carcer: qui est inuentus ad custodiam, non ad pœnam. vt. j̃. eo. c. quāuis. li. 6. l. aut facta. §. sent. ff. de pœnis. ¶ Incidenter quærit Io. An. † qd de istis cōdēnatis, & mulctatis in arenga. remittit ad Spec. de sen., pla. ver. qd de istis. & versi. seq. circa hoc vide, qd̃ no. Bar. in l. infamē. de pu. iudi. vbi q̃rit, an condēnatus ex inq̃sitione sit infamis. & an cōfessus de crimine, non sequuta sn̄ia: & an cōdēnatus pœna alicuius statuti: & qs posit sup infamia dispē sare: quæ melius cadunt in c. t e consulente. s̄. de re iudi.

S V M M Æ.

1 *Indiuiduum sumitur tribus modis.*
2 *Principales, & eorum successores qualiter teneantur, quando in obligatione deuenit quid indiuiduum*
3 *Pœna diuidui, & indiuidui qualiter, & aduersus quos cōmittatur.*
4 *Pœna an committatur insolidum, quando plures tenentur ad factum diuiduum, si vnus contra faciat.*

SVam. Qui debet certa die soluere quantitatem sub pœna: si soluit partem, ad pœnam integram non tenetur. & sunt duæ partes. in prima conquæstio. in secunda ibi [quia igitur.] prouisio. ¶ Canonistæ materiam istius c. transeunt sicco pede. & Ioa. An. non dicit aliquid boni. vt igitur non prorsus subtilitatem huius subtilis materiæ ignorare contingat: ex dictis Doc. iur. ciui. succinctè aliqua bona tangam. & præmitto ad euidentiam, ꝓ quæ dā sunt obligationes diuiduæ: quando dubium in obligatione deducitur. quædam sunt obligationes indiuiduæ: & dicuntur diuiduæ, & indiuiduæ secundùm naturam eorum, quæ in obligatione deueniunt. q̃ñq;. n. in obligatione deuenit datio: q̃ñq; factum. & hoc casu q̃ñq; factum diuiduum: q̃ñq; indiuiduū, vt hic in glo. & per Bar. plenè in l. stipulationes nō diuiduntur. in j. 2. & 3. q. ff. de verb. ob. & aduertendum, ꝓ quò ad materiam, de qua. j̃. tangam, † indiuiduum sumitur altero de tribus modis: nam quoddam est indiuiduum quò ad cōtractum: quò ad obligationem, & solutionem: vt seruitutes, quæ non possunt pro parte in stipulationem deduci, nec pro parte solui. Quædam sunt obligationes diuiduæ quò ad contractum: sed ex postfacto indiuiduę quò ad obligationem, & solutionē: vt obligationes factorum indiuiduorum, vt rē tradi: fossam fodi: insulam fabricari. Ista. n. pro parte possunt deduci in stipulatione: vt pro parte rem mihi tradi: & ꝓ parte insulam fabricari, vt l. locus. ff. de acquir. pos. quædā sunt diuiduæ quò ad contractum, & quò ad obligationē: sed quò ad solutionem sunt indiuiduæ, vt obligatio, rē restitui. ¶ † Videndum est ergo, qualiter ipsi principales, & ipsorum successores teneantur, q̃ñ in obligatione deuenit quid indiuiduū a altero ex prædictis modis, aut insolidum, vel pro parte. secūdò qualiter, & aduersus quos pœna, & interesse committatur, si quæ fiat per vnum ex principaliter obligatis: vel ꝑ vnū ex hæredibus promissoris. tertiò qualiter plures principales, vel hæredes eorum, q̃ñ in obligatione deuenit diuiduum. quartò si pro parte adimpletur, quod deuenit in obligatione diuidua: & pro parte non. an pœna insolidum committatur: vel pro parte tantùm. & de hac vltima obligatione loquitur tex. noster. in qua dicas, ꝓ de obligatione principali ipsius diuidui, qualiter teneantur ipsorum hęredes, satis est clarum: quia diuiduntur per l. 12. tab. & gl. bene distinguit in l. si seruus. §. plurium. ff. si quis cau. ¶ † Sed qualiter, & aduersus quos committatur pœna, dubitatur. si dices, non videtur dubium in pluribus obligatis ad diuiduum: vt. s. pœna committatur pro parte: sicut pro parte teneretur ad debitū principale, vt l. reos. §. cum in tabulis. de du. re. vt sic accessorium naturam principalis sequatur, vt in reg. accessorium. dic, ꝓ differentia est interꝑ pœnalem obligationem, & principalem: nam illud, quod est in obligatione (quantùm ad stipulationē pœnalē) est in cōditione, si bene inspiciatur. sed conditio dādi per l. 12. tabu. non diuiditur in hærodes. ff. de condi. & demon. l. cui fundus. dic ergo † q̃ñ plures tenentur ad factum diuiduum, si vnus contra facit: an pęna committatur insolidū. Bar. distinguit: aut loqueris de principali: aut de hęredibus ipsius. primo casu aut non fuit pœna adiecta: & stipulatio cōmittitur pro ea parte, pro qua est obseruatum. vt l. procurator. in prin. ff. rem ra. ha. aut fuit adiecta pœna: & tunc aut loquimur in cōtractibus: & pœna committitur sine obstaculo exceptionis, vt d. §. Cato. aut in iudicijs: & tunc aut in his, q̃ pertinent ad litis decisionem: & idem, vt l. stipulationum. §. fi. de ver. obli. aut ad præparationem: & tunc si in parte non obseruatur, pœna committitur insolidum, de rigore: sed de æquitate in parte obstat exceptio, vt in. §. si plurium. Si verò loqueris in pluribus hæredibus: & tunc aut in obligatione dandi: & tunc, vno contrafaciente, pœna committitur insolidum contra omnes, vt l. in executione. §. ponul. ff. de ver. ob. aut in obligationibus faciendi: & committitur pœna solùm contra eum, qui contra fecit. vt d. §. Cato. hoc semper saluo tam in principali, quàm in hærodibus: & tam in obligatione dandi, quàm faciendi diuiduis. quòd si aliquis ex casu superuenienti impeditur implere totum, vel partem: illa difficultas excusat à pœna, vt l. si quis cum. §. idem iuris. ff. ad leg. Rho. de iac. & ita distinguit Bar. in dicto §. Cato. & subdit, quòd canonistæ non ita subtiliter intuentes non faciunt differentiā inter obligationem dandi, & faciendi, vt in isto cap. de his membris supra tactis, cum tractatur de obligatione indiuidua: & de pęna adiecta dictæ obligationi, qualiter contra principales, & eius hæredes committatur. dic ꝑ eum in d. §. Cato. & circa istam materiam vide plenè glo. in d. l. si seruus §. si plurium. ibi. n. distinguit. quia aliquid est dādum, vel faciendum causa implendæ conditionis. aut ipsa datio, vel factum est in obligatione: et in vtroque casu per plura membra subdistinguendo prosequitur. an implendo pro parte commodum consequatur: vel pro parte ab obligatione liberetur. et subiungitur quid in pœna: an dicto casu committatur insolidum, vel pro rata sortis non solutę: ibi videas. ¶ Vltimò not. ex isto tex. ꝓ iste, qui erat obligatus ad certā summam, soluit partem. an autem creditor inuitus partem recipere teneatur. dic vt no. in l. quidam æstimauerunt. ff. si cer. pe. Insuper aduerte, ꝓ isto tex. loquitur, cum pœna', quæ adijcitur dationi quantitatis, est diuisibilis, vt pecunia. Si autem pœna consisteret in aliquo indiuiduo. tunc credo, quòd licèt pars debiti soluatur: nihilominus pœna' insolidum committatur: quod prosequitur plenè Barto. in d. l. ead. §. Cato.

A D D I T I O.

2 ¶ Quid indiuiduum. Indiuiduum quid dicatur. vide Bal. in l. 2. C. de hære. act. & in l. si plures. in prin. de condi. infer. & in l. furiosum. C. qui test. face. pos.

S V M M Æ.

1 *Occidentes prælatum ecclesiæ priuantur beneficijs, & præbendis, quæ tenent ab illa.*
2 *Agi potest post pœnitentiā, vt malefactor grauiori pœna condēnet.*
3 *Res non debet illi restitui, qui priuatus est ea, ratione delicti.*
4 *Pœnis pluribus puniri potest quis pro eodem delicto.*

1 AD aures. † Occidentes prælatū ecclesiæ priuantur beneficijs, & ꝑbendis, quæ tenent ab illa: nec eis, vel eorum hæredib. restituentur: nec alia nouiter concedētur. & prima pars recitat pœnalem sn̄iam. secunda aggrauat, ibi [quia igitur.] ¶ No. primò, ꝓ isti ausu temerario occiderunt episcopum: & sic fuerunt in dolo. non ergo loquitur de eo, qui licitè (puta se defendendo) occidit: tn̄ cum aliter non posset euadere, vt j̃. ti. 2. c. 3. & in cle. 1. de homici. Et aduerte, quia hodie hēt locum non solùm contra interficientes: sed etiam contra capientes: ꝑcutientes: vel bānientes eṗos: vel hæc fieri mandantes: vel ratificantes. quod dic, vt in cle. si quis suadēte. eo. tit. ¶ Secundò no. ꝓ isti fuerunt priuati feudis, & beneficijs, quę ab ecclesia obtinebant. & intellige hic beneficium largè, put est beneuola actio, tribuens gaudium capienti, vt ait Seneca lib. j. de beneficijs. ¶ Tertiò no. ꝓ isti fuerunt damnati minori pœna, q̃ debuerint, & Papa alias pœnas addit. † & sic post sn̄iam potest agi, vt malefactor grauiori pœna cōdemnetur. 3 facit ad ea, quæ dixi in c. de his. s̄. de accusa. ¶ † Quartò no. ꝓ postquam aliquis est priuatus re aliqua ratione delicti: res illa non debet sibi restitui. facit ad not. in c. ex literis. s̄. de cōsti. & l. si seruus. C. de pœnis. & in c. commissa. j̃. de ele. lib. 6. 4 ¶ † Vltimò no. ꝓ pro eodem delicto punitur quis pluribus pœnis. concor. j̃. de re iudi. c. j. lib. 6. & s̄. de male. c. 2. de quo plenè dixi. s̄. de foro compe. c. conquestus.

S V M M Æ.

1 *Cōuictus de mendacio cōtra verba iudicis cōmisso punit̃ à superiore.*
2 *Iudex, cui iniuria irrogata est, an possit illam punire.*

1 DIlectus. † No. primò, ꝓ qui cōuincitur de mendacio contra verba iudicis commisso à superiore punitur: quod intelligo, cum immiscet contumeliam. puta dicit, ꝓ mentitur: vel, ꝓ melius esset habere asinum in iudicem, cum ipse nihil intelligat: vel his similia, sm̄ Io. An. in gl. ¶ † Secdò no. ꝓ tex. dicit [iuxta superioris arbitriū.] & c. quasi velit, ꝓ iudex, cui est iniuria irrogata, nō posit ipsā errogātē punire: sed superior; qa nemo iudex idoneus in cā propria, vt l. 1. C. ne quis ī sua cā. vt ex dictis Ioan. An. post Inn. ita dicas, ꝓ aut loquimur ī ordinario: aut in delegato. & si in ordinario: & tunc aut iniuria irrogatur personæ: aut dignitati suæ. si personæ: tunc ipse non potest procedere, vt dixi. facit l. senatus. ff. de offi. præsi. Aut delictum concernit dignitatem, siue officium: & tunc ipse potest punire, etiam si sit pedaneus, vt C. de peda. iu. l. penul. ad fi. & dicitur concernere officiū, si aduocati, scriptores, testes, vel etiam partes inuicem sibi dicant conuitia, vel se ꝑcutiant, vt ff. de offi. proconsul. l. nec quicquam. §. 1. & de offi. præsi. l. obseruandum. ff. de pœ. l. moris. & C. de testi. l. nullū. vel pone, ꝓ extraneus possessionem, de qua est quæstio inter duos coram iudice, occupat propria auctoritate: potest. n. iudex possessionem ex officio reformare. vt. s̄. de ap. c. cum teneamur. ¶ Secundo casu principali cum loquimur in delegatis: & tunc aut infert iniuria ipsi delegato per partem, vel extraneum: & tunc non puniet ipse, ratione prædicta: & qa potius est iniuria delegantis: aut non in personam suā, sed circa offiū irrogatur sibi iniuria, vt in exemplo prædicto de aduocatis, procuratore, & partibus inuicem rixantibus. vel si testes variant coram ipso. & tunc sentit hic Inn. ꝓ delegatus faciet hæc puniri per ordinarium, vt in Auth. de testi. §. si verò ignoti. coll. 7. saluò quod habes de rescrip. c. statutum. §. notarium. li. 6. q̃ñq; turbatur delegatus in iurisdictione sua: & tunc potest oēs punire, iuxta no. in c. j. de offi. delega. q̃ñque extraneus spoliat reū possessione, super qua conuenitur: & an hoc casu dicatur turbari iurisdictio sua: ita ꝓ posit punire spoliatorem. dicit ꝓ non pōt, si erat commissio specialis: si autem erat magis latè concepta: puta facias tali episcopo à suis subditis responderi: vel inducas talem in possessionē: vel defendas inductum: tūc potest se intromittere delegatus. de fil. presby. c. veniens. quia ex quo committitur iurisdictio: & omnia &c. & hoc sm̄ Inn. Hosti. dicit, ꝓ hodie eṗi, & archiepi puniunt iniurias sibi, & suæ familię irrogatas. vt in c. Romana. j̃. e. li. 6. de hac materia tangit Bart. in d. l. si quis. ff. eo. & plenius per Cyn. in l. 1. C. ne quis in sua causa. & not. bene prędicta.

S V M M Æ.

1 *Patroni non debent impedire electionem in ecclesijs. Et debent ecclesias defendere ab iniurijs. nu. 2.*
3 *Seueritas canonica exercetur contra illum, qui deliquit contra ecclesias.*
4 *Seueritas canonica, & censura qualiter differant.*
5 *Membri abscissio æquiparatur morti.*
6 *Canonicus mutilans, vel occidens canonicum, vel prælatum eiusdem ecclesiæ, an incurrat pœnam istius capituli.*
7 *Casus, in quo filij puniuntur ex delicto patris.*
8 *Nepotes an contineantur appellatione filiorum.*
9 *Conditio debet impleri in forma specificata, prout iacet.*

IN quibusdam. Patroni, aduocati, vel vicedomini plus sibi vendicantes, quàm iura permittant, per censuram ecclesiasticam compescuntur. & si per se, vel per alios occiderint, vel mutilauerint rectorem, vel clericū ecclesiæ, ꝑdunt quod habent ab ecclesia: & posteri usq; ad quartam generationē non ordinantur: nec in religionibus præficiūtur. Et primò recitat triplex patronorum delictum. Secundò ibi [cum igit̃.] prouidet. & primò contra primū, & secundū, vtrunq; prohibendo, & compesci iubēdo. secūdò ibi [Sacri nihilominus.] contra secundū puniendo illud primò in factoribus. secunda ibi [& ne nimis aggrauādo pœnam in posteros.] ¶ † No. primò, ꝓ patroni, & similes, de quibus hic, non debent impedire electionem: quia nō ad eorum voluntatem debet in vacantibus ecclesijs prouideri, vt. s̄. de ele. c. sacrosancta. ¶ Secundò not. in versi. cum igitur. ꝓ illud, quod prouisum est ad subsidium, non debet contrarium operari. ſ. dispendium. cōcor. s̄. de na. ex li. ven. c. vno. cū suis concor. & collige ex hoc, † ꝓ patroni debent ecclesias defendere ab iniurijs. quod intellige expensis ecclesiæ, sm̄ Roff. qui hoc no. in libello iuris canonici. de iure patro. ver. nunc videamus de honore. sufficit. n. si patronus adhibet diligentiam, & ministerium: sicut tutor expensis pupilli ipsum defendit. ff. de admi. tu. l. à tutoribus. procurator etiam debet diligenter defendere dominum, sed expensis domini. ff. man. l. idemque. §. Labeo. similiter & libertus debet patrono operas expēsis patroni. ff. de ope.

oper.li.l.opere.facit. 12.q.3. c. charitatem. & de præscrip.c.
3 cum ex officij.¶†Tertiò no.q in illo,qui deliquit contra ec
clesias exercetur seueritas canonica. & facit hic Io.An.diffe
rentiã inter seueritatem ecclesiasticam,& censuram:quia cẽ
sura consistit circa pœnam spũalẽ.j.de ver.sig.c. cõqueréti.
seueritas verò circa pœnã temporalem: vt circa degradatio
nem:& curie seculari traditionẽ.j.de ver.sig.c. nouimus.re-
mittit ad c.pro humani.de homici.li.6. &c.¶Quartò not.q
sunt paria quò ad pœnam,de qua hic,occidere,& mutilare.
4 idem quò ad pœnam irregularitatis contrahendam,ut in c.
1.de homici.in cle.†Mẽbri ergo abscissio æquiparatur mor
ti,vt in Aut.de collatio.§.hæc.& no.in l.2.C.de offi.eius,qui
vi.al.ge.& ideò tanta potestas,& auctoritas requiritur in iu
dicando super mẽbri recisione: quãta requiritur super toto
corpore:quia requirit merum imperium, vt l. imperium.ff.
de iurisd.om.iu.quid autem dicatur membrum:an oculus,di-
gitus,uel lingua.dic vt no.Bar.in l.publicorum. ff. de public.
iudi:& ibi quid est debilitare.¶Quintò not.pœnam istã ha-
bere locum,cum beneficiati in ecclesia mutilant,vel occidũt
rectorem,siue clericum ecclesiæ.& intellige beneficiati lar-
gè, vt dixi.s̃.c.ad aures. puta habet precarium; emphyteu
5 sim:vel aliquid aliud.Circa hoc reuocat Ioa.An.in dubium:
†an hanc pœnam incurrat canonicus occidens,vel mutilans
concanonicum, vel prælatum eiusdem ecclesiæ.dubium fa-
cit;quia ista Decre.dum punit hæredes:non videtur de con-
canonicis intellexisse.quia titulus beneficialis ad hæredes p
uenire non potest.8.q.1. c. apostolica.Item ista constitutio
prouidet clericis ecclesiæ mutilatis,vel occisis:ergo ipsos li-
gare non intendit. communiter tenetur,secundùm eum, q
dicto casu habeant locum pœnæ istæ,inquantum possunt ad
canonicos adaptari.vtrùm aũt istæ pœnæ priuatis infligan-
tur ipso iure:vel per sententiam.tenet Io.An.q ipso iure,per
istam dictionem,prorsus.quæ denotat ipso iure, sicut certæ
aliæ dictiones mente verbo:vt mox:statim:omnino: eoipso:
vel modis omnibus.de dictione,pœnitus, dic vt.j. c. proxi.
vbi Host.exponit.inest ipso iure:vel ipso facto, & similia, vt
dixi.s̃.de foro compe.c.si diligẽti.& no.Bar.in l. Imperator.
ff.de iure fis.¶Sextò no. q condemnatur aliquis cum poste
ritate sua vsque in quartam generationem. & intellige gene
rationem per lineam masculinam,non fœmininam, vt j.eo.
c.vbicunque.lib.6.¶Vtrùm autem bastardi,& spurij inclu-
dantur appellatione posteritatis:nõ dico hic:sed remitto ad
no.in si.per Bar.in l.j.ff.de accu.& quod no.in cle.j. de bap.
& in c.vl.s̃.de rescr.per Inn.¶Septimò no. q potest cũ istis
posteris dispensari super istis beneficiis obtinendis. vtrũ aũt
episcopi dispensare possint,Io.q sic,vt patet in gl. Idẽ Vin.
Goff.& Phi.pro his facit,quia isti laborant alieno vitio.C.de
na.li.l.legem. vide in Spe.de le.§.nunc de episcoporum.dicit
tamen glo.q honestum esset eos non posse.Hosti.hoc confi-
rmat:& dicit, q esset tutum, & ecclesiæ expediens.ad hoc
s̃.de immu.eccle.c.aduersus.¶Octauò no.istud uerbum,po
steritatis.per quod patet,q loquitur tantùm de descendenti
bus,non de collateralibus.Item loquitur de nascituris, non
6 de iam natis.quod tenẽt Io.Goff.& Phi.Hostien.intelligit ẽt
de iam natis:†puniuntur enim filij ex delicto parentum isto
casu:sicut in crimine læsæ maiestatis,vt l.quisquis.C.ad leg.
Iul.maiesta.de quo crimine condemnati fisco bona applicã
tur.feuda verò an confiscẽtur: vel ad dominum reuertantur.
vide in Spe.de feu.§.1.ver.40.& per Bar.in l.si finita. §.si de
vectigalibus.de dam.inse.¶Nonò no. q propter delictũ pa
tris,& filij,posteri descendentes priuantur feudis, & benefi-
cijs,quæ pater obtinebat ab ecclesia sic offensa. vtrùm autẽ
hoc sit verum, si dicta feuda, vel beneficia descenderant in
patrem à genitoribus.dic vt no.Bar.in l.1.ff.de bo.dã.¶Vlti
mò do.Io.An.super isto.c.plenè tractat, an appellatione fi-
liorum contineantur nepotes.sed quia plenius, & clarius ip-
sam tractat Bar. ideò eius distinctionem ponã.¶Secundò q

ro.an in casibus, in quibus continentur nepotes appella-
tione filij,hoc sit ex propria significatione,vel ex interpreta-
tione.¶Tertiò formabo duas,vel tres quæstiones pro intel-
ligentia predictorum.¶Vltimò quæram,an appellatione pa
tris contineatur auus.hunc ordinem ipse tenet in l.liberorũ.
7 ff.de ver.sig.¶†Circa primum cum quæritur.an appellatio-
a ne filiorum contineantur nepotes.a distingue:aut verbum,fi
liorum,profertur à testatore:aut à lege:aut in rescripto prin
cipis.Primo casu aut testator disponit circa filios,eos hono-
rando,& eis prouidendo,aut eos grauando. aut non proui-
det: nec disponit eis, & circa eos: sed de eis circa alios. aut
non disponit circa eos: nec de eis circa alios: sed appellatio
filiorum ponit in dispositione per modũ cuiusdam conditio
nis,vel cãæ.Primo casu aut eis prouidet,tutores dando:& ap
latio filiorũ non porrigitur ad nepotes,vt l. quod si nepotes.
ff.de test.tu.& in §.fi.Insti.qui da.pos.tu.Ratio: quia licèt ex
parte filij sit fauor: tamen ex parte tutoris dati est onus: &
modicum est præiudicium,nepotes non comprehendi isto
casu:quia superest prouisio legis,& iudicis dantis tutorẽ le-
gitimum:vel datiuum. aut eis prouidet,eos instituendo, vel
aliter relinquendo:tunc videtur,q non porrigatur ad nepo-
tes,vt l.Gallus.§.instituens.de lib.& posthu. vbi institutio fa
cta de filio non porrigitur ad nepotes. Sed certè ille §.& to-
ta l.loquitur,quando quis instituit filium certum,& nomina
tum.quo casu appellatio filij ad alium non porrigitur, vt l.si
quis ita.de test.tu.Sed materia nostra loquitur,quando quis
instituit filios simpliciter:quo casu institutio facta de filio ex
tenditur ad nepotes,vt probatur in l.Lucius Titius. de here.
insti.& ita debet intelligi l.filij.& l.iusta.de verb.signi.Secun
do casu qñ testator eos grauauit (puta exhæredando) & ap-
pellatione filiorum non continentur nepotes, vt d.l. filij. &
probatur ratione.nam ea æquitate,qua masculinum conci-
pit fœmininum: ea æquitate appellatio filiorum porrigit ad
nepotes,vt d.l.iusta.Sed in istis odiosis masculinum non con
cipit fœmininũ,vt l.j.§.quæritur.de ven.inspi.ergo &c. Ter-
tio casu, qñ testator non disponit circa eos: sed de eis circa
alios(puta legat ãcillã cũ filijs:vel filios ancillę)tũc aut fieret
dura separatio:& appellatio filiorũ porrigitur ad nepotes, vt
d.l.liberorum.§.sed & Papinianus.& l.vxori.§.cõcubinæ.de
leg.3.aliàs secus,vt ibi no.Quarto casu, qñ verbum filij ap-
ponitur in dispositione per modum cuiusdam conditionis,
vel causę:& tunc aut illa conditio, vel causa respicit fauorem
filiorum:& tunc appellatione filiorum continentur nepotes.
8 aliàs secus. †quia conditio debet impleri in forma specifica
ta,prout iacet,vt l.qui hæredi.in fi.& l. Mæuius.ff. de condit.
& demon.hoc probatur per ea,quę dicam.j.in proximo mẽ
bro:quod est,quando verbum,filij,profertur à lege. utrùm
tunc porrigatur ad nepotes.dicit Bar.procedendũ esse,quasi
per eadem membra,quæ supradicta sunt:nam aut dispositio
legis continet prouisionem filiorum circa tutelæ dationem:
& non porrigitur ad nepotes.vt l.sed & milites.§.j. de excu.
tut.rationem dixi.s̃. Aut continet prouisionem filiorum cir
ca alia:& porrigitur ad nepotes:siue dispositio facta fuerit ĩ
fauorem filiorum principaliter:siue in odium alterius:tamẽ
redundat in fauorem filiorum,vt in Aut.vt exactio.instã.do.
§.2.coll.7.& ff.ad Macedo.l.filium habeo.aut continet odiũ
filiorum principaliter:& non porrigitur ad nepotes,vt l.pa-
ter.ff.de adul.& l.lege Iul.§.hoc capite.de ritu nupt. Si verò
continet odium filij:consequenter tunc extenditur ad nepo
tes,vt l.senatus.de ritu nup.ratio: quia saltem ibi fauor res-
pectu pupillæ.Non obstat prædictis,quod no.Cy.in l. quis-
quis.C.ad leg.Iul.maie.quia ibi appellatio filiorum extendi
tur ad nepotes ex vigore constitutionis etiam patris ibi rela
tę per eum.aut de filijs nil disponit principaliter:& appella-
tio filiorum ponitur in dispositione casualiter:vel conditio-
naliter: & tunc aut illa conditio respicit principaliter fauorẽ
filij.puta dicit l.si mater tutorem filijs non peticrit,ius vendi

can-

candorum bonorum non habeat:certè hoc porrigitur ad ne
potes,vt l.3.§.si mater.ff.ad Tertul.& ver.filijs.aut non con-
tinet fauorem filiorum principaliter (puta si pater habuit tot
filios,habeat excusationem à tutela) & tunc non extenditur
ad nepotes:nisi lex vteretur vocabulo,liberorum.vt.l. 2.§.1.
de excu.tuto.ratio, quia verba conditionis debẽt impleri in
forma specifica,vt prædictum est.vbicunq; aũt dixi filiorum
appellationem porrigi ad nepotes,intellige, nisi aliter lex re
stringatur,& limitetur,vt l. iubemus.C.ad Trebel.cum simi.
Item pdicta vera,qñ lex disponit aliquid circa filios ea con-
templatione,quia filius: si verò disponeret respectu alterius
qualitatis cohærentis filio:tunc nõ porrigeretur ad nepotes,
ad quos non porrigeretur dicta qualitas,vt in casu l.fi.C. de
natu.lib.vbi lex disponit circa filium; quia non filius simpli-
citer:sed quia filius spurius:licèt illa dispositio non sit p odiũ
filij;quia in nullo deliquit,vt l.spurij.in prin.ff.ad mu. tamen
non porrigitur ad nepotes:quia ad eos non transit qualitas,
quòd sint spurij testatoris:& hoc de secundo membro,quan
do verbum,filij,profertur à lege. ¶Tertium membrum est,
cum verbum,filij,profertur in rescripto principis. & distin-
gue:quia aut rescriptum principis continet beneficium: vt si
Imperator concedit castrum alicui,& filijs suis.tunc intelli-
gitur de nepotibus:quia largissimè est interpretandum, vt l.
fi.ff.de constitu.princi.Si verò continet priuilegium aliquod
contra ius commune:tunc quia priuilegia sunt strictè inter-
pretanda,vt C.de inoffi.testa.l.si quando.in princi.intelligas
strictè.ita potest intelligi l.sed & si milites.§.j. de excu. tu.,p
hoc facit:quia si priuilegium loquitur de liberis, seu posthu-
mis, restringitur ad descendentes per lineam masculinam,
vt l.1.de iur.immu.¶Est & quartum membrum: qñ appella
tio filij profertur à contrahentibus.dic,quòd debemus inte:
pretari contra eum,per quem profertur,iuxta no. in l. veteri
bus.ff.de pac.Et prædicta omnia habent locum,cum dispoſi
tio concipitur sub appellatione filij.si autem sub appellatio-
ne posteritatis:vel sub appellatione posterorum, vel descen-
dentium latius concepta,videtur etiam ad nepotes, & vlte-
riores extendi.

S V M M Æ.

1 *Claues Ecclesiæ dicitur contẽnere,qui absolutionem non petit:& qui per longum tempus illi parere contemnit.*
2 *Perseuerans in excõicatione per biennium suspectus fit de hæresi.*
3 *Papa defert nobilitati mitius procedendo.*
4 *Pœna aggrauatur persistenti in contumacia*

GRauem. Domino excõmunicato, sub diti ad fidelitatem non tenen
tur:& si longo tempore sic manens adhuc moni
tus iuri non paret,ecclesiæ ab ipsius debito absoluuntur. &
prima pars querelam continet:cui secundò prouidet,ibi[igi
tur.]¶No. primò,q iste Comes fuit excommunicatus: &
non intelligas pro iniurijs.& quod hic dicitur de duobus an
nis,narrat factum,sicut.s̃.de æta.& quali.c.cum bonæ.Idem
.n.etiam,si per annum.11.q.3.c.rursus.& c.quicunq;.¶Se-
1 cundò no.†q dicitur contemnere claues Ecclesiæ, qui abso
lutionem non petit:& qui per lõgum tempus illi parere con
temnit:licèt sententiam excommunicationis seruet. & alijs
modis dicitur quis contemnere claues.de quibus.s̃.de cle.
2 excom.mi.c.illud.& de excess.præla.c.fi.¶Tertiò no.†q pse
uerans biennio in excommunicatione, est suspectus de hæ-
resi.quod est verum probatione probabili iuris tantùm:sed
non violenta,hoc est iuris,& de iure: quæ violenta sufficit ad
condemnationem:sed non suspicio iuris tantùm.sed ex ipsa
potest purgatio indici:in qua si deficeret,locus est ei,qd dici
tur de hæreti.c.excommunicamus.§.1.& §. credentes. dicit
Hosti.q pertinacia annalis perseuerantiæ inducit suspicio-
nem hæresis.j.tit.1.c.omnis.cum.n.non facit,nec facere po-

test id,ad quod omnis fidelis tenetur,vt ibi: per consequens
psumitur aliter sentire de sacramẽtis,quàm sentiat Ecclesia.
de hæreti.cap. ad abolendam.1.rñ. nam qui omnipotentem
metuit.&c.11.q.3.c.qui omnipotentem. & qui se ab Eccle-
sia separat:nec sanctam communionem recipit, hæreticus
appellatur.in Auth.de priuil.do.hære.mu.non præstan. j.rñ.
Concludit ergo Hostien.q Ecclesia de rigore post tantam
expectationem, & contumaciam posset illum condemnare
de hæresi: licèt Ecclesia æquitatem præferens non sequatur
hunc rigorem:sed incedens per viam mediam suspicionẽ so
lam attribuit:ne videatur dissimulare, & peccatorum corre
ctionem negligere.43.di.c.Ephesijs.& conclude,q non face
re est delictum atrox.vt l.omne delictum.de re mi.¶Quar-
3 tò not. † quòd Papa nobilitati defert, mitius procedendo.
concor.j.de offi.dele.& parcit sibi in hoc:quia nec purgatio
nem indicit:nec illum excommunicat:vt possit postea de hæ
4 resi damnari.¶Quintò no.†q in contumacia persistenti ag
grauatur pœna.ad hoc.s̃.vt lit.non contes.c.qñ frequenter.
§.fi.absoluuntur.n.ecclesiæ ab eius subiectione. quod intelli
gas in perpetuum sine spe restitutionis.sic.s̃.c. ad aures.pro
hoc facit,quod hic dicit [absoluentes.] vtrùm autem possit
Ecclesia absoluere debitores laicos, ne sibi soluere teneantur.dicit Hosti.q sic:inducit de iudi.c.ita quorundam.de hæ
reti.c.vergentis.de homici.c.pro humani.§.sacræ.li.6.Absol
uuntur etiam fideles à fidelitate: donec in excommunicatio
ne perstiterint.idem in bannito per regem, cui vasallus inte
rim non tenetur.11.colla.hic finitur lex. deinde consue. re-
gni.c.j.& facit.j.q.6.c.nos sanctorum.

De pœnitentijs, & remissionibus.

ISO de pœnis,quæ imponuntur in foro iu
diciali:restat videre de his,quæ imponun-
tur in foro pœnitentiali. Sed quia ab alijs
releuatur interdum quis, vtẽs remissione.
habetur plenè de materia in Decre.de pœ
ni.per totum.& repetitur ĩ 6. & Cle.de.2.
parte.de excess.præla.c.accedentib.allegat etiam Io.An.mul
ta iura huius voluminis,quæ faciũt ad vtrãque partem rubri-
cæ:quæ per te videas.

S V M M Æ.

1 *Delictum manifestum manifestam pœnam exigit.*

1 MAnifesta. No.primò,†q manifestum
delictũ manifestã pœnã exi
git:vt sic vnũqd̃q; soluat̃ eo vinculo,quo ligat̃. &
qd̃ ,ppositũ in ,pposito:idẽ opat̃ oppositũ ĩ opposito,vt Inst.
de his,qui sunt sui,vel alie.iur.& in reg.nihil tam naturale.&
vide quod no.Gul.in Spe.s̃.ti.proxi.in fin.Imponitur autem
pœnitentia publica,vt scandalum sedetur.vt.s̃.ti.proxi.in fi.
Imponitur autem pœnitentia publica, vt scãdalum sedẽtur.
vt.s̃.de pur.cano.c.si presbyter.& de forma solemnis pœni-
tentiæ vide.50.di.in capite.

S V M M Æ.

1 *Pœna occidentis presbyterum quæ sit.*
2 *Iudex ecclesiasticus potest imponere pœnam laico propter delictum commissum in personam ecclesiasticam.*

1 QVi presbyterum. No.primò
†pœnã oc
cidentis presbyterum:priuatur.n.militiæ cingulo.
& imponitur pœnitentia.12.annorum, sm canones. 50. ca-

sus

ſus vide in ſumma contum.eo.tit.§.qui pœnitentia.ſub. §. vt
2 autem ſacerdos.¶Secundò no.† ꝙ iudex Eccleſiaſticus impo-
nit pœnam laico. & hoc propter delictum commiſſum in
perſonam eccleſiaſticã.¶Tertiò no.ꝙ iſtud crimen impedit
matrimonium contrahendum. alios caſus enumerat gloſ.de
quibus etiam.33.q.2.§. de pœnitentib. alias incipit.hoc.q̃q̃
Goff. addit caſum de ſolemnitate pœnitentiæ. 23. quæſt. 2.
c.de his.

S V M M AE.

Hominem occiſum dicere, & damna data, ſufficit in foro pœnitentiali. Eccleſiæ potius obediendum eſt, quàm Imperatori.

SIgnificauit. Conſideratis circunſtantijs, arbitraria pœnitentia impo
nitur ei, qui ſe defendendo modum exceſsit. ¶No.pri
mò, ꝙ iſte nobilis fatebatur delictum, vt ageret pœnitentiã:
& expreſsit delicta in genere.ſ.homines occiſos:damna illa
ta:& ſimilia.quæ non declarat propter vitandam prolixita-
tem.dicit tñ Hierony.ſuper Eſaia.li.6.ꝙ ſic ſtudendũ eſt bre
1 uitati, ꝙ nullum dãnum fiat intelligentiæ.† Et collige, ꝙ ſuf-
ficit in foro pœnitẽtiali dicere hoiem occiſum: & dãna da-
ta.quod ſecus eſt in foro iudiciali:quia debet declarare, iux
ta ea, quæ no.in l.liberollum.de accu.& 3.q.8.c. libellorum.
vbi videas.¶Secundò no. ꝙ iſte pugnauit pro libertate ſua,
ẽt contra Imperatorem ſine cauſa auferre volentem rẽ ſuã:
quod eſt contra id, quod dici ſolet, ipſum dominum mundi
2 eſſe.C.de quadri.præſcri.l.bene à Zenone. † Sed poteſt dici,
ſecundùm Hoſt.ꝙ ẽt pro libertate Eccleſię hoc faciebat:cui
potius obediendum eſt, quàm Imperatori. 11. q. 3. c. Iulia.
& c.qui reſiſtit.& 96.diſt.c. ſi Imperator. ¶Sed oppones:ſi
iuſtum erat bellum ex parte iſtius militis defendentis eccle
ſiam, vt tenetur.33.q.5.c.cũ homo.& c.ſi princeps. & c.reũ.
ergo non debet cogi pœnitere, nec ſatisfacere.cuius contra-
rium hic dicitur.Sol.dicit Hoſti.ꝙ miles exceſsit modũ, oc-
cidendo quos poterat conſeruare:vel domos deſtruendo nõ
nociuas:vel damnificando non culpabiles: vnde ſatisfacere
debet ratione exceſſus modi, vt.s̃.de reſtitu.ſpolia.c.olim.in
fi.Vel pone, ꝙ remordebat eum conſcientia: ideò oportuit
ſatisfacere:licèt ſcrupuloſa.vt.s̃.de ſimo.c.per tuas.

S V M M AE.

1 *Indulgentia generalis non cõprehendit non ſubiditum indulgentijs.*
2 *Epiſcopus proprius poteſt indulgere ſuo ſubdito, ꝙ vti poſſit indulgentia ſibi conceſſa per alium epiſcopum.*
3 *Remiſſiones quid valeant.*
4 *Prælatus an poſſit concedere literas indulgentiarum ſuis ſubditis pro opere, quod fit extra ſuam diœceſim abſq; conſenſu, vel licentia illius epiſcopi, in cuius diœceſi fit opus.*
5 *Forum pœnitentiæ quis non ſortitur, ratione delicti.*
6 *Relictum factum in honorem ciuitatis valet.*
7 *Priuilegium poteſt concedere, qui poteſt legem condere.*
8 *Indulgentia eſt duplex, ſpecialis, & generalis. et ibi de qualibet.*
9 *Eleemoſynam dantes iuxta formam indulgentiæ, an conſequantur remiſsionem: ſi indulgentiæ poſtea reperiuntur ſubreptitiæ, vel falsò fabricatæ.*
10 *Crimina diſtinguuntur voluntate, & propoſito.*
11 *Cõtrahens ignoranter cum conſanguinea, vel iam nupta, excuſatur.*

QVod autem. Remiſsiones nõ pro
ſunt non ſubditis re-
mittentium:niſi proprij iudices idem concedant.
h.d.primò ponitur conſultatio.ſecundò rñſio, ibi[hoc volu-
mus.]cuius reſponſionis ponitur ratio, ibi [ꝙ cum.]& rñſio
nis limitatio ibi[quibus.]¶No. primò duas cauſas iuſtas re
miſsion is peccatorum:quæ exempli gratia hic ponuntur:nã
idem in quocunq; opere pio, pro quo remiſsio conceditur,
1 ſecundùm Ioan.An.¶Secundò no.† ꝙ generalis indulgentia
2 a non comprehendit non ſubditum indulgentis.poſito, quòd
actus exerceatur in loco ſubdito indulgenti.licèt ergo conſti
tutio liget non ſubditum contrahentem, vel delinquentem
in territorio iudicis ſtatuentis.vt l.3.ff.de offi.præſi.& c.cum
à nobis.de ſentẽ.excõ.tñ in pertinentibus ad ſalutem animæ
non conſyderatur, an actus exerceatur in territorio ſtatuen
tis:ſed an exercens actum ſubſit aliàs ſtatuenti:& hinc eſt, ꝙ
in foro pœnitentiali nõ debet quis cõfiteri in loco delicti. 16.
2 q.1.c.1. vbi no. ¶ Tertiò no.† ꝙ proprius epiſcopus poteſt
indulgere ſuo ſubdito, vt vti poſsit indulgentia ſibi conceſſa
per alium epiſcopum:& ſic in pertinentibus ad ſalutem ani-
mæ poteſt proprius iudex cõſentire ſubdito volenti cõſequi
indulgentiam in aliena diœceſi.ſimiliter quòd poſsit litiga-
re.s̃.de foro competen. c.ſignificaſti.facit de tempo. ordi.c.
nullus.cum ibi ſimilibus.& aduerte quia tex.loquitur in ha-
bentibus territorium limitatum. Papa verò ſi remittit(puta
pro ſubſidio terræ ſanctæ:)omnes complectitur talis indul-
gẽtia:quia omnes ſunt ſubiecti, vt in extrauag. vnam ſanctã.
¶Quartò no.ꝙ ratio nullitatis, & remiſsionis eſt: quia à nõ
ſuo iudice conceſſa.& per hoc videtur indulgentias non pro
deſſe his, qui ſunt in purgatorio:quia nõ iudicis in terris:ſed
Dei iudicio ſunt relicti.24.q.2.c.1.Non ob.23.q.2.c. tẽpus.
& c.animæ.& de pœniten.diſtin.6.c.1.vbi dicitur, ꝙ omnes
eleemoſynæ, ſacrificia, & ieiunia eis valent.Illud.n.non pro-
cedit ratione fori, vel iuriſdictionis:ſed ſecus videtur in ĩdul
gentia.videtur tamen, ꝙ ſi quis facit eleemoſynam: vel pere
grinatur pro defuncto in loco electo à prælato: ꝙ plus va-
let defuncto, quã ſi alibi fieret.dicit tñ In.ꝙ ſi Papa fecit: nõ
eſt dubium, ꝙ valeat etiam defunctis. vnde dicunt theologi,
ꝙ non occurrit ratio, quare eccleſia non poſsit theſaurũ ſuũ
communicare mortuis, ſicut viuis.Non ob.quod no.Io. An.
ĩ.de ſenten.excõ.c.à nobis.ſuper verb.ſuper terram.vt ibi p
3 eum.¶Quærit gl.† ad quid ualeant remiſsiones. plures ſunt
opip.¶Prima eſt, ꝙ valeant quò ad Deum: non quò ad Ec-
cleſiam.dicit Io.An.ꝙ iſta opi.eſt contra priuilegium clauiũ
conceſſum Petro:quod ad cœlum, & terram extẽditur, Mat.
4 16.¶Secunda opi.eſt, ꝙ valent etiã quò ad Eccleſiã: ſed tũc
demum, cum per contritionem, vel ſatisfactionem ſufficien-
ter punitum eſt.Sed vt dicit Ioa.An.iſta nimis vilificat hunc
theſaurũ Eccleſiæ:de quo. s̃.dixi.¶Tertia opinio eſt, ꝙ valẽt
quò ad Deũ, & Eccleſiam:ſed qui eas faciunt, ſe onerãt &c.
vt in gl.hanc etiam reprobat Io.An.Quarta eſt opinio:ꝙ va
lẽt quò ad remiſsionem illius pnĩæ, quæ per negligentiam
eſt omiſſa.hanc etiam reprobat:quia concludit, ex negligen
tia quem commodum reportare.¶Contra quintã opin.etiã
inſiſtit:& tenet ſimpliciter, ꝙ indulgentiæ debẽt intelligi, ꝓ-
ut ſonant, & permittunt:vt hic latius in nouella.de hac mate
ria no. Hoſtien.de remiſsio. c. penulti.& vlti. & in tertia par
te ſancti Tho. q. 4. articulo primo, & ſecundo.¶Extra quæ
ritur.dicitur hic, ꝙ remiſsio non prodeſt, nec extenditur ad
5 non ſubditos conferentes in opere pio.† qd econuerſo, vtrũ
prælatus poſsit concedere literas indulgentiarum ſuis ſubdi
tis pro opere, quod fit extra ſuam diœceſim abſq; conſenſu,
vel licentia illius epi, in cuius diœceſi fit opus. & videtur, ꝙ
ſic: quia dare indulgentias eſt quodam modo de voluntaria
iuriſdictione:& talia poſſunt extra territorium exerceri, vt
l.2.ff.de offi.proconſul.pręterea hæc videtur donatio:quia vi
detur poſſe extra territorium exerceri:ſicut collatio benefi-
ciorum.de ap.cap.qua fronte.& de offi.le.c.nouiter. per In-
no.pręterea eſt abſolutio à pœna:quæ videtur poſſe fieri ex
tra territorium, de ſen.excom.c.ſacro.nam iſta, in quib.non
vertitur iſta cauſæ cognitio, uidentur poſſe fieri extra terri-
torium:cum non præiudicetur illis, in cuius territorio fiunt.
C.de epiſ.& cle.l.omnes.§.ſi verò à perito.hinc eſt, quòd sẽ
tentia profertur intra territorium, & extra mandatur execu
tioni. vt l. à diuo Pio.ff.de re iud.& de for. cõpeten.c.Roma
na.§.

na.§.contrahẽtes.& ſentẽtia priuationis fertur de beneficio
extra territorium exiſtente.de foro cõpe.c.poſtulaſti.& con
uenitur quis in loco domicilij pro re, quæ eſt extra.vt l.fi. C.
vbi in rem actio. Item tutor in domicilio, cũ adminiſtrat bo-
na extra territorium conſtituta, vt l. propter litẽ. §.j.de excu.
tuto.& C.vbi pe.tu.l.j.vbi de hoc.& ex decreto iudicis domi
cilij venduntur bona extra territorium exiſtentia, vt l.magis
puto.§.illud.de re.eo.& quod no.17.q.4.c.in venditionibus.
& de priuile.c.paſtoralis.ꝓ Inn.& per Ia.de Are.in l. ſi præ-
dium.de prædi.mi.Item qui dat indulgentiam, videtur dare
ſub conditione, ſi dederit, vel quid fecerit.ſed in conditioni-
bus attendi debet tẽpus conditionis appoſitæ: vt ſic finis tra
hatur ad prin.vt l.potior.qui po.in pig.ha.& de capti.l. cũ in
bello.§.codicilli.& à primordio tituli poſterior formãt euẽ-
tus, vt l.j.C.de impo.lu.deſ.lib.10.& ſi ita eſt in tempore: ita
videtur in loco:vt debeat attendi locus, vbi conditio fuit ap-
poſita, vel indulgentia conceſſa, vt l.vinum.ff.ſi certum pet.
pro hoc facit illud generale, initium ſpectandũ.extra de ele.
c.dudum.præterea iſtæ indulgentiæ ſunt de foro pœnitẽtia-
li, vt patet in toto iſto titulo:& in talibus nõ cõſyderamus lo
cum, vbi actus fit:ſed conſyderamus, qui eſt prælatus illius.
5 & ideo dicimus, † ꝙ ratione delicti nõ ſortitur quis forũ pœ
nitentiæ, vt no.Io.16.q.j.c.j.vnde dicit Hoſt. ꝙ presbyter ex
tra ſuã parochiam poteſt audire presbyterum in pœnitentia.
Ita no.in ſumma de pœni.§.cui.præterea licèt quis ꝓhibea-
tur immittere falcem in meſſem alienã.ſ. vſurpando iuriſdi-
ctionem:tamen bene poteſt ſpicas manu cõterere.i. animas
à vitijs purgare, & comedere.i.Eccleſiæ incorporare, vt ex-
ponit Archi.7.q.3.c.ſcriptum.per indulgentias enim non vi
detur aliquid iuriſdictionis vſurpare:ſed animã à vitijs pur-
gare.In contrarium videtur, quòd talis indulgentia non pro
ſit ſubdito, vt in c.vt animarum. de conſti.lib.6.vbi ſententia
lata intra territorium non ligat ſubditum, actum extra terri
torium exercẽtem.locus autem, vbi actus fumit effectum, de
bet conſyderari, vt l.fin. ff.de offic.præfec. vrb. & l.cõtraxiſ-
ſe.de acti.& ob.ſimiliter & tempus attenditur, ex quo actus
confirmatur.de hære.inſti.l.in tempus.præterea quò ad iuriſ
dictionem æqualiter prohibetur exceſſus modi quò ad rem,
ſicut quò ad locũ, vt in l.extra territorium.& s̃. de plus peti.
c.j.ſed qui excedit in re, nihil agit etiam in indulgentijs, vt in
c.accedentibus.de exceſ.ꝓla. & ita nec per conſequens quò
ad locum. præterea rõ nullitatis indulgentiæ in iſto c.eſt; qa
non poteſt ligare, vel abſoluere non ſubditũ.q̃ ratio adapta-
tur ad ſubditum aliquid facientem extra diœceſim.præterea
iura ꝓhibent prælatis, ne ad alienam diœceſim, vel poſſeſsio
nem accedant.& tria ſibi principaliter ꝓhibenturi, udicare,
ordinare, vel aliquid de rebus ad alium ſpectantibus diſpo-
nere.3.q.9.c.nullus.Sed non eſt dubiu, ꝙ eccleſia, & alia pia
loca intra ſuam diœceſim conſtituta ad epiſcopi diœceſani
diſpoſitionẽ ſpectent.7.q.8.c.omnes baſilicæ.& ideò volunt
iura, ꝙ non celebret, vel prædicet:niſi inuitatus.7.q.2.c. epi-
ſcopi. Quid ergo dicendum. Oldra.cuius ſunt prædicta argu
menta ex dictis ſuis breuiter elicita, dicit cõſyderandum: an
iſtæ literæ conceſſæ pro opere, qd̃ fit extra prouinciam, dicã
tur concedi perſonę, vel loco:ſi dicamus, ꝙ loco, erunt extra
literæ indulgentiarum: & per conſequens non valebunt.ſi p
ſonis, erunt intra, & valebunt.dicit ipſe ſubtiliter, ꝙ iuriſtę rẽ
attribuunt cauſæ proximæ, non remotæ.ff.de condi. ob tur.
cãm.l.penul.& no.ff.rerum amo.l.ſi mul er.& no.de homi.c.
de cetero.videndum eſt ergo, quæ fuit cã proxima principa-
lis commiſsionis iſtarum literarum.& certè fauor eccleſiæ:q̃
ꝓpter indulgentiam frequentius ꝓ populũ honoratur, vt d.-
cit c.antiquorũ.q̃ fuit extrauagans Bonifacij.ſibi ergo debẽt
attribui iſtæ literæ:quæ eius cauſa factæ ſunt:vt ſic ſuæ eſſe vi
deantur.ff.de eden.l.prætor.in princ. Non obſtat, ſi dicatur,
ꝙ locus non eſt capax indulgentiarum: ſed perſonæ. ſufficit
enim, ꝙ locus ſit capax illius cauſæ, propter quam principa
liter literæ ſunt conceſſæ.ſ.illius eleemoſynę:quæ datur in il-
6 lius honorem.hoc patet, quia dicitur relictum in honorem
ciuitatis, ſi legatur ad ludos certos, vel pro prãdio.nam licèt
ciuitas non comedat, nec bibat:tamen quia eſt capax illius
honoris, dicitur ciuitati relictum. vt l.ciuitatibus.de le.j.hoc
etiam patet:ſi aliquis delinquit, & fugit ad eccleſiam, eſt im-
munis:quę immunitas dicitur cedere in honorem eccleſiæ:
licèt alteri ꝓſit, vt patet.s̃.de immu.eccle.per totum.Itẽ con-
ceditur priuilegiũ, ꝙ clericus alicuius eccleſiæ non eſt capax
huius priuilegij:quia excommunicare non poteſt:& tamẽ in
honorem eccleſiæ principaliter eſt conceſſum:licèt alteri ꝓ-
ſit.de priuile.c.cum capella.de verb.ſig.c. pe.lib.6. Præterea
tota die hoc faciunt principes:qui (vt inducant homines ad
morandum in aliquo loco) concedunt priuilegia, & immuni
tates, ne ſoluant tributa:& tñ priuilegium eſt ciuitati conceſ
ſum.ff.de cen.l.j.ex quibus videtur concludendum, ꝙ cũ iſtæ
literę principaliter concedantur loco extra prouinciam, non
valebunt:nam priuilegium eſt lex priuata. 3.diſtin.c. priuile
gia.vnde ſicut l.generalis non põt diſponere de loco ſibi nõ
ſubiecto.C.de ſumma trini.& fi.catho.l.j.ita etiã nec lex pri
uata.vt ſic à quo remouetur genus:remoueatur & quælibet
eius ſpecies.ff.de dona.l.filius.in fi. & ideò dicit Hoſt. in ſum
7 ma.de priui.§.cui.† ꝙ ille poteſt priuilegium concedere, qui
in illo caſu poteſt legem condere.Non obſtat, ꝙ dare indul-
gentiam eſt de voluntaria iuriſdictione; quia hoc non videt:
nam poſſet tunc inter non ſubditos exerceri. qd̃ negat iſtud
c.Non obſtat, ꝙ nõ præiudicatur illi epiſcopo:nam per hoc
ſequitur, ꝙ exercere poſsit.nã & ſubditum meum non poſsũ
in aliena iuriſdictione ordinare: licèt illi non præiudicet.vt
c.ex tuarũ.de aut.& vſu pa.Non obſtat, ꝙ ſma lata intra ter
ritorium mandatur executioni extra: quia hoc non fit ſine li
centia illius iudicis.de foro compe.c.1.in cle.Non obſtat, ꝙ
8 indulgentiæ ſint de foro pœnitentiali.† quia duplex eſt indul
gentia:vna ſpiritualis, q̃ dat à presbytero: & iſta eſt de foro
pœnitential..& iõ non poteſt concedi niſi à presbytero:quia
alius non habet claues. de pœniten.di.c.multiplex. & c. ver-
bum. Alia generalis, q̃ datur ab epiſcopis:& iſta nõ eſt de fo
ro pœnitentiali:ſed de lege iuriſdictionis.de exceſ.ꝓla.c. ac-
cedentibus.vbi dicit, ꝙ eſt epiſcopalis dignitatis, & iuriſdi-
ctionis, nõ dicit ordinis.& ideo beatus Thomas, & oẽs Doc:
dicũt, ꝙ clerici etiam diaconi poſsint eas concedere:qñ poſ-
ſunt exercere ea, q̃ ſunt epiſcopalis dignitatis.de elec.c.trãſ-
miſſam.Non ob.de actu conditionali: quia illud eſt verũ ex
fictione iuris.fictio aũt in ſpiritualibus nõ ꝓiudicat veritati.
vñ de fictione iuris res iudicata ꝓ veritate accipiẽt:non tñ in
ſpiritualibus.35.q.9.c.his ita.& ibi no.& qd̃ no.Archi.de vo
9 to.c.1.lib.6.¶Tertiò quærit.† acceſsit quidam Venetias cũ
quibuſdã literis apoſtolicis indulgentiarum falsò fabricatis
continentibus remiſsionẽ culpæ, & pœnæ diebus ſolẽnibus
in eccleſia conſtructa ad honorem corporis Chriſti. quibus
populo publicatis, vniuerſus populus confluebat dictis die-
bus ꝓ indulgentia, offerendo, ut moris eſt:tandẽ poſtea dete
cta fuit falſitas lĩarum.quærit ergo, an illi, qui dederũt eele-
moſynas iuxta formam indulgentiæ, cõſecuti fuerint remiſ-
ſionem.uidet, ꝙ ſic, ut in l.Barbarius.ff.de offic.ꝓto.& l.2.C.
de ſen.& de elec.c.nihil.cũ multis ſimilibus.cõis em opi veri
tati ꝓfert.de ſupel.leg.l.Labeo.de biga.c.nuper.cum iuribus
ibi allegatis ꝓ illa parte, ꝙ opi.ueritati ꝓfert. ꝓ hoc de ꝓsby-
nõ bap.c. ueniens. Deus cm nõ ex operibus iudicat:ſed ex in
tẽtione, & corde.22.q.5.c.qui piurare. Itẽ cor interrogat, &
nõ manũ.14.q.6.c.ſi qd.& non tm conſiderat, q̃ fiũt:ſed quo
aio fiant.16.q.6.c.ſi à ſacerdotibus.& dicit beatus Iſidorus,
ꝙ ex intentione aut ꝓbatur bonũ:aut ꝓbat indignũ.uñ glo.
Matth.12.[Theſaurus eſt cordis intentio:ex qua Deus iudi
cat opera.]uoluntate, & propoſito maleficia diſtinguuntur,
ut l.qui iniuriæ.ff.de furtis. In contrarium facit, qa veritas
opinioni præfertur.C.plus ua.in rub.& nigr. cum alia parte

brocardi.8.di.c.veritate.& c.consuetudo.& s̃.q fi.sint legi.c. p tuas.& maximè in spũalibus:vbi nõ opinio,sed veritas ppo nitur,quæ est maioris potentiæ, & virtutis.35.q.9.c. is ita.& no.Arch.de voto.c.j.lib.6.& de ele.c.dudum.de peniten.c.in dulgentiæ.lib.6. & eo.titu.c.abusionibus.in clem.ibi [ex deceptione multiplici animarum.]quæ quidem deceptio nõ re sultat,nisi ex defectu indulgentiæ:non autem ex extorsione pecuniæ.quia illud non noceret animæ: imò quandoq; prodesset.ar.5.q.5.c.non omnis.& istam partẽ tenet Oldra. cõsili.70.Non obstat,quod dicitur,ꝙ Deus intentionem consi derat:quia verum est quò ad hoc,ꝙ actus iudicetur bonus,
10 vel malus:meritorius,vel demeritorius.†quia volũtate, & ꝓ posito maleficia distinguũtur, vt l.item apud Labeonem.§.si quis virgines.ff.de iniur.vbi actus fuit iniuriosus:& tñ non te netur de iniuria.quia non habuit animum delinquendi: sed quantùm ad quantitatem pœnæ,vel præmij non considerat opinio,vel intentio:vt.s.illam pecuniam, vel præmium conse quatur (sicut ipse credebat:)sed veritas, vt l.cum qui.§.si iniurias.ff.de iniurijs.& ff. de furtis.l. vulgaris.§.si qs enim.fa-
11 cit,qd no.de sente.excõ.c.in audientia.† pro hoc facit, quia si quis contrahit matrimonium cum coniugata,vel cõsangui nea ignorãter,excusatur,quia actus erat legitimus, & nõ intendebat delinquere.sed vbi cũ tali fornicaretur,ignorantia non excusaret eũ à pœna adulterij,vel incestus.vt ff.de adul te.l.penul.& l.si adulterium cum incestu.pro hoc facit qd legitur Genesi.4.de Lamech,qui interfecit Cayn,non credens eum,sed bestiam:& tamen quia delinquere intendebat: non inspicitur eius credulitas: imò punitur. sicut si sciuisset. facit de Loth.35.di.c.sexto die.& 16.q.j.c.inebriauerũt.Ad c.veniens.de psby.nõ bap.rndet,quia secundùm Aug. Deus sup plet ea,quæ sunt de necessitate salutis.ꝓterea iste dãdo elee-mosynã,vt indulgẽtiã consequat,vr quodãmõ soluere penã, quã debebat: satisfactio enim loco solutionis debetur.ff.de solu.l.satisfactio.soluendo igit isti falso q̃stori non cõseqtur liberationẽ.ff.de susp.tu.l.1.§.fi. & de fur.l.falsus.nõ enim di mittitur delictum:sed augetur,si vni debitũ alteri persoluatur,secundùm Oldradum.

S V M M Æ.

1 *Peccatum intantum est voluntarium, quòd non est peccatum,nisi sit voluntarium.*
2 *Pœnitentia quæ sit censenda vera.*
3 *Animus prauus deponitur per perseuerantiam in bonis operibus.*
4 *Opera bona an prosint existenti in peccato mortali.*

QVod quidam. Non est verè pœ nitens,q peccãdi animum nõ deponit:recipit tñ ipius confessio. in prima consultatio.in secunda responsio,ibi [consultationi.] ¶No.primò,ꝙ ptẽdebat iste abstinere non posse, siue cõti-
1 nere.& hoc falsum dicebat:†quia intm voluntarium est pec catum:ꝙ nõ est peccatũ,nisi sit volũtariũ.ad hoc.45.di. c.de iudeis.15.q.6.c.j.cõtingit tñ hoc,qd dicebat iste,ex assiduitate peccãdi.vñ Seneca in tragedijs.[Qui primò obstitit, pe pulitq; amorem,victor ac tutus fuit.qui blandiẽdo dulce nu triuit malum:serò recusat ferre,qd subit iugum.]& in lib.de ira[facilius est excludere pniciosa,quã regere, & non admit tere:q̃ admissa moderari:nã postquã se in possessionem po suerint,potentiora rectore sunt:nec recidi,minuiue patiuntur.semel em excussa mens ei seruit,ad qd impellit.]¶Scdò
2 no.†qñ sit censenda vera pœnitentia:cum.s. aliquis agit pœ nitentiam de præteritis:& ipsa de cetero proponit non com mittere:aliàs non est vera.quia tex.dicit.quòd debet isti cõ siliũ exhiberi:nõ tñ debet illũ absoluere,cũ pœnitẽtia nõ sit
3 vera,secundùm Io.An.¶Tertiò no.†quo deponatur prauus animus.s.p pseuerantiã in bonis operibus.cõcor.s̃. de purg.
4 ca.e.inter.¶Quærit glo.†an isti,qui nõ agit verã pníam,pro sint bona opa.dicit,ꝙ sic: saltẽ ad minus suppliciũ subeũdũ.
2 ex hoc arguit Ab.illum excusatum,q in mortali ,a vel in excommunicatione dicit horas suas:etiam ad quas de necessitate tenetur.92.dist.c.clericus.de cele.missa.c.1. Nam si bona,quæ quis facit in eo statu ꝓ sunt,vt in glos.ergo liberatur: & pœnam euitat,sic dicendo: nam si supplicium minuit iam inflictum:multò magis impedit infligendum. Distinguit tamen circa hoc:nam quædam sunt,quæ semper obligãt,& ad semper:vt prohibitiones,non mæchaberis,&c.& in his decli nans mortaliter peccat:cum de sui natura sint mala.s̃. de in reiur.c.& si Christus.Assertiones mandatorũ Dei sicut [Ho nora patrem.]&c.semper obligant:sed nõ ad semper. & ista prosunt ad vitam æternam promerendam: cum fiunt in bono statu.quandoq; ꝓsunt ad euitationem pœnæ, cum fiunt in malo.quod patet:quia prosunt ad minus suppliciũ subeũ dum,vt dicit glo.& quid velint ista verba.quòd illa,quæ sunt in prohibitionibus,obligent ad semper:sed alia non obligẽt. dicit,quòd præceptum de alendis parentibus:pascẽdis pau peribus:colendo sabbata.& his similia non obligãt ad semp: nã propter infidelitatẽ parentũ excusor à primo .ꝓpter meã indigentiã à secundo.ꝓpter necessitatẽ à tertio. vt per ordinem probãtur.93.di.c.diaco.28.q.8.c.legi.de diuor. c. quãto.C.de ferijs.l.eos.& sicut ex certis causis excusat impoten tia à pdictis:sic & ab horis.sed à ꝓhibitionibus nulla necessi tas excusat:quia potius debemus oia mala pati , &c.s̃. quod me.causa.c.sacris.Et adde ad glo.ꝙ etiã bona opera tali con stituto in mortali ꝓsunt : quia non habet dæmon in eo tantã ptãtẽ.sicut de Iudeo legitur in dialogo , q se munierat signo crucis.de quo dixit[inueni vas vacuũ: sed signatum.]vt not. de pœni.distin.4.postea signatur.

A D D I T I O.

2 ¶ Qui in mortali.peccata dimissa quantùm ad maculam,an redeãt in eo qui recidiuat.vide Ioan.de Turre crem.in c.j.de pœniten.dist.4

S V M M Æ.

1 *Sacerdotes Græci procurantes,vel studiosè negligentes oppressiones filiorum deponentur.*
2 *Constitutio ecclesiastica aliquando emanat circa illos,quorum status reprobatur ab Ecclesia.*
3 *Sacerdos non debet agere publicam pœnitentiam.*

1 QVesitum. †Sacerdotes Græci ꝓcuran tes,vel studiosè negligentes oppressiones filiorũ,deponunt.& si hoc est publi cum,publicè pœnitebunt.h.d.¶No.primò distinctionem:ꝙ aut dissoluta negligẽtia,aut incuria filij à parentibus oppri muntur.differentia ergo est inter latã culpã,& culpã leuẽ,si ue leuissimã:grauius enim prima,q̃ secũda punit.dic ꝓ Bart. in l.quod Nerua.ff.deposi.& loqtur iste tex. de pnía fori pœ nitẽtialis. In foro vero iudiciali qualiter puniant,non dicit, tex.credo,ꝙ ad arbitriũ,cõsiderata qualitate culpæ.¶ Scdò no.ꝙ Papa statuit circa Græcos sacerdotes.simile.s̃.de cleri.
2 coniu.c.olim†circa illos ergo, quorũ status ab Ecclesia re,ꝓ bat,qñ emanat cõstõ.facit.c.indẽnitatibus.ad fi.ỹ.de elec. li. 6. ¶ Tertiò no. differentiam inter peccatum publicum, &
3 notorium.concor.s̃.eo.c.1.¶Quartò nota.†quòd sacerdos non debet agere publicam pœnitentiam. de quo in dictõ c.j. supra eo.

S V M M Æ.

1 *Necessitas non absorbet obligationem:sed præbet iustam causam cõmutandi.*
2 *Cõmutationẽ rerũ comestibilium potest quis à seipso facere ex tanta necessitatis.*
3 *Necessitati succurritur, quatenus imminet necessitas.*

Licet

LIcet. Qui ex pœnitentia in pane, & aqua ieiu nare tenetur:ꝓpter panis carẽtiã alijs ci barijs vti põt,non tũ ad delitias.h.d.& prouidet ista Decre. necessitati. sicut alia pars istius.s̃. de ferijs.c.licẽt.ad
1 idem.C.de fer.l.oẽs iudices.¶No.primò, †ꝙ necessitas non absorbet obligationẽ:sed põbet iustã cãm cõmittendi.vnde si debitor quãtitatis non põt ipam dare:dando specie,liberat, vt no.in l.1.ff.si cer.pe.eadem in pœnis cõmutatio facienda, vt tetigi.s̃.de hom.c.postulasti.cõmutat spẽs cũ spẽ: & fit de vna ad aliam compensatio,vbi subest necessitas : aliàs aliud
2 ꝓ alio,inuito creditore,solui non põt.vt d.l.2.¶Scdò no.†ꝙ cõmutat panẽ in pisces. vel legumina:& exẽpli gra ita ponit. possẽt enim carnes comedi,si alia deficerẽt,secũdùm Io.An. ¶Tertiò no.ꝙ in hoc casu necessitatis põt qs facere cõmutationem à seipso:nam postquam constõ canonica hoc pmit tit:non expedit impetrare,vt l. q̃ sub conditione.§.fi.ff.de cõ di.insti.Inn.dicit,ꝙ si põt haberi superior,eius auctoritas re quirit:aliàs sufficit auctoritas ꝓpria,vt s̃.de elec.c. venerabi lis.in fi.Host.dicit,quòd necessitati instãti satisfieri debet:& quam citò fieri potest,ad superiorẽ recursus haberi. ad hoc.
3 J.ti.j.c.ea noscitur.¶Quartò no.†ꝙ necessitati succurritur, quatenus imminet necessitas, & non vltra.concor.l. senat.ff. de offi.præsi.

S V M M Æ.

1 *Quantitas excessus non attenditur in foro pœnitentiali.*
2 *Sacerdos simplex potest pœnitentiam imponere super enormibus criminibus.*
3 *Confessor discretus debet attendere ad salutem confitentis: & nõ inducere onus tam graue,quòd ipsum ad desperationem adducat.*
4 *Mutatio vitæ fit cum magno labore animi.*

DEus qui. Sacerdos arbitrari debet pœ nitentias secundùm quanti tatem excessus,pœnitentis contritionem, & reli quas circunstantias.¶ No. primò differentiam inter forum pœnitentiale,& iudiciale.primum concernit aiam: secũdum verò actum dolosum:nec pnía definit esse nocens , vt l. q ea
1 mente.ff.de fur.†sed in foro pœnitentiali non attendit quan titas excessus:sed contritio,q̃ põt esse tanta,ꝙ nulla pnía in digeret.remittit Hosti.ad summã. eo.ti.§.quibus.¶Secundò no.ꝙ iste tex.loquit de pnía iniungenda super adulterio,ho micidio,& si.& ex suprascriptione patet , quòd dirigit epo,
2 & fratribus:†ꝙ simplex sacerdos sup enormibus põt pniam imponere:cũ homic[illegible]ũ sit de illis.de temp.or.c.fi. ¶ Tertiò
3 no.†ꝙ discretus cõfessor debet attẽdere ad salutẽ cõfitentis: & non inducere onus tã graue, ꝙ ipm ad desperationẽ addu cat.36.q.7.c.alligat.& de conse. di.5. c.non mediocriter. vñ nec onerosum creditorem,nec delicatũ debitorẽ audit iurisi lator, vt l.vel vniuersorum.ff.de pig.act.¶ Quartò no. ꝙ cir ca nouitios in fide mitius est ꝓcedendũ : melius enim paula tim,& blãdẽ attrahitur rigidus,& neophitus:q̃ repente,& cũ rigore.45.di.c.de iudeis.& c.cũ btũs.& dicit l. ꝙ nouitijs pri mò leuia tradẽda sũt:ne si nimis à principio onerent, & one ris presi diffidentia retrahantur(quæ plerũq; aíos iuueniles auertit)aut laboriosius perducantur ad id, ad qd poterãt via faciliori perduci . vt Insti.in proœmio. §. sed ne in primis . &
4 alibi dicit lex.† quòd uitæ mutatio cum magno animi fit la bore.in Aut.de mona. & vide qualiter sint in fide isti neophi ti instruendi,vt no.Hosti.in summa.eo. ti.

S V M M Æ.

1 *Mulier si susceptit prolem de adulterio,quam maritus credit propriã, ad quid teneatur.*
2 *Qualis debet ei iniungi pœnitentia.nu.2.& nu.3.*
4 *Mulier, quæ tenetur ad satisfactionem propter filium,quẽ supponit, qualiter reuelabitur.*

OFficij. Auditur confessio mulieris, quæ partum alienum suppositum,vel pro prium ex adulterio suscepit:& hoc non vult ma rito detegere.& in prima consultatio.in secũda,ibi[quoniã.] responsio.¶No.primò de ista submissione partus: quæ sæpe potest cõtingere,cum vxore superstite vir decedit.ad hoc em vt vxor in bonis remaneat,& fruatur, asserit se prẽgnãtem: quo casu venientibus ab intestato plenè prouisum est per ti tulum.ff.de ven.inspi.l.j.& per totum.& ff. si mulier ven. no. per totum.¶Secundò no.quòd quandoq; credit aliquis suũ filium esse,qui non est:& hoc errore multi per vxores dece pti alienos filios instituunt,vt proprios:quibus, errore dete cto,negantur hæredi.actio.vt ff.ad carbo.l.1.§.vlti. & succe dent venientes abintesta.vt hic.& l.nec capi.C.de hære.insti.
1 ¶Tertiò not.†quid iuris,cũ mulier suscepit prolem de adul terio,quam maritus credit propriam.circa quod vide, quod no.per Ioan.And.de eo,qui duxit in matri.c.fi ad fi. vbi quæ rit,quid iuris si parentes scientes impedimentum occultum filios habuerũt exinde:& alios filios legitimos susceperunt. quo casu consuluit Hostien.quòd quantò cautius potest,pro lem ad religionem inducat : vt sic si sit masculus , tutè possit ordinari.de fil.presby.c.1.& si filius in hoc non vult credere matri,tutè ꝓmouebit, nec ei credere tenetur,vt l.filiũ.ff. de his,qui sunt sui , vel alie.iur.aliàs si contra conscientiam ve-
2 niat,ædificat ad gehẽnam.de præscrip.c.fi.¶Quartò no. †ꝙ huic mulieri debet iniungi in pœnitentiam competens satis-
3 factio.¶Sed incidenter quæritur: † quæ satisfactio erit ista , postquam suum delictum non cogitur publicare.dicit Ioan. Andr.quòd aut scit pro certo,vel verosimiliter, qui debeant viro suo succedere , si non crederet se habere filium : & tunc tantum debet dare de suo illis , quantum valet hæreditas. & si hoc opinari non potest,det pauperibus,iuxta no. supra de vsur.c.cum tu.& fiet ista satisfactio per episcopum ita cautè, quòd nesciatur, vnde venit,secundùm Hostien. ¶ Vlterius
4 ad idem quæritur. † quid iuris si non habeat , vnde satisfa ciat.dicit Innoc.quòd si potest sine periculo reuelare,debet hoc facere:& deinde pœnitere.si autem non potest sine du bitato periculo, vel verosimili homicidio:tunc secũdùm In. & Hosti.confiteatur,& taceat.22.q.2. c. ne quis.nam in hoc casu cum ex vna parte sit damnum rerum tantùm , si taceat: ex altera periculum animarum,& corporum,si probationes inducat:cum vtrunq; vitare non possit , inter hæc duo mala eliget minus malum.13.distin.c. nerui.& c. duo . tacet ergo damnum verum,quod est minus malum.s̃.de pig.c.1.¶Sed contra prædicta oppo.& videtur,quòd indistinctè teneatur reuelare veritatem:& de scandalo non curare, per illam regulam.vtilius scandalũ nasci permittitur , quàm veritas relinquatur.ỹ. de reg. iur.c.3.fo.in hac taciturnitate non perit veritas iustitiæ:quia mulier ista nec iudex,nec testis esse po test.& ĩ dicto casu habet locũ auctoritas prædicta.huic enim mulieri non crederetur de ista submissione.ergo tacere debet.2.q.3.c.plerique. & ita sentit.2.glo.ad fi.Cui adde,quod not.Ray.in summa de rap.4.colũ.ver.mulier , quæ de adul terio.& per Hostien.in summa eo.titu.§.quibus , & qualiter. sub.§.quid de muliere. & dicit hic , quòd in hoc casu vbi ti meretur de periculo propter reuelationem:illi filio putatiuo est persuadendum,vt ingrediatur in ordinem mendicantiũ: vt sic hæreditas nõ possit ad ipm deuenire: sed vel ad venien tes,vel ad illũ,de quo pater putatiuus in testõ prouiderit.

S V M M Æ.

1 *Prædicare publicè prohibitum est mulieribus.*
2 *Claues regni Cælorum omnibus Apostolis datæ fuerunt.*
3 *Conditio mulierum deterior est,quam virorum.*
4 *Mulier si orainatur, an recipiat characterem.*

NOua. Abbatissę non possunt moniales benedicere: ipsarum confessiones audire: euangelium legere: vel publicè prædicare. primò ponit quatuor excessus, quos secũdò prohibet, & cau
1 sam reddit, ibi [cum igitur.] ¶ Not. primò † mulieribus prohibitum publicè prædicare. & pondera hoc verbum, publicè. priuatim enim si vellent in capitulo monialibus suis regulam exponere: vel ad instructionem morum aliqua bona exẽpla, vel alia simplicia verba proponere: non prohiberentur,
2 secundùm Hosti. ¶ Secundò not. † quòd claues regni cęlorũ omnibus Apostolis datæ fuerunt, vt patet Matthe. 18. ad fi. [Amen dico vobis, quodcũq; ligaueritis super terram.] &c. & Io. vlti. Accipite, &c. & no. in plurali claues. de pluralitate clauium. de qua de summa Tri. c. firmiter. §. vna. vbi videas.
3 ¶ Tertiò no. † quòd deterior est conditio mulierum, quã masculorum in istis. de quibus in tex. alios casus vide in l. in multis. ff. de sta. hom. & casus, in quibus est melior, vide 18. de arbi. c. dilecti. casus autem, in quibus est æqualis, vide in Spe.
4 de procura. §. j. ¶ Quærit Io. An. † mulier si ordinatur, an recipiat characterẽ: videtur, quòd nõ. 24. di. ca. sacratas. & hic.
a impedit enim characterem a sexus, & cõstitutio Ecclesiæ, vt hic no. 27. q. j. c. diaconissa. quod videt contra. sed respondẽt ibi ad no. & eodem modo ad l. nulla. & Aut. diaconissa. C. de epi. & cle. Item in ordine reperitur præeminentia gradus, q̃ significari potest in muliere. cũ habeat ius subiectionis. j. ad Thimo. 2. Item clerici debent portare coronam. quod non licet mulieri. j. ad Corinth. 11. & hoc tenet hic Io. An. & remittit ad no. Ray. in summa. in parte de impe. sexus. vbi videas. & in Spe. not. de accu. §. j. ver. item quod est mulier.

ADDITIO.

a ¶ Characterem. Character an sit in anima, vel in aliqua eius potentia. vt in subiecto. vide Io. de Turre cre. in c. quomodo exaudit. de consę. di. 4.

SVMMAE.

1 *Viaticum continetur appellatione pęnitentiæ.*
2 *Vnctio extrema denegatur tempore generalis interdicti.*
3 *Clerici de gratia tempore generalis interdicti possunt in ecclesia sepeliri. & nu. 4.*
5 *Campanæ non debent pulsari tempore generalis interdicti.*
6 *Corpus Christi, quod ad infirmum defertur, tempore interdicti an debeat deferri cum campanella.*
7 *Horæ canonicæ pñt dici tempore interdicti in ecclesiis cõuentualibus.*
8 *Viaticum an debeat dari incedentibus ad bellum iustum.*
9 *Et an debeat dari mulieri prægnanti, quæ partui appropinquat. n. 9.*
10 *Interdictum an sit relaxandum quò ad illos, qui volunt satisfacere.*
11 *Interdicto loco, an possint homines illius loci de loco decedentes alibi sepeliri.*
12 *Casus in quibus tempore interdicti aliquis admittitur ad sepulturã.*

QVod in te. Tempore generalis interdicti conceditur pœnitẽtia, & viaticum morientibus. clerici, qui seruauerũt interdictum, possunt cum silentio in cemiterio sepeliri. In cõuentualibus ecclesijs clerici bini, vel trini possunt dicere horas suas. cruce signatis, & peregrinis dicto tempore interdi-
1 cti conceditur pęnitentia. ¶ No. primò, † q̃ appellatione pœnitẽtiæ continetur viaticum. quare autẽ sic appelletur. dicit Host. quia ducit ad viã salutis. & pondera tex. dũ dicit [decedentibus.] &c. quasi sanis viaticũ denegetur tpe interdicti: licèt tunc ad pęnitentiam admittãtur tã sani, quã infirmi. vt j. de sen. excõ. c. vlti. lib. 6. vbi de hoc. ¶ Secundò not. † q̃ dene-
2 gatur tẽpore generalis interdicti extrema vnctio. quare aũt magis ista, quã viaticũ. dicunt quidam, q̃ ex eo, q̃ a in ipa vnctione, & nõ prius peruenit ad sacramentũ: sed corpus Christi ante dãnationẽ verũ corpus erat. Itẽ longè maior participat o fit in extrema vnctione per orationes, & vnctiones, q̃ in datione viatici. Et aduertendum, q̃ clerici non priuilegiantur super vnctione: sed super sepultura, vt patet in tex. quod quidam aduertunt, secundùm Io. An. & vide, quod ipse not. post Inno. s̃. de spon. c. non est nouum. vbi de ordine, & ma-
3 trimonio tempore interdicti. ¶ Tertiò no. † quòd clerici de gratia tempore generalis interdicti possunt in cemitero sepeliri eo modo, quo hic traditur. & intellige, in ecclesijs nõ interdictis: tunc enim si est aliqua ecclesia interdicta cum cemiterio: tunc clerici, etiam nõ culpabiles, non sepelientur. j. de sentẽ. excom. c. si ciuitas. in fi. lib. 6. loquitur ergo iste tex. de generali interdicto loci: non de speciali interdicto ecclesiæ. facit quod ipse not. j. de senten. excomm. c. vlti. §. adijcimus. li. 6. ¶ † An autem clerici aliunde veniẽtes, possint ad-
4 mitti ad ecclesiasticam sepulturam. videtur, quòd nõ, per c. penul. j. responso. de priui. lib. 6. contrarium determinat Do. Fede. de Señ. dicto consilio 68. per istam Decre. quæ indefinitè loquitur: vt si diceremus contrarium, auferretur ei potestas eligẽdi sepulturam, maximè quando ecclesia sua esset in remotis. ar. c. vlti. de sepul. lib. 6. imò plus videtur hodie: quia cum clerici tempore interdicti sint habiles ad sacramẽta: & teneantur officiare, & celebrare, vt in c. alma. videtur, quòd possint sepeliri cum officio mortuorum, sub silẽtio tamen, & quòd possint vngi, secundùm eum: sed de vnctione
5 sentit hic Io. An. vt dixi. s̃. ¶ Quartò no. † quòd tempore generalis interdicti non debent pulsari campanæ. concor. s̃. de priuil. c. quod nonnullis. & de cõsue. c. cum inter. & ratio est, quia pulsatio campanarum est signum horarum, & diuinorũ officiorũ. de offi. cu. c. j. & 2. & inuitatur per illas populus ad diuina. de hom. c. Ioã. sublato ergo signato & principali, deficit signum vt accessorium. ¶ Sed hic incidenter quæritur.
6 † an corpus Christi, quod ad infirmum tẽpore interdicti defertur, debeat deferri cũ campanella. ratione p̃dicta sumpta à contrario sensu, videtur, q̃ sic: sicut enim ibi ꝓhibito signato, ꝓhibetur signum: ita hic concesso signato, cõcedit signũ, vt in c. ꝑterea. de offi. dele. non enim debita reuerentia, q̃ tanto sacro, & q̃ in honorẽ sacri est inducta, debet minui. & q̃a hoc non est ꝓhibitum: ideò debet seruari, vt in c. sanè. de cel. mis. & ita tenet Dñs Fede. de Sen. cõsi. 48. Vbi etiã videas, q̃ dicãt interdictũ violari: an ꝑ admissionẽ aliunde veniẽtiũ ad officium, vel sepulturã. & de illo, q̃ recipit ad diuina aliquos interdictos, seruatis alijs obseruantijs interdicti. dic, vt ibi.
7 ¶ Quintò no. † q̃ in conuentualibus ecclesijs possunt dici horæ canonicæ tẽpore interdicti. ex quo patet, q̃ loquitur de alijs officijs: & non mortuorum tñ. Et aduerte, quia tex. iste priuilegiat clericos vltra laicos in sepultura tantùm. ex quo patet, q̃ clerici non possunt interesse diuinis in extraneis ecclesiis priuilegiatis. ¶ Sextò no. q̃ recipientes signum crucis, tempore interdicti admittuntur ad pœnitentiam. & dicit gl. q̃ consequũtur istud priuilegiũ, cũ ꝓficiscuntur. In. & Host. contra. sed non ẽ curãdũ, cũ hodie oẽs tpe gñralis interdicti ad pœnitentiam admittãtur. est ergo hodie ius cõe, q̃d olim erat in priuilegium concessum cruce signatis, & peregrinis. ꝑ hunc tex. j. de sen. excõ. c. vlti. lib. 6. ¶ Quærit glo. fi. hic datur
8 priuilegium decedentibus tpe interdicti: † nunquid idẽ concessum intelligatur incedentibus ad iustum bellum. tenet gl.
9 q̃ sic. † Quid de ꝑgnante, q̃ appropinquat partui, an possit sibi dari viaticũ, sicut decedenti: & an debeat absolui ab excõmunicatione. dicit Io. An. q̃ malè dici põt tales decedentes, quare nisi aliud periculũ immineret, videtur abstinendũ, se-
10 cundũ eũ. ¶ Quærit etiã gl. † si aliq̃ volunt satisfacere: an quò ad eos sit interdictũ relaxandũ. glo. tenet, q̃ nõ. Idẽ Vin. Gosfre. & Phi. Inno. dicit, q̃ aut principalis est ille, q̃ vult satisfacere: & recipietur satisfactio: & relaxabit̃ ĩterdictũ. aut alius, & tũc non reciperet, nec ad ecclesiam sepeliretur: quia eius satisfactio nõ requiritur, sed alterius, vt hic, & j. de sen. excõ.
11 c. si snia. §. j. & §. vlt. li. 6. ¶ Extra quæritur. † vtrũm interdicto loco, possint illi de loco decedentes alibi sepeliri. dic, q̃ si interdictum est positum propter delictum alicuius, vel aliquorum: alij extra locum possunt diuina, & alia recipere sacramenta, & ad sepulturam admitti. Si autem est populus interdictus,

interdictus, extra locum non possunt audire diuina, nec debẽt tunc admitti ad sepulturam: cum tunc extra locum persona non sit interdicta, vt probatur in c. si sentẽtia. de sen. excom.
12 lib. 6. † Et circa admissionem ad diuina, vel ad sepulturã tẽpore interdicti, & ecclesiasticam sepulturam aduerte quosdam casus. Primus est, q̃ interdicta est vniuersitas, siue populus, & tñ non locus: & tunc clerici possunt alta voce officiare, interdictis exclusis, admissis non interdictis, & aliunde venientibus. probatur de vsur. c. 3. lib. 6. & no. Archi. in dicto c. si sententia. in verbo si ciuitas. & si tales interdicti admittantur, videtur habere locũ. c. episcoporũ. de priuile. lib. 6. licèt fortè aliqui dicerent, q̃ eorum. debet intelligi de notatim interdictis, ꝑ cle. eos. de sepu. Secũdus casus est, q̃ ciuitas est interdicta, & non ciues: nã tunc ciues ipsi, etiam non interdict., & aliunde venientes, non debent admitti, ꝑ c. pe. j. rñ. de priu. li. 6. & licèt admittantur, alijs obseruãtijs interdicti nõ violatis, non põt dici interdictum violatum: puniuntur tamẽ pœna dicti c. episcoporũ. & c. auctoritate. Interdicta ciuitate, & ciues sunt interdicti: & in isto casu aliqui dicerent, q̃ si interdicti in loco interdicto admittuntur, q̃ admittẽtes sunt irregulares, q̃a nõ vident seruare interdictũ, vt in c. alma. & eo. ti. c. j. in cle. Sed põt dici tunc violari interdictũ, q̃ publicè, & palã more solito celebratur: sic aliàs dicimus de excõicato, vel suspenso celebrante, vt prius: interdũ aliunde veniẽtes admittũtur ad diuina in loco, & ecclesia nõ interdictis: & tũc videtur etiã habere locũ c. eorũ. Interdũ ecclesia est interdicta: & ita nec clam, nec secretò põt ib celebrari: & tũc celebrans videtur irregularis. de sen. excõ. c. is qui. li. 6.

SVMMAE.

1 *Cõfiteri debet, quicunq; venerit ad annos discretionis, omnia peccata. nu. 2. Et solus. nu. 4. Et sæpius, saltem semel in anno. nu. 5. Et fideliter. nu. 7. Et proprio sacerdoti. nu. 8.*
3 *Confitens peccata sua non tenetur reuelare delicti participem.*
6 *Monachi singulis mensibus confiteri debent: & in prima Dominica mensis communicari.*
8 *Sacerdos proprius quis dicatur. Et qualiter se debeat habere in cõfessione. nu. 20.*
9 *Sacerdos scholarium, & mercenariorum quis dicatur.*
10 *Pęnitentiam iniunctam debet quis pro viribus adimplere.*
11 *Confiteri potest quis extraneo sacerdoti ex iusta causa.*
12 *Confessor debet esse discretus, & cautus.*
13 *Sacerdos non debet prodere peccatorem verbo, vel signo.*
14 *Confitens si confiteatur aliquem velle occidere, vel quid simile: an sacerdos poterit illud reuelare.*
15 *Confessio non propriè dicitur, si quis reuelat secretum suum amico, dicens, quòd ei dicit in confessione, & pęnitentia.*
16 *Subditus si sit episcopum certum de peccato suo, & paratum inquirere: si vult ei confiteri, qualiter erga eum se habebit episcopus.*
17 *Sacerdos, quòd reuelauerit peccatum sibi confessum, qualiter probet.*
18 *Officium sacerdotis in quibus versetur ante ipsam confessionem, & in ipsa confessione.*
19 *Cura quid sit.*
21 *Contritio peccatoris quanta esse debeat.*

OMnis. Concilium est, non recipiens breuẽ summã. & sunt tres partes principales. secũda ibi: [si qs.] tertia ibi. [sacerdos.] & primò statuit de pœnitentia, & confessione semel in anno, & eucharistia recipienda: nisi ex causa. & de pœna contrafacientium, & publicatione statuti. secundò de cõfessione alieno sacerdoti fienda. tertiò instruit cõfessorem in tribus. s̃. in circunstantijs inquirendis. varijs pœnitentijs imponendis. & peccatis occultandis. vltimò pœnam apponit. ¶ No. primò, quòd Decre. ista omnes ligat, dum dicit: [omnis] siue sit masculus: siue fœmina: siue hermaphroditus: cum in sexu non sit disparitas. & cum eadem sit ratio, vt sic sub simplicibus contineãtur mista, vt dixi. s̃. de iudi. c. quanto. vel fortè: quia oportet, quòd in altero sexu magis abundet masculino, vel fœmineo. & illi attribuitur iste mistus, vt l. quæritur. de sta.
1 ho. ¶ Secundò no. † quòd illi, qui peruenit ad annos discretionis, incumbit necessitas confitendi. & qualiter anni discretionis intelliguntur. dicit glo. postquam est doli capax quò ad confessionem: tunc enim potest obligari diabolo. quò ad votum, & matrimonium. dic de reg. cap. j. lib. 6. & de despõ. impu. c. 2. lib. 6. quò ad administrandum bona, disponendũ,
2 & contrahendum. dic vt l. j. ff. de mino. ¶ Tertiò no. † q̃ debet confiteri omnia peccata: de quibusdam igitur an possit, & non de alijs: dic vt s̃. de rapt. c. super eo. facit. s̃. eo. c. quod
3 quidã. Et pondera verbum, sua. † quia nõ tenetur delicti participem reuelare. de pœni. dist. j. c. quamuis. nisi forsan in hæresi. vel cognouisset matrem, vel filiã: vel aliud sit delictũ, ꝓpter cuius circunstantias, quæ grauarent, necesse sit alium reuelare, secundùm Hosti. qui de hoc remittit ad summam. eo.
4 ti. §. qualis. & sub §. discreta. ¶ Quartò no. † q̃ debet confiteri solus. & hoc vt libentius confiteatur. s̃. de elec. c. quia propter. & hoc est verum, etiam in manifestis: in quibus licèt sit imponenda pœnitentia manifesta: confessio pœnitentialis
5 poterit esse occulta. de diuor. c. ex literis. ¶ Quintò no. † q̃ dicit [saltem semel] &c. quasi sit sæpius cõfitendum, si sæpius homo cadat. de pœni. di. 3. c. septies. sed saltem semel hoc faciat. sanctius tamen est, quòd pluries: si pluries reuertitur ad peccatum. si autem reuertitur, nec intelligit se peccasse, securius est, quòd semel confiteatur. 5. distin. c. ad eius. & loqui-
6 tur iste tex. in laicis. † Monachi enim singulis mensibus confiteri debent: & in prima Dominica mensis communicare. q̃d
7 dic, vt j. de sta. mo. cle. ne in agro. §. sane. ¶ Sextò no. † quòd debet confiteri solus, & fideliter. remittit Hosti. ad summam. eo. ti. §. qualis. & argue, dum dicit, solus. quòd non potest confiteri per nuncium. quid ergo si sit surdus, vel mutus: vel alterius linguæ: vel si æger, ita q̃ sine periculo non potest loq: vel simplex. dic quod confitebitur per scripturã, vel per aliũ. 30.
8 q. 5. §. qualis. facit. ff. de verbo. obli. l. j. ¶ Septimò no. † q̃ debet cõfiteri proprio sacerdoti. quis autem dicatur proprius sacerdos. dic, quòd ille, cui cura parochialis ecclesiæ est commissa, siue sit rector, siue sit vicarius. Itẽ Papa, & omnes ep̃i, & omnes proprij, & immediati. de quibus. s̃. de offi. archi. c. 3. per Io. An. Idem in legatis Papæ, & ipsorum pęnitentiarijs. ar. de offi. le. c. j. Item de generali vicario episcopi. de iudi. l. cum prætor. Alteri ergo ex prædictis sufficit cõfiteri: vel alteri de eorum licentia. debet tamen de hoc fieri fides proprio sacerdoti parochiali: aliàs quilibet parochianus posset dicere, se alteri ex prædictis fuisse confessum, & sic esset delusorium edictum, & daretur via figmentis contra c. quanto. de diuor. imo plus: quòd quamuis data sit alicui generalis licentia, quòd possit, cui voluerit, confiteri: tenebitur tamen semel in anno confiteri suo sacerdoti: vt sic cognoscat vultum pecoris sui. Prouer. 27. & ex contrario sequeretur, quòd omnes sui subtrahi possent: quod nollet superior sibi fieri, supra de offi. archi. c. cum ab ecclesiarum. Item confunderetur ecclesiasticus ordo, contra c. peruenit. 11. q. j. ergo restringenda interpretatio talis licentiæ cum alterius præiudicio concessæ. de au. & vsu. pal. c. ex tuarum. & licèt hæ rationes satis vrgeant: dicit tamen Io. An. determinatum hodie contrarium per Decre. Ioannis vas electionis &c. ¶ Sed incidenter quæ-
9 ritur. † quis erit sacerdos scholarium, & mercenariorum. dic, q̃ ex quò per annum steterunt in parochia, illi sacerdoti confiteri debent. 16. q. j. c. q̃sti. Alij dicunt, q̃ eo ipo, quòd se trãsferunt, etiã si ꝑ annum moram non fecerint. de paro. c. fi. Idẽ in peregrinis, & alijs, quia certã mansionem non hñt, ar. j. c. ꝓxi. in fi., ꝑ & contra. ff. de iudi. l. hæres abiens. & de hoc videꝑ Host. in sũma. eo. tit. §. cui cõfitẽdũ. sub. §. fi. & de parochi.
10 §. penul. ver. q̃s intelligat parochianus. ¶ Octauò no. † quòd in-

iniũctam pœnitentiam debet quis pro virib. adimplere. qd intellige per se, vel alium. facit quod no. 82. dist. c. presbyter. & si hoc negligeret: esset cogendus per censuram Ecclesiasticam. de spon. c. ad audientiam. & ad requisitionem Ecclesiæ per brachium seculare, si peccatum est publicum: secus si occultum. 3. q. 1. c. si omnia. & de simo. c. sicut nobis. Vtrùm ét, qui anno semel non communicat, cogendus sit communica
11 re. not. 32. distin. c. vlti. ¶ Nonò no. in ver. si quis autem. † ꝙ
a ex iusta causa potest quis confiteri a extraneo sacerdoti: est aũt iusta cã, si sacerdos proprius particeps est delicti. de ordi. ab epi. c. fi. vel quia latens est odium inter eos: vel quia ni-
12 mis est simplex, sm̃ Goff. ¶ Decimò not. in ver. sacerdos. † ꝙ confessor debet esse discretus, & cautus. de quo remittit Ho. ad summam. eo. titu. §. quæ interrogationes. & quod sit sacerdotis officium confessionis tempore, & post, dicam. j̃. ¶ Vn
13 decimò no. in ver. caueat. † ꝙ non debet sacerdos verbo, vel signo prodere peccatorem. ista. n. sunt paria, vt ff. si cer. peta. l. certum. talis. n. sacerdos dicitur proditor (vt hic patet) secretum commissum suæ fidei reuelando. aliis etiam modis dicitur proditor: qui no. 46. distin. c. clericus. & 11. q. 3. c. nolite. & istud est verum, ꝙ non debet prodere: nisi ille confessus ꝓ ducat illum sacerdotem in testem: tunc enim ipsum ꝑt prodere: sed non alium illius criminis fortè participem. & sic intelligitur supra de adul. c. significasti. ¶ Incidenter circa hoc
14 quærit Io. An. † quid si conficeatur velle quem occidere: vel aliquod maleficium committere penes consilium, dicens, ꝙ non ꝑót tentationi resistere. dicunt quidam, ꝙ sacerdos ꝑt hoc reuelare: cum talis reuelatio posit prodesse: non obesse. 22. q. 5. c. hoc videtur. Alij dicunt, ꝙ hoc debet cęlare omnino. s̃. de offi. ordi. c. si sacerdos. Sed Io. An. dicit, ꝙ quidqd poterit bono modo circa hoc facere, vt peccatum impediatur sine expressione, hoc faciat: proditionem autem reuelare confitentis (quantuncunq; malum exinde sequi posit) eidé omnino denegatur. vel aliter & melius secundùm eum: ꝙ tenetur reuelare: quia ista nõ est vera confessio, vbi non confitetur ꝑctm̃ commissum, sed committendum. de quo nec pœ
15 nitẽtia dari potest: & qd quilibet impedire tenetur. de iureiu ran. c. quẽadmodum. §. fi. ¶ Quærit ét. † quid si aliquis reuelet secretum suum amico, dicens, quòd ei dicit in confessione, & pnia. dicit ipse, quòd ista nõ ꝑót dici propria cõfessio in pnia: cum iste non posit dici confessor: nisi ita fateretur ꝑctm̃ proprio sacerdoti: tunc. n. haberetur pro vera pnia. nã aliàs quilibet sacerdos posset dicere, quòd non sit sibi dictũ
16 in foro pnię. ¶ † Ad idem querit. si subditus scit, ꝙ eps est certus de peccato suo: & peccator sentiens fortè ipsum paratũ inquirere, anticipat, & confitetur ei in pnia hoc delictum: quid faciet eps? dicit ipse, ꝙ dét eé cautus, vt respõdeat hoc ꝑctm̃ nõ recipio in pnia: cum sis de hoc publicè diffamatus: dét tñ ipsum absoluere in foro pnĩali: sed non prohibetur inquirere, quando est infamatus. si autem occultum (licet ipse sciat) debet recipere in pnia. 6. q. 2. c. si tantũ. & c. placuit. sm̃ Host. qui remittit ad summam. e. ti. §. in quib. tenetur sacer-
17 dos. ¶ Vlterius ét circa hoc q̃ritur. † qũo ꝓbabitur, ꝙ ꝑctm̃ sibi confessum reuelauerit: vt puniatur hac pœna. dicit Ioan. An. ꝙ probabitur, si sacerdos est coram pluribus, licèt extra ius. de accu. c. si constiterit. de excess. præ. c. quã sit graue. Idé in eo, qui confessus est coram aliquibus. Sed ista cõfessio nõ vr̃ admittẽda, ꝓ istũ tex. qui dicit [solus.] Ho. dicit ex quo nõ conuincitur, non punietur hac pœna ordinaria: sed si nõ probet: ꝙ ad ipsum aliunde peruenerit, arbitrariè punietur. vide in Spe. de proba. §. 1. ad finem. ¶ Vlterius principaliter est vi
18 dendum, † in quibus versetur officium sacerdotis ante ipsam confessionem, & in ipsa confessione. Illa. n. quæ dicta sunt supra, concernunt tempus cõfessionis iam factæ, ꝙ nõ debeat reuelare. qualiter ergo debeat se habere cum peccatore ante ipsam confessionẽ, & in ipsa confessione, videamus. Pro
19 quorum notitia est uidendum, quid sit cura. dicit Host. † ꝙ cura est vigil, onerosa, ac solicita custodia animarum commissa alicui: vt curet ne pereant, sed saluent. quod competit ex lege, vel cõstitutione canonica cõsuetudine, seu ꝑscriptione per sedẽ apostolicam non improbata. cuius diffinitionis verba Hos. singulariter exponit per vnam colũnam, & vltra. & hic. vide in nouella. & maximè quantùm ad hoc, vtrũ consuetudine acquirant. & dicit, ꝙ sic. s̃. de elec. c. dudũ. 2. §. tandem. allegat aũt iura in contrarium. quæ hic vide in nouella.
20 ¶ † Circa hoc ét q̃ritur, qualiter debeat sacerdos se habere in ipsa cõfessione: & quam pęnitentiam imponere. dicit Io. An. ꝙ sacerdos debet esse discretus, vt no. Ho. in summa. e. ti. §. qualis. Itẽ debet esse misericors: beneuolus, vt patet de pœnit. di. j. c. si sacerdos. & c. nullus. & debet peccatori exponere, quantum deliquit, & quantã pnĩam debeat agere. & si dicat peccator, ꝙ paratus est facere pnĩam, debeat ei ipsam iniungere, aliquid remittendo: vt dicere posit, malo misericordiam, q̃ sacrificium. de pœn. di. j. c. serpens. Si verò peccator non sit ita paratus: nihilominus imponet ei sacerdos pnĩam, quantũcunq; leuissimam. & iniungat, ꝙ omnia bona, quæ faciet, & omnia mala, quæ tolerabit ꝓ Deum, sint ei ꝓ pnia, & proficiant ad salutem: & sic absoluat eum, quantum ꝑt, & debet: non simpliciter, sicut faciunt quidam simplices sacerdotes. firmiter tũ credere debet peccator, ꝙ Deus, qui facit omnia in numero, pondere, & mensura. Sapi. 11. in multis sequitur arbitrium sacerdotis. Non ob. de pœ. di. j. c. quem pœnitet. vbi dr̃, ꝙ Deus non soluit: nec ligat eos, de quibus putamus: sed eos, in quibus opus iustitiæ, & misericordiæ exercemus. loquitur. n. de illis, qui errãt in iure, vel in facto diuino, reputantes leue, quod est magnum, & graue. Item non ob. de pœni. dist. 5. c. fratres. quia ibi loquitur de illis, qui pœnitentiam agunt de vno, non de alio. sic. s̃. eod. c. quod quidam. & circa hoc vide, quod plenè no. Ho. in summa. e. ti. §. quibus, & quot dicis. & §. quod pnia. & per totũ. ¶ Vltimò tractat hic
21 Io. An. de contritione. † quanta debeat esse contritio ꝑctõris. dicunt quidam, ꝙ tanta, ꝙ prius voluerit omnem pęnã subire, q̃ peccasse. Io. And. dicit, quod sufficit, si doleat, ꝙ Deum offendit. Item in contritione requiritur, ꝙ sit in proposito vlterius non peccandi. de pœni. di. j. c. non potest. & di. 3. c. pœnitentiam agere. & j̃. c. proximo. in prin. ubi de hoc. Item debet esse pudibunda, vt in sum. eo. tit. §. qualis. & probatur de pœ. di. j. c. quem pœnitet. & §. fi.

ADDITIO.

a ¶ Confiteri. Confessio an sit de iure naturali uide Io. de Tur. Crem. in c. deniq; de pę. di. j. & ibi quomodo differenti modo fuit in lege naturali: in lege ueteri: & in lege noua.

S V M M Æ.

1 *Infirmitates proueniunt quinq; ex causis.*
2 *Laici in his, quæ pertinent ad salutem aĩæ, subijciuntur Papæ.*
3 *Medicus ante omnia debet infirmum inducere ad curãdum animam. & num. 4.*
5 *Cura spiritualis præcedit curam corporis, tanquam maior.*
6 *Experientia aliquando præbet causam constitutioni.*
7 *Constitutio arctat post publicationem.*
8 *Anima est pretiosior corpore.*

CVm infirmitas, Medici corporum ad infirmos vocati ante oĩa debent eos ad confessionem inducere: nec debent pro salute corporum aliquid perniciosum animæ suadere. ponit duplicem constitutionis causam, & pœnam transgressorum. & primò ponit vnam causam constitutionis. secundò constitutionem. tertiò aliam constitutionis causam. quartò pœnam transgressoris. quintò quandam inhibitionem. secunda ibi [cæterùm.] ¶ No. primò proemiũ. dicit. n. [ꝙ nonnunq.] & c. quasi non semper. vñ dicit canõ cũ pcusio corporalis imminet: vtrũ ꝓ purgatione, an ꝓ vindicta con

contingat Dei iudiciũ in hoc, ignorãt. 7. q. j. c. cũ pcusio. glo.
1 super Matth. 9. c. dicit, † ꝙ infirmitates proueniunt quinque de causis. primò vt iustis per patientiam augeatur meritum, vt in Iob. secundò ad custodiã virtutũ: ne superbia subintret, vt in Paulo. tertiò ad corrigenda ꝑctã, vt hic. quartò ad gloriam, vt de cæco nato, & Lazaro mortuo. quintò ad initium pœnæ, vt in Herode: vnde versus.

Vt probet: vt damnet: vt expiet: vt mercatur.
Vt pateat Christi gloria, pœna datur.

2 ¶ Secundò no. † ꝙ Papa mandat laicis in his, q̃ pertinent ad salutem animæ: sunt enim isto casu omnes de foro suo: & subiacent suæ constitutioni, nõ ciuili contrariæ, vt no. de reg. iu. c. malæ fidei. & s̃. de oper. no. nun. c. 1. & dicit Hosti. quòd cũ ista constitutio sit inducta in fauorem animarum, statuto, vel consuetudine tolli non potest: peccãt enim in talibus transgressores. de ma. & obe. c. illud. & facit circa hoc, qd no. in c.
3 Ioãnes. de cle. coniuga. ¶ Tertiò no. † quòd medicus ante oĩa debet infirmum inducere ad curandum animam: non ergo debet prius de salario conuenire: cum ordo hic à iure prodi tus non sit præposterandus, vt l. 2. §. prius. ff. de vulg. & pu. ¶ Quid ergo si prius conueniat de salario: videtur, quòd me dico obstet exceptio, cum fecerit contra legem: ergo pro infecto debet haberi, vt l. non dubium. C. de legi. & de agri. & cen. l. quemadmodum. & ff. de vari. & extraor. co. l. 1. §. si cui cauti. & l. medicus. Host. tenet oppositum, cum enim hãc pœnam non reperiat à iure prohibitam: non audet ipsam impo nere. fuisset tamen (vt dicit) æquum hoc exprimere. quia forsitan medici non essent circa hoc postea negligẽtes. ¶ Quar
4 tò no. † quòd medicus debet ad huiusmodi curam animæ inducere infirmum. quod intelligitur cum effectu: aliàs nõ debet se de cura intromittere: quod probant sequentia. & s̃. de
5 cle. non resi. c. relatum. Et ex hoc etiam collige, † quòd cura spiritualis ꝑcedit curam corporis, tãquam maior. de ma. & obe. c. solitæ. Sed instabis. postquã superior manũ alicui imposuit, nõ debet se inferior de illo intromittere. s̃. de tẽp. or. c. cum in distribuendis. ex quo videtur, quòd medicus se non debeat intromittere, postquam maior. s. medicus animæ hũc curauit. so. illud prohibetur ob reuerentiam: istud ob eandẽ causam statuitur, & ad prouisionem periculi infirmorum: licentiatus est ergo ipso iure in hoc inferior, postquã superior manum apposuit: & sic non habet necesse recurrere ad prætorem. ff. de condi. insti. l. quæ sub conditione. §. fi. ¶ Quintò not. quòd cessante cã, cessat effectus. de quo in c. cum cessante. s̃. de app. & l. generaliter. C. de epi. & cle. & l. 1. ff. de dona.
6 per Bar. ¶ Sextò no. in ver. hoc quidem. † quòd quandoq; experientia ꝑbet causam cõstitutioni. & appellatur talis causa impulsiua. quandoq; vt licèt cesset, nihilominus constitutio locum habeat, vt in Calphurnia, de qua in l. j. ff. de postu. §. sexũ. & collige, quòd minus timetur, quod circa omnes regulariter obseruatur. rei causã nouitas magis terret. & æquanimiter toleratur, quod omnibus est commune: vt in morte dicit Seneca. Ideò mihi videtur, rerum naturam, qd grauissimum fecerat, commune fecisse: vt crudelitatem facti conso-
7 laretur ęqualitas. ¶ Septimò not. † quòd constitutio arctat post publicationẽ. vide circa hoc quod no. in data. 6. li. & ꝓ
8 mio cle. & c. licèt canon. de eloc. li. 6. ¶ Octauò not. † ꝙ anima est pretiosior corpore. cõcor. sunt in glo. fi. cui adde Aũt. vt cũ de app. cog. §. fi autem laici. vltra medium. colla. 8. de ele. c. vbi periculum. in prin. lib. 6.

S V M M Æ.

1 *Quæstores proponunt sæpe abusiones in suis prædicationibus. Qualiter debeant admitti. nu. 2. Nec debent aliud proponere in suis prædicationibus, quàm contineatur in literis. nu. 4.*
3 *Alternatiuæ sufficit alteram partem esse veram.*
5 *Prædicatio est contentiosa iurisdictionis.*
6 *Remissiones conceduntur pro pecunia.*
7 *Indulgentia non debet excedere annum in consecratione ecclesiæ: & pro alia causa non debet excedere 40. dies.*
8 *Episcopi extranei non concedunt indulgentias in aliena diœcesi.*
9 *Archiepiscopus, & episcopus si simul conueniant in cõsecratione ecclesiæ, & vterq; dat annum: qualiter subditi participabunt.*
10 *Conueniens sæpius, & dans denarium ad locum remissionis, an sæpius habebit 40. dies.*

CVm ex eo. Eleemosinarum quæstores sine apostolicis, vel diœcesani literis admitti non debent: nec tunc ꝓponãt vltra id, quod continetur in illis. debent esse modesti, & discreti: & à longis, & incongruis expensis abstinere. ponit formam remissionum, dicens in consecratione basilicæ vltra annum. ex alijs causis vltra 40. dies indulgeri nõ posse. & sunt. 4. partes principales. secunda ibi [formam.] 3. ibi: [qñ autem.] quarta ibi: [ad hoc.] ¶ Not. primò, quòd qũq; quis mentitur se alium esse, q̃ sit: quo casu an teneat, quod facit in spũalibus. dic vt s̃. de cle. c. dudum. & dixi. s̃. c. quod autem. In temporalibus dic, vt l. Barbarius. ff. de offi. ꝓto. cum
1 si. ¶ Secundò no. † quòd isti quæstores sæpe proponunt abusiones in suis prædicationibus, contra quas hodie est plenè ꝓ
2 uisum. j̃. e. c. abusionibus. in ele. ¶ Tertiò no. † ꝙ ad hoc, vt quæstores isti admittantur ad prædicationem, requiruntur literæ apostolicæ, vel ordinariorum: & sufficit altera litera, vt
3 patet ex alternatiua, de qua in tex. † ad cuius veritatem sufficit alterã partẽ esse verã, vt in reg. in alternatiuis. de re. iu. & hoc verum, si apparent literæ non suspectæ: aliàs contra. de fide instru. c. quod super. hoc enim casu prius, q̃ sacerdos illũ admittat, consulat episcopum. s̃. de offi. ar. c. fi. in fi. vbi ergo literæ apostolicæ sunt sine suspicione, & persona est notabilis, non debet requiri alia licentia ẽpi: sicut est in prędicatoribus, & minoribus, secundùm Ho. qui remittit de exce. ꝑla. c. nimis praua. & hoc est uerum, nisi eis interdixisset ex causa: puta quia vsurpant, vel impediunt iura parochialia, vt patet ex no. in c. in his. & c. tuarum. de priuil. & patet ex prędictis, ꝙ hic est dare casum, in quo aliquis sine literis non recipitur. quod dic, vt no. s̃. de offi. dele. c. cum in iure. ¶ Sed inci denter opponitur: & vr̃, ꝙ quantumcunq; habeant licentiam prędicandi à Papa: non tñ alienos parochianos debent ad ꝑdicationem recipere sine licentia rectoris parochialis, vt no ta. s̃. in c. quod aũt. so. aliud in prędicatione: aliud in peccato rum confessione, vt ibi. & est rõ diuersitatis: quia per prædicationem non præiudicatur alicui: sed potius releuatur onus prælati: & prouidetur animarum saluti. ad hoc. 95. di. c. ecce. & ff. de nego. ge. l. soluendo. sed in confessione posset spũale, & temporale præiudicium generari. vel dic, vt no. Ioan. And. in contrario sup verbo approprio. & super gl. execu. ¶ Quar
4 tò no. † ꝙ non debent aliud proponere in suis prædicationibus, q̃ contineatur in literis. & supple, uel ad ipsarum declarationem circa factum: nam & illa, quę iuxta mandatũ sunt, commissa videntur. ar. ff. de reb. eor. l. magis puto. §. eius officio. esset. n. absurdum, ꝙ semper oporteret ipsam literam legere, tanquam alphabetum: prout quidam canonistæ faciũt, dum legunt: qui nihil addentes, vel minuentes legunt apparatum, sicut tex. Et colligit hic Io. An. argm̃, † ꝙ prædicatio est
5 contentiosæ iurisdictionis. 11. q. 3. c. scriptum. 16. q. 3. c. placuit. de hæreti. c. cum ex iniuncto. secundùm Vinc. ¶ Quintò no. formam literarum indulgentiæ apostolicæ: quam alii prelati etiam sequi debent. ideò hic inseritur: quia mẽbra se debent capiti coaptare. de præscrip. c. cum non liceat. de spon.
6 duo. c. fi. & s̃. de iudi. c. in causis. Et collige ex hoc tex. † ꝙ pro pecunia, q̃ confertur pio operi, Papa, & alii prælati cõcedũt remissiones. & sic videtur, ꝙ regnũ Dei posit emi pecunia. quod non est uerum. j. q. j c. ordinationes. in prima glo. ¶ Sextò no. in uer. qui aũt. ꝙ isti quæstuarii debent esse ordinati

prius quò ad se.quod dic,vt s̃.de vo.c.j.super ult.gl.p Io.An.
2.quò ad hospitia:quia non debent hospitari in locis incon
gruis: puta prostibulis, vel quasi:sicut dicit Ioan. An. sunt
hospitia quarundam beguinarum ficticiarum: quæ non de
facili alios,q̃ religiosos,admittunt:à quibus modis omnibus
est cauendum. Item debent esse moderati,ẽt quò ad habi-
7 tum,& expensas.¶Septimò no. †q̃ indulgentia non dẽt ex-
a cedere annum a in consecratione ecclesiæ: & pro alia cã non
debet excedere 40.dies,ẽt si plures epi concurrant in indul-
gentia concedenda.& hoc est verum in indulgẽtijs publicis.
In foro aũt pniali poterunt indulgere annũ, & plus.& potuit
Papa hanc rescriptionem facere:quia prælati oẽs hanc pote
statem habent ab eo.ipse aũt à solo Deo.21.di. c. q̃q̃. & 22.
di.c.j.p̃t etiam sic restringere ratione principatus, & iurisdi-
ctionis,quam hẽt super oẽs.& quia hoc facit ex causa; quia
8 abutebantur,secundùm Inn. ¶ †Collige ẽt ex hoc,q̃ extra-
nei epi non concedunt indulgentias in aliena diœce. de quo
dixi s̃.eo.c.q̃ autem.Ad hoc tamẽ aduerte,q̃ eps extraneus
ad consecrationem cõuocatus subscribens in remissionibus
eporum põt dicere,q̃ omnibus,qui huic hospitali benefece-
rint,concedit,vt sint participes omnium bonorum, quæ fiũt
in suo episcopatu.& hoc facere põt,inuitis epis ipsorum,qui
eleemosynas faciunt hospitali,secundùm Vin.& ita no.Spec.
eo.ti.ver.& no.ibi etiam notat, an eps ex certa causa conce-
dens indulgentiam possit adiicere, q̃ prosit extraneis illuc
accedentibus,si placuerit propriis epis eorundem. & tenet,
9 q̃ non,vt ibi videas.¶Incidenter hic quæritur.†si eps,& ar-
chieps simul conueniant,& vterq; dat integrum annum: q̃d
iuris.dicit Io.An.super gl.q̃ aliqui dicũt,q̃ subditi ipsius epi
habebunt biennium.Alii prouinciales annum tm̃. quod sibi
non placet: quia sequeretur,q̃ si omnes epi prouinciæ conue
nirent ad illam consecrationem:& quilibet daret annum: &
archiepiscopus annum,q̃ quilibet prouincialis haberet bien
nium contra mentem huius constitutionis. Quæritur etiam
vtrùm si epi excedunt metam hic præfixam, an mereantur
indulgentiam solummodo in excessu,an in toto. dic vt not. j̃.
10 eo.c.penul.lib.6.in glo.j.¶ Quærit etiam hic Io.An.†si eadẽ
persona sepius conuenit ad locum,pro quo indulgetur remis
sio:vel sæpe dat denarium.nunquid sæpius habebit 40. dies.
Vin.q̃ sic:dum durat tempus,vel dies remissionis præfixa.
quia remissio non est concessa solũ propter iter peregrina-
tionis:vel p̃p denarium, quem dat: sed propter obligationẽ
ecclesiæ:quæ sic remittendo,obligat se orare pro illo.Idẽ te-
net Spec.in eo.ti.ver.quid si eadem. ad hoc facit:quia in be-
neficiis debet fieri larga interpretatio, vt in dicto ver. nota.
vbi etiam dicit remissorem sua remissione vti non posse. Itẽ
Papam,vel episcopum non posse remittere pœnitentiam si-
bi per sacerdotem iniunctam sine ipsius auctoritate.vt j̃.ca.
fina.¶Vltimò no.hic Ioann. And. cum dicitur[remitto tibi
vnum annum de iniuncta pœnitentia.]quid denotẽt ista ver
ba.dic,vt hic per eum.

A D D I T I O.

a ¶ Excedere annum. quid intelligitur per diem, & annum in forma indulgentiarum.vide Io.de Tur.Cre.in c.his auctoritatibus.de pẽ di.j.

S V M M Æ.

1 *Archieps potest concedere literas remissionis in tota diœcesi.*

1 NOstro. ¶†No.primò,q̃ archiepiscopus
potest concedere literas remis-
sionis in tota diœcesi:similiter dum visitat, cõfes
siones subditorum suffraganeorum audire, & eis iniungere
pœnitentias salutares.j̃.de censi.c.fi.lib.6.põt ẽt in quolibet
loco prouinciæ ẽt exempto,ad quem declinauerit, vel p̃ quẽ
transierit,ante se facere portari crucem:populo benedicere,
& celebrare ẽt in pontificalibus, & sine pontificalibus sibi fa
cere celebrari,quouis priuilegio nõ obstan.vt in cle. archie-
piscopo.de priuile.¶Quæro.quæ fuit ratio dubitandi in loc
ca.dicas,q̃ ratio fuit:quia subditis tm̃ põt remissio ista fieri,
vt s̃.e.c.q̃d autem.sed subditi suffraganeorum non possunt di
ci subditi archiepi:cum in eos non habeat iurisdictionẽ, nisi
in casibus expressis in iure,vt s̃.de off.ordin. c.pastoralis. ac
concedere indulgentias est iurisdi.vt dixi s̃.c.quod autẽ. vel
fuit dubitatio p̃p locum,non p̃p personas, quibus indulget.
& sic se referat ad c.s̃.prox.vbi Papa dedit formam, secun-
dùm quam episcopi possent indulgentias per suas diœceses
concedere.modò archiepiscopus dubitabat,an secundùm il
lam formam posset p prouinciam concedere literas remis-
sionis.& Papa rndet,q̃ liberè potest tales literas per suã pro
uinciam concedere.& sic de loco disponit istud c. principa-
liter,non de personis:licèt in prouincia non sit iudex imme-
diatus:sed mediatus.

S V M M Æ.

1 *Epi oẽs,etiam non exempti,possunt sibi eligere confessorem.*
2 *Rectores capellarum an possint sibi eligere confessores.*

1 NE pro dilatione. ¶Not.pri-
mò,†quòd
oẽs epi,ẽt non exempti,possunt sibi eligere con-
fessorem.de hoc vide per Ho.in sum.huius ti.§.cui cõfitẽdũ:
ver.cui patriarcha.¶Scdò no.q̃ cũ istis superioribus ex pri-
uilegio concedatur:vr̃ à contrario sensu inferioribus denẽga
2 tum.†& facit contra rectores capellarum,qui sibi eligũt cõ-
fessores:cum epo,vel eius pœnitentiario,vel archiepo ciuita
tis debeant confiteri.ar.de of.archipre. c.fi. & adde ad istud
c.quod habetur.j̃.e.c.fi.li.6.

De sententia excommunicationis.

VIA excommunicatio est pœna contuma
cis,cum fertur ab homine:si verò feratur à
iure,est pena delicti,vt per se patet:iõ post
tractatum pœnarum submittit de sen. exc.
hr̃ de materia.11.q.3.per totum.24.q.2.&
9.q.j.repetitur in 6.& cle. multæ sunt De-
cre.extra tit.in hoc libro,quæ tractant de ista materia excõ
municationis:quas Io.An.hoc ordine reassumit,& ad istã ru
brjcam coaptat.primò.n.enumerat multa iura, quæ istã pœ
nam infligunt.scdò illa,quæ iubent infligi.tertiò illa, quæ ex
communicationem reprobant.quartò illa, q̃ de absolutione
tractant.quintò reliqua respicientia propositum.de primis,
q̃ pœnam infligunt ipso iure,allegat s̃.de elect.c.licẽt.de off.
ordi.c.qm̃.de loca.c.j.de baptis.c.vlti.de immu.ecc.c.nõ mi-
nus.cum multis si. q̃ allegat. de secundo.s.quæ iura mandat
infligi.enumerat de ma.& obed.c.dilecta.de treu. & pa. ca.j.
de iure pat.c.præterea relatum.de spon.c.veniens. de coniu.
lepro.c.j.de ma.contra.c.fi.de diuor.c.porrò.cum si.quæ hic
allegat.de tertio.s.quæ iura excõicationem reprobent.de of.
dele.c.cum olim.de of.ord.c.P.de arbi.c.innotuit.pro & cõ-
tra.de app.c.si duobus.eo.c.dilecti.c.solicitudinem. & cap.si
duobus.de solu.c.Odoardus.de reli.do.c.cum dilectus.de ex
cep.c.cum ad quorundam.& c.vlti.de offi.or.c.quia pleriq;.
li.6.de quarto.s.quæ iura tractent de absolutione.de rescrip.
c.ab excõicato.de of.ord.c.prudentiam.§.sexta.& c.quæren
ti.& c.cum contingat.de of.le.c.quò ad translationem.& ca.
P.de offi.ord.c.ex parte.& c.ad reprimendam. & c.pastora-
lis.de ma.& obe.c.cum in ecclesiis.de test.ca.veniens.de ex-
cess.præ.c.apostolicæ.de app.c.qua fronte.de vita & ho. cler.
c.qm̃.in fi.cum si.hic allegatis per eum.de quinto.s.quæ iura
conueniant huic rubricæ.dic,q̃ multa.s̃.de rescrip. c.cũ cõ-
tingat.

tingat.de ordin.ab epi.c.fi.de offi.ordin. c.2. & 3. de procu-
ra.cap.fi.quod metus causa.c.sacris.de iudi. ca.intelleximus.
de proba.c.post cessionem.de excep.c.cum inter. cum mul-
tis.c.ibi.de re iudi.c.ad probandum.de appe.c.pastoralis.de
præben.c.in Lateran.cum Decr.cum & plantare.de priuile.
cum si.hic per eum alleg.qui etiam allegat iura,quæ tractant
de materia interdicti.hic circa fi.

S V M M Æ.

1 *Clerici,qui inuicem se percutiunt, si sint iuxta puberes annos, non sint mittendi ad apostolicam sedem.*
2 *Iura prodita in fauorem certi generis personarũ ligant ipsos, quorũ fauorem respiciunt:sicut alios.*
3 *Clerici possunt inter se ludere,siue iocari.*
4 *Casus,in quo percutiens clericum,non est excõicatus.*
5 *Pœna canonis si quis suadente.vt habeat locum,tria requiruntur.*

S Vper eo. Impubes,q̃ clericum percussit,
ab epo p̃t absolui.qui ioco, vel
causa disciplinę percutit clericum, excõicatus nõ est.
qui verò odio percutit clericum,excommunicatus est:& per
Papam absoluitur.secunda ibi[nec clerici.] tertia ibi: [cete-
rum.]¶ Ad euidentiam huius c.& totius ti.præmitte,q̃ ferè
omnia ista c.veniunt ad interpretationem c.si quis suadente.
17.q.4.& in isto c.exponitur primum verbum dicti canonis
[si quis suadente.]&c.an cõprehendat impuberes. Item ex-
ponitur verbũ[suadente diabolo.] an comprehendat illos,
qui percutiunt sine dolo:sed ioco,vel causa disciplinæ. & q̃d
1 si ex odio.¶†No.primò,q̃ clerici,qui inuicem se percutiũt,
si sunt iuxta puberes annos,non sunt mittendi ad apostolicã
sedem:bene tm̃ indigẽt absolutione,si sunt doli capaces:aliàs
secus:sicut contingit in ceteris delictis,vt tetigi. s̃. de delict.
pue.ca.j. & 2.miseratio ergo ætatis eos exonerat ab excessu
ad curiam:non à pœna.facit ff.de mino.l.auxilium. §. in de-
2 lictis.& collige,†q̃ iura prodita in fauorem certi generis p-
sonarum ligant ipsos,quorum fauorem respiciũt,sicut alios.
q̃q; verò,quod inter alios prohibetur,inter ipsos,q̃bus pri-
uilegium conceditur,toleratur,vt in Auth.item si bi inuicem.
3 C.de sacrosan.ec.¶†Scdò no.q̃ clerici possunt inter se lude
a re, siue iocari.quia tamen ex ioco sæpius peruenitur ad irã,
& rixam:tutius est,q̃ abstineant.hinc est,q̃ dr̃,ludus noxius
4 est in culpa.facit.s̃.de hom.c.exhibita.†Et no.casum, in quo
percutiens clericum.non est excõicatus.21. enumerat Host.
in summa.eo.tit. §.quis possit.sub § illo autem.¶Tertiò no.
5 Io.And.†q̃ tria requiruntur,vt pœna can.si quis suadẽte. ha
beat locum.primò.n.requiritur factum,dũ dicit[iniecerit.]
quid aũt si non iniecerit:sed mandauit inijci:uel ratũ habuit.
no.j̃.e.c.mulieris.scdò requiritur iniuria. quod colligitur ex
illo verbo[suadente diabolo.]Tertiò violentia.dũ dicit[vio
lentas.]quid ergo si non manus intulit: sed aliter reclusum,
vel impeditum tenet.dic,vt s̃.e.c.nuper. ibi enim non est vio
lentia:sed iniuria.si.j̃.e.c.contingit. quandoq; est manuũ in-
iectio sine violentia,& iniuria.& de hoc j̃.e.c.vniuersitatem.
& ibi Io.An.in gl.no.quod.

A D D I T I O.

a ¶ Ludere.Vide Io.de Turre Cre.in c.episcopus.35.dist. & in c.cohibeat. de pœn.dist.5.

S V M M Æ.

1 *Abbas absoluit monachos se inuicem percutientes.*
2 *Et vbi deficit,recurrendum est ad diœcesanum.nu.2.*

1 MOnachi. †Monachos se inuicẽ per-
cutientes absoluit abbas.
& intellige monachos,ẽt si sint intra annum p-
bationis,secundùm In.& Host.facit quod no. Io.An. in c.cũ
2 illorũ.§.nos tm̃.¶Secũdò no.†q̃ in grauioribus,& ẽt vbi de-
ficit abbas,recurrendum est ad diœcesanũ.ad hoc de officio
archidiaconi.c.ea,q̃.& de offi.ar.c.fi.& loquitur iste tex.cum
monachi eiusdem monast.inuicẽ se percutiunt.Si aũt sint di-
uersorum monast.vel monachus percutit clericum sæcularẽ.
dic,vt in gl.& in c.religioso.li.6.

S V M M Æ.

1 *Excusatur à dolo præsumpto,qui aliquid facit ratione officij.*
2 *Iudex secularis non potest inijcere manus in clericum:nec ipsum percutere,vel punire,quantumcunque delinquat.*
3 *Percutiens clericum casu fortuito non incidit in canonem. si quis suadente.*
4 *Clericum percutientem,siue vim inferentẽ licitum est offendere.*
5 *Clericum se parantem ad offensionem alterius si quis occidat:non est excommunicatus:licèt sit irregularis.*
6 *Laicus põt capere clericum delinquentem, vt eũ ducat ad iudicem ecclesiasticum:non ut detineat.*
7 *Clericum inuentum turpiter cum personis hic expressis, licitũ est offendere.& nu.8.*
9 *Pœna istius cap.an habeat locum in nepte: pronepte:collateralibus: vel affinibus.*

S I verò. Hostiarius,qui clericũ percussit non
grauiter,ab epo põt absolui. officia-
lis deliberatè percutiens clericum, à Papa debet ab-
solui.qui repellendo vim,clericum percussit, excõicatus non
est:similiter nec ille,qui clericum percutit, turpiter inuẽtum
cum persona propinqua:secus si cum remota.partes patent.
¶No.primò,q̃ tex.loquitur de hostiario cuiuscunq; potesta
tis,siue ecclesiasticæ,siue secularis.cum loquatur generaliter.
1 ar.s̃.de ma.& obe.c.solitæ.†excusatur.n. qui aliquid facit ra
tione officij à dolo p̃sumpto.facit l.tutor. ff. de his, quæ ut
2 indig.¶Secundò no. †q̃ iudex secularis non põt inijcere ma
nus in clericum:nec ipsum percutere,vel punire,quantũcũq;
delinquat.de hoc.j̃.eo.c.si clericos.li.6.& dicam.j̃.e.c.vt fa-
3 mæ.¶Tertiò no.†q̃ qui casu fortuito percutit clericum, nõ
incidit in canonem.aliud est ergo delinquere dolo: aliud ca-
su fortuito.facit l.respiciendum.§.delinquet.ff.de pœn. facit
4 ff.de iurisd.om.iu.l.id quod.§.doli.¶†Quartò no.in uersi. si
verò.q̃ licitum est offendere clericum percutiẽtem, siue vim
inferentem:sicut & quemcunq; alium,vt l.vt vim.ff.de iust.&
iu.vñ si clericus venit loricatus in bello,vel facit insultũ:insul
tatus,qui eum capit,vel lædit,non est excõicatus, si id faciat
ad defensam.& defensionis causa cessante, ipsum abire libe-
rè permittat:aliàs non censeretur defensio: sed vindicta. ad
hoc j̃.§.proxi.& idem dicas,si iudex secularis ipsum capiat,
& liget,si non põt aliter ab iniuria compesci: meretur.n.tũc
officiarius ipsum capiendo præmium,& non pœnam. 23.q.
3.c.fortitudo.& intellige hoc verum,si,q̃ citò põt,ipsum præ
5 lato restituat.vt j̃.e.c.vt famæ.vbi de hoc.plus dicit Inn. †q̃
si clericum se parantem ad offensionem alterius aliquis occi-
dat:non est excõicatus:licèt sit irregularis. ad hoc cle. si fu-
riosus.de homic.ad offensionem.n. extranei propulsandã,si-
cut propriam,& suorum licita est defensio.ff.quod me.cau.l.
isti quidem.§.fi.& ad Syll.l.j.§.si vir.& s̃.de relt.spo.c.olim.
ad fi.ibi enim,secundùm Inn.non solus eps hospitale spolia-
uit:sed cum alijs comitatus: & tm̃ non puniuntur, nisi modũ
excedant.ad hoc.ff.de vi,& vi ar.l.3.§.eam igitur.& j̃.e.c.di-
lecto.li.6.Alii dicunt, q̃ istud est verum in defensione illarũ
personarum tãtùm, per quas dr̃ nobis fieri iniuria:sicut sunt
vxor,filii,serui,& simi.de quibus Insti.de iniu.in §. parcitur.
Ad defensionem autem rerum alterius an possit quis iniuriã
clerici propulsare sine metu excõicationis.quidã, q̃ sic. arg.
d.ca.olim. & quod no.in d. §.cum igitur.Bar.tenet contra,q̃
laicus põt capere clericum delinquentem: vt eum ducat ad
iudicem ecclesiasticum:non vt detineat. arg.l.ait prætor.§.si
debitorem.ff.de his quę in frau.cred.ita no.ipse Bar.in l.si qs
in

in seruitute.ff.de fur.& vide,quod no.in l.cum fundum. ff.de vi & vi ar.Et aduerte id,quod dr̃ hic , ꝙ sit licitum percutere clericum inferentem vim:debet.n.intelligi, qñ clericus venit ad percutiendum:vel parat se ad repercutiẽdum: vel de hoc latius probabiliter dubitat: nam tunc licet laico ad imminẽtem violentiam repellendam percutere clericum. ar.ff.ad le. Aqui.l.scientiam.§.qui cum aliter.& l.si quacunq;. & C. qñ liceat se sine iu.vin.l.j.& no.hoc verbum.cui adde quod not. Cy.in l.j.C.vnde vi. Si aũt clericus percusit laicũ non intendens plus percutere.& hoc constat laico:tunc laicus non debet percutere clericum.quia videretur hoc facere ad vindi-
7 ctam,vt d.l.j.C.vnde vi.¶ Quintò no.in ver.nec ille. †ꝙ clericum inuentũ turpiter cũ personis hic expressis licitũ est offendere:secus ergo si nõ turpiter,licèt in loco suspecto: puta solũ cum sola sedentẽ.nisi scd̃m Ho. illum monuisset,secundũ formam Auth.si quis ei.C. de adul.licèt ergo scd̃m leges turpiter inuentum,vel in casu illius Auth. liceat perimere:tñ secundũ canones habet capere:sed nõ occidere, si aliud pôt. de pœ.& remis.c.2.¶Quærit hic Io.An. tex.loquitur de inuento cum vxore:matre:sorore:vel filia.an habeat hoc locũ , si tales sint tantummodo naturales, non legitimi. dic ꝙ sic, scd̃m Ho.In adoptiuis verò non habet locum. ar. ff.de in ius vo.l.3.§.parentes.& circa hoc vide,quod no.in cle.j. de bap.
8 ¶Secundò quærit gl.tex.loquitur in patre,& filia. † an hẽat locum in aliis ascendentibus:puta auo,proauo,& simi.gl.sentit,ꝙ nõ:alii,ꝙ sic.quod tenet Inn.pro primis.facit l.patri.ff. de adul.cum duabus se.& vide quod dixi s̃.de pœnis.cap.in
9 quibusdam.¶† Quẹrit ẽt,qa hic loquitur tñ in filio:an habebit locũ in nepte:pronepte:collateralibus:vel affinibus.dicit Inn.ꝙ in collateralibus,vel affinibus non habet locũ : in nepte sic,& in sponsa:& idem in vxore putatiua bona fide retẽta.s̃.de do.inter vi.& vxo.c.plerunq;.& in Aut. vt liceat ma. & auię.§.quod not.

SVMMAE.

1 *Verberans clericum, quem ignorabat clericum esse, non est excommunicatus.*
2 *Ignorantia probatur per iuramentum.*
3 *Excõicatus an sit,qui credit percutere Titiũ laicũ,& in personã errans percussit Martinum clericum.*
4 *Percutiens laicũ incedentẽ in habitu, & tonsura clericali an sit excõicatus:& talis postea celebrando an sit irregularis.*

SI vero. Qui percutit clericum probabiliter hoc ignorans,excõicatus non est. huius rei dubium purgat per iur̃m. & si iurare non vult, hr̃ pro excõicato.secũda ibi[ꝙ si.]tertia ibi[ab illo.]¶Not.
1 primò,†quid iur.de illo,qui verberat clericum, quem ignorat clericũ esse:non.n.est excõicatus: quia non contẽpsit disciplinam,qui militem ignorauit.ff.loc.l.si ignorãs. ¶Secundò no.ꝙ qñq; est dubium de scientia,vel ignorantia: †& tũc
2 ignorantia probatur per iur̃m.concor.ȷ̃.de elect.c.j. & ca.vt circa.lib.6.quod intellige,cum nõ est infamatus: aliàs debet se purgare:nec sufficeret se purgare p iur̃m.ȷ̃.e.ca.cum desi-
3 deres.§.2.¶Opp.iste,qui clericum percussit nutrientem comã,habuit animum delinquendi:licèt non in clericũ.sed isto casu,cũ personæ qualitas ignoratur , ad delinquentẽ dẽt inspici potius veritas,q̃ ipsius opin. vt l.eum qui.§.si iniuriæ.ff. de iniur.ad idem.ff.de fur.l.vulgaris.in prin. vbi non attenditur aĩus:sed factũ.ita ergo deberet esse hic:& sufficit hũc percutientẽ clericum hri pro excõicato, ipsius contumacia non attenta.cuius contrarium hic dr̃.so.dic ꝙ iura circa punitionem delicti cõmissi in personam alterius qñq; inspiciũt animum,vt hic.& d.l.si ignorans.& l.item apud Labeonem. §.si quis virgines.ff.de iniur.qñq; inspiciunt factum, vt d §.si iniuria.dic ergo , ꝙ regulariter nõ debemus inspicere animũ: sed euentum.Non obst.istud.c.& l.si ignorãs. quia est speciale in sñia excõicationis,& in omni pœna spũali: quæ non infligitur tam rõne delicti,q̃ rõne contemptus,& contumaciæ. hinc est,ꝙ non ligantur ignorantes constitutionibus,siue statutis epi:licèt pœnis aliis obligentur, vt in c.vt animarum.de consti.li.6.Non ob.§.si quis virgines. nam qñq; quis hẽt animum delinquendi:sed credit minus delinquere,q̃ delinquat: & punitur,secundùm veritatem,non scd̃m opi.suam.fallit in sñia excõicationis,vt dixi s̃.qñ oppositum , vt in d.§. si quis virgines.Et prædicta sunt vera , qñ delinquit plus circa eandem personam:si aũt circa diuersas (puta quia credit vnum offendere,& offendit duos:)tunc de vtroq; tenetur, qñ principaliter,ut l.scientiam.§.qui aliter.ff.ad leg. Aqu.Si verò nõ offendit alium,tangendo eum:sed per quandã consequẽtiã : puta inferendo iniuriam fil.fa. quæ per consequentiam tãgit p̃rem:tunc inspicitur animus,non euentus,vt d.l.eum q. §.fi. ff.de iniur.& de istis,qui delinquunt plus,q̃ credunt : vel minus circa res,circa personas,circa aliã spẽm delicti, q̃ existiment.dic plenè per Bar.in l.diuus.ff.ad leg.Corn.de sic.& ȷ̃. de reg.iur.c.cum quis in ius.lib.6.in mercur.& in reg.qd̃ qs.
3 & per prædicta patet solutio.q.glo.†si quis credit percutere Titium laicum,& in personam errans percussit Martinũ clericum,an sit excõicatus.Ala.ꝙ sic.Tan.contra,per istũ text. quod tenet Ioa.And.nam si error solius qualitatis clericatus excuset à pœna spirituali, vt s̃.dictum est, per l.si ignorans. multò magis debet excusare error qualitatis, & personæ, vt
4 in q.prædicta.ad hoc 29.q.j.§.j.¶Vlterius quẹritur.quidam percussit laicum incedentem in habitu,& tonsura clericali. an sit excõicatus.glo.hic ꝙ sic:nisi postea certior efficiatur. Dñs Feder.de Sen. addit ad q.& quærit,vtrùm si iste percutiens laicum,quem credebat clericum , postea celebrãdo sit irregularis.& tenet,ꝙ iste non sit excõicatus:nec irregularis: requiritur enim veritas clericatus : vt talis excõicationẽ incurrat.vt c.si quis suadente. sic enim simplex dimissio habitus clericalis non tollit dictum priuilegium . & c.in audiẽtia. & c.contingit.ȷ̃.eod. ita assumptio habitus non competentis conditioni personæ non prodest non clerico.de priuileg. ca. ex parte.il 3. & ita tenuit disputando idem Dominus Feder. de Sen.consi.13.

SVMMAE.

1 *Clericorum appellatio includit omnes.*
2 *Casus plures,in quibus percutiens clericos non incidit in can.si quis suadente.*
3 *Conuersi habent priuilegium clericorum quò ad canonem.si quis suadente.circa ipsos.*

NOn dubium. No.j.ꝙ inter clericos canonicos, & conuersos cadit alternatiua:& sic patet, ꝙ vnius
1 appellatio aliũ non includit.tu dic, † ꝙ appellatio clericorũ includit oẽs.s̃.de insti.c.2.& hoc vult istud ca.ꝙ istud verbũ clericum,positũ in c.si quis suadente.complectitur oẽs istos. ¶Scd̃ò no.hic Inn.de ista iniuria religiosis illata , quis possit eã remittere.dic vt ȷ̃.c.parochianos.per Io.And.¶Tertiò
2 no.hic Inn.†plures casus, in quibus percutiens clericos non incidit in canonem.duos habes.s̃.e.c.j.& 3.in c.si verò. vsq; ibi.habes 6.in apostata.7.in monito p ep̃m.ȷ̃. e.c.in audientia.& c.contingit.dic t Inn.idem in non monito, si facit guerram,& seditionem:& tyrannus cũ armis se immiscet.ȷ̃.eo.c. cum non ab hoĩe.& c.perpendimus.dicit tñ Inn. scd̃m quosdam,ꝙ semper est necessaria monitio.alius casus est,cũ prorsus se transfert ad actum clericatui contrarium:vt qa fit miles,vel bigamus.istos casus,& alios vide in summa.e.tit.§.qs
3 possit.sub.§.super illo autem.¶ Quartò no. †de istis conuer
a sis a, qui habent priuilegium clericorum quò ad canonem.si quis suadente.circa ipsos vide,quod no.28.q.j. c.vt lex continentiæ.vbi plenè an conuersi debeant continere, & ꝓria relinquere.dicit Tan.ȷ̃.eo.c.parochianos. ꝙ qui retinet proprium,non est conuersus: licèt dicat in instr̃o conuersionis , vel deuotionis,ꝙ facit se conuersum. Ho.hic dicit circa conuersos ecclesiæ secularis:de quibus in gl.ꝙ aut conuersus remanet in domo sua,tanq̃ laicus viuens: & nõ gaudet hoc priuilegio,ar.s̃.de priui.c.3.§.de confratribus.aut est cõuersus, q tradidit se,& sua,& est tonsuratus,vel habitũ mutat, & audit horas,& viuit honestè,sicut viuere dẽt clericus: & talis in totum intelligitur esse translatus in foro ecclesiæ: & gaudet immunitate,vt in iurib.all.in gl.maximè.12.q.2.c. duo sunt. vbi Io.vr̃.cõcordare.Ber.hic ad hoc in lib.feu.de priu.scho.l. vna.& ꝓbatur expressè.s̃.de priui.c.vt priuilegia. §.hoc aũt. refert ẽt Ab.in c.dilecta.s̃.de ma.& obe. quod Vin.ibi no.de præce.& pau.& de his,qui se deuouent religioni, manẽdo in seculo,licèt mutauerint habitum.quam gl. Vin.refert hic Io. An.quod non habet.

ADDITIO.

a ¶Istis conuersis.vide Spe.de senten.exc.versi.quid si.ver.verò.gl.17.q.4. quisquis.Doc.hic,maximè Pan.Car.in cle.2.in 12.q.de præb.

SVMMAE.

1 *Personæ non sui iuris injicientes manus in clericos , non tenentur ire ad sedem apostolicam.*
2 *Filijfamilias injicientes manus in clericos tenentur ire Romã pro absolutione.*
3 *Canon.si quis suadente.cõprehendit ẽt mandantem.*
4 *Statuto cauetur,ꝙ de quolibet maleficio possit fieri pax, excepto homicidio:an possit fieri pax ei,qui fecit fieri homicidium.*
5 *Mandans si reuocat mandatum ante manuum iniectionẽ. qua reuocatione non obstante,mandatarius exequitur: an mandans erit ex communicatus.*

1 MVlieres, Tria sunt dicta,q̃ satis se sumant. ¶Not.primò, †quòd personę non sui iuris injicientes manus in clericos,nõ tenentur ire ad sedẽ apostolicam.& idem intellige in mulieribus sui iuris:vt viduæ:virgines:& aliæ non vxoratæ,q̃ potuerunt absolui ab ep̃o, ẽt in enormi læsione , vel morte. ar.ȷ̃.de ele.c.indemnitatibus.§.sed cũ eas.li.6.& ita secundũ Io.An.cõsuetudine obseruatur tolerata p Papã:ideò amplectenda:quia iurisdictionẽ tribuit in tali casu.s.reseruato.s̃.de
2 of.leg. c.qd̃ ad translationẽ.¶†Quid de filiisfa.dicit glo.j.ꝙ debent ire ad curiã pro absolutione.Idem Lau.Inno.& Spe. de sen.prola.§.vt aũt.ver.quid de filio.Ho. contra;qa eadem est rõ in eis,q̃ in seruis:& pariter p vtrunq; q̃ritur pr̃i.Insti.p quas perso.no.acqui.j.rñso.Io.An.distinguit inter filiũ regẽtem se,& fortè fa.vxo.& filiorũ: licèt nõ sit emancipatus : & tunc sit vera gl.aut est in ptãte patrisfa. & tunc sit vera opin. Ho.¶Secundò no.quòd hr̃ rõ delictorũ : cũ pœna cõsistit in labore personæ.concor.s̃.de voto.c.magnę.& c.quod super. reseruatur.n.commutatio obligationis istius delicti summo Pontifici,cui fortè mandabit,vt laborẽ redimat,& expensas. vt d.c.magnę.facit l.cõtinuus.§.cũ ita.ff.de ver.ob.¶Tertiò
3 no.in ver.illi verò.† ꝙ canon.si qs suadente. q loquitur p verbũ si qs.&c.comprehendit ẽt mandantẽ : qa ipse dr̃ verè facere,vt dicit tex.quẽ no.facit contra id,quod no. Ia. de Are. in l.q seruũ.§.prætor ait.ff.de acq.hæ.vbi dicit,ꝙ mandãs cõprehenditur nõ verè:qa nõ verè facit:sed fictè.& per hoc arguit,ꝙ si statuto cauetur,si quis interfecerit aliquem, puniatur in mille,& quidã mandauit aliquẽ interfici: ꝙ statutũ non includit istum mandantẽ;qa verba sunt scripta in personam,si qs,&c.secus si essent scripta in rẽ: puta pro homicidio imponatur pœna mille:nã tunc fieri faciens, includitur sub verbis statuti.facit l.aut q aliter.§.si.ff.qd̃ vi aut clam . & l.hæc uerba.ff.de adul.p Bar.Cy.dicit,ꝙ licèt ex interpretatione ĩcludatur mandans substitutionẽ,talis interpretatio habebit locũ,vt absurditas euitetur , & maleficia nõ remaneant impunita.ar.de vi & vi ar.l.j.§.deiecisse. & ita plenè disputat. ff.ne
4 qs eũ.l.si per aliũ.Et hæc faciunt ad aliam q̃õnem.†si statuto cauetur,ꝙ de quolibet maleficio possit fieri pax,excepto homicidio:q̃ritur an possit fieri pax ei, q fecit fieri homicidiũ. vr̃ ꝙ sic:qa propriè non est homicida, sed per interpretationẽ.ad hoc facit l.ob hæc verba.ff.de his,qui no.infa.*ista sunt verba præceptoris mei in d.l.si seruũ.§.ait prætor . Sed Do. Bar.istum passum,an mandans dicatur verè facere,vel interpretatiuè,latius prosequitur in l.sed si vnius. §. seruus meus. ff.de iniu.alleg.n.plures ll.q̃ faciunt pro,& contra. ex quibus postea sic distinguit.Quidam sunt actus,q non possunt expediri per instr̃m separatum à corpore,vt adulteriũ:tunc qui p alium facit,verè non facit.& hoc voluit.l.j.quoties.ff.de vi & vi ar.& l.j.§.ne aũt.de cad.tol.& idẽ dico in falso testimonio. cũ.n.requirit actum personæ testificantis,non pôt ꝓpriè cõmitti per aliũ.eadem rõne q̃dam sunt facta, q̃ possunt explicari per instr̃m separatum à corpore, vt percussio , homicidium,& similia,quę possunt perpetrari balista , vel lapide emisso.& hic aduerte.qñq; illud instr̃m,quo mediante , ille actus perpetratur, agit de necessitate, nec pôt non agere : & tunc qui facit,mediante tali instr̃o , verè facit. ita loquitur.l. item Mela.in prin.ff.ad leg.Aqui.qñq; illud instr̃m,quo mediante perpetratur actus , agit in uirtute libertatis suæ . vt si mando homicidium homini habenti intellectum: tunc si ille occidit,ipse verè facit.sed ego mandans dicor præbere cãm: qa mandatum meum non est causa necessaria illius actus.ita loquitur l.item si obstetrix.& multæ aliæ ad leg.Aquil. qñq; non agit ille actum vigore suæ libertatis:sed ex necessitate ciuili(puta quia est seruus,vel alius,qui in tali actu dño obedire tenetur:)& tunc dñs,qui mandat dr̃ verè facere. & ita loquitur l.pr̃ ex prouincia.ff.ad munic. & ff.quod quisq; iuris. l.3. §.si procurator.licèt.n.edictum.qd̃ quisq; iuris.&c. loquatur in persona,comprehendit ẽt verè eum,qui mandauit suo ꝓcuratori.& per hoc dicit Bar.si statutum punit illum,qui contra instr̃m opposuerit,& non probauerit exceptionẽ, includit eũ,qui opposuit per procuratorẽ , habentẽ ad hoc spãle mandatum.sed si mandatum non esset licitum, & ille,p quẽ quis facit de necessitate naturæ liberum habet arbitrium: nec ex necessitate legali(quia rei turpis nullum mandatum:) tunc ille,qui mandat,verè non facit,sed interpretatiuè. ita loquitur l.ij.§.deiecisse.ff.de vi,& vi ar.Non ob.istud c. vbi dr̃, ꝙ verè facit.quia debet intelligi , ꝙ verè facit , quantùm ad pc̃tm̃:quia canones magis considerant aĩum,q̃ actum,vt no. Dy.in c.pc̃m̃.In foro ergo conscientiæ qui mandat , dr̃ verè facere:quia peccat in animo:sed respectu actus, quem in foro temporali inspicimus,non verè facit.& ita no.Bar.in d.§.
5 seruus meus.¶Quærit glo. † si mandans reuocat mandatum ante manuum iniectionem (qua reuocatione non obstante, mandatarius exequitur)an mandans erit excõicatus.dicit ꝙ sic:nisi reuocatio peruenerit in notitiam ipsius mandatarii. In contrarium vr̃,ꝙ certioratio non sit necessaria . quia lex, q̃ excõicationis pœnam infligit,est certa de reuocatione:ergo non vr̃ alia certioratio necessaria,vt est casus in l. si pecuniam.§.j.ver.planè.ff.de cond.sine causa.so.dic, vt ibi p Bar. & facit ad hanc q.quod no.6.dist.in fine summæ.& ȷ̃. e.c.cũ quis.lib.6.¶Secundò quẹrit glo.si ante mandatum consummatum mandans moriatur:an secuto delicto, erit excommunicatus:tenet,ꝙ non.Idem Inn.& Host.Sed Tan.& Goff.contra.cum intelligatur in eadem voluntate decessisse.de celeb. miss.c.maiores.opi.Inno.& Host.veriorem credo:cum mors omnia soluit:etiam voluntatem,siue beneplacitum, ut in c.si gratiosè.de rescri.lib.6.Non ob.c.maiores.debet enim intelligi,ꝙ presumitur esse illius animi, quo tempore mortis erat in præteritum:sed ꝙ voluntas sua pendeat in futurum,etiam post mortem:ita quod continuetur:non credo;quia mandatum re integra morte mandantis finitur.quod non esset,si diceremus durare,per.cap.maiores.¶Tertiò,& vltimò quærit glo.

glo.si quis verberauit aliquem nomine meo: & ratũ habeã: an incidam in canonem.dic,ꝙ ista quæstio est hodie expedita per c.cum quis ℣.eod.lib.6. & ibi no.in 4.glo.de occultè ratificante.de hoc etiam no.17.q.4.c.omnes ecclesiẹ.& in c. rati.de reg.iu.per Dy.

S V M M Æ.

1 *Excõicatus pro iniectione manuũ in clericũ, licèt occultus, per Papã debet absolui.*

1 POrro. † Excõicatus pro iniectione manuũ in clericum,licèt occultus, per Papã debet absolui.¶Quæro,quæ fuit dubitatio in hoc c.dic ꝙ fuit.quia delictum fuit quis confessus priuatim,& in secreto:vñ quia talis occultus non debet publicari, vt ℣.eo.c. cum nõ ab hoie.videbatur, ꝙ ẽt posset absolui:sed cum taliũ absolutio reseruetur Papæ:nõ refert,sit publicum,vel occultum quò ad absolutionem:licèt intersit quò ad euitationem, vt in contrario.vel fuit ratio;quia isti erant fratres:ideò mitius agendum:sicut inter illos,qui sunt in eodem monaste.vt ℣.eo.c.monachi.sed aliud in fraternitate sociali,vt ibi. aliud in generali fraternitate:de qua hic intelligitur. & de qua no. s̃.de regu.c.Ioan.vel intellige hunc tex.de carnali fraternita te,secundùm Ab.& Ho.¶Sed tunc opp.℣.eo.c.peruenit.Sol. vt ibi no.per Io.An.

S V M M Æ.

1 *Priuilegium non valet super non vitandis excõicatis.*
2 *Papa potest modificare ex causa præceptũ Apostoli, & Euangeliorum:sed non in totum destruere.*
3 *Excõicatus excõicatum vitare tenetur.*
4 *Priuilegium contra iura indultũ prima facie est suspectum.*
5 *Papa cõmunicando excõmunicato,an incidat in canonem.si quis suadente.*

1 NVlli. No.†ꝙ priuilegiũ non valet sup non vitandis excõicatis.¶Sed cõtra hoc oppon.de eo,quod legi.& no.℣.eo.c.quod in dubijs.& c.inter alia.& c.cum voluntate. ſo.aut priuilegium est clausum in corpore iuris:& loquuntur contraria.aut non: & tunc aut est concessum ex causa:& põt se quis tueri, vt s̃. de priuile.c.3.§.quod si.aut sine causa:& non valet,vt hic.¶Sed iterũ contra istam ſo.opp.& vr̃,ꝙ nullo mõ liceat hoc Papæ, scilicet concedere tale priuilegium: quia apostolus indistinctè dicit,tales euitandos.nec dicendum est eis, aue.Ioan.2. & 24.q.j.c.omnis.& 11.q.3.c.excõicatos. & c.ad mensam.
2 ad idẽ Matth.18.ſol.†dic, ꝙ Papa põt modificare ex causa præceptum apostoli,& euangeliorũ: sed in totum destruere non p̃t,ar.25.q.2.c.si ea.15.di.c.sicut sancti.teneo ergo, ꝙ priuilegiũ sine causa concessum nõ tuetur contra priuilegia tũ,contra c.si quis suadente. sicut nec appellatio contraria, vt ℣.c.prox.nec consuetudo.de consue.c.cum inter. Et ex his
3 inferas,†ꝙ si priuilegiũ,vel predicta remedia non defendũt: multò minus delictũ:vnde excõicatus excõicatum vitare tenetur.de cle.excom.c.illud.super ver.periculosum.mirum tñ videtur,ꝙ Papa non possit per priuilegium,ẽt sine causa,eximere quem ab obseruantia can.si quis suadente.nam q̃ potest canonem condere.& tollere in totum. ergo & in partẽ.
4 vt l.quæ de tota.ff.de rei ven.dicendum est ergo,†ꝙ priuilegium contra iura indultũ prima facie est suspectum: & ideò non seruandũ,iuxta no.de æta.& qual.c.eam te. & de confir. vti.vel inuti.c.ad audientiã.dicit ẽt Ab.ꝙ Papa illum cano.si quis suadente.sine generali Cõcilio nõ possit tollere.¶Sed
5 circa prædicta quærit gl.†an Papa cõicando excõicato incidat in illum canonem.dicit,ꝙ nõ.Idem Tan.Goff.Phi. & Io. 93.di.c.si inimicus.& 11.q.3.c.qui meritò. vbi etiam no. qd̃ iuris de eo,q̃ excõicato cõicat.de quo ℣.eo. c.statuimus. in fi.lib.6.& in reg.cui licet.in mercu.Et adde quod no.s̃.de pri ui.c.cum olim.vbi no.an quem Papa vitat, et nos vitare teneamur,ibi in glo.per hoc.

S V M M Æ.

1 *Appellatio non defendit à pœna iuris.*
2 *Iniicientes manus violentas in clericos,debent publicè pœnitere,si iniectio sit publica.*
3 *Absolutio can.si quis suadente.licèt reseruetur Papæ: tñ ordinarius cogit omnes ad obseruantiam canonis.*
4 *Monachus pro iniuria sibi illata an possit agere iniuriarum.*
5 *Iniuria sẽ facta est clerico seculari:an actio iniuriarum detur sibi, vel ecclesiæ.*

1 PArochianos. Percutiẽs monachũ, vel religionis conuersum,denũciari,& vitari.debet:donec absoluatur à
Papa.¶Not.primò,†quòd appellatio non defendit à pœna iuris.vt l.si qua pœna.ff.de verb.sig.sicut nec consuetudo,vel priuilegium,vt dixi s̃.cap.proxim.vbi ẽt an Papa se tueatur.
2 ¶Scdò no.†ꝙ iniicientes manus violentas in clericos,debẽt publicè nunciari.quod intellige,si iniectio sit publica: vel de ipsa constare possit:secus si occulta.℣.eo.c. cum non ab ho-
3 mine.¶Tertiò no.†ꝙ licèt absolutio reseruetur Papæ: tñ ordinarius cogit oẽs ad obseruantiam canonis. eo.n. ligantur oẽs Christiani.s̃.de consti.c.j. debet ergo ordinarius cogere tales,vt vadant ad curiam cum literis.si aũt venit sine literis, dicit ẽt Ho.ꝙ debet absolui.cõiter tñ dicit ipse,ꝙ Papa consueuit remittere tales ad diœcesanum absoluẽdos: & hoc ex eo maximè,vt sciatur,an aliquid tacuerit.de of.ord.c.ex parte.& hoc verum,nisi ex cã suspicionis aliud fiat. s̃. de ap.c.2. an aũt istæ literę debeant continere seriem facti. dic vt ℣.ca.
4 conquesti.¶Quærit gl.†an monachus pro iniuria sibi illata possit agere iniuriarum:& ipsam actionem remittere. dicit gl.quia actionẽ monasterio acquisitã ex iniuria irrogata nõ p̃t in iudicio deducere,nec remittere.de hoc no.12.q.j.c.nõ dicatis.& hoc est verũ.nisi fortè de licentia prælati sui eẽt in scholis:vel aliàs longè absens.ff.de iudi.l.si longius.secũdùm Vin.& Gof.ad hoc ℣.de sepul.c.vlt.li.6.& aduerte,quia inter monachũ,& seruum non vr̃ dr̃ia: quia nullus agit ex iniuria sibi facta,sed monaste.& dñs.Si aũt fieret iniuria filiofa. oritur actio patri:nec filii remissio nocet pr̃i,vt in gl.an aũt si pr̃ agit,teneatur cauere.dic vt s̃.de conuer.infi. c.2.per Io.And. & econuerso an agat ipse filius,cum pr̃ remisit.no.℣. eo.c.cũ
5 illorum.§.si verò.¶Vlterius quærit glo.†quid iuris si facta est iniuria clerico seculari:an actio iniuriarũ detur ecclesiæ, vel sibi.dicit gl.ꝙ ipsi clerico:& ipse solus remittit. quod intelligit Ho.de actione,q̃ competit sibi:nõ de illa, quæ cõpetit ecclesiæ,ẽt in personã suã.℣.e.ca.cũ desideres.§.fi.& ibi p Io.An.& c.contingit.℣.e. Quid ergo in beneficiato in diuersis ecclesiis.dicit Ho.considerandũ,an sit intitulatus in utraque:an in altera tm̃. Itẽ an pp alterã fuerit iniuria irrogata. ff.de iniu.l.Itẽ apud Labeonẽ.§.prætor ait.de testa. c.relatũ. Coram quo iudice æstimabitur, an coram iudice seculari, vel ecclesiastico.dic vt in gl.& 11.q.3.c.fi.& s̃. de foro cõpe. c.si clericus.vbi idem no.

S V M M Æ.

1 *Iniuriã enormẽ, vel leuẽ irrogans subdiacono absoluitur à Papa.*
2 *Casus quinq;,in quibus licitũ est iniicere manus in clericos.*
3 *Communio est mater discordiæ.*

EX tenore. Ponitur forma rescripti, qd̃ in virtute iuri fieri debet illi, qui pro violenta clerici percussione excõicatus
2 absoluitur a. cõis diuisio.secunda ibi [mandamus.] vel dic, ꝙ ponitur suppositio,& commissio.¶Nota.primò, ꝙ iste in subdiaconũ iniecit manus violentas:iõ Papæ absolutio req-
1 ritur.†quod intellige,si irrogauit enormẽ, vel leuẽ iniuriã: nam si leuissimam,diœcesis absolueret.℣.c.peruenit.¶Scdò no.ꝙ iste iurat in futurum non iniicere.& dicit Io.An. ꝙ ista clausula iuri est clericis periculosa isto casu, cum uideamus quotidie deierare.& iõ præstatur;quia culpa præcesit: ideò contra eum obligatio crescit:& præsumitur,argu.℣.de do.& contu.c.j.li.6.& Auth.ei qui.C.de bo.auct.iu.poss.¶Tertiò
2 no.†quinq; casus exceptos,in quibus licitum est iniicere manus in clericos:& inter ceteros no.casum prælationis. arguit eñ ex hoc Io.An. ꝙ qui habet clericum seruientẽ,nõ incidit in canonem,si moderatè ipsum castigauerit.ad hoc ℣. c.veniens.& quod no.Io.An.℣.c.vt famę.in gl.ista duo.& rõ est, scdm Ala.& Vin.quia istæ manus cã correctionis iniectæ,nõ possunt dici violentæ.23.q.j.c.paratus. sed pp similitudinem excipiuntur à violentiis.Io.An.dicit eas violentas:qa inferũtur nolenti,& reluctanti,licèt sint salutiferæ,vt in d.ca.paratus.& q.4.c.ea vindicta.¶Quærit gl.quid importet iurm̃,de quo in tex.dic vt in ea.Idem.n.est sic iurare, quod iurare stare mandatis Ecclesiæ,secundùm Io.licèt no.contra.j.q.7.c.si qui voluerit.& quid poterit præcipere.dic vt in ea. & idẽ no. s̃.quod me.cau.c.fi.& idem hic Ho.¶Quærit glo.quæ est rõ
3 in sociis iniicientibus sibi manus.dic vt in ea.cui adde, † ꝙ communio est mater discordiæ,vt l.cũ pater. §.dulcissimis. de leg. 2.excommunicatus tamen est socius,percutiendo socium,secundùm Inn.& Ho.licèt interdum absoluatur à diœcesano.de vi.& ho.cle.c.quoniam.

A D D I T I O.

a ¶Absoluitur.volens intrare mare,vel aliud simile, vbi periculum mortis imminet, vel timetur,an possit absolui ab alio,quàm à Papa.Ioan.de Tur.Cre.in c.si quis suadente. 17.q.4.

S V M M Æ.

1 *Inferior põt expedire, quod maior facere tenebatur propter difficilẽ accessum ad superiorem.*
2 *Impeditus,cessante impedimento,tenetur exequi,quod ante impedimentum exequi tenebatur.*

DE cetero. Excõicatum per manuum iniectionem absoluit eps: si ille sine periculo Papam non possit adire: mandatur tñ sibi,ꝙ Papam adeat,impedimento cessante. secũda
1 ibi [sed est.]¶No.j.†ꝙ propter difficilem accessum ad superiorem,potest inferior expedire,quod maior facere tenebatur.facit l.de pupillo. §.si quis ipsi prætori.ff.de ope.no.nun. Succurrunt.n.multipliciter iura impeditis, maximè ratione defectus præsentiæ iudicis,vt l.vt perfectius.C. de an.excep.
2 & l.2.ff.si quis cau.¶Secundò no. †ꝙ cessante impedimẽto, debet quis implere,& exequi, quod ante impedimentũ exequi tenebatur.& pro hoc dicimus in materia app.ꝙ negligentia subsequens aufert beneficium impedito concessum, vt c.ex ratione.s̃.de app.per Inn.& l.ab hostibus.ff.ex quib. cau.ma.& quod no.in cle.si quis suadente.in fi.de pœ.Et nõ solùm habet locum,quod hic dr̃ de accessu ad Papam, impedimento cessante,in casu huius c.sed etiam vbicunq; ratione necessitatis absoluitur à non iudice:debet intelligi,vt necessitate finita se repræsentet suo excõicatori.℣.eo. c.à nobis.nisi ex rationabili causa appellasset:tunc comparebit coram illo,ad quem appellauit.de off.ord.ad reprimendam.¶Quærit glo.si impedimento cessante,iste sit absolutus,& negligat comparere coram Papa:an excommunicatio reuiuiscat. tenet,ꝙ non.tu dic,vt ℣.e.c.eos.lib.6.& in cle.si quis suadente, prealleg.in fine.

S V M M Æ.

1 *Papa qñ delegat absolutionem excõicati, mandat cautionẽ recipi de parendo mandatis Ecclesiæ.*
2 *Papa absoluit excõicatos à suis delegatis.*

1 AD hæc. † Cũ absolutionem excõicati Papa delegat:mandat cautionẽ recipi de parendo mãdatis Ecclesiæ. Et aduerte, qa hucusq; iurislator ꝓsecutus est interpretationẽ can. si qs suadente.cuius absolutio reseruatur Papæ. hic digreditur ad
2 excõicationem per alios promulgatam.¶No.j.hic,†ꝙ Papa absoluit excõicatos à suis delegatis: quia ipsi forte mortui erant,vel reuocati:vel annus erat elapsus.de of.dele.c.q̃renti.de of.or.c.pastoralis.¶Quærit gl.vtrùm sufficiat iuratoria cautio.dic,vt in ea:super qua dicit Io.And.ꝙ si constat de iniectione manuum,non sufficit iuratoria: nisi ex forma mandati hoc contingat,& sic loquuntur ista iura:imò requiritur,ꝙ prius satisfaciat.℣.o.prox.

S V M M Æ.

1 *Casus quatuor,in quibus iniicientes manus in clericos,non tenentur venire ad sedem apostolicã:sed ab eo absoluuntur.*
2 *Absoluti ab eo in necessitate monendi sunt,vt,restituta sanitate, accedant ad sedem apostolicam:vel legatum.*
3 *Satisfactio pro iniuria.istud uerbũ cõprehendit non solũ expensas, damna,& interesse:sed ẽt pœnam.& nu.4.*
5 *Pauperes,qui non habent pecuniam pro expensis, an teneantur accedere ad curiam pro absolutione.*
An cogantur mendicare. nu.6.

EA noscitur. Excõicatus pro manuum iniectione(si pauper sit,vel diues)ꝑ Papã,vel legatũ dẽt absolui. fallit in mulie re,lene,infirmo, & mutilato,qui per eum absoluũtur. & primò ponit exceptionem.scdò regulam,ibi [alios.] tertiò de-
1 terminationẽ,ibi[si verò.]¶No.j. †quatuor casus exceptos à regula generali:in quibus iniectores manuũ venire ad sedẽ apostolicam non tenentur:sed ab eo absoluuntur. ¶ Scdò no. ꝙ prædicti excepti per eum absoluendi debent satisfacere.quod intellige,priusquam absoluantur, si notoria est offensa.℣.de ver.sig.c.ex parte.valet tñ absolutio, prætermissa satisfactione:sed non ꝓtermisso iuro,scdm Ho. Alii in hoc vl
2 timo contra,vt dixi ℣.c.cum desideres.¶Tertiò no.†ꝙ absoluti ab eo in necessitate monendi sunt, vt restituta sanitate,accedant ad sedem apostolicã,vel legatũ.& sic collige, ꝙ legatus potest dare mandata: sicut p̃t absoluere excõicatos pro manuum iniectione.℣.e.c.ad eminentiam. & hoc intelligunt quidã verum in legato transeunte. Alii contra.dicũt.n. ꝙ licèt propter periculum legatus transiens possit absoluere:cessante tñ periculo(quia iam absolutus est)mandatũ dare non potuit,nisi proprius legatus.ad hoc ℣.eo.c.à nobis.in casu igitur,quo legatus transiens absoluit,p̃t mandata dare: quia tunc mandatum venit in sequentiam absolutionis. cum verò non absoluit,non p̃t:quia tunc est principale, secũdùm Inn.prima opi.placet hic Ho.& est benigna,scdm Spe.in tit. de leg.§.nunc dicamus.ver.sed tunc.allegat 50.di.c.accedẽs.
3 & satis ꝓbatur ꝑ hanc Dec.¶Quæro an †ꝓ iniuria illata clerico aliqs condẽnetur in pecunia numerata: vt sic verbũ,satisfactio,ꝓ iniuria cõprehendat nõ solũ expensas,dãna,& ĩteresse,vt ℣.e.c.cũ desideres.& c.cõquesti.& s̃.e.c.parochianos.& c.porro.sed cõprehendat ẽt pœnã.dicunt qdã, ꝙ sic: nã sm̃ eos non sufficit corã læso flectere genua, & petere veniã:imò pensatis qualitate,quantitate, & dignitate personæ, & iniuria condẽnat in pecunia numerata,vt hic. & ꝓbatur. C.ff.& Inst.de iniu.ꝑ totũ.& s̃.de iud.c.postulasti.Alii dicũt,
4 †ꝙ verbũ,satisfactio,cõprehẽdit expẽsas,dãna, & interesse tm̃.ꝓ hac opi.facit stylus curiæ,q̃ de facili non concedit lr̃as sup æstimatione iniuriæ.Itẽ clerici ex sanctitate debẽt ignoscere,vt C.de epi.& cler.l.si qs in hoc genus.& ista opi.scdm Ho.sapit cõsiliũ,& æquitatẽ.sed prima est verior,sm̃ iustitiã, & rigorẽ: quam p̃t clericus amplecti, si nolit æquitatem sequi.64.q.j.c.quisquis.& c.quod percipitur.pro hoc facit iste

a tex.q dicit,ꝙ satisfaciendũ[a] est de iniuria.posset ẽt dici,secũ
dùm eũ.ꝙ intra annum p̃t peti satisfactio pecuniaria iure a-
ctionis,vt in primis iurib.elapso anno non p̃t, vt in secũdis.
Iure verò exceptionis ẽt post annum satisfieri oportebit: si
excõicatus hac de cã petat absolui.contra hoc tñ dictũ facit
qđ no.Inn.s̃.de or.co.c.vlt.vbi si ad idem cõpetit actio,& ex
ceptio:eiusdem vitę,cuius est actio,est exceptio.& hæc vera,
vbi sic satisfacere posset ẽt de iniuria: aliàs fiet quod seqtur,
5 scđm Ho.¶Scđò quæro†dr̃ hic,ꝙ pauperes coguntur acce-
dere.an habeat locum in illis,qui ita pauperes sunt, ꝙ nõ ha
bent pecuniam pro expensis.gl.antepen.dicit, ꝙ non loqui-
tur de talibus:sed de illis,qui habent vnde peregrinationem
perficere possunt.Idem Host.Inno.& Abb.¶Sed incidenter
6 quæritur,†an mendicare cogantur.dicit Inn.ꝙ non j̃.eod. c.
quamuis.Io.An. dicit, ꝙ pauper mendicans aliàs potens ad
eundum,ire tenebitur ad curiam pro absolutione, si mendi-
cando sic sibi prospicere põt,sicut in loco,quo manet: & ita
loquitur hic.si verò pauper est non mendicans,nihil habens:
sed artificio sibi quærit victum(quod facere non posset,in iti
nere mendicando)vel talis est, quem non deceret mendica-
re:secundùm Io.An.non tenebitur.

ADDITIO.

a ¶Satisfaciendũ est.Adde Bal.in l.j.qui satis.co.& ibi Alex.Car.in §.ciuitatis.in q de pœn.& de fo.comp.c.conquestus.& c.olim.

SVMMAE.

1 *Excõicatum occultum non debet quis in publico euitare; sed bene in priuato.*
2 *Constitutio militantis Ecclesiæ ligat actum occultum.*
3 *Clericus,qui relicto habitu,immiscet se enormitatibus,non gaudet priuilegio canonis.*

CVm non ab homine. Añ denunciationẽ vitãdus est excõicatus:nisi for
sitan sit occultus.hoc primò. Qui interficit clericũ,contẽpto
habitu se enormitatibus immiscentẽ, excõicatus nõ est.hoc
1 scđò,& vltimò.¶Not.j.†ꝙ excõicatum occultum nõ debet
quis in publico euitare: sed in priuato sic [vt rubore suffu-
sus.]&c.concordat de exce.c.Pia.in prin.li.6.& hac rõne ab
stinemus à missa occulti simoniaci, & fornicarii manifesti.
2 32.di.c.verũ.& patet ex hoc,†ꝙ constitutio militãtis Eccle
siæ ligat actũ occultũ.de quo plenè in cle.j.ad fin.de hære.in
3 glo.hic patet.¶Scđò no.†clericus,qui,relicto habitu,immi-
scet se enormitatibus,nõ gaudet priuilegio canonis.& dr̃ se
immiscere enormitatibus,cũ p̃liis,aggressuris,& aliis enor-
mitatibus se immiscet.¶Op.gl.de c.in audientia. & c.cõtin
git. j̃.e.vbi debet p̃cedere monitio,vt amittat priuilegiũ.so.
ibi loquitur de his, qui portant arma: sed se enormitatibus
non immiscent. aliàs si se immiscent: priuilegia non hñt,vt
hic.maximè qñ sine periculo non posset expectari monitio,
nec ad iudicem recurri:nã tunc cessat excõicatio;licèt sciant
illos clericos:nam si ignorarent eos clericos (quia de nocte
occiderunt)non sunt excõicati:licèt etiam haberent immu-
nitatem,& priuilegio gauderent: ad incurrendam.n. sñiam,
requiritur,ꝙ dolus interueniat,& ꝙ sciat eum,quẽ percutit,
clericum.s̃.e.c.si verò.Et si diceres,ꝙ hic præcessit monitio:
omnia essent plana,secundùm Io. An.

SVMMAE.

1 *Eps licèt participet cum excõicato:non ex hoc videtur eum ab excõmunicatione absoluere.*
2 *Cautio,quàm præstat excõicatus,est inducta potius de consuetudine, quàm de rigore iuris.*
3 *Cõicandum non est illi,quem constat fuisse excõicatum.*
4 *Participans excommunicato maiori incidit in excommunicationem minorem.*
5 *Solemnitas consuetudinaria seruanda est in absolutione ab excommunicatione.*
6 *Eps non tenetur cõicare excõicato.*
7 *Eps si præcipiat cõicari excõicato sub pœna excõicationis,an sit ei parendum.*
8 *Infamatus de excõicatione debet se purgare, in qua si defecerit, vel præstare differt,est uitandus.*
9 *Obligatus pluribus ex codem delicto licèt uni satisfecerit: non est ab alio absolutus.*
10 *Absolutio ab excõmunicatione an possit peti ex iusta causa per procuratorem.*
11 *Absolutio ab excommunicatione, non seruata forma consuetudinaria,an teneat.*

CVm desideres, Ante absolutionẽ cõicandũ est
excõicato: licèt iurauerit mandatis Ecclesiæ sta-
re:vel composuerit cum offenso. & infamato de excõicatio-
ne cõicandũ nõ est,nisi se purget,vel absoluatur ad cautelã.
1 sunt tres partes.scđa ibi[scđæ.]tertia ibi[tertiò.]¶No.j.†ꝙ
licèt eps cum excõicato participet: non ex eo vr̃ eum ab ex-
cõicatione absoluere: sicut nec ꝓmouendo indignũ cum eo
dispensare,vt in c.veniens.de fil.presby.& hoc operat̃ omis-
sio formæ,q̃ vitiat dispositionẽ,vt in c.Pisanis.de resti.spo.vi
debatur contrarium in casu c.qñ eps cautionẽ recepit: & cũ
2 parte cõpositio intercessit.¶Scđò no.†ꝙ cautio, quam præ
stat excõicatus,est inducta potius de consuetudine, q̃ de ri-
gore iuris.& ista consuetudo redacta est ad ius cõe: quod fie
ri põt,vt j̃.c.cum inhibitio.de clã.despon. & ca.qđ ad tran-
3 slationẽ.de of.le.¶Tertiò no.†ꝙ nõ est cõicandũ illi, quem
constat excõicatũ fuisse.rõ est; qa hodie excõicatus p̃sumi-
tur,qui olim fuit.s̃.de cle.ex.mi.c.proposuit. ¶Quartò not.
4 †ꝙ qui participat cũ excõicato,incidit in excõicationẽ a.qđ
a intellige minorẽ,si non participet in crĩe.vt j̃.c.nuper. & in-
tellige, ꝙ incurrit minorẽ,qui participat cum excõicato ma
iori.qui.n.participat cum excommunicato minori, excõica
tus non est.11.q.3.c.qm̃.& hoc est,quod dr̃:ꝙ excommuni-
catio non transit ad tertiam personã.ar.contra.19.di.ca.pe.
so.vt ibi.Item vt incurrat,requiritur,ꝙ scienter, vt hic. & s̃.
de cle.ex.mi.c.apostolicæ. hæc aũt scientia an habeatur per
famam.tex.iste notabiliter dicit,ꝙ sic.de quo in glo.no. &c.
cui adde.j̃.e.c.licèt.li.6.& ff.de adul.l.miles.§.mulier.& l.vlt.
5 de hære.insti.¶Quintò no. †ꝙ in absolutione sufficit obser-
uare solẽnitatẽ cõsuetudinariã:quæ est introductio in eccle-
siam,cum psalmis pnĩalibus,& oratione dñicali.j̃. ca.à no-
bis.2.Ho.remittit ad summam.e.ti.§. & qualiter hæc absolu
6 tio.ver.in maiori aũt.¶Sextò no.†ꝙ nec eps, nec alii excõi-
cato cõicare tenẽtur.& dicit Ho. ꝙ sicut tex. loquitur indefi
nitè:ita indefinitè intelligi dẽt.de priu.c.quia circa.vñ nec in
domo,nec extra:nec oratione,osculo,cibo, salutatione : nec
etiam contrahendo,communicandum est. ¶ Sed incidenter
7 quæritur.†si eps præcipiat ei communicari sub pœna excõ-
municationis:an sit ei parendũ.distinguit, ꝙ aut expressit er
rorem in sententia:& non tenet præceptum.aut non expres-
sit:& excommunicatus sum, si non participo : nisi præcesse-
rit appellatio.& vide de hoc in spe.e.ti.§ primum.in quibus-
dam tñ casibus licitè potest quis participare cum excommu
nicato:de quibus in gl.nisi,&c.cui adde casum de hære.c. p̃-
sidentes.li.6.& plenè per Host.in summa.eod.tit.§.fin. circa
prin.sub.§.vtile.¶Septimò not.†ꝙ infamatus de excommu
8 nicatione debet se purgare : in qua si defecerit,vel præstare
differt,est vitandus,& absolui debet ad cautelam:quam ab-
solutionem non præstat, qui directè non posset. ad alterum
tamen tenetur vel se purgare:vel cautionem præstare,vt ab-
soluatur.& dicit Io. And.quòd non est reprobandum, si eps
faceret vtrunq;:in eius tamen potestate est alterum facere,
9 secundùm Io.An.super ver.consequatur. ¶Octauò not.†ꝙ
vbi

vbi qs ex eodẽ delicto plurib.obligat̃ (licèt vni satisfecerit)
nõ est ab alio absolutus.concord.l.iuris gentiũ.§.si paciscar.
ff.de pac.& qđ no.in l.venia.ff.de in ius voc.p Bart. & est rõ,
quare ciuilis actio p̃iudicet crĩali,nec contra, vt C.qñ ciuilis
10 actio.l.vna.¶Quærit Io.And.post Inn.†an ex iusta cã possit
peti absolutio ab excõicatis p ꝓcuratorẽ.requirit.n.contri-
tionẽ,& confessionẽ excõicati.11.q.3.ca.cũ aliqs.& certam
formã,& solẽnitatẽ,& in ecclesia introductionem, & manus
impositionẽ,& reconciliationẽ,añ quã non est ei cõicandũ.
24.q.3.c.notandũ.& hoc dicit vsq; ad aĩam, & sanguinẽ de-
fendendũ.contrariũ seruatur in curia,vt no.spe.in ti.de pro-
cu.§.j.ver.itẽ opponit ꝙ licet.& ver.21.imò si hẽt spãle mã-
datũ petendi absolutionẽ,vr̃ posse vitare:licèt ad hoc nõ ha-
beat spãle mandatũ.de hoc in spe.de iura.ca.§.restat.ver.qđ
ergo fiet.Et no.istas regulas Ho.innuit.n. ꝙ cõpaternitas nõ
possit contrahi per ꝓcuratorem:quia requiritur p̃ntia,pro-
pter formã.& hoc tenet Bar.in l.Gallus.de lib.& posth.con-
trariũ tenet Io. An. in reg. qđ qs.in mercu.A sñia verò inter
dicti,vel suspensionis p̃t peti absolutio per procuratorẽ: qa
nec solemnitatẽ formæ,nec reconciliationẽ desiderant: & in
11 hoc oẽs concordant.¶Quærit gl.fi. †an teneat absolutio ab
excõicatione,nõ seruata forma consuetudinaria.de qua hic
gl.ꝙ sic.Idem Ala.Vin.Phi.Tan.& Gof.nã cũ excõicatio te-
neat,nõ seruata forma:ergo & absolutio.11.q.3.c.si eps. dñs
eñ par esse voluit ius ligandi,atq; soluendi.de pœ. di.j.c.ver
bũ.& hoc placet Io.An.in c.venerab.§.vbi aũt.li.6.Ho.con-
tra.dicens quò ad Ecclesiã militantẽ, absolutionẽ non vale-
re:q̃ hanc formã exigit.quò ad triumphantẽ,apud quã suffi-
cit cõtritio,hr̃ absolutio.Arch.tenet cũ glo.in ca.vt officii.de
hær.li.6.de hoc no.2.q.j.c.de manifesta.& 11.q.3.c.cũ aliqs.
& 33.q.3.c.cõperimus.& p ibi no.tenet Arch.se cũ gl.vbi s̃.
¶Super prima parte c.posset adaptari qõ disputata per Iac.
de Are.statuto cauet̃,ꝙ bannitus possit impunè offendi: cõ-
paruit bannitus:& satisdedit de cõdẽnatione soluẽda:sed añ
cancellationẽ offensus fuit: an offendens puniri debeat. hic
est ar.ꝙ non,vt in illa disputatione,vbi arguit pro, & cõtra.

ADDITIO.

a ¶In excõicationem.Adde gl.in c.intelleximus.de iud.Excipiuntur multi casus vt per Lud.Ro.in l.j.ff.in ius voc. vt eant. Car.in cle.fi.in princ. de sen.exc.& in cle.j.q.15.de sepul.

SVMMAE.

1 *Sacerdos eijciens regularem ab ecclesia, qui diuinũ turbabat officiũ, non est excõicatus. & nu.2.*

1 VEniens. †Sacerdos eijciens regularẽ de
ecclesia, q diuinum turbat offi
ciũ,excõicatus nõ est.In prima p̃sbyteri cõque-
stio.i scđa ꝓuisio, ibi[ideoq;.]dicit Io.An.ꝙ ista ecclesia mo
nialiũ hẽbat(ꝓut hr̃e solent cõiter) vnũ chorũ monialiũ inte
rius:& extra aliũ chorũ clericorũ: & postea nauem ecclesiæ.
exiuerat ergo monialis extra chorũ suum: & intrauerat cho
rũ clericorũ cũ vno ludens. vñ alius ira cõmotus traxit illam
inde:& violenter ad chorũ suũ redire coegit. & intelligũt q-
dã,ꝙ iste sacerdos,q sic coegit, hẽbat ministeriũ super illã:
qa forcè erat prior monialium,vt in multis locis,maximè in
ordine sancti Marci, secundùm Inn. & Ho.q dicũt hunc ca-
sum penitus esse diuersum à casu magisterij.de quo.s̃.c.1. &
c. ex tenore. & speciale dicunt contra turbantes diuina offi-
cia,vt eis liberius insistat̃.¶Nota.primò, ꝙ hic vnum facie-
bat ꝓ p̃sbitero:quia sic fecit, vt liberius &c.aliud cõtra eum
† quia ira cõmotus.ex quo not.Ho.ꝙ licèt quis cõmotus sit:
correctionis tamen causa potest clericũ verberare. quod est
verum de aliquantulum commoto: nõ de vehementer irato.
cum ira .n.nihil rectè, nihil consideratè fieri potest. ergo ira
procul absit, vt ait Tullius.lib.1.de officijs.& Seneca in li.de
ira. facit. xi.q.3. c.illa præpositorũ. & c.ira. & c. cum apud.

SVMMAE.

1 *Decretalis ista an contineat ius cõe,vel gratiã specialem.*

PEruenit. ¶No.primò,quòd iste tex.dicit
de his absoluendis,&c.ĩcludit.n.
sub ista generalitate clericos,& laicos leuiter cleri-
cos percutientes:licèt Host. olim intelligeret tñ de clericis:
sed postea sibi placuit id,quod dixi. ¶Quærit glo.†an ista
1 Decr.contineat ius cõe:vel gr̃am spãlem.Ala.dicit, ꝙ gratiã
spãlem.Idem Inno.per fi.c.ibi[duximus cõmittendum.]pro
istis facit c.si verò.j.s̃.e.j̃.e.c.relatum.& ca.cũ illorum.& de
vi.& ho.cle.c.qm̃.vbi vr̃ esse spãle priuilegium certarum per
sonarum,ꝙ epi illos absoluunt,cum leuem inferunt iniuriã:
ergo alios non p̃nt absoluere.Alii dicunt,ꝙ ista Decr. conti
net ius cõe:vt suo iure epi hoc possint. & hoc tenent Vinc.
Phi.Tan.& Goff.qui hoc maximè dicit per integrum : in cu-
ius principio dicebatur,ꝙ epi liberè poterant absoluere mu
lieres,senes,& pueros,qui in canonem inciderant. & postea
sequebatur de his ẽt,qui clericos &c.præterea cũ non appa-
reat,cuius fuerat priuilegiũ,superfluè fuisset hic inserta. hãc
ẽt opi.tenet Bar.Brix.2.q.j.c.in primis.cũ istis cõcor. & Ab.
& rñdẽt ad c.si verò.relatũ pro illorum opi.præall.distinguẽ
do inter leuem offensam,mediocrem,& grauẽ: vt in leui oẽs
indifferenter absoluat. in mediocri certas personas priuile-
giatas:vt hostiarios:officiales:seruos:clericos : cõiter uiuen-
tes:& professos.In enormibus nullos,nisi in casibus, quibus
Papam non possunt adire:& sic interpretatur ista Decre.con
suetudo,optima legũ interpres.Ho.distinguit inter offensam
grauem,leuem,& leuissimã:vt in hac vltima possint epi ab-
soluere iure suo.& probat per quãdam extrauagantem, quã
hodie non habemus:quam allegat Gui.in spe.de leg.§. nunc
dicamus.ver. qđ ẽt dixi.& plenè hoc prosequitur in summa.
e.ti.§.quis possit.Sed Io.An.dicit,ꝙ cum illa extrauagans sit
reuocata,opi.Ho.non probatur iure:& est contra istum tex.
qui expresse loquitur de leui.

SVMMAE.

1 *Clericus,qui scienter,& sponte participat excõicato à Papa in diuinis,excõicatus est maiori.& per Papam absoluendus.*
2 *Casus,in quo participans excõicato ligatur maiori.*

1 SIgnificauit. †Clericus,qui scienter, & spõ
te participat excõicato à Pa-
pa in diuinis,excõicatus est maiori,& per Papam ab-
2 soluendus.¶No.primò†casum,in quo cum excõicato parti
cipantes ligantur maiori,& eadẽ spẽ excõicationis.vt.s.sicut
primus nõ nisi à Papa absoluitur:ita nec iste participans.
¶Cõtra hoc op.de c.excõicatos.11.q.3.in gl.so.trib. modis
Ho.dicit,ꝙ spãle est in casu huius ca.vt quinq; concurrenti-
bus,q̃ hic ponũtur, ex participatione qs incurrat maiorem.
requiritur.n.ꝙ sit clericus.ꝙ scienter.ꝙ spõte.ꝙ in diuinis.ꝙ
cõicet cũ excõicatis à Papa.& hoc tenet Io.And.q ẽt arguit
cõtra istã lecturã:& dicit adhęrendũ vltimæ lecturæ gl.Gof.
tenet cum Ho.q cũ excõicato à Papa cõicat in diuinis,incur
rat maiorẽ:nec absoluetur,nisi à Papa.Idem Gui. tenet in §.
nunc ostendendum.ver.28.Io.dicit hanc Decre.spãliter loq
in eo,q cõicat in diuinis,non distinguẽs inter Papã,& alios.
hoc no.11.q.3.c.si quis eps in consilio.

SVMMAE.

1 *Incendiarij sunt excommunicati.*
2 *Legatus Papæ an possit incendiarios absoluere.*
3 *Culpa maior est incendiarij,quàm clerici percussoris.*

TVa nos, Not.primò,†ꝙ incendiarii,sicut
iniicientes manus in clericos,sũt
excõicati.¶Contra quod glo.opponit: & vr̃,ꝙ nõ

ſint ipſo iure excõicati:ſed excõicandi.ſo.vt in ea. & no. in c. canonica.alle.in gl.& 12.q.2.c.cum deuotisſimam.Hoſt.remittit ad ſummam de rap.ſub rub.de incend.§.& quã pęna.

2 ¶Quærit Gui.Na. † an legatus Papæ poſſit tales incendia-
a rios a abſoluere.vr̃,ꝙ nõ:qa hoc eis nõ reperitur ꝓmiſſum.& de reſeruatis non ꝑt niſi permiſſa.de of.le.c.quod ad trãslationẽ.contra Gui.facit,qa iſta Decr.æqparat tales excõicatis per manuum iniectionẽ in clericos: quos tũ legati abſoluunt,iuxta diſtinctionẽ Decr.p.de of.le. Itẽ cũ maior ſit offenſa in perſonã:q̃ in rẽ. qđ in primis cõceditur,concedi dẽt fortius in ſcđo.qui fi.ſint leg.c.per venerab.Io.An.his nõ obſtantibus,tenet cum Gui.Non ob.æquiparatio:qa nõ ſequitur.qđ in uno caſu ꝓmiſſum eſt,extendatur ad reliquũ.Ad ſe
3 cundam rõnem ẽt reſponderi ꝑt, †ꝙ maior eſt culpa incendiarii,q̃ clerici percuſſoris:cum in illo caſu incendii nou cadat excuſatio,ſicut qñq; clerici caſtigatione.

A D D I T I O.

a ¶Incendiarios.Incendium an ſit caſus fortuitus. vide omnino Floria.In l.ſi quis fumo.§.quod dicitur.ad leg.Aqui.& Bal.ibidem.idem Bal.in l.j. C.depoſiti.& in l.ſi creditor.C. de pig.act.

S V M M Æ.

1 *Legati de latere poſſunt abſoluere excõmunicatos pro iniectione manuum.*
2 *Et an poſſit, vbi eſt atrox iniuria.nu.2.*

A Deminentiam. Legati Cardinales excõicatos ꝓ violenta manuũ iniectione,ꝑñt abſoluere.in prima cõſultatio.in ſcđa rñſio,ibi [ſup quo.] ¶No.pri
1 mò,†ꝙ legati de latere ꝑñt abſoluere excõicatos ꝓ iniectio
2 ne manuũ.¶Circa hoc q̃rit Io.An.†an hoc hẽat locum, ubi eſt atrox,ſeu graue delictũ:puta homicidiũ,mutilatio , oſſis fractio.& ſi.hæc litera facit,ꝙ oẽs poſſint:ſiue habeas in tex. oẽs.&c.ſiue habeas,eos: quia indefinita æquipollet vniuerſali,vt in c.vt circa.de ele.li.6.& hoc tenet hic Ho.contrariũ ipſe no.s̃.de of.le.c.p.vbi dicit legatũ ẽt de latere non poſſe abſoluere excõicatum ꝓ atroci iniuria.& hoc placet Gui. i ſpe. ti.2.§.dicamus mõ.ver.quod ẽt dixi.vbi recitat opi.Ioan.de Deo.idem tenentis.excuſando Ho. à contrarietate dicit , ꝙ iſte tex.intelligitur,qñ legatus dicit , ſe hr̃e ſpãle mandatum abſoluendi ſup enormibus : qđ eſt ei credendũ,per no. s̃.de teſti.c.cum à nobis.vel intellexit iſtud c. de legatis de latere tranſeuntibus.Ab.tenet indiſtinctè,ꝙ quoslibet percuſſores clericorũ legati ꝑñt abſoluere.dicit Io.And. ꝙ vidit aliquos legatos abſoluẽtes ab homicidio, & mutilatione : & aliquos abſtinentes.de iure dicit,ꝙ poſſunt:cũ iura,q̃ eis iſtam ꝑtãtẽ concedunt,gñaliter loquantur.& iura,q̃ excipiunt atrocem , non in legatis:ſed in inferioribus loquantur.& hoc tenere expedit aĩabus:quod ẽt placet Arch.de offi.arch.c.j. li.6. allegat.de ſen.ex.c.eos.ibi [quibuſuis ſententiis.]

S V M M Æ.

1 *Sententia excõicationis generalis per modũ ſtatuti ferri poteſt ſuper culpis futuris.*
2 *Iudex,ẽt ſi ſit inferior eꝑo,poteſt facere ſtatutum.*
3 *Sñia generali excõicationis ligantur ſolũ ſubditi ſtatuentis .*
4 *Verba generalia ſtatutorum reſtringuntur ad ſubditos ſtatuentis. & num. 6.*
5 *Iudex puniens ſubditũ delinquẽtẽ extra territoriũ rõne domicilij: nõ puniet ſcđm ſtatutũ ſuũ,ſed ſcđm ſtatuta loci, vbi deliquit.*
6 *Delinquens in loco exẽpto,an dicatur delinquere extra diœceſim.*
7 *Sñia,per quã publicantur bona alicuius:an comprehendat bona ſita extra territorium pronunciantis.*
8 *Statuens ſi moriatur,uel transferatur ad eccleſiã,an poſt eius obitũ , vel receſſum ligabitur ille,qui fecit contra ſtatutum.*
9 *Condẽnatus,pendente conditione adiecta in ſnĩa , ſi efficitur alterius territorij,an ligetur,ſi poſtea exiſtat conditio.*
10 *Sententia Papæ,quæ eſt nulla,poteſt rata haberi.*

A Nobis. Gñalis excõicatio nõ ligat,niſi ſubditos proferentis.& in j.qõ.
1 In ſcđa ſol.ibi[ad qđ.] ¶No.primò,†ꝙ ferturhic ſnĩa excõicationis gñalis ſup culpis futuris. quod intelligeverũ per modũ ſtatuti:non aũt per modum ſnĩę.quod dic
2 vt ỹ.eod.c.Romana.§.caueant.li.6.¶Secundò no. †ꝙ iudex ꝑt facere ſtatutum,ẽt ſi ſit inferior eꝑo,vt in c.2.de conſtitu. li.6.ſimiliter & legatus.de of.le.c.j.delegati verò ſtatuta facere non ꝑñt,vt no.Inn.in c.ꝓ illorum.s̃.de præb.an aũt prædicti,q facere ꝑñt ſtatutum,poſſint tollere ius cõe.vide ꝑ Inn. in c.fi.de of.archipre.& de ma.& obe. c. ſi quis venerit.facit quod dixi s̃.de vſu.c.cum tu.In illa qõne, vtrũ eꝑs poſſit facere ſtatutum,ꝙ ad probationem ſufficiat ſola fama . & de materia vide plenè in l.oẽs populi.in repeti.de iuſtit. & iure.
3 ¶Tertiò no. † ꝙ generali ſnĩa excõicationis ligantur ſolùm ſubditi ſtatuentis.de hoc ỹ.dicam. ¶Quartò not.quòd non ſubditi ligantur ſtatuto,qñ ꝓcedit ex auctoritate illius, q habet iuriſdictionem in perſonas,& loca:licèt tales perſonæ,&
4 loca non ſint ſubiecta ſtatuenti . ¶†Quintò no.ꝙ verba generalia ſtatutorũ reſtringuntur ad ſubditos ſtatuentis : ſicut ẽt ad habiles.vt l.vt gradatim.§.ſed ſi lege.ff.de mu.& ho.& quod no.Bar.in l.j.§.nunciatio.de op.no.nun. & l.habeat.C. de ſacroſan.ec.in repet.quis autem dicatur ſubditus,vt ſic includatur ſtatuto.vide gl.in cle.j.de foro compe.& quod dixi s̃.de pœn.& remiſſio.c.pe.¶Opp.dr̃ hic, ꝙ non ſubditi non ligantur pœnis ſtatutorum:ſed contra de multis iurib.alleg. in prin.gl.magnæ:in quibus ſortitur quis forum. nec diſtinguitur,vnde ſit.vt l.3.de of.præſi.ſol.vt in dicta gl.quæ dubitando loquitur:an non ſubditi delinquentes in territorio ſtatuentis ſtatuto ligentur.& inclinat,ꝙ ſic,ẽt ſi ſtatutum ignorauerint.tu dic contra,vt in c.2.j.reſpon.de conſti. lib.6.vbi hæc queſtio terminatur.& aduerte ad quatuor caſus:nã qñque ſubditus delinquit in territorio ſtatuentis: & tũc ligatur ſtatuto,rõne perſonæ,& loci delicti. qñq; ſubditus deliqt extra territoriũ ſtatuentis,& tunc aut ſtatutũ loquitur limitatè reſpectu loci.puta dr̃ [quicunq; deliquerit in diœceſi mea:]
5 & tunc ſubditus delinquens extra diœceſim nõ ligatur ſtatuto.aut gñaliter loquitur, nõ adiecto,delinquat in diœceſi,vel extra:& tunc,ſcđm quoſdã,ligatur ſtatuto.Sed contrariũ eſt verum,vt ỹ.de conſti.c.2.li.6.¶Ex ꝑdictis infero, †ꝙ cũ rõne domicilii poſſit iudex punire ſubditũ delinquentẽ extra , non puniet ſcđm ſtatutũ ſuũ:ſed ſcđm ſtatuta loci , vbi deliquit, vt d.c.2.& ita no. 12.di.c.illud.& c.illa.& de extraord. cri.l.j.§.ſunt q̃dam.rõ eſt; quia ſicut in contractibus quò ad deciſionẽ attendimus locum contractus:ita ẽt in delictis.qđ vide per Bar.in l.cunctos populos.C.de ſum.trini.¶Aduer-
6 tendum etiam,†ꝙ licèt ſub verbis generalibus ſtatuti nõ includatur ſubditus delinquens extra territorium: iſtud eſt verum,niſi ſtatutũ expreſsè diſponat de punitione ſubditi delinquentis extra territorium,vt l.fina. C.de decre.ab ord fa. ¶Circa ſubditum delinquentem extra etiam incidẽter quæ
7 ritur.†quid ſi delinquat in loco exempto : an dicatur delinquere extra diœceſim:ita ꝙ ſtatuto non ligetur. Io. And.tenet,ꝙ non ligetur,vt no.in d.c.2.Idem tenuit Io.Cald. in ſua diſputatione.contrariũ diſputauit D.Fe.de Se.& patet in ſua diſputatione.q.2.nam licèt loca exempta non ſint de iuriſdictione:ſunt tamen intra territorium diœceſani,vt ꝓbat Decre. vt epiſcopus.de off.ord.lib.6.dic ut ibi per eum.pro quo facit quod no.Io.And.in c.ſi propter.de reſcrip.lib.6.& hæc dicta ſint de ſubdito delinquente intus,vel extra. ¶ Qñque non ſubditus delinquit in territorio ſtatuentis : & tunc dicit Innocẽ.attendendum ad verba ſtatuti. nam aut diſponit generaliter de loco; vt qa dicit [quicunq; deliquerit in diœceſi mea,ſit excõmunicatus:] & tunc non ſubditus ibi delinquens

quens ligatus eſt.qñque non facit mentionem de loco,ſed generaliter de perſonis:tunc nõ ſubditus nõ ligatur.& ita intelligitur hæc Dec. Alia eſt opinio,ꝙ vtroq; caſu ligatur: & ita tenet hic gl.¶Tertia eſt opinio diſtinguens inter ſtatutũ, qđ ligat ſubditos,& non ſubditos,& illud,quod ligare nõ ꝑt niſi nõ ſubditos.patet in archiepo ſtatuente cõtra oẽm ferẽtem crucẽ aũ ſe in ſua ꝓuincia:nã nõ valet;cũ ſtatuens nullos archiepos habeat ſubditos:ſecus ſi hr̃et,vt in patriarcha.¶Qñque non ſubditus delinquit extra territoriũ ſtatuentis: & tũc ꝓculdubio nõ ligatur: qa non ſubeſt ſibi rõne perſonæ , uel loci.ad ꝑdicta vide quod no.Io. An.in c.cũ ſcđm leges.de hę
8 re.li.6.vbi q̃rit.†an ſnĩa,per quã publicantur bona alicuius, cõprehendat bona ſita extra territoriũ ꝓnunciantis. de quo plenè ꝑ Bar.in d.l.cunctos populos.de quo dixi in c.poſtulaſti.de fo.comp.Et in foro pnĩali qualiter ſubditi,& nõ ſubditi.dic vt dixi in c.quod aũt.s̃.de pœ.& re.¶Poſſet ẽt hic incidenter tractari,an punitus ex furto ſcđm formã conſtõnis poſſit puniri ſcđm ius cõe.dic vt no.Cy. in l.q ſepulchra. C.
9 de ſepul.vio.& l.j.ff.de vi bo.rap. ¶Quærit gl.†ſi ſtatuẽs moriatur,vel transferatur ad aliã eccleſiã:an poſt eius obitũ,vel receſſum ligabitur ille,q fecit contra ſtatutũ,gl.diſtinguit,vt habes in ea.tu dic,ꝙ quædã emanant per viã ſtatuti: & tunc mortuo,vel translato ſtatuente:vel aliter eius iuriſdictione finita,ligabitur,q poſtea contrafecit.s̃.de of.le.c.vlt.& c.2. de conſti.li.6.in glo.ſuper verbo ſtatuto.quædam emanant per viam ſnĩæ:& tunc aut ſnĩa fuit purè lata : & ſic incœpit ligare.& ſubdiſtingue.qa aut diffinitiua:& perpetuò ligat. & idẽ ſi interlocutoria cum cauſæ cognitione.de of.ord. c.paſtoralis.§.j.ſecus ſi interlocutoria eſſet lata ſine cauſæ cognitione: quia tunc non durat:niſi quãtũ durat iuriſdictio interloquẽtis.vt l.vlt.ff.de pœn.& quod no.in l.j. §.j. ff. de poſtu.Si verò ſnĩa non fertur pura,ſed ſub conditione:& tunc ſi exiſtat cõditio poſt mortem iudicantis,vel extinctã iuriſdictionem: & non ligat.& pro tanto dicit Inn.in c.pro illorum.de præb. ꝙ ſi deleg.profert excõicationis ſententiam generalem in contradictores,& rebelles , non erit illa perpetua : ſed expirat, mortuo,vel reuocato delegato.& idẽ dicit Io.An. ne ſe. vac. c.j.li.6.In ordinario mortuo,vel translato,ꝙ eius ſnĩa cõditionalis nõ ligabit contra facientẽ,ſede vacante, vel in tẽpus ſucceſſoris.facit ad prædicta quod in ſimili no.In.s̃.de reſcr.
10 c.eam te.& quod no.in l.ſi deceſſerit.ff.q ſatiſd.co. ¶†Quid ſi pendente conditione adiecta in ſnĩa cõdemnatus efficitur alterius territorii:an ligetur,ſi poſtea exiſtat conditio?vide ꝑ gl.ord.s̃.de ap.c.præterea requiſiſti.& quod no.Io.An.in ca. cum ſint.de reg.iu.li.6.in mercu.vbi dicit illum ligari, cũ iudex poſſit ſtatuere in futurum,vt plenius ibi uideas. ¶Vlti-
11 ma gl.colligit arg. †ꝙ ſnĩa,quæ eſt nulla,poteſt rata haberi. quod eſt verum in Papa : ſecus in aliis inferioribus. circa qđ vide,quod no.s̃.de of.dele.c.prudentiam.in fi.gl. magnæ. & s̃.de his,quæ fi.à præ.c.cum nos.9.q.2.c.cum nos.facit quod no.in l.ſi expresſim.de appel.per Bar.& l.ſi mater. §.hoc iure.de excep.rei iud.

S V M M Æ.

1 *Spoliantes eccleſias cũ effractione excõicati ſunt, & poſt denunciationem per Papam debent abſolui .*
2 *Crimina grauia non debet ſuperior impunita relinquere .*
3 *Excõicatus à iure debet publicè nunciari excõicatus.*

1 C Onqueſti. † Qui cum effractione ſpoliant eccleſias,excõicati ſunt:& poſt denunciationẽ per Papã debent abſolui.& prima pars ponit querelam. ſcđa dat iudices . ibi [qñ circa.]Dic,ꝙ qñq; ſacrilegium cõmittitur in perſonã : & ipſo iure quis incurrit ſnĩam excõicationis,vt c.ſi quis ſuadente.qñque ſacrilegium committitur in re eccleſiæ:tunc ſiquidẽ cũ effractione,vel incendio.& idẽ,vt hic.& 11.q.3.ca. canonica.vbi de hoc.qñq; ſine effractione,vel incẽdio: & nõ eſt excõicatus ipſo iure: ſed excõicãdus per ſnĩam. s̃.de fur. c.fi.& de fo.comp.c.cõqueſtus.vbi de hoc. ¶No.primò,†ꝙ
2 grauia crĩa non dẽt ſuperior impunita relinquere, vt in c.irrefragabili.s̃.de of.or.& c.licèt Heli.de ſimo.¶Secundò no.
3 †ꝙ excõicatus à iure dẽt excõicatus publicè nunciari: vt ſic efficiatur notoriũ : nec ſuper ipſo vitando poſſit ignorantia allegari.facit quod no.in c.pia.de exce. li.6. quod.n.publicè nunciatur,præſumitur ad oĩum notitiam deuenire.¶Tertiò no.ꝙ debet ſatisfieri de iniuria,& de damnis.facit ad ea,quę dixi s̃.c.ea noſcitur.Alia.n.eſt æſtimatio damni.alia iniuriæ. facit l.iniuriarum æſtimatio.ff.de iniu.& quod ibi per Bar.de æſtimatione iniuriæ.

S V M M Æ.

1 *Clericus,dimiſſo habitu,enormitatibus ſe immiſcens, perdit priuilegium clericale.*
2 *Clerici qñ ſint priuandi priuilegio canonis.ſi quis ſuadente.*

P Erpendimus. Idem dicit in ſumma,quod c. cũ nõ
1 ab hoĩe.§.j.s̃.e.†vel ſic. Clericus dimiſſo habitu enormitatibus ſe immiſcens perdit priuilegium clericale. vel ſic.Non eſt mittendus ad curiã interfector clerici in ſeditione occiſi.¶Aduertendũ , ꝙ duplex eſt priuilegiũ clericorũ :
2 †primũ quò ad can.ſi qs ſuadente.ſcđm quò ad forum.circa ergo clericos,qñ dictis priuilegiis ſint priuandi.dic ꝙ aut honeſtè viuunt,& incedũt:& multis priuilegiis ſunt muniti,circa forũ,circa pedagia,circa pr̃imoniũ,& multa alia . & hoc clarũ.vt in ti.de im.ec.c.ſi diligẽti.de fo.cõp.c.cum ſit gñale. e.ti.& c.vlt.de vi.& ho.cle.qñq; dimittunt habitũ,& tõſurã : & tunc aut loqueris in clericis coniugatis : & dic vt ỹ.de cle. cõiu.c.j.li.6.qñq; loqueris in non cõiugatis: & tunc aut poſt dimiſſum habitũ,& tõſurã enormitatibus ſe immiſcẽt.& ſubdiſtingue.qa aut ibi capiuntur,& occidunt: & non ſunt interfectores excõicati:vel ſi ſunt excõicati , ꝑñt abſolui ab eꝑo : & vtroq; nõ ꝑt intelligi iſte tex.ſcđm Io.An. aut ibi nõ occidunt,ſed capiunt à iudice ſeculari,q vult de ipſis ſumere iuſtitiã:& nõ ꝑt;qa tales,licèt dimittant habitũ, & tonſurã , & ſe enormitatibus immiſceant:non perdunt priuilegium quò ad forũ.vñ captus dẽt reſtitui iudici eccleſiaſtico. & hoc tenet Io.An.ſed obſtat iſtud c.vbi apparet, ꝙ in forma iuſtitiæ expirauit iſte ſacerdos:qa iuſſu Comitis fuſtigatus, & traditus patibulo expirauit.q̃ uerba ſignificãt iuſtitiã miniſtratã. ſed ꝑt intelligi,ſcđm Ho.ꝙ loqtur de illo,q in enormitatibus eſt deꝑhenſus.& ſic ipſo facto priuilegia obijciuntur. de pri. c.ex parte.3.vel loqtur de incorrigibili : vel ſolũ poſt ſuſpendium,ſcitũ fuit hunc eſſe clericũ,nec prius exceptum,&c.

S V M M Æ.

1 *Iuſſus domini non excuſat in atrocioribus.*
2 *Abbas poteſt verberare clericum cauſa diſcipline.*
Et per alium monachum.nu.3.
Si tamen nulla cauſa ſubſiſtente percutit monachũ,abſoluendus eſt à Papa.nu.4.
5 *Iura,quæ dicunt monachos abſoluendos per epiſcopũ,poſſunt de abbatibus intelligi.*
6 *Laici licèt poſſint capere clericos de mandato prelatorũ : non tamen uerberare,vel tormentare.*

V Niuerſitatis. Abb.qui fecit monachum ſuũ per laicum verberari:& ipſe,& verberãs excõicati ſunt: nec abſoluuntur ab alio,q̃ à Papa.In prima cõſultatio.In ſecũda
1 rñſio,ibi[nobis aũt.]¶†No.primò,ꝙ iuſſus dñi nõ excuſat in atrocioribus.ad hoc 91.di.c.amputatis.& de reg.iu.c.quã
2 uis.li.6.¶ †Scđò no.ꝙ abbas põt verberare clericum cauſa
a diſciplinæ: a ergo ſi aliàs ex rancore,vel odio illum percutit, 1umpta diſſimulatione diſciplinæ , excõicatus eſt . non licet

ergo prælato percutere clericos seruientes ex odio, vel inui-
dia, siue indignatione, vel ira. quod intelligit Ho. de ira vehe-
menti: secus si aliquali cõmotione. s̃. e. c. veniens. dicit Ioan.
And. ꝙ quantūcūq; sit cõmotio: dūmõ non ad ꝑsonā: sed ad
crimen, & ipsius corrigendi cā hoc faciat, non erit excõica-
tus. ad hoc 40. di. c. odio. & s̃. c. j. & ĩ. c. cum voluntate. ¶Ter
3 tiò no. † quòd abbas p̄t monachū suū verberare ꝑ alium mo
nachū: ergo ꝑ non conuersum. qđ est verū per cõuersum lai
4 cum. 45. di. in prin. ¶Quartò no. † ꝙ abbas, q̨ nulla cā sub-
sistente, percutit monachū, est absoluendus à Papa: licèt mo
nachus percutiens absolui debeat ab abbate. Spe. tñ in ti. de
sen. prola. §. vt aūt. ver. sed cū claustrales. & ver. se. dicit, ꝙ ab
bas percutiens monachum absoluetur ab ep̄o. & hoc verū
dicit, si percutit monachū proprium: sed si monachum, vel
abbatem alterius monast. conuenient ambo ep̄i pro absolu-
tione. facit de simo. c. fi. nā sicut ibi ex mandato dispensandi
cum monachis dispensari p̄t cum abbatibus: sic nec ex quo
monachi non mittuntur ad Papam. ergo nec abbates: qui &
monachi sunt. vel dic, ꝙ aut Papa, vel iura volunt aliquid cū
monachis ꝑ tertium explicari: & appellatione monachi cõti
netur abbas, vt d. c. fi. aut mandant explicari ꝑ abbatem, vt
in ista materia: & tunc appellatione monachi non p̄t abbas
5 includi. & ita loquitur hic. ex quo conclude, † ꝙ iura, q̄ dicūt
monachos absoluendos per ep̄os, satis p̄nt de abbatibus in-
telligi. & per ista dicit Io. An. ꝙ in casu c. religioso. ĩ. eo. li. 6.
bñ absolueret ep̄s ēt abbatem. volens quis tenere opi. Spec.
tanq̄ piam, posset dicere, ꝙ hic loquatur de enormi ꝑcussio-
ne: in qua ēt monachus mitteretur ad Papā. ĩ. eo. c. cū illorū.
vel ꝙ cõmistio laici hoc inducit. facit de homi. c. cõtinebat.
vel sicut mittitur laicus: ita mittatur & abbas. ¶Quintò no.
6 † ꝙ licèt de mandato p̄latorū possint laici capere clericos, vt
ĩ. e. c. clericos. li. 6. non tñ ꝑ ipsos poterunt verberare, vel tor
mentare. quod no. ¶Sextò no. hic Io. An. ꝙ non q̄libet ma-
nus iniectio in clericum reddit iniicientem excõicatum: sed
violenta: temeraria: animus: & negligentia. quod dic, vt ĩ. e. c.
cum quis. li. 6. & ĩ. c. quantæ.

ADDITIO.

¶ Causa disciplinæ. vide Bal. in l. filius. C. de patria pote.

SVMMAE.

1 *Clericus portando arma, & dimittendo habitū post trinā admonitio*
nē an perdat priuilegiū canonis. si quis suadente.
2 *Opinio inspicitur in delictis, & non ueritas.*
3 *Verberans clericū, quē credebat laicum, an sit excõicatus.*

IN audientia. Clericus, q̨ à prælato suo tertiò monitus arma mi-
litaria nõ deponit, perdit oē priuilegiū clericale. In pri
ma consultatio. In secunda r̃nsio. ibi [ad hæc.] ¶Not. primò,
ꝙ in isto c. isti clerici, relicto habitu, portabant arma milita-
ria: non tñ aliàs delinquebant: sicut illi de quibus. s̃. e. c. cum
non ab hoīe. & c. perpendimus. iõ hic requiritur monitio: ibi
1 non. ¶Secundò not. † quòd tex. iste loq̄tur de priuilegio ca.
si q̨s suadente. qđ perdit clericus portando arma, & dimittē
do habitū post trinā admonitionē, vtrū aūt ita perdat priui
legiū fori; ita ꝙ puniri possit ꝑ iudicē secularē. credo, ꝙ nõ,
si declinat eius forū. equiparo. n. istum post trinam admoni-
tionē clerico, q̨ dimisso habitu, enormitatibus se immiscet:
sed illi non perdunt priuilegiū fori, vt dixi s̃. e. c. ꝑpendimus.
ergo nec isti. monitio. n. iudicis non vr̃ efficax ad exclusionē
fori. ad hoc. ĩ. de vi. & ho. cle. c. vno. li. 6. rationes huius c. ge-
nerales concludunt oppositum. Sed tene, quod prius dixi ad
2 hoc c. si iudex laicus. ĩ. eo. li. 6. ¶Tertiò no. † ꝙ Papa hic ar
guit auctoritate legali. facit ad no. s̃. de ope. no. nun. cap. j.
3 ¶Quartò no. † ꝙ in delictis inspicitur opi. & non veritas. &
sic est argumentum, † ꝙ verberans clericum, quem credebat
laicum, an sit excommunicatus. contrarium tenet hic gl. 3. &
bene, vt dixi s̃. eo. c. si uerò. 2.

SVMMAE.

1 *Absoluere nemo potest à canone latæ sententiæ, nisi Papa, vel lega-*
tus, nisi in leui iniuria.
2 *Casus, à quo excommunicatus à canone potest absolui ab alio, quàm*
à Papa.
3 *Romana Ecclesia dicitur esse, vbi est Papa.*
4 *Cardinales in casibus reseruatis Papæ, sede uacante, non possint se*
intromittere.

QVod de his, Enumerat quædā impedimenta, ꝑp q̄ ex-
cõicati ꝑ manuū iniectionē absoluuntur ab ep̄o:
ita ꝙ cessante impedimento, visitant Papā. & primò ponit re
gulā. scđò quosdā casus exceptos. tertiò submittit quandam
determinationē. scđa ibi [nisi.] tertia ibi [ceterū.] ¶No. pri-
1 mò regulā, † ꝙ à canone latæ sñiæ nullus absoluit, nisi Papa,
vel legatus, nisi in leui iniuria, vt dictū est s̃. e. c. ꝑuenit. ¶Se-
2 cundò not. † casum exceptū de excõicatis positis in mortis
articulo. qđ intelligo aliter, q̄ ꝑ infirmitatē. de qua ĩ. subiicit.
q̨s aūt aliter, q̄ ꝑ infirmitatē dicatur esse in mortis articulo.
dicit Io. An. si timet hostē capitalē, vel est obsessus, vel in ma
nibus p̄donis, vel tyranni, vel nauigaturus est periculoso na-
uigio, vel patit̄ naufragiū, vel iturus est ꝑ loca ꝑiculosa. ff. de
do. cau. mor. l. 3. cū l. se. vel obsidet aliū in loco, in quo frequē
ter ponunt̄ machinæ, & balistæ. scđm Ho. q̨ remittit de offi.
or. c. pastoralis. §. p̄terea. dicit tñ hic, ꝙ isti casus sp̄ales cõtra
regulā missionis nõ sunt nimiū ampliādi: ne fiat fraus, & fi-
ctio missioni: q̨a sic eēt illud c. delusoriū. qđ esse nõ dēt, ut l.
p̄tor. §. Marcellus. ff. de iud. ꝓ causis iustis possem elicere oēs
casus, q̨bus aliq̨s excusatur, ne vadat ad iudicē. q̨ no. in l. 2. ꝑ
totā l. ff. si q̨s cau. ¶Tertiò no. qđ dicit hic text. ꝙ uisitare ꝓ-
3 mittit Romanā Ecclesiā. &c. ¶† Romana ecclesia dr̄ esse, vbi
est Papa. 7. q. j. c. scire. & ꝓ tanto sic loquitur tex. vt sciatur,
ꝙ mortuo Papa, ire tenetur: quia tunc poterit absolui à pœ-
nitentiario: cuius officiū non expirat morte Papę, vt in clem.
4 ne Romani. §. eo tñ. de ele. † Cardinales verò in casibus reser
uatis Papę tunc. s. sede vacante, non p̄nt se intromittere, vt d.
cle. ne Romani. vbi de eorum potestate.

SVMMAE.

1 *Iniiciens manus in clericum, & trahens eum verberando per clau-*
strum, an censeatur ex hoc contraxisse vnam excommunicatio-
nem, vel plures.
2 *Plura facta eodem impetu pro vno reputantur.*
3 *Excõicatus duabus de causis, absolutus, expressa vna causa, nõ alia,*
non habebitur pro absoluto.
4 *Actio ciuilis, & criminalis oritur in crimine sacrilegij.*
5 *Suppressio causæ excõicationis, an reddat absolutionē nullam.*

CVm pro causa, Si excõicatus ex plurib. causis, in
absolutione alterā tm̄ expressit: nõ hr̄ ꝓ absolu-
to. & prima pars casum narrat. scđa dat iudicē. ibi [discretio
ni.] & dicit casū, ꝙ G. denūciauit istū F. q̨a se cõioni hoīum
ingerebat. qđ nõ poterat, vt pote excõicatus, & vnā tm̄ cām
expresserat: igitur ex cā non expressa debebat vt excõicatus
1 reputari. his aūt auditis, Papa mandat cām diffiniri, vt sequi-
tur. ¶No. j. ꝙ archiep̄s mandauit hunc excõicatum publicè
nunciari. qūo aūt potuerit facere. dicā ĩ. ¶Scđò no. † ꝙ inie-
cit manus in eum: & traxit ꝑ claustrū, verberando: vtrū autē
censeat̄ ex hoc contraxisse vnam excõicationē, vel plures, gl.
2 sentit, ꝙ vnā. ex quo argue, † ꝙ plura facta eodem impetu ꝓ
vno reputantur. vnde si quis verberaret clericum pluribus ꝑ
cussionibus, semel tm̄ esset excõicatus, & non pluries. dixi
de

de hoc. s̃. de pœn. c. 1. facit qđ no. in l. qui de crimine. C. de ac
cu. & l. illud. §. vlt. ad leg. Aqui. & vide in reg. delictū. in mer-
3 cu. ¶Tertiò no. † ꝙ excõicatus duabus de causis, absolutus,
expressa una causa, nõ alia, non habebit ꝓ absoluto. de quo
in glo. magna. sicut ergo expresio falsæ causæ reddit sñiam
nullam, vt no. in l. si is ad quē. ff. de acqui. hæred. ita omissio,
& taciturnitas veræ causæ idem facit. similiter in rescriptis. c.
super literis. quæ materia bene facit ad istam. ¶Quartò not.
speciē delicti cõmissi in isto. c. verberauerat enim trahēdo ꝑ
claustrum: & sic cõmiserat sacrilegium, de quo mandat satis
4 fieri ante absolutionē. ex quo colligit Io. An. post Inn. † ꝙ in
isto crimine sacrilegij, sicut in alijs, orit̄ ciuilis actio, & crimi
nalis. vt C. qñ ciui. ac. l. 1. In hoc aūt crimine iura semꝑ impo
nunt pœnam spiritualē, vel pecuniariā: quæ pecuniaria ap-
plicat̄ fisco, non parti. 17. q. 4. c. quisquis. & de pœnis. c. 2. sa-
tisfactio ergo partis hic erit interesse. ¶Oppo. dicitur hic, ꝙ
ep̄s mandat hunc nunciari excõicatū. cõtra, q̨a in ista diœce
si sui suffraganei non habebat iurisdictionem isto casu: ergo
non tenuit hoc preceptū. de offi. or. c. Romana. lib. 6. so. dicit
Io. An. hic archiep̄s se intromisit, q̨a crimē erat notorium. de
app. c. solicitudinem. §. si verò. vel facit hoc ex sp̄ali mandato
Papæ s̃. eo. c. cõquesti. vel ad remissionem Cabilon̄. ordinarij
illius loci. de treu. & pa. c. 1. vel quia fuit ad archiepiscopum
appellatum. de of. or. ad reprimendam. vel de consuetudine
speciali. & vide quod no. de cle. nõ resi. c. de cetero. facit qđ
not. s̃. de insti. c. ex frequentibus. ¶Secundò opp. text. iste in-
nuit, ꝙ iste censeatur excõicatus propter verbera: & ēt quia
violauit immunitatem ecclesię. ¶Sed opponit̄, & videt̄, quòd
ex ista violatione nõ sit excommunicatus ipso iure: sed excõ
municandus. 17. q. 4. c. si quis domum. So. vt in gl. 1. quæ fate
tur contrariū. & dicit, ꝙ iste fuit ista de causa excommunica
tus ab episcopo: vel vigebat constitutio, ꝙ ipso iure violans
excõicatus esset. Ho. dicit contrarium. s. ꝙ ipso iure sit excõi
catus: vt sic canones, qui loquunt̄ de fractura portarū eccle-
siæ, non solùm intelligantur de fractura hostiorum, vel parie
tum: sed & de inferētibus vim in ecclesia: & q̄ intus sunt spo
liātibus: & fortius sint excõicati homines verberantes ibi; q̨a
odiosior est violentia illata corporibus, q̄ rebus. ar. 12. q. 1. c.
ꝑcipimus. ad hoc l. in pecudum. ff. de vsuris. pro hoc adducit
hunc tex. in quo archiep̄s fecit istum nunciari excõicatū, non
excõicauit. & in fi. c. dicitur [ex duplici causa excõicatū fuis-
se,] &c. Ioan. An. tenet gl. ex opi. enim Host. sequeret̄, ꝙ spo-
lians ecclesiam, & quæ in ea sunt sine incendio, & fractura, sit
ipso iure excõmunicatus. quod est falsum, vt s̃. de fur. c. fi. &
no. in ca. conquestus. de fo. compe. ¶Tertiò opponitur. dicit̄
hic, † ꝙ suppresio causæ excõicationis reddit absolutionem
nullā. contra de multis iuribus, & rationibus allegatis in gl.
magna, ibi: [econtra videtur.] &c. Sol. super isto articulo sunt
tres opi. ¶Prima est, ꝙ aut fuit in absolutione expressa certa
cā: aut nulla. ¶Secūda est, ꝙ aut omiserit exprimere causam
ignoranter: aut scienter. ¶Tertia est Tan. ꝙ aut excõicatio
fuit vna ex pluribus causis: & tunc licèt aliq̨s tacuerit, absolu
tus erit. aut fuerit ex pluribus causis pluries excõicatus: &
absolutus ab vna, remanet ligatus ex alia. & hanc tenet Vin.
& Inno. qui limitat primum membrum, dicēs verum esse, ꝙ
absolutus est: licèt aliqua cā sit suppressa: nisi iudex dixisset,
ꝙ ex omnibus causis simul iunctis excõicabat eum: tūc enim
alterius supp̄sio vitiat absolutionem. ergo hoc exp̄sit: vel si
aliter hoc apparet de sua intentione, supp̄sio alterius causæ
vitiabit absolutionē. ¶Quarta est opi. Ber. vt patet in fi. gl. &
inferas, ꝙ põt q̨s pluries excõicari, vt firmat hic in gl. & q̨d
operat̄ secunda excõicatio vltra primā. dic vt s̃. de Iude. c. ita
quorūdā. & 3. q. 4. c. Engeltrudā. & vide, qđ no. Bar. in l. de pu
pillo. §. si pluribus. de op. no. nū. & C. de nup. l. si libertū. in fi.
¶Vltimò tractat hic Inno. de sacrilegio dicēs, ꝙ q̄nq; sacrile
giū cõmittit̄ rõne rei, & in vsurpatione rei sacro vsui deputa
tæ. & circa hoc mēbrū distinguit: aut aufert̄ sacrū de non sa-
cro. vt 17. q. 4. c. quisq̨s. Item cõmittit̄ sacrilegiū in trāsgres-
sione iuris publici: qđ cõsistit in sacris. 50. di. c. ius publicum.
Itē q̨ articulos fidei, p̄cepta, vel prohibitiones Dei negligen-
do, vel nesciendo violat, vel offendit. Itē q̨ de iudicio princi-
pis disputat. Itē q̨ res ecclesiæ occupat, vel retinet cõtra eius
voluntatem. 17. q̄. 4. c. q̨ aūt. Itē sacrilegiū est lædere ꝑsonā
ecclesiasticā. vt c. si q̨s suadēte. & vide hāc gl. Inn. 17. q. 4. c. sa
crilegiū. vbi de pœna sacrilegij, q̄ est arbitraria: nisi in casu l.
si quis in hoc genus. de epi. & cle. secundùm Inno.

SVMMAE.

1 *Declaratio facta à moriente signis, & actibus idem operatur in foro*
pœnitentiæ, quod expressio sermonis.
2 *Iudicium Dei nititur veritati: nec fallit: nec fallitur.*
3 *Ligatio, vel absolutio, quam facit ecclesia per errorem, non soluit, nec*
ligat apud Deum.
4 *Solēnitas maior requiritur in absolutione, quàm in ligatione.*
5 *Reconciliatio excommunicati quò ad forū pœnitentiale an possit fieri*
per alium, quàm per sacerdotem.
6 *Absolutus quò ad Deum: non quò ad Ecclesiam, indiget absolutione.*
7 *Potestas ligandi, & soluendi concessa est Papæ non solum quò ad vi*
uos: sed etiam quò ad mortuos.
8 *Hæredes tenentur ex delicto defuncti.*
9 *Hæreticus, in quo apparent signa contritionis, an sit absoluendus.*
10 *Baptismus an debeat conferri post mortem illi, quem apparet per indi*
cia voluisse ipsum sumere.

A Nobis, Excõicatus, in quo apparuerunt ĩ morte cõtritionis euidē
tia signa, post mortē absoluit̄ ab eo, à quo viuēs
fuerat absoluendus: ad satisfactionē verò, ad quā tenebatur,
cõpellent̄ hæredes. & sunt duæ principales partes. In prima
bimēbris q̄stio. In secunda solutio, ibi [nos igitur.] quæ sub
diuidit̄ in duas: nā primò distinguit duplex vinculum pecca
toris. scđò ex distinctione solutionis. q. infert, ibi [vnde quan
tūcūq;] tertiò ꝓuisionem annectit ibi [põt tñ.] quartò soluit
duo obstantia ibi [nec obstat.] quintò submittit quandā de-
terminationem, ibi [vt āt.] sextò ibi [absolutionem.] tractat
de forma absolutionis. septimò de satisfactione, & cõpulsio
1 ne hæredum, ibi [heredes quoq;.] ¶No. primò, † ꝙ q̄nq; non
põt moriens suam voluntatem declarare verbis: sed declarat
signis, & actibus: q̄ declaratio idem operat̄ in foro pœniten-
tiæ, qđ exp̄sio sermonis, ut hic. Idem in vltimis uolūtatibus,
& in qualibet alia dispõne: nisi uerba sint de substantia, vt in
stipulatione, & institutione hæredis, ut l. 1. ff. de uerbo. oblig.
& l. discretis. & l. iubemus. C. de testa. & l. nutu. de lega. 3. &
l. mutū. de acq. hære. vbi ꝑ Bar. & hoc ē, quod alibi dicit. nihil
refert verbis, an signis intentio declaretur. ff. si certum pe. l.
certum. Indicia aūt pniæ dici possunt in eo, q̨ perdidit loque
lam, leuando oculos: & manum ad cœlum, percutiēdo os, &
pectus, & similia. ad hoc 16. q. 6. c. q̨ recedunt. & c. præceden
ti. & tribus. c. sequētibus. ¶Secūdò no. ꝙ ad q. de qua in tex.
an pro tali, in quo apparent signa pœnitentiæ, sit orandum:
cum ecclesia habeat ipsum pro excõicato, anteq̨ absoluatur.
tex. non r̄ndet. & iõ dicit Inn. ꝙ non erit orandum ante abso
lutionem. Idem Host. secūdùm Vin. ĩ. eodem. c. sacris. dicit,
ꝙ licèt pro tali non recipiatur oblatio, ut ibi: poterit tñ fieri
oratio: nā oblatio offertur ecclesiæ, q̄ ipsum habet pro excõi
cato: oratio verò Deo, qui habet ipsum ꝓ absoluto. & hoc
verū dicit in oblatione occulta. publica verò ante absolutio-
nem fieri non debet. & idem dicas de excõicato iustè circa
2 eleemosynam, vel orationem. ¶Tertiò no. † ꝙ iudicium Dei
nititit veritati: qđ non fallit, nec fallitur. ecclesiæ verò iudiciū
sæpe fallit. qđ intellige de Ecclesia militante, vel speciali, uel
Romana: uel generaliter Ecclesia simul cõgregata nõ posset
errare. 24. q. j. c. arrepta. specialis tñ errare nõ p̄sumit: nisi ꝓ
bet. de frigi. c. fraternitatis. & hoc; cum. s. de errore cõstiterit,
reuocatur. s̃. de do. & contu. cap. cum olim. ¶Quartò no. ꝙ

interdum quis est ligatus apud Deum,& apud Ecclesiam est
3 absolutus:& ecōuerso.ex quo no.Abb.†q̃ ligatio ,vel absolutio,quam facit Ecclesia p errorē,nō soluit, nec ligat apud Deum.¶Quintò no.in versi.illud aūt, q̃ rōne peccati mortalis,condēnatione sequuta,dicit q̃s ligari duplici foro : quorum alterum est iudiciale:& requirit ordinem. de quo. j̃.eodem.c. sacro. alterum est pœnitentiale.qd̄ exigit cōtritionē. de pœni.dist. 1.c.quantūlibet.& c.quem pœnitet.de qua contritione nō cōtentat̄ Ecclesia:nisi secundùm formam p se statutam excōicatus fuerit absolutus, sit viuus,vel mortuus.s̄.e. c.cum desyderes.& rō est,quare in hoc discrepat iudiciū Ecclesiæ à iudicio Dei,vt in timore,& reuerentia sit censura ecclesiastica.j̃.de excep.c.pia.li.6.& vt vinculo simili dissoluatur,quo q̃s ligatus est,scilicet publica reconciliatione: & solēni sn̄ia sicut publicè , & solēniter excōicatus fuit.vt in reg.
4 nihil tam naturale.†quinimo maior in absolutione,q̃ in ligatione requiritur solēnitas:nam & homo in momento de facili ligatur,scilicet per peccatum:non tū sic de facili satisfacit. 42.dist.c.presbyter.cum ergo in mortali etiam occulto cōtritio requirat̄,& sacerdotis reconciliatio:fortius in publicato per excōicationis sn̄iam requirit Ecclesia reconciliationē prius,q̃ illi communicet.26.q.6.c.is q. & c.sequē. ¶ Sed hic
5 incidenter quæritur.†an ista recōciliatio a excōicati quò ad
a forum pœnitentiale posit fieri per alium,q̃ per sacerdotem: quò ad forū enim iudiciale ille absoluit,qui ligat.21.di.c.inferior.dicit Host.q̃ à foro pœnitentiali non pōt quis absoluere,nisi sacerdos.ad hoc j̃.c.proxio.& c.canonica.& s̄.c.1. omnis.Ex quo concludit Host.q̃ quicunq; iudex excōmunicauerit,adeò est contractum vinculum in vtroq; foro:q̃ etiā post absolutionem iudicialem factā p iudicem,q̃ ligauit,non est illi cōicandum:nisi à pœnitentiali vinculo per sacerdotē, vel ipsum iudicem,vel alium ipsius mādato fuerit absolutū , ar.no.s̄.e.c. cum desideres.& j̃.c.proximo. ad fi.& pbat̄ ratione tali.certum est,q̃ à mortali peccato,propter quod solùm sn̄ia ista fertur.11.q.1.ca.nemo .nullus absolvit,nisi sacerdos.s̄.ti.j.c.omnis.Cum ergo sn̄ia iudicialis excōicationis causet̄ à peccato:non est mirum, si sapit naturam suæ causæ, cuius loco succedit.de voto.c.magnæ.§. cum igit.Itē sicut in isto foro ecclesiasticū,vt dignius,trahit ad se seculare. de or. cog.c.tuam.ita pœnitentiale trahit contensiosum. de consecra.eccle.vel alta.c.quod in dubiis.præterea Deus videt̄ ferre hāc sententiam per hominem,cui hanc potestatem cōmittit.11.q.1.c.nemo.iustum est ergo , q̃ ab ea alius non absoluat,q̃ ipse Deus,vel ipsius vicarius.s.sacerdos:qui solùm habet clauium potestatem.& ex ista opi.Ho.sequitur , q̃ si p̄po situs non sacerdos,vel alius dignitatem,vel administrationē hūs non sacerdos ferat sn̄iam excōicationis . (qd̄ pōt.s̄.de offi.or.c.cum ab ecclesiarū prælatis.)q̃ licèt ad ip̄m spectet absolutio quò ad forum iudiciale:tn̄ quò ad forum pœnitentiale spectat ad sacerdotem de eius mandato.& pro ista opi. facit qd̄ no.Inn.s̄.de consue.c.quātò.& Gui.in specu.de sen. pla.§.vt aūt.versi.itē scias.dicit se hoc seruare:q̃ absolutos à se facit p sacerdotes reconciliari.fatetur tn̄, q̃ multi non seruant:& idem hic Io.An.dicens , q̃ iudices ecclesiastici, quos excōicant,& absoluunt, licèt presbyteri non sint:nec multū ponderant hanc subtilitatem:cum satis sit absoluto , q̃ purè reconciliatus est cōioni hoīm.Item & sacramentorū,inquātum priuatus erat per sn̄iam,adhuc remanet priuatus ppter culpam,à qua debet sacerdos absoluere.sed de illa non posset excipi in iudicio. & p hoc breue pōt dici datum responsum rōnibus Host.secundū Io.An.¶Sextò no.in ver. pōt tn̄.
6 †q̃ absolutus apud Deum,(qa nō intelligit̄ absolutus apud Ecclesiam)indiget absolutione etiam post mortem:quæ absolutio est potius quædam declaratio,q̃ absolutio Papæ sumpta natura quò ad veram absolutionem nihil opat̄ potestas Ecclesiæ post mortem.25.di.c.qualis. quia ergo cognitio est quādoq;occulta,q̃ sufficit quò ad Deum:qui interrogat cor, non manum.Ideò quia Ecclesia non iudicat de occultis:non sufficit quò ad eam.vt s̄.de si.cap.sicut nobis.in si.& ca. tua.
7 ¶Septimò no.in versi.non obst.†q̃ potestas ligandi,& solūdi concessa est vicario Iesu Christi.non solùm quò ad viuos: sed etiam quò ad mortuos.Illa igitur auctoritas [quodcūq; ligaueris sup terram.]&c.exponitur.i. q̃diu fuerit sup terrā: vel exponit,ergo cum iudicio.ligasse,& soluisse.i. ligatos , & solutos nūciasse.q̃ est potius declaratio , q̃ absolutio:vt sic nihil dicat̄ de nouo facere:sed iam factum declarare,vt l.hæredes palam.§.sed si notā.ff.de testamētis.¶ Octauò no.in versi.vt aūt.q̃ istam declarationē pōt facere ille,ad quē spectat in vita ius ligandi,& soluendi.& aduerte,qa tex.dicit [indulgemus.]quasi hoc Papa cōcedat prelatis ex spāli gratia:licèt gl.antepenult.sentiat,q̃ de iure cōi prælatis cōpetat. dū exponit.i.indultū esse ostendimus.Sed Host.dicit, q̃ tex. ppriè loquit:nā casus iste soluendi,& ligandi post mortē tanq̃ difficilis,& solēnis fuerit Papæ seruandus:discretè enim , & cū magna cautela est de talibus inq̃rēdū,cū hoc sit quasi hoīem sanctificare.Si enim verè absolutus est,sanctus est:& hoc spectat ad Papam.de reli.& ve.sanc.c.1.¶Nonò no.in versi.solutionis.q̃ forma,de qua hic,est de substātia: & sic ea omissa,absolutio est nulla.& hoc tenuit Ho.s̄.eo.c.cū desyderes. contrarium tenet ibi Io.An.dicens , q̃ hæc forma quantùm ad veritatem nihil operatur.qd̄ dic, vt d. c. cum desyderes.
8 ¶Decimò no.†q̃ hæredes tenentur ex delicto defuncti.de quo.12.q.2.c.eps q̃ filios.& loquit̄ iste tex.cū defunctus pœnituit,& contritus fuit . quasi ex hoc videatur debitum agnouisse.quid ergo si non pœnituit.dicit Ho. q̃ hæres cogetur restituere rem illicitè acquisitam:quia res trāsit cū onere suo. de pig.c.ex literis.& dicit text.sum Deus zelotes, &c.1.q.4. c.hoc contra.& cogitur filius exequi votum patris.de voto.c. licèt¶Quæro.dicitur hic,quòd debet absolui excōicatus, in
9 quo apparuerint signa pœnitentiæ.†an idem sit in hæreticis. Inno. q̃ sic.26.q.6.c.qui recedunt.de quo.j̃.de hære.c.excōmunicamus.§.sanè.Non ob.c.is qui.26.q.6.qa finis eius nō respicit partem proximam,sed principiū c.& hoc tenet Ho. per can.sanè.24.q.2.In isto ergo delicto hæresis cum aliis,in quibus etiam & post mortem agitur: de quibus plenè.24.q. 2. in summa.sicut potest agi ad condemnationem.ita ad absolutionem.nisi appareant signa pœnitentiæ:& hoc est æquū.
10 ¶Vlterius quæritur,†an post mortē debeat conferri baptismus illi,quem apparet per indicia voluisse ipsum sumere.gl. sentit,quòd non;quia baptismus imprimit characterem animæ,nec tangit corpus:sed excōicatio ligat animā,& corpus, secundùm quosdam.Sed Host.tenet,quòd excommunicatio ligat animam,& non corpus.vt in c.si quis presbyterorū. de re.ec.non ali.sit ergo rō differētiæ secundùm eum: qa si mortuus non baptizatur,nullum periculum , & nullum scandalū inminet:cum baptizatus sit apud Deum:imò errorem,& scādalum inducere posset. Si verò non absoluatur excōicatus: de facili posset error,& scandalum puenire,qd̄ p absolutionem,in qua nec error imminet,remouet. Item fit hoc ob timorem,& reuerentiam censuræ.

ADDITIO.

a ¶Reconciliatio.an autem ista reconciliatio liberet à pœna commissa. Vide Bal.& Ioan de Imo.in l.insulam.§. fi.ff.fol.ma.& Io.de Por.in l. qui Romæ.§.Flauius. de verb.obli.

SVMMAE.

1 *Iniuria potest inferri personæ sine læsione ipsius personæ.*
2 *Detrudi qualiter possit quis in vincula sine læsione personæ.*
3 *Iniuria si non fit in persona clerici:sed equus,quem equitat,detinetur per frenum:vel vestis deturpatur:vel in facie spuitur:& his similia commitens an incidat in canonem.*
4 *Iniuria,quæ dicatur illata in personam:& quæ non.*
5 *Statutum disponens , quòd si nobilis offenderit popularē in personā, teneatur ipse,& etiam alij de domo puniantur, qūo intelligatur.*

Feci

6 *Feci pacem cum inimico, & promisi ipsum non offendere: si facio postea sibi furtum:vel cum vxore adulterium committo. an dicar rūpere pacem.*
7 *Participās in crimine criminoso incidit in eandem excommunicationis sententiam.Si quando crimen sit iam damnatum.nu. 8.*
9 *Excommunicatus si sit in ecclesia non causa orandi , sed pro alio negotio suo:orans ibi non erit excommunicatus.*
10 *Episcopus absoluit ab excommunicatione minori propter participationem cum excommunicato.*
11 *Absolutio excommunicationis videtur cōmissa ordinario, quando lator canonum non eam sibi retinet.*
12 *Excōicatus minori reconciliatur sine iuratoria cautione .*
13 *Parochianus alienus participans criminoso in crimine dānato , vbicunq; participet etiā extra territorium excōicantis est excōicatus maiori.*
14 *Indulgentia quare nòn extendatur ad non subditū.*

NVper. Detinens clericū in custodia , vel vinculis sine aliqua lesione excōicatus est.hoc primò dicit, q̃ cōicans excōicato sciēter in crimine excōicatus est.& nisi difficultas impediat, ab excōicatore debet absolui,& cum iuramento.cōmunicās verò in crimine reconciliatur à sacerdote suo sine iuramento.cōis diuisio.secunda ibi[nos igitur.] & vtraq; subdiuidit. qd̄ per se patet.¶No.q̃ prima qō huius.c.venit ad interpta tionem illius verbi [in clericum manus violentas iniecerit.] &c.q̃ ponunt in can.si quis suadente.17.q.4.ille enim,q̃ detrudit in publica vincula,vel priuata,non videt̄ manus iniicere.Sed contrarium hic patet.nam dicta verba[vt delictū puniatur]latius sunt sumenda:vt.s. violentia puniatur sine manuum iniectione, vt hic. & in mādante,vel præbente iniiciēti consilium,vel fauorem,vt s̄.e.c.mulieres. Itē quandoq; punitur iniuria sine violentia.vt j̃.c.contingit. quandoq; sola iniectio punit̄ sine iniuria,& violētia.j̃.e.c.vniuersitatis. & hoc
1 no.s̄.e.c.in nouella.¶Secundò no. † q̃ citra corporalem læsionem quandoq; violentia erga clericos perpetratur.potest ergo iniuria personæ inferri sine læsione ipsius psonæ. ¶An tequam veniam ad secundam partem.c.quæ est in.§.in secunda.expediam circa istam partem apparatū nouellæ post In.
2 & quæro†quomodo potest quis detrudi in vincula sine læsione personæ.dicit Inn.si vibrant ensem. vel aliter comminant̄ mortem,nisi carcerem ingrediatur . vel fortè sponte ingreditur carcerem:& ibi postmodum recluditur.q̃ enim sic recludit,dicitur mittere manus in clericum.quod est verum,nisi faciat bona fide(puta, vt clericum ab æmulis persecutum liberet à morte:)tunc enim cum cesset temeritas , nō incidet in canonem.ad hoc 45.di.c.cum beatus.ff.de li.ho. exhi.l. 3. §.si quis eum.& §.si quis nolentis.Item si hoc facit causa ppulsandi violentiam sibi à clerico illatā,puta ipsum insequēte cum gladio intra domum , exit extra,& claudit hostium, ne exeat clericus cōtra eum.vñ vbicunq; vim repellere licet: vel propria auctoritate rē suā inuadendo nō incidit in canonē.s̄.de rest.spo.c.cū olim.& s̄.c.3.Item istud de inclusione ī carcere est verum, qñ principaliter ad hunc finem faciunt, vt detineāt ip̄m clericum carceratum:secus si per quandam cōsequētiā.puta detinetur obsessus in castro ad hoc, vt inde expellatur:vel claudo clericū in domo meretricis ad eius infamiam detegendam:tunc enim non diceretur detineri in custodia,vel carcere:quia nec id intenditur: nec iniuriam in psonam eius facio:vel in rebus,quæ sibi adhærent.¶Sed inci-
3 denter quero.†qd si nō fit iniuria in psona clerici:sed equus, quem equitat,detinetur per frænum:vel vestis, quam gestat, deturpatur:vel in faciē spuitur:vel aufert rem violenter à clerico:vel de fundo,siue domo exire metu illato compellitur: & deinde occupatur.an istis casibus qui hoc agit,incidat in canonem.dicit Ioan.q̃ ille,qui retinet frenū equi,in quo insidet clericus:vel ipsum clericum per pannos retinet : vel rem violenter aufert:vel in faciem inspuit,excōmunicatus est.secus autem dicunt quidam,si equum talem quis occideret:vel vestes clerici deturparet: vel dilaniaret etiam in dorso. Iniuria enim in personā inferri dicitur,cum quis pulsatur,vel verberatur.ff.de iniuriis.l.lex Corne.in princi.largè autem dicit̄ pulsari,si per vestem,vel per frænum equi detineatur. sed nō dicit̄ pulsari,si equus occidatur:vel vestis lanietur.Alij dicūt, q̃ si hoc in iniuriam clerici faciat,excommunicatus erit.in p sonam enim videtur fieri iniuria:quod fit in vestibus,quibus induitur:uel equo,quem equitat,vel in manibus tenet. secus aūt si furto auferret corrigiam,qua cinctus esset: vel vestem, qua esset indutus:quia nimia, vel nulla violentia esset illata p sonæ,quæ non sentit.& in talibus voluntas, & intentio attēditur,plusquam factū. supra eodem.c.si verò. De illo autem,q̃ in faciem spuit:vel rem violenter aufert:concludit, q̃ est excōicatus.non autem ille,qui raptim clericū de fundo,vel domo,quā possidet,exire cōpellit.ad hoc ergo,q̃ incidat in canonem:oportet,q̃ in personam manus iniiciat violentas,vel in res,quæ sunt circa personam:vel quas tenet. nā dicitur vis fieri personæ,vt dicto.c.si quis suadēte . Cum ergo sine tactu personę iniuria clerico irrogatur:an sit excōmunicatus,q̃ intulit.ex prædictis distingue.Nā aut circa personam infert sibi violentiam.aut circa res.& si circa personā.aut ad violentiam propulsandam:& non est excōicatus.aut alia de causa. & tunc aut ad bonum finem,vt clericū tueatur. & idē.aut ad alium finem dolosum:& tunc aut nimis cogit eū ad aliq̃d sibi dandum,vel promittendum:& non est excommunicatus. aut cū tactura personæ:& est excommunicatus,vt in c.si quis suadēte.aut sine tactura reclaudit:vel certo loco publico,vel priuato minis,& terroribus manere compellit:& est excōicatus,vt hic. ad hoc l.qui neq;.ff.de verb.significa. & quod ibi not.& l.prima.ante fi.ff.de vi & vi ar.& l.succurrit.ff. quibus ex causis ma.& hæc uera,vbi iniuria infertur psonæ , vt dixi. si autem in rebus:& tunc aut in rebus prorsus separatis à psona:& hēt locū canon.si quis suadente. aut in rebus cohærētibus personæ,vt sunt vestes:equus,in quo insidet: & similia. & tunc aut prædictæ res ei violenter auferuntur,vel in dorso dilacerantur.& est excōmunicatus.aut non violenter,sed furtiuè:& tunc secus.& hanc distinctionem collige ex dictis Do
4 cto.†hic.ex qua habes,quæ dicatur iniuria illata in personā, & quæ non . circa quem articulum Bar.verò sic distinguit. quædam est offensa , quæ nullo modo fit in personam:vt ea, quæ fiunt circa res clam:vt furtum,damnum,& similia.quēdam est offensa,quæ fit in personam,largè loquendo:vt quādo intendo aliquid facere circa res.secūdariò circa personā, vt in uiolentia,ut no.in l.itaq; fullo.ff.de fur.& l.2.& l. extat. ff.quod metus causa.quandoq; offensa dicitur fieri in personam strictè.vt quando tangitur persona,vel res cohærentes psonę,vt ex prædictis patet.& est casus in l.huius quęstionis. circa prin.ff.de iniu.& ff.de test.l.ad testium. §.1. & ff. de rei ven.l.quæ religiosis.& de sepul.vio.l.2.put dicit de statua affixa,vel non affixa in monumento,vt not.in l.iniuriā. §.q̃ statuam.eo.tit.& in ista significatione accipitur, quando agitur ad pœnam aliquam infligēdam propter delictum, & odium rationabile.ut est in isto c.Nō obst.l.j.§.hæc uerba.ff.de his, qui deie.uel effu.quia ibi requiritur,q̃ sit notitia personæ:qd̄ ita demum fit,si corpus tangatur.quandoq; offensa in personam potest assumi strictius:vt quando fit in ipso corpore:vel circa ea,q̃ inseparabilia sunt à corpore:vt circa pilos , & capillos.& in ista significatione accipitur in l.j.§.hoc aūt. ff.de operis noui nuncia.ratio,quia ibi tractatur de odio rationabili:nam illud edictum locum habet,siue iniuria opus fiat: & ideò latius accipiuntur dicta verba in interd.qd̄ vi aut clam. vt no.in dict. §.hæc autem.& prædicta inducit ad quęstionē.
5 †dicit statutum Floren.q̃ si nobilis offenderit popularem in personam,teneatur ipse: & etiam alij de domo puniantur.dico igitur,q̃ quantum ad ipsum offendentem dicitur offende re in

re in personam,si aliquid eripuerit de manibus,vel vestes sci
derit:sed quantùm ad alios,cũ sit irrationabile,q̃ teneant ex
delicto alterius:dico eos teneri,ita demum, si corpus tetige-
rit.facit in corpore vt cum de app.cog.§.causas. & prædicta
sunt uera,quando statutum,uel constitutio facit mentionem
de offensa illata personæ.ut est canon.si quis suadente.Si au-
tem constitutio,uel statutum faceret mentionem simpliciter
de offensa:tunc dicitur quis offendere,siue uiolentas manus
iniiciat,siue furto aliquid sibi subtrahat, uel cum uxore adul
terium committat: talis enim appellatur offensa,& iniuria,li
cèt non personalis:offensa enim est,quando aliquid mihi fit,
ex quo facto uenit imponēda pœna,ut l.testamẽto.ff.de ma.
testamento.Item offensa est,quicquid aliquem ad iracundiã
prouocat,ut probatur in constitutione Federici in extrauagan-
ti.de pace Constantię.circa prin.& intellige,q̃ prouocet
ad iracundiã iustè:ita q̃ possit inferri pœna ab homine,à iu
dice,uel lege,ut dicta l.testamento.pro hoc l.si maritus.& l.si
filia in orbitate.C.de inofficio. testamento. & facit ad q̃stio.
6 †q̃ si feci pacem cum inimico,& promisi ipsum non offende
re:q̃ si facio postea sibi furtum : uel cum uxore adulteriũ cõ
mitto,dicor rumpere pacem,& prædicta not.Bar.in l.licita-
tio.§.qd̃ illicitè.ff.de publi.uerba autem iniuriosa an dicant
iniuria,& offensa in personam:ita q̃ commouens sit excõica
tus.dicit,q̃ licèt ista iniuria fiat personæ : non tamen in pso-
nam.& istud verbum ponit doctor meus post Guil. de Cug.
in l.si qua per calũniam.C.de episc.& clerici.quæ ppetuò te-
7 ne menti:quia tu canonista alibi non reperies. ¶ In secunda
not. primò. † q̃ participans [a] in crimine criminoso incidit
7 in eandem excõicationis snĩam. Idem si ei præbeat cõsiliũ,
vel fauorẽ.qd̃ intellige extra iudicium:in iudicio verò si cõ
trà criminosum excõicatum inqrit:an aduocatus ipsum de-
fendens incidat in excõicationem.dic vt de cle.ex.m.c. ppo
suit.in nouella.Item vtrùm intelligat in illo, qui dat consiliũ
illi,qui aliàs esset facturus.sentit glo.q̃ non.vt l.1.§.qui igit.
ff.de seruo corrup.vbi dr̃.q̃ qui facit de bono malum, vel de
malo peiorem:tenetur serui corrupti.Sed ista rõ facit cõtra
glo.quia consultus facit de malo peiorem:ergo tenetur.& sic
dicit Abb.tenuisse magistrum suum.& idem Inn.hic dicens,
q̃ si aliàs facturus esset,de consilio tenetur.de quo dic plenè
vt j̃.de reg.iur.c.nullus ex consi.lib.6. ¶ Secundò no. † q̃ ad
hoc,vt participãs in crimine sit excõicatus , requirit,q̃ illud
8 crimen sit iam dãnatum. Itẽ q̃ participet in crie criminoso.
si.n.nõ participet criminoso,sed in crie secus erit.puta excõi
catus est Titius,qa celebrat in tali ecclesia.si ego similiter ibi
celebro,sed non cum eo:dicor participare in crimine:sed nõ
criminoso.Idem si participo in crimine criminoso: sed nõ in
dãnato.puta cognosco excõicatum propter furtum.Item in
telligo de participatione directa:secus de indirecta.puta ex-
cõicatus est; quia guerram facit contra Ecclesiam,postea il-
li ego guerram facio.tu contra me iuuas illum,auxiliũ ei præ
bendo:quia per hoc melius guerrã faciet:tñ excõicatus non
eris;qa nec hoc intẽdis,secundùm Inno.ex quo colligit Ho.
q̃ contra inimicum licitum est inuocare auxilium.qd̃ ipse re
probat:nisi esset vasallus inuocantis. quo casu inuocare pos
set propter fidelitatis debitum,vt j̃.eo.c.si verò.& de iudi.c.
intelleximus.est & alius casus, quando quis participat crimi
noso,sed non in crimine:vt orãdo.& est ligatus minori.distin
gue ergo,q̃ quandoq; participo criminoso, & in crimine dã
nato:& tunc aut directè,aut indirectè.qñq; participo crimi-
noso.sed non in crimine:qñq; in crimine, sed non crimino-
so,vt ex prædictis patet.¶ Tertiò no.quid iuris de illo,q̃ par
ticipat in oratione excõicato.iste enim dr̃ participare crimi
noso.sed non in crimine.puta orando secum in ecclesia.de-
beo enim tunc de ecclesia exire.vt patet ex no.s̃.ti.1.c.qd̃ in
9 te.§.1.† quid ergo si excõicatus sit in ecclesia,non causa orã
di:sed pro alio negocio suo.dicit Inn.q̃ orans ibi non erit ex
cõicatus.alij contra.pro quibus secundùm Host.faciunt hæc
uerba[in oratione.]& qd̃ sequitur[a ut orãdo secum.] qua si
dicat non est orandum in loco,vbi est excõicatus:qui nõ de-
bet ingredi ecclesiam,etiam si ibi non celebrent diuina, nisi
causa audiendi verbum Dei j̃.e.c.resp.vbi de hoc.& 1.q.1.c.
si liceat. Quid ergo si sacerdos dicit missam: vel icœpit vespe
ras,vel alias horas:an debeat exire.dicit,q̃ sic: nisi incepisset
canonem missæ:nam posset ipsam perficere , quia nõ recipit
diuisionem.7.q.1.c.nihil.alias verò horas potest ibi finire.
10 ¶ Quartò no.in ver.in scdo.† q̃ ab excõicatione minori,pro
pter participationem eum excõicato,absoluit episcopus,vel
proprius sacerdos.& aduerte,quia de istis,& archiepo fuit p̃
posita qõ,an possent absoluere.& de istis tantùm respondet:
ex quò dat intelligere, q̃ archieps subditũ suffraganei excõi
catum minori absoluere non possit.facit de elec.c.ad audien
tiã.& hoc est verũ, vbi non visitat: tunc enim põt q̃ sunt fori
spũalis.de cẽ.c.fi.li.6.& dato q̃ nõ visitet:dat tñ literas indul
gentiarum.s̃.de pœni.& remis.c.penul.circa qd̃ vide,qd̃ no.
11 j̃.c.statuimus.li.6.¶ Quintò no.† vbi lator canonum absolu
tionem sibi non retinet:videt ordinario commisisse. secus er
go si retinet,vel alteri committit , ut patet in excõicatore in
crimine.s̃.de præben.c.graue.in fi.In multis aũt casibus sibi
retinet,vt in c.si quis suadẽte.s̃.e.c.tua.& c.consti.& c.signi-
ficauit.& facit,an Papa cognoscendo de cã,videatur ad se ip
sam reuocare.qd̃ dic per Inn.s̃.de consti.c.cũ M. ad fi. & c.si
12 duobus.de appel.& c.vt nostrum.e.ti.¶ Sextò no. † q̃ excõi-
catus minori reconciliat sine iuratoria cautione.Item sine in
tromissione in ecclesiã, cũ non sit extra.& per hoc patet dif
ferentia inter excõicatum etiam minori : & quemlibet crimi
nosum.licèt autem vterq; sit suspensus à perceptione sacra-
mentorum quò ad se:tñ criminosus sine reconcilatione solẽ
ni per pœnitentiam restituit sacramentis.de tempo.ord.c.fi.
exceptis his,quæ post pœnitentiam executionem impediũt,
vt ibi.excõicatus verò minori etiã non restituitur:nisi solẽni
ter reconciliet.& idem in solẽniter pœnitentibus, secundùm
Inno.& Host.qui per ista refert,q̃ si minor excõicatio solẽ-
nem sacerdotalem reconciliationem requirit: multò fortius
maior.de quo.s̃.eo.c.à nobis.in glo.per peccatum.in nouel-
la.Arguit etiam ex hoc tex.q̃ iuramentũ in maiori excõica-
tione sit de substantia.qd̃ dic,vt s̃.c.cum desideres.ad finem.
¶ Opponitur.dr̃ hic,q̃ participans criminoso in crimine dã
nato ligat̃ eadem snia.Sed contra:ex hoc enim sequit, q̃ snia
excõicationis ligat illos,de quibus non fuit dictum,vel cogi
tatum contra mentem iudicis proferentis.Item res iudicata
non nocet,uel prodest aliis:nec põt augeri effectus obligatio
nis ex postfacto.Itẽ quæ accidunt post sniam, nouam inter-
pellationem requirunt.Item sequit absurdum, q̃ excõicatur
non monitus,nec citatus.Item aliud absurdum:quia snia spe
cialis habet effectum sniæ generalis,si oẽs includit. malè er-
go loquit iste tex.q̃ eadem snia ligẽt,qui participat crimino
so in crimine dãnato.sol.ista cõtraria format glo.magna:sed
mirũ videtur,qualiter snia,&c.& soluit, q̃ ideò iste ligat: qa
incidit in factum dãnatũ:& snia trãsit ad eum per talem par
ticipationem,secundùm Inn.dicit.n.q̃ ista snia maioris, qua
ligat̃ pticipans criminoso in crie dãnato,non censet snia iu-
dicis excõicantis criminosum:sed snia canonis, cuius absolu
tio reseruata est ,pferenti , vel eius superiori.Idẽ tenet Boati.
& placet Io. An.qui idem no.j̃.e.c.statuimus.li.6. & per hoc
13 soluo quæstionem no.in prin.huius gl.magnæ.† q̃ alienus pa
rochianus participans huic criminoso in crimine damnato,
vbicũq; participet etiam extra territorium excõicantis, erit
excõicatus maiori propter auctoritatem canonis eum excõi
cantis:secus si snia iudicis censeret,vt in c.ut animarũ. de cõ
stit. li.6.coniuncto c.j.de consti.& pro ista opi. multum facit
tex.ibi[quamuis enim & tunc.]&c.ista enim dictio, &,desig-
nat diuersitatem in facto:sed idẽtitatẽ in iure, vt not. Bart.
in l.2.ff.ne quis eũ,qui in ius vo.&c.& per prædictam solutio
14 nem Inno.soluitur alia quæstio dependens à præmissa. † qua
re scilicet indulgentia,q̃ est fauorabilis,nõ extenditur ad nõ
subditũ:& excõicatio,q̃ est odiosa,extẽditur ad nõ subditũ,
participantẽ criminoso in crie dãnato.dico.n.q̃ illa est extẽ
sio prohibita;qa factũ hoĩs:ista verò permissa;qa factũ cano
nis.& per hoc alias rõnes dr̃iæ, quas hic reddit Ho. licèt sint
veræ in se,superfluas puto: & per te vide hic in nouella super
gl.magna ad fin.soluitur & alia quęstio extra gl.si eps,q̃ talẽ
sniam tulit,participat excõicato in crie damnato:an erit ex-
cõicatus.Si.n.ista est censenda snia ipsius epi,non erit excõi-
catus;quia nullus per suam snĩam potest se absoluere, vel li-
gare,vt tenet Io.An.in c.cui licet.de reg.iu.lib. 6.in mercur.
Si autem ista excommunicatio,qua ligatur participãs in cri
mine,censetur sententia iuris : sententia canonis erit ligatus
ipse eps,quia cõstitutio omnes ligat,vt in c.j.de const.& ista
est vera,q̃ ligatus erit, per theoricam prædictam.& tenet Io.
An. in c.statuimus.li.6.

A D D I T I O.

a ¶ Participans.Et an & quando puniatur.uide Bar.in l.j. §. occisorum. ff.ad Sille.

S V M M Æ.

1 *Excõicatus vt admittatur ad communionem,requiritur iuramentũ, & absolutio.*
2 *Excommunicatus iurat stare mandatis Ecclesiæ.*
3 *Communicare nullus tenetur excommunicato.*
4 *Participans præsumptuosè excõicato,est excõicatus.*

1 QVod in dubijs. Seipsum summat: & sũt tria dicta,vt patet in tex. ¶ No.primò,† q̃ vt excõica tus ad coionem admittatur,requiritur iurm,& absolutio.iu-
ramentum.n.tm̃ non sufficit:sed an absolutio sine iuro . Ho.
q̃ non,cum sit de substantia.alij contra,& melius. s̃.e.c.cum
2 desideres.vbi de hoc.¶ Secundò no. † q̃ excõicatus iurat sta
re mandatis Ecclesiæ.& sic põt tangere sacra,cum tm̃ excõ-
municatus sit:& sic est contra c.ad eius. 5.di.solue,vt in gl.j.
Io.And.dicit,q̃ non licet tangere in fauorem sui,sed in odiũ
sic,hoc est vt ecclesiæ obligetur.facit l.relegatorum . ad fi.ff.
de inter.& rele.& l.sed & milites.§.sed ignominiæ. ff. de ex-
cu.tu.& de ista opi.dic,vt no.s̃.de excep.c.cum inter. in pri-
3 ma gl.¶ Tertiò no.regulam in ver.nullus aũt.† q̃ nullus ex-
cõmunicato tenetur cõicare . & intelligitur communicare p
literas,vel nuncium,vt no.in c.constitutionem.e.ti.li.6. facit
4 quod no.in l.j.de verb.obl.per Bar.¶ Quartò no. † q̃ qui p̃
sumptuosè excõicato participat, est excõicatus . & intellige
præsumptuosam participationem,ex quo monitus non desi-
stit.de cle.ex.mi.c.si celebrat.in fi.scdm Ho. requiritur ergo
monitio,& nominatim.j̃.c.cõstitutionem.li.6.& ibi no.qua-
liter intelligatur nominatim.& est spãlis,cum profertur sen-
tentia contra perturbantes:vt debeat fieri monitio nomina-
tim.In aliis verò delictis vr̃,q̃ sufficiat snia generalis,vt ei cõ
trafaciens ligetur,vt no.Io.An.j̃.c.statutum.li.6.j̃.eo. Item
est verum , q̃ non valeat snia generalis contra participantes
extra crimen:sed contra participantes in crie bene ualeat,vt
no.Inn.in d.c.statuimus.& idem ibi Io.And.& ista excõica-
tio contra participantes censetur maior: quia,vt incidat par
ticipans in minorem,non est necessaria monitio : nec simili-
ter,q̃ incidat in maiorem:si participat in crie damnato. Idẽ
cum excõicantur participantes in crimine in ipsa snia excõ-
municationis. vtrũ aũt valeat snia lata generaliter cõtra par
ticipantes.Host.distinguit,q̃ aut est excõ.catus quis cũ par-
ticipibus tm̃,& non cũ fautoribus.primo casu sit excõicatus
participans,ẽt nõ nominatim monitus.scdo casu nõ: sed ho
die p̃ iura noua nõ procedit ista distinctio, nisi snia pferatur
à Papa.ego credo,q̃ si excõicatio referatur ad illos,q̃ partici-
pauerunt in crie commisso,possit ferri,ẽt si nominatim nõ
fuerint citati:puta excõico ducem factionis cũ sequacibus,
& adhærentibus.& hoc fortè iõ : qa non esset possibile , oẽs
de magno exercitu pdonũ noiatim monere. sed iura noua lo
quuntur de participante excõicato , non in crie iam cõmis-
so:sed postq̃ cõmissum est,participant in oratione, mensa,lo
cutione,& si.ista.n.exigunt monitionẽ noiatim, vt d.c.statui
mus.& sic fortè intellexit Ho.de his vide in sum.eo.ti. sub.§.
quid si episcopus.versi.sed pone.

S V M M Æ.

1 *Legẽ,vel capitulũ licitũ est allegare,licèt non dicatur, vbi sit.*
2 *Solutio vnius dubiæ quæstionis præbet materiam ad multas alias quæstiones.*
3 *Authenticæ incorporatæ in Codice latius sunt glossatæ,quàm iura antiqua .*
4 *Interpretatio inde debet prodere, vnde prodiit legis latio.*
5 *Excõicatio subtrahit à cõione,siue participio non ligatum.*
6 *Debitor an teneatur soluere debitum creditori post contractũ debitũ excommunicato.*
7 *Viatores an teneantur vitare excõicatos.*
8 *Excõicati familiam nemo de nouo debet intrare.*
9 *Prædicatores an sint astricti excõicatis in his, quæ spectant ad ipsorum officium.*

INter alia. Excõicatis cõicare tenentur, q̃ prius eis erant ad familiare obsequium obligati. alii non , licèt cõicare possint interdum:non tm̃ ad hoc tenentur.& primò ponit varietatẽ opi. & vnde ortum habuerit.scdò illas determinat , ibi [vt ergo.] ¶ No.j.q̃ à prohibita participatione cum excõicatis excipiuntur quædam personæ enumeratæ.j̃.e.c.qm̃ multos. alle
gato in tex.sed non dr̃ in quo tit.siue cã. ex quo colligit Ho.
1 † q̃ sufficit allegare ca.vel legem , ẽt si non dicatur,vbi sit.ad
idẽ s̃.c.prox.& per Io. An.de coha.cle.& mul. c.nr̃a. ¶ Scdò
2 no.† q̃ solutio vnius dubiæ qõnis præbet materiam ad mul-
tas alias qõnes:nam vna dubietate succisa,aliæ(veluti hydrę
capita)succrescunt.ad hoc j̃.titu.j.c.ex parte.primo.& ca.cũ
olim.& de simo.c.licèt Heli.& c.per tuas. & hinc videmus.
3 † q̃ autẽticæ incorporatę i Cod.latius sunt glossatæ,q̃ iura an
tiqua,vt patet in Auth.sacra puberum.& in multis aliis,& in
4 volumine Clemen.¶ Tertiò no. † q̃ inde debet prodere in-
terpretatio,vnde prodiit legis latio.concord.11.q.j.c.his oĩ-
bus.vbi de hoc.& s̃.de postu.c.j. In sententiis,contractibus ,
iudiciis,& rescrip is, priuilegiis,ad quem spectet interpretã
tio.dic per Azo.in summa.de re.du.& per Bar. in l. inter sti-
pu.§.Stichum.de verb.ob.& l.ab executione. ff.de appell. cũ
5 si.¶ Quartò no. † q̃ excõicatio subtrahit à cõione,siue parti
a cipio non ligatum [a] ad hoc.sed obligationem ad obsequium
non dissoluit . tenetur ergo debitor obsequium excõicatori
impendere:licèt excõicati hoc petere non possent,vt no.11.
q.3.c.qm̃ multos.nisi fortè in obsequio,quo tenetur vxor vi
ro:& econtra.in hoc.n.petenti non obstaret exceptio excõi-
cationis,scdm Ho.qui ita no.in summa de rest.spo. §. qñ fa-
cienda.ver.q̃ si vir.& vide in spe.de peti.& po.§.fi.ver. sed in
causis.à debito ergo,quod consistit in faciendo , nõ absoluit
excõicatio debitorẽ.nec differt solutionem.& per hoc soluit
6 Ab.quæs.† an debitor teneatur soluere debitũ creditori post
contractũ debitũ excõicato.& vr̃,q̃ sic : nã cũ duret debitũ:
ergo soluendi necessitas.ad hoc 15 q.6.c.iuratos. & de hær.
c.fi.ad hoc facit,qd̃ hic dr̃ de mercenario,cuius obligatio est
7 tpalis.¶ Quintò no.de viatoribus,an teneant̃ vitare excõica
tos.dic,q̃ sic:nisi in necessitate.quãta verò dẽat eẽ hæc neces
sitas.dic,vt in gl.q̃ tenet, in ptereuntibus eorũ iudicio relin-
quẽdũ:ne dũ superioris iudiciũ expectãt,fame pereant.5.di.
c.baptizari.& qd̃ no.in c.fi.s̃.de pœ.& re. & l.ait prætor. §.si
debitorẽ.ff.de his,quæ in frau.cred.& c.licèt.s̃.de fe.¶ Sextò
no.ex eo.quod hic dicitur,q̃ ego viator debeo abstinere:nisi
in necessitate,&c.à participatione,siue cõione excõicatorũ.

arguit

8 arguit Vin.†ꝙ nullus de nouo debet intrare familiam excõi
cati:& ꝙ mercenarij finito suo tempore non debent se iterũ
refirmare.similiter in filio,& vxore solutis ab obsequio pa-
tris,uel uiri, emancipatione,non diuortio: non enim postea
põt esse cõmunio sine pœna,secũdùm Io. An.¶ Septimò no.
ꝙ in can.qm̃ multos.inter psonas astrictas numerant uxor,
filius,seruus,mercenarius,& si.qui tenent illis,quibus tenent
ad obsequium , reddere ipsum, non obstante excõicatione.
qd ergo ecõuerso an pater filio:an dñs seruo excõicato cõ
care possit.no.in d.c.qm̃ multos.Inn.hic tenet, ꝙ pater filio:
dñs seruo:patronus liberto excõicatis cõicare non debẽt.17.
dist.huic etiam.& 97.dist.§.necesse.27.q.1.c.de filia. vbi de
filio videt casus.& rõ diuersitatis ibi no.& idẽ hic Pe. & Ab-
bas.possunt tñ ab eis debitũ obsequium in alimentis,& aliis
exigere.ĩ.eo.c.si verò.& c.relatũ.& per Hosti.in summa eo.
tit.§.fi.sub.§.humilẽ.vbi plenè de hoc. ¶ Quærit hic.Io.An.
9 †quid de prædicatoribus. nunquid ipsi astricti sint excõi-
catis in his,quę spectant ad ipsorum officium.Host. dicit,ꝙ
sic,si habent curam illorum.ad hoc de offi.ordi.c.irrefraga-
bili.Sed alij,qui mittuntur à Papa,vel diocœsano.e.ti.c.inter
cętera.de hære.c.excõicamus.§.quia verò.necesse habẽt obe
dire,& debent,spreta etiam temporali dãnificatione. de ma.
& obe.c.2.de temp.or.c.ad aures.& de talibus dicit intelligi
ĩ.eo.c.cum voluntate.

ADDITIO.

a ¶ Non ligatum. quare magis prohibemur loqui cum fidelibus excõicatis,& nõ cũ infidelibus.Vide Io.de Turre crema. in c. infideles.23.q.4.

SVMMAE.

1 *Excommunicati pro manuum iniectione in clericos sunt mittendi ad sedem apostolicam.*
2 *Censura ecclesiastica non est contemnenda.*
3 *Papa solus dispensat super executione ordinum susceptorum in excommunicatione à clerico seculari.*
4 *Episcopus an possit dispensare cum excommunicatis à iure, vel ab homine: quos tunc poterat absoluere, si postea susceperunt ordines.*
5 *Monachi, uel canonici se percutientes in claustro an ad sedem apostolicam sint mittendi.*
6 *Abbas non absoluit monachum enormiter alium monachum offendẽtem, quando læsio est enormis.*
7 *Læsio quæ dicatur enormis.*
8 *Offensa in episcopum, vel abbatem censetur enormis.*
9 *Monachus vnius monasterij quãdo percutit monachum alterius monasterij, debent ambo abbates concurrere in absolutione.*
10 *Abbas potest absoluere monachum, vbicunq; percutiat alium monachum.*
11 *Monachus si percutit clericum secularem, absolutio reseruatur Papę. Et quid si est eiusdem monasterij. nu. 12.*

CVm illorum, Qui excõicatus ꝑ manuũ iniectione
scienter recipit ordines,deponendus est: si est cle
ricus secularis,ab executione ordinum est suspẽsus.qui igno
rans ius,vel factum sic excõicatus recipit ordines:si est cleri
cus secularis,dispẽsat cum eo solus Papa. si regularis, abbas
cum eo dispensat,si ignorantia est probabilis,& factum non
est graue.in prima parte q̃stio.in secunda solutio , ibi[circa
quos.]& ibi distinguit & primũ membrum distinctionis pro
sequit,ibi[primos.]secundum ibi[ꝙ si]vbi primò tractat de
talium absolutione vsq; ibi[si autem]ibi soluit.¶ No.primò
1 regulã,† ꝙ excõicati pro manuũ iniectione in clericos sunt
mittendi ad sedẽ apostolicam:nisi in casibus exceptis, quos
casus enumerat hic Ho.& in summa.e.ti.§.quis possit excõi
cari.sub.§.1.regula.& Io. ponit hic ipsos hoc modo.

Regula, mors, sexus, hostis, puer, officialis.
Delidiosus, inops, senex, ægerq; sodalis.
Ianitor astrictus dubius causæ leuis ictus.
Debilis absolui sine summa sede merentur.
Atroces verò soli Papæ retinentur.

¶Secundò no.ꝙ Papa redarguit negligentes sñiam excõica
tionis.non dicit contẽnentes:tunc enim sine misericordia de
2 ponendi essent.†quia non est censura ecclesiastica contẽnen
da.de exces.prælato.c.fi.¶ Tertiò no.distinctionem sciẽtiæ,
& ignorantiæ:cum sciente.n.non dispensat eps: sed ignorans
excõicationis sñiam in se latam,non incurrit pœnam irregu
laritatis,vt in c.apostolicæ.de cle.ex.mi. & vide qđ no.1.q.1
c.meritò quærit.vbi de multiplici modo nesciẽtiæ.& quomo
3 do interdum est peccatum:interdum non.¶ Quartò no.†ꝙ
super executione ordinum susceptorũ in excõicatione à cle-
rico seculari non dispensat alius,q̃ Papa.& loquit iste tex.qñ
absolutio pertinebat ad Papam:nam tũc ꝓhibita ordinariis
absolutione(qđ est minus)ergo & dispensatio super execu
tione ordinum:qđ est maius,vt dicit litera.¶ Sed incidenter
4 querit.†qđ de illis excõicatis à iure,vel ab hoĩe, quos qñ po
terant soluere,& interim sunt ordinati,& postea per epm̃ ab
soluti:nunqđ eps poterit cũ illis sup executione ordinũ dispẽ
sare.videt, ꝙ sic;quia cessat rõ huius literæ.& maiora intelli
gant prohibita,&c.contrarium tenet hic Io.An.si.n. tunc cũ
exercente executionem ordinis iam suscepti non dispensat
eps,vt in c.2.& 3.de cle.ex.mi.multò minus cum tunc ordi-
nato.& est casus.s̃.de eo,qui fur.or.su. per totum.vbi patet,
ꝙ contra excõicationẽ ordinatus indispensabilis est ab alio,
5 q̃ à Papa.¶ Quintò no.in versi.ꝙ si claustrales. † quid iuris
de monachis,vel canonicis se percutiẽtib. in claustro,an sint
mittendi ad sedem apostolicam pro absolutione. & quid iu-
ris de illis,qui ante ingressum excõicati erãt:vtroq; enim ca
su spectat absolutio ad abbatem.& vtrùm in ingrediente sit
hoc verum,intra annum probationis ꝙ possit absoluere ex-
cõicatos ante ingressum.Inn.sentit,ꝙ non:& placet hoc Ab,
nam aliàs facilè quilibet excõicatus euitaret ire ad curiã in
grediendo religionem:& post obtentam absolutionẽ exiret.
¶Sed huic opi.obstat, qđ no.Inn.s̃.e.c.monachi. vbi ẽt infra
annum probationis positũ absoluit abbas.sed ibi loquit de
monachis,qui ĩ probatione incurrerunt hanc excõicationẽ.
Sed in qõne nostra de his , qui primò incurrunt. de hoc no.
Host.in summa.e.tit.§.quis possit ab hac.in fi.& per Bert.in
6 sum.ca.in.fi.¶ Sextò no.†ꝙ vbi læsio sit enormis, non absol
uit abbas monachum enormiter alium monachum offendẽ
7 tẽ.†& dr̃ enormis,vbi intercessit mutilatio,vel sanguinis ef-
fusio,vt dicit tex.qđ glo.intelligit de effusione magna: secus
si de parua.nam sanguis de facili exit, maximè in æstate , de
naso,secundùm Host.Item posset esse enormis,etiã sine san-
guinis effusione,vt patet ex not.ĩ.de conse.ec.vel al.c.vno.li.
6.in 3.gl.Item si effundatur.50.di.c.si euangelica. Item si qs
percutiat in foro.vel in conspectu iudicis:vel ecclesia.cæmi-
terio:seu dormitorio verberet.vt s̃.c cum pro causa.& Insti.
de iniuriis.§.atrox.Ex his enim,& aliis circumstantiis iniuria
aggrauatur.& iõ Host.& Inn.dicunt,ꝙ hæc sunt arbitraria,
& discretioni iudicis cõmittenda.& ita no.hic Io. An. super
glo.hoc intellige.dicit tñ Host.plus laxandum arbitrariũ cir
8 ca clericos,q̃ circa laicos.¶ Septimò not.†ꝙ offensa in epm̃,
vel abbatem censet enormis : & in epo laicus puniet amis-
sione bonorum.11.q.1.c.si quis sacerdotem. & idem , ꝙ di-
cat iniuria enormis,quotiescunq; inferior,& subditus in su-
periorem suum manus iniicit,vt patet in iur.allegatis in glo.
ex persona,&c.ꝑ quæ soluit qõ de monacho, qui absente ab
bate percussit vicarium, quem abbas dimiserat in claustro.
¶ Octauò no.in ver.si verò.† Quid iuris, cũ monachus vnius
9 monasterij percutit monachũ alterius monasterii . debẽt.n.
ambo abbates concurrere in absolutione.dicit tñ Ioã. An.ꝙ
vnus solus debebit absoluere.s.abbas monachi percutiẽtis:
qui iuramentũ recipiet,& absoluet.abbas verò monachi per
cussi illum egregiè verberabit:cum ictus succedant satisfa-
ctionis loco.rõ aũt quare isto casu spãliter admittat concur-
sus platorũ offendẽtis,& offensi, est:qa monachus,qui ꝑcus-
sit,nno

sit,non habet,vnde satisfaciat de iniuria: pro qua in pecunia
satisfacere teneretur,vt no.s̃.e.c.ea noscitur. nec eius mona.
ad hoc tenetur.quia delictũ personæ,&c.vt in reg.delictum,
&c.quia ergo abbati,cuius monachus est offensus,nõ possit
de iniuria satisfieri,satisfit sibi in hoc : quia dẽt in absolutio-
ne cõcurrere:& illum egregiè verberare loco satisfactionis.,
vt dixi.ex quo sequitur,ꝙ si clericus vnius p̄lati verberat cle
ricũ alterius:ꝙ p̄latus clerici verberati non debet in absolu-
tione concurrere.rõ , quia clerico offenso põt de iniuria ab
alio pecuniariter satisfieri.& hoc tenet hic Io.An.super gl.qa
ille &c.& no.bene hunc tex.de isto concursu iudicum.cõcor.
l.iuris peritus.§.cum oriundus.ff.de excu.tu.& facit ad q.de
delicto commisso in confinib.de qua ibi per Dy.& quod di-
xi s̃.de fo.comp.c.postulasti.¶ Nonò no.ꝙ tex.iste loquitur,
cũ monachus vnius monasterii iniicit manum in clericũ al-
terius:nec ponderat,vtrùm in claustro,vel extra.ex qua colli
10 ge,†ꝙ vbicunq; percutiat monachus alium monachum,ab-
bas possit absoluere.Ho.ĩ.c.canonica.tenet,ꝙ dicto casu ab
bas non absoluit, sed eps:ad quem semper in defectu abba-
tis dicit recurrendum.s̃.eo. c.monachi. pro hoc adducit 68.
di.c.qm̃.& de æta.& qua. c. cum contingat.nã ex quo in suo
territorio delictum est cõmissum:æquũ est, vt ipse absoluat :
ne ecclesiastica iurisdictio confundatur. 11.q.j. ca. peruenit.
Abb.approbat primam op.ꝙ vbicunq; percutiat:spectet ab
solutio ad abbatem:cui est cõcessum hoc per priuilegium:iõ
ampliandum. Non obstant iura,quæ faciunt mentionem de
claustro:quia debet suppleri,maximè. ꝓ hoc bene facit ver.
nos tñ.vbi absoluit ligatum ante ingressum:& sic non hr̃ cõ-
sideratio claustri in percussionibus monachorum.dicit Ioã.
An.ꝙ in hoc dubio fecit seruari qñq;, ꝙ eps committit ab-
11 bati.¶ Decimò no. †ꝙ si monachus percutit clericum secu-
larem:absolutio reseruatur Papæ, propter scandalum vitan-
dum.scandalizarentur enim clerici sæculares,si ipsi percutiẽ
tes monachos cogerentur ire ad curiam pro absolutione: &
non econuerso monachi verberantes eos.facit ĩ.c.religioso.
12 lib.6.¶ Circa hoc quærit Ioan.And. †an tex. iste habeat lo-
cum, si monachus percutit clericum secularem eiusdem mo
nast.Host.ꝙ sic.ar.de sta.mo.c.si.§.pen.& probatur.ĩ.c.pro
xim.vbi monialibus specialiter est concessum,quoscunq; ꝑ-
cusserint:ergo monachis videtur prohibitum.Non ob.ca.ex
tenore.in fi.s̃.e.quia intelligitur,qñ simul viuunt : & sub eo-
dem tecto iacent,scđm Decr.qm̃.de vi.& ho.cle.constat au-
tem,ꝙ moniales,& clerici non debent sub eodem tecto dor-
mire:quia talis mistura est suspecta,& periculosa.23.q.2.ca.
in nullo.& c.seq.& ideò monialibus fuit subueniendum prin
cipaliter propter sexum:sed nec clerici cum monachis simul
debent morari,vt d.§.penul.¶ Vndecimò no.in ver. circa re
liquos.de monachis excommuninatis recipientibus ordinẽ,
qui ignorant factum,vel ius.& ignorantiam facti vr̃ induce-
re obliuio.quod intellige diuturnã.In facto enim de recenti
non præsumeretur obliuio.facit quod no.in l.furtum.§.fun-
di.ff.de vsu.& l.peregre.ff.de acq.poss.& dicit hic Inno.circa
ignorantes factum:ꝙ licèt non peccent:tñ non recipiunt or-
dinis executionem.ar.24.di.c.si cuius. quod dic,vt legitur,&
no.de ord.ab epi.c.j.& 2.præsumitur etiam regulariter con-
tra illum,qui prętendit iuris ignorãtiam: nam postquam est
adultus,præsumitur discretus,licèt non habeat sapientiã Sa-
lomonis.facit s̃.de delic.pue.c.j.& 2.

SVMMAE.

1 *Abbatissa non p̃t absoluere moniales seipsas percutientes.*
2 *Moniales siue iniiciant manus in monachos, siue clericos seculares, sunt per epm̃ absoluendæ.*
3 *Monasteria quorum moniales se inuicem percutiunt, si sint duorum episcopatuum: concurrent ambo episcopi pro absolutione: vel alter alteri committet.*

DE monialibus. Moniales ex-
cõicatas pro
manuum iniectione absoluet eps . cõis diuisio.
1 scđa ibi[super quo.]¶ No.j. †ꝙ priuilegiũ cõcessum mona-
chis,vt possint absolui ꝑ abbatẽ, si inuicẽ se ꝑcusserint , non
hẽt locũ in monialibus,vt ipsas possit absoluere abbatissa ,
ꝑꝑ incapacitatẽ clauiũ fęmineo sexui nõ cõcessarũ.qđ dic,vt
s̃.de ma.& ob.c.dilecta.absoluet ergo eps,sicut absoluit mo
nachos in casu,quo abbatis discretio non sufficit. vt s̃.eo.c.
monachi.& ꝑꝑ incapacitatẽ clauiũ inferunt Vin.& Io.ꝙ ab-
batissa non adiungitur epo:sicut adiungitur abbas abbati.s̃.
c.prox.Iura ergo,q̃ loquuntur de monachis, non hñt locum
in monialibus,si non pñt ad eas cõgruè adaptari: licèt dica-
mus regulariter,ꝙ masculinũ concipit fœmininũ, vt in ca.3.
2 ĩ.de elec.li.6.¶ Secundò not.†ꝙ moniales siue iniiciãt ma-
nus in monachos,siue clericos seculares , sunt ꝑ epm absol-
uendæ.& in hoc differunt à monachis: qui dicto casu , cũ in
sæcularem manus iniiciunt,mittuntur ad Papã,vt s̃.c.proxi.
ver.ꝙ si clericũ.& intellige,siue percutiant clericũ extraneũ,
siue illum,q̃ cum eis moratur, sñ Ho. quod secus est in mo-
nachis.percutientes.n.clericos cõmorantes secũ sunt mitten
di ad Papam,vt no.Io.And.s̃.c.prox.vbi dixi.¶ Hic aũt q̃rit
gl.si moniales,q̃ manus iniiciunt(vt dr̃ in litera) sunt exem-
ptæ:an habeat locũ quod hic dr̃,ꝙ eps absoluat:dicit, ꝙ sic.
Idem Vin.ĩ.e.c.canonica.vbi dicit Io.An.in prima gl. ꝙ oẽs
religiosi,deficiente abbate,vel prælato,qui possit illas absol
uere,ad diœcesanum recurrunt.ad hoc ĩ.de sta.mon.c.vno.
in fi.li.6.quod etiam facit contra.& de sta.mo.c.accedentes.
3 ¶ Quærit glo.†si monast.quorum moniales inuicem se per-
cutiunt,sunt diuersorum episcopatuum.dicit,ꝙ ambo con-
current:uel alter alteri committet.Idem In.& Ho. Nõ obst.
hæc litera ibi[in cuius diœcesis monasteria fuerint.]&c. qa
hic formabitur qõ,qñ percussa,& percutiens erant eiusdẽ lo
ci:quod patet ibi[inuicem.]& ibi [suas.]

SVMMAE.

1 *Naulum ante omnia soluendum est vectori.*
2 *Excõicatio superueniens non dissoluit contractum initum cum excõmmunicato.*
3 *Excõicatus debet implere contractum ex parte sua.*
4 *Excõicatus licèt non possit compensare: conuentus tñ actione ex uendito poterit opponere exceptionem pretij non soluti.*
5 *Socius meus si incidat in excõicationẽ: an statim tenear ipsum deserere, & societatem diuidere.*
6 *Contractus initus cum excõicato, an valeat.*
7 *Collatio facta per excõicatum occultum an teneat.*

SI verè. Si post solutã mercedem, qui operam
personalem locauit,excõicetur: si ad
satisfaciendũ induci non potest, conductor licitè cõi
cabit eidem.h.d.primò ponit permissionẽ:quam scđò repro
bat tribus rationibus.prima ibi[cum enim.]secunda ibi[est
autem.] tertia ibi[præterea.] ¶ Nota primò,quòd text.iste
1 innuit, †quòd vectori primò , & ante omnia naulum a , siue
pensio est soluenda.in pensione domus, in salario aduocati ,
in mercede operarii,vel doctore,quando eis solui debeat, si
non est conuẽtum.dic plenè per Bar.in l.j.§.diuus. ff.de var.
& extraordin.cog.¶ Secundò not.quòd tex.dicit[permitti-
mus.]&c.innuit enim , quòd ista sit gratia. non ius commu-
ne.contrarium tenet In.& exponit[permittimus.] i.permis-
sum esse,ostendimus.quod est verum , quando conuenit an-
te excommunicationis sententiam.si verò postea sciẽter,stat
propriè:tunc enim ex gratia:quia aliàs cum posset non con-
ducere,esset excommunicatus.s̃.eo.c.inter alia.§.illud autẽ.
2 ¶ Tertiò not.†ꝙ excõicatio superueniens non dissoluit con
tractum initum cum excommunicato,eo renitente: debet ta
men ad hoc induci, quando implementum cõtractus habet

causam successiuam,& cum participio:non aũt ad hoc arcta
ri potest,vt clarè dicit hæc litera.familiarẽ ergo, qui ꝓmisit
seruire per annum(licèt postea excommunicetur)non ꝑt do
minus repellere,ar.cõtra.ex no.s.c.inter alia. ¶Quartò no.
3 †ꝙ excõicatus debet implere contractum ex parte sua: nec
excommunicatio ipsum eximit, ab obligatione: quia sic ex
delicto consequeretur præmium,contra l.relegatorum. §.fi.
ff.de inter.& rele.& quod no.in l.plurium.§.fi.de le.j. & l.si-
ue hæreditariæ.ff.de neg.ge.¶Quintò colligit hic Io.An.sup
ver.coarctari.ꝙ cum peccator non corrigitur,non est ei ali-
quid præcipiendum. quod in multitudine posset habere lo-
cum:semper tñ captandum est tempus correctionis,23.q.3.
c.non potest. ¶Sextò no.ꝙ totum istud c. intendit prouide-
re non excommunicato:nec intendit istos nõ excõicatos co
gere ad id,qd ad excommunicatis tenentur: cum in iudicio
esse non possint, tanq̃ actores,vt in c.intelleximus.s.de iudi.
dicit tñ hic Io.An.post Inno.ꝙ si non excommunicatus pe-
tit ex aliquo contractu ab excommunicato,tenebitur sibi da
re omne id,quod sibi tenetur ex eo contractu.quod verbum
4 no.& collige,†ꝙ licèt excõmunicatus compẽsare nõ possit,
vt no.s.de exce.c.cum inter.tamen conuentus actione ex vẽ
dito poterit opponere exceptionem pretii non soluti,vt l.Iu-
5 lianus.§.offerri.de actio.emp.¶Quærit gl. penul.† si socius
meus incidat in excommunicationem: an statim tenear ipm
deserere, & societatẽ diuidere.tenet,ꝙ non,si magnum incõ
modum sim passurus.Idem Vin.& Phi.Non obst.ca.alleg.in
fin.glo.loquuntur enim ex superabundanti iustitia.uel aliud
est dimittere delicias ꝑp præsentiam excommunicati (quod
est commendabile)vt ibi.aliud ius suum dimittere, ad quod
nemo tenetur,vel distingue'sm Ho.aut quis incidit in cõmu-
nionem,vel societatem excommunicati ante excõicationẽ:
& talis non ligatur,vt hic.aut post:& tũc subdistingue:aut ex
facto alieno(puta succedit illi, qui cõionem habebat cum il
lo)& idem; quia nihil ꝑt sibi imputari, & iure sibi acquisito
licitè potest vti:aut sponte,& voluntariè in communionẽ in-
cidit.& tunc excommunicatus erit. pro ipso enim vitãdo nõ
solùm debet lucrum contemnere: sed ẽt malum tolerare.s.
quod me,cau.c.sacris.ad hoc adduco l.j.§.tutores. coniũcto
ver.sed si iure.ff.ad leg.Corn.de fal.vbi est casus in simili pro
ista distinctione Ho.multum enim refert,fiat aliquid princi-
paliter,an in cõsequẽtiã:qa in cõsequẽtia tolerat, qd princi
6 paliter prohibetur.vt l.j.ff.de au.tu.& c.super eo.de præben.
li.6.¶Secundò quærit hic Io.An.†an contractus initus cum
excommunicato valeat: nam quò ad vtilitatem non excõica
ti,videtur valere,vt in isto tex.qui tñ non facit.quia loquitur
cum post obligationem contractam excõicatio superuenit:
quo ad excõicatum ergo utrùm contractus teneat: ita ꝙ ex
eo oriatur obligatio ciuilis & naturalis. arguitur pr imò, ꝙ
non teneat:quia cum talibus prohibet Apostolus participiũ,
dum dr.[Non commisceamini fornicariis.] &c.2.q.j.c.mul-
ti.Item ius scriptum,sequens dictũ Apostoli,idem prohibet.
11.q.3.c.cũ excõicato.& c.placuit. si ergo cõe ꝓhibetur: er
go & contractus,sine quo expediri nõ ꝑt.ar.s.e. c.inter alia.
§.j.Nã si cõtractus initus cõtra leges, vel canones est nullus
ipso iure.vt C.de legi.l.nõ dubiũ.fortius cõtra legẽ. 11.q.3.
ca.q resistit.Inn.tenet,ꝙ valeat cõtractus,& oriatur obliga-
tio,& agi posit ex eo post absolutionẽ obtẽtã. Nõ ob.ꝓhi-
bitio Apostoli:qa licèt ꝓhibeat cõtractũ:nõ tñ ꝓhibet con-
tractũ seruari.Irritatio.n.cõtractus nõ est naturalis pena cõ
trahentiũ:nec inuenitur in iure expressa,ergo nõ imponẽda,
sm.In.tenet ergo cõtractus initus ꝑ excõicatũ.& q̃ facit in iu
dicio,& extra circa tpalia,& ẽt circa spũalia: licèt ipse ꝓhi-
beatur de nouo acquirere.s.de exce.c.fi.& de ap. c.pastora-
lis.11.q.3.c.Iulianus.& ꝓ hac opi.facit;qa tpalia nõ sunt iu-
dicandà iure naturali,sed ciuili.8.di.c.quo iure.Ista est ergo
opi.In.ꝙ valeant contractus initi cũ excõicato.Ho.contra,q
tenet,ꝙ si obligatio naturalis oriatur:non tñ ciuilis,& si ciui
lis adeo est infecta,ꝙ non ꝑt agi:cum.n.excõicatus peccet,se
cõioni hominum immiscendo,vt patet j.de cle.exc.mi.illud
ergo ex hoc non debet commodum reportare, vt in isto ca.
sentiret aũt commodum, si consequeretur ex contractu: qa
sua interesse credidit,dum contraxit,vt l.j.de contrah.empt.
¶Concludit ergo, ꝙ excõicato agenti ex tali cõtractu post
absolutionẽ obstabit exceptio.Non ob.obligatio naturalis:
quam dixi oriri,vt ipso no.s.de do.& contu.ca.veritatis. sup
verbo excõicatis.dicit ẽt, ꝙ excõicatus beneficia conferre:
vel acquirere nõ ꝑt:ẽt occulti.qa nõ sunt ad hoc habiles, vel
capaces,vt patet ex no.s.de or.ab epo.c.fi.Sed opi. In. quòd
contractus teneant:vr probari in c.felicis.in §.verũ. de pœn.
lib.6.Item,†ꝙ collatio facta per excommunicatum occultũ
7 teneat,disputando adoptiuus dñi Io.An.scilicet do.Io.Cald.
tenuit.& hoc operetur publicum officium:in quo quãdiu to
lerantur,possunt excommunicare,beneficia conferre, & lite
b ras impetrareb.quia non persona,sed dignitas illud facere vi
detur.8.q.4.ca.nonne. facta enim illorum tuetur prætor. vt
no.de elec.c.nihil.illa autem,quæ ab excommunicato gerũ
tur,non ex publico officio (vt eligere: vel impetrare rescri-
ptum:)non tenẽt,licèt excõicatio sit occulta, dummõ possit
probari,sm Inn.de do.& cont.c.veritatis.vbi plenius de ista
materia.¶Posset tamen huic adaptari quęstio disputata per
Iac.de Are.Statuto cauetur, ꝙ exbannitis audientia denege
tur.modò quæritur,an ex contractibus initis tempore ban-
ni possint agere postea cancellati.& quid de hæredibus ipso
rum,ibi videas.

ADDITIO.

a ¶Naulum.Adde Doc. in l.huius.ff.qui poti.in pig.hab.
a ¶Literas impetrare.Vide Bar.in l.si vrbana.ff.de condi.indebiti.

SUMMAE.

1 *Carcerati frangentes carceres damnantur vt confessi.*
2 *Condemnatus de crimine debet in custodia detineri.*
3 *Claustrum aliquando est monacho loco carceris.*
4 *Laici possunt capere clericos de mandato clericorum,ad quos spectat correctio eorundem.*
5 *Prælati inferiores episcopis an habeant ius capiendi,vel alijs demandandi.*
6 *Canon.si quis suadente.coercet manus temerarias,& violentas iniectas,suadente diabolo.*
7 *Familia Potestatis potest capere presbyterum deprehensum in rixa vel adulterio,vt adducat ad episcopum.*
8 *Clericus si capiatur per iudicem secularem sine habitu,& tonsura:et episcopus ipsum repetit:an teneatur ipsum remittere.*

VT famæ. Prælatus clericum suũ incorri
gibilem incarcerare dẽt,& ꝑt.
hoc primò.scdò ꝙ laici de ꝓlatorũ licentia cape
re possunt clericos,& ad iudicium ducere.scda ibi[laici.]
1 ¶No.j.†ꝙ carcerati quandoq; frangunt carceres: quod nõ
licet.imò tales,vt confessi,damnantur:quod dic,vt ff. de cu-
2 sto.reo.l.in eos.vbi de hoc.& de effrac.l.j. ¶Scdò no.†ꝙ dẽt
cõdemnatus de crie in custodia detineri: & hoc verum de iu
re canonico:vbi carcer succedit quandoq; loco penæ:sed de
iure ciuili carcer inuentus est ad custodiã, & nõ ad pœnã.vt
l.aut facta.§.solent.ff.de pœ.& j.de pœ.c.quãuis.li.6.ad hoc
l.fi.C.de custo.& exhi.re.ibi[sancimus, vt aut conuictos ve
lox pena succedat:aut ad liberandos custodia diuturna non
maceret.]vtrũ verò pendente lite super crie,clericus debeat
in vinculis causam dicere.tex.iste vr velle.ꝙ tantùm post sen
tentiam sit ponendus in carceribus. tu dic, vt nota.in l.j. de
cust.reo.& per Bar.& loquuntur ꝑdicta de carcere publico:
de carcere verò priuato licitum est fugere. ff. ex quibus cau.
maiores.l.succurritur.& grauis est pœna carceris priuati. vt
3 l.j.C.de priua.carce.& l.capite quinto.de adul. ¶Tertiò no.
†ꝙ

3 †ꝙ claustrũ qnq; monacho est loco carceris.regulariter ve-
rò est eis quasi aqua piscibus. 16.q.j.c.placuit.¶Quartò no.
4 †ꝙ laici possunt capere clericos de mandato clericorum,ad
quos spectat correctio eorundem.& requiruntur ista duo cõ
iunctim:ꝙ clericus sic captus subsit iurisdictioni illius,qui fe
cit eum capi:& ꝙ iurisdictio talis sit, ꝙ correctio ad ipsum
spectet.rector ergo vniuersitatis: vel delegatus ad causam ci
5 uilem clerici hoc demandare nõ posset. Et regulariter tenẽt
quidam, ꝙ prælati inferiores episcopis non habeant ius ca
piendi,vel aliis demandand.:Alii dicũt, ꝙ quilibet iudex or
dinarius,vel delegatus clericum ex iusta causa possit capere,
& detinere.C.de sport.l.à iudicibus.& in Auth.de iudi.§.
& hoc quoq; iubemus.coll.9.Ho.dicit,ꝙ illi, qui habent po
testatem ab isto canone,habeant potestatem capiendi,& nõ
alii.& qui sint illi,no.s.e.ca.cũ illorum.satis est extranea ista
æquiparatio.Ho.Abb.& Inn.hic tenent,ꝙ iudex minor,imò
laicus.item socius,vel vicarius potest clericum delinquẽtem
capere, ne fugiat:sed vt ipsum epo pnẽt. sicut de defensore
dr in Auth.de defenso.ciui.§.nos igitur.& §. & interim.coll.
3.& ff.de his,quę in frau.cred.l.ait prætor.§.si debitor. dicit
etiã,quod cuilibet clerico licet capere seruientẽ suum cleri-
cum,si ipsum de furto habet suspectum,& modico tpe deti-
nere.ff.de pœ.l.respiciendum.§.furta.& facit d.l.capi.5.Ho.
dicit. opponitur in prædictis. nam cũ non reperiat tales ca-
pturas à iure permissas,non sunt glo.& Doct. opi.cum secu-
6 ritate animæ inducendæ.†Ego dico,ꝙ canon si quis suaden-
te.coercet manus temerarias,& violentas iniectas, suadente
diabolo.i.dolo,& irato animo.quod non contingit in capiẽ
tibus ex ꝑdictis causis:iõ si cessat dispositio canonis, & qua-
litates,quas exigit.s.temeritatem,& dolũ, non credo capien
tem ligari.ad hoc l.3.§.docere.ff.vi bon.rap.& l.in delictis.
§.si detracta.de noxal.& sic teneo cum Inno.ex qua opi. in-
7 fero,†ꝙ familia Potestatis possit capere presbyterum deꝑ-
hensum in rixa,vel adulter.o,vt ad episcopum adducat:nam
si hoc licet priuato,cum de fuga suspicatur, vt dixi s. multò
fortius & ministro iustitiæ per hoc.C.de male. & ma.l.fin.&
quod no.in l.si quis in seruitutem.de fur.vbi tenet hic Bar.in
priuato.& Bal.in familia Potestatis. & idem tenet in l.si qua
per calum.C.de epi.& cle.dicas tñ,ꝙ nisi rebellio exigat,de-
bent duci honestè,& non turpiter.vt patet hic: dum tamen
non amplius eorum violentia se extendat.&c.Et ꝑdicta om-
nia procedunt,qũ fit captura ratione excessus,& delicti. pro
debito verò clericus capi non potest in causa ciuili. facit dẽ
pigno.c.2.etiam si ad id se obligasset.de iureiur.c.2.& ita Io.
An.in c.si clericos.j.eo.li.6.Item prædicta procedunt in ca-
ptura,quæ potest fieri per laicos auctoritate prælatorũ,vt in
tex.& sine auctorit.in casibus prædictis. ¶Verberatio autẽ
nunquam potest fieri per laicos,vt s.e.c.vniuersitati.quid de
tortura,an de mandato prælati possit laicus torquere cleri-
cum.Item,ꝙ non;quia tortura nõ fit sine verberibus. & hoc
8 tenet gl.5.q.6.c.presbyteri.¶Vltimò tractat hic Io. An. † si
clericus capiatur per iudicem secularem sine habitu, & ton-
sura: & eps ipsum repetit: vtrùm teneatur ipsum ad eum re-
mittere,nisi neget eum clericum. & quis de hoc cognoscet,
quod dic,vt j.eo.c.fi.iudex laicus.li.6.

SUMMAE.

1 *Offendens an possit de iure se submittere verberibus.*
2 *Consuetudo patriæ,quæ disponit super coercione personæ ratione offensæ illatæ non astringit clericos.*
3 *Iniuria inferri potest sine violentia.*
4 *Clericus,qui se patitur verberari,debet excommunicari.*
5 *Clericus tenetur ex iniuria satisfacere laico,quem offendit, vel in pecunia,vel in petendo veniam.*
6 *Laicus percutiens clericum,etiam volentem,excommunicatus est ipso iure.*
7 *Clericus an possit remittere iniuriam sibi factam.*
8 *Actio iniuriarum an oriatur ecclesiæ pro iniuria illata clerico.*
9 *Episcopus solus an possit remittere iniuriam irrogatam per clericũ.*
10 *Clerici qui habeant priuilegium can.si quis suadente.*
11 *Degradatus non habet beneficium cano. si quis suadente. nec hæreticus.*
12 *Percutiens clericum excommunicatum est excommunicatus.*

COntingit. Excommunicatus est,qui
in satisfactionem precedẽ
tis iniuriæ in clericum etiam volentem manus in-
iecerit.communis diuisio.secunda ibi[nos autem.] ¶Not.j.
ꝙ quandoque satisfactio iniuriæ non estimatur pecunia:sed
alia offensione,fortè consimili, siue ad arbitrium offensi. &
1 hoc ex consuetudine erat hic. †de iure verò an posit offen-
dens submittere se verberibus ex pacto,non videtur:qa non
est dominus membrorum suorum,vt l.liber homo.ad legem
Aquil.facit l.interdum.§.qui furem.& quod ibi per Barto.ff.
de fur.& l.cum seruus.ff.de condi.ob causam.¶Secundò no.
2 †ꝙ consuetudo patriæ,quæ disponit super coercione perso
næ ratione offensæ illatæ non astringit clericos: & hoc pro-
pter vniuersale priuilegium clericorum.concor. ca.si diligen
ti.de foro comp.Si verò consuetudo non disponit super coer
ctione:sed super rebus,siue iuribus:an ligentur clerici.dic vt
s.de eo, qui mit.in poss.c.cum venisset.& c.quod clericis.de
3 foro comp. ¶Tertiò not.†ꝙ iniuria infertur etiam sine vio-
lentia quandoque: & hoc contingit in multis personis, quæ
possunt pati iniuriam:sed nõ facere,vt l.j.§. vsque adeo.ff.de
iniur.ibi enim & si in volentem filium inferat quis iniuriam,
4 pater agit.& in l.illud.eo.c.¶Quartò not.†ꝙ clericus, qui se
patitur verberari,debet excommunicari. ex quo sequitur,
ꝙ ex ipsa verberatione,quam voluntariè patitur,non est ex-
cõicatus:licèt si clericus verberaret seipsum animo irato, ex
cõicatus esset 23.q.5.c.si non licet·55.di.c.qui partem.ff.de
re mi.l.omne delictum.§.qui se vulnerauit.& dicta l.liber ho
5 mo.¶Quintò no. † ꝙ clericus tenetur ex iniuria satisfacere
laico,quem offendit,vel in pecunia,vel petendo veniam:non
tamen decet,ꝙ genuflectat se,vel reuerentiam illi faciat.86.
distinct.c.quando.cum illud non fieret sine iniuria clericali:
nisi laicus esset in dignitate.de maior.& obed.ca.solitæ.§.qd
autem.¶Sextò no.ꝙ text.iste prohibet in futurũ obseruãtiã
consuetudinis in personis clericorum.& ex hoc innuit, ꝙ cõ
cordiæ reformatæ in præteritũ prætextu dictæ cõsuetudinis
tolerentur.cõcor.s.de conse.ec.vel al.c.aqua. ¶Opp.dr hic,
quòd clericus, qui de cetero se percuti patiatur,dẽt excõica
ri.contra.imò vr excõicatus ipso iure,duabus rationibus. &
prima.qa participat in crine damnato:& sic incidit in maio-
rem,vt eo.c.nuper.& c.si cõcubinæ.Itẽ vr fauere delinquẽti,
cooperando,siue mandando se percuti.& sic vr seipsum per-
cutere,cum alteri hoc cõmittit,vt supra.c.mulieres.§.fi.imò
plus,non prohibens,cum pot,excõicatus est.j.o.quantò.rõ-
ne ergo participationis in damnato crimine rõne patientiæ
in seipso delinqui, & rõne mandati vr ipso iure excõicatus.
hic aũt dr cõtrarium.quare malè.so.Io.An.soluit ista cõtra-
ria.super verbo excõicatur.dicit enim,ꝙ non ob.c.concub.-
næ.& c.nuper.quia loquitur,cũ quis participat iam excõica-
to.sed hic participat in crimine:ex quo ipso actu in excõica-
tionẽ incidit.Contraria ergo loquuntur,cum participatio,si-
ue cõio sequitur latam sniam excõicationis ab hoie,vel à iu-
re:secus cum cõio cum actu excõicationis concurrit,nõ alia
ratio de mandante,cooperante, vel patiente. qa loquunt, cũ
clericus principaliter hoc agit.s.vt se percuti patiatur: secus
si potest illum credere fortè illum non percussurũ:& pro pa-
ce (& sic ad bonũ finẽ) offensi misericordiæ se submittit:tũc
enim nõ est excõicatus,sed excommunicandus, vt dicit hæc
6 litera.† & conclude secundùm prædicta,ꝙ laicus etiam volẽ
tem clericum percutiens est excommunicatus ipso iure,sm
oẽs. ¶ Quærit glo.prima.†vtrùm possit remittere iniuriam

8 ſibi factã.dicit,ꝙ nõ.quatenus tangit eccleſiã: ſed bene põt, inquantum tangit perſonã ſuã.ex quo collige, †ꝙ oriẽt actio iniuriarum eccleſiæ ,ꝑ iniuria illata clerico.qd̃ eſt verum, ſm̃ In.ſi offendat̃ in iniuriã eccleſię : ſicut dicimus ĩ mercenario libero homine,ſiue ſeruo.ff.de iniu.l.item apud. §.interdum. vel niſi abducatur à diuino officio . item irrogetur in cõſiſto rio epi,ſiue iudicis.iſtis.n. caſibus (quia vr̃ offendi dignitas eccleſiæ, & iudicis)agere poterit eccleſia. vt.ff.de iniu. l.j. §. j.vbi verò ſimplex iniuria inferatur clerico, non in contẽptũ eccleſiæ:non cõpetit actio iniuriarum eccleſiæ: cum ſit libera perſona:ad ſatisfactionẽ tñ publicis actionibus, vel cano num auctoritate agi poterit.2.q.j.c.in primis.in prin.& s̃.de pœ.c.2.ſubdit tamen,ꝙ eꝑs accuſare poteſt illum , qui ſuum clericum lædit:vel detinet:vel aliàs facit iniuriã loco ſacro, vt C.de epi.& cle.l.ſi quis in hoc genus.& s̃.de ap.c.dilectis. Ho.dicit ſe non arctari de his ſubtilitatibus Inn. quia dicere,ꝙ eccleſia non poſſit agere,ſi non in ſuam iniuriam clericus ſit offenſus.& ſubdere,ꝙ eꝑs agat ipſe, eſt imponere legem verbis,& non rebus,contra c.commiſſa.§.porro.de ele. li.6.Ego dico,ꝙ Inn.bene dicit,ſubtiliter intelligendo.quando enim per clericum offenſum iniuria non irrogatur eccleſiæ (licèt eꝑs poſſit agere) non aget ad vtilitatẽ eccleſiæ , vel ad ſuam,ſed ipſius clerici,ne iniuriam patiatur.ex quo ſequitur iſto caſu,ꝙ non poſſet remittere iniuriam,licèt poſſit agere,vt dictum eſt.ad hoc facit quod no.In.in d.c.dilectis. vbi verò per clericum iniuria irrogatur eccleſię : tunc eꝑs agit nomine ipſius eccleſiæ . nec poſſet clericus iniuriã ipſam remittere in præiudicium eccleſiæ,vt l.j.§.vſq; adeo.ff.de iniu.Sed ſuperiori caſu poſſet clericus remittere:& remittẽdo, eꝑm impedire in exercitio actionis.& hunc credo fuiſſe in-
9 tellectum Inn.¶Scdò ad idem quæritur, †an epiſcopus iniuriam irrogatam per clericum poſſit ſolus remittere.glo.ſentit,ꝙ non.quia non poteſt conditionem eccleſiæ facere deteriorem,cum ſit procurator.Idem no.23.q.4.c.ſi is qui.& In. hic, & Ho.hic, & s̃.e.c.cum deſyderes.in fi.hic aduerte,videtur enim contra quoddam conſilium Fede.in opere ſuo. conſilio 9.vbi concludit, ꝙ prælatus eccleſiæ poteſt repudiare legatum gratis,vel aliquo recepto, vel promiſſo ex aliqua cauſa motus.allegat l.magis.§.fundus.ff. de rebus eor. aliud eſt enim alienare,quod ſuum eſt:aliud non acquirere. ff. de donation.inter virum & vxorem.l.ſponſus.§.ſi maritus. non.n. eſt par,eademque ratio, ſed diuerſa, lucrum non capere , & quod ſuum eſt amittere.C.de codicillis.l.vltim. ad hoc.ff.de his,quæ in fraud.credito.l.qui autem.in prin.& ad hoc facit; quia actio iniuriarum non eſt in bonis noſtris ante litem cõteſta.vt l.j.§.iniuriarum.ff.ſi quis caution. Sed fortè aliud eſt dicendum in repudiatione legati,& hæreditatum , in quibus ipſe loquitur . & aliud in remiſsione actionis iniuriæ : ſicut cuiuslibet alterius actionis quæſitæ:quæ inter immobilia cõputatur,vt l.mouentium.ff.de verbor.ſignifica. legata enim , & hæreditates ante agnitionem non cenſentur eſſe in bonis:vel ſi ſunt,de facili perduntur,vt l.ſi quis ita hereditatem. de condi. inſti.licèt prædicta deciſio domini Fede. etiam in legato ſit mihi ſatis dubia . & ideò in actione iniuriæ teneo
10 cum maioribus noſtris hic. ¶Tertiò quæritur , † qui clerici habeant priuilegium cano.ſi quis ſuadente.dic , ꝙ regulariter omnes,etiam primæ tonſuræ.ſupra de æta. & qualit.cap. cum contingat. Sed dubitatur de pluribus:an gaudeant dicto priuilegio bigami aliter vxorati depoſiti, degradati,excõmunicati,& hæretici.de bigamis nõ eſt dubium,ꝙ nõ gaudent.infra de bigam.cap.vno. lib.6. de coniugatis cum vnita & virgine dic,vt infra de cleri.coniug.ca.uno.lib.6.de depoſi.dicit hic gloſſ.ꝙ habet,quandiu viuit ſub regula clerica li.86.diſtin.c.dictum.vbi de hoc.& 50.diſtin. c.accedens. & de hæreti.ca.ad abolendam.de excommunicato,& depoſito ſimul.quidam,ꝙ non habet.de quo s̃.de offi.ord.c. quod ſedem.& de præſcriptionibus.cap.veniens.Vinc. diſtinguit an excõmunicatio præcedat depoſitionem:an ſequatur.ſi præcedit,retinet priuilegium.ſi ſequitur,perdit illud. & hoc ſcilicet cum excommunicatio ſequitur depoſitionem, verũ eſt, quod dicit Vincen.Si autem præcedit,etiam non retinet, ſecundùm quoſdam.vel diſtingue ſecundùm Ho.aut ſtetit per annum in excommunicatione,aut non: vt primo caſu pdat : ſecundo non.& ratio eſt;quia ratione ordinis , quem retinet vſque ad degradationem,adhuc eſt de foro eccleſiæ. de iud. c.cum non ab homine.nam & tunc,cum ordinem ſuſcipit,vt s̃.e.c.cum illorum.fortius retinet.& hoc patet;quia poſt abſolutionem non ordinatur.bene faciunt c.j.& 2.s̃.eo.& c.de
11 monialibus.¶Ex prædictis inferas, †ꝙ degradatus non habeat beneficium canonis.nec etiã hereticus,per tex.in Auth. de priuil.do.circa medium.quod tenet Innoc.s̃. cap.ſi verò.
12 ¶Conclude ergo , † ꝙ percutiens clericum excommunicatum,cum adhuc retineat ordinem,excommunicatus erit,&
a probatur hoc s̃.c.3.vbi ſi clericus percuſſus repercutit clericum percutientem:& faciat hoc ad vindictam.excommunicatus eſt.& tamen ille primò percutiens , excommunicatus erat.Non ob.c.contingit.j.eo. vbi ex trina monitione perditur priuilegium.& excõmunicatio non feratur ſine dicta monitione.j.c.ſacro.quia ibi monitio fit ad eum finem , & pœnam.& ideò ſi non paret,meritò illam incurrit. de hac qõne vide plenius in q.Guil.in reg.delictum.in mercur. & not.17. q.4.ca.ſi quis deinceps.& in Specu.eod.ti.verſi.ſed quæritur vtrùm verberans &c.

A D D I T I O.

a ¶Clericum excõicatum.Adde gl. in c ſi quis deinceps.17.q.4. Cardi.in cle.2.§.ceterum de exce.Inn.in c.ſi verò hoc tit.

S V M M AE.

1 *Seruus obligatur ex offenſa illata ſacerdoti.*
2 *Obligatus ad aliqua ſeruitia,quæ ſimul præſtare non põt,deferre tenetur domino digniori.*
3 *Seruus ſi delinquit animo fraudandi dominum , quomodo punietur . & num.4.*
5 *Seruo iniungitur ſatisfactio in recompenſationem laboris accedendi ad curiam.*
6 *Fraus dat alicui priuilegium.*

RElatum. Excommunicatus pro manuum iniectione mittitur ad Papam abſoluendus.ſed ſi dominus , qui nõ fuit in culpa,ex hoc graue damnum incurrat: vel ſeruus hoc fecerit in eius fraudem,abſoluetur ab epiſcopo,ſi læſio nõ fuit enormis.communis diuiſio.ſecũda ibi[quocirca.] ¶No pri
1 mò,†ꝙ ex offenſa illata ſacerdoti obligatur ſeruus . ſeruitus enim non impedit iſtam obligationem:quę concernit aĩam, quæ non poteſt redigi ſub hominis ſeruitutẽ: quæ liberi arbitrii eſt:& cogitationes ignota,atq; innata dimittit. vt ait Tullius.& hoc eſt quod dicitur:ꝙ quò ad Deũ nec liber,nec ſeruus:nec etiam quò ad ius naturale : cum omnes à principio liberi naſcebantur.ff.de iuſt.& iure.l.manumiſsiones.& hoc iure etiam hodie ſeruus naturaliter obligatur.& iuris naturalis capax eſt.facit l.quod attinet.ff.de re.iu. ¶ Secundò not.
2 †ꝙ obligatus duobus ad aliqua ſeruitia, quæ ſimul præſtare non poteſt,deferre tenetur domino digniori, & ei ſatisfacere.concor. 11.q.3.c.Iulianus.& facit s̃.de ap. c.cũ parati. &
3 quod no.In.s̃.de præb.c.cum iam dudum.¶Tertiò not.†qd iuris,cum ſeruus deliquit animo fraudandi dominum debito obſequio.ſubueniunt enim iura iſto caſu domino.qa non debet eſſe in ptãte ſerui,dominum verberando,dñm fraudare.ff.de publ.l.ſi.§.ſerui,qui in fuga.concor. ff.ſi fa.fur. fe.di. l.j.& l.ſi familia.ff.de iuriſd.omnium iudi. ¶Quartò no. †ꝙ
4 vt ſeruus verberans clericum non militatur ad curiam,requiritur,ꝙ remotus ſit nimis à ſede apoſtolica.hoc autem arbitrabitur bonus vir.de offi.deleg.cap.de cauſis. & in hoc cõſyderatur cõditio domini:qui propter paupertatem, vel infirmitatem fortè nõ poteſt ſeruo vno die carere.ff.ad Sil.l.ſi qs in graui.primo reſponſo.& quod no. s̃.de tempo.ord.c.cum
5 nullus.§.pen.lib.6.¶Quintò not.†ꝙ etiam ſeruo iniungitur ſatisfactio in recompenſationem laboris accedendi ad curiam.& erit iſta ſatisfactio in orationibus:ieiuniis:pnía,& diſciplina:non in eleemoſynis,vel pecunia. cũ proprio careat . Inſt.per quas perſo.no.acqui.§.item nobis.concor. de accu. l.hos accuſare.§.vlt.¶Sextò no.quia ꝑ fraudem ſeruus per cutiens clericum non debet ire ad curiam ꝑ damnum do-
6 mini euitandum.ex quo collige, † ꝙ fraus dat alicui priuilegium.Item ꝑ damnum vnius euitandũ priuilegiatus eſt alter.¶Septimò no.ꝙ vbi eſt grauis exceſſus,& enormis in ꝑſonam clerici:cogitur indiſtinctè percuſſor ire ad curiam.& hoc verum , quaſi in omnibus priuilegiatis in non eundo,in monachis,& ſimilibus.in quo caſu, an poſſit abſoluere legatus de latere in enormi,& graui exceſſu.dic vt s̃.e.c.ad audiẽtiam.¶Quærit gl.3.quia hic loquitur de ſeruis, qui non coguntur ire,ne domini fraudentur debito ſeruitio. an idem in vxore,& marito:liberto, & patrono, & ſimilibus ad mutuũ ſeruitium obligatis:vt percutiens clericum,inuito altero,nõ debeat ire ad curiam.gl.tenet,ꝙ non hẽt locum iſtud.c.in alio,q̃ in ſeruis.ſed obſtat c.mulieres.s̃.e. vbi in omnibus perſonis non ſui iuris vr̃ gñalitati canonis derogatũ.ꝑ illud c.an nimis detraheretur cẽſuræ eccleſiaſticæ,& dicto canoni. dic vt ibi ſuper prima gl.per Io.An.

S V M M AE.

1 *Excõicato,quia fauet excõicatis,mandare debet iudex , vt eoſdem impugnet.*
2 *Excõicatus poteſt pugnare in iuſto bello.*
3 *Abſolutio vt concedatur excõicato poſt mortẽ,debet conſtare de pœnitentia ipſius in vita per ſigna euidentia.*
4 *Abſolutionis effectus quis ſit,quem facit Eccleſia quò ad Deum.*

SAcris. Excommunicatus propter participationem excommunicati,licèt eum expugnauerit,abſolutus non eſt.¶Not.primò,ꝙ excõmunicatur quis cũ participibus,& fautoribus . quod dic, vt
1 s̃.eod.c.quod in dubiis.¶Secundò not. † ꝙ excommunicato(quia fauet excommunicatis)mandare debet iudex eccleſiaſticus,vt eoſdem impugnet.vt ſic contraria contrariis cu-
2 rentur.de pur.ca.c.inter.ad fi.¶Tertiò no.†ꝙ excommunicatus poteſt pugnare in iuſto bello . debuiſſet abſolui,ſi hoc petiiſſet ante ingreſſum belli propter inſtans mortis pericu-
3 lum.vt c.quod de his.vbi de hoc. ¶Quartò nota,†quòd vt concedatur abſolutio poſt mortem excõicato,debet conſtare de pnía ipſius in vita per euidentia ſigna.quod dic,vt s̃.e. c.à nobis.¶Sed dices,nonne ſunt euidentia ſigna,ꝙ ad mãdatum Eccleſiæ expugnabat excõicatos: quos primò fouerat.tex.iſte innuit,ꝙ nõ. poterat enim expugnare illos ex no-
4 ua inimicitia,vel offenſa. ¶Vltimò no.†effectum abſolutionis,quem facit Eccleſia de abſoluto quò ad Deum.ſunt.n.recipiendę probationes,& orandum pro eo.quod aliàs nõ deberet.quod dic vt s̃.e.c.à nobis.

S V M M AE.

1 *Excommunicatus,qui reuertitur de curia, debet ferre literas ſuę abſolutionis.*
Et an ſufficiat vnus teſtis, vel indicia.nu.3.
2 *Excõicatus olim,præſumitur etiam hodie.*

SIcut. Excommunicato,qui dicit ſe abſolutum , non creditur : niſi hoc probet. In prima conſultatio.In ſecunda deciſio.ibi [fraternitati .]
1 ¶No.primò,†ꝙ qui reuertitur de curia , debet ferre literas ſuæ abſolutionis,vel aliter de ea fidem facere . aliàs non debet recipi:ſicut nec confirmati,vel beneficiati in curia,ſi literas non apportant,vt in extrauagãti Bonifacii.Iniunctæ . idẽ etiam in accuſato in curia , qui ſine literis abſolutionis non debet reuerti ad propria . nec etiam clericus ſe præſentabit Papæ ſine literis ſui epiſcopi.8.quæſt.5.c.j. vbi de hoc. facit l.ſi qua per calumniam.C.de epiſ.& cler. ¶Secundò no.Ab. ꝙ literis primarii eſt credendum ſuper abſolutione.de materia vide s̃.de proba.c.poſt ceſſionẽ.facit l.prohibitum.C.de
2 iure fiſ.lib.11.¶Tertiò no.†quod qui olim fuit excommunicatus,hodie præſumitur: niſi probet de abſolutione . de quo s̃.de cle.ex.c.propoſuit.¶Quærit gl.vlt.dr̃ hic,ꝙ per literas,
3 vel alia dẽt probari.†an ſufficiat vnus teſtis,vel indicia:tenet ꝙ non.cum tractetur de alterius præiudicio: nec ſibi erit credendum, aſſerenti ſe abſolutum,vt dicit prima glo. quod eſt verum in foro contentioſo:ſecus in foro pnïali,vt s̃.de hom. c.ſignificaſti.2.ver.cum de ceteris.delegato autem Papæ, vel legato de latere an ſit credendum ſine literis,aſſerenti ſe talẽ eſſe.dic vt s̃.de of.dele.ca.cum in iure.& quod no.de cle.pere.c.tuæ.& c.inter.

S V M M AE.

1 *Excõicatus an poſſit appellare.*
2 *Appellatio ab excõicatione deuoluit ad metropolitanũ non ſolũ cãm ipſius appellationis:ſed ẽt cauſam principalem.*
3 *Dicens ſiĩam excõicationis null.m debet audiri.& nu.8.*
4 *Contemnere dicitur ſententiam excõicationis, qui abſolutionem non petit.*
5 *Metropolitanus debet vel abſoluere, vel remittere abſoluendum ad excommunicatorem.*
Nec debet abſoluere excommunicatum propter manifeſtam offenſam.nu.6.
7 *Error intolerabilis quis dicatur.*
9 *Abſolutio quare dicatur ad cautelam.*
10 *Iudex an debeat ſtatim impendere abſolutionem ad cautelam,quando poſtulatur.*
11 *Offenſa manifeſta qualiter probetur.*

PEr tuas. Si excommunicatus ab epiſcopo ad metropolitanũ appellat, ab illo poteſt abſolui: ille tamen ſuffraganeo deferens poteſt illũ remittere,ſi eius exceſſus fuerit manifeſtus . ante abſolutionem verò non audietur volens probare ſe excõmunicatum iniuſtè.ſecus ſi vellet probare ſnïam eſſe nullam.& primò ſuper caſu ponit falſam opi. ſcdò allegat ꝑ archiepiſcopo.tertiò contra.quartò ſoluit,diſtinguendo.ſecunda ibi[verùm.]tertia ibi[in Sardicen.]quarta ibi[nos igit̃.] Pone caſum,vt in gl.fi.nolebat.n.Altiſſioderen.Eꝑs ſubditũ, quem excõicauit,& archieꝑs abſoluit, haberi pro abſoluto . adducebat pro ſe opi.iſtorum.de quibus in prin. c.Item adducebat ca. Sardicen. in quo patet,ꝙ ad finitimos eꝑos ſpectat abſolutio.& ꝙ lite pen.non dẽt ſibi cõicari. archiepiſcopus allegabat pro ſe conſtitutionem Alexandri.vbi patet,ꝙ eſt in archiepiſcopi poteſtate abſoluere,vel remittere. Papa auditis iuribus hincinde contrariis , diſtinguendo determinat.in ver.igitur.¶Not.j.ꝙ iſtorum opi.de quibus in prin.c. erat falſa in duobus.primò in eo,ꝙ dicebant cauſam nõ deferri ad metropolitanum aliter,q̃ per appellationem. hoc.n. non eſt verum ſimpliciter,vt patet ex no.s̃.de of.or.c.paſto-
1 ralis.Item erat falſa in alio.ſ. † ꝙ excõicatus non poſſit appellare.quia imò poteſt , ſiue ſit actor,ſiue reus. s̃.de exce.c. ſignificauerunt.& c.directæ.& melius probatur, ꝙ excõicatus non poſſit appellare,hoc modo excõicatio non fertur:niſi pro contumacia. 11.q.3.c.nemo.ſed contumax non auditur appellans.vt c.ſunt quorum.2.q.6.ſed ſolue , vt not.s̃.de
2 of.or.ad reprimendam.¶Secundò no.†ꝙ appellatio ab excõicatione deuoluit ad metropolitanum non ſolùm cauſam ipſius excõicationis:ſed etiã cauſam principalẽ.in aliis cauſis ſi ab vno articulo appellatur,an tota cauſa deuoluatur. &

quando.dic vt s̃.de app.c.cordi.& c.vt debitus.aditur etiam archiepiſcopus nedum per appellationem,ſed per viam quę relæ.quod dic ut in glo.6.q.3.c.ſi epiſcopus. ¶Tertiò not.ꝓ archiepiſcopus,ad quem per app.eſt cauſa excõicationis de uoluta,debet recepto iuramento ſtatim abſoluere excõicatum,& poſtea de cauſa principali cognoſcere.& ita dicit cõſtitutio Alexandri. Sed concilium Sardicenſe ſtatuit ip̃m nõ abſoluandum:ſed interim euitandum.ſed loquitur,cum coram archiepo arguitur ſnia de nullitate, à qua nõ fuit appellatum.ſed ſi fuit appellatum, loquitur conſtitutio Alexãdri. & ſic ſunt diuerſæ,non aduerſæ:ſemper.n. iura debent ſuſtineri:vt contrarietas,vel correctio euitetur, & aliqua diuiſione iuuari,vt facit hic Papa.& in c.cum expediat. de elect. cũ ſi.¶Quartò not.in verſi.nos igitur. ꝓ ſnia excõicationis eſt nulla:vel quia lata poſt appellationem legitimam:vel qa continet intolerabilem errorem.& quis iſte error ſit, dicã poſt
3 gl.& vide s̃.de of.deleg.c.cũ contingat.¶Quintò no. †ꝓ dicens ſniam excõicationis nullam altero ex prædictis,& aliis no.in c.præſenti.eo.ti.li.6.debet ſine abſolutione audiri: ſed in aliis euitari. facilius ergo ſuper articulo totalis liberationis auditur:q̃ ſuper aliis.Idem in eo,qui proclamat in libertatem,qui ſuper libertate auditur:ſed interim ſuper aliis denegatur audientia,tanq̃ ſeruo.facit l.ordinata.de lib. cau. & hoc dictum,ꝓ debet in aliis euitari,intellige,vt no.j̃.c.ſolet. li.6.& facit hoc dictum ad q.an pendente lite ſuper nullitate banni, debeat haberi pro bannito quò ad facultatem offen-
4 ſionis,& alia.de qua qõne dixi.s̃.de teſti. c.non dẽt. ¶Sextò no.ꝓ dr̃ contemnere ſniam excõicationis,qui abſolutionem non petit.imò inducit ſuſpicionem hæreſis.quod dic,vt s̃.de pœ.c.fi.& quinq; modos cõdemnandi vide per Io.An.in ca.
5 dilectæ.j̃.e.in gl.conténit.¶Septimò no.†ꝓ metropolitanus dẽt vel abſoluere,vel remittere abſoluendum ad excõicatorem excõicatum.& hoc verum,cum eſt ad eum appellatũ.ſi aũt per querelam aditus debet pręcisè remittere. s̃.de offic. or.ad reprimendum.aut ergo coram archiepiſcopo dr̃ excõ municatio nulla,aut iniuſta.& ſi iniuſta,aut per viam querelæ:aut appel.vt ex prædictis patet.vtrùm verò ſtatim dẽt ab ſoluere:vel ad cautelã,cum dr̃ nulla.vel præcisè cum per ap. defertur:vel debeat prius cognoſcere de iuſtitia appel. & an parte citata,dicam j̃.& poſtq eſt abſolutus, ad quem finẽ au dietur,vtrũ fuerit excõicatus iuſtè,vel iniuſtè.dic vt s̃. de of.
6 dele.c.cum contingat.in glo.vlt. ¶Octauò no.†ꝓ excõicatũ pp manifeſtam offenſam non dẽt metropolitanus abſoluere.exceptio ergo manifeſtę offenſæ excludit petitionẽ abſolutionis,ſiue ſit cauſa deuoluta per ap.ſiue p viã nullitatis, vt j̃.de ver.ſig.c.ex parte.¶Nonò no.ꝓ vbi eſt manifeſta offenſa,dẽt metropolitanus remittere abſoluendũ. qd̃ ſi denegaret,dẽt metropolitanus dicto caſu abſoluere. & hoc verũ,qũ principaliter fuit excõicatuspp exceſſum cõmiſſum in Deũ. ſi.n.in hoſem prius ſatisfieri oportet.de ap.c.qua fronte. ubi de hoc,& d.c.ex parte. & dicit Ab. ꝓ hoc caſu eſſet appellare ab epo denegante abſolutionẽ,ſm̃ Hoſt.¶Venio ad dicta Doct.per quæſt.dr̃ hic,ꝓ error intolerabilis expreſſus in ſententia excõicationis admittit excõicatum ad pſecutionẽ, ẽt
7 abſolutione non obtẽta.†q̃ro quis dr̃ error intolerabilis. gl. q̃ incipit.error intolerabilis,&c.ponit exempla,cum iudex p̃cipit quod facere turpe eſt, vel impoſsibile de iure. ſed hoc repbat,& dicit,ꝓ dictis caſib.tenet excõicatio, ſicut & ſnia. & hoc iõ ſm̃ Vin.quia talia moralia non ſunt expreſsè cõtra naturã excõicationis,q̃ non dẽt ferri,niſi p contumacia. 11.
8 q.3.c.nemo.vel dr̃ cõtinere intolerabilẽ errorẽ 2, ſi pnũciat cõtra ius ſcriptũ.qd̃ eſt verũ,ſi eſt contra ius, de quo agit. vt ſi dicat[pnuncio excõicationẽ valere;qa lata poſt appellationẽ legitimã.]ſecus ſi de illo non ageretur:vtſi dicat[cõdẽno te in x.qa ſnia nõ eſt ferenda in ſcriptis.]& hęc diſtinctio colligitur ex l.all.in glo.q̃ non ſpecificat, vbi de his, de qbus agit,ſm̃ Io.An.qd̃ verbum no. Si aũt exprimitur error facti: vt ſi dico[excõico te;qa ſpoliaſti.]cum falſum ſit. tunc vr̃,ꝓ ſi eſt cã manifeſtè falſa,ſnia excõicationis ob talẽ cãm lata ſit nulla.gl.tũ tenet,ꝓ non. pptereа ſnia erit nulla: ſed iniuſta,licèt ex falſa cã lata ſit.facit qd̃ no.Io.An. de conceſ.pb. c.ex parte Aſten.Io.An.dicit,ꝓ ſi notoriũ eſt, me cõmiſiſſe delictũ.pp qd̃ excõicor,tenet excõicatio:dũmodo illud cõmittere potuerim.ſed ſi notoriũ eſt,ꝓ nec delictũ cõmiſi:nec cõmittere potui rõne ætatis:tunc ſnia eſt nulla,ẽt ſi nõ expri
9 mat.nã ſicut notorium fauens ſniæ illã ſic iuſtificat: vt ab alio non poſsit appellari,vt j̃.de app.c.Romana.lib.6.Ita tale notorium reſiſtens ſniæ illã reddet nullã. nã poſito notorio impoſsibilitatis.negatur oĩs obligatio.Itẽ ſicut notorius defectus in perſonã iudicis reddit ſniam nullã,vt s̃.de re iud.c. ad pbandũ.ita dẽt annullare notoriũ in cã.Itẽ not.Io.An.j̃. e.c.Romana.li.6.Sed in ca.venerabilib.eo.ti.dicit,ꝓ pp tale notoriũ non reddit ſnia nulla:niſi id exprimat in ſnia. & aduerte,qa pdicta hnt locũ in eo,q aliàs eſt meus iudex. In iudice verò rõne delicti tm̃ non pcedit:puta citatus (qa dicor deliquiſſe in territorio non mei iudicis)ire contempſi; quia notoriũ erat me non deliquiſſe. & ſic illum iudicẽ meum nõ eſſe:non.n.tenebit excõicatio contra me lata,iuxta no.in ca. accedens.in vlt.glo.de accu. & in ver.citatione. §.gñaliter.Si aũt corã illo cõparui:& cognitũ eſſet de crĩe,me patiente:vr̃ tenere pceſſus,& ſnia,cum de hoc cognoſcere potuerit. facit qd̃ no.Io.An.in reg.ſcienti.de reg.iu.li.6.& no. iſta de falſa cã adiecta in ſnia excõicationis. adiecta verò in ſnia abſolutionis.dic vt s̃.de of.or.c.ex parte.In aliis ſententiis an falſa cã habeat vitiare ſniam.dic vt s̃.de re iud.c.ſicut nobis.Et in ſnia excõicationis quis dicatur error intolerabilis,vltra illa,q̃ dixi,vide caiùm.j̃.e.c.uenerabilibus.li.6. ¶Secundò q̃-
10 ro.dr̃ hic,†ꝓ dicens ſniam excõicationis nullã altera ex cauſis hic expreſsis ẽt ante abſolutionẽ dẽt audiri ſuper ipſa excõicatione,non ſuper aliis.an ergo debeat ſibi cõio denegari.Inn.j̃.e.c.ſolet.in gl.ſuper eo.ponit opi.& tenet, ꝓ debeat ſibi cõicari in electionibus,& aliis,niſi fieret ſibi pĩudicium. & dẽt admitti,cũ pteſtatione tũ.vñ ſi imminet electio,eſt vocandus:aliàs poſſet agere de cõtẽptu.& hoc verũ, pendẽte lite ſuper nullitate excõicationis,vel iniuſtitia: tũ cautè uocet ipſum Capitulũ cũ pteſtatione, ꝓ vox ſua nõ afferat ſuffragiũ,ſi deprehenderetur excõicatus. tutius eſt.n.eũ admittere:q̃ vitare cũ dicta pteſtatione.ar.6.q.2.c.2.ſecus eſt,ſi non penderet qõ excõicationis.qa tunc nõ eſſet vocãdus. In priuata aũt familiaritate,maximè in occulto, vbi nullũ ſit pĩudiciũ ei,q dr̃ excõicatus,tutius eſt vitare eum 11.q.3. ca.curæ. ad tollendã aũt oẽm occaſionẽ remediũ eſt,vt petat abſolutio ad cautelã,de qua in tex.non ſolũ à Papa,vt dicit tex.ibi [q̃q̃ apoſtolica ſedes.] &c.ſed ẽt à quocunq; iudice,ad quẽ eſt appellatũ. 11.di.p totũ.Itẽ pt peti dicta abſolutio ad cautelã non ſolũ ab illo,q dicit ſniam excõicationis nullam: ſed ẽt ſi dicit iniuſtã:dũ tm̃ pteſtetur,ꝓ p talẽ petitionẽ nõ renũ
9 ciat appellationi.†& quare dicat abſolutio ad cautelã:dicit, qa conſulitur vtriq;.nã illi, p quo lata eſt ſnia, nullũ fit pĩudiciũ in iure ſuo.hinc eſt,ꝓ nõ audit appellans, ne excõicatus abſoluat.j̃.e.c.ſacro.§.fi.Itẽ cauet, ne excõicatus in dubio periculosè ſine abſolutione maneat,nec ẽt moriat. Item pt peti nõ ſolũ principaliter,ſed incidenter:putà mihi agenti obiicit excõicatio,peto me abſolui ab excõicatione ad cautelã ab illo,q hẽret ptãtẽ principaliter abſoluendi,vel ẽt incidenter in dicto actu,vt delegatis Papæ,iuxta no.s̃.de of.de le.c.prudentiã.§.vlt.in fi.& patet ex his,ꝓ corã alio iudice,q̃ corã illo,q hẽt ptãtẽ abſoluendi,principaliter non pt peti abſolutio ad cautelã.vnde excõicatus ab epo Sen.agens coram epo Aretino nõ poterit ab eo petere abſolutionẽ ad cautelã:qa ſuperiori excõicatori principaliter eſt conceſſum, ſm̃ formam iſtius ca. ¶Tertiò quæritur†an dictam abſolutionẽ ad cautelã debeat ſtatim iudex impẽdere,cum poſtulat. Io. An.ſuper ver.ad cautelã.hic arguit, ꝓ credẽdũ ſit uerbo excom-

communicati.j̃.c.ſolet.j.rñ.ipſe verò dicit,ꝓ citandus eſt ille,pro quo excõicatio lata fuit:vel quia ex officio ipſam tulit.s̃.de ap.c.cum ſpãli.§.j.& j̃.eo.c.venerabilibus. §.2. & 3. & dicit ipſe,ꝓ eſt de mente,vt nunq̃ abſoluatur excõicatus, niſi citata parte,vel iudice,vt s̃.dictum eſt.quid ergo poterit opponere iudex:vel pars ad impediẽdam abſolutionem? dic ꝓ notoriã offenſam,de qua ſi conſtat intra octo dies, nõ impendat abſolutionem:aliàs abſoluet, pſtita ab excõicato ſufficienti cautione de ſatisfaciendo, put canonicũ fuerit, vt j̃. e.c.ſolet.& idẽ ſi petat abſolutionem.quia dicat ſe appellaſſe.pmittenda eſt.n.cognitio, an ex vera,& ex iuſta cã ſit appellatũ:aliàs non transferetur iuriſdictio,& per conſequens non valeret abſolutio archiepi. Alii tñ dicunt,ꝓ ſufficit probare ſe ex legitima cã appellaſſe:licèt non probetur veritas cãæ.Sed primum dictum magis placet Inn. ſ.ꝓ ſuperior non debeat abſoluere excõicatum, niſi plata legitima,& vera cã appellationis:cõtra quã opinionẽ ipſe idem opponit de hac Dec.vbi dr̃,ꝓ eſt in electione ſuperioris, an abſoluat: an ad excõicatorem eũ abſoluendum remittat,q̃ optio non vr̃ ſibi competere poſſe,poſtq̃ ſibi conſtitit legitimè cãm verã:tunc eũ non debet remittere ad eum:qui iniuſtè excõicauit.rurſus ſi conſtat appellationem iniuſtam, non debet eum ſuperior abſoluere:ſed remittere.Sed dicit Inn.ꝓ iſta Decre.habet locum,ſcd̃m iura antiqua, ſcd̃m quæ licebat appellare, ẽt ſine cauſa ſuſpicionis:ſed non habet locum,ꝓ poſſit abſoluere,vel remittere. ſed debet expectare, quouſq; cognoſcatur de appellatione,an ſit iuſta,vel iniuſta.Item poteſt opponere aduerſarius nullo mõ appellatum eſſe, vel excõicationis ſententiam ante appellationem latam fuiſſe.horum.n.obiectio impedit abſolutionem,ẽt ad cautelam. Aduertendum tamen ſecũdùm Io.An.hic in nouella in gl.magna.ꝓ de iſtis exceptionibus,quę opponuntur ad impediendum proceſsũ, vt manifeſtæ offenſæ,iudicem incompetentem eſſe, & de ſimilibus,eſt ſummariè cognoſcendum: & plenius poſtea diſcutiendum in negotio iuſtæ,vel iniuſtę excõicationis.& hoc dicit Io.And.in glo.quæ conſuetudo. per vnam columnam. ¶Quartò quæritur.dixi s̃.ꝓ exceptio manifeſtæ offenſæ impedit abſolutionem:ſiue petatur ad cautelam, ſiue ab iniuſta
11 ſententia,à qua extitit appellatum. †quæro qualiter pbetur manifeſta offenſa.dic,ꝓ per euidentiam facti, vel per cõfeſſionem,vel per ſententiam,à qua nõ extitit appellatum. vtrũ autem per probationes factas in iudicio reſultet pbatio manifeſtæ offenſę.dic per Inn.in c.ſolet.j̃.eo.in glo.ſua magna, vltra medium.¶Vltimò quæritur.dicitur in gl.ſic intellige. ꝓ ille,qui non petit abſolutionem (quia dicit excõicationis ſniam nullam) excepta illa cauſa debet in aliis iudiciis euitari:ſed non in extraiudicialibus,vt in d.c.ſolet.quæ eſt rõ differentiæ, dic,vt no.per Ioan.And.in d.c.ſolet.libro 6.& plenius per Innocen.ſuper dicto c.& ad iſtam materiam,quando fiat remiſsio ad excommunicatorem: vel non.vide not.in d.c.prudentiam.§.ſexta.de offic.deleg.& de reſcrip. c.ab excommunicato.& c.ſolicitudinem. de app.vbi de iuriſdictione metropolitani ſuper facultate abſoluendi excommunicatum à ſuffrageneo.

ADDITIO.

2 ¶Errorem.error aũt, & ignorantia differunt. vide Bald.in l.falſus.C.de fur.in j.q.Spec.de depo § 7.ver.12.

SVMMÆ.

1 *Papa ſalutans excõicatum,non uidetur eum abſoluere.*
Et quid ſi ſalutat eum ex certa ſcientia.nu.4.
2 *Literæ apoſtolicæ multis de cauſis emanant iniuſtè de curia.*
3 *Gęſta per excommunicatum, vel per hæreticum, tanquam per iudicẽ, an valeant.*
5 *Papa ſi participat ſcienter excõicato, & non intendit haberi pro abſoluto: an ex participatione incidat in minorem.*

SI aliquando, Si Papa ſuis literis excommunicatũ ſalutat: non propter hoc illum abſoluit. primò ponit dictum.
1 ſecundò cauſam reddit.ibi[cum per.] ¶No.primò,†ꝓ tex. loquitur, cum Papa ſalutat: quia non ex hoc intelligitur abſoluere.quid in alio prælato.dicit,ꝓ idem. licèt ergo per ſalutationem offenſi videatur remiſſa iniuria:non tamen Papa pœna inflicta, vt excommunicatio.facit Inſti. de iniur.§.fina.
2 & quod ibi not.¶Secundò no. †ꝓ multis de cauſis literæ apoſtolicæ minus iuſtè emanant de curia,ſcilicet ignorantia, negligentia,occupatione,& ſubreptione. Item quandoque per importunitatem.C.de peti.ſub.l.j. & ita eſt in dubio præſumendum:vt ſic excuſetur Papa à præſumptione culpæ. ſicut in priuato debemus actum interpretari in benigniorem partem,vt l.meritò.ff.pro ſocio.facit quod no. in c.ſi quãdo. s̃.de reſcrip.vbi literæ contra iura obtentæ non debent ſtatim executioni mandari:ſed expectari debet ſecunda iuſſio.
3 ¶Tertiò no.hic Vinc.†de excõicato,vel hæretico,an valeat quod geſſit,tanquam iudex,vel tanquam teſtis. tenet ꝓ nõ: ſed bene tenet,quod geſſit tanq aduocatus, vel procurator: ſi non fuit exceptum.quod dic,vt in Spe.de aduo. in prin.
4 ¶Quærit gl. †ſi Papa ſalutat excõicatum ex certa ſcientia: an habebitur per hoc abſolutus.videtur,ꝓ ſic,pp latiſſimam poteſtatem eius:cuius ſola præſentia ſupplet omnem ſolẽnitatem,vt l.omnium.C.de teſta. vr̃ em̃ inhabilitate diſpenſare,quotieſcunq; ex certa ſcientia aliquid facit contra iura,vt l. quidam conſulebat de re iudic.nam ſi princeps ſola manu mittit.ff.de ma.l.apud eum.gl.tenet,ꝓ ſi conſtat,ꝓ talis fuerit Papæ intentio.ſ.abſoluendi, abſolutus erit. & idẽ tenent Goſ.in proœmio huius libri.Vin.Phi.Tan.& Ho. oportet ergo,ꝓ per ſcripturam,vel aliter appareat de mente Papæ, ꝓ voluerit abſoluere:licèt abſolutoria verba nõ protulerit. Io. An.dicit,ꝓ tunc dr̃ apparere de mente Papæ,qñ exprimit ſe velle,vt in cle.ſi ſumus.eo.ti.vbi dicit,ꝓ ſi Papa,etiam ſcienter,ſub titulo dignitatis aliquem nominat,honorat, vel tractat:non per hoc illum approbat, vel tribuit nouum ius. iſta enim verba enunciatiua non emiſſa principaliter propter ſe, non inducunt diſpoſitionem,vt no.Inno.in c.cum in iure. de off.del.vbi quid iuris,ſi emittuntur in contractibus,& i c.qm̃ contra falſam.s̃.de prob.vbi quid iuris,ſi emittuntur in iudiciis,& in c.fi.de ſucceſ.abinte.vbi quid iuris,ſi emittuntur in vltima volũtate.& hic loquitur, ſi in literis Papæ. de quibus modis,& aliis plenè vide per Bar.in l.ex hac ſcriptura. ff. de do.& ad materiam huius c.vide quod no.63.di.c.cũ Adrian.
5 ¶Scdò quæritur glo.†ſi Papa ſcienter participat excommunicato,& non intendit haberi pro abſoluto: an ex participatione incidat in minorem.dicit,ꝓ non.facit quod no. 63. di. c.ſi inimicus.in gl.p.de alio,qui excõicauit,& deinde participat.dic vt dixi.s.e.c.nuper.hic non ſunt alia.

SVMMÆ.

1 *Pluries delinquens,pluries condemnatur.*
2 *Condemnatus ſemel in pœna non reiterabili, an poſſit iterum condemnari.*
3 *Excõicatus à pluribus prælatis non debet ab vno abſolui:niſi & ab alio abſoluatur.*

OFficij. Excommunicatus à pluribus prælatis non reſtituitur communioni,ſi ab vno tantùm abſoluitur. communis diui-
1 ſio.ſecunda ibi[ſuper hoc.]¶No.primò, †ꝓ qui pluries deliquit,pluries condemnatur. vnde delicta, quæ ſæpius committuntur,ſæpius puniuntur,vt s̃.de pœ.c.j.& l.nunquam.de priua.delic.& qñ plures pœnæ poſſunt concurrere. puta qa
2 ſunt diuerſæ ſpeciei.hoc nõ habet dubium: †ſed in pœna nõ reiterabili(vt in pœna mortis)an condemnatus ſemel poſſit iterum condemnari:videtur,ꝓ non; quia eſſet ſecunda con-

demnatio sine fructu.cum non possit exigi. & idem videt in snia excõicationis:quia secunda nõ vr̃ effectum producere. ergo nulla,vt l.si creditori.de lega.1.& l.q bis.de verbo.obli. dic de hoc,vt s̃.c.cum pro cã.& c.ita quorundam.de iudeis. facit,qd̃ no.in l.si diutino.ff.de pœnis.& l.vulgaris.ff. de fur. ¶Secundò no.ꝙ quãdoq; plures possunt habere iurisdictio nem super vnum,rõne diuersorum delictorum in eorum ter ritoriis commissorũ,vt in Aut.qua in prouincia.C. vbi de cri mi.agi oportet.rõne verò vnius delicti an possit delinquens à pluribus ius in eum habentibus condemnari.dic vt dixi.s̃. de fo.compe.c.postulasti.& qd̃ no.Bar.in l.3.ff.de sepul.vio. & l.si pluribus.de leg.1.per Bal.facit.s̃.de rap.c.1.de tempo. ordi.c.cum nullus.li.6.¶Tertiò not.†ꝙ excõicatus à pluri 3 bus prælatis nõ debet ab vno absolui,nisi & ab alio absoluatur.qd̃ intellige verum quò ad restitutionẽ cõionis:& introducendi cã in ecclesia cum solẽnitate.de qua.s̃.e.c.à nobis. quantùm autem ad perimendum vinculũ vnius excõicationis,& non alterius,potest fieri absolutio ad hunc finem:nam si necessariò oporteret simul in absolutione oẽs concurrere, qui excõicauerunt:posset vnius quandoq; absolutio differri: si fortè hollent,vel non possent,de facili conuenire: & ꝙ pos sit absolui ab vno,& non ab alio,probat̃ ex hoc; quia potest excõicari separatim;ergo & absolui:quia fauorabilior ẽ absolutio,q̃ liberatio,secundùm regulam l.Arriani.collige ergo ex.c.ꝙ potest excõicari quis à pluribus ꝑ variis delictis: Item etiam ab eodẽ:similiter ex diuersis causis : & similiter absolui quantùm ad perimendum vinculum vnius,pro quo absolutus est:& nõ alterius,ex qua remanet ligatus, & extra ecclesiam proiectus.

S V M M AE.

1 *Ciuitas potest interdici,sed non excommunicari.*
2 *Excommunicatus potest ingredi ecclesiam,vt audiat verbum Dei.*
3 *Baptismus,& chrismatio,& etiam chrismatis confectio sunt permissa tempore generalis interdicti.*
4 *Ingressus religionem de populo interdicto,an ante, vel post professionẽ possit ad ordines licitè promoueri: & diuinis officijs interesse.*

RESponso. Excõicatis,& interdictis ꝑ dicari põt verbum Dei : & tempore gn̄ralis interdicti concedit baptismus: chrismatio in fronte:& pœnitentia morientium. secunda ibi [pœna.]& quælibet subdiuidit.¶No.primò,ꝙ quandoq; ci ues excõicant:quandoq; supponunt interdicto. & est differẽ 1 tia inter ista.s.interdictum, & excõicationem. † interdici .n. põt ciuitas:sed non excõicari.Item quandoq; ciuitas interdicit,& in spẽ quidam ciues excõicantur , vt patet in prin.c. qd̃ intellige de illis,qui plus deliquerunt: quia fortè per eos ciuitas regit.ad hoc.j̃.c.Romana.li.6.& de simo. c.dilectus. Item vnus non excõicat̃ pro delicto alterius: sicut nec debet aliam pœnam pati.24.q.3.in summa. vbi de hoc. & 1.q.4.c. 2 in summa.¶Secundò not.†ꝙ excõicato licet ingredi ecclesiã,vt ibi audiat verbũ Dei.talis ergo cõmunio inductiua ipsius ad pœnitentiã,non intelligit interdicta,sed concessa. oĩs verò alia denegatur:& patet,ꝙ excõicatus põt ingredi eccle siam.& sic ibi alius orans propter excõicati pniam non debet de ecclesia recedere.qd̃ dic,vt s̃.c.nuper.super ver.oran do.per Io.An.¶Tertiò not.†ꝙ tẽpore gn̄ralis interdicti bap 3 tismus,& chrismatio,& etiam chrismatis confectio sunt per missa.Item & pœnitentia morientium: & hodie etiam sanorum.j̃.eo.c.vlti.lib.6.& c.qm̃.de matrimonio,& ordine an p 4 missa sint.dic vt s̃.de spon.c.non est nobis.¶Quæro.† quidã de populo interdicto ingressus est mon̄.queritur,an ante,vel post professionem posit licitè ad ordines promoueri, & diuinis officiis interesse, interdicto generaliter , vel specialiter non relaxato.dominus Federicus de Sen̄.disputauit istã quæstionem:& tenet,ꝙ posit promoueri:quia translatus sequit conditionem personarum,ad quas translatus est.de iure patrona.c.1.lib.6.hinc est,ꝙ trãslatus de vno collegio ad aliud nihil habet cõe cum priori collegio.21.q.1.c. si quis iam trã slatus.translatus enim ad clerum non cõmunicat vlterius pri uilegiis,vel oneribus populi.vt in c.recolentes.de statu regu. Item religiosus exemptus cum destinat̃ ad locum non exem ptum,iudicat̃ secundùm naturam secundi loci.de priuile.c.1. lib.6.& per istas rationes,& plures alias tenet, ꝙ illi, q̃ desinunt esse de illo populo sine fraude(puta per ingressum reli gionis:vel aliter transtulit domicilium:vel ciuitas est destructa:& dispersi ciues hincinde)interdictum eos non sequet,ꝑ c.vlt.per paroch.de deci.c.ad apostolicæ.& qd̃ legit̃, & not. 71.di c.clericos.econuerso verò si qui de populo non interdicto efficiant̃ de interdicto populo , comitabit̃ eos interdictum:vt sicut per ingressum desiit quò ad egredientem:ita ꝑ ingressum incipiat.concludit etiam,ꝙ ante professionẽ possit licitè promoueri,& ordinari,& diuinis officiis interesse.& est consilium.31.

S V M M AE.

1 *Parendum cui potius sit,an propriæ conscientiæ : an sententiæ iudicis, si adinuicem aduersantur.*
2 *Credulitas probabilis,& discreta idem,quod veritas operatur.*
3 *Episcopus si excommunicat me,quia non adhæreo vxori , quam scio meam consanguineam:vel est̃ aliud impedimentum occultum, debeo potius sentẽtiam excommunicationis pati, q̃ mãdato obedire.*
4 *Iudex si præcipiat aliquid iniustum,licèt non mortale , an sit ei obediendum.*
5 *Videns verberãtem clericum,an vitabit eum in publico,& priuato.*
6 *Excommunicatus si quis fuerit publicè,& contulit se ad longinquas partes:an ille,qui interfuit sententiæ,reperiens eum, ibi debeat ipsum vitare.*

INquisitioni. Si coniunx scit pro certo impedimentum matrimo nij,non debet reddere debitum:sed potius excõicationem pati:reddit autem,sed non exigit,si hoc credit ex cã ꝑbabili,& discreta.sed si ex leui,& temeraria:& reddit, & exigit.h.d.primò ad casum,de quo quærit̃,distinguit , & primũ membrum prosequit̃ ibi[in primò.] secũdum subdistinguit ibi[in secũdo.]in tertio membro subdistinctum membrum prosequit̃ ibi[verùm.]¶No. primò, ꝙ quandoq; veritas est nota vni:sed aliis ẽ occulta.& tali dicit̃,ꝙ deficit sibi ꝑbatio, non ius, vt l.duo sunt Titii.ff.de test.tu. condẽnat̃ enim talis ex eo,ꝙ iudex non ex cõscientia litigatoris,sed ex actis causæ debet informare suam cõscientiam,vt l.illicitas.§.veritas. de offi.pręsi.& s̃.de offi.ord.c.si sacerdos.¶Secũdò no.† cui potius sit parendum,an propriæ conscientiæ:an sententiæ iu 1 dicis,si adinuicem aduersantur.est enim potius sequenda cõ scientia,q̃ sn̄ia.& facit,ꝙ si pro aliquo est lata sn̄ia cõtra me, quã scio iniustam:non debeo in foro conscĩæ satisfacere illi, pro quo lata est. & idem si lata est pro me,& scio , ꝙ iniustè. pecco enim,si peto ipsam exequi.facit ad not. per Inno.s̃.de immu.eccl.c.quia pleriq;. & hoc est, qd̃ dicit lex: ꝙ sn̄ia absolutoria non tollit naturalem obligationem,quæ fundat̃ super æquitate,vt l.Iulianus verum debitorẽ.ff. de condi. inde. facit.c.cũ inhibitio.de clã.despõ.ver.pari mõ.¶Tertiò no.ꝙ veritas,& credulitas quandoq; sunt diuersa : ut si credulitas est fundata leuiter,& temere. & hoc est, qd̃ dr̃, ꝙ nullus debet esse nimis credulus,in l.1.ff.de eo,per quem factum erit. †Sed qn̄ credulitas 2 est probabilis,& discreta.& idem qd̃ ve 2 ritas operat̃.facit ad no.per Inno.s̃.de iura.calũ.c.cum cãm. a Id.n.dicimur scire, qd̃ vehementer opinamur, vt ff.de aqua plu.ar.l.in summa.§.idem Labeo.¶Quartò not.†quid iuris, 3 cum eps excõicat me,quia non adhæreo vxori: quã scio mihi consanguineam:vel aliud impedimẽtum,si est occultũ. debeo enim potius sn̄iam excõicationis,pati,q̃ mandato obedi re,quia

re,quia tale mandatũ non excusat à pctõ mortali, vt hic patet.¶Quid ergo si posset obedir̃ sine pctõ mortali : tn̄ ius eũ non astringit(puta scit vxorem adulteriũ commisisse, sed ꝑbare non potest) an teneatur iudici obedire : qui sub pœna excõicationis præcepit,vt sibi adhæreat.dicit Inno. ꝙ ad mãdatum ecclesiæ potest illi reddere debitum: nec fit sibi præiudicium in accusatione adulterij , vel irregularitate. de qua 34.dist.c.si cuius.exigere aũt non debet. & hoc est verum,ꝙ reddere tenet̃ ad mãdatum Ecclesiæ.nisi factum adeo sit notorium,ꝙ sit locus inficiationi:cum enim tunc sua auctoritate posit illam dimittere.de diuor.c.significasti. fortius denegare:imò si redderet,præiudicaret sibi in accusatione adulterij,& in irregularitate.de qua.s̃.Host.remittit ad summã de biga.§.q̃rit̃ de bigamis.sub.§.2.ver.nono.& de hoc de adul. c.fi.ad fi.& de conuer.coniu.c.vlt.¶Vlterius ad idem quærit 4 Inn.†si iudex præcipit aliquid iniustũ, licèt non mortale: puta,ꝙ det mihi libros suos:an petere tenebit̃.dicit,ꝙ non, nec etiã sibi fauens:sed assistens in hoc,ne soluat : quia nõ dr̃ participare in crimine,si mandatum fuit iniustum.Si aũt iniustũ: an aduocatus,vel alius,qui faueat iniustè resistenti,dicat̃ cõicare in crimine:ita ꝙ sit excõicatus maiori.dic , ꝙ sibi parẽdum est in spũalibus:cum nemini liceat de ipsius factis iudicare,vt no.Io.An.s̃.eo.c.cum pro causa.in gl.etiã. & de æta. & qua.c.eam te.in prima glo.& hoc verum, nisi illud,qd̃ præciperet,saperet hæresim : vel nisi ex iniusto præcepto præsumeret status ecclesiæ pturbari:vel alia mala euentura.tũc.n. peccaret obediendo,ad hoc dictum c.proposuit. & de voto. c.magnæ.Si verò aliquid p̃cipit de temporalibus alicui laico: qui nihil tenet ab eo,nec est de sua iurisdictione: tunc nõ tenet̃ sibi obedire:excõicationem tn̄ seruare tenetur:cũ ecclesia militans sit in ipsius ptãte:nec aliquis contra mandatum ipsius debet se sacrãmentis ecclesiasticis immiscere. remittit Host.ad summã.e.ti.§.ex quibus causis.sub. §. qd̃ autẽ dixi. distingue ergo ex p̃dictis.cum iudex præcipit aliquid sub pœna excõicationis:an sit sibi parẽdum,aut qd̃ præcipit ẽ mortale:& non est parendum.aut non est mortale,sed alias ẽ iniustum:& tunc,aut ex parte iudicis est præceptũ fundatũ super iustitia,quę apparet(licèt veritas aliter se habeat tm̄modo nota parti:)& est sibi parendum:si emanat ab alio,q̃ à Papa.Si verò à Papa:aut circa spiritualia:aut circa tpalia , vt ex 5 prædictis patet.¶ Querit Inn.† hic in noua additione.dr̃,ꝙ debet quis sequi conscientiã,non pręceptum iudicis,ex quo incurreret quis mortale peccatum.pone ergo si vidi indubitanter iniuriosè clericum verberari:an vitabo talem in publico,& priuato.dicit Inno.ꝙ si fuit publicum, potius excõicationem sustinebo,q̃ ei cõicem. Alij dicunt , ꝙ quãtumcũque publicè quis percutiat clericum,nunq̃ est vitandus,etiã à videntibus eum percutere:nisi excõicatus per iudicem nuncietur.2.q.1.c.multi.Sed Inno.tenet,ꝙ si delictum istud est notorium,debet vitari:sicut de fornicatione dr̃. de coh.cle.c.nostra.Nõ ob.c.multi.quia loquit̃,qn̄ excõicatio non erat notoria:licèt posset ꝑbari (quia facta multis videntibus:) tunc.n. ante sn̄iam non est vitãdus,vt ibi.¶Vlterius ad idem quærit. 6 †si quis fuit excõicatus publicè,& contulit se ad longinquas partes:an ille,qui interfuit sn̄iæ reperiens ibi eum: debeat ipsum vitare:uidet,ꝙ non,post q̃ nõ habet probationes in prõptu.contrarium tenet hic Inno.ꝙ vitare teneat̃,intantum, ꝙ si prælatus subdito suo præcipiat,ꝙ celebret illo præsente:ꝙ subditus etiam hoc solus sciens parere non debet: nisi cũ ꝑtestatione fienda illi,quem excõicatum nouit: ꝙ non intẽdit orare,nec celebrare cum excõicato:sed cum aliis. si aũt præciperet,ꝙ cum illo solo celebraret:tunc non debet obedire, etiam si sit monachus,cui abbas pręcipit, vt s̃. qd̃ metus causa.c.sacris.¶Sed pone,ꝙ ille dicat se absolutũ ab illa excõicatione:licèt non habeat instrumenta,vel testes:an debeat si bi credere.dicit ipse,ꝙ si eius excõicatio non est præiudicialis:ꝙ ei cõicari posit,si alias est persona bonæ vitę, & maximè si hoc iurat.arg.s̃.de ele.pere.c.tuę.¶Vltimò no.hic Ab. ꝙ ad pastoris proprij consilium conscientia in dubio est regenda.qd̃ dic,vt s̃.de simo.ca.Matthe.& de æta. & qua.c. ad aures.& no.illud verbum[cõscientia pulsat animum.]&c.cõtingit hoc delinquentibus,vt semper cõscientia pungant̃. de qua Seneca pulchrè loquitur epistola.58.

A D D I T I O.

2 ¶Quãdo credulitas. Adde.Bal.in l. falsus.C.de fur.& in l. cum quidã.§. quod dicitur.ff.de acq.hæredi.

S V M M AE.

1 *Clericus dignoscitur à laico ex tribus.*
2 *Clerico non prodest ad exclusionem fori secularis post deprehensionẽ in crimine reassumere habitum,& tonsuram abiectam.*
3 *Monitio episcopi facta illi,qui non defert habitum,& tonsuram: & immiscet se negotijs secularibus,facit perdere priuilegium fori.*
4 *Clericus in delicto quando retineat,vel amittat priuilegium.*

CONtingit, Clericus si à ꝑlato suo tertiò monitus non reassumit habitum,& tonsuram,perdit priuilegium clericale.& in prima Comitis q̃rela.In secũda ꝑuisio, ibi[uerùm.] 1 ¶No.primò,†ꝙ ex tribus dignoscit̃ clericus à laico. primò ꝑ tõsurã,vt hic.& de vi.& ho.cle.c.clericus.il 2. & c.clericos. secundò in vestimẽtorum forma.eo.ti.c.clerici.il 2.tertiò in negotiorum qualitate.eod.titu.c.fi.& s̃.ne cle.vel mo.cap.1. 2 ¶Secundò no.†ꝙ non prodest clerico post deprehensionẽ in crimine reassumere habitum, & tonsuram abiectã ad exclusionem fori secularis.cõcor.s̃.de priui.c. ex parte. vbi de hoc.& vide, qd̃ no.in cle.qn̄.de vi.& hone.cle. ¶Tertiò not. 3 †ꝙ monitio ep̃i facta illi,qui non defert habitum , & tõsurã, & immiscet se negotiis secularibus,facit illi perdere priuilegium fori,si deprehendit̃ in delicto. & debet fieri ista monitio per ep̃m:nec potest fieri per alium,vt no.Io.An.j̃. eo.c. si clericus.li.6.monitio ergo ep̃i inducit priuationem priuilegij fori.¶Vltimò Io.An.† super isto articulo , qn̄ clericus in delicto retineat,vel amittat priuilegium , breuiter sic distinguit post Abb.aut clericus incedit in habitu clericali, & sine armis:& tunc retinet priuilegium clericale,vsq; ad depositionem,& traditionem factã iudici seculari,vt s̃.de iudi.c.cũ nõ ab homine.aut incedit,vel inuenit̃ in habitu seculari: puta in armis,vestibus virgulatis,vel aliis clerico non decentibus:& tunc subdistingue:aut non portat tonsurã. & tũc ab exercentibus iustitiam,potest sine pœna puniri.vt s̃.de priuileg.c.ex parte.& de aposta.c.1.non exercens verò iustitiam talem ꝑcutiẽs scienter eẽt excõicatus:secus aũt si ignoranter,vt s̃.e. c.si verò.Aut inuenit̃ deferens tõsuram, licèt in habitu laicali.& tunc aut se immiscet enormitatibus, perseuerans in illis: & potest sine pœna periurij,etiã ab eo , qui scit eum clericũ: vt s̃.eo.c.cum non ab homine.& c.perpendimus. aut non ꝑseuerat in eis:vt quia si semel furtum,vel homicidium cõmisit,& recessit.& tunc subdistingue.aut tertiò monitus,vt desistat:& perdit ex toto priuilegium clericale.aut non est monitus:& tunc gaudet priuilegio,vt hic.& s̃.eo.c.in audientia.& qd̃ no.Io.An.s̃.eo.c.perpẽdimus.& ista est plena distinctio, quę satis probat̃ ex pluribus allegatis in ea,non faciendo violentiam literæ.licet aliter dixerim.s̃.eo.c.cum non ab homine.& de priui.c.ex parte.& de aposta.c.1.dubitabã.n.an deprehensus sine habitu,& tonsura,qui se enormitatibus immiscuit:si constat de priuilegio clericali , posit iudex secularis eum punire.ex prædicta enim distinctione patet,ꝙ sic: nedũ si se immiscuit enormitatibus:sed etiam, si nõ defert habitũ, & tonsuram:& deprehenditur in vestibus nõ decentibus clericatui,vt ex p̃dictis patet . ar.cõtra.j̃.e.c.si iudex laicus.li.6.

S V M M AE.

1 *Communio repellit quem à denunciatione excõicationis.2. & nu.3.*
2 *Exceptio communionis admittitur:replicatio repellitur.*

In

IN præsentia. Ab excõicati denunciatio ne repellit,qui non pręmo
nuit,& illi cõicauit.dictum ponit: cuius rationẽ subdit,
1 ibi[cum super.]¶Not.primò,†ꝙ cõio repellit quẽ à denun
ciatione excõicationis. vtrũ aũt repellat ab exceptione.puta
obiicio actori,vel accusatori excõicationẽ:replicat de cõio-
2 ne,quã sibi feci.tenet hic Io.An. †ꝙ exceptio cõionis admit
tit:replicatio repellit.hic ergo cõio veniebat per modũ exce
ptionis contra denunciationem excõicationis. si aũt veniret
per modum replicationis ad perimendam exceptionem ex-
cõicationis oppositam(vt exemplis præmissis) non debet re
plicans audiri.vt s̃.de excep.c.à nobis. & ratio huius est: q̃a
si talis replicatio admitteret:faueret actori replicãti:& sic es-
set fauorabilior reo.qđ esse nõ debet.& idem dico,si obiicio
crimẽ testi:vt ipsum repellam à testimonio. talis.n.exceptio
non repellit exceptione cõionis.vt dicto c.à nobis. hoc fallit
in epõ excipiente cõtra familiarem.eidem.n. poterit replica
ri de exceptione cõionis.s̃.de excep.c.nulli.& hic ĩ gl. ¶ Sed
pro declaratione prædictorum quærit. textus iste intelligit,
secundùm oẽs,in denunciatione,quæ cõionis exceptione re
3 pellit.†an ergo,qui cõicauit excõicato,oportebit propter ta
lem cõionem silere perpetuò.dicit Vin.ꝙ de nouo debet mo
nere:quo casu, nõ obstan.cõione, de nouo admittetur ad de
nunciandum.& sic est speciale,ne pereant excõicando ppe-
tuò.de excep.c.exceptionem.& ita no.hic Io.An. & ista ma-
teria plenius explicatur,& dixi.s̃.de adul.c.intelleximus.

S V M M Æ.

1 *Excõicatus est,qui permittit clericum percuti,cum possit prohibere.*
2 *Lex puniens delinquentẽ,includit fauentẽ,& consentientẽ delicto.*
3 *Delicto qui potest obuiare:si non obuiat,an teneatur.*

1 QVantæ. †Excõicatus ẽ,qui permittit cle ricum percuti, cum possit ꝓhi-
bere.præmittit culpam: quam secundò aggrauat,
2 ibi[nec autem.]¶No.primò,ꝙ†lex puniens delinquentem,
includit fauentem,& consentientem delicto.& an isti compꝛ-
hendant ex verbis,vel ex interpretatione.videt,ꝙ ex verbis,
vt s̃.eo.c.mulieres.in fi.ibi[cũ verò.]&c. Iste tñ tex. dicit ex
interpretatione:sed loquit in eo,qui potest prohibere,nec ꝓ
hibet:ex hoc.n.intelligit consentire interpretatiuè.dic,vt di-
3 xi in dicto c.mulieres.¶Opponit,& vr̃, †ꝙ licèt quis possit
obuiare delicto:si non obuiat,nõ teneat, vt probat per iura,
& rationes.de quibus in glo.quæ ponit circa hoc.4. opinio-
nes.Prima,ꝙ quilibet tenet alium defendere:& punit,si non
defendit,vt in isto c.Secunda , ꝙ ad defensionem laicorũ nõ
tenet quis,sed clericorum sic:quia est publici iuris.1. disti.c.
ius publicum.Tertia,quia aut ille,qui prohibere potest,pręsidet iurisdictioni:& prohibere tenet:aliàs secus.Quarta opi
nio est,ꝙ ad monitionẽ verbalẽ quilibet tenet:aut ad actua-
lem,quæ in facto consistit.de quibus opi.solẽniter in glos.de
quo etiam not.3.q.3.non inferẽdo.pro opi.Io.vr̃ tex.ĩ. eo.c.
dilecto.lib.6.ver.& siquidem.& idem, qđ no. Dy.ĩ.de regu.
iur.c.non est sine culpa.li.6.Sed opi.Ber.tenet hic Goff. & de
homi.c.sicut dig.Accur.de hoc no.in l.3.ff.de iusti.& iur.hoc
autem sine dubio verum est,ꝙ is,cuius occasione fit verbera
tio:si potest prohibere,& non prohibet,tenet, secũdùm Inn.
de homicidio.c.pe.de test.c.constitutis.¶ Sed in prædictorũ
diuersitate quid tenendum.dicit Io.An.ꝙ siue q̃s habeat ver
berantem in potestate,siue non:& siue ille verberetur nomi
ne suo, siue nõ,incidit in canonem;quia potest prohibere, &
non prohibet. dummodo dolosè dimittat:aliàs nõ. in hunc,
vel alium canonem nullus incidit sine dolo.de adul.l.pen.de
sic.l.1.& patet.s̃.c.1.&c.

S V M M Æ.

1 *Sententia excõicationis contra neminẽ ferenda est,hac forma omissa.*
2 *Sententià proferenda est præsentibus personis idoneis.*
3 *Sententia debet esse iusta non solùm ex causa,sed ex ordine.& nu.4.*
5 *Iudex,qui excõicauit,potest sententiam reuocare.*
6 *Si excõicatus non appellauit à sententia contra se lata:si deinde agit contra iudicem:an obstabit sibi exceptio rei iudicatæ.*
7 *Omissio appellationis non impedit recursum contra iudicem,si dicatur per imperitiam iudicasse.*
8 *Excõicatus potest conqueri de iniusta excõicatione coram superiore, etiam per uiam querelæ,quando excõmunicauit iuris ordine non seruato.*
9 *Libellus an sit necessarius in petitione absolutionis ab excõicatione.*
10 *Error probabilis excusat tam iudicem,q̃ litigatorem.*
11 *Iudex potest reuocare sententiam suam interlocutoriam, si reperit se errasse.*
12 *Appellatio non impedit absolutionem à sententia excõmunicationis,*
13 *Interesse quid sit.Et quòd sit triplex.nu.14.*

SAcro. Prælatus excõicare non tenet: nisi mo nitione præmissa : & ex manifesta , &
rationabili causa. & contrafacienti pœnam imponit.
secundò punit subditum,qui falsò conquerit se excõicatum
iniustè. tertiò dicit , quid iuris,si prælatus dicens se errasse,
vult excõicatum absoluere,& aduersarius appellat. secunda
1 ibi[verùm.]tertia.ibi[si verò.]¶No.primò, † ꝙ contra ne-
minẽ est proferenda sententia excõicationis,hac forma omis
sa.& dicit Vin.ꝙ est pœna huius constitutionis: aliàs non ha
bebit locum pœna suspẽsionis ab ingressu:sed bene pęna ad
interesse,& ad alia.Non obstat.c.cum medicinalis. vt ibi no.
in 4.glo.& s̃.de exces.præla.c.1.super glo.antepe.¶ Secũdò
2 no.† ꝙ præsentibus personis idoneis est sñia proferenda.ad
hoc l.cum sñiam.C.de sen.tenet tñ(licèt hoc non seruet)sed
bene est nulla,si monitio non præcessit:& in certis aliis casi-
bus est nulla.no.ĩ.eo.c. præsenti.li.6. ¶Tertiò no.in ver.q̃ si
3 contra.†ꝙ sñia debet esse iusta,non solùm ex cã: sed ex ordi
ne.vnde parte inaudita,etiã iusta sñia non est ferenda,vt hic.
& idem Seneca in tragædia Medeę, qui statuit aliquid parte
inaudita altera ęquum, licèt statuerit hanc ęquitatem. Quæ
autem dicat competens monitio.dic ut ĩ. e.c. constitutionẽ.
lib.6.& dicit Inno.ꝙ monitio in omnibus præteritis necessa
ria est.Idẽ no.24.q.4.c.ecclesiæ.& c.de illicita. In futuris ve-
rò non:quia illud tempus monet.5.q.1.c.quidam.& vide,qđ
not.Inno.in c.extirpandæ.s̃.de præb. ¶Quartò not.pœnam
contrafacientis:[quia per vnum mensem.]&c. & habet locũ
ista pœna,cum procedit vt iudex:secus si vt pars, suum exe-
quens officium.de hoc s̃.de cen.in c.venerabili. in glos.sæpe.
vltra medium.& quot dierum debet esse iste mensis.dic vt ĩ.
de elec.c.q̃ sit.li.6.Item quid importet hæc pœna ab ingressu
ecclesiæ no. Inn.hic,& est expeditum.ĩ.e.c.is cui.li. 6.& ad-
uertendum,ꝙ licèt talis non possit in ecclesia audire diuina:
tñ per ecclesiam transire non prohibetur . quod an idẽ sit in
excõicato,vide.s̃.eo.ca.nuper.super ver. orando. in nouella.
¶Quintò no.ꝙ vltra pœnam, ingressus ecclesiæ poterit pu-
niri pœna pecuniaria.ff.de verb.sig.l.si qua pęna.ar.cõtra de
4 præben.c.licèt.so.vt ibi. ¶ Sextò not.in ver.caueant.†ꝙ sñia
a excõicationis debet esse iusta a non solùm ex ordine: sed ex
causa.pro paruis.n.& leuibus causis nõ debet infligi.11.q.3.
5 c.epi.& c.nullus.¶Septimò no.†ꝙ iudex,qui excõicauit, po
test sñiam reuocare:& debet suum recognoscere errorẽ , vt
in ver.si verò.& s̃.de accu.c.qualiter,& qñ. il primo.& tene-
bitur hoc casu ex imperitia ad interesse pti.Insti.de obli.q̃ ex
delic. nascun.1.rñ.& ff.qđ quisq; iuris.l.2.& no.s̃. de emp.&
6 ven.c.fin.¶Sed incidenter quæritur,†si excõicatus nõ appel
lauit à sñia contra eum lata: & deinde agit contra iudicẽ: an
obstabit sibi exceptio rei iudicatæ.videt, ꝙ sic : appellare.n.
debuit,si sibi sñia displicebat,vt l.1.C.si sæpius in inte.rest.po
stu.Io.An.hic contra:quia aliæ sunt personę , inter quas mo-
dò agit:& alię,inter quas fuit actum primò.Item & ad aliud
modò

modò agit.s.ad interesse,& alias pęnas : & ad aliud primò.s.
7 ad rem,q̃ petebat.& hoc bene not.†ꝙ omissio appellationis
non impedit recursum contra iudicem , si dicat per imperi-
tiam iudicasse.de quo tetigi post Inn.s̃.de ap.c.sæpe.& remi
si ad Bar.in disputatiõ.Iudex qui per imperitiam. ¶Circa
istam potestatẽ reuocandi dicit Io.And.ꝙ non habet locum
in excõicato.quià non parebat rei iudicatæ;quia absoluẽdus
non est:nisi pareat,cũ excõicatus sit ꝓ manifesta offensa: de
qua constat per sñiam, à qua nõ est appellatum. de verb.sig.
8 c.cum olim.& c.ex parte.¶Nonò no.†ꝙ põt excõicatus cõ
queri de iniusta excõicatione coram superiore , etiam ꝑ viã
querelæ:qđ habet locum , qñ excõicauit iure ordinario non
seruato:& debet superior remittere absoluẽdũ ad suũ excõi
catorem intra certum terminum, vt dicit litera.Aduerte tñ,
ꝙ licèt non remittat,sed absoluat: tenet absolutio, secũdùm
Inno.ĩ.eo.c.venerabilibus.§.vbi aũt.li.6.vbi etiã dicit: ꝙ nõ
fieret hæc remissio,si de iniusta excõicatione cõstaret. 2.q.1.
9 c.nemo.¶Circa hoc q̃rit incidenter Io.An.† an in petitione
huius absolutionis erit necessarius libellus.dicit,ꝙ non: imò
de plano , & ex officio iudicis examinabit , & expediet hæc
cã.s.quò ad absolutionem,tum ex gñrali rõne : quia spiritua
lis cã iuris rigorẽ non exigit.s̃.de.do.& contu.c.1. tum quia
periculum est in mora:qđ sufficit ad absolutionem dãdã.Et
ex hoc infert, ꝙ non põt repelli per exceptionem spoliatio-
nis:sed bene põt repelli,ꝙ sit alia excõicatione ligatus, vt s̃.
c.officij.& hæc vera(vt dixi)in absolutione ab excõicatione:
vbi verò peteret interesse,de quo in tex. tũc esset necessarius
libellus: & posset excipi de spoliatione:sicut in alijs iudiciis.
s̃.de ord.cog.c.2.nec ad istud interesse agi poterit ante abso
lutionem.erit ergo practica,ꝙ petat se absolui : & deinde li-
bellum offerat super interesse,& ad pœnam iudici infligẽdã.
¶Decimò not.in ver.verùm.ꝙ qui iniustè conquerit,puniẽ-
dus est:& reducendus in pristinam excõicationis sñiam: nisi
10 doceat de errore,siue iusta cã litigãdi.† ꝓbabilis enim error
excusat tam iudicem,q̃ litigatorem,vt hic patet.& l.qui soli-
dum.§.ẽt.ff.de leg.2.& facit ad no.s̃.de do.& contu.c.finem
litibus.& no.de condẽnatione ad interesse. vtrùm aũt veniat
in hoc interesse,si non fuit adeptus bñficium ꝓpter dictã ex
cõicationem.glos.super ver.& interesse.dicit,ꝙ non.Host.cõ
tra.s̃.de app.c.solicitudinem.in prin.& c.pastoralis.s̃. de iu-
re patro.vnde si potest cõstare per canonicos,vel alios, ꝙ ꝓ
pter dictam excõicationem nõ fuit electus:tenet excõicator
ad consimile beneficium,si illud dare põt.vt c.pastoralis. de
iure patron.aliàs puniet ad arbitriũ iudicis , vt hic.si aũt fuit
electus:sed ꝑtextu excõicationis post appellationẽ latæ con
firmator ipsum repulit:aget de iniuria contra confirmatorẽ.
ar.notatorum de emp.& ven.c.fi.& in subsidium,si nõ sit sol
uendo,contra excõicatorem.ff. de eo per quem fac. erit l. 3.
11 ¶ Vndecimò no. ĩ uer.si verò.†ꝙ iudex põt reuocare sñiam
suã,si reperit se errasse.qđ est verũ in interlocutoria sine du
bio.s̃.de app.c.cum cessante.in diffinitiua aũt secus.C.sen.re
12 scin.non pos.l.2.¶Duodecimò no.† ꝙ appellatio non impe
dit absolutionem à sñia excõicationis:sicut ergo sñia excõi-
cationis trahit secum executionem:nec impedit per sequen-
tem appellationẽ.de app.ca.pastoral.sic & sñia absolutionis
per sequentem appellationem nõ impedit. Si verò præcedat
appellatio,non impedit:quia appellans, vt absoluatur,appel
lat à futuro grauamine contra ca.vt debitus.s̃.de appel. si tñ
habet iustã causam,deuoluit, vt dicit glos.ista sunt verba Io.
An.hic in fi.¶Opponit.dr̃ hic,ꝙ excõicator suum reuocan-
do errorem,potest absoluere,si reperit se errasse. cõtra imò
videtur,ꝙ reuocare nõ possit:cum sit suspensus per canonẽ,
vt probat in glos.sed pone,&c.præterea qñ statim iniustè ex
cõicat,est ligatus ipse:ergo cum sua suspensio cũ alterius ex
cõicatione ab eo ꝓlata concurrat:nõ debet valere eius sñia,
.s.vt in gl.3.quæ sentit hoc contrarium:super qua dicit Gof.
ꝙ licèt vterq; ĩcipiat priuari simul tẽpore tñ naturaliter.i.in
tellectu præcedit priuatio iniustè excõicati : & statim sequit
priuatio excõicantis iniustè:quia primò operatur secunda.si
cut infusio gratiæ,& remissio peccatorum simul sunt tempo
re:tñ naturaliter.i.intellectu infusionem gratiæ præcedit re-
missio peccatorum.27.q.j.c.cur renũciat.& facit quod no.
de pœni.dist.1.post prin. & qđ no.s̃. de app.il.2.ad hoc etiã
facit:quia isti interdicit ingressus sub conditione,si circa mo
nitionem excõicauerit.erit ergo locus pœnæ, cum conditio
extiterit.de verbo.signi.l.cedere diem. ¶ Vltimò tangit hic
In.materiam interesse satis confusè : quam ẽt prosequunt iu
ristæ in l.1.C.de sen.quæ pro eo , qđ interest. quæ lex vult in
summa,ꝙ in casibus certis veniat intereẽ speciale vsq; ad du
plum interesse cõis:in casibus incertis venit totum, qđ inter
est:& habet rõ lucri,& damni.qui autem casus dicant conti
nere certam,siue habeant certam quantitatem,vel naturam.
plures sunt opiniones,quas refert Bar.in d.l.1.circa prin.dic
vt ibi per eum.qui examinat istam materiam per quinq; q̃-
stiones.prima quid sit interesse.secunda qualiter interesse di
uidat.tertia vsq; ad quam quantitatem possit interesse consi
stere.quarta qualiter interesse in iudiciũ deducat.quinta qua
13 liter interesse probetur.¶Primò igitur quæro†quid sit inte-
resse.Innocen.hic dicit,quòd interesse est ęstimatio , vel pe-
cunia numerata:quæ succedit in locum cuiusq; rei, si non de
tur,vt debet:vel facti,si non fiat,vt debet,vt ff.de re iu.l.si q̃s
ab alio.in d.l.1.dicit,ꝙ interesse est dãnum emergens , & lu-
crum cessans.Iaco.de Are.diffinit sic. Interesse est ęstimatio
damni emergentis,& lucri cessantis ex eo , ꝙ fit,qđ fieri non
debet:vel datur,qđ non debet dari.Bar.aliter dicit, & latius:
14 ibi videas.¶Secũdò quęro,†quotuplex est interesse.triplex:
nam aliud est conuentum:aliud est cõe:aliud est singulare,vt
ff.de acti.emp.l.1.in princ.Conuentum interesse dicit, qđ ve
nit cõuentione partium.Commune interesse est cõis æstima
tio damni ex eo,ꝙ id qđ dari,vel fieri debebat,datum,vel fa
ctum non est.Singulare interesse est æstimatio , quæ venit ex
speciali affectione:sicut in patre libero circa filium seruum:
vel q̃ venit ex speciali vtilitate,vt in libro vsitato. ff.ad l.falc.
l.pretia.Dy.hãc quęst.scilicet quotuplex sit interesse,tractat
subtiliter in c.mora.de regu.iur.li.6. Et aduerte ad diffinitio
nem singularis interesse.de quo.s̃.vr̃ enim,ꝙ interesse singu
lare sit affectionis,vel vtilitatis.Bar.dicit,ꝙ si q̃ris de interes
se affectionis,& non vtilitatis:& tunc aut quęris,vtrùm con-
demnatio augeat ex eo.& dic,ꝙ nõ,vt in iuribus præallega-
tis.¶Aut quęrit,vtrũ detur actio,quæ aliàs non daret: & tũc
in contractibus bonæ fidei dat.vt l.cum seruus.ff.man. In cõ
tractibus stricti iuris denegatur,vt l.fideiussores.& ibi not.ff.
de pac.fallit in minore,vt l.si in emptione.ff.de mino.¶Si ve
rò quęris de interesse affectionis,qđ continet vtilitatẽ: & tũc
actio datur,& condemnatio augetur,vt l.videamus.§.1.ff.de
in litem iuran.

A D D I T I O.

a ¶ Debet esse iusta.Si autem iniustè lata sit:an teneat ita,quòd habeat effectum:vide Ioa.de Tur.cre.in c.sententia pastoris.11.q.3.

S V M M Æ.

1 *Hæretici ipso iure sunt excommunicati.*
2 *Pœna eadem est hæretici principalis, & auxiliantis, ac receptantis.*
3 *Statutum,vel consuetudo contra ecclesiasticam libertatem non tenet. & num.4.*
4 *Negligere abolitionem statutorum quando quis dicatur.*
5 *Scribens sententiam latam per falsas literas est excommunicatus.*
6 *Ecclesia tribus modis accipitur.*
7 *Statutum factum contra priuilegium vnius ecclesiæ priuilegiatæ, an dicatur contra libertatem ecclesiæ.*
8 *Statuta, quæ fiunt contra iura,soli Romanæ Ecclesiæ competentia, dicuntur esse contra libertatem ecclesiæ.*
9 *Statutũ,vt declinantes sint extra protectionem cõmunis, an valeat.*
10 *Statutum dicit,ꝙ instrumenta confessionata mandentur executioni*
sine

sine ordine cognitionis: aliud statutum dicit, quòd post decem annos non possit peti executio: an ecclesia poterit postea petere.

12 *Statutum dicit, quòd de omnibus possessionibus debeant solui datia, & gabellæ, seu collectæ: si ecclesia post statutum acquirat aliquã possessionem: an teneatur soluere collectam.*

13 *Statuta illa dicuntur contra libertatem ecclesiæ, siue clericorum, quæ eos timidiores, & meticulosos, & eorum aduersarios audaciores reddunt.*

14 *Statutum, quod de clerico occiso non sit pœna, nisi decem librarum non valet.*

15 *Statuta, quæ dicuntur esse contra libertatem Ecclesiæ.*

16 *Priuilegia plura, quæ sunt concessa ecclesiis, numerantur.*

17 *Statutum quoddam est in volumine statutorum contra libertatem ecclesiæ: postea in fine est generale statutum, cassans omnia statuta, quæ erant in dicto volumine contra ecclesiasticam libertatem: an per hoc vltimum statutum euitent statuentes pœnam huius cap.*

18 *Statutum, quo cauetur, quòd illi, qui declinauerit forũ senatoris, vel potestatis non reddatur ius, & possit impunè offendi: censetur cõtra libertatem ecclesiasticam.*

NOuerit, Ecõicat hereticos, & quosdam violatores ecclesiasticæ libertatis. secũda principalis ibi [necessario fautore.]

1 ¶ No. primò, †q̃ hrtici ipso iure sunt excõicati: similiter & eorum bona ipso iure publicata sunt: ideò post mortem quẽ rit de isto crie propter bona, vt c. cum secundùm. j̃. de hæreti. lib. 6. facit l. commissam. ff. de publi. ¶ Secundò no. †q̃ ea-

2 dem est pena principalis, & auxiliantis, ac receptantis. facit, qd̃ dixi. s̃. de offi. deleg. c. 1. & ff. de recep. l. 1. & l. cõgruit. de

3 offi. præsi. ¶ Tertiò no. †q̃ contra ecclesiasticam libertatem non tenet statutum, vel cõsuetudo. eadem ergo rõne, & pari passu ambulant consuetudo, & statutum: & non est differentia, nisi quantum inter ius scriptum, & non scriptum, vt l. de

4 quibus. ff. de legi. ¶ Quartò no. plus personas ligari, qui seruiri fecerint, qui scripserint; qui sin ea præsumpserint iudicare: vel in publicam formam redegerint iudicata. delictum ergo, q̃ in scripturã redigit, plures ligat. aduerte tñ, q̃ scriptores, & iudicantes secundùm ea, & iudicata scribentes, statim sunt excõicati, secũdùm Host. officiales verò non sunt excõicati: nisi ea seruauerint, vel negligentes fuerint in eis delẽdis, quò ad consiliarios: intellige de illis, q̃ dederunt cõsilium sup talium statutorum obseruãtia. Si aũt contradixerint: an excusent. dicit, q̃ sic: si non habent potestatẽ ea destruẽdi: officiũ verò an dimittere teneant, vel dignitatẽ. videt sentire Io. An. q̃ non: sed sufficit restitisse, vbi non habent potestatẽ destruẽ-

5 di. facit cle. grandi. §. eadem. de vsur ¶ † Qñ aũt dicat negligere abolitionem talium statutorũ. dic, q̃ postq̃ fuerint certificati. & infra tps boni viri arbitrio moderandum deleri non faciunt. arg. ff. de solu. l. ratum. & de dona. c. apostolicæ. Item vtrùm ab ista snia excõicationis poterit absoluere eps. dicit, q̃ sic, postq̃ canon non reseruauit Papæ absolutionem. s̃. e. c. nup. & sic fuit Paduæ terminatũ. ¶ Quintò colligit hic Phi.

6 ar. †q̃ scribens sniam latam p falsas literas sit excõicatus. ar. 2. q. 1. c. notum. & s̃. c. quantæ. ¶ Sextò no. q̃ ista constitutio ligat post duos menses: sicut & oĩs alia, vt in glos. sic s̃. & c. & dicunt quidam, q̃ cum hodie post istam constitutionem fluxerint menses & anni: cõtrafaciẽtes sunt ligati. Alij exponũt post publicationem. i. postq̃ in singulis locis fuit publicata. Ignorans. n. hoc statutum nõ videt incidere in excõicationẽ: q̃ non obligat, nisi contumacẽ. 11. q. 3. c. nemo. licẽt ignorãs ius alia pœna puniat. de tempo. ordi. c. uel nõ est compos. & s̃. c. cum illorum. in fi. & hoc est benignius, secundùm Host. sed primũ verius, vt patet ex no. in data sexti libri. & in proæmio Cle. ¶ Vel aliter, secũdùm Bal. plus puniunt auctores, q̃

7 fautores, secundùm Inn. † Ecclesia tribus modis accipit. vno mõ p vniuersis ecclesiis Christianorũ. scdo modo p vniuersis ecclesiis. i. ministris ecclesiarum. tertio modo p vniuersa congregatione fideliũ. his tribus modis accipiendo ecclesiã, requirit, qd̃ Ecclesia habeat multa priuilegia tã à Deo, q̃ ab Imperatore, & à Papa: q̃ priuilegia, si violant, dr̃ fieri contra libertatem Ecclesiæ: & incurrunt pœnam. Aut. cassa. C. de sacrosan. ec. & huius c. Si aũt priuilegium est concessum ecclesiæ in singulari per Papam: vel Imperatorem (vt ecclesiæ Perusinæ) & illud priuilegium statuendo contrariũ violatur: nõ hũt locum istæ pœnæ: quia non dr̃ fieri cõtra libertatẽ Ecclesiæ, qd̃ fit contra ius priuatum vnius ecclesiæ: tunc. n. offendit ecclesiastica libertas, qñ ius publicum offendit: qd̃ in sacris, & sacerdotibus consistit. ff. de iusti. & iure. l. 1. §. publicũ. non qñ ius priuatum vnius ecclesiæ tñ, secundùm Inn. & Hosti. Notatu dignũ, & menti tenendũ est hoc, secundùm Oldra. & Cyn. in Auth. cassa. sicut nec ciuium libertas minuit, si vnius hoĩs status periclitat. sin Bald. Si ergo fiat statutũ, q̃ ecclesię non audiant sup decimis: istud est cõtra priuilegium datũ ec

8 clesiis diuina lege: etiam est contra libertatẽ Ecclesiæ. Si aũt fiat statutum, q̃ ecclesiæ in suis iuribus non audiat post annos, istud est contra priuilegia indulta ecclesiæ ab Imperatore de quadragenaria præscriptione: & ideò est cõtra libertatem ecclesiæ. Si autem fiat statutum, q̃ clerici non possint declinare iurisdictionem iudicis laici: illud est contra priuilegia indulta Ecclesiæ. i. ministris Ecclesiasticis à summo Pontifice: ideò est contra libertatẽ Ecclesiæ. ¶ † Sed ponamus. ec clesia Nouantulana habet priuilegium, q̃ non currat sibi minor præscriptio centum an. si fiat statutũ in præiudiciũ huius singularis prõgatiuæ, non dr̃ esse contra libertatẽ Ecclesiæ, secũdũ Inn. hoc verũ quò ad pœnã huius c. sed tũ statutũ laicorũ non tenet contra ecclesias. s̃. de consti. c. Ecclesia. non tũ dico idem, si veniat in derogationẽ iuris Ecclesiæ Romanæ: q̃ offenso capite, totũ caput vr̃ iniuriam pati: ẽt si sola auricula tangat. vt no. ff. de fur. l. vulgares. † Et ideò statuta, q̃ fiũt

9 contra iura soli Romanæ Ecclesiæ competentia (puta contra donationes Imperatorum) credo dici posse contra libertatẽ Ecclesiæ, & contra ius publicũ. & hæc statuta impræscriptibilia credo: nec tempore vllo roborari: q̃ lex prohibet statui, & dãnat statutum, & statuentes, & paciscentes: & hoc præscribere esset pscribere cõtinuã deliquendi licentiã. vide de treu.

10 & pa. c. 1. ¶ † Sed an valeat statutũ, vt declinantes a sint extra

a ptectionẽ cõis. vr̃, q̃ non. Sed contrariũ obseruat, quasi statutũ suũ opẽ subtrahere possit: nec ẽt cogatur de suo bñficio bñfacere. Sed cõtrariũ vr̃; q̃ imponit actui licito: & ideò nõ valet. ff. ad l. fal. l. Seius, & Augerius. & non demeritorio: imò p legẽ superioris pcepto, vt in c. si diligenti. de fo. cõpe. sed si declinent, statuit de alia lite futura. Vel dic, q̃ ẽt valet statutũ quò ad priuilegia illius ciuitatis deneganda: sed non quò ad ius cõe: sicut bãnitus perdit iura suæ ciuitatis: & non iura cõia. nõ intẽtabit ergo viã statutorum: sed viã iuris cõis. vide Cy. in l. 1. C. de secũdis nupt. & facit. ff. de capt. & postli. reue.

11 l. si qs. in §. ciuilibus. ¶ Sed pone. dicit statutũ, † q̃ instrumẽta confessionata mãdent executioni sine ordinum cognitione. Aliud statutũ dicit, q̃ post. 10. annos non posit peti executio: nũquid Ecclesia poterit postea petere: vr̃, q̃ sic suo priuilegio. de pręsc. c. de quarta. & in Authen. quas actiones. C. de sacrosan. ec. In cõtrariũ. q̃ ecclesia fundat se sup bñficio statuti. vñ totus ille pcessus est præter ius cõe: & ideò obstat exceptio. agat ergo ecclesia post decẽniũ ordinaria via, nõ via executiua: nã quoties addimus, vel detrahimus &c. ff. de iust. & iure. l. ius ciuile. & sicut statutũ addit circa modũ: sic detrahit circa tps pscriptionis. imò verius nec addit, nec detrahit: sed totum de nouo inuenit. & ideò põt ius, qd̃ inducit, taxare in oĩ genere psonarũ. arg. ff. de iure do. l. promittis. in prin. cũ sua glo. Sic & de tpe accusandi, vel inqrendi. C. de fal. l. querela. Si. n. clericus volet accusare secũdùm formã statuti, non poterit accusare lapso termino statuti: & tũc arguo de ciuilibus ad criminalia. ff. de iu. l. oẽm. & de pœ. l. absentẽ, qd̃ certius est, si statutũ adimat iurisdictionẽ: qd̃ põt. secundùm Ia.

Bu. in

Bu. in Authen. statim alleg. Ia. Imperator in tpalibus præest vniuersis ecclesiis, & psonis: nisi ĩ rebus, & terris donatis Ecclesiæ. Inno. ergo in eis nullam habet iurisdictionẽ. ff. de offi.

12 præ. vrb. l. 1. §. cũ vrbẽ. in glo. † Sed qd de statutis, q̃ de oĩbus possessionibus debeãt solui datia, & gabellæ, seu collectę. An si Ecclesia post statutũ acqrit aliqnã possessionẽ, teneat solue re collectã. & vr̃, q̃ nõ: nisi prius esset imposita, vt not. ff. ad muni. l. incola. nã mutata psona dñi, mutat conditio possessionis. ff. de public. l. licitatio. in fi. qd̃ verũ est. Sed pone, q̃ statutũ dicit, q̃ oĩa pdia sint tributoria: an tunc poterit Ecclesia cogi, respõdeo, collecta non imponit p modũ tributi, sed imponit psonæ p taxatione bonorũ: & in psonã dirigit obligatio. ff. de mu. & ho. l. rescripto. & ideò; q̃ a non inuadit p illam viã: tale statutũ non officit ecclesiis. Alij cõtra dicũt: nã sicut transit seruitus. ff. de serui. ru. præ. l. via cõstitui. §. si fundũ. sic & hic. oĩs ergo ecclesia habebit res suas in æstimo laicorũ, & erit sub tributo quodã extraordinario: qd̃ non habet certã formã à prin. sic. ff. de an. le. l. medico. qd̃ non credo verũ; q̃ a res ecclesiarum separandæ sunt à potestate laicorũ, cũ diuini iuris sint, ar. notatorũ. s̃. de foro compe. c. verũ. p Inn. ¶ Vnũ

13 nõ est omittendũ, q̃ † illa statuta dicunt cõtra libertatẽ eccle fiæ, siue clericorũ, q̃ eos timidiores, & meticulosos, & eorum aduersarios audaciores reddunt. ff. quarũ re. actio non dat. l.

14 1. §. q̃ onerandæ. secũdùm Bar. † vnde non valet statutũ, q̃ de clerico occiso non sit pœna, nisi. 10. librarũ: nec debebit tũc bonus iudex pati, pbari corã se talẽ occisum clericũ esse, ar. ff. de iniur. l. ptor. §. 1. ad excusãdas excusationes in peccatis. nam boni viri est vias maliciis claudere. ff. de rei ven. l. in fundo. contrariũ seruat Bal. ¶ Non dicunt esse priores negligentes, anteq̃ possint congregare cõciliũ. Inn. li. 1. de lib. vniuer. Ia. Ignorãs nõ peccat. C. ne san. bap. l. 2. & ideò nõ excõicat. In. C. de decur. l. generali. li. 10. C. de seruis fugi. l. qcũq; Bal.

15 ¶ Quærit Io. An. post Inn. † q̃ statuta dicant esse contra libertatẽ Ecclesiæ: vt sic incidãt in canonẽ oẽs illi, de q̃bus in tex.

16 Pro huius declaratione præmittit, † q̃ aliqua priuilegia sunt concessa ecclesiis à Deo: quædã à Papa: quædã ab Imperatore: siue legibus. Rursus quædã sunt priuilegia concessa Ecclesiæ vniuersali: quædã ecclesiis singularibus. de primo scilicet, quæ sint concessa priuilegia à Deo Ecclesiæ. dic, q̃ plura. primò illud. [Quocunq; ligaueris.] &c. 24. q. j. c. quodcunq;. qd̃ quantùm ad psonã Papæ extendit ad interprætationẽ oĩum dubiorũ, pstim fidei. vt c. maiores. de bap. & c. p venerabil. §. rõnibus. q̃ fi. sint legi. Itẽ decimæ: primitiæ: oblationes ad clericos spectant ex priuilegio à Deo concesso. 16. q. 1. c. reuertimini. & qd̃ no. s̃. de deci. c. tua. & c. à nobis. Item, & ẽ tertium simile à Deo concessũ. s̃. q̃ res ecclesiasticas sola Ecclesia administrat: & de spiritualibus ius concedere, & iudicare põt. 96. di. c. cũ ad verũ. de re. ec. non alie. c. cum laicis. & alia priuilegia sunt à Deo clericis concessa: q̃ colligi possunt ex nouo, & veteri testõ. à Papa sunt multa priuilegia cõcessa clericis, & ecclesiis: vt est ille canon. si quis suadente. & ille de testamentis. relatũ. & multa alia. vt in ti. de immu. ec. & in aliis locis iuris, q̃ p singula enumerare, esset longum potius, q̃ subtile, vt dicit gl. in fi. ff. so. ma. l. 1. Ab Imperatore, qui præest in tpalibus, multa sunt priuilegia concessa qñq; loco: qñq; cõgregationi fideliũ: qñq; Ecclesiæ Romanæ, siue Ecclesiæ generali: qñq; epis: qñq; psonis ecclesiasticis vniuersis, vt colligit de epi. & cle. l. nemo. de his q̃ ad ec. confu. c. psent. in Authẽ. vt Ecclesia Romana cẽtũ an. &c. col. 2. & C. de epi. & cle. & in Auth. de ec. ti. per totũ. ¶ Multa ẽt priuilegia alia in iure ciuili sparsa colligi possunt: qd̃ nimis prolixũ esset per singula recitare. In oĩbus ergo pdictis priuilegiis siue à Deo, siue à Papa cõcessis intelligi debet istud. c. Alia priuilegia specialia deprehendunt concessa, non vniuersali Ecclesiæ: sed aliquibus specialibus ecclesiis, collegiis, vel psonis: & ista qñq; à Papa concedunt, vt s̃. de priu. p totũ. qñq; ab Imperatoribus, regibus, siue principibus mundi, vt s̃. de resti. in inte. c. auditis. de fi. instru. c. inter dilectos. de deci. c. dudũ. cũ fi. & in istis si qs contrauenerit, nõ incidit in istã pœnã: licẽt. n. faciat cõtra libertatẽ istius ecclesiæ, vel illius singulariter: non tũ dicit facere contra Ecclesiasticã libertatẽ, secundùm Inn. & Io. An.

17 qui hic plus non dicit. ¶ † Sed ego extra q̃ro. in volumine statutorũ est quoddã statutũ cõtra libertatẽ Ecclesiæ: postea in fine gñrale statutũ cassans oĩa statuta, q̃ essent in dicto volumine cõtra Ecclesiasticã libertatẽ: nunqd p illud vltimũ statutũ statuentes euitẽt pęnã istius c. & c. qa pleriq;. de immu. eccl. & Authen. cassa, & irrita. C. de sacrosan. ec. Bart. in dicta Auth. cassa. dicit, q̃ nõ: qa dicta Authen. videt de capitularibus aboleri: ita q̃ legi nõ possint. sed id põt legi, & dat occasionẽ, q̃ de facto seruet. & hoc tenet ibi Bal. per l. huiusmodi. §. si qs ita. de le. 1. dicta. n. Authẽ. & istud c. cõsiderat merũ factũ. sed non est dubiũ, q̃ scriptura est facti: ideò puniendi facientes. arg. ad hoc. ff. de fal. l. si qs legatũ. & vide quandã bonã regulã, quam tradit Bart. sup hoc. s̃. q̃ statuta dicant esse cõtra libertatẽ Ecclesiæ: tũc. n. dicunt, vt laici efficiant audaciores, & clerici timidiores, vt in l. 1. §. q̃ onerandæ. ff. quarũ re. actio non dat. p hoc gl. no. in Auth. de nõ ali. §. vl. sup ver.

18 degenerari. p quam theoricã patet, † q̃ statutũ, quo cauet, q̃ declinauerit forũ senatoris, vel Potestatis, non reddat sibi ius, & posit impunè offendi, & sit extra ptectionem cõis: q̃ tale statutũ censetur contra Ecclesiasticam libertatẽ: q̃ a reddit clericos timidos ad allegãdũ priuilegiũ fori, si cõueniant corã eis: & ideò non valet quò ad clericos. & hoc ex eo; quia clericus nõ dr̃ declinare: sed lex declinat p eo, ut not. Ia. Bu. in l. ab administratione. ĩ fi. C. de legatis. qd̃ dic latius p dñm Bal. in d. Authen. cassa. & p Bar. in d. §. q̃ onerãdę. vbi videas.

A D D I T I O.

a ¶ Declinantes. adde Bar. in l si quis sub conditione. in fi. de cond. inst. Bal. in l. j. C. de indi. vidui. Alex. in l. ab administratione. C. de legi.

S V M M Æ.

1 *Magister ordinis Hierosolymitani absoluendus est à priore.*

2 *Prior Hierosolymitanus, sicut potest magistrũ absoluere, an ita possit eum ligare.*

3 *Ius absoluendi competit presbytero.*

4 *Priuilegiũ datũ hic hospitalarijs, an vendicet sibi locũ in templarijs.*

CAnonica. Statutũ de regularibus excõicatis p iniectione manuũ p suos prelatos absoluẽdis, ad hospitalarios Hierosolymitanos extendit, vt ipsorũ prior illos absoluat. h. d. & primò ponit antiquum canonẽ, quẽ secũdò progat, ibi [nos igit.] ¶ No. 1. q̃ ista Decre. dirigit magistro, & fratri-

1 bus: vt patet ex suprascriptione. ex quo colligit Io. Andr. † q̃ ipse magister, q̃ platus maior ẽ ordinis, & laicus ab ipso prior põt absolui, licẽt ille sibi subsit. & est contra quosdã, q̃ dicunt, q̃ eps illũ absoluet. de hoc in spe. de sen. prola. §. vt autẽ.

2 ver. qd̃ si prior. ¶ Sed incidẽter † q̃rit. nunqd prior, sicut põt ipsum magistrum absoluere, ita & ligare. dicit Io. An. q̃ nõ: quia absoluere est voluntariæ iurisdictionis: sed ligare est iurisdictionis contentiosæ. qd̃ patet in legato de latere, qui absoluit non subditos. de offi. lega. c. penul. ¶ Secũdò no. q̃ tex. iste dicit [quocunq; modo se percusserint.] &c. qd̃ intelligit Hosti. in claustro: vel p claustro intelligens septem domus: licẽt aliud claustrum non habeant. de vita, & ho. cle. c. qui. & c. ex tenore. Si ergo percutiant se extra claustrum, vel prædictam septam, absoluit eps, secũdùm eũ. sed Spe. in tit. de sen. prola. §. vt autẽ. ver. quid si monachi. dicit, q̃ religiosi extra claustrum se percutiẽtes, absoluentur à Papa. vide, vt dixi. s̃. c. cum illorũ. §. si verò. ¶ Tertiò no. quòd tex. iste dicit [priorem vestrum.] &c. ideò loquitur de priore in singulari; quia hoc priuilegium absoluendi non competit oĩbus prioribus, siue præceptoribus mãsionum ordinis: sed est speciale priuilegium conuentus Vltramarini. in aliis ergo locis prædictis

recurretur ad diœcesim, sim̃ Ho. qui remittit ad no. s̃. c. de mo
3 nialibus. & c. cum illorum. §. si verò. ¶ Quartò no. † q̃ ius ab
soluendi competit presbytero: ergo non alii, cum sit fori pœ
nitentialis, sim̃ Io. An. q̃ remittit ad no. s̃. e. c. à nobis. il 2. & c.
4 nuper. ¶ Quæro. † vtrũ priuilegiũ, quod datur hic hospitala-
riis, vendicet sibi locum, etiam in tẽplariis. gl. q̃ sic. s̃. c. cũ il-
lorum. §. si verò. Ho. ibi cõtra. nisi illi simile habeant priuile
giũ. Nõ ob. q̃ sit eadẽ rõ: ergo idẽ ius, &c. nã illud verũ est, cũ
agit̃ de extẽsione iuris cõis. sed priuilegium vni cõcessum nõ
extenditur ad alios ex similitudine, siue identitate rõnis, sim̃
cum. quod verbũ no. & adde quod no. j in c. 1. j̃. de tempo. or.
lib. 6. & Cyn. in l. 1. C. quæ sit lon. consue.

S V M M Æ.

1 *Prouisio iurata dicitur efficacior, quàm simplex.*
2 *Detrahitur aliq̃ũ de obseruantia iuris cõis pp scandalũ vitandum.*
3 *Iuramentum non est de substantia absolutionis, licèt sit de forma.*

SVper eo. Excõicatus, vel suspensus, propter scandalum euitandum per manualem promissionem absoluitur sine iuro. cõmunis diuisio. 2. ibi [hoc tibi.] ¶ No. primò, q̃ quandoq; aliqui nolunt iurare. aliqui verò passim, & de facili iurant: & vtrũq; est reprehensibile, vt patet in l. quæ sub conditione. ff. de con
1 di. insti. ¶ Secundò no. q̃ quædam est prouisio simplex: † quę dam iurata, & efficacior, tum ex dispositione iuris, vel hominis, dum quæritur, an teneatur cum iuramento vel pœna: vel liberetur ab obligatione, simpliciter promittendo. dic vt no.
2 in l. 2. §. vlti. ff. de iudi. ¶ Tertiò no. † q̃ propter scandalum vi tandum quandoq; detrahitur de obseruantia iuris communis. quod est verum, quando est ius positiuum: sicut est istud. si autem contra ius diuinum, in cuius relaxatione diuina maiestas offenditur: tunc facilius scandalum nasci permittitur: q̃ veritas relinquatur. pone exemplũ in istis Græcis. s̃. de bap. c. fi. & appellatur ista veritas iustitiæ: quæ non est propter scã dalum omittenda. quod dic, vt j̃. de reg. iur. c. qui scandalizauerit. & c. nisi cum pridem. de renun. & de ista dispensatione ratione temporis, personarum, & causarum, dic vt 25. q. 4. c.
3 1. & 2. ¶ Quartò no. † q̃ iuramentũ non est de substantia ab solutionis: licèt sit de forma. facilius enim tolluntur formæ, vel circunstantiæ rerum: q̃ ipsæ rerum substantiæ. vt dicimus in pacto, & consuetudine, per quæ tollitur primum, & non se cundum, vt patet supra de consue. c. 2. li. 6. & s̃. eo. c. primo. ¶ Istud tamen c. probat, q̃ iùramentũ sit de substantia à con trario sensu: nam si hoc est speciale: ergo in contrariũ est ius commune. Item hoc fit de mandato Papæ: ergo alius nõ posset. Itẽ manualis obedientia succedit hic loco iuramenti. Nõ ob. de ma. & obe. c. cum in ecclesijs. vbi videtur innui, q̃ sit ar bitrarium recipere iurm, vel non; quia ibi non loquitur de iu ramento formæ: quod præstiterant corã Papa tpe absolutionis: sed de obediẽtiæ iuro, ad quod non tenentur religiosi, nisi ex causa: sed sufficit manualis prouisio, vt in c. legebat. eo. tit.

S V M M Æ.

1 *Relaxatio ad cautelam non habet locum in generali interdicto prolato in locum.*
2 *Iuramentum conditionale præstatur in absolutione ad cautelam.*
3 *Iuramentum præstatur pro absolutione à suspensione, sicut pro absolutione excommunicationis.*

VEnerabili. Præstito iuramento, absoluitur quis ad cautelã, cum de viribus sententię dubitatur. h. d. ¶ Erat quæstio (quia archiepiscopus Turon. istum episcopum suspẽ derat) quòd officiales ipsius, ipso præsente, episcopum suspẽ
1 dere nõ possent. j̃. de off. ord. c. 1. in fi. lib. 6. ¶ No. primò, † q̃ interdum relaxatur ad cautelã, qd̃ non haberet locũ in generali interdicto prolato in locum. & est effectus huius absolutionis, q̃ possit agere: quia potest vti iure suo. nec in hoc simi lis est excommunicato, de quo specialiter prohibitum est, q̃ pter periculum participationis. de excep. c. fi. quod dic vt j̃.
2 cap. venerabili. libro 6. ¶ Secundò no. † q̃ in absolutione ad cautelam præstatur iuramẽtum cõditionale. & in hoc differt ab aliis iuramentis, in quibus præstatur purè: & debet esse iu ramentũ corporale. cõcor. s̃. de pur. ca. c. quoties. vbi videas.
3 ¶ Et est notabile, † q̃ pro absolutione à suspensione iuratur, sicut pro absolutione excommunicationis. qd̃ alibi fortè nõ reperies, sim̃ Io. An. quod est verũ de suspensione, vel interdi cto lato ab homine. sed si esset interdictum latum à iure, vt ĩ simoniaco, vel notorio fornicatore: licèt sit necessaria dispẽ satio in fornicatore, vt no. de coh. cle. & mu. c. sicut. & in simo niaco manus impositio, & dispensatio. 1. q. 1. c. statuimus. nõ tamen credit Inno. q̃ nedum iuramentum: sed nec etiã absolutio sit necessaria. contrarium tm̃ no. in d. c. sicut. sed non ob stat, si intelligas, vt ibi distinxit, sim̃ Io. An. & fallit hoc in excommunicato minori: qui absoluitur. s̃. c. nuper. ad fin. & tm̃ est suspensus, vt ibi. Itẽ si constaret, q̃ sine culpa esset interdi ctus ẽt ab homine, nõ esset necessaria absolutio: q̃ a non esset ligatus apud Deum: sed in dubio secus, vt hic secundùm Inn.

S V M M Æ.

1 *Clerici non possunt arctari ad custodiam castrorum.*
2 *Statutum laicorũ super agris, siue possessionibus ecclesiarũ non valet.*
3 *Statutum, ne quis alienet rem immobilem alicui non existenti de iurisdictione statuentis, vel nõ subeunti onera ciuitatis sub certa pœna non includit alienationem, quæ fit ecclesiæ.*
Simile exemplum. nu. 5.
4 *Statuto cauetur, quòd nobilis non possit recipere cessionem contra popularem: an poterit recipere pro ecclesia.*
6 *Tractus futuri temporis in odium statuentium contra libertatem ecclesiasticam, spectat ad iudicem.*
7 *Vniuersitas, quæ dedit potestatem condendi statuta contra ecclesiam. an puniatur ex delicto statuentium. Et an possit delinquere. nu. 8.*
9 *Vniuersitati in casibus, in quibus conuenitur ad pœnam pecuniariã, vel ciuiliter ad interesse: an collecta imponetur per capita: an per solidum, & libram.*

GRauem. Excõicantur officiales locorũ, in quibus statuta sunt edita cõ tra ecclesiasticam libertatem: nisi faciant illa dele ri. & statutarii feudis ecclesiasticis sunt priuati. primò ponit querelam. secundò dat iudices, ibi [ideoq;.] ¶ Not. primò, q̃ statuta dicuntur esse contra libertatem Ecclesiæ. per exempla enim hic posita potest poni casus. s̃. eo. c. nouerit. ¶ Sed̃ò
1 no. † q̃ clerici non possunt arctari ad custodiam castrorum; nec ad contribuendum in expensis prædictorum, ar. contra de immu. ec. c. 2. vbi dicitur, q̃ ad custodiam murorum cleri
2 ci, & laici sunt astricti. ¶ Tertiò no. † q̃ super agris, siue possessionibus ecclesiarum non valet statutum laicorum, etiam si prohibitio, siue dispositio statuti cõcernat ipsos laicos, ne colant possessiones ecclesiæ, &c. ¶ Et hoc facit ad quæstionẽ
3 † si fiat statutum, ne quis alienet rem immobilem alicui non existenti de iurisdictione statuentis, vel non subeunti onera ciuitatis sub certa pœna: q̃ tale statutum non includit aliena tionem, quę fit ecclesiæ. quod sic probatur. Imperialis consti tutio concessit priuilegium ecclesiis sup donationibus, & alie nationibus ei fiendis. vt l. vlt. C. de sa. san. ec. similiter populis potestatem concessit condendi statuta, vt l. omnes populi. de iusti. & iure. speciali ergo priuilegio clericorum non videtur, q̃ possint populi per sua statuta derogare: quia sic posset tol lere legẽ superioris, vt in c. inferior. 21. dist. & de iureiu. c. venientes. Item si expressè ita statuissent de alienationibus nõ fiendis ecclesijs, esset cõtra ecclesiasticam libertatem, vt s̃. de rebus eccle. non alie. c. vlti. quod ergo sub expressa dispositio ne non venit, non debet includi sub generalitate: sub qua nõ veniunt

veniunt illicita. de ele. c. cãm. de ele. c. si cõpromissarius. li. 6. ad hoc s̃. de priui. c. quantò. & hoc no. Io. An. de im. ec. c. vlt. li. 6. Vbi ẽt dicit, q̃ iudex Ecclesiasticus posset cogere statutẽ tes ad declarandũ statutũ, q̃ nõ includat cõtractus fiẽdos cũ ecclesiis. de arb. c. puenit. Intelligat̃ ergo dictũ statutũ, q̃ lai cus nõ possit alienare alteri laico nõ subdito. C. nõ licere ha bita. metro. l. j. li. 11. & l. j. de commer. & merca. ¶ Et loqtur p̃dicta qõ, cũ ecclesia cõtrahit cũ laico. ergo si statutũ dispo
4 nit circa ipsos laicos: tm̃ mediante Ecclesia. puta † cauetur sta tuto, q̃ nobilis nõ possit recipere cessionẽ cõtra popularẽ. pone ergo, q̃ ecclesię cõpetit actio cõtra popularẽ: an possit ecclesia nobili cõtra popularẽ cedere actionẽ illã? vr̃, q̃ sic: nec statutũ se extendat ad hunc casum: qa sic restringeret ec clesiæ facultatẽ cõtrahẽdi cũ quo vult: & sic eẽt cõtra liberta tẽ Ecclesiæ. ar. j̃. de iniu. c. j. li. 6. contrariũ vr̃, q̃ istud statu tũ respectu cessionarii, & respectu eius, cõtra quẽ fit cessio, est inter laicos, q̃ ligant̃. 8. di. c. q̃ cõtra. & pp bonũ cõe facta est hæc lex: ne qs à potentiori opprimat̃. C. ne lupe. l. j. prę ser tim qa disponit in materia cessionũ: q̃ sunt odiosæ. s̃. de ali. iud. c. fi. nec est ista gnalis ꝓhibitio, sed respectu certarũ pso narũ. s. nobiliũ. nec in hoc vertit ecclesię p̃iudiciũ: qm̃ cũ alijs cõtrahere poterit. & ita tenet d. Fed. de Sen. in consi. 77. licèt ergo cõtra statuta à laicis edita possit ecclesia se tueri: nõ tm̃ semp laicus cũ ecclesia cõtrahente: sed qm̃q; sic: & qm̃q; nõ,
5 vt ex p̃dictis patet. ¶ † Pone aliud exẽplũ, in quo laicus ligat statuto disponente, q̃ ducens aĩalia ad certũ locũ puniatur certa pœna. si. n. sunt aĩalia ecclesiæ custodita p laicũ: laicus, idẽq; pastor aĩaliũ ad illã pœnã tenebitur pp mercedẽ, quã pcipit. qd̃ est verũ: nisi ostenderet se adhibuisse diligentiam. sed casu fortuito hoc cõtingit: quẽ ipse ꝓbare tenet, vt l. si qs fundũ. §. Imperator. ff. loca. & hanc qõnẽ habui hic Senis de facto. In sylua. n. Cõis aĩalia epi dãnũ dederãt, vbi est magna pœna. q̃rebatur à me, an eps teneretur. dico, q̃ non: sed cu stos. qa personæ ecclesiasticæ pœnis statutorũ ligari nõ pnt: licèt teneantur ad emendationẽ dãni. vm̃ si statutũ diceret, q̃ euntes de nocte puniantur tanta pęna: clerici nõ ligãtur: sed p suũ iudicẽ sunt arcendi. de const, c. eccle. & 97. di. c. bn̄ qdẽ. sim̃ Io. An. ¶ Quartò no. q̃ Papa hic mandat excõicari consi liarios, & officiales &c. & dicit Io. An. q̃ hi nõ erant excõica ti; qa nec fecerant, nec fieri mandauerant, nec in mora erãt delendi, vel officiũ dimittendi, sim̃ Inn. secus de statutariis, vt s̃. e. c. si nouerint. p Io. An. ¶ Quintò no. q̃ istos statutarios astringit ad cauendũ: q̃ de cetero similia nõ attentent. ex quo
6 collige, † q̃ in odiũ sic statuentiũ tractus futuri tpis spectat ad iudicẽ, sim̃ Inn. q̃ remittit. s̃. de procu. c. auditis. delictũ er go p̃cedens astringit aliquos ad cauendũ, q̃ aliàs nõ tenerẽt. ad hoc. C. de bonis auct. iud. posl. l. ei q. & s̃. de p̃sump. c. mãda ta. & ca. scribã. ¶ Sextò no. q̃ Papa hic mandat istos priuari feudis. circa hoc dicit Goff. q̃ licèt isti absoluantur ab excõi catione, non recuperant feuda. Non ob. 16. q. j. c. nos sctõrũ. & c. iuratos. loquuntur. n. cum dns perdit vasallos ex conse quentia excõicationis: hic cum principaliter, & directè priuatur feudo pp delictum. ¶ Opp. dr̃ hic, q̃ isti debẽt excõica ri. sed contra, qa sunt excõicati ipso iure, vt s̃. eo. c. nouerint. So. vt in gl. q̃ incipit. ar. contra. &c. cui adde c. qm̃. j̃. de imm. ec. li. 6. ¶ Sed̃ò opp. hic Papa mandat istos denunciari priua tos feudis p epm Sen. Sed contra, imò vr̃, q̃ debeat hoc fieri p pares: cum fit qõ inter dnm, & vasallum super feudo. vt in c. ad aures. & in c. in quibusdã. s̃. de pę. fol. aut delictũ feudatarii est notorium, & ecclesia ipsum priuat, vt hic. aut nõ est notoriũ, & negatur delictũ: & loquuntur contraria. Vel dic, sim̃ Ho. q̃ in feudis ecclesiasticis maior est snia Papæ: q̃ pariũ ad hoc, qd̃ legitur, & no. de app. c. si duobus. & idẽ in eius de legato: qui de eius mandato fert snam, vt hic. & hoc expedit ecclesiis, qm̃ vasalli sunt potentes. contra quos ecclesia ꝓce dere, non auderet. de immu. ec. c. aduersus. & sic erat hic. vbi verò non est vasallus adeo potens, decens est, q̃ ẽt Papa ad dnm feudi, ẽt ecclesiastici, cãm remittat, vt s̃. de fo. comp. c. verum. & c. transmissa. ¶ Quærit Io. And. post Inno. dr̃ hic, q̃
7 isti deputati ad statuta edenda, sunt excõicati. † sed nunquid vniuersitas, q̃ eis condendi statuta potestatẽ concesit, punia tur ex delicto istorum. dicit, q̃ sic, si consensit tota: vel pars tanta, q̃ aliorum contradictio non curetur. ego dico, q̃ aut commissio, siue potestas condendi statuta fuit istis gnaliter concessa: & in tali generali concessione non venit, q̃ cõdant statuta contra ecclesiæ libertatẽ: vel aliter iniqua: iõ non pu niretur vniuersitas, vt l. si pr̃. ff. de priui. cre. & l. si procurator. de cond. ind. & c. si compromissarius. de ele. lib. 6. & hoc verum: nisi postea ratum haberet, talia statuta faciendo seruari: vel non faciendo ea de capitularis aboleri. his modis vr̃ approbare factum sui ministri. ar. s̃. e. c. quantæ. & c. cũ ad sedẽ. de rest. spo. istis. n. modis delictum administratoris nocet dno: aliàs non iuxta no. plenè. s̃. vt lite non conte. c. j. & l. iubemus. C. de sacrosan. eccl. facit s̃. de immu. eccl. c. aduersus.
8 ad fi. ¶ Sed̃ò quæro. † an vniuersitas possit delinquere. & si p̃t, qua pœna puniatur ex delicto: ex quo imponitur pœna mortis. dicunt quidam, q̃ vniuersitas non p̃t delinquere. delicta. n. propriè perpetrantur à personis: non ab his, q̃ sensu carent: & dolum perpetrare non pnt, vt l. j. ff. si qua. pau. fe. di. hinc dr̃, q̃ voluntas, & propositum maleficia distinguunt, vt l. diuus. ff. de sicc. hæc aũt voluntas, & propositum non cadunt in vniuersitate. Nam ista nomina (vniuersitas: capitulũ: & similia) sunt nomina iuris, & nõ personarum, vt l. mortuo. ff. de fideiuſ. & patet; quia debitum vniuersitatis non concernit singulos: nec econtra. 12. q. 2. c. qui manumittitur. & l. sed si hac. §. q̃ manumittitur. de in ius uoc. est. n. persona ficta, & repræsentata, sicut hæreditas latens. vt d. l. mortuo. præterea in vniuersitate sunt pueri, infantes, mulieres, & similes: q̃ deli cto non consentiunt: cum ad consilium non vocentur. Item eadẽ est vniuersitas hodie, q̃ erit vsq; ad centum annos, vt l. proponebatur. ff. de iud. Si ergo diceremus vniuersitatẽ posse delinquere, includerentur isti. qd̃ esset absurdum. & ex his rõnibus concludit In. q̃ vniuersitas non possit excõicari. Itẽ nõ possit criminaliter accusari: sed ciuiliter bene poterit cõ ueniri ex delicto, cum per sindicum se defendat, vt ff. quod cuiusq; vniuersi. no. l. j. & l. metum. §. animaduertendum. qd̃ me. cau. Item poterit puniri pœna suspensionis, & interdicti. 22. q. 4. c. vxor. & s̃. de spon. c. non est nobis. & ẽt pœna pecu niaria non capitali, vt d. §. animaduertendũ. Tu dic de isto ar ticulo plenius, vt dixi in c. dilectis. 2. de simo. ¶ Tertiò ad idẽ quæritur. † in casibus, in quibus vniuersitas conuenit ad pœ
9 nam pecuniariã, vel ciuiliter ad interesse, & non sit pecunia in cõi, qualiter imponetur collecta: an per capita, an p solidũ & librã, hoc est sim̃ facultates patrimonii. & an infantes, & alii, qui consentire non pnt, conferre teneantur. Inn. hic dicit, q̃ imponetur per solidum, & libram: à qua eximuntur pueri, & alii innocentes: licèt alii dicant, q̃ nullus eximatur. qd̃ pla cet Host. vt sic sit casus spãlis, in quo vnus ex delicto alterius puniatur: sicut sunt plures alii casus notati. j. q. 4. per totũ. Tu de hoc. s. an infantes, & innocentes eximantur: dic, ut in d. c. dilectis. quò ad aliud, an. s. collecta imponatur per capita: an per solidum, & librã, vt tenet Inno. Remisi in d. c. dilectis. ad Bar. ff. de re iud. l. 4. §. actor. vbi dicit, q̃ debemus inspicere cãm, quare est facta condemnatio: nam aut est condemnata ex cã, q̃ respicit onus vniuersitatis (puta ex cõtractu mutui, emptionis, & similis) ẽt imponetur p solidũ, & librã. i. pro viribus patrimonii, vt l. oẽs. C. de coll. quorum mu. & idẽ dicit, si aliquid acceptũ, vel expensum est ꝓ expẽdiẽdo aliquo mu nere patrimoniali. puta ex forma statuti quilibet tenetur de vniuersitate ire in exercitũ: cõponit tm̃ cum dno ꝓ pecunia, vt non vadat. tunc imponetur p capita. sicut. n. ꝓ ea pecunia senserunt leuamenta p capita: ita p capita soluant. Insti. ꝓ so. l. 4. §. illud. Si. n. debebant subire illud onus per fumantes (qa oẽs habitantes in vna familia habebantur ꝓ vno) tunc eodẽ

modo habebuntur in collecta. In dubio si hoc non liqueret, collecta imponitur ꝑ viribus primonii. & hæc ꝑcedunt, cũ collecta imponitur ex alia cã, q delicti. Si verò in cã delicti, vt in materia, in qua sumus: tunc vr̃, q ꝑ capita: qa vniuscuius que par delictum est, vt l. si quemq̃. C. de epi. & cle. In cõtrariũ, q imponatur ꝑ quantitate patrimonii. qd̃ tenet Dyn. in Spe. in ti. de rap. §. 1. ver. sed pone vniuersitas. & p Bar. in l. ne quit. de incen. rui. vbi oĩno videas. ¶ Itẽ vniuersitas nomẽ est iuris, non personarũ, ꝑ Inn. facit. ff. de le. 2. l. cum pronus. per Ia. oĩs vniuersitas ex materiali, & immateriali. i. intellectuali constat. Est, n. vniuersitas singuli. & sic est qd materiale, & habet corpus: quod vr̃, & tangitur: nã singuli vnr̃, & tanguntur. Et est vniuersitas vniuersi. & tunc nomen est. non res materialis: sed res intellectualis. additur. n. singulis q̃dam significatio, q ex vniuerso sumit̃ ab intellectu coaceruatè. ff. de vsuca. re. l. metũ. sic dẽt intelligi qd̃ gl. dicit in l. sicut. in fi. ff. qd̃ cuiusq; vniuersi. q vniuersitas nil aliud est: q hoĩes, q in ea sũt. s. addito iuris intellectu: & addita significatione, q ex vniuerso sumitur, sm̃ Oldr. & est duplex vniuersitas. s. corporũ cõsimilium: & corporum quorumlibet: nã collegiũ monachorũ est vniuersitas corporum parium: in istam cadit excõicatio. Sed ciuitas est dissimilium, tam sapientium, q furiosorum, & infantium: & in istam vniuersitatem non cadit sn̄ia excõicationis: nec aliqua alia sn̄ia mortis, vel similis morti. cadit tũ sn̄ia interdicti: q ꝑt ferri ꝑ delicto alieno: ciuiliter tũ punitur vniuersitas: & cogitur facere collectam pro soluendo banno: ad quã collectam oẽs contribuent, etiã innocentes, & soluent creditori: tũ inculpabiles à culpabilibus repetent. facit quod no. C. de fur. l. apud antiquos. alii dicunt, q non debent cogi inculpabiles: cum sit debitum totius corporis. prima opinior est Inn. & adde quod no. ff. quod cuiusq; vniuer. no. l. j. §. quibus. per Accur. & in spe. ubi eum. vide Bal.

S V M M Æ.

1 *Prædicatores, præsertim qui aliter sustentari non possunt, ab excommunicatis detinentibus aliena, eleemosynam recipere possunt. & nu. 4. & nu. 7.*
2 *Participare potest quis excommunicato in his, quæ pertinent ad salutem animæ. & nu. 3.*
5 *Pater potest corrigere filium suum clericum, etiam in sacris.*
6 *Magister potest castigare clericum, etiam in sacris.*
8 *Oblationes non sunt recipiendæ ab excõicatis.*
9 *Mortuaria an sint recipienda ab excõicatis.*

CVm voluntate Alloquens excõmunicatũ in his, q̃ pertinent ad salutem, ẽt si verba alia interponat, excõicatus non est. † ꝑdicatores. præsertim qui aliter sustentari non possunt, ab excõicatis detinentibus aliena eleemosynam recipere possunt. tertiò ponit quosdam casus, quibus percutiens clericum, excommunicatus non est. ¶ No. j. procemium, q voluntas, & propositum, &c. sumptum ex l. allegata in gl. qd̃ plenè declara, vt not. Bar. in l. diuus. ff. de sicc. vbi quid iuris, cũ quis delinquit plus, q̃ cogitauerit, circa eã dem rem, vel diuersas. & similiter de personis: vel incidendo in aliam speciem delicti, q̃ crediderit. circa quod vide quod dixi. s̃. de big. c. nuper. & quod dixi s̃. e. c. si verò. ¶ Secundò no. † q ꝑt quis participare excõicato in his, q̃ pertinent ad salutem aiæ a. contrarium igitur vr̃ dicendum de salute corporali: quod est verum de illo, qui negligit, vel contemnit. s̃. eo. c. cum infirmitas. aliàs secus, sm̃ Ioan. An. & loquitur tex. de participio in locutione, q̃ propriè ad hortationem salutis tẽdit. secus ergo vr̃ in oratione, mensa, & aliis de quibus s̃. e. c. nuper. & secus etiam in cohabitatione. 24. q. j. c. omnis. scd̃m Ho. qui remittit. s̃. c. cum desideres. † Ego dico, q si qs principaliter ad hoc tendit, vt excõicatum ad pnĩam reducat verbis persuasiuis: q si cum tali locutione immisceat incidenter potum: vel comestionem in mensa: vel secum cohabitet principaliter ad finem conuersionis: q talis non incidat in canonem. pro hoc principiũ huius c. cum voluntate, & ꝑposito, &c. Item quia incidenter ista eueniunt, & p cõsequens nõ curantur, vt in tex. illa. n. q̃ incidunt, nec ad absolut. onẽ faciũt, nec ad salutẽ: puta quærit de vxore, & filiis ad dilectionem, quã habuit ad genus suũ, & his similia. ad hoc. ff. de ver. obl. l. q̃ extrinsecus. ¶ Tertiò not. † q ꝑdicatores licitè recipiunt eleemosynas ab excõicatis, & aliis existentibus in mortali. p ꝑdicatores intelligo sacerdotes curatos. s̃. c. j. oĩs. Idẽ de vicariis, vel legatis Papæ, & de ep̃is visitantibus, & eorũ uicariis ad hoc missis. s̃. de of. or. c. inter cetera. putat tũ Host. q ista Decr. emanauerit principaliter ꝑ fratribus ꝑdicatoribus, & minoribus, q hũt vniuersale offiũ ꝑdicandi: & in hoc sunt ꝑ Papã approbati, vt in cle. dudum. de sepul. & hoc qd̃ dixi, q ab excõicatis, & peccatoribus licitè recipiuntur eleemosynæ. an sit uerũ, dicã j̃. ¶ Quartò no. in §. si qs verò. plures psonas ꝑcutientes clericos nõ ligari pœna can. si qs suadẽte. plures alios casus enumerat hic gl. & plenius ꝑ Host. in sum. eo. ti. §. quis posit. sub §. super illo aũt canone. Et inter ceteros no. casum, cum qs corrigit clericum de familia sua cã bonorũ morũ. ex quo patet, † q pr̃ posset corrigere filiũ suũ clericũ, ẽt in sacris: nec incurrit excõicationẽ, sm̃ Dama. & Tã. nã licèt nõ sit in ptãte. tũ illa nõ est iniuriosa, sm̃ eũ. ego dico sm̃ iuristas, q est in ptãte: qa sacer ordo non liberat à ptãte, nisi ordo ep̃alis. ĩ Auth. de san. epi. §. ꝑsbyterorũ. & C. de epi. & cle. l. sacrosancta. de quo s̃. de æta. & qual. c. indecorum. p Doc. † qd de magistro, & plato, an cõstitutum in sacris castigare posit sine metu can. gl. sentit hic, q sic. & idẽ not. 23. q. 5. c. j. ad fi. ¶ Quæro. dr̃ hic, † q ꝑdicatores licitè ab istis recipiunt eleemosynas. q̃ fuit rõ dubitandi, quare non pñt. dic, q scienter recipiendo eleemosynas, de alieno crĩe participare vnr̃. Sed dic, q ideò excusantur: qa ꝑcurant illorum vtilitatẽ, quorum sunt res, & salutẽ detinentium. ex quo sequitur, q aliàs regulariter à talibus eleemosina recipi non dẽt. j. q. j. c. non est putanda. & 17. q. 4. c. miror. sm̃ Ho. Io. An. tũ super ver. eleemosynas. sentit, q eleemosynæ recipiendæ non sunt de illicitè acquisitis: vt res ipsæ illicitè acquisitæ detineãtur: licèt ex fructibus talium rerum illicitè acquisitarũ iustè decimæ exigantur, vt no. s̃. de deci. c. ex transmissa. quod intelligẽ de realibus decimis. de illicito verò quæstu proueniente ex negociatione illicitã, an decimæ licitè recipiantur. dic vt in c. de terris. s̃. de deci. quod ergo dr̃, q ab excõicatis, & peccatoribus recipitur eleemosina: intelligo cum non datur res ipsa illicitè acquisita: tale. n. recipere quis non posset sine vitio furti, vt l. j. C. de vsuca. pro emp. cum si. & hoc de eleemosinis, & decimis ab excõicatis, & peccatoribus recipiendis, vel non. quid de oblationibus. † dic, q non sunt recipiendæ. 90. di. c. oblationes. & c. eorum. rõ diuersitatis est; quia eleemosina fit in occulto. de quò nihil ad ecclesiam. s̃. de simo. c. sicut nobis. oblatio verò fit in publico. & ideò prohibet: ne videatur ecclesia approbare pctm̃ illius. hæc tũ rõ infert, q si eleemosina fiat in publico, non sit recipienda: quia eadem est tunc ratio, quæ in oblatione. Ho. contra. quia natura eius est consideranda: quæ est, vt fiat semp in occulto. Matth. 5. c. ¶ † Quid de mortuariis, q̃ pro anima dantur. dic, q nõ sunt recipienda ab excommunicato: cum pro eo non sit orandũ. 88. dist. c. fi. Si uerò non pro anima: sed sicut alii priuato excommunicatus aliquid leget ecclesiæ, illud recipere potest; quia nec testari prohibetur, secundùm Inn. j̃. eod. c. decernimus. li. 6. ubi plenè. Ho. tamen sentit, q nihil debemus recipere ab excommunicato: nec in aliquo secum communicare, vt hic in nouella.

ADDITIO.

a ¶ Ad salutem animæ. Adde uidendum Sal. in l. unica. C. de Rapto. virgi. 4. quæst.

SVM-

S V M M Æ.

1 *Sn̄ia excõicationis extenditur ad personas non expressas.*
2 *Excõicatio, qua ligantur participantes excõicatis, est iuris.*
3 *Concubina publicè clericorum si sit simpliciter excommunicata propter fornicationem clericorum: an laici postea fornicantes cum ea erunt excommunicati.*
4 *Sn̄ia [excõico talem mulierem, quæ cum clericis fornicatur] valet.*

SI concubinæ, Cõicans excõicato ĩ crimine damnato excõicatus est maiori. hoc dicit. ¶ No. primò † q sn̄ia excõicationis extendit̃ ad personas non expressas: sicut alibi in simili. s̃. de offi. dele. c. j. licèt ergo dicat̃, q sn̄ia sit ferẽda in scriptis. j̃. eo. c. Romana. lib. 6. tũ personę, q̃ includunt̃ ex mente iuris, nõ expedit redigere in scriptis. facit qd̃ no. Cy. in l. j. C. de erro. cal. vtrùm aũt excõicatio, qua liganẽ isti participantes, censeat̃ excõicatio hoĩs, vel iuris. dic, vt s̃. eo. c. nup. † Dico. n. q est excõicatio iuris: qa excõicatio hoĩs non põt ferri ꝑ futura culpa: nec tractu futuri tpis, &c. vt di. c. Romana. §. caueant. ¶ Secũdò no. q sn̄ia hac liganẽ participãtes postea; ergo non prius: tales. n. debent specialiter excõicari; qa sn̄ia lata contra vnum ex pluribus criminosis alteri non prodest: nec p̃iudicat, vt l. denunciasse. §. vlt. ff. de adul. ¶ Quærit Ioã. An. † si ista concubina publicè clericorum sit simpliciter excõicata propter fornicationem clericorũ (vt dicit litera:) an laici postea fornicantes cũ ea, erũt excõicati. Host. sentit, q sic: qa participant in crimine dãnato. qd̃ est verum, qñ simpliciter excõicata esset: secus si in genere, propter fornicationẽ clericorũ: tunc. n. non ligarent̃ laici fornicãtes; qa quò ad ipsos crimẽ non est dãnatum: sed quò ad clericos tantùm. & ex hoc ẽt inferr̃, q si aliqua est excõicata propter fornicationem alicuius clerici: q alius clericus, q cum ea postea fornicat̃, non erit excõicatus: qa quò ad ipsum crimẽ nõ est dãnatum. ad hoc vide, qd̃ dixi. eo. c. nuper. ¶ Tertiò, & vltimò no. † q valet sn̄ia [excõico talẽ mulierẽ, quæ cum clericis fornicat̃.] & sic fornicatoribus non expressis. sicut põt aliqs accusari de homicidio, non expresso nomine interfecti, si forsitã ignoratur, vt no. 3. q. 8. c. libellorum.

S V M M Æ.

1 *Excõicatio non extinguit ius alicui cõpetens: sed exercitium impedit.*
2 *Excõicatio maior non impedit potestatem alterum absoluendi.*

DVobus. Opponit glo. contra istud. c. & vr̃, q unus nõ possit absoluere alterum, si ambo sunt excõicati: cum priuatus sacramẽtis aliũ restituere nõ possit, vt no. s̃. e. c. sacro. in glo. sed pone, & hic. sol. dicit gl. vtroq; ligato, potestas nõ expirat, sed dormit: † nã excõicatio non extinguit ius alicui competens: sed exercitium impedit. sicut qñq; quis hẽt iura habitu, sed non actu, vt in c. maiores. s̃. de baptis. & in c. pastoralis. s̃. de rescrip. uel aliter, secundùm gl. dic, † q maior excõicatio non impedit potestatẽ alterum absoluendi; qa priuat à participatione, non à collatione sacramentorũ. & hanc tenet Host. dicens, q secundùm primũ intellectũ nihil esset speciale in minori excõicatione: qd̃ tũ tex. vult ponderare. Tãgit ẽt, cui concedit̃ potestas ista absoluendi, & à quibus. dic, q sacerdotibus, qui habent potestatem clauium, & non alij. Item confertur à consuetudine, vel superiore.

PErmittimus. Not. primò, q ista pmissio hodie est sublata: & latior cõcessa potestas celebrandi tpe interdicti: q possunt singulis diebus celebrare tempore generalis interdicti, vt j̃. eo. c. vlt. §. adiicimus. li. 6. qd̃ est verum, etiã si Papa mandasset exire clerum, reseruando ibi parochiales sacerdotes ꝑ sacramẽtis: q̃ cõferri possunt tpe interdicti, secũdùm Io. An. ¶ Secundò no. q ista promissio fit ministris ecclesiarum: non uidetur ergo, quòd minister alteri committere posset. de offic. dele. c. fi. quod est uerum, quando ipsi ministri curati haberent ordinem: si autem non haberent, debent conuocare ordinatos. 7. q. 1. c. põtifices. ¶ Tertiò no. quòd semel in hebdomada permittebat ista Decre. quod est verum: nisi necessitas immineret: quia tunc etiam pluries possent. ff. de edẽ. l. veluti. tamẽ ministor reseruare debet plures hostias consecratas, considerata multitudine populi, & loci infirmitate: non tamen debet obseruare vltra hebdomadam: in qua si infirmus non occurret: debet presbyter aliam conficere, & eleuare, & illam antiquam sumere: eleuatam autem conseruare, secundùm Ioan. An. ¶ Quartò no. q quatuor per ordinem hic ponuntur, per quorum quodlibet transgressum violatur interdictum. ad idem. s̃. c. 1. qd̃ in te. Tangit hic Hosti. q tempore interdicti licitum est cõficere chrisma. qd̃ est hodie expeditum. j̃. eodem. c. quoniam. ¶ Tractãdum esset hic, quæ sacramenta possent ministrari tempore generalis interdicti: & quæ non. pro cuius notitia est præmittendum, q septem sunt sacramenta. s. baptismus: confirmatio in fronte: pœnitentia. & hæc simpliciter conceduntur tempore interdicti. quartum est eucharistia. & hæc conceditur limitatè, scilicet decedentibus, vt c. qd̃ in te. de pœni. & remis. quintum extrema vnctio. & hoc negatur, vt in d. c. qd̃ in te. sextũ est matrimonium: & istud permittitur. septimum ẽ ordo: & de isto. s̃. de spon. c. non est nobis. de celebratione diuinorum, & sepultura dic, vt in d. c. qd̃ in te. & c. vlt. eo. ti. lib. 6.

S V M M Æ.

1 *Absoluere nemo potest regulariter, nisi Papa à sententia canonis. si quis suadente.*
2 *Casus, in quo aliqui excusantur à canone. si quis suadente.*

QVamuis. Satisfaciens clerico, quẽ lesit, propter hoc ab eẽo absolui nõ potest, nisi in certis casibus. concor. s̃. eo. c. cũ desyderes. §. vlt. ¶ No. primò, † q à sn̄ia cano. si quis suadẽte. nullus absoluit regulariter, nisi Papa. fallit in casibus hic expssis. Et inter ceteros nota casũ [quocũq; impediměto canonico.] & c. est satis gn̄ralissimus, q plures complectit̃. & aduerte, qa ista permissio in istis certis casibus nõ hẽt locũ: nisi in excõicatis ꝑ manuũ iniectione: nã si qs ẽet excõicatus alia de cã ab vno prælato: licèt ꝑpter infirmitatem, vel aliud impedimentũ ad eum non possit accedere: non liceret tũ ab alio absolui: nisi in articulo mortis. s̃. eo. c. à nobis. 2. ad finẽ. ¶ Tertiò no. † casũ, q aliq excusant̃ ab excessu, iuris bñficio. qd̃ intellige de bñficio in corpore iuris clauso. de quo. s̃. e. c. cũ illorũ. & c. canonica. cum si. non aũt intelligas de bñficio speciali ex priuilegio, vel mandato Papæ. vt s̃. c. nulli. ad fi.

S V M M Æ.

1 *Excõicatio simpliciter lata intelligitur de maiori.*

SIquem. † Excõicatio simpliciter lata intelligit̃ de maiori. h. d. præmitto ad euidentiam, qd̃ hic no. gl. fi. q quædam est excommunicatio maior: quędam minor: & de vtriusq; effectu plenè hic in glo. quam etiam habes. 11. q. 3. c. si inimicus. ¶ Opponitur, & videtur, quòd uerbum, excommunicatio, simpliciter prolatum, debet intelligi de minori: quia in pęnis benignior est interpretatio facienda, ut in reg. in pœnis. & l. si præses. & l. interpretatione. ff. de pœnis. hic autem in dubio intelligit̃ de maiori: quare malè. sol. dicit Hostien. q contraria loquuntur in pœnis corporalibus, & pecuniariis, quæ sunt odiosæ: secus in sententia excommunicationis, quæ fertur pro salute animarũ. & dicitur medicina animæ. 2. q. j. c. multi. ideò tanq̃ fa-

uorabilis amplianda,& intelligēda in digniori significato. si cut in §.& quoties. Inst. de iure na.gen.& ciui. per hāc enim interpretationē citius purgabit contumacia,q̄ si intelligeret de minori. Itē cōi vsu loquendi,cum qs dr̄ excōicatus,intelligit de minori, huic aūt vsui deseruire debemus. vt l. cū delanionis.§.asinam.ff.de fun.instruc.est alia rō, & clarior. nā nullus excōicat,nisi pro mortali. 11.q.3.c.nemo. & mortale operat p se remotionē à sacramentis:sicut & minor excōicatio.j.q.j.c.sacerdotes.vt ergo excōicatio, q̄ ꝓ mortali à iudice,vel à iure ꝓfert, aliqd operet, dēt intelligi de maiori.ar.l. si qñ.ff.de le.j.& de pri.c.si Papa.li.6.& ff.ne qd in lo.pu.l.fi.

S V M M Æ.

1 *Beneficium concessum ratione minoris ætatis, non extinguitur: licèt minor peruenerit ad maiorem ætatem, postq̄ cœpit habere locum.*
2 *Mater non petens tutorem tempore,quo filius remansit pupillus, an excludatur ab eius successione.*
3 *Pupillus factus pubes,an possit testificari de his,quæ vidit in pupillari ætate.*
4 *Minores possunt petere pro seipsis absolutionem à sententia censuræ.*

1 PVeris. †Beneficiū indultū ratione ætatis minoris,postq̄ cœpit habere locum, non extinguitur:licèt minor peruenerit ad maiorē ætatem.h.d.no.concor.ff.de bo.li.l.qui cum maior. & l.minoribus.C.de his,quæ vt indig. Et facit ad q̄stionē. si immunitas est concessa propter numerum filiorū : ꝓ duret immunitas, licèt filii moriantur,vt l.2.§.oportet.ff.de excu.tut. & no.Io. An.in c.decet.de regu.iur.lib.6.ar.contra,ꝓ finita causa priuilegij(vt erat hic,si ætas ætate finit)priuilegiū finiat,vt l. Titia.§.usuras.ff.de leg.2.Sed ibi loquitur in his,quę habēt causam de futuro:hic verò de effectu in esse producto,& cōsumato:qui ex tēpore nō mutatur.in pœnis enim tempus delicti inspicit, vt hic patet.& ff.de pœnis.l.j.quādo verò nō potest separari effectus futuri temporis à præterito:tunc in totum vr̄,ꝓ actus debeat ex tpe ꝑterito iudicari,vt l.deniq; .§. scio.ff.de mino.Et facit hoc ad quęstio.leges volūt,ꝓ mater, & alij, q̄ debēt succedere abintestato pupillo:si nō petierint sibi tutorem,debēt excludi ab eius hæreditate.vt l.sciant. C. de legi.hære.fallit,si sunt minores.vt C.si aduer.delic.l.2. Pone ergo,†ꝓ mater tpe,quo filius remansit pupillus, ipsi non petiit tutorē:an excludat ab eius successione.Specu.tenet,ꝓ non:postq̄ sibi incœpit competere priuilegium nō petendi, rōne minoris ætatis.Ita no.in tit.de resti.in integ. §.1.& hoc habui iā de facto.& ita consuluit do. Bal.in cā cuiusdā mei cōsanguinei.¶Vltimò inducit Io.An.istum tex. ad q̄stionē.
3 †ꝓ pupillus factus pubes,testificari pōt de his, q̄ vidit in pupillari ætate,secūdùm Host.Istud tū.c.facit cōtrariū:vbi dr̄, ꝓ in pœnis inspicimus tps delicti: & non tps petitæ solutionis.ita ibi si qs est inhabilis tpe actus celebrati : nō curemus postea de habilitate,q̄ cum tpe superuenit.arg.ad hoc in c.si eo tempore.de rescrip.li.6.& no.de hoc Io.An. s̄. de corpo.
4 viti.c.ex parte.¶ Insuper no.†ꝓ minores possunt petere ꝓ seipsis absolutionem à sñia censuræ: & sic habent personam standi in iudicio:sicut in spiritualibus,vt in c.vlti.in fi. de iudi.lib.6.& in c.ex parte.de resti.spo.in glo.

men.& ad māteriā faciunt plura iura:de quibus hic in nouella per Ioan.And.

S V M M Æ.

1 *Nouale quid dicatur.*
2 *Laicus primo anno,quo proscidit,& coluit nouale,alienauit illud in priuilegiatos,qui eodem anno ipsum coluerunt, & fructū perceperunt:an decimam soluere teneantur.*

1 IN nouare. Exponit Hierony. innouare, qd̄ scribitur Osee. 10.c.fi.& Hiere.
1 4.in princ.¶No.primò,†quòd est nouale, ager nunc
2 primò proscissus.si igitur ager aliàs proscissus fuit (licèt aliqua pars,vel non tota nouiter excolatur)non est illud nouale:quasi illud trahatur ad principale;quia singulæ glebę non sunt colendæ.ff.de acqui.pos.l.possideri.& facit hoc dictū:ꝓ si lego vineam,intra cuius confines est ortus, vel pratum:ꝓ veniat in legato.quod dic, vt l.prædiis.§.vlti.ff.de leg.3.& l.
2 olim.de serui.ru.præ.¶Quærit Io.An.hic.† laicus primò anno,quo ꝓscidit,& coluit nouale,alienauit illud in priuilegiatos,qui eodē anno iterū coluerūt, & fructū perceperunt:an decimā soluere teneant.uidet,ꝓ sic. ex quò illud prius proscissum,& cultum fuerat.ar.cōtra.35.q.8.c.de gradibus. vbi vr̄ ꝓbari esse nouale,qd̄ infra colit.ad hoc vide,qd̄ no.de ele. c.gñali.li.6.in quinta gl.vnde tñ eodem anno etiam ter coli possit.ex quò infra primum annū ab eis colitur,vr̄ priuilegiatum,& nouale.ad hoc vide,qd̄ no.in Spec. de proba.§.1. ver.quid si pars.& ver.quid.& ver.sequenti.

A D D I T I O.

2 ¶Nouale.Adde Car.in cle.1.5.q.de deci.Lauren.in c.fi.de priuil. collec. in c.licèt ex quadam.de testi.

S V M M Æ.

1 *Patris appellatione continentur auus,& proauus.*

1 NAm & rex. Hoc uerbum scribitur Daniel.quinto ca.¶No.
1 primò,†ꝓ auus,& proauus continent appellatione patris.de quo dixi.s̄.de pœnis.c.vlt.& utrū pater, & auus naturalis includant sub ista appellatione patris.dic, ꝓ qñq; sic:qñq; nō,secundùm subiectā materiā.In materia.n. matrimoniorū cōtinebit:vbi naturale ius, & pudor inspiciēdus ē. vt l.adoptiuus. §. seruiles.ff. de ritu nup. & l. nec in ea. ff.de adul.& de accu.l.1.econuerso,an appellatione filiorū includantur nepotes,& cęteris inferiores.dic,vt dixi in dicto.c.fi. de pœnis.

S V M M Æ.

1 *Natus non dicitur,qui statim decessit.*

1 NAm & ego. Sribitur hoc uerbū Pro uerbiorū.4.& h.d.† Nō
1 dr̄ natus,qui statim decessit: & sic non vr̄ fuisse, qui non durauit.de quo,ad hoc vt posthumus præteritus rūpat testamentum,sufficit,si viuus totus ad orbem processit: licèt fuit non emissa voce ab hac luce subtractus. vide etiam l.si quis hære.C.de institu.& substitu. vbi sufficit semel conditionem implere:licèt implementum non duret. Istæ enim duæ leges obstant ei,quod hic dicitur. vide concor. de quibus in glos.

S V M M Æ.

1 *Primogenitus dicitur,quem nemo præcedit,vel sequitur.*

1 IOseph. Not.primò,†ꝓ primogenitus dicitur, quem nemo præcedit: uel sequitur. & isti primogeniti habebant olim aliquas præeminentias: sicut etiā hodie in multis partibus:quia succedunt in regnis, & comitatibus:& quandoq; in hr̄ditatibus priuatorum,vt in Anglia,

De verborum signi.

VISIS diuersis constitutionibus circa iudices:iudicia:clericos: matrimonia : & crimina:quia de ipsarum constitutionum verbis,ac etiā aliis posset in iudicio dubitari: ideò,quid ipsa verba significēt, circa finem huius operis submittit iurislator.conueniūt l.uic rub.1.2.3.& 4.dist.in Decretis. repetitur. in 6. & Cle-

Anglia,vt not.Bar.in l.cūctos populos.qd̄ no.Io.An. in reg. fine culpa.de regu.iur.in mercu.& ad hoc c.adde,quod not. in prima constitutione.Digest. per Doc.in qō. in relicto, ad quod plures simul peruenunt:an omnibus debeatur.

S V M M Æ.

1 *Verba sunt intelligenda secundùm materiam: & regulariter secundùm causam orationi adiunctam.*

1 INtelligentia Not.primò,†ꝓ verba sūt intelligenda secundū materiā,& regulariter secundùm causam orationi adiunctam.Pone exemplum per l.Pantonius.ff.de hæred. instituē. & l.fin.ff.de testa.tu.ad hoc facit materia gūralis : ꝓ cessante causa,cessat effectus. ff.de dona.l.2.§.penul.per Bar.

S V M M Æ.

1 *Verba transposita non vitiant,si rei substantia non mutetur.*
2 *Testium receptor si seriatim scribat dictum primi testis:& idem secūdò,& tertiò:& sic de singulis:an valeat.*

1 NIhil. No.†ꝓ uerba transposita nō vitiāt: si rei substantia non mutetur. cōcor. l.præposteri.C.de test.& facit ad qō. si creditor in libello petit suum debitorem cogi ad soluendum,& condemnari(cum prius debeat condemnari,quàm cogi:) pręposteratio tamen talis non vitiat;quia ordo verborum non attenditur,regulariter,vt l.nec enim.de solu.Inducit glos.hunc textum ad q.testium deponentium diuerso modo,idem concludentium in effectu:talis enim verborū varietas non vitiat dictum testis,imò corroborat:cum proferentes vnum,meditatūq; sermonem essent suspecti,vt l.3.§.j.ff.de testi. & hinc
2 sumpta occasione quærit Io.An.post Host. † si receptor testium seriatim scribat dictum primi testis:& idem scribit de secundo,tertio,& singulis.an valeat.videtur,ꝓ non,vt d.§.1. In contrariū videtur,ꝓ sic:vt in dubio res potius valeat, quā pereat.j.eo.c.abbatem.& hoc tenet:licèt dicat,ꝓ melius faceret totum scribendo,cum magna sit vis in verbis.j. de priuile.c.si Papa.lib.6.& hodie dicit Host. hanc pigritiā in curia reprobatā:non tñ vbi est talis consuetudo,auderet reprobare.de hoc etiam uide in Specu.de testamen.§.nunc tractādum.ver.cautum.de iudice verò, qui dicit[pronuncio sicut talis pronunciauit.] vide in Specu.de sentē.prola.§.qualiter. ver.quid si iudex.& quod not.16. di.cap.3. & s̄.de testi. cacum tu.vbi vide.

S V M M Æ.

1 *Mens propriè inspicienda est, non verba.*

1 PRæterea. No.primò, †ꝓ non debemus inspicere verba, sed mentem: dum enim proprietas uerborum attenditur, &c.cōcor.ff.de adi.le.l.3.§.conditio.& l.3.C.de libe.præte. vbi verborum interpretatio nusquam tantum valet, ne melior sensus existat.licet enim quandoq; verba offendere,seruata mēte,vt dixi.s̄.de priuil.c.quanto . econuerso autem qui sectat verba,& offendit mentē,punit.pro expresso.n.habet,qd̄ cautum tacitè reperitur,ut l.his solis.ff.de reuocan.do.& l.nominis,& rei.§.uerbum ex legibus.ff.de uerb.sign.mens aūt legis colligitur ex ratione in l.exp̄ssa. quæ ipsam intendit ad similes casus.ad qd̄ vide,qd̄ no.de tempo.or.c.1. in glo. quod econuerso.& in c.si postq̄.de elec.lib.6. ubi de hoc in glos.& ita punit,&c.adde ēt,qd̄ no.in Auth.quas actiones.C. de sacrosan.eccle.& ff.de testa.l.qui testamento. §. mulier. vbi dr̄ esse de mente,quod sumitur à contrario sensu legis.& generaliter ad materiam uide not. in dicto c.quanto.& 1.q.1.ca. Marchio.

QVanuis. No.primò,ꝓ vsus loquēdi magis attēditur, quàm ꝓpria verborum significatio.concor.l.cum delanionis.§.asinam.de fun.instru.& circa hoc uide,quod no. Bar. in l. cum certum.ff.de vi.ole.tri.le.& de li.le.l.Labeo.per eundem.ubi tractat de communi usu loquendi: & de communi usu intelligendi.& ibi plenè uideas de prædictis.facit c.ex literis.de spon.

S V M M Æ.

1 *Poetarum auctoritates licitum est allegare.*
2 *Probatio naturalis valet in iudicio.*
3 *Iudex non dicitur,si non est in eo iustitia.*
4 *Conditio testis consyderatur in testamento.*
5 *Vita attenditur in teste.*

FOrus, No.primò ex quibus consistat forus. & dicitur constare,ut dicit glo.2. quā no.¶Secdò no.quæ dicatur causa,& lis.qd̄ dic,vt no. ff.de testi.l.2. & l. cās. C. de transac.qñq; tabelliones appo nunt instrumentis ꝑdicta uocabula.qñq; verbum,controuersiam,siue,q̄stionem [ut ꝓmittit non mouere cām:litem:cōtrouersiam.siue q̄stionem.]&c.optimum est.n.oīa simul iungere:qa plus importat interdum vnū,quā reliquum.facit l.j. C.de præscrip.lon.temp.& qd̄ no.ff.de procur. l.non solum. §.si status.vide in Specu.de rescri.p̄senta.§.rōne formæ. ver. item,qd̄ est q̄stio.& de isto uerb.cā.qd importet,no.Io. An. de accu.in c.cum dilecti.sup verbo cā.Iudicium verò qualiter accipitur,habes in tex.& aliis modis,ut no.Host. in summa de iudi.§.1.& in reg.in iudiciis.de reg.iur.lib.6.¶Tertiò
1 not.†ꝓ licitū est allegare auctoritates poetarū.de quo in gl. arg.habes,&c.& 34.distin.c.turbat.ubi plenè. & in Spec. de aduo.§.nunc de exordiis.ver.vel ita.& 3.q.5.c. accusatores.
2 ¶Quartò not.qd̄ dicat argumentū.& colligit gl.†ꝓ in iudicio valet naturalis probatio.circa qd vide no.per Io. An. de cle.pere.in c.intra quatuor.super ver. argumēta. facit.l. scire oportet.§. sufficit.ff.de excu.tuto. ibi[cuius fidē sufficit firmare ex ipa naturali iustitia.]¶Quintò no.ver.ī oī quoq; negotio,&c.ꝓ requirūtur tres testes in actu.qd̄ intellige,ꝓ,vt in glo.& 4.q.1.c.1.¶Sextò no.vnde dicat iudex.actor,vel reus.
3 dicit.n.tex.†ꝓ non est iudex, si nō est in eo iustitia.cui adde l.penul.ff.de iusti.& iure.ubi qualiter accipiatur ius. ¶Septi
4 mò not.in ver.testes aūt.†ꝓ in teste consyderat conditio;qa non dēt esse seruus. Quid ego de illo,qui cōiter,vel à maiori parte,vel à pluribus habebat liber.& qd de ascriptitio,& statu libero.vide in Specu.de teste.§.1.uersi.item qd est seruus. & seq.¶Quid de iniustè manumisso,puta per abbate sine capituli consensu.dic,ꝓ si postea capitulum ratificat,valet testimonium,secūdū Io.An.¶Octauò not.de fœmina. an possit esse testis:qd̄ intellige,vt in glos.& ut legit,& no.15. q.3.c.ex eo. ubi de hoc. ¶ Quid de hermaphrodito.dic,vt no.4.q.3. Itē in criminali.uer.hermaphroditus.ubi ēt de eo menstruo
5 sæ quæstiones notantur.¶Decimò no.†ꝓ in teste attēditur vita:natio verò non consyderat.unde Teutonicus notus testificari pōt contra Gallicum,vt no.3.q.5.c. canonica. & uide qd̄ no.in Specu.de teste.§.j.uer.item quod est mulier. & ver. seq.ubi an mulier possit esse testis in codicillis.Accur.not.ꝓ sic.ff.de testamentis.l.qui testamento.§.mulier.

S V M M Æ.

1 *Pactum vnde dicatur.*
2 *Maleficiorum nulla est societas.*

1 PActum. †Not.vnde dicatur pactum à pace.qd̄ dic,vt no.in l.j.ff.de pact. Item debet esse moribus,& legibus comprobatum
2 hinc est,†ꝓ nulla societas est maleficiorum,vt l.j.§.plane.& ff.de fideiusso.l.si à reo.§.fi.& dic,vt s̄.de pactis.c.vlt.

SVMMAE.

1 *Paria sunt aliena possidere: & rebus proprijs malè vti.*
2 *Possidere iustè quis dicatur.*

IVs. De interpretatione, siue ethymologia huius
verbi, remisi ad l.penul.ff.de iusti.& iure.& no.
1 Io.An.de regu.iuris.sup glo.rubricæ. & no.† ꝙ paria sunt
aliena posſidere, vel ꝓpriis rebus abuti: & ideò coercet q̄s,
ne re sua malè vtatur. vt Insti. de his, q̄ sunt sui, vel alieni iu-
2 ris.in princ.& ff.de ver.obl.l.is cui bonis.† q̄s aūt dicat̄ iustè
possidere.dic, ꝙ ille, q̄ hēt iustū titulum: & ex vltimis causis
ꝓcedit ista talis acquisitio.de q̄bus Insti.de rerū diui.& ff.de
acq.re.dom.& l iustè.de acq̄rē.poss. vbi auctoritas iudicis p̄
bet iustū titulū:& facit valere, qđ aliàs eēt nullū.qđ fal.tu.l.j.

SVMMAE.

1 *Oblationes quæ dicantur largè, & quæ strictè.*

1 CAusa †No. q̄ dicunt̄ oblationes.dicūtur
enim, q̄ à fidelibus ecclesiæ offerun-
tur.qđ intellige siue in vita, siue in morte.s̄. de se-
pul.c.de his.& secūdùm hoc gn̄aliter sumit̄ hoc verbū, obla
tio.strictè verò dr̄ oblatio id, qđ in missa offert̄ sacerdoti: q̄
debita est in præcipuis festiuitatibus.s̄.de paro.c. vt Domi-
nicis.nam & ad eius æstimationem tenent̄ ēt infideles, si ha-
bitāt in parochia, vt s̄.de vsu.c.quāto. ¶Quærit glo.2.cuius
sunt res ecclesiæ: an ipsius ecclesiæ parietibus circundatæ: an
clericorum: an Dei.dic vt in ea.& 12.q.1.c.expedit. & 16.q.
1.c.qm̄ quicquid.& in c.cum super.de causa possessionum.

SVMMAE.

1 *Sacerdos vngit infirmum.*
2 *Vigilia beati Matthiæ debet ieiunari, licèt fuerit forte electus.*

QVæsiuit. Solus sacerdos vngere pōt in-
firmū.secūdò dr̄, ꝙ anno bis-
sextili circa diē sancti Matthię seruandū, seruet̄ loci
consuetudo: dum tn̄ vigilia continuet̄ festo.scđa ibi[festū.]
1 ¶No.primò, † ꝙ sacerdos vngit īfirmū: & oleū istud est vnū
de septem sacramētis Ecclesiæ.de q̄bus.s̄.de sacr.vnc.c.vno.
in nouella.& aduerte, q̄a text.loquit̄ de vno sacerdote, q̄ de-
beat vngere. Glo.cōtra hoc opponit, ꝙ debeant esse plures.
vt Iacobi quinto.c.vbi dicit [Infirmat̄ q̄s in vobis, inducat
presbyteros Ecclesię.]&c.arg.de regu.iu.c.pluralis.li.6.sol.
vt in ea.Host.soluit, ꝙ plurale resoluit̄ in singulare: sic in simi
li.ff.de conditio.& demonstra.l.demonstratio.§.fi.& de neg.
ge.l.1.Ia.dicit, ꝙ illa auctoritas intelligit̄ distributiuè, vt in q̄
busdā locis seruat̄ ad literā: vbi plures presbyteri conueniūt
ad vnctionē extremā: vnus tn̄ vngit: alii respondent, vt est Pa
2 duæ.¶Scđò no.in uer.festū.† ꝙ vigilia beati Matthię debeat
ieiunari.licèt forte fuerit electus.s̄.de obser.ieiu.c.1. ¶Ter-
tiò no.de isto anno bissextili. de quo ēt dic, vt l. cū bissextus.
ff.e.ti.vbi p̄ Bar.q̄d iuris, si asignat̄ dilatio vnius mēsis: in du
bio quot dierū erit mensis iste: cū aliq̄ menses habeant dies
31.alij.30.& Februarius. 28. & qualiter illi duo dies bissexti
accipiant̄ ꝓ uno.vide in l.1.ff.de diuer.& tēpo.præscript.l.2.
Io.An.hic tangit de anno solari, & de anno lunari.de q̄bus
plenius in Macrobio sup somno Scipionis lib.1.c. 30. & lib.
2.& 7.& vlterioribus.& vide qđ no.55.di.c.2.& in fi.6.li.sup
data.& circa hoc no, bene gl.vl.qualiter illi duo dies sumant̄
ꝓ vno in materia odiosa, & fauorabili, vt in d.c.2.55.di.not.

SVMMAE.

1 *Sententia valet: licèt non exprimatur verbum, condēno, vel absoluo: sed æquipollens.*
2 *Papa potest interpretari verbum dubium appositum in sententia.*
3 *Mens inspicienda est potius, q̄ verba.*
4 *Argumentatio est triplex, & ibi de his tribus.*
5 *Interpretantia vocabula sunt octo.*

a IN his. Per verbum, statuo, & præcipio a diffini
tio profertur.cōis diuisio. scđa[attendē
tes.]erat q̄stio inter istos conuersos, & familiā hospita-
lis ex vna parte, & magistrū ex altera: q̄a fuerat fortè electus
ab Abbate sancti Simpliciani: & ob hoc conuersi, & familia
1 volebant illū recipere pro magistro.¶No. primò, † ꝙ valet
sn̄ia, licèt non exprimat verbum, condemno, vel absoluo, si
exprimit̄ æquipollens.facit.C.de sen.& interlo.om. iu.l.præ
ses.& de p̄scrip.c.ad audientiam.& dixi.s̄.eod.c.p̄terea.facit
2 qđ no.Bar.ff.de re iudi.¶Secundò no.† ꝙ Papa hic interp̄ta
tur verbum dubium appositum in sn̄ia.& dic, ꝙ q̄n̄q; tota rō
est obscura.q̄n̄q; vnum verbum orationis dūtaxat; q̄a habet
plures sensus, vt canis.& liber Arist.qđ dic, ut l.quoties am-
bigua.ff.de verb.obli.& l.in ambigua.ff.de legi.& l.non pos-
sunt.eo.tit.vbi glo.distinguit.cū dubitatio contingit in iudi-
cio: aut sup nouo negotio: aut sup aliqua lege. si sup nouo ne
gotio, consulendus est princeps, si sit eius copia: si aūt nō sit
eius copia, procedatur de similibus ad similia, ut dict.l non
possunt.Si verò super lege: tunc si quidē ex consuetudine cer
to modo est intellecta: & stabit̄ illi.alioqui ad principē, si est
eius copia; alioq̄ interpretabit̄ in benigniorē partē. sed si du
bitat̄, q̄ sit benignior: stabo verborū significationi. & vltimò
procedet̄ de similibus ad similia.facit l.si de īterpretatione.
& l.benignius.& l.minimè.eo.tit.& l.si quis intentione ambi
gua.de iudi.Doctor meus in d.l.non possunt.dicit, ꝙ q̄n̄q; oc
currit noua materia: & tūc recurrendū est ad legislatorē: q̄a
nouus casus desyderat noua remedia, ut ff. de uen.inspi.l.1.
quandoq; est dubia quæstio propter repugnantiam, & du-
bium quæstionum.C.de hæred. insti.l.si pater.vel ꝓpter mul
tiplicitatem opinionum: & tunc similiter legis consulendus ē
auctor.C.de legi.l.fi.q̄n̄q; est casus dubius propter legis ob-
scuritatem.& idem; q̄a eius est declarare legem, qui eam tu-
lit.facit.C.de condictio.inde.l.pro dubietate.& l.apud anti-
quos.C.de fur.Sed quia non pōt semper haberi copia condi
toris legum: ideò debent iudices determinare casus dubios
per argumenta, & rationes, vt l.qui filium.§.fi.ff.ad Trebel.&
l.diui fratres.de iure patro.possunt etiam procedere de simi
libus ad similia, vt dicta l.neq;.Aduerte tamen, q̄a interpre-
tatio dēt esse verosimilis, & exponere, nō perimere.de acc.c.
3 cum dilecti.¶Tertiò no.† ꝙ non debemus inspicere verba,
sed mentem.qđ tetigi.s̄.eo.c.præterea.Scientia enim consi-
stit in mēdulla rationis, non in cortice scripturarum, vt j.q.j.
4 c.Marchion.& l.scire leges.ff.de legi.vbi dicit Bal.† ꝙ triplex
est argumentatio.plana, & materialis; q̄a verba sic loquunt̄.
de exerci.l.j. §. is qui nauem. subtilis, & intellectualis ex vi
sermonis: sicut ē verbū, exigere, qđ significat ab inuito extor
quere, vt l.11.§.si rem.de lega.3. subtilissima, & coniectura-
lis, q̄ magis p intellectum decernitur, q̄ sermonis adaptatio-
ne colligatur: q̄a interdum quis plus significat, quàm loqua-
tur: & interdum aliud uerba sonant: aliud clamat intentio,
ut ait Boethius.& C.de fideicomm. l. cum acutissimi. & de
inof.test.l.3.& C.de fideicom. l.verbum volo.& quādoq; ver
ba assumuntur impropriè. Super quo aduertendum, ꝙ pro-
pria locutio est loqui aptè, secundùm subiectā materiā.opor
tet enim rebus, de quibus loquimur, cognatos, & familiares
esse sermones, primo Aethi.& Instit. de acti.§.est & aliud. &
hoc dupliciter accidit: uel quia communis intellectus gentiū
sic intelligit.nam communis intellectus vocabuli omni signi
ficationi præponderat: quia significationes natæ sunt per in-
tellectum communē.per eundem ergo mutari, minui, & au-
geri possunt.ff.de leg.3.l.librorum.§.quod tn̄ Cassius.& l.La
beo.de supellec.le.& quod not.C.si scđo nup.mul. Auth.hoc
locum.vbi autem deest cōmunis intellectus vulgi, omnibus
præferendus, standùm est propriæ significationi verborum:
in quibus cum nulla est dubitatio, non est recurrendū ad cō
iecturas

iecturas, vt l.ille aut ille.§.cū in verbis.& l.non aliter.de le.3.
q̄n̄q; tn̄ tolerat̄ improprietas, q̄n ipsam tolerat lex, vt l.vlt.C.
de insti.& sub.Itē quā tolerat cōis intellectus, vt d. §.qđ tn̄
Cassius.Itē quā tolerat natura rei, vt ff.de iu.iu.l.sed si posses
sori.§.sed si rerū.& l.2.ff.de vsufr.earū rerū, q̄ vsu consu. Itē
quā tolerat natura contractus, vt l.si vno.ff.loca.Itē quā to-
lerat natura iudicij, vt l.& puta.fami.ercis.Itē quā tolerat cō
sensus partiū, vt l.si tibi.ff.si cer. pet. minimæ aūt abusiones,
& non interpretabiles voces nihil operant̄: ne via aperiatur
ineptiis loquentiū, vt in dicta l.vlt.& l.q̄ extrinsecus.de verb.
oblig.& l.si Mæuia. de hæredi. insti. patet igitur ex p̄dictis, ꝙ
5 alius, q̄ Papa interpretat̄ vocabula: † cuius gratia plenius ad-
uertendū, ꝙ octo sunt illa, q̄ vocabula interpretant̄.s. signifi-
catio nata à principio, quo vocabula nata sunt: vel datiua.i.
postea vsu gētiū mutata.primas institutiōes nescimus: sed de
ipsis credēdū est auctoribus, vt l.1.ff.si cer.pe.& l.si q̄s ī sun
di.ff.de le.1.Itē cōis intellectus alicuius loci, vel patriæ: vt Pe
rusinorū, vt d.§.qđ tn̄ Cassius.Itē naturalis iustitia. de excu.
tu.l.scire oportet.§.sufficit.Itē naturalis charitas, & verisimi
litudo.ff.de pac.l.tale pactū.§.fi.Itē publica vtilitas ad l.Aq.
l.ita vulneratus. ad simile l.si q̄s ī graui.§.id quoque.viua rō:
q̄a dr̄ viua, q̄a est aīa ipsius scr pturæ.ff.de cōd.inde. l. frater
à fratre.æq̄tas, cōsyderata p̄sona, cui dēt æq̄tas inesse; vt q̄a ē
princeps, vel legislator.ff.de vulga.substi.l.ex facto. in princ.
stylus iudicioru, & cōsuetudo.ff.de legi.l. si de interpretatio
ne.& hæc sūt verba doctoris mei in d.l.vlt.C.de instit.& sub-
stitu.in repetitione.

ADDITIO.

a ¶ Præcipio.ad de Ioan. An.in c.Raynutius.s̄.de testa.& Card.in cle.j.§. ideoq;.de reliqui.& vene.sanc.& cle.fin.de pæ.& in c.quod præcipitur. 13.q.1.Card.in cle.2.de magi.Alexan.in l.& quia.de iurisdi.om.iudi.

SVMMAE.

1 *Verba priuilegiorum sunt interpretanda latissimè.*
2 *Interpretari quid dicatur.*
3 *Interpretatio ad quem spectet.*
4 *Iudex quilibet an possit interpretari sententiam suam.*
5 *Pars an sit citanda, quando fit interpretatio sententiæ.*
6 *Iudex vnus an possit interpretari sententiam prædecessoris sui.*
7 *Appellari an possit ab iniqua interpretatione.*
8 *Perpetuum intelligitur multis modis.*
9 *Princeps dando iurisdictionem castri, videtur dare oēm iurisdictionē.*
10 *Papa si dicat. cōcedimus tali iurisdictionem talis ciuitatis: an videa tur concessa hæredibus suis.*
11 *Beneficium, priuilegiū, & rescriptum qualiter differāt, vsq; ad finē.*
12 *Beneficium quid dicatur.*
13 *Priuilegium quid dicatur.*
14 *Rescriptum quid dicatur.*

1 OLim. † Verba priuilegiorū sunt interpre-
tāda largissime: & primò ponit mā
datum.secūdò ipsius interpretationē, & cām.scđa
ibi[q̄a verò.]gl.ponit casū, ꝙ gratia fuit facta huic magistro
G.ꝙ in absentia p̄ciperet, q̄ dicunt̄ in tex.canonici verò sub
trahere sibi volebāt q̄dā ex his: dr̄, ꝙ non possunt.sed iste in-
tellectus, ꝙ ipse impetraret gratiā p̄cipiēdi in absentia ista,
de q̄bus in tex.nō cōgruit literę: vbi dr̄[sic verū ex aliis.]&c.
ex quo cōcludit, ꝙ impetrauit, vt p̄ciperet in absētia: sed for
tè aliqđ statutū patriæ resistebat: vel defectus ordinis, vt p̄di
cta p̄ciperet: & ob hoc impetrauit hoc priuilegiū: & secun-
dùm hoc sine calūnia ꝓcedit hec Decre.secūdum Io.An.sup
prima gl.qđ sibi placet plus, q̄ illud, qđ no.de cler. nō resi.c.
1.li.6.in gl.penul.& nisi sic intelligas: oportet fateri, ꝙ Decr.
ista nō hēt rōnē: nisi, ꝙ sic placuit Papæ, secūdùm eū, q̄ duo
principaliter hic tangit.& primò materiā interp̄tationis.se-
cūdò, q̄ differētia est inter bn̄ficiū, priuilegiū, & rescriptum.
2 † Primò ergo q̄ro, q̄d ē interp̄tari.& dic, ꝙ sumit multis mō
dis, vt no.in l.1.ff.de ori.iur.ꝓpriè.n.denotat aptā significa-
tionē: licèt q̄n̄q; sumat̄ ꝑ correctione, arctatione, & ꝓroga-
3 tione, vt ibi.no.¶Secūdò q̄ro.† ad quē spectet dicta interp̄ta
tio.ad qđ aduertēdū, ꝙ hæc materia pōt in qualibet disposi-
tione versari: nā & in contractibus pōt q̄ri, ad quē spectet in
terp̄tatio vocabuli, vel orationis obscuræ.& de hoc dic, vt s̄.
de spon.c.ex literis.q̄n̄q; ad quē spectet in vltimis voluntati-
bus.& dic, vt l.legato gn̄aliter.de lega.1.Itē in iudiciis.& de
hoc plenè p̄ Bar.i l.inter stipulātē.§.sacrā.de ver.obli.& l.de
die.in prin.q̄ satisda.cog.Itē in sentētiis.& hoc stati dicā. Itē
4 in bn̄ficiis principū. de quo ēt.j.tāgā.† de iudice ergo q̄ro,
an posit q̄libet iudex interp̄tari sn̄iam suā.Io.an.vr̄ hic senti
rę, ꝙ nō: q̄a siue bene, siue malè.&c.cōtrariū tenet Bar.i ordi
nariis habētibus merū, & mistū īperiū.secus ī minori. & ī de
legatis: quorū legatorū sn̄iam superior interp̄tabit.tn̄ in ordi
nario aduertēdū, ꝙ interp̄tatio q̄n̄q; sumit̄ ꝑ correctione to
tali: & hoc nō pōt facere, nisi solus princeps, vt l.1. in fi.ff.de
q̄stio.& eadē rōne nō pōt ei sn̄iæ derogare ī parte: licèt q̄n̄q;
cōtra gn̄alitatē sn̄iæ replicationis remedio succurratur, vt l.
licèt.C.de iudi.q̄n̄q; interp̄tatio ponit̄ ꝑ extēsione.& illud ēt
nō pōt facere iudex, nisi circa accessoria ipsa.dic, vt l.Paulus
ff.de re iudi.& c.cū appellationibus.de ap.lib.6. q̄n̄q; interp̄
tatio ponit̄ ꝑ cōgrua verbi, & orationis expositione.& istam
interp̄tationē pōt facere iudex ordinarius, vt dixi.nihil.n.de
nouo facit: sed factū declarat, vt l.hæredes palam.§.sed si no.
ff.de testa. non tn̄ si vellet facere interp̄tationē penitus ex-
traneā, audiret: puta condēnauit in 10.boues: vult interp̄tari
in nonū bouē, non posset hoc facere: nec similiter vbi verba
essent oīno declarata: & ipse vellet aliud interp̄tari: non.n.ad
mitteret, vt l.ille aut ille.§.cū in verbis.de leg.3.¶ Circa hoc
5 q̄rit̄.† vtrū q̄n fiet talis interpretatio, debeat pars citari.vr̄, ꝙ
sic.vt s̄.c.proximo. & hoc tenet Bar.in l. ab executore.ff.de
ap.p̄ l.nā ita diuus.ff.de adop. & hic Io.An. Iuris tn̄ ordo nō
est in ea seruandus.cū interdū veniat ibi iuris notoriū, secun
dùm In.& hoc verū in interp̄tatione sn̄iæ.In interpretatione
verò dubiū intentionis Papæ licèt p̄iudiciū faciat: non est tn̄
necesse partē citari.& de tali loq̄t̄ hic, & j.c.cū tibi.& c.dile-
cto.& c.tua nobis.talis.n.dr̄ potius declaratio, q̄ interpreta-
tio, vt d.§.sed si notū.sup alio verò dubio moto inter partes,
& in iudicio semp̄ dēt fieri interp̄tatio partibus p̄sentibus: si-
ue loquat̄ de dubio sn̄ię.s̄.c.ꝓx.siue de dubio cōpositionis.vt
s̄.de deci.c.ex multiplici.siue de dubio priuilegij.j.c.ex par-
te.il 1.siue de dubio statutorū.j.eod.c. ex parte. il 2. talis.n.
interpretatio hēt vim diffinitiuæ, vt s̄.c.prox.vnde si non fiat
partibus p̄sentibus, tanq̄ subreptitia, non valet, si non fit mē-
tio de litis pendentia.s̄.de deci.c.dudū.nisi hoc faceret Papa
ex certa sciētia.hoc.n.casu, si talis interpretatio fiat secūdum
propriam significationē verborum, omnibus præiudicat, &
ius facit, ex quò fit à principe, siue fiat in iudicio, siue extra,
6 vt s̄.c.prox.cū aliis p̄ealle.¶ Vlterius circa hoc q̄ro.† vtrùm
vnus iudex posit iterpretari sn̄iam sui p̄decessoris. vr̄, ꝙ nō:
sicut hæres non pōt interpretari dubiā voluntatem defuncti
emissam in iudicio, vt not.ff.de rei vend.l.Pomponius scribit
si frumentū.in fine.In contrarium facit qđ s̄.dictū est de de-
legante, q̄ interpretatur sn̄iam delegati. & hoc verum vr̄; q̄a
accipiendo iudicem ꝓ iurisdictione, siue pro ipso tribunali,
verè est idem iudicium, vt idem iudex, vt l.ꝓponebāt.ff.de iu
di.& hoc tenet Bart.in d.l.scio.vbi infert, ꝙ si iudex reserua-
uit sibi taxationē expensarū, poterit successor taxare; q̄a re-
seruauit sibi, vt iudici, & non vt priuato. & idem in delegato,
si reseruauit sibi: videtur enim taxatio reseruata deleganti, &
illa adiectio sibi nihil releuat.arg.ff.de bo. pos.secūdum ta.l.
si ita.§.q̄ filio.delegatus.n.reseruat sibi, non respectu p̄sonæ,
sed iurisdictionis: sed iurisdictio delegati, & iurisdictio ordi-
naria ē eadē, vt l.1.§.q̄ mādatā.ff.de offi.eius, cui mā.ē iuris.
7 ¶ Vlterius quærit circa hoc.† vtrū ab iniqua interpretatione
posit appellari.tenet Barto.ꝙ sic in di.l.scio.vbi dicit, ꝙ ex
multis

multis causis poterit appellari iniquitas interpretationis.primò ex his,q̃ gesta,& ꝓbata sunt,vt dicit gl.ibi.Itē ex qualitate rei.exemplū si iudex cōdēnauit me in 10.libras ꝓ ptio talis libri:postea interpretat,ꝙ intellexit de 10.libris Boñ. grosso.certè ex libri qualitate poterit interpretari equitas,vel iniquitas interpretationis,vt l.semper in stipulationibus. & illud,qd ibi no.ff.de reg.iur.Itē si condēnauit me in 10. libras ꝓ salario aduocati:vult postea interpretari, ꝙ de libris grossorum:ex facūdia.n.aduocati iudicabit interpretatio æqua, vel iniqua.vt l.1.§. in honorariis.de var. & extraor. cog.ff.& ita no.Bar.in ꝑdicta l.scio.¶Viso de primo articulo interpretationis,videdū est de hoc,qd hic dr,ꝙ bñficia principis debēt latissimè interpretari. qd declara ꝑ exempla: vt primò, qa princeps,cū cōcedit alicui bñficiū,intelligit cōcedere pleno iure,vt no.in Auth.vt liberti de cetero.§.1.& perpetuo iu
8 re,vt in Auth.constitutio,q̃ de dignitatibus.§.illud.† & ꝑpetuū a intelligit multis modis.qñq; ad vitā suā,vt ff.ꝑ socio.l. 1.qñq;ad vitā suā,& filiorū suorū:vel vsq; ad certū gradū. in Auth.de nō alie. §.in emphyteo.qñq; sine termini ꝑfinitione.ff.de serui.l.eū debere colūnā.& qñ aliqd dr pluribus modis,natura rei dēt inspici:& inde assumere modū significādi. 11
vt l.sciēdū.de verb.sig.& l.inter quos.ff.de dā.infec.¶Itē pone exēplū ꝑ l.1.C.si socius li.imperia.sine hære.decess.lib. 10. 12
vbi inter socios donationis principis est locus iuri accrescendi.qd secus ē in aliis cōtractibus regulariter,vt l.si mihi, & ti
9 bi.ff.de ver.obl.vbi plenè ꝑ Bar.† Itē si princeps mihi donat iurisdictionē alicuius castri:vr mihi donare oēm iurisdictionē.& sic oēs redditus cārum criminaliū,& ciuiliū ad me spectāt,ar.l.1.§.cū vrbē.ff.de off.pre.vr.& si donat mihi ciuitatē vr ēt mihi donare comitatū,& districtū,& ꝑtinētias.de qbus ꝑ Inn.in c.cū ad sedē.& de resti.spolia.& tā in terra, q̃ in ma 13
ri:nā mare,sicut terra,distinguit:& illius territorii indicat,cui magis est ꝓpe,vt no.in c.vbi periculū.de electio. lib. 6. & C. de cla.l.11.lib. 11.& ista interpretatio fit tā latè ꝓpter bñficiū principis.vt hic dr:secus ergo ī odiosis, vbi nomine ciuitatis non continet districtus,vt in c.si ciuitas.de sen.excom.li.6.& ꝑ Bar.plenè.ff.de verb.sign.l.vrbis appellatione.& dixi.s̄. de 14
rescrip.c.Rodulphus.& c.significāte.Itē si princeps cōcedit mihi quoddā fortalitiū,in quo sunt multa fornimēta, siue arnesia,oia cedūt. C.de bo.natu.l.si qñ.& de vsufruc.l.si fundi. §.fi.Itē si vacant tria officia:& princeps cōcedit vnū ex illis tribus,erit mea optio:& potero optimū optare.vt C. de castren.& mi.l.2.lib. 12.& in c.si pluribus.de ꝑben.lib.6.Itē cū probabiliter dubitat,vtrū bñficiū principis sit reale, & trāsmissorium ad hæredes, vel ꝑsonale:ꝑsumit reale:vt latissimè fiat interpretatio,secūdùm.Bar.q ita no.ff.de serui.lega. l.pater.alleg.nō.in Specu.de instr. edi.§.nūc aūt.ver.si aūt dubiū. & ꝑ hoc dicit,ꝙ si Imperator cōcedit iurisdictionē in quodā castro:ꝙ intelligit territorio castri attribuisse iurisdictionē: & sic qlibet,cui cōcederet dictū castrū, haberet dictā iurisdictionē tanq̃ realē:nisi appareret de contraria mente concedentis.sm eū.doctor meus in l.bñficiū. ff.de consti.prin.contrariū dicit:si cōcedit iurisdō ꝑsonæ in loco:ꝙ tunc nō territorio: sed ꝑsonę ī territorio: dat priuilegiū:sed si cōcedit ꝑsonę ꝓp locū : tunc fatet,ꝙ realis est concessio : & transit ad aliū quēcūq; , qa cohæret territorio,vt l.via cōstitui.§. si fundus.
10 ff.de serui.ru.pre.& facit hoc ad † q. si dicit apostolicus.Cōcedimus tali iurisdictionē talis ciuitatis.nūqd videat cōcessas hæredibus suis.vr,ꝙ sic:qa realis.In contrariū;qa ꝑsonalis est officij cōcessio.ff.de cur.fur.l.cuius bonis. Bal. dicit in dicta l.bñficiū.ꝙ in feudis sunt seruandæ consuetudines feudi,vt in tit.q feudū dare pos.c.1.§.cū verò Conradus. In cōmissione simplici dic,ꝙ non transit post mortē in alienatione:vt si nobilis uendit sua castra:dicit,ꝙ transit.vt ff.de ꝓba. l.si pactū.& sic vtrùm transeat,vel non,sume regulā, de qua dixi.ꝙ natura rei dēt inspici:sup qua emanat cōcessio, vt ex ea ꝑsumamus cōcessionē ꝑsonalē:vel realē.ad hoc.ff. de le.j. l.apud Iulianū.§.si qs alicui.& qd ibi ꝑ Bar.& s̄.de insti.c.cū venissent.& ff.solu.matrimo.l.qa personale. & in reg.priuilegiū.de reg.iur.lib.6.ꝑ Io.An.in merc.¶Ex his patet veritas regulæ,de qua in textu,ꝙ bñficia principis latissimè &c.Aduertendū tñ, ꝙ tale priuilegiū sic est interpretandū: ꝙ nō includat plura specialia:nā licēt vna dispēsatio sit fauorabilis: plures tñ sunt odiosæ:nec in dubio præsumendū est sic principē concessisse,vt ff.de inoffi.testa.l.si qñ.nā ibi sufficit vna inconuenientia.s.ꝙ inhabilis testet.& tñ nō concedit sibi,vt omittat solēnitatē;qa essent duo specialia,arg.C. de dotis ꝓmis.l.j. Itē bñficia liberalitate principū intelligunt cōcedi, saluo iure alterius. vt in c. ex tuarū. de auct. & usu.pal. & l. nec auus.de eman.li.& l.1.§.si qs à principe. ff.ne qd in loco publico.vnde si aliqd impetrat vt vacans:vr asseri,ꝙ de iure, & de facto sit vacās.& nisi fiat mētio de possessione alterius, bñficiū esset nullū.de cōces.præb. c.cū nostris.& C. vnde vi. l.meminerint.& hoc ē,qd dicit Inn.s̄.de do.c.dilectus.ꝙ aut tractamus de ꝓiudicio cōcedētis:& quò ad eū largè dēt fieri interpretatio.aut de præiudicio tertij:& dēt strictè interpretari:vt ex ꝑdictis apparet. ¶ Vltimò not.hic Io. An. sup vlti. glo.†q̃ est differentia inter bñficiū,priuilegiū,& rescriptū.dicit,ꝙ nomen bñficij est gñrale & complectitur priuilegium, & rescriptū:& prout gñraliter sumit,diffinit ita.† Bñficiū est bñuola actio,gaudiū tribuēs capienti, vt in 10.collatione.de mili.vasal.q cōtu.est.c.Vbertus.Sumit ēt nomē bñficij in specie strictè sumpta:vt de iurisdictione, & adoptione dr, q̃ sumuntur in specie,& in genere.ff.de iurisdi.om.iudi.l.3. & de adop.l.1.& ꝓut sumit in specie bñuola actio ꝓter ius: vt de donare dr bñficiū.vt s̄.de dona.c.cū dilecti.& de hac loquit. C.de bo.va.l.2.lib.10. hoc tñ fallit in literis bñficialibus. vt j̄.de præben.c.q̃uis.li.6.¶†Priuilegiū dr lex priuata.j̄.eo.c. Abbate.& dr priuilegiū,quasi priuans legē:siue ius singulare;qa est contra ius cōe.ff. ad muni.l.j. dr ergo bñuola actio contra ius.ꝙ sic sumit.s̄.de priuile.ꝑ totū.& in talibus cōtra concedentē fit larga interpretatio:contra alios,quorū ius lædit,fit stricta:dūmodo aliqd cōferat.s̄.de priuile.c. pastoralis.quod not.¶†Rescriptum est bona actio,sc̄dm ius, quod concedit ad iuris obseruantiam, vt impetranti fiat iustitia:& hæc rescripta non valerent cōtra ius elicita.25.q.c.rescripta. in istis fit strictè interpretatio; tū quia detrahit iurisdictioni ordinariæ;tū qa cōsueuerūt impetrantes illis abuti:tū ēt; qa imputandū est illi,q potuit legē apertius dicere, vt in reg.cōtra eū.& hoc modo sumit.s̄.de rescrip.ꝑ totū.& C.de diuer. rescript.in rubro,& nigro.ista aūt rescripta an sint realia:vel ꝑsonalia:consueuit dici,ꝙ qñq; scribit dignitas dignitati:& est realis.qñq; dignitas ꝑsonæ:& est reale,ex ꝑte rescribētis: ꝑsonale ex altera.Si ꝑsona dignitati,ē ꝑsonale ex ꝑte rescribentis:sed reale ex altera.Si ꝑsona ꝑsonæ,est ꝑsonalis hincinde,vt no.in l.& qa ff.de iurisdi.om.iudi.& dixi in c. qñ abbas. s̄.de offi.dele.Inn.aūt q̃rit an sint realia,vel ꝑsonalia. remisi ad no.in reg.priuilegiū.ꝑ Io.An.& ad l.qa ꝑsonale.ff.sol.matri.ꝑ Bar.Inferiorū aūt liberalitates dicuntur donationes, & cōcessiones. istæ aūt fiunt ita,ꝙ debeant à re rei: & sunt realissimę:aut à ꝑsona ꝑsonæ:& sūt ꝑsonalissimę.sed si debeant à re ꝑsonæ,ut vsusfruc.& sunt personales.vt ff.de serui. rust. ꝑd.l.pecoris.& de serui.l.ut pomū.& ad hoc vide,qd no.Bar. in l.pater filię.& 25.q.2.in summa.& 16.q.1.c.possessiones. Et istæ differentiæ inter beneficiū:priuilegiū:rescriptū: & donationē melius caderēt.s̄.de rescrip.in rub.,ꝑ euidentia illius tituli tam solemnis.

S V M M AE.

1 *Interdictum generale quid dicatur.*
2 *Priuilegiati vt possint licitè celebrare tēpore interdicti, quatuor requiruntur.*

CVm in partibus. Gñrale dr interdictū,qd gñraliter fert in villā,vel castrū.cōis diuisio. secunda ibi

ibi[cū aūt.]¶No.j.ꝙ qñq; loca supponunt interdicto:ut ꝓuincia,ciuitas castrū,& villa.cōc.de cōsu.c.cū inter. † & tale appellatur interdictū generale,vt hic.quod intellige, ēt si in loco interdicto sit vna sola ecclesia: quia potest extra ipsam celebrari solemniter:licēt fieri non debeat sine causa.de cōse.di.j.c.concedimus.& c.vnicuiq;.Idem dicas, si in loco nulla sit ecclesia eadem ratione,vt no.Io.Cal.in tractatu interdicti.circa principium primi membri.vbi etiam tractat de interdicto speciali:quod quandoq; promulgatur specialiter in locum,puta in aliquam ecclesiam: quandoq; contra singulare personam:quod prosequitur in eodem membro. in pe. char.Item quandoq; interdicitur populus, vel vniuersitas.vt j̄.de sen.exc. c.si sententia.li.6.& ibi ēt quandoq; inrerdicitur clerus.Item qñq; interdicitur terra alicuius domini,vt s̄. de postu.c.j.& de offi.dele. c.sanè. il 2.de spon.c.non est nobis.& tūc qualiter recipiatur terra: vtrùm ratione dominii, vel quasi,vel ratione dotalitii,vel ratione pignoris, vel ratione vsusfructus.& quid si nouam terram acquirit : vel vendit illam,quam habebat tempore interdicti: an interdictum durет.dic,vt in secundo membro.in 3.char.vbi etiam plenè ꝓsequitur,si ciuitas est interdicta : an extendatur interdictum ad suburbium,& districtum.& quid iuris, si aliquis de ciuitate interdicta transfert se ad alium locū:an in persona sua desinet interdictum.& quid iuris,si banniatur, vel confinetur. & si ingreditur religionem:an valeat ordinari.& quid de absentibus:vel illis ciuibus,qui non habitant in ciuitate: sed in castro libero,vel non subiecto ciuitati. & quid iuris, si post interdictum promulgatum aliqui recipiantur in ciues: & de habitantibus in ciuitate non ciuibus.dic vt ibi plenè.¶Scdò no.ꝙ conceditur in priuilegium,ꝙ possit celebrari tempore interdicti.hodie verò est ius cōe, adiuncta modificatione,de qua hic.s.[ianuis clausis.]&c.vt j̄.de sen.exc.c.vlti. §.adiicimus.¶Tertiò no.modificationem prædictam,ꝙ priuilegiatis est permissum celebrare[ianuis clausis: non pulsatis cam
2 panis:voce suppressa:exclusis excōicatis.] &c. † & sic quatuor requiruntur, vt licitè celebrare possint isti priuilegiati. & idem hodie omnes, vt d.§.adiicimus. quolibet istorū neglecto celebrans,violat interdictum : quia ex omissione cuiuslibet offenditur lex in ratione sua:quæ fuit, vt in loco interdicto diuina non possint audiri: maximè per interdictos, & excōicatos, vt patet in d. §. adiicimus.ad hoc facit cle.ex frequentibus.de sen.exc.vbi patet,ꝙ violat interdictum, qui celebrat in ecclesia. ianuis ꝑforatis:vel fenestris factis in eis: ita ꝙ existentes extra ecclesiam possint audire celebrantes in ecclesia,& corpus Christi videre. multò ergo fortius violare videntur, qui in aliquo prędictorum casuum incidunt. Non obst.c.is cui.de senten.excommu.lib.6.quia non debet intelligi de admittēte excommunicatos tempore interdicti: sed alio tempore.Non obstat dictus §.adiicimus. & ita tractat idem Io. Cald. in dicto tractatu,in secundo membro.in principio tertiæ chartæ.

F I N I S.

SERIES CHARTARVM.

aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ſſ tt uu.

Omnes sunt terniones præter †, qui est vnio.

INDEX

LOCVPLETISSIMVS, QVO ALPHABETI SERIE EX IPSO AVCTORE DEPROMPTA FVERE QVAECVNQVE NOTATV DIGNIORA VISA SVNT.

DE LITERA. A.

3 DICTIO, *denotat separationē, ĩ c.potuit.de loca.et cōduc.n.4.* 162

5 ¶ ABBAS *absoluit monachos se in uicem percutientes, in c. monachi. de sent.excō.nu.1.* 201

Et vbi deficit, recurrēdum est ad diœcesanum. vbi.nu.2.

3 *Abbas appellatur pastor, ĩ c.officij. de cle.nu.2* 164

3 *Abbas an possit agere pro rebus ablatis monasterio, in c.cum olim.il 2.de priui.nu.19.* 161

3 *Abbas an possit vouere, in c.scriptur.e.de voto.nu.12.* 377

3 *Abbas an remoueatur à dignitate propter morbum superueniētem, in c.consultationibus.de cleri.ægro.nu.1* 78

3 *Abbas an teneatur constituere monachum suum postulatum ad regimen ecclesiæ curatæ.in c.qd Dei timorē.de statu mo.n.14.* 392

2 *Abbas ante benedictionem an dicatur abbas, in c.inter monasteriū. de sen.& re iudi.nu.6.* 333

5 *Abbas cōtinetur appellatione fratrū, in c.ex ore.de priui.n.* [illegible] 162

1 *Abbas, cuius cessio fuit nulla, restitui dēt, ĩ c.dilecti.de renū.n.2.* 199

2 *Abbas debet episcopo obedientiam de iure communi, in c.suborta.de senten.& re iudi.nu.2* 334

1 *Abbas eligi non potest, qui non est instructus in regula monachali, in c.officij.de ele.nu.1.* 164

1 *Abbas esse non potest, qui non est professus, in c.cum in magistrum. de ele.nu.1.* 176

5 *Abbas, & maiores monasterij puniuntur, cum Capitulum ipsorum auctoritate deliquit, in c.veniens.de simo.nu.3* 36

3 *Abbas & monachus licēt possint ponere monachos in prioratibus, obedientiarijs, & alijs beneficijs: tamen reuocatio potest fieri per solum abbatem, in c.monachi.de statu mona.nu.10* 389

2 *Abbas, & quilibet alius prælatus habent administrationem legitimam, in c.ex literis.de proba.nu.6* 206

3 *Abbas excōicat sacerdotē, si nō soluat sibi censum: eps eū excōicat, si soluit: cui potius obtemperabit, in c.significauit. de cēs.n.9.* 445

5 *Abbas exēptus pro mēbris non exēptis tenetē ēpo rndere, in c.ex ore. de priu.n.7.et 8.* 162. *Et exercet in eis iurisdictionem, ibi.nu.9*

3 *Abbas hēt coerctionē in monachos, in c.loānes, de regula.n.4.* 347

Et potest repetere monachum suum, nu.6

3 *Abbas hēt ecclesiā sibi subiectā quò ad tpalia, ad q̄ veniēs, phibet: an possit frāgere hostia, et ĩgredi violenter, ĩ c.1.de ĩmu.ec.n.5.* 486

3 *Abbas habet clectionem, vel reuocare monachum ad claustrum, sub rogato tunc clerico seculari: vel monachū retinere in prioratu de socio ei prouidendo, in c.ad audientiā.de cap.mo.n.2.& 4.* 410

3 *Abbas hēt sub se quoddā hospitale: in quo nō est ecclesia, nec hēt cu curā animarū: ad qd cōsueuit pficī vnus monachus sui monasterij p abbatē, et cōuētū pnītādus: et p eū cōfirmādus: recipit tū victū ĩ monasterio, et vocē hēt ĩ Capitulo sicut prius, et residētiā facit: an mutus possit reuocari ab administratione dicti hospitalis, in c.monachi.de sta.mo.nu.8.& 9.* 389

2 *Abbas licēt non cogatur iurare de calūnia: an cogatur iurare de veritate, in c. Imperatorum.de iura.calum. nu.6.* 110

1 *Abbas monachis sui monasterij potest tonsuram conferre, in c.cum contingat.de æta.& quali.nu.1* 109

5 *Abbas non absoluit monachū enormiter aliū monachum offendentē, qn lesio est enormis, in c.cum illorū.de sen.excōi.nu.6.* 216

1 *Abbas non debet dare licentiam monacho intrandi aliam religionē, etiā arctiorē, in c.dilecti.de renun.nu.4.* 199

3 *Abbas non dēt dilationem iuris passim renuntiare, sed cum causa cognita, in c.ad apostolicam.de regula.nu.5.* 355

3 *Abbas nō pōt cōcedere decimas ĩ feudū, ĩ c.ad hæc.de deci.n.1.* 326

3 *Abbas non pōt dispensare, vt monachus hēat proprium siue proprietatē, in c.cū ad monasterium.de statu mo.nu.23* 355

3 *Abbas nō pōt dispensare, q monachus dissolutè viuat: & vtatur bonis, in c.sicut.il 2.de regula.nu.5.* 393

5 *Abbas nō pt resignare ius ecclesiæ iā q̄sitū, ĩ c.q̄relā.de simo.n.2.* 35

1 *Abbas, vel prior non potest transigere, nisi habeat literas de rato, in c.contingit. de transac.nu.2.* 322

5 *Abbas nondum confirmatus: sed potestatē administrādi consecutus potest excōicare, in c.sicut tuis.de simo.nu.5.* 43

1 *Abbas p bnēdictionē an cōsequat curā monasterij, in c.1.de sup. neg. præla.nu.3.* 200

3 *Abbas potest ab alijs abbatibus eiusdem litis consortibus procurator constituī, in c.sopit.e.de censi.nu.2.* 446

5 *Abbas potest absoluere monachum, vbicunque percutiat alium monachum, in c.cum illorum.de sen.excō.nu.10* 217

3 *Abbas potest comedere carnes in camera sua, in c.cum ad monasterium.de statu mo.nu.16.* 393

6 *Abbas potest dispensare cū ingresso religionē in ordine prius furtiuè suscepto, in c.cum H.de eo, qui fur.ordi.susce.nu.3.* 134

2 *Abbas potest habere in suis ecclesijs ius instituēdi, in c.cū inter vos. de senten.& re iudi.nu.2.* 324

3 *Abbas potest locare bona monasterij ad firmam, in c.ex literis.de iure patro.nu.1.* 416

2 *Aqbas pt pscribere ĩstōnē ĩ capellis, ĩ c.cū olim.de præscr.n.5.* 314

4 *Abbas pōt pscribere ius epale cōtra epm, ĩ c.ex ore.de pri.n.6.* 162

2 *Abbas pōt pscribere iura epalia, ĩ c.auditis.de pscri. n.2.* 311

3 *Abbas pōt præscribere iura epalia ĩ ecclesijs sibi subiectis spatio 40. annorū cū tit.vero, vel putatiuo, ĩ c.cōstitutus.de relig.do.n.8.* 400

1 *Abbas pt pscribere iura epalia ĩ capel. ĩ c.auditis.d ĩite.re.n.2.* 317

2 *Abbas pt recipe pecuniā mutuo, et se obl. ĩ c.ex resc.d iureiu.n.1.* 275

3 *Abbas potest tacitè renuntiare iuri monasterio competenti, in c.cum olim.de censi.nu.4.* 450

5 *Abbas potest verberare clericum causa disciplinæ, in c.vniuersitatis de sen.excom.nu.2.* 209

Et per alium monachum.nu.3. Si tamen nulla causa subsistente percutit monachum, absoluendus est à Papa.nu.4.

1 *Abbas, præpositus, vel prælatus si hēt iurisdictionē in ecclesijs: an in alienatione rerū taliū ecclesiarū sufficiat eorū auctoritas, in c.statuimus.de transact.nu.6.* 322

3 *Abbas probans, quod archipresbyter confessus fuit se non posse testari: quia obtulit monasterio se, & sua: an capiet bona ex vltima voluntate: an verò vt oblata, in c. cum dilectus. de succes. abintestato. nu. 13.* 294

2 *Abbas, & quilibet alius prælatus habent administrationem legitimam, in c. ex literis. de proba. nu. 6.* 206

2 *Abbas si credebat per monachos possessionem quæsitam, cum nõ esset: postea ingressus fuit animo retinendi, non acquirendi: an per istum animum retinendi acquirat possessionem, in c. bonæ memoriæ. de appel. nu. 1.* 362

3 *Abbas si habet institutionem, an episcopus committendo curam, examinabit eum, in c. in Lateranensi. de præben. nu. 6.* 70

1 *Abbas si habet iurisdictionem in ecclesijs: an in alienatione rerum talium ecclesiarum sufficiat eius auctoritas, in c. statuimus. de trãsac. nu. 6* 323

1 *Abbas si habet sub se clericos seculares, & monachos in alijs monasterijs: an de quæstionibus, quæ mouentur inter ipsos, ipse cognoscet, in c. quanto. de offi. ordi. nu. 7* 289

Et in quo loco cognoscere debeat abbas de causis subditorum. ibidem numero. 8.

5 *Abbas si negligit reuocare monachum ad claustrum, & ille decedit extra monasterium: quæsita per eum an poterit monasterium vendicare, in c. vbico. de infan. expo. nu. 7.* 72

3 *Abbas si non prætendit se exemptum: sed episcopum visitare volentem dicit nolle procurare, quia est excommunicatus: an teneatur episcopus istã exceptionẽ admittere, in c. vener. de censi. n. 9.* 457

3 *Abbas si plenè probat ius episcopale exercuisse: episcopus probat exercuisse in certis capellis, in illis est interrumpta præscriptio, in c. auditis. de præscrip. nu. 6.* 311

5 *Abbas si promoueatur ad ẽpatum, procedẽte inquisitione contra eũ: an poterunt tunc inquisitores procedere, in c. per tuas. de simo. nume. 11.* 43

2 *Abbas sine Capitulo an possit corrigere monachum, in c. reprehensibilis. de appel. nu. 5.* 350

1 *Abbas tenetur necessariò subire iudicium super litibus, quæ mouentur super ecclesiam suam, in c. edoceri. de rescrip. nu. 2.* 92

3 *Abbas, vel alius prælatus an possit concedere decimas ad firmam, in c. ad hæc. de decl. nu. 3.* 326

3 *Abbas vnus non põt tenere duas abbatias: nisi vna ab altera depẽdeat: vel inuicem sint vnitæ, in c. ne nimia. de reli. do. nu. 4.* 406

3 *Abbatis officium quod sit. in c. cum ad monasterium. de statu mona. nu. 22.* 363

2 *Abbati agenti pro rebus monasterij obstat proprius dolus, & exceptio, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 2.* 132

3 *Abbate deposito à regimine abbatiæ, debet dari administrator monasterio vacanti, donec fuerit de abbate prouisum, in c. ea, quæ. de statu mona. nu. 10.* 397

1 *Abbati est licitum conferre lectoratum, in c. cum contingat. de æta. et quali. nu. 2.* 209

1 *Abbates an possint exigere pœnas pecuniarias, in c. dilectus. de offi. ordi. nu. 2.* 301

1 *Abbates an teneantur ire ad synodum, in c. quod super. de ma. et obedien. nu. 4.* 307

Et an ad concilium prouinciale. ibi. nu. 5.

1 *Abbates benedici dẽnt, in c. 1. de sup. neg. præla. nu. 2.* 200

1 *Abbates debẽt esse presbyteri, in c. 1. de æta. & quali. nu. 1.* 204

3 *Abbates, & prælati an possint permutare, in c. exhibita. de rerum permuta. nu. 6.* 170

5 *Abbates non pũt ecclesias vnire, quantuncunque pleno iure ad eos spectant, in c. sicut. de exces. præla. nu. 3* 137

3 *Abbates negligentes in punitione monachorum post monitionem eis factam proclamantur, corripiuntur, & puniuntur per cõcilium prouinciale, in c. ea quæ, de statu mo. nu. 8* 396

2 *Abbates, præpositi, & alij inferioris gradus admittuntur ad testificandũ contra eũm, in c. veritatis. de dolo & contu. nu. 4* 75

5 ¶ ABBATISSA *admittitur ad agendum nedum pro se, & suo monasterio: sed etiam pro clero, & populo sibi subiecto, si indebitè molestatur, in c. ex parte. de priui. nu. 2.* 158

5 *Abbatissa benedicetur, sicut abbas: non tamen confert ordines, in c. meminimus. de accu. nu. 2* 7

5 *Abbatissa non potest absoluere moniales, se ipsas percutiẽtes, in c. de monialibus. de sente. excom. nu. 1* 217

5 *Abbatissæ solitæ benedici, nisi infra annum post confirmationem benedictionem susceperint, cadunt à iure suo: nisi causa rationabilis illas excuset. in cap. meminimus. de accusa. numero. 3. folio.* 7

1 *Abbatissæ omnes de monasterio seruire tenentur, in c. dilecta. de maio. & obe. nu. 1.* 309

2 ¶ ABIVRANS *hæresim si reperitur relapsus ex pluribus coniecturis, debet tanquam hæreticus condemnari, in c. literas. de præsump. nu. 12.* 269

2 *Abiuratio spontanea obstat petenti restitutionem ecclesiæ, in c. accepta quæstione. de resti. spo. nu. 1.* 162

5 ¶ ABORTVM *procurans punitur vt homicida, in c. si aliquis. de homi. nu. 1.* 74

2 ¶ ABRASIO *non infert necessariò instrumentum falsum, vel suspectum, in c. ex literis. de fide instru. nu. 3* 256

1 ¶ ABSCISSIO *membri causa necessitatis non meretur pœnam, in c. ex parte. il 2. de corpo. viti. nu. 1.* 220

4 *Absentia sola non sufficit ad pronuntiandum contra absentem: nisi cõstet pũtẽ fouere iustã cãm, in c. platũ. qui fil. sint legi. nu. 5.* 116

1 *Absentiæ causæ sunt quatuor, in c. consultationibus. de of. dele. ver. tertio no.* 242

2 *Absentiarum plures species, in c. quoniam frequẽter. §. porro. vt lit. non conte. nu. 10.* 100

4 *Absens, contra quem agitur, est cum diligentia requirendus, in c. 1. qui ma. accu. pos. nu. 3.* 129

4 *Absens, & ignorans an videantur consentire, in c. nuper. de dona. inter virum & vxo. nu. 10.* 157

3 *Absens ex cã necessaria priuilegiatus est in egressu, progressu, & regressu, in c. quia diuersitatem. de concess. præben. n. 11.* 92

2 *Absens ex causa probabili an possit reuocari ad residentiam, in cap. quoniam frequenter. §. porro. vt lite non contesta. nu. 13.* 101

3 *Absens studio theologiæ fructus præbendæ percipit, in c. licẽt. de præben. nu. 1.* 71

4 *Absens licẽt quis fuerit longo tempore: tamen si de eius absentia q̃rela proponitur, non sibi negatur longa dilatio, & nedum à principio causæ: sed post causam incœptam debet expectari, in c. perlatum. qui fi. sint legi. nu. 4.* 116

1 *Absens necessaria & probabili causa quare tenetur dimittere procuratorem ad interrumpendam præscriptionem: & non tenetur dimittere in iudicio, in c. querelam. de procu. nu. 8.* 331

2 *Absens nõ dẽt amplius expectari, qi de eius morte verosimiliter p̃sumit, in c. quoniã frequẽter. §. porro. n. 9. vt lite nõ cõtest.* 100

2 *Absens per contumaciam æquiparatur præsenti, in c. in nomine Domini. de testi. & attestationibus. nu. 3.* 218

2 *Absens põt excõicari post suspensionem, crescente contumacia, in c. veritatis. de dolo. & contu. nu. 5* 191

2 *Absens propter contumaciam si passus est missionem: deinde apparet, & vult probare se fuisse absentem ex necessaria causa: an debeat possessionem recuperare, in c. si aduersarius. de eo qui mit. in pos. nu. 8.* 198

1 *Absens, qui scit vacationem ecclesiæ, an sit vocandus, in c. cum inter vniuersas. de elec. nu. 2.* 140

2 *Absens si post contumaciam venit ad causam: an sit condemnandus in expensis, in c. s. epe contingit. de appel. nu. 4.* 357

3 *Absens voluntaria causa à beneficio infirmatus, an habebit ab ecclesia fructus, ac si sanus esset, in c. 1. de cleri. ægro. n. 6.* 76

4 *Absenti quæritur per iudicem, in c. ex literis. de diuor. numero. 9. folio.* 139

2 *Absentes causa reipublicæ post motam litem debent se defendere per procuratorem, in c. exposuit. de dila. nu. 13.* 123

3 *Absentes de Capitulo non debent poni in instrumento, in c. quantò. de his, quæ fiunt à præla. nu. 3.* 115

Absen-

1 *Absentes de iure an sint vocandi ad tractatum, sicut ad electionem, in c. cum omnes. de consti. nu. 8.* 3

3 *Absentes ex causa minus iusta, vel sine causa, si postea impediti moniti non reuertantur, an possint ecclesijs priuari, in c. intra quatuor. de cle. non residen. nu. 2.* 32

2 *Absentes ex causa necessaria licèt possint priuilegio se tueri: si conueniantur in curia, an poterunt conueniri in proprio domicilio, siue domo, in c. licèt. de foro compe. nu. 13.* 3

3 *Absentes gratia studiorum non percipiunt fructus in absentia: nisi ex priuilegio hoc eis concedatur, in c. tuæ. de cle. non resi. n. 2.* 33

1 *Absentibus quando sit licitum constituere procuratorem. in c. quia propter. de elec. nu. 4.* 172

3 ¶ ABSENTANTES *se per fraudem sunt citandi tribus edictis. in c. ex tuæ. de cleri. non resi. nu. 2* 32

5 ¶ ABSOLVERE *nemo potest à canone latæ sententiæ, nisi Papa, vel legatus, in c. quod de his. de sen. excom. nu. 1.* 210

5 *Absoluere nemo potest regulariter, nisi Papa à sententia can. si quis suadente, in c. quamuis. de senten. excom. nu. 1.* 233

3 *Absoluere qui possint ab ista pœna excommunicationis, in c. super specula. ne cle. vel mo. nu. 14.* 502

2 *Absolui debet qui tempore motæ litis non possidet, in c. aduersario. de excep. nu. 1.* 304

5 *Absolutus à sententia excommunicationis, & non satisfaciens, reincidit in eandem sententiam ipso iure, in c. quia in omnibus. de vsuris. nu. 10* 101

2 *Absolutus ab excommunicatione, an admittatur ad testimonium, in c. testimonium. de testi. nu. 16.* 249

2 *Absolutus ab excommunicatione ratione alicuius promissionis: si non implet promissa, non propterea reuiuiscit excommunicatio cõtra eum ipso iure: sed reponitur per iudicẽ, in c. ad hæc. il 2. de appel. nu. 6* 348

2 *Absolutus an recuperet fructus medij temporis, sibi sublatos, in c. pastoralis. de appel. nu. 10.* 365

5 *Absolutus est aliquis ab accusatione per Titium instituta: accuso Titium de præuaricatione, & probo, ita quòd condemnatur; an sit necesse probari denuo contra aduersarium in principali causa, in c. 1. de calum. nu. 8.* 32

5 *Absolutus non potest de eodem crimine accusari, nisi fuerit ignorãs, in c. de his. de accusa. nu. 1* 3

5 *Absolutus potest iterum inquiri, quando de collusione docetur, in c. in tantum, de collu. deteg. nu. 4* 121

1 *Absolutus quia mandatis obedire promisit: si non obtemperat, reducendus est in pristinam excommunicationis sententiam, in c. ad reprimendam. de offi. ordi. nu. 8.* 291

5 *Absolutus quò ad Deum, non quò ad Ecclesiam indiget absolutione, in c. à nobis. de sent. excom. nu. 6.* 212

5 *Absoluti ab episcopo in necessitate monendi sunt, vt restituta sanitate, accedant ad sedem apostolicam, vel legatum, in c. ea noscitur. de senten. excom. nu. 2.* 205

5 ¶ ABSOLVTIO *ab excommunicatione, non seruata forma consuetudinaria, an teneat, in c. cum desyderes. de senten. excom. nu. 11.* 207

5 *Absolutio ab excommunicatione an possit peti ex iusta causa per procuratorem, in c. cum desyderes. de sen. excom. nu. 10.* 207

1 *Absolutio ab excommunicatione facta ex causa, an valeat, in c. ex parte. de offi. ordi. nu. 2.* 288

2 *Absolutio aduocati an prosit parti, in c. quamuis. de sen. & re iudi. nu. 8.* 339

2 *Absolutio adulteræ prodest adultero, in c. quamuis. de senten. et re iudi. nu. 4.* 338

2 *Absolutio an sit facienda ante restitutionem expensarum, si aduersarius citatus petit primò sibi satisfieri de expensis, contra quem petens absolutionem excipit de excommunicatione, dicens se paratum probare, in c. qua fronte. de appel. nu. 7.* 350

5 *Absolutio can. si quis suadente. licèt reseruetur Papæ: tamen ordinarius cogit omnes ad obseruantiam canonis, in c. parochianos. de senten. excom. nu. 3.* 204

1 *Absolutio coacta quæ dicatur: & quæ conditionalis, in c. sacris. de his quæ vi met. nu. 6.* 350

2 *Absolutio contra formam mandati est ipso iure nulla, in c. Pisanis. de resti. spo. nu. 7.* 176

5 *Absolutio excõicationis videtur cõmissa ordinario, quando lator canonum non eam sibi retinet, in c. nuper. de sent. excom. n. 11.* 214

2 *Absolutio excõicationis potest fieri ad tempus: quando excõicatus est necessarius ad ferendum testimonium, in capit. veniens. de testi. & attesta. nu. 10.* 238

5 *Absolutio idem operatur, quod condemnatio, solutione secuta, in c. de his. de accu. nu. 2.* 3

5 *Absolutio impensa ex causa improbata à iure non ĩpedit reiterare processum, ẽt ab codẽ. in c. ex tuarũ. de purg. can. nu. 2.* 174

4 *Absolutio obtenta in foro iudiciali, non prodest in spirituali, in c. veniens, il 2. de eo, qui cog. consan. vxo. nu. 2.* 88

1 *Absolutio per procuratorem peti potest, in c. venerabilem. de elect. nu. 8.* 162

2 *Absolutio quare dicatur licita, in c. tenor. de sententia & re iudica. nu. 5.* 322

5 *Absolutio quare dicatur ad cautelam, in c. per tuas. de senten. excõ. nu. 9.* 222

2 *Absolutio si petatur ab excõicatione, aduersa pars, ad cuius instantiam lata est, põt se opponere, in c. qua fronte. de ap. nu. 6.* 349

2 *Absolutio, siue relaxatio excõicationis ad quem finem possit peti, in c. apostolicæ. de excep. nu. 6.* 302

2 *Absolutio, vel dispẽsatio nũquã dat cõtra propriũ iuramẽtũ: sed cõtra alienum sic, in c. peruenit. il 1. de iureiu. nu. 2.* 272

5 *Absolutio, vt concedatur excõmunicato post mortem, debet constare de pœnitentia ipsius in vita per signa euidentia, in c. sacris. de sen. excom. nu. 3.* 221

5 *Absolutionis effectus quis sit, quem facit Ecclesia quò ad Deum, in c. sacris. de senten. excom. nu. 4.* 221

3 ¶ ABSTINENDVM *est ab eo, ex quo potest malum sequi, in c. 1. de coha. cle. & multe. nu. 3.* 9

3 *Abstinendum est à crapula, & ebrietate. in c. à crapula. de vi. et hone. cleri. nu. 1.* 4

5 *Abstinendũ est in dubio à cõtractu, de quo põt probabiliter dubitari, sit licitus, an illicitus, in c. in ciuitate. de vsu. nu. 4.* 105

2 ¶ ACCEDENS *ad curiam pro iusta & rationabili causa, non cogitur ibi in iudicio respondere, in c. licèt. de foro competen. numero. 3.* 82

3 *Accessus ad moniales (si subsit causa rationabilis, & manifesta:) est permissus, in c. monasteria. de vi. & hon. cler. nu. 3.* 3

4 *Accessoria quando peti possint: & quando non, in c. de prudentia. de dona. inter vir. & vxo. nu. 3.* 152

2 *Accessoria sunt in triplici genere, in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 44* 187

1 ¶ ACCIPIENTES *ordinem à sede apostolica digni sunt maiore honore, in cap. per tuas. de maiorita. & obedien. nume. 1.* 305

5 ¶ ACCVSARE *alium nemo potest per literas, in cap. licèt. de accus. nu. 2.* 8

5 *Accusari an possit de eodem crimine post purgationẽ ille, qui se purgauit, in c. ex tuarum. de purg. can. nu. 3.* 174

2 *Accusari potest quis de pluribus criminibus in eodem libello, in c. peuenit. de testi. & attesta. nu. 1.* 252

5 *Accusari potest quis in eadem scriptura, siue libello de pluribus, in c. licèt. de accusa. nu. 3.* 8

Et in c. peruenit il 1. de test. cog. nu. 1. 98

5 *Accusari potest quis per calumniam pro pace, in c. accusasti. de accusa. nu. 3.* 5

5 *Accusari potest quis de pluribus criminibus ad remotionem à beneficio, in c. accedens. de accus. nu. 9.* 23

5 ¶ ACCVSANS *aliquem de crimine capitali; si mors secuta fuerit, efficitur infamis, in c. ad audientiam. de homi. nu. 13.* 79

4 *Accusans propter turpem quæstum est perpetuò ab accusatione repellendus, in cap. significante. qui mat. accu. possint. n. 4.* 132

5 *Accuſans ſi ſe non obliget in libello: an valeat iudicium, in c. ſup his. de accuſ. nu. 2.* 12
2 ACCVSATVS *de crimine regulariter in cauſa criminali à teſtimonio repellitur, appellatione pendente, in c. non debet. de teſti. num. 1* 250
5 *Accuſatus debet abſolui, vbi probatio eſt minus ſufficiens, in c. cum dilectus. de accuſ. nu. 3.* 32
2 *Accuſatus, inquiſitus, vel denuntiatus an cogatur reſpondere ſuper crimine iudici interroganti, in c. cum ſuper. de confeſ. nu. 7.* 202
2 *Accuſati accuſatione pendente, non ſolum ab accuſando: ſed etiam à teſtificando, & ordinum ſuſceptione repelluntur, in c. non debet. de teſti. nu. 3.* 250
5 ACCVSATOR *debet eſſe legitimus, antequam citetur accuſatus, in c. 1. de accuſa. no. 2.* 1
4 *Accuſator dicitur, qui defert impedimentum matrimonij, in c. à nobis. qui mat. accu. poſ. nu. 3.* 130
5 *Accuſator licèt poſſit condemnari ad pœnam talionis: non tamẽ prohibetur interim promoueri, in cap. omnipotens. de accuſatio. nume. 6.* 2
4 *Accuſator non repellitur in cauſa matrimoniali, in c. cum in tua. qui mat. accu. poſ. nu. 8.* 134
1 *Accuſator ſi moritur, poteſt iudex ex officio ſuo ad effectum producere accuſatio iam inchoatam, in c. in noſtra. de procu. n. 8.* 334
5 *Accuſator, ſiue denuntiator ſi non cõparet in termino imponitur ſibi ſilentium, ne poſſit de cetero accuſare, vel infamare, in cap. licèt. de accuſa. nu. 9.* 8
5 *Accuſatores qui nõ ſint legitimi, in c. 1. de accuſa. nu. 3.* 1
4 *Accuſatio adulterij tollitur per exceptionem lenocinij, in c. diſcretionem, de eo qui cog. conſang. vxo. nu. 5.* 87
4 *Accuſatio non debet inſtitui per pecuniam: nec inſtituta deſeri. in c. ſignificante. qui mat. accuſ. poſ. nu. 1.* 132
4 *Accuſatio non poteſt proponi contra matrimoniũ, vbi non eſt matrimoniũ, in c. ad diſſoluendũ. de deſpon. impub. nu. 2.* 42
5 *Accuſatio prælatorum præſumitur facta ex odio in c. qualiter. il. 2. de accu. nu. 13.* 25
5 *Accuſatio, quæ eſt nulla, & etiam teſtimonium aliquem producit effectum, in c. cum. P. de accuſa. nu. 5.* 5
Saltem purgationis. nu. 6.
5 *Accuſatio ſuperueniens non impedit prælatum iam promotum administrare, in c. omnipotens. de accuſa. nu. 3.* 2
3 ¶ACOLYTATVM *recipiens, non credens eſſe ſacrum ordinẽ, et per huius ſuſceptionem ſe non teneri ad continentiam: an poſſit poſtea matrimoniũ contrahere. & ſi contraxerit, teneat, in c. Ioãnes, de cle. coniug. 8.* 24
3 *Acolytus an poterit, vt ſacerdos, exercere altaris miniſterium: an vt ſubdiaconus, in c. continentiam. de clerico percuſ. nu. 2.* 124
3 *Acolytus non bigamus, mortua vxore vult promoueri ſacros ad dines: an ſit iterum ordinandus ad minores, in continuatione rub. de cleri. coniug. nu. 4.* 18
3 ¶ACQVISITA *ex illicita aduocatione, vel inhoneſta negotiatione, ludo, vel peccato qualiter debeant diſtribui, in c. cum in officijs. de teſta. nu. 6.* 233
3 *Acquiſita per clericum nõ cõtẽplatione eccleſiæ, cuius ſint: & an poſſit de his clericus teſtari. in c. quia nos. de teſta. nu. 2.* 234
3 *Acquiſitio decimarum à laicis prohibetur religioſis, in c. in Lateranenſi. de præben. nu. 1.* 70
4 *Acquiſitio patronatus ex fundatione proueniens conuenit tam maſculo, quã fœminæ, in c. nobis. de iure patro. nume. 1.* 428
3 *Acquiſitio poſſeſsionis non quæſitæ non debet prohiberi lite pendente, in c. de muliere. de matrimonio contrac. contra interdic. eccle. nu. 1.* 106
5 ¶ACTVM *contrarium iuri ſuo quis faciendo, ei renunciare videtur, in cap. ex ore. de his, quæ fiunt à maio. nu. 4.* 223
5 *Actum quando eſt ciuiliter, an poſſit agi criminaliter, vel econtra eodem iudicio durante, vel finito, in c. cum dilectis. de purg. cano. nu. 13.*
5 *Actum ſi fuerit per viam inquiſitionis, & abſolutio, vel condemnatio eſt ſecuta: an poſſit idem, vel alius eundem de crimine iterum accuſare, in c. cum dilectis. de purga. cano. nu. 10.* 179
2 *Actum, ſi fuerit per viam denuntiationis ſuper crimine: an poſſit iterum agi per viam accuſationis, vel inquiſitionis, in c. cum dilectis. de purga. cano. nu. 5.* 179
2 *Acta cauſæ quæ dicantur: et quæ acta iudicij, in c. cauſam quæ. il. 2. de teſti. nu. 5.* 223
2 *Acta debent probari legitimis documentis, in c. quoniam contra falſam. de proba. nu. 9.* 215
1 *Acta facta cum ſucceſſore non proſunt actori, in c. cum dilectus. de cauſa poſ. & proprie. nu. 5.* 160
2 *Acta facta cum procuratore reuocato, an valeant, in c. mandato. de procura. nu. 6.* 341
2 *Acta facta in vno iudicio faciunt fidẽ in alio, in c. cum bonæ. de proba. nu. 1.* 217
2 *Acta facta in iudicio cum perſona non legitima nõ valent. in c. cãm. de iudi. nu. 4.* 14
2 *Acta in Capitulo non poſſunt de facili per alios probari: quàm per canonicos, in c. veniens. il 2. de teſti. nu. 11.* 238
2 *Acta iudicij probantur per confeſsiones partium. in c. conſtitutus. de eo qui mit. in poſſ. nu. 2* 194
2 *Acta non nocent, cui non nocet ſententia, in c. inter dilectos. de fide inſtru. nu. 6.* 258
2 *Aacta originalia debent remanere penes ſcriptorem, in c. quoniã cõtra falſam. de proba. nu. 7.* 215
5 *Acta prioris iudicis an pereant, ſi iterum agatur corã alio, in c. cãm quæ. il 1. de teſti. nu. 2.* 222
5 *Acta probantur per teſtes, in c. cum dilecti. de accuſ. nu. 7* 17
2 *Acta quando perduntur, dẽt à capite reiterari, et recipi teſtes vtriuſq; partis, in c. cum bonæ. de proba. nu. 2.* 217
3 ¶ACTIO *ad hoc vt poſſit intentari ex contractu clerici contra eccleſiam, quid requiratur, in c. 1. de depo. nu. 2.* 140
2 *Actio aliqualis an oriatur ex ſententia arbitratoris, in c. Quintaualis. de iurciuran. nu. 9.* 283
4 *Actio an competat filiæ in dote aduentitia, etiam patre inuito. quòd ſic, in c. donatio. de dona. inter vi. & vxo. nu. 30.* 172
1 *Actio an oriatur ex nudo pacto, in c. 1. de pac. nu. 5.* 316
5 *Actio ciuilis, & criminalis oritur in crimine ſacrilegij, in c. cum pro cauſa. de ſen. excom. nu. 4.* 211
4 *Actio competens patri, & filiæ an ſit vna, vel plures, in c. donatio. de dona. inter virum, & vxo. nu. 23* 17
Etſi eſt vna, qualiter poſſit eſſe cõis patri, & filiæ. ibi. nu. 25.
5 *Actio cuius erit in dote profectitia, quando ipſa filia eſt ſtipulata patre volentes: vel pater eius nomine, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo. nu. 31* 172
5 *Actio datur contra eum, qui venit contra promiſſa: vt reſtituat, qd̃ accepit, in c. dilectus. il 1. de ſimo. nu. 2.* 38
4 *Actio de dote quando naſcatur, in c. donatio. de dona. inter virum et vxo. nu. 45.* 174
1 *Actio ex arbitrio tollitur per primam reſtitutionem, in c. expoſita. de arbi. nu. 7.* 380
2 *Actio finium regundorum tollitur ſpatio. 40. annorum, in c. ex literis. de proba. nu. 2.* 204
5 *Actio furti datur ad duplum, ſi eſt furtum non manifeſtum: ſed ſi manifeſtum, ad quadruplum ſuper Rub. de furtis. nu. 2* 97
5 *Actio iniuriarum an oriatur eccleſiæ pro iniuria illata clerico, in c. contingit. de ſenten. excõ. nu. 8.* 210
2 *Actio iniuriarum competit, ſi aliquis inferat iniuriam ſolis verbis, in c. cum te. de ſenten. & re iudi. nu. 1.* 336
2 *Actio iniuriarum oritur ex conuitijs, in c. veniens. de iureiuran. nume. 1.* 178
3 *Actio in factum an oriatur ex ſententia interlocutoria, in c. cũ veniſſent. de inſti. nu. 19.* 84
1 *Actio non competit niſi contra obligatum. in c. in noſtra. de procur. num. 7.* 334
3 *Actio perſonalis pro re propria quomodo poteſt cõpetere, in c. Raynutius. de teſta. nu. 39.* 260

Actio

2 *Actio popularis vno agente vel ſuccumbente cõſumitur quò ad omnes, in c. conſanguinei. de ſenten. & re iudi. nu. 4.* 323
1 *Actio qualiter diffiniatur, in c. 1. de conſtitu. nu. 7.* 2
3 *Actio quæ competat ad reſcindendum contractum ratione deceptionis, in c. cauſam. de emp. & ven. nu. 16.* 153
3 *Actio quæ competat, ſi aliquis eſt in quaſi poſſeſſione exigendi cenſum: quem debitor ſoluere detractat, in c. ſignificauit. de cenſi. nume. 7.* 445
1 *Actio quæ competat procuratori contra dominum, in c. cum pro cauſa. de procura. nu. 4.* 336
3 *Actio, quæ intentetur, cũ petitur ciuitas, caſtrum, vel villa, in c. cum venerabilis. de relig. do. nu. 13.* 404
3 *Actio quæ intẽtetur, cũ petitur præpoſitura, archidiaconatus, vel alia dignitas, in c. cum venerabilis. de relig. do. nu. 14.* 404
1 *Actio quod metus cauſa datur contra tertium poſſeſſorem, qui metum adhibuit, in c. abbas. de his, quæ vi met. nu. 2.* 34
2 *Actio realis non reſtringitur ad certam cauſam, in c. fraternitatis tuæ. de teſti. & atteſta. nu. 12.* 225
2 *Actio realis principaliter concernit rem ipſam: quæ ratione dominij vendicatur, in c. ſanè. de foro compe. nu. 4.* 38
4 *Actione qua agere poſſim contra tertium vendentem rem meam in caſu, quo poſſum ab eo repetere pretiũ, in c. nuper. de do. inter virum, & vxo. nu. 9.* 157
1 *In actione tutelæ quid veniat. Et quid in actione negotiorum geſt. in c. bonafides. de depoſi. nu. 28. 29.* 145
2 *Actiones an ſint de iure gentium, vel ciuili, remiſſiuè, In c. quæ in eccleſiarum. de conſti. nu. 9.* 75
2 *Actiones arbitrariæ propter locum quę ſint: & quare dicantur arbitrariæ, in c. conſilium. de plus peti. nu. 19.* 145
2 *Actiones bonæ fidei an ſint arbitrariæ propter locum, in c. conſiliũ. de plus peti. nu. 20.* 145
3 *Actiones Chriſti, & eius exempla, & patriarcharum debemus ſequi. in c. 1. de ſepul. nu. 4.* 295
3 *Actiones diuerſas in eodem libello quis intentare poteſt, in c. cum eccleſia. de elec. nu. 4.* 158
2 *Actiones perſonales quare non quærantur regulariter per procuratorem ſine ceſsione, in c. accedens. de præben. nu. 7.* 56
3 *Actiones plures ſi competunt alicui: an vna electa, poſſit alia intentari, in c. in tantum. de collu. deteg. nu. 7.* 121
5 *Actiones plures ſi competunt ad idem ex diuerſis cauſis, vel ex eadem procedentes: an ſententia lata ſuper vna ex vna cauſa intentata, obſtabit, ſi iterum ad eandem rem agatur, in c. ſuper ſpoliatione. de ordi. cog. nu. 9.* 142
2 *Actiones quæ competant pro eccleſia, præpoſitura, epiſcopatu, vel alia dignitate eccleſiaſtica, in c. cum venerabilis. de relig. do. nume. 12.* 404
3 *Actiones quot competant ex teſtamento, in c. Raynutius. de teſtamẽ. nu. 38.* 260
3 *Actionibus pluribus poteſt agi ad eandem rem obtinendam. in repetitione c. paſtoralis. de cauſa poſ. & proprie. nu. 8.* 155
2 ¶ACTOR *ad ſuam intentionem fundandam non poteſt petere edi ſibi inſtrumenta de domo rei, in c. 1. de proba. nu. 4.* 205
2 *Actor aliquando ſequitur forum rei, in c. ſi clericus. de foro compe. nu. 2.* 39
2 *Actor an cogatur litem proſequi coram iudice, quem adiuit poſt. propoſitam actionem, in c. interpoſita. de appella. nu. 5.* 385
2 *Actor debet inſtare, vt in cauſa procedatur: & rei contumaciam incuſare, in c. expoſuit. de dila. nu. 4.* 122
3 *Actor debet exprimere certum in libello, quando agitur actione reali, in c. certificari. de ſepul. nu. 14.* 304
1 *Actor debitorem obligatum pluribus actionibus perſonalibus, corã pluribus iudicibus conuenire non debet, in cap. quia. de reſcrip. nu. 5.* 111
2 *Actor, & reus quando ſunt diuerſi fori, cauſa proprietatis, & poſſeſsionis poteſt coram diuerſis iudicibus agitari, in c. ſignificauerunt. de iudi. nu. 1.* 33
2 *Actor excommunicatus poteſt cogi ad agendum ad inſtantiam rei, in c. exceptionem. de excep. nu. 8.* 304
2 *Actor miſsus in poſſeſsionem poſt annum, efficitur verus poſſeſſor, in c. 1. de eo qui mit. in poſ. nu. 1.* 194
2 *Actor non cogitur oſtendere alium titulum, quàm longeuæ conſuetudinis, in c. dilectis. de offi. ordi. nu. 1* 301
1 *Actor per lapſum anni non efficitur verus poſſeſſor, ſi non ſtetit per reum, quominus caueret infra annũ, in c. cum ſicut. de eo qui mit. in poſ. nu. 1.* 195
2 *Actor poteſt in ſua poteſtate deducere exceptionem aduerſario competentem, vt ipſam elidat replicatione, in c. cum veniſſent. de inſti. nu. 2.* 82
3 *Actor poteſt plura alternatiuè deducere in libello. quorum quodlibet per ſe inferat victoriam cauſæ, in c. audita querela. de reſtitu. ſpolia. nu. 2.* 162
2 *Actor, qui plenè probauit, non debet compelli iurare, in c. ſicut conſuetudo. de proba. nu. 1.* 205
2 *Actor, qui trahit clericum coram iudice ſeculari, perdit cauſam: & an perdat ipſo iure, vel per ſententiam, in c. ſi diligenti. de foro cõpe. nu. 2.* 48
Et ſi agat, antequam priuetur, an poſſit excludi per exceptionẽ. ibidem nu. 11. 48
2 *Actor recuſans iurare de calumnia, cadit ab inſtituta actione, in c. cum in cauſa. de iura. calum. nu. 4.* 113
2 *Actor ſequitur forũ ſerui, etiam vbi de libertate, vel fuga ſerui quæritur, in c. cum ſit generale. de foro compe. nu. 2.* 42
2 *Actor ſi abſens eſt, reus abſoluitur, in c. tenor. de ſenten. & re iudic. nu. 2.* 322
2 *Actor ſi agit interdicto recuperandæ, vel adipiſcendæ poſſeſsionis: an reus audiatur de proprietate rei volens agere, in c. ad vltimũ. de cau. poſſeſ. & proprie. nu. 4.* 147
2 *Actor ſi dicit veritatem per alios liquere non poſſe, reus dicit oppoſitum, quis probabit, in cap. ſuper eo. de teſti. cog. numero. 5. folio.* 252
2 *Actor ſi eſt contumax, reo inſtante diffinitiua poteſt ferri ſententia, in c. cauſam. de dolo, & contu. nu. 1.* 178
2 *Actor ſi expreſsè renuntiat petitorio: an dominium, ſi quod habebat, quæratur reo ex tali renuntiatione. in repet. c. paſtoralis. de cauſa poſſeſ. & proprie. nu. 15.* 156
2 *Actor ſi ex pluribus quædam probat, quædam non: in probatis fit condemnatio, in reliquis abſolutio, in c. dilectus. de cap. mo. numero. 9.* 407
3 *Actor ſi habuit malam fidem, & ſucceſſor bonam: an præſcribat, vel noceat ſibi mala fides auctoris, in c. quoniam. de præſcrip. nume. 9.* 318
2 *Actor ſi habuit duas dilationes: & reus ſimiliter, qui non petit, tertiam: an poterit actor in illa tertia dilatione probare de iure ſuo, in c. præterea. de dila. nu. 36.* 120
2 *Actor ſi in libello ſimpliciter narrauit factum, & nihil petiit: reus cõtenta in libello negauit, an ſit lis conteſta. in c. 1. de litis conteſt. nu. 11.* 89
2 *Actor ſi non probat integrè intentionem ſuam, aut replicationem ſuam, reus in dubio debet abſolui, in c. in præſentia. de proba. nume. 11.* 209
2 *Actor ſi proponit ineptam actionem, abſoluitur reus: & ſi poſtea proponit aptam, cogitur reſpondere, in c. examinata. de iudi. nume. 1.* 24
2 *Actor ſi plenè probat intentionem ſuam, reus ſemiplenè: an ſit locus delationi iuramenti, in cap. iuramentum. de iureiuran. numero. 6.* 292
2 *Actor ſi ſuper aliqua re, quã petebat, repulſus fuit exceptione excommunicationis ab agendo: ſi poſtea contra eundẽ, vel aliũ agere iteratò incipiat. an poterit repelli ex vi interlocutoriæ primi iudicij, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 25.* 134
2 *Actor tenetur in ſcriptis libellum porrigere: & ſi agit in reali, debet in eo exprimere rem, quam petit: ſi agit perſonali, debet exprimere cauſam, ex qua petit, in c. 1. de libel. obla. nu. 1.* 85
2 *Actore abſẽte, reus abſoluit, ĩ c. tenor. de sẽt. et re iud. n. 2.* 322

¶ACTVS

4 ¶ACTVS agentium non operatur vltra eorum intentionem. in c. nup. de dona. inter vi. & vxo. nu. 1. 157
4 Actus attentatus contra proprium iuramentum, valet. in c. si inter. de sponsa. nu. 5. 31
3 Actus gestus cum prælato, siue cum coniuncta persona, cuius cõtemplatione censeatur gestus. in c. requisisti. de testa. nu. 5. 250
3 Actus idem non potest operari cõtrarios effectus. in c. inter dilectos. de fide instru. nu. 18. 258
4 Actus illicitus deduci potest ad probationem actus, de cuius efficacia dubitatur. in c. literæ. de frigi. & malefi. nu. 5. 103
3 Actus importatus per verba æquipollentia, valet. in c. ad audiẽtiã. de appel. nu. 1. 352
1 Actus in dubio interpretatur in deteriorem partem. in c. Osius. de electio. nu. 2. 131
3 Actus meritorius, & virtutis non compensatur cum demeritorio, et pœnali. in c. 1. de conuer. infi. nu. 5. 374
3 Actus nullus rõne contradictionis potest postea approbari, accedẽte consensu. in c. cum nos. de his, quæ fiunt à præla. nu. 1. 114
4 Actus quando dicatur clandestinus. in c. cum inhibitio. de clandesti. desponsa. nu. 6. 46
3 Actus, qui de iure geritur, plus extenditur, quã qui geritur contra iura. in c. in literis. de resti. spolia. nu. 12. 164
4 Actus, qui geritur contra præceptũ iudicis, est efficax, & validus. in c. ex literis. de matri. contrac. cõtra interdic. ecc. nu. 5. 105
3 Actus, qui geritur contra iura, non tenet. in c. si quorundam. de sol. nu. 4. 196
5 Actus, qui geritur post comparitionem quò ad præcludendum viã in exceptionibus dilatorijs, habetur pro litis contestatione in exceptionibus dilatorijs in causis, quæ non exigunt litis contestationem. in c. ad petitionem. de accusa. nu. 1. 21
3 Actus, qui geritur quando est prægnans, & potest habere varios intellectus, bonum est à principio protestari & declarare in c. consulti. de regula. nu. 5. 358
3 Actus, qui simulatè concipitur, non producit effectum. in c. de homine. de celebra. miss. nu. 2. 468
2 Actus duo quando simul concurrunt: penetrabilior est actus legis, quàm hominis. in c. præterea. de appel. nu. 9. 355
3 Actum contrarium iuri suo quis faciendo, ei renunciare videtur. in c. ex ore. de his, quæ fiunt. à præ. nu. 3. 123
4 AD dictio facit modum. in c. verum. de condi. appo. nu. 12. 20
3 ¶ADIRE qui non potest propter aliquam dubitationem, & in omnem euentum se futurum hæredem cognoscit, interim decedẽs trãsmittit. in c. Raynutius. de testa. nu. 72. 257
3 ¶ADIVNCTI ratione aliquid strictius prohibetur. in c. 1. de coha. cleri. & mulie. nu. 4. 9
2 ¶ADMINISTRATOR an possit testificari de eo, quod suo tẽpore fecit. in c. insuper. de testi. & attesta. nu. 2. 219
3 Administrator si est obligatus domino, rõne malæ administrationis: & in testõ, vel inter viuos aliquid sibi donat, vel relinquit: videtur hoc facere animo compensandi. in c. consensus. de reb. eccle. nõ alie. nu. 4. 128
3 Administrator si quærit aliqua domino: aliqua malè administrat, in ratione reddenda compensatur diligentia in vna re adhibita eum culpa in alia. in c. consensus. de rebus eccle. non alie. nu. 2. 128
3 Administratores contrahentes, cuius nomine præsumantur contraxisse. in c. 1. de pec. cleri. nu. 4. 213
3 Administratio faciliùs conceditur in minoribus ordinibus, quàm in maioribus. in c. ex literarum. qui cle. vel vo. nu. 3. 64
4 Administrationem habens non potest fideiubere. in c. quod quibusdã de fideius. nu. 3. 193
3 ¶ADMITTITVR aliquid ratione dubietatis, quod aliàs non admittitur. in c. sacris. de sepul. nu. 10. 310
3 Admittitur in exceptis criminibus qui aliàs non admitteretur. in c. non debet. de testi. nu. 2. 250
2 Admittitur quare quis ad probandum errorem in confessione, nõ tamen in productione instrumentorum. in cap. olim. de censi. numero. 11. 451
3 Admittitur quis ad reprobandum, quod probatum sibi non prodest. in c. cum venissent. de insti. nu. 9. 83
4 Admittitur quis ad denunciandum impedimentum illorum, de quibus speratur, quòd sint matrimonium contracturi. in c. ad dissoluẽdum. de despon. impub. nu. 4. 42
2 Admitti potest quis ad agendum, qui non admittitur ad excipiendum. in c. constitutis il. 2. de appel. nu. 8. 360
5 Admitti qui debent ad obijciendum crimina, vel defectus contra electum, vel cõtra confirmatum. in c. super his. de accusa. n. 14. 14
5 Admissus fuit qui poterat ab accusando repelli: & nulla fuit exceptio opposita contra eum: an valebit iudicium in cap. 1. de accusa. num. 4. 1
1 Admissus si est aliquis in cã, tãquã procurator, de cuius mãdato nõ cõstat: cui ĩcũbat onus probãdi, an ipsi procuratori asserẽti se procuratorem, an aduersario hoc neganti in c. in nostra. de procura. nu. 10. 334
4 ¶ADOPTARE quis possit. super continuatione rubricæ. de cogn. lega. nu. 1. 84
Et ꝓ duplex sit adoptio. nu. 2.
4 Adoptãs quæ iura consequatur in filium adoptiuum. super cõtinuatione rubricæ. de cogna. legali nu. 2. 84
4 Adoptiuus, durante adoptione, si cõtrahit cum legitima, an soluetur matrimonium. in c. vnico. de cogna. lega. nu. 8. 85
4 ¶ADVERBIA an faciãt conditionem. Quoad. Donec. Quandiu. super continuatione rubricæ. de condi. appo. nu. 7. 51
2 ¶ADVERSARIVS meus si dat alapam vni testi, quem habeo: si illum produco, non poterit prætextu inimicitiæ testem repellere à testificando. in c. accedens. vt lite non contesta. nu. 13. 97
2 Aduersarius meus si subtrahit mihi testem per impetrationem in iudicẽ: non prodest sibi in c. dilecto filio. de testi. nu. 4. 240
1 Aduersarius si reputat se grauatum; an debeat appellare à iuramento, vel à taxatione, vel à sententia, quæ subsequitur. ĩ c. super eo. de his quæ vi met. nu. 5. 252
4 ¶ADVLTER, & incestuosus non debet subtrahere vxori necessaria. in c. transmissæ. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 2. 86
4 Adulter potest repeti per vxorem non adulteram. in c. ex parte. de sponsa. nu. 3. 9
3 Adulter, propter cuius adulterium vxor ingressa est monasteriũ, an possit aliam in vxorem ducere in c. cum sis præditus. de conuer. coniug. nu. 3 363
3 Adultera ad melioris vitæ frugem conuersa debet in monasterio collocari ad agendam perpetuam pœnitentiam, si maritus eam recipere recusat. in c. gaudemus. de conuer. coniu. nu. 2. 371
Et sic in monasterio collocata an erit monacha. nu. 4.
3 Adulterium commissum in seculo à professo obstat etiã monasterio, si contra ipsum vxor replicat de adulterio. in c. veniẽs. de conu. coniu. nu. 6. 370
4 Adulterium dicitur committere, qui post spõsalia de præsenti alterã cognoscit in c. significauit. de eo qui dux. in matri. quam pol. nume. 1. 24
5 Adulterium manifestum subsequens reddit impunibile adulterium notorium commissum ab altero coniugatorum in c. tua. de adulte. nu. 3. 92
4 Adulterium qualiter probetur esse notorium. in c. significasti. de diuor. nu. 2. & 3.
2 ADVOCATVS an possit esse testis in eadem causa, in qua fuit aduocatus. in c. super. de testi. nu. 9. 219
2 Aduocatus an teneatur adiuuare ecclesiam: si salarium non soluitur à prælato. in c. breui. de iu. iu. nu. 5. 279
4 Aduocatus fouens istam causam debet allegare iura facientia pro se, etiam si non sint efficacia in cap. per tuas. qui fi. sint legit. numero 10. 120
2 Aduocatũ habens gratis: an possit petere, quod in eo expendisset: si gratis non habuisset. in repetitione c. finem litibus. de do. & contu. nu. 37. 73
2 Aduocatus in causa an possit recusari, si eligatur in iudicem. in c. postremò. de appel. nu. 2. 352

Aduo-

5 Aduocatus in iudicio pro excommunicatis an sit excommunicatus. in c. proposuit. de cle. excom. min. nu. 8 129
1 Aduocatus potest esse quandoq; mediator, & auctor compositionis. in c. ex literis. de transi. nu. 2. 324
3 Aduocatus, procurator, cursor, medicus, vel alius ex arte, vel negotiatione si exegit vltra, quàm debeat: (non tamen dolosè:) an teneatur illud reddere in foro conscientiæ. in c. plerique. de immun. eccle. nu. 12. 493
2 Aduocatus, qui promisit ecclesiam defendere cum iuramento: an teneatur ipsam defendere, si non fuerit requisitus. in c. breui. de iureiur. num. 4. 279
2 Aduocatus rei quando perpendit libellum non concludere, vel aliter sub nube explicari factum: quod potest se habere ad condẽnationem, vel absolutionem: debet tacere. ratio redditur. in c. ignarus. de libel. obla. nu. 4. 86
5 Aduocatus si defendit reum criminis: ita quòd absolutus est: & accusator talionem passus: an sit irregularis. in c. ad audientiam. de homi. num. 14. 79
2 Aduocatus si fuit accusatus de præuaricatione, & fuit probatum: & sententia lata contra eũ: an sit necesse probari denuo contra aduersarium in principali causa petendo absolutionem, vel condemnationem. in c. quamuis. de sent. & re iudi. nu. 7. 338
2 Aduocati officium est libellum apte concipere: aliàs repellitur. in c. pastoralis. de iudi. nu. 2. 10
2 Aduocatum habens gratis an possit repetere, quod in eo expẽdisset, si gratis non habuisset. in c. finem litibus. de dolo, & contu. num. 37. 186
1 Aduocati an possint cogi ad assumendum officium aduocationis. in c. 1. de offi. iudi. num. 4. 303
1 Aduocati ante litem motam, vel ea durante, vel finita an possint de salario conuenire. in c. 1. de postul. nu. 4. 327
3 Aduocati in quibus sunt priuilegiati. super rubr. de postu. n. 1. 326
3 Aegritudo non priuat ægrotum stipendio consueto. in c. cũ percussio. de clerico ægr. num. 1. 76
3 Aequitas quid sit. in c. magistræ. in 3. Dec. de vo. & vo. nu. 3. 381
3 Aequum à principio, procedente tempore potest fieri iniquum. in 3. Dec. in c. dilecti. de deci. nu. 2. 325
3 ¶AFFECTIO maior est inter patrem & filium & neptem respectu aui, quàm respectu remotiorum. in c. 1. de sepultu. numero. 14. 296
4 ¶AFFINITAS contrahitur per sponsalia de præsenti cum consanguineis coniugati efficax ad matrimonium dirimendum. in c. discretionem. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 1. 87
2 Affinitas contrahitur per illicitam copulam carnalem. in c. in literis. de testi. nu. 3. 228
4 Affinitas contrahitur per fornicarium coitum: & est efficax ad dirimendum matrimonium postea contractum cum consanguineo cognoscentis. in c. de illo. de eo qui cog. consang. nu. 3. 86
4 Affinitas oritur cum coniugatis & eorum sanguine coniunctis. in c. quod super his. de consang. & affi. nu. 2. 92
4 Affinitas soluto matrimonio remanet cum consanguineis vxoris defuncte. in c. transmissam. de eo qui cog. cosan. vxo. nu. 1. 86
4 Affinitas superueniens, de qua constat, saltem per famam, soluit spõsalia de futuro. in c. super eo. de consan. & affi. nu. 1. 90
4 Affinitas superueniens non dissoluit sponsalia de præsenti prius cõtracta. in c. discretionem. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 6. 87
4 Affinitas superueniens dissoluit sponsalia de futuro: sed non matrimonium. in c. veniens. il. 1. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 1. 85
4 Affinitas superueniens rumpit sponsalia de futuro. in c. ex literis. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 1. 88
4 Affinitas superueniens non dissoluit matrimonium legitime contractum. in c. tuæ. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 4. 89
4 Affinitas vt contrahatur quid requiratur: & per totum. in c. fraternitati. de eo qui cog. vxo. nu 1. 87
3 ¶AFFIXA alicui vesti an veniant in legato vestis. in c. iudicante. de testa. num. 14. 227
3 ¶AFFLICTIO non est addenda afflicto, sed potius miserendã miseriæ eius. in c. ex parte. de cle. ægro. nu. 6. 77
3 ¶AGERE possum contra illum, qui detinet debitorem meũ, ne mihi soluat. in c. dudum. de deci. nu. 1. 339
2 Si agitur actione personali ad certam speciem, an propter contumaciam fiat missio in re aliena. in c. 1. de eo qui mit. in posses. cau. nu. 10. 76
2 Egi contra capitulum petens præbendam, an noceat mihi, si sciui alium agentem prius ad eandem præbendam. in c. quamuis. de sentẽ. & re iud. nu. 9. 339
3 Egi contra Titium ad priuationem beneficij ex eo quòd contraxit matrimonium cum Berta, & probaui: deinde vigore istarum probationũ vult Berta istum Titium dicere virum suum: an possit. in c. Ioannes. de cleri. coniu. nu. 7. 25
3 Agi potest contra heredem ad rescisionem contractus vsurarij. in c. ad nostram. de emp. nu. 3. 150
5 Agi potest post pænitentiam, vt malefactor grauiori pœna condẽnetur. in c. ad aures. de pœnis. nu. 2.
4 Agi post multos annos potest ad separationem matrimonij ex ea cã, quòd mulier sit incognoscibilis. in c. fraternitatis. de frigi. & malefi. nu. 1. 34
1 Agi qualiter possit, vt quis amoueatur ab ecclesia, quam possidet. in c. querelam. de elect. num. 2. 31
5 Agi quando dicatur de crimine ciuiliter, quando criminaliter. in c qualiter. il. 2. de accu. nu. 41. 28.
5 Agens actione iniuriarum, vel actione legis aquiliæ an teneatur exprimere quantitatem. in c. 1. de iniur. num. 4. 183
2 Agens ad rem an possit agere ad eius fructus. in c. grauis. de restitu. spol. nu. 4. 168
2 Agens contra capitulum si petit præbendam: an noceat mihi, si sciui alium agentem prius ad eãdem præbendam. in c. quamuis. de sen. & re iudi. nu. 9. 13
2 Agens interdicto vti possidetis potest reconueniri interdicto vnde vi. in c. veniens. de præscrip. nu. 2. 315
2 Agens interdicto vti possidetis ne turbetur sibi possessio: vel ne offẽdãtur inquilini, an possit repelli per exceptionem spoliationis. in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 38. 138
2 Agens nomine ecclesiæ in casibus sibi permissis: an possit reconueniri: vel teneatur satisdare. in c. cum olim. de testi. nu. 8. 133
5 Agens quando non facit mentionem de dolo in sua petitione, excipiens si incipit de dolo proponere, poterit etiam de dolo replicari in c. intelleximus. de adult. n. 10. 92
2 Agens si repulsus est, spoliatione probata si iterum agat ad idẽ, vel ad aliud: an obstabit sibi illa repulsio in priori iudicio. in c. super spoliatione. de ordi. cog. nu. 5. 141
Et quid de excipiente. ibi. nu. 6.
2 Agenti ex noua causa non obstat exceptio rei iudicatæ. in c. aduersario. de excep. nu. 3. 305
3 Agenti interdicto vti possidetis non potest opponi, quòd rem illam abiurauerit, pro qua agit. in c. cum venissent. de insti. nu. 13. 83
5 Agenti rem prohibitam imputatur quò ad pœnam, etiam si offensio contra illum sit facta. in c. 1. de cleri. pug. in duel. nu. 2. 86
1 Agentes, & consentientes pari pœna puniuntur. in c. 1. de offi. deleg. num. 1. 235
4 ¶AGNATI, vel alij aspirantes ad successionem si negant aliquem esse filium, quem parentes fatebantur filium, an admittantur. & sic. in c. transmissæ. qui fi. sint legi. nu. 5. 108
5 ¶ALCHIMISTARVM ars an sit prohibita in c. 1. de sortileg. nu. 4. 118
3 ¶ALEA deperditum an possit repeti. in c. clerici. il. 2. de vita & hone. cleri. nu. 10. 7
5 Aleatores, & vsurarij dicuntur viles, & indignæ personæ. in c. inter dilectos. de excess. præla. nu. 7. 140
3 ¶ALIENARE verbum adaptatur ad venditionem, donationem, permutationem, & conditionem. in c. nulli. de reb. eccl. non alie. num. 3. 129
3 Alienus parochianus quis dicatur, remissiuè. in c. vt dominicis. de paro. nu. 5. 313

Alie-

3 *Alienum parochianum nullus debet iudicare: nec ad ſacramenta eccleſiæ recipere.in c.nullus.de paro.nu.1.* 313
2 *Alienãs rem litigioſam ita quòd haberi non poſſit, debet æquiualentem loco illius ſubſtituere.quam alienare non poterit.in c.eccleſia S.Mariæ.il.1. vt lite pend.nu.1.* 198
1 *Alienigenæ in eccleſiis præfici non debent. in c.bonæ.il 2.de poſtula. præla.nu.7.* 126
5 *Alienatio facta contra probationem, de qua in c.prælatorum.de accu.an valeat.in c.prælatorum.de accu. nu.7.* 31
3 *Alienatio non legitimè facta etiam alij eccleſiæ, reuocanda eſt.in c. fraternitatem.de dona.n.4.* 201
3 *Alienatio nõ ſeruata ſolemnitate, eſt irrita.in c.tua nuper.de his, quę fiunt à præla.nu.4.* 119
3 *Alienatio perſonæ maior eſt, quàm alienatio rei.in c.licèt regula.nume.11.* 357
1 *Alienatio ſi facta eſt in aliquem cauſa mutandi iudicij conuenitur per reſcriptum impetratum contra alienantem.in c.1.de alie.iud. mu.cauſa.fac.nu.1.* 368
3 *Alienatio ſi facta eſt in caſu non conceſſo, interueniunt tamẽ omnes ſolemnitates an valeat, in c.tua nuper. de his quæ fiunt à præla. num. 6.* 119
3 *Alienatio ſi facta eſt de re immobili eccleſiæ ex cauſa vera, & licita: ſed non fuit adhibita illa cognitio, an magis iſtam, vel illã poſſeſſionem eccleſiæ expediuiſſet alienare: an valeat.in c.vt ſuper. de reb.eccl.non alie.num.5.* 132
3 *Alienatio ſi prohibetur in contractu non impedit tranſlationem dominij, in c.Raynaldus.de teſta.nu.33.* 275
1 *Alienationem, qui fecit, quæ nõ tenuit, poteſt ipſam reuocare, in c.noſti quomodo.de elect. nu.2.* 135
3 *Alienationes factæ de feudis vel aliis eccleſiaſticis rebus non tenet, etiam ſi per continuationem laicorum approbẽtur, in cum laicis. de reb.eccle.nõ alie.nu.1.* 134
3 ¶ALIMENTA *quæ debentur ex iure patronatus an ſint diuiſibilia, in c.1.de iure patro.nu.5.* 12
4 *Alimenta debent præſtari iuxta numerum facultatum, in c. cum haberet.de eo qui dux.in matri.quam pol. num.4.* 70
4 *Alimenta debentes præſtare an præſtabunt ea de anno in annum: an de menſe in menſem, vel de die in diem, in c.cum haberet. de eo qui dux.in matri. nu. 14.* 27
3 *Alimenta quando relicta ſunt, quis debeat ſoluere gabellam, heres, an legatarius, in c.iudicante.de teſta. nu.7.* 226
3 ¶ALIMONIA *verbum quid importet, in c.non liceat.de præbẽ. num. 2.* 37
5 ¶ALIQVIS *longo tempore geſſit omnia tanquam ordinatus: obijcitur ſibi modò, quòd eſt ordinatus à non ſuo epiſcopo, vel extra tempora, vel minùs canonicè: an debeat ipſe probare legitimam ordinationem de ſe factam, in c.innotuit.de eo, qui fur. or.ſuſ.nu.56.* 136
4 ¶ALLEGARE *poteſt quis pro deciſione cauſæ caſum legis, quæ loquitur in diſſimili caſu, in c. per tuas. qui fil. ſint legi. numero.9.* 120
3 *Allegans cõtraria excipiendo non repellitur: ſed minor fides ei adhibetur, in c.ſicut. il 1.de regula.nu.2.* 354
3 *Allegans præſcriptionem in decimis debet probare titulum, in c. dudum.de deci.nu.5.* 339
3 *Allegans turpitudinem ſuam non auditur, in c.inter dilectos.de dona.nu.7.* 207
2 *Allegans turpitudinem ſuam aliquando auditur, in c.ex tenore. de teſti.& atteſta.nu.3.* 234
2 *Allegatio reſeruata abſenti ſuper principali quæſtione.ſ.proprietatis, vſq; ad quod tempus reſeruetur, in c.quoniam frequenter.§. quòd ſi ſuper. vt lite non cõteſta. nu.11.* 41
4 ¶ALIOQVI *dictio, an faciat conditionem. ſuper continuatione ribricæ, de condi.appo. nu.6.* 51
3 ¶ALTARE *quomodo conſecretur, & erigatur, in c.1.de conſe. eccle.vel alta. nu.2.* 459
Et motum qualiter reconſecretur.nu.4.
3 *Altare viaticum nõ execratur, quamuis remoueatur lapis à ligno, in c.ligneis.de conſe.eccle.vel alta.nu.2.* 461
3 *Altare vnum non eſt diſcooperiendum, vt alterum cooperiatur, in c.cum cauſam.de præben. nu.2.* 74
5 *Altari viatico poteſt quis vti ex priuilegio, in c.in his. de priui. nume.3.* 171
3 *Altaria ſi non ſint mota, an debeãt reconſecrari, exuſta eccleſia, in c.propoſuiſti.de conſe.eccl.vel alta.nu.6.* 450
3 ¶ALTERNATIVA *canonis quid operetur. in c.appoſtolicæ.de dona. nu.4.* 209
3 *Alternatiua petitio qualiter procedat, in c.cauſam.de emp.& vẽdi.nu.3.* 151
5 *Alternatiuæ ſufficit alteram partem eſſe veram, in c. cum ex eo. de pœni.& remiſ.* 199
3 ¶AMBITIO *reprobatur: & quid ſit ambitio, in c.quia in tantũ. de præben.nu.2.* 38
1 ¶AMISSIO *partis digiti non impedit ordinandum, in c. 1.de cor po.viti.nu.1.* 218
5 *Amiſſio qualiter probetur, in c.cum olim.il 1.de priu.nu.13.* 158
3 ¶ANATHEMA *quid ſit.in c.ſi quis.de reb.eccl.non alien.nu.2.* 130
2 *Anathema vnde dicatur, in c.cum non ab homine.de iudi. nu.7.* 75
5 ¶ANIMVS *de conſcientia ſcrupuloſa poteſt facere bonam, in c. per tuas il 2.de ſimo.nu.3.* 44
4 *Animus illius, de cuius matrimonio agitur, debet indagari, in c. cum locum.de ſpon.nu.6.* 13
7 *Animus delinquens præſumitur ex qualitate inſtrumenti, in c.1.de præſum.nu.2.* 261
5 *Animus prauus deponitur per perſeuerantiam in bonis operibus, in c.quod quidam.de pœnis.& remiſ.nu.3.* 194
3 *Animus probatus per extrinſeca non admittit probationem in contrarium per ſolum iuramentum.in c.vidua.de regula.nu.3.* 346
2 *Animus retinendi an operetur acquiſitionem poſſeſſionis, in c.inter dilectos.de fide inſtru. nu.19.* 258
5 ¶ANIMA *eſt pretioſior corpore, in c.cum infirmitas. de pœni. & remiſ.nu.8.* 199
3 *Anima qualiter ligetur anathemate, in c.ſi quis. de rebus eccl. non alie.num.1.* 130
5 ¶ANIMAL *alicuis ſi dedit damnum, tenetur dominus, quando naturali feritate hoc fecit, in c.ſi bos.de iniur.nu.1.* 183
2 ¶ANNVS *appellationis à quo die incipiat currere, in c. ex ratione de appel. nu.2.* 242
Annalis præſcriptio interrumpitur per obligationem cautionis, in §.præterea.de officio ordi.nu.5. 294
3 *Annus cæptus non habetur pro completo, in c.ad noſtram.de regula.nu.3.* 348
2 *Annus datur ad proſequendam appellationem: & ex cauſa bienniũ, in c.cum ſit.de appel.nu. 1.* 140
3 *Annus eligendi pauperes, quibus teſtator reliquit, quando incipiat, in c.nos quidem.de teſta.n. 10.* 223
2 *Annus præfixus contumaci in actione reali: an vendicet ſibi locũ etiam in perſonali, in c. quoniam frequenter.§. ſi autem. vt lite non conteſta.nu.5.* 106
3 *Annus probationis ſicut datur ingredienti: ita præfigitur reuocare valenti, & nolenti, in c.ſi quis.de regula.nu.2.* 344
3 *Annus probationis quare ſit à iure præfixus, in c. ad apoſtolicam. de regula.nu.2.* 354
3 *Annus, quem habet ingrediens, an intelligatur de anno continuo: an de interpolato, in c.ad apoſtolicam.de regula. nu.7.* 355
2 *Annus ſecundus non eſt neceſſariò petendus ante finem primi anni per eum, qui fuit impeditus in primo, in c.ex ratione.de appella. num.1.* 342
3 *Annuus redditus, cenſus, & ſimilia computãtur inter immobilia, in c.nulli.de rebus eccle.non alie. nu.8.* 129
2 *Annua præſtatio habetur loco beneficij, in c. veniens. il 1. de teſta. num. 2.* 222
3 *Annuum aliquid tenetur mihi aliquis dare: ceſſat mihi ſoluere vno anno, vel pluribus: an poſſim intentare poſſeſſorium, in c.peruenit.de cenſi.nume.9.* 441
3 *Anniuerſarium ſi cadit in die feſto: quid iuris, in c.cum creatura.de celeb.miſ.nu.2.* 470
3 *Anniuerſarum vt fiat, an ſit licitum dare certos redditus, in c.ſignificatum.de præben.nu.7.* 41
3 ¶ANNVLVS *in quo digito ſit deferendus, in c.clerici.il 2.de vita & ho.cle.nu.7.* 7
3 ¶ANTIQVA *conſuetudo tribuit iuriſdictionem, in c.quo ſimul.de officio ordi.num.5.* 292
1 *Antiqua facta, quorum non eſt memoriam, à quo emanauerũt, debemus credere, in c.cum Marthe.de celeb.miſ. nu. 9.* 466
2 *Antiquior diuidit, & iunior eligit, in c.1.de paro. nu. 2.* 313
3 ¶APOTHEGAE *pannorum legato, an comprehendantur, qui in ea ſunt vendendi cauſa, in c.iudicante.de teſta.nu.15. & 16.* 227
1 ¶APOSTOLVS *ſeipſum commendauit, in c.niſi cum pridem §.verũ. de renun. nu.10.* 197
1 ¶APOSTILICA *ſedes conſueuit eſſe liberalis, in c.ſedes apoſtolica. de reſcrip.nu.1.* 88
3 *Apoſtolica indulgentia poteſt quis ſe à beneficio abſentare, in c. cũ ad hoc.de cle.non reſi. num. 2.* 35
5 ¶APOSTATA *carceratus ſi rumpat carcerem, & peiora committat, qualiter punietur, in c. à nobis. de apoſta.nu.4.* 70
5 *Apoſtata non eſt excommunicatus, ſed excommunicandus, in c.tuę de apoſta.nu.2.* 69
5 *Apoſtatæ carcerari, & affligi poßunt, vt habitum reaßumant, in c. à nobis.de apoſta.nu.1.* 70
5 *Apoſtatæ ſi reuerti volunt, ſunt recipiendi, in c. à nobis.de apoſta. num.2.* 70
2 ¶APPELLARE *licet quatuor temporibus de iure canonico, in c. ſuper eo.il 2.de appell.nu.1.* 345
2 *Appellare nolens ante ſententiam, vt ſic citius lis expediatur, proteſtatur tamen, quòd ab omnibus ſibi illatis in cauſa principali ſit ſib licitum appellare poſt ſententiam: an poterit appellare præ textu dictæ appellationis, in c. conſuluit.il 2.de ap. nu.2.* 347
2 *Appellaui primò à ſententia viua voce, ſecundò in ſcriptis: quam appellationem debeam proſequi, in c.bonæ memoriæ. de appell. num.3.* 362
2 *Appellatur à ſententia lata ſuper correctione, in c. cum I.& A. de ſent.& re iudi.nu.5.* 335
1 *Appellari à ſubdelegato quando poſſit: & quando non.in c.ſuper quæſtionum.de offi.deleg.nu.5.* 258
3 *Appellari an poſſit à ſententia lata ſuper notorijs, in c. veſtra. de coha.cleri.& muli.nu.28.* 13
3 *Appellari an poſſit ab iniqua interpretatiomne. c.olim. de verb.ſig. nume. 7.* 237
2 *Appellari poteſt in appellatione extraiudiciali in abſentia iudicis.in c. ſuggeſtum.de ap. nu.2.* 346
2 *Appellari poteſt à comminatione, ſicut à ſententia, in c.cum ceßãte. de ap.nu. 2.* 373
2 *Appellari poteſt à præcepto habente vim diffinitiuæ ſine cauſæ expreſſione, ſicut à diffinitiua, in c.peruenit. il 2.de ap.nu.5.* 451
2 *Appellari non poteſt à vero executore, in c.nouit.de ap.nu.2.* 357
2 *Appellari poteſt à ſententia ſuper poſſeſſorio, in c. cum ad ſedem.de reſt.ſpo.nu. 10.* 173
2 *Appellari poteſt à ſententia interlocutoria lata ſuper aliquo articulo iudicij poſſeßorij, in c. ſignificauerunt.de teſt.nume.8. 29. & ibi.nu9.*
5 *Appellari poteſt ab interlocutoria, in c. ſignificantibus. de ope. nonun. nu.7.* 151
5 *Appellari poteſt ab executore, cui Papa commiſit certum articulũ in c.meminimus.de accu.nu.5.* 7
2 *Appellari poteſt, cum exceditur modus in exequendo, in c.quod ad conſultationem.de ſen.& re iudi.nu.9.* 326
2 *Appellari poteſt, cum petitur traditio poſſeſſiouis, in c.conſtitutus. il 2.de ap.nu.7.* 360
2 *A pœna iuris non appellatur, in c. ad noſtram.de ap. nu.2.* 340
Rationem reddit ibidem.nu.4.
5 ¶APPELLANDI *beneficium denegatur manifeſto vſurario, in c.quã pernicioſum. de vſur.nu.1.* 104
2 *Appellatum ſi eſt ſuper conuentione, ſuperſedetur ſuper reconuentione, nec econuerſò, in c.ſuper eo.de ap. nu.1.* 348
2 *Appellandi beneficio an debeat excludi in vna cauſa qui non detulit in alia, in c.an ſit.de ap. nu.3.* 356
2 *Appellatum ſi fuerit pluries: iudex vltimò delegatus ſi reperit oẽs iudices grauaſſe, cognoſcat de negotio principali, in c. dilecte in Chiriſto.de except.nu.2.* 303
3 ¶APPELLANS *à grauamine poteſt etiam appellare à diffinitiua ſententia, quæ ſubſequitur, in c.conſtitutus.de teſt. nu.2.* 245
2 *Appellans à ſententia ſi diſſipat fructus rei petitæ, poſſuut fructus ab eo ſequeſtrari, in c.ab eo.de ſequeſt. poß.nu.1.* 200
2 *Appellans an debeat iudicis reſponſum expectare, admittat, vel reijciat, in c. interpoſita.de ap. nu.2.* 386
2 *Appellans an poſſit agere de nullitate ſententiæ coram iudice appellationis, quando appellatum eſt ab interlocutoria: poſt appellationem fertur ſententia diffinitiua, à qua non appellatur, in c.dilecto.de ap. nu.7.* 378
1 *Appellans debet condemnari in expenſis poſt deſertam appellationem, in c.ex parte.il 2.de reſcrip. nu.5.* 84
2 *Appellans, & non proſequens appellationem ſuam infra terminum debet parere iudici à quo, & ſuæ ſententiæ, in c. perſonas. de appel.nu.3.* 340
2 *Appellans extra iudicium non excommunicatus, ſi poſtea excommunicatur: an poterit appellationem prædictam proſequi, in c. cum inter.de excep.nu.10.* 297
2 *Appellans fruſtratoriè poteſt iterum citari ad malitiam conuincendam, in c.prout vobis.de dolo & contu. nu.2.* 178
2 *Appellans in iudicio, ſiue extra iudicium ante ſententiam, ſi iterum appellat poſt ſententiam: an per appellationem poſteriorem videatur renuntiare priori: vel ſententiam latam ratificari, in c. dilecto filio.de ap.n.9.* 378
2 *Appellans ne faciat id, ad quod de iure tenetur, etiam ſi exprimat iuſtam cauſam appellandi, præſumitur contra eum, in c.peruenit. il 2.de ap.nu.2.* 351
2 *Appellans nõ debet probare veritatem cauſæ in appellatione deductæ, in c. cum cauſam.de ap.nu.6.* 376
2 *Appellans non debet vlterius comparere, vel reſpondere coram iudice à quo: alàs videtur appellationi renunciaſſe, in c. accedens. vt lite non conteſt. nu.2.* 94
2 *Appellans poteſt appellationem proſequi, ſi iudex non recipit appellationem: vel pars non approbat, in c. interpoſita. de appel. num. 3.* 385
2 *Appellari poteſt in appellatione extraiudiciali in abſentia iudicis, in c.ſuggeſtum.de ap.nu. 2.* 346
2 *Appellans poteſt redire ad iudicem à quo, in c. ad hæc. il 3.de ap. num.1.* 350
2 *Appellans propter exceptionem non admißam debet probare exceptionem eſſe veram coram iudice appellationis, in c. olim. de except.nu.1.* 300
2 *Appellans punitur ab ordinario de delicto, quod poſtea commiſit, in c. præterea.de ap.nu.1.* 348
2 *Appellans quando non obtulit ſe probaturum, & iudex à quo tulit diffinituam contra ipſum appellantem: an iudex ad quem recipiet probationes appellantis: vt caſſetur quod factum eſt poſt appellationem, in c. interpoſita.de ap. nu.8.* 386
2 *Appellans, quòd nõ poteſt accedere ad iudicem impeditus à familia eius, iuſtè appellat, in c.conſtitutis.il 2.de teſt.nu.1.* 244
2 *Appellans ſi compoſuit, vel renunciauit appellationi: an obſtet, vel proſit alijs, in c.vna ſententia.de ap. nu.2.* 387
2 *Appellans ſi fuit negligens pro parte maioris temporis: ſed inchoauit tali tempore, quòd nullo impedimento interueniente, potuiſſet cauſa expediri, ſufficit ſibi, in c. ex ratione.de ap.nu.7.* 343
2 *Appellans ſi in cauſa appellationis vult proſequi nullitatem proceſſus, vel ſententiæ tantùm: vel vult ſimul proſequi iniuſtitiã, & nullitatem, an poſſit, in c. dilecto. de ap.nu.5. & 12.* 78

Ap-

2 *Appellans in primo anno fuit impeditus tanto tempore, quòd non potuit propter dictum impedimentum causa expediri: an restituetur ad tempus tantummodo, quo duraui impedimentum: vel ad annum integrum. ibidem.nu.8.* 343

2 *Appellans, siue appellatus an possit infra primum annum quandocunque petere, quòd in causa procedatur, in c. ex ratione. de appel.num.10.* 343

1 *Appellans statuit terminum suæ appellationi, in c. veniens. de renunciatia.nu.4.* 198

1 *Appellans videtur appellationi renunciare, si aliquem actum faciat post appellationem coram iudice à quo, in c. gratum. de offi. deleg. num.2.* 247

5 ¶Appellatio *ab excommunicatione deuoluit ad metropolitanum non solum causam ipsius appellationis, sed etiam causam principalem, in c. per tuas. de sent. excom. num.2.* 221

3 *Appellatio ad hoc vt sit valida, requiritur probatio causarum, quæ fuerunt in appellatione expressæ, in c. cum dilectus de relig. dom. nume. 5.* 405

1 *Aappellatio aliquando fit in electionibus, in c. 1. de postu. præla. nume.3.* 122

1 *Appellatio Capituli post iuramentum præstitum quid prosit. in c. dilecti filij. de maio. & obe. num.3.* 310

2 *Aappellatio contra sententiam quid operetur, in c. significauerunt. de excep. num.3.* 303

5 *Appellatio denegatur prædoni manifesto, in c. quam perniciosum. de vsuris. nu.2.* 108

2 *Appellatio deuoluit non solum iniustitiam: sed etiam nullitatem, in c. accedens. vt lite non contesta. nu.7.* 95

2 *Appellatio dominij largo modo sumpta capit possessionem, vsumfructum, & seruitutes, in c. olim causam. de resti. spo nu.13.* 170

2 *Appellatio est facienda coram eodem iudice, si eius copia haberi potest, in c. vt debitus. de ap. nu.8.* 371

2 *Appellatio eximit appellantem à potestate sui iudicis, in c. pastoralis. de ap. nu.4.* 364

2 *Appellatio extraiudicialis an semper locum habeat in quolibet actu, in c. bonæ memoriæ. de app. nu.12.* 363

2 *Appellatio extraiudicialis & iudicialis in quibus differant. ibidē. nume. 13.*

2 *Appellatio extraiudicialis ex verosimilibus causis interposita quid operetur, in c. bonæ memoriæ. de ap. nu.6.* 362

1 *Appellatio extraiudicialis inualida non rescindit ea, quæ legitimè gesta fuerunt, in c. cum inter. R. de clec. nu.* 28

1 *Appellatio extraiudicialis omnia attentata post appellationem reducit ad statum pristinum, in c. consideramus. de ele. nu.3.* 135

1 *Appellatio friuola non suspendit actum electionis, in c. cum inter canonicos. de elec. nu.8.* 341

2 *Appellatio frustratoria possessionem confirmati non impedit, in c. cōstitutus. il 2. de ap. nu.1.* 360

2 *Appellatio generalis non valet, in c. inter cetera. de ap. n.1.* 340

2 *Appellatio generalis respectu vnius causæ bene valet, in c. consuluit. il 2. de ap. nu.1.* 347

3 *Appellatio illius, cuius non interest, non impedit ordinationem ecclesiæ, in c. ex ore. de his, quæ fiunt à maio. nu. 5.* 123

2 *Appellatio in vna causa non subtrahit appellantem in aliis causis ipso iure: sed ope exceptionis, in c. proposuit. de ap. nu.1.* 349

3 *Appellatio iniusta extraiudicialis non impedit actum gerendum, in c. relatum. de concess. præben. nu.2.* 89

2 *Appellatio iniusta non subtrahit appellantem in effectu à iurisdictione iudicis à quo, in c. cum in ecclesia. de ap. nu.4.* 353

3 *Appellatio interposita à sententia super notorio lata, in quo differat ab alijs sententiis, in c. vestra. de coha. cle. & mul. n.20.* 13

3 *Appellatio interposita ab illato impediment extra iudiciū rescinditur, & quod contra eam postea attentatur, in c. ex parte. il 1. de sepul. num.1.* 299

3 *Appellatio interposita ad iudicem incompetentem, non impedit cursum appellationis interponendæ: vel prosequendæ coram iudic competenti, in c. referenti. de præben. nu.2.* 38

2 *Appellatio interposita durante suspensione interdicti, suspendit eius effectum, in c. dilectis. de ap. nu.5.* 367

3 *Appellatio interposita sine causa à minori parte, non impedit ordinationem ecclesiæ, in c. 1. de his, quæ fiunt à maio. nu.4.* 121

2 *Appellatio minus iusta deuoluit ad iudicem ad quem cognitionem nullitatis processus subsecuti post talem appellationem, in c. accedens. vt lite non contesta. nu.8.* 95

2 *Appellatio non admittitur in manifestis criminibus, in c. cum sit. de ap. nu.3.* 341

2 *Appellatio non defendit appellantem, quando præcedit obligatio cōtra eum. in c. ad hæc. il 2. de ap. nu.5.* 348

5 *Appellatio non defendit à pena iuris, in c. parochianos. de senten. excom. nu.1.* 204

2 *Appellatio non differt executionem notorij, in c. peruenit. de appel. nume.3.* 346

5 *Appellatio non impedit absolutionem à sententia excommunicationis, in c. sacro. de sent. excom. nu.12.* 227

2 *Appellatio non suspendit effectum obligationis contractæ cum iuramento, in c. breui sciscitatus. de iureiur. nu.1.* 278

2 *Appellatio potest iustificari ex diuersis causis, in c. exhibita. de iudi. nu.6.* 30

2 *Appellatio præcedens licèt reddat nullam excommunicationem, quę postea sequitur: non tamen reddit nullam absolutionem ab excōmunicatione, in c. qua fronte. de ap. nu.4.* 349

2 *Appellatio quando est frustratoria, remittitur causa ad eosdem iudices, in c. literæ. de dila. nu.7.* 121

1 *Appellatio quando fit ab executore, qui modum excedit: tunc appellatur ad iudicem, qui causam delegauit. in c. super quæstionū. de offi. deleg. nu.6.* 258

2 *Appellatio quare fuerit inuenta, in c. ad nostram. de ap. nu.1.* 340

2 *Appellatio recusantis iurare de calumnia non valet. in c. ceterum. de iura. calum. nu.4.* 111

2 *Appellatio si deferatur, an possint peti expensæ, in repetitione. c. finem litibus. de dolo & contu. nu.59.* 188

2 *Appellatio si facta fuerit à delegato ab episcopo recusato: an appellabitur ad ipsum episcopum, vel ad quem, in c. si quis contra. de foro compe. num.5.* 39

2 *Appellatio si non fuerit recepta à iudice, vel à parte, an habeat eūdem vigorem: ac si recepta foret, in c. sæpe contingit. de appella. nume.6.* 357

2 *Aappellatio si præcedit excommunicationem, excommunicatio est ipso iure nulla. in c. cum tu fili. de testi. nu.2.* 224

2 *Appellatio super vno articulo deuoluit totam causam ad superiorē. in c. cum dilectus. de relig. domi. nu.6.* 405

1 *Appellatio suspendit pronunciatum, in c. cū dilecti. de elec. n.5.* 405

2 *Appellatio tertiò facta est nulla, in c. tua nobis. de ap. n.4.* 347

2 *Appellatio vt censeatur efficax, quæ requirantur, in c. dilecto. de ap. nu.4.* 377

1 *Appellationem ab aduersario interpositam contemnens, commodum ex appellatione non consequitur, in c. bonæ. il. 1. de elec. nume.1.* 145

2 *Appellationem extraiudicialem tenetur quis prosequi infra annū. in c. constitutus. de ap. nu.4.* 359

2 *Appellationem qui non prosequitur, condemnatur in expensis, tāquàm contumax, in c. Nicolao. de ap. nu.3.* 379

2 *Appellationem si quis non prosequitur infra annum, est deserta: adeo quòd sententia lata postea non tenet: etiam vtroq; prosequēte, in c. cum sit. de ap. nu.2.* 350

2 *Appellatione deserta, possum petere declarationem super desertione, in c. tua nobis. de ap. nu.5.* 379

2 *Appellatione deserta per lapsum anni, an possit concedi super causa nullitatis, in c. sæpe contingit. de ap. nu.10.* 358

4 *Appellatione interposita, nō solum attētata à iudice reuocantur, sed etiam attentata à parte. in c. tua. de sponsa. duo. nu.1.* 46

5 *Appellatione pendente non administrat quis in suo officio, sicut prius, in c. accusatum. de simo. nu.1.* 34

2 *Appellatione pendente nil deberi innouari, quomodo intelligatur. in c.*

in c. non debet. de testi. nu.7. 251

2 ¶Applicari *cui debet illud, in quo clericus est condemnatus trahenti eum ad vetitum examen, in c. si diligenti. de foro compe. num.* 14. 51

2 ¶Approbans *aliquem in testem, vel in iudicem, an poterit ipsū repellere, si eligatur ad aliquod officium, vel prælaturā, in c. cū venerabilis. de excep. nu.20.* 300

3 *Approbans voluntatem defuncti, agnoscendo relictum sibi factū, non potest postea impugnare, in c. officij. de test. nu.2.* 246

3 *Approbatus semel, iterum potest reprobari, in c. cum secundùm apostolum. de præbe. nu:7.* 46

3 *Approbatus semel ad curam animarum, potest postea reprobari, in c. graue. de præben. nu.6.* 66

4 *Approbatio ecclesiæ facit prolem legitimam, quæ aliàs esset illegitima reputanda, in c. quod nobis. qui fil. sint legi. nu.3.* 117

3 ¶Aqva *an conuertatur in sanguinem cum vino, in c. cum Marthę. de celeb. miss. nu.11.22.* 466. & 468

3 *Aqua tota, quæ est in fontibus baptismi, vel in flumine, in quo aliquis est baptizatus, an sit baptismus. super continuatione rub. de bap. nu.2.* 471

3 *Aqua, qua ecclesia debet reconciliari, an sit benedicenda per proprium episcopum, in c. aqua. de cōces. eccl. vel alta. nu.1.* 462

3 *Aqua si sit lutosa, an ex ea possit baptizari, in c. non vt. de baptis. num.4.* 476

Et quid si sit commista vino. nu.5.

3 *Aqua si sit tantùm in calice sine vino, an sit ibi sacramentum calicis, in c. cum Marthæ. de celeb. miss. nu.18.* 467

3 *Aqua, vinum, & cinis benedictus, quæ requiruntur in reconciliatione ecclesiæ, quid significent. in c. proposuisti. de consec. eccle. vel alta. num.7.* 460

3 *Aqua cum vino, vel aqua, & vinum an sit idem dicere, in c. cum Marthæ. de celeb. miss. nu.14.* 466

1 ¶Arbiter *assumptus super actione legis: an poterit negantem cōdemnare in duplum, in c. cum dilectus. de arbi. nu.3.* 375

2 *Arbiter, & arbitrator in quibus differant, in c. Quintauallis. de iureiur. nu.10. vsq; ad nu.14.* 283

1 *Arbiter post rem iudicatam super discordijs assūptus, etiam si de cōponendo inter partes mandatum à Papa receperit, per suum arbitriū non pōt sententiam immutare, in c. exposita. de arb. n.1.* 379

2 *Arbiter potest diuidere actum pronunciationis: tamen non potest corrigere pronunciationem iam factam, in c. cum inter vos. de sentē. & re iudi. nu.14.* 325

1 *Arbiter si stipulatus est pœnam, si suæ sententiæ non pareatur: an possit peti per partem talis pœna, in c. dilecti. de arbi. nu.6.* 373

1 *Arbiter sua auctoritate spiritualia laico adiudicare non potest. in c. peruenit. de arbi. nu.1.* 372

2 *Arbiter translatus ad dignitatem, si vadit ad remotas partes, non tenetur alter compromittentium inuitus ipsum sequi, in c. præsentata. de testi. nu.3.* 247

1 *Arbitri, & delegati aliquando conueniunt, & aliquando differūt, in c. vno delegatorum. de offi. & pote. iud. deleg. nu.1.* 276

1 *Arbitri non cognoscunt de causa matrimoniali, liberali, & criminali, in c. causa. de in integ. resti. nu.6.* 366

1 *Arbitri sunt in dispari numero à partibus eligendi. & præualet sententia plurium, in c. 1. de arbi. nu.1.* 370

1 ¶Arbitrivm *in quo differat à iudicio, in c. 1. de arbi. nu.3.* 370

2 *Arbitrium in spiritualibus priuilegiatum valet, & seruandum est. in c. cum olim. de præscrip. nu.10.* 315

1 *Arbitrium iniquum potest quis dicere, licèt iurauerit non cōtrauenire, in c. non sine. de arbi. nu.4.* 371

2 *Arbitrium licèt pereat, non propterea pereunt acta, in c. præsentata. de testi. nu.5.* 247

1 *Arbitrium secutum ex compromisso facto ex generalibus verbis nō valet contra sententiā, in c. exposita. de arbi. nu.* 8. 380

2 *Arbitrium si commissum est tribus: vnus moritur, alius se absentat: an propterea spiret, in c. præsentata. de testi. nu.2.* 247

2 *Arbitrium si est iniquum, recurrendum est ad superiorem, in c. Quintauallis. de iureiur. nu.8.* 283

1 *Arbitrio iniquo nullus cogitur stare, in c. non sine. de arbi. nu.6.* 371

2 *Arbitria an possint fieri tēpore feriato in honorem Dei, vel gratia hominum, in c. conquestus. de fer. nu.15.* 127

1 *Arbitria, & iudicia in quibus conueniant, & in quibus differant, in c. cum dilectus. de arbi. nu.4.* 375

3 ¶Arbitramentvm *amicabile compositorum fieri potest in ecclesia, in c. cum ecclesia. de immu. eccl. nu.7.* 489

2 ¶Arbitrator, *qui perperam pronunciauit, debet reuocare quod fecit, in c. Quintauallis. de iu. iu. nu.7.* 283

1 *Arbitramentum an transeat in heredem, in c. vno delegatorum. de offi. & pote. iud. dele. nu.3.* 276

2 *Arbitramentum non emologatur cursu decem dierum, sicut sententia arbitri, in c. Quintauallis. de iureiu. nu.12.* 283

1 *Arbitrator potest ferre sententiam die feriato, in c. compromissum. de arbi. nu.6.* 384

3 ¶Archidiaconvs *abiurando iura suæ dignitatis præiudicat sibi, sed non suæ dignitati, in c. cum venissent. de instit. nu.8.* 83

3 *Archidiaconus an possit dare literas commēdatitias dimissorias, in c. fraternitati. de cle. non resi. nu.4.* 30

1 *Archidiaconus appellatur oculus episcopi, in c. ad hæc. de offi. archidia. nume.2.* 226

1 *Archidiaconus de iure communi an habeat curam animarū, vel non in c. cum satis. de offi. archi. vers. glo. quærit.1.* 225

2 *Archidiaconus dicitur vicarius episcopi. in c. 1. de of. archi. n.2.* 224

1 *Archidiaconus iurgia singulorū audire debet, in c. ad hæc. de offic. archid. nu.1.* 226

2 *Archidiaconus potest cognoscere de causis criminalibus, in c. literas tuas. de resti. spo. nu.2.* 171

1 *Archidiaconus semel in anno visitare potest. in c. mandamus. de of. archid. nu.1.* 226

2 *Archidiaconi, archipresbyteri, & similes an de causis seruientium, & ministrorum possint ius dicere inter seruientes, & alios extraneos delinquentes in suo archidiaconatu, & parochia. in c. cū contingat. de foro comp. nu.9.* 53

5 *Archidiaconi non possunt se intrudere in ecclesia vacante sibi subiecta, in c. ad aures. de excess. præla. nu.1.* 136

1 ¶Archiepiscopvs *à suffraganeis in sua ecclesia est consecrandus in c. si archiepiscopus. de tempo. ordinan. n.1.* 203

1 *Archiepiscopus alteri archiepiscopo pallium suum commodare non potest. in c. ad hæc. de auctor. & vsu pa. nu.1.* 190

1 *Archiepiscopo ante receptum pallium non licet administrare ea, quæ sunt ordinis, in c. quod sicut. de elect. nu.4.* 153

1 *Archiepiscopus an possit præscribere, quòd portet crucem, vel vtatur aliquo priuilegio, in c. conquerente. de offi. ordi. nu.7.* 300

1 *Archiepiscopus an sit iudex ordinarius in tota prouincia, in c. pastoralis. de offi. ordi. nu.4.* 293

1 *Archiepiscopus cum pallio sepeliri debet. in c. ad hæc. de auctorit. & vsu pal. nu.2.* 190

3 *Archiepiscopus de consensu Capituli potest aliqua iura suæ dignitatis alteri dignitati donare, in c. cum venissent. de instit. n.3.* 83

1 *Archiepiscopus debet remittere excommunicatum absoluendum ad excommunicatorem, in c. ad reprimendū. de offi. ordi. nu.9.* 291

2 *Archiepiscopus ecclesiam concedere potest, viuente rectore, in c. cū venissent. de resti. spo. nu.1.* 165

3 *Archiepiscopus, & ordinarius possunt absoluere à sententia excōmunicationis lata per canonem synodalem, in c. graue. de præb. num.12.* 66

2 *Archiepiscopus, & episcopus si conueniunt in consecratione ecclesiæ, & vterq; dat annum, qualiter subditi participabūt, in c. cū ex eo. de pe. & remis. nu.9.* 200

2 *Archiepiscopus est citandus in causa, quæ tangit prouinciam, in c. venerabilis. de dolo & contu. nu.3.* 193

3 *Archiepiscopus habet iurisdictionem in his, quæ generaliter in prouincia committuntur, in c. ea noscitur. de his quæ fiunt à præla. nume.1.* 116

3 *Archiepiscopus habet correctionem eorum, quæ prauè gerunturin prouin-*

prouincia, in c. perniciosus. de celeb. miss. nu. 2. 470
2 Archiepiscopus in casibus visitationis, & negligentiæ episcopi est iudex competens, & potest ferre sententiam, in c. cum ex officij. de præscrip. num. 2. 312
2 Archiepiscopus, & episcopus si cõcurrant in visitatione, præfertur archiepiscopus, ibi. num. 3.
1 Archieiscopus iure metropolis potest exigere procurationem à monasterijs sitis in sua prouincia, in c. cum à nobis. de arbi. numero. 2. 382
2 Archiepiscopus non debet confirmare episcopos in camera regis, in c. qua fronte. de app. nu. 2. 349
1 Archiepiscopus non habet iurisdictionem contẽtiosam in subditos suffraganeorum suorum, in c. pastoralis. de of. ordi. n. 2. 293
1 Archiepiscopus nõ palliatus an possit aliquod episcopale exercere, in c. suffraganeis. de elect. nu. 1. 136
5 Archiepiscopus non potest probabiliter ignorare facta suæ prouinciæ, in c. sicut. de accu. nu. 7. 29
1 Archiepiscopus nunquid possit præscribere, quòd portet crucem, vel vtatur aliquo priuilegio, in c. conquerente. de offi. ord. numero. 7. 300
1 Archiepiscopus potest absoluere, episcopo negligente, in c. ad reprimendam. de offi. ordi. nu. 6. 291
1 Archiepiscopus potest celebrare sine pallio, & sandaliis, in c. tua nos. in prin. de aucto. & vsu pal. 191
5 Archiepiscopus potest concedere literas remissionis in tota diœcesi, in c. nostro. de pœni. & re. nu. 1. 200
1 Archiepiscopus potest eligi, qui non est presbyter, in c. bonæ. il 1. de elect. nu. 4. 146
3 Archiepiscopus potest excommunicare subditos suffraganeorum minus canonicè beneficia detinentes, in c. ex frequẽtibus. de insti. num. 6. 82
2 Archiepiscopus potest exercere censuram contra eos, qui denegant procurationem, in c. cum ex offi. de præscrip. nu. 6. 313
1 Archiepiscopus potest delegare causam per appellationem deuolutam ad ipsum, in c. pastoralis. de offi. ordi. nu. 1. 293
1 Aarchiepiscopus potest munus consecrationis alteri delegare, in c. quod sedes. de offi. ordi. nu. 1. 292
3 Archiepiscopus potest visitare prouinciam suam, & procurationem exigere à locis visitatis de iure communi, in c. sopitæ. de cẽsi. num. 6. 446
2 Archiepiscopus potest visitare prouinciam suam, & procurationẽ recipere, in c. cum ex officij. de præscrip. nu. 1. 312
5 Archiepiscopus potest visitare diœcesim suam, & totam prouinciam, etaim si suffraganei non exigerent, in c. dilectus. il 2. de simo. num. 1. 38
3 Archiepiscopus potest visitare, sicut & episcopus, in c. cum nuper. de censi. num. 1. 457
Et an hoc semper. nu. 3.
1 Arciepiscopus pro negotiis ecclesiæ extra prouinciam morari potest. in c. ex tuarum. de aucto. & vsu pal. nu. 1. 190
5 Archiepiscopus potest prohibere exemptis excedentibus fines priuilegiorum, in c. tuarum. de priui. nu. 7. 156
1 Archiepiscopus quos debeat in Capitulum intromittere, in c. vt iuxta. de offi. ordi. nu. 2. 300
1 Archiepiscopus si deliquit in diœcesi sui suffraganei: an suffraganeus poterit contra eum procedere, & punire, in c. cum inferior de maio. & obe. nu. 4. 312
3 Archiepiscopus visitans prouinciam, etiam à monasterijs prouinciæ procurari debebit. in c. sopitæ. de censi. nu. 1. 446
1 Archiepiscopus vti potest pallio intra quãlibet ecclesiam suæ prouinciæ, in c. 1. in prin. de aucto. & vsu pal. nu. 1. 47
1 ¶Archipresbyter contra decretum episcopi venire non potest, in c. vt singulæ. de offi. archipresby. nu. 4. 231
1 Archipres byter debet cuncta correctione digna episcopo referre. in c. vt singulæ. de offi. archipresby. nu. 3. 231
1 Aarchipresbyter in absentia episcopi supplet vices eius in officio missæ, in c. 1. de offi. archipresb. nu. 3. 231
1 Archipresbyter in ecclesia assiduè stare debet, in c. 1. de offi. archipresb. nu. 2. 231
1 Archipresbyter pœnitentem reconciliare potest, in c. ministerium. de of. arch. nu. 2. 231
1 Archipresbyter solicitam curam gerere debet, in c. vt singulæ. de of. archi. nu. 1. 231
3 Archipresbyteri rurales subsunt tantùm episcopo, in c. 1. de sta. mona. nu. 3. 388
1 ¶Ardva quæ dicantur, in c. ad hæc. de of. archidi. nu. 3.
3 ¶Argvere à contrario sensu licitum est in iure, i n c. cum virum. de regula. nu. 5. 342
4 Argumentum à communiter accidentibus est licitum, in c. adolescens. de sponsa. nu. 5. 35
3 Argumentum à contrario sensu est fortissimum in iure, in c. cum apostolicam. de his quæ fiunt à præla. nu. 5. 117
3 Argumentum à contrario sensu cessat in casu, in quo ex eo sequitur absurditas, in c. cum ad monasteriũ. de sta. mona. nu. 15. 393
2 Arguere an sit licitum ab allusione vocabuli, in repetitione. c. pastoralis. in continuatione rub. de causa pos. & propriè. nu. 2. 53
4 Argumentum de contractu societatis ad contractum matrimonij est licitum, in c. præterea. de spons. nu. 3. 3
1 Argumentum de personis ad res dicitur esse licitum, in c. sedes apostolica. de rescrip. nu. 4. 88
2 Argumentum de sententia ad probationes est licitum, in c. at si clerici. de iudi. nu. 3. 5
4 Argumentum tenue impedit matrimonium contrahendum, in c. præterea. de sponsa. nu. 3. 12
5 Argumenta habentur pro plena probatiõe in crimine simoniæ, in c. sicut. de simo. nu. 3. 34
5 Argumenta sufficiunt quandoq; ad condemnationem alicuius, in c. cum in diœcesi. de vsur. nu. 4. 110
5 Argumentatio est triplex. & ibi de his tribus, in c. in his. de verbo. sig. nu. 4. 236
5 ¶Arma sumens tenetur de vulneribus, quæ ab aliis inflicta sunt, in c. continentiam. de cle. percus. nu. 1. 124
1 Armatus ante victoriam arma deponere non debet, in c. 1. de renũcia. nume. 4. 191
4 ¶Arrha & pœna qualiter differant, in c. gẽma. de spons. nu. 6. 28
3 ¶Arrogans vel adoptans, arrogatum, vel adoptatum præcedere debet annis 18. in c. quia in insulis. de regu. nu. 3. 348
5 ¶Ars sagittandi prohibita est aduersus Christianos Catholicos, in c. vnico. de sagitta. nu. 1. 87
3 Artificium non est clericis prohibitum, in c. ex literis. de vita & ho. cle. nu. 10. 9
2 ¶Articvli qualiter sint producendi in probatione præscriptionis. in c. auditis. de præscrip. nu. 5. 311
2 Articuli plures si innouati sunt per iudicem, à quo petitur vnius reuocatio, & quòd appellatio pronuncietur iusta (& sic factum est,) an censeantur alij reuocati, in c. dilecti. de ap. nu. 8. 381
5 Articulos, qui continentur in symbolo Apostolorum, omnes fideles tenentur explicitè scire, in c. cum Christus. de hæreti. nu. 2. 60
3 ¶Ascendentes qualiter succedant descendentibus. super continuatione rub. de succes. ab intest. nu. 3. 288
1 ¶Assensvs non est denegandus iustè deprecantibus, in c. cum à nobis. de arbi. nu. 1. 182
2 ¶Asserens se delegatum: si citat Titium per literas, vt compareat coram eo, an teneatur comparere: & an valeat eius processus contra Titium, in c. præterea. de dila. nu. 9. 117
5 Asserenti factum, & delictum suum in tali qualitate, quæ reddit ipsum innocentem, credendum est in foro conscientiæ, in c. significasti. il 2. de homi. nu. 7. 72
2 Asserenti se commisisse homicidium suggestione quorundam, non creditur sibi in illorum præiudicium, in c. 1. de confes. nu. 1. 201
5 Asserenti se missum à Deo non est credendum, in c. cum ex iniunctio. de hæreti. nu. 6. 63
2 Assertio de credulitate ita præiudicat, sicut de veritate, in c. literas. de iura calum. nu. 6. 160

Asser-

2 Assertio, quam Papa facit in processu, probat, in c. cum causam. de iura calum. nu. 4. 112
4 Asseueratio simplex partis nõ præiudicat legitimæ probationi testium, in c. consultationi. de spons. nu. 2. 27
2 Assertioni Cardinalis an sit credẽdum, in c. constitutus. de appel. numero. 3. 159
2 Assertioni simplici affirmando, vel negando debet credi secundum euangelium, in c. & si Christus. de iureiur. nu. 1. 286
3 ¶Assisii debent facere residentiam in ecclesia, in c. cum ad hoc. de cle. non resi. nu. 5. 35
5 ¶Astantes maleficio an sint puniendi, in c. sicut dignum. de homi. numero. 19. & 21. 75
3 ¶Astricti glebæ qui dicantur, in c. iudicatum. de immu. ecclesiæ. numero. 1. 388
5 ¶Astrologiae siue astronomiæ scientia an sit reprobata à iure ciuili, vel canonico, in c. ex tuarum. de sortileg. nu. 2. 119
5 ¶Astrolabii inspectio non prohibetur, quando fit per astronomiam, in c. ex tuarum. de sortileg. nu. 1. 119
5 ¶Assvmi non debet quis ad honorem, pendente accusatione criminis contra eum, in c. omnipotens. de accusa. nu. 1. 1
5 Assumens falso habitum religionis ad deceptionem alterius, an sit compellendus postea ad obseruantiam, in c. tuarum. de priuileg. numero. 6. 156
3 Assumptus in confratrem alicuius ecclesiæ non oblatis rebus suis, sed retentis, non eximit à iurisdictione episcopali, in c. de his. de sepul. num. 2. 298
2 ¶Attestationes factæ super matrimonio faciunt fidem super legitimatione filiorum, in c. causam quæ il 1. de testi. nu. 3. 222
2 Attestationes habitæ in primo iudicio, faciunt fidem in secundo, in c. causam quæ. il 1. de testi. nu. 1. 222
2 Attestationes inualidæ possunt consensu partium ratificari, in c. veniens. de testi. nu. 7. 238
2 Attestationes non publicatæ non sunt ad petitionem tertij publicandæ, in c. constitutus. de testi. nu. 2. 231
3 Attestationes non receptæ in figura iudicij non valent regulariter, in c. vnico. vt eccle. benefi. nu. 3. 124
2 Attestationes publicantur in causa inquisitionis, sicut in accusatione, & alijs processibus, in c. cum clamor. de testi. nu. 1. 248
2 Attestationes receptæ in iudicio ordinario non obstant agenti via ordinaria, in c. veniens. il 2. de testi. nu. 6. 238
2 Attestationes receptæ, non publicatæ in vna instantia, in alia non videntur facere fidem inter easdem personas: nisi partibus placuerit, in c. cum causam. de testi. nu. 12. 237
2 Attestationes receptæ ab eo, cui commissa est examinatio, qualiter remittantur, in c. cum clamor. de testi. nu. 3. 248
2 Attestationes si non valent à principio: an possint ratificari per tacitum, vel expressum partium consensum, in c. cum causam. de testi. num. 18. 238
2 Attestationes si reperiuntur apud aliquem, non potest ille alios testes poducere: nisi sint clausæ, in c. constitutus. de consti. n. 3. 231
2 Attestationes super fundo factæ pro venditore an prosint emptori, in c. causam quæ. il 1. de testi. nu. 4. 223
2 Attestationibus publicatis, potest obijci in personam testium, præmisso iuramento de calumnia, in c. præsentium. de testi. numero. 1. & 2. 232
2 ¶Attentata post appellationem interpositam, reuocantur per modum attentati, in c. dilectæ. de excep. nu. 3. 303
2 Attentata post appellationem legitimam reuocantur, in c. ex conquestione. de resti. spo. nu. 5. 166
3 ¶Avaritia appellatur idolorum seruitus, in c. auaritiæ. de præb. numero. 2. 41
1 Auaritia est radix omniũ malorum, in c. nam concupiscentiam. de cõsti. nu. 5. 74
4 ¶Avdivit, verbum quomodo intelligatur, in c. proposuit. de conciu. seruo. nu. 5. 78
3 Auditur aliquando quis per viam accusationis, vel denunciationis, qui non audiretur per viam exceptionis, in c. post electionẽ. de conc. præb. nu. 7. 97
2 Audiri an aliquis possit contra sententiã super matrimonio sine aliqua causæ cognitione, in c. tenor. de sen. & re iud. nu. 4. 322
2 ¶Avditor an possit cogere procuratorem occultantem procuratoriũ ad exhibendũ, in c. sæpe cõtingit. de ap. nu. 1. 352
2 Auditores generales sacri palatij, quibus æquiparentur, ordinarijs, an delegatis, in c. duobus. de sen. & re iud. nu. 3. 339
5 Audientia aliena aliquando prohibetur: & an possit denegari reo, in c. quia frustra. de vsu. n. 3. 109
3 ¶Avctor turpitudinis non potest obijcere exceptionem exclusiuam intentionis actoris, in c. cum super. de concess. præb. n. 2. 99
5 Actore damnato, nõ valent eius scripta, in c. fraternitatis. de hæret. numero. 1. 84
5 Auctores conflictus tenentur ex homicidio in eo commisso, in c. præsentium. de cle. percus. nu. 1. 124
4 ¶Avctoritas apostoli si aduersatur legibus, præualet, in c. super. de secun. nup. nu. 3. 177
3 Auctoritas, & consensus episcopi debet accedere in concessione ecclesiæ, quam de ipsa facit laicus, in c. cura. de iure pat. nu. 1. 419
4 Auctoritas iudicis an requiratur in adoptione, & arrogatione. super continuatione rub. de cogna. lega. nu. 3. 84
3 Auctoritas iudicis maioris est efficacior in beneficijs, quàm partiũ conuentio, in c. quæsitum. de rerum permu. nu. 7. 167
5 Auctoritas, mutuum dantes & c. quomodo intelligatur, in c. consuluit. de vsuris. nu. 3. 108
3 Auctoritas personarum præbet fauorem actui, qui prima facie est iniustus, in c. si essent. de præb. nu. 1. 51
4 Auctoritas sententiæ facit filios natos ex matrimonio (eius auctoritate contracto) reputari legitimos, in c. perlatũ. qui fil. sint legi. numero. 6. 119
2 Auctoritas superioris an requiratur in constitutione œconomi, in c. Imperatorum. de iura. calum. nu. 8. 111
3 Auctoritates diuersæ quando loquũtur de eadem materia, debent intelligi vniformiter, & de eisdem personis, non diuersis, in c. maiores. de baptis. nu. 10. 474
2 Auctoritatibus duabus qui potest procedere: non cogetur alteram eligere: sed si eligit, valet electio, & illa auctoritate vtetur, in c. cum ex officijs. de præscrip. nu. 12. 313
Et quid si habet vnam, sed credit habere duas: an tunc processus factus vigore illius, quam non habebat, valebit. ibi. nu. 13.
3 Auctoritatibus magistrorum credendum, & standum est in casibus a iure non decisis, in c. 1. de deci. nu. 4. 318
2 ¶Avth. qui semel. C. quomodo & quando iudex. quomodo intelligatur. in repetitiõe. c. pastoralis. de cã pos. & proprie. n. 23. 158
5 Authenticæ incorporatæ in Codice latius sunt glossatæ, quàm iura antiqua, in c. inter alia. de sen. excom. num. 3. 215
3 ¶Avvs propter filij personam debet nepti dotem dare, in c. licèt. de voto. nu. 20. 380
5 ¶Avxilivm, consilium, & fauor prohibetur exhiberi infidelibus in dispendium terræ sanctæ, etiam si regimen gubernationis exercent, in c. ad liberandam. de iude. nu. 1. 57
Talia committentes qualiter puniantur, ibi. nu 2.
5 Auxilium dicitur quis præstare, procurando, & aduocando, in c. si aduersus. de hæreti. nu. 2. 63
2 Auxilia, quæ competant contra dolosum, in repetitione, c. finem litibus. super continuatione rub. de dolo. & contu. nu. 7. 181
5 Auxilia, quæ debeant præstari à Christianis infidelibus, in c. ita quorundam. de iude. nu. 3. 52

Litera. B.

5 Bannire episcopum est contra libertatem ecclesiasticam, in c. olim. de iniur. nu. 4. 183
5 Bãnitus captus, an poterit occidi in manibus fnmiliæ, si ex forma statuti poterat occidi, in c. cũ iuramẽto. de homi. n. 7. 74
3 Bannitus ciuitatis pro homicidio an perdat vsumfructum, in c. cum constet. de pign. nu. 11. 187
3 Banniti nostri temporis an possint facere testamentum, in c. quia in-

gredi-

gredientibus. de testa. nu. 17. 230
4 Banuimenta per edicta fiunt in carnali matrimonio, in c. cum in tua. de sponsa. nu. 1. 26
3 ¶Baptizare an quilibet possit, in c. 1. de baptis. num. 1. 471
3 Baptizare plures an possit simul vnus, & an plures vnum, in c. 1. de baptis. nu. 9. 472
3 Baptizari an possit in omni lingua. quòd sic in c. 1. de bapt. n. 11. 472
3 Baptizari contemnens, cũ posset, quantuncũq; fidem Christi teneat, nõ potest saluari, in c. apostolicã. de presby. non bapt. nu. 2. 477
3 Baptizari debet de nouo, qui deprehendit se non baptizatum, in c. 1. de presby. non bapt. nu. 1. 477
3 Baptizari potest aliquis sub conditione, in c. de quibus. de bapti. numero. 3. 473
4 Baptizari quis non potest per procuratorem, in c. veniens. de cognat. spirit. nu. 5. 83
3 Baptizandi modus quis sit. in c. 1. de bapt. nu. 5. 471
Et quæ forma verborum ibidem. nu. 6.
Et quid si verba proferantur præposterè. ibi. nu. 12. fol. seq.
4 Baptizans cum ascendentibus, & descendentibus, & collateralibus baptizati potest contrahere. in c. super eo. de cogna. spiri. n. 2. 81.
4 Baptizans ex malitia filium an possit exigere debitum, in c. si vir. de cogna. spiri. nu. 6. 81
3 Baptizans si vtatur mala latinitate, an sit verè baptismus, in c. licèt de bapti. nu. 6. 477
3 Baptizans si non vtatur verbo, baptizo: sed balneo, lauo, tingo: an sit baptismus, in c. 1. de baptis. nu. 10. 472
3 Baptizatus alius debet esse: alius qui baptizat, in c. debitum. de baptis. nu. 2. 475
3 Baptizatus aliquis non est, si vnus verba profert: alter in aquã mergit, in c. debitum. de bapt. nu. 3. 475
3 Baptizatus in dubio an quis præsumatur, in c. de quibus. de baptis. numero. 1. 473
3 Baptizatus si non est totus immersus in aqua: sed tantùm aliqua pars corporis: an sit baptismus, in c. debitum. de bapt. nu. 11. 475
5 Baptizatus semel, non debet iterum baptizari, in c. de quibus. de baptis. nu. 2. 473
4 Baptizati ab hæreticis si fiunt hæretici, & postea contrahunt, an matrimonium dicatur ratum inter tales, in c. quantò. de diuort. numero. 12. 142
3 Baptizatos à Latinis Græci rebaptizare non debent, in c. licèt. de baptis. num. 1. 476
3 Baptizandus, & baptizans si intendant baptizari: non tamen credunt, quòd baptismus conferat, nisi corporis sanitatem: vel ad hoc tantùm intendunt, vt infirmus baptizandus ab infirmitate liberetur, an valeat talis baptismus, in c. 1. de bapt. nu. 4. 471
3 Baptizandus si pœnitentia ductus recusat baptizari: an possit ad hoc cogi, in c. debitum. de bapt. nu. 9. 475
3 Baptizandus si malè sentiat de virtute baptismi (quia non credit baptismum aliquid operari) an si forma ecclesiæ baptizatur, erit baptizatus, in c. 1. de bapt. nu. 3. 471
3 Baptizandum puerum quidam deferebat ad remotam ecclesiam: apparentibus in via signis mortis in puero, cũ aquam non posset habere, proiecit puerũ in puteũ: de quo citra mortẽ pueri reduci nõ poterat, verosimile dicẽdo verba apta: an talis sit baptizatus: & sepeliendus in cemiterio, in c. non vt. de bapti. nu. 6. 476
5 ¶Baptismus an debeat conferri post mortem illi, quẽ appareat per indicia voluisse ipsum sumere, in c. à nobis. il 2. de sent. excom. nu. 10. 212
5 Baptismus datus coactè coactione absoluta valet, in c. fraternitatis. de hæreti. num. 5. 60
3 Baptismus est triplex, fluminis, flaminis, & sanguinis, in c. apostolicam. de presby. non bapti. nu. 3. 477
3 Baptismus est fundamentum aliorum sacramentorum, in c. veniens. de presby. non bapti. nu. 1. 478
4 Baptismus est primum sacramentum fidelis Christiani firmum, & stabile firmamentum, &c. in c. quanto. de diuor. nu. 6. 141
5 Baptismus, & chrismatio sunt permissa tempore generalis interdicti, in c. respon. de sent. excom. nu. 3. 224
5 Baptismus flaminis licèt sufficiat ad salutem: non tamen sufficit ad receptionem ordinum, in c. veniens. de presb. non bap. nu. 3. 173
5 Baptismus flaminis prodest doli capacibus habentibus fidẽ, & charitatem, in c. apostolicam. de presby. non bap. nu. 4. 477
5 Baptismus in casu necessitatis potest recipi ab hæretico, in c. fraternitatis. de hæreti. num. 6. 60
3 Baptismus plus confert hodie Christianis, quàm olim circuncisio iudæis, in c. maiores. de bapt. nu. 9. 474
3 Baptismus quare potius est inductus in aqua: quàm in alio liquore: puta vino, oleo, & simi. in c. debitum. de bap. nu. 10. 475
3 Baptismus sanguinis quis dicatur, in c. apostolicam. de presby. non bapti. nu. 5. 477
3 Baptismus successit loco circuncisionis, non accessit, in c. maiores. de bapti. nu. 6. 474
3 Baptismi sacramentum, in quo consistat. super continuatione rub. de bapti. nu. 1. 471
3 Baptismi sacramentum, collatum etiam ab hæretico, valet. in c. licèt de bapti. nu. 3. 476
4 Baptismi sacramenti quis sit effectus, in c. gaudemus. de diuor. numero. 4. 142
4 Baptismo dimittuntur peccata & non lex, in c. gaudemus. de diuor. numero. 20. 143
4 Baptismum plura debent præcedere, in c. contracto. de cogna. spiri. numero. 2. 82
3 In baptismo duo sunt necessaria, in c. non vt. de bapti. num. 1. 476
requiritur & tertium. ibidem. nu. 2.
4 Baptismata paruulorum, & pœnitentiæ morientium excipiũtur à generali interdicto loci, in c. non est vobis. de desponsa. nu. 8. 11
Rationem reddit. nu. 12.
2 ¶Baronia, vel alia bona data sunt ecclesiæ sub conditione: quòd si ecclesia non subierit onera imposita; quòd liceat laico donatori sua auctoritate capere: an pacto non seruato, poterit donator sua propria auctoritate ingredi, in c. verum. de foro com. nu. 10. 41
3 ¶Bastardus faciens se legitimari post mortem patris, an auferat bona agnatis, seu fratribus defuncti, in c. 1. de success. abintesta. num. 5. 291
2 Bastardi an veniant appellatione liberorum, in c. in præsentia. de proba. num. 26. 210
2 ¶Bellvm an sit licitum mouere. & quis possit illud mouere, in c. olim causam. de resti. spo. nu. 15. 170
2 Bellum licitum quod dicatur, in c. sicut. il 2. de iureiu. nu. 2. 289
5 ¶Benedictio facta per iudicem à quo, an teneat, pendente appellatione legitima, in c. meminimus. de accusa. nu. 8. 8
4 Benedictio semel alteri ex coniugatis collata, non est in secundo matrimonio iteranda. rationẽ reddit, in c. vir autem. de secun. nup. num. 1. 2. & 3. 176
3 ¶Beneficium ab alio possessum, antequàm dimittatur, non potest alij conferri, in c. cum nostris. de concess. præb. nu. 6. 95
3 Beneficium alicui conferendum auctoritate apostolica, non potest episcopus alteri conferre, in c. inter cetera. de præb. nu. 2. 47
3 Beneficium an perdatur propter matrimonium, in c. Ioannes. de cleconiug. nu. 14. 24
5 Beneficium concessum ratione minoris ætatis non extinguitur, licèt minor peruenerit ad maiorem ætatem, postquàm cœpit habere locum, in c. pueris. de sent. excom. nu. 1. 234
3 Beneficium constituit illum sibi obnoxium, cui confertur, in c. cum in officij. de testa. nu. 2. 232
1 Beneficium habens ab ecclesia debet illo priuari, si pro extraneo aduocatur contra ipsam, in c. cum sacerdotis. de postul. nu. 2. 328
1 Beneficium habens si pacificè eligatur ad episcopatum: si litigat super isto episcopatu, primum non vacat, in c. in nostra. de rescrip. num. 2. 103
3 Beneficium minus canonicè adeptus, non facit fructus suos, in c. cum dilectus. de iure pat. nu. 9. 232
1 Beneficium nõ potest promitti ante mortem instituti, in c. accepimus de pac. nu. 2. 318

Bene-

1 Beneficium nullus retinere potest, nisi ad illud canonicè sit electus, in c. 1. de elect. nu. 2. 130
1 Beneficium per interpositam personam conferri potest, quamuis sit absens, in c. olim. ex. de rescrip. nu. 2. 96
1 Beneficium post eius renunciationẽ quis repetere non potest, in c. cũ inter R. de elec. nu. 3. 138
3 Beneficium potest conferri absenti, in c. accedens. de præben. numero. 1. 56
5 Beneficium potest quis impetrare pro absente, & potest ei conferri, in c. proposuit. de cleri. excom. min. nu. 5. 129
3 Beneficium potest permutari alterius auctoritate, quàm collatoris, in c. cum dilectus. de iure pat. nu. 4. 431
3 Beneficiati possunt inter se beneficia permutare cum auctoritate superioris, in c. inter cetera. de præben. nu. 1. 47
3 Beneficium primum an vacet per acquisitionem secundi beneficij: & qualiter procedendum sit contra contendentem primum dimittere, in c. exposuisti. de præben. num. 5. 71
3 Beneficium primum vacat ipso iure per adeptionem secundi, in c. de multa. de præben. num. 3. 63
5 Beneficium, priuilegium, & rescriptum qualiter differant. vsq; ad finem, in c. olim. de verbo. sig. nu. 11. 238
3 Beneficium quantuncunq; sit exile, tenetur quis ad residentiam, in c. conquerente. de cle. non resi. nu. 3. 31
3 Beneficium quid sit. in c. vnico. de commo. nu. 5. 137
5 Beneficium quid dicatur, in c. olim. de verb. sig. nu. 12. 238
3 Beneficium, quod de iure vacat, non est alij conferendum: nisi primò de facto relaxetur, in c. literas. de conc. præb. nu. 5. 100
1 Beneficium, quod per transactionem habetur, si impetretur, vt vacans, ab eo, qui fuit transactionis mediator, non valet impetratio, in c. ex literis. de transi. nu. 1. 324
3 Beneficium, quo aliquis est priuatus, potest statim facta cassatione collationis, alteri conferri, in c. proposuit. de cõcess. præb. n. 4. 89
3 Beneficium renunciatum propter fraudem tertij non potest tertio iustè conferri, in c. cum vniuersorum. de rerum permu. nu. 5. 169
3 Beneficium simplex, & curatum an possint simul obtineri ex dispensatione episcopi, in c. quia nonnulli. de cle. non resi. nu. 6. 29
3 Beneficium simplex non potest fieri curatum auctoritate episcopi. ibidem. numero. 7.
3 Beneficium tanto tempore potest vacare: quòd ad Papam deoluetur potestas prouidendi, in c. cum nostris. de concessio. præben. numero. 1. 94
3 Beneficium vacaturum non potest in obligatione expressè deduci, in c. accedens. de concess. præb. nu. 1. 105
3 Beneficij nomine potest annuatim deberi certa quantitas in ecclesia, in c. conquerente. de cleri. non resi. nu. 2. 31
1 Beneficio quis cedere potest propter insufficientiam, vel senectutem, in c. 1. de renũci. nu. 1. 191
3 Beneficia an sint aliqua, quæ residentiam non requirant, in c. clericos. de cle. non resi. nu. 3. 36
3 Beneficia, antequàm vacent, non possũt conferri, vel promitti, in c. nulla. de concess. præb. nu. 1. 34
3 Beneficia commendata, an possint permutari, in c. exhibita. de rerũ permu. nu. 8. 171
3 Beneficia ecclesiastica sunt deputata, vt inde clerici honestè viuant, in c. cum ad hoc. de cleri. non resi. nu. 1. 35
2 Beneficia ecclesiastica non possunt diutius vacare sine magno dispendio, in c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 4. 176
3 Beneficia, & dignitates ecclesiæ non transeunt ad heredes, in c. 1. de præben. nu. 5. 37
3 Beneficia non sunt carnali affectione, sed recto iudicio, conferenda, in c. vnico. vt eccle. beneficia. nu. 14. 123
3 Beneficia non sunt conferenda indignis: vbi reperiuntur digni, in c. graue. de præb. nu. 2. 66
1 Beneficia plura habens non potest eligi ad episcopatum, in cap. dudum. il 2. de elect. nu. 1. 181
3 Beneficia plura in casu quis potest retinere, in c. clericos. de cleri. non resi. nu. 5. 36
3 Beneficia plura in casu quis potest retinere, in c. clericos. de cleri. nõ resi. nu. 5. 36
2 Beneficia plura non habentes, an admittantur ad repulsionem pluralis, in c. cum ecclesiasticæ. de excep. nu. 5. 295
1 Beneficia plura regulariter quis obtinere non potest, in c. eam te. de æta. & quali. nu. 3. 205
1 Beneficia plura retinens incurrit infamiam, in c. dudum. il 2. de elec. numero. 4. 181
3 Beneficia plura vnum possidere, est contrarium omni rationi, in c. ad hoc. de præb. nu. 1. 44
1 Beneficia quando conferuntur, qualiter debeant conferri, in c. cum clerici. de pac. nu. 3. 310
3 Beneficia quæ dicantur maiora, & quæ minora, in c. maioribus. de præb. num. 2. 39
5 Beneficia, quæ consistunt infra diœcesim episcopi, non possunt vniri auctoritate archiepiscopi, in cap. sicut. de exceß. prælato. numero. 5. 138
5 Beneficia vacantia in curia solus Papa confert, in c. accedens. de ac cu. num. 1. 23
1 Beneficiorũ multitudo non est prohibita, in c. quæris. de æta. & quanum. 2. 106
3 Beneficiorum multiplex differentia, in cap. super. de præben. numero. 5. 73
2 Beneficiorum pluralitas reprobatur, in c. cum ecclesiasticæ. de excep. nu. 2. 294
1 Beneficijs veniunt priuandi, qui manent triennio in suspensione, in c. cum bonæ. de ætate, & quali. nu. 2. 207
1 ¶Beneficiatvs, cũ beneficium defertur, potest agere contra quem libet detentorem, in c. olim. de rescrip. nu. 3. 96
3 Non Beneficiatus, cui mocmissa est causa per Papam, potest exigere sportulas: similiter priuatus, cui iudex laicus causam delegat, in c. cum ab omni. de vita, & ho. cle. nu. 2. 5
3 Beneficiati ab exemptis, & qui illis seruiunt, sunt exempti quò ad illa beneficia, quæ ab exemptis tenent, in c. ea quæ. de sta. mo. numero. 18. 497
3 Beneficiati in ecclesiis tenentur ecclesiam reparare, in c. 1. de eccle. ædifi. num. 1. 482
Beneficiati possunt inter se beneficia permutare cum auctoritate superioris, in c. inter cetera. de præb. & dig. nu. 1. 47
5 ¶Bestia ab alio concitata, si aliam occidat, an teneatur dominus eius, in c. si bonus. de iudic. n. 2. 183
3 ¶Bibens vinum sine aqua non ex iusta causa, peccat, in c. à crapula. de vita & ho. cle. nu. 3. 7
2 ¶Bidellvs conduxit equum ad certum locum, qui mortuus est in via: locator petebat emendam: conductor dicebat se non teneri: qui produxit testes probantes equum in via naturaliter mortuum: quæritur, an sufficiat, in c. auditis. de præscrip. numero. 3. 311
1 ¶Bigami ordinati quæ sit pœna, in c. super eo. de biga. numero. 2. 221
2 Bigamus aliquando quis non est, & tamen censetur tanquàm bigamus, in c. nuper. de biga. nu. 2. 222
4 Bigamus an censeatur, qui contrahit cum illa, quam deflorauit, & alius non cognouit, in c. tanta. qui fil. sint leg. nu. 11. 113
3 Bigamus potest fieri monachus, in c. veniens. de regula. nu. 5. 358
2 ¶Bina prouisio, quæ est cõtinua prouisioni, quæ imminet facienda, sufficit ad quasi possessionem iuris prouidendi, in c. cum olim quæstio. de causa pos. & proprie. nu. 3. 160
5 ¶Bisacvtvs gladius dicitur ex vtraq; parte scindens, in c. ex ore. de priuil. nu. 1. 162
5 ¶Blasphemantes Christum puniri debent per iudicem secularem, in c. in nonnullis. de iude. nu. 5. 55
5 Blasphemator publicus quis dicatur, in c. statuimus. de male. n. 3. 25
2 ¶Bonvs in iuuentute, præsumitur bonus in senectute, in c. cum in iuuentute. de præsump. nu. 2. 270
5 Bonus præsumitur quis, vel malus secundum nationem, in c. constitutus. de purga. cano. nu. 2. 175

4 Bona fides non præsumitur in illo, qui contrahit contra iura, in c.cũ inhibitio. de clandesti. despon.nu.7. 46
2 Bona fides præsumitur, nisi probetur mala, in c.cum ecclesia.de causa pos.& proprie.nu.29.& 31. 150
2 Bona fides sola an sufficiat in subscriptione sine titulo, in c.quoniam. de præscrip.nu.6. 318
2 Bonafidei possessor an faciat fructus suos, in c.grauis. de resti.spol. nume.8. 168
Et an teneatur ad ipsorum restitutionem.ibi.nu.9.
1 Bona abbatis possunt esse distincta à bonis Capituli, in c. edoceri.de rescrip. nu.4. 92
5 Bona alicuius, quando licitè occupantur, debent inuadi saluo iure domini principalis, in c.excommunicamus. §.moueantur.de hære.nume.7. 65
1 Bona an sint reddenda ei, qui à vinculo ecclesiæ est absolutus, in c.ex transmissa.de renun.nu.2. 192
3 Bona circa collegiatos debent esse communia, in c. quoniam. de vita & ho.cle.num.2. 4
3 Bona clerici sine consanguineis decedentis quæruntur ecclesiæ, cui seruit, tempore mortis, in c. 1.de success. ab intest. nu.3. 290
5 Bona conferuntur inuitis, in c.quidam.de apostat. nu3. 70
5 Bona confiscantur propter delictum, in c. vergentis. de hæreti. numero.4. 63
3 Bona, de quibus est dubium, an sint de mensa, an possit episcopus alienare. & quæ dicantur de mensa, in c. vt super.de reb. eccle.nõ alie.nume.2. 132
3 Bona defuncti, non heredis, veniunt in restitutione, in c.Raymutius. de testa.nu.12. 257
1 Bona dignitatis suppressæ, & extinctæ in ecclesia an debeant applicari clericis, in c.cum accessissent.de cõsti.nu.1. 75
5 Bona ecclesiæ etiam mobilia non potest alienare ille, contra quem agitur ad priuationem bẽficij, nisi quæ seruando seruari non possunt, in c.prælatorum.de accu.nu.6. 31
3 Bona ecclesiarum dicuntur esse patrimonium Iesu Christi eius pretioso sanguine, & sanctorum acquisita, in c.cum secundùm apostolum.de præb.nu.4. 46
1 Bona ecclesiarum potest quis multis modis possidere, in c. postulasti.de rescrip.nu.2. 79
2 Bona ecclesiis acquisita non possunt grauari collectis, & datijs concernentibus communẽ vtilitatem laicorum, in c. nimis.de iureiu. numero.3. 290
5 Bona empta de pecunia vsuraria, sunt obligata pro restitutione, in c.cum tu.de vsuris.nu.5. 102
2 Bona, & iurisdictiones, etiam temporales, possunt quæri ecclesiis collatione, relictis, & alijs titulis, in c. conquestus. de foro competen. numero.5. 73
3 Bona, & possessiones ecclesiæ non debent voluntate erogari, in c. præterea.de iure pat.num.2. 414
3 Bona futura non veniunt in oblatione facta simpliciter, se & sua. &c. in c.cum dilectus.de succes.ab intestat.nu.2. 292
4 Bona illorum, qui fugiunt. & damnari non possunt, amotantur de iure ciuili, & post annum deferentur in fiscum, in c.1.qui mat.accu.pos.num.1. 129
2 Bona ingredientis religionem, cui non licet habere proprium in cõmuni, cui pertineant, in c.in præsentia. de proba.nu.23. 210
Et quid si non ingreditur, sed monasteriũ heredẽ instituit.ibi.n.28
3 Bona ingredientis, si ab alio occupantur, nonasterium habet interdi vnde vi, tanquàm spoliatum, in c.cumsimus.de reg.nu.3. 354
3 Bona ingrediẽtis monasterium an sint monasterij sine apprehensione possessionis, in c. quia ingredientibus.de testi.nu.6. 219
4 Bona mariti an sint pro alimentis vxoris obligata, sicut pro dote, in c.ex literis. de diuor.nu.5. 139
5 Bona opera subsequentia purgant rebellionem, & contumaciam præcedentes, in c.cum ex iniuncto.de ope.no.nunc. nu.8. 150
4 Bona paraphernalia quæ dicantur, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxo.nu.19. 161
2 Bona, quando propter delictum veniunt publicanda, an confiscabũtur feuda, emphiteosis, liuelli.in repetitione c.postulasti.de foro cõpeten.nu.54. 69
3 Bona sua potest quicunque in vita donare, nisi prohibeatur, in c. de his.de sepul.nu.7. 298
3 Bona sua si quis vult facere, quòd habeam post mortem suam (ita q̃ sibi non liceat variare) quod sit remedium, in cap.nulla.de concess. præben.nu.7 88
5 Bona vsurarij an habeant obligata, qui soluerunt vsuras, ita q̃ possint agere hypothecaria contra quemlibet possidẽtem, in c.cũ tu.de vsuris.nu.12. 103
5 Bonorum appellatione mobilia, & immobilia continentur, in c. non est.de deci.nu.3 329
3 Bonorum appellatione quid contineatur, in c.relatum. il 2. de testa. nu.1. 240
3 ¶Bonifacius Papa mandauit destrui totum collegium templariorum: quia erant hæretici, in c.dilectus. il 2. de simo. nume. 12. 39
1 ¶Brachium seculare inuocari potest contra contemnentẽ sententiam excommunicationis, in c.postulasti.de homi.nu.1 84
5 ¶Brevitas termini non reddit citationem nullam, in c.cum dilecti.de dolo, & contu.nu.8. 189

Littera C

1 ¶Cadaver animalis mortui remanet penes eũ, qui restituit pretium. in c.si quis.de iniur.nu.2 183
3 ¶Cadens de ponte, qui casu submergitur, non priuatur ecclesiastica sepultura, in c.ex parte.il 2.de sepul.nu.1.209
3 ¶Caduca, & pro non scripta an transeant ad hæredem substitutum, vel coniunctum, & quo. in c.nos quidẽ.de testa.nu.12.223
3 Caduca quo aliqua possunt fieri, in c.nos quidem.de testa.n.11.223
2 ¶Calliditas qualiter committatur, in repetitione c. finem litibus.super continuatione rub.de dolo & contu.nu.2. 181
2 ¶Calores non excusant citatum, quominus in curia debeat comparere, in c.cum dilecti.de dolo & contuma.nu.14. 190
5 ¶Calvmniari est falsa crimina intendere.super continuatione rubricæ.de calum.nu.1. 3
5 Calumnia euidens si appareat in parte iudicij, & in parte non, quid fiet, in c.cum dilectus.de accu.nu.8 33
4 Calumnia non præsumitur in matre accusante matrimonium: nisi probetur, etiam si defecerit in probando, in c.significante.qui mat. accus.pos.nu.3 132
1 ¶Campana vnde dicatur, in c.1.de offi.custo.nu.4. 232
5 Campanæ non debent pulsari tempore generalis interdicti, in c.quod in te.de pœnit. & remis.nu.5. 196
5 Campanas pulsare non est deputatum certo ordini, in c.Ioãnes.de homi.nu.4 85
5 Campanile nõ potest erigi in priuatis oratorijs, in c. patentibus. de priui.nu.2 155
2 ¶Cancellationis petitio potest absorberi, sententia lata super incidenti, in c.tuam.de ordi.cog.nu.17. 140
3 ¶Canon propriè missæ quid dicatur, in c.cũ Marthæ.de celeb.mis. nu.3 466
Quare in secreto dicatur.nu.4
3 Canon seruari debet in casibus, in quibus ius diuinũ nõ cõtradicit canoni, in c.1.de testa.nu.12. 218
5 Canõ si quis suadẽte.comprehẽdit etiam mãdãtem, in c. mulieres. de sent.excom.nu.3. 203
5 Canõ si quis suadẽte.coercet manus temerarias, & violentas iniectas, suadẽte diabolo, in c.vt famæ.de sent.excom.nu.6. 219
3 Canõ si quis.de vi.& ho.cler.an sit latæ sentẽtiæ, vel ferẽdæ, in c.si si quis.de vit.& ho.cler.nu.2. 3
2 Canones ab omnibus sunt obseruandi, in c.at si clerici. de iudi.numero.6. 7
2 Canones aliter prouidẽt in ĩspirituali coniugio, contrahendo, & alter in contracto. in c.quoniam frequenter.§.porro, vt lite non contesta.nu.9. 99

Ca-

2 Canones debent legibus præualere, in c.clerici. de iudi. nu.1. 13
5 Canones non respuũt leges, in c.super specula.de priui.nu.1. 170
1 Canones puniunt inobedientiam pœna mortis, in c.si quis.de maio. & obe.nu.2. 340
4 Canones quando sunt contrarij inter se, vltimus corrigit priorem, etiam si de primo non faciat mentionem, in c. 1. de cogna. spirit. nume.1. 80
1 Canones, qui loquuntur de monachis, adaptantur ad canonicos regulares per extensionem, de postulan.c. ex parte. nu.2. 328
2 ¶Canonicus ad residentiam monitus si appellat, statuitur sibi terminus ad prosequendum, & interim sine beneficio deseruitur per vicarium de ipsius prouentibus sustentandum, in c.peruenit. il 2. de app.nu.1. 351
1 Canonicis futuris an possit lex noua imponi, in c. cum omnes.de constit.num.5. 3
5 Canonicus mutilans, vel occidens canonicum, vel prælatum eiusdem ecclesiæ an incurrat pœnam cap. in quibusdam. in dicto c. nu. 5. de pœnis. 196
1 Canonicus non potest esse iudex in causa cõ canonici sui, in c.cum R. canonicus.de offi.deleg.nu.1. 270
3 Canonicus non præsumitur quis, nisi probet titulum in possessione: quamuis agat omnia, vt canonicus, in c. dilecto.de præbẽ.n.6. 58
3 Canonicus nouiter creatus non potest petere mobilia, & redditus, quos canonicus defunctus dimisit. in c.relatum.il 2. de testamẽ.numero.7. 241
3 Canonicus nullus debet fieri, nisi habeat primam tonsuram, vel minorem ordinem, in c.in ecclesia. de instit.nu.6. 81
2 Canonicus, qui desinit esse canonicus, an possit terminare causam sibi commissam permissuè, in c.præsentata. de testi. nu.4. 247
3 Canonicus quod ius habeat in ecclesia annexa canonicatui, in c. exposuisti. de præbẽ. nu.3. 72
3 Canonicus regularis an possit fieri archidiaconus, in c. præterea. de præbẽ.nu.2. 44
3 Canonicus regularis an possit fieri canonicus in ecclesia seculari, in c. Deus. da vita, & ho.cle.nu.5. 5
3 Canonicus regularis assumptus ad regimen ecclesiæ secularis parochialis debet habere socium sui ordinis, in c. quod Dei timorem. de sta.mo.nu.9. 391
1 Canonicus regularis in abbatem eligi potest, in c.cum in magistrum. de ele.nu.2. 176
3 Canonicus regularis, si fit monachus, aut arctioris religionis, debet ibi manere: si laxioris, redire compellitur, in c. sanè. de regula.nu.1. 350
1 Canonicus singularis an admittatur cum cautione de rato pro negotijs ecclesiæ, in c. edoceri. nu.5. 39
3 Canonicus vnus de Capitulo non habet iurisdictionem, si ue ius subijciendi ecclesiam interdicto, in c. quæsiuit. de his, quæ fiunt à maio.nu.1. 122
Et an illud possit sibi vendicare ex consuetudinee, ibidem numero. 6. 123
3 Canonicus vnus licèt pro defensione ecclesiæ se opponat: tamen sententia formanda est in personam ecclesiæ, non ipsius canonici, in c.cum iamdudum.de præben.nu. 4. 48
3 Canonicus vnius ecclesiæ potest assumi in canonicũ alterius ecclesiæ: et in ecclesia, vbi fuit canonicus, postea consequi præposituræ. in c.literas.de concess.præb.nu.2. 100
3 Canonici an possint venire contra consuetudinem, quam iurauerunt obseruare, si subest iusta causa, in c.1. de his, quæ fiunt à maior. nume.9. 122
3 Canonici de nouo creati possunt agere contra episcopum: qui eorum præbendas sine iusta causa minuit, vt remtegret ipsas, in c. vacante. de præben.nu.4. 59
1 Canonici debent obedire suo priori in his, quæ ad eum pertinent, in c.cum in ecclesiis. de maio.& obe.nu.2. 308
2 Canonici debent congruè deseruire, in c.in ecclesia.de inst.n.4. 81
3 Canonici duo absentes cum episcopo fructus præbendarum percipiunt, non obstante contraria consuetudine, in c. ad audientiam.de cle.non resi.nu.1. 35
3 Canonici eiusdem ecclesiæ an possint ad inuicem permutare præbendas, quas habent in eadem ecclesia sine superioris auctoritate. in c.exhibita.de rerum permu.nu.11. 171
1 Canonici ex debito tenẽtur ad obsequia ecclesiæ, in c.cum ecclesia.de electi.nu.1. 158
1 Canonici in ecclesia sua constitutionem facere possunt, in c.cum omnes.de consti.nu.2. 3
1 Canonici non excõicati an possint de Capitulo excommunicatos violenter eijcere, in c. illa quotidiana.de electi. nu.3. 165
5 Canonici non coguntur præstare obedientiam episcopis suis, nisi vbi talis esset consuetudo, in c.antiqua.de priuileg. nu.8. 166
2 Canonici non possunt aliquid attentare in præiudicium sedis episcopalis, sede vacante, in c.sicut.il 1.de iureiu.nu.2. 287
5 Canonici possunt accusare prælatum de dilapidatione, in c. prælatorum.de accusa.nu.2. 30
3 Canonici possunt esse etiam in minoribus, in c. in ecclesia.de insti.numero.3. 8
1 Canonici possunt minuere numerum præbendarum, in c. cum M. Ferrariensis.de consti.nu.1. 75
2 Canonici regulares possunt constituere procuratores non solũ nomine ecclesiæ, sed etiã suo, in c.cum I.& A.de senten. & re iudi.numero.1. 335
3 Canonici reuocantes episcopum suum absentem per suas literas, eo nõ redeunte, an possint statim alium eligere, in c.qualiter. de cle. nõ resi.num.1. 25
3 Canonici si eligunt aliquem ad præbẽdam vacãtem, qui in aliena ecclesia tenetur residere: si ille nõ vult dimittere primum beneficiũ, quid iuris, in c.clericos.de cleri. non resi.num.6. 36
3 Canonici si iurauerũt nõ eligere vltra certum numerum: an valeat receptio contra iuramẽtum, in c. dilecto.de præbẽ. nu.12. 59
3 Canonici si recipiunt aliquem vltra numerum auctoritate Papæ, an perdãt eorum priuilegium, in c. pro illorum.de præb. nu.16.55
1 Canonici, vacante ecclesia, eius bona vsurpare nõ debent, in c. vt præteritæ.de electi.nu.1. 175
2 Canonici vnius ecclesiæ possunt habere ius eligẽdi in alia ecclesia collegiata, in c. dilecti.de excep. nu.1. 301
3 Canonicorum electio, & institutio in ecclesia collegiata ad quẽ spectet, in c.in ecclesia.de insti.nu. 81
3 Canonicis quare est magis permissum vltra numerum eligere, quàm præbendas diuidere, & eligendo duos ad vnam, in c.dilecto.de præb. nu.1. 59
3 ¶Canonia, quam habet episcopus iure annexionis, & consuetudinis, an requirat præbẽdã, in c.postulasti.de cõc.præb.n.7. 106
5 Canonia, & beneficium curatum potest quis habere de iure communi.in c.cum capella.de priui. nu.3. 162
3 Canonica ad hoc vt pebeatur, requiritur, quòd ille, qui se transtulit, de illa infirmitate decedat, in c.de his.de sepul.nu.5. 298
3 Canonica an debeatur de relictis factis episcopo pro missis dicendis, in c.officij.de testa. nu.16. 248
3 Canõica an debeatur episcopo de his, quæ ecclesiæ quærũtur ex legali dispõe ratione professionis, in c.officij.de testa. nu.14. 247
3 Canonica nõ detrahitur de deputatis in ecclesiis ad ipsarum ornatũ. in c.de his.de testa.nu.1.286. Nec etiam de relictis priuilegiatis factis pijs locis, ibidem.nu.3. 248
3 Canonica quo iure petatur, in c.officij.de testa.nu.18. 19
3 Canonica episcopalis an impediatur per canonicam parochialẽ. ibid. nu.20.248. Et quæ veniat detrahenda.ibidem.nu.21.
3 Canonica episcopalis quota sit.ibidem nu.22. Et in quibus casibus cessat.ibidem nu.23. Quando sola debeatur.ibidem. nu.24. Et de quo ibidem. nu.25. 249
3 Canonicatu vno vacante, si duo eligantur, an valeat electio, in c. maioribus.de præben.nu.4. 29
Et in c.dilecto.de præben.nu.8.
1 Canonicæ quæ dicantur, in c. dilecta.de maio.& obe.nu.4. 309
3 Canonizatio sanctorum quomodo fiat, in c. 1. de reliqui. & vener. sanct.nu.5. 479

3 Canonista preferendus est legista: & habens vtrunque gradum habẽti alterum tantùm, in c. 1. de paro. nu. 5. 313
5 ¶CANTANS missam dormitione non præmissa, priuandus est beneficio, in c. si constiterit. de accusa. nu. 3. 7
5 ¶CAPERE, & spoliare paria sunt quò ad pœnam, in c. excommunicationi. de excep. nu. 2. 94
3 Capio causa mortis est genus, et complectitur quicquid propter mortem alicui obuenit, in c. in nostra. de sepul. nu. 15. 308
2 Captus ab hostibus, antequam deducatur ad locum hostium: etiam manens in nouo solo sit seruus, & indiget postliminio in repetitione c. postul. ibi. de foro compe. nu. 38. 64
4 Captus ab hostibus, dum est in captiuitate, potest contrahere matrimonium de iure canonico, in c. dominus. de secun. nup. num. 3. folio. 176
3 Captus est quidam pro homicidio: & positus in carcere. consanguineus eius promisit eum præsentare, & relaxatus fuit. ille non reuertitur, vel fugam arripuit: an fideiussor. decapitabitur, super cõtinuatione rub. de fideiuss. nu. 4. 189
3 Captum de bonis defuncti, an computetur in quartam, in c. Raynutius. de testa. nu. 51. 263
2 Captio clericorum laico demandari potest, in c. decernimus. de iudi. nu. 4. 4
2 ¶CAPELLA siue ecclesia si occupatur, potest episcopus, & superior immediatus expellere inuasorem, in c. cum venissent. de resti. spo. nu. 4. 165
3 Capellæ, reseruata ipsarum presbyteris congrua portione, possunt annecti præbendis, si sint pauperes, in c. exposuisti. de præben. numero. 1. 71
3 Capellanus in ecclesijs monachorum habentibus parochiam, debet institui per episcopum de consilio abbatis, in cap. 1. de cap. mo. nume. 1. 406
3 Capellanus instituatur ab episcopo in capella monachorum debet de ea in vita sua respondere episcopo, in c. 1. de cap. mo. nu. 3. 406
2 ¶CAPITALIS causa sumitur tribus modis, in cap. præterea. de dila. nu. 33. 120
2 Capitale certamen dicitur, vbi præsumitur capitalis inimicitia, in c. accedens. vt lite non conte. nu. 14. 97
3 ¶CAPITVLVM absente episcopo, non potest conferre præbẽdas vacantes: nec procurator generalis episcopi potest approbare, in c. dilecto. de præben. nu. 5. 58
1 Capitulum an corrigat delicta canonicorum, in c. irrefragabili. de of. ordi. nu. 9. 296
1 Capitulum an possit minuere numerum præbendarum, in c. cum accessissent. de consti. nu. 3. 74
1 Capitulum an possit tollere statutum iuramento firmatum, in c. constitutus. de rescrip. nu. 7. 90
3 Capitulum an poterit vltra terminum electionem celebrare in casu quo archiepiscopus dolosè impedinit electionem, in c. postulastis, de concess. præben. nu. 6 106
3 Capitulum augendo numerum, videtur creare nouum ius spirituale, quod extinguitur cum creato, in cap. dilecto. de præben. nume. 9. folio. 58
3 Capit. causam, in quibus contractibus habeat locum, in c. causam de emp. & ven. nu. 7. 152
Et an in contractibus stricti iuris. ibidem. nu. 9. an in datione insolutum. ibi. nu. 10. an in quasi contractu in aditione hæreditatis. ibi. nu. 11.
In permutatione beneficiorum. ibidem. nu. 12. an quando quis emit spem de futuro. ibidem. nu. 13.
3 Cap. commissum. de quibus monachis loquatur, in c. commissum. de de ci. nu. 3. 320
2 Cap. cum auctoritate, & consensu sui prælati debet agere, in c. causam. de iudi. nu. 2. 14
4 Cap. cum inhibitio. quando locum habeat, in c. ex tenore. qui filij sint legi. nu. 5. 128
5 Capitulum de his de qua absolutione loquatur, in c. de his. de accusa. nu. 3. 3
1 Capitulum debet mittere nuntium suum cum literis, in c. cum inter vniuersas. de elec. nu. 1 139
3 Capitulum dicitur fecisse, quod facit maior pars Capituli, in c. ex parte. de concessi. præben. nu. 3 102
1 Capitulum, & decanus possunt facere statutum in ecclesia, in c. constitutus. de rescrip. nu. 4. 89
1 Capitulum ex speciali priuilegio censuram exercere potest, in cap. ex parte. il 2. de rescrip. nu. 2. 103
1 Capitulum in condendo statuta an teneatur sequi consilium episcopi, in c. consuetudinis. de consue. nu. 5. 118
1 Capitulum in electionibus ad sonum campanæ congregari debet, in c. in causis. de elec. nu. 4. 157
1 Capitulum in quibus succedat, vacante sua matrice ecclesia, in c. his, quæ. de maio. & obe. nu. 4. 308
Et quæ in capitulum transeant. ibi. nu. 5.
3 Capitulum mortuo episcopo, succedit in iurisdictione cõpellendi executorem, in c. Ioannes. de test. nu. 6. 281
3 Cap. non potest alienare immobilia sine consensu Capituli, in c. 1. de his, quæ fiunt à prælat. nu. 6. 113
3 Capitulum non succedit in collationibus, in c. nulla. ne sede vacante. nu. 2. 111
2 Capitulum nouum potest probari etiam per testes antiquos post publicationem attestationum, in c. cum causam. de testi. nu. 1. 241
2 Capitulum potest cognoscere de causa matrimoniali, sede vacãte, vel ex priuilegio, in c. Albericus. de testi. nu. 1. 241
1 Capitulum potest ponere interdictum, in c. cum inter. versi. tertio no. de consue. 19.
3 Capitulum potest obligari pro bono concordiæ, & pacis, quamuis possit restitui, si læsum esset, in c. nisi esset. de præben. nu. 6. 52
3 Capitulum potest se obligare ratione compositionis ad annuam pensionem, in c. nisi essent. de præben. nu. 4. 52
2 Capitulum potest testificari, quòd aliquem non elegit, in c. cum olim. de dolo & contu. nu. 7. 190
3 Capitulum quare succedat in iure confirmandi, & non in iure conferendi, in c. nulla. ne sede vacan. nu. 4. 111
3 Capitulum sede vacãte an possit auctorizare permutationibus, in c. exhibita. de rerum permu. nu. 17. 172
3 Capitulum sede vacante an possit dare literas commendatitias, in c. fraternitati. de cle. non resi. nu. 2. 20
3 Capitulum sede vacante, an possit recipere resignationes beneficiorũ ad collationem solius episcopi spectantinm ex causa permutationis faciendas, in c. exhibita. de rerum permuta. nu. 18 172
3 Capitulum sede vacante fecit statutum pertinens ad correctionẽ criminum, & morum reformationem: an illud statutum duret in tẽpus episcopi substituti, in c. 1. ne sede vacan. nu. 8. 110
5 Capitulum sede vacante non dat literas indulgentiarum, in c. accedẽtibus. de excess. prælat. nu. 4. 141
5 Capitulum sede vacante succedit in exercitio iurisdictionis, in c. ad abolẽdam. de hereti. nu. 3. 61
1 Capitulum sine episcopo non potest noua statuta facere, in c. consuetudinis. de consue. nu. 3. 118
2 Capitulum sede vacante, non potest dare licentiam conuentuandi, in c. verum. de foro compe. n. 5 41
3 Capitulum si elegit aliquem in canonicum, & ad præbendam, cum se facultas offerret: deinde vacantem præbendam alteri contulit, an poterit iste ab illo, cui facta est collatio, auocare, in c. inter cetera. de præben. nu. 5. 47
2 Capitulum super collatione præbendæ potest se opponere singulari personæ, in c. causam quæ. de senten. & re iudi. nu. 1. 326
3 Capitulum tenetur adimplere partem mandati apostolici ante vacationem, saltem in eo, quod potest, in c. proposuit. de concess. præbẽ. nu. 2. 89
2 Capitula antiqua quæ dicantur, & quæ penitus extranea, in c. fraternitatis tuæ. de testi. nu. 1 225
1 Capitula comparere debent per procuratorem, in c. humilis. de maio. & obe. nu. 3. 92
3 Capitula etiam in negotijs ipsa non tangentibus sunt vocanda, & ad-

admittẽda, in c. & si membra. de his quæ fiunt à præla. n. 5. 120
3 Capitula plura cũ in iudicio sunt deducta, potest super quibusdam ferri sententia absolutoria: super quibusdam condemnatoria, in c. Raynaldus. de testa. nu. 12. 272
3 Capitula possunt comparere per procuratorem, in c. & si membra. de his, quæ fiunt à præla. nu 2. 120
5 Capitula sunt generaliter indicenda, si contra aliquem specialiter inquiratur, qui est de delictis generaliter infamatus, in c. accepimus. de purg. cano. nu. 5. 180
5 ¶CARCER est inuentus ad custodiã: aliquando ad pœnam, in c. ad audientiam. de crimi fal. nu. 2. 115
5 Carcerati frangentes carceres damnantur vt confessi, in c. vt fama. de sent. excom. nu. 1. 218
3 ¶CARDINALIS an possit degradare, in c. ex tuæ. de cleri. non resi. num. 5. 32
2 Cardinalis an possit recusare, in c. nouit. de app. nu. 4. 357
5 Cardinales an præstent iuramentum fidelitatis Papæ, in c. antiqua. de priui. nu. 5. 166
3 Cardinalis denominatur per titulos, in c. ex gestis. de cleri. non resi. num. 3. 28
1 Cardinalis eligitur: sed non postulatur, in c. ecclesia vestra. il 2. de elect. nu. 2. 186
3 Cardinalis, qui in titulo suo non residet, deponitur, in c. ex gestis. de cleri. non resi. nu. 1. 28
1 Cardinalis retinet priora beneficia, in c. ecclesia vestra. il 2. de elec. num. 1. 186
5 Cardinales an habeant ius Capituli siue collegij, in c. ad liberandam. de iude. nume. 10. 57
5 Cardinales in casibus reseruatis Papæ sede vacante non possunt se intromittere, in c. quod quis. de sent. excom. nu. 4. 210
5 Cardinales non consueuerunt destinari ad partes remotas sine legatione, in c. & si quæstiones. de simo. nu. 3. 36
Cardinalium collegium an possit deponere Cardinalem, vel solus Papa, in c. ex gestis. de cle. non resi. nu. 4. 28
3 ¶CARO vna non recipit diuisionem, in c. ad apostolicam. de conuer. coniug. n. 2. 368
3 Carnes tempore fumis licitè comeduntur, etiam die ieiunij, in c. consilium. de obser. ieiu. nu. 2. 481
2 Carnalis copula deducitur in iudicio ad diuersos effectus, in c. præterea. de testi. nu. 2. 230
2 Carnalis copula probatur per sufficiens testimoniũ de visu. in c. præterea. de testi. & attesta. nu. 1. 230
2 Carnalis copula præsumptiuè probatur: sicut & filiatio, in c. literis. de præsum. nu. 2. 268
2 Carnalis copula si sequitur promissionem de matrimonio contrahendo, matrimoniũ est perfectum, in c. ex tenore. de testi. nu. 1. 234
2 Carnale commercium non debet interdici coniugibus, lite pendente, in c. laudabilem. vt lite pen. num. 1. 198
3 ¶CASTITAS fugit sæpe de moribus in corporibus tactis ab immunda contagione, in c. monst. de vita & ho. cle. nu. 2. 3
3 Castitas potest suaderi: non imperari, in c. quod ad te. de cle. coniug. nume. 1. 19
2 ¶CASTRVM an præsumatur de iurisdictione ciuitatis, eo ipso quòd est situm intra eius territorium, in c. nimis. de iureiu. nu. 4. 290
4 Castrum petitur à quodam nobili, à quo iudex manu militari nõ posset auferre, volendo sententiam exequi & c. quid iuris. in c. cum locum. de sponf. nu. 9. 14
5 Castrum si occupatur, clerici, & laici possunt venire pro recuperatione, in c. petitio. de homi. nu. 1. 85
5 ¶CASVS à quo excommunicatus canone potest absolui ab alio, quàm à Papa, in c. quod de his. de sent. excom. nu. 2. 210
5 Casus de reseruatis episcopo, in c. statuimus. de maled. nu. 4. 1
1 Casus in cap. cum olim. de test. & attesta. quomodo firmetur. ibidem. num. 9. 234
1 Casus genitiui significat dominium infixum illi, cui adiungitur. inc. cum venissent. de iudi. nu. 6. 19
5 Casus, in quo aliqui excusantur à canone. si. quis suadente, in c. quã uis. de sen. excom. nu. 2. 233
2 Casus, in quo ante sententiam venit refectio expensarum, in c. finem litibus. de dolo, & contu. nu. 5. 179
5 Casus, in quo clericus, qui deprehenditur deliquisse, statim degradatur, in c. ad falsariorum. de crimi. fal. nu. 3. 117
5 Casus, in quo clerici degradantur: & tamen non traduntur iudici seculari, in c. tuæ. de pœnis. nu. 2. 187
5 Casus, in quo de re pignori obligata creditor lucratur fructus rerum non dotalium: sed pro dote obligatarum, in c. salubriter. de vsuris nu. 1. 111
5 Casus, in quo deficiunt compurgatores, in c. cum in iuuẽtute. de purcano. nu. 7. 176
1 Casus, in quo duo rescripta inuicem se elidunt, & neutrum valet, in c. ex tenore. de rescrip. nu. 1. 88
3 Casus, in quo ecclesia ius sibi cõpetens pt cedere in potentiorem, in c. ex parte. de feud. nu. 6. 177
3 Casus, in quo emptor, qui succubuit, de euictione non agit, in c. si venditori. de emp. & vendi. nu. 7. 154
1 Casus, in quo expirat iurisdictio delegata, in c. vno delegatorum. de offi. delega. nu. 2 276
5 Casus, in quo fallit regula. cui datur actio: multò magis exceptio, in c. accedens. de accu. nu. 3. 23
5 Casus, in quo filij puniuntur ex delicto patris, in c. in quibusdam. de pœnis. nu. 6. 190
3 Casus, in quo fructus non computantur in sortem: sed cedunt ad commodum creditoris in c. 1. de feudis. nu. 3. 175
2 Casus, in quo hæres tenetur ex delicto defuncti, in c. ad nostram. il 1. de iureiur. nu. 8. 281
5 Casus, in quo liber homo efficitur seruus, in c. ita quorundam. de iude. nu. 6. 52
2 Casus, in quo non spoliatus restituitur, in c. Pisanis. de restitu. spo. nu. 6. 176
5 Casus, in quo participans excommunicato, ligatur maiori, in c. significauit. de senten. excom. nu. 2. 207
5 Casus, in quo percutiens clericum, non est excommunicatus, in c. 1. de senten. excom. nu. 4 201
2 Casus, in quo post appellationem iudex à quo retinet iurisdictionẽ, in c. cum teneamur. de appel. nu. 1 347
2 Casus, in quo publicatis attestationibus, recipiuntur testes super eisdem articulis, in c. per tuas. de testi. nu. 2 246
3 Casus, in quo quis cogitur agere, in c. ex præsentium. de pigno. numero 3. 179
3 Casus, in quo sententia excommunicationis ipso iure non tenet, in c. cum olim. de præben. nu. 5. 75
5 Casus, in quo quis sepultura priuatur, in c. statuimus. de maledi. numero 5. 125
5 Casus, in quo res potest emi ab inuito, in cap. 1. de iudi. numero. 4. folio. 51
5 Casus, in quo sine processu punit iudex delictum, in c. cum fortius. de calum. nu. 3 32
5 Casus, in quo solemnitas iuris, & aduocatorum est perniciosa. in c. olim. de accu. nu. 6 30
5 Casus, in quo solus Papa dispensat super executione ordinis, in c. cõsultationi. de apostata. nu. 4. 70
5 Casus, in quo vir tenetur dotare vxorem, in cap. 1. de adulte. numero 3. 89
5 Casus inopinatus tunc excusat, cum non potuit præuideri. in c. quidam. de homi. nu. 2 86
3 Casus specialis, in quo clericus coniugatus admittitur ad ordines, & beneficia, in c. sanè. de cleri. coniu. nu. 4 19
2 Casus specialis, in quo ille, qui possidet, potest agere, in c. significauit. de testi. nu. 3 240
4 Casus specialis, in quo spoliatus iniustè non restituitur ante omnia, in c. gaudemus. de diuor. nu. 13 143
3 Casu fortuito quid dicatur prouenire, in c. propter. de loca. et cõduc. nu. 2. 157
2 Casus duo, in quibus proceditur lite non contestata. in c. quoniam. §.

sunt & alij. vt lite non contesta. nu. 1. 101
3 *Casus fortuiti an deheant specialiter specificari in conuentione commodati, in c. vnico de mandato. nu. 10.* 138
5 *Casus fortuiti non possunt præcaueri, in c. quidam. de homi. numero. 4. fo.* 86
1 *Casus, in quibus archiepiscopus habet iurisdictionem in tota prouincia non ligatam, in c. pastoralis. de offi. ordi. nu. 5.* 293
2 *Casus, in quibus causa est exprimenda in sententia, in c. sicut nobis. de sen. & re iudi. nu. 6. 327.* 142
3 *Casus, in quibus ille, qui debet recipere pecuniam, potest aliquid recipere vltra sortem, in c. conquestus. de vsuris. nu. 6.* 106
5 *Casus, in quibus iudex secularis potest cognoscere inter clericos, in c. nullus. de foro compe. nu. 4.* 37
2 *Casus, in quibus laicus potest conueniri coram iudice ecclesiastico, in c. cum sit generale. de foro compe. nu. 9.* 43
2 *Casus, in quibus non requiritur libellus regulariter, in c. 1. de libel. oblã. nu. 6.* 86
2 *Casus, in quibus potest agi ante diem, vel conditionem, in c. cõsilium. de plus peti. nu. 13.* 143
3 *Casus, in quibus quis potest deseruire per substitutum, in c. extirpandæ. de præben. nu. 13.* 27
3 *Casus, in quibus quis tenetur de casu fortuito, in c. vnico. de commo. nu. 2. & 20.* 137
1 *Casus, in quibus priuatur quis potestate eligendi, in c. gratum. de postu. præla. nu. 4. ver. quærit Io. An.* 23
2 *Casus, in quibus recipi possunt testes, lite non contestata, in c. quoniã. vt lite non contesta. nu. 8* 98
2 *Casus, in quibus restitutio denegatur, in c. ad hæc Deus. vt lite non contestata. nu. 11.* 91
5 *Casus, in quibus tempore interdicti aliquis admittitur ad sepulturã. in c. quod in te. de pœni. & remi. nu. 12* 197
5 *Casus plures, in quibus percutiens clericum, non incidit in canonem. si quis suadente. in c. non dubium. de senten. excom. nu. 2.* 202
5 *Casus quatuor, in quibus inijcientes manus in clericos, non tenentur venire ad sedem apostolicam: sed ab episcopo absoluuntur, in c. ea noscitur. de senten. excom. nu. 1.* 205
3 *Casus, qui de nouo emergunt in loco, regulantur auctoritatibus; & illi domino concediuntur, qui antiquos exercuit, in c. 1. de religiosis. do. nume. 3.* 398
5 *Casus quinq; in quibus licitum est inijcere manus in clericos, in cap. ex tenore. de senten. excom. nu. 2.* 205
1 *Casus specialiter reseruati non veniunt in generali legationis mandato. in c. quòd translationem. de offi. lega. nu. 1* 279
Et qui sint casus specialiter reseruati Papæ. ibidem. nu. 5.
5 *Casus tres indicendi purgationem, in c. inter. de purg. cano. nume. 4. folio.* 175
5 ¶Cathedralis *ecclesia, & quælibet collegiata, quæ ad hoc sufficit, debet prouidere de vna præbenda magistro in grammatica, in c. 1. de magist. nu. 1.* 49
3 *Cathedratici causa aliquid est soluendum episcopo, in c. olim de censi. nu. 1* 451
2 ¶Causa *an requiratur in confessione, vel promissione, in c. si cautio. de fide instru. nu. 4.* 264
5 *Causa an sit inserenda in appellatione ab interlocutoria, in c. significãtibus. de ope. no. nun. nu. 8* 151
4 *Causa committitur episcopo Bononiensi: duo sunt electi: vnus intrusus, qui possidet: alter canonicè electus: ille, qui possidet, debet cognoscere, in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nu. 18.* 120
2 *Causa conuentionis, & reconuentionis an possit terminari cadẽ sententia, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 24.* 134
1 *Causa cum duobus delegatur cum clausula, quòd ipsi duo, aut alter eorum possit causam terminare: an tunc vnus solus possit; cum constet, q; alius nolit, vel non possit, in c. prudentiam. de offi. dele. nu. 4.* 249
3 *Causa decimarum potest in arbitrum compromitti, in c. cum apostolica. de his, quæ fiunt à præla. nu. 1* 117
1 *Causa debet inchoari à capite, irritatis processibus, in c. auditis. de procur. nu. 3.* 100
1 *Causa dicitur habere principium, medium, & finem, in c. super quæstionum. de offi. deleg. nu. 4* 258
3 *Causa dispensandi est triplex, in c. de multa. de præben. numero. 15. folio.* 65
3 *Causa dotis etiam principaliter intentata spectat ad ecclesiam, in c. ex literis. de pig. nu. 4.* 181
2 *Causa dotis quando petitur propter separationem thori, est de foro ecclesiæ principaliter, in c. ad hæc Deus. vt lite non contesta. numero. 4.* 91
1 *Causa ecclesiastica si agitetur in foro seculari, an arbitrabitur secundùm canones, vel secundùm leges. in c. 1. de consti. nu. 8.* 1
1 *Causa, & occasio quomodo differant, in c. solitæ. de maio. & obe. nume. 1.* 305
4 *Causa falsa vitiat dispensationem Papæ, in c. quia circa. de consang. & affi. nu. 2.* 93
1 *Causa in recusatione est inserenda, in c. suspitionis causa. de offi. et pote. iu. delega. nu. 2.* 272
2 *Causa iuris patronatus est de foro ecclesiastico, in c. quantò. de iudi. nu. 2.* 4
5 *Causa iusta dubitationis excusat excipientem à pœna conuentionali, in c. ex conscientia. de crimi. fal. nu. 3.* 118
2 *Causa legitima, & non friuola est inserenda in recusatione iudicum. in c. inter monasterium. de senten. & re iudi. nu. 1.* 333
3 *Causa legitima separationis matrimonij, quæ dicatur, in c. veniens. de regula. nu. 2* 357
4 *Causa matrimonialis, quomodocunque deducatur, tractanda est coram iudice ecclesiastico, in c. non est vobis. de sponsa. numero. 9. folio.* 11
2 *Causa merè ciuilis, quæ inter laicos vertitur, si deuoluatur ad Papã, an poterit ipsam committere laico, vel simplici clerico. in c. tua nobis. de appel. nu. 3.* 379
2 *Causa momenti, siue momentanea quæ dicatur, in c. 1. de causa pos. et & proprie. nu. 6* 146
2 *Causa petitionis in libello exprimi debet. in c. dilecti. de iudic. numero. 4.* 11
2 *Causa petitorij, & possessorij si committatur, prius est causa possessorij terminanda, in c. 1. de seq. pos. & fruct. nu. 4.* 200
2 *Causa possessionis, & proprietatis debent sub vno, & eodem iudice ventilari, in c. 1. de causa pos. & propri. nu. 2.* 146
2 *Causa potest compromitti in illos, qui possunt cognoscere de dicta cã, tanquam iudices, in c. literas. de præsum. nu. 2.* 269
2 *Causa probabilis, siue rationabilis quæ dicatur. in c. vt debitus. de appel. nu. 14.* 373
2 *Causa, propter quam appellatur, debet esse non solùm legitima, sed etiam vera, in c. interposita. de appel. nu. 1.* 385
2 *Causa proprietatis trahit ad se causam possessionis, in c. cũ dilectus. de causa pos. & proprie. nu. 1.* 158
2 *Causa quando committitur decidenda vsque ad certum tempus, quãdo incipiat currere illud tempus, in cap. super eo. de appel. numero. 3.* 345
5 *Causa quando dicatur criminalis, & quando ciuilis, in c. veniens. de accu. nu. 13* 11
3 *Causa quando dicatur liquida, in c. bona fides. de depos. numero. 7. folio.* 142
2 *Causa quæ dicatur verosimilis, & quæ probabilis, in c. bonæ memoriæ. de appel. nu. 8* 363
2 *Causa rei vẽdicationis cõtraria confessoriæ præfertur confessoriæ, in c. tuam. de ordi. cogni. nu. 15.* 140
3 *Causa remittenda est ad partes, si aliquis comparet coram Papa, vt procurator alterius, et mandatum non exhibet, in c. cum dilectus. de relig. do. nu. 1.* 404
5 *Causa requiritur in denuntiatione noui operis, in c. 1. de ope. no. nũ. nu. 5* 148
1 *Causa restitutionis in integrum potest delegari, in c. causam. de in integ. resti. nu. 2* 366
Et in c. cum Bertoldus. de sent. & re iud. nu. 11. 331

Causa

3 *Causa sanguinis in ecclesijs, vel cemiterijs agitari non debet, in c. cũ ecclesia. de immu. eccle. nu. 1* 489
2 *Causa si committatur pluribus, & vnus est penitus inhabilis, reddi tur sententia, & processus nullus, in c. ad probandum. de sentẽ. & re iudi. nu. 2.* 337
2 *Causa spoliationis clericorum debet esse rationabilis, & manifesta, in c. conquerente. de resti. spo. nu. 2.* 165
2 *Causa si est talis, in qua potest procedi, parte absente: an citatus nõ veniens condemnetur in expensis. in repetitione c. finem litibus. de dolo, & contu. no. 20* 184
1 *Causa si duobus committatur simpliciter, non valet alterius sententia, in c. causa matrimonij. de offi. deleg. nu. 2* 245
2 *Causa si finitur per transactionem, iusiurandum, & si. quid iuris de expensis. in repetitione. c. finem litibus. de dolo, & contu. numero. 60* 188
2 *Causa si non est alteri delegata, potest remitti de voluntate appellantis ad iudicem à quo, in c. interposita. de appella. nu. 4.* 385
2 *Causa simpliciter commissa, videtur commissa causa possessorij, et petitorij, in c. 1. de seque. pos. & fruc. nu. 6.* 200
4 *Causa spiritualis principaliter intentata, non trahit ad se causam tẽporalem, quæ ab illa causa spirituali dependet, in c. causam. il 2. qui fil. sint legi. nu. 5.* 114
2 *Causa suspicionis est proponenda coram iudice recusato, siue sit ordinarius, siue delegatus, in c. cum speciale sit. de appel. numero. 2. fol.* 375
2 *Causa suspicionis, etiam turpis, potest allegari coram iudice, in c. secundo. de appel nu. 2.* 356
1 *Causa vltra duas dietas de consensu partium an possit committi, in c. nonnulli. de rescrip. nu. 5* 99
2 *Causæ cognitio an requiratur in prima, secunda, et alijs dilationibus, in c. præterea. de dila. nu. 27.* 179
Et qualiter hic accipiatur causa ciuilis, & causa criminalis. ibidem. nu. 31.
2 *Causæ cognitio aliqualis præcedere debet in danda dilatione: quæ aduersario non præiudicat, in c. dilecto filio. de testi. nu. 3* 240
2 *Causam exprimere in sententia, an sit vtile, vel damnosum, in c. sicut nobis. de sen. & re iudi. nu. 7.* 327
2 *Causam suspicionis, quam allegat coram arbitris, si quis probare nõ potest, sufficit, quòd probet aliam iustam, in c. postremò. de appel. nu. 3.* 352
4 *Ex Causa superueniente non cogitur quis ad obseruantiam promissorum, in c. literas. de coniug. lepro. nu. 2.* 76
1 *Causæ absentiæ sunt quatuor, in c. consultationibus. de offi. dele. ver. tertio no.* 66
2 *Causæ clericorum, siue agant, siue conueniantur, secundùm canones, nõ secundùm locorum cõsuetudines terminari debent, in c. clericus. de foro compe. nu. 1* 44
2 *Causæ duæ quando sunt pariter priuilegiatæ, vna an excludat aliã, in c. super spoliatione. de ordi. cogni. nu. 2.* 141
3 *Causæ ecclesiarum, & clericorum, quæ agitantur coram iudice secuLari, decidendæ sunt secundùm canones, non secundùm leges, in c. relatum. de testa. nu. 2.* 239
2 *Causæ ecclesiasticæ per clericos, non laicos sunt tractandæ, in c. decernimus. de iudi. nu. 1.* 4
5 *Causæ ecclesiasticæ si non possunt sine legibus terminari: tunc legibus adiuuantur, in c. super specula. de priui. nu. 2.* 120
5 *Causæ episcoporum sunt deferendæ ad primates, in c. si quis. de accusa. nu. 4* 1
3 *Causæ, & negotia ecclesiastica possunt decidi ex dictis sanctorum, in c. certificari. de sepultu. nu. 2.* 302
1 *Causæ graues quæ dicantur, in c. querclam. de procu. nu. 9* 331
3 *Causæ in legato adiectæ imitantur naturam legatorum, & faciunt secundùm ipsarum varietatem legatum ipsum ascribi nunc paganico peculio, nunc castrensi, in cap. in nostra. de sepul. num. 16. folio.* 308
1 *Causæ maiores ad sedem apostolicam sunt referendæ, in c. 1. de transla. episcopi. nu. 2* 189
4 *Causæ matrimoniales sunt tractandæ per illos, qui potestatem, & scientiam habent iudicandi, in c. 1. de consang. & affini. numero. 5.* 90
5 *Causæ meri imperij possunt delegari de iure canonico. in c. in archiepiscopatu. de excep. nu. 7.* 95
2 *Causæ non debent audiri in vigilia sancti, vel die sabbati post vesperas, in c. 1. de fer. nu. 9.* 124
2 *Causæ plures nullitatis cumulantur ad mutationem sententiæ, in c. accedens. vt lite non contesta. nu. 5.* 95
2 *Causæ plures possunt cumulari in eodem libello, quando agitur de ecclesia acquisita recuperanda, in c. cum ad sedem. de resti. spo. nume. 3.* 173
1 *Causæ plures possunt mouere iudicem ad sententiam ferendam, in c. in præsentia. de renun. nu. 2.* 193
2 *Causæ plures quando allegantur (quarum quælibet sufficit ad victoriam causæ) sufficit alteram probare, in c. exhibita, de iudi. numero. 7.* 30
1 *Causæ quæ dicatur meri imperij, quæ mixi, & quæ simplicis iurisdictionis, in c. quod sedes. de offi. ordi. nu. 4.* 292
2 *Causæ quæ requirant plures testes, quàm duos, in c. licèt. il 1. de testi. nu. 6.* 228
1 *Causæ sunt subdelegandæ personis idoneis, in c. si pro debilitate. de offi. delega. nu. 1.* 237
2 *Causæ vsurarum, & decimarum an possint exerceri tempore presc. in c. conquestus. de fer. nu. 12.* 126
2 *Causarum decisio aliquando retardatur propter exceptiones maliciosè oppositas, in c. pastoralis. de excep. nu. 1.* 295
1 *Causarum genera sunt quatuor, in c. P. & G. de offi. & pote. iudi. dele. nu. 4.* 274
5 *Causarum genera plura sunt, in c. 1. de collu. deteg. nu. 3.* 121
2 ¶Cautela *contra illum, qui conuenitur rei vendicatione, si nõ reperitur possidere, in c. ecclesia sanctæ Mariæ. il 1. vt lite pend. nu. 5.* 199
3 *Cautela optima, quando iudex procedit super notorio, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 37.* 17
3 *Cautela, quòd conductor non possit expelli à domo conducta, vel aliare. in c. propter. de loca. & conduc. nu. 9.* 158
3 *Cautela qũo debitor possit pro debito de domo extrahi, & sic cap. in c. lator. de pig. nu. 5.* 179
3 *Cautela, vt testatores suis pupillis prouideant, in c. nulla. de concess. præben. nu. 4* 88
4 ¶Cautio *alia an sit præstanda, quàm de modo, in c. verum. de condi. appo. nu. 17.* 58
1 *Cautio, cui sit præstanda, si non potest haberi copia iudicis, in c. pastoralis. §. præterea. de offi. ordi. nu. 4.* 294
2 *Cautio de iudicio sisti est præstanda parti: & si aduersarius non est præsens, qualiter fiet, in c. 1. de eo, quæ mit. in pos. nu. 5* 194
3 *Cautio de satisfaciendo præstita sacerdoti non solùm habet vim litis contestationis: sed etiam habet vim sententiæ, in c. parochiano. de sepul. nu. 7.* 311
4 *Cautio idonea quæ dicatur, quæ simplex, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 10.* 160
2 *Cautio oblata iudici sufficit: licèt non offeratur parti, in c. sicut. de eo quæ mit. in pos. nu. 2* 195
4 *Cautio potest præstari pro debito, cuius exactio non competit de præsenti, in c. per vestras, de dona. inter virum & vxo. numero. 9. folio.* 159
2 *Cautio, quam debet præstare reus veniẽs infra annum, quæ sit, in c. quoniam. §. in alijs. vt lite non contest. nu. 8* 102
5 *Cautio, quam præstat excommunicatus, est inducta potius de consuetudine, quàm de rigore iuris, in c. cum desideres. de senten. excom. nu. 2.* 206
4 *Cautio quare non exigatur à viro, vltra quàm fieri possit, in c. per vestras. de dona. inter vir. & vxo. nu. 6* 159
1 *Cautio rati an sufficiat ad exigendum, in c. 1. de proc. nu. 7.* 330
2 *Cautio, siue saluusconductus nõ sufficit, vbi est periculũ de persona, in c. accedens. vt lite non contest. nu. 8* 97

Cautio

1 Cautio, verbum quid importet, in c. 1. de procura. nu. 6. 330
4 Cautionem qui non potest in totum præstare, debet præstare illam, quã potest, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 7 folio. 159
3 ¶ Caecvs excusatur à colictis personalibus, ad quas personæ inhabiles non tenentur, in c. licet. de censi. nu. 1. 438
3 ¶ Cedere an possit bonis inuitis creditoribus qui est sufficiens, & soluendo, in c. Odoardus. de sol. nu. 11 197
3 Cedens bonis non liberatur ab obligatione: imò adhuc est ciuiliter, et naturaliter obligatus, in c. Odoardus. de sol. nu. 6. 197
1 Cedens iura, quæ habebat contra Titium debitorem suum: an possit ab eo exigere, in c. ex parte. de alie. iudi. mu. causa facta. numero. 6. 369
1 Cedere prælaturæ est licitum propter maliciam plebis, in c. nisi cum pridem. §. propter maliciam. de renun. 6. 195
1 Cessio actionis quandoque fit dono: quandoque pretio: & quæ sit inter eas differentia, in c. ex parte. de ali. iudi. mu. causa fa. numero. 2. 369
1 Cessio, & alienatio rei litigiosæ in quibus casibus est permissa, in c. ex parte. de alie. iudi. mu. causa fa. nu. 5. 369
2 Cessio litis facta ob timorem, & intuitu pietatis, non praiudicat, in c. afferte. de præsum. nu. 3. 265
1 Cessio prælaturæ propter crimen semper peti non potest, in c. nisi cũ pridem. §. propter conscientiam. de renun. nu. 2. 195
5 Cessio quid sit. in c. quia intentionis. de priui. nu. 5. 170
2 Cessio, sine commissio alicuius administrationis non videtur in dubio fieri loco: sed personæ, in c. mandata. de præsum. nu. 3 266
8 Cessionarius debet probare de iure cedentis, & quòd iura fuerunt sibi concessa, in c. ad audientiam. de præscri. nu. 3 310
3 ¶ Cemiterivm an possit accedere loco non sacro, religioso tamen, in c. abolendæ. de sepul. nu. 6 311
3 Cemiterium cuius formæ esse debeat, in c. certificari. de sepul. numero. 7. 303
3 Cemiterium dicitur pollui, si in eo sepelitur excõicatus, in c. consului sti. de conse. eccle. vel alta. nu. 1 461
3 Cemiteria gaudent eadem immunitate cum ecclesijs, in c. cum ecclesia. de immu. eccle. nu. 3 489
3 Cemiteria habent immunitatem de iure cõi, nec violari debẽt, nec pollui, nec in eis negotiationes, vel nundinæ fieri. in c. certificari. de sepul. nu. 8. 363
3 ¶ Celebrare potest presbyter bis in die propter necessitatẽ, in c. 1. de celeb. mis. nu. 8 463
3 Celebrare vnam missam in die sufficit regulariter, in c. consuluisti. de celeb. missa. nu. 1. 465
2 Celebrans post suspensionem, & excommunicationem venit acrius puniendus, in c. veritatis. de dolo. & contu. nu. 6. 191
2 ¶ Celeritas commendatur in sententijs ferendis, in c. iurgantium. de sent. & re iudi. nu. 1. 320
3 ¶ Censvs an confirmetur per præstationem postea subsecutã, quãdo præcesit titulus inualidus, in c. peruenit. de censi. nu. 2. 439
3 Quid cum quis fundat intentionem suam ex solo cursu temporis. ibidem. nun. 3.
3 Et quid cum firmat intentionem suam ex titulo legitimo, quem intendit probare ex præscriptione diuturna. ibidem. nu. 4.
3 Census an possit præscribi, in c. constitutus. de relig. do. nume. 17. & nu. 19. 401. 402
3 Census antiquus prohibetur augeri, in c. prohibemus. de censi. numero. 2. 442
3 Census, cuius causa ignoratur, non debetur, in c. peruenit. de censi. numero. 1 439
3 Census non augetur propter augmentum facultatum, in c. prohibemus. de censi. nu. 5. 442
2 Census nouus non potest imponi ecclesiæ sine causa, vel consensu Capituli, etiam de auctoritate episcopi, in cap. significauit. de censi. nu. 4. 445
3 Census si fuit ab antiquo impositus, & ex causa legitima: tamen extincta obligatio per præscriptionem nunc de nouo renouatus est auctoritate episcopi: an solui debeat, in cap. significauit. de censi. nu. 11. 445
5 ¶ Censvra ecclesiastica non est contemnenda. in c. cum illorum. de sentẽ. excom. nu. 2. 216
1 Censuras ad hoc vt quis possit exercere, quæ requirantur, in c. præterea. de appel. nu. 1 354
1 ¶ Certvs quis esse debet de facto proprio, in quo non cadit probabilis ignorantia, in c. ab excommunicato. de rescrip. nu. 5. 119
4 Certum respondere quis non tenetur implicitæ interrogationi, in c. de de muliere. de sponsa. nu. 1. 6
2 Certa scientia tollit vitium surreptionis: non tamen inducit dispensationem pluralitatis, in c. cum ecclesiasticæ. de excep. nu. 3. 295
2 ¶ Cessante causa, cessat effectus, in c. & si Christus. de iureiur. nu. 15. 287
Et in c. cum cessante. de appel. nume. 1 373
2 ¶ Character & sigilli quando non apparent integri, redditur suspectum sigillum, in c. inter dilectos. de fide instru. nu. 12. 258
3 Characterem sacramenti baptismi an recipiant inuiti, dormientes, & amentes, in c. maiores. de baptis. nu. 14. 474
3 ¶ Charitas est dilectio Dei, et proximi, in c. maiores. de baptis. nume. 4. 474
3 Charitas, quòd sit fons proprius & c. quomodo intelligatur, in c. licet de regula. nu. 10. 357
1 Charitatiuum subsidium qualiter sit postulandum, in c. conquerente. de offi. ordi. nu. 4 86
3 ¶ Chorvm an sit licitum omnibus intrare, quando in ecclesia publicè dicitur officium, in c. 1. de celeb. missa. nu. 11. 463
5 ¶ Christvs est aliquid secundùm quòd homo, in c. cum Christus. de hæreti. nu. 3 60
3 Christus paucos elegit nobiles secundùm carnem ad regimen ecclesiæ suæ, in c. venerabilis. de præben. nu. 7. 75
1 Christus per hæc verba [si diligis me Petre.] elegit Petrũ in eius vicarium, in c. significasti. de elect. nu. 2 131
3 Christus quare voluit baptizari, in c. debitum. de baptis. nu. 4. 475
3 Christianus an possit sine peccato ad defensionem suam vti auxilio, siue adiutorio infidelium, in c. quod super. de voto. nu. 27. 384
2 Christianus contra iudeum in testem admittitur, in c. iudei. de testi. nume. 1. 227
5 Christianus effectus debet dimittere iudeorum ritum, in c. quidam. de apostata. nu. 1 70
1 Christianus qui desyacrat nominari, debet fidem catholicam pro viribus ab hæreticis defendere, in c. excommunicamus. §. moneatur. de hære. nu. 1 65
5 Christianus quilibet debet, quæ fieri videt in contumeliam creatoris. denunciare superiori, vt corrigat illum talem, in c. & si iudeos. de iude. nu. 6 55
2 Christianus recipiens ab infidelibus iuramentum per creaturas, non peccat, in c. & si Christus. de iureiuran. nu. 8. 286
4 Christianus si contrahat cum pluribus mulieribus vno & eodem momento, dicens [consentio in vos omnes] quæ illarum erit vxor, in c. gaudemus. de diuor. nu. 24 144
2 Christiani die sabbati, ne videantur iudaizare, debent fortius operari, in c. quoniam. de fer. nu. 3. 124
5 ¶ Chrismatio est permissa tempore generalis interdicti, in c. responso. de sent. excom. nu. 3 224
5 ¶ Cibvm non est licitum sumere cum infidelibus absque gratia, in c. quam sit. de iude. nu. 4. 53
4 ¶ Circa, dictio refertur ad modicum tempus minus, in c. attestationes. de despon. impu. nu. 6 39
5 ¶ Circvnstantiae, & innocentia declarantur per assertionem suspecti de crimine in foro conscientiæ, in c. ex literis. il 1. de homici. nu. 2. 80
3 Circunstantiæ dicuntur omnia, quæ dicuntur in missa, præter verba canonis, in c. de homine. de celeb. mis. nu. 1. 468
2 Circunstantiæ negotij quæ dicantur, in c. cum causam. de testi. numero. 5. 237
¶ Circvmveniens per dolum, & fraudem aliquem alterius nomine possidentem, tenetur actione de dolo, in c. olim causam. de restitu. spo. nu. 8. 169
2 Circumuentio, & surreptio reddunt prouisionem inualidam, in c. cũ olim. de sent. & re iudi. nu. 5. 323
3 ¶ Cisterciensis, si sine licẽtia abbatis alium ordinem profitetur, compellitur regredi, in c. non est dubium. de regula. numero. 1. folio. 348
Et hoc post professionem. ibidem. nu. 3.
3 Cistercienses, templarij, & hospitalarij non soluunt decimas de possionibus suis, in c. ex parte. il 1. de deci. nu. 3. 323
3 Cisterciensibus non est licitum possidere villas, ecclesias, altaria, fidelitates, hominia, & c. in cap. recolentes. de statu mo. numero. 1. folio. 389
2 ¶ Citari aliquis potest per edictum, in c. si aduersarius. de eo qui mit. in pos. nu. 2. 197
1 Citatus à maiore, & minore iudice debet accedere ad maiorem, in c. volentes. de offi. lega. nu. 3 282
2 Citatus à Potestate, & à senatore, vt compareat personaliter eadem hora, cui debeat parere, in c. cum parati. de appel. numero. 6. fo. 348
2 Citatus ab ordinario an debeat comparere, in c. præterea. de dila. numero. 11 117
1 Citatus ad totam causam si constituit procuratorem, quem postea reuocat: potest nihilominus contra eum procedi, in c. auditis. de procura. nu. 1. 100
2 Citatus ab vno iudice excusatur, si requisitus ab alio non accedit, in c. cum parati. de appel. n. 3. 348
2 Citatus ad electionem debet expectari, & admitti, in c. & si membra. de his, quæ fi. à prela. nu. 4. 120
2 Citatus ad causam, si postea mutat forum in causa illa, coram primo iudice cogitur respondere, in c. proposuisti. de foro compe. numero. 1. 81
2 Citatus ad causam debet dimittere procuratorem, in c. causam. de dolo, & contu. nu. 2. 178
2 Citatus debet mittere procuratorem instructum sufficienter, & id qualiter intelligatur, in c. venerabilis. de dolo, & contu. numero. 5. 193
2 Citatus non comparens in termino, an puniatur in expensis, si non interfit sui aduersarij, in cap. venerabilis. de dolo & contu. numero. 7. 193
1 Citatus non comparens, à iudice condemnatur in expensis, in c. querelam. de procura. nu. 1. 330
2 Citatus non veniens in prima citatione, quòd sit mulctandus, quomodo intelligatur, in c. cum super. de testi. cog. nu. 3. 252
2 Citatus quando teneatur comparere personaliter, in c. cum dilecti. de dolo. & contu. nu. 10. 189
2 Citatus, qui propter iustum impedimentum comparere non potest, an teneatur mittere procuratorem, in c. cum dilecti. de dolo. & cõtu. nu. 16. 190
2 Citatus, qui non potest venire, an teneatur mittere procuratorem, in c. querelam. de procura. nu. 6. 330
2 Citatus semel ad causam, si se absentat, debet procuratorem dimittere, in c. si aduersarius. de eo qui mit. in pos. nu. 3. 197
2 Citatus semel an possit dici cõtumax. in repetitione c. fiuem litibus. de dolo & contu. nu. 15. 183
5 Citatus semper debet venire ad iudicem, siue iustè, siue iniustè citetur, in c. ventens. de accu. nu. 10. 10
2 Citatus vt veniret ad respondendum libello, & ad omnes actus successiuè vsq; ad sententiam: comparuit, & respondit libello, an sit citandus ad alios actus subsequentes, in c. præterea. de dila. nume. 39. 120
1 Citati debent expectari tota die termini, in c. in causis. de elec. numero. 3. 157
2 ¶ Citatio ad domum se absentantis an sufficiat. vsque ad finem capi. in c. si aduersarius. de eo, qui mit. in pos. nu. 6 197
3 Citatio an sit necessaria in notorijs, in c. vestra. de coha. cleri. & mu li. nume. 22. 14
2 Citatio debet emanare à iudice, in c. præterea. de dila. nu. 6. 116
2 Citatio debet esse legitima, vt per eã perpetuetur iurisdictio, in c. proposuisti. de foro compe. nu. 4. 81
2 Citatio est de iuris ordine substãtiali. de dilat. in c. 1. nu. 3 115
2 Citatio facta ad locum non tutum non arctat citatum, in c. accedens. vt lite non contesta. nu. 7 97
2 Citatio facta die feriato pro die non feriato valet: sed non econuerso. in repetitione c. postulasti. de foro compe. nu. 42. 65
2 Citatio facta die non feriato pro die feriato an valeat, in c. conquestus. de fer. nu. 17. 127
2 Citatio facta extra territorium de subdito, vt compareat coram suo iudice, tenet. in repetitione cap. postulasti. de foro competen. numero. 41 64
2 Citatio facta per nuntium sine literis, valet, in c. cum dilecti. de dolo, & contu. nu. 7. 189
4 Citatio generalis super matrimonio quomodo fiat, in c. cũ in tua. qui mat. accus. pos. nu. 2 133
5 Citatio non est de substantia iudicij, cum quis se sponte offert liti, in c. cum oporteat. de accusa. nu. 3. 28
2 Citatio nuntij, non præcedente commissione iudicis, non valet, in c. de quo. de iudi. nu. 2. 2
2 Citatio omnis, quæ per aliquod accidens secum affert notum impedimentum, non arctat citatum, in c. 1. de dila. nu. 5. 115
2 Citatio partis an requiratur in exemplatione, in c. Albericus. de testi. nume. 6. 242
Et an præsumatur talis citatio præcessisse. ibi. nu. 8.
5 Citatio prima potest esse peremptoria in criminalibus, & in ciuilibus ex causa, in c. veniens. de accusa. nu. 3. 10
2 Citatus si non venit, nec etiam eius aduersarius, quis tenebitur ad expensas. in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. numero. 17. 182
2 Citatio sine termini præfinitione valet, in c. cum parati. de appel. numero. 4. 348
1 Citatio sola sufficit ad perpetuandam iurisdictionem delegati, in c. nemini. de offi. leg. nu. 3. 283
1 Citatio temeraria citatum non arctat, in c. bonæ. il 2. de ele. n. 3. 163
3 ¶ Civis natus in comitatu an dicatur comitatensis, & econuerso, in c. significasti. de paro. nu. 14. 316
2 Ciuis, & comitatensis qualiter differant, in cap. significauit. de paro. nu. 15. 316
3 Ciuitas an possit concedere immunitatem à collectis, & exactionibus, in c. peruenit. de immu. eccle. nu. 5. 487
2 Ciuitas an possit sibi eligere aliquem in perpetuum Potestatem, in c. significauerunt. de iudi. nu. 9. 34
5 Ciuitas, ecclesia, vel alius locus, si destruitur ab hostibus, vel occupatur, transfertur, vel vnitur: quid erit de iuribus, & personis talis loci, in c. cum ex iniuncto. de op. no. num. nu. 9 150
5 Ciues inferunt inuicem sibi multa damna propter dissentiones, in c. in nostra. de iniur. nu. 1. 184
3 Ciuitas melius custoditur, pluribus vigilantibus, in c. peruenit. de immu. eccle. nu. 3 487
5 Ciuitas potest interdici, non excommunicari, in c. responso. de sententia. excom. nu. 1. 224
2 Ciuitas, quæ non recognoscit superiorem, si elegit sibi rectorem, ad quem appellabitur ab eius sententijs, in c. dilecti. de app. numero 4. 380
1 Ciuitatis appellatione an contineatur comitatus, in c. Rodulphus. de rescrip. nu. 2 105
3 Ciuilitas acquisita ex conuentione an transeant ad filios, in c. significauit. de paro. nu. 20. 317
2 Ciuilis actio, & criminalis ciuiliter mota possunt intentari in eodem libello, in c. ad hæc Deus. vt lite non contesta. nu. 3. 91
2 Ciuilis quæstio quòd præiudicet ciuili, quomodo intelligatur, in c. tuam. de ordi. cogni. nu. 10 139
5 ¶ Clamare debet hora congrua, non tempore periculi imminentis: qui aliquid proijcit, vel suspensum tenet in periculo, in c. ex literis. il 2. de homi. nu. 1. 80

5 Clamor dicitur paucorum, quãdo scitur auctor, in c. qualiter. il 2. de accu.nu.8 24

4 Clamor maioris partis viciniæ non sufficit contra matrimonium legitimè contractum, in c. super de eo. qui cog. consang. vxo. suæ numero. 2. 86

2 ¶CLANDESTINVM inuasorem potest ille, qui possidet, propria auctoritate expellere, in c. cum venissent. de resti. spo. numero. 3 165

4 Clandestinitas non reddit matrimonium nullum, in c. per tuas. qui filij sint legi.nu. 4. 41

5 ¶CLAVES Ecclesiæ dicitur contemnere, qui absolutionem non petit: & qui per longum tempus iuri parere contemnit, in c. grauem. de pœnis. nu. 1 191

3 Claues inuentæ sunt, vt res diligentius conseruentur, in c. 1. de custo. eucha. nu. 2 478

5 Claues regni cælorum omnibus apostolis datæ fuerunt, in c. Noua. de pœni. & remis. nu. 2 196

5 ¶CLAVSTRVM aliquando est monacho loco carceris, in c. vt famæ. de senten. excom. nu. 3 228

2 ¶CLAVSVLA appellatione remota. quos effectus producat, in c. vt debitus. de appel. nu. 12 372

1 Clausula appellatione remota, non impedit tertium appellare pro suo interesse, in c. super eo. de offi. deleg. nu. 1 245

1 Clausula apposita an referatur ad clausulam proximam, vel ad omnia præcedentia, in c. olim. ex. de rescrip. nu. 10. 96

5 Clausula attentius prouisurus &c. in literis quid operetur, in c. Michael. de vsuris. nu. 4 111

1 Clausula consueta, si non reperitur in rescripto, præsumitur per errorem omissa, in c. cum M. Ferrariensis. de consti. nu. 3 75

1 Clausula de omni eo, in quo mihi teneri possit, quid operetur, in c. 1. de transac. nu. 6. 321

2 Clausula generalis in medio refertur ad præcedentia, non ad sequentia, si ipsi articuli se adinuicem non contingunt, in c. inquisitioni. de appel. nu. 1 387

3 Clausula generalis potest referri ad specificata, salua ratione recti sermonis, in c. Ioannes. de testa. nu. 19 284

3 Clausula in fine posita ad quæ referatur, in c. cum dilecti. de dona. nume. 4. 204

3 Clausula [mittas in possessionem, & defendas inductum] si fuerit in rescripto, poterit executor (etiam postquam tradiderit possessionem) ipsum defendere, si molestetur, in cap. pro illorum. de præbẽ. nu. 15 55

2 Clausula, quæ ponitur in rescriptis, debet aliquid operari vltra intentionem iuris communis, in c. pastoralis. de appel. nu. 2 364

3 Clausula generali [contradictores ecclesiastica districtione.] qui ligẽtur, in c. pro illorum. de præben. nu. 13 54

2 Clausulæ contra iura insertæ in priuilegio, & literis apostolicis reddunt ipsas de falsitate suspectas, in c. causam quæ. il 2. de testi. nume. 6. 227

2 ¶CLEMENTINA fin. de procur. quomodo intelligatur, in c. dilecti. de foro compe. nu. 18 77

5 ¶CLERVS, & populus, quòd sint diuersa, in c. ex parte. de priui. nu. 3 158

1 Clerus, & populus sunt diuersa in c. 1. de præben. & dign. nume. 2. folio. 37

1 ¶CLERICVS absque consensu diœcesani non potest transire de vna ecclesia ad aliam, in c. admonet. de renuntia. nu. 1. 192

5 Clericus agens coram iudice seculari, an poterit ibi conueniri, in cap. qualiter, de iudi. nu. 5 29

1 Clericus an possit accusare aliquem ex delicto, cuius pœna est perpetui carceris, in c. postulasti. de homi. nu. 3. 84

1 Clericus an possit aduocare in causa criminali ad defensionem rei, in c. 1. de postu. nu. 7. 327

1 Clericus an possit compelli ad susceptionem ordinum, in c. quæris. de æta. & qua. nu. 1 206

3 Clericus an possit dictare sententiam in causa sanguinis: vel cognoscere de delicto illo, ex quo posset hoc sequi, in c. sententiam. ne cle. vel mo. numero. 1 499

3 Clericus an possit ex iusta causa se absentare sine licentia episcopi, in c. intra quatuor. de cleri. non resi. nu. 3. 32

5 Clericus an possit interesse bellis iustis, & hortari, vt pugnent viriliter, in c. quod in dubijs. de pœnis. nu. 2 187

2 Clericus an possit inuitus cogi testificari contra ecclesiam suam, in c. cum nuncius. de testi. nu. 4. 223

2 Clericus accusat laicum coram iudice seculari de iniuria in personam eius illata. factis probationibus, laicus accusat clericum de calumniosa accusatione, & c. petens de hoc eum puniri, & inhiberi iudici seculari, ne vlterius procedat. an possit. in c. tuam. de ordi. cogni. nu. 18 140

5 Clericus an possit remittere iniuriam sibi factam, in c. contingit. de sẽ. excom. nu. 7 220

2 Clericus an possit renunciare foro suo, in c. si diligenti. de foro comp. nu. 8 49

1 Clericus beneficiatus in pluribus ecclesijs an possit præstare patrocinium vni contra alium, in c. cum sacerdotis. de postulan. numero 3. 328

1 Clericus causa iudicij mutandi non debet recipere cessionem actionis à laico, in c. ex parte. de alie. iudi. mu. cau. facta. nu. 1 369

2 Clericus citatus est, quòd compareat in iudicium tempore messium, & vindemiarum responsurus laico super debito, & hoc sub pœna excommunicationis: quem episcopus non comparentem excommunicauit, an valeat talis sententia. in c. conquestus. de fer. numero. 25 128

2 Clericus ciuitatis potest habere vocem in electione episcopi simul cũ canonicis, in c. constitutis. il 1. de appel. n. 1 349

5 Clericus cognoscitur à laico ex tribus, in c. contingit. de senten. excõ. num. 1 225

3 Clericus coniugatus an possit obtinere beneficium, in c. Ioannes. de cle. coniug. nu. 5. 24

3 Clericus coniugatus an teneatur deferre habitum, & tonsuram, in c. Ioannes. de cleri. coniug. nu. 16. 27

3 Clericus coniugatus non potest excommunicare, in cap. quod ad te. de cleri. coniug. nu. 6 20

3 Clericus coniugatus si incessit vt laicus, & post tempora reassũmit habitum, & tonsuram, an gaudebit priuilegio clericali: quo ad illa duo, de quibus loquitur Decreta. vnica. de cleric. coniuga. in c. Ioannes. de cleri. coniug. nu. 10 25

3 Clericus coniugatus non bigamus incedens in habitu, & tonsura: an possit esse officialis episcopi, vel delegatus ad causam spiritualẽ. ibidem. nu. 11 26

3 Clericus coniugatus, qui in publico sine apparatu legit epistolam, an sit excommunicatus per statutum episcopi excommunicantis omnes non clericos sic legentes epistolam. ibidem. nu. 12 26

3 Clericus constitutus in patria potestate potest de peculio aduentitio facere testamentum, in c. quia nos. de testa. nu. 3 234

5 Clericus constitutus in minoribus, per quem actum intelligatur perdere priuilegium clericale, in c. 1. de aposta. nu. 2. 69

5 Clericus constitutus in minoribus potest fieri irregularis, in c. si quis. il. 2. de purg. cano. nu. 1. 173

2 Clericus conueniens laicum an possit reconueniri coram iudice seculari, in c. at si clerici. de iudi. nu. 9 6

2 Clericus conueniendus est coram episcopo suo: qui si recusatur, dabit delegatum partibus non suspectum, in c. si quis contra. de foro compe. nu. 1. 38

1 Clericus de aliena ecclesia eligi potest, in c. scriptum. de elect. numero. 1 166

3 Clericus de consuetudine potest de mobilibus acquisitis per eum largiri pauperibus, & seruitoribus, in c. relatum. de testa. numero. 4. fol. 241

3 Clericus debet cum alijs conuenire in choro ad diuinum officium, & inde non discedere: in c. dolentes. de celeb. mis. nu. 9 469

2 Clericus de omni crimine debet conueniri coram iudice ecclesiastico, in c. clerici. de iudi. nu. 3 13

3 Clericus dẽt incedere capite raso, ĩ c. si quis. de vita & ho. cle. n. 3. 3

3 Clericus debet percipere, dum est infirmus, quæ cõsueta sunt percipi, in c. 1. de cle. ægro. nu. 2. 76

5 Clericus debet suspendi ab officio, & beneficio, si ex confessione sui mali operis scandalum generatur, in c. quam sit graue. de exces. præla. nu. 3. 138

5 Clericus gradatus, celebrando, an conficiat, in c. si quis. il 2. de cleri. excom. mi. nu. 3. 126

2 Clericus depositus incorrigibilis comprimitur per curiam secularem, in c. cum non ab homine. de iudi. nu. 1. & 8. 14

5 Clericus depositus an gaudeat priuilegio clericali, in c. ad abolendã. de hæreti. nu. 12. 62

3 Clericus dicit se impotentem ad soluendum procurationem, legatus dicit eum potentem, cui incumbat probatio, in c. procurationes. de censi. nu. 9. 415

5 Clericus dignoscitur à laico ex tribus, in c. contingit. de sentẽ. excom. nu. 1. 225

5 Clericus dimisso habitu, enormitatibus se immiscens, perdit priuilegium clericale, in cap. perpendimus. & de senten. excom. numero. 1. 209

5 Clericus duorum episcoporum si delinquat, & iniuriam faciat clerico alterius episcopi extra episcopatum, quis de eo cognoscet, in c. ex ore. de priui. nu. 11. 163

3 Clericus, dum intendit diuino officio, licèt non debeat aliud cogitare: tamen si cogitat, non peccat mortaliter, sed venialiter, in c. dolentes. de celeb. mis. nu. 8. 469

1 Clericus effectus lite pendente, an possit conueniri per iudicem laicum, in c. vnico. de oblig. ad ratiocinia. versic. vltimò Ioan. And. folio. 217

3 Clericus, & laicus si commiscentur in executione alicuius negotij, semper est clericus præponendus, in cap. Ioannes. de testa numero. 7. 281

2 Clerus, & populus sunt diuersa, in c. 1. de præben. nu. 2. 37

5 Clericus falsans sigillum deponitur, & ei character imprimitur, & in exilium mittitur, in c. ad audientiam. de crimi. fal. numero. 4. folio. 115

3 Clericus fideiubens, quòd debeat abijci, quomodo intelligatur, in c. 1. de fideius. nu. 2 189

3 Clericus generalis procurator, vel iustitiarius principis secularis deponendus est, in cap. sed nec procurationes. ne cle. vel mo. numero. 1. 497

3 Clericus habens beneficium, quod requirit residentium, non potest morandi causa ad aliam diœcesim se transferre, in c. clericos, de cle. non resi. nu. 2. 36

Clericus habens beneficium, si religionem ingrediatur, an infra annũ probationis possit episcopus eius beneficium alteri conferre, quòd non. in c. statuimus. de reg. nu. 6. 360

3 Clericus habens sufficiens patrimonium, an teneatur de eo viuere, vel possit viuere de redditibus ecclesiæ, in c. episcopus. de præbẽ. nu. 4. 38

2 Clericus in causa ecclesiæ suæ iuramentum calumniæ potest alij committere, & per se iurare non cogitur, in c. 1. de iura. cal. n. 1. 107

5 Clericus in delicto quando retineat, vel amittat priuilegium, in cap. contingit. de sent. excõ. nu. 4. 225

4 Clericus in foro ecclesiæ potest esse laici procurator, in c. per venerabilem. qui filij sint legi. nu. 2. 122

3 Clericus in minoribus, an eoipso quòd suscipit tabellionatus officiũ, videatur renunciare clericatui, in c. sicut. ne cle. mo. numero. 9. folio. 499

3 Clericus in minoribus non potest cogi ad delationem tonsuræ, si est coniugatus, in c. Ioannes. de cle. coniug. nu. 1. 24

4 Clericus in minoribus si habet filios ex concubina: an legitimentur per sequens matrimonium, in c. tanta. qui filij sint legiti. nume. 9. fol. 112

3 Clericus in minoribus si militer non est cogendus deferre habitum clericalem. in cap. vt consultationi. de cle. coniug. numero. 1 folio. 27

2 Clericus in minoribus vxoratus, an gaudeat priuilegio clericali, in c. Ioannes. de cle. coniug. nu. 2. 10. & nu. 15. 24

1 Clericus in sacris, vel minoribus beneficiatus in foro sæculari postulare non debet, nisi pro se, vel sua ecclesia, vel miserabili persona, in c. 1. de postul. nu. 1. 327

Et quid si non habet beneficium. ibidem. nu. 6.

5 Clericus in minoribus interdictus, offerendo calicem, vel vrceolum in missa, vel aliquid, quod ad officium suum spectet, siue dicendo officium matutinum, siue vesperas, sicut prius, irregularis est, in c. tanta. de exces. præla. nu. 8. 146

3 Clericus in sacris, qui tertiò monitus à suspectæ mulieris colloquio, vel consortio non desistit, excommunicatur, in c. si quisquam. de coha. cle. & mul. nu. 1. 5

3 Clericus infra subdiaconatum licitè contrahit matrimonium, in c. 1. de cle. coniug. nu. 1. 18

5 Clericus ingerens se diuinis post excommunicationem qualiter puniatur, in c. clerici. de cler. excom. min. nu. 3. 127

5 Clericus interdictus an incurrat pœnas huius cap. dicendo Vesperas, vel matutinas, vt prius. in c. clerici. de cleri. excom. min. nume. 2. 127

5 Clericus interdictus, si vt non interdictus in loco interdicto excommunicet, vel absoluat excommunicatum, an ex hoc erit excommunicatus irregularis, in c. tanta. de exces. præla. nu. 14. 147

3 Clericus licèt non possit locare diuinas operas: potest tamen temporales. in c. significatum. de præben. nu. 6. 42

2 Clericus licèt non possit declinare forum sui iudicis: potest tamen se alibi transferendo in totum se eximere ab episcopi potestate, renunciando beneficio, vel domicilio, in c. proposuisti. de foro compe. nu. 5. 81

2 Clericus litigans coram iudice non suo, si habuit sententiam contra, vel pro se: an suus episcopus possit talem sententiam ratam habere. tenet quòd non, in c. significasti. de fo. cõp. nu. 12. 79

2 Clericus nominatus in iudicio seculari per laicum colonum, an possit declinare forum, in c. quoniam. §. quòd sup. vt lite non contesta. nu. 3. 103

5 Clericus non contradicens expressè parentibus, qui volunt vindicare eius iniuriã, est irregularis. in c. ad audientiam. de homi. numero. 6. 79

5 Clericus nõ debet se vllatenus in conflictu immiscere, in c. præsentiũ. de cleri. percus. nu. 4. 124

5 Clericus non debet publicè pœnitere, in c. statuimus. de maledi. numero. 2. 126

5 Clericus non debet præbere auxilium, etiam fratri suo, contra episcopum, in c. grauem. de exces. præla. nu. 3. 142

3 Clericus non in sacris, & qui non est monachus, potest vxorem ducere: sed si vult gaudere priuilegio clericali, debet portare tonsurã, in c. clericus. de vita, & ho. cleri. nu. 2. 3

1 Clericus non potest compromittere super ecclesia sine licentia episcopi, in c. cum tempore. de arbi. nu. 4. 374

2 Clericus non potest conueniri coram alio, quàm coram suo episcopo, in c. 1. de foro compe. nu. 1. 36

3 Clericus nõ potest conueniri, nisi inquantum facere potest, etiam sine beneficio cessionis, in c. Odoardus. de solu. nu. 7. 197

3 Clericus non potest ecclesiam sibi collatam facere cẽsualem, in c. præterea. de censi. nu. 1 442

3 Clericus non põt esse procurator laicorũ in rebus eorum, sed bene in spiritualibus, in c. sacerdotibus. ne cle. vel mona. nu. 2. 496

2 Clericus non potest sibi constituere laicum iudicem, etiam si propriũ iuramentum, & aduersarij consensus accedat. in c. si diligenti. de foro. compe. nu. 1 48

2 Clericus non sub nomine clericali, non incedens in habitu, & tonsura, exceptione incompetentiæ non opposita, litigauit coram iudice seculari, & condemnatus appellat: an talem sententiam possit dicere nullam, in cap. nullus. de foro competen. numero. 5. folio. 37

3 Clericus non residens, si monitus, iusta causa cessante, non redeat, priuatur beneficio, in cap. clericos. de cle. non resi. numero. 1. 36

3 Clericus nullus potest testari de rebus ecclesiæ, etiam mobilibus, in c. cum in officijs. de testa. nu. 4. 232
5 Clericus portando arma, & dimittendo habitum, an perdat priuilegium canonis. si quis suadente. in c. in audientia. de senten. excom. nu. 1. 219
5 Clericus possidet ecclesiam: diœcesanus dicit, quòd minus canonicè tenet illam: clericus petit libellum sibi offerri: episcopus vult inquirere, cum vacauerit tanto tempore, quòd ad ipsum deuoluta fuerit collatio: ille replicat, quòd ex hoc habet eũ magis suspectum, cum propriam causam videatur agitare: an erit locus recusationi in c. licèt Heli. de simo. nu. 7. 41
1 Clericus possessionis causam an sibi mutare possit, in c. quod in dubijs. de renunciatio. nu. 1. 194
3 Clericus post conualescentiam an teneatur dicere horas, quas omisit. in c. 1. de celeb. missa. nu. 19. 464
5 Clericus potest agere in iudicio seculari contra laicum, in c. Henricus. de cleri. pug. in duel. nu. 1. 87
5 Clericus potest agere pro iniuria sibi illata, in cap. postulasti. de iude. nu. 5. 55
5 Clericus potest assistere ad ædificationem ecclesiæ, in c. quidam. de homi. nu. 1. 86
2 Clericus potest de consensu sui episcopi coram alio litigare, in c. 1. de foro compe. nu. 2 36
5 Clericus potest exercere rem rusticam, in c. continebatur. de homi. nume. 2. 77
3 Clericus potest percipere fructus beneficij in absentia ex consuetudine, in c. ex parte. de concess. præben. nu. 9 103
3 Clericus potest pro clericis apud laicos fideiubere, in c. peruenit. de fideius. nu. 1. 190
3 Clericus potest procurare in foro seculari pro defensione viduarum, & orphanorum, in c. 1. ne cle. vel mo. nu. 3 496
5 Clericus potius debet tolerare iacturam rerum: quàm ad arma, & homicidium prosilire, in c. suscepimus. de homi. nu. 2. 78
5 Clericus primæ tonsuræ verbo renunciare non potest sine licentia episcopi, facto sic, in c. tuæ. de apostat. nu. 4. 70
5 Clericus proijciens lapides in conflictu suspenditur à celebrat. missæ, in c. præsentium. de cler. percus. nu. 2. 124
5 Clericus quantuncunque grauiter delinquens, abiecto habitu, non est per secularem iudicem puniendus, in c. præterea. de apostat. numero. 3. 69
5 Clericus quare incurrat irregularitatem, si ad clamorem eius latro capiatur, & occidatur, & non si ad querelam eius capiatur à iudice, & iustitia inde fiat, in c. significasti. il 2. de homi. numero. 5. folio. 82
3 Clericus, qui gessit administrationem alterius, & malam rationẽ reddidit, potest detineri in vinculis alligatus, donec satisfecerit, in c. 1. de deposit. nu. 6. 140
3 Clericus, qui monitus non dimittit concubinam, à beneficio deponitur, in c. si autem. de coha. cler. & muli. nu. 1. 12
2 Clericus, qui non dicit officium, non debet habere beneficium, in c. & si Christus. de iureiur. nu. 16. 287
5 Clericus, qui præbet consilium occupationi alicuius castri, est irregularis, in c. petitio. de homi. nu. 2. 85
3 Clericus, qui præest administrationi, vel plationi: quicquid quærit, psumit. prere cõtẽplatione ecclesiæ, in c. requisisti. de test. n. 13. 251
3 Clericus, qui recognoscit ecclesiam de manu laici, debet ante moneri, quàm priuetur officio, & beneficio, in c. relatum. de iure pat. nume. 3 425
5 Clericus, qui relicto habitu, immiscet se enormitatibus, nõ gaudet priuilegio canonis, in c. cum non ab homine. de senten. excom. numero. 3. 206
5 Clericus, qui scienter, & sponte participat excommunicato à Papa in diuinis excommunicatus est maiori, & per Papam absoluendus, in c. significauit. de senten. excõ. nu. 1. 207
5 Clericus, qui se patitur verberari, debet excommunicari, in c. contingit. de senten. excom. nu. 4. 219
2 Clericus, qui testificatur in causa ecclesiæ, an dicatur ferre testimoniũ in causa propria: & sic repellendus, in c. cum nuncius. de testi. nume. 2 223
2 Clericus, qui traxit clericum, quando incidat in pœnam huius cap. in c. si diligenti. de foro compe. nu. 12. 51
3 Clericus, qui tuetur se statutis patriæ, eisdem debet etiam subiacere, in c. ex literis. de vita & hon. cleri. nu. 2. 8
5 Clericus, quantuncunque grauiter delinquat, abiecto habitu, non est per secularem iudicem puniendus, in cap. 1. de apostat. numero. 3. folio. 69
5 Clericus recipiens oblationes ab vsurarijs manifestis, est suspensus, in c. quia in omnibus. de vsuris. nu. 8. 101
3 Clericus relinquẽs ecclesiam an repetat bona, in c. quod ad te. de clericis coniug. nu. 9. 20
3 Clericus relinquens, vel acquirens ecclesiæ suæ potest aliquos deferuis ecclesiæ manumittere, in c. consensus. de rebus eccle. non alienum. 1 128
2 Clericus retinet iura suauitatis, et agnationis, in c. de cetero. de testi. & attesta. nu. 2. 223
5 Clericus retinens vrsum, leonem, vel ceruum (si aliquem occidant) an sit irregularis, in c. ad audientiam. de homi. nu. 15. 79
3 Clericus scribit literas, quòd aliquis capiatur: quibus præsentatis, captus est, & morti traditus: an clericus, qui ignorauit talem capturam tendere ad mortem, sit irregularis: quòd sic. in c. sententiam. ne cle. vel mo. nu. 2. 499
3 Clericus secularis an possit dari coadiutor prælato regulari, in c. consultationibus. de cle. ægro. nu. 6. 31
3 Clericus secularis potest testari de rebus proprijs. in c. Ioannes. de testa. nu. 3 281
3 Clericus secularis religionem professus non potest assumi ad regimen ecclesiæ secularis, in cap. super eo. de regu. numero. 3. folio. 349
3 Clericus secularis vnius diœcesis potest transire ad monasterium alterius diœcesis, in c. quod Dei timorem. nu. 2. 390. de statu mo.
5 Clericus si capiatur per iudicem secularem sine habitu, et tonsura, et episcopus ipsum repetit: an teneatur ipsum remittere. in c. famæ. de senten. excom. nu. 8. 219
2 Clericus si de licentia sui episcopi sit alterius procurator in alio iudicio: vel vbi de consensu sui episcopi causam suam prosequitur: an poterit ibi iurare. in c. 1. de iura. calum. nu. 12. 108
3 Clericus, si est receptus in fideiussorẽ, an teneat fideiussio. tenet quòd sic, in c. 1. de fideius. nu. 3. 189
3 Clericus si ex pacto non potest permutare beneficium: an ei sit licitũ supplicare superiori: vt cum in sua præbenda non possit securè morari, prouideat de ipsa alij, & sibi alibi, in c. quæsitum. de rerũ permu. nu. 6. 167
3 Clericus si habet bona communia cum fratribus: & vult omnia dedefendere à collectis, an possit, in c. ex literis. de vita & ho. cler. nu. 8. 8
5 Clericus si incœpit rixam, in qua percutitur, vel malè tractatur: propter quod ipsius amici, & consanguinei indignati, aliquem præter eius conscientiam propter hoc occidant, vel debilitent, erit irregularis talis clericus. in c. Petrus. de homi. nu. 4. 81
3 Clericus si petat exequi cõtra laicũ instrumentũ guarentigiæ in curia seculari, poterit opponi præscriptio statutaria contra tale instrumentum, in c. ex literis. de vita, & ho. cle. nu. 3 8
3 Clericus si negotijs secularibus implicetur, redundat in opprobrium cleri. in c. Ioannes. de cle. coniug. nu. 4. 24
2 Clericus si non transmittit hæreditatem: in bonis patrimonialibus, subiacet consuetudini patriæ, in c. cleri. de foro competen. numero. 2. 44
1 Clericus si obtinet in causa propria, an poterit petere salarium, quod soluisset alij aduocato, in c. 1. de postu. nu. 5. 327
3 Clericus si omittit aliquem versum psalmi ex negligentia, an peccet: & an teneatur psalmum inchoare à capite, in c. dolentes. de celeb. mis. nu. 10. 469
2 Clericus si pro clerico, vel laico conuento fideiussit pro eo de iudicio sisti, et iudicato soluendo: nec iudex qñ de causa cognoscebat erat iudex

iudex illius clerici fideiubentis: sed ordinarius fortè inter partes: vel alijs eorum iudex: an sententia lata contra eum meretur executionem contra istum clericum, in c. significasti. de foro comp. nu. 14 79
Aliam pulchram quæstionem vide ibidem, nu. 15. 89
3 Clericus, si religionem ingrediatur, habens beneficium, an infra annũ probationis possit episcopus eius beneficium alteri conferre: quòd non, in c. statuimus. de reg. nu. 6. 360
3 Clericus si scribat dicta testium in causa criminali: si ex illis sequatur mors, est irregularis, in c. sententiam. ne cler. vel mo. numero. 3. folio. 500
3 Clericus si sit aduocatus in causa sanguinis: an sola aduocatio faciat eum irregularem. in cap. sententiam. ne cle. vel mon. numero. 5. folio. 500
2 Clericus si tenet feudum à laico (& sic cogitur respondere pro eo:) an idem laicus exequetur sententias contra ipsum clericum, in c. verum. de foro. compe. nu. 7. 41
2 Clericus simplex an possit acquirere quasi possessionem excommunicandi, & absoluendi, in c. olim inter te. de resti. spo. nu. 7. 175
1 Clericus sine auctoritate diœcesani non potest facere compromissum, per quod sua ecclesia obliget, in c. peruenit. de arbi. nu. 3. 372
2 Clericus sine diœcesani licentia non potest se submittere iurisdictioni non sui iudicis, in c. significasti. de foro compe. nume. 1. & 5. folio. 78
3 Clericus socius sacerdotis an debeat esse in ecclesia intitulatus, in c. vt quisq; de vi. & ho. cle. nu. 2. 2
Et debet legere epistolam. nu. 3.
Et monere filios plebis. ibidem. nu. 4.
2 Clericus subijciens se iurisdictioni iudicis secularis, qualiter puniatur, in c. si diligenti. de foro compe. nu. 3 48
3 Clericus, tanquam vicecomes, non potest cognoscere de causis criminalibus, in c. clericis. ne cle. vel mona. nu. 2 497
5 Clericus tenetur ex iniuria satisfacere laico, quem offendit, vel in pecunia, vel in petendo veniam, in c. contingit. de senten. excom. nume. 5. 219
5 Clericus trahens episcopũ coram iudice seculari in spiritualibus qualiter puniatur, in c. grauem. de excess. præla. nu. 2. 142
4 Clericus vulnerans aliquem, à quo debeat obtinere absolutionem, in c. 1. qui cle. vel vo. nu. 4. 64
5 Clericus an possit remittere iniuriam sibi factam, in cap. contingit. de senten. excom. nu. 7. 220
5 Clerico agenti contra laicum in foro seculari an obstet præscriptio statuti, quo cauetur, quòd post decem annos nullus audiatur super debito. in c. 1. de ope. no. nun. nu. 11. 149
5 Clerico an liceat pugnare contra fideles, in c. petitio. de homi. numero. 3. 85
5 Clerico degradato imponitur pœna legalis de crimine commisso ante degradationem, in c. ad falsariorum. de crimi. fal. nu. 4 117
5 Clerico non licet offerre duellum, vel oblatum suscipere, in c. 1. de cle. pug. in duel. nu. 1. 86
5 Clerico non prodest ad exclusionem fori secularis post deprehensionem in crimine reassumere habitum, & tonsuram abiectam, in c. contingit. de senten. excom. nu. 2 225
Clerico remoto ab officio fit bonorum restitutio ipso iure, in c. quod ad te. de cleri. coniug. nu. 7. 20
3 Clerico reassumente concubinam abiectam, vel aliam accipiente, non requiritur alia monitio: sed potest incipi à suspensione, & interdicto, in c. clericos. de coha. cle. & muli. n. 5. 10
3 Clerico, vel prælato mortuo, quis occupabit bona per eum possessa. in c. cum in officijs. de testa. nu. 7. 233
3 Clericum alterius nullus debet recipere sine literis sui episcopi, in c. fraternitati. de cle. non resi. nu. 1. 30
5 Clericum inuentum cum personis hic expressis licitum est offendere. & nu. 8. in c. si vero. il 1. de senten. excom. nu. 7. 202
5 Clericum percutientem, siue vim inferentem licitum est offendere, in c. si vero. il 1. de sent. excom. nu. 4. 201
5 Clericum se parantem ad offensionem alterius si quis occidat, non est excommunicatus: licèt sit irregularis, in c. si verò. de sent. excom. nu. 5. 201
1 Clericum se appellans, cum non sit, in rescripto, an valeat. in c. cum adeo. de rescrip. nu. 3. 89
5 Clericũ se parantem ad offensionem alterius si quis occidat, non est excommunicatus: licèt sit irregularis, in c. si vero. il 1. de senten. excom. nu. 5. 201
5 Clerici à quo possint accusari. pulchra distinctio, in c. cum P. de accusa. nu. 8. 6
3 Clerici alienigenæ possunt intitulari in ecclesijs illius diœcesis, ad quã se conferunt, in c. ad decorem. de insti. nu. 1 83
1 Clerici aliquando trahunt in causas prælatos super ecclesijs, quas tenent, in c. si quando. de offi. & po. iu. deleg. nu. 1. 240
3 Clerici aliqui si sint absentes, an sint de necessitate requirendi in alienatione rei ecclesiasticæ, in c. 1. de his quæ fiunt à prela. n. 4. 113
3 Clerici an intelligantur appellatione populi, in c. 1. de præben. numero. 3. 37
Et an in fauoribus, ibidem nu. 4.
3 Clerici an possint interesse ludis theatralibus, in c. cum decorem. de vita, & ho. cle. nu. 9. 6
3 Clerici an possint vti ad suam defensionem ballistis, et sagittis, & alijs armis tendentibus ad offensam, in c. sentẽtiam. ne cle. vel mo. nu. 6. 500
3 Clerici an pro bonis suis patrimonialibus teneantur soluere collectas, in c. ex literis. de vita & ho. cle. nu. 7. 8
Clerici an simlentur vsufructuarijs, & vsuarijs. in c. si quis. de pecu. cler. nu. 3. 214
3 Clerici an teneantur contribuere cum laicis, in c. non minus. de immu. eccle. nu. 4. & 8. 489
1 Clerici cogendi sunt venire ad synodum per censuram ecclesiasticam. in c. quod super. de maio. & obedien. nu. 3 307
3 Clerici coniugati an debeant stare inter clericos. an inter laicos, in c. 1. de vita, & honestate cle. nu. 4. 1
3 Clerici coniugati deferant, vel non deferant tonsuram, in his, quæ pertinent ad res, subsunt domino temporali, in c. ex parte. de cleri. cõiug, nu. 2 270
3 Clerici coniugati ecclesiasticis beneficijs sunt priuandi, in c. quod ad te. de cleri. coniug. nu. 4. 20
3 Clerici coniugati sunt indigni in administratione sacramentorum. ibidem nu. 5 20
2 Clerici coniugati in rebus suis non gaudent priuilegio clericali, in c. ex parte. de cleri. coniu. nu. 1. 27
3 Clerici commercia secularia exercere non debent, in c. cler. de vita, et hone. cler. nu. 1 7
5 Clerici coram iudice ecclesiastico possunt aduocare. in c. cler. de postu. nu. 4. 327
Et an coram iudice seculari. ibi. nu. 4. & 5.
2 Clerici cuiuscunque ordinis non debent compelli ad iurandum, in c. 1. de iura. calum. nu. 9. 107
2 Clerici cum consensu episcopi possunt consentire in iudicem laicũ per modum delegationis: sed non per modum prorogationis, in c. significasti. de foro compe. nu. 7 79
3 Clerici de quæsitis ex hæreditate, artificio, vel doctrina possunt disponere, in c. relatum. il 2. de testa. nu. 5. 241
3 Clerici de bonis suis, dum viuunt, possunt testari, donare, et alio quocunque modo relinquere, in c. 1. de succes. ab intestato nu. 1. 290
5 Clerici de gratia tempore generalis interdicti possunt in ecclesia sepeliri, in cap. quod in te. de pœnit. & remis. nu. 3. & 4 196
3 Clerici de quibus bonis possint facere testamentum, in c. cum in officijs. de testa. nu. 5 232
1 Clerici de temporalibus compromittere possunt in mulierem, aliàs de consuetudine iudicantem, in cap. dilecti. de arbi. nume. 1. 372
3 Clerici debent communione priuari, qui se passi sunt per laicos inuestiri, in c. præterea. de iure patro. nu. 3. 414
2 Clerici debent esse immunes ab exactionibus laicorum, quando non tenent ab eis aliquid temporale, in c. nimis. de iureiu. numero. 2. folio. 290

3 Clerici debent deferre tonsuram, & coronam, in c. cleri. il 2. de vita, & hone. cleri. nu. 5. 7
3 Clerici debent esse continentes: & quomodo accipiatur verbum, continens, in c. vt clericorum. de vi. & hon. cler. nu. 1. 6
3 Clerici debent gratis concedere sepulturam morientibus, in c. abolendæ. de sepultu. nu. 1. 310
3 Clerici debent impendere debitum seruitutis, quantùm ad officium celebrandum, in c. presbyter. de celeb. mis. num. 2. 463
3 Clerici debent se exercere in dininis officijs diligenter, in c. clerici. de vi. & hone. cleri. nu. 6. 71
3 Clerici debent vitare tabernas: & quæ sit eorum pœna, in c. clerici. de vi. & hone. cleri. nu. 3. 7
2 Clerici deprehensi in crimine deponuntur, in c. cum non ab homine. de iudi. nu. 3. 74
3 Clerici dicuntur milites ecclesiæ: & an gaudeant priuilegijs concessis militibus secularis militiæ, in c. 1. de cle. ægro. nu. 4. 76
3 Clerici debent impendere debitum seruitutis, quãtum ad officium celebrandum, in c. 1. de cele. mis. nu. 2 463
1 Clerici diuersarum ecclesiarum quandoq; conueniunt in electione celebranda, in c. Cumana. de ele. nu. 2. 177
2 Clerici, doctores, milites, & alij, qui non sunt circa rem rusticam occupati: an gaudeant priuilegio vindemiarum, in c. conquestus. de sepul. nu. 2. 128
3 Clerici ecclesiæ possunt statuere certum numerum canonicorum, in c. ecclesia. de insti. nu. 1. 81
5 Clerici, & prælati vsque ad triennium debent conferre vicesimam partem fructuum in subsidium terræ sanctæ, in c. ad liberandam. de iud. nu. 9. 57
5 Clerici euntes in subsidium terræ sanctæ debent habere fructum beneficiorum per triennium, in cap. ad liberandam. de iu. nu. 7. 57
Sed non quotidianas distributiones. ibidem. nu. 8
5 Clerici ex delegatione non possunt imponere pœnam mortis, in c. in archiepiscopatu. de excep. nu. 6. 95
3 Clerici ex eo solo, quòd interfunt iudicio sanguinis, an efficiantur infames, in c. sententiam. ne cler. vel mon. nu. 10. 500
3 Clerici exercentes officium chirurgicorum secantium, vel incidentiũ, an incurrant irregularitatem, in c. sententiam. ne cleri. vel mona. nu. 8 500
1 Clerici ignoti non debent statim recipi ad diuina, in c. 1. de cler. pere. nu. 3. 223
1 Clerici habitum dimittere non debent, in c. transmissa. de elect. numero. 2 137
3 Clerici impediti an teneantur dicere officium; in c. 1. de cele. mis. numero. 17. 464
2 Clerici in causis ecclesiæ suæ in testimonium admittuntur, in c. cũ nũcius. de testi. nu. 1. 223
5 Clerici in delictis non possunt conueniri coram iudice seculari. in c. ex parte. il 2. de priui. nu. 3. 169
3 Clerici in dicendo diuinum officium non debent syncopare in c. dolentes. de celebra. mis. nu. 4
Sed studiosè & deuotè dicere. nu. 7. 469
3 Clerici in ecclesia collegiata licèt possint eligere: non tamen instituere, nec beneficia conferre, inconsultis episcopis. in c. ex frequentibus. de insti. nu. 4 82
5 Clerici in minoribus an possint ferre arma, in c. petitio. de homi. numero 4. 85
Et an possint in bello lanceas dare pugnantibus. ibidem. nu. 5.
3 Clerici in minoribus beneficiati, qui matrimonium contraxerunt, beneficijs priuantur, appellatione remota. in c. diuersis fallacijs. de cleri. coniug. nu. 1. 21
3 Clerici in minoribus constituti, an sint compellendi ad continentiam, in c. si autem. de coha. cler. & mul. nu. 2. 12
1 Clerici in minoribus constituti, an possint eligi ad dignitates, in c. dudum. il 1. de ele. nu. 5. 145
5 Clerici in sacris constituti, cogendi sunt ad delationem habitus, in c. tuæ. de apostat. nu. 3. 69
1 Clerici, inconsulto episcopo, ecclesias egredi, vel ingredi non debent. in c. admonet. de renun. nu. 2. 193
3 Clerici inferioris ordinis (puta acolyti, diaconi, & similes) an teneãtur dicere horas. in c. 1. de cel. mis. nu. 16. 464
3 Clerici inuiti cogunt ad deferendum tonsuram, in c. cle. de vita, & hone. cle. nu. 1 3
3 Clerici iudicium sanguinis exercere non possunt. & si exercuerint, priuantur honore, & loco, in c. clericis. ne cler. vel monachi. numero 1. 497
2 Clerici iurant de calumnia in proprijs causis, non obstante contraria consuetudine, in cap. ceterum. de iuramento calumniæ. numero. 1. 111
2 Clerici litigantes coram non suo iudice (ecclesiastico tamen) an cadãt à iure suo, sicut si litigarent coram iudice laico, tenent, quòd non: in c. significasti. de fo. compe. nu. 11 79
3 Clerici moniti, si concubinas non dimittant, suspendũtur à beneficijs. & si adhuc non corriguntur, deponuntur, in c. sicut. de coha. cle. & mul. nu. 1. 11
3 Clerici multis de causis se absentant ab ecclesijs suis, in c. intra quatuor. de cler. non resi. nu. 1. 32
3 Clerici multis modis possunt sibi quærere, in c. quia nos. de testa. numero 1 234
3 Clerici negotiationibus intendentes, ligantur statutis patriæ, si moniti non desistunt, in cap. ex literis. de vita, & honest. cler. numero 1. 8
3 Clerici negotiatores in ipsis negotiationibus non gaudent priuilegio clericorum. in cap. recolentes. de statu monacho. numero. 4. folio. 389
3 Clerici non debent ferre arma militaria, in c. cler. il. 1. de vi. & hon. cle. nu. 1. 2
Ex causa tamen possunt, ibidem. nu. 3.
3 Clerici non debent fideiussionibus inseruire, in c. 1. de fideiusso. numero. 1 189
3 Clerici non debent incedere cum mimis, & ioculatoribus: & ipsis venientibus ad conuiuium debent recedere, in c. cleri. il. 2. de vit. & hon. cler. nu. 2. 7
2 Clerici non debent iurare in foro seculari sine licentia sui episcopi: & quid in foro ecclesiastico, in c. 1. de iura. calum. nume. 11. & 14. folio. 108
3 Clerici non debent ludere ad aleas, vel taxillos, in cap. clerici. il 2. de vi. & hon. cle. nu. 4. 7
3 Clerici non debent ponere supellectilia in ecclesijs non solùm aliena: sed nec propria, in cap. relinqui. de cust. eucha. nu. 1. 478
5 Clerici non possunt arctari ad custodiam castrorum, in cap. grauem. de senten. excom. nu. 1. 230
3 Clerici non possunt esse generales procuratores laicorum, in c. sacerdotibus. ne cle. vel mon. nu. 1 496
5 Clerici non sunt admittendi ad accusationem clericorum, in c. cum P. de accusa. nu. 1. 64
5 Clerici non sunt immunes à solutione regalium. in c. ex speciali. de iu de. nu. 3. 56
3 Clerici notarij an poterunt in causis ecclesiasticis conficere instrumẽta, quòd sic, in c. sicut. ne cle. vel mon. nu. 2. 498
5 Clerici obligantur consuetudine terræ, in c. Henricus. de cleri. pug. in duel. nu. 4. 87
5 Clerici omnes, & prælati vsque ad triennium debent conferre vicesimam partem fructuum in subsidium terræ sanctæ, in c. ad liberandam. de Iude. nu. 9. 57
3 Clerici per se sua beneficia non permutant, in c. cum vniuersorum. de rerum permu. nu. 1. 169
1 Clerici pigritiam euitare debent, in c. ministerium. de offi. archipresby. nu. 1. 231
2 Clerici possunt compelli ad testificandum, in c. cum super. de testi. cog. nu. 2. 252
5 Clerici possunt degradari pro crimine falsitatis, in c. ad audientiam. de cri. fal. nu. 3. 115
1 Clerici possunt esse arbitri, in c. non sine. de arbi. nu. 5. 371
5 Clerici possunt inter se ludere, in c. exhibita. de homi. nu. 1. 84

Cle-

5 Clerici possunt inter se ludere, siue iocari, in c. 1. de sent. excom. numero. 3. 201
3 Clerici possunt iusto negotio operam dare, & necessitatis causa negotiari, in c. 1. ne cle. vel mo. nu. 4. 496
3 Clerici possunt leuare collectas, caualcatas, & similia consueta à suis hominibus, in c. consensus. de reb. eccle. non alie. numero. 7. folio. 128
5 Clerici possunt ludere ad scachos, in cap. lator. de homi. numero. 3. folio. 77
3 Clerici possunt rudem materiam emptam redigere ad formam, & lucrari, in c. illo vos. de pig. nu. 8. 181
5 Clerici possunt torqueri, in c. si constiterit. de accu. nu. 7 7
3 Clerici, postquam acceperint vxorem, sunt cogendi ad dimittendum beneficia, in c. 1. de cle. coning. nu. 2. 18
Et quid si tunc desponsauerint. ibidem. nu. 3
3 Clerici præbendati in vna ecclesia, de qua multum percipiunt, in alia audiunt diuinum officium, & sacramenta recipiunt: an de eo, quod habent de ecclesia, vbi sunt præbendati, solent decimas ecclesiæ, vbi recipiunt sacramenta, quòd non, in c. nouum genus. de deci. nu. 4 319
2 Clerici priuilegiati super certo foro, in quo conuenientur, possunt tali priuilegio renunciare, si priuilegium indultum sit certæ ecclesiæ: vel generi clericorum, in c. dilecti. de foro compe. nu. 7. 30. & nume. 13 74
3 Clerici procurantes pro laicis, an perdant priuilegiũ fori, & an possint pro tali administratione trahi coram iudice seculari, in c. sacerdotibus. ne cle. vel mo. nu. 4. 496
3 Clerici prohibentur deferre comam. in c. si quis. de vita & hon. cler. nu. 1 3
Et etiam barbam. ibidem. nu. 4.
5 Clerici quando sint priuandi priuilegio canonis. si quis suadente. in c. perpendimus. de sent. excõ. nu. 2 209
3 Clerici quare ex pacto non possint permutare beneficia, in c. cum olim. de rerum permu. nu. 3. 169
2 Clerici quare possint sine licentia episcopi magis iurare in contractibus, quàm in iudicijs, in c. 1. de iura. calum. nu. 10 108
3 Clerici, qui constituunt ecclesias censuales, priuandi sunt ipsis ecclesijs, & etiam deponendi, in c. cum clerici. de censi. nu. 3 444
5 Clerici, qui habeant priuilegium canonis si quis suadente, in c. contingit. de sent. excom. nu. 10 220
5 Clerici, qui inuicem se percutiunt (si sint iuxta puberes annos) non sunt mittendi ad apostolicam sedem, in c. 1. de senten. excom. nume. 1. 201
4 Clerici, qui possint matrimonium contrahere, & qui non. super continuatione rub. qui cle. vel vo. nu. 1 63
5 Clerici, qui relicto ordine, & habitu, in criminibus tantum laici deprehenduntur, non gaudent priuilegio clericali, in cap. 1. de apostat. nu. 1. 68
2 Clerici, qui tenent ecclesias, quæ sunt tributariæ suis episcopis, non possunt coram alijs litigare sine eorum consensu, in c. 1. de foro cõpe. nu. 4 36
3 Clerici ratione temporalis iurisdictionis, quam habent, an possint cõtra subditos resistentes pugnare, in c. ex multa. de voto. n. 9. 386
3 Clerici recipiunt stipendium ab ecclesia, vt in ecclesijs famulentur, in c. diuersis fallacijs. de cleri. coniug. nu. 3 21
3 Clerici regulares possunt in iusto bello alios exhortari ad pugnam, in c. pastoralis. de voto. nu. 4. 387
3 Clerico remoto ab officio fit bonorum restitutio ipso iure, in c. quod ad te. de cle. coniug. nu. 7 20
3 Clerici reparare tenentur ecclesiam suam de bonis eiusdem ecclesiæ, in c. de his. de eccle. ædifi. nu. 2. 484
2 Clerici retinent iura suitatis, & agnationis, in c. de cetero. de testi. nu. 3 223
3 Clerici an similentur vsufructuarijs, vel vsuratijs, in c. si quis. de pec. cler. nu. 3 214
1 Clerici seculares debent eijci de ecclesia regulari: vel profiteri regulam, in c. causam. de ele. nu. 5 153
3 Clerici seculares possunt transire ad religionem, in c. super eo. de regula. nu. 1 349
3 Clerici si ante clericatum erant notarij creati auctoritate Imperiali: an si postea de rebus ecclesiasticis instrumenta conficiant, eis credetur, in c. sicut. ne cle. vel mo. nu. 3 498
1 Clerici si sint duo in congregatione, an vnus alium eligere poterit, in c. 1. de ele. nu. 3 130
2 Clerici singuli quare admittantur ad testimonium in causa ecclesiæ, in c. super. de testi. nu. 5 219
2 Clerici sponte litigantes coram iudice seculari, an perdant causam ipso iure, vel beneficium: an verò per sententiam, in c. si diligenti. de foro compe. nu. 10 50
5 Clerici studentes in theologia percipiunt omnes fructus, dum sunt in studio, in c. super specula. de magistris. nu. 5 51
3 Clerici subiecti potestati episcopi, an possint vouere sine eius licentia in c. scriptur. e. de voto. nu. 10 377
1 Clerici sunt potentiores laicis ratione officij. in c. ex parte. de alie. iudi. mu. causa fac. nu. 4 369
5 Clerici super beneficijs colludentes, qua pœna puniantur, in c. audiuimus. de collu. detegen. nu. 2. 106
2 Clerici super excessibus coram suo episcopo conueniri debent: non coram his, quibus seruiunt: nisi consuetudo, vel aliud priuilegium aliud inducat, in c. cum contingat. de foro compe. nu. 1. 52
3 Clerici super rebus mobilibus ecclesiæ non possunt facere testamentum, in c. ad hæc. de testa. nu. 1. 234
Possunt tamen donare inter viuos intuitu eleemosynæ. ibidem numero. 2
3 Clerici suspecti, & iuuenes non sunt compellendi fornicarias abiurare: ad ipsas tamen relinquendas per suspensionem cogentur, & inobedienies excommunicantur, in c. clericos. de coha. cleri. & mul. nu. 1 10
3 Clerici, quòd teneantur sicut et alij ad custodiam ciuitatis, quomodo intelligatur, in c. peruenit. de immu. eccle. nu. 1. 487
2 Clericis licèt sit prohibitum vendere carnes, & certas alias artes exercere: non tamen prohibentur in eorũ stallis tales artes retinere, & alios exerceri facere, in c. significante de appel. numero. 1. folio. 383
5 Clerici tenentes ecclesias à religiosis exemptis, coram quo debeant conueniri, in cap. cum & plantare. de priui. nume. 10. & 12. folio. 153
Et si patroni egeant, an debeant eis subuenire. nu. 12.
3 Clerici, vel monachi lucri causa non debent negotiari, in c. secundum. ne cle. vel mona. nu. 1. 498
3 Clerici vltra facultates ecclesiæ aliquem recipere non tenentur, in c. auctoritate. de institu. nu. 1. 83
3 Clerici vnius ecclesiæ coguntur fundare nouam ecclesiam, si populus ibi crescat, in c. de his. de eccle. ædi. nu. 1 484
3 Clerici vxorati non possunt de nouo acquirere dignitatem, vel beneficia curata, in cap. cum decorem. de cleri. coniuga. numero. 1. folio. 27
5 Clericorum appellatio includit omnes, in c. non dubium. de sent. excom. nu. 1. 202
3 Clericis an sit permissum facere colores ad decolorandos homines, siue fœminas, super continuatione rubricæ. ne cleri. vel mo. nume. 3. 495
1 Clericis negotiari est prohibitum, in c. transmissa. de elect. nume. 1. folio. 137
3 Clericis omnibus indicta est necessitas dicendi diuinum officium, diurnum, & nocturnum. in cap. dolentes. de celebra. missa. numero 6. 469
3 Clericis quibuscunque licitum est contradicere prælato, rem ecclesiæ malè alienanti, in c. si quis. de reb. eccle. non alie. nu. 8 131
3 Clericatus officium reddit clericos inhabiles ad pugnandum, in c. ex multa. de voto. nu. 8 386
5 Clericorum appellatio includit omnes, in c. non dubium. de sen. excõ. nu. 1. 202
1 ¶ Coactio absoluta excusat à culpa, & pœna, in c. sacris. de his

quæ vi met.nu.2. 349

1 Coactio conditionalis attenuat culpam, ſed non liberat à pœna aliquali, in c.ſacris.de his, quæ vi met.nu.3. 349

4 Coactiones conſueuerunt habere difficiles exitus, in c. requiſiuit. de ſponſa.nu.3. 6

4 Coactus ad aliquid faciendum: ne videatur conſentire, debet fugere, quàm primum poteſt, in c.diſcretionem. de eo, qui cog. conſang. vxo.nu.2 87

2 Coactus iurare pro vita, & rebus ſeruandis debet abſolui à iuramẽto, in c.verum.de iureiur.nu.2. 277

3 ¶Coadivtor an detur prælato exuli, vel captiuo, in c.conſultationibus.de cle.ægro.nu.11. 79

3 Coadiutor an poſsit dari vnus pluribus: vel plures vni.in c.conſultationibus.de cle.ægro.nu.19. 80

3 Coadiutor an poterit conferre beneficia, in c.cõſultationibus.de cle.ægro.nu.14 79

3 Coadiutor datur tam perſonæ epiſcopi infirmi, quàm eccleſiæ, in cap. ex parte.de cle.ægro.nu.4. 77

3 Coadiutor eſt adhibendus prælato, qui morbum patitur, in c. conſultationibus.de cle.ægro.nu.2. 78

3 Coadiutor quis dicatur.ibidem nu.3.
Et quis detur coadiutor.ibid.nu.4.
Cuius ætatis eſſe debeat.nu.5.
Cui, & quibus detur.nu.10.per quem detur.nu.12.
Et an detur inuito.nu.17.
An debeat habere alimenta.nu.18. 79

5 Coadiutoris conſenſus, vel conſilium an requiratur in collatione beneficiorum, in c.conſultationibus.nu.22 80

5 ¶Coercens malos non dicitur agere contra lege: ſed legi fauere, in c.ſicut.de priui.nu.3. 152

5 Coerctio chriſtianorum à delictis non debet cedere commodo iudeorum, in c.quanto.nu.1. 112

5 ¶Cogi nemo poteſt præcisè ad matrimonium: ſed bene cauſatiuè, in c.peruenit.de homi.nu.3. 88

1 Cogi non poteſt quis conſecrationem recipere à non catholico, vel ſedis apoſtolicæ contumace, in c.quod ſedes.de officio ordina.numero 3. 292

2 Cogi poteſt quis ad relaxationem iuramenti, in c.1.de iureiuran.numero 2. 271

5 Cogi poteſt quis quandoque ad matrimonium contrahendum, in c.1. de adulte.nu.4. 88

1 Cogi quis poteſt ad ſuſcipiendum delegationem, in c. paſtoralis. de officio deleg.nu.1. 260

1 Cogendus nullus eſt ad fidem, in c.ſicut.de Iude.nu.1. 53

4 ¶Cognata quæ dicatur, in c.porro.de diuor.nu.1. 136

4 Cognatio ſpiritualis an contrahatur per iudeum, paganum, vel hæreticum baptizantem, vel leuantem ſuper continuatione rubricæ. de cognat.ſpiri.nu.1. 80

4 Cognatio ſpiritualis diuiditur in paternitatem, filiationem, fraternitatem, & ſororitatem.ibi.nu.2.

4 Cognatio ſpiritualis nunquam oritur ex datione ſacramẽtorum, quæ matrimonium diſſoluat: niſi ex baptiſmo, & confirmatione chriſmatis, in c. ex literis.de cogna.ſpiri.nu.6 84

2 ¶Cognoscens de aliqua re, tanquam iudex, in qua aliquod ius prætendit, debet de iure ſuo proteſtari, in c.ſuborta.de ſenten. & re iudi.nu.4. 335

4 Cognoſcens de principali, cognoſcit & de acceſſorio, etiam ſi de principali quæſtio non emergat, in c.gemma.de ſponſ.nu.5. 28

2 Cognitio alicuius quando eſt ignota, præſumitur ille potius liber, quã ſeruus, & habilis, quàm inhabilis in c. cum deputati. de vulga. nu.4.

2 Cognitio an ſit legitimè appellatum, necne, ſpectat ad ſuperiorem, in c.vt debitus.de appel.nu. 9. 371

1 Cognitor cauſæ, parte abſente, aliquid diffinire non debet, in c.venerabilem.de ele.nu.3. 161

2 Cognitio cauſarum eccleſiaſticarum pertinet ad prælatos.in c.decernimus.de iudi.nu.2. 4

5 Cognitio cauſarum criminalium an ſpectet ad epiſcopos, in c.accedentibus.de exceſ.prælato.nu.1. 141

2 Cognitio, quæ tendit ad deſtructionem, vel confirmationem actus debet ab eo procedere, qui poteſt actum celebrare, in c. cum veniſſẽt. de iudi.nu.1. 19

2 ¶Cohabitatio decẽ, vel 20.annorum, ſiue plurium, fama viciniæ concurrente: an ſufficiat ad probandum matrimonium. & quid in ſpirituali matrimonio, in c.illud quoque.de præſump. numc. 8. folio. 268

2 Cohabitatio exigitur ad concubinatum: aliàs non videtur propriè concubina, in c.per tuas.de proba.nu.1. 213

2 Cohabitatio longi temporis ſola non ſufficit ad probandum matrimonium de iure canonico, in c.illud quoque.de præſ.nu.2. 267

4 Cohabitatio præbet cauſam adulterio, in c.veniẽs.il 2.de eo qui cog. conſang.vxo.ſuæ.nu.1. 88

3 Cohærentia, quæ adhæret finibus, eſt terminanda arbitrio boni viri, in c.ſuper eo.de paro.nu.1. 314

3 ¶Collator an poſsit aſsiſtere, & defendere factum ſuum, ſi collationem per eum factam tertius vult reuocare, in c.dilectus.il 2. de præben.nu.10 62

1 Collator in collatione beneficij an poſsit imponere nouum onus beneficiato, in c.cum omnes.de conſti.nu.6. 2

3 Collator poteſt conferre beneficium, quo poſſeſſor eſt ipſo iure priuatus, in c.de multa.de præb.nu.4.& 5. 63

3 Collator ſi dedit poteſtatem alteri conferendi: an ille conferre poterit illi, qui in eum poteſtatem tranſtulit, in c.cum ad noſtram.de inſti.nu.6. 87

3 ¶Collatio beneficij appellatur liberalitas, in c. relatum. de præben.nu.3. 40

5 Collatio beneficij facta excommunicato non valet, in c. poſtulaſtis. de cler.excom.mini.nu.3 129

5 Collatio beneficij in dubio intelligitur perpetua, non ad tempus.in c. ſi conſtiterit.de accu.nu.1. 7

3 Collatio beneficij occultè facta, an valeat, in c.vnico.vt eccle.benefi. nu.13 125

5 Collatio beneficij poteſt ſpectare ad cantorem, in c.inter dilectos. de exceſ.præla.nu.2. 139

5 Collatio beneficiorum in eccleſia collegiata regulariter ſpectat ad Capitulum, in c.ex inſinuatione.de ſimo.nu.5. 37

3 Collatio beneficiorum pertinet ad prælatum, in c.cum ad noſtram.de inſti.nu.2 86

2 Collatio beneficiorum poſt, & contra appellationem legitimam non tenet, in c.1.de appella.nu.1. 339

5 Collatio dignitatis facta indigno non eſt ipſo iure nulla, in c.inter dilectos. de exceſ.prela.nu.3 139

5 Collatio facta per excommunicatum occultam, an teneat, in c.ſi verè.de ſenten.excom.nu.7 218

3 Collatio capituli illicitè attentata, non impedit collationem Papæ, in c.nulla.de conceſ.præb.num.1. 111

5 Collatio, inſtitutio, & inueſtitura, qualiter differant, in c. cum veniſſent.de inſti.nu.15. 85

5 Collatio licèt ſit irritanda: tamen collator ea non caſſata, non poteſt aliam attentare, in c.inter dilectos.de exceſ.præla.nu.11. 140

3 Collatio ordinis ſacerdotalis, valet etiam non collatis inferioribus ordinibus, in c.vnico.de cle.per ſal.promo.nu.7. 132

3 Collatio Papæ, & cuiuslibet collatoris licèt conferat titulum: non tamen poſſeſsionem, in c.propoſuit.de conceſ.præb.nu.5. 90

3 Collatio præbendarum communiter ſpectat ad epiſcopum, & Capitulum, in c.poſtulaſtis.de conceſ.præb.nu.1. 106

3 Collatio præbendarum de conſenſu Capituli ſpectat ad epiſcopum, in c.vacante.de præb.nu.3. 59

3 Collatio ſi deuoluta eſt ad aliquem per negligentiam, poteſt ille non ſolum inſtituere, ſed etiã in corporalem poſſeſsionem inducere, in c.ex parte.de conceſ.præben.nu.2. 102

3 Collatio ſi facta eſt alicui per exceptionem renũciationis, vel abiurationis, non poterit excludi, quominus poſſeſsionem beneficij adipiſcatur, in c.poſt electionem.de conceſ.preb.nu.6 98

Colla-

1 Collatio ſi ſpectat ad epiſcopum, ſede vacante Capitulum non ſuccedit in collatione, in c.eam te.de reſcrip.nu.4. 82

3 Collationem Papæ non impedit collatio Capituli illicitè attentata, in c.nulla.ne ſe.vacan.nu.1 111

3 Collationes factæ priuatis perſonis de eccleſijs non vacantibus ſunt nullæ ipſo iure, in c.conſultationibus.de don.nu.2. 202

4 ¶Collaterales quorum vnus eſt in quinto, alter in primo, an poſsint inuicem contrahere, in c.vir qui de cõſan.& affi. nu.2. 95

1 ¶Collegivm accuſari poteſt, in c.de famulis.de ſer. or. vel non. nu.5. 216

5 Collegium an poſsit accuſari de crimine, in c.dilectus.il 2.de ſimo.nume.9. 39

5 Collegium an poſsint ſibi conſtituere propria auctoritate homines cuiuſcunque profeſsionis, in c.dilecta.de exceſ.prælatorum.numero 3. 142
Et an quis poſsit in collegio voluntariè intrare, & exire.ibidem.nume.4. 143

3 Collegium Cardinalium an poſsit deponere Cardinalẽ: vel ſolus Papa, in c.ex geſtis.de cle.non reſi.nu.4 28

2 Collegium cardinalium an poſsit reſtituere famæ, in c.cum te.de ſenten.& re iudi.nu.8. 337

1 Collegium cõ truere an omnibus ſit licitum, in c.cum ab eccleſiarum. de offi.ordi.nu.4 286

1 Collegium in eligendo innititur iuri communi: patronus in præſentando iuri gratiæ, in cap.cum veniſſent.de in integ.reſtitu. numero.8. 356

2 Collegium ſi eligit rectorem, cui dat iuriſdictionem, ad quem appellabitur ab eius ſententijs, in c.dilecti.de appel.nu.5. 380

3 Collegium ſi eſt interdictum, & monachi excõicati, quia talem non recipiunt in prælatum ſubrogati loco mortuorum, vel abſentium ligabuntur, in c.aduerſus.de immu.eccle.nu.10. 492

5 Collegium ſi plures eiuſdem profeſsionis, vel artis conſtituerunt: an ſi minor pars non vult ibi ingredi, poſsit de per ſe conſtituere collegium, in c.dilecta.de exceſsi.prælat.nu.6. 143

5 Collegium, ſiue vniuerſitas poteſt contrahere, & ſibi alium obligare, & ſe alteri in mutuo, in cap.conqueſtus.de vſuris.numero 2. folio. 106

5 Collegio deſtructo, cuius erunt res collegij, vel penes quem remanebunt, in c.dilecta.de exceſ.præla.nu.9.& 10. 143

5 Collegia coram quibus conueniantur, in c.dilecta.de exceſ.præla. numero.7. 314
Et qualiter diſſoluantur.nu.8

5 Collegia realia quæ dicantur: & quæ perſonalia, in c.dilecta. de exceſ.præla.nu.5. 143

3 Qui ſunt in Collegio alicuius artis, ſi ipſam non exercent, non debent gaudere priuilegio illius artis, in c.auctoritate.de cenſi. numero 6. 459

2 Collegiati non coguntur iurare de calumnia in cauſa collegij, in c.Imperatorum.de iura.calum.nu.2. 110

3 ¶Collectae, quæ imponuntur perſonis ſecundùm æſtimationem bonorum, non debent ſolui à clericis.in cap.ſignificaſti. de paro. nu.7. 315

3 Collectæ, quæ imponuntur lege municipali in ciuitate, dicuntur munus extraordinarium, in c.licèt de cenſi.nu.3. 438

3 Collectores ſi grauant eccleſias, illo officio priuabuntur, in c.ea quæ. de cenſi.nu.1 444

5 ¶Colligantes ſe adinuicem videntur facere coniurationem: quæ prima facie ſemper præſumitur illicita, in c. venerabilis. de teſti. cogen.nu.3. 354

2 ¶Collocare, verbum ſonat in volentem, in c.gaudemus. de conuer.coniug.nu.3. 371

3 ¶Colonvs non præſcribit contra dominum, in c.cum non liceat.de præſcrip.nu.2. 309

3 Colonus, qui malè verſatur, an poterit propterea expelli, in c.propter.de loc.& conduct.nu.14. 158

3 Colonus, ſi non ſoluit per biennium penſionem, an poſsit expelli, in c. propter.de loc.& conduc.nu.13. 158

3 Coloni partiarii, & cenſuales priuilegiatorum ſimpliciter ſuper decimis non ſoluendis tenentur decimas ſoluere de parte ſua, in c. licèt.de deci. nu.3. 324

3 Coloni partiarij, qui excolunt prædia in altera parochia de parte ſua, cui eccleſiæ teneãtur ſoluere decimam, in c.cum ſint.de deci. numero.3. 227

5 ¶Colludentes cum inquiſitoribus, teſtibus, & examinatoribus qua pœna puniantur, in c. in tantum.de collu.deteg.nu.3. 121

5 Colluſio licèt probetur, & ex ea colludens veniat puniendus: non propterea videtur de crimine confiteri, in c. in tantùm. de collu. deteg.nu. 8. 12

3 ¶Combvrens, vel deuaſtans ſegetes, maximè maturas, vel arbores cædens, an teneatur eccleſiæ, cui decimæ debebantur, ad æſtimationem decimarum, in c.commiſſum. de deci. nu.6. 320

2 ¶Comites, & alij domini temporales fundant intentionem ſuam de iure communi quò ad res ſitas infra limites ſuæ terræ, in c. ſi diligenti. de præſcrip.nu.4. 314

3 ¶Comes habens iuriſdictionem in caſtro, vel ciuitate: ſi concedat eam ſimpliciter, an videatur concedere iuriſdictionem, in c.paſtoralis. de dona.nu. 8. 206

5 Comes itineris eodem priuilegio vtitur, quo priuilegiatus, in c.quã ſit.de inde.nu.1. 53

4 Comes, qui habet poteſtatem legitimandi ab Imperatore, an poſſit legitimare in terris Eccleſiæ, in c. per venerabilem.qui fil.ſint legi. numero.25. 125

5 ¶Commenda an debeat fieri cum cauſæ cognitione, in c.ſi conſtiterit. de accuſa. nu.8. 7
Et an poſſit reuocari ad voluntatem commendãtis.ibi.nu.9.

5 Commenda beneficij ſine cura, poteſt eſſe perpetua, in c.ſi conſtiterit. de accuſa.nu.2. 7

5 Commendabile eſt conari ad intellectum ſacræ paginæ, in c. cum ex iniuncto.de hæreti.nu.1. 63

2 ¶Commisit quidam adulterium, vel inceſtum cum conſanguinea: epiſcopus condemnauit eum ad perpetuum carcerem: Poteſtas vult ipſum decapitari. an poterit, in c.conqueſtus. de foro comp. numer.8. 74

3 Committere curam quid dicatur, in c. cum non ignores. de præben. numero.5. 45

2 Committens dolum, vel fraudem dicitur propriè malefactor, largo modo ſacrilegus, in c. cum ſit generale. de foro competenti. numero.8. 47

5 Committens homicidium neceſſitate ineuitabile, an in ſuſceptione ordinum poſſit ex miſericordia tolerari, in c. ſicut dignum. de homi.nume.14. 76

5 Committens officium iudæo punitur, c. cum ſit. de iude. nu.2. 56

1 ¶Commissio cauſæ cum ſit Cardinali, fit mentio de cuius titulo, in c.coram.de elect. nu.1. 16

2 Commiſſio facta ſub nomine dignitatis an tranſeat in ſucceſſorem, in c.mandata.de præſum.nu.4. 266

1 Commiſſio maior eſt perſonæ, quàm loci, in c. nouit. de offi. leg. numero.2. 80

3 Commiſſio poſseſſionis emptæ pro monaſterio conſtruendo, an duret poſt fundatum monaſterium, in c. nuper.de deci.nu.5. 342

5 Commiſſio ſi facta fuerit alicui ordinario, an cenſeatur delegatus, vel ordinarius, in c. ad abolendam.de hæret. nu. 11 62

2 Commiſsio ſi facta eſt iudici, quòd procedat in cauſa, ſecundùm certam legem: ſi vult procedere ſecundùm aliam, poteſt appellari, in c. cum veniſſent. de eo, qui mit. in poſ. nu.10. 195

3 ¶Commodavi ſcholari equum, & dedi famulum, vt eum reduceret: an ex hoc videatur ſcholari remiſſa cuſtodia, ita quòd non teneatur de leui, vel leuiſſima culpa, in c. vnico. de commod. nu-ro.17. 139

2 Commodans equum, vel arma eunti ad bellum: ſi ibi perdantur, an habeat actionem ad ipſa recuperanda, in c. ſicut. de iureiuran. numero.7. 290

3 Commodatum nõ reuocatur ante vſum completum, in c.vnico. de cõ

mod.nu.3. 137
Et quid dicatur commodatum.nu.4. & nu. 7.
3 Commodatarius in quo debet condemnari, si non reddit rem commodatam, in c. vnico. de com. nu. 18. 139
3 Commodatarius si rem cõmodatam remisit per nuncium, qui cũ ea fugam arripuit: an teneatur, in c. vnico. de com. nu. 16. 139
3 Cõmodatarius tenetur de leuissima culpa, si cõmodatũ est factũ gratia sui tantùm, in c. vnico. de com. nu. 1. 137
¶ Communis res re ipsa, & communis ex conuentione qualiter differant, in c. bona fides. de Deposito. nu. 24. 144
¶ Communicamus mortuo, cui communicamus viuenti: & ecõuerso, in c. ex parte. il 2. de sepul. nu. 4. 309
5 Communicare an quis possit impunè cum eo, qui communiter habetur pro absoluto, maximè ab excommunicatore, in c. proposuit. de cle. excom. minist. nu. 11. 130
2 Communicare excõicato est peccatum mortale, in c. exceptionem. de excep. nu. 3. 304
5 Communicare nullus tenetur excõicato, in c. quod in dubiis. de senten. excom. nu. 3. 215
1 Communicare scienter cum excommunicato in casibus non permissis, an sit mortale peccatum, in c. in sacris. de his, quæ vi met. numero. 8. 350
5 Communicandũ non est illi, quem constat fuisse excõicatum, in c. cũ desideres. de senten. excõ. nu. 3. 206
2 Communicans excommunicato maiori excõicatione in locutione, oratione, & similibus incurrit minorem excommunicationem, in c. à vobis. de excep. nu. 2. 294
5 Communicãs excommunicato iam mortuo, ipsum sepeliendo, vel corpus lauando, siue vestiendo an incurrat excommunicationẽ, in c. ad hæc. de priui. nu. 4. 154
2 Communicans excommunicato extra iudicium: si conuenitur ab eo, potest repellere ab agendo, in c. à vobis. de excep. nu. 4. 294
2 Communicantes excõicato sunt excommunicati, in c. intelleximus. de iudi. nu. 3. 12
2 Communicantes receptatoribus, fautoribus, & credentibus hæreticorum, postquàm per ecclesiam sunt denunciati, quas pœnas incurrãt, in c. excommunicamus. § credentes. de hæreti. nu. 5. 66
3 ¶ Communio an sit inter abbatem, & conuentum, sicut inter episcopum, & ecclesiam, in c. requisisti. de testa. nu. 20. 252
5 Communio est mater discordiæ, in c. ex tenore. de senten. excommu. numero. 3. 205
4 Communio quare non sit inducta inter patrem, & filium in dote: in c. donatio. de dona. inter vir. & vxor. nu. 22. 170
5 Communio repellit quem à denunciatione excommunicationis. in c. in præsentia. de sent. excom. nu. 1. & 3. 226
2 Communio solet excitare discordias. in repetitione, c. postulasti. de foro compe. nu. 2. 56
3 ¶ Commune quod est nõ est singulorũ, in c. ratio. de præb. n. 1. 37
3 Commune Venetiarum est in quasi possessione ponendi rectorem in ciuitate Teruisii: commune Teruisii turbat ipsum in dicta quasi possessione iuris eligendi: quod sit remedium de iure, in c. cum venerabilis. de relig. dom. 15. 404
5 Communitas an possit sibi eligere perpetuum rectorem, in c. excommunicamus. §. moueatur. de hæret. nu. 3. 65
1 Communitas, & ciuitas possunt possidere bona, sicut collegia approbata, in c. exposita. de arbi. nu. 2. 379
3 ¶ Commutatio voti non debet esse vberior, et pinguior quàm votum emissum, in c. veniens. de voto. nu. 5. 376
5 Commutationem rerum comestibilium potest quis facere ex causa necessitatis, in c. licèt. de pæni. & remis. nu. 2. 195
2 ¶ Comparens in iudicio, vt assistat reo, quid operetur, in c. cum super. de sent. & re iudi. nu. 10. 329
2 Comparens per procuratorem minus idoneum potest tanquàm contumax condemnari, in c. Nicolao. de ap. nu. 2. 379
4 Comparens post terminum præfixum ad accusandum matrimonium non debet audiri, in c. cum in tua. qui mat. accus. pos. nu. 3. 133
4 ¶ Compaternitas an possit contrahi per procuratorem, in c. veniens. de cogna. spiri. nu. 3. 82
Quid dicatur compaternitas. nu. 4.
Et in c. Martinus. eod. tit. nu. 4. 82
2 Compaternitas contracta per baptismum, vel per confirmationem in fronte dirimit matrimonium, in c. consanguinei. de seten. & re iudi. nu. 2. 322
4 Compaternitas efficax ad matrimonium dirimendum contrahitur inter patrem baptizati, & vxorem leuantis prius ab eo cognitã, in c. Martinus. de cogna. spiri. nu. 1. 82
4 Compaternitas impedit sponsalia, quæ post ipsam sequuntur, in c. veniens. de cog. spiri. nu. 2. 83
4 Compaternitas per cathechismum contracta impedit matrimonium contrahendum: sed non dirimit contractum, in c. contracto. de cogna. spiri. nu. 1. 82
4 Compaternitas si sequatur carnalem copulam, maritus quærit eam vxori, & vxor marito, in c. Martinus. de cog. spiri. nu. 2. 82
3 ¶ Compelli an quis possit ad implementum voti conditionalis, in c. scripturæ. de voto. nu. 4. 377
4 Compelli non debet quis ad factum in matrimonio, etiam si iurauerit, in c. requisiuit. de spons. nu. 1. 16
4 Compelli potest quis ad satisfaciendum de quolibet crimine, in c. ad audientiam. de sponsa. nu. 5. 15
3 ¶ Compensatio conceditur in ceteris contractibus, sed non in deposito, si debitum est liquidum, in c. bona fides. de depo. n. 9. 142
4 Compensatio delictorum potest fieri, sicut adulterij vxoris cum adulterio viri, in c. significasti. de diuort. nu. 4. 137
Et quid si adulterium viri est occultum. ibi. nu. 8.
4 Compensatio de simili quantitate an possit opponi contra mulierem repetentem dotem, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo. nume. 42. 174
5 Compensatio fit etiam in diuersis delictis, si agitur ciuiliter, in c. intelleximus. de adul. nu. 14. 91
3 Compensatio in iudicio non admittitur contra repetentem depositum in c. bona fides. de depo. nu. 5. & 6. 142
3 Compensatio in quibus rebus habeat locum, in c. bona fides. de depo. numero. 36. 145
Compensatio quid sit. ibidem. num. 146.
3 Compensatio non admittitur de offensis erga dominum commissis ad obsequia sibi impensa, in c. 1. de conuer. infi. nu. 6. 374
3 ¶ Compositum potest resolui in sua componentia, in c. in quadã. de cele. mis. n. 3. 468
1 Compositio facta super beneficijs, an & quando valeat, in c. cum pridem. de pac. nu. 5. 317
3 Compositio potest fieri inter personas ecclesiasticas super quæstione decimarum, in ex multiplici. de deci. nu. 1. 319
3 Compositio an admittatur in decimis, in c. cum sint homines. de deci. numero. 7. 325
Et in c. dilecti, eodem tit. numero. 4. 322
3 Compositio simplex decimarum an extendatur ad decimas possessionum postea quæsitarum, in c. ex miltiplici, de deci. nu. 2. 319
1 Compositio an possit fieri super decimis subtractis, in c. veniens. de transac. nu. 6. 326
2 ¶ Compromitti an possit super actione iniuriarum, in c. veniens. de iniu. nu. 2. 278
1 Compromitti non potest in arbitrum de causa restitutionis in integrum, in c. causa. de in integ. rest. nu. 5. 366
1 Compromitti nõ potest in laicum super rebus spiritualibus, in c. contingit. de arbi. nu. 1. 376
1 Compromitti potest de causa dotis, in c. peruenit. de arbit. numero. 2. 372
2 Compromitti potest de causa criminali ciuiliter mota. in c. literas. de præsum. nu. 5. 269
1 Compromissum extortum per dolum, & fraudem, non intantũ iuramento firmatur, quin possit peti rescissio, in c. non sine. de arbi numero. 3. 371.
2 Compromissum factum à prædecessore transit in successorem in dignitate, in c. præsentata. de testi. nu. 1. 246

1 Compromissum factum in personam incertam non valet, in c. innotuit. de arbi. nu. 1. 2. & 4. 380
4 Compromissum factum in liberum, & in seruum est nullum, in c. gaudemus. de diuor. nu. 25. 144
1 Compromissum finitur morte alterius compromittentium, in c. ex parte. de arbi. nu. 1. 378
1 Compromissum generale non extenditur ad decisa, in c. exposita. de arbi. nu. 3. 379
1 Compromissum non extenditur ad hæredes, in c. compromissum. de arbit. nu. 1. 383
2 Compromissum si factum est tanquàm in arbitrum, & arbitratorem, & incæpit cognoscere tanquàm arbiter: an possit redire ad viã arbitratoris, in c. literas. de præsu. nu. 4. 269
1 Compromissum si fiat in forma prohibita: si partes concordent in ferendo laudo, an valeat, in c. inmotuit. de arbi. nu. 3. 380
1 Compromissum si fuit in duos eo pacto, quòd si discordarent, Potestas det tertium: an valeat datio talis tertij. tenet, quòd non. in c. cum à nobis. de arbi. nu. 4. 382
2 Compromissum si fuerit in aliquem, tanquàm in arbitrum, arbitratorem, & amicabilem compositorem: an eius sententia censebitur lata, tanquàm ab arbitro, vel ab arbitratore, in c. Quintauallis. de iureiur. nu. 18. 284
2 Compromissum si fuerit in iudicem: & laudo dato partes eandem sententiam coram eo deducunt per viam iudicij: an poterit pronunciare contrarium eius, quod primò vt arbiter pronunciauit, in c. literas. de præsum. nu. 15. 104
1 ¶ Compromissarii plures possunt eligere vnum ex seipsis, in c. cum in iure. de elect. nu. 2. 160
5 Compromissarij pũt eligere vnum ex seipsis, quando eis hoc expressè conceditur, in c. ecclesia. de sorti. nu. 2. 120
1 Compromissarijs potest arctari tempus satis breue, in c. cum in veteri. de elect. nu. 3. 178
5 ¶ Compvrgatores debent habere notitiam de illo, quem purgãt, tempore præterito, & præsenti, in c. inter. de pur. can. n. 5. 175
5 Compurgatores quales esse debeant, in c. constitutus. de purga. can. numero. 1. 175
5 Compurgatores quales esse debeant, in c. cum P. de purgatio. cano. numero. 1. 174
Et c. cum dilectus. eodem. tit. nu. 1. 175
Et c. constitutus. eodem tit. nu. 1.
5 Compurgatores venientes voluntariè ad purgandum, sunt admittendi, in c. cum P. de purg. can. nu. 3. 174
5 Compurgatorum numerus est arbitrarius, in c. quoties. de purgat. can. nu. 2. 173
4 ¶ Conatvs circa aliquem actum non eundem producit effectum, quem induceret, si actum illum perfecisset, in c. adolescens. de sponsa. nu. 1. 32
4 Conatus in cognoscendo aliquam, licèt non impleuerit, an impediat, ac si esset copula consummatus, in c. si quis. de eo qui du. in matri. numero. 4. 74
3 ¶ Concedere, verbum quid importet, in c. pastoralis. de dona. numero. 1. 205
3 Concessio alienandi ad hoc vt valeat, an requiratur hereditatis aditio, in c. tua nobis. de testa. nu. 12. 269
3 Concessio eatenus durat, quatenus durat necessitas, quando aliquid propter necessitatem conceditur, in c. relinqui. de custo. eucha. numero. 6. 478
3 Concessio ecclesiæ de ecclesia non vacante non tenet, in c. illud. de iure patro. nu. 3. 417
3 Concessio ecclesiæ facta à laico quid importet, in c. illud. de iure patrona. nu. 8. 418
3 Concessio ecclesiæ, quam patronus facit, non habet vim præsentationis, in c. transmissæ. de iure pat. nu. 2. 436
4 Concessio facta alicui, & alteri tanquàm eius heredi: si ille heres non fuerit, extinguitur concessio illi facta, & ad auctorem reuertitur post eius mortem, in c. nuper. de dona. inter virum & vxor. num. 3 157
5 Concessio facta in proprios vsus, an importet plus, quàm quando conceditur pleno iure, in c. pastoralis. de priuileg. nu. 8. 164
3 Concessio generalis efficacior, & validior est, quàm specialis, in c. tua. il 1. de deci. nu. 3. 332
3 Concessio inefficax non impedit inefficacem concessionem, quæ subsequitur, in c. illud. de iure pat. nu. 1. 417
3 Concessio iuris patronatus debet esse gratuita, in c. ex insinuatione. de iure pat. nu. 3. 421
5 Concessio iurisdictionis sub annuo censu, an sit simoniaca, in c. quoniam. il 1. ne prælaty. suas. nu. 5. 47
3 Concessio prima nulla potest per consensum ratificari, in c. suggestũ. de iure pat. nu. 5. 425
3 Concessio, quæ fit in proprietatem, non præiudicat illi, qui possidet beneficium in titulum, in c. consultationibus. de donatio. numero. 4. 202
3 Concilium prouinciale debet annuatim celebrari, & inquiri in eo de qualitate promotorum ad beneficia, in c. graue. de præb. n. 5. 66
3 Concessio si est inutilis, ille, qui concessit inutiliter, non amittit ius suum: sed remanet apud eum, in c. illud. de iure. pat. nu. 2. 417
5 Concessio si facta est pleno iure, quid videatur concessum, in c. pastoralis. de priui. nu. 7. 164
3 Concessio simplex, & indeterminata intelligitur, dummodo honestè, & commodè fieri possit, in c. accedens. de concess. præb. nu. 3. 105
3 Concessiones ecclesiarum factæ à laicis sunt nullæ, in c. quòd autem de iure pat. nu. 6. 415
3 Concessiones, & infeudationes decimarum sunt strictè interpretandæ, in c. tua. de deci. nu. 5. 332
3 Concessiones Papæ, & Imperatoris semper intelliguntur emanasse sine præiudicio alicuius, in c. dudum. de deci. nu. 10. 339
3 Concessiones perpetuæ dicuntur alienationes, in c. tua nuper. de his, quæ fiunt à præla. nu. 5. 119
2 Concessum ex necessitate, videtur concessum, donec durat necessitas, & non vltra, in c. licèt. 2. de foro. comp. n. 12. 85
3 Concessum propter necessitatem, intelligitur concessum iuxta modũ necessitatis, in c. Deus. de vi. & ho. cle. nu. 3. 5
3 Concessum spontè, appellatur donatio: aliàs non. in c. 1. de donat. nume. 3. 201
Concesso quod plus est, videtur concedi quod minus est, in c. ex parte. de deci. nu. 2. 335
3 ¶ Concilium an possit audire causam criminalem episcopi. & diffinire, in c. graue. de præb. nu. 18. 68
3 Concilium generale quid dicatur: quid prouinciale, quid sinodale, in c. graue. de præb. nu. 14. 67
3 Concilium potest suspendere prælatos, & capitula, quæ reperit deliquisse in beneficiorum collatione, in c. graue. de præbendis. numero. 8. 67
5 Concilium prouinciale celebrari debet singulis annis, in c. sicut. de accusa. nu. 1. 29
Quid in eo tractandum sit. nu. 2.
Qui viri debent statui ad referendum crimina. ibid. nu. 3.
5 Concilium prouinciale exercet iurisdictionem in laicos, qui iudæis cõmittunt officia, in c. cum sit. de iude. nu. 4. 56
3 Concilium prouinciale habet potestatem excommunicandi monachos fugitiuos: & faciendi eos denunciare, in c. ne religiosi. de regula. nu. 7. 361
3 Concilium prouinciale debet annis singulis celebrari, & in ipso de fagitiuis inquiri, in c. ne religiosi. de regu. nu. 2. 360
3 Concilium prouinciale debet annuatim celebrari, & inquiri in eo de qualitate promotorum ad beneficia, in c. graue. de præb. n. 5. 66
3 Concilium prouinciale debet fieri de triennio in triennium, in c. in singulis. de statu. mo. nu. 1. 395
Nec per tale concilium diœcæsano præiudicatur. nu. 2.
3 Concilium prouinciale non potest relaxare sententiam suspensionis ab ipso latam, in c. graue. de præb. nu. 11. 67
5 Concilium prouinciale potest facere statuta, in c. sicut. de accu. numero. 5. 29
3 Concilium Lateranense de beneficijs vltra sex menses vacantibus ad episco-

episcopatus non extenditur, in c. dilectus. de concess. præbend. numero.1. 104
3 Concilium Lateranense non habet locum in ecclesia, vbi non sunt distinctæ præbendæ, nec certus canonicorum numerus, in c. ex parte.de conce.preb.nu.4. 102
3 Concilio prouinciali monachorum quot debeant præesse, in c. in singulis.de statu mona.nu.7. 395
4 ¶Concvbina ad hoc vt aliqua dicatur, quid requiratur, in c.per tuas.qui fil.sint legi.nu.1. 119
5 Concubina publicè clericorum si sit simpliciter excommunicata propter fornicationem clericorum, an laici postea fornicantes cum ea erunt excommunicati, in c. si concubinæ.de senten. excommu.numero.3. 233
2 Concubina si peperit in domo concubinarij, an præsumatur eius filius, in c.per tuas.de proba.nu.3. 214
1 Concubinarius promoueri non prohibetur, in c. quia circa. de biga. numero.2. 222
3 Concubinarij missam nemo debet audire, nec etiam euangelium, in c. vestra.de coha.cle.& mu. n.2. 13
Sed requiritur scientia indubitata.nu.3.
2 ¶Condemnari nemo debet de crimine graui propter vehementē suspicionem, in c.literas.de præsum. num. 10. 269
2 Condemnatio expensarum facta post appellationem non retardat rescissionem primi decreti, præstita cautione de iudicio sisti, in c. cum venissent.de eo qui mit in pos.nu.6. 195
5 Condemnari potest quis ex eodem processu criminaliter, & ad interesse partis, in c.postulasti.de iude.nu.4. 55
2 Condemnatio expensarum in casu c. finem litibus. quando sit fienda in repetitione.de dolo & contu. nu.62. 188
5 Condemnatio expensarum differtur vsq; ad diffinitiuam sententiam, in c. cum olim.il 2.de priu.nu.5. 159
2 Condemnatio expensarum non est pœna, sed prosecutio interesse. in repetitione c. finem litibus. de dolo, & contu. nu.31. 185
2 Condemnatio, vel absolutio in parte, non facta mentione de alia parte, non valet, quando petitur certa summa, vel species, in c. cū inter vos.de seten.& re iud.nu. 15. 325
2 Condemnatio expensarum quando sit fienda, in c. finem litibus. de dolo & cōtu.nu. 11. 180
2 Condemnatio vt fiat, sufficit, quòd intentio alicuius sit fundata de iure cōi, in c.cum venerabilis.de excep. nu.12. 298
2 Condemnationis expensarum causa quadruplex, in c. finem litibus. de dolo,& contu.nu.7. 179
2 Condemnatus actione iniuriarum efficitur infamis, etiam si sit leuis iniuria, in c. cum te. de sent.& re iudi. nu.2. 336
5 Cōdēnatus de crimine debet in custodia detineri, in c.vt famæ.de senten.excom.nu.2. 218
2 Condemnatus de furto, vel publico crimine, tanquàm infamis à testimonio, & iudicato repellitur in quacunque causa, & cum quocunque alio agatur, in c. cum super. de senten. & re iudica. nemero.8. 328
2 Condemnatus de graui crimine priuatur titulo beneficij ipso iure per sententiam.in repetitione c.postulasti.de foro competenti.numero.14. 58
5 Condemnatus pendente conditione adiecta in sententia, si efficitur alterius territorij, an ligetur, si postea existat conditio, in c. à nobis. de sent.excom.nu.10. 209
5 Condemnatus semel in pœna non reiterabili, an possit iterum condemnari, in c.officij.de sent.excom.nu.2. 223
3 Condemnati ad amputationem pedis, vel manus, an possint facere testamentum, in c.quia ingredientibus.de testa. nu.18. 220
5 Condemnati, & mulctati in arenza, an sint infames.& quid de condemnatis in inquisitione, in c.super his. de pœnis. nu.2. 188
1 Condemnatis datur tempus quadrimestre, in c.querenti.de offi.dele. numero.2. 257
4 ¶Conditio alium non producit effectum, nisi quòd purificat dispositionem, in c. 1. de condi.appo. nu.2. 53
4 conditio an inducatur ex vi verbōrum.quòd non.super continuatiōe rubricæ.de condit.appo.nu.14. 59
4 Conditio apposita per filium contrahentem sponsalia: si consenserit pater, de iure canonica est, voluntaria, & honesta, in c.super eo. de condi.appo.nu.1 59
5 Conditio debet impleri in forma specificata, prout iacet, in c. in quibusdam.de pœnis.nu.8. 190
2 Conditio delinquentis si varietur, debet imponi pœna, non secundùm præteritum statum, sed secundùm nouum mutatum pro delicto præterito, in c.cum non ab homine.de iudi.nu. 9. 15
4 Conditio, & status parentum in quo erant tempore conceptionis, inspicitur quantùm ad partum, in c.cum inter.qui filij sint legi.numero 4.fo. 107
2 Conditio hoc modo concepta [excommunico te si elegeris: vel si appellaueris] si post sententiam talem appellat, vel eligit, an teneat, in c.præterea.de appel. nu.8 355
2 Conditio, & humilitas testis inspicitur tempore, quo ad testimonii recipitur, in c. 1.de testi.nu.4 218
4 Conditio impossibilis de facto an vitiet, in c.si conditiones. de condi. appo.nu.7. 62
4 Conditio impossibilis in casu, in quo non potest impleri: an debeat impleri aliud loco eius, in c.si conditiones.de condi.appo. numero.8 folio. 63
4 Conditio impossibilis, quæ est contra naturam, et substantiam actus, qui geritur, magis vitiat, quàm alia conditio impossibilis extranea, in c.si conditiones.de condi.appo.nu.2. 61
5 Conditio mulierum deterior est, quàm virorum, in c.noua.de pœnit. et remis.nu.3. 196
4 Conditio ob causam an habeat locum solummodo in contractibus innominatis, in cap.cum sit proprium. de condi. appo. nu.10. 55
3 Conditio possibilis est triplex, in c.nos quidem.de testa.numero.18. folio. 224
4 Conditio, quæ competit ad repetendum bona paraphernalia soluto matrimonio, non est priuilegiata, in c.per vestras. de dona. inter virum & vxorem.nu.21. 161
4 Cōditio potest apponi in arbitrio cuiuscunque, in c.per tuas.de condi.appo.nu.2. 61
4 Conditio potest apponi in donatione rei, quæ fit ecclesiæ, in c.verum. de condi.appo.nu.1. 57
3 Conditio potestatiua quæ dicatur, in c.nos quidem. de testa.numero. 19.fol. 224
Quæ casualis.nu.20.
Quæ mista nu.21.
4 Conditio quando immediatè post verba de præsenti subiungitur.tota dispositio est conditionalis, in c.super eo.de condi.appo. numero. 3.fol. 59
2 Conditio, quæ pendet ex futuro, dicitur propriè conditio, in c. præterea.de appel.nu.7. 355
4 Conditio, quæ tacitè inest ex legis dispositione, non impedit transmissionem, in c.verum.de condi.appo.nu.16. 58
4 Conditio quid sit.super continuatione rubricæ.de condi.appo. numero.1. 50.51
Per quæ verba inducatur.nu.2
4 Conditio si apponitur duobus, quòd sint liberi, si aliquid fecerint: si vnus facit, alter non, contra non adimplentem est agendum: non contra reliquum, qui impleuit, in c.cum sit proprium.de condi.appo.nu.5. 53
4 Conditio si deficit per dissensum patris, & patrui, carnalis copula post dissensum subsequens, non facit matrimonium, in c. per tuas. de condi.appo.nu.3 61
4 Conditio si est pro parte possibilis, & pro parte impossibilis an valeat, in c.si conditiones.de condi.appo.nu. 9 63
4 Conditio si non seruetur, potest donatio reuocari, in c.verum.de cond. appo.nu.2. 57
5 Conditio testis consideratur in testamento, in c.forus.de ver.sig. nume.4. 235
4 Conditio turpis reijcitur de contractu, & habetur pro non apposita, in c.1.de condi.appo.nu.1 53

3 Conditionem suam ne faciat meliorem, nemo potest prohiberi per statutum, in c.vestra.de loca.& condu. nu.3. 157
3 Conditiones appositæ contra substantiam professionis vitiant professionem: vel ipsis habitis pro non appositis, remanet ingressus purus, in c. dudum.de conuer.coniug.nu.8. 372
4 Conditiones turpes vitiant stipulationes, sed non matrimonia, in c.si conditiones.de condi.appo. nu.3. 61
2 ¶Conditor constitutionis non debet viam periuriis aperire, in c.si verò. de iureiu.nu.3. 274
3 ¶Condvcere quis potest rem propriam respectu iuris, quod alteri competit in ea, in c. constitutus.de relig. dom. nu.6. 400
3 Conductor contra petentem censum, siue pensionem potest opponere, quòd obligatio est nulla, in c.significauit.de censi. nu.3.445
2 Conductor licet teneatur locatori: non tamen per hoc tollitur actio, quæ nascitur contra inuasorem, in c.cum dilecto.de ord.cognitio. numero.21. 134
3 Conductor prædij ita tenetur ad solutionem decimæ: sicut locator, in c.à nobis.de dec.nu.3. 331
3 Conductores rerum ecclesiarum, si bonæ fidei sunt, habent actionem contra locatorem ad pecuniam repetendam, in c. si quis. de reb. eccle.non alie.nu.12. 131
5 ¶Conferens beneficium excommunicato debet à collatione beneficiorum suspendi, in c.postulasti. de cle.excom.mini.nu.5.129
3 Conferens beneficium non potest sibi ex pactione aliquid retinere: sed debet sine diminutione conferre, in c. vnico.vt ecclesiastic. beneficia.nu.15. 125
3 Conferens indigno scienter beneficium, non potest eum à tali beneficio remouere, in c. diuersis fallaciis.de cle.coniu.nu.5. 21
3 Conferens multa ecclesiæ post fundationem dicitur benefactor: nec patronatum acquirit, nisi ecclesia fuisset fundata sine dote, in c. 1.de iu.patro. nu.10. 412
5 Conferens titulum potest dare licentiam apprehēdēdi possessionē propria auctoritate ei, cui titulus est collatus, in c. pastoralis.de priuileg.nu.5. 163
2 ¶Confitetvr aliquis debitum: tamen obijcit exceptionem pacti de non petendo, præscriptionem, transactionem, vel similia: an per illam contestationem resultet litis contesta. in c. 1. de litis cōtesta.nu.9. 88
5 Confiteri debet quicunque venerit ad annos discretionis, in c.omnis de pœn.& rem. nu. 1. 197
Omnia peccata nu.2.& solus ibi. nu.4.
Et sæpius, saltem semel in anno ibidem. num. 6. & fideliter ibidem.numero.3.
Et proprio sacerdoti.ibidem.nu.8.
5 Confiteri potest quis extraneo sacerdoti ex iusta causa, in c. omnis. de pœni.& remis. nu.11. 198
5 Confiteri potest quis alteri, quàm presbytero in casu mortis, in c. fures.de furt.nu.4. 97
4 Confiteri presbytero quis non potest per alium, in c. veniens. de cogna.spi.nu.6. 83
5 Confitens in confessione non debet exprimere nomen adulteri, in c. significasti. de adulte.nu.3. 89
5 Confitens peccata sua, non tenetur reuelare participem, in c.omnis. de pœn.& remis.nu.3. 197
5 Confitens si confiteatur aliquem velle occidere, vel quid simile: an sacerdos poterit illud reuelare, in c. omnis. de pœniten. & rem. numero.14. 198
5 Confitenti delictum suum an parcatur, in c. ex diligenti. de simo. numero.3. 35
2 Confitenti quando liceat venire contra confessionem suam, in c.mulieri.de iureiur. nu.4. 292
5 Confessor debet esse discretus & cautus, in c. omnis. de pœni.& remis.nu.12. 198
5 Confessor discretus debet attendere ad salutem confitentis: & non inducere onus tam graue, quòd ipsum ad desperationem adducat, in c.Deus qui.de pœn.& rem. nu.3. 195
5 Confessus crimen de se, & de alio: licet quòd ad alium non credatur: ipse tamen punitur, in c.significasti. de adul. nu.6. 89
5 Confessus crimen coram iudice sine alio crimine, potest condemnari, in c.qualiter.il 2.de accu.nu.42. 28
5 Confessus generaliter omnia peccata sua clerico, an videatur iniuriam remisisse, in c.olim.de iniur.nu.7. 184
2 ¶Confessio ad hoc, vt præiudicet, quot requirantur, in c. ex parte.il 1.de cōfes.nu.12. 203
3 Confessio aduocati, an noceat domino, in c. olim.de cēsi.nu.7. 452
1 Confessio aliquādo resultat per quādam consequētiam, in c. cum super.de of.deleg.nu.1. 252
2 Confessio an sit congrua, si respondeatur ad narrationem facti tātùm, vel ad causam in libello deductā: vel ad ius, vel ad conclusionem libelli, in c.1. de litis conte.nu. 10. 89
4 Confessio confitentis aliquem suum esse filium, an præiudicet. pulcra distinctio, in c. per tuas.qui fil. sint legi. nu.11. 121
2 Confessio coram iudice incompetenti facta ad quid prodest.in c. at si clerici.de iudi. nu.12. 8
2 Confessio delinquentis contra alium non facit præsumptionem, nec iudicium ad torturam, in c.1.de confe. nu. 2.& 4. 201
2 Confessio œconomi nocet ecclesiæ, in c. ex parte. de confe. nu.2.202
2 Confessio eorum, qui interueniunt in iudicio nomine alieno, an noceat, in c.ex parte.il 1. de conf. nu.14. 203
2 Confessio emissa extra iudicium præiudicat, in c. per tuas.de proba. numero.nu.6. 214
5 Confessio emissa extra iudicium in criminibus, quem effectum producat, in c.quàm sit graue.de excess.præla.nu.4. 138
3 Confessio emissa tempore, quo quis est freneticus, est nulla, in c.cum dilectus. de success.ab intesta.nu.4. 292
3 Confessio, & sententia faciunt rem notoriam in c. vestra. de cohabita.cleri.& mulie.nu.9. 13
2 Confessio facta coram iudice inducit notorium, in c.cum super.de confes.nu.4. 201
2 Confessio facta inter viuos ad liberandum quid operetur, in c.ex parte.il 2.de cofes. nu.4. 204
Et quid de facta in vltima voluntate, ibi.nu.5.
2 Cōfessio facta verbo tenus, præsente parte, obligat confitentem: & hoc si facta est in iudicio, in c.si cautio. de fide instru.n.2. 264
2 Confessio facta parte absente an præiudicet parti, in c.si cautio. de fide instru.nu.5. 264
1 Confessio flagellis extorta non valet, in c. causa matrimonij. de officio delega.nu.1. 245
3 Confessio habet vim litis contestationis, si lis non est cotestata: sed reus est confessus crimen, in c. parochiano. de sepul. numero.9. folio. 312
4 Confessio in causa criminali non nocet, nisi in causa confitens perseueret, in c.ex literis.de diuor. nu.8. 139
3 Confessio in dubio an præsumatur realis: vel personalis, in c.cum venissent.de insti.nu.16. 85
3 Confessio non potest interpetrari per heredem confitentis, in c. cum dilectus.de success.ab intest. n.1. 292
2 Confessio procuratoris an noceat dāo, in c.ad hæc Deus. vt lite nō cōtest. numero.19. 94
1 Confessio procuratoris eligentium non nocet electo, in c. dudum.il 22 de elect.nu.7. 181
1 Confessio procuratoris an præiudicet dominoin c.1.de posl.prælato. numero.5. 122
5 Confessio non propriè dicitur, si quis reuelat secretum suum amico, dicens, quòd ei dicit in confessione, & pœnitentia, in c.omnis. de pœnit.& rem. nu.15. 198
5 Confessio quamuis de iure nō noceat: tamē si nocet de facto, & quò ad infamiam facti, debet ille talis puniri, in c. quam sit graue. de excess.præla.nu.2. 138
2 Confessio erronea non nocet continēti, etiam si cōstet de errore facti ante sentētiam, in c.ex parte.de cōfes.n.4.5. 202
4 Confessio, quæ fit in instrumento, non habetur pro veritate. vbi posset fieri fraus legi.in c.gemma.de sponsa.nu.11. 29
2 Confessio, quæ fit de possessione, an noceat, in c.ex parte.il 2.de cōfes.

fes. numero. 2. 204
2 Confessio rectoris, siue prælati nocet ecclesiæ, in c. dilectus. de capel. monа. nu. 4. 407
2 Confessio si facta est partim pro se, partim contra se: an debeat stari cõfessioni in totum, vel ei tantùm, quæ est contra se, in c. ex parte. il 1. de confess. nu. 13. 203
2 Confessio simplex licèt non inducat litis contestationem: producit tamen effectus, quos solet producere litis contestatio. in c. 1. de litis contesta. nu. 8. 88
2 Confessio sola, vel legitima probatio, an sufficiat ad condemnationẽ, in c. at si clerici. de iudi. nu. 1. 5
3 Confessio vnius alterinon præiudicat in connexis, in c. cum olim. de rerum permu. nu. 1. 168
4 Confessioni coniugum an sit standum super matrimonio, in c. super eo. de eo, qui cog. consan. vxo. suæ. nu. 4. 87
2 Confessioni emissæ cum causa statur: nisi probetur contrarium. fallit in casibus, in c. si cautio. de fide instru. nu. 3. 264
4 Confessioni mulieris super adulterio statur, cum agitur ad separationem thori, in c. ex literis. de diuor. nu. 4. 138
5 Confessioni mulieris statur contra matrimonium spirituale, in c. cum causa. de excep. nu. 9. & 10. 96
Confessionem, quæ se potest habere ad delictum, & non delictum, interpretamur in deteriorẽ partẽ, in c. cũ dilecti. de accu. nu. 8. 17
2 ¶Confidens de appellatione sua, non debet se gerere pro excommunicato. licèt debeat ab alijs euitari, in c. ad præsentiã. de app. numero. 1. 346
1 ¶Confirmans debet inquirere de ætate electi, in c. cum nobis olim. de elect. num. 4. 140
2 Confirmans videtur donare. in c. cum inter vos. de sentẽ. & re iudi. numero. 12. 325
3 Confirmatus ad parochialem ecclesiam, qui presbyter non est, vel ad abbatiam, qui benedictus nõ est: vel archidiaconatũ, qui diaconus non est, statim ex quo habet possessionẽ talium dignitatũ &c. vacant priora beneficia, in c. de multa. de præb. nu. 11. 64
1 Confirmatus administrare potest. in c. 1. de tran. episcopi. n. 4. 189
2 Confirmatus an cogatur ordinari, vel consecrari, antequam habeat pacificam possessionem beneficij, in c. cõstitutis. de ap. n. 15. 362
2 Confirmatus debet priuari prælatura, etiam post confirmationem, si constat de minus canonica electione, in c. cum super. de causa pos. & proprie. nu. 3. 152
3 Confirmatus in episcopum, qui gratiam habet quinquẽnalem super differenda sua consecratione, an super eadem dilatione priora beneficia retinebit, in c. de multa. de præb. nu. 12. 64
5 Confirmatus per Papam non potest consecrari, vel benedici per alium, quàm per ipsum, sine eius licentia. nisi aliud habeat consuetudo, in c. meminimus. de accu. nu. 1. 7
2 Confirmatio an debeat retardari, si super ea appellatur ex causa rationabili, in c. constitutus. il 2. de ap. nu. 12. 361
1 Confirmatio contractus inualidi potest peti à Papa, in c. quoties. de pac. nu. 1. 316
2 Confirmatio est sententia, in c. cum olim quæstio. de causa proprie. num. 7. 160
2 Confirmatio habet vim diffinitiuæ, in c. cum olim. de dolo & contu. numo. 9. 75
2 Confirmatio non confert nouum articulum: nec antiquum plus corroborat, quàm teneat à sẽpo, in c. inter dilectos. de fide instru. numero. 1. 7. 258
2 Confirmatio obtenta in forma communi, non tribuit nouum ius, in c. cum inter vos. de sent. & re iudi. nu. 5. 324
3 Confirmatio Papæ facta in forma communi non tribuit nouum ius, in c. quia diuersitatem. de conc. præb. nu. 6. 93
3 Confirmatio Papæ de sententia auditoris quid operetur, in c. Raynutius. de restit. nu. 18. 258
3 Confirmatio Papæ de gestis inter prælatos ecclesiarum multum ius tribuit, in c. constitutus. de relig. do. nu. 7. 400
2 Confirmatio Papæ non corroborat actum à principio nullum. in c. ex parte. de test. nu. 10. 220
1 Confirmatio per se, vel per alium peti potest, in c. nihil est. de elect. nunc. 6. 173
2 Confirmatio quotuplex sit. in c. 1. de confir. vti. vel inuti. nu. 2. 389
Et quis sit eius effectus. ibi. nu. 5.
2 Confirmatio sententiæ, quæ transiuit in rem iudicatam, an possit peti, in c. 1. de confirma. vti. vel inuti. nu. 3. 389
2 Confirmatio sententiæ, quæ est nulla, peti potest. ibi. nu. 4.
5 Confirmatio si irritat propter simoniam: & canonica electio, quæ præcessit, in c. sicut tuis. de simo. nu. 9. 43
1 Confirmatio tribuit ea, quæ sunt iurisdictionis, in c. transmissa. de elec. nu. 3. 137
3 ¶Conflictvs rationum quando reperitur hincinde, standum est illi parti, quæ habet plures rationes pro se, in c. suggestum. de iure patro. n. 4. 429
3 ¶Confratres qui potiantur, siue habeant priuilegium religiosorum, in c. vt priuilegia, de priui. nu. 4. 167
5 Confratres qui gaudeant priuilegio priuilegiatorum, in c. cum & plantare. de priui. nu. 7. 153
3 ¶Confvgiens ad ecclesiam propter debitum an poterit extrahi, & capi. in c. inter alia. de immu. eccle. nu. 7. 490
3 ¶Congrva satisfactio suspensorum, quæ sit. in c. sicut. de coha. cle. & mul. nu. 8. 11
3 ¶Conivnctvs an præferatur substitutio, vel econuerso, in c. requisisti. de testa. nu. 32. 253
3 Coniuncti re & verbis qui dicãtur. in c. requisisti. de test. n. 28. 253
3 Coniuncti verbis tnatùm qui dicantur. in c. requisisti. de test. n. 26. fol. 252
3 Coniũcti re tãtùm qui dicantur. in c. requisisti. de test. nu. 22. 252
4 Coniuncta persona admittitur pro coniuncta super re spirituali, in c. cum pridem. de pac. nu. 2. 317
1 Coniunctæ personæ quæ dicantur, in c. nonnulli. §. sunt & alij. de rescrip. nu. 5. 100
3 ¶Conivnctio legalis quomodo contingat, in c. requisisti. de testi. numero. 29. 253
3 Coniunctio quot modis sumatur, in c. requisisti. de test. nu. 21. 252
Quis sit eius effectus. ibidem nu. 30.
3 Coniunctio vini, & aquæ significat vnionem Christi, & Ecclesiæ. in c. cum Marthe. de celeb. mis. nu. 12. 466
2 ¶Conivnx debet restitui viro probanti spoliationem, & copulã, & de ipsius impunitate cauenti, in c. ex transmissa. de resti. spo. numero. 1. 165
4 Coniunx quare debet relinquere coniugem labentem in hæresim, in c. de illa. de diuor. nu. 3. 140
3 Coniunx, quæ continentiam vouit, tenetur reddere debitum coniugi licet ad tempus voto consenserit, in c. carissimus. de conuersi. cõiug. nu. 1. 367
3 Cõiunx senex, qui remansit in seculo, castitatem promittẽdo, mortuo ingrediente si contrahit matrimonium, an teneat, in c. cum sis præditus. de conuer. coniug. nu. 5. 363
2 Coniuges abiurare non possunt, in c. tua nos. il 2. de iureiur. an. numero. 1. 285
3 Coniuges religionem profitendo, abinuicem diuertere possunt: sed alter se abnegare non possunt, in c. veniens. de reg. n. 1. 357
4 Coniuges si negant aliquem ex se natum, & ipse dicit se filium. cui incumbat probatio, in c. transmissæ. qui fil. sint legi. nu. 1. 107
2 Coniuges si iurant se continentiam seruaturos, vlterius se non possunt repetere, in c. tua nobis. il 2. de iureiu. nu. 3. 285
3 Coniugum alter, si ante nuptias votum emiserat, nec impleuit, altero inuito post contractum matrimonium non implet, in c. scriptura. de voto. nu. 14. 377
2 Coniugum altero matrimonium accusante: si alter petit restitui, ante omnia debet fieri restitutio, in c. ex conquestione. de resti. spo. numero. 1. 166
2 Coniugum altero ad religionem transeunte, quare alter non possit in seculo remanere, in c. tua nos. il 2. de iureiu. nu. 4. 285
3 Coniugatus an possit promoueri ad minores ordines. quòd non. in c. coniugatus. de conuersi. coniug. nu. 2. 364

Coniu-

3 Coniugatus grauius punitur, si alterius thorum violet, quàm clericus adulterans, in c. vt clericorum. de vita & ho. cle. nu. 7. 6
3 Coniugatus non potest promoueri ad sacros: nisi vxor voueat continentiam, in c. coniugatus. de conuersi. coniug. nu. 1. 364
3 Coniugati an possint vouere perpetuam continentiam, in seculo remanendo. & sic. in c. veniens. de reg. nu. 6. 358
3 Cõiugati cum scandalo dicuntur tenere dignitates ecclesiasticas, in c. cum decorem, de cleri. coniu. nu. 2. 27
2 Coniugati dicũtur habere ius in coniugio, in c. laudabilem. vt lite pẽ. nume. 3. 198
3 Coniugati emisso voto continentiæ, & data licentia de ingrediendo, se inuicem cognouerunt: tandem postea alter ingressus est: an per talem ingressum solemnizabitur eius votum præcedens, in c. dudum. de conuer. coniug. nu. 13. 372
3 Coniugati non debent promoueri ad ordines sacros, in c. sanè. de cle. coniuga. nu. 3. 19
4 Coniugati possunt ad religionem transire, in c. ad id. de spon. nu. 5. 18
4 Coniugati sunt ad continentiam inducendi post affinitatem inquè supeniente, in c. Iordane. de eo qui cogno. consangui. vxo. n. 2. 89
4 Coniugati tenentur sibi reddere debitum, non obstante aliqua exceptione, in c. quoniam. de coniug. lepro. nu. 4. 76
3 Coniugati sunt inhabiles ad beneficia obtinenda, in c. sanè. de cle. coniuga. nume. 2. 19
3 Coniugatorum alter potest in seculo remanere, alio transeunte ad religionem, si non est præsumptio incontinentiæ, in c. vxoratus. de conuer. coniuga. nu. 2. 366
4 Coniugatorum vnus propter crimen alterius an sit absolutus à mutua seruitute: ita quòd criminoso non cogatur cohabitare, nec reddere debitũ, in c. ex literis. de diuor. n. 11. & 13. 139. 140
3 Coniugatorum vnus si ad fidem conuertitur, alter non: an ille, qui conuertitur, possit aliam ducere; ita q̃ matrimonium prioris soluatur, in c. ex literis. de conuer. infi. nu. 1. 374
5 Coniugatorum vnus, quando religionem ingreditur, alio in seculo remanente, põt ad seculũ reuocari, in c. 1. de cõuersi. cõiu. nu. 2. 361
2 Coniugium carnale, si agatur ad eius separationem contra absentem non contumacem, an diriminatur, in c. quoniam. §. porro. vt lite nõ contesta. nu. 8. 100
4 Coniugium est, cum illa, quæ est duodecim annorum, non attento sit cognoscibilis, necne, in c. tuæ. de despon. impub. nu. 2. 44
4 Coniugum quando non apparet, quis prior decesserit: quis sit præsumendus, in c. donatio. de dona. inter vir. & vxor. nu. 15. 168
4 Coniugium regulariter non potest esse inter patrem baptizati, & baptizantem, in c. si vir. de cogna. spiri. nu. 1. 80
3 Coniugatorum vnus non potest profiteri, & alius in seculo remanere, si ille, qui remanet, est suspectus, in c. cum sis nu. 2. 363
2 ¶Conivrantes, & conspirantes qualiter puniantur, in c. venerabilis. de tests. cogen. nu. 4. 254
2 ¶Conventvs per literas apostolicas vltra duas dietas, debet cõparere, & exceptionẽ opponere, in c. olim. de excep. nu. 2. 301
2 ¶Connexa eodem iure cẽsentur cum his, quæ cõnectuntur, in c. quã tò. de iudi. nu. 1. 4
2 Connexa possunt determinari eodem iudicio, in c. ex conquestione de resti. spo. nu. 6. 166
3 Connexa spiritualibus quæ dicantur, in c. quæsitum. de rerum permu. nu. 5. 167
2 Connexorum idem est iudicium, in c. cum ex officij. de rescr. n. 5. 312
1 ¶Conqveri an quis possit de iniusta excommunicatione, in c. ad reprimendam. de offi. ordi. nu. 11. 291
2 ¶Consangvineus aduersarij mei delegatus in causa recusatur, in c. postremò. de appel. nu. 1. 352
2 Consanguineus vsque ad quem gradum quis intelligatur. in c. postremò. de ap. nu. 5. 352
2 Consanguineus si coram consanguineo delegato non agit causam suã, sed ecclesiæ, an possit recusari, in c. postremò. de ap. nu. 7. 352
2 Consanguinei admittuntur ad denunciandum impedimentum matrimonij, in c. consanguinei. de sent. & re iudi. nu. 1. 322
5 Consanguinei in causa criminali non admittuntur in testes, in c. cum oporteat. de accusa. nu. 14. 19
5 Consanguinei incitantur ad iram, & odium natural iter de iniuria illata consanguineo, in c. Petrus. de homi. nu. 1. 81
4 Consanguinei mariti cum consanguineis vxoris licitè contrahunt. in c. quod super his. de consang. & affi. nu. 1. 92
2 Consanguinei mei si pro iniuria mihi illata aduersarium meũ vulnerant, vel occidunt: an dicentur hoc fecisse conscientia mea, in c. constitutis. il 1. de testi. nu. 7. 244
5 Consanguinei mei licèt propter iniuriam mihi illatam sumãt vindictam, non est mihi aliquid imputandum: nec præsumũtur in dubio mea conscientia id fecisse, in c. Petrus. de homi. nu. 3. 81
5 Consanguinei promotoris inquisitionis non sunt ad testimonium recipiendi, in c. cum oporteat. de accusa. nu. 6. 18
4 Consanguinei spurij, & illegitimè nati alij intelligantur sub ista prohibitione honestatis, in c. sponsa. de sponsa. n. 3. 8
4 Consanguinei vsq; ad quem gradum dicantur interdicti ducere desponsatam consanguineo, in c. sponsam. de spon. nu. 2. 8
2 Consanguineis plus creditur, quàm extraneis, cum est quæstio de cõsanguinitate, in c. quoties alicui. de testi. nu. 1. 219
4 Consanguineos magis præsumendum est habere notitiam parentelæ, quàm extraneos, in c. videtur. qui mat. accu. pos. nu. 2. 131
2 Consanguinitas presumptiuè probata impedit matrimonium contrahẽdũ: sed nõ dirimit iã contractũ. in c. p tuas. d̃ proba. n. 7. 214
5 ¶Conscivs furti tenetur, si non indicet furem, in c. qui cum fure. de furtis. nu. 2. 97
2 Conscientia alterius non potest probari, nisi ex iudicijs, in c. nouit. de iudi. nu. 23. 22
5 Conscientia non est informanda ex varijs dictis, in c. per tuas. il 2. de simo. nu. 2. 44
2 Conscientia si dictat vnum, præceptum iudicis in oppositum: cui standum, in c. literas tuas. de resti. spoli. nu. 4. 171
5 ¶Consentire nemo videtur in non suum iudicem tacitè: nisi aliquid facti interuenerit, in c. ad petitionem. de accu. nu. 11. 22
5 Consentire videtur delicto qui non prohibet, cum potest, in c. vnico. de infan. exposi. nu. 1. 72
2 Non appellans præsumitur sententiæ consentire, in c. quod ad consultationem. de sent. & re iudi. nu. 4. 326
4 Consentiens alienationi rei sibi pertinentis an sibi noceat, in c. nuper. de dona. inter vir. & vxor. nu. 8. 157
3 Consentiens in vnum potest postea resilire, in c. cum non ignores. de præb. nu. 3. 45
5 Consentiens, vel auctoritatẽ præbens raptui, deponendus est. in c. si quis. il. 2. de pur. cano. nu. 2. 173
3 Consensus alicuius si requirit in trãslatione iuris alterius. & ille cõsentire recusat, cogi debet p superiorẽ, in c. nullus. de iure pat. num. 3. & 4. 423
3 Consensus Capituli an debeat interuenire in donatione quinquagesimæ, vel centesimæ, in c. apostolicę. de dona. nu. 7. 209
3 Consensus coadiutoris, vel consilium an requiratur in collatione beneficiorũ, in c. consultationibus. de cle. ægro. nu. 22. 80
4 Consensus de præsenti subsequens, vel carnalis copula purificat conditionem præcedentẽ, in c. super eo. de condi. appo. nu. 5. 59
1 Consensus dicitur esse quadruplex, in c. 1. de of. deleg. nu. 3. 235
1 Cõsensus electi requisitio ante electionem ipsam vitiat, in c. cum post petitam. de elec. nu. 3. 175
3 Consensus epi an requiratur in concessione ecclesiæ, quam facit frater fratri, in c. ex insinuatione. de iure pat. nu. 5. 422
1 Cõsensus epi, vel archiepi requiritur in transactione fiẽda super decimis, & alijs spiritualibus, in c. statuimus. de transac. nu. 1. 321
1 Consẽsus epi superueniens an confirmet statutum Capituli, in c. cõsuetudinis. de consue. nu. 4. 118
3 Consentiens alienationi alicuius rei, videtur concedere ius, quod habet in illa, in c. Pastoralis. de dona. nu. 2. 205
4 Consensus illorum, de quorum coniunctione agitur, sufficit in matrimonijs. c. cum apud. de desponsa. nu. 4. 21
1 Cõsensus in renunciatione cuius requiratur, in c. quod in dubijs. de renuncia. nu. 3 194

3 Consensus interuenisse præsumitur: sed si negetur, qui debeat hoc probare, in c. ea noscitur. de his quæ fiunt à præla. nu. 9. 117
4 Consensus legitimus mulieris in matrim. omo si celebratur in duodecimo anno completo, in c. insuper. qui mat. accusa. poss. nu. 3. 131
4 Consensus non est liber, vbi metus, vel coactio non est liber. in c. cum locum. de sponsi. nu. 1. 14
3 Consensus patroni requiritur in concessione facta in proprietate, in c. suggestum. de iure pat. nu. 1. 425
3 Consensus per nimiam importunitatem elicitus non tenet, in c. veniens. de conuer. coniug. nu. 1. 369
2 Consensus priuatorum non facit iudicem illum, qui nulli præest iurisdictioni, in c. significasti. de foro comp. nu. 3. 78
3 Consensus quorum clericorum requiratur in alienatione rei ecclesiasticæ: an ecclesiæ cathedralis: an illius ecclesiæ, cuius res alienatur, in c. 1. de his quæ fiunt à præla. nu. 3. 113
Et quid si episcopus non habet ecclesiam cathedralem. nu. 5.
4 Consensus solus an faciat matrimonii, in c. licèt. de spō. duo. nu. 3. 49
5 Consensus tacitus potest habilitare personam accusatoris, & testis, in c. nulli. de accu. nu. 7. 3
4 Consensum coniugalem non dicitur quis habere ante nubilem ætatē, in c. à nobis. de despon. impub. nu. 2. 38
1 Consensus singulares an sufficiant in compromisso, in c. quia propter. de elec. nu. 1. 171
2 ¶ Consideratio eligentis quæ habeat esse, in c. constitutis. de ap. nume. 2. 360
5 Considerationes quas debeat habere iudex. in c. per tuas. de simo. nume. 3. 42
1 ¶ Consecrandvs debet recipere consecrationem ab eo, cui commissa est. in c. quod sedes. de offi. ordi. nu. 2. 292
3 Consecratio ecclesiæ, vel altaris non consistit in reliquijs, quæ sunt extra altare, c. quæcunque. de iure pat. nu. 2. 412
5 Consecratio, vel ordinatio non est simoniaca: licèt prius ordinatori, vel consecratori aliquid donatum fuerit non ex pacto. in c. & si quæstiones. de simo. nu. 1. 36
5 Consecrari possunt simul plures ecclesiæ, plura altaria, & etiam plures episcopi. in c. cum sis. de conse. eccl. vel alta. nu. 2. 461
3 Consecrationes virginum an possint fieri diebus priuatis, in c. tua. de consecra. eccl. vel alta. nu. 3. 459
2 ¶ Conspiratores admittuntur ad testimonium, cum inquiritur super statu domus, in c. cum I. & A. de senten. & re iudica. numero. 10. 336
2 Conspiratores quare repellantur ab agendo, in c. exhibita. de iudi. numero. 10. 31
2 Conspiratio quando sit licita, in c. exhibita. de iudi. nu. 11. 31
2 Constituto procuratorem ad negotia, qui tempore constitutionis erat bonæ vitæ, & conditionis: deinde me absente, & ignorante efficitur baratator, & prodigus, videor tacitè reuocare, in c. quemadmodum. de iureiu. nu. 4. 285
2 Constituit aliquis procuratorem in curia ad renunciandum beneficio extra curiam. an dicatur beneficium vacare in curia: an in loco renunciantis, vbi beneficium situm est, in repetitione c. postulasti. de foro competenti. nu. 37. 63
1 ¶ Constituto talem procuratorem ad talem causam, & petendā restitutionem in integrum: an sufficiat in procuratorio, in c. fusci tata. de in integ. resti. nu. 4. 362
1 Constitutus ad litis contestationem, & prohibitus expressè, ne vltra procedat, an poterit vltra procedere, in c. petitio. de procur nume. 5. 338.
4 Constitutus in articulo mortis si contrahit cum illa, ex qua filium naturalem habebat: vel contrahit sanus cum illa existente in mortis articulo, quòd sit legitima proles, in c. tanta. qui fi. sint legi. nume. 4. 112
4 Et quid si ipsa esset iam sexagenaria, ibi. nu. 5.
1 Constitutus in articulo mortis an possit à quolibet absolui, in c. pastoralis. §. præterea. de offi. ordi. nu. 6. 294
1 Constitutus in minoribus si contrahit cum vidua, an sit exemptus omni priuilegio clericali, in c. à nobis. de biga. ver. quærit Ioannes. fol. 222
3 Constitutus in peccato mortali si efficitur furiosus, vel demens, & moriatur, censetur condemnatus, in c. maiores. de baptis. numero. 18. 475
1 Constitutus inter duo mala. s. proximi, & sui ipsius, debet potius pati malum proximi, in c. nisi specialis. de aucto. & vsu pal. numero. 3. 190
2 Constitutio adhoc vt habeatur pro decretali, quid requiratur, in c. pastoralis. de fide instru. nu. 3. 259
1 Constitutio apostolica dicitur omnes ligare, in c. quoniam constitutio. de consti. nu. 2. 78
5 Constitutio arctat post publicationem, in c. cum infirmitas. de pœni. & remi. nu. 7. 199
2 Cōstitutio canōica an dicatur ius diuinū, in c. 1. de iur. cal. n. 8. 107
2 Constitutio canonica est ius positiuum, & municipale, in c. literas tuas. de resti. spo. nu. 8. 171
4 Constitutio canonica constituit sæpe pro matrimonio, & contra matrimoniū, & pōt habilitare, et inhabilitare personas ad matrimoniū contrahēdū, in c. fraternitatis. de frig. & malefi. nu. 17. 102
5 Constitutio. c. dura. ligat illos, qui sunt apud sedem apostolicam, in c. dura. de cri. fal. nu. 2. 115
1 Constitutio Capituli, per quam tollitur antiqua consuetudo, non valet. in c. cum omnes. de consti. nu. 1. 72
3 Constitutio cessat, vbi cessat ratio iuris, & constitutionis, in c. ex multa. de voto. nu. 6. 385
5 Constitutio ecclesiastica aliqū emanat circa illos, quorū status reprobatur ab ecclesia, in c. q̄ situm. de pœni. & remis. nu. 2. 194
3 Constitutio edita super fratribus certi ordinis, alios alterius ordinis non comprehendit: nisi expressè dicatur, in c. nuper. de deci. numero. 4. 342
3 Constitutio est edita cum causa legitima: quæ causa si cessat in aliquo speciali casu, sed non cessant verba legis, an erit seruanda, in c. quia plerique. de immu. eccle. nu. 16. 494
3 Constitutio etiam iuramēto vallata debet intelligi non tātùm de his, qui verè sunt præsentes: sed ēt de præsentibus fictè iuris fictione, in c. ad audientiā. de cleri. nō residentibus. nu. 4. 35
3 Constitutio extenditur ad casum diuersum, si habet similem, vel maiorem rationem, quàm in statuto deductam, in c. cum dilectus. de cleri. non resi. nu. 5. 35
3 Constitutio facta à Capitulo, quòd absentes nihil percipiant: an valeat, in c. ad audientiam. de cleri. non resi. nu. 7. 35
3 Constitutio facta ab Imperatore contra ius naturale, an sit seruanda in foro animæ, in c. quia plerique. de immu. ecclesia. n. 15. 494
1 Constitutio generalis comprehendit omnes species, quæ aptitudine, licèt non actu sub eodem genere includuntur, in c. nam concupiscentiam. de consti. nu. 1. 71
1 Constitutio iam edita renouatur, in c. innouamus. de treuga, & pace. nu. 2. 315
5 Constitutio inferioris non potest tollere legem superioris, in c. cum in diœcesi. de vsur. nu. 5. 110
1 Constitutio laicorum super rebus ecclesiæ facta non tenet, in c. quæ in ecclesiarum. de consti. nu. 1. 73
3 Constitutio Leonina, de qua in hoc cap. quæ sit. in c. nulli. de reb. eccle. non alie. nu. 4. 130
2 Constitutio. l. si quis in tantam. C. vnde vi. an habeat locum de iure canonico, in c. 1. de do. & contu. nu. 6. 177
3 Constitutio legati durat, etiam finito legationis officio, in c. 1. de loca. & conducti. nu. 1. 156
1 Constitutio licèt sit prohibitiua, & consistat prohibitio in non faciēdo: tū si aliquis facit cōtra, debet primò moneri, quàm excommunicetur, in c. 1. de treu. & pa. nu. 3. 92
3 Constitutio licèt innouetur, actus sumit vires à cōstitutiōe veteri: nō à cōstitutione nouāte, in c. innouamus. de cēsi. nu. 1. 443
5 Constitutio militantis ecclesiæ ligat actum occultum, in c. cū non ab homine. de sent. excom. nu. 2. 206
4 Constitutio expōsa prouidēs, q̄ quicunq; sponsam suā congnoscit, hoc ipso sit eius, q̄ esset bona, in c. is qui fidē. de spō. & mat. nu. 5. 30

1 Con-

1 Constitutio non concernit præterita, sed futura, in c. cognoscentes. de consti. nu. 4. 71
Et an comprehendat ignorantem ibi. nu. 7
1 Constitutio non debet esse ambigua, vel obscura, in c. quoniam constitutio. de consti. nu. 3. 78
3 Constitutio noua potest extendi ad præterita, etiam quò ad pœnam, in c. præterea. de iu. pat. nu. 5. 426
3 Constitutio noua, quæ prouidet contra fraudes, & disponit in casibus dubiis emergentibus super iure antiquo non derogat indulgētiis spiritualibus quibusdam concessis, in c. officij. de testa. numero. 6. 246
1 Constitutio noua respicit futura, non præterita, in c. quoniam. de cōsti. nu. 1. 78
3 Constitutio Papæ sic debet intelligi, ne præiudicet legi diuinæ, in c. licèt. de reg. nu. 3. 356
1 Constitutio Papæ an tollat statutum episcopi continens tantummodo ius commune, sicut tollit ipsum ius commune, in c. 1. de rescript. nume. 4. 79
3 Constitutio pœnalis locum habet nō solum in contractu, qui celebratur contra ipsam expressè: sed etiam, vbi aliud simulatur, & contractus prohibitus in veritate agitur, in c. ad nostram. de emptio. & vendi. nu. 4. 150
5 Constitutio pœnalis noua idem prohibens, quod antiqua, extenditē ad preterita, in c. cum tu. de vsur. nu. 1. 102
3 Constitutio pœnalis si concernit fauorem alicuius, potest ille illi actui consentire, in c. 1. de loca. & conduct. nu. 5. 156
1 Constitutio prima non tollitur per posteriorem sibi contrariam, quæ non valet, in c. cum omnes. de consti. nu. 7. 72
5 Cōstitutio promulgata simpliciter super beneficijs, & ministerijs: nō comprehendit episcopatus, & archiepiscopatus: sed minora beneficia, in c. dilectus. de concess. preb. nu. 5. 104
4 Constitutio prouidens, q̄ quicunq; sponsam suā cognoscit hoc ipso sit eius: q̄ esset bona, in c. is qui fidem. de sponsa. nu. 5. 30
5 Constitutio puniens deferentes arma, & lignamina, comprehendit etiam transmittentes per nuncios, in c. significauit. de iude. numero. 5. 54
3 Constitutio, quæ generaliter loquitur, refertur ad omnes, quibus potest congruè adaptari, in c. maiores. de bapt. nu. 8. 474
4 Constitutio, quæ inducit difficultatem, & pericula animarum, debet reuocari, in c. non debet. de consan. & affi. nu. 4. 94
3 Constitutio, quæ loquitur de monachis non includit canonicos regulares: licèt in multis conueniant in substantialibus regulæ, in c. quod Dei timorem. de sta. mo. nu. 7. 391
4 Constitutio, quæ loquitur de certo casu, habet locum in alio, vbi est maior ratio respondendi, in c. cum haberet. de eo qui dux. in matrimo. nu. 2. 70
3 Constitutio, quæ loquitur de certis religiosis, non extenditur ad alios, nisi per constitutionem iurislatoris, in c. quod quibusdam. de fideius. nu. 1. 193
3 Constitutio, quæ loquitur de scholaribus, non extenditur ad Doctores, in c. 1. de loca. & conduct. nu. 2. 156
3 Constitutio, quæ loquitur in singulari, habet locum, etiam si pluraliter illud dispositum euenit, in c. relatum. il 2. de testi. n. 6. 241
4 Constitutio, quæ loquitur in vxore, habet locum in viro, in c. quæsiuit. de diuor. nu. 5. 136
1 Constitutio, quæ non ligat vniformiter omnes de Capitulo, non valet, in c. cum omnes. de consti. nu. 4. 72
4 Constitutio, quæ prohibet matrimonium propter crimen, non ligat probabiliter ignorantem, in c. 1. de eo qui dux. in matri. quam pol. nu. 2. 68
3 Constitutio recipit intellectum à iure communi, in c. ad audientiam. de cleri. non resi. nu. 5. 35
1 Constitutio si dicat, q̄ non possit vsurarius accipere pro vsura vltra duos solidos, non videtur concedere illos: cum aliàs vsuræ sint prohibitæ, in c. 1. de treu. & pace. nu. 2. 314
2 Cōstitutio si imponat pœnam priuationis beneficiorum, vltra quàm statuat ius commune, non extendit se talis constitutio ad beneficia, quæ haberet, qui deliquit in alia diœcesi. in repetitione c. postulasti. de foro compe. nu. 30. 62
1 Constitutio synodalis non potest derogare iuri communi, in c. quod super. de maio. & obe. nu. 2. 307
1 Constitutio trahitur ad preterita, in c. cum in. de electio. numero. 5. fol. 133
3 Constitutio Turon. concilij puniens religiosos audientes leges, vel physicam, est canon latæ sententiæ, in c. super specula. ne cle. vel mona. nu. 1. 500
Constitutio ista an extendatur ad habentes personatus sine cura ibi. nu. 12. fol. seq.
1 Constitutio vna per aliam declaratur, in c. super quæstionum. de offi. dele. nu. 1. 257
3 Constitutione inferioris familiares Papæ etiam ibi canonici non ligātur, in c. cum dilectus. de cle. non resi. nu. 2. 34
1 Constitutiones canonum ab omnibus seruandæ sunt, in c. 1. de consti. nu. 1 1
1 Constitutiones decretorum singularibus opinionibus sunt præferēdæ, in c. ne innitaris. de consti. nu. 1. 71
3 Constitutiones, & sententiæ promulgatæ, & editæ ab excommunicato non tenent, in c. aduersus. de immunitate ecclesiarum. nume. 5. folio. 491
1 Constitutiones extrauagantes an liceat ignorare, in c. cognoscentes. de consti. nu. 10. 71
3 Constitutiones laicorum super rebus ecclesiæ, siue rebus spiritualibus, vel eisdem connexis ipso iure sunt nullæ, in c. cum laicis. de reb. eccle. non alie. nu. 5. 135
1 Constitutiones qualiter sint condendæ, in c. Antigonus. de pact. numero. 1 315
3 Constitutiones, vel statuta, quæ loquuntur, si quis, vel si qua persona sic fecerit, consequatur præmium, vel pœnam an habeant locum in collegio, vel vniuersitate, in c. nouit. de his quæ fiunt à præla. numero. 3. 114
5 Constitutiones factas in concilio prouinciali debent postea episcopi publicare in suis episcopalibus synodis, in c. sicut. de accu. nu. 6. folio. 29
3 ¶ Construens violenter ecclesiam non acquirit ius patronatus, in c. nobis. de iure pat. nu. 5. 428
2 ¶ Consvevit aliquis soluere censum ecclesiæ ratione alicuius rei: si cessat in solutione per biennium, an res sit commissa, ī c. in cā de cā. poss. proprie. nu. 5 161
1 Consuetudo aliquando tribuit ius populo præsentandi rectorem ecclesiæ, in c. querelam. de elec. nu. 4. 148
3 Cōsuetudo an īducat̄ p nō vsū, in c. Ioā. de cleri. cōiug. nu. 6. 25
3 Cōsuetudo an possit inducere, quòd sine iusta causa vagetur, in c. ex tua. de cle. non resi. nu. 6. 33
3 Consuetudo antiqua, & priuilegium æquiparantur, in c. ea noscitur. de his, quæ fiunt à præla. nu. 8. 117
1 Cōsuetudo antiqua tribuit iurisdictionem, in c. duo simul. de offi. ordi. nu. 5. 292
2 Consuetudo approbata superioris auctoritate tribuit iurisdictionem in c. cum contingat. de foro compe. nu. 6. 52
3 Cōsuetudo attendenda est circa perceptionem decimarum, in c. ad apostolicæ. de deci. nu. 4. 328
2 Cōsuetudo canonibus derogare nō pōt, in c. clerici. de iudi. nu. 4. 13
4 Consuetudo contraria iuri scripto non debet obseruari, in c. quod super his. de consang. & affi. nu. 4. 92
4 Cōsuetudo, cuius trāsgressio induceret scādalū, inducit dispēsationem contra ius positiuū, in c. quod dilectio. de consan. & affi. nu. 5. 91
5 Cōsuetudo curiæ Romanæ facit ius, in c. q̄ graui. de cri. fal. nu. 2. 116
4 Cōsuetudo disponēs aliter, q̄ ius cōe, in certo loco, superat ibi ius cōe, in c. quod dilectio. de consang. & affi. nu. 3. 91
1 Cōsuetudo est optima legū interps, in c. cū dilectus. de cōsue. n. 6. 116
3 Consuetudo est in Anglia, q̄ primogenitus succedat in oībus bonis: Anglicus quidā decessit, relictis pluribus filijs, & habebat bona in Italia: qualiter illi succedent, in cap. olim. de cleri. coniuga. nu. 19. 24

5 Consuetudo est, quòd sponte, & gratis oblatum pro sacramentis, certo modo inter clericos diuidatur: an talis consuetudo sit seruanda, in c. ad apostolicam. de simo. nu. 7. 45
3 Consuetudo facit quem ineligibilem, qui est eligibilis: & econuerso in c. cum olim. de cle. coniug. n. 12. 24
1 Consuetudo generalis ligat omnes, in c. dilecti filij. de maio. & obe. nume. 2. 310
2 Consuetudo illaudabilis est reprobanda, in c. sicut consuetudo. de proba. nu. 2. 205
1 Consuetudo in peccatis non excusat, in c. quãto. de consue. nu. 2. 114
1 Consuetudo in præiudicium libertatis ecclesiæ non valet, in c. cum terra. de elect. nu. 3. 137
3 Consuetudo inducitur per non actum. in c. ea noscitur. de his, quæ fiunt à præla. nu. 7. 117
5 Consuetudo intelligenda est in literis, etiam si non exprimatur, in c. quam graui. de crim. fal. nu. 3. 116
1 Consuetudo iuri naturali derogare non potest. in c. cum tantò. de consue. nu. 4. 119
5 Consuetudo iuri scripto non præiudicat, in c. cum tantò. de consue. nume. 5. 119
2 Consuetudo laicorum contraria canoni in foro ecclesiastico nõ est seruanda, in c. cum causa. de sent. & re iudi. nu. 2. 321
4 Consuetudo laicorum super matrimonijs potest aliquid operari, in c. 1. de sponsa. nu. 4. 2
2 Consuetudo laudabilis laicorum seruanda est, etiam in foro ecclesiastico, in c. cum venissent. de eo, qui mit. in pos. nu. 3. 195
2 Consuetudo loci, vbi causa cognoscitur, est seruanda, & secũdùm eũ procedendum, in c. cum venissent. de eo, qui mit. in pos. nu. 3. 195
2 Consuetudo loci facit instrumentum authẽticum, in c. cũ dilectus. de fide instru. nu. 1. & 4. 259
3 Consuetudo licèt sit prauia respectu preteriti temporis, non meretur pœnam, dum toleratur, in c. aqua. de cons. eccl. vel alt. nu. 5. 462
1 Consuetudo longa licèt iniusta inducit iustã dubitationem, in c. cum causam. de elect. nu. 2. 153
1 Consuetudo nõ derogat iuri diuino, in c. cum tantò. de cõsuetu. numero. 1. 119
1 Consuetudo non excusat contra correctionem, in c. irrefragabili. de offi. ordi nu. 3. 295
5 Consuetudo non excusat delinquẽtem, in c. Hẽricus. de cleri. pug. in duello. nu. 3. 87
3 Consuetudo non tantum operatur, quantum statutum, in c. ex parte. de concess. præb. nu. 8. 103
1 Consuetudo non valet, per quam sententia interdicti violatur, in c. cum inter. de consue. nu. 1. 114
1 Consuetudo non valet, per quam rumpitur vigor, & iustitia ecclesiasticæ disciplinæ, in c. cum inter. de consue. nu. 2. versi. sexto no. fol. 114
1 Consuetudo obuians sacris canonibus non est obseruanda, in c. sanè de tempo. ordi. nu. 1. 202
5 Consuetudo patris fami. inspicienda est. in c. quam graue. de crimi. fal. nu. 4. 116
3 Consuetudo patriæ attenditur in delatione tonsuræ, in c. Ioannes. de cle. coniug. nu. 3. 24
2 Consuetudo patriæ est seruanda in foro ecclesiastico, in c. cũ dilectus. de fide instru. nu. 5. 259
5 Consuetudo patriæ, quæ disponit super coercione personæ, ratione offensæ illatæ non astringit clericos, in c. contingit. de sente. excõ. numero. 2. 219
3 Consuetudo, per quam ecclesiæ sine institutione possidentur, non valet, in c. ex frequentibus. de institu. num. 2. 82
1 Consuetudo, per quam electione seruata, potestas eligendi admittitur, non valet, in c. cum terra. de elect. nu. 1. 137
1 Consuetudo, per quam prelatus sine superioris licentia potest dimittere dignitatẽ, nõ valet, in c. cũ venerabilis. in prin. de consue. 115
1 Consuetudo, per quam quis inducitur ad peccandum, non valet, in c. ex parte. de consue. nu. 1. 118
4 Consuetuo personas legitimas ad contrahendum potest reddere illegitimas, in c. 1. de cogna. spi. nu. 4. 80
2 Consuetudo potest dare iurisdictionem ordinariam priuatæ personæ, in c. cum contingat. de foro compe. nu. 10. 53
Non tamen potestatem excommunicandi ibi. nu. 11.
2 Consuetudo potest detrahere iuri communi, in c. cum ecclesia. de causa pos. & propri. nu. 7. 148
4 Consuetudo potest disponere super matrimonijs nõ consummatis carnali copula, in c. duas. de sponsa. duorum. nu. 4. 50
4 Consuetudo potest inducere, quòd inter personas à iure non prohibitas contrahere matrimonium non teneat, in c. super eo. de cogna. spiri. nu. 3. 81
4 Consuetudo potest interpretari canones disponentes super matrimonijs, in c. quod dilectio. de consa. & affi. nu. 1. 91
3 Consuetudo potest induci per non actum, in c. venerabilis. de præb. nume. 5. 75
3 Consuetudo potest introduci, & præscribi contra consensum, qui de iure requiritur ad substantiam actus, in c. ea noscitur. de his quæ fiunt à præla. nu. 4. 116
2 Consuetudo potest mutare ordinem iudiciorum, in c. si clericus. de foro comp. nu. 3. 39
3 Consuetudo probabilis, & iusta causa introducta, potest alterare pœnam iuris, in c. ea quæ. de statu mona. nu. 7. 396
1 Consuetudo prouinciæ extenditur ad ecclesiam post constructam, in c. cum olim. de consue. nu. 3. 115
1 Consuetudo quare in iudicium deducatur, in c. cum tanto. de consue. numero. 8. 121 Et qualiter probetur ibi. nu. 9.
3 Consuetudo quare non debet induci in ecclesia, in c. scientes. de censi. numero. 2. 437
4 Consuetudo, quæ disponit super substantia matrimonij, nõ est seruanda, in c. duas. de sponsa. duo. nu. 1. 49
4 Consuetudo, quæ non inducit scandalum, nec est approbata per Papam, nec relaxat, nec restringit, in c. quod super his. de consan. & affi. nu. 5. 92
2 Consuetudo, quæ plenæ probationi addit necessariò iuramentum partis, non valet, in c. sicut consuetudo. de proba. nu. 4. 205
2 Consuetudo, quæ disponit, vt necessariò ad probationem requirantur tres testes, nõ valet. ibidem. nu. 5. 205
3 Consuetudo quò ad consilium, vel consensum non requirendum præiudicat iuri scripto, in c. quanto. de his quæ fiunt à præla. nu. 2. fol. 115
3 Consuetudo, quòd dentur duæ partes ecclesiæ parochiali, an valeat in c. certificari. de sepul. nu. 11. 303
Et an valeat, quòd nihil detur. ibi. nu. 12.
3 Consuetudo, quòd in causis non præstetur iuramentum calumniæ, non valet, in c. constitutus. de fideiuss. nu. 3. 192
3 Consuetudo, quòd non valet factum à maiori parte Capituli, nisi totum Capitulum consentiat, an possit firmari aliquo cursu temporis, in c. 1. de his, quæ fiunt à maio. nu. 8. 122
4 Consuetudo, quòd partus sequatur conditionem patris, valet. in c. licèt. de coniu. seruo. nu. 2. 78
1 Cõsuetudo rationabilis quæ dicatur. in c. cũ tãtò. de cõsu. n. 6. 120
2 Consuetudo recipit interpretationem à iure communi, in c. venientes. de iureiu. nu. 5. 280
Et in c. referente. de delic. pue. nu. 3. 123
5 Consuetudo reproba non excusat delinquentem, in c. inter dilectos. de excess. præl. nu. 4. 139
2 Consuetudo reprobata per superiorem, non potest de cetero induci, in c. ad nostram. de proba. nu. 3. 216
4 Consuetudo si est in loco, ꝓ partus sequatur conditionẽ patris, natus ex libero, & ancilla liber est. in c. licèt. de cõiu. seru. nu. 1. 78
5 Cõsuetudo si est, ꝓ pro pœnitẽtia detur munus, vel aliud simile, an laici possint cogi ad hoc, in c. ad apostolicã. de simo. nu. 5. 45
3 Consuetudo si est, ꝓ coniugati etiam non beneficiati deferant habitũ, & tonsuram: an pretextu huius consuetudinis poterit compelli clericus coniugatus, in c. Ioãnes. de cle. coniu. nu. 9. 25
1 Consuetudo similium dignitatum attenditur in attribuendis officiis vni dignitati, in c. cum olim. de consue. nu. 1. 115

4 Con-

4 Consuetudo terræ viri si est diuersa à consuetudine terræ mulieris, quę consuetudo seruabitur inter eos, in c. 1. de sponsa. n. 7. & 9. 2
3 Consuetudo totius prouinciæ ligat illos, qui in vna ciuitate prouinciæ moram trahunt, in c. sopitæ. de censi. nu. 4. 446
3 Consuetudo vnius ecclesiæ extenditur ad aliam ad fidem de nouo cõuersam, in c. super eo. de censi. nu. 1. 454
1 Consuetudo vt inducatur, quantum tempus requiratur, in c. cum tãto. de consue. nu. 7. 120
3 Consuetudo, vt quis possit habere plures præbendas in eadem ecclesia (etiam si vnam habet, vt principalem, aliam vt annexam) non valet, in c. literas. de concess. præb. nu. 3. 100
1 Consuetudinis auctoritas non est leuis, in c. consuetudinis. de consue. numero. 1. 118
1 Consuetudinis, verbum simpliciter prolatum, intelligitur de præscripta. in c. Cumanæ. de elec. nu. 5. 42
3 Consuetudine ciuitatis possunt viatores, & transeuntes se tueri in contractibus ibi initis, in c. 1. de empt. & ven. nu. 2. 146
5 Consuetudines, & statuta, per quæ committentes furta, homicidia, & similia crimina in pecunia puniuntur, sunt irrationabilia, in c. referente. de delect. pue. nu. 1. 123
5 ¶Consvlvi Sempronio, quòd Titium occidat: ille consilio acquiescit: & dum eum aggreditur, Titius, se defendendo, dictum Sempronium occidit: an sim irregularis, in c. ad audientiam. de homi. numero. 11. 79
5 Consulens alicui, ꝓ se in mare proijciat, vel aliter se occidat: si ille acquiescit, an sit irregularis, in c. ad audientiã. de homi. nu. 10. 79
5 Consulẽs alicui, quòd se inuabitanter morti exponat pro honore Christi, vel fide, vel libertate Ecclesiæ, nox est irregularis, in c. ad audientiam. de homi. nu. 12. 79
5 Consulẽs alicui læso, vel cuius interest fieri homicidium, vt committat homicidium: si ille, cui consulitur, non statim, sed longo tempore interposito, perpetrat, an sit irregularis, in c. ad audientiam. de homi. nu. 7. 79
4 Consulens debet implicitam quæstionem per membra distinguere, in c. de muliere. de sponsa. nu. 2. 6
5 Consulens, qualiter castrum furtiuè, & per proditionem possit capi, an sit irregularis. in c. ad audientiam. de hom. nu. 4. 78
5 Consulẽs homicidium indirectè, an sit irregularis, in c. ad audientiã. de homi. nu. 3. 78
5 Consulens qualiter teneatur ex consilio criminaliter, in c. sicut dignum. de hom. nu. 18. 76
5 Consulens quòd maleficus capiatur, non est irregularis, in c. ad audientiam. de homi. nu. 5. 79
2 ¶Consvles, & rectores ciuitatũ an habeant iurisdictionem, & cognoscant de causis, in c. venientes. de iureiu. nu. 3. 280
1 ¶Consilivm aliorum ex necessitate in electione aliquando exigitur, in c. cum in veteri. de electio. nu. 2. 178
4 Consilium dãs alicui, vt alium occidat: etiam si ille, cui consilium datum est, occidatur, tenetur de consilio, in c. 1. de diuor. nu. 2. 135
2 Consilium, & consensus episcopi si superuenit post sententiam latam à non suo iudice, an possit suus iudex iudicium, & iustitiam ratificare, tenet, quòd nõ. in c. 1. de fo. comp. nu. 6. 36
1 Cõsiliũ præbens an puniatur, sicut faciens, in c. 1. de of. dele. n. 4. 236
1 Consilium sequi qui tenetur, an teneatur sequi, si sit malum, in c. cũ in veteri. de elect. nu. 5. 180
2 ¶Consideratio eligentis quæ debeat esse, in c. constitutus. il 2. de app. nu. 2. 360
5 Considerationes quas debeat habere iudex, in c. per tuas. il 1. de simo. nu. 3. 42
4 ¶Consvmmata & perfecta per hominem, qui mutauit statum, iudicantur secundùm legem suam veterem, & non nouam illi contrariã, in c. gaudemus. qui fi. sint legi. nu. 3. 128
5 ¶Contemnere dicitur sententiam excommunicationis, qui absolutionem non petit. in c. per tuas. de sen. excom. nu. 4. 222
1 Contemptus an possit prosequi contemptum, in c. ecclesia vestra. il 1. de elect. nu. 4. 187
3 ¶Continentia præsumitur ratione prouectæ ætatis, in c. ad apostolicam. de conuer. coniu. nu. 1. 368
3 Continentia quare indicatur clericis, in c. quod ad te. de cleri. coniu. nume. 2. 20
3 ¶Continvè dictio adiecta verbo, residere, an importet aliquid plus, in c. ex parte. de cleri. non. resi. nu. 4. 34
5 Continuè quomodo intelligatur. in c. accedentibus. de priu. n. 2. 161
2 Continuatio in toto tempore requiritur in qualibet præscriptione, in c. quoniam. de præsc. nu. 3. 317
3 ¶Contradicere expressè plus est, quàm minimè consentire, in c. maiores. de bapt. nu. 17. 475
3 Non Cõtradicere inducit consensum, in c. cum virũ. de reg. n. 4. 352
1 Contradicens compositioni, an debeat condemnari in expensis, in c. humilis. de maio. & obe. nu. 4. 314
2 Cntradictio alicuius non debet impedire effectum confirmationis, in c. veniens. il 2. de test. nu. 13. 239
5 Contradictio parentum nihil operatur, quominus maritus possit rapere vxorem suam. in c. cum causa. de excep. nu. 4. 95
3 Contradictio, quæ dicatur efficax, in c. continebatur. de his quæ fiũt à præla. nu. 4. 113
3 Contradictio simplex paucorum non impedit ordinationem ecclesiæ, in c. 1. de his quæ fiunt à maiori parte Capituli. nu. 2. 121
Iustificata tamen per causam impedit ibi. nu. 3.
5 Contradictio tertij opponentis se innouationi priuilegij impedit ipsũ priuilegium innouari, in c. cum olim. il 1. de priui. nu. 2. 156
4 ¶Contraxi cum vna sub conditione: deinde conditione pendente, contraxi cum alia purè: tandem extitit conditio: an prima erit vxor, in c. per tuas. de condi. appos. nu. 8. 61
4 Quid si quis contrahit matrimonium sub conditione, quæ omnino est extitura ibi. nu. 9.
4 Contraxit aliquis cũ ancilla ignoranter (& sic matrimonium nõ tenuit:) si dominus ancillæ eam manumittat, an reconualescat, in c. ad nostram. de coniu. seruo. nu. 4. 79
4 Contraxit aliquis cum persona prohibita sub conditione, si Papa dispensauerit. ꝓ non valeat. in c. super eo. de condi. appo. nu. 7. 59
4 Contraxit quis sponsalia sub conditione, & tempore coitus protestatus ẽ, quòd nõ animo consummandi matrimonium: sed tantummodo causa extorquendi copulam carnalem: an ista protestatio sibi prosit, in c. pe tuas. de cond. appo. nu. 6. 61
4 Contraxerunt duo ante septẽnium: postea facti maiores nõ aliter cõtradicunt, vel consentiunt: an ex ista taciturnitate præsumatur consensus, vel dissensus, in c. literas. de desponsa. impu. nu. 8. 35
4 Contrahere promittens per verba de futuro potest compelli præcisè, vt contrahat de præsenti: nisi ex causa rationabili excusetur, in c. ex literis. il 2. de sponsa. nu. 4. 10
4 Contrahere quòd quis velit cum impotente, non est verosimile, in c. consultationi. de frigi. & malefi. nu. 2. 97
4 Cum meretrice contrahere licitum opus est, & pium, in c. inter opera. de sponsa. nu. 1. 18
5 Contrahi non potest cum excommunicato, in c. postulastis. de cleri. excom. nu. 2. 129
3 Contrahẽs cum ecclesia, an poterit petere rescissionem contractus invalidi, si nolit ecclesia, in c. de precarijs. de preca. nu. 3. 136
4 Contrahens cum impotente si postea contrahat cum potente, an teneat matrimonium, in c. consultationi. de frig. & malefi. nu. 3 98
5 Contrahens ignoranter cum consanguinea, vel iam nupta excusatur, in c. quod autem. de pœni. & remiss. nu. 11. 194
3 Contrahentes illicitè possunt recedere à contractu ad euitationẽ pœnæ ẽt perfecto, & consummato per traditionẽ, in c. si quis. de reb. eccle. non alie. nu. 4. 130
4 Contrahens matrimonium secundum bona fide, superueniente scientia de vita prioris viri, debet abstinere à coniugio secundo, in c. Dominus. de secũ. nup. nu. 6. 176
3 Contrahens minus legitimè super re ecclesiæ habet retentionem, donec sibi pecunia soluta reddatur, in c. ad audientiam. de reb. eccl. non alie. nu. 2. 133
2 Contrahens sponsalia potest resilire vsque ad aduentum pubertatis, in c. ex parte. de resti. spo. nu. 2. 172

Con-

4 Contrahentes etiam licitè puniuntur, si contempserint statutum ecclesiæ, in cap. cum inhibitio. de clandesti. desponsatio. numero. 12. folio. 46

4 ¶ Contractvs à iure reprobatus non potest firmari promissione pœnali, in c. & si necesse. de dona. inter virum. & vxor. numero. 2. 154

3 Contractus an sit ipso iure nullus, si solemnitas debita non est seruata, in c. tua nuper. de his, quæ fiunt à præla. nu. 7. 119

4 Contractus ante pubertatem, etiam cum nisu carnalis copulæ, non facit matrimonium, in cap. attestationes. de despon. impub. numero. 1. 39

2 Contractus celebratus contra inhibitionem iudicis non tenet, vt ex eo transferatur dominium, in cap. veritatis. de dolo & contum. nu. 10. 191

3 Contractus emphiteusis in quo differat à contractu locationis, & conductionis, & emptionis, & venditionis: & quare fuerit introductus, in c. potuit. de loca. & condu. nu. 11 162

3 Contractus in permutationibus rerum ecclesiasticarum super quo fundetur, in cap. ad quæstiones. de rerum permutatio. numero. 3. folio. 168

Et an talis contractus censeatur permutatio, emptio, siue venditio. ibidem nu. 5.

5 Contractus in scriptis si exigebat numerum quinque testium, probata amissione, an debeat eius tenor probari per quinque testes, in c. cum olim, il 1. de priui. nu. 12. 157

3 Contractus initus ab excommunicatis, & periuris, & de re litigiosa non tenet, in c. inter dilectos. de dona. nu. 5. 207

5 Contractus initus contra præceptum superioris an valeat, in c. quanto. de priui. nu. 2. 168

5 Contractus initus cum excommunicato an valeat, in c. si verè. de senten. excom. nu. 6. 218

4 Contractus initus per dolum valet in præiudicium committentis dolum, in c. tua nos. de sponsa. nu. 6. 25

1 Contractus initus per iustum metum, vel dolum, rescinditur, etiam si fuerit iuramento vallatus, in c. cum dilectus. de his, quæ vi met. nu. 5. 350

3 Contractus inutilis factus super ecclesia confirmatur per consensum episcopi postea accedentem, in cap. cura. de iure patro. nume. 2. 419

4 Contractus matrimonij potest pendere ex arbitrio tertij, in c. super eo. de condi. appo. nu. 2. 55

4 Contractus omnis, ex quo dotis conditio fit melior, & vir non efficitur pauperior, est licitus inter virum & vxorem, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 61. 165

2 Contractus permutationis est contractus bonæfidei, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 5. 298

3 Contractus precarij an sit noua species contractus, in c. 1. de preca. nu. 2. 135

3 Contractus prælati de iure validus potest pœnæ adiectione vallari, in c. de precarijs. de preca. nu. 2. 136

3 Contractus prior initus super vna re, quando est nullus, an possit super dicta re contractus vtilis & efficax celebrari, & in persona eiusdem, in c. continebatur. de his, quæ fiunt à præla. numero. 3. folio. 113

3 Contractus qualiter cognoscatur, sit vsurarius, necne, in c. illo vos. de pig. nu. 7. 180

3 Contractus quando non tenet: nec pœnæ appositio, in c. de precarijs. de preca. nu. 1 136

3 Contractus si est nullus, instrumentum inde confectum dicitur nullũ, in c. si quis. de reb. eccle. non ali. nu. 6. 131

2 Contractus si reperitur nimis abbreuiatus in protocollo notarij, quid iuris, in c. cum P. de fide instru. nu. 3 264

3 Contractus si venit rescindendus ratione simoniæ, spiritualia indebitè, & per simoniam translata debent restitui ei, cuius erant primò, in c. constitutus. de relig. do. nu. 9 400

2 Contractus, siue dispositio decem modis, siue respectibus reprobatur à iure, in c. cum contingat. de iureiur. nu. 6. vsque ad nu. 14. 288

3 Contractus super rebus spiritualibus debet esse distinctus à contractu super rebus spiritualibus earundem, in c. ad quæstiones. de rerum permu. nu. 4. 168

2 Contractus ratione an forum quis sortiatur. in c. licet. de foro compe. nu. 4. 83

4 Contractus alij extra donationem an possint celebrari inter virum, & vxorem, in c. donatio. de dona. inter virum, & vxorem. numero 2. 167

3 Contractus precariorum debent reuocari de quinquẽnio in quinquẽnium, in c. 1. de preca. nu. 1. 135

3 Contractus qui possint celebrari in ecclesia, in c. cum ecclesia. de immu. eccle. nu. 6. 489

3 ¶ Contribvtio vniuersalis fideicommissi, & particularium legatorum an erit falcidia, vel trebellianica, in c. Raynutius. de testa. nu. 67 266

5 ¶ Contritio cordis non sufficit ad remissionem pœnæ, quæ infligitur ratione delicti, in c. 1. de his, qui fil. occid. nu. 2. 71

5 Contritio peccatoris quanta esse debeat, in c. omnis. de pœni. & remis. nu. 21 198

2 ¶ Controversiam mouere dicitur non solum qui agit: sed etiam qui excipiendo resistit, in c. audita quærela. de restitu. spo. numero. 3. 162

3 ¶ Contvmacia domini non respondendo tribuit facultatem emphiteutæ vendendi, sed non personis prohibitis, in c. potuit. de loca. & conduct. nu. 7 162

2 Contumacia est interpretanda ad præiudicium contumacis, in cap. de de quo. de iudi. nu. 10. 2

2 Contumacia procuratoris, vel cuiuslibet administratoris an noceat domino in expensis, in c. ad hæc Deus. vt lite non contesta. numero. 13. 92

2 Contumacia procuratoris nocet domino, quando scit, & non purgat eam, in c. ad hæc Deus. de lit. contesta. nu. 7. 91

2 Contumacia quando dicatur procuratoris, & quando domini, in c. ad hæc Deus. de lit. contesta. nu. 18. 93

2 Contumacia quid dicatur. in repetitione. c. finem litibus. super continuatione rub. de dolo, & contu. nu. 8. 181

Et an contumacia sit maleditum, siue delictum. ibidem. nu. 9

2 Contumacia rei si non lædit iustitiam partis, parcitur cõtumaci quò ad præbendum sibi audientiam, in cap. 1. de dolo, & contu. numero 5. 177

1 Contumacia subditi per trinam monitionem conuincitur, in cap. 1. de supp præla. negli. nu. 1. 200

2 ¶ Contvmax ad hoc vt quis dicatur, quid requiratur. in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 7. 182

Et nu. 23. seq.

3 Contumax an possit multari sine alia citatione, in c. referente. de præben. nu. 3. 39

2 Contumax an sit citandus ad videndum fieri condemnationem expensarum de eo, in cap. finem litibus. de dolo & contu. numero. 15. 180

1 Contumax ante litem contestatam veniens infra annum auditur, in c. querenti. de offi. deleg. nu. 4. 257

2 Contumax condemnatur in expensis factis à tempore citationis emissæ, in c. cum dilecti. de dolo & contu. nu. 1. 74

2 Contumax cõdemnatur in expensis factis in lite, in c. cum venissent. de eo, qui mit. in pos. nu. 9. 195

Et hoc nisi recesserit appellans. ibidem. nu. 14. seq.

2 Contumax in expensis condemnatus an possit appellare, in c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 16. 180

2 Contumax in vno articulo non censetur in alio, in c. de quo. de iudi. nu. 13. 3

2 Contumax per iudicem excommunicari potest, in c. de quo. de iudi. nume. 5. 2

1 Contumax postea comparendo potest ab excommunicatione absolui, in c. olim. de rescrip. nu. 5 96

2 Cõtumax postea veniens ad quos actus admitttatur, in c. præterea. de dila. nu. 17 118

Con-

2 Contumax præsumitur fouere iniustam causam, in c. nullus. de præsump. nu. 1. 265

2 Contumax quando quis dicatur, in c. quoniam. §. in alijs. vt lit. non conte. nu. 2. 102

1 Contumax sine alia citatione condemnatur in expensis, in c. constitutis. de procu. nu. 4. 339

2 Contra contumacem eodem modo proceditur in carnali, & spirituali coniugio, in c. quoniam §. porro. vt li. non conte. nu. 1. 99

2 Contra contumacem non proceditur ad missionem in possessionem: nisi constet per testes, vel aliter deberi, quod petitur, in c. accedens. vt li. non contest. nu. 3 95

4 ¶ Contvmelia creatoris an soluat matrimonium ipso iure, in cap. gaudemus. de diuor. nu. 26 144

5 Contumelia non est impendenda pro gratia, in c. & si iudeos. de iude. nu. 2. 54

3 ¶ Convenire qui debeant in concilio pronunciari, in c. in singulis. de statu mona. nu. 4 395

Et quot personas, & equitaturas debeant adducere. ibidem. numero. 5.

2 Conueniri an quis possit per literas apostolicas in loco, vbi habet mansionem, in qua interdum consueuit morari, in c. ex parte. B. de fo. comp. nu. 6 71

1 Conueniri potest ille, in quem facta est alienatio: et ille, qui alienauit causa iudicij mutandi, in c. 1. de alie. iud. mut. nu. 4. 369

1 Conueniri potest quis coram diuersis iudicibus de eodem delicto, in c. tuæ. de procu. nu. 3. 335

2 Conueniri quando aliquis potest coram pluribus iudicibus, electio est actoris. fallit in scholaribus, in c. cum sit generale. de foro compe. nu. 4. 42

2 Conueniri quis potest in domicilio: & vbi res sita est, ad voluntatem actoris, in c. sane. de fo. compe. nu. 5. 38

1 Conueniri quot possint vigore clausulæ generalis, in c. sedis ap. de rescrip. nu. 6. 88

5 Conueniens sæpius, & dans denarium ad locum remissionis, an sæpius habebit. 40. dies, in c. cum ex eo. de pœn. & remis. nume. 10 folio. 200

2 Conuentus actione personali si fuerit contumax, patitur missionem in possessionem, in c. quoniam. §. si autem. vt lite non contesta. numero. 1. 106

2 Conuentus an possit opponere de literis impetratis prius, in c. vt debitus. de appella. nu. 13. 372

2 Conuentus coram idoneo iudice non potest sine rationabili causa prouocare, in c. vt debitus. de ap. nu. 4. 371

3 Conuentus nõ obligatur ex facto, siue contractu monachi, in c. quod quibusdam. de fideiuss. nu. 4 193

2 Conuentus per literas apostolicas, vltra duas dietas debet comparere, & exceptionem opponere, in c. olim. de excep. nu. 2 301

2 Conuẽtus qui desijt possidere rem, super qua conuenitur, an debeat cõdemnari, in c. 1. de sent. & re iudi. nu. 4 319

2 Conuentus rei vendicatione si alienat lite pendente, potest agi contra eum, in quem alienatio facta est. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. vt lite pen. nu. 4. 198

2 Conuentus rei vendi. ad rem corporalẽ potest ius dominij deducere in iudicium etiam principaliter, in c. cum ecclesia. de cau. possessio. et proprie. nu. 25. 149

2 Conuentus super mutuo, si non opposuit exceptionem de quantitate sibi debita: aut conuentus super hypothecaria nõ opposuit de prioritate pignoris, an post sententiam poterit agere, in c. super spoliatione. de ordi. cog. nu. 8. 142

2 Conuentus super spoliatione an repellatur ipso iure ab agendo, vel per exceptionem, in c. super spoliatione. de ordi. cog. numero. 4. folio. 141

3 Conuentio præcedens tacita, vel expressa vitiat permutationem, in c. quæsitum. de rerum permu. nu. 2. 167

5 Conuentio sola inducit simoniam, in c. veniens. de simoni. numero. 1. folio. 36

2 Conuentione facta, non potest recedi à iudice, & adiri superior, in c. vt debitus. de appel. nu. 5. 371

3 Conuentiones, & pacta possunt interuenire cum illo, qui eligitur ad beneficium vacans, in c. significatum. de præb. nu. 2. 41

5 Conuenticula occulta prohibentur, nec in ecclesia, nec extra ecclesiam fieri debent, & prima facie præsumuntur ad malum finem, in c. cum ex iniuncto. de hære. nu. 2. 64

3 ¶ Converti quæ vult, debet sibi imponere velum, in c. vidua. de regulari. nu. 1. 346

5 Conuersus ad fidem debet habere partem bonorum patris, & matris, & agnatorum, sicut illi, qui remanent in infidelitate, in c. Iudei. il 2. de iude. nu. 3. 52

4 Conuersi ad fidem sicut tolerantur in matrimonio contracto in gradu consanguinitatis prohibito lege canonica: ita & in gradu affinitatis, in c. Deus. de diuor. nu. 2. 145

5 Conuersi habent priuilegium clericorum quò ad canonem. si quis suadente. circa ipsos, in cap. non dubium. de sentẽ. excommu. numero. 3. 202

3 Conuerso ad vnitatem Ecclesiæ ecclesia nõ in totũ restituit iura sua alteri iam collata, in c. 1. de paro. nu. 1. 313

3 Conuersio, vel reuersio ad fidem post sententiam diuortij non sufficit ad rescissionem sententiæ, in c. mulier. de conuer. coniu. numero. 2. folio. 373

5 ¶ Coversatio assidua extra domum eiusdem est effectus cum illa, quæ habetur cum familia in domo, in c. ad hæc. de iude. numero. 1. 53

5 Conuersatio prohibetur inter eos, quorum studia sunt diuersa, in c. ad hæc. de iude. nu. 3. 53

4 Conuicini admittuntur in defectum propinquorum ad testificandum de impotentia, in cap. laudabilem. de frigi. & ma. nu. 5. 18

5 ¶ Convictvs de mendacio contra verba iudicis commisso, punitur à superiore, in c. dilectus. de pœnis. nu. 1. 189

1 Conuictus de periurio est priuandus beneficio, in c. olim. de rescrip. numero 9. 96

2 ¶ Copia probationis subtrahitur casibus fortuitis, in c. quoniam. vt lite non conte. nu. 6. 98

2 Copiam iudicis qui non potest habere, debet protestari coram honestis personis, in cap. si iustus. de appellationibus. nu. 3. 388

2 Copiam iudicis si quis non potest habere, non propterea debet silere, sed ostendere diligentiam, ne dicatur negligens, in c. cum sicut. de eo qui mit. in pos. nu. 2. 195

4 ¶ Copvla carnalis cum matre rumpit sponsalia cum eius filia infante contracta, in c. literas. de despõ. impub. nu. 5. 35

2 Copula carnalis deducitur in iudicio ad diuersos effectus, in c. præterea. de testi. nu. 2. 230

4 Copula carnalis operatur, vt sponsalia de futuro transeant in matrimonium de præsenti & nume. 2. in c. is qui fidem. de sponsa. nu. 1. & 2. 30

4 Copula carnalis subsequens post sponsalia, non solum illa purificat: sed facit, vt videatur à conditione recessum, in c. de illis. de condi. appo. nu. 6 56

4 Copula carnalis suspenditur aliquando propter scãdalum vitãdum. in c. duo pueri. de despõsa. impu. nu. 5 42

4 Copula cum consanguinea vxoris quid operetur, in c. super eo. de eo qui cog. consan. vxo. nu. 1. 86

4 Copula vtrùm præcesserit fidei dationem, vel datio fidei præcesserit copulam, non refert. in c. si quis. de eo qui dux. in matri. numero. 3 folio. 74

3 Copula, quæ cadit inter orationes diuersas: an inducat coniunctionẽ verbalem, in c. requisisti. de testa. nu. 27. 252

4 Copula, quæ præcesserit sponsalia de futuro, non facit ea transire in matrimonium, in c. veniens. de sponsa. nu. 3. 14

4 Copula subsequens confirmat sponsalia inualida ratione ætatis, & ratione metus: nisi circa extorsionem copulę violentia allegetur, in c. insuper. qui mat. ac. pos. nu. 4. 131

4 Copula violenter extorta non facit sponsalia transire in matrimonium de præsenti, in c. de illis. il 2. de desponsa. impube. numero. 4. folio. 39

3 Copulæ natura quæ sit, in cap. Raynutius. de testa. numero. 81. folio. 267
3 ¶ Corpvs Christi an possit confici in pane fermentato, in c. literas. de celeb. missa. nu. 2. 370
3 Corporis Christi officium, & festum vnde traxerit originem, in c. 1. de custo. eucha. nu. 3 478
5 Corpus Christi, quod ad infirmum defertur tempore interdicti, an debeat deferri cum campanella, in c. quod in te. de pœnit. & remis. nu. 6. 196
3 Corpus defuncti qui rapuit indebitè, tenetur reddere quidquid percepit, in c. cum liberum. de sepul. nu. 1. 299
Corpus humanum compositum est ex quatuor elementis, in c. in quadam. de celeb. mis. nu. 4. 468
3 Corpus parochiani, quem alius indebitè sepeliuit, potest repeti, in c. ex parte. il 1. de sepul. nu. 2. 299
3 Corpora apud quam ecclesiam debeant sepeliri, in c. fraternitatem. de sepul. nu. 2. 297
5 Corpora cælestia non possunt esse per se causa operationum liberi arbitrij, in c. ex tuarum. de sorti. nu. 4. 119
5 Corpora defunctorum non possunt sepeliri in ecclesia: nisi sint priuilegiati, in c. cum & plantare. de priui. nu. 6. 153
5 Corpora quòd tradantur ecclesiasticæ sepulturæ, inductum est prouisione ecclesiastica, in cap. ad audientiam. de homici. numero. 3. folio. 86
3 ¶ Correlativorvm natura quæ sit, in c. debitum. de baptis. numero. 8. 475
1 ¶ Corrigere per seipsum malè gesta, honoris est, in c. ab excommunicato. de rescrip. nu. 4. 110
5 Correctio iudiciaria pertinet solùm ad prælatum: euangelica ad omnes, in c. qui alios. de hæreti. nu. 3. 59
3 Correctio monachorum spectat principaliter ad abbatẽ, in c. ea quæ. de statu mo. nu. 2. 396
2 Et in c. ad nostram. de appel. nu. 3. 340
1 Correctio monachorum ad quem primo loco spectet, in c. quanto. de offi. ordi. nu. 6 290
3 Correctio monachorum exemptorum, & proclamatio abbatis exẽpti, coadiutoris prouisio, & cetera pertinent ad visitatores à Capitulo deputatos, in c. ea quæ. de statu monacho. nu. 11 397
1 Correptio termini deuoluitur ad archiepiscopum, si inferiores fuerint negligentes, in c. quantò. de offi. ordinarij. nu. 5. 290
3 Corruente tecto, parietibus illæsis, mensa tãtum altaris modicum fracta, nec altare, nec ecclesiæ consecrantur, in c. lignei. de conse. eccle. vel alta. nu. 1. 461
1 Correctio vt deuoluatur ad episcopum, quid requiratur, in c. irrefragabili. de offi. ordi. nu. 4. 296
5 Correctionis ordo quis sit, in c. qualiter. il 2. de accusa. numero. 14. folio. 25
3 ¶ Corrvmpens vxorem suam, antequam eam desponsaret, an possit promoueri, in c. sanè. de cle. coniug. nu. 5. 19
5 Corruptio vnius inficit totam electionem, in c. nobis. de simo. num. 1. folio. 38
3 ¶ Creatio canonicorum, & collatio præbendarum de consensu Capituli spectat ad episcopum, in c. vacante. de præbẽ. nu. 3. 59
5 ¶ Creditvr assertioni Cardinalis sine iuramento, in c. cum olim. de priui. nu. 6. 156
5 Creditur depositionibus iudicum de his, quæ gesta sunt corã eis, in c. inter dilectos. de excess. præla. nu. 9. 140
5 Creditur literis, & relationibus delegatorum, in c. ex literis. de excess. præla. nu. 1. 138
5 Credendum est cuilibet in iudicio animæ, in c. significasti. il 2. de homi. nu. 11. 82
5 Credẽs agere cum christiana, si agat cum iudea, an peccet grauius, in c. in nonnullis. de iude. nu. 3. 55
2 Credens fouere bonam causam si timet, ne iudex iniustè pronuntiet cõtra eum, quid debeat facere, in c. fraternitatis tuæ. de testi. numero. 16. 226
2 Credens re non venditam, potest pretium compensare, in c. cum Ioannes. de fide instru. nu. 1. 260
5 Credentes & defensores hæreticorum, puniuntur eadem pœna, qua hæretici, in c. si aduersus. de hæreti. nu. 1. 63
5 ¶ Credvlitas causata ab illis, inter quos aliquis conuersatur, dicitur iusta, in c. vnico. de cle. per sal. promo. numero. 2. folio. 132
5 Credulitas probabilis, & discreta idem, quod veritas, operatur, in c. inquisitioni. de senten. excom. nu. 2. 224
5 Credulitas sola non sufficit ad probationem delicti quò ad condemnationem, in c. inquisitionis. §. tertio. de accu. nu. 8. 20
3 ¶ Creditor an debeat probare pecuniam conuersam in vtilitatem ecclesiæ, in c. 1. de depo. nu. 10 141
3 Creditor an possit propter debitum impedire sepulturam sui debitoris, in c. ex parte. 1. de sepul. nu. 3 299
3 Creditor an possit prohibere primo debitori, ne soluat creditori suo, quando pignus pignori obligatur, in c. cum contra. de pig. numero. 6. 184
5 Creditor computat sibi fructus in sortem, in c. conquestus. de vsuris. nu. 3. 106
2 Creditor cui debebam decem in Calendis Octobris: si agit hodie in Calendis Maij, an iudex debebit me absoluere ab instãtia iudicij: vel definitiuè condemnare, vt soluam inducijs duplicatis, in c. vnico. de plus peti. nu. 14. 143
3 Creditor debet edere instrumentum crediti ad petitionem fideiussoris: & sibi de eo facere copiam, in c. peruenit. de fideiuss. numero. 3. 190
2 Creditor habet actionem ad pignus, si violenter ab ipso per debitorem auferatur, in c. ad nostram. de iureiur. nu. 6. 274
3 Creditor ex pacto, an possit ingredi rem sibi obligatam propria auctoritate, in c. potuit. de loca. & conducto. nu. 16. 163
3 Creditor in mutuo facto ecclesiæ an teneatur probare per ecclesiam pecuniam esse versam in vtilitatem ecclesiæ, in c. quod quibusdã. de fideiuss. nu. 9. 194
Et quid si sit versa, sed non durabit. nu. 10.
2 Creditor liberauit debitorem à debito, & promisit vltra non petere, vel controuersiam non mouere sub pœna: si eius procurator generalis petit, & inquietat: an ex tali molestia incidat dominus in pœnam, in c. ad hæc Deus. vt lite non contesta. nu. 21. 94
2 Creditor non debet contra debitorem agere ante terminum solutioni præfixum, in c. vnico. de plus peti. nu. 1. 142
5 Creditor non dicitur possidere rem pignoratam, in c. 1. de vsuris. nume. 3. 100
5 Creditor non lucratur fructus, qui proueniunt ex re pignorata, in c. 1. de vsuris. nu. 2. 100
2 Creditor potest sponte remittere obligationem iuramenti liciti, in c. 1. de iureiur. nu. 3. 272
5 Creditor potest vti fructibus rei pignoratæ, & in suum vsum cõuertere, in c. 1. de vsuris. nu. 4. & 6. 100
2 Creditor pignus retinere nõ potest, nisi probet quantitatem sortis, in c. ex literis. de iureiuran. nu. 3. 291
3 Creditor quando agit contra nomen sibi obligatum: an debeat præcedere discussio contra principalem, in c. cum contra. de pign. nume. 7. 184
3 Creditor, qui recepit pignori rem alienam, an habeat ius retentionis, donec sibi debitum soluatur, in c. ex præsentium. de pig. nume. 2. folio. 179
2 Creditor si dicat, adueniente termino, debitorem excommunicatum; quia non soluit, & debitor hoc negat, cui incumbat onus probandi, in c. præterea. de appel. nu. 11. 355
2 Creditor si ex forma conuentionis vult vendere pignora: an possit pro modico debito vendere rem maximi pretij, in c. quoniam. §. si autem. vt lite non contesta. nu. 7. 106
3 Creditor si habet pignus, & fideiussorem, an debeat prius vendere pignus, quàm conuenire fideiussorem, in c. peruenit. de fideiusso. nu. 13. 191
2 Creditor si nõ potest induci ad relaxationem iuramenti: quid iuris, in c. debitores. de iureiur. nu. 5. 273

Cre-

3 Creditor si probat prælatum esse hominem diligẽtem, an sibi sufficiat, in c. grauis. de depo. nu. 13. 141
3 Creditor si recepit vnam speciem pecuniæ loco alterius longissimo tẽpore, non cogitur de cetero soluere debitor de pecunia primæ speciei, nec ipsè recipere, in c. olim. de censi. nu. 4. 411
1 Creditor si reddiderit instrumentum debitori, an videatur debitum remisisse, in c. ex literis. de consue. nu. 4. 113
1 Creditor, soluto debito, debet instrumentum debiti restituere debitori, in c. cum pridem. de pac. nu. 4. 317
3 Creditori impugnanti debitorem de periurio, eo quòd non soluit in termino, sufficit, si probet lapsum termini, in c. vnico. vt eccle. benefi. nu. 9. 125
3 ¶ Crimen confessatum coram iudice potest iudex punire sine alio processu, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 10. 13
1 Crimen commissum coram iudice ciuilis causæ an per ipsum puniatur, in c. olim. de rescrip. nu. 6. 96
2 Crimen cum infamia potest obijci contra petentem confirmationem, in c. tam literis. de testi. nu. 2. 232
2 Crimen ecclesiasticum dicitur, quod secundum leges non est crimen, in c. cum sit generale. de foro compe. nu. 10. 43
5 Crimen euidens, & se exhibens in conspectu non indiget accusatore, in c. euidentiam. de accusa. nu. 1. 5
5 Crimen falsitatis per modum exceptionis probatum venit puniendũ, in c. inter dilectos. de excess. præla. nu. 10 140
3 Crimen fornicationis si habet operis euidentiã, non est licitum à tali fornicatore audire missam, in cap. vestra. de coha. cle. & mul. nume. 8. 13
5 Crimen graue censetur, de crimine gloriari, in c. quàm sit graue. de excess. præla. nu. 1. 138
5 Crimen idem an possit intentari in eodem genere agendi, vel diuerso, quando actum est per viã purgationis, in c. cum dilectis. de purg. cano. nu. 9. 178
5 Crimen incestus, & adulterij est sufficiens ad priuationem beneficiorum, in c. cum dilectis. de purg. cano. nu. 5. 178
3 Crimen intentatum non differi idem, quod confessio criminis, operatur, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 11. 13
1 Crimen obiectum in vna electione potest iterum opponi in alia eiusdem personæ, in c. cum inter canonicos. de elect. nu. 5. 143
2 Crimen personæ non debet in damnum ecclesiæ redundare, in c. cũ venerabilis. de excep. nu. 9. 298
2 Crimen prælati potest denunciari superiori per laicum, & literas, in c. cum in iuuentute. de præsum. nu. 5. 270
2 Crimen probatum, & obiectum post confirmationem repellit ab obtinendo, & deijcit ab obtento, in cap. super his. de accusa. numero. 7. 13
Rationem reddit. ibidem. nu. 8.
Non tamen amittit priora beneficia. ibi. nu. 11.
2 Crimen probatum per modum exceptionis si non venit puniendũ pœna ordinaria: an possit extraordinaria, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 12. 53. & ibi. nu. 41. 133. 137
5 Crimen probatum per modum exceptionis impedit promouendum: sed non deijcit iam promotum, in c. super his. de accusation. numero. 5. 13
2 Crimen probatum repellit testem etiam de illo crimine non condemnatum, in c. super eo. de testi. nu. 1 223
5 Crimen quando deductum est in modum exceptionis, & iudicatum in quæst. in qua excipiebatur: an possit idem crimen intentari per viam inquisitionis, in c. cum dilectis. de purga. canoni. nume. 11. folio. 179
5 Crimen quando dicatur euidens, in cap. euidentia. de accusa. numero. 2. 5
2 Crimen quando dicatur tangere causam, de qua agitur, in c. 1. de excep. nu. 7. 293
5 Crimen quando est occultum (licèt sit graue) non impedit promoueri volentem post peractam pœnitentiam, in c. ex literarũ, de apostata. nu. 4. 69
5 Crimen quando obijcitur cum infamia, differtur confirmationis effectus, in c. accedens. de accu. nu. 4. 23
5 Crimina distinguuntur voluntate, & proposito, in c. quod autem. de pœniten. & remis. nu. 10. 194
2 Crimina & defectus possunt obijci contra electum, in c. cum dilecti. de do. et contu. nu. 2 189
5 Crimina grauia non debet superior impunita relinquere, in c. conquesti. de senten. excom. nu. 2. 209
5 Crimina non specificantur, quando inquiritur super statu ecclesiæ, in c. qualiter. il 1. de accusa. nu. 6. 15
5 Crimina non sunt specificè declaranda in citatorio, in c. veniens. de accus. nu. 7. 10
2 Crimina possunt deduci in iudicium per modum denunciationis, non specificatis circunstantijs. in c. veritatis. de do. & contu. numero. 2. fol. 191
1 Crimina post confirmationem refricari non possunt, in c. cum dilecti. de ele. nu. 2. 159
5 Crimina, postquam sunt probata, non debent remanere impunita. in c. crimina de collu. deteg. nu. 1. 101
5 Crimina priuata an accedant magis ad naturam causæ pecuniariæ: quàm capitalis. in c. præterea. de dilatio. nu. 35. 120
5 Criminosus an possit accusare criminosum, in c. nulli. de accusa. numero. 9. 3
3 Criminosus an debeat vitari in diuinis officijs, in c. quæstiũ. de coha. cleri. & mulie. nu. 1. 18
2 Criminosus perseuerans in crimine non potest esse testis: sed bene potest esse iudex, in c. testimonium. de testibus. nu. 1. & 8. 248
Et an possit eligere. ibidem. nu. 2.
2 Criminosus potest esse iudex: sed non testis, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 21. 300
1 Criminosi ad prælaturam promoti, an sine licentia renũciare possint. in cap. nisi cum pridem. §. propter conscientiam. de renun. numero. 3. 195
5 Criminosi admittuntur in criminibus exceptis in testes, in c. per tuas. il 1. de simo. nu. 2. 42
5 Criminosi, irregulares, excommunicati, & similes an conferant characterem, & executionem ordinum, in c. 1. de scismat. nume. 5. folio. 67
5 Criminatio prælati tractari debet cum his, quorum interest, in c. illa. de accusa. nu. 1. 2
2 Criminaliter agens, si non obtinet, potest de eodem crimine agere ciuiliter. in c. cum dilecto. de ord. cognitio. nu. 29 135
3 ¶ Cracis delatio est signum peregrinationis, in c. magnæ. de voto. nu. 2. 381
5 Cruce signati debent esse immunes à tallijs, & collectis, & omnibus grauaminibus post crucem susceptam, in c. ad liberandam. de iude. nu. 11. 58
5 ¶ Cvpidi, & auari quidquid alijs donatur, sibi subtrahi arbitrantur, in c. nimis. il 1. de excess. prælatorum. nu. 2. 144
2 ¶ Cvlpa commissa quò ad vnum actum non reputat quem suspectum quò ad alium, in c. si aduersarius. de eo, qui mit. in pos. numero. 7. 197
1 Culpa dicitur esse triplex, in cap. cognoscentes. de constitu. numero. 2. folio. 2
Et quælibet istarum culparum an puniatur criminaliter. ibidem numero. 3. 3
3 Culpa in genere, quomodo diffiniatur, in c. bona fides. de deposi. numero 12. 142
3 Culpæ quot sunt species. ibidem. nu. 13.
3 Culpa lata an æquiparetur dolo, in c. bona fides. de Deposito. numero. 20 143
3 Culpa latissima quæ dicatur, in c. bona fides. de deposi. numero. 15. folio. 143
Quid latior. ibidem. nu. 16.
Quid lata. ibidem. nu. 18.
Quid leuis. ibidem. fo. seq. nu. 21. 22. & 23.
Quid leuissima ibidem. nu. 25.
5 Culpa magis punibilis est, cum peccatum, siue delictum confunditur. in c.

in c. inter dilectos. de excef. prela. nu. 5. 139
5 Culpa maior est incendiarij, quàm clerici percussoris, in c. tua nos. de sent. excom. nu. 3. 208
5 Culpa præcedens casum an excuset, in c. de infantibus. de his qui fil. occi. nu. 2. 71
5 Culpa similis est addiscere prohibita, vel docere, in c. super specula. de pri. nu. 4. 176
3 Culpam quis debeat probare, in c. bona fides. de Deposi. numero. 35. folio. 145
3 Culpæ de, quibus in c. bona fides. de Deposito. qualiter veniant in contractibus, & qualiter in actione mandati. in c. bonafides. de deposi. nu. 26. 144
5 Culpabilis si aliquis reperitur, facta generali examinatione sup processu, potest ille talis puniri ex illa generali inquisitione, in c. ad petitionem. de accus. nu. 2. 21
5 Culpabiles in delicto qualiter teneantur, in c. sicut dignum. de homi. nu. 15. 76
3 Culposus an teneatur indistinctè de omni casu fortuito, in c. vnico. de commo. nu. 15. 118
1 ¶ Cvltvs diuinus debet augeri, non minui, in c. ex parte. de consti. nu. 2. 78
4 ¶ Cvm, dictio an faciat conditionem. super continuatione rub. de condi. appo. nu. 4. 51
3 Cum, dictio copulat accessoriè, in cap. Ioannes. de testam. numero. 24 folio. 285
1 Cum, dictio est copulatiua, sicut, & dictio, & qualiter coniungat, in c. quoniam. de offi. dele. nu. 3. 277
3 Cumulatio in electionibus reprobatur. in c. post electionem. de concess. præben. nu. 5. 98
3 ¶ Cvrandvm non est in Ecclesia Dei de nobilitate generis, sed virtutis, in c. venerabilis. de præben. nu. 6. 75
3 Cura animarum qualiter accipiatur in ista constitutione, in c. de multa. de præben. n. 17. 65
1 Cura animarum sumitur duobus modis, in c. cum satis. de offi. archi. versi. not. primo. 226
5 Cura quid sit, in c. omnis. de pœnit. & remiss. nu. 19 198
2 Cura pastoris non debet diu deesse gregi Dominico, in c. oblatæ. de appella. no. 7 370
5 Cura spiritualis præcedit curam corporis, tanquam maior, in c. cum infirmitas. de peni. & remiss. nu. 5. 199
1 Curam animarum quis habere potest, quamuis non fuerit in sacris ordinibus constitutus, in c. 1. de ætate, & qualita. numero. 2. folio. 204
2 Curatus debet ingredi, & egredi auctoritate episcopi, in c. cum inter vos. de senten. & re iudi. nu. 3. 324
2 Curatoris datio personæ inhabili non spectat ad iudicem, qui cognoscit de causa: sed ad proprium, in c. 1. de iuram. calum. numero. 13 folio. 108
3 ¶ Cvstos debet esse diligens, in cap. 1. de custo. eucha. numero. 4. folio. 478
2 Custos potest repetere presbyterum mandato superioris, in c. nuper. de testi. nu. 2. & 6. 247
1 Custos tenetur de negligentia, in c. ea quæ. de officio. archid. versi. tertiò no. 225
3 Custodi negligenti imputatur euentus omniũ malorũ, quæ ex illa negligentia sequuntur, in c. 1. de custod. euchari. nu. 5. 478
3 Custodia ecclesiæ vacantis ad quem spectet, in c. vnico. vt eccl. bene. nu. 18 127
2 Custodia ecclesiarum vacantium ad quem spectet, in c. bonæ memoriæ. de appel. nu. 5. 362
3 Custodia ecclesiarum vacantium de iure communi spectat ad episcopum. in c. cum venissent. de insti. nu. 1. 84
3 Custodia est dignitas: & sic & succentoria, in c. cum ad nostram. de insti. nu. 3. 86
3 ¶ Cythara quale sit instrumentum: & quid signet, in cap. diuersis fallacijs. de cler. coniu. nu. 14. 22

Litera D

2 Damnari an quis possit ex violenta præsumptione, in cap. literis. de præsump. nu. 5 268
3 Damnari nemo debet sine accusatore, in c. 1. vt eccle. benefi. nu. 2. 125
5 Damnari potest quis ex eodem processu criminaliter, & ad interesse partis, in c. postulasti. de iude. nu. 4. 55
2 Damna an veniant reficienda in sententia, in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 39. 186
5 Damna, & expensæ qualiter differant, in c. in nostra. de iniur. numero. 3. 184
3 Damnatus ad mortem an possit facere testamentum, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 16. 220
3 Damnatus per episcopum ad perpetuum carcerem an possit testari, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 20 220
5 Damnato auctore, non valent eius scripta, in c. fraternitatis. de hæreti. nu. 1. 59
3 ¶ Dare beatius est, quàm accipere, in c. cum Marthæ. de celebra. miss. nu. 6. 466
3 Dare, vel restituere an quis teneatur in foro conscientiæ illud, ad quod de iure scripto non posset cogi, in c. quia plerique. de immu. eccle. nu. 5. 493
3 Dans alij licentiam, vel aliter promittens, non videtur se ad aliquid obligare, in c. 1. de conuersi. coniu. nu. 1. 361
5 Danti causam homicidio, nulla præcedente culpa, non imputatur euentus, in c. ex literis. de homi. nu. 2. 80
5 Dantes, & recipientes pecuniam pro spiritualibus possunt damnari eadem sententia, in c. dilectus. il 2. de simo. nu. 3. 39
2 Datio curatoris personæ inhabili non spectat ad iudicem, qui cognoscit de causa: sed ad proprium, in c. 1. de iuramen. calum. nume. 13 folio. 108
4 Datio fidei, quam maritus facit alicui mulieri de ducendo ipsam, si vxor recesserit, est reproba. in c. super hoc. de eo qui dux. in mat. nu. 2. 69
4 Datio fidei sola data adulteræ sufficit ad matrimonium impediendum cum ea, in c. significasti. de eo qui dux. in matrimonium. nume. 2. 72
4 Datum nomine dotis debet restitui, soluto matrimonio, propter impedimentum, in c. & si necesse. de donatio. inter virum, & vxo. nume. 4 155
3 ¶ Debes mihi omni anno. 10. paria caponum: soluisti per 30. annos quinq; tantùm: an huic actioni præscriptum, in c. olim. de cen. nu. 9. 452
3 Debita ecclesiæ, cui sint soluenda, sede vacante, in c. constitutis. ne sede vacan. nu. 3. 112
2 Debitum frustra petit qui quod debet, non impendit, in c. an sit. de appel. nu. 1. 356
3 Debitum si subtrahatur ecclesiæ, possunt episcopus, et canonici subijcere ecclesiam interdicto, in c. quæsiuit. de his, quæ fi. à maio. numero 5 122
3 Debita iure naturæ non venit in fideicommissaria substitutione, in c. Raynutius. de testa. nu. 17 257
Nec est detrahenda de singulis rebus. ibidem. nu. 22.
5 Debitum non est subtrahendum prætextu pietatis, in c. ad apostolicam. de simo. nu. 3. 45
2 Debitum vno loco an possit peti in alio, in c. vnico. de plus peti. numero 5. 143
3 Debitor an possit capi à priuato pro debito pecuniario, in c. lator. de pig. nu. 2. 178
An à iudice pro causa criminali. ibidem. nu. 3.
An pro causa pecuniaria. ibidem. nu. 4.
3 Debitor an possit cedere bonis, creditoribus non vrgentibus, in c. Odoardus. de solu. nu. 9 197
2 Debitor an possit obligari ad carceres, si debitum non soluit, in c. ex rescripto. de iure iuran. nu. 7 275
2 Debitor an possit petere absolutionem à iuramento ante solutionem, in c.

in c. debitores. de iureiuran. nu. 4. 273
3 Debitor an possit renunciare legi, quæ prohibet debitorem pro debito detineri, in c. lator. de pig. nu. 6. 179
2 Debitor an præsumatur soluisse, si apud eum reperiatur instrumentum debiti cancellatum, in c. scripta. de fide instrumen. numero. 3. folio. 255
5 Debitor an teneatur soluere debitum creditori post contractum debitum excommunicato, in c. inter alia. de senten. excommuni. numero. 6. 215
3 Debitor an teneatur ire ad domum creditoris cum pecunia soluenda, in c. significante. de pig. numero primo, & octauo. 185. 186
2 Debitor ex causa delicti non tenetur satisfacere, si non potest, in cap. olim vobis. de resti. spo. nu. 3. 174
2 Debitor fugitiuus potest capi die feriato in honorem Dei, in c. cum non ab homine. de iudi. nu. 17. 16
5 Debitor in vsuris restituendis non est cogendus, si non potest restituere, in c. cum tu. de vsuris. nu. 4. 102
3 Debitor iurauit soluere creditori debitum infra mensem, infra quem creditor cõdemnatus est, vel accusatus de graui crimine, propter quod bona veniant publicanda: iudex præcepit debitori, ne illi soluat: an si obtemperet præcepto iudicis, non soluendo in termino, an euitet pœnam periurij, in c. significauit. de censi. nume. 10. folio. 445
3 Debitor monetæ certæ speciei potest soluere monetam in alia specie, in c. olim. de censi. nu. 2. 451
3 Debitor nõ potest id, in quo Deo tenetur, pro libito erogare: licèt Dei dispensator sit malus, in c. tua. il 2. de decimis. nu. 7 333
4 Debitor potest agere, ne vexetur occasione indebitæ obligationis, in c. gemma. de sponsa. nu. 4. 28
2 Debitor potest agere contra legatarium, vt soluat debitum creditori defuncti, in c. accedens. de præscrip. nu. 2 309
3 Debitor potest aliud pro alio soluere Deo ex causa. in c. 1. de voto. nu. 2. 375
3 Debitor potest carcerari pro debito pecuniario, in c. 1. de deposi. numero. 5 140
3 Debitor propter præceptum iudicis excusatur, ne soluat creditori, in c. significauit. de censi. nu. 2 445
2 Debitor pecuniæ, quando est in mora soluendi, tenetur creditori ad interesse, in c. dilecti. de foro compe. nu. 6. 74
2 Debitor qualiter poterit probare se noluisse vsuras, in c. ex literis. de iureiuran. nu. 4. 291
3 Debitor, qui non est soluendo, excommunicatus quia non soluit, absoluitur cum cautione de soluendo, si ad pinguiorem fortunam deuenerit, in c. Odoardus. de solu. nu. 1. 197
2 Debitor, qui promisit soluere certo loco: si vult soluere in alio sponte, an possit creditori inuito, in c. vnico. de plus peti. numero. 21. et 22. 145
5 Debitor sciens, quòd non poterat probari debitum, contra eum, nisi per vnum testem: si ei dedit alapam (vt sic eum tanquam inimicũ, vt produceret in testem, à testificando repelleret) talis malitia sibi non prodest, in c. nulli. de accusa. nu. 4 3
2 Debitor si ignorat se debere, & creditor cessat petere, præscribit debitor: licèt ignorans non possit dici bonæ fidei, in cap. quoniam. de præscrip. nu. 4. 318
2 Debitor si iurauit non petere relaxationem iuramenti, poterit denunciari iudici, in c. 1. de iureiuran. nu. 4. 272
Et quid si iurauit non denunciare. ibidem. nu. 5.
2 Debitor si promisit se soluturum Florentiæ: an possit in loco domicilij, vel originis conueniri, in c. licèt. de foro competen. numero. 9. folio. 84
3 Debitor soluens debitum ecclesiæ creditori, quid curare debeat, in c. 1. de deposi. nu. 11. 141
3 Debitor tenetur restituere fideiussori pecuniam, & damna, in c. peruenit. de fideiuss. nu. 5. 190
5 Debitorem suum licitum est interpellare in torneamentis, in c. ad audientiam. de tornea. nu. 2. 86
5 ¶ Debilitare quid dicatur, remissiuè, in cap. accusasti. de accusa. numero. 4 5
1 Debilitas corporis an sit iusta causa cessionis, in c. nisi cum pridem §. alia. de renun. 4. 195
1 ¶ Decani rurales debent institui per episcopum de consensu archidiaconi, in c. ad hæc. de offi. archidi. nu. 4 226
3 ¶ Decessit quidam intestatus: pater et auus sepulti sunt apud prædicatores: superiores in parochiali ecclesia: vbi iste sepelietur? in c. 1. de sepul. nu. 12. 296
3 Decedens, hæreditate ascendentis non adita, nec repudiata, transmittit ad suos descendentes, etiam si non sit suus, in c. Raynutius. de testa. nu. 77 267
3 Decedens non electa sepultura, sepelitur in loco maiorum, in c. 1. de sepul. nu. 1. 295
1 ¶ Decendivm appellationis interponendæ currit ecclesiæ: sicut minori cursus instantiæ triennij, in c. beneficio. de in integ. resti. nu. 3. folio. 367
3 ¶ Deceptionis proprium est fictio, & simulatio, in c. non magno. ne cle. vel mo. nu. 1 496
1 ¶ Decima an debeat solui de possessionibus ecclesiæ, quæ sunt in aliena parochia, in c. plerique. de pac. nu. 2. 318
Et an sit soluenda de pensionibus. ibi. nu. 3.
3 Decima an debeatur, si vendo aquam de fonte, quem habeo in fundo meo, in c. non est. de deci. nu. 6. 330
3 Decima an possit solui ad certas mensuras annuatim, in c. in aliquibus. de deci. nu. 8 340
3 Decima an sit soluẽda de nouali ab alijs extirpato: quod peruenit ad manus monasterij, in c. ex parte. il 1. de decimis. nu. 4 323
3 Decima an sit soluenda de acquisitis illicitè, in c. ex transmissa. de deci. nu. 4. 330
3 Decima an sit soluenda de immobilibus, quæ obuenium titulo gratuito, in c. pastoralis. de deci. nu. 20 337
3 Decima lignorum minimorum animalium, & ceterorum ad victum necessariorum, quæ deferuntur alibi, vt maiori pretio vendantur, an debeatur, in c. non est. de deci. nu. 7. 330
3 Decima de piscibus, & auibus non inclusis, cui sit soluenda, in c. commissum. de deci. nu. 5. 320
3 Decima de piscarijs, molendinis, fœno, lana, & apibus soluenda est parochiæ, vbi consistunt, in c. peruenit. de decimis. nu. 1. 321
3 Decima debet deferri ad domum sacerdotis, in c. ex parte. il 2. de deci. nu. 2 329
3 Decima debet solui cum integritate, in c. in aliquibus. de deci. numero. 7 340
3 Decima est in præcepto: & illam non soluere, est mortale, in c. peruenit. de deci. nu. 3 321
3 Decima, & oblatio prohibentur concedi laico, in c. quamuis. de deci. nu. 5. 326
3 Decima ferarum, auium, piscium, quę capiuntur, cui debeat solui, in c. non est. de deci. nu. 5. 329
3 Decima pars dicitur per respectum ad rem totam, in c. cum homines. de deci. nu. 1 321
3 Decima porrorum in vna parochia natorum, & in alia nutritorum, cui debeatur, in c. cum non sit. de deci. nu. 5. 341
1 Decima, quæ debetur ratione rei, potest peti à possessore: licèt colat per alium, in c. veniens. de transac. nu. 2. 325
3 Decima sequitur semper fructus, in c. pastoralis. de deci. numero. 7. folio. 336
3 Decima soluenda est sine diminucione, in c. cũ homines. de deci. numero. 3. 321
Et debet solui statim deductis fructibus. ibidem nu. 4.
3 Decima soluenda est de militia, & de aduocatione, in c. non est. de deci. nu. 1. 329
Et hoc ante deductionem expensarum. nu. 2.
3 Decima soluenda est de licitè acquisitus, in c. ex transmissa. de deci. nume. 2. 330
3 Decima solenda est de lucro molendini ad ventum, in c. ex transmissa. de deci. nu. 3 330
3 Decimæ onus est reale, in c. tua nobis. de deci. nu. 6 333

Deci-

3 Decimam an quis teneatur soluere de eo, quod plus valet res, quam emit pro decem, quæ valebat centum, in c. pastoralis. de deci. nume. 19 337
3 Decimam non soluere, est peccatum mortale, in c. cum non sit. de deci nu. 3. 341.
3 Decimam quare magis Deus præcepit solui, q̃ octauã, duodecimã, & sic de similibus super continuatione rub. de decimis. n. 2. 317
3 Decimæ an debeantur, siue ecclesiæ, & clerici sint pauperes, siue diuites. super continuatione rubricæ. de deci. nu. 1. 317
3 Decimæ an sint soluendæ malis sacerdotibus, in c. à nobis. de deci. nu me. 10. 332
3 Decimæ animalium an computentur inter reales, an inter personales, in c. ad apostolicæ. de deci. nu. 5. 329
3 Decimæ concessæ in feudum an veniant in alienatione villæ, in c. ex literis. de iure patro. nu. 7. & 8. 416
3 Decimæ ex præcepto Dei sunt soluendæ, & ab eo institutæ, in c. parochianos. de deci. nu. 1. 325
3 Decimæ exiguntur quasi debitum, in c. parochianos. de deci. numero. 2. folio. 325
5 Decimæ non possunt exigi de habitaculis, & hortis fratrum, in c. nimis. il 2. de excess. prælato. nu. 5. 146
3 Decimæ noualium non sequuntur naturam, & conditionem illarum, quæ ex contractu feudali, vel fortè ex priuilegio debebantur, in c. tua. il 1. de deci. nu. 4. 332
3 Decimæ, oblationes domus, horti, & areæ iuxta ecclesiam sunt immunes ab omnibus seruitijs, præterquam ab ecclesiastico, in c. 1. de censi. nu. 3 437
3 Decimæ sunt soluendæ ecclesiæ parochiali, in c. cum homines. de deci. nu. 2. 321
3 Decimæ personales dantur ecclesiis, in quibus quis percipit ecclesiastica sacramenta: prædiales ecclesiæ prædiali, in c. ad apostolicæ. de deci. nu. 3. 328
3 Decimæ personales statim, cum lucrum percipitur, sunt soluendæ, in c. pastoralis. de deci. nu. 5. 336
2 Decimæ possunt peti coram iudice laico, quando certum est eas deberi, in c. tuam. de ordi. cog. nu. 14. 139
3 Decimæ prædiales solui debent rectoribus, in quorum parochijs prædia illa consistunt, in c. significauit. de paro. nu. 5. 315
3 Decimæ prædiales sunt soluendæ ecclesiæ parochiali, in c. cum homines. de deci. nu. 2. 321
3 Decimæ qua actione petantur, in cap. tua. il 2. de deci. numero. 9. folio. 333
3 Decimæ quòd venerint ad laicum ante, vel post concilium Lateranense, si est dubium, quis debeat probare, laicus, vel ecclesia, in c. cum apostolica. de his, quæ fiunt à præla. nu. 6 118
3 Decimæ remittuntur laicis pauperibus, in c. cum dicat. de eccle. ædifi. nu. 4. 483
3 Decimæ soluendæ sunt de omnibus fructibus terræ, in c. cum in tua. de deci. nu. 1. 338
3 Decimæ soluendæ sunt de omni specie fructuum, siue semel diuersis seminibus seminetur hortus vel fundus: siue diuersis anni temporibus, in c. ex parte. il 2. de deci. nu. 1. 329
3 Decimarum causa potest in arbitrum compromitti, in c. cum apostolica. de his, quæ fi. à præl. nu. 1 117
5 Decimarum solutio non potest diminui per præscriptionem, in c. si de terra. de priui. nu. 4. 154
3 Decimarum genera quot sint, in c. à nobis. de decimis. nu. 6. 331
Et an olim, & hodie sint in præcepto. ibidem. nu. 7.
Cuius efficaciæ olim, & hodie sint. nu. 8. se.
3 Decimas an tenear dare sacerdoti meo, quem scio simoniacum, in c. tua. il 2. de deci. nu. 13. 334
3 Decimas cuiuscunque generis non soluentes, an peccent mortaliter, in c. à nobis. de deci. nu. 9. 332
3 Decimas quilibet tenetur soluere, in cap. à nobis, de deci. nu. 1. 331
5 ¶ Decisa possunt allegari in causis, in c. qualiter. il 2. de accu. nume. 2. 24
1 ¶ Declarare cogitur quis ad petitionem aduersarij, quod sibi de beri asserit, in c. conquerente. de of. ordi. nu. 1. 298
4 Declarari debent in positionibus, articulis, & processu iudicij illa quæ sunt de substantia actionis, & iuris deducti in iudicium, in c. literæ. de frigi. & malefi. nu. 2. 103
2 Declarans per literas se non posse venire ex causa non legitima, non debet amplius expectari. & idem si dicat, nolo venire, in cap. cum dilecti. de dolo & contu. nu. 13. 190
5 Declaratio facta à moriente signis, & actibus idem operatur in foro pœnitentiæ, quod expressio sermonis, in c. à nobis. de senten. ex com. nu. 1. 208
3 Declaratio facta per sententiam contra possessorem non habentem titulum canonicum non nocet præsentatis ab eo, in c. consultationibus. de iure pa. nu. 3 424
3 Declaratio incertitudinis quandocunq; non est in actoris potestate, non habet certum in libello exprimere, in c. Raynaldus. de testamen. nu. 29. 274
2 Declaratio verbi dubij positi in libello pertinet ad actorem, in c. literæ. de dila. nu. 4. 121
2 ¶ Decretvm electionis non est de substantia, in c. cum olim. de dolo & contu. nu. 1. 190
2 Decretum in alienatione rei minoris an possit interponi tempore feriato, in c. conquestus. de fer. nu. 14. 127
2 Decretum interpositum ex falsa causa respectu agentis, indistinctè est ipso iure nullum, in c. sicut nobis. de senten. & re iudi. numero. 9. 327
3 Decretũ irritãs, in quibus casibus possit apponi, in c. dilecto de præb. & dig. nu. 12. 58
2 Decretum iudicis an requiratur in exemplatione, in c. Albericus. de testi. nu. 9. 242
3 Decretum primum, si est nullum, an teneat secundum, in quo est seruata omnis solemnitas, in cap. 1. de obserua. ieiu. nu. 4. 481
4 Decretum rescissorium nedum Papæ, sed iudicis cuiuscunque ex causa interpositum, est magni effectus, in c. cum inhibitio. de clandesti. despon. nu. 2. 46
2 Decretũ superioris an requiratur in constitutione syndici vniuersitatis, in c. imperitorum. de iura. calum. nu. 9. 111
2 Decreta primum, & secundum an interponantur in causis spiritualibus, in c. contingit. de dolo & contu. nu. 10. 193
3 Decretales in dubio referendæ sunt ad personas ecclesiasticas, in c. cõstitutus. de relig. do. nu. 18. 402
2 Decretalis. conquerente. de cleri. peregri. an debeat intelligi de omnibus peregrinantibus. ibid. nu. 2. 388
5 Decretalis, peruenit. an contineat ius commune, vel gratiam specialẽ, in c. peruenit. de senten. excom. nu. 1. 207
3 ¶ Decvriones sine adunantia generali ciuitatis an possint concedere immunitatem à collectis, & exactionibus, in c. peruenit. de immu. eccle. nu. 7. 487
4 ¶ Dedi prædium vnum ecclesiæ pacto apposito, quòd deberet mihi dare alimenta: modò propter guerram, sterilitatem, vel aliam causam, ecclesia de prædio nihil percipit: an tenebitur ad alimenta, in c. verum. de condi. appo. nu. 18. 58
4 Dedi tibi librum, vel scripsi, vt dares, vel ires pro me Romam: an pœnitentia ductus possim, quod dedi, vel scripsi, repetere, etiam si tu velis implere ex parte tua, in c. cum sit proprium. de condi. appo. nu. 8. 54
3 ¶ Deductio quartarum contra petitionem vniuersalis fideicommissi potest peti per modum exceptionis, in c. Raynutius. de testa. nu. 10 257
2 Deducens vnam actionem: si illam probat, succumbit in alia, in c. cum ad sedem. de resti. spo. nu. 12. 173
2 Deducta in sententia per modum causæ non pariunt effectum rei iudicatæ, si non fuerint deducta principaliter in libello, in c. cum ecclesia. de causa pos. & proprie. nu. 34. 151
2 ¶ Defendere se quando sit licitum, in c. olim causam. de restit. spo. nu. 17. 170
2 Defensio aduersus violentiam extraiudicialem sicut permissa est vnicuique iure naturali: ita & aduersus violentiam iudicialem, in c. 1. de

5 Defensio est triplex, in c. intelleximus. de adulteriis. nu. 19. 92
3 Defensio iusta permittitur clericis quantuncunq; resistentis lasio sequi possit, in c. sententiam. ne cle. vel mo. nu. 7. 500
5 Defensio omnis denegatur hæreticis, in c. si aduersus. de hereti. numero. 4. 63
1 Defensio omnis, omnia instrumenta, & priuilegia transactioni contraria sunt sublata post transactionem, in c. 1. de transact. numero. 2. 320
4 Defensor sine mandato an possit interuenire in causa legitimitatis, in c. causam il 2. qui. fil. sint legi. nu. 11. 115
5 Defensionis copia non est subtrahenda inquisito, in c. qualiter. il 2 de accu. nu. 19. 25.
1 Defensione, nouæ quæ dicantur, in c. beneficio. de in integ. restitutio. numero. 6. 368
5 Defensiones, quæ oriuntur à iure naturali, non potest ius tollere, in c. per tuas. il 1. de simo. nu. 6. 42
2 Detvli tibi iuramentum: si iurasti, & per id obtinuisti, an potero appellare, in c. iuramentum. de iureiur. nu. 1. 292
5 ¶ Deferens arma an sit puniendus, cum quis in eum irruit, & ab ipsis læditur, in c. continebatur. de homi. nu. 3. 77
2 ¶ Deferendvm non est eius appellationi, qui non detulit appellationem aduersarii, in c. constitutus. il 1. de appel. nu. 3. 349
5 ¶ Deficiens in probatione in causa criminali condemnatur in expensis, in c. accedens. de accusa. nu. 8. 23
5 Deficiens in probando exceptionem oppositam non punitur pœna talionis: sed pœna arbitraria, in c. super his. de accusa. nu. 10. 13
Rationem reddit. ibidem. numero. 12.
3 Deficiens in purgatione habetur pro conuicto, in c. tua nos. de cohabit. cle. & mulie. nu. 6. 17
5 Deficiens in purgatione priuatur officio, & beneficio, in c. inter. de purga. cano. nu. 8. 175
5 Deficienti in purgatione imponitur pœna secundùm modum agendi, in c. accedens. de accu. nu. 7. 23
8 Defectus conditionum impossibilium qualiter vitiet, vel vitietur, in c. nos quidem. de testa. nu. 17. 224
2 Defectus literæ nõ vitiat rescriptum, in c. ex parte. de fide instrumẽ. numero. 1. 263
3 Defectus modi an vitiet dispositionem, in c. nos quidem. de testamẽ. numero. 22. 225
5 Defectus personæ maior est, quàm defectus solemnitatis omissæ, in c. ad petitionem. de accu. nu. 10. 21
2 In defectum plenæ probationis recurritur ad iuramentum, in c. sicut consuetudo. de proba. nu. 6. 205
3 ¶ Deformitas impedit ordinandum, in c. presbyterum. de cleri. ægro. nu. 3. 77
5 Deformitas si oriatur in facie ex lapide, vel pugno, an habeatur ratio deformitatis, in c. 1. de iniur. nu. 2. 182
5 ¶ Defvnctorvm corpora tempore interdicti an poterunt sepeliri in ecclesia, vel cemiterio, in c. tanta. de excess. prælato. numero. 17. fol: 147
5 ¶ Degradatvs an gaudeat priuilegio clericali, in c. ad abolendã. de hæreti. num. 13. 62
2 Degradatus an gaudeat priuilegio seculari, in c. at si clerici. de iudi. nume. 5. 5
5 Degradatus non habet beneficium canonis. si quis suadente. nec hæreticus, in c. contingit. de sent. excom. nu. 11. 220
5 ¶ Delatvs, qui non debuit promoueri, promotus est, & tandem postea absolutus ab accusatione: an debeat remanere in illa dignitate, in c. omnipotens. de accusa. nu. 7. 2
2 Delatio annuli inducit aliqualem præsumptionem pro matrimonio, in c. illud quoq: . de præsump. nu. 5. 267
2 Delatio iuramenti quando est locus, cui potius sit deferendum, reo, vel actori, in c. iuramentum. de iureiu. nu. 5. 292
3 ¶ Delectus personarum habendus est in beneficijs conferendis, & in ordine charitatis, in c. cum in officiis. de testa. nu. 1. 232
2 ¶ Delegatvr causa dicenda infra mensem: reus propter contumaciam excommunicatur: lapso mense venit, & petit absolui: an delegatus ille absoluet, in c. quod ad consultationem. de sent. & re iudi. nu. 11. 327
4 Delegans potest cognoscere de causa alteri delegata, & ad se iudicium reuocare, in c. fraternitatis. de frig. & malefi. nu. 2. 99
2 Delegante mortuo, si aliquis prosequitur coram delegato, decidit ab appellatione, in c. cum venissent. de testi. nu. 2. 229
5 Delegatio est, cum quis creditori suo, vel cui voluerit creditor, constituit debitorem suũ, in c. quia intentionis. de priui. nu. 4. 170
1 Delegatio habet locũ in casibus reseruatis Papæ alteri commissis, si competunt ex officio, in c. eis quibus. de offi. ordi. nu. 1. 302
2 Delegationes, subdelegationes, & procurationes an probentur per acta, in c. quoniam contra falsam. de proba. nu. 12. 215
2 Delegatus à latere potest decernere missionem causæ rei seruãdæ ex primo decreto, in c. cum venissent. de eo, qui mit. in pos. nu. 4. 195
2 Delegatus ab alio, quàm à principe, non subdelegat, in c. cum causam. de app. nu. 5. 376
2 Delegatus ab alio, quàm à principe, potest sententiam suam executioni mandare, in c. si quis contra. de foro comp. nu. 7. 39
5 Delegatus, ad quem appellatum est ab illo, cui commissus est certus articulus: an possit assignare terminum appellanti, in c. prælatorum. de accu. nu. 8. 31
3 Delegatus an possit compellere partes ad soluendum salarium aduocato, in c. cum ab omni. de vita & hone. cleri. nu. 8. 5
2 Delegatus an possit subdelegare post litem contestatam, in c. cũ causam. de app. nu. 8. 377
1 Delegatus an possit inuocare auxilium brachij secularis contra resistentem, in c. significasti. de offi. deleg. nu. 3. 240
1 Delegatus an possit multare, in c. si pro debilitate. de of. del. n. 6. 238
2 Delegatus an poterit sententiam suam exequi, c. si quis contra. de foro compe. nu. 6. 39
1 Delegatus an teneatur sequi suam, vel delegantis consuetudinem. su per rub. de consue. versi. tertiò quæro. 113
1 Delegatus aliquando absoluit excommunicatum ab alio, in §. sexta. de offi. deleg. nu. 2. 250
1 Delegatus aliquando committit causam, sententia sibi reseruata, in c. super quæstionum. de offi. delega. nu. 2. 258
1 Delegatus cognoscit de principali, & accessorio, in §. sexta. de offi. delega. nu. 3. 250
3 Delegatus datus ad prouidendum alicui, an poterit reseruare collationi suæ ecclesiam vacaturam, in c. cum dilectus. de iure patro numero. 11. 432
2 Delegatus debet inserere in citatione tenorem suæ delegationis, in c. preterea. de dila. nu. 10. 117
2 Delegatus debet seruare formam mandati non solum in facto, sed et in modo. in c. Pisanis. de resti. nu. 4. 176
1 Delegatus debet subdelegare personis ecclesiasticis, in c. cum te. de offi. deleg. nu. 2. 246
2 Delegatus & ordinarius si concurrunt in eadem causa, & ferunt diuersas sententias: cui sit standum, in c. duobus. de sen. & re iudi. nume. 2. 339
1 Delegatus impetratur ad petitionem alterius partis, in c. insinuante de offi. delega. nu. 1. 256
1 Delegatus in causa appellationis potest subdelegare, in c. ex literis. de in integ. resti. nu. 1. 358
2 Delegatus in prouincia potest causas audire, & etiam delegare, in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudi. nu. 7. 330
1 Delegatus in transactione non potest præbere auctoritatem, per quã constituatur ecclesia censualis, in c. de cetero. de trãsa. nu. 2. 323
2 Delegans si decessit re integra, & litigantes consentiunt litigare coram delegato, & litigant: an valeat iudicium vigore delegatæ iurisdictionis, in c. cum venisset. de testi. & attesta. nu. 5. 229
2 Delegatus necessarius in testem remouetur à iudicando, & alius subrogatur, in c. dilecto filio. de testi. nu. 1. 240
1 Delegatus Papæ ad causam electionis potest prouidere, etiam ecclesia cathedrali, in c. dudum. il 2. de elect. nu. 8. 181
1 Delegatus Papæ cũ claus. appellatione remota. sub eadẽ claus. alteri subdelegare nõ põt, in c. sup q̃stionũ. de of. deleg. nu. 3. 258

1 Delegatus Papæ datus extra curiam, qui pronunciauit prebendam debitam, & actori conferendam: an possit illam conferre, in c. mandatum.de prescrip.nu.6.vers.nonò quæritur. 109
3 Delegatus Papæ debet seruare consuetudines ciuitatum ipsorum litigantium,in c.Raynutius.de testa.nu.24. 258
1 Delegatus Papæ exequitur sententiam suam,in c.significasti.de offi. deleg.nu.1. 239
1 Delegatus Papæ in causa sibi commissa non potest impediri per legatum,in c.studuisti.de offi.lega.nu.1. 278
1 Delegatus Papæ in negotio sibi commisso gerit vices Papæ, in c.sanè.de offi.dele.nu.1. 243
1 Delegatus Papæ non potest petere sibi assessorem, nec salarium proeo,in c.cum ab omni.de vita & ho.cle.nu.5. 5
3 Delegatus Papæ non solùm potest exercere censuram contra rebelles, & resistentes sibi: sed etiam ipsos beneficijs priuare,cõtumacia exigente, in c. quia diuersitatem. de conc.præb.nu.5. 93
3 Delegatus Papæ potest excommunicare post sententiam,in c.ex publico.de conuersi.coniug. nu.2. 364
1 Delegatus Papæ potest excommunicare non obtemperantem sententiæ suæ, in c.quærenti.de of.dele.nu.1. 257
1 Delegatus Papæ sententiam suam per seipsum exequi potest, in c. pastoralis.§.quia verò.de offi. deleg.nu.1. 262
1 Delegatus Papæ si delinquit in causa sibi commissa (quia fortè pecunia corruptus tulit sententiam, vel per imperitiam malè iudicauit, vel abutitur iurisdictione) an poterit coram ordinario conueniri ad pœnam, vel ad intereße.in repetitione c. postulasti. de foro comp.nu.32. 62
1 Delegatus Papæ si grauat partem (& hoc est notorium) poterit de hoc habere recursum ad ordinarium loci, in c. solicitudinem. de ap.nu.6. 366
1 Delegatus potest subdelegare examinationem testium, in c.1.de test. cogen.nu.4. 251
1 Delegatus principalis cognoscit cum subdelegato alterius, in c. quis de of.deleg.nu.1. 239
1 Delegatus principis, quando non est impeditus, an possit subdelegare; in c. pastoralis.de offi.delegati.nu.2. 261
1 Delegatus principis an possit subdelegare causam meri imperij sibi commissam,ibi.nu.3
1 Delegatus quam pœnam debet imponere contumaci, in c. de causis. de of.deleg.versi. quintò no. 238
1 Delegatus quid sit.super rub.de of. dele. 235
1 Delegatus si sibi resistatur, an possit bellum indicere, in c. significasti.de of.deleg.nu.4. 238
1 Delegatus si tulit sententiam: an poterit aduersus sentẽtiam coram eo peti restitu io, in c. causa.de in integ. resti.nu.7. 367
1 Delegatus subdelegando, consilium retinere potest, in c. si pro debilitate. de offi.dele.nu.2. 237
1 Delegatus super pœna iuris communis,an possit delegare,in c. si pro debilitate.de of.dele. nu.5. 238
1 Delegatus supplet negligentiam ordinarij, in c. ab excõmunicato. de rescrip.nu.3. 110
1 Delegatus vnus potest causam pluribus subdelegare, in c.cum te de offi.deleg.nu.1. 246
3 Delegati Papæ an possint exigere sportulas merè secularium, in c. cum ab omni.de vita, & ho.cle.nu.1.&7. 5
5 Delegati possunt relaxare sententias suspensionis, & interdicti latas post litem motam,in c. olim.de accu.nu.2. 29
1 DELIBERARE potest quis ex tempore,in c.præterea. de dila.numero.2. 116
5 DELINQVERE nemo debet sub spe veniæ consequendæ, in c.illud. de cleri.excom.minist.nu.6. 128
1 Delinquens an sortiatur forum ratione delicti, vbi delinquit in foro pœnitentiali, in repetitione c. postulasti. de foro competen. numero.15. 58
3 Delinquens in ecclesia non consequitur immunitatem, in c. immunitatem.de immu.eccl.nu.1. 494
3 Delinquens in ecclesia, casu non exposito, an habeat immunitatem, in cap. immunitatem. de immunita. eccle. numero. 4. fol. 495
5 Delinquens in loco exempto an dicatur delinquere extra diœcesim, in c.à nobis.de sente.excom.nu.7. 208
5 Delinquens per ignorantiam,qualiter puniatur, in c. de infantibus. de his,qui fil.occid.nu.3. 72
4 Dilinquentes contra legem diuinam puniuntur etiam per iudicem secularem, in c.gaudemus.de diuor.nu.18. 143
3 Delinquentes non sunt in pecunia puniendi, in c. vt clericorum. de vita & ho.cle.nu.6. 6
5 DELICTVM committens in re ecclesiastica punitur per iudicem secularem,in c.ad falsariorum.de crim fal.nu.5. 117
2 Delictum commissum in loco exempto ad hoc vt non possit puniri p diœcesanum, quid requiratur in repetitione, c. postulasti. de foro compe.nu.44. 65
4 Delictum eius, qui cœpit fidem, & deserit, maius est, quàm eius, qui nunquàm cœpit, in c. quantò. de diuor. nu. 8. 141
3 Delictum euidens, & notorium quas excusationes possit recipere, in c.vestra.de coha.cle.& mulie.nu.24. 15
3 Delictum filij an noceat patri, in cap. ex literis. de pig.numero.19. fol. 183
4 Delictum filiæ an noceat patri in dote communi, in c. donatio.de dona.inter virum & vxor.nu.24. 170
3 Delictum idem post prohibitionem iudicis continuatum maiorẽ pœnam exigit, in c.sicut. de cohabita.clericorum, & mulierum. numero.5. 11
5 Delictum iteratum seuerius iudicatur, in c. ad abolendam.de hæreti.num.6. 61
2 Delictum maius est, quod committitur faciendo, quàm omittendo, in c.cum non ab homine.de iudi. nu.16. 16
5 Delictum manifestum manifestam pœnam exigit, in c.1.de pœni.& remis. nu.1. 191
5 Delictum negligentiæ cadit in vniuersitatem, in c. ad abolendam.de hæreti.nu.8. 61
3 Delictum non tribuit immunitatem, nec exonerat culpabilem à vinculo, quo tenetur astrictus, in c. sicut.il 2. de regula. numero.3. fol. 355
5 Delictum non venit in generali promissione, in c. cum iuramento. de homi.nu.1. 74
2 Delictum prælati facilè trahitur à subditis in exemplum, in c. cum quidam.de iurciu.nu.3. 276
2 Delictum procuratoris in producendo falsum instrumentum, vel falsos testes, non debet domino nocere, in c. cum venerabilis. de except.nu.10. 298
5 Delictum quando dicatur vnum, vel plura, in c. significantibus. de purg.vulg.nu.2. 181
2 Delictum quando est manifestum per confessionem rei euidentis, vel alio modo, non admittitur appellatio, in c. cum speciali. de appella.nu.6. 375
3 Delictum sæpius iteratum, grauius iudicatur, in c.graue. de præbẽ. numero.7. 67
3 Delictum si est notorium, an possit procedi super circunstantiis occultis, tanquàm super notorio, in c. vestra. de coha. cleric. & mulie.num.34. 16
3 Delictum si est adeo notum iudici,quòd non recipiat excusationem, potest punire exequendo, non cognoscendo, in c. vestra.de coha. cle.& mulie.nu.25. 16
3 Delictum subditi imputatur prælato negligenti, in c. ne religiosi. de reg.nu.2. 360
3 Delictum vagationis sufficit ad priuationem beneficij, in c. ex tunc. de cle.non resi.nu.8. 35
5 Delicto qui potest obuiare si non obuiat, an teneatur, in c. quantæ. de sent.excom.nu.3. 226
4 Propter delictum domini subijcitur eius terra, & prouincia interdicto, in c. non est vobis.de sponsa.nu.7. 11
1 Delicta aliqua sunt, quæ merentur degradationem, quando sunt publica, in c. ex tenore. de tempor. ordinan. nu. 1. 202

5 Delicta

5 Delicta,quæ paria sunt, mutua compensatione tolluntur, in c.intelleximus.de adulte.nu.7. 90
5 Delicta quædam sunt adeo grauia, quòd nedum dicere, vel facere: sed nephas est cogitare, in c.& si iud.eos. de iude. nu.5. 54
5 Delicta sæpius commissa grauius puniuntur, in c. 1. de pœnis. numero.1. 185
5 In delictis puniendis durius,& remissius sunt plura per iudicem considerandà,in c.sicut dignum.de homi.nu.1. 75
5 ¶DEMOLITVR quod ædificatum est post denunciationem siue iure, siue iniuria denunciatum sit, in c. 1.de ope.no.nunci. numero. 7 fol. 148
5 Demolitio an transeat ad successorem naturalem alicuius priuati,in c.cum ex iniuncto.de operis noui nuncia.nu.2. 150
5 ¶DEMONIA inuocare, & eis napharias preces emittere, & funestas sacrificia offerre, sapiunt hæresim manifestam, in c. ex tuarum. de sortile.nu.6. 120
2 ¶DENOMINATIO in instrumento, quà aliqui denominãtur maritus, & vxor non sufficit ad probandum matrimonium,in c. illud quoque.de præsump. nu.3. 267
4 Denominatio filij facta à patre, quid prosit filio, in c. per tuas.qui fil.sint legi.nu.6. 120
2 ¶DENVNCIARE quem excommunicatum reputatur grauamen, in c.1.de ap.nu.3. 340
5 Denuncians crimen, an debeat se obligare ad pœnam talionis, in c. inquisitio.de accu.nu.5. 20
5 Denuncians crimen fratris non tenetur inscribere, in c.super his.de accu.nu.1. 12
5 Denuncians, & succumbens suspenditur ab officio, & beneficio, in c.cum dilectus.de accu.nu.7. 33
2 Denuncians per dictum suum,& alterius probat se præmonuisse,in c.in omni.de testi.nu.1. 218
5 Denuncians simoniam repellitur, nisi præmõuerit, in c. licèt Celi. de simo.nu.9. 41
2 Denunciatus super crimine potest se defendere per procuratorem,in c.nouit.de iudi.nu.13. 20
5 Denunciator licèt desistat petendo abolitionem: non tamen cessat iudicis officium,in c.licèt.de accu.nu.10. 9
5 Denunciatio euangelica omnes ligat, in c. licèt.de accu. nu.11. 9
2 Denunciatio facta ad domum an sufficiat, in c.significauit. de testi. nume.5. 241
3 Denunciatio quomodo sit facienda, in c.si venditori.de emp.& vendi.nu.1. 154
4 Denunciationis publicè factæ præsumenda est scientia,in c. cũ in tua. qui mat.accu.pos.nu.4. 133
4 Denunciationi contra matrimonium an quilibet admittatur, in c. cũ inhibitio.de clandest.despon.nu.18. 47
2 Denunciationum alia euangelica, alia iudicialis, alia canonica, alia regularis: & quæ sit euangelica, in c.nouit. de iudi. nume. 19. fol. 21
Quæ sit iudicialis, ibidem.nu.20.
Quæ canõica.numero.21.
Quæ regularis.numero. 22.
2 DEPONI potest quis pro furto, homicidio, & periurio, in c.cum nõ ab homine. de iudi.nu.4. 14
3 Deponens an possit restituere depositum, in c.ex tua. de cle.non residen.nu.9. 33
5 Depositus in celebrando an conficiat, in c.si quis. il 2.de cle.excommini.nu.4. 126
2 Depositus post depositionem non statim efficitur de foro seculari, in c.at si clerici. de iudi.nu.4. 5
1 Depositus reputatur pro mortuo, in c. licèt. de offi.dele.vers. quintò quæro. 266
3 Depositum deponentis pœnitentia reuocatur, in c.bona fides.de deposi.nu.4. 142
3 Depositi an debeant clericaliter viuere, & habitum portare, in c. ex parte.de cle.coniug.nu.3. 27
5 Depositio verbalis potest fieri à diœcesano,nõ adiuncto episcoporum numero, in c.latores.de cle.excom.minist.nu.3. 127
3 ¶DEPORTATVS si instituatur hæres, ad quem deueniet hæreditas, in c.quia ingredientibus.de testa.nu.31. 221
1 Deportatio ad sedem episcopalem non habetur pro electione, in c. ecclesia vestra.il 1.de elect.nu.3. 176
5 ¶DEPREHENDITVR quando quis in adulterio, non sunt necessarij testes,nisi de deprehensione,in c. tua.de adulte.nu.2. 92
5 Deprehensio sola in crimine sufficit ad sententiam sine alia probatione,quando per talem deprehensionem crimen sit notorium, in c. tuæ. de pœnis. nu.3. 187
2 Deprehensio sola non sufficit ad condemnationem: nisi deprehensus sit conuictus,in c. cum non ab homine.de iudi.nu.2. 14
5 DEPVTATORVM in concilio generali quod sit officium, in c. sicut.de accu.nu.4. 29
3 DESCENDENTES qualiter succedant ascendentibus, super continuatione rub.de succes.ab intesta.nu.2. 287
1 Descensus in dignitatibus est vituperabilis, in c.1.de transla.episcopi.nume.3. 189
2 ¶DESERTA appellatione per lapsum anni, an possit procedi super causa nullitatis, in c. sæpe contingit. de ap. nu.10. 358
2 Deserta causa, quid iuris erit de expensis, in repetitione.c.finem litibus.de dolo & contu. nu.58. 188
2 Desertio appellationis per lapsum anni inducitur in spiritualibus, sicut in alijs causis, in c.constitutus. de ap.nu.5. 359
2 Desertio, & nullitas appellationis si deducuntur in eodem libello: an deserta appellationis causa, videatur deserta causa nullitatis,in c.ex ratione.de appella. nu.14. 344
3 ¶DESIPIENTIA nimia similis est dolo, in c. literas. de celebra. mis. numero.5. 470
4 ¶DESISTENS à peccato, si ad ipsum redit, dicitur redire ad vomitum, in c. transmissæ. de eo qui eog.consang.vxo.nu.3. 86
5 Desistens ab accusatione an semper incidat in Turpil. in c.licèt. de accusa. nu.13. 9
5 Desistentis ab accusatione quæ sit pœna, in c. licèt.de accusa. numero.14. 9
3 ¶DESPERANS etiam de vita potest profiteri: nisi alteri fieret præiudicium per talem ingressum, in c. sicut.il 2.de regula. numero. 1.folio. 355
4 Desponsaui vnam per verba de futuro, & postea simul mansimus in eadem domo, vel aliter cum ea domesticè conuersatus fui: an non probata aliter copula, erit inter nos matrimonium præsumptum,in c.adolescens.de sponsa.nu.3. 32
5 Desponsata censetur iã nupta,in c.1.de adul.nu.2. 87
1 Desponsata, copula non secuta, non potest propriè dici vxor, in c.debitum.de biga.versi. secundò no. fol. 222
4 Desponsatam alteri per verba de præsenti nullus alius potest ducere in vxorem,in c.accepisti.de sponsa.duo. nu.1. 49
4 Desponsatio non expeditur simplici voluntate: sed opus est facto,in c.ex literis.il 1. de sponsa.nu.7. 7
5 ¶DESTRVCTO loco, residentes ibi sunt liberati ab obligatione iuramenti: & omni alia, in c. cum ex iniuncto.de oper.nou. nuncia. numero.5. 150
3 ¶DETINENS publicè mulierem suspectam, conuictus est de fornicatione, in c. tua nos. de coha.cle.& mulie. nu.7. 17
2 Detinens possessionem potest conueniri rei vendicatione, in c. quoniã §.quod super.vt lite non contesta. nume.1. 103
2 Detinens rem præsumitur possidere, in c.causam quæ. de præscrip. numero.2. 307
2 Detinens vxorem, inuito marito, & eius bona, præsumitur eius inimicus capitalis, in c. accedens. de lit. contesta. num.4. 97
4 Detentus in vinculis pro pecunia extorquenda si matrimonium contrahat, tenet, in c. cum locum.de sponsa. nume.11. 14
2 Detentio non parat iustam causam præscribendi, in c. causam quæ. de præscrip.nu.3. 307
2 Detentatio, quam quis habet ex primo decreto, si perditur per spoliationem, vel aliter: nihilominus anno elapso immissus possessor efficitur, in c. contingit. de dolo,& contumacia.nu.3. 192

2 *Detuli tibi iuramentum: si iurasti, & per id obtinuisti: an potero appellare, in c.iuramentum.de iureiu.nu.1.* 292
3 ¶DETRAHERE *quis primò debeat, episcopus, an ecclesia parochialis, in c.certificari.de sepul.nu.16.* 305
5 *Detrahitur aliquando de obseruantia iuris communis, propter scandalum vitandum, in c.super eo.de sent. excom. nu.2.* 230
3 *Detractio decimæ fit de integro aceruo, non habita ratione expensarum in recolligendis fructibus, in c. cum homines. de deci. nume. 5.fol.* 321
5 ¶DETRVDI *qualiter possit quis in vincula sine læsione personæ, in c. nuper.de sent.excom.nu.2.* 213
3 ¶DEVOLVTIO *si facta fuerit alicui, potest ille vti prouisione Lateranensis concilij: siue alia licentia, in c. post electionem. de concess.præb. nu.4.* 98
5 ¶DEVS *dedit accusandi licentiam, & quando, in c.si dominus.de simo.num.1.* 34
4 *Deus fuit institor, & auctor matrimonij, in c. literæ.de frigi. & malefi. num.7.* 103
3 *Deus in suis iuribus non debet esse deterioris conditionis, quàm dominus temporalis, in c.tua.il 2.de deci.nu.2.* 333
4 *Deus multa de veteri testamento mutauit in nouo, in c.non debet. de consang. & affi.nu.3.* 94
3 *Deus propter peccata sacerdotum, & incuriam irascitur, in c.sanè. de celeb.mis.nu.1.* 469
3 *Deus quare reseruauerit sibi decimas, in c.tua.il 2. de decimis.numero.4.* 333
2 *Deus quos dies specialiter sibi deputauit. in c. licèt. de fer. numero.3.* 125
3 ¶DIACONVS *si non est in ecclesia, (est tamen sacerdos diaconus, & acolytus) quis leget epistolam, in c.vt quisq;. de vita & hone.cle.nu.6.* 2
3 *Diaconus si dicit epistolam, an tunc sacerdos vtetur stola subdiaconali.de qua in c.vt ecclesia.33.dist.ibi.nu.7.* 2
3 ¶DICENS *aliquem nõ sanæ mentis debet hoc probare, in c.cum dilectus.de success.ab intesta.nu.5.* 292
5 *Dicens famulo suo vulnerato: ne reuertaris nũquàm ad domum, nisi aliquid sentiam. si famulus illum occidit, an teneatur, in c. ex literis.de excess.præla.nu.7.* 139
2 *Dicens matrimonium nullum, quia cum alia contraxit, astringitur probare prioritatem temporis, in c.ex tenore.de testi. numero.4. fol.* 234
1 *Dicens se appellasse (cum non appellasset) an teneatur ire corã iudice appellationis, in c.super literis.de rescrip.nu.6.* 92
2 *Dicens se prescripsisse produxit testes: iudex non interrogauit de titulo, cum esset expediens. an iterum debebit interrogare, in c.per tuas.de testi.nu.7.* 246
5 *Dicens sententiam excõicationis nullam debet audiri, in c.per tuas. de sent.excom.nu.3.* 222
2 *Dicenti duo cõtraria successiuè, in quo credere debeat iudex, in c.literas.de præsum.nu.8.* 269
Et quid si in diuersis instantijs. ibi.nu.9.
2 *Dictum primum quare faciat fidem in secundo quò ad cõuincendum ipsum testem de mendacio, in c. veniens.il 2. de testi. nume.12. fol.* 239
4 *Dictum testis ambiguum contra quem debeat interpretari, in c. ex literis.il 1.de despon.nu.9.* 8
2 *Dictum testis de credulitate: si talis crudelitas est proxima, & conuincta sensui, valet, in c.cum in cã.de iuramẽ. calum.nu.9.* 114
2 *Dictum testis deponentis extra articulum an valeat, in c. per tuas. de testi.nu.8.* 246
2 *Dictum testis non vitiatur, si dicat se non recordari de anno, mense, & die celebrati contractus, in c. cum Ioannes. de fide instrumẽ. nume.7.* 260
2 *Dictum testis, qui deposuit non iuratus, non valet, in c. de testib. nume.3.* 231
4 *Dictum vnius impedit matrimonium contrahendum, in c.præterea. de sponsa.nu.3.* 12
1 *Dicto illius, qui allegat se sufficientiem, vel debilem. an stari debeat, in c.1.de renuncia.nu.2.* 191
2 *Dicta testium, quæ videntur esse contraria, concordãda sunt, si fieri potest, in c.cum tu fili.de testi. nu.1.* 224
2 *Dicta testium qualiter redigantur in actis, quando iudex perpendit quòd testis vacillat, in c. quoniam contra falsam. de probat.numero.13.* 215
2 *Dictio, & vltra, quid importet, in c.literæ.de dila. nu.6.* 121
3 *Dictio, ex nunc prout ex tunc, quid operetur, in c.licèt. de voto nume.8.* 378
1 *Dictio vniuersalis, ab omnibus modificatur, & restringitur, in c.1 de consti.nu.6.* 2
5 *Dictiones, meum, tuum, & suum, denotant dominium, in c.pastoralis.de priui.nu.2.* 163
5 *Dictiones, quod, vel quæ, vel sicut, videntur aliquid ponere, in c.ex ore.de priui. nu.3.* 162
3 ¶DIES *apposita interpellat pro homine, in c. per tuas. de voto. nume.3.* 386
2 *Dies dominica quando incipiat, & quando desinat, in c.1.de fer.numero.1.* 123
3 *Dies medius inhabilis non reddit obligationem inefficacem, in c. 1. de obser.ieiu.nu.3.* 481
1 *Dies more Romano in media nocte incipit, in c.consuluit.de offi. delega.nu.4.* 254
5 *Dies quando dicatur, in c. si perfodiens. de homici.nu.3.* 74
2 *Dies receptionis literarum an computetur in termino, in c.super eo. il 2.de ap.nu.9.* 346
3 *Dies si nõ apponitur in obligatione, intelligitur de præsenti, in c.per tuas.de voto. nu.2.* 386
3 *Dies statuta à lege interpellat pro homine, in c.potuit. de loca. & cõduc. nu.9.* 162
2 *Diebus dominicis ab omni illicito opere est abstinendum, in c. 1. de fer. nu. 2. & 4.* 123
2 *Diebus festis abstinendum est ab opere seruili, in c. licèt.de fer. numero.5.* 125
1 *Dietæ an debeant computari à loco, vbi res est, quæ petitur, in c.nõ nulli.de rescrip.nu.6.* 99
1 *Dietæ duæ computantur à loco rei, quæ petitur actione reali, in c. dilectus.il 2.de rescri.nu.1.* 100
4 ¶DIFFAMATIO *tertij impedit matrimonium inter duos contrahi, in c. præterea.de sponsa.nu.1.* 12
3 DIFFERENS *conferre vltra sex menses, priuatur ea vice, & ad aliũ deuoluitur conferendi potestas, in c.nulla.de concess. præben. numero.13.* 88
3 *Differentia an sit inter clausulam.salua iustitia, & clausulam.salua canonica, in c.certificari.de sepul. n.10.* 303
1 *Differentia quæ sit inter monachum, & seruum, in c.1. de offi.iudic. nume. 2.* 303
1 *Differentia quæ sit inter aduocatum, & procuratorem. super rub. de procur.nu.1.* 329
2 *Differentia quæ sit inter rescripta, priuilegia, & beneficia, in c.dilecti.de foro compe.nu.10.* 75
1 *Differentia quæ sit inter vim, & metum. de his, quæ vi, metusue, & c. in c.1.nu.3.* 346
1 *Differentia quæ sit inter votum, & susceptionem habitus, de his, q̃ vi, metus ve cau.c.prælatum. nu.6.* 347
2 ¶DIFFICVLTAS *excusat à pœna periurij, in c.breui. de iureiuran. nume.2.* 279
3 *Difficultas obseruantiæ regularis nõ reddit professionẽ nullã, sed facit causã commutabilẽ in aliã laxiorẽ, in c.sup eo. de reg.numero.2. fol.* 349
2 *Difficultas veniendi coram iudice an excuset à sententia excommunicationis, in c.cũ super. de testi.cog.nu.5.* 252
1 ¶DIFFINITIVA *non põt mutari, in c.auditis.de procu. nu.4.* 337
2 *Diffinitiua sententia fertur contra confessum sine aliquo processu, in ç.cum super.de confess.nu.3.* 201
1 ¶DIGNVS *& idoneus est eligendus ab eo, in quẽ potestas eligendi transfertur, in c.causa quæ.de elect.nu.2.* 135
3 *Dignitas dicitur possidere iura, & libertates, quæ sibi competunt, in c.cum venissent.de insti.nu.4.* 84
5 *Dignitas episcopalis est ordo, in c. quoties. de purga. canoni. numero.4.* 173
5 *Dignitas episcopalis vilescit ex magno numero episcoporum, in c. 1.de priui.nu.2.* 152
1 *Dignitas, & personatus qualiter differant, in c.dudum. il 2.de elec. numo. 10.* 182
1 *Dignitas extincta in ecclesia per ordinationem canonicorum actu cõtrario reuiuiscit, in c.cum accessissent.de consti. nu.2.* 74
3 *Dignitas non vacans alteri conferri non potest, in c. post electionẽ. de cencess.præb.nu.1.* 97
3 *Dignitas non obligatur ex compositione: sed persona prioris, & Capituli, in c.nisi essent.de præb.nu.5.* 52
1 *Dignitas noua creanda est sine præiudicio alicuius, in c. cum olim. de consue.nu.2.* 115
2 *Dignitas nunq̃ moritur, in c.cũ dilecto.de ordi.cogni.nu.34.* 136
3 *Dignitas, personatus, & officium qualiter differant, in c. de multa. de præb.nu.19.* 65
3 *Dignitatem, canoniam, & præbendam an quis possit simul habere, in c. ad hoc.de præb.nu.2.* 44
1 *Dignitatem, & canonicatum in ecclesia potest quis habere, in c.eam te.de rescri.nu.3.* 82
5 *Dignitates ecclesiasticæ non sunt personis famosis, & vilibus conferendæ, in c.inter dilectos.de excessib.præla.nu.6.* 139
3 *Dignitates etiam diuersæ speciei possunt permutari, in c. cum olim. de rerum permu.nu.2.* 169
3 *Dignitates, vel ecclesias plures obtinentes dicuntur transgredi canones, in c.quia cum nulli.de cle.non resi.nu.3.* 29
2 ¶DILATIO *ad proponendas exceptiones dilatorias est peremptoria, in c.pastoralis.de excep. n.5.* 295
2 *Dilatio an sit danda reo ad quærẽdum aduocatum, in c.ad hæc Deus. vt lite non conte.nu.10.* 91
2 *Dilatio datur communi parti ad probãdum falsitatem, in c. licèt causam.de proba.nu.10.* 211
2 *Dilatio eadem potest dari actori ad fundandum intentionem suam, & reo ad defensionem faciendam, in c. cum causam. de testi. numero.2.* 237
2 *Dilatio non debet dari sine causæ cognitione, in c. præterea. de dila. nume.29.* 119
Et quare detur vna in causa ciuili, & plures in causa criminali. ibidem.nu.24.
3 *Dilatio quando apposita est gratia creditoris, non potest debitor pũnere tempus in solutione, in c. 1. de celeb.mis.nu.4.* 463
3 *Dilatio quando inducta est in fauorem duorum, possunt ambo illi fauori renunciare, in c.ad apostolicam.de reg.iur.nu.3.* 354
2 *Dilatio quid sit. super rub.de dila.nu.1.* 115
Et quotuplex sit, ibidem.n.2.
2 *Dilatio, quòd non detur nisi vna in causa ciuili, quomodo intelligatur, in c.præterea.de dila. nu.30.* 120
2 *Dilatio si data fuerit non ad causam finiendam, sed ad instruendam, & instructam remittendam, an post terminum possint probationes induci, in c.super eo.il 2.de ap.nu.8.* 346
2 *Dilatio vltra tertiam regulariter non datur, in c. vltra tertiam. de testi.nu.1.* 249
2 *Dilatio vna in causa ciuili an erit communis actori, & reo, in c.præterea.de dila.nu.38.* 120
2 *Dilationem legalem possunt arctare iudex, & appellans: sed non appellatus, in c.oblatæ.de appel.nu.3.* 370
3 *Dilationem qui consequitur à iure, tenetur idoneè cauere, in c. Odoardus.de solu. nu.5.* 197
3 *Et in c.ex publico.de conuer.coniug.nu.5.* 365
3 *Dilatione pendente, cessat iudicis officium solùm super illo articulo, super quo concessa est dilatio, in c. super eo. il 1. de appella. numero.2.* 344
2 *Dilationes, quę dantur ad probandum, an sint limitatæ, in c. præterea.de dila.nu.22.* 119
Et quot debeat iudex dare in causa ad probandum ibidem. numero, 23.
2 *Dilationes sunt à iure limitatæ, & qualiter, in c. vltra tertiam. de testi.nu.14.* 250
2 *Dilationes tres quando assignãtur: an sit necesse apponere dilatoriã, in c.1.de dila.nu.7.* 116
5 ¶DILAPIDATIO *refertur ad immobilia: quasi dilapidatio ad mobilia, in c.licèt Heli.de simo.nu.13.* 41
3 ¶DIMINVTIO *pensionis an fiet propter sterilitatem, in c.potuit.de loca. & conduc.nu.20.* 164
3 ¶DIOECESANVS *poterit exercere ius suum super nouo fructu, q̃d nascitur intra alicuius parochiam: licèt illud nunquàm exercuerit, in c.cum contingat.de deci. nu.4.* 337
3 *Diœcesanus potest cogere abbates, & priores proprios, abbates nõ habentes, vt reuocent monachos ad claustrum, & ecclesias suas rectè gubernent, in c. ad audientiam. de cap. mo. nu. 5.* 410
3 *Diœcesanus quis sit, de quo loquitur tex.in c.Ioannes. de testa. numero.13.* 282
1 *Diœcesis vna quandoq; diuiditur in duas, in c. cum inferior. de maio. & obe.nu.2.* 312
3 *Diœcesis tota dicitur parochia episcopi, in c. apostolicæ. de donat. nume.2.* 209
3 ¶DIONYSIVS *quare limitauerit parochias, in c. pastoralis. de his quæ fiunt à prelatis.nu.1.* 119
5 ¶DISCIPVLVS, *quem magister percussit, si conualuit, & postea recidiuauit: an tenebitur magister, in c. presbyterum. de homi.numero.5.* 77
3 *Disciplina monachi delinquentis consistit in septem gradibus, in c. ne religiosi.de reg. nu.8.* 361
1 ¶DISCORDIA *inter electores quandoq; oritur, in c.1.de postu.p̃la.nu.2.* 122
4 *Discordia potest esse inter patrem, & filium, in c. non est vobis. de sponsa.nu.3.* 11
2 *Discordia quando oritur super confinibus, oritur actio finium regũdorum, quę sit eius natura, in c. ex literis.de proba.nu.1.* 205
1 ¶*Discretio est mater virtutũ, in c.1.de offi.custo.nu.1.* 232
2 ¶*Discutiẽdũ an sit primò de exceptionibus dilatorijs, quàm de peremptorijs, in in c. exhibita.de iudi.nu.5.* 30
4 *Discussio an debeat prius procedere in bonis viri, cum vxor vult agere hypothecaria contra extraneos, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxor.nu.47.* 164
1 ¶DISIVNCTIVA, *aut, quid importet, in c. Ioannes. de testamen. nu.20.21.& 22.* 285
1 *Disiunctiua vt sit vera, sufficit alterum probari, in c. inter.de rescript.nu.1.* 81
3 ¶DISPARITAS *beneficiorum non impedit permutationem, in c. cũ dilectus.de iure pat.nu.5.* 432
5 ¶DISPENSARE *an possit alius, quàm Papa, in executione ordinũ indebitè susceptorum, in c. innotuit. de eo qui fur. ordi. sus. numero.4.* 136
5 *Dispensare quis possit cum excommunicato, quòd retineat beneficium, in c.postulastis.de cle.excom.mini.nu.4.* 129
4 *Dispensatur cum delinquentibus, peracta pœnitentia, in c.1. qui cle. vel vo.nu.2.* 64
3 *Dispensari an possit cum obligatis ad ieiunandum. super cõtinuatione rub.de obser.ieiu. nu.8.* 480
1 *Dispensari an possit in matrimonijs, in c.ex parte.de transactio. numero.4.* 326
5 *Dispensari potest cum abbate recepto per simoniam, in c. mandato. de simo.nu.3.* 46
5 *Dispensari potest cum homicida, vt habeat beneficium si est corrigibilis, in c.Henricus.de cle.pug.in duel.nu.5.* 87
3 *Dispensandi potestas an transeat in Capitulum in casibus, in quibus ad episcopum spectat dispensare, in c.1.ne sede vac. nu.7.* 110
3 *Dispensans debet habere intuitum rationis, & boni vniuersi, & causæ propter quam dispensat, in c.de multa.de præb.nu.14.* 65

3 *Dispensatio est quædam commensuratio communis ad singula, in c. de multa. de præb. nu. 13.* 65
2 *Dispensatio etiam per summum pontificem non debet fieri sine causa, in c. in causis. de sent. & re iudi. nu. 5.* 333
2 *Dispensatio facilius fit contra constitutionem canonicam: quàm diuinã, in c. literas tuas. de rest. spo. nu. 7.* 171
4 *Dispensatio, & tolerantia ibi improbatur, vbi est simplex prohibitio, & iurium offensio, in c. gaudemus. de diuor. nu. 6.* 142
5 *Dispensatio pendet à voluntate mera superioris, in c. cum. H. de eo, qui fur. ord. sus. nu. 4.* 136
2 *Dispensatio propriè est iuris relaxatio, in c. quod super. de fide instr. nume. 2.* 259
4 *Dispensatio sedis apostolicæ vbicunque est necessaria: oportet quòd ostendatur non suspecta, in c. quia circa. de consangui. & affini. numero. 5.* 93
3 *Dispensatio si facta fuerit cum aliquo patiente defectum: quòd eo nõ obstante possit ad honores, & dignitates ecclesiasticas promoueri, vigore talis dispensationis non poterit promoueri ad episcopatum, in c. dilectus. de concess. præb. nu. 6.* 104
1 *Dispensatio super certo defectu non extenditur ad alium defectum in c. quia diligentia. de elect. nu. 3.* 25
1 *Dispensatio super pluralitate beneficiorum quid operetur, in c. dudum. il 2. de elect. nu. 12.* 182
3 *In Dispẽsationibus magis habetur ratio liberaturæ, & nobilitatis, quam bonitatis, in c. de multa. de præb. nu. 8.* 63
1 ¶Dispositio *contra legem, vel contra bonos mores an firmetur adiectione pœnæ, in c. pactiones. de pact. nu. 5.* 320
3 *Dispositio captatoria valet in relictis ad pias causas, in c. cum tibi. de testa. nu. 1.* 242
4 *Dispositio in dubio an videatur concepta sub modo, vel conditione. in c. cum sit proprium. de condi. appo. nu. 7.* 54
4 *Dispositio pura sequitur post promissionem conditionalem, in c. de illis. de condi. appo. nu. 5.* 56
5 *Dispositio simplex porrigitur ad futura, in c. quia circa. de priuileg. nume. 3.* 165
4 *Dispositio pœnalis edita super obseruantia legis corrigitur, correcta lege, in c. super. de secun. nup. nu. 4.* 177
4 *Dispositio, quæ loquitur de loquente alteri, habet locum in eo, qui ei literas dirigit, in c. à nobis. qui mat. accu. poss. nu. 2.* 130
3 *Dispositio, sine hærede, vel si nõ adeatur hæreditas, an valeat quò ad relicta ad pias causas, in c. cum esses. de testa. nu. 15.* 237
5 ¶Disputare *de potentia Papæ dicitur sacrilegium, in c. vt priuilegia. de priuile. nu. 7.* 167
4 ¶Dissensus *à principio non impedit contractum, si postea assensus accedat, in c. insuper. qui matri. accu. pos. nu. 1.* 131
2 ¶Dissipare *fructus quid dicatur, in c. ab eo. de sequestr. pos. & fru. nume. 2.* 200
2 ¶Dissimulatio *in prælato est mortale peccatum, in c. nouit. de iudi. nu. 12.* 20
4 *Dissimulatio non importat consensum, vel dissensum, in c. super eo. de agna. spiri. nu. 5.* 81
3 Distinctio *nominum designat distinctionem personarum, & rerum, in c. ad audientiam. de deci. nu. 2.* 324
3 *Distinctio c. pastoralis. de dona. an sit vera, quando ecclesia simpliciter conceditur, in c. pastoralis. de dona. nu. 5.* 205
3 Distributio *substantiæ testatoris in pios vsus spectat ad executores testamentorum, in c. tua nobis. de testa. nu. 2.* 268
3 *Distributiones quotidianæ an includantur sub nomine præbendæ, in c. licèt. de præb. nu. 5.* 71
3 Diu, *dictio quantum tempus denotet, in c. nulla. de conces. præben. nume. 12.* 88
3 *Diu tacuisse vt quis dicatur, quanto tempore debeat tacere, in c. cõtinebatur. de his quæ fiunt à præla. nu. 5.* 113
4 *Diutius, quantum tempus dicatur, in c. 1. de coniug. lepro. numero. 5. fol.* 75
2 *Diuturna absentia quæ dicatur, in c. quoniam. vt lite non contestã. nume. 51* 98
3 ¶Diversitas, *& varietas inter euangelistas non curatur, nec vitiat, in c. cum Marthæ. de celebra. mis. nu. 5.* 466
3 *Diuersitas qualiter ad concordiam reducatur, in c. ex parte. il 1. de conuer. coniug. nu. 2* 366
5 Divinatio *regulariter sonat in malum, in c. 1. de sortileg. numero. 2.* 118
3 Divisionem *hereditatis non debet facere maior natu: sed qui diutius tractauit, & administrauit res hæreditarias, in c. 1. de paro. nu. 4.* 313
3 Divites *cum bonis operibus non sunt abijciendi, in c. recolentes. de statu mo. nu. 8.* 390
4 Divortium *debet solemniter celebrari, sicut & matrimonium, in c. significauit. de dona. inter virum, & vxor. nu. 2.* 151
4 *Diuortium quando celebratur propter arctum membrum mulieris, datur viro licentia cum alia contrahendi, in c. fraternitatis. de frigi. & malefi. nu. 7.* 100
3 Doctor *electus ad lecturam an possit legere per substitutum, in c quia nonnulli. de cle. non resi. nu. 5.* 29
3 *Doctor impeditus legere, potest legere per alium, in c. 1. de celebra. missa. nu. 6.* 463
5 *Doctor si vult legere p seipsum: nec det alteri licentiam, an debeat ad hoc compelli, in c. quantò. de magist. nu. 2.* 50
4 *Doctoris sapientia, & doctrina in quo cognoscatur, in c. quantò. de diuor. nu. 2.* 141
5 *Doctores appellantur firmamentum, in c. super specula. de magist. nume. 4.* 51
5 *Doctores debent habere præmium pro lectura, in c. 1. de magist. numero. 6.* 49
1 *Doctores faciunt vniuersitatem, & à iure approbatam, in c. ex literis. de constitu. nu. 1.* 77
2 *Doctores iuris canonici debent præcedere legum doctores, etiam si sint laici, in c. clerici. de iudi. nu. 2.* 13
3 *Doctores septem requiruntur in examinando, & approbando, in c. 1. de celebr. mis. nu. 10.* 463
3 *Doctorum vt sit copia, prouidendum est, vt discipuli eligantur, qui ad magisterium assumantur, in c. super specula. de magi. n. 1.* 51
1 *Doctrina magistri debet esse humilis. in c. humilis. de maio. & obed. nume. 1.* 313
3 ¶Dolus *adhibitus ab aliquo vt canonico: obstat sibi venienti ad illum actum postea vt prælato, in c. postulastis. de conces. præb. nu. 4.* 106
3 *Dolus an reddat contractum ipso iure nullum: si contractus dolo initus est. in c. cum dilecti. de emp. & vendi. nu. 9.* 148
2 *Dolus bonus quid dicatur. in repetitione c. finem litibus. super cõtinuatione rub. de dolo & contuma. nu. 6.* 181
3 *Dolus dans causam vltimæ voluntati, an vitiet relictum, in c. in nostra. de sepul. nu. 7.* 306
1 *Dolus dans causam contractui bonæ fidei reddit eum ipso iure nullum, in c. abbas. de his quæ fiunt vi met. nu. 4.* 348
3 *Dolus, & culpa priuat quem iuris beneficio. in c. Raynaldus. de testa. nu. 45.* 277
2 *Dolus malus quid sit, in repetitione c. finem litibus. in continuatione rub. de dolo, & contu. nu. 1.* 181
1 *Dolus non excusat, nisi sit talis, qui caderet in prudentissimum, in c. cum dilectus. de his, quæ vi met. nu. 6.* 350
2 *Dolus non videtur remissus in generali remissione, in c. significauit. de testi. nu. 2.* 240
3 *Dolus præsumitur in depositario, si rebus suis saluis, depositas amisit, in c. bona fides. de depo. nu. 1.* 142
3 *Dolus quando dicatur dare causam contractui, vel incidere in contractu, in c. cum dilecti. de emp. & ven. nu. 10.* 148
5 *Dolus tertij tunc nocet electo, quando electus deprehenditur consentire, in c. sicut tuis. de simo. nu. 8.* 43
5 *Dolus tertij vitiat actum electionis regulariter, in c. nobis. de simo. nume. 3.* 38
3 *Dolus verus, & præsumptus qualiter differant, in c. bona fides. de de depo. nu. 17.* 143

2 *Dolus,*

2 *Dolus, vel potentia contumacis si impedit missionem in possessionẽ, qualiter subueniendum est parti. in c. 1. de dolo & contuma. numero. 1.* 177
3 *Dolus vitiat contractum in rebus temporalibus, & obligationibus personalibus, in c. dudum. de conuer. coniuga. nu. 11.* 372
4 *Doli capax quis potest esse ante septennium, in c. iuuenis. de sponsa. nu. 5.* 4
2 *Dolo desinens possidere lite pendente, debet condemnari perinde, ac si possideret, in c. aduersario. de excep. nu. 2.* 305
2 *Dolo qui desiit possidere lite pendente, an possit ex eadem instantia condemnari, in c. quia. de iudi. nu. 4.* 18
4 *Dolosus non potest dicere contractum nullum ratione doli ab eo commissi. in c. 1. de eo qui dux. in matri. nu. 3.* 68
3 ¶Domvs *ecclesiæ indigebat refectione: hac de causa prælatus accepit mutuo pecuniam, quam perdidit casu fortuito: an reputabitur versa in vtilitatem ecclesiæ, in c. 1. de deposi. nu. 14.* 141
3 *Domus pignorata si reducta est in aream, remanet area pignorata, in c. commissum. de deci. nu. 4.* 320
3 *Domum suam quidam dedit alicui abbati, vt eum aleret. si domus combusta est, an teneatur postea eum alere. in c. potuit. de loca. & conduc. nu. 2.* 164
2 ¶Domicilium *an quis habere possit in pluribus locis, in c. ex parte B. de foro comp. nu. 9.* 72
3 *Domicilium in loco quando dicatur quis habere, in c. significasti. de paro. nu. 8.* 315
1 *Domicilium ratione ecclesiæ quis habere non dicitur, in c. dilectus. il 2. de rescrip. nu. 2.* 100
2 *Domicilium vbi dicatur quis habere, in c. licèt. de foro competenti. numero. 7.* 84
3 *Domicilia originis an retineat qui se aliò ad habitandum contulit, in c. significasti. de paro. nu. 6.* 315
2 *Domesticus admittitur in testem pro domestico in causa, in qua est mixtum commodum, & incommodum ipsius domestici, in c. super eo. de testi. nu. 5.* 228
2 *Domesticum aduersarij mei possum producere in testem: & compellitur testificari, in c. intimauit. R. de testi. nu. 2.* 226
5 *Domestici dicuntur assiduè conuersantes, quamuis extra domum, in c. ad hæc. de iude. nu. 2.* 53
2 *Domestici producentis repelluntur à testimonio in causa matrimoniali, in c. in literis. de testi. nu. 4.* 228
1 Dominvs *an possit procuratori suo expressè prohibere, ne suscipiat iudicium, in c. ex insinuatione. de procu. nu. 2.* 331
3 *Dominus an possit expellere emphiteutam cessantem soluere canonẽ propria auctoritate, in c. potuit. de loca. & conduc. nu. 15.* 163
Et eo electo, an poterit petere pensionem præteritorum annorũ ibi. nu. 18. fol. eo.
2 *Dominus an possit constituere procuratorem ad iurandum de calumnia, in c. in pertractandis. de iura. calum. nu. 13.* 110
5 *Dominus animalis tenetur de damno dato noxaliter, in c. si læserit. de iniur. nu. 1.* 183
3 *Dominus consequitur minorem redditũ propter onus iniunctum rei, in c. in aliquibus. de deci. nu. 6.* 340
2 *Dominus contumax post denunciationem sibi factam perinde est, ac si lis fuisset contestata quò ad interruptionem præscriptionis, in c. quoniam. § quod super. vt lite non conte. nu. 4.* 103
2 *Dominus de consuetudine potest habere iurisdictionem super familiam suam, in c. cum contingat. de foro compe. nu. 7.* 53
2 *Dominus feudi, siue ecclesiasticus sit, siue secularis, causam feudi cognoscit, in c. verum. de foro compe. nu. 1.* 41
2 *Dominus feudi potest vasallo inhibere, ne litiget coram alio: quàm coram eo, in c. ex transmissa. de foro comp. nu. 2. & 3.* 41
3 *Dominus fundi tenetur soluere decimam de portione sua, quam percipit de fructibus: sicut colonus de sua. & id qualitèr, in c. tua. il 2. de deci. nu. 10.* 333
3 *Dominus habens castrum an acquirat per consuetudinem ius recipiendi pedagia, in c. innouamus. de censi. nu. 8.* 443
2 *Dominus habens iurisdictionem in villa: vel dominium sine iurisdictione, in qua coloni habitant: si coloni spoliantur, vel molestantur in iniuriam domini: an posset agere contra illos: & qua actione, in c. dilectis. de ap. nu. 10.* 369
2 *Dominus in iudicio an possit petere nomine subditi, vel coloni, quòd sibi satisfaciant, qui eis debent, in c. dilectis. de ap. nu. 11.* 369
1 *Dominus in manumissione, & ante ordinationem potest retinere operas spirituales in seruo manumisso, in c. nullus. de ser. ordi. vel non. nu. 1.* 216
3 *Dominus infra quantum tempus possit confessionem aduocati reuocare, in c. olim. de censi. nu. 8.* 452
2 *Dominus non potest minuere monetæ valorem, & cursum eius consuetum sine consensu populi, in c. quantò. de iureiuran. nume. 2. fol.* 279
2 *Dominus non potest recusare iudicem impetratum à procuratore, in c. cum olim. de causa pos. & proprie. nu. 4.* 160
2 *Dominus non solum potest agere contra emphiteutam ad priuationẽ ab emphiteusi: sed etiam ad pensionem subtractam, in c. literæ. de dila. nu. 8.* 121
3 *Dominus non tenetur soluere decimas de tributo, si de fructibus pãdij tributarij sunt plenè solutæ decimæ, in c. cum non sit. de deci. nume. 4.* 341
2 *Dominus potest agere de ascriptitio exhibendo, in c. ex parte. de resti. spo. nu. 11.* 172
2 *Dominus potest appellare pro grauamine illato subditis: nisi causa fuerit à iure reprobata, in c. consuluit. il 3. de ap. nu. 1.* 351
2 *Dominus potest appellare non solum pro molestia verosimili inferẽda sibi: sed etiam pro inferenda subditis suis, in c. dilectis. de ap. nu. 3.* 367
5 *Dominus potest corrigere familiares suos, in c. ad audientiam. de homi. nu. 1.* 78
3 *Dominus potest expellere inquilinum, si vult domum inhabitare, vel reficere, si necessitas id exposcat, in c. propter. de loca. & condu. nume. 8.* 158
1 *Dominus potest habere ratum, quod gestum est nomine suo per procuratorem minus legitimum, etiam super causa, quæ requirebat speciale mandatum, quando vult habere ratum in sui præiudiciũ, in c. per tuas. de arbi. nu. 2.* 376
1 *Dominus potest reuocare procuratorem suum post litis contestationem, in c. mandato. de procu. nu. 1.* 340
5 *Dominus potest subditis prohibere commercium certorum hominum in c. quantò. de priui. nu. 1.* 168
3 *Dominus prædij tributarij non debet locare personæ potentiori, in c. in aliquibus. de deci. nu. 4.* 340
2 *Dominus pro laboratoribus suis, quamuis liberis, potest agere, in c. licèt causam. de proba. nu. 19.* 212
2 *Dominus profecturus peregre procuratorẽ suum generalem reliquit: qui credens nemus quoddam ad dominum pertinere, fecit eum incidi: vel hoc ei mandauit dominus: vicinus, cuius erat nemus, de illo procuratore conqueritur, & agit: procurator nominat dominum in iudicio: & sic declinat iudicium, an possit. in c. quoniam. § quod super. vt lite non conte. nu. 15.* 105
3 *Dominus, qui precariò concessit rem aliquam, si illam alteri vendidit, an possit amodo reuocare precarium, in c. precarium. de preca. nu. 6.* 136
1 *Dominus, qui procuratorem suum releuauit, si non est soluendo, nec possidet immobilia, non est idoneus fideiussor, in c. accedens. de procu. nu. 7.* 339
2 *Dominus quilibet quantumcunque vilis, & rusticus super rebus feudalibus habet iurisdictionem, in c. verum. de foro competen. nume. 6.* 41
5 *Dominus rem suam alteri infeudatam potest in pignus recipere, in c. conquestus. de vsuris. nu. 4.* 106
2 *Dominus si ab initio litigauit per procuratorem: in calculo ferendæ sententiæ citatur, vt compareat ad sententiam audiendam: si nõ compareat, an valeat sententia contra eum lata, in c. ad hæc Deus. vt lite non conte. nu. 16.* 93
5 *Dominus si bãniat iniustè, vel diffidet aliquem, qui multa mobilia,*

& immobilia sub districtu habebat, quæ per alios occupata sunt, an teneatur de omnibus sic occupatis, in c.olim.de iniur.num.8. fol. 184

3 Dominus si concedit duobus fratribus remanentibus emphiteusim paternam, an dicatur noua emphiteusis, vel antiqua, in c. ex parte.de feud.nu.4. 176

3 Dominus si dixit statim se velle emere, non tenetur vlterius emphiteuta ipsum expectare, in c.potuit.de loca. & con. nu.2. 161

3 Dominus si dixit vasallo [concedo tibi vineam, & fundum fructibus plenum] an videatur concessisse vindemiam, in c.cum dilecti. de dona.nu.5. 204

2 Dominus si ignorat contumaciam sui procuratoris: an ex hoc patiatur damnum, in c. ad hæc Deus.vt lit.non. cont. nu. 12. 92
Et an propter hoc perdat beneficium appellandi.ibi. nu.17. 92

3 Dominus si locat fundum ad dimidiam partem fructuū, & colonus ante diuisionem velit deducere expensas, non debet audiri, in c. pastoralis.de deci. nu. 12. 337

2 Dominus si reuocat mandatum procuratoris, antequàm iuret: an ex sequenti iuramento procuratoris dominus obligetur, in c. in pertractandis.de iura.calum.nu.14. 110

1 Dominus, si scit falsum procuratorem suo nomine experiri, an per hoc videatur ratificare, in c.in nostra.de proc.nu.13. 334

4 Dominus si vult vendere seruum alicui, qui ducet eum in remotas partes: an vxor teneatur eum sequi. in c.1.de coniug.seruo.numero.8. 77

3 Dominus tenetur emphiteutæ in 60. emphiteuta tenetur annuatim soluere 20. nomine canonis: stetit per tres annos, quibus non soluit: an per hoc cadet, in c. bona fides. de depo. nu.10. 142

2 Dominus tenetur ex delictis colonorum, & familiarium, si delinquunt in ministerio eis commisso, in c. 1. de restitu. spoliato.numero.3. 161

2 Dominus, vel ciuitas recognoscens superiorem: an possit saluo iure domini alteri constituere certum cēsum, vel obedientiam, domino non requisito, in c.auditis.de præscri. nu.7. 312

2 Domini in casibus, in quibus inter suos domesticos ius dicunt, an possint recusari tanquàm suspecti, in c. cum contingat. de foro compe.num.8. 53

3 Domini qualiter teneātur ex contractibus suorum administratorum in mutuo, & aliis contractibus, in c. quod quibusdam. de fideius. nume.7. 193

2 ¶DOMINIVM non probatur per locationem rei, nec ad plenum possessio, in c.inter dilectos.de fide instru.nu.22. 258

2 Dominium non probatur per solutionem pensionis, in c.olim cām.de resti.spo. nu.5. 169

6 Dominium non quæritur per procuratorem generalem: sed bene per specialem, in c.accedens.de preb.nu.6. 56

3 Dominium præsumptiuè probatur per actus extrinsecos, in c. 1. de relig.domi. nu.2. 498

2 Dominium quid sit.in repetitione c.pastoralis.in continuatione rub. de causa pos.& proprie.nu.7. 153
Et vnde habuerit originem.ibi.nu.10.

2 Dominium rerum ecclesiasticarum non est penes prælatum: sed penes Deum. Nec est vacans mortuis prælatis, & clericis, in c.cum super.de cau.pos.& proprie.nu.6. 152

5 Dominia rerum cum difficultate acquiruntur, & tolluntur, in c.accedentibus.de priui. nu.4. 261

4 ¶DONO tibi fundum, apposito, quòd te mortuo in Titium transferatur: illo Titio non existente in rerum natura tempore mortis tuæ, ad me concedentem reuertitur, in c.nuper.de dona.inter virum, & vxor.nu.4. 157

4 Donaui tibi rem meam pacto apposito, si sic feceris, vel non feceris, talis contractus, vel donatio sit irrita, & nullius effectus: an eo ipso, quòd est contrafactū, dominium ipso iure reuertatur ad auctorem, & sic detur rei vendicatio: vel debeat agere condictione ob causam, vel alio iure, in c. verum. de condi. appo.nu.5. 57

3 Donantis propositum quale esse debeat, in c.1 .de donā.nu.2. 201

2 Donator an possit esse testis, si de re donata moueatur quæstio donatario, in c.insuper.de testi.nu.8. 219

4 Dona, munera, & amplexus non augent effectum obligationis iam contractæ, in c. 1. de matri. contra. contra interdict. eccle. numero.6. 104

4 ¶DONATIO causa mortis non indiget insinuatione, in c. donatio. de donatio. inter virum.& vxo.nu. 14. 168

3 Donatio, & vēditio an possint reuocari per querelam inofficiosæ donationis, in c.Raynutius.de testa. nu.41. 261

3 Donatio ex quibus causis reuocatur, in c. propter.de dona.numero. 6.fol. 211

2 Donatio facta à minore confirmatur iuramento, in c. in præsentia. de proba.nu.16. 209

3 Donatio facta filio per patrem an valeat, in c. Raynutius. de testa, num.54. 263

3 Donatio facta in testamento an valeat, reuocato illo testamento. super continuatione rub.de testa.nu.7. 215

4 Donatio facta inter virum, & vxorem an valeat, si matrimonium fuerit nullum.in c.donatio.de dona.intr virū & vxo.nu.3. 167

4 Donatio facta inter virum, & vxorem ante matrimonium valet, in c.donatio.de dona.inter vir.& vxor.nu.4. 167

3 Donatio facta vni de monasterio, an reuocetur propter liberos superuenientes in totum, vel vsque ad dimidiam, in c.propter.de dona.nu. 8.
Et quid si postea moriuntur: an donatio reconfirmetur. ibidem. nume.10 211

4 Donatio inter virum & vxorem est probibita, constante matrimonio: & an confirmetur iuramento, in c. donatio.de dona.inter virum & vxo.nu.1. 167
Et quid requiratur ad hoc vt sit inefficax. nu.5.
Et qualiter possit confirmari.nu.6.

4 Donatio inter virum, & vxorem reuocatur tacitè, & expressè, in c. donatio.de do.inter vi.& vxo.nu.7.& 8. 167
Et etiam alio modo ibidem.nu.9.fol.seq.

3 Donatio iuramento vallata an poterit reuocari in casibus, in quibus aliàs potest reuocari, in c.propter.de dona. nu. 18. 212

3 Donatio procedit à nobilitate animi, in c. 1. de dona. nu. 1. 201

3 Donatio propter ingratitudinem non rescinditur ipso iure, in c.propter.de dona.nu.4. 210

3 Donatio propter nuptias que dicatur, in c. peruenit. de emp.& vendi.num.1. 149
Et in c. nuper.de do.inter vi.& vxo.nu.7. 157

3 Donatio quæ morte confirmatur, an veniat in substitutione fideicōmissaria, in c.Raynutius.de testa.nu.57. 264

3 Donatio quid sit. super continuatione rub.de dona.nu.1. 200
Et vnde dicatur.nu.3.fol.seq.

4 Donatio, si non constat, quòd facta fuerit in sponsam, vel vxorem, an valeat, in c. donatio. do dona. inter virum & vxorem. numero.13. 168

4 Donatio tenet inter sponsos, in c. 1. de matri. cōtrac. contra interdic.eccle. nu.3. 104

3 Donatio valeat, aut non, deprehenditur ex quantitate, & qualitate, in c.ceterum.de dona.nu.3. 202

3 Donatio, venditio, vel commutatio rei ecclesiasticæ sine consensu, & subscriptione clericorum ecclesiæ non valet, in c. 1. de his, quæ fiunt à præla.nu.1. 113

3 Donationes plures minimæ, si faciunt vnam grauem, probibentur, in c. apostolicæ.de dona.nu.6. 209

3 Donatarius an possit agere de euictione, euicta re donata, in c. si vēditori.de emp.& vendi.nu.13. 155

3 Donatarius est naturaliter obligatus donatori ad antidora, in c.propter.de dona.nu.1. 210

3 Donatarius, qui in casu licito, aut se defendendo, percutit donatorem, an perdat donationem, in c. propter. de donatio. numero. 11.fol. 211
Quid si fuit iudex in causa criminali, aut condemnauit donatorem, vel posuit eum ad torturam, aut fuit procurator, vel aduocatus in causa criminali.ibi.nu.12.

Quid

Quid si ipse non iniecit manus: sed alius ipsius nomine ibidem. numero. 13.
Quid si attentauit inferre graue damnum: sed res non habuit effectum.ibidem.nu.15.

3 Donatarius si ignorante donatore commisit adulterium cum vxore donatoris, hæres eius poterit reuocare, in c. propter. de dona. nume. 17. 212

3 ¶DONEC, dictio videtur idem factum continuare, in c. cum venissent.de institutio. nu. 14. 85

5 ¶DORMIRE, verbum relatum ad virum, & mulierem sonat in vitium, in c.significasti. de adul.nu.2. 89

3 Dormientes nimium reprehenduntur, in c. dolentes. de celebra. mis. nume.2. 469

4 ¶DOS data nomine matrimonij illiciti, quod non fuit sequutum, an possit repeti, in c. & si necesse.de dona.inter virum & vxo. numero.7. 155
Et quid si sequutum fuit.nu.8.

4 Dos debet esse penes habitantem cum vxore seorsum à patre, in c. non est vobis.de sponsa. nu.2. 11

4 Dos debet restitui vxori, quæ separatur à viro iusta de causa, in c. 1.de dona.inter vir.& vxo. nu.1. 146

4 Dos debet restitui mulieri soluto matrimonio, in c.donatio.de don. inter vi.& vxo.nu.10. 168
Donatio propter nuptias viro, ibidem.
An hoc sit simpliciter verum.nu.19.

3 Dos ecclesiæ quanta esse debeat, in c.cum sicut.de consecr. eccle. vel alta.nu.2. 461

5 Dos est quid vniuersale, in c.cum tu.de vsuris. nu. 19. 104

4 Dos est communis patris, & filiæ, vel propria patris: quia stipulatus fuit incontinenti sibi reddi, vel est extranei, qui sibi similiter stipulatus est propter adulterium mulieris, ad quem deueniet dos, in c.plerumq;. de don.inter vi.& vxo.nu.8. 154

3 Dos filiæ grauatæ de restituendo an veniat in fideicommisso, in c. Raynaldus.de testa.nu.57. 280

4 Dos profectitia, vbi nulla stipulatio interuenit, & filia in potestate mortua est in matrimonio cum liberis, an debeatur patri: vel debeat remanere penes maritum filiæ defunctæ cum liberis pro eisdem liberis, in c. donatio. de dona. inter virum & vxorem. numero. 32. 172

4 Dos qualiter intelligatur magna, vel parua, in c. per vestras. de dona.inter vi.& vxo.nu.35. 162

4 Dos quid dicatur, in c.nuper. de dona.inter virum& vxorem. numero.7. 157

4 Dos quid sit secundum Azo. super continuatione rub. de dona.inter vi. & vxo. nu. 1. 145
Alia dotis diffinitio Bar.nu.2.

4 Dos quòd sit de iure gentium. super continuatione rub.de dona.inter vi.& vxo.nu.4. 145

3 Dos si repetatur vxore defuncta, poterit opponi exceptio adulterij commissi in vita, in c. parochiano.de sepul. nu.8. 312

5 Dotem promittens si eam non tradat, an poterit se obligare ex pacto ad certos denarios pro libra, in c. salubriter. de vsuris.numero. 3.fol. 111

4 Dotalitiū quid sit, in c. plerumque. de dona. inter virum & vxor. nume.6. 153

4 Dotis nomine datum qua actione repetatur, in c.de prudentia.de dona.inter virum & vxo.nu.6. 152

2 Dotalitiū soluto matrimonio reuerti debet ad hæredes viri, in c. ex parte B.de fo. comp.nu.8. 72

2 ¶DVBITARE dicitur quoddam medium inter credere, & non credere, in c.cum venerabilis.de excep. nu. 15. 298

2 Dubitans an dicatur bonæ fidei, vel malæ, in c.quoniam.de præscri. nume.15. 318

5 Dubitans in fide infidelis est, si habet animi pertinaciam, in c. 1 de hære.nu.1. 58

5 Dubitans licèt non magis applicet mentem suam ad vnam partem, quàm ad aliam, punitur vt infidelis, in c.1.de hære.nu.2. 58

5 Dubitans non dicitur bonæ fidei, nec malæ: & retinet medium inter ignorātiam, & scientiam, in c.per tuas.il 2. de simo. nu.5. 44

5 Dubitans applicat animum suum ad plura, & nescit quid faciat, in c.1.de hære.nu.3. 58

5 Dubitantes, plus quàm oportet, reprehēsione sunt digni, in c. & si quæstiones.de simo.nu.2. 76

5 Dubius aliquando æquiparatur ignoranti, in c.1. de hæret.numero. 5.fol. 58

4 Dubius an sit coniugatus, vel solutus, non potest contrahere matrimonium, in c.dominus.de secun.nup.nu.1. 176

4 Dubius an sit seruus, vel liber, non potest testari, nec hæreditatem adire, ibidem.

3 Dubius status sui an possit facere testamentum, in c. quia ingredientibus.de testa. nu.24. 220

2 Dubium si est de sorte, cui incumbat probatio, reo, an actori, in c. ex literis.de iureiu.nu.2. 291

2 Dubium si vertitur, an aliquis fecerit causa iuris sui cōseruādi, an cā iniuriandi, præsumendum, quòd causa iuris sui, in c.cum dilecto. de ordi.cog.nu.43. 137

4 Dubia probatio exceptionis non releuat excipientem, in c. iuuenis. de sponsa.nu.6. 4

1 Dubia probatio non releuat probantem, in c. in præsentia. de proba. numero.1. 208

1 Dubia probatio non releuat probantem, de in integ. restitut. in c.auditis.nu.3. 357

5 Dubitatio facit licitum, quod aliàs esset illicitum, in c. in ciuitate.de vsuris.nu.3. 105

1 Dubitatio si oriatur super verbis laudi, super eius interpretatione recurrendum est ad Papam, in c.cum olim.de arbi. nu.2. 375

3 Dubitatio qualiter contingat in contractibus vnius, in c.1.de pec. cler. nume.2. 213

2 Dubietate pendente, an appellatio sit legitima, missio debet reuocari, nisi præstetur cautio, in c. cum venissent. de eo, qui mittitur in pos.nu.13. 196

1 Dubitabilia in concilijs prouincialibus sunt proponenda, in c.vnico. de oblig.ad ratioci. nu. 1. 117

2 ¶DVAE dietæ qualiter commensurentur, in c.olim. de exceptio.numero.5. 301

5 Duellum à iure reprobatum non potest fieri licitum, & impunè cōmitti consuetudine, in c. Henricus.de cle. pug.in duel. nu.2. 87

1 Duellum censetur graue delictum, in c.1.de corpo.vitia.nu.2. 218

5 Duellum quare sit prohibitum in defectum probationis, in c.Henricus.de cle.pug.in duel. nu.6. 87

5 Duella, & aliæ vulgares purgationes probibitæ sunt, in c. 1.de purga.vulg.nu.1. 181

4 ¶DVM, dictio an faciat conditionem. super continuatione rub. de condi.appo.nu.8. 52

4 Dum, dictio an importet modum, in c.verum. de condi. apposi. numero.8. 20

4 Dummodo, dictio an importet modum, in c. verum.de condi. apposi. nu.8. 52

4 ¶DVO dederunt sibi fidem de contrahendo, & se inuicem absoluerunt, & vnus alterum liberauit, & postea se carnaliter miscuerunt, an sit matrimonium, in c. is qui fidem.de sponsa.nu.6. 29

4 Duo leuantes vnum de sacro fonte non probibentur inter se contrahere, in c.Martinus.de cogna.spi.nu.3. 82

3 Duo litigant in curia super beneficio: patronus infra tempus suum præsentat vnum diœcesano, qui ipsum admisit: an ille, pro quo est lata sententia, possit propter istam institutionem agere contra episcopum, & patronum, in c. pastoralis. de iure pat. numero. 7. fol. 434

2 Duo possunt contendere inter se super eodem iure, & concorditer tertium impugnare, in cap. cum olim. de dolo & contuma. numero.5. 190

3 Duo possunt contrahere societatem in eundo simul Romam, vel ad sepulcrum Domini, in c. venientes. de voto. nu.4. 376

3 Duo possunt inuicem litigare, & eandem hereditatem vnus ab alio

vendi-

vendicare, in c. cum dilectus. de succes. abintest. nu. 6. 292
2 Duo si contendunt de eadem possessione probãs de antiquiori præfertur, in c. licèt causam. de proba. nu. 15. 212
2 Duo quando mandãtur, quæ non possunt eodem termino expediri, debet obtemperari mandato, quod est maioris ponderis, in c. exposuit. de dila. nu. 7. 122
Et quid si duo mandentur successiuè ibi. nu. 8.
4 Duo, qui se inuicem non intelligunt, possunt inuicem contrahere matrimonium, in c. ex literis, il 1. de sponsa. nu. 1. 6
2 Duo si litigant, potest vnus appellare ad proximam superiorem, alius ad Papam, in c. si duobus. de ap. nu. 1. 341
3 Duo si litigant super beneficio, & adiudicatur illi, cui non debebatur in veritate: an poterit retinere, in c. 1. de conceß. præben. numero. 5. 87
2 Duo si possident rem communem, etiam per centum annos, potest p alterum peti diuisio, in c. quia. de rescrip. nu. 3. 308
1 Duo si prætendunt habere ius in præbenda, vel beneficio, an possit vnus agere contra alium, in c. mandatum. de rescrip. nu. 6. 108
3 Duo si sub iuramento promittuntur, vnum licitum, alterum reprobatum à iure: debet adimplerri licitum, altero repudiato, in c. significante. de pig. nu. 7. 385
3 Duo si sunt in curia volentes permutare, an requiratur auctoritas sui episcopi, vel Papæ, in c. exhibita, de rerum permuta. numero. 19. 173
2 Duo eandem rem insolidum possidere non possunt, in c. licèt causam. de proba. nu. 16. 112
1 Duos in eodem beneficio posse fouere iustitiam, est impossibile, in c. ex parte. de arbi. nu. 4. 378
3 ¶ DVPLICITAS reprobatur, in c. ex parte. de reg. nu. 3. 359

Litera. E.

3 EBRIVS decedens an videatur decedere in peccato, in c. 1. de reliqui. & vene. sanc. nu. 2. 479
1 Ebrietas est fomes omnium malorũ, in c. nam concupiscentiam. de consti. nu. 4. 3
3 Ebrietas nihil aliud est, quàm voluntaria insania, quæ omne vitiũ incendit, & detegit, in c. 1. de reliqui. & vene. sanct. nu. 1. 479
An sit peccatum. nume. 3.
3 Ebrietas incommoda, in c. à crapula. de vita & ho. cle. nu. 2. 7
3 ¶ ECCLESIA ad hoc vt teneatur ex contractu prælati, quid requiratur, in c. 1. de solu. nu. 4. 495
3 Ecclesia an debeat habere suam canonicam de relictis factis episcopo vt episcopo, in c. requisisti. de testa. nu. 7. 250
3 Ecclesia an habeat aliquod ius in decima, antequàm separata sit ab acervo, vel ante fructuum maturitatem, in c. commissum. de deci. nume. 7. 320
3 Ecclesia an possit agere contra malè alienantem: & etiam contra illum, in quem alienatio facta est, in c. si quis. de reb. eccle. nõ alie. nume. 10. 131
2 Ecclesia an possit recipere à laicis possessiones in feudum, in c. ceterũ de iudi. nu. 2. 9
1 Ecclesia an præscribat contra ecclesiam spatio 40. annorum, vel minori tempore, in c. auditis. de in integ resti. nu. 12. 358
2 Ecclesia an restituatur contra præscriptionem triennij, in c. 1. de præscrip. nu. 1. 305
3 Ecclesia an sit in quasi possessione colegij, necne, qualiter cognoscatur, in c. nobis. de iure pa. nu. 18. 429
3 Ecclesia an teneatur ad munera patrimonialia, in c. non minus. de immu. eccle. nu. 5. 488
3 Ecclesia an teneatur contribuere ad muros ciuitatis, in c. non minus. de immu. eccle. nu. 7. 488
3 Ecclesia an teneatur ex deposito facto de eius consensu, in c. 1. de deposi. nume. 1. 140
1 Ecclesia archiepiscopalis an contineatur appellatione prouinciæ, in c. humilis. de maio. & obedien. nu. 2. 313
3 Ecclesia cathedralis indiget reparatione: episcopus cum suo Capitulo fecit statutum, quòd omnes clerici diœcesis teneantur ad contribuendum: an poterunt ad hoc cogi, in c. 1. de eccle. ædific. numero. 3. 482
3 Ecclesia an possit quod relinquitur in certam causam, in aliam erogare, in c. de his. de testa. nu. 7. 287
1 Ecclesia cathedralis vltra tres menses vacare non debet, in c. ne pro defectu. de elect. nu. 2. 168
3 Ecclesia certa ciuitatis potest allegare generalem consuetudinẽ ciuitatis circa alias ecclesias, in c. dilectus. de cap. mo. nu. 8. 407
4 Ecclesia cognoscit nedum de dote: sed & de dotis accessorijs, in c. significauit. de dona. inter virum, & vxor. nu. 5. 151
3 Ecclesia concessa, in qua episcopus nullos fructus percipit, videntur concessi omnes fructus, præter cathedraticum, in c. pastoralis. de dona. nu. 3. 205
3 Ecclesia concessa, videntur concessa omnia, quæ illi accessoria sunt, in c. dudum. de deci. nu. 6. 339
3 Ecclesia constructa intra limites alterius ecclesiæ, debet illi honorem iuxta possibilitatem suam, in c. ad audientiam, il 1. de eccle. ædi. nume. 5. 484
3 Et in quo consistat ille honor. nu. 3.
3 Ecclesia cuiusque sanguinis, vel seminis aspersione sit polluta, reconciliari debet, in c. si ecclesia. de conse. eccl. vel alta. nu. 3. 462
1 Ecclesia de iure communi non auditur post peremptorium, in c. coram. de in integ. resti. nu. 1. 362
3 Ecclesia de possessionibus acquisitis, vltra mansum, debet seruitium senioribus, in c. 1. de censi. nu. 5. 437
3 Ecclesia debet esse domus orationis, in c. cum ecclesia. de immu. eccl. nume. 2. 489
4 Ecclesia debet ex suo officio reconciliare matrimonialiter coniunctos qui rancore, vel odio à cohabitatione propria recesserunt, in cap. ad id. de sponsa. nu. 3. 18
4 Ecclesia debet fauere libertatibus, in c. vnico. de natis ex lib. ven. nume. 4. 79
1 Ecclesia dicitur multis modis ad abbatiam pertinere, in c. abbatem. de rescrip. nu. 1. 110
5 Ecclesia dicitur priuilegio exemptionis gaudere, quando priuilegiũ intuitu ecclesiæ concessum est personis, in c. cum capella. de priui. numero. 2. 162
3 Ecclesia diuersis modis committitur, in c. si quorundam. de so. numero. 2. 196
3 Ecclesia eo ipso quòd fundata est infra confines diœcesis, præsumitur subiecta episcopo in iuribus episcopalibus, in c. constitutus. de relig. domi. nu. 2. 400
3 Ecclesia est res inanimata, nec dicitur bona, vel malam fidem habere, in c. cura. de iure pat. nu. 6. 420
3 Ecclesia & hospitale si sint exẽpta, sed non populus: an debeant dare portionem episcopo, in c. in nostra. de sepul. nu. 11. 387
1 Ecclesia fungitur vice reipublicæ, in c. auditis. de in integ. resitu. num. 8 357
3 Ecclesia Græcorum debet Ecclesiæ Romanæ conformari, in c. licet. de baptis. nu. 4. 476
3 Ecclesia habet intentionẽ suam fundatam contra omnes, qui possidet bona, quæ prælatus tenuit tempore vitæ suæ, in c. 1. de testi. numero. 4. 216
1 Ecclesia habet priuilegium minoris super beneficio restitutionis, in c. 1. de in integ. resti. nu. 3. 353
Et an eo beneficio fungatur quò ad omnia ibi. nu. 5.
3 Ecclesia habet triplicem formam, siue tres partes, altare, chorum, & nauẽ. & quibus vnaquaque pars sit deputata, in c. 1. de vita & ho. cle. nu. 1. 1
3 Ecclesia habens parochiam sine priuilegio, potest recipere alienos parochianos: qui apud eos eligunt sepulturam, in c. in nostra. de sepul. nu. 1. 306
3 Ecclesia illud, quod confert in necessitatibus communibus laicorum, dicitur conferre de gratia, in c. aduersus. de immunit. eccle. numero. 2. 491
5 Ecclesia illuminatur doctoribus, & scientia, in c. super specula. de magist.

magist. nu. 3. 51
2 Ecclesia imponit pœnam mortis indirectè, in c. cum non ab homine. de iud. nu. 11. 14
2 Ecclesia in criminibus ecclesiasticis an possit capere laicum, & punire, in c. cum sit generale. de foro comp. nu. 11. 43
2 Ecclesia in Marchia Anchonitana, ducatu, Patrimonio beati Petri, & Campania nõ recognoscit dominum temporalem superiorem, in c. verum. de foro comp. nu. 9. 41
5 Ecclesia indirectè quodammodo excommunicat Iudæos, in c. postulasti. de iudæ. nu. 7. 5
5 Ecclesia intromittit se de iurisdictione temporali: vbi ille abutitur, ad quem spectat, in c. dilecti. de purg. vulga. nu. 3. 182
1 Ecclesia læsa propter negligentiam procuratoris, qui iura ecclesiæ non restituit, punitur, in c. cum venissent. de in integr. resti. numero. 1. 354
3 Ecclesia licèt faciat aliqua vltra euangelistarum scripta, debemus ea defendere per scripta, & verosimilia, in c. cum Marthæ. de celebra. mis. nu. 7. 466
2 Ecclesia maior potest agere pro ecclesiis sibi subiectis, in c. ex transmissa. de præscrip. nu. 1. 308
3 Ecclesia non consecrata eodem iure regitur, sicut si esset consecrata, in c. si ecclesia. de conse. ec. vel alta. nu. 1. 462
3 Ecclesia non debet vacare vltra sex menses propter litem, quæ vertitur inter patronos, in c. eam te. de iu. patro. nu. 1. 426
3 Ecclesia non debet in suis contractibus fraudem committere, in c. per tuas. de dona. nu. 5. 203
5 Ecclesia non dicitur spectare pleno iure ad religiosos, si episcopus in ea exercet ius episcopale, in c. quoniam. de priui. nu. 1. 165
3 Ecclesia non est conferenda illi, de quo præsumitur non residere, in c. relatum. de cle. non resi. nu. 2. 30
5 Ecclesia non est in præiudicium alterius construenda, in c. 1. de ope. noui nun. nu. 1. 148
4 Ecclesia non iudicat de occultis, in c. tuæ. de sponsa. nu. 3. 23
Et in c. sicut tuis. de simo. nu. 10. 43
4 Ecclesia non obseruat tale coniugium. si qui confitentur se clandestinè contraxisse: vir tamen dicit, quòd prius consanguineam vxoris cognouerat, & mulier id fatetur, in c. quod nobis. de cland. despon. nu. 4. 45
2 Ecclesia non præsumitur subiecta episcopo in temporalibus, nisi probetur, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 14. 298
3 Ecclesia non vacans potest concedi collegio, siue conuentui, non singulari personæ, in c. consultationibus. de dona. nu. 3. 202
3 Ecclesia nondum perfectè in esse producta, gaudet priuilegio, & immunitate ecclesiarum, in c. ecclesiæ. de immu. ec. nu. 1. 494
3 Ecclesia obligatur ex pecunia commodata alteri, quàm ecclesiæ, si in eius vtilitatem versa sit, in c. 1. de depo. nu. 8. & 9. 140
3 Ecclesia Orientalis, qui à votum continentiæ nõ emisit, clerici in minoribus contrahunt: & in sacerdotio vtuntur matrimonio iam contracto, in c. cum olim. de cleri coniu. nu. 4. 23
3 Ecclesia parochialis debet habere tertiã de relictis ecclesiæ, vbi quis, eligit sepulturam, in c. 1. de sepul. nu. 5.
Et de quibus relictis intelligatur ibi. nu. 9. & 10. 295
3 Ecclesia parochialis non potest petere quartam de relictis pro equis, & armis in subsidium terræ sanctæ, in c. in nostra. de sepul. nu. 4. fol. 306
3 Ecclesia parochialis quando est annexa dignitati, de iure communi potest quis habere dignitatem, & dictam ecclesiam parochialẽ, in c. extirpandæ. de præb. nu. 6. 69
3 Ecclesia parochialis si rapit corpus parochiani, qui alibi eligit sepulturam, priuatur canonica sibi debita, in c. cum liberum. de sepul. numero. 2. 299
3 Ecclesia parochialis subiecta cuidam monasterio monachorum, consueuit regi per clericum secularem præsentatum per abbatem diœcesano continuè annis 40. & vltra: nunc vacante dicta ecclesia abbas, & Capitulum volunt præsentare monachum, an possint, in c. transmissæ. de iure pat. nu. 6. 436
1 Ecclesia patrona succedit liberto in omnibus bonis suis, in c. de famulis. de ser. ordi. vel non ordi. nu. 3. 216
5 Ecclesia per exemptos constructa in diœcesi alicuius episcopi, cedit ipsi episcopo, in c. cum olim. il 2. de priui. nu. 9. 159
3 Ecclesia per quem sit lauanda, in c. si ecclesia. de conse. ec. vel altar. nume. 6. 462
3 Ecclesia peti potest cum pertinentijs suis, in c. cum venerabilis. de relig. dom. nu. 1. 402
3 Ecclesia polluta an sit interdicta, in c. si ecclesia. de conse. ec. vel alta. nu. 2. 462
3 Ecclesia potest distrahere seruos fugitiuos, in c. iniustum. de rerum permu. nu. 2. 166
1 Ecclesia potest esse inobediens, & rebellis, in c. intra quatuor. de maio. & obe. nu. 3. 306
3 Ecclesia potest exigere integram decimam à cultore prædij, in c. cũ non sit. de deci. nu. 2. 341
5 Ecclesia potest habere publicum carcerem, in c. à nobis. de apostata. nume. 3. 70
2 Ecclesia potest inducere legem pro se: sed contra se recipere non tenetur, in c. nouit. de iudi. nu. 18. 21
3 Ecclesia potest locari, in c. cum venerabilis. de relig. domi. nu. 3. 403
3 Ecclesia potest permutare cum alia re rem suam, in c. 1. de rerũ permu. nume. 1. 166
3 Ecclesia potest petere rescissionem contractus propter enorme damnum, in c. ad nostram. de reb. ec. non alie. nu. 3. 134
5 Ecclesia potest imponere pecuniariam, in c. postulasti. de iudæ. numero. 3. 55
2 Ecclesia potest præscribere quartam decimarum, & oblationum cõtra episcopum, in c. de quarta. de præscrip. nu. 1. 309
4 Ecclesia potest se interponere, cum videt aliquos minus legitimè copulatos, in c. ex literarũ. qui cle. vel vo. nu. 1. 64
3 Ecclesia potest recipere rem pignori, vbi aliquam vtilitatem ex pignore potest licitè consequi, in c. 1. de feu. nu. 2. 175
1 Ecclesia potest restitui, etiam contra sententiam Papæ, in c. cum ex literis. de in integ. resti. nu. 1. 395
5 Ecclesia potest soluere pensionem in signum subiectionis: nec est simonia eam eximere, in c. recepimus. de priui. nu. 1. 155
3 Ecclesia potest transigere super lite. in c. 1. de Deposi. nu. 7. 140
3 Ecclesia potest vendicare rem emptam de pecunia ecclesiæ, in c. inquirendum. de pec. cleri. nu. 2. 214
3 Ecclesia prædialis non debet pati damnum propter locationem prædij factam alteri, etiam priuilegiatæ personæ, in c. cum sint. de deci. nu. 4. 327
2 Ecclesia præscribit rem priuati per quietam possessionẽ 30. annorũ. in c. sanctorum. de præscrip. nu. 1. 306
2 Ecclesia qualiter probetur spectare, & pertinere ad episcopum in tẽporalibus, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 6. 298
3 Ecclesia quando debeat consecrari, in c. proposuisti. de conse. ec. vel alta. nu. 460
1 Ecclesia quando habet presbyterum, & clericum, tantùm, debet habere clericus, quantum presbyter, in c. proposuit. de fil. presby. numero. 2. 212
2 Ecclesia quando non habet vltra quid faciat, debet vti gladio temporali, in c. cum non ab homine. de iudi. nu. 6. 14
1 Ecclesia quando vacat, mandatum dirigitur ad Capitulum, vel decanum, in c. eam te. de rescrip. nu. 2. 82
2 Ecclesia quanto tempore præscribat rem priuati, in c. illud autem. de præscrip. nu. 7. 308
3 Ecclesia quare mauult sacramentum eucharistiæ fieri in pane azimò, quàm fermentato, in c. literas. de celeb. mis. nu. 3. 470
3 Ecclesia quare permittat infideles molestari in terra Hierosolymitana; & dat indulgentias accedentibus ad expugnandum eos, in c. quod super. de voto. nu. 20. 384
3 Ecclesia, quæ ab alio possidetur, quando vendicatur, non acquiritur contra eam: sed contra possessorem, in c. cum venerabilis. de relig. domi. nu. 5. 303
3 Ecclesia quæ dicatur conuentualis, in c. nobis. de iure patrona. numero. 17. 429

3 Ecclesia, quæ iniustè parochianum alterius sepelit, tenetur ecclesiæ parochiali restituere omnia, quæ recipit, in c. in nostra. de sepul. nume. 9. 306

1 Ecclesia, quæ præscripsit, si cadat à possessione, an possit agere, in c. ad aures. de præscrip. nu. 2. 307

1 Ecclesia quòd possit locari pro annua pensione, quomodo intelligatur, in c. querelam. de iureiu. nu. 1. 275

1 Ecclesia reconciliatur non solùm quando certum est de pollutione: sed etiam quando de ipsa est infamia, in c. significasti. de adulte. numero. 7. 89

1 Ecclesia rem suam locando, vel feudum concedendo, non potest opponere pactum: per quod iuri parochiali derogetur, in c. plerique. de pact. nu. 1. 318

5 Ecclesia requirit contra vilipendentes sententias censuræ brachium secularem, in c. si quis. il 2. de cle. excom. minist. nu. 2. 126

1 Ecclesia restituitur contra contractum aliàs legitimè celebratum, si enormiter ex illo sit læsa, in c. 1. de in integ. resti. nu. 1. & 4. 353

3 Ecclesia restituatur contra cõtractum, per quem enormiter læsa fuit. in c. ad nostram. de reb. ec. non alie. nu. 1. 134

1 Ecclesia restituitur contra ecclesiam, si graviter læsa fuit propter probationes omissas, in c. auditis. de in integ. resti. nu. 1. 357
Et aduersus omissam aliegationem, ibi. nu. 11.

3 Ecclesia Romana habet salinas in Lombardia. quidam emerunt dictas salinas à dicta ecclesia, & abiti portabant salem: petebatur ab eis pedagium, an debeant soluere, in c. licèt. de deci. numero. 4. 324

3 Ecclesia Romana nititur contra priuatum ex præscriptione minoris temporis, quam sufficiat contra eam, in c. ad audientiam. de præscrip. nume. 4. 310

3 Ecclesia Romana potest se opponere contra omnem pro iure, quod ipsam principaliter tangit, etiam post 10. annos, in c. ad audientiam. de prescrip. nu. 8. 310

1 Ecclesia Romana præbet auctoritatem concilijs, in c. significasti. de elect. nu. 5. 131

2 Ecclesia Romana quandoq; ex causa propter crimen notorium deponit, & degradat contumaces etiam episcopos, in c. quoniam. §. porro. vt lite non contest. nu. 2. 99

2 Ecclesia Romana si concedit iura, quæ percipit in aliquo castro, ex hac concessione restituit potius feudum, quàm mera donatio, in c. ad audientiam. de præscrip. nu. 1. 309

3 Ecclesia sepulturæ an teneatur ad quartam ecclesiæ, vnde corpus assumitur, si in priuilegio sepulturæ concesso nõ apponatur claus. salua iustitia. & c. in c. certificari. de sepul. nu. 9. 303

5 Ecclesia si concessa est alteri ecclesiæ, iura & actiones an sibi conseruentur: an in ecclesiam, cui facta est concessio, in vsus proprios transferantur, in c. pastoralis. de priui. nu. 9. 164

3 Ecclesia si contraxit primò cum vno super certa re: deinde contraxit cum alio, & tradidit: quis erit prior, in c. continebatur. de his quæ fiunt à præla. nu. 6. 114

5 Ecclesia si est exempta, an episcopus perdat ius non solum in ecclesia, sed in clericis ec. in c. recepimus. de priui. nu. 5. 155

1 Ecclesia si est exempta, & Papæ immediatè subiecta, nõ potest compromittere, si oritur quæstio super eius libertate sine licentia Papæ, in c. cum tempore. de arbit. nu. 2. 374

3 Ecclesia si est interdicta, an fugiens ad eam sit immunis, in c. ecclesia. de immu. ec. nu. 3. 494

3 Ecclesia si sint parochialis: sed parochiani sunt mortui, vel absentes: si homines reuertuntur, recuperat iura suam, quasi iure postliminij. in c. quia nonnulli. de cle. non resi. nu. 8. 29

3 Ecclesia si non habet numerum, & sufficiunt facultates: tenet receptio omnium electorum ibi. in c. dilectus. il 1. de præb. nu. 9. 51

2 Ecclesia si habeat causam, & aduocatus non credit ecclesiam fouere in iam causam, & remordet eum conscientia: an eam adiuuare teneatur, in c. breui. de iureiu. nu. 6. 279

3 Ecclesia si patitur ministrorum defectum, non prodest indulgentia Papæ super non residentia eam habenti, in c. cum ad hoc. de cle. nõ residen. nume. 3. 85

2 Ecclesia si soluit censum ad biennium. & postea eximitur, extinguitur census, in c. in causa. de causa pos. & proprie. nu. 6. 161

3 Ecclesia si vult auocare rem suam malè alienatam: sufficit, quòd probet rem fuisse in bonis ecclesiæ, in c. episcopi. de reb. ec. non alie. numero. 4. 129

3 Ecclesia subiecta alteri tenetur conferre in procurationibus legatorum, & in omnibus cum clero diœcesis, vbi sita est, non vbi sita est ecclesia, cui subest, in c. procurationes. de censi. nu. 13. 455

3 Ecclesia succedit clerico, qui in vita sua de rebus suis nihil disposuit, in c. 1. de success. ab intest. nu. 2. 290

5 Ecclesia suscipit baptizari volentes, in c. sicut. de iude. nu. 2. 53

5 Ecclesia tribus modis accipitur, in c. nouerit. de sen. excõ. nu. 7. 228

1 Ecclesia vacans in collatione fienda non potest grauari vltra pensionem, in c. cum clerici. de pact. nu. 1. 318

3 Ecclesia vbi debeat præstare patrono alimenta, in c. nobis. de iure pat. nu. 15. 429

3 Ecclesia, vel centrum si consecratur, vel benedicuntur ab episcopo publicè excommunicato: an sint consecrata, in c. consultusti. de consc. ec. vel alta. nu. 3. 461

2 Ecclesia vendicatur iure proprietatis quò ad plenum dominium, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 2. 298

3 Ecclesia visitata si non sufficit ad integram procurationem, debent tunc plures in vnum coniũgi. in c. procurationes. de censi. numero. 4. fol. 454

3 Ecclesia vna cum suis clericis potest transferri ad regulam arctiorem, in c. recolentes. de sta. mona. nu. 5. 390

3 Ecclesia vna debet esse vnius sacerdotis, in c. quoniam. de iure pat. nu. 2. 413

3 Ecclesia vna potest cum alia permutari, in c. ad quæstiones. de rerum permu. nu. 1. 169

2 Ecclesia vna potest cum pluribus ecclesiis, & possessionibus permutari. & in possessionis permutatione potest interuenire pecuniæ refusio, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 3. 298

3 Ecclesia vna potest esse magis religiosa, quam alia, in c. fraternitatem. de sepul. nu. 3. 297

2 Ecclesia vna potest præscribere decimas in alia parochia spatio 40. annorum. in c. ad aures. de præscrip. nu. 1. 307

2 Ecclesia vna potest vendicari a tertio, qui ipsam possidet iure proprietatis, in c. cum causam. de ap. nu. 1. 376

4 Ecclesia vna prouinciæ debet sequi consuetudinem aliarum: nisi in casu in c. super eo. de cognat. spir. nu. 4. 81

5 Ecclesia vna si per se non sufficit ad prouidendum magistro, debet plures coniũgi. in c. quia non. de magist. nu. 5. 50

3 Ecclesia vt efficiatur censualis, quæ requirantur, in c. significauit. de censi. nu. 12. 446

3 Ecclesiæ status potest variari auctoritate Papæ, in c. ad audientiam. il 2. de ec. ædif. nu. 1. 484
Et hoc sine præiudicio institutorum. num. 2.

3 Ecclesiæ dos quanta esse debeat, in c. cum sicut. de conse. ec. vel alta. nume. 2. 461

3 Ecclesiæ donauit quis domum eo pacto, quòd vult retinere habitationem: ad eam aliquando accedens hospitio est receptus: postea accedenti clauditur hostium: an poterit auctoritate sua eam intrare etiam violenter, in c. 1. de immu. ec. nu. 4. 486

1 Ecclesiæ gubernator potest agere pro ecclesia sibi subiecta per se, in c. querelam. de elect. nu. 1. 148

3 Ecclesiæ nomine quid intelligatur, in c. relatum. il 2. de test. nu 2. 241

3 Ecclesiæ nomine qui agere, & conueniri possint, in c. cum venerabilis. de relig. dom. nu. 10. 403

5 Ecclesiæ potius obediendum est, quàm Imperatori, in c. significauit. de pœni. & remis. nu. 2. 192

1 Ecclesiæ licèt ex donatione quæratur dominium sine traditione: non tamen possessio, in c. ex literis. de consuetudine. nu. 1. 113

1 Ecclesiæ prouidetur per postulationem, vel per electionem, in c. bonæ memoriæ. il 1. de postu. prala. nu. 4. 125

1 Ecclesiæ vacanti, quàm melius potest, prouideri debet, in c. tuam in domino. de æta. & quali. nu. 1. 208

3 Ecclesiam adeptus non canonicè nedum effectu rectoris: sed nec nomine gaudere debet, in c. relatum. de iure pat. nu. 2. 425

1 Ecclesiã retinens, qua priuatus est, dicitur furtum cõmittere, in c. dudum. il 2. de elec. nu. 5. 181

3 Ecclesiam qui fecit consecrari, debet eam dotare, in c. cum sicut. de cõse. ec. vel alta. nu. 1. 461

3 Ecclesiæ consuetæ per monachos gubernari, non debent conferri, siue assignari clericis secularibus, aut laicis, in c. possessiones. de reb. ec. non alie. nu. 2. 134

3 Ecclesiæ, decimæ, & alia spiritualia non sunt laicis concedenda, in c. quamuis. de deci. nu. 3. 316

3 Ecclesiæ debent multiplicari, multiplicato populo, in c. tua nos. de ec cle. ædi. nu. 2. 485

3 Ecclesiæ si litigant super iure eligendi: an post tẽpus, cã non decisa, potest episcopus, siue superior prouidere: & quanto tempore debeat expectare, in c. quoniam. de iure pat. nu. 11. 413

5 Ecclesiæ confratrum si sint interdictæ, hoc non obstante, confratres poterunt ibi sepeliri, in c. vt priuilegia. de priui. nu. 3. 167
Et possunt eligere sepulturam in alijs ecclesiis non interdictis, ibidem. numero. 5.

3 Ecclesiæ habentes populum, quæ monasterio sunt subiectæ, debent regi per clericos seculares, in c. 1. de cap. mo. nu. 1. 406

1 Ecclesiæ in seruis, quos manumittunt, reseruant sibi ius patronatus in successione, in c. de famulis. de ser. non ordi. nu. 2. 216

3 Ecclesiæ ligantur terræ consuetudine, sicut & minores, in c. ceterũ. de dona. num. 2. 202

1 Ecclesiæ minoribus 14. annis non sunt conferendæ, in c. indecorum. de æta. & quali. nu. 1. 205

3 Ecclesiæ non ligantur legibus: nec etiam personæ ecclesiasticæ, in c. filius. de testa. nu. 5. 227

3 Ecclesiæ non sunt aggrauandæ vltra debitum in procuratione, in c. cum instantia. de censi. nu. 4. 448

3 Ecclesiæ non sunt nouis censibus onerandæ, in c. prohibemus. de cẽsib. num. 1. 442

1 Ecclesiæ omnes, & monasteria an sint subiectæ episcopis, in c. dilectus. de offi. ordi. nu. 3. 301

5 Ecclesiæ oẽs licèt subsint Papæ: tamen aliquam potest specialius retinere, in c. recepimus. de priui. nu. 4. 155

3 Ecclesiæ oẽs tenentur sequi consuetudinem Romanæ ecclesiæ, in c. pnicioſius. de celeb. mis. nu. 3. 470

5 Ecclesiæ parochiales qualiter possint pertinere religiosis, in c. cum & plantare. de priui. nu. 9. 153

3 Ecclesiæ possunt consecrari diebus etiam non festis, in c. tua. de consc. ec. vel alta. nu. 1. 454

3 Ecclesiæ possunt incastellari ad defensionem bonorum, ne opprimantur à malis, in c. cũ ecclesia. de immu. ec. nu. 4. 478

3 Ecclesiæ possunt incastellari propter timorem hostium, in c. reliqui. de custo. eucha. nu. 5. 489

1 Ecclesiæ propter defectum pastoris patiuntur detrimenta, in c. ne pro defectu. de elec. nu. 1. 168

3 Ecclesiæ, quæ solent regi per monachos, per executores literarũ papalium clericis secularibus conferri possunt, in c. ad audientiam. de cap. mo. nu. 3. 410

2 Ecclesiæ quot modis possint spectare ad religiosos, in c. de monachis. de præb. nu. 5. 43

3 Ecclesiæ si graviter læduntur ex absentia prælati, non potest, nec debet ei dari licentia absentãdi se, etiam pro publica vtilitate, in c. pastoralis. de voto. nu. 1. 387

3 Ecclesiæ si sint concessæ religiosis pleno iure, ad eos spectat institutio, & destitutio, in c. Lateranensi. de præb. nu. 5. 71

3 Ecclesiæ consistere infra diœcesim, probatur per instrumenta, quæ incidenter de hoc faciunt mentionem, in c. cum olim. de censib. numero. 1. 449

5 Ecclesiasticus potest exequi propter negligentiam domini temporalis, in c. postulasti. de iude. nu. 6. 55

3 Ecclesiasticum beneficium nemo debet quærere de manibus secularis personæ, in c. relatum. de iure pat. nu. 1. 425

2 ¶Economvs in causis collegij iurat de calumnia: non singuli de collegio, in c. Imperatorum. de iura. calum. nu. 1. & 4. 119

2 Economus iurat in animam suam, similiter & syndicus, in c. in ptractandis. de iura. calum. nu. 5. 109

2 Economus si agit pro ecclesia, an eps poterit esse testis, in c. insuper. de testi. nu. 4. 219

4 ¶Edictvm de matrimonio contrahendo dicitur prohibitoruim, in c. cum apud. de spon. nu. 3. 21

5 Edictum nunciationis noui operis competit ad res soli, in c. significãtibus. de ope. no. nunc. nu. 1. 151

5 ¶Edificabam in meo licitè: alius, qui non habebat ius nunciandi, nunciauit mihi nouum opus. ego spreta nunciatione, ædificaui (& ita opus destruit siue iure, siue iniuria) qualiter consuletur mihi aduersus illum, qui nunciauit, in c. 1. de op. no. nũ. nu. 8. 184

5 Ædificans an possit spernere nunciantem per oblationem cautionis, in c. significantibus. de ope. noui nunc. nu. 5. 151

5 Ædificans sprerta nunciatione, nõ potest agere sibi ius esse ita ædificatum habere, in c. cum ex iniuncto. de op. no. nun. nu. 4. 150

4 Educatio parentum an sit de iure naturali, in c. cum haberet. de eo qui dux in mat. quam po. nu. 9. 71

2 ¶Effectvs clandestinæ, siue repentinæ confirmationis impeditur p obiectionis effectum, in c. cum olim. de cã pos. & pro. nu. 6. 160

2 Effectus cõclusionis, & renunciationis quis sit. in repetitione. c. pastoralis. de cau. pos. & proprie. 4. 154

5 Effectus iniustæ sniæ quis sit, in c. ita quorundã. de iudi. nu. 9. 52

2 Effectus iuramenti non extenditur ad successorem, non habentem legitimum ingressum, in c. N. de iureiu. nu. 2. 272

5 ¶Egritvdo quæ sit pauperibus, an possit fieri per eum, qui illicitè extorsit: vel per executorem eius in testamento deputatum, vel per episcopum. de vsuris, in c. cum tu. nu. 13. 102

3 Egritudo non priuat ægrotum stipendio consueto, in c. 1. de cle. ægr. nume. 1. & 5. 76

3 ¶Eiectvs de vno monasterio, debet in alio monasterio collocari: & si nolit eum recipere, poterit cogi per præsidentes, in c. ne religiosi. de reg. nu. 6. Et quis ministrabit ei necessaria. nu. 9. 361

3 ¶Electvariis delicatis an licebit vti tempore ieiunij. super continuatione rub. de obser. ieiu. nu. 6. 480

5 ¶Eleemosinam dantes iuxta formam indulgentiæ an consequantur remissionem, si indulgentiæ postea reperiuntur subreptitiæ, vel falsò fabricatæ, in c. quod aũt. de pœni. & remis. nu. 9. 193

4 Eleemosinæ martyrum, & cetera bona non prosunt hæretico, vel scismatico, in c. firmissimè. de hære. nu. 4. 59

3 ¶Elegit quidam sepulturam apud fratres prædicatores, vel minores: & vni fratrum intuitu parentelæ reliquit centum pro emptione librorum, vel pro alia causa: an de istis centum debeatur quarta ecclesiæ parochiali, in c. nostra. de sepul. nu. 14. 308

1 Eligere an sit prohibitum, pendente lite, in c. cum venissent. de ĩ integ. resti. nu. 5. 355

1 Eligere negligentes infra tps, priuantur potestate eligendi, in c. ne pro defectu. de elec. nu. 3. 168

2 Eligere secundùm Deum, & secundùm conscientiam an possint separari, in c. constitutis. de ap. nu. 3. 360

3 Eligere tenentur de illo genere personarum illi, ad quos electio deuolutur: de quo electuri fuissent illi, qui tenebantur eligere, in c. venerabilis. de præb. nu. 4. 74

5 Eligi an possit quis pendente accusatione criminis contra eum, in c. omnipotens. de accu. nu. 4. 2

3 Eligens agere cõtra persinã, cõtra quã nõ cõpetit sibi actio, pöt adhuc agere contra verũ debitorẽ, in c. 1. de deposi. nu. 3. 140

1 Eligens contra priuilegia an sit priuatus beneficijs, in e. cõsideramus. de elec. nu. 2. 135

3 Eligẽs malè iterũ pöt eligere, in c. qd Dei timorẽ. de sta. mo. n. 4. 390

1 Eligẽtes ĩdignũ priuãt p triẽniũ eorũ bũficijs, ĩ c. cũ ĩ. de ele. n. 6. 133

1 Eligentium consensus debet redigi in scripturam publicandam, in c. cum inter canonicos. de elect. nu. 143

3 Eligendus ad regimen qualis esse debeat, in c. quia nonnulli. de cle. non resi. nu. 4. 29

1 Eligendus eligentibus cõuenire debet, in c. 1. de postu. pla. nume. 10, folio. 123
1 Eligibiles qui sint, in c. 1, de postu. pla. nu. 13. 123
1 ¶ Electio abbatis de iure communi spectat ad monachos ipsius monasterij, in c. cum dilectus. de consuetu. nu. 4. 116
1 Electio accepta contra formam compromissi, non tenet ipso iure, in c. cum olim. de arbi. nu. 40. 376
2 Electio arbitrorum ad quem spectet, in c. cum speciali. de appell. numero. 4. 375
1 Electio archiepiscopi de iure spectat ad cannicos ec. in c. bonæ. il 2. de postu. pla. nu. 1. 126
1 Electio attentata contra formam concilij est irrita, & inanis, in c. in Genesi. de elec. versi. sextò no. 185
1 Electio celebrata à compromissarijs intelligitur facta ab ipsis canonicis, in c. in causis. de elec. nu. 5. 157
1 Electio celebrata à minori parte non potest per accessum conualescere, in c. auditis. de elect. nu. 2. 116
1 Electio celebrata à suspensis, & de suspensò non valet, in c. cum dilectis. de consue. nu. 7. 116
1 Electio celebrata, contemptis his, qui interesse debeant, non valet in c. quod sicut. de elec. nu. 3. 153
1 Electio celebrata de quantumcunq; digno, ab eo, qui non potuit, nõ valet, in c. bonæ. il 2. de elec. nu. 1. 163
2 Electio celebrata, exclusis illis, qui erant in quasi possessione eligendi, est irritanda, in c. cũ ecclesia. de cau. pos. & pprie. nume. 11. folio. 148
1 Electio celebrata per abusum secularis potestatis nõ valet, in c. quis quis. de elec. nu. 1. 173
1 Electio celebrata post tempus ꝓfixum à iure non valet ipso iure, in c. dilecto. de sup. negli. præla. nu. 1. 201
5 Electio celebrata scienter de excõicato minori non valet, in c. si celebrat. de cle. excom. min. nu. 5. 131
1 Electio confirmari debet, in c. postquàm. de elect. nu. 1. 131
1 Electio confirmanda erit per ordinarium, vel tenenentẽ locum: licèt alicui sit restituta potestas eligendi, in c. cum olim. de maio. & obe. num. 2. 311
3 Electio, cum ad vnam præbendam duo simul eliguntur, non tenet, in c. tuæ. de ꝓb. nu. 1. 51
2 Electio cuius sit in obligatiõe generis, vel alternatiua, in c. vnico. de plus pet. nu. 7. & 23. 143
1 Electio de iure communi spectat ad collegium, in c. 1. de elec. num. 1. folio. 150
1 Electio debet esse libera, in c. sacrosancta. de elec. nu. 2. 178
1 Electio dicitur canonica tribus modis, in c. quod sicut. de elect. numero. 6. 154
2 Electio œconomi pertinet ad collegium, siue ad Capitulum: & si neglexerit, deuoluitur ad superiorem, in c. Imperatorum. de iura. calum. nu. 5. 110
1 Electio est consenda canonica, quæ est facta à maiori, & saniori parte, in c. coram. de elec. nu. 2. 163
1 Electio est celebranda in choro, in c. cũ nobis olim. de elect. numero. 1. fol. 140
1 Electio, & confirmatio qualiter differant, in c. postquàm. de elect. nume. 2. 131
2 Electio & confirmatio si irritatur, ius prouidendi spectat ad Papã, in c. tam literis. de testi. nu 7. 233
1 Electio facta à maiori parte compromissariorum tenet, in c. cum in iure. de elec. nu. 1. 160
1 Electio facta contra appellationem, quæ non tenuit, an sit annullãda, in c. consideramus. de elect. nu. 1. 135
1 Electio facta de illegitimo irritatur ipso iure, in c. innotuit. de elect. nume. 4. 142
1 Electio facta de persona ineligibili, est nulla, in c. & si vnanimiter. de postu. præla. nu. 1. 129
3 Electio facta de vno etiam confirmata non impedit electionem de alio celebrari, sed bene impedit assignationem: donec prima fuerit reuoluta, in c. post electionem. de conc. præb. nu. 11. 99
1 Electio facta, omissa collatione, est nulla, in c. in Genesi. de elec. versi. no. primò. 184
1 Electio habet tres partes, in c. cum venissent. de in integ. resti. numero. 11. fol. 356
3 Electio in alternatiua iuris est rei, in c. causam. de emp. & vendi. numero. 2. 151
1 Electio in dictione alternatiua cuius sit, in c. inter. de ꝓscrip. n. 2. 82
1 Electio in ecclesia cathedrali regulariter celebrari debet, in c. quod sicut. de elec. nu. 2. 153
1 Electio in loco interdicto fieri potest, in c. 1. de postu. præla. numero. 8. 123
5 Electio ita reprobatur, si præcessit sola promissio pecuniæ: sicut si præcessisset solatio, in c. nobis. de simo. nu. 2. 38
1 Electio minoris partis an confirmetur, si maior pars indignum elegerit, in c. congregato. de elec. n. 3. 181
1 Electio Papæ à minori parte conualescere potest, in c. licèt. de elec. nume. 5. 132
1 Electio Papæ de consuetudine spectat ad Cardinales, in c. licèt. de elect. nu. 3. 132
2 Electio pōt impugnari prætextu falsitatis cõmisse in consecratione, in c. cum olim. de dolo & contu. nu. 4. 190
2 Electio prælati in ecclesia cathedrali pertinet de iure communi ad canonicos ipsius ecclesiæ, in c. cum ecclesia. de causa poss. & proprie. nume. 13. 148
2 Electio prælati pōt ad plures pertinere diuerso iure, in c. cum ecclesia. de cã pos. & proprie. nu. 6. 148
1 Electio quamuis fuerit facta in concordia: tamẽ collatio est fienda, in c. cũ post petitam. de elec. nu. 1. 175
2 Electio quando celebratur in concordia est cõmendabilis, in c. cũ ecclesia, de cã pos. & proprie. nu. 2. 147
1 Electio cum irritatur, non tenent quæ gesta sunt per electum reprobatum, in c. qualiter. de elec. nu. 3. 139
1 Electio, quæ non puenit ad maiorem partẽ Capituli, est nulla, in c. Cumana. de elec. nu. 3. 177
1 Electio quare debeat confirmari, in c. qualiter. de elec. nu. 1. 139
1 Electio, quæ est nulla vitio ꝑsonæ, vel formæ, non impedit aliam celebrari, in c. cum terra. de elect. nu. 4. 137
1 Electio sed a nõ valet, nõ cassata, prima, in c. auditis. de elec. n. 3. 156
5 Electio secunda quando valeat contra primam, in c. inter dilect. de excess. præla. nu. 13. 140
3 Electio sepulturæ apud locum minus religiosum an valeat, in c. fraternitatem. de sepul. nu. 6. 298
3 Electio sepulturæ minus iusta reprobatur à iure, in c. fraternitatem. de sepul. nu. 4. 297
5 Electio si ad aliquos spectat, non possunt eligere priuatum per sentẽtiam, in c. cum dilectis. de purg. cano. nu. 3. 178
4 Electio si celebratur in discordia de duobus, quorum vnus est theologus, alius canonista: ceteris paribus quis erit præferendus, in c. ex literis. de consang. & affi. nu. 7. 90
1 Electio si fuerit dilata post collationem, irritatur, in c. cum post petitam. de elec. nu. 2. 175
3 Electio si spectat ad filium, & ipse compromittit in patrẽ legitimũ, post eius natiuitatẽ ad clericatum promotũ: an ab eo possit eligi, in c. consuluit. de iure pat. nu. 5. 422
1 Electio si spectat ad plures: si sint aliqui priuati potestate eligendi, deuoluitur eorum potestas insolidum ad alios, in c. gratum. de postu. præla. nu. 4. 124
1 Electio singularis quare non sit sequenda, sed cõis, in c. in Genesi. de elec. versi. tertiò. no. 185
1 Electionis quæstio cum deuoluitur ad Papam, debent partes coram eo cõparere, in c. cũ inter canonicos. de elec. nu. 1. 143
1 Electioni de se factæ ad clamorem populi quis consentire non debet, in c. Ostius. de elect. nu. 1. 130
1 Electioni eius consentiens, de quo non habet plenam notitiã, contra dicitur conscientiam agere, in c. bonæ. il 2. de postula. præla. numero. 6. 126
1 Electioni singuli sunt requirendi, in c. cum inter canonicos. de elect. nume-

numero. 2. 143
2 Electionem plures possunt impugnare, in c. exhibita. de iudi. numero. 1. 29
1 Electione cassata, possunt electores procedere ad secundam, in c. innotuit. de elec. nu. 7. 142
3 Electiones prælatorum, qui præsunt ecclesiis collegiatis cathedralibus, vel abbatijs, non debent esse clandestinæ, in c. vnico. vt ec. benefi. n. 20. 127
2 Post electionem, & confirmationem si tertius se opponit, discutiendum est iterum de viribus sententiæ, & electionis, in c. veniens. de testi. num. 5. 238
1 ¶ Electus à duabus partibus Cardinalium absq; vlla exceptione est Papa, in c. licèt. de electio. nu. 4. 132
1 Electus à tribus ex sex videtur electus à maiori parte, si sit de numero, in c. cum in iure. de elect. nu. 3. 160
3 Electus absens si non comparet in termino assignato, possunt canonici alium eligere, in c. ex parte. il 1. de cle. non resi. nu. 2. 31
Et quid iuris, si venit post terminum, ibi. nu. 3.
5 Electus ad dignitatem si habet ecclesiam pro derelicta, quid iuris, in c. ex tua. de cle. non resi. nu. 4. 35
3 Electus ad onus repelli non debet à cõmodo, in c. cũ secundùm Apostolum. de præb. nu. 2. 46
3 Electus ad secundam ecclesiam, si nolit dimittere primam, eligentes poterunt resilire, in c. cum nõ ignores. de præb. nu. 1. 45
3 Electus confirmatus an possit administrare, in c. tua nuper. de his, quæ fiunt à præla. nu. 1. 119
1 Electus ante confirmationem administrare non potest, in c. nosti quomodo. de elec. nu. 1. 135
1 Electus deduxit in iudicium ius eligentium ad iustificandã suã electionẽ, in c. cum dilectus. de consue. nu. 2. 116
5 Electus, & confirmatus in episcopum si non sit consecratus, nec sacerdos, an possit solemnes indulgentias dare, in c. accedentibus. de excess. præla. nu. 3. 141
Et dato, ꝙ non possit, an poterit alteri committere. nu. 5.
2 Electus in discordia renunciare pōt. & quid de electo in concordia, in c. constitutus. de ap. nu. 6. 359
1 Electus non debet tacere irregularitatem de peccato non occulto, in c. innotuit. de elect. nu. 2. 142
3 Electus post confirmationem, de cuius viribus in iudicio disceptatur potest administrare: licèt eius efficacia pendeat ex futuro, in c. cum iamdudum. de præb. nu. 2. 48
5 Electus potest petere confirmationem suæ electionis, in c. sicut tuis. de simo. nu. 3. 43
3 Electus ꝙ sit aliquis ad distribuendum vt legatarius, vel vt minister, quo cognoscetur, in c. tua nobis de testa. nu. 9. 269
2 Electus recta via pōt accedere ad Papã pro consecratione obtinenda, in c. cum olim. de dolo & contu. nu. 3. 190
1 Electi in discordia possunt cõpromittere qõnem, cuius ipsorum electio sit canonica, in c. ex parte. de arbi. nu. 3. 378
1 ¶ Electores non tantùm oportet possidere ius eligendi, ad hoc vt electio valeat: sed requiritur, ꝙ bona fide possideant, in c. cum venissent. de in integ. resti. nu. 6. 355
1 Electores peccantes in forma eligendi, priuantur potestate eligendi, in c. Cumana. de elect. nu. 4. 177
1 Electores possunt compelli ad eligendum, in c. publicato. de elect. nume. 3. 188
1 Electores possunt petere confirmationem suæ electionis, in c. dudum. il 2. de elec. nu. 3. 181
2 Et in c. cum ecclesia. de causa pos. & proprie. nu. 3. 147
2 Electores possunt se restringere ad electionem alterius de duobus, in e. constitutus. il 2. de ap. nu. 4. 360
1 Electores post publicam electionem variare non possunt, in c. cum inter canonicos. de elect. nu. 7. 143
3 Electores, postquàm eorum electio sortita est effectum, non debent necessariò adhærere in lite, quæ mouetur electo, in c. post electionem. de conses. præb. nu. 8. 98
1 Electores, publicato scrutinio, variare non possunt, in c. publicato. de elect. nu 1. 188
2 ¶ Emendatus de crimine admittitur ad testimõium in cã ciuili, & in criminali ciuiliter mota, in c. testimonium. de testi. nu. 5. 248
Et qualiter probetur, ꝙ quis sit emendatus, ibi. nu. 13.
5 Emendati de crimine, et si agatur de crimine ciuiliter, non admittunt in testes de iuris rigore. iu c. per tuas. il 1. de simo. nu. 8. 42
5 ¶ Emit quidam ab Ecclesia Romana iurisdictionem, vel officium cu iusdã terræ vsq; ad certum tẽpus: in fine sui tẽporis quidã commisit delictum: tũ antequàm fuerit mulctatus, venit successor: qui emit omnia iura fiscalia: cuius esse debet pœna istius delicti, in c. 1. ne prela. vi. suas. nu. 6. 47
3 Emere tempore fertilitatis multa victualia, (vt tempore famis abundet) an sit licitum, in c. 1. ne clerici. vel mona. nu. 5. 496
1 Emere si aliquis vult, & alius se opponit, & appellat, ne emat: an talis appellatio constituat eum in mala fide, in c. dilecti filij. de maio. & obe. nu. 4. 310
3 Emi fructus futuros in plures annos vno pretio, & in vno contingit sterilitas: an debeat fieri remissio pretij, iu c. propter. de empt. & vendi. nu. 26. 160
3 Emi fructus vnius anni, cuius erit periculum, mei, an venditoris, ibidem. nume. 27. 160
3 Emens plures res pro pretio 20. sol. s. 10. pro tali, & 10. pro tali, & c. an ideo dicetur fecisse plures venditiones, in c. propter. de loca. & conduc. nu. 23. 160
3 Emens rem ecclesiæ contra iura: ad quid teneatur, iu c. si quis. de reb. ec. non alie. nu. 9. 131
3 Emens spem fructuũ futurorum si postea casu fortuito nihil percipit. an teneatur ad pretium, in c. cãm. de emp. & ven. nu. 14. 153
5 Emptio grani an possit fieri ante messes: similiter de vino, & oleo. & alijs fructibus, in c. nauiganti. de vsuris. nu. 5. 113
3 Emptor, qui emit rem ecclesiæ, si ipsam meliorauit: si postea vendicatur ab eo. an possit repetere pretium deteriorationis, in c. qui res. de reb. ec. non alie. nu. 4. 128
3 Emptor, qui se contumaciter absentat tempore sententiæ, non habet recursum de euictione contra venditorem, in c. si venditori. de emp. & vendi. nu. 5. 154
3 Emptor, qui debeat renunciare venditori, in c. si venditori. de emp. & vendi. nu. 2. & 3. 254
3 Emptor, re perempta, non liberatur ab obligatione pretij soluendi. in c. cum dilecti. de emp. & vend. nu. 8. 148
2 Emptor si cõuenitur rei vẽdicatione, & recusat iurare in cã de calũnia (quia scit rẽ ptinere ad actorẽ) an poterit agere de euictione: vel qd sit remedium, in c. cum in cã. de iura. calum. nu. 18. 114
3 Emptor si fuit expulsus de fundo per iniuriã priuatę ꝑsonæ, an possit agere de euictiõe, in c. si vẽditor. ff. de emp. & vẽd. n. 14. 155
2 ¶ Emologatio an habeat locum, vbi pœna in compromisso est apposita, in c. Quintauallis. de iureiu. nu. 13. 283
1 Emologatio debet sequi sententiam, non præcedere, in c. dilecti. de arbi. nume. 7. 373
5 Emolumenta, quæ ex spirituali iurisdictione proueniunt, vendi non possunt, in c. 1. ne præla. vices suas. nu. 1. 47
3 ¶ Emphiteuta accipiens in emphiteusim molendinum, vel fundum pacto apposito, quòd teneatur coquere, vel molere pro domino, & familia nimiũ creuit, an teneat, in c. quãtò. de censi. n. 10. 447
3 Emphiteuta an possit donare rem, quam tenet in emphiteusim, in c. potuit. de loca. & conduc. nu. 12. 163
3 Emphiteuta pōt ius suum, & meliorationes alij vendere, in c. potuit. de loca. & conduct. nu. 6. 162
5 Emphiteuta principis non eximitur à potestate ordinarij, in c. recepimus. de priui. nu. 8. 119
3 Emphiteuta si agit cõtra tertium pro re emphiteutica, an poterit tertius ei obijcere, ꝙ ceciderit propter canonem non solutum, in c. potuit. de loca. & conduct. nu. 10. 162
3 Emphiteuta si cessauit soluere canonem infra tempus: sed dominus recepit eum postea sua sponte: an amodo poterit eum expellere, in c. potuit. de loca. & conduc. nu. 17. 163
3 Emphiteuta si propter pensionẽ non solutã expellitur (qui tamẽ fecerat ex-

rat expensas vtiles, & necessarias) an poterit eas repetere, in c. propter. de loca. & conduct. nu. 15. 159
3 Emphiteuta si vendit rem irrequisito domino, cadit à iure suo, in c. si quis. de rcb. ec. non alie. nu. 5. 130
3 Emphiteuta, si vult soluere pensiones plurium annorũ futurorum, an possit inuito domino, in c. potuit. de loc. & condu. nu. 25. 165
3 Emphiteusis non rescinditur ipso iure per cessationem pensionis, in c. constitutus. de relig. dom. nu. 16. 401
5 ¶ Emvlvs accipitur pro inuido, in c. accedens. de purg. can. num. 2. folio. 177
3 ¶ Episcopvs à quo tempore incipit quærere ecclesiæ suæ, in c. vt vnusquisq;. de pec. cle. nu. 1. 214
5 Episcopus absoluit ab excommunicatione minori propter participationem cum excõicato, in c. nuper. de sent. excõ. nu. 10. 214
3 Eps abundans in facultatibus, an possit sine solẽnitate de rebus pertinentibus ad mensam suã canonicis suis indigentibus prouidere, in c. nouit. de his quæ fiunt à præla. nu. 7. 115
1 Episcopus aduocare prohibetur, in c. cũ sacerdotis. de postul. n. 4. 328
3 Eps agens de rato sine literis Capituli, an sit audiendus, in c. nouit. de his, quæ fiunt à præla. nu. 9. 115
4 Eps alienum seruum ordinando liberat ipsum à seruitute, in c. per venerabilem. qui fil. sint legit. nu. 6. 122
3 Episcopus an debit decimas de prædialibus, in c. nouum genus. de deci. nu. 2. 318
3 Eps an debeat facere deputationem, vel retentionem sine consensu Capituli, in c. quoniam. de deci. nu. 5. 325
3 Eps an debeat habere quartam de bonis oblatis monasterio per illũ, qui se, & sua transtulit. in c. de his. de sepul. nu. 4. 298
3 Episcopus an debeat habere quartam de relictis factis hospitali cõstructo per laicum sine eius auctoritate, in c. ad hæc. de relig. do. nume. 3. 399
5 Episcopus an possit dispensare in ordinibus susceptis fortuitè, in c. 1. de eo, qui for. ord. fas. nu. 1. 133
3 Eps an possit cogere vltra duos, vt vadant pro seruitio suo, in c. ad audientiã. de cle. non resi. nu. 8. 35
3 Episcopus an possit concedere ecclesiam sine cura monachis, vt habeant in vsus proprios, eiectis clericis, qui sunt ibi. in c. de monachis. de præb. nu. 6. 43
Et quid si donat ecclesias parochiales ibi. nu. 7.
2 Episcopus an possit concedere subditis indulgentiam pro opere construendo in alterius diœcesi absq; illius consensu, in repetitione c. postulasti. de fo. comp. nu. 18. 60
5 Episcopus an possit dare ordinarium, in c. quoniam. il 1. ne præla. vices suas. nu. 6. 47
3 Eps an possit dare priuilegium vni ecclesiæ in præiudicium alterius, in c. constitutus. de relig. do. nu. 20. 402
3 Eps an possit dare vni potestatem conferendi beneficia, in c. constitutus. de concess. præb. nu. 5. 104
3 Eps an possit dare vicario suo generali potestatem conferendi vnum beneficium, quod vacabit ibi. nu. 6. 104
5 Episcopus an possit dispensare cum excõicatis à iure, vel ab homine, quos tunc poterat absoluere, si postea susceperunt ordines, in c. cum illorum. de sent. excom. nu. 4. 216
1 Episcopus an possit dispensare cum bigamo, in c. à nobis. de big. vers. secundò quærit. 222
5 Episcopus an possit dispensare cum irregulari, qui ingessit se diuinis post suspensionem, vel excõicationem, in c. clerici. de cleri. excõ. minist. nu. 4. 127
3 Eps an possit dispensare cum coniugato super beneficio, vt eum obtineat, in c. diuersis fallacijs. de cle. coniug. nu. 6. 21
5 Episcopus an possit dispensare cum clerico, qui exercuit vsuras, si satisfacit, in c. præterea. de vsuris. nu. 3. 106
3 Episcopus an possit dispensare cum minore, vt habeat beneficium curatum, in c. postulasti. de regu. nu. 2. 359
5 Episcopus an possit excõicare, vel suspendere sine consensu capituli, in c. 1. de excess. præla. nu. 6. 135
3 Episcopus an possit execrare locum sacrum, in c. quæcunq;. de iure pa. nu. 1. 412
3 Episcopus an possit exigere partem suam de quarta, quam curatus percipit de relictis priuilegiatis à fratribus quodam iure speciali, in c. relatum. de sepult. n. 5. 257
3 Eps an possit ita eximere ecclesiam, q̃ in ea nihil iuris retineat, quòd non. in c. cum venerabilis. de censi. nu. 5. 453
3 Episcopus an possit ordinare subditum alienum ad titulum sui patrimonij, in c. episcopus. de præb. nu. 3. 38
5 Eps an possit propria auctoritate rescindere vnionẽ, vel subiectionẽ ecclesiarũ factã ab abbate, in c. sicut. de excess. præl. nu. 4. 137
5 Episcopus an possit procedere contra exẽptos, qui excõmunicatos ab eo admittunt ad diuina: vel ad ecclesiasticam sepulturam, in c. ad hec. de priui. nu. 3. 154
2 Episcopus an possit produci in testem coram eius vicario, in c. dilecto filio. de testi. nu. 5. 240
3 Episcopus an possit recipere professionem illius, qui non ingreditur aliquod monasterium, vel non profitetur certam religionem, in c. porrectum. de reg. nu. 7. 353
5 Episcopus an possit repellere subditum ratione criminis ab accusando, in c. nulli. de accus. nu. 8. 3
5 Episcopus an possit restituere depositum, in c. clerici. de cle. excom. minist. nu. 6. 127
2 Eps an possit suis subditis concedere indulgentiã pro opere in diœcesi constituẽdo, in repetitione c. postulasti. de fo. comp. nu. 15. 59
2 Episcopus an possit suspendere interdictum, & excommunicationẽ, in c. ad hæc. il 5. de ap. nu. 3. 353
3 Episcopus an possit visitare hospitalia inferiorum, de quibus nescitur, fuerint constructa auctoritate episcopi, necne, in c. sopite. de censi. nu. 7. 446
5 Episcopus an possit vnire beneficia suæ diœcesis, cuius collatio per eius negligentiam deuoluta est ad Papam, in c. sicut. de excess. præla. nume. 6. 138
3 Episcopus an possit vnire aliquas ecclesias pauperrimas, quæ propter earum paupertatem non possunt reperire rectorem: & quarum collatio deuoluta est ad sedem apostolicam, in c. illa. ne sede vacan. nume. 5. 111
3 Episcopus an poterit vti remedio istius c. patronis discordantibus ante lapsum triennij eis præfixum, in c. 1. de iure pa. nume. 4. 412
3 Episcopus an teneatur communicare cum canonicis canoniam, in c. requisisti. de testa. nu. 13. 251
3 Episcopus an teneatur necessariò stare processui visitatorũ cõtra abbatẽ formato, in c. ad quæ. de sta. monocho. nu. 20. 397
1 Episcopus an possit subdiaconum deponere. de maio. & obedien. c. per tuas. nu. 2. 305
5 Episcopus an teneatur remittere rancorem, & odium, in c. olim. de iniur. nu. 6. 184
1 Eps ante cõsecrationẽ nõ dicitur ꝓmotus, in c. eã te. de rescri. n. 1. 82
5 Episcopus auctoritate Papæ translatus, si antequàm habeat possessionem ecclesiæ, ad quam transfertur, ꝓbaretur crimẽ cum infamia cõtra eum, repelletur, in c. super his. de accu. nu. 9. 13
4 Eps Castellanus in synodo cõstitõnẽ fecit, q̃ qui celebrauerit duas missas in vno die, ipso iure sit suspensus ab ingressu ecclsiæ: q̃ plures clerici trãsgressi sunt dictã constitutionẽ. ex quo dicitur, q̃ sunt irregulares: nec possũt absolui ab alio, q̃ à Papa. quidã ex eis volũt se ꝑ iuramẽtũ excusare, dicentes se ignorasse cõstitutionẽ ꝓdictã: alij dicũt se sciuisse ꝓhibitionẽ, sed nõ pœnã constõnis, & ꝑ cõsequẽs non debere dici irregulares, quia nõ in cõtẽptum clauiũ celebrauerũt. quid iuris de vtriusq; in c. cũ in tua. qui mæt. accu. pos. nume. 12. 134
3 Eps clericũ siũ detinẽtem fornicariã, nõ debet statim deponere, sed monere prius, in c. sicut. de coha. cle. & muli. nu. 2. 11
1 Eps cognoscit de idoneitate pñtati. in c. cũ vos. de of. ord. nu. 1. 281
Et põit œconomũ in eccle. vacãte dũ pẽdet q̃stio suꝑ eius ordinatione ibidem. num. 2.
2 Eps habet merũ imperiũ in sua diœcesi, in c. cũ cõtingat. de foro. cõpc. nume. 3. 52

1 Episcopus committens ecclesias pueris puniri debet, in c. ex ratione, de ætate & qual. nu. 3. 205
5 Episcopus cõicans excõicato in mensa, an videatur ipsum absoluere, in c. proposuit. de cleri. excõ. mi. nu. 10. 130
2 Episcopus coram concilio conuenire tenetur, in c. 1. de iudi. nu. 3. 2
3 Eps cuius expensis debet accedere ad ecclesiam, quæ indiget reconciliatione, in c. proposuisti. de conse. ec. vel alta. nu. 4. 460
2 Episcopus, cui competebat collatio, vacante præbenda vult eam dare Titio: canonici se opponũt, dicentes Titium homicidam illegitimum & c. & si hoc fecerit, appellant: episcopus his neglectis, dat ei præbendam, an teneat collatio, & an canonici debeant eum habere pro canonico, in c. constitutis. il 2. de appella. numu. 13. 361
3 Episcopus, cui denegantur iura episcopalia, quæ possidet, an debeat procedere vt iudex, an verò vt pars. in c. venerabili. de censib. nume. 8. 457
1 Episcopus cum Capitulo an possit in ecclesia nouam dignitatem creare, in c. cum accessissent. de consti. nu. 4. 74
3 Episcopus de relictis pro anima debet habere canonicam portionem, in c. requisisti. de testa. nu. 1. 250
3 Episcopus de iure communi sine licentia Papæ potest emittere vorũ vltramarinum, in c. magnæ. de voto. nu. 12. 381
1 Episcopus à tribus episcopis iussu archiepiscopi consecrari, in c. si archiepiscopus. de tempo ordi. nu. 2. 203
5 Episcopus debet clericos appellare suos filios, siue fratres, in c. 1. de excess. præla. nu. 1. 135
3 Episcopus debet compellere ex officio subditos, vt non seruent interdictum à non suo iudice latum, in c. quæsiuit. de his, quæ fiunt à maio. nu. 3. 122
1 Episcopus debet esse natus ex legitimo matrimonio, in c. cum iu. de elect. nu. 3. 133
5 Episcopus debet gratis manus imponere, & seruare ipsas immundas. in c. 1. de simo. nu. 1. & 3. 33
1 Episcopus debet inferiorum prælatorum suorum sententias rectè latas facere obseruari, in c. cum ab ecclesiarum. de offi. ordi. numero. 2. 286
5 Episcopus debet ordinare ecclesias occupatas, vel malè ordinatas per inferiorẽ prælatum, in c. ad aures. de excess. præla. nu. 3. 496
5 Episcopus debet prospicere ad salutem peccatoris, in c. intelleximus. de his, qui fil. occide. nu. 2. 71
3 Episcopus debet requirere consilium sanioris partis in negotijs ecclesiæ, in c. quantò. de his quæ fi. à præla. nu. 1. 115
3 Episcopus debet se murum opponere pro domo Domini: alias potius dicetur custos chartarum, quàm rerum, in c. magnæ. de voto. nume. 1. 381
2 Episcopus debet sententiam sui archiepiscopi facere obseruari per suam diœcesim, in c. cum ex officij. de præsump. nu. 8. 313
2 Episcopus deponit clericum alibi beneficiatum, qui in sua diœcesi deliquit: & episcopus beneficij illam sententiam exequitur. in rep. c. postulasti. de foro comp. nu. 4. 56
1 Episcopus depositus per sententiam si appellauit: an pendente excõmunicatione, possit excõicare subditum, in c. sæpe contingit. de ap. nume. 11. 358
3 Episcopus detrahit canonicam de relictis factis ecclesiæ, & econtra, in c. requisisti. de testa. nu. 11. 251
5 Episcopus dicitur procurator, non dominus quò ad alienationem, in c. grauem. de excess. præla. nu. 1. 142
2 Episcopus diœcesis, vbi est studium: ratione moræ, quam ibi trahit studens, non potest eum ordinare, in c. clericis. de fo. cõp. nu. 3. 44
3 Episcopus eligendo aliquem ex pluribus præsentatis, non incurrit aliquam pœnam, in c. cum autem. de iure pat. nu. 7. 427
1 Episcopus eligi non debet, sed postulari, in c. 1. de postula. prælat. nu. 4. 122
1 Episcopus est caput ecclesiæ cathedralis, in c. eũ oẽs. de cõst. n. 3. 70
2 Episcopus, & Capitulum debent simul agere in iudicio, in c. olim causum. de resti. spo. nu. 2. 169
3 Episcopus, & Capitulũ possunt creare canonicum clericũ alienũ, & alij ecclesiæ alligatum, in c. clericos. de cle. non. resi. nu. 7. 36
3 Episcopus, & Capitulum si consentiant in diminuendo iura alicuius dignitatis in ecclesia, ipsa durante non debet hoc superior substinere, in c. cum venissent. de insti. nu. 10. 84
5 Episcopus, & superior nõ procedit solus in criminibus, sed cũ Capitulo suo: nisi aliud habeat cõsuetudo, in c qualitor. il 2. de accu. nume. 9. 24
3 Episcopus, ẽt cum cõsensu canonicorũ, non põt facere, vt vnus habeat ĩ vna ecclesia duas prebẽdas, in c. literas. de cõc. præb. n. 4. 100
3 Episcopus ẽt minores ordines non debet conferre sine titulo, in c. nõ liceat. de præb. nu. 3. 37
3 Episcopus ex causa an possit vnire ecclesias suo Capitulo, in c. vnico. vt ec. benefi. nu. 17. 126
3 Episcopus ex cã commutare põt votum peregrinationis in aliud, qd sit Deo magis acceptum, in c. 1. de voto. nu. 1. 375
4 Episcopus ex cã potest dispensare, vt simpliciter votens contrahat, in c. veniens. qui cle. vel vo. nu. 4. 66
3 Episcopus exequitur piam voluntatem testatoris propter negligentiam hæredis, in c. nos quidem. de test. nu. 1. 222
3 Episcopus exigit quartam de quarta, quam consequitur ecclesia parochialis de mortuarijs ab ecclesia sepulturæ, sita in alia diœcesi, in c. relatum. de sepul. nu. 7. 297
1 Episcopus extraneus si delinquat infra metas alicuius archidiaconatus, an poterit puniri ab archidiacono, in c. cum inferior. de maio. & obe. nu. 5. 312
5 Episcopus familiarem suum ipsum accusantem non potest aliqua exceptione repellere, in c. nulli. de accusa. n. 2. 3
Et quid, si antequàm sibi innotuit accusationem institui cõtra eum, familiarem suum à se remouerit ibi. nu. 3.
2 Episcopus habet Parrisiis temporalem iurisdictionem. & cognoscit inter laicos, in c. clericis. de foro comp. nu. 4. 44
3 Episcopus habet ius exequendi voluntatem defuncti, & compellendi in relictis ẽt nõ ad pias causas, in c. Ioan. de testa. nu. 5. 281
3 Episcopus habet intentionem fundatam ipso iure in iuribus episcopalibus exigendis, eo ipso q̃ ecclesiæ sitæ sunt in sua diœcesi, in c. cũ olim. de censi. nu. 2. 450
5 Episcopus Hostiensis sedet prope Papam, & consecrat Papam, & Imperatorẽ inungit, in c. antiqua. de priui. nu. 2. 166
3 Episcopus in ecclesia sua debet tãtùm celebrare mis. in die Cenæ Domini, & chrisma cõficere, in c. te referẽte. de celeb. mis. n. 1. 480
2 Episcopus in ecclesiis suæ diœcesis fundat intentionem suã de iure cõi in c. cum olim. de præscrip. nu. 3. 314
2 Episcopus in maiori crimine, q̃ adulteriũ, an possit dispensare, in c. at si clerici. de iudi. nu. 10. 7
1 Episcopus in retinendo concubinam si publicè deliquerit: an poterit metropolitanus dispensare, vel solus Papa, in c. quia circa. de biga. versi. quærit Io. An. 222
3 Episcopus in vna ecclesia an possit obtinere bona mẽsæ, præbẽdã, & canõiã annexã de cõsuetudine, ĩ c. postulastis. de cõc. ꝑb. n. 8. 106
5 Episcopus instituit clericos in ecclesiis nõ exemptis subiectis abbati, in c. ex ore. de priui, nu. 10. 163
3 Eps interdixit clerico tabellionatus officiũ: an valeãt instrumẽta cõfecta post talẽ interdictionẽ, in c. sicut. ne cle. vel mo. n. 6. 489
5 Episcopus iura inferioris l̃pati minuere nõ põt, nec dare vni ecclesiæ priuilegiũ in præiudiciũ alterius, in c. ad hæc. de excess. ꝑla. nume. 1. 139 Et quid mortuo prælato. nu. 3.
2 Episcopus licèt fuerit recusatus: potest tamen sniam executioni mãdare, in c. si quis contra. de foro comp. nu. 4. 48
5 Episcopus licèt participet cũ excõicato: nõ ex hoc videt eũ ab excõicatione absoluere, in c. cũ desyderes. de sent. excõ. nu. 1. 206
3 Eps licèt possit dispẽsare, vt factus iã mõachus possit trãsferri ad ecclesiã secularẽ ꝑ curã: nõ tã ꝑt dispẽsare, vt ille, qui solẽnit. vouit, & promisit religionẽ ingredi, voto ñ cõpleto assumat ad regimẽ ecclesiæ curatæ, in c. qd Dei timorẽ. de sta. mo. nu. 13. 391
3 Episcopus licèt si iudex, procedit in multis, nõ seruato iuris ordine: vt in ordinatione, institutione, præsentatione, & beneficiorũ collatione, in c. venerabilis. de censi. nu. 7. 457

2 Episcopus meus me inuito non potest me submittere iurisdictioni ordinariæ alicuius ecclesiastici iudicis: licèt causam meam, me inuito, possit delegare, in c. significasti. de foro comp. nu. 8. 19
3 Episcopus nec votum peregrinationis, nec religionis potest emittere sine licentia Papæ spirituali, in c. scripturæ. de voto. nu. 11. 377
3 Episcopus non admittens præsentatum à patrono, si sit idoneus, videtur ei facere iniuriam, in c. pastoralis. de iure pat. nu. 1. 435
Et ei tenetur de æquiualenti beneficio prouidere. nu. 4.
1 Episcopus non debet ad professionem recipere coniugatam sine causæ cognitione, in c. 1. de his, quæ vi. nu. 3. 346
3 Episcopus non debet aliquem promouere sine titulo, in c. episcopus. de præb. nu. 1. 38
3 Episcopus non debet dare licẽtiam volenti ingredi religionem, si timetur de malis moribus vxoris, licèt non de incontinentia, in c. ad apostolicam. de conuer. coniug. nu. 2. 368
5 Episcopus non debet dissimulare, si videt iudicium peruerti, in c. 1. ne præla. vi. suas. nu. 3. 47
Et dissimulans quæ pœna puniatur ibi. nu. 4.
1 Episcopus non debet sententiam excommunicationis, vel interdicti sine plebani conscientia relaxare, in c. cum ab ecclesiarum. de of. ordi. num. 6. 287
5 Episcopus non debet statim sententias fulminare, in c. 1. de cle. percus. num. 2. 124
1 Episcopus non ligatur facto canonicorum, quominus celebrare possit, in ecclesia cathedrali, in c. irrefragabili. de of. ord. nu. 7. 296
3 Episcopus non potest dare quinquagesimam, vel centesimam, nisi cũ causæ cognitione, in c. apostolicæ. de dona. nu. 1. 208
5 Episcopus non potest dispensare cum simoniaco in dignitate, in c. de simoniacè. de simo. nu. 3. 37
5 Episcopus non potest dispensare in beneficio, ad quod aliquis est electus simoniacè, in c. nobis. de simo. nu. 4. 38
Et quid si electores erant alidi istum electuri. nu. 5.
3 Episcopus non potest facere statuta contra iura alterius: nisi quorũ interest, consentiant, in c. vestra. de loca. & conduct. nu. 1. 156
5 Episcopus non potest instituere heredem extraneum à consanguinitate: sicut nec hæreticos, aut paganos cõsanguineos, in c. si quis. de hæreti. nu. 1. 60
3 Episcopus non potest priuato conferre ecclesiam, quæ ab alio possidetur, in c. consultationibus. de dona. nu. 1. 202
3 Episcopus non potest querere iura episcopalia in alia diœcesi, in c. significasti. de iure pat. nu. 3. 423
3 Episcopus non potest sibi retinere fructus vacantis beneficij, in c. vnico. vt ec. benefi. nu. 16. 126
3 Episcopus non requisito Capitulo, potest secum ducere duos, qui habebunt præbendas, etiam si non ostendat se procurasse vtilitatẽ ecclesiæ, in c. decetero. de cle. non resi. nu. 3. 31
5 Episcopus non tenetur communicare excommunicato, in c. cum desyderes. de senten. excom. nu. 6. 206
3 Episcopus nouum censum monasterio non potest imponere, in c. scientes. de censi. nu. 1. 437
1 Episcopus an possit subdiaconum deponere, in c. per tuas. de maio. & obe. nu. 2. 205
3 Episcopus patronus an possit præsentare clericum, vndecunq; ducat originem, in c. significasti. de iure pat. nu. 4. 423
2 Episcopus per alium agens causam propriam, per illum iurat de calumnia: si ipse agat, per se iurat, propositis, sed non tactis euangelijs, in c. cum in causa. de iura calum. nu. 1. & 3. 113
1 Episcopus postulatus qualis esse debeat, in c. in causis. de elect. numero. 7. 157
1 Episcopus postulatus ad alium episcopatum debet iterum super idoneitate examinari, in c. in causis. de elect. nu. 6. 157
3 Episcopus potest agere pro ecclesia sibi subiecta, cum de ipsius iure agitur, in c. cum venerabilis. de relig. do. nu. 7. 403
5 Episcopus potest agere pro iniuria clerico irrogata, in c. presbyteri. de pœnis. nu. 1. 186
1 Episcopus potest agere ordinaria, ne subditi trahantur, in c. duo simul. de offi. ordi. nu. 3. 292
5 Episcopus potest carcerare clericos delinquentes, & tormentis apponere, in c. ad audientiam. de crim. fal. nu. 1. 115
3 Episcopus potest cogere monachos ad obseruantiam regulæ, in c. relatum. ne cle. vel mo. nu. 2. 498
In c. ex parte. de reg. numero. 2. 359
5 Episcopus potest cogere laicos ad obseruantiam consuetudinis, quæ pro ministratione spiritualium aliquid dari statuit, in c. ad apostolicam. de simo. nu. 4. 45
5 Episcopus potest committere vices suas, non tamen precio, in c. quoniam. il 1. ne præla. vi. suas. nu. 1. 47
Rationem reddit. numero. 2.
3 Episcopus potest compellere resistentes sibi: ne bona veniant in communi, in c. quoniam. de vita & ho. cle. nu. 4. 4
3 Eps potest compellere per censuram ecclesiasticam executorẽ ad exequendum, in c. tua nobis. de testa. nu. 6. 269
1 Eps potest compellere ad purgationem excommunicatum, si suspectũ habuerit, ne mendaciter fuerit absolutus, in c. ex parte. de offi. ordi. num. 3. 288
3 Eps potest concedere quinquagesimam piis locis de nouo fundandis, in c. pastoralis. de his, quæ fiunt à præla. nu. 3. 119
Et an possit eam dare sine consensu Capituli. ibi. nu. 4. fo. eo.
3 Eps potest concedere monasterio iura, quæ in eo habet, in c. constitutus. de relig. do. nu. 5. 400
5 Eps potest creari, etiam non adeptus ordines inferiores, & recipit characterem, in c. ex literis. de excess. præla. nu. 8. 139
3 Eps potest cum suo clero contribuere, si viderit expedire, vbi publica versatur vtilitas, vel necessitas, in c. non minus. de immu. ec. nu. 2. 488
3 Episcopus potest donare ecclesiam alicui loco religioso egenti ad sustentationem ministrorum, in c. nouit. de his, quæ fiunt à præla. numero. 8. 115
4 Eps potest dispensare cum diacono accipiente vxorem, in c. 1. qui cle. vel vo. nu. 1. 64
2 Eps potest dispensare in iuramentis extortis dolo, vi, vel metu. in c. debitores. de iureiu. nu. 6. 273
5 Eps potest dispensare in crimine digno depositione, in c. 1. de cle. pug. in duel. nu. 4. & 6. 86. & 87
1 Eps potest dispensare cum abscindente sibi virilia in officio sacerdotali, præterq; in altaris ministerio, in c. significauit. de corpo. vit. versi. tertiò no. 220
3 Eps potest ex causa ecclesiam facere censualem, in c. cum clerici. de censi. nu. 2. 444
1 Eps potest facere constitutiones, in c. si quis. de maiori. & obedien. nume. 1. 304
1 Eps potest facere statuta in sua diœcesi, in c. licèt. de offi. ordina. nume. 2. 295
3 Eps potest facere obseruari consuetudinem in ieiunijs. & ieiunium indicere in sua diœcesi, in honorem alicuius sancti, in c. consilium. de obser. ieiu. nu. 3. 481
5 Eps potest imponere pœnam fustigationis non crudelis, sed moderata, in c. præterea. de cle. percus. nu. 2. 124
3 Eps potest imponere censum ecclesiæ tempore fundationis, & tempore, quo priuilegium libertatis concedit, in c. ecclesiis. de censib. nume. 2. 443
2 Eps potest in toto eximere vnam ecclesiam, & à se abdicare iurisdictionem, in c. cum inter vos. de sent. & re iudi. nu. 1. 324
2 Eps potest incarcerare clericos delinquentes, in c. delictis. de app. numero. 1. 367
3 Eps potest eligere alterum ex pluribus præsentatis à diuersis patronis, in c. cum autem. de iure pat. nu. 4. 427
1 Eps potest prohibere promouendis, ne ab alio se faciãt ordinari, in c. significasti. de offi. archi. nu. 2. 227
3 Eps potest querere ius patronatus in ecclesiis alienæ diœcesis, in c. significasti. de iure pat. nu. 2. 423
3 Eps potest rõne ecclesiæ suæ suis canonicis obligari in solutione pensionis, in c. cum canonici. de censi. nu. 2. 458
3 Eps pot visitare ecclesiam bis in anno: & qualibet vice pot procurationem

rationem exigere, in c. cum venerabilis. de censi nu. 3. 453
3 Eps potest vnam ecclesiam liberare ab omnibus muneribus, paucis exceptis, in c. cum venerabilis. de censi. nu. 1. 453
3 Eps potest vnam præbendam diuidere in duas tempore vacationis, in c. vacante. de præb. nu. 1. & 7. 59
3 Eps potestatem conferendi concessam non potest reuocare, re integra, in c. constitutus. de concess. præb. nu. 3. 108
1 Eps præsentatum indignum admittere non tenetur, in c. propositi. de fil. presby. nu. 1. 212
5 Eps proprius potest indulgere suo subdito, quòd vti possit indulgentia sibi concessa per alium episcopum, in c. quod autem. de pœni. & remis. nu. 2. 192
5 Eps prohibet celebrari diuina in ecclesia effusione sanguinis polluta, in c. tuarum. de priui. nu. 2. 156
1 Eps quando eligitur, debet esse triginta annorum, in c. cum in. de electi. nu. 2. 133
5 Eps quando iniustè opprimit ecclesias inferiores, & prælatos, habetur recursus ad archiepiscopum, in c. ad hæc. de excess. prælato. nume. 2. 136
2 Eps quando vtitur quibusdam iuribus, & non alijs: an præiudicet sibi in alijs, in c. auditis. de prescrp. nu. 8. 312
1 Eps quandoq; concedit literas commendatitias ad ordines, in c. significasti. de of. archid. nu. 1. 227
3 Eps quare debeat habere canonicam, in c. apostolicæ. de dona. numero. 3. 209
3 Eps quare magis exequitur sententiam alterius super beneficio sito in sua diœcesi: quàm exequatur contra personam, aliàs sibi subditam ratione beneficij, & residentiæ. in repetitione c. postulasti. de foro comp. nu. 13. 58
3 Eps quare magis possit dispensare in diuersis officijs eiusdẽ ecclesiæ, quàm in canonijs, in c. literas. de concess. præb. nu. 6. 101
5 Eps quartam decimarum, quæ sibi debetur ab ecclesia parochiali, petere potest, non solùm ab ipsa ecclesia, sed etiam illo, qui habet prædia intra illam parochiam, in c. quia circa. de priuileg. numero. 1. 165
3 Eps, qui concedit ecclesias piis locis, potest sibi retinere aliquid nomine pensionis, in c. constitutus. de relig. do. nu. 11. 400
2 Eps, qui conuertit populum infidelem ad fidem, non statim quærit sibi ius in illis: sed post triennium, in c. 1. de præscriptio. numero. 5. fol. 305
1 Episcopus, qui erat in quasi possessione eligendi abbatem in aliquo monasterio, quando dicatur perdere ipsam quasi possessionem, in c. cum venissent. de in integ. resti. nu. 10. 356
5 Episcopus, qui fecit aliquem crudeliter fustigari, duobus mensibus à missarum administratione suspenditur, in c. præterea. de cleri. percus. nu. 1. 124
3 Eps, qui iurauit non alienare, an possit concedere in emphiteusim perpetuam suo consanguineo terrulam valoris vnius floreni cum dimidio, & redditus 5. soli. si suus ille cõsanguineus vult dare terram maioris æstimationis, vel redditus in quadruplo, in c. vt super. de reb. ec. non alie. nu. 4. 132
3 Episcopus, qui malè contulit, an possit reuocare, in c. diuersis fallaciis. de cle. coniug. nu. 7. 21
3 Episcopus, qui non delinquit, an poterit celebrare in cathedrali ecclesia interdicta per iudicem competentem, in c. quæsiuit. de his quæ fiunt à maio. nu. 7. 123
3 Episcopus, qui scienter promouit criminosum, vel irregularem: an poterit illum accusare de illo crimine, in c. diuersis fallaciis. de cle. coniug. nu. 10. 22
3 Episcopus, qui testatur, non videtur in dubio bonæ ecclesiæ hæredibus institutis relinquere voluisse, in c. 1. de testa. nu. 3. 216
1 Episcopus quod facit illicitè, an reuocare possit, in c. veniens. de fil. presby. nu. 1. 211
3 Episcopus quò ad spiritualia fundat intentionem suam de iure communi, in c. cum venerabilis. de relig. do. nu. 2. 402
3 Episcopus quolibet anno debet visitare suam diœcesim, & chrismare, siue confirmare, in c. 1. de relig. do. nu. 5. 398
3 Episcopus quolibet die Dominico debet esse præsens in ecclesia cathedrali, nisi iustum impedimentum occurrat, in c. te referente. de celeb. mis. nu. 2. 470
2 Episcopus ratione rei, de qua agitur, potest omittere proprium metropolitanum, & coram alio litigare, in c. sanè. de foro compe. nume. 2. 37
3 Episcopus semper præsumitur residere in concilio, vt episcopus: nisi probetur contrarium ex aliquibus coniecturis, in c. postulastis. de concess. præb. nu. 3. 106
5 Episcopus semper & vbiq; ad prædicandum admittitur: nisi probetur ab illo, cuius diœcesim intrat, in c. excõicamus. §. quæro. de hæreti. nu. 3. 66
1 Episcopus sententiam suam defendere potest, in c. cum contingat. de of. deleg. nu. 1. 271
3 Episcopus si agat contra Capitulum: an eius consilium requirere teneatur, & capitulum teneatur dare, in c. pastoralis. de his quæ fiunt à præla. nu. 5. 120
5 Episcopus si alternatuè suspendit clericum ab officio, vel beneficio: an debeat ab altero, vel ab vtroq; abstinere, in c. latores. de cle. excom. minist. nu. 8. 127
2 Episcopus si cognoscit de causa non vt episcopus, sed vt comes, ad quem appellatur ab eius sententia, in c. dilecti. de appellatio. numero. 7. 380
3 Episcopus concessit rem ecclesiæ precariò sine solemnitate: an valeat in c. 1. de his quę fiunt à præla. nu. 2. 113
3 Episcopus si consecrat in aliena diœcesi, licèt valeat consecratio, punitur tamen, in c. tua. de consec. ec. vel alta. nu. 2. 459
3 Episcopus si contulit beneficium, quod postea est eiectum, an teneatur de eiectione, in c. inter cetera. de præb. nu. 6. 48
3 Episcopus si eodem verbo, & momento dat alicui duas ecclesias cũ cura: nec constare potest, cuius possessionem sit primò nactus, quæ dicetur vacare, in c. nonnulli. de cleri. non resi. nu. 9. 29
5 Episcopus si est infamatus, an possit ex tali infamia inquiri cõtra subditos, in c. cum dilecti. de accusa. nu. 4. 17
3 Episcopus si est patronus in ecclesia alterius diœcesis, debet ab eo præsentatus admitti, si fuerit idoneus, in c. significasti. de iure pat. nume. 1. 423
3 Episcopus si conferat patrono ecclesiam proprio motu, & ex suo officio, an valebit talis collatio, in c. per nostras. de iure patro. nume. 4. 430
5 Episcopus si excõicat me, quia non adhæreo uxori, quam scio meam consanguineam: vel est aliud impedimentum occultum, debeo potius sententiam excõicationis pati, quàm mandato obedire, in c. inquisitioni. de sent. excom. nu. 3. 224
5 Episcopus si excõicat omnes, qui elegerint: an electio celebrata contra mandatum episcopi, dicatur facta ab excõicatis, in c. 1. de eo qui fur. or. sus. nu. 3. 133
3 Episcopus si excõicat subditum iustè recusantem soluere procurationem vltra numerum hic taxatum, an tenebit, in c. cum apostolus. de censi. nu. 8. 441
3 Episcopus si fundat ecclesiam sine dote, an cogetur eam dotare, in c. cum sicut. de cons. ec. vel alta. nu. 3. 461
3 Episcopus si conferat ecclesiam patrono proprio motu: & ex suo officio: an valebit talis collatio, in c. per nostras. de iure patrona. nume. 4. 430
3 Episcopus si habet actionem in hereditate relicta pauperibus, corã quo debeat agere contra detẽtatores bonorum, in c. si hæredes. de testa. nu. 9. 231
3 Episcopus si habet ecclesiam sitam in sua diœcesi, quæ spectat ad alium episcopum, vel abbatem, siue plebanum, & eximat eam à se. intelligatur exempta in totum cum clericis, in c. pastoralis. de dona. nu. 6. 206
3 Et quid si donat ecclesiam episcopo alieno, vel abbati exempto, non tamen cum cepellis. ibi. nu. 7.
3 Episcopus si habet in ciuitate merũ imperium, debet committere alteri iudicium sanguinis, in c. clericis. de cleri. vel mona. numero. 3. 497

3 Episcopus si in rebus suis turbatur, vel de eis expellitur, an potest exoïcare, in c. venerabili. de censi. nu. 11. 457

4 Episcopus si iniustè confert beneficium, quod dispensando posset iustè conferre, dispensare non videtur, in c. veniens. il 1. de eo. qui cog. consan. vxo. nu. 4. 56

3 Episcopus si iniustè priuauit aliquem ecclesia sua, quam alteri contulit bona fide recipienti, & possidenti postea 40. annis, & tunc sibi innotuit illum iniustè fuisse spoliatum: an teneatur restituere ipsam illi, in c. 1. de concess. præb. nu. 3. 87

2 Episcopus si inquietat aliquos de crimine, & Papa causam ipsam alteri committit, debet episcopus interesse, & defendere factum suum, in c. literas de præsum. nu. 1. 269

1 Episcopus si ita dicat: excoïco vnum de illis, qui furtum fecerunt, qui plures fuerunt: an erunt omnes excoïcati, vnus, vel neuter, in c. si sacerdos. de osc. ordi. nu. 3. 285

5 Episcopus si non exigit procurationem in iudicio, sed extra: & abbas liberaliter, & gratis soluit: an ex hoc videatur ei obedientiam præstasse, in c. constitutis. de pœnis. nu. 4. 188

Et quid si exegit, & recepit vt debitum, & abbas vt debitum soluit ibidem. nu. 5.

3 Episcopus si non potest officium suum exercere, aditur archiepiscopus per querelam, in c. ex parte. de cle. ægro. nu. 3. 78

3 Episcopus si non potest ordinare ecclesiam de præsentato à maiori parte, debet ipse eam ordinare, in c. quoniam. de iure patrona. numero. 4. 413

3 Episcopus si petit à clerico obedientiam, vel aliud, ad quod ille tenetur de iure communi: & subditus dicit se liberum priuilegio, vel præscriptione, vel alio modo: si excommunicat eum, tenet excommunicatio, in c. significauit. de censi. nu. 8. 445

2 Episcopus si petit in aliqua ecclesia aliquod incorporate, an eo contumace, mittetur in possessionem causa custodiæ, in c. contingit. de dolo & contum. nu. 11. 193

2 Episcopus si petit quartam decimarum, ecclesia se defendit, quia non soluit ante 40. annos. & vltra: episcopus hoc negat. cui incumbat onus probandi, in c. ad audientiam. de præscript. numero. 10. folio. 310

5 Episcopus si præcipiat communicari excommunicato sub pœna excommunicationis, an sit ei parendum, in c. cum desideres. de sent. excom. nume. 7. 196

2 Episcopus si quæsuit ius patronatus in ecclesia suæ diœcesis pro ecclesia sua ipse præsentabit apud seipsum, in c. significasti. de iure patro. nume. 5. 423

2 Episcopus si retinet in feudum baroniam à domino temporali: an in causis vertentibus coram eo appellabitur ad proximum superiorẽ, vel ad Papam: an ad dominum temporalem, à quo retinet baroniam, in c. verum. de foro comp. nu. 8. 41

3 Episcopus si senio, vel alio impedimento perpetuo detentus coadiutorem sibi assumat de consilio, & consensu Capituli: an oportet tempore præstationis consilij, vel consensus de necessitate iuris episcopum esse præsentem, in c. consultationibus. de cle. ægro. numero. 20. 80

Et post assumptionem quis habebit administrationem, & exercitium iurisdictionis, & aliorum spiritualium, & temporalium ad episcopum, & episcopatum, eius spectantia ibi. nu. 21.

2 Episcopus si suspendit ad tempus interdictum: an si tali suspensione durante, appellatum suspendatur effectus interdicti, in c. ad hæc. 1 vl 5. de ap. nu. 2. 353

2 Episcopus si visitauit, & nullam procurationem recepit, an possit prescribi procuratio, in cap. cum ex officij. de præscript. numero. 9. folio. 313

3 Eps sine causa non potest se absentare ab ecclesia sine licentia Papæ, in c. magnæ. de voto. nu. 6. 381

2 Eps sine iuris ordine non debet clericos suis ecclesiis spoliare, in c. conquerente. de resti. spo. nu. 1. 165

5 Episcopus solus an possit remittere iniuriam irrogatam per clericum in c. contingit. de sent. excom. nu. 9. 220

1 Episcopus solus concedit honores, in c. inter corporalia. de transla. episcopi. nu. 3. 189

2 Eps solus habet merum imperium in sua diœcesi, in c. cum contingat. de foro comp. nu. 3. 52

3 Episcopus solus sine Capitulo, an possit monere clericum absentem, vt ad residentiam reuertatur: & si non reuertitur, possit eum priuare solus, in c. nouit. de his, quæ fiunt à præla. nume. 11. folio. 115

1 Episcopus super ætate an dispensare possit, in c. cum dilecti. de elect. nume. 6. 160

1 Episcopus super pluralitate beneficiorum dispensare non potest, in c. dudum. il 2. de elect. nu. 6. 181

1 Episcopus tenetur excommunicatum ab alio epo in sua diœcesi euitare, in c. 1. de treu. & pace. nu. 4. 314

3 Episcopus tenetur conferre ecclesiam ad suam collationem spectantẽ, si ei mandatum fuerit: licèt de iure suo non fuerit facta mentio, in c. dilectus. il 3. de præb. nu. 2. 73

2 Episcopus, vel alius an possit cognoscere contra Bertam, quæ dicitur adulterium commisisse cum Papa, in c. de cetero. de sent. & re iudi. nume. 4. 321

2 Episcopus, vel superior nõ potest partem redditum ecclesiæ sibi applicare: nisi de iure, vel consuetudine certa portio debeatur, in c. prohibemus. de censi. nu. 3. 442

5 Episcopus venator suspenditur tribus mensibus à communione, in c. 1. de cle. vena. nu. 3. 133

3 Episcopus visitans accessit ad monasterium, & monuit abbatem, & conuentum, vt pararent se ad ipsum recipiendum ad visitationem, & procurationem: abbas exceptionem obijciens à sua iurisdictione negauit, & ad sedem apostolicam appellauit: subiungens se probaturũ &c. episcopus abbatem excommunicauit, & monasterium interdixit, an valeat talis excommunicatio. in c. venerabili. de censi. nu. 5. 456

2 Episcopus visitans domum alicuius clerici si ibi recipitur, & exercet ea, quæ pertinent ad visitationem, patientibus his, qui prohibere possunt, & deberent, præsumitur possessionem acquisiuisse, in c. cum ecclesia. de causa posses. & proprie. numero. 19. folio. 149

1 Episcopus vnus quandoq; est vicarius alterius, in c. quoniam. de offi. ordi. nu. 3. 297

1 Episcopus vnus tenetur exequi sententias alterius, in c. ad reprimẽdam. de of. ordi. nu. 3. 291

4 Episcopus vult aliquem ordinare, vel de beneficio prouidere: comparet aliquis, qui opponit contra illum talem crimina, & defectus, offerens se paratum probare: an propter talem contradictionem debeat episcopus cessare; in c. ad dissoluendum. de despon. impub. nu. 8. 43

2 Episcopo datur optio, an velit causam propriam ducere per se, vel per procuratorem, in cap. cum in causa. de iura calum. nume. 2. folio. 113

3 Episcopo, & Capitulo an liceat, quotiescunq; voluerint, creare canonicos, in c. vacante. de præb. nu. 8. 69

3 Episcopo non licet transire de vna ciuitate ad aliam, nec electo, in c. 1. de cle. non resi. nu. 1. 28

5 Episcopo plus conceditur, quàm ceteris ratione pontificalis officij, in c. quod nonnullis. de prini. nu. 1. 168

3 Episcopo, qui propter incurabilem morbum pastorale officiũ exercere non potest, dandus est coadiutor, in c. ex parte. de cle. ægro. nume. 1. 77

2 Episcopo si post confirmationem restat consecratio, vel ordinatio, vel quid simile: an tunc poterit remoueri per viam exceptionis, in c. constitutis. il 2. de ap. nu. 14. 362

3 Episcopo, vel rectori si vltra specificata de iure communi aliquid de betur de consuetudine, pacto, vel præscriptione: an petendo ius episcopale simpliciter veniant ista in condemnatione, quæ non debẽtur de iure cõi: sed altero ex prædictis modis, in c. dilectus. de cap. mo. nu. 12. 408

3 Episcopum deputare coadiutorem alij episcopo, quàm prælato an possit alius à Papa, in c. consultationibus de cle. ægro. nu. 15. 76

3 Episcopo

3 Episcopo mortuo, hæredes eius possident multa bona: successor in dignitate illa vendicare contendit: an talia bona præsumantur esse de bonis ecclesiæ, vel episcopi, in c. vt vnusquisque. de pec. cler. numero. 2. 214

5 Ad episcopum de iure spectat institutio, & destitutio clericorum, in c. cum ex iniuncto. de hæreti. nu. 11. 64

3 Episcopi an possint adinuicem permutare episcopatus, in c. exhibita. de rerum permu. nu. 5. 170

3 Episcopi an possint dispensare in votis, in c. 1. de voto. numero. 8. fol. 375

3 Epi an possint emittere votum peregrinationis sine licentia Papæ, in c. magnæ. de voto. nu. 16. 382

2 Episcopi an possint restituere famæ in c. cum te. de senten. & re iudi. nume. 7. 337

5 Epi congregati in concilio dicuntur esse ibi tanquàm singuli de collegio, in c. sicut. de accu. nu. 5. 29

3 Episcopi de ecclesia parochiali possunt facere collegiatam, vel parochialem: dum tamen sufficiant facultates, in c. quoniam. de vita & ho. cle. nu. 5. 4

3 Episcopi possunt absoluere ab excommunicatione canonis si quis sciente. communiter viuentes, sibi inuicem injicientes manus. ibi. numero. 6.

Et an habeat locum in omnibus communiter viuentibus. ibidem. numero. 9.

2 Episcopi, & an prælati licèt domini non sint per se, constituunt procuratorem, & sine decreto superioris, in c. cum causam. de iura calum. nu. 7. 112

3 Episcopi & prælati non sunt domini rerum ecclesiasticarum, sed procuratores, in c. fraternitatem. de dona. nu. 1. 201

5 Epi, & superiores an possint in loco interdicto populo benedicere, in c. tanta. de excess. præla. nu. 13. 145

3 Epi etiam zelo melioris vitæ non possunt deserere præsulatum, in c. licèt. de reg. nu. 8. 356

5 Epi extranei non concedunt indulgentias in aliena diœcesi, in c. cum ex eo. de pœni. & remis. nu. 8. 200

2 Episcopi grauius puniũtur in criminibus, quàm in alijs, in c. cum quidam. de iurciu. nu. 1. 276

1 Epi habent à iure cõi omnimodam iurisdictionem in criminibus puniendis, in c. 1. de of. ordi. nu. 1. 284

Et ipsa iurisdictio est eis generalis ibi. nu. 2.

3 Episcopi habent iurisdictionem ordinariam contra laicos, vt peccata corrigant, & pauperes non opprimant, in c. 1. de emp. & vendi. nu. 5. 146

3 Epi in publico debent deferre superlineũ indumentum in ecclesia, & in camera, in c. clerici. de vita & ho. cle. nu. 8. 7

3 Episcopi non debent permittere aliquem habere plures ecclesias, in c. quia in tantùm. de præb. nu. 1. 38

1 Episcopi non possunt prohibere sacerdotibus, ne baptizent, in c. quãtò. de consue. nu. 5. 114

5 Epi omnes, et non exempti, possunt sibi eligere confessorem, in c. ne pro dilatione. de pœni, & remis. nu. 1. 200

3 Episcopi possunt dispensare, peracta pœnitentia cum sacerdotibus, qui matrimonium de facto contraxerunt, in c. sanè. il 2. de clerico. coniug. nume. 1. 21

1 Episcopi post confirmationem an possint possessionem bonorum dignitatis propria auctoritate apprehendere, in e. transmissa de electi. nume. 4. 138

5 Eptscopi qualiter debent suos subditos appellare, in c. quam graui. de crim. fal. nu. 7. 116

5 Episcopi sunt ordinarij in suis diœcesibus in crimine hæresis, in c. ad abolendam. de hæret. nu. 2. 6

1 Episcopi super defectu natalium non dispensant, in c. ninis. de fi. presby. nume. 1. 214

5 Episcoporum causæ sunt deferendæ ad primates, in c. si quis. de accusa. nu. 4. 2

2 Episcoporum numerus quantus esse debeat, quando aliquis submouetur à sacerdotali ordine, in c. non potest. de senten. & re iudi. nume. 1. 320

3 Episcoporum quotus numerus requiratur in ventilatione causæ criminalis motæ contra episcopum, in c. graue. de præbeu. numero. 19. fol. 68

3 Episcopatus est ordo, in c. aqua. de consec. eccle. vel alta. numero. 3. 462

5 Episcopalis dignitatis plura numerantur, in c. accedentibus. de excess. præla. nu. 2. 141

2 Episcopali ordini quæ attribuantur, in c. veniens. de præscrip. numero. 3. 316

3 ¶ Equum à principio, procedente tempore potest fieri iniquum, in c. suggestum. de deci. nu. 2. 323

3 Equitas quid sit, in c. magnæ. de voto. nu. 3. 381

1 Equitas seruari debet, vbi ius non reperitur scriptum, in c. ex parte. de transact. nu. 5. 326

1 ¶ Eremita potest eligi in abbatem, in c. cum in monasterium. in versic. no. primò. de elect. 136

2 Eremita potest habere proprium, & esse in iudicio sine alicuius licentia, & auctoritate, in c. cum Ioannes. de fide instrumen. numero. 15. 263

Et an sit persona religiosa nume. 16.

3 Eremitæ subsunt episcopo, in c. de xenodochijs. de relig. domi. numero. 2. 399

5 ¶ Erogatio, quæ fit pauperibus, an possit fieri per eum, qui illi citè extorsit: vel per executorem eius in testamento deputatum, vel per episcopum, in c. cum tu. de vsuris. nu. 13. 102

Et quis censeatur iudex competens num. 15.

5 Errare probabiliter, vt quis dicatur, quid requiratur, in c. apostolicę. de cle. excom. minist. nu. 6. 130

2 Errans in præscribendo an dicatur malæ fidei, in c. quoniam. de præscrip. nu. 11. 318

2 Error an noceat ipso iure, vel ope exceptionis, in c. ex parte. il 1. de confes. nu. 15. 203

2 Error facti an noceat, in c. ex parte. il 1. de confes. n. 9. 202

Et in casibus, in quibus nocet, an possit emendari. ibi. nu. 11.

2 Error facti potest reuocari vsq; ad finitum negotium, in c. ex parte. de confes. nu. 3. 202

2 Error falsæ causæ non impedit translationem dominij, in c. examinata. de iudi. nu. 9. 26

4 Error in conditione personæ impedit, & dirimit matrimonium, in c. proposuit. de coniug. ser. nu. 1. 77

Et quid si error est in meliori, ibi. nu. 2.

2 Error in specie iurisdictionis reddit iudicium nullum, in c. exhibita. de iudi. n. 9. 30

2 Error in syllaba an vitiet rescriptum, in c. ex parte. de fide instru. numero. 2. 263

5 Error intolerabilis quis dicatur, in c. per tuas. de senten. excom. numero. 7. 222

3 Error iuris an sit latissima culpa in quolibet non literato, in c. bona fides. de depo. nu. 19. 143

5 Error iuris excusat à pœna criminali, in c. intelleximus. de adulte. nume. 13. 90

2 Error iustus quid dicatur, in c. quoniam. de præscript. numero. 12. folio. 318

Et quid iustissimus. numero. 13.

5 Error probabilis excusat tam iudicem, quàm litigatorem, in c. sacro. de sent. excom. nu. 10. 226

3 Error probabilis idem, quod veritas, operatur apud Deum, in c. apostolicam. de presby. non bapt. nu. 1. 477

4 Error, siue opinio habetur pro veritate propter fauorem prolis, in c. cum inter. qui fil. sint legi. nu. 1. 107

2 Erronea confessio non nocet confitenti, etiam si constat de errore facti ante sniam in c. ex parte. de confes. nu. 4. & 5. 202

3 Estimatio an debeatur illi, qui non est capax rei legatæ, in c. filius. de testa. nu. 4. 228

3 Estimatio quomodo fiat in casu, in quo depopulator agrorum, ex quibus decima debebatur, vel occisor speciei tenentur, in c. commissum.

missum. de deci. nu. 9. 331

3 ¶Et, copula attribuit rem cuilibet pro parte, quando ponitur in re compassibili: sed in re incompassibili (vt res potius valeat, quàm pereat) accipitur pro, aut, in c. tua. de præb. nu. 2. 51

3 Et, dictio quid operetur, in c. Ioan. de testa. nu. 23. 285

3 Et, dictio posita inter compassibilia resolutur in disiunctiuam, in c. cum constet. de pig. nu. 13. 188

3 Et, & , cum , non differunt quantùm ad verbalem coniunctionem, in c. cum Marthæ. de celeb. mis. nu. 15. 467

4 ¶Etas à iure præfixa ad carnalem copulam potest præueniri, in c. à nobis. de despon. impube. nu. 3. 38

1 Etas certa requiritur in iudice delegato, in c. cum vicesimum. de of. deleg. nu. 1. 275

4 Etas maior superueniens, cum cohabitatione coniuncta non inducit præsumptiõem consensus, vbi metus etiam minus iustus intercessit in c. ex literis. de despon. impub. nu. 1. 41

4 Etas perfecta duodecim annorum an requiratur ad essentiam matrimonij, in c. tua. de despon. impub. nu. 6. 44

3 Etas quæ censeatur legitima ad professionem, in c. 1. de regula. numero. 2. 344

3 Etas quæ requiratur in promotione ad clericatum, & ad beneficia, remissiuè, in c. 1. de reg. nu. 4. 344

5 Etas quot modis dicatur. super continuatione rub. de delict. pue. numero. 2. 122

4 Etas sola superueniens non confirmat sponsalia inualida ratione ætatis, nisi ex aduerso probetur consensum interuenisse post maiorem ætatem, in c. attestationes. de despõ. impu. nu. 2. 39

4 Etas superueniens firmat sponsalia, quæ erant nulla à princip. in c. literas. de despon. impu. n. 3. 35

4 Etatem debet limitatè probare quando quis ex ea nititur siue agendo, siue excipiendo, in c. accessit. de despon. impub. nu. 1. 36

3 ¶Eucharistia & chrisma debent fideliter custodiri, in c. 1. de custo. eucha. nu. 1. 478

3 Eucharistiæ sacramentum teneri debet in loco singulari, mundo, & signato, in c. sanè. de celeb. mis. nu. 2. 469

5 Euntes non vt damnum darent, sed ne offendens posset lædi: & coercerent volentes sibi resistere, an teneãtur, in c. sicut dignum. de homi. nu. 20. 76

3 ¶Examinatus semel, iterum potest examinari, in c. cum secundùm apostolum. de præb. nu. 7. 46

1 Examinatio debet præcedere electionem, aliàs non valet, in c. licèt de offi. leg. nu. 1. 280

1 Examinatio voluntatis illius, qui vult ad professionem recipi, debet fieri in secreto per episcopum, in c. 1. de his, qui vi, met. nu. 4. folio. 346

2 Examinatio testium non committitur in causa criminali, in c. quoniã. de testi. nu. 4. 218

2 Examinatio testium potest mitti ad partes propter onus expensarũ, in c. cum cãm. de testi. nu. 1. 237

2 Examinatio testium super miraculis, an possit alteri delegari, in c. venerabilis. de testi. nu. 3. 247

1 Examinationi an sit locus in pallij datione, in c. venerabilem. de electi. num. 4. 162

3 ¶Exbanniti de ciuitate non possunt post mortem ad ciuitatem deferri, in c. cum ad monasterium. de sta. mo. nu. 9. 393

2 ¶Excedens modum in defensione tenetur de excessu, in c. olim causam. de rest. spol. nu. 12. 169

2 Excessus, nomen, est nomen satis latum. & quid sub se cõprehendat. in c. quoniam. §. sunt & alij. vt lite non contest. nu. 2. 101

2 Excessus quorundam non præbet alijs licentiam excedendi, in c. petitijs. de priui. nu. 2.

5 ¶Excipere an possit contra aliquem qui non potest eum accusare, in c. meminimus. de accu. nu. 6. 7

2 Excipere volens non auditur post terminum præfixum à iudice, in c. pastoralis. de excep. nu. 4. 295

5 Excipiens crimina contra ordinandum, vel consecrandum admittitur post confirmationem, in c. super his. de accusa. numero. 6 folio. 13

2 Excipiens de duabus dietis debet probare in causa appellationis, & in causa principali, in c. olim. de excep. nu. 4. 301

5 Excipiens de falsitate debet se obligare ad pœnam, si in probatione defecerit, in c. ex conscientia. de crim. fal. nu. 1. 117

5 Excipiens quomodo posset probare debitorem non soluisse, in c. super his. de accusa. nu. 23. 13

2 Exceptio abiurationis factæ post spoliationem non obstat petenti restitutionem, in c. sollicitè cures. de rest. spo. nu. 1. 162

2 Exceptio ad quem effectum tendit: & ad quem actio, in c. cum dilecto. de ord. cogn. nu. 8. 132

5 Exceptio admittitur contra petentem benedictionem: licèt iam sit confirmatus, si excipiens sit persona legitima ad excipiendum, in c. meminimus. de accu. nu. 4. 7

4 Exceptio adulterij occulti an obstet petenti restitutionem coniugis, in c. significasti. de diuor. nu. 10. 138

3 Exceptio adulterij obstat mulieri virum de monasterio reuocare volenti, in c. veniens. de conuer. coniug. nu. 4. 369

5 Exceptio adulterij obstat mulieri restitutionem petenti, si suum adulterium probetur per euidentiam facti, vel per confessionem mulieris, in c. intelleximus. de adulte. nu. 3. 89

2 Exceptio appellationis interpositæ impedit executionem sententiæ, in c. veniens. il 2. de testi. nu. 3. 238

Et hoc si potest probari incontinenti, ibi. nu. 4.

5 Exceptio commun onis admittitur, replicatio repellitur, in c. in præsentia. de sent. excõ. nu. 2. 226

2 Exceptio consanguinitatis impedit matrimonium vsq; ad quartum gradum, in c. iurauit. de prob. nu. 2. 206

2 Exceptio conspirationis, & excommunicationis concernens personas litigantium potest opponi contra personas procuratorum, in c. exhibita. de iudi. nu. 4. 30

2 Exceptio contra personas testium an possit opponi in cã appellationis, in c. cum I. & A. de sent. & re iudi. nu. 8. 335

2 Exceptio contra personam testium est obtinenda, dum producũtur, in c. ex parte. de testi. nu. 6. 220

2 Exceptio contra testes est opponenda ante sententiam, in c. 1. de excep. num. 2. 293

2 Exceptio contra testes debet statim recipi, antequàm deponat, in c. ex parte. de testi. nu. 12. 220

2 Exceptio criminis non obstat agenti interdicto vnde vi. vel quod vi aut clã. in c. item cum. de rejti. spo. nu. 1. 164

2 Exceptio criminis, quæ tendit ad executionem rei familiaris: pòt opponi contra petentẽ beneficium, dato ꝙ super illo crimine non fuerit quis condemnatus, in c. cum in cã. de iura. calum. numero. 15. folio. 114

2 Exceptio criminis repellit aliquem ab officio, vel munere publico, in c. cum dilecto. de ordi. cog. nu. 14. 133

2 Exceptio criminis si opposita fuerit testi, vel principali, & non probata: an opponens possit conueniri actione iniuriarum, in c. cum dilecto. de ord. cog. nu. 24. 137

5 Exceptio criminis, vel doli excluditur per replicationem criminis, vel doli, in c. intelleximus. de adult. nu. 6. 90

5 Exceptio criminum non admittitur contra illum, cui prouisio facta est post prouisionem factam, in c. accedens. de accusa. nume. 2. fol. 23

2 Exceptio declinatoria quando sit probanda, in c. pastoralis. de excep. nu. 10. 296

2 Exceptio declinatoria, quæ competit domino, competit etiam ipsius procuratori, in c. exposuit. de dila. nu. 5. 122

2 Exceptio declinatoria, siue dilatoria emissa in causa principali, non potest opponi in causa appellationis, in c. per tuas. de appe. num. 2. 370

1 Exceptio dominij an obstet agenti quod metus causa. super rub. de his, quæ vi, met. nu. 1. 346

4 Exceptio dominij an possit obijci contra mulierem repetentem fundum datum in dotem, in c. donatio. de dona. inter vir. & vxor nume. 44. 174

2 Exce-

2 Exceptio elidit intentionem agentis, in c. 1. de ordi. cogn. numero. 4. folio. 129

2 Exceptio ex parte rei debet necessariò concludere, in c. exposuit. de dila. nume. 6. 122

2 Exceptio excommunicationis an possit opponi post terminum, in c. pastoralis. de excep. nu. 13. 196

3 Exceptio excõicationis an impediat cessionem, quæ petitur coram iudice, in c. Odoardus. de solu. nu. 10. 197

2 Exceptio excõicationis non tollitur per replicationem exõicationis, in c. dilecti. de excep. nu. 5. 310

2 Exceptio excõicationis potest in qualibet parte litis opponi, in c. exceptionem. de excep. nu. 1. 304

2 Exceptio excõicationis (quamq; dilatoria) est multum priuilegiata, in c. exceptionem. de excep. nu. 2. 304

1 Exceptio excõicationis statim probari debet. §. sexta. de offi. deleg. nume. 1. 249

3 Exceptio exemptionis si obijciatur contra legatum Papæ visitare volentem, vel quòd ipse non est legatus, quid iuris, in c. venerabili. de censi. nu. 10. 457

1 Exceptio falsi procuratoris potest opponi ante sententiam, & post. in c. in nostra. de procur. nu. 5. & 6. 333

2 Exceptio falsitatis potest opponi ante sententiam, etiam attestationibus publicatis, in c. licèt causam. de prob. nu. 6. 211

1 Exceptio falsi procuratoris potest quandoque opponi, in c. 1. de procur. nu. 2. 329

2 Exceptio falsitatis potest obijci ante sententiam, & post vsque ad 20. annos. in cãum venerabilis. de excep. nu. 11. 298

2 Exceptio feriarum propter vindemias non obstat, quando causa, de qua agitur, est dicto tempore peritura, in c. significauerunt. de iudi. nu. 5. 34

4 Exceptio illegitimitatis non potest opponi contra spoliatum, petentem restitutionem, in c. causam. il 2. qui filij sint legiti. nume. 2. folio. 114

5 Exceptio incerta vitiatur, sicut & incerta dispositio, in c. ex ore. de priui. num. 4. 162

3 Exceptio ineptitudinis libelli potest, opponi, etiam post litem, in c. cum dilecti. de emp. & vendi. nu. 5. 147

1 Exceptio infamiæ repellit iudicem delegatum, in c. scisciatus. de rescrip. nu. 2. 85

3 Exceptio, in quantùm quis facere potest, potest opponi etiam post sententiam in executione, in c. Odoardus. de solu. nu. 2. 197

1 Exceptio insufficientiæ opponi potest, in c. eam te. de ætate & qualita. nume. 2. 205

2 Exceptio legitima admittitur contra denunciationem euangelicam, in c. nouit. de iudic. nu. 6. 20

2 Exceptio legitima contra literas impetratas est, si non sufficiunt facultates ecclesiæ, in c. dudum. de ꝓsump. nu. 2. 270

4 Exceptio nulla admittitur contra spoliatum in matrimonio carnali, in c. porro. de diuor. nu. 3. 136

3 Exceptio non facit comprehendi sub regula, quæ sub ea non comprehenduntur, in c. ad audientiam. de cleri. non resi. nu. 3. 35

3 Exceptio [non tenemur soluere procurationem; quia nunquàm soluimus] non est bona, in c. venerabili. de censi. nu. 2. 456

3 Exceptio ista [non sufficiunt facultates ecclesiæ:] an sit legitima cõtra impetrantem, in c. quoniam. de vita & ho. cle. nu. 8. 4

1 Exceptio numeri iuramento firmati vitiat literas, & gratiam, in c. constitutus. de præscrip. nu. 3. 89

3 Exceptio numeri non obstat impetranti, vbi per canonicos ventum sit contra numerũ, in c. pro illorum. de præb. nu. 5. 53

1 Exceptio obstat petenti restitutionem tanquàm spoliato, in c. ex insinuatione. nu. 6. 333

2 Exceptio peremptoria potest opponi in vim declinatoriæ, siue dilatoriæ ad elidendam iurisdictionem iudicis, in c. ex parte. B. de foro comp. nu. 4. 71

4 Exceptio peremptoria potest obijci, publicatis attestationibus, in c. ex literis. de cogna. spiri. nu. 3. 84

1 Exceptio nullitatis, falsi, & similes, an impediant executionem sententiæ, in c. de cetero. de sent. & re iudi. nu. 2. 321

2 Exceptio peremptoria regulariter debet probari post fundatam actoris intentionem, in c. tuam. de ord. cog. nu. 8. 138

3 Exceptio pro dote an habeat locum in casu. c. Rainutius, in c. Rainutius. de testa. nu. 36. 260

2 Exceptio proposita cum clau. ꝙ se offert probaturũ: licèt habeatur pro phata quò ad iustificationem appellationis: non tamen quò ad consequendum illius effectum, in c. ex parte. de testi. num. 14. folio. 221

3 Exceptio quando sit proponenda contra promotorem in casibus, in quibus potest opponi, in c. diuersis fallacijs. de cleri. coniug. numero. 13. 22

2 Exceptio, quę habet originem post litem motam, venit in eodem iudicio, in c. pastoralis. de excep. nu. 6. 295

1 Exceptio, quę obstat cedenti, an obstet cessionario, in c. ex parte. de alie. iudi. mu. causa. nu. 7. 379

3 Exceptio, quæ obstat singulis de Capitulo, obstat eis vt collegium congregatis, in c. inter dilectos. de dona. nu. 6. 97

5 Exceptio, quę concernit fundamentum iudicij, impedit executionẽ sententiæ, in c. super eo. de crim. fal. nu. 2. 115

5 Exceptio, quæ habebat excludere defunctum ab agendo, excludit etiam eius hæredem, in c. Michael. de vsuris. nu. 3. 111

2 Exceptio, quæ perimit intentionem agentis, quando sit probanda, in c. pastoralis. de excep. nu. 11. 296

2 Exceptio, quòd non sufficiunt facultates: vel quòd non sit idonens: an veniat discutienda in vim dilatoriæ, vel peremptoriæ, in c. dudũ. de presump. nu. 10. 271

3 Exceptio, quę non concernit delictum personæ, sed dilapidationis, vel malæ administrationis, an possit opponi contra clericum petentem decimas, in c. tua. il 2. de deci. nu. 14. 334

2 Exceptio nullitatis, falsi, & similes an impediant executionem sententiæ, in c. de cetero. de sent. & re iudi. nu. 2. 320

1 Exceptio recusationis post litem motam aliquando opponi potest, in c. insinuante. de offi. deleg. nu. 2. 256

2 Exceptio rei iudicatę opponitur contra petentem, quæ impedit litis contestationem, in c. sicut nobis. de senten. & re iudica. num. 3. folio. 327

4 Exceptio rei obscurè probata, licèt per ipsam reddatur dubia intẽtio actoris plenè probata. non minus per hoc condemnabitur. super cominatione rub. de sponsa. duo. nu. 2. 48

Et quid si plenè probauit: sed propter probationem exceptionis oppositæ à reo redditur intentio actoris dubia, ibi. nu. 3.

2 Exceptio renunciationis, vel abiurationis elidetur per replicationẽ spoliatoris, in c. sollicitè cures. de rest. spo. nu. 3. 162

2 Exceptio, siue sit connexa, siue separata à negotio principali, appellatio super ea interposita impedit processum negotij principalis, in c. super eo. de ap. nu. 3. 344

2 Exceptio solutionis dilatoria quando sit opponenda, in c. pastoralis. de excep. nu. 9. 206

2 Exceptio spoliationis an detur contra successorem in dignitate, si facta fuerit spoliatio dignitatis, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. numero. 33. 136

Et an possit obijci contra se opponentem petẽti confirmationem. ibidem. numero. 35.

Et an competat contra eum, cui quis tenetur cum sacramento. numero. 37.

2 Exceptio spoliationis an habeat locum in causa reconuentionis, in c. cum dilecto. de ordi. cog. nu. 39. 137

Et an interrumpat præscriptionẽ, ibi. nu. 40.

2 Exceptio spoliationis cui competat, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. numero. 30. 136

Et contra quem, ibidem. nume. 32.

Et in quibus causis prosit, & habeat locum. nu. 36.

Et an possit opponi in causa reconuentionis. nu. 39.

Et an interrumpat præscriptionem. nume. 40.

2 Exceptio spoliationis non opponitur in notorijs, in c. proposuit. de ap. nume. 3. 349

2 Exceptio

2 Exceptio spoliationis non habet locum contra petentem confirmationem, in c. cum ecclesia. de cã pos. & pro. nu. 24. 349
2 Exceptio spoliationis non potest tolli respectu alterius spoliationis, in c. super spoliationis. de ord. cog. nu. 3. 141
1 Exceptio subreptionis in vim dilatoriæ contra rescriptum est præiudicialis, in c. ceterum. de rescrip. nu. 3. 81
2 Exceptio suspicionis iudicis non potest opponi, vbi crimen est notorium, in c. proposuit. de ap. nu. 2. 349
2 Exceptio suspiciõis est dilatoria, & quando sit opponenda, in c. inter monasterium. de sent. & re iudi. nu. 2. 333
5 Exceptio [tu non debes audiri, quia commisisti adulterium] an sit dilatoria, vel peremptoria, in c. intelleximus. de adulte. numero. 20. fol. 91. & nu. 7. c. seq.
5 Exceptio [tua non interest] quando sit opponenda, in c. super his. de accusa. nu. 19. 14
Quòd debeat probari ante litis contestationem ibi. nu. 20.
Quis eam debeat probare, excipiens, an electus, ibi. nu. 21
5 Exceptio vsurarum non obstabit illi, qui extorsit pecunias nomine alieno; tanquàm institutor, si ipse nunc agat nomine proprio, in c. Michael. de vsuris. nu. 6. & 7. 112
5 Exceptio vsurarum receptarum ab eo: contra quem agit, non solum obstat vsurario: sed etiam à quocunq;, in c. quia frustra. de vsuris. num. 2. 109
Et est talis exceptio declinatoria, ibi. nu. 4.
4 Exceptionem calumniosam obiciens punitur pœna iudicis arbitraria, in c. cum inhibitio. de clandest. despon. nu. 13. 46
2 Exceptionem obiciens non confitetur confessionem aduersarij, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 7. 298
2 Exceptiones dilatoriæ, & præiudiciales prius probandæ sunt, quam actor probet intentionem suam, in c. 1. de ordi. cogn. numero. 7. folio. 130
2 Exceptiones dilatoriæ sunt proponendæ ante litis contestationem: & an inter ipsas sit ordo, in c. cum causam. de ap. nu. 4. 376
4 Exceptiones in iudicio propositæ possunt iterum replicari, irritato iudicio propter ineptum modum agendi, in c. ad dissoluendum. de despon. impu. nu. 5. 42
5 Exceptiones inductæ à iure communi nemini sunt negandæ, in c. intelleximus. de adulte. nu. 15. 91
5 Exceptiones nullitatis audiuntur cõtra sententiam, in c. cũ dilectus. de purg. cano. nu. 4. 178
2 Exceptiones peremptoriæ oppositæ post fundatam exceptionem actoris, sunt à iudice admittendæ. in repetit. c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 5. 282
4 Exceptiones possunt opponi contra denunciantes impedimenta matrimonij, vt à denunciatione repellantur, in c. ad dissoluendum. de despon. impu. nu. 1. 42
5 Exceptiones, quæ admittantur contra testes in crimine simoniæ, in c. licèt Heli. de simo. nu. 14. 41
2 Exceptiones sex, quæ competunt contra testes, in c. licèt causam. de proba. nu. 11. 212
2 Exceptionum species plures, in c. pastoralis. de exceptio. nume. 8. folio. 296
5 ¶Excessvs quorundam non præbet alijs licentiam excedendi, in c. petitis. de priui. nu. 2. 165
1 ¶Exclvdivr quis à collegio propter nimiam contumaciam, & rebellionem, in c. cum in ecclesiis. de maiorita. & obedi. num. 6. folio. 308
3 Exclusus à iure eligendi vt canonicus, admittitur ad illud ius, vt episcopus, in c. postulastis. de conc. præb. nu. 2. 106
3 Exclusus à iure eligendi non est exclusus à iure excipiendi contra electum, in c. venerabilis. de præb. nu. 3. 74
2 Exclusus à beneficio appellandi propter claus. appellatione remota. non videtur exclusus à beneficio proponendi querelã coram superiore, in c. pastoralis. de ap. nu. 3. 364
1 Exclusus semel iterum in illa vacatione reassumi non debet, in c. quoniam. de fil. presby. nu. 2. 213
4 Exclusi ab accusando per lapsum peremptorij, an admittantur ad denunciandum, in c. cum tua. qui matr. accu. pos. nu. 9. 133
5 ¶Excommvnicantvr omnes, qui aliter sentiunt de sacramentis, quàm sentit Romana Ecclesia, in c. ad abolendam. de hæret. nume. 1. 61
1 Excommunicatur quandoq; quis propter contumaciam, in c. pastoralis. §. præterea. de offi. ordi. nu. 1. 294
2 Excommunicans non solum potest excommunicatum repellere corã se, sed etiam si coram alio excommunicatus agat, in c. cum parati. de ap. nu. 1. 347
2 Excõicans subditum sine monitione in casu, quo excõicatus erat, ipso iure non incurrit pœnam constitut. sacro. in c. reprehensibilis. de app. nu. 2. 359
1 Excommunicator an cognoscat de cã principali, in c. ab excõicato. de præscrip. nu. 6. 110
3 Excõicandus nullus est, nisi pro culpa manifesta, in c. parochiano. de sepul. nu. 1. 311
5 ¶Excommvnicatvs à canone potest iterum excõicari ab homine, in c. dura. de crim. fal. nu. 4. 114
Et in c. ita quorundam. de iude. nu. 7. 52
5 Excõmunicatus à iure debet publicè nunciari excõicatus, in c. conquesti. de sent. excom. nu. 3. 209
5 Excommunicatus à pluribus prælatis non debet ab vno absolui: nisi ab alio absoluatur, in c. officij. de senten. excommu. numero. 3. folio. 224
1 Excommunicatus ab vno ẽpo, debet ab alijs euitari, in c. ad reprimẽdam. de offi. ordi. nu. 2. 291
3 Excommunicatus absolui non debet, nisi satisfaciat, in c. 1. de iudi. nume. 6. 2
5 Excommunicatus an possit appellare, in c. per tuas. de sent. excom. nume. 1. 221
2 Excommunicatus an possit compensare, in c. cum inter. de except. nume. 12. 297
2 Excommunicatus an possit contrahere inter viuos, in c. veritatis. de dolo, & cont. nu. 11. 192
2 Excommunicatus an possit dicere sniam nullam, in c. significauerũt. de excep. nu. 6. 304
2 Excommunicatus an possit esse procurator rei, in c. post cessionem. de proba. nu. 7. 208
3 Excommunicatus an possit facere testamentum, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 23. 220
Et in 2. Dec. in c. veritatis. de dolo & contu. nu. 12. 192
2 Excõicatus an possit petere, q̃ sententia pro se lata mandetur executioni, in c. venerabilem. de excep. nu. 3. 305
2 Excõicatus in communibus iudicijs fam. hercis. cõmuni diui. & similibus potest esse in iudicio ibi. nu. 4.
2 Excommunicatus an possit petere restitutionem contra sententiam, à qua non appellauit, in c. significauerunt. de exceptio. nume. 5. folio. 304
2 Excommunicatus an possit testamentum facere, in c. veritatis. de dolo & contu. nu. 12. 192
2 Excommunicatus an poterit appellare extra iudicium, in c. cum inter. de excep. nu. 9. 297
3 Excõicatus an quærat ius patronatus, in c. nobis. de iure patrona. nume. 4. 428
5 Excommunicatus an sit, qui credit percutere Titium laicum, & in personam errans percussit Martinum clericum, in c. si verò. il 2. de sent. excom. nu. 3. 202
5 Excõicatus celebrans à beneficio deponitur, in c. fraternitati. de cler. excom. minist. nu. 1. 128
2 Excommunicatus constitutus cum potestate substituendi: an poterit substituere, & valeat substitutio, in c. post cessionem. de proba. nume. 8. 208
2 Excõicatus conuentus in iudicio an possit opponere exceptionẽ excõmunicationis, in c. 1. de rest. spo. nu. 5. 161
5 Excommunicatus difficiliùs resurgit, & gratiam Dei recipit, quàm alius peccator non excommunicatus, in c. quorundam. de iude. nume. 10. 53

2 Excõ

2 Excommunicatus debet absolui, si stat per illum, qui tenetur recipere, quominus recipiat, in c. Pisanis. de resti. spo. nu. 3. 166
5 Excõmunicatus debet implere contractum ex parte sua, in c. si vere. de sent. excom. nu. 3. 218
5 Excõicatus duabus causis absolutus, expressa vna causa, non alia, non habetur pro absoluto, in c. cum pro causa. de senten. excõ. nume. 3. 211
5 Excõicatus æquiparatur degradato, & suspenso, in c. si quis. il. 2. de cle. excom. minist. nu. 1. 126
5 Excõicatus est qui permittit clericum percuti, cum possit prohibere, in c. quantæ. de sent. excom. nu. 1. 226
1 Excõicatus ex pluribus causis an possit absolui ab vna, & non ab alijs, in c. ex parte. de offi. ordi. nu. 4. 288
5 Excõicatus excõicatum vitare tenetur, in c. nulli. de sen. excommu. nume. 3. 204
2 Excõicatus excõicatione maiori, repellitur ab agendo, in c. dilecti. de excep. nu. 2. 301
1 Excõicatus impetrat rescriptum, & valet, in c. ab excõmunicato. de rescrip. nu. 1. 110
2 Excommunicatus in iudicio stare potest, in c. intellexinus. de iudi. nume. 1. 11
Et tunc debet per procuratorẽ respondere, ibi. nu. 2.
2 Excõicatus iniustè debet absolui, p̃stita cautione de parendo mandatis, in c. ad nostram. de iureiu. nu. 4. 274
5 Excõicatus iurat stare mandatis ecclesiæ, in c. quod in dubijs. dẽ senten. excom. nu. 2. 215
5 Excõicatus licèt non possit compensare: conuentus tamen actione ex vendito poterit opponere exceptionem pretij non soluti, in c. si verè. de sent. excom. nu. 4. 218
4 Excõicatus licèt perdat exercitium actionum, non tñ iura, & dñia rerum, in c. quæsiuit. de diuor. nu. 4. 136
2 Excõicatus licèt possit se defendere, non tamen reconuenire, in c. cũ inter. de excep. nu. 7. 296
2 Excõicatus maiori repellit ab accusatione sua excõicatum ẽt maiori in c. à vobis. de excep. nu. 5. 294
5 Excõicatus maiori si celebrat, grauiter peccat, in c. si celebrat. de cleri. excom. minist. nu. 1. 130
2 Excõicatus maiori excommunicatione repellitur ab accusando, etiã agendo, in c. à vobis. de excep. nu. 1. 294
Non tamen incurrit irregularitatem, ibi. nu. 2.
Et potest eligere, & iurisdictionem, exercere, ibi. nu. 3.
Et agere in iudicio, ibidem. nu. 8.
Et an possit celebrare pro defunctis, ita q̃ eis prosit oblatio, quòd ibidem. nume. 7.
5 Excõicatus minori reconciliatur sine iuratoria cautione, in c. nuper. de sent. excom. nu. 12. 214
5 Excommunicatus non admittitur ad denunciãdum, in c. cũ dilectus. de accu. nu. 2. 19
5 Excõicatus non auditur, etiam agendo possessorio, & interdicto vnde vi. in c. intelleximus. de adulte. nu. 2. 89
5 Excõmunicatus non debet horas dicere per modum officij, in c. 1. de celeb. mis. nu. 13. 463
1 Excõmunicatus non est, qui absolutè coactus excõmunicatis cõmunicat: secus si coactio fuerit conditionalis, in c. sacris. de bis, quæ vi met. nu. 1. 349
2 Excõmunicatus non potest esse procurator in iudicio, in c. post cessionem. de proba. nu. 2. 207
1 Excõmunicatus notorie quis dicatur, in c. illa quotidiana, de elect. nume. 4. 165
5 Excõicatus olim præsumitur etiam hodie, in c. sicut. de senten. excom. nu. 2. 221
5 Excõicatus per nuncium, vel epistolàm quando intelligatur excõicatus: an cum literæ diriguntur, an cum recipiuntur, in c. apostolicæ. de cle. excom. mini. nu. 5. 130
2 Excõicatus post appellationẽ licèt obediat excõicatori, non per hoc renunciat appellationi, maximè si hoc protestatur, in c. olim interte. de resti. spo. nu. 3. 174
5 Excõicatus potest conqueri de iniusta excõicatione coram superiore, etiam per viam querelæ, quãdo excõicauit iuris ordine non seruato, in c. sacro. de sent. excom. nu. 8. 227
4 Excõicatus potest contrahere matrimonium carnale, in c. significasti de eo, qui dux. in mat. quam pol. nu. 3. 73
1 Excõmunicatus potest impetrare, in c. significauit. de offi. ordi. numero. 1. 288
5 Excõicatus potest ingredi religionem: & matrimonium contrahere, in c. 1. de eo, qui fur. ordi. sus. nu. 4.
5 Excõicatus potest ingredi ecclesiam vt audiat verbum Dei, in c. responso. de sent. excom. nu. 2. 224
5 Excõmunicatus potest pugnare in iusto bello, in c. sacris. de senten. excom. nu. 2. 221
2 Excõicatus potest super appellatione literas impetrare, in c. venerabilem. de excep. nu. 2. 305
5 Excõicatus potest vendere, emere, & alios contractus inire, in c. ad liberandam. de iude. nu. 13. 58
5 Excõicatus pro iniectione manũ in clericũ, licèt occultus, per Papam debet absolui, in c. porro. de sent. excom. nu. 1. 204
3 Excõicatus pro manifesta offensa in spiritualibus absoluitur cum cautione, in c. ex publico. de conuer. coniug. nu. 8. 365
2 Excõicatus probatur quis per literas ordinarij, nusi contrarium doceatur, in c. post cessionem. de proba. nu. 1. 207
5 Excõicatus, qui reuertitur de curia, debet ferre literas fuę absolutionis, in c. sicut, de sent. excom. nu. 1. 221
Et an sufficit vnus testis vel indicia, ibi. nu. 3.
5 Excõicatus quicquid lucratur ex mercimonijs, est pauperibus erogandum, in c. ad liberandam. de iude. nu. 4. 71
2 Excommunicatus recipit ordinem, in c. innotuit. de eo qui fur. ordi. sus. num. 3. 134
1 Excommunicatus semel iterum excommunicari pot, in c. capitulum. de rescrip. nu. 2. 101
2 Excõicatus si appellationẽ prius interpositam prosequitur, & pronunciatur iusta: an excõmunicatio medio tempore censeatur nulla, in c. pastoralis. de ap. nu. 8. 365
2 Excõicatus si cedat ius suum contra debitorẽ, an excõicatio cedentis obstabit cessionario, in c. intelleximus. de iudi. nu. 6. 13
1 Excõicatus si eligat cum non excommunicatis, an valebit electio, in c. illa quotidiana. de elect. nu. 2. 165
3 Excommunicatus si discerni potest, debet procul eijci tam longè à cemiterio, quòd ibi cantantes non possint audiri, in c. sacris. de sepul. nume. 6. 310
2 Excõicatus si fuerit conuentus in iudicio, an iurabit de calumnia, in c. cum cãm. de iura. calum. nu. 10. 110
5 Excommunicatus si non appellauit à sententia contra eum lata: si de inde agit contra iudicem, an obstabit exceptio rei iudicatæ, in c. sacro. de sent. excom. nu. 6. 226
2 Excommunicatus si petat absolutionem ab excõicatore cum protestatione, quòd salua sit sibi appellatio: an videatur appellationi renunciare. in c. ad hæc. il 2. de appell. nu. 7. 348
5 Excommunicatus si pœnituerit ante electionem, vel saltem tempore, quo petitur cassari: an tenebit electio de eo facta. in c. si celebrat. de cleri. excom. minist. nu. 12. 131
5 Excommunicatus si quis fuerit publicè, & contulit se ad longinquas partes: an ille, qui interfuit sententiæ, reperiens eum ibi debeat ipsum vitare. in c. inquisitioni. de senten. excom. nu. 6. 225
5 Excommunicatus si sit in ecclesia non causa orandi, sed prodio negotio, orans ibi non erit excommunicatus, in c. nuper. de senten. excom. nu. 9. 214
2 Excommunicatus si vulneratur prosequens suam iniuriam, an admittatur ad accusandum, in c. intelleximus. de iudi. nu. 7. 13
1 Excõicatus spoliatus non potest super restitutione literas impetrare, in c. dilectus. il 1. de rescrip. nu. 3. 97
2 Excommunicatus tempore cõstitutionis, sed absolutus tempore assũptionis an habeat personam legitimam, in c. post cessionem. de proba. nu. 6. 208
5 Excõicatus tolcratus quare non repellitur à iudicio, sed bene à te-

Simonia, in c.si celebrat.de cle.excom.minist.nu.6. 131
2 Excommunicato non est deneganda sententia iusta, nec etiam appellationis beneficium, in c.cum inter.de excep.nu.6. 296
5 Excommunicatus vt admittatur ad cõionem, requiritur iuramentũ, & absolutio, in c.qd in dubijs. de sent. excom. nu.1. 215
5 Excõicati familiam nemo de nouo debet intrare, in c. inter alia. de sent.excom.nu.8. 216
2 Excõicato omnis legitima defensio reseruatur, in c.cum inter. de except.nu.3. 296
2 Excõicato subtrahunt prouentus beneficij, in c. pastoralis. de appella. nu.7. 365
Et quid si non habet vnde se alta.ibi. nu.11.fo.seq.
5 Excõicatum occultũ non debet quis in publico euitare, sed bñ in priuato, in c.cum non ab homine.de sent. excom. nu.1. 206
1 Excommunicati an debeant ad electionem vocari, in c.cum dilectus. de consue.nu.8. 117
5 Excõicati celebrantes non sunt depositi ipso iure, sed per sntiam deponendi, in c.illud.de cle.excom.minist.n.8. 128
5 Excõicati, & nominatim interdicti excluduntur à generali indulgentia, in c.vt priuilegia.de priui. nu.8. 167
5 Excõicati ferentes prohibita Saracenis efficiuntur serui, & priuantur bonis.in c.ita quorundã.de iude.nu.4. 52
3 Excommunicati non possunt eligere, in c. pro illorum. de præben. nume. 10. 54
5 Excõicati pro manuũ iniectione in clericos sunt mittendi ad sedẽ apostolicam, in c.cum illorum.de sent.excom.nu.1. 216
3 Excõicati reconciliati etiam in mortis articulo possunt in cemiterio sepeliri, in c.sacris.de sepul.nu.2. Secus si non sint reconciliati. nume.3. 310
5 Excõicati sunt, qui cum Saracenis tempore guerræ habent aliquod commercium, vel aliquod eis præstant subsidium, in c. quod olim.de iude.nu.1. 54
Et eis deferentes mercimonia, ibi. nu.2.
Quis tales excõicatos poterit absoluere, ibi.nu.3.
5 Excõicatis non est cõicandum, etiam pretextu priuilegij, in c.postulastis.de cle.excom.minist.nu.1. 128
5 Excommunicatis periculosum est alios non vitare, in c. illud. de cle. excom.minist.nu.7. 128
5 Excõicato, (quia fauet excõicatis) mandare debet iudex, vt eosdẽ impugnet, in c.sacris.de sent. excom. nu.1. 221
2 Excõicato non est denegãda sententia iusta: nec etiam appellationis beneficium, in c.cum inter.de excep.nu.6. 296
2 ¶Excommvnicatio aliquando dicitur leuior pœna: quia non est perpetua, sed ad tempus, in c. cum non ab homine. de iudi. numero. 10. 15
3 Excommunicatio an infligatur ipso iure contra facientes, vel p sententiã, & constitutionẽ, qua cauetur, prohibeo sub pœna excommunicationis, vel anathematis, in c.1. de loca. & conduct. numero.7. 156
5 Excõicatio de præterito infertur de præsenti, in c.proposuit. de cleri. excom.minist.nu.6. 129
2 Excõicatio de præterito pbat quem excõicatum ẽt de præsenti, nisi probet se absolutum, in c.post cessionẽ. de proba. nu.4. 207
1 Excommunicatio est mucro spiritualis, in c. quantò. de offi. ordi. numero.10. 290
1 Excommunicatio generalis potest fieri de iure, in c. si sacerdos.de offic.ordi.nu.1. 285
1 Excommunicatio iniusta ex ordine, vel causa ligat, in c.ab excõicato.de rescrip.nu.2. 110
1 Excõicatio lata post legitimam appellationem est nulla, in c.innotuit de arbi. nu.5. 381
5 Excommunicatio lata per ordinarium contra priuilegiũ exemptionis ipso iure non valet, in c.cum olim.il 1.de priui.nu.7. 156
5 Excõicatio maior non impedit potestatem alterum absoluendi, in c. duobus.de sent.excõ.nu.2. 233
2 Excõicatio maior priuat à cõione fidelium: minor à participatione sacramentorum, in c.à vobis.de excep.nu.3. 244
5 Excõicatio non extinguit ius alicui competens: sed exercitiũ impedit, in c.duobus.de sent.excom.nu.1. 233
2 Excõicatio non est actus iudicialis, in c.1. de sfer. nu.7. 123
1 Excõicatio non suspenditur per appellationis obiectum, in c.ad reprimendam.de offi.ordi. nu.4. 291
2 Excommunicatio oportet, q̃ sit prolata ore, in c. præterea. de appella.nu.2. 154
5 Excommunicatio qua ligantur participantes excõicatis est iuris, in c.si concubinæ.de sent.excom.nu.2. 233
5 Excommunicatio secunda quid operetur, in c. ita quorundam. de iude. nu.8. 52
2 Excõicatio si alicui obijciatur, repellitur ab actu, licèt replicet de nullitate, in c. apostolicæ. de excep. nu.2. 302
2 Excommunicatio, si opposita est p modum exceptionis, vt quis repellatur à testimonio, vel ab electione, an debeat vitiari, si pbata fuerit excõicatio, in c.cum dilecto.de ordi.cog.nu.25.& 28. 135
5 Excommunicatio simpliciter lata intelligitur de maiori, in c.si quem de sent.excom.nu.1. 233
5 Excommunicatio subtrahit à communione, siue participio non ligatũ, in c.inter alia.de sent.excom.nu.5. 215
5 Excommunicatio supueniens non dissoluit contractũ initum cũ excõmunicato, in c.si verè.de sent.excom.nu.2. 217
2 Excommunicatio trahit secum executionem paratã, in c. pastoralis. de appella. nu.6. 364
1 Excommunicationẽ iniustã asserens statim est absoluẽdus, in c. cũ cõtingat.de of. & pote.iu.dele.nu.3. 271
2 Excommunicationẽ potius quis debet sustinere, quàm contra conscientiã agere, in c.literas tuas. de rest.spo. nu.10. 171
5 ¶Excvsatvr à dolo præsumpto, qui aliquid facit ratione officij, in c.si verò.il 1.de sent.excom.nu.1. 201
2 Qui tenetur ad aliquid, & non põt, ita demum excusat, si protestatur infra debitum tps, in c.si iustus.de ap.nu.2. 388
2 Excusatio sine cã minus iusta non excusat à condẽnatione expẽsarũ. nec à contumacia, in c.cũ dilecti.de dolo, & contu. nu.15. 196
3 ¶Excvssio nõ est necessaria, cum liquet manifestè de inopia, in c. ex literis.de pig.nu.10. 182
5 ¶Executio debiti officij non excusat à comparitione, si quis citatus fuerit in causa criminali, in c. veniens. de accus.nu.5. 10
2 Executio facta appellatione pendente, est ante omnia reuocanda, in c. venientes.de iureiu.nu.7. 281
1 Executio facta ptextu sntiæ, quę nõ valet, debet retractari, in c.eccle sia sanctæ Mariæ.de constitu.nu.4. 77
3 Executio testamenti deuoluitur ad epm, si hæres neglexerit adimplere, in c. si hæredes.de testa.nu.3. 230
Et ad quem episcopum, num. 4.
2 Executio sntiæ an retardetur, siue suspendatur per obiectũ exceptionis, in c.de cetero.de sent.& re iudi.nu.1. 320
1 Executio sntiæ differtur, petita restitutione in integrũ contra sntiã, in c.sciscitata.de in integ. rest. nu.2. 361
3 ¶Executor ad prouidendum potest, cum vacat beneficium, recta via prouidere, & excommunicare rebelles, in c.cum olim.de præb.nu.2. 75
3 Executor an cogatur agere præcisè contra tenentem quod sibi relictum est: an sibi sufficiat cedere exonerationem contra hæredem, in c.Ioan.de testa.nu.14. 283
3 Executor an debeat audire contradictorem, & opponentem se contra prouisionem fiendam, in c. proposuisti. de concess. præben. numero.10. 91
3 Executor an possit agere contra hæredes, in c. Ioannes. de testamẽ. nume.12. 282
3 Executor datus ad prouidendum, vel ad faciendum prouideri: an potest prouidere, vel prouideri facere de bñficio, qd vacat de facto, & de iure, vel ẽt de eo, quod vacat de iure: licèt nõ de facto, in c.proposuit.de conc.preb.nu.11. 91
3 Executor datus ad bona eroganda pauperibus, poterit erogare pauperibus suis consanguineis, in cap. 1. de coha. cleri. & mulie. numero.6. 9

3 Executor

3 Executor datus ad prouidendum, vel compellendũ, an possit reseruare collationi suę bñficium vacaturũ, in c.cũ olim.de pb.num.7. folio. 76
3 Executor datus, vt compellat Capitulum ad recipiendum, an possit ipse recipere, in c.cum nostris.de concess. pb. nu.12. 96
3 Executor datus ad ponendum aliquem in possessione, an possit excõicare contradictores, rebelles, ibi.nu.13. 96
3 Executor datus ad prouidendum si prouidit de indigno, an deuoluet ad Papam, vel ordinarium collatorem. ibi. nu.14. 99
2 Executor gratiæ apostolicæ debet legitimas exceptiones admittere: aliàs licitè appellatur ab eo, in c. dilecto filio. de ap. nu.1. 377
5 Executor Papæ an possit alicui partium vim inferre, vel de possessione expellere, in c.cum olim.il 2.de priui.nu.15. 170
3 Executor Papæ non põt prouidere, alio existente in possessione, qui institutus est per superiorẽ, in c.quia diuersitatem.de cõcess. præb. nume.4. 93
1 Executor potest cognoscere de qualitate pretij in rescripto deducti, in c.si quando. de rescrip. nu.2. 82
3 Executor põt dari in vltima voluntate, siue in testõ, siue in codicillis, vel alia dispositione, in c.Ioan.de test. nu.4. 281
3 Executor, qui suscepit mandatum, an cogatur illud exequi, in c. Ioannes.de testa.nu.9. 282
Et quo iure cogatur, nume.10.
2 Executor si assumpsit ptes iudicis, & non admittit legitimas exceptiones, an poterit appellari, in c.dudum. de ppsum. nu.8. 271
2 Executor si excedat modum in exequendo, ad quem appellabitur, in c.nouit.de ap.nu.5. 357
5 Executor testamentarius deputatus ad emendam satisfactorum, siue meleficiorum, potest soluere debitum testatoris, qui morã cõmiserat soluendo, in c.ex parte.il 2.de priui.nu.4. 169
3 Executor vniuersalis quis dicatur, in c.tua nobis. de testa. nu.11. folio. 269
2 Executores ad prouidendũ nõ habent in totum naturam executorũ, in c.dudum.de præsum.nu.7. 271
3 Executores an debeant requirere hæredes tam in electione rerum, quas volunt vendere, quàm etiam in taxatione pretij: pro quo volunt vendere, in c.tua nobis.de testa.nu.19. 270
Et an debeant vendere præsenti pecunia.nu.22.
3 Executores an possint vendere oẽm rem, quam volunt, in c. tua nobis.de testa.nu.18. 270
3 Executores an possint vendere bona defuncti: vt sic legata soluant, in c. tua nobis.de testa.nu.10. 269
3 Executores diuersis nõibus nominãtur, in c.Ioã.de test.nu.11.282
3 Executores possunt dari in testõ in numero pari, in c. Ioannes. de testa.nume.1. 281
3 Executores non possunt de relictis factis ad pias causas detrahere aliquam falcidiam, in c.tua nobis.de testa. nu.5. 269
3 Executores non possunt voluntatem defuncti in aliam cãm commutare, in c.tua nobis.de testa. nu.3. 288
3 Executores si pronunciant se non iudices cõpetentes: poterit appellari ab eorũ interlocutoria, in c.dilectus.il 3. de pb.nu.3. 73
3 Executores si sunt quatuor, vel quinq;, an minor pars, maiore volẽte, vel impedita poterit exequi, in c.Ioã.de test. nu.29. 286
1 Executorum sex sunt species, in c. pastoralis. §.quia verò. de officio delegati.nu.3. 263
2 ¶Exemplvm propriè quando dicatur, & quando originale, in c. Albericus.de testi.nu.11. 242
5 Exempla plura de homicidio causali, in c. dilectus. de homi. numero. 1. 80
2 Exemplatio coram quo debeat fieri: & an sint vocandi illi, quos res tangit, in c.cum P.de fide instr.nu.4. 264
3 ¶Eximi qualiter quis possit ab onere decimarum, in c. à nobis. de deci.nume.4. 331
2 Exemptus si citatur ab ordinario, an teneatur comparere, & allegare priuilegium suum, in c. præterea. de dila.nu.13. 117
1 Exempti ante confirmationem administrare non debent, in c.nihil est de elect.nu.7. 173
2 Exempti non possunt non sui iudicis iurisdictionem prorogare, in c. significasti. de foro comp. nu.10. 79
5 Exempti, quando delinquunt, an ratione delicti poterunt coram ordinario conueniri, in c.recepimus.de priui. nu.7. 155
5 Exempti ratione delicti an subsint ordinario, in c. tuarum. de priui, nume. 8. 156
3 Exemptum se dicens debet probare exemptionem, in c. à nobis. de deci. nu.2. 331
5 Exempti subiacent ordinario loci in crimine hæresis, in c. ad abolendam.de hæret.nu.9. 61
5 Exempti suspensos ab epo non possunt recipere ad communionem, in c.tuarum. de priui. nu.3. 156
Exempti tenẽtur seruare interdictum gñaliter in loco prolatum, in c. cum inter nos. versi.quartò no. de consue. 115
5 Exemptio, verbum denotat exclusionem ordinarij, in c. cum olim.il 1.de priui.nu.8. 156
5 Exemptio super certo articulo non extenditur ad alium articulum, in c.cum capella.de priui. nu.1. 162
3 Exequiæ defunctorum an debeant fieri cum gaudio an cum fletu, super rub.de sepul. nu.4. 295
3 Exequiæ defunctorum an debeant fieri cum gaudio, vel cum fletu.super continuat.rub.de sepul.nu.4. 294
3 ¶Exercitivm, verbũ quid denotet, in c. tuæ. de cle. non residen. nume.6. 34
2 ¶Exheredatio filiorum non potest deduci in pactum, in c. Quintauallis.de iureiu.nu.5. 283
3 ¶Exhvmandvs aliàs propter scandalum non debet exhumari, in c.super quodam.de sta.mo.nu.3. 399
5 ¶Exigere verbum designat coactionem, in c. ad nostram. de simo. nume.2. 76
5 Exigi nil debet pro licentia docendi, in c. 1. de magist. nu.3. 49
Et in c. prohibeas. ibidem.
5 Exigi nihil potest pro benedictionibus nubentium, vel obsequijs mortuorum, in c. suam. de simo. nu.1. 38
5 Exigendum nihil est ab originarijs, vltra quàm consuetum sit exigi in c.multorum.de iude.nu.5. 51
3 Exigens plus à subiectis, quàm debeat, punitur, in c. quia pleriq;. de immu.ecc.nu.3. 493
3 Exigens pedagium non institutum, qua pœna puniatur, in c. innouamus.de censi.nu.3. 443
3 Exigentes aliquid ab ecclesiis sunt ipso iure excommunicati, si moniti non desistant, in c. non minus. de immuni. eccle. numero. 3. folio. 488
3 Exactum indebitè debet restitui, & tantùm de pauperibus erogari, in c.quia pleriq;. de immu.ecc.nu.4. 493
2 ¶Existentia sui hæredis confirmat fideicommissum vniuersale, in c. in præsentia.de proba.nu.5. 209
3 Et in c.Raymutius.de testa. nu.11. 257
3 ¶Exire de religione regulariter nemo potest sine nota apostasiæ, in c.consulti.de reg.nu.2. 358
3 Exeuntes eludstrum causa audiendi leges, vel physicam puniuntur, in c.super specula.ne cle.vel mo.nu.2. 500
2 Exitus probationum in primo iudicio debet expectari, antequàm quis de calumnia puniatur, in c. tua. de ordi. cogni. numero.19 folio. 140
3 ¶Exocvlati an possint facere testamentum, in c.quia ingredientibus.de testa.nu.18. 220
3 ¶Expectantes pro quibus sunt affectæ præbendę: vel habentes ius ad eas, an possint permutare dicta iura, in c.exhibita. de rerum permu.nu.9.& 10. 181
3 ¶Expensa itineris in eundo, stando, & redeundo consideranda est in peregrinatione, in c.magnæ. de voto. nu.10. 38
3 Expensa, quæ fit in re, vel circa rem, & ea, quę fit in fructibus, qualiter differant, in c.pastoralis.de deci.nu.4. 336
5 Expensæ an sint ministrandæ, vel non, personis ecclesiasticis agentibus, accusantibus, vel se defendentibus, in c. ex parte de accusa.nu.7. 6

2 Expensæ an sint petendæ nominatim. in repetitione c. finem litibus. de dolo, & contu.nu.43. 187
2 Expensæ contumaciæ, & retardati processus quare veniunt statim reficiendæ, in repetitione c. finem litibus.de dolo & contuma.numero.21. 184
Et an peti possint, vt veniant directè in condemnatione, ibi.nu.22.
3 Expensæ de qui. in c. monast.de vi.& hon.in quibus consistāt, in c. quoniam.de vita & ho.cle.nu.7. 4
5 Expensæ debent ministrari monacho accusanti abbatem de bonis monasterij,in c.ex parte.de accu. nu.3. 6
Sed non contra alium.ibi. nu.6.
5 Expensæ,& dāna qualiter differant,in c.in nostra.de iniur.numero. 3.folio. 184
3 Expensæ factæ circa molendinum,piscariam & c. an deducantur tanquam soluatur decima,in c.pastoralis.de deci.nu.18. 137
2 Expensæ factæ extra iudicium an veniant repetendæ.in repetitione c.finem litibus.de dolo & contuma.nu.63. 189
2 Expensæ factæ extra iudicium, quæ veniunt iure actionis,an sint taxandæ iudicis officio, in repetitione c.finem litibus.de dolo & cōtuma. nu.41. 186
5 Expeosæ factæ in addiscenda arte, an possint repeti ab exposito, in c.vnico.de infanti.exposi.nu.8. 72
4 Expensæ factę pro custodia castri dati in dotem, an cōpensentur cū fructibus inde perceptis,in c.1.de dona.inter vi.& vxo.nu.23. folio. 150
3 Expensæ factæ pro re, vel in re empta causa mercimonij non detrahuntur de fructibus, qui ex dictis rebus percipiuntur, in c.pastoralis.de deci.nu.6. 336
3 Expensæ factę pro re restauranda non considerantur in solutione decimæ, in c. pastoralis.de deci.nu.9. 336
3 Expensæ in re, quæ dicātur,in c.pastoralis.de deci.nu.15. 33
Quæ circa rem. nume. 16. Quæ in re.numero.17.
2 Expensæ iudiciorum ex quibus causis proueniant. in repetitione c.finem litibus. de dolo,& contu.nu.8.& 11. 182.& 183
2 Expensę, quę debentur ratione contumaciæ, à quo tempore incipiāt deberi. in repetitione c. finem litibus. de dolo & contuma. nu.6. folio.182. & nu.14. 183
2 Expensæ quæ intelligantur, in quibus dicitur appellantem, qui non prosequitur.condemnari,in c.sæpe contingit.de ap. nu.12. 358
2 Expensę; quæ veniunt ratione victoriæ, sunt ex duplici cā.in repetitione c.finem litibus.de dolo,& contu.nu.24. 184
2 Expensæ, quæ veniant reficiendæ, an vtiles,& necessariæ:an necessarie tantùm, in c. finem litibus.de dolo & contu. nu.12. 180
Et qualiter probentur, ibi. nu.14.
2 Expensæ quo iure petantur,& qualiter in libello, & snīa deducantur. in repetitione c.finem litibus.de dolo & contu.nu.40. 186
1 Expensæ quomodo fiant, si sint duo in discordia electi, in c.vt pteritæ. de elect.nu.2. 175
2 Expensę ratione victoriæ vsq; ad quod tps possunt peti. in repetitione c.finem litibus.de dolo & contu. nu.56. 188
3 Expensę sunt secundùm q̄ suppetunt facultates metiendæ, in e. 1.de insti.nu.2. 80
2 Expensæ vtiles an veniant reficiendæ.in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu.nu.36. 186
3 Expensarum consyderatio habenda est in voti consideratione, in c. quod super.de voto.nu.11. 383
2 Expensarum ratio quare habeatur in condemnatione. in repetitione c.finem litibus.de dolo,& contu.nu.35. 186
4 Expensas factas in rebus dotalibusan soluto matrimonio possit vir, vel eius hæredes imputare vxori, vel eius hæredibus, in c.1. de dona.inter vi.& vxo. nu.20.& 22. 149
Et quid si vno anno pro cultura plus impendit, quàm percipiat: an illas expensas possit deducere de fructibus vltimi an.ibi. nu.21.
2 Expensas necessarias factas in re,in qua facta est missio, potest missus in possessionē repetere, in c.quoniam. §. si autem. vt lite non contesta.nu.4. 196
2 Expēsas quis debeat ministrare illi,quem iudex mittit ad testem,in c.si qui testium.de testi.nu.5. 221
5 ¶Experientia aliquando præbet cām constitutioni, in c.cum infirmitas. de pœni.& remis. nu.6. 199
5 ¶Expositi an censcantur legitimi,& sint ad ordines promouendi, in c.vnico.de infanti.& lang. exposi. nu.6. 72
2 ¶Expressio causæ in actione reali quid operetur, in c.inter dilectos.de fide instru.nu.7. 258
3 Expressio inutilis à principio, postea per remotionem obstaculi confirmatur, in c.consuluit. de conuer. coniug. nu.3. 367
2 Expressio rerū nō debet necessario fieri in libellis,qñ agit cōtra dolosum, vel spoliatorē,in c.cum dilecto.de ordi.cogni. nu.17. 133
4 Exprimi aliquid chartis,siue literis aliud est,aliud exprimi viua voce,in c. à nobis.qui mat.accus.pos.nu.1. 130
1 ¶Expvlsvs de dignitate seculari an teneatur creditoribus. de rescriptis.c.ex parte.nu.6. 85
5 Expulsus,qui ecclesiam licitè detinebat,potest auctoritate iudicis ecclesiastici habere recursum ad iudicem secularem,in c.qui alium de simo.nu.1. 34
4 ¶Extenvatio item an possit opponi, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo.nu.43. 174
3 ¶Extorqvere significat ab inuito exigere, in c. præterea. de iure pat.nu.3. 426
3 Extortum ab ēpo in pœnam negligentiæ cedit lucro ecclesię, quam offendit,in c.de multa.de præb.nu.6. 63
5 ¶Extranevs ad hoc vt teneatur, sufficit,q̄ bona vsurarij ad eum fuerint deuoluta, in c.tua nos.de vsu.nu.2. 107
4 Extraneus an habeat remedium legis in omnibus.ff.de iudi. in c. per vestras.de dona.inter vi. & vxo. nu.40. 163
1 Extrancus an obligetur ad consuetudinem,in c.cum tantò sint.de cō sue.nume.11. 121
2 Extrāeus in cōtractibus,& delictis an ligetur statutis illius loci, vbi deliquit vel cōtraxit.in repetit.c.postulasti.de.fo.cōp.n.39. 64
2 Extraneus delinquens in loco exempto an ligetur statutis ēpi illius diœcesis,vbi ille locus exemptus consistit. in repetit.c. postulasti. de foro compe.nu.40. 64
4 Extraneus promisit se facturum, & curaturū, q̄ Berta, cū erit ætatis legitimæ,cōtrahet cū Martino sub pœna:deinde adueniēte ætate legitima, fecit quidquid potuit, vt Berta cōtraheret,sed noluit cōsentire:an inciderit in pœnā,in c.gēma. de spō.nu.13. 29
4 Extraneus, qui promisit dotē.p muliere, potest cōtra virū agentem ad dotem exceptionem opponere, q̄ vergit ad inopiam, in c. per vestras.de dona.inter virum & vxo. nu.3. 159
4 Extraneus si dedit dotem pro muliere, & pactus est totam sibi reddi: an in casu inopiæ viri poterit agere, in c.per vestras. de dona.inter virum & vxo.nu.39. 163
4 Extraneus si recipit dotem, & vergat ad inopiam. an habeat locū repetitio dotis, in c.p vestras.de do.inter vi.& vx.nu.31.162
5 Extranei admittuntur ad accusationē mulieris de adulterio quò ad pœnam legalem,in c.maritus.de adulte.nu.3. 88
2 ¶Extravagantem quando sit licitum allegare, in c. pastoralis. nu.1.& 2.de fide instru. 259
5 Extrauagantibus non redactis in corpore iuris non datur fides, nisi versentur inter manus hominū,in c.p tuas.il 1.de simo.n.1. 42
2 ¶Exvles ciuitatū an possint vbiq; pro debitis conueniri.in repetitione c.postulasti.de foro comp.nu.25. 61

Litera F.

3 FAber, qui recepta mercede operarū fabricat, an acquirat ius patronatus,in c.nobis.de iure pat. nu.7. 428
3 ¶Facere aliquid pōt hō per se, quod non pōt alij cōmittere post mortem,in c.ad hæc.de testa.nu.3. 234
5 Feci pac: cū inimico,& promisi ipsum nō offendere:si facio postea sibi fur tū,vel cū vxore adulterium cōmitto.an dicar rūpere pacē, in c.nup.de sent.excō.n.6.213. Et in 2.Dec.i c.petitio vestra.de excep.nu.4. 291
2 Faciens per alium,per seipsum facere videtur,in c.vltra tertiam. de test.& attesta. nu.7. 239

4 Factum alienum quis pōt promittere, adiiciendo pœnam,in c. gēma. de despō.nu.1. 27. Et in c.ex literis.eo.tit. nu.1. 9
1 Factum alterius prosequens,non dicitur aliquid de nouo facere,in c. literis apostolicis.de rescrip. nu.3. 109
2 Factum antiquum quod dicatur, in c. cum inter vos. de seten.& re iudi.nu.10. 324
2 Factum calore iracundiæ meretur pœnam, in c. sicut ex literis. de iureiur.nu.2. 277
3 Factum duobus modis dicitur notorium,in c.tua nos.de coha.cle.& mul. nume.4. 17
2 Factum familiaris præsumitur factum conscientia domini, in c. cum ad sedem.de rest.spo. nu.14. 174
2 Factum in iudicio debet quis proponere per seipsum,non per aduocatum, vel alium, in c. pastoralis. de iudi.nu.1. 23
3 Factum iudici notum iuuat partem, etiam si per illud pars se nō existimet adiuuari,in c.peruenit.de emp.& vend.nu.4. 149
5 Factum narrare in libello sufficit, & dicere se iniustè grauatum, in c.querelam.de simo.nu.4. 35
3 Factum non solum est exprimēdum in literis absolutionis,siue impetratis super ea: sed cā facti est exprimenda,in c.super eo.de cohacle. & mul.nu.2. 12
2 Factum per extraordinarium auxiliū dicitur nō posse fieri. in repetit.c.pastoralis.de cā pos.& propr.nu.6. 154
1 Factum per literas subreptitias ad beneficia est nullum ipso iure,in c.constitutus.de rescrip. nu.5. 90
1 Factum procuratoris minus legitimè instituti non p̄iudicat domino, in c.per tuas. de arbi. nu.1. 376
1 Factum procuratoris quando nō nocet domino, p̄iudicat sibi, in c. p tuas.de arbi.nu.4. 377
2 Factum procuratoris si contradicat ei, quod dominus fecit prius indirectè,p̄ualet factum domini, si eadem die reuocat factum procuratoris, in c. cum cām.de ap.nu.2. 376
3 Factum quando dicatur habere colorem iuris, & quando non,in c. literas.de concess.pb.nu.7. 102
3 Factum suum an quis possit reuocare, aut ei contrauenire,in c.diuersis fallacijs. de cleri. coniug.nu.8. 22
Et si venit in casu,in quo pōt,an teneatur ad pretiū, ibi. nu.9.
3 Facta occultè non carent suspicione, in c.vt nostrum. vt ecclesi. benefi.num.11. 125
1 Facta p metum an teneāt,in c abbas. de his q̄ vi met. nu.3. 347
2 Faciens pacem cum inimico, & promittens eum defendere,an si postea cōmittat furtum, vel adulterium cum vxore, dicatur frangere pacem,in c.petitio.de iureiu.nu.4. 291
2 ¶Facvltas fructuum percipiendorū est penes possessorem, nō penes dominū, donec agat, & ius suum per snīam declaretur, in c. cum ecclesia.de cā pos.& propr.nu.36. 151
1 Facultas q̄uo cognoscatur,in c.cū dilectus.de his,q̄ vi met.n.7.350
4 Facultates viri non sufficere quò ad dotis quantitatē,q̄uo probetur, in c.per vestras.de dona.inter virum & vxor. nu. 23. 161
1 ¶Falcem in messem alienā mittens, venit arguēdus, in c. venerabilem.de elect.& elect.po.nu.1. 161
3 ¶Falcidia an debeatur heredibus contra voluntatē defuncti,in c. Raynaldus.de test.nu.23. 273
¶Falsvs procurator dicitur tribus modis, in c.in nostra.de procu. nume.9. 334
3 Falsa suggestio, siue persuasio, per quam quis ad profitendū inducit, vitiat pfessionē,in c.dudū.de conuer.coniug.n.7. 372
3 Falsa remedia,q̄ veris periculis sint grauiora, q̄uo intelligatur, in c. de homine.de celeb.mis.nu.3. 468
2 Falsis literis qui vtitur p procuratorē, æquè punitur, sicut si vteretur per seipsum,in c.cum contra.de testi.cogen.nu.1. 254
5 ¶Falsans & vtens falsis literis qualiter differant, in c. ad falsariorum.de crim.fal.nu.6. 117
2 Falsans literas Capituli qua pœna puniatur,in c.tam literis.de testi. & attesta.nu.9. 233
5 Falsans rescriptum Papæ, quare magis punitur, quàm qui eo vtitur in c. ad falsariorum.de crim.fal. nu.7. 117
5 Falsarij literarum Papæ qualiter puniantur,in c. ad falsariorum.de crim.fal.nu.2. 116
1 Falsificans scripturam Principis priuandus est beneficio,in c.olim. ex. de rescript.nu.7. 96
2 Falsitas deprehenditur ex varijs, & perspicuis coniecturis, in c.inter dilectos.de fide instru.nu.9. 258
5 Falsitas literarum deprehenditur in modo dictaminis, vel in forma scripturæ: vel qualitate chartæ, in c. licèt. de crmi. fal. nume.1. folio. 116
2 Falsitas si opponatur cum corruptione: si probatur sine corruptione, siue corruptio sine falsitate, non sufficit, in c. licèt causam. de probatio.nu.12. 212
2 Falsitas testium publicatis attestationibus potest indirectè probari: non autem directè, in c.ex tenore. de testibus, & attesta. numero.8. 235
1 Falsitatis suggestio,& veritatis suppressio vitiant gratiam,in c.dudum.il 2.de elect.nu.11. 181
2 ¶Fallacia consistit in suggestione falsitatis. in repetitione c. finē litibus.super contin.rub.de dolo & contu.nu.3. 181
1 ¶Falcem in messem alienam mittens venit arguendus, in c.venerabilem. de elect. nu.1. 161
2 ¶Fama ad probationem dominij licèt non sit sufficiens de per se: tamen inducit bonam fidem, in c. inter dilectos. de fide instrument. numero.8. 258
2 Fama adminiculatur per se: non autem sufficit ad probationem, in c.cum causam.de proba. nu.4. 216
3 Fama an debeat p̄cedere inquisitionem fiendam in concilio,in c.graue.de præb.nu.13. 67
5 Fama an faciat plenam, vel semiplenam probationem, in c.qualiter. il 2. de ap. nu.32. 26
Qualiter probetur.ibi. nume.33.
2 Fama cum vno teste an sufficiat ad condemnationem in criminibus, in c. veniens. il 1. de testi. nu.6. 222
5 Fama dicitur multorum. & quando nescitur auctor, in c. qualiter. il 2.de accu. nu.8. 24
4 Fama,& rumor differunt, in c.super eo.de eo qui cog. consang.vxo. numero. 2. 86
5 Famū, & frequens clamor habetur loco legitimi accusatoris in processu inquisitionis, in c. qualiter. il 2. de accu. nu.10. 24
4 Fama probatur per vnum testem, qui sit nobilis, ac grauis persona, in c.cum tua. de despon.nu.3. 26
5 Fama repræsentat locum accusatoris in inquisitione, in c. licèt Heli. de simo.nu.6. 41
4 Fama si est contra aliquem, pōt testes producere ad probandum cōtrariā famam,in c.cum in tua.de spon. nu.4. 26
4 Fama sola est sufficiens probatio ad impediendum matrimonium cōtrahendum, in c.super eo.de consan. & affi.nu.2. 90
4 Fama vicinia tunc prodest filio, quando à patre, & à matre filius reputatur, & nominatur, in c. transmissæ. qui fil. sint legi. numero.3. 108
5 De fama debet constare, antequàm procedatur in cā inquisitionis, in c. cum oporteat.de accu.nu.3. 18
5 Famam grauius est perdere, quàm res, in c. prælatorum.de accusa. numero.3. 30
5 Famam suam nemo debet negligere, in c. si quis. il 1. de purga. cano. nume. 1. 173
5 Famosi qui dicātur, in c.cū oporteat.de accu. nu.12. 18
2 Famosi repelluntur à munere iudicādi, ab officio, & munere publico, in c.cum dilecto.de ordi.cogni. nu.15. 133
5 ¶Familia Potestatis pōt capere presbyterū deprehensum in rixa, vel adulterio, vt adducat ad ep̄m,in c.vt famæ.de senten.excom. numero.7. 219
3 Familiaris Papæ, non obstante contraria constitutione præbendæ suæ, fructus in absentia percipit, in c. cum dilectus.de cle.non residen.nu.1. 34
2 Familiares an repellantur à testimonio, in c. in literis.de testib.numero.5. 228

3 Familiares legati, qui cum eo resident, quod priuilegium habeant, in c. cum dilectus. de cle. non resi. nu. 4. 35
3 Familiares Papæ obsequiales se exhibent vniuersis: & sic publica potest in eis dici vtilitas, in c. cum dilectus. de cleri. non resid. nume. 3. 34
5 Familiares possunt dominum accusare, in c. nulli. de accusa. nume. 1. fol. 3
5 Familiares priuilegiati, quòd tẽpore interdicti possint celebrare, vel audire diuina, an sint cum eo admittendi, in c. quod nonnullis. de priui. num. 2. 168
1 Familiaritas dicitur esse quadruplex, in c. insinuante. de offi. deleg. nume. 3. 256
2 Familiaritas est quadruplex, in c. in literis. de testib. numero. 6. folio. 228
5 Familiaritas mulierum non est tuta castitatem seruare volenti, in c. cum in iuuentute. de purg. cano. nu. 2. 176
3 Famulo infirmanti non debetur salarium: nisi pro tempore, quo seruiuit, in c. propter. de loca. & cond. nu. 17. 159
2 ¶Fatetvr quicunq; contractum, videtur fateri omnia, quæ veniunt de natura ipsius contractus, in c. cũ venerabilis. de except. nume. 4. 298
5 ¶Favtor, & consiliarius in crimine ligantur eadem sententia, in c. proposuit. de cle. excom. minist. nu. 7. 129
3 Fauor maior impenditur ecclesiæ construendæ, quàm iam constructæ, in c. nuper. de deci. nu. 3. 342
4 Fauor matrimonij operatur, q̃ nati ante contractum matrimonium ex concubina, per subsequens cum ea matrimonium legitimi habeantur, in c. tanta. qui fil. sint legi. nu. 2. & 3. 112
3 Fauor, qui debetur mulieribus, in quo consistat, in c. ex literis. de pig. nu. 11. 182
3 Fauor, q̃ legatum vnum sit fauorabilibus alio, circa quæ consydetur, in c. in nostra. de sepul. nu. 5. 306
3 Fautores non nominatim interdicti, non sunt vitandi, antequàm per sententiam fuerint declarati, in c. in Lateranensi. de præben. numero. 4. 70
5 ¶Feci pacem cum inimico, & promisi ipsum non offendere: si facio sibi postea furtum, vel cum vxore adulterium committo: an dicar rumpere pacem, in c. nuper. de sent. excom. nu. 6. 213
3 ¶Femina an possit dari coadiutrix masculo. vel masculus fœminæ in c. consultationibus. de cle. ægro. nu. 7. 78
4 Femina pōt sibi facere filium spiualem, non adoptare, in c. veniens. de cog. spiri. nu. 1. 82
3 Femina prohibetur ministrare altari, & etiam accedere, in c. 1. de cohabi. cle. & mulie. nu. 7. 9
1 Femina simplex non potest esse arbiter, in c. dilecti. de arbi. numero. 3. fol. 372
4 Femina qualitercunq; sit impotens, matrimonium est nullum, in c. consultationi. de frigi. & malefi. nu. 1. 97
4 Femina quare magis sit formata de costa hominis, quàm de capite, vel de pede. in c. gaudemus. de diuor. nu. 8. 143
1 Feminæ an succedant in dignitate, in c. significauit. de rescrip. numero. 1. 106
1 Feminæ illustres (vt reginæ) habent iurisdictionem à consuetudine, & etiam potestatem arbitrandi, in c. dilecti. de arbi. nu. 4. 372
2 ¶Feriae repentinæ an subducantur de cursu præscriptionis, in c. ex transmissa. de præscrip. nu. 6. 308
2 Ferijs inductis in honorem Dei non possunt partes renunciare, in c conquestus. de fer. nu. 4. 126
2 ¶Festvm corporis Christi quando celebretur, in c. conquestus. de fer. nume. 3. 126
3 Festum Natiuitatis si occurrat in sexta feria, licet carnes comedere, exceptis vouentibus, & professis, in c. explicari. de obser. ieiu. nu. 1. 481
3 Festum Assumptionis est celebrius inter festiuitates beatæ Virginis, in c. 1. de obser. ieiu. nu. 1. 481
3 Festa Philippi, & Iacobi, & beati Ioannis euangelistæ quare carent vigilijs, in c. consilium. de obser. ieiu. nu. 1. 481
2 Festorum principium, & finis debet fieri secundùm ipsorum magnitudinem, & consuetudinem regionum, in c. quoniam. de fer. numero. 1. 124
3 Festiuitates q̃ sint, quæ habẽt proprias præfationes, in c. consuluisti. de celeb. mis. nu. 2. 465
3 ¶Fevdvm à prædecessore iustè concessum assignans, siue tradẽs nõ dicitur infeudare de nouo, in c. per tuas. de dona. nu. 4. 203
3 Feudum an possit donari, vel relinqui ecclesiæ, in c. cum laicis. de rebus ec. non alie. nu. 7. 135
3 Feudum si alienat vnus ex consortibus, eius portio an reuertatur ad ecclesiam, in c. ex parte. de feu. nu. 2. 176
2 Feudum si concessum fuerit Titio, & suis hæredibus, an intelligatur de filiis, vel etiam de extraneis hæredibus, in c. in p̃sentia. de proba. nu. 27. 210
2 Feuda an transeãt in monasterium, in c. in præsentia. de proba. numero. 21. 210
3 Feuda, & emphiteusis an veniant in restitutione fideicõmissi, in c. Raynaldus. de testa. nu. 58. 280
3 Feudatarius an possit dare feudum ad liuellum, vel pignori obligare, in c. ex parte. de feu. nu. 7. 177
Et si dat pignori, an dicatur alienare, ibi. nu. 8.
1 Feudatarius an possit inuito domino feudo renunciare, in c. quæ in ecclesiarum. de consti. nu. 13. 74
3 Et in cap. 1. de feud. nume. 6. 176
3 Feudatarius, qui non possidet rem feudalem, non tenetur præstare seruitium, in c. 1. de feu. nu. 5. 176
3 Feudatarius si alienat feudum in casu dotis: extincto iure feudi, an extinguetur dotis constitutio, in c. ex parte. de feu. nu. 9. 177
2 Feudatarius si concessit alij aliquam partem feudi, & ille, cui est concessum, conuenitur à tertio, quis erit tunc iudex, in c. ceterũ. de iudi. nu. 4. 10
1 ¶Fides eadem habet diuersos ritus quò ad sacra, in c. quoniam. de of. ordi. nu. 1. 297
3 Fides & discretio requiritur in officio, in c. cum ad monasterium. de sta. mo. nu. 9. 393
2 Fides fit iudici seculari per iudicem ecclesiasticum, in c. at si clerici. de iudi. nu. 8. 6
4 Fides sola accommodata secundæ, viuente prima vxore legitima, non inducit perpetuum impedimentum, in c. si quis. de eo, qui dux. in mat. nu. 1. 74
2 In præscriptione an præsumatur bona fides: vel mala, in c. si diligenti. de p̃scrip. nu. 9. 314
4 Fidem dare q̃nq; plus est, quàm de facto, ducere, in c. cũ haberet. de eo qui dux. in mat. quam pol. nu. 5. 70
3 Fidelis homo tenetur soluere decimam de omnibus, quæ potest acquirere de infideli, in c. ex transmissa. de deci. nu. 1. 330
4 Fidelis sine culpa iure suo quandoq; priuatur, in c. quantò. de diuor. nume. 9. 141
3 ¶Fideivssor an possit accedere omni obligationi, super continuatione rub. de fideius. nu. 2. 189
Et an obligationi, quæ oritur ex delicto, ibi. nu. 3.
3 Fideiussor condemnatus statim contra debitorem pōt agere: vt eum liberet, in c. cũ pro quo. de fideius. nu. 3. 195
3 Fdeiussor denunciat creditori, quòd agat contra debitorem dissipantem bona: aliàs protestatur, quòd sup̃ euenienti inopia, nõ vult teneri: an creditor cogatur agere, in c. eum pro quo. de fideiuss. nume. 4. 195
2 Fideiussor dicitur rei defensor, in c. intelleximus. de iudic. nume. 5. folio. 12
3 Fideiussor eo ipso, quòd soluit, repetit à debitore pecuniam solutam sine alia cessione actionis creditoris sibi fiendu, in c. peruenit. de fideius. nu. 4. 190
3 Fideiussor, & mandator qualiter differant. super cõtinuatione rub. de fideius. nu. 1. 189
2 Fideiussor excõmunicatus an possit compensare, in c. cum inter. de except. num. 13. 297
2 Fideiussor excõicati cõuentus an possit cõpensationẽ debiti obijcere, in c. in-

in c. intellaximus. de iudi. nu. 4. 12
3 Fideiussor non censetur idoneus, qni pōt priuilegio, vel in arce se tueri, in c in aliquibus, de deci. nu. 3. 340
3 Fideiussor idoneus an censeatur, qui est in arce inexpugnabili, in c. clericus. de fideius. nu. 5. 189
3 Fideiussor non potest accedere obligationi, cui ius cõe resistit, in c. grauis. de censi. nu. 3. 446
3 Fideiussor post solutionem pōt contra debitorem agere, in c. peruenit. de fideiuss. nu. 2. 190
4 Fideiussor pōt accedere pro dote danda, vel soluenda, in c. per vestras. de dona. inter. vi. & vxo. nu. 2. 159
Et an ad obligationem dotis ibi. nu. 17.
3 Fideiussor pōt agere contra debitorem, qui dissipat bona sua, vt eum liberet à fideiussione, in c. eum pro quo. de fideius. nu. 2. 195
2 Fideiussor si datur pro dote seruanda vxori: talis fideiussio nõ firmatur iuramento, in c. cum contingat. de iureiu. nu. 10. 288
3 Fideiussor si soluit vsuras: an poterit eas repetere à debitore, in c. peruenit. de fideius. nu. 11. 191
3 Fideiussor si fiert in obligatione, p̃t cogere debitorem, vt eum liberet, in c. eum pro quo. de fideius. nu. 1. 194
3 Fideiussor simpliciter acceptus tenetur in eo: in quo crescit obligatio propter moram rei principalis, in c. constitutus. de fideiuss. nume. 2. 192
3 Fideiussorem si aliquis tenetur dare, vel ex promissione, vel iuris dispositione: an dando clericum satisfaciat obligationi, in c. 1. de fideius. nu. 4. 189
3 Fideicommissarivs an teneatur facere inuentarium, in c. Raynaldus. de testa. nu. 46. 278
3 Fideicomissarius vniuersalis si decedat ante restitutionẽ sibi factam. an transmittat ad hæredem, in c. Raynutius. de test. nu. 6. 266
4 Filivs adoptatus an possit contrahere cum filia adoptãtis, in c. vnico. de cogna. lega. nu. 7. 85
1 Filius an possit esse eps in ecclesia, in qua pater erat archidiaconus, in c. ad hæc. de fil. presby. nu. 2. 213
3 Filius apud quem sit educãdus, in c. ex literis. de conuer. infide. numero. 7. 375
Filius an teneatur soluere debita patris, in c. 1. de solutio. numero. 1. fol. 175
1 Filius canonici promoueri non debet, in c. cũ de tua. de corpo. vit. numero. 1. 218
4 Filius, cui post mortem parentum mouetur quæstio de illegitimitate, probare tenetur inter parentes fuisse matrimonium legitimum, in c. peruenit. qui fil. sint legi. nu. 1. 118
3 Filius ae iure denominandus est à patre, in c. Raynutius. de testa. nume. 1. 256
4 Filius de iure ciuili, velit, nolit, est hæres patris: sed de iure prætorio habebat beneficium abstinendi, in c. quod nobis. qui fil. sint leg. nume. 5. 117
3 Filius de restituendo rogatus, an possit pro legitima, & trebel. eligere certam rem, in c. Raynaldus. de testa. nu. 50. 280
3 Filius de restituendo grauatus non dotauit filias in vita de bonis subiacentibus restitutioni, sed dotem reliquit in testamento: an istud relictum minuat fideicõmissum. tenet, q̃ sic, in c. Raynaldus. de testa. nu. 56. 280
4 Filius debet habere rata sponsalia, quæ contraxit pater pro eo, in c. 1. de despon. impub. nu. 3. 33
Et sufficit, q̃ solum consentiat ibi. nu. 4.
3 Filius debet tantùm habere legitimam de bonis patris ingredientis religionem, in c. cum scimus. de reg. nu. 4. 354
3 Filius familias an teneatur soluere debita patris, in c. 1. de solutio. nume. 1. 195
3 Filius grauatus restituere, an valeat detrahere duas quartas, s. legitimam, & trebellianicam, in c. Raynutius. de testa. nume. 62. folio. 264
4 Filius illegitimus pōt contrahere cum filia adoptiua patris sui, in c. vnico. de cogna. lega. nu. 6. 85
1 Filius illegitimus prohibetur ministrare patri, in c. cum decorem. de fil. presby. versi. no. primò. 214
Et cap. seq. per totum.
3 Filius impubes infra 14. annum oblatus à parentibus de monasterio egredi non potest, postea sic in c. significatum. de regula. num. 1. folio. 351
3 Filius institutus à patre in re certa: si pater eius fundum alienauit, an possit dictum fundum vendicare, in c. 1. de testa. nu 7. 216
Et an debeat habere vltra valorem fundi, ibi. nu. 8.
3 Filius institutus in re certa, alijs institutis in vniuerso, an admittetur cum eis in iure patronatus, in c. cum seculum. de iure pat. nume. 8. 221
4 Filius legitimatus per sequens matrimonium excludit venietes abintestato, in c. 1. qui fil. sint legit. nu. 4. 109
3 Filius matri ante partum dicitur onerosus, & laboriosus. fallit in partu Virginis gloriosæ, in c. ex literis. de conuer. infi. numero. 3. folio. 374
3 Filius monachus an possit petere post professionẽ separationem legitimè de bonis patris, in c. Raynutius. de testa. nu. 21. 257
3 Filius natus ex ingresso religionem, & vxore dimissa in seculo post promissã continentiam, an censeatur legitimus in c. vxoratus. de conuersi. coniug. nume. 3. 366
3 Filius non implens voluntatem patris, patitur plures pœnas, in c. licèt. de voto. nu. 4. 378
1 Filius non pōt esse vicarius ecclesiæ, in qua pater proximus fuit rector. in c. Michael. de fil. presby. in prin. 213
5 Filius non priuatur beneficio ecclesiastico propter crimen læsæ maiestatis commissum per patrem, in c. vergentis. de hæreti. numero. 6. 63
1 Filius patri in ecclesia curata succedere non potest, in c. dilectus. de fil. presby. nu. 1. 214
4 Filius post mortem patris si petat se legitimari, an teneat legitimatio. in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nu. 33. 126
4 Filij pro matre, vel patre, qui secundò contrahunt, an sint idonei testes, in c. videtur. qui mat. accus. pos. nu. 6. 131
3 Filius propter delictum feudatarij priuatur iure successionis feudi, in c. ex parte. de feu. nu. 5. 177
5 Filius punitur ex delicto patris, in c. vergentis. de hæreti. numero. 5. 63
3 Filius quare magis apud matrem, quàm apud patrem sit educandus, in c. ex literis. de conuer. infi. nu. 2. 374
5 Filius regulariter non potest corripere patrem: potest tamen, si dissipat eius bona, in c. cum ex iniucto. de hæreti. nu. 10. 64
3 Filius rogatus de restituendo sub conditione si non valet, vel valebit iure testi, valeat iure codicillorum: an detrahet duas quartas, in c. Raynutius. de testa. nu. 63. 266
3 Filius rogatus à patre de hæreditate restituenda, si sine liberis moreretur, vnam domum hereditariam vendidit, quæ ascendebat ad legitimam portionem, & etiam ad trebel. deinde extitit conditio fideicommissi. fideicommissarius vult habere partem: an possit, in c. Raynutius. de testa. nu. 64. 265
1 Filius sacerdotis ecclesiæ paternæ p̃esse non pōt, in c. p̃sentium. de fil. presby. nu. 1. 211
2 Filius sacerdotis etiam legitimus, & naturalis non pōt obtinere ecclesiam, quam pater habuit, in c. ex parte. de testi. nu. 4. 220
3 Filius sacerdotis Graci ex vxore genitus inter Latinos licitè promouetur, si scandalum non obsistat, in c. cum olim. de cleri. coniug. nume. 1. 23
1 Filius sacerdotis propter culpam ẽpi in ecclesia remanere potest, in c. veniens. de fil. presby. nu. 2. 211
4 Filius sacerdotis pōt recipere illã, quam pater recepit ad pœnitentiam, in c. ex literis. de cog. spiri. nu. 5 84
3 Filius sub conditione de futuro rogatus detrahit duas quartas: nisi pater prohibuerit, in c. Raynaldus. de testa. numero. 5. & 14. fol. 272. & 273
3 Filius tenetr alere patrem, si pater sit inops, in c. ex literis. de conuer. infide. nu. 8. 375
5 Filius tenetur patrẽ iudsũ alere, in c. iudæi. de iudæ. nu. 4. 52

3 *Filius viuente patre, an habeat aliquod ius in legitima, in c. Raynutius. de testa. nu. 20.* 257
3 *Filio an imputetur in legitima quod ad eum peruenit ex substitutione, in c. Raynutius. de testa. nu. 55.* 263
3 *Filio vno exheredato, quę erit legitima alterius fratris in bonis paternis, in c. Raynutius. de testa. nu. 45.* 261
4 *Filium spurium quidam habebat: & ex eo nepotem legitimum, & naturalem: an possit eum hæredem instituere, in c. cãm. il 1. qui fil. sint legi. nu. 4.* 108
4 *Filium emancipatum aliquis habet, & ex eo nepotem in potestate retentum, quis istorum nepotem alere debeat, cum vterq; sit sufficiens, in c. cum haberet. de eo qui dux. in mat. nu. 13.* 72
4 *Filij an sint censendi legitimi, si aliud non exprimatur per dispensationem obtentã super matrimonio propter numerum filiorum, in c. quia circa. de consan. & affi. nu. 4.* 93
4 *Filij concepti de clandestino matrimonio, postmodum per ecclesiam approbato, legitimi reputantur, in c. quod nobis. qui fil. sint leg. nume. 1.* 117
4 *Filij duorum compatrum, per quorum alterum deuentum est ad cõpaternitatem: si contrahant, separantur, in c. tua nos. de cogna. spiri. num. 1.* 81
4 *Filij duorum compatrum, per quorum alterum, vel vtrumq; deuentum est ad compaternitatem, non possunt contrahere matrimonium. & si contraxerint, dirimetur, in c. super eo. de cogna. spiri. nume. 1.* 83
5 *Filij eadem modo coguntur ad restitutionem vsurarum, quo defuncti, in c. tua nos. de vsuris. nu. 4.* 107
4 *Filij nati ex illicito matrimonio, non debent admitti ad paternã hæreditatem, in c. referente. qui fil. sint leg. nu. 4.* 118
4 *Filij excluduntur à successione paterna propter illegitimitatem, in c. peruenit. qui fil. sint leg. nu. 2.* 118
1 *Filij excluduntur ab ecclesiis, quibus patres immediatè præfuerunt, in c. quoniam. de fil. presby. nu. 1.* 213
Idem in c. sequen. in princi.
5 *Filijfami. iniicientes manus in clericos, tenentur ire Romam pro absolutione, in c. mulieres. de sent. excom. nu. 2.* 203
1 *Filij illegitimi quare prohibentur ad beneficia promoueri, in c. literas. de fil. presby. nu. 1.* 214
2 *Filij nati antea ex illa, ad quam quis habuit furtiuum accessum. postea ducta in vxorem, an legitimentur, in c. per tuas. de proba. nume. 2.* 214
4 *Filij nati, durante lite super fœdere matrimonij, sunt reputandi legitimi: ac si nati essent ante litẽ motam, in c. cum inter. qui filij sint legi. nume. 2.* 107
4 *Filij nati ex ancilla, quam quis tenet in domo, an possint dici naturales, in c. per tuas. qui fil. sint leg. nu. 3.* 119
4 *Filij nati ex minus legitimo matrimonio reputãtur legitimi propter bonam fidem parentum, in c. cum inter. qui filij sint legiti. numero. 6.* 107
Et à quibus sint tales alendi. ibi. nu. 7.
3 *Filij nati ex sacerdotibus Græcis de vxoribus, quas ducunt, debẽt apud nos pro legitimis reputari, in c. cum olim. de cleri. coniuga. nume. 5.* 23
4 *Filij nati ex matrimonio illicitè contracto sunt illegitimi, si coniuges sciunt impedimentum, in c. causam. il 1. qui filij sint legiti. numero. 3.* 108
3 *ilFij non debent thesaurizare parentibus, in c. cum apostolus. de cens fib. nu. 5.* 441
4 *Filij possunt legitimari, pendente dubietate, an cum aliqua fuerit matrimonium, necne, in c. per venerabilem. qui fil. sint legiti. numero. 8* 123
4 *Filij puniuntur propter parentes mandatum ecclesiæ cõtẽnẽtes, in c. ex tenore. qui fil. sint leg. nu. 3.* 128
4 *Filij, qui nati sunt de matrimonio bona fide contracto, debent iudicari legitimi, & hæredes, in c. quod nobis. qui fil. sint legi. numero. 4. fol.* 117
4 *Filij spurij debent præstare alimenta patri, & matri, in c. cum haberet. de eo qui dux. in mat. quam pol. nu. 3.* 70
4 *Filij naturales licèt succedant matri: non tamen succedunt ab intestato consanguineis venientibus ex latere paterno ipsius matris, in c. cãm. il 1. qui fil. sint legi nu. 2.* 108
4 *Filij suscepti ex aliqua muliere non ligitimantur per sequens matrimõium cum eadem, si tempore, quo suscepit, habebat uxorem legitimam, in c. tantam. qui fil. sint legi. nu. 6.* 112
4 *Sed quid si conceperit illa mulier durante matrimonio: sed postea mortua vxore, cum illa nondum enixa cõtraxit, & post contractum peperit. ibidem. nu. 7.*
3 *Filiorum octo species. super continuatione rub. de success. ab intesta. numero. 7.* 289
4 *Filiorum species quot sunt, in c. tanta. qui fil. sint legiti. nume. 14. folio.* 113
3 *Filios habens an possit in episcopum promoueri, in c. 1. de testa. numero. 1.* 216
1 *Filios legitimos habentes episcopi esse possunt, in c. ad hæc. de filijs presby. nu. 1.* 213
4 FILIA *an cogetur sponsalibus patris consentire, in c. 1. de desponsa. impu. nu. 5.* 33
4 *Filia an possit agere, patre inuito, ad repetitionem dotis, vbi dos est communis patris & filiæ, in c. per vestras. de dona. inter virũ & vxo. nu. 4.* 163
4 *Filia an possit agere patre absente in casu, in quo non potest agere sine eius consensu, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxor. nu. 36.* 163
3 *Filia maior non potest per patrem obligari religioni inuita, in c. cum virum. de reg. nu. 6.* 352
4 *Filia mortuo patre, alijs institutis hæredibus: an ius, quod pater habuit in dote, transmittat ad hæredes suos, in c. donatio. de do. inter vi. & vxo. nu. 29.* 171
3 *Filia si renunciat hereditati paternæ: an legitima masculi erit triens: vel dimidia trientis, in c. Raynutius. de testa. nu. 46.* 262
4 ¶FILIVSFA. *accepit dotem: soluitur matrimonium morte eius: an pater teneatur ad restitutionem, in c. donatio. de dona. inter vir. & vxo. nu. 36.* 173
3 *Filiusfa. an possit testari de bonis suis aduentitijs, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 13.* 220
Et an poterit ad pias causas de consensu patris facere testamentum ibidem. nume. 14.
3 *Filiusfami. an possit vouere, in c. scripturæ. de voto. numero. 8. folio.* 377
2 *Filijfamilias habent legitimam personam standi in iudicio in causa matrimoniali, etiam sine consensu patris, in c. series. de testib. nume. 2.* 229
4 *Filiusfa. in castrẽsibus, vel quasi extraneum instituit: vel filius emãcipatus erat, pater eius habebat etiam patrem, vel fratres. qui fratrem alere tenẽbuntur, an hæres extraneus, an pater, vel frater, in c. cum haberet. de eo qui dux. in mat. nu. 11.* 72
2 *Filiusfami. in quo sequatur domicilium patris, & in quo non, in c. licèt. de foro. comp. nu. 8.* 84
3 *Filiusfa. potest constituere domicilium sine consensu patris, in c. significasti. de paro. nu. 10.* 316
1 *Filiusfa. potest esse in iudicio procurator sine consensu patris, in c. non iustè. de procu. nu. 1.* 342
3 *Filiusfa. qui est tutus exceptione Macedoniani contra creditorem repetentem mutuum, an teneatur sibi soluere in foro conscientiæ, in c. qui pleriq; de immu. ec. nu. 11.* 493
2 *Filiusfa. si renunciat Macedoniano cum iuramento, debet soluere, sed postea potest contradicere, vel petere se absolui, in c. cum cõtingat. de iureiu. nu. 11.* 288
4 *Filiafa. nupta Venetijs potest testari de dote: Teruisii seruatur ius cõe: quod disponit, vt qui in alterius potestate decedit, non possit facere testamentum: nobilis quædam Veneta nupta, & ducta Teruisium: Venetijs tamen fuit dos data marito, & promissio de restituendo & c. mulier ista veniens Venetias in testamento filiam, quam ex dicto matrimonio suscepit, in medietate dotis instituit: in alia patrem & c. an vale at, in c. 1. de despon. nu. 8.* 2
2 *Filijfa. habent legitimam personam standi in iudicio in causa matrimoniali, etiam sine consensu patris, in c. series. de testi. & attesta. numero. 2.* 229
4 *Filiatio non põt verè probari, sed probatur testibus, & indicijs, in c. transmissæ. qui fil. sint legi. nu. 4.* 108
Quomodo probetur. ibidem. nu. 6.
4 *Filiatio vt probetur, debent duo fieri articuli, in c. per tuas. qui fil. sint legi. nu. 12.* 121
3 ¶FINGERE *nemo debet, quod non est, in c. vt clerici. de regula. numero. 2.* 345
2 ¶FINIS *liti quot modis imponatur. in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 1.* 182
3 *Finis termini legalis, vbi instat necessitas, non debet expectari: sed põt præuenirì, in c. maiores. de baptis. nu. 20.* 475
2 *Fines diœcesis probantur per libros antiquos, adminicula, testes, & famam, in c. cum causam. de proba. nu. 1.* 216
3 ¶FLVMEN *si sit limes inter duos episcopatus, vel cuitates: & mutato alueo cursum cepit intra territorium alterius episcopatus: ex ista mutatione limes antiquus non intelligitur mutatus, in c. super eo. de paro. nu. 7.* 314
5 ¶FODIENS *foueam tenetur, si quis in eam inciderit, in c. si quis. de iniur. nu. 1.* 183
3 ¶FORENSIS *factus monachus, vel abbas sancti Georgij, an sit ciuis Venetiarum, in c. significasti. de paro. nu. 12.* 316
3 ¶FORMA *certa verborum præfixa est in transubstantiatione corporis, & sanguinis, in c. cum Marthæ. de celebra. missa. numero. 1.* 466
Nec pars corporis transubstantiatur per partem syllabarum, vel dictionum: sed in vltima prolatione verborum ipsius formæ, ibidem. numero. 2.
2 *Forma citationis illius, qui post citationem se absentat, in c. si aduersarius. de eo qui mit. in pos. nu. 4.* 197
4 *Forma contractus matrimonij de præsenti si deficit, non suppletur p nisum carnalis copulæ, sed p copulam, in c. adolescẽs. de sponsa. nume. 2.* 32
3 *Forma, facias prouideri, & facias assignari, qualiter differant, in c. pro illorum. de præb. nu. 9.* 54
2 *Forma iuramenti calumniæ quæ sit. remissiuè, in c. 1. de iura. calum. numero. 16.* 108
3 *Forma libelli, quãdo mulier agit hypothecaria cõtra tertiũ possessorem, in c. ex literis. de pig. nu. 2.* 181
4 *Forma libelli, quã mulier agit ad diuortium propter viri frigiditatẽ, in c. 1. de frigi. & maleficiis. nu. 9.* 96
3 *Forma non est seruanda in electionibus canonicorũ, in c. ex parte. de concess. præb. nu. 7.* 103
1 *Forma procedendi in negotio electionis, in c. auditis. de electio. numero. 1.* 155
3 *Forma, prouideas tali & c. non includit rectoriam, vel dignitatem: sed bũficia simplicia, in c. cum olim. de pb. nu. 3.* 75
4 *Forma quæ sit seruanda in matrimonijs contrahendis, in c. cum inhibitio. de clandestin. despon. nu. 3.* 46
2 *Forma recusandi plures iudices quæ sit, in c. accedens. il 2. vt lite nõ contesta. nu. 2.* 96
3 *Forma sacramenti altaris quæ sit, in c. cum Mathæ. de celeb. missa. nume. 10.* 466
2 *Forma sententiæ ferendæ super attentatis per iudicem à quo post legitimam appellationem, in c. dilecti. de ap. nu. 2.* 380
3 *Forma seruanda est ẽt in absolutione, quæ fit in mortis articulo, in c. parochiano. de sepul. nu. 4.* 311
3 ¶FORNICATIO *carnalis, & spiritualis qualiter differant, in c. mulier. de conuer. coniug. n. 4.* 373
3 *Fornicatio non probatur per dicta non iuratorum: punitur tamẽ infamatus de ipsa, in c. tua nos. de coha. cle. & mul. nu. 1.* 17
3 *Fornicarij occulti suspensi sunt quò ad se, & quò ad Deum, in c. vt clericorum. de vita & ho. cle. nu. 4.* 6
Et quæ sit eius pœna. ibi. nu. 5. fo. eo.

2 *Fornicatores vt peccent, vel populi verecundiam effigiant, fingunt inter eos matrimonium, cum non sit, in c. ex parte. de resti. spol. nume. 9.* 172
3 ¶FORVS *quomodo intelligatur, in c. significante. de pigno. numero. 9.* 186
2 *Forum neutri generis, quid significet. super rub. de foro competen. nume. 1.* 36
Quid forus, masculini, ibidem nu. 2.
5 *Forum non sui iudicis sortitur quis ratione delicti, in c. 1. de excep. nume. 4.* 93
5 *Forum pœnitentiæ quis non sortitur ratione delicti, in c. quod autem. de pœni. & remis. nu. 5.* 192
2 *Forum quis sortitur ratione rei, in c. sanè. de foro compet. numero. 1. folio.* 37
2 *Forum regulariter quis sortitur quinq; modis, in c. licèt. de foro cõpeten. nume. 1.* 82
2 *Forum neutrius generis quid significet, & quid masculini. in rub. de foro comp. nu. 1.* 36
3 ¶FRACTVM *aliquid esse, vel enormiter læsum, paria sunt, in c. qd in dubijs. de consec. vel alta. nu. 1.* 470
2 *Fractor pacis non dicitur, qui prius offensus offendit illum, cũ quo pacem fecit, in c. constitutis. il 1. de ap. nu. 4.* 349
4 *Fragilitas humana, siue carnis stimulus non sufficit ad matrimoniũ dirimendum, quantocunque tempore alter absens fuerit, in c. in præsentia. de sponsa. nu. 4.* 17
4 FRATER *an teneatur præstare alimenta fratri egenti, in c. cum haberet. de eo qui dux. in mat. quam pol. nu. 15.* 72
3 *Frater ex parte patris tantùm, & frater ex parte matris tantum qualiter succedant fratri defuncto. super cont. rub. de success. ab intesta. nu. 9.* 289
5 *Frater meus si offendit aliquem: ille offensus censetur etiam inimicus meus, in c. cum P. de accu. nu. 4.* 5
3 *Frater præteritus à fratre, an faciat partem matri, quæ agit ad supplementũ legitimæ, in c. Raynutius. de testa. nu. 47.* 262
1 *Fratres alicuius monasterij possunt impedire, ne ipsorũ monasteriũ mutet statum, in c. cũ dilectus. de his, quæ vi, met. nu. 3.* 350
3 *Fratres alicuius loci qui tenẽt procurare, tenetur ẽt seruientes, in c. quantò. de censi. nu. 4.* 447
3 *Fratres certi ordinis possunt se inhabilitare per statutũ super acquisitionem possessionum, etiam cum nemine contrahendo, in c. nuper. de deci. nu. 1.* 341
3 *Fratres de pœnitẽtia tertij ordinis sancti Francisci, an teneantur ad quartam canonicam de relictis sibi factis, in c. officij. de testa. nume 12.* 247
2 *Fratres in casu Capituli censentur idonei testes, in c. tertio loco. de proba. nu. 3.* 206
3 *Fratres minores succedentes in regno (hoc est primogeniti) quid habere debeant, in c. licèt. de voto. nu. 13.* 379
2 *Fratres minores, & certi mendicantes possunt esse testes, in c. tuis. de testi. nu. 3.* 239
2 *Fratres minores licèt non possint aliquid habere in particulari, vel in communi, possunt tamẽ repetere fratres suos fugitiuos, in c. nuper. de testi. nu. 4.* 247
2 *Fratres minores an possint esse testes eorum, quæ aguntur in suo Capitulo. ibi. numero. 5.*
3 *Fratres prædicatores præmittuntur minoribus, in c. Ioannes. de testa. nume. 8.* 281
3 *Fratres prædicatores licèt profiteantur regulam sancti Augustini: in refectorijs tñ suis à carnibus abstinent, in c. dudum. de conuer. coniuga. nu. 16.* 373
3 *Fraternitas de iure multipliciter sumitur, in c. Ioannes. de regu. numero. 10.* 347
5 *Fraternitates possunt habere rectorem, in c. dilectus. de excess. præla. nume. 16.* 141
5 ¶FRAVS *dat alicui priuilegium, in c. relatum. de senten. excommu. nume. 6.* 221
3 *Fraus, & dolus nuncij excusat dominum, qui eum misit, à periurio & pœ-*

& pœna: sed non à debito principali, in c. significante. de pigu. nume. 2. & 3. 185
5 Fraus, & dolus in dubio non presumitur committi, in c. accedens. de crim. fal. nu. 1. 117
2 Fraus, & praua intentio per exteriora probatur, in c. 1. de præsum. nume. 3. 265
3 Fraus non vitiat legatum, quominus debeat: sed falsa cã tantũmodo remouetur, in c. de his. de testa. nu. 5. 287
3 Fraus presumpta non est adhibere maiorem diligentiam in rebus propriis, quàm communibus, in c. bona fides. de depo. nu. 11. 142
5 Fraus quot modis fiat legi, siue canoni, in c. quantò. de priui. numero. 6. 169
3 Fraus semper præsumitur in clerico absente, in c. ex tuæ. de cle. non resi. nu. 1. 32
3 Fraudes multæ, quas excogitant vsurarij, ne conuinci possint de vsuraria prauitate, in c. ad nostram. de emp. & vendi. nu. 6. 151
5 Fraudens vicesimam ignoranter, an sit excommunicatus, in c. ad liberandam. de iude. nu. 11. 58
3 Fraudantes gabellam, an peccent, ita q̃ saltem in foro conscientiæ teneantur, in c. innouamus. de censi. n. 11. 444
3 ¶Frequentans monasteria monialium, monitus per episcopum non desistens: si est clericus, deponitur: si laicus, excommunicatur, in c. monasteria. de vita & ho. cle. nu. 1. 3
3 Frequentia ex quot vicibus resultat, in c. monasteria. de vita & ho. cle. nu. 5. 3
5 Frequentiam quot vices inducant, in c. cum oporteat. de accusa. numero. 5. 18
4 ¶Frigidus an possit prouocare ad diuortiũ, in c. 1. de frig. & malefi. nu. 1. 95
4 Frigiditas qualiter probetur, in cap. 1. de frigi. & malefi. numero. 11. 96
8 Fructus non producitur ex infecta radice, in c. cura. de iure pat. nume. 7. 420
3 Fructus quid dicatur, in c. pastoralis. de deci. nu. 13. 337
2 Fructum absentium à beneficiis minus tustè, in quo sint conuertendi, in c. cum ad hoc. de cle. non resi. nu. 6. 36
3 Fructus beneficij pertinent ad clericum, in c. peruenit. de fideiuß. nume. 9. 191
2 Fructus cõsumpti an recipiant functionem in genere suo, in c. grauis. de resti. spo. nu. 15. 168
3 Fructus decimarum an possint concedi laicis. q̃ sic, in c. quàmuis. de deci. nu. 7. 327
3 Fructus diuersi percipi possunt de eadem terra, in c. cum in tua. de deci. nu. 2. 338
4 Fructus dotis si non sufficiunt vxori ad alimenta: an vir teneatur dare vltra, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxor. numero. 63. 166
Et quid si supersunt. nu. 64
5 Fructus ecclesiæ concedi possunt ad afficium, vel ad annuũ censum, in c. querelam. ne pla. vi. suas. 48
4 Fructus eius anni, in quo dos repetitur, an diuidentur secũdùm formam l. de diuisione. cum l. sequenti. ff. sol. mat. in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxo. nu. 50. 164
3 Fructus fundi qui dicantur, in c. propter. de loca. & conduct. numero. 18. 159
Et quando dicantur non recipi, nume. 20.
2 Fructus industriales qui dicantur, in c. grauis. de resti. spo. numero. 6. 168
8 Fructus omnes ecclesiæ si redacti sunt in aceruum, & postea diuidãtur inter canonicos: an absenti debebitur sua portio, studenti in theologia, in c. licèt. de præb. nu. 4. 71
3 Fructus percepti à primo creditore, extenuant debitum creditoris secundi, in c. cum contra. de pig. nu. 2. 183
Et extenuant debitum, & computantur in sortem, ibi. nu. 3.
4 Fructus percepti de rebus dotalibus, an veniant in restitutione dotis, in c. 1. de dona. inter vir. & vxo. nu. 12. 148
3 Fructus percepti post litem contestatam ab hærede hæredis de restituendo granati, computantur in quartam trebel: in c. Raynutius. de testa. nu. 16. 257
2 Fructus qualiter petantur, in cap. grauis. de restitu. spolia. numero. 13. 168
2 Fructus, qui recipiuntur per creditores à re pignorata, extenuant sortem regulariter, in c. ad nostram. de iureiu. nu. 1. 274
3 Fructus quomodo computentur in quarta falcidia, in c. Raynutius. de testa. nu. 60. 264
2 Fructus restituuntur spoliato, si petit se reponi in pristinum statum prætextu appellationis emissæ, in c. bonæ memoriæ. de appellat. nume. 7. 362
2 Fructus sequestrantur propter dilapidationem, in c. dilectus. de sequest. pos. & fruc. nu. 4. 200
3 Fructus studentibus non debentur de iure communi: sed ex gratia, in c. licèt. de præb. nu. 2. 71
3 Fructus transferuntur in alterum cũ onere decimæ, in c. pastoralis. de deci. nu. 7. 335
4 Fructus an lucrabitur interim, qui duxit puellam minorem 12. an. cum qua nõ potest esse matrimonium de iure, & subit oncra, in c. 1. de dona. inter vi. & vxo. nu. 15. 148
1 Fructus beneficij vigore consuetudinis in absentia an quis possit percipere, in c. cum omnes. de cõsti. nu. 9. 79
2 Fructuum multiplex diuisio, in c. grauis. de restitu. spolia. numero. 5. & 7. 168
2 Fructuum perceptio spectat ad alium, qui missus est causa custodiæ, in c. dilectus. de seq. pos. & fruc. nu. 3. 200
2 ¶Frvstratorie appellans condemnatur in expensis per ipsum iudicem, qui de appellatione cognoscit, in c. vt debitus. de appell. nume. 10. 371
3 ¶Fvgiens ad cemiterium habet immunitatem, sicut ad ecclesiam, in c. immunitatem. de immu. ec. nu. 2. 494
3 Fugiens ad corpus Christi, an gaudeat immunitate ecclesiarum, sicut fugiendo ad ecclesiam, in c. sanè. de celebra. missa. numero. 5. folio. 469
5 Fugiens ad oratorium auctoritate epi constructum gaudet immunitate, in c. ecclesiæ. de immu. ec. nu. 2. 464
3 Fugiẽs propter guerram de vna parochia ad aliam: si ibi moriatur, vbi sepelietur, in c. de vxore. de sepul. nu. 8. 301
3 Fugitiuus dicitur, qui mansit extra monasterium, & se celauit alibi: licèt postea panitentia ductus redierit ad monasterium, in c. ne religiosi. de reg. nu. 4. 361
3 Fuga an probetur delictum: vel ex ea oxiatur p̃sumptio contra fugientem, in c. ex literis. de pig. nu. 1. 181
2 ¶Fvndans intentionem suam, vel exceptionem ex minori ætate, debet ipsam limitatam probare, in c. in præsentia. de proba. numero. 14. 209
2 Fundata habens intentiõem suam, de iure obtinet, alio non probato. in c. cum ecclesia. de causa. pos. & propr. nu. 14. 148
2 Fundatores ecclesiæ fundationis tempore possunt retinere aliquod ius in ecclesia, in c. significauit. de testi. nu. 1. 240
3 ¶Fvndvs si venditus est ad mensuram: an ille, cui facta est traditio, debeat semper audiri, si vult conqueri de minori mensura, in c. per tuas. de don. nu. 6. 203
2 Fundum quis colet, & colliget fructus: an missus ex primo decreto: an ille, contra quem immissio facta est, in c. contingit. de dolo, & cõtuma. nu. 7. 193
2 Fundum, quem possideo per colonum, si constituo me tuo nomine possidere, transfero in te possessionem: licèt non cõcurrat animus coloni, in c. cum venissent. de resti. spo. nu. 7. 166
3 Fundo vendito, an sit vendita ecclesia, quæ est in fundo, in c. ex literis. de iure pat. nu. 13. 417
5 ¶Fvrari quare magis sit licitum necessitatis tempore, quàm mulieri fornicari, in c. si quis. de furtis. nu. 2. 97
5 Furans hominem, & vendens grauius punitur, quã si furatus fuisset aliam rem, in c. 1. de furtis. nu. 1. 97
5 Furans propter necessitatem famis, vel nuditatis, an sit immunis à pœna in foro iudiciali, in c. si quis. de furtis. nu. 1. 97

5 Furans propter necessitatem famis, vel nuditatis, an sit immunis à pœna in foro iudiciali, in c. si quis. de furtis. nu. 1. 97
5 Furans rem sacram de loco sacro non est excõicatus, in c. ex literis. de furtis. nu. 5. 98
5 ¶Fvr & latro non idem significant, in c. interfecisti. de homi. numero. 1. 73
5 Fur est obligatus ad pœnitentiam, etiam post restitutionem, in c. si quis. de furtis. nu. 4. 97
5 Fur non solum punitur, sed etiam ille, qui à fure partem recipit, in c. qui cum fure. de furtis. nu. 1. 89
5 Fur occultus post restitutionem, & pœnitentiã potest promoueri ad sacros ordines, in c. ex literis. de furtis. nu. 1. & 4. 98
5 Fur semper est in mora, & nunquàm p̃scribit, in c. ex literis. pe furtis. nu. 2. 98
5 Fur si desiit possidere rem subtractam, an ad aliquid teneatur, in c. qui cum fure. de furtis. nu. 6. 98
5 Fur si rem subtractam in vno territorio contractat in alio, an ratione nouæ contractationis poterit ibi suspendi, in c. ex literis. de furtis. nume. 9. 98
5 Furem an quis teneatur indicare, in c. qui cum fure. de furtis, numero. 3. 98
5 Furem licitum est capere, & ligare, in c. tua nos. §. ad vltimum. de homi. nu. 1. 83
5 Furem licitum est capere in flagranti crimine, & ligare, in c. suscepimus. de homi. nu. 1. 78
5 Fures, & latrones an sit licitum occidere in flagranti crimine, in c. fures. de fur. nu. 1. 97
3 Furtum an sit computandum inter casu fortuitos, in c. vnico. de cõmod. nu. 12. 139
5 Furtum quid sit, super continuat. rub. de furtis. nu. 1. 97
5 Furti conscius tenetur, si non indicet furem, in c. qui cum furem. de furtis. nu. 2. 98
4 ¶Fvriosvs matrimonium contrahere non potest, in c. dilectus. de sponsa. nu. 1. 23
3 Furiosus potest ratificare post sanam mentem quod gessit tẽpore furoris, in c. sicut. il 1. de reg. nu. 4. 354
3 Foriosus profitendo non obligatur: nisi factus sanę mentis ratum habuerit, in c. sicut. il 1. de reg. nu. 1. 354
Nec dicitur consentire, nu. 3.
4 Furiosus si eligitur in prælatum, non tenet elect. in c. dilectus. de sponsa. nume. 4. 23
2 Furor si superueniat in præscribente, an præscribat. in c. quoniam. de præscrip. nu. 10. 318
2 ¶Fvrnvm quidam habuit in quadam villa, à tempore cuius memoria non existit: homines villæ in eo coquerunt panem. modò vnus de villa vult constituere furnum: illa vult prohibere. an possit, in c. significante. de ap. nu. 6. 384
3 ¶Fvtvrorvm no est scientia: nec veritas determinata, in c. tua nuper. de his, quæ fiunt à præla. nu. 3. 119

Litera G.

3 Geminatio appellationis facta diuersis diebus, an aliquid operetur, in c. bonæ memoriæ. de appella. numero. 2. 362
3 Genvs tantum valet quò ad omnia, quantum species quò ad speciem, in c. magnæ. de voto. nu. 7. 381
4 ¶Genitivvs propriè significat dominium, in c. per venerabilem. qui fil. sint leg. nu. 4. 122
2 ¶Generalis constitutio non derogat spãlibus obseruationibus regularium contra regularem constitutionem disponentibus, in c. cũ spãli. de ap. nu. 7. 375
1 Generale compromissum non extenditur ad decisa, in c. exposita. de arbi. nu. 3. 379
3 Generalitas parit obscuritatem, & incertitudinem, in c. vnico. de manda. nu. 12. 138
1 Generalitas nimia reprobatur, in c. ad hæc sumus. de rescr. n. 2. 84
3 ¶Gentilis, qui habet legem naturæ dumtaxat, si contra eam facit, licitè potest puniri per Papam, in c. quod super. de voto. numero. 24. 384
2 Genvflexio non debet fieri in festiuitatibus, in c. quoniam. de fer. numero. 7. 124
5 Gestvm causa metus nõ solũ principaliter, sed per modũ exceptionis peti potest infirmari, in c. cum olim. il 2. de priuileg. numero. 6. fol. 159
1 Gesta à procuratore reuocato minus valent, quàm gesta ab eo, qui nunquàm fuit procurator, in c. ex parte. il 3. de rescrip. numero. 6. 104
2 Gesta & alienata post inhibitionem, vel suspensionem, & excommunicationem, sunt reuocanda quò ad efficaciam, in c. veritatis. de dolo, & contu. nu. 9. 191
5 Gesta per excõicatum an valeant, in c. apostolicę. de cle. excom. minist. nu. 4. 130
5 Gesta p excõicatum, vel p hæreticum, tanquàm p iudicem, an valeant, in c. si aliquando. de sent. excom. nu. 3. 223
1 Gesta per procuratorem reuocatum non valent, si reuocatio peruenit ad iudicem, in c. ex parte. il 3. de rescrip. nu. 4. 193
5 Gesta per scismaticos, etiam si gerantur prætextu officij, carent viribus, in c. 1. de scisma. nu. 1. 67
1 Gesta perperam, cautè reuocanda sunt. in c. nisi specialis. de aucto. & vsu pal. nu. 2. 190
3 Gesta prætextu consuetudinis minus rationabilis tolerãtur respectu præteriti tpis. in c. aqua. de conse. eccle. vel alta. nu. 4. 462
1 Gesta prætextu iniquæ constitutionis sunt retractanda. in c. quæ in ecclesiarum. de consti. nu. 5. 73
3 Gestis datur perpetua fides. in c. ex gestis. de cle. non resi. nu. 2. 28
3 Gradvs sacerdotij est dignitas. in c. sancto. de succes. ab intest. numero 1. 291
Et liberat seruum à potestate dominica. nu. 3.
2 Gradatim appellandum est. in c. dilecti. de appell. nu. 1. 380
1 ¶Gratia ex certa scientia potest fieri quandocunque. in c. cum venissent. de in inte. resti. nu. 9. 334
4 Gratia facta simpliciter studenti sup perceptione fructuũ: intelligitur quinquennalis. in c. licèt. de præben. nu. 6. 71
1 Gratia non expirat morte Papæ. in c. literis apostolicis. de rescrip. num. 5. 109
1 Gratia nondum executioni mandata, morte Papæ non expirat. in c. veniens. de renun. nu. 1. 198
3 Gratia si est subreptitia: inhibitio, vel processus executionis dictæ gratiæ non afficit beneficium: nec ligat manus ordinarij. in c. ex ore. de his, quæ fiunt à maio. nu. 7. 123
1 Gratia simpliciter facta debet intelligi, vt obseruet iura cõmunia, in c. gratum. de postu. præla. nu. 3. 124
5 Gratis aliquid accipiens, tenetur gratis impendere. in c. prohibeas. de magist. nu. 3. 44
1 ¶Gravatvs ecclesiam, vltra solitam pensionem debet illa priuari, & aliter canonicè puniri. in c. cũ clerici. de pac. nu. 3. 318
2 Graiatus in minima causa potest appellare. in c. de appellationibus. de appel. nu. 1. 345
2 Graue crimen quod dicatur. in c. proposuit. de appell. nu. 4. 349
3 Graue damnum rerum quod dicatur. in c. pp. de dona. nu. 14. 210
3 Graue damnum in rebus æquiparatur atroci iniuriæ, & periculo, in c. propter. de dona. nu. 6. 210
2 Grauamen etiam præcedens non facit validam appellationem: nisi illud sit expressum in appellatione, nec subsequens, in c. accedẽs. il 1. vt lite non conte. nu. 10. 95
2 Grauamen illatum contra ius litigatoris transit in rem iudicatã: vel approbatur per partem infra 10. dies ab illa non appellantẽ, in c. cum I. & A. de sent. & re iudi. nu. 6. 335
2 Grauamine à quolibet, quod infertur extra iudicium, an sit licitum appellare, & prouocare ad causam, in c. bonæ memoriæ. de app. nume. 11. 363
3 ¶Graeci si vellent nũc inducere aliam formã in baptismo, quàm nunc habent, an sint tolerandi, in c. licèt. de baptis. nu. 5. 476

4 Grex omnium si datus est marito in dotem, omnia, quæ nascentur, pertinebunt ad eum, grege semper saluo, in c.1. de dona. inter virũ & vxorem. nu.17. 149

Litera H.

1 HABERI pro maiori, quid profit, in c.cum certum de maio. & obe.nu.3. 304

1 Habens beneficium ab ecclesia, debet illo priuari, si pro extraneo aduocat contra ipsam, in c. cum sacerdoti. de procura. nu.2. 328

1 Habens beneficium curatum si recipit secundum non curatum (quod tamen requirit residẽtiam) an post habitam pacificam possessionẽ istius secundi, vacet ipso iure primum, in c. de multa. de præb. numero.10. 64

3 Habens beneficium non reputatur idoneus ad aliud obtinendum, in c.super.de præb.nu.4. 73

2 Habens bonam fidẽ contra vnum, & non contra alium, an præscribat, in c.quoniam.de præscrip.nu.7. 317

5 Habẽs dominium rei, si recepit ipsam in pignus ab eo, qui habet ius diuersum in eadem re, non computat sibi fructus in sortem, in c. conquestus.de vsuris.nu.5. 106

3 Habens ecclesias per modum licitum, quarum ambæ requirunt residentiam, debet alteri seruire per substitutũ, in c.extirpandæ. de præb.nu.7. 69

3 Habens duas præbendas an habebit duas partes de relictis factis ecclesiæ, in c.requisisti.de testa.nu.17. 251

Habens filios, an possit in episcopum promoueri, in c. quorumdam. de testa.nu.1. 216

3 Habens gratiam cum beneficio acceptandi: an possit ad hoc constituere procuratorem laicum, in c.accedens. de præb.nu.9. 56

2 Habens iudicem suspectum, nihil debet super mẽritis causæ responde re, in c.accedens.il 1.vt lite non conte.nu.1. 94

3 Habens ius aliquod in re potest se opponere, ne res in potentiorem (etiam locationis titulo) transferatur, in c. in aliquibus. de deci. nu.5. 340

3 Habens ius in prima vacatura, si non vult illã, sed sequentẽ (quia fortè illam habere non potest sine lite) an possit. in c. relatum. de præb.nu.6. 40

3 Habens ius decimarum potest ipsarum fructus locare omnibus, siue sint clerici, siue laici, in c. vestra.de loca.& conduc.nu.2. 157

2 Habens iustam causam litigandi excusatur ab expensis in causa ciuili, & criminali, in repetit.c.finem litibus. de dolo, & contuma. nume.34. 185

2 Habens iurisdictionem, merum, & mixtum imperium potest contra inobedientes sibi bellum indicere, in c.olim causam. de resti. spol. nume.16. 170

4 Habens patrem, & filium, & vtrumq; egentem: sed non est sufficiens vtriq;, sed vni tantùm: cui potius teneatur præstare, in c.cũ haberet.de eo qui dux.nu 12. 72

3 Habens plures ecclesias alteram eligere: & alteram dimittere compellitur, in c.referente.de præb.nu.1. 38

3 Habens plures dignitates alteram dimittere compelletur, in c.preterea.de præb. nu.1. 44

2 Habens plura beneficia non potest opponere de pluritate beneficiorum, in c.cum ecclesiastice.de excep.nu.1. 294

3 Habens præbendam, si obtinet curatum beneficium, an habebit locum ista constitutio quò ad priuationem primi beneficij: vel etiã vtriusq;, vbi contendat, in c. de multa. de præb. nu.16. 65

2 Habens ratam receptionem testium non prohibetur excipere contra personas ipsorum, in c.præsentata. de testib.& attestatio. nume ro.6.fol. 247

2 Habeus titulum inualidum à Papa super beneficio, non potest illud ex collatione episcopi obtinere, in c. cum olim. de sent. & re iudica.nu.6. 323

3 Habenti dare nihil aliud est, quàm perdere, in c.quia nonulli.de clerico resi.nu.10. 29

1 Habens vsum nemoris, vtitur lignis ad vsum suum, & suæ familiæ, in c.dilecti.de arbi.nu.2. 373

4 ¶HABITVS cum proposito profitendi assumptus, impedit matrimonium contrahendum: & elapso anno, dirimit iam contractum, in c.consuluit.qui cle.vel vo.nu.4. 65

3 Habitus nouitiorum est triplex, in c.consulti. de regu. numero. 1. folio. 358

4 Habitus approbatæ religionis assumptio, & delatio, post votum castitatis inducit professionem, in c.insinuante. qui cle. vel vo. numero.2. 67

3 Habitum monachalem non portans ex parte superiori sine causa, licèt ex parte inferiori coopertum deferat, apostata, & excõicatus est, in c. Deus.de vita & ho.cle.nu.4. 5

5 Habitum certis fratribus, & ordini deputatum non possunt fratres illius ordinis concedere non fratri, etiam clerico, in c.tuarum. de priui.nu.5. 156

4 Habitus susceptio an impediat matrimonium postea contractum, in c.meminimus.qui cle.vel vo.nu.2. 64

4 Habitus susceptio sola & delatio non obligat religioni, in c.consuluit. qui cle. vel vo.nu.1. 65

Sed bene cum aliquo coniuncta, ibi.nu.2.

3 Habitum certo ordini deputatum non debet alius assumere, qui non est illius ordinis, in c.vt clerici.de reg.nu.1. 345

3 Habitus delatio inducit professionem anno elapso, in c. ex parte. de reg. nu.1. 359

3 Habitus monasterij receptio non est de substantia professionis, in c. sicut.il 2. de regu. nu.2. 355

1 ¶HABILITAS non potest præscribi, in c. cum causam. de elect. numero.4. 153

2 ¶HABITANTES in districtu mei inimici possum recusare, ne cognoscant de cã, in c.accedens.il 2.vt lite non conte. nu.5. 97

5 Habitatores si tenẽtur per statutum emendare damna deprædatis in confinibus duorum locorum: si loca sint inæqualia, an teneãtur æqualiter emẽdare, in c.1. de excep. nu.3. 93

3 Habitatio continetur appellatione victus, siue victualium, in c. 1. de emp.& ven.nu.6. 147

3 ¶HERES an possit detrahere trebellianicã, & falcidiam, in c.Raynutius.de testa. nu.66. 266

3 Heres an teneatur liberare à pignore rem legatam, in c.filius.de testa. nu.7. 239

3 Heres clerici, vel prelati, an teneatur ecclesiæ de his, quæ malè gessit, in c.cum in officijs.de testa. nu.8. 233

3 Heres de restituendo grauatus, an teneatur reddere rationem vniuersali fideicommissario: tenet, quòd sic, in c. Raynaldus. de testamen.nu.25. 279

3 Heres decedens ante immissionem hereditatis, an transmittat ad heredes suos, in c.Raynutius.de testa.nu.70. 266

3 Heres debet facere inuentarium, in c. Raynaldus. de testamen. numero.22. 273

3 Heres debet infra annum exequi voluntatem defuncti, in c.nos quidem.de testa.nu.4. 222

Et à quo tempore incipiat ille annus, ibi.nu.5.

3 Heres donatoris potest donatarium conuenire super obseruantia pactorum in donatione apposita, in c. cum dilecti. de dona. numero. 2. 204

3 Heres dum vixit, aliqua de bonis restitutioni subiacentibus alienauit: an fideicommissarius possit reuocare, postquàm cessit dies fideicõmissi, in c.Raynaldus. de testa. nu.55. 279

3 Heres eius, qui super contractu iurauit, an possit conueniri coram iudice ecclesiastico, sicut poterat defunctus, in c. parochiano. de sepul.num.6. 311

3 Heres emphiteutæ ignorans conditionem rei hæreditariæ, non soluit pensionem per triennium: an poterit expelli, in c. potuit.de loca. & condu. n.26. 165

3 Heres extraneus succedens filio, an transmittat ad alios heredes, in c.Raynutius.de testa.nu.18. 257

3 Heres fecit inuentarium: deinde venit contra transactionem defuncti, pœnæ appositione firmatam: & an teneatur vltra vires hereditarias, in c.Raynaldus.de testa.nu.44. 277

3 Heres heredis an teneatur computare fructus receptos post litis cõtesta.in trebel.in c.Raynutius.de testa.nu.43. 261

5 Heres impetrans literas, non facta mentione de patre, an possit repelli ex eius persona, in c.Michael. de vsuris.nu.5. 101

5 Heres locatoris an teneatur pro tempore, quo colonus expellitur ad interesse in casibus, in quibus successor nõ tenetur stare locationi, in c.querelam. ne præla.vi.suas.nu.5. 48

3 Heres non conficiens inuentarium an teneatur ad legata integra vltra vires hæreditatis, in c.Raynaldus.de testa.n. 42. 277

Et an priuetur legitima, nu. 43.

3 Heres non implens voluntatem defuncti, quando, & quomodo puniatur, in c.Raynaldus.de testa. nu.24. 273

3 Heres post condemnationem an possit excipere de falcidia detrahenda, in c.Raynaldus.de testa.nu.37. 275

5 Heres potest repetere vsuras, quas soluit defunctus, in c. Michael. de vsuris.nu.2. 101

1 Heres non potest venire contra factum defuncti, in c.constitutis.de in integ. resti.nu.8. 365

5 Heres quis sit, non refert quò ad æs alienum soluendum, in ca. tua nos.de vsuris.nu.1. 107

3 Heres quicquid consequitur ex bonis defuncti, an imputetur in trebel.in c.Raynutius.de testa.nu.52. 263

3 Heres requisitus per executores, si vult impedire venditionem, an possit, in c.tua nobis.de testa.nu.20. 270

3 Heres rogatus restituendo an teneatur fructus computare in quartã trebel.in c.Raynutius.de testa. nu. 58. 264

3 Heres rogatus restituere, si restituit, quis teneatur ad legata, & debita, heres institutus, vel fideicommissarius, in c.Raynutius. de testa.nu.68. 266

3 Heres si non est negligens, episcopo, & cuilibet alij præferendus est in executione testamenti, in c.si heredes.de testa.nu.2. 230

Et infra quantum tempus debeat exequi voluntatem defuncti, ibidem. nume.7. 231

3 Heres si per ignorantiam facti soluit vltra falcidiam, an teneatur restituere heredi, in c. quia pleriq; . de immu. ec.nu.7. 493

3 Heres vnus si institutus est in re certa, alius vniuersaliter, quid iuris, in c.1. de testa. nu.10. 217

5 Heres singularis non tenetur ad æs alienum, in c.cum tu. de vsuris. nume.18. 104

3 Heres suus de iure ciuili hereditatem nõn agnitã transmittit ad quẽcunq; successorem, in c.Raynutius.de testa. nu.76. 267

4 Heredis appellatio, alio non expresso, debet intelligi de oĩbus etiã extraneis, in c.nuper.de dona.inter virum & vxo. nu.5. 157

1 Heredis appellatione quantùm ad compromissum, an comprehendãtur sui, & extranei, in c.compromissum. de arbi. nu.3. 383

Et an successor in dignitate, ibi.nu.4.

1 Heredis nomen proximum significat, in c.ex transmissa.de fil presb. nume.1. 212

2 Heredes illorum, qui semel iurauerunt predecessori, non coguntur iteratò iurare successori, in c. veritatis.de iureiu.nu.2. 277

5 Heredes mariti, soluto matrimonio obligant mulieri prædium pro dote: an computabit mulier fructus in dotem, in c. salubriter. de vsuris.nu.4. 101

3 Heredes si sunt plures, & vnus non facit inuentarium, tenebitur ad debita & legata insolidũ pro rata suæ portionis hereditariæ: sed non ad integra, in c.Raynaldus. de testa. nu.47. 278

3 Heredes tenẽtur satisfacere de homicidio, incestu, & alijs sceleribus à defuncto commissis, in c.parochiano. de sepultu. nume. 5. folio. 311

5 Heredes tenẽtur ex delicto defuncti, in c.cum tu.de vsu. numero. 6. folio. 102

Et in c.à nobis.il 2.de sent.excom.nu.8. 212

Et in c.in literis.de excep. nu.4. & 5. 95

Etiam si ad eos nihil peruenerit, in c.tua nos. de vsu. nu.3. 107

4 Heredes viri an possint obijcere vxori adulterium commissum, constante matrimonio, in c. pleriq;. de dona. inter virum & vxorẽ. nume.10. 154

5 Heredes vsurarij an teneantur ad restitutionem vsurarum vltra vires hereditarias, in c.tua nos. de vsuris. nu.7. 108

3 Heredum vnus si cessat in solutione partis suæ debiti canonis: an alteri soluenti partem suam fiat præiudicium, in c.potuit.de loc.& conduct.nu.23. 164

5 Heredum vsurarij si vnus desit esse soluendo: an reliqui poterunt cõuenirì pro portione istius deficientis, in c.tua nos. de vsuris. numero.5. 107

Quid in oneribus communibus, ibidem nu.6.

3 Hereditas ascendentis, etiam non adita, transmittitur ad descendẽtem, in c.Raynutius.de testa. nu.75. 267

3 Hereditas non adita non transmittitur: excipiuntur octo casus, in c. Raynutius.de testa. nu.71. 267

3 Hereditas pro non scripta quare magis crescit cum onere, quàm legatum, in c.nos quidem. de testa. nu.13. 224

3 Hereditas, qua priuatur heres non implens voluntatem defuncti, ad quem deuoluatur, in c.si heredes.de testa. nu. 6. 231

3 Hereditas quare diuiditur inter plures fratres, & in regno succedit primogenitus, in c. licèt.de voto. nu.12. 379

3 Hereditas quomodo in particulas diuidatur, in c. Raynaldus. de testamen.nu.39. 276

3 ¶HAERETICVS construendo ecclesiam non quærit ius patronatus, in c.nobis.de iure pat. nu.3. 428

5 Hæreticus in deteriori loco est, quàm excõmunicatus, in c.si aduersus.de hereti.nu.5. 63

5 Hæreticus, in quo apparent signa contritionis, an sit absoluendus, in c.à nobis.il 2.de sent.excom.nu.9. 212

5 Hereticus licèt sit ipso iure damnatus: tamen istam sententiam iuris non potest exequi iudex secularis: nisi per iudicem ecclesiasticum fuerit lata sententia declaratoria, in c. excõmunicamus.de hæreti.nume.3. 64

5 Hereticus non debet vitari, antequam publicetur per ecclesiam: nisi esset manifestè hæreticus, in c.excommunicamus. §.moneatur. de hæreti.nu.2. 65

5 Hæreticus perseuerans æternaliter damnatur, nec ei prodest baptismus, eleemosynæ, nec martyrium, in c. firmissimè. de hæreti.numero. 1. 59

5 Hæreticus quis dicatur, in c.firmissimè.de hære.nu.5. 59

2 Hæreticus quidam habitauit Bononiæ 10. annis: contra quem episcopus Bononiensis formauit processum: & similiter episcopus patriæ suæ postea (prius tamen tulit sententiam, quàm episcopus Bononiensis:) ad quem ex istis spectabit bonorum occupatio istius hæretici? in repet.c.postulasti.de foro comp. nu.50. 67

1 Hæreticus reuersus recuperat ius patronatus, in c. quia diligenti.de elect.nu.4. 132

2 Hæreticus reuersus ad vnitatem Ecclesiæ est perpetuò carcerandus, in c. cum non ab homine.de iudi.nu.14. 16

5 Hereticus, siue sit consanguineus, siue extraneus, non põt institui heres ab episcopo, in c.si quis.de hæreti. nu.2. 60

5 Hæretici ipso iure sunt excommunicati, in c. excõicamus. de hereti. nume.1.& 2. 64

Et in c.nouerat.de sent.excom.nu.1. 228

4 Hæretici non debent accipere ecclesiasticam sepulturam, in c.sicut.de hæreti.nume.3. 61

5 Hæretici prohibentur receptari, in c.sicut. de hære. nu.1. 61

4 Heresis dicitur fornicatio spiritualis, in c. de illa.de diuor. nume. 2. fol. 140

2 Hæresis est maius delictum, quàm homicidiũ, si hereticus perseuerat in crimine, in c.cum non ab homine.de iudi.nu.15. 16

4 Heresis superueniens non dissoluit matrimonium inter fideles contractum: sed tantùm quò ad mutuam seruitutem, in c. quantò.de diuor. nu.5. 141

3 ¶HISTRIONES & mimi non possunt promoueri, etiam post pœnitentiam, nisi per dispensationem Papæ, in c.cum decorem.de vita & ho.cle.nu.6. 6

3 ¶Hoc Amplius, dictio, est repetitiua conditionis, in c. Ioannes. de testamen. nu. 26. 286

3 ¶Homo omnis debet esse subiectus maiori potestati, in c. omnis anima. de censi. nu. 1. 437

5 Hominem liberare à morte magis meritorium est, quàm à captiuitate, in c. super eo. de vsuris. nu. 4. 101

5 Hominem occisum dicere, & damna data sufficit in foro pœnitentiali, in c. significauit. de pœni. & remis. n. 1. 192

3 Homines disparis professiouis possunt coniugi in eodem ministerio, in c. tua nobis. de testa. nu. 1. 268

3 Homines in quo loco debeant sepeliri. super contiuuacione rub. de sepultu. nu. 3. 295

2 Homines mei sine meo consensu non possunt se facere censuales alteri us, in c. licèt causam. de proba. nu. 18. 212

2 Homines propter guerras grauiter affliguntur, in c. Pisanis. de restu. spo. nu. 2. 176

3 Homines varijs machinationibus inducuntur ad debitum subtrahendum, in c. tua. il 2. de deci. nu. 1. 333

3 Homines villæ habentes ius patronatus, an debeant præsentare in forma vniuersitatis, in c. pastoralis. de iure pat. nu. 11. 434

3 ¶Homagium præstans canonicis propter rem, quam ab eis retinebat, donauit, vel legauit eam episcopo: an episcopus hoc præstabit, in c. cum canonici. de censi. nu. 5. 458

5 ¶Homicidium à morte concessum in personam filij, non censetur iusta causa separationis thori, in c. intelleximus. de his, qui fil. occide. nu. 1. 71

5 Homicidium casuale imputatur ei, qui dabat operam rei illicitæ, vel licitæ, si non adhibuit diligentiam, quam debuit, in c. continebatur. de homi. no. 1. 77

5 Homicidium casuale non imputatur ei, qui dabat operam rei licitæ, nec fuit in culpa, in c. Ioan. de homi. nu. 1. 85

5 Homicidium casuale non imputatur ei, qui non fuit in culpa, in c. lator. de homi. nu. 1. 77

5 Homicidium commissum in torneamentis, an sit puniendũ, in c. 1. de tornea. nu. 2. 86

5 Homicidium impedit ordinis executionem, etiam post peractam pœnitentiam, in c. inquisitionis. de accu. nu. 1. 19

2 Homicidium qui committit appensatè debet mori secundùm legem Mosaycam, in c. 1. de homi. nu. 1. 73

5 Homicidium quandoq; committitur per insidias: quandoq; per industriam, in c. 1. de homi. nu. 2. 73

5 In homicidio vltra pœnam mortis tenetur quis ad pœnam pecũniariam pro iniuriis illatis, in c. presbyteri. de pœn. nu. 2. 186

5 Homicida casualis, si culpa præcessit casum, est irregularis, & deponendus, in c. presbyterum. de homi. nu. 3. 77

5 Homicida censetur, qui homicidio præbuit causam, in c. de cetero. numero. 1. 78

3 Homicida nisi pœnituerit, excommunicatur, in c. parochiano. de sepultu. nu. 2. 311

2 Homicida non debet recipi in testem contra accusatum de homicidio, in c. personas. de testi. nu. 1. 227

5 Homicida non potest retinere beneficium, cui est annexum officium ordinis, in c. inquisitionis. de accu. nu. 3. 19

5 Homicida non dicitur, qui lege permittente occidit, in c. si perfodiẽs. de homi. nu. 1. 73

5 Homicidæ an possint ad ordines promoueri, in c. sicut dignum. de homici. nu. 12. 75

5 ¶Homagium non est præstandum pro spiritualibus, in c. ex diligenti. de simo. nu. 1. 35

2 ¶Honor est iudici deferendus, & in quo consistat ille honor, in c. vt debitus. de ap. nu. 2. 371

1 Honorem sibi aßumere nemo debet, in c. qualiter. de electio. numero. 2. fol. 139

4 ¶Honestvm sequendum est in matrimonijs, in c. accessit. de despõ. impube. nu. 5. 36

1 Honestius est transire de minori ad maiorem dignitatem, quàm de pari ad parem, in c. bonæ. il 2. de postu. præla. nu. 8. 126

3 Honestati contrarium est, quòd prælatus omissis membris extraneorum etiam consanguineorum requirat consilium, in c. nouit. de his, quæ fiunt à præla. nu. 6. 114

2 Honorificentia Creatoris non debet transferri ad creaturam, in c. & si Christus. de iureiu. nu. 6. 286

1 ¶Hora quæ dicatur congrua in iudicando, in c. consuluit. de offi. deleg. nu. 5. 254

5 Horæ canonicæ possunt dici tempore interdicti in ecclesiis conuentualibus, in c. quod in te. de pœni. & remis. nu. 7. 196

2 ¶Hostilitatis tempus qualiter subducatur de præscriptione, in c. ex transmissa. de præscrip. nu. 3. 308

3 ¶Hospitale an quis possit fundare, ita ꝙ eps non possit se intromittere, in c. ad hæc. de relig. domi. nu. 5. 399

3 Hospitale de more episcopi auctoritate fundatur, in c. ad hæc. de relig. domi. nu. 1. 399

1 Hospitale Senense, an gaudeat priuilegijs ecclesiarum, in c. auditis. de in integ. resti. nu. 9. 457

3 Hospitalia cum beneficio an liceat permutare, in c. exhibita. de rerũ permu. nu. 12. 171

3 Hospitalia sunt loca pia, in c. sopitæ. de censi. nu. 8. 446
Et censentur ecclesiastica, vel quasi, ibi. nu. 9.

5 Hospitalarij non debent mittere laicos pro eleemosynis colligendis, in c. tuarum. de priuile. nu. 1. 156

3 Hospitalarij possunt tenere ecclesias, licèt sint laici, in c. dudum. de deci. nu. 2. 339

3 ¶Hospitium an aliquis possit conducere in præiudicium inhabitantiũ, in c. 1. de loca. & conduct. nu. 4. 156

3 Hospitij vsum potest quis sibi vendicare ex consuetudine, in c. 1. de immu. eccle. nu. 2. 485

1 Hvmanivs nihil est, quàm vt sponsi, & spõsæ sint in casibus fortuitis participes, in c. nisi cum pridem. §. verum. de renuncia. numero. 9. 196

1 Hvmilitas non est censenda, vbi pertinaciter quis restitit, in c. nisi cum pridem. de renun. nu. 1. 195

3 ¶Hymnvs non dicitur, nec symbolum in missa commemorationis: licèt dicatur propria præfatio, in c. consilium. de celeb. missa. numero. 1. 465

3 ¶Hypotheca specialis fieri prohibetur super bonis ecclesiæ, in c. nulli. de reb. eccle. non alie. nu. 2. 129

3 ¶Hypocrita qui sub nomine boni Christiani multa quæsiuit, an teneatur restituere, in c. quia plerique. de immuni. ecclesiæ. numero. 14. 494

Litera I.

5 Ictvs festium irrogat perpetuam infamiam in casu istius ca. in c. 1. de calum. nu. 5. 32

1 ¶Identitas nominis non infert necessariò identitatem in corpore, quando per alias circumlocutiones possit apparere, quòd non sit idem corpus, in c. significante. de rescrip. nume. 1. & per totum. 104

2 ¶Idonevs aliquis potest eße ad accusandum: qui non ad testificãdum, in c. de certo. de testi. nu. 4. 223

3 Idoneus fideiussor an censeatur, qui est in arce inexpugnabili, in c. 1. de fideius. nu. 5. 189

4 Idonei qui sint ad testificandum super matrimonio. super contin. rub. qui mat. accu. pos. nu. 2. 129

3 Idonei qui sint censendi in ecclesiis, in c. super. de pb. nu. 1. 73

2 Idoneitas est multiplex, in c. dudum. de præsump. nu. 3. 270

3 Idoneitatem præsentati quis probare debeat, præsentatus se esse idoneum: an verò episcopus non fuisse idoneum, in c. pastoralis. de iure pat. nu. 5. 434

3 ¶Ieivnandvm necessariò quibus sit temporibus. super continuat. rub. de obser. ieiu. nu. 2. 480
Et qui teneãtur, ibi. nu. 3. fol. eo.

3 Ieiunium est maceratio carnis ex cibi abstinentia prouenienS, super continuat. rub. de obseru. ieiu. nu. 5. 480

3 Ieiu-

3 Ieiunium quando dicatur quis frangere. super continuatione rub. de obser. ieiu. nu. 10. 480

3 Ieiunium quòd sit triplex. super continuatione rub. de obserua. ieiunio. nu. 1. 480

3 Ieiunij tempore à quibus cibarijs est abstinendum. super cõtinuatione rub. de obser. ieiu. nu. 4. 480

3 Ieiunia indicta non subiacent consuetudini, sed simpliciter sunt adimplenda. in c. certificari. de sepul. nu. 5. 303

5 Ignem mittens tenetur propter culpam præcedentem: licèt ignis vlterius euagatus fuerit contra eius voluntatem. in c. si egressus. de iniur. nu. 1. 183

5 Ignoscendvm licèt sit multitudini in delicto: non tamen auctoribus. in c. latores. de cleri. excom. minist. nu. 4. 127

5 Ignorans dicitur, qui nihil scit, sed scire debet. in c. 1. de hæreti. numero 4. 58

3 Ignorans, & absens habetur pro dissentiente. in c. cum laici. de iure patro. nu. 1. 418

3 Ignorans habetur pro contradicente. in c. continebatur. de his, quæ fiunt à præla. nu. 2. 113

5 Ignorans potest suspendi, & excommunicari. in c. apostolicæ. de cle. excom. minist. nu. 1. 130

1 Ignoto cum literis venienti an sit fides adhibenda. in c. 1. de clericis peregrinis. nu. 1. 223

4 Ignoti præsumuntur liberi, & boni, nisi contra probetur. in c. 1. de sponsu. nu. 2. 2

4 Ignorantia affectata idem, quod scientia, operatur. in c. cum inhibitio. de clandesti. despon. nu. 8. 46

5 Ignorantia crassa, & supina non excusat, & quæ dicatur crassa, & supina. in c. apostolicæ. de cleri. excommuni. ministran. numero 3. 130

4 Ignorantia facti excusat à pena, & malitia. in c. si vir. de cog. spiri. num. 4. 81

5 Ignorantia facti potest allegari ad exclusionem delicti. in c. apostolicæ. de cleri. excom. minist. nu. 2 130

1 Ignorantia eius, quod communiter est notum in ciuitate, non excusat. in c. 1. de postu. præla. nu. 6. 122

1 Ignorantia iusta & probabilis non meretur penam. in c. cognoscentes. de consti. nu. 5. 70

4 Ignorantia probatur per iuramentum. in c. cum in tua. qui mat. accusat. pos. nu. 5. 133
Et in c. si verò. il 2. de senten. excom. nu. 2. 202. in 5. Dec.

4 Ignorantia vnius ex parentibus plus prodest filijs, quàm alterius scientia. in c. ex tenore. qui fil. sint legi. nu. 1. 127
Et hoc quomodo. ibidem nu. 2.

3 Illegitimi nati qualiter sint capaces. in c. quia ingredientibus. de testa. num. 25. 221

1 Illegitimè nati ingressi monasterium promoueri possunt. in c. 1. de fil. presb. num. 2. 211

1 Illegitimè nati non promouentur ad prælationes. ibidem. nu. 3.

1 Illegitimè nati non promouentur ad sacros ordines. in c. 1. de fi. presby. nu. 1. 211

5 Illegitimas est nota defectus, & non delicti. in c. accedens. de purgacano. nu. 3. 177

1 ¶Illicitam rem faciens punitur, licèt effectum non sortiatur. in c. gratum. de postu. prælato. nu. 2. 124

3 Illicita si deducuntur in aliqua conuentione: illis irritatis, in reliquis compositio salua manet. in c. significatum. de præben. numero 3. 31

1 ¶Illvsio venit reprobanda in c. bonæ. il 2. de postu. præla. numero 9. 126

2 ¶Imò, dictio ponitur correctiuè. in c. quantò. de iureiuran. numero 1. 279

3 ¶Immobilia ecclesiæ prohibentur alienari. in c. nulli. de reb. eccle. non alie. nu. 1. 129

3 ¶Immvnitas à collectis qualiter debeat concedi. in c. peruenit. de immuni. eccle. num. 6. 487

3 Immunitas concessa patri miserabili non protenditur ad filios regulariter. in c. licèt. de censi. nu. 5. 438

2 Immunitas, & reuerentia quæ debetur legato in eundo, debetur etiã in redeundo. in c. ego. N. de iureiur. nu. 8. 272

5 Immunitas priuilegiatorum non transit ad ementes pedagium. in c. innouamus. de censi. nu. 10. 444

3 Immunitas si concessa est doctoribus, & filijs, viuente patre habent eam filij. in c. Raymutius. de testa. nu. 84. 268

5 Impediens vtilitatem ecclesiæ promoueri, debet priuari beneficio. in c. 1. de magistris. nu. 5. 49

3 Impeditus adire facto alterius, decedens hæreditatẽ non aditam trãsmittit. in c. Raymutius. de testa. nu. 73. 267
Similiter impeditus timore pœnæ legalis. ibidẽ. nu. 74.

5 Impeditus, cessante impedimento, tenetur exequi quod ante impedimentum exequi tenebatur. in c. de cetero. de sententia excom. numero 2. 205

2 Impeditus in productione testium, debet de impedimento protestari. in c. constitutis. il 1. de testi. nu. 2. 244

2 Impeditus in primo anno debet habere secundum ipso iure, etiam sine restitutionis beneficio, in c. significante. de appella. numero 5. 384

1 Impeditus non culpa sua non tenetur mittere procuratorem. in c. quærelam. de procur. nu. 4. & 7. 330. & 331

2 Impedito, qui testes nequiuit producere, succurritur. in c. vltra tertiam. de testi. nu. 4. 249

3 Impediti perpetuò, & impediti ad tempus quomodo differunt. in c. quod super. de vo. nu. 5. 383

4 Impedimentum affectatum, sine procuratum non adiuuat procurantem. in c. si vir. de cogna. spiri. nu. 5. 81

4 Impedimentum an remaneat inter patrem, & filium adoptium, soluta adoptione. in c. vnico. de cogna. lega. nu. 5. 85

3 Impedimentum etiam perpetuum non liberat ab obligatione: sed prebet causam commutationis. in c. quod super. de voto. nu. 7. 183

2 Impedimentum in persona qualiter probetur. in c. præterea. de dila. nu. 40. 121

3 Impedimentum legitimum censetur, quod excusat appellantem à lapsu fatalium. in c. cum propter. de iure patro. nu. 3. 430

4 Impedimentum matrimonij sufficit, si peruenit ad notitiam alicuius, etiam si peruenit ad illum, qui non esset habilis. in c. cum in tua. qui mat. accus. pos. nu. 7. 133

4 Impedimentum potest eße quadruplex à parte viri. in c. fraternitatis. de frigi. & malefi. nu. 19. 102

4 Impedimentum proueniens à iustitia publicæ honestatis, impedit, & dirimit matrimonium. in c. referente. qui fil. sint legit. n. 2. 118

2 Impedimentum qualiter probetur, in c. ex ratione. de appella. numero. 15. 344

4 Impedimentum quando superuenit ante carnalem copulam, separãtur sponsalia, in c. ex literis. de frig. & malefi. nu. 2. 97

2 Impedimentum quanti temporis sufficiat, vt detur secundus annus, in c. ex ratione. de ap. nu. 4. 343

3 Impedimentum non prestat, quod de iure non sortitur effectum, in c. quod autem. de iure pat. nu. 5. 415

4 Impedimentum scientes debent illud ecclesiæ nunciare, in c. tua nos. de cog. spir. nu. 3. 83

1 De impedimento debet constare per certum nuncium, in c. prudentia. de offi. deleg. nu. 1. 247

3 Imperfecta oratio non suppletur, vbi quod restat, non habet necessariam consequentiam ad expressum, in c. literarum. de voto. nume. 2. 376

4 Imperfecta duo simul iuncta non efficiuntur maioris potentiæ, quàm si essent ab inuicem separata, in c. ex literis. de matr. contrac. contra interdic. ec. nu. 4. 105

4 Impersonalitas in vltimis voluntatibus non vitiat, in c. tua nos. de sponsa. nu. 4. 25

4 Impersonalitas verbi an vitiet contractum, in c. tua nos. de sponsa. nume. 3. 25

1 Imperator à certis principibus Alemaniæ eligitur, in c. venerabilem. de elect. nu. 2. 161

In Pet. Anch. sup. V. Decretal, lib.

1 *Imperator an habeat potestatem super malos clericos, in c. solite. de maio. & obe. nu. 8.* 205
2 *Imperator an possit dispensare in iuramento, in c. si verò. de iureiu. nume. 8.* 274
1 *Imperator an possit priuare aliquem dominio suo, in c. cognoscentes. de const. nu. 6.* 70
1 *Imperator dicitur aduocatus Ecclesiæ, in c. venerabilem. de elect. numero. 7.* 162
1 *Imperator in quibus præcellat in temporalibus, in c. solitæ. de maiori. & obe. nu. 4.* 205
3 *Imperator non potest concedere priuilegium super re spirituali, in c. tua. de deci. nu. 2.* 332
1 *Imperator per Papam vngitur, & consecratur, in c. venerabilem. de elect. nu. 5.* 162
3 *Imperator si concedat iurisdictionem in quodam castro cuidam comiti: cui sit facta concessio, comiti, an territorio, in c. cum venissent. de insti. nu. 17.* 85
4 *Imperator si peccat in temporalibus, potest corrigi per Papam, in c. causam. qui fil. sint legi. nu. 7.* 115
4 *Imperator pōt admittere illegitimos quò ad hæreditates temporales, in c. lator. qui fil. sint legi. nu. 9.* 111
1 *Imperium per successionem non debetur, in c. venerabilem. de elect. nume. 9.* 162
2 *Imperio vacante Papa succedit in iurisdictione, in c. licèt ex suscepto. de foro compe. nu. 6.* 45
Et qualiter, ibidem nume. 11.
2 ¶ IMPETRAT *aliquis primò priuilegium limitatè cum diminutione iurisdictionis alterius: deinde ille impetrat aliud cum diminutione iurisdictionis eiusdem. debet de primo priuilegio facere mentionē: aliàs non valet secundum, in c. veniens. pe præscrip. numero. 4. & 8.* 316
1 *Impetrans an debeat facere mentionem de valore beneficij, in c. postulasti. de rescrip. nu. 3.* 89
Et an teneatur facere mēctionem de pprio patrimonio. ibi. nu. 4.
1 *Impetrans beneficium suppresso noīe dignitatis, si ipsum consequatur per sententiam, vel aliter: an poterit postea priuari, in c. ad aures. de rescrip. nu. 2.* 83
1 *Impetrās literas tāquàm clericus: cum nō sit, nō debet cōsequi beneficium taliter impetratum, in cap. ex literis. de transac. nume. 6. folio.* 325
2 *Impetrans priuilegium super iure præscripto post completam pscriptionem, videtur prescriptioni renunciare, in c. veniens. de præscrip. nu. 5.* 316
1 *Impetrans rescriptum, si tacet verum, & exprimit falsum, non valet, in cap. si proponēte. de rescrip. numero. 1. & per totum cap. folio.* 111
2 *Impetrans secūdas literas, debet facere de primis mentionem, in c. ex conquestione. de resti. spo. nu. 2.* 166
3 *Impetrans sibi de beneficio prouideri, an poterit prouideri de dignitate, in c. relatum. de cle. non resi. nu. 1.* 39
3 *Impetrans literas super eodem beneficio, ille est potior, qui prīò literas reportauit, in c. cum aūt. de iure pat. nu. 5.* 427
1 *Impetratio cōtra vnum in bonis diuisis non extēditur ad alium, qui non administrat illa bona, in cap. edoceri. de rescrip. numero. 3. folio.* 92
2 *Impetratio literarum ad extraordinarium iudicē qñq; fit super beneficio, in c. de cetero. de transac. nu. 1.* 323
2 ¶ IMPLORARE *officium iudicis non est licitum ante litem contestatā, in c. significante. de ap. nu. 2.* 383
1 ¶ IMPOSSIBILE *quotuplex sit, in c. pactiones. de pact. numero. 3. folio.* 319
4 *Impossibilitas iuris an vitiet, in c. si conditiones. de condi. appo. nume. 5.* 62
Quid de impossibilitate ratione perplexitatis, ibi. nu. 6.
4 *Impossibilitatis species sunt quatuor, in c. si conditiones. de condi. apposi. nu. 4.* 61
1 IMPOSTVLABILIS *quis dicatur, in c. 1. de postula. prælato. numero. 1. fol.* 122
1 ¶ IMPOTENTIA *infertur ad impotentiam iuris, & facti, in c. scitatus. de rescrip. nu. 1.* 85
4 *Impotentia coeundi debet considerari vniuersaliter, non respectu p-sonę certę, in c. 1. de frig. & malefi. nu. 2.* 95
4 *Impotentia coeundi si superuenit sponsæ culpa sponsi, quid iuris, in c. ex literis. de frig. & malefi. nu. 3.* 97
4 *Impotentia licèt apareat ex confessione vtriusq; coniugis, non sufficit ad separationem, nisi coniuncto testimonio propinquorum, in c. laudabilem. de frig. & malefi. nu. 4.* 98
4 *Impotentia naturalis, & accidentalis æquiparatur, in c. quod sedē. de frig. & malefi. nu. 2.* 91
2 *Impotentia quæ sit, de qua in c. ex ratione. & ibi plura genera impotentiarum, in c. ex ratione. de ap. nu. 2.* 342
5 ¶ IMPRAESTITA, *quæ fiunt Venetijs, an sint contractus vsurarij, in c. in in ciuitate. de vsu. nu. 5.* 106
1 *Improbitas vnius litigatoris non auget ius alterius partis, in c. olim ex. de rescrip. nu. 8.* 96
4 IMPVBES *desponsata, & traducta facta pubes si petat licentiam alteri nubendi, non auditur, si maritus iurat, q eam cognouit, in c. continebatur. de despon. impu. nu. 1.* 36
4 *Impubes factus pubes si nō habuit notitiam sponsaliorum, nūquàm videtur ipsa tacitè confirmare, in c. insuper. qui mat. accus. pos. nume. 5.* 132
3 *Impubes habebat matrem, & auiam. quę auia erat tutrix pupilli, & obtulit eum religioni: mater vult reuocare, an possit, in c. si quis. de regu. nu. 11.* 345
3 *Impubes oblatus à parentibus infra quantum tps post pubertatem possit exire, in c. si quis. de reg. nu. 10.* 345
4 *Impubes pubes factus si petit absolutionem à sponsalibus cum altero contractis, absoluitur etiam ille alius, in c. de illis. il 1. de despon. impu. nu. 4.* 38
3 *Impubes sagax, in quo malicia supplet ætatem, an possit testari, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 12.* 220
4 *Impubes viro tradita, & penes eum maior facta, præsumitur cognita, in c. continebatur. de despon. impube. nu. 2.* 36
4 *Impuberes iurantes contrahere, consentiente patre, ex tali promissione obligantur efficaciter, in cap. ex literis. il 2. de despō. nume. 2. fol.* 10
4 *Impuberes non debent resilire à sponsalibus per eos cōtractis sine cō sensu ēpi, in c. attestationes. de despon. impu. nu. 4.* 39
5 *Impuberes possunt esse prabendarij, & canonici in ecclesia cathdrali, in c. ex in insinuatione. de simo. nu. 1.* 37
4 *Impuberes possunt sponsalia contrahere: sed contracta non possunt mutuo dissensu dissoluere, in c. de illis. de despon. nu. 2.* 38
3 ¶ IMPVGNANS *testamentum non potest petere legatum: nec instrumentum impugnans potest ex eo iuti. in c. pro illorum. de præben.*
2 *Impugnantes electionem possunt in iudicio per procuratorem comparere, in c. exhibita. de iudi. nu. 2.* 30
3 IMPVTARI *quid possit in quartā debitā iure naturæ, in c. Raynutius. de testa nu. 53.* 263
4 IN, *dictio, an faciat modum, in c. verum. de condtio. apposi. numero. 14.* 58
5 ¶ INCENDIARII *ecclesiarum sint ipso iure excōicati: à qua snia nō absoluit alius, quàm Papa, nisi in mortis articulo, in c. in literis. de excep. nu. 2.* 95
Et an sint in cemiterio sepeliendi, ibi. nu. 2.
5 *Incendiarij sunt excommunicati, in c. tua nos. de sent. excommu. numero. 1.* 207
3 ¶ INCOEPIT *aliquis agere procuratoris nomine, domini postea: fecit vnum actum, & non repetit illud verbum, procuratorio nomine: an videatur repetitum, in c. inquisitioni. de appellatio. nume. 4.* 387
3 ¶ INCESTVOSVS *nisi pœnituerit, excommunicatur, in c. parochiano. de sepul. nu. 2.* 311
4 *Incestuosi pœna quæ sit, in c. 1. de eo, qui cogno. consangui. vxor. nume. 2.* 85

5 Inci-

Comment. Index locupletissimus.

5 ¶ INCITANS, *vel insligans aliquem ad odium, & ad iram contra aliquem: si sequatur postea homicidium, est seueriter puniendus, in c. sicut dignum. de homi. nu. 6.* 75
5 ¶ INCONTINENTI *quando aliquid dicatur factum, in c. significasti. il 2. de homi. nu. 12.* 82
2 *Incontinenti, verbum, qualiter intelligatur, in c. an sit. de appellatio. nume. 2.* 356
3 ¶ INCORPORALIA *an possint pignori obligari, in c. 1. de pigno. numero. 3.* 178
4 *Incorporalia (vt seruitutes vsusfructus, & similia) si data sunt in dotem: quid veniet in restitutione, soluto matrimonio, in c. donatio. de dona. inter vi. & vxo. nu. 40.* 174
2 ¶ INCORRIGIBILIS *quis dicatur, in c. cum non ab homine. de Iudi nume. 18. folio.* 17
3 ¶ INDEBITVM *naturale quod dicatur, in cap. is qui. de solutio. numero. 5.* 198
3 *Indebitum iuris tantùm quid dicatur, ibi. nu. 6. fo. eo.*
3 *Indebitum vt solutum repeti possit quod dicatur, in c. is qui. de solutio. nume. 3.* 198
Et an possit repeti, ibidem nu. 8. fo. eo.
3 *Indebiti species plures, in c. is qui. de solutio. nume. 4. 77. numero. 7. fo. eo.* 198. & 199
5 ¶ INDEFINITA *equipollet vniuersali, in c. eo libentius. de seruis nō ordi. versi. tertiò nō.* 56
Et in c. nimis. il 1. de excess. præl. n. 1. 144
Et in c. quia circa. de priui. nu. 2. 165
2 ¶ INDICTIO *licèt discordet ab annis Domini, non vitiat instrumentum, in c. inter dilectos. de fide instru. nu. 10.* 258
2 ¶ INDIGENTES *pecunia faciliores sunt obligandum, in c. ex parte. il 2. de confes. nu. 3.* 204
1 ¶ INDIGNVS *beneficijs ecclesiasticis aliquando quis dicitur: & tamen non prohibetur ab actu electionis, in c. per inquisitionem. de elect. nu. 2.* 152
1 *Indignus scientia, moribus, vel ætate ad regimen ecclesiarum instituti non debet, in c. eam te. de æta. & quali. nu. 1.* 205
3 *Indigni ne ad beneficia admittantur, spectat prouidere ad ēpm, in c. sanè. de cle. coniug. nu.* 19
1 *Indignos promoueri ad regimen ecclesiæ multum nocet, in c. nihil est. de elect. nu. 1.* 173
1 *Indignos qui promouet ad beneficia, vel ordines punitur, in c. nihil est. de elect. nu. 5.* 173
5 ¶ INDICIA *propinqua sufficiunt ad condemnationem, in c. tua nos. §. ad vltimum. de homi. vo. nu. 3.* 83
5 ¶ INDIVIDVVM *sumitur tribus modis, in c. suam. de pœnis. numero. 1.* 188
2 ¶ INDVCIAE *citatoriæ non requirunt causæ cognitionem: nec etiam deliberatoriæ, in c. præterea. de dila. nu. 8.* 116
2 *Induciæ, de quibus hic in c. vnico. quæ duplicantur, quando petitur plus tempore, quæ sint, & quomodo intelligantur, in c. vnico. de plus peti. nu. 17.* 144
2 *Induciæ deliberatoriæ an possint dari in criminali illi, qui plenè potuit restitui, in c. preterea. de dila. nu. 18.* 118
2 *Induciæ deliberatoriæ denegantur reo, quando per literas citatorias potest plenissimè instrui, in c. præterea. de dila. nu. 1. & 8. folio.* 116
1 *Induciæ si denegantur generali procuratori ad consulendum dominum absentem ex causa probabili, potest appellari, in c. dilectus. de procu. nu. 1.* 339
3 ¶ INDVCTVS *ad professionem ex falsa causa non potest petere, q hac de causa professio rescindatur, in c. ex parte. il 2. de conuer. coniug. nu. 4.* 363
1 *Inductus licèt sit aliquis ad compromittendum: si laudum inde latum non est iniquum, debet obseruari, in c. non sine. de arbi. nu. 8.* 371
2 ¶ INDVLTVM *in fauorem, non debet in odium retorqueri, in c. veniens. de præscrip. nu. 7.* 316
5 *Indulgentia cruce signatorum contra hæreticos quæ sit, in c. excōicamus. §. moueatur. de hæreti. nu. 8.* 66
3 *Indulgentia, de qua in cap. nouit. ne sede vacan. in quo consistat, ibidem. nu. 6.* 109
4 *Indulgentia debet interpretari secundùm consuetudinē loci, vbi emanat, & non secundùm ius scriptum, in c. quod dilectio. de consangui. & affi. nu. 2.* 91
5 *Indulgentia est duplex, specialis, & generalis. & ibi de qualibet, in c. quod autem. de pœni. & remis. nu. 8.* 193
5 *Indulgentia facta abiuranti hæresim non extenditur ad bona: nisi expresè dicatur, in c. vergenti s. de hæret. nu. 3.* 62
5 *Indulgentia generalis non comprehendit non subditum indulgentiis, in c. quod autem. de pœni. & rem. nu. 1.* 192
5 *Indulgentia non debet excedere annum in consecratione ecclesię: & pro alia causa non debet excedere 40. dies, in c. cum ex eo. de pœni. & remis. nu. 7.* 200
5 *Indulgentia quare non extendatur ad non subditum, in c. nuper. de sent. excom. nu. 14.* 214
5 *Indulgentia simpliciter concessa, intelligitur concessa cum obseruantia iuris cōmunis, in c. quàm sit. de iude. nu. 3.* 53
2 ¶ INDVSTRIALES *fructus qui dicantur, in c. grauis. de resti. spoliato. nu. 6.* 168
3 ¶ INAEQVALITAS *beneficiorum siue ratione redditui, siue onerum incumbentium vni beneficio, & non alteri, an reddat permutationē nullam, in c. exhibita. de rerum permu. nu. 28.* 175
2 INFAMIS *in foro canonico non potest esse procurator, in c. Imperatorum. de iur. calum. nu. 11.* 111
5 *Infamis non admittitur ad testimoniū, in c. per tuas. de fim. n. 9.* 43
3 *Infamis pōt facere testamentum, nisi in casibus expressis in iure, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 19.* 220
5 *Infamatus de apostasia compellitur habitum deferre: donec de illa se purget, in c. tuæ. de apostā. nu. 1.* 69
5 *Infamatus de criminibus est prius à superiore requirendus, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 5.* 24
5 *Infamatus de excommunicatione debet se purgare: in qua si defecerit, vel præstare differt, est vitandus, in c. cum desideres. de sent. excom. nu. 8.* 206
5 *Infamatus de furto debet se purgare, in c. ex literis. de excess. prela. nume. 3.* 138
5 *Infamatus pōt poni ad tormenta, & cogi, vt dicat veritatem, in c. si quis. il 2. de purga. cano. nu. 3.* 173
4 *Infamia est iactura, & pœna, & quare, in c. super. de secun. nup. nume. 5.* 177
5 *Infamia facti qualiter deleatur de mentibus hominum, in c. inter. de purga. cano. nu. 6.* 175
5 *Infamia facti repellit quem à promotione dignitatis, & à querela, à testificando, & denunciando, in c. omnipotens. de accusatio. nume. 5.* 2
5 *Infamia non resultat propter dicta paucorum, in c. inquisitionis. §. tertiæ. de accu. nu. 9.* 20
5 *Infamia orta contra administratorem est iusta causa cōmouendi dominum contra eum: vt reddat administrationem, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 4.* 24
2 *Infamia quandoq; comitatur condemnatū emendatum de crimine, in c. testimonium. de testi. nu. 9.* 249
5 *Infamia semper præsumitur durare, nisi quis probet super infamia dispensatum, in c. ex diligenti. de simo. nu. 5.* 35
5 *Infamia sola criminis sufficit ad inducendam purgationem, in c. ex tuarum. de purg. can. nu. 1.* 174
5 *Infamia sola non sufficit ad condemnationem: sed bene ad purgationem inducendam, in c. nos inter. de purgatio. canon. numero. 3. folio.* 173
2 *Infamatio est species perturbationis, in c. audita querela. de restitu. spo. nu. 10.* 162
3 INFANS *decedens, hæreditate cuiuscunq; non agnita, an transmittat, in c. Raynutius. de testa. nu. 78.* 267
2 *Infans, super quo istæ duæ mulieres litigabant: si vtraq; decessit lite pendente, cui succedet: vtriq;, neutri, aut alteri, in c. afferte. de præsump. nu. 4.* 265

4 *Infantia durat vsq; ad septimum annum completũ, in c.literas. de despon.impu.nu.6.* 35
2 ¶INFECTVS *simili morbo an repellatur in causa ciuili, in c. personas. de testi.& attesta.nu.3.* 227
2 ¶INFERENTES *bellum iustum qualiter teneantur, in c. sicut. il 2. de iureiu. nu.6.* 289
2 *Inferentes bellum iustum an nãciscãtur dominium rerum occupatarum : & capti ab eis fiant serui, in c.sicut. de iureiu.nu.4.* 286
1 INFERIOR *à gradu pro euitando scandalo abstinere debet, in c. ad aures. de temp.ordi.nu.2.* 203
2 *Inferior à Papa an possit cognoscere incidenter de priuilegijs Papæ in c.cum venissent.de iudic.nu.5.* 19
4 *Inferior à Papa non potest dispensare super matrimonio, in c. quia circa.de consang.& affi.nu.1.* 93
5 *Inferior à Papa non dispensat in sacris ordinibus, in c.continebatur. de homi.nu.4.* 77
2 *Inferior non cognoscit de principali causa, nec de accessorijs, & dependentibus, appellatione ad Papam interposita, in c.solicitudinem.de ap.nu.3.* 366
1 *Inferior habet necesse obedire absolutiom factæ per maiorem, in c.significauit.de offi.ord.nu.2.* 289
2 *Inferior non potest statuere, ꝓ ab eius sententia non appelletur, in c. venientes.de iureiu.nu.6.* 381
1 *Inerior non potest absoluere, vel ligare maiorem, in c.cum inferior. de maio.& obe. nu.1.* 312
5 *Inferior potest expedire quod maior facere tenebatur propter difficilem accessum ad superiorem, in c. de cetero. de senten.excom. nume.1.* 205
5 *Inferior potest resistere superiori in eo, quod aggrauat eum contra iura, in c.sanè.de exce. prala. nu.2.* 136
2 *Inferior si vnum mandat, alterum superior: cui sit parendum, in c. cum parati.de ap.nu.5.* 348
3 *Inferiores ab episcopo non possunt præstare auctoritatem permutationibus, in c.quæsitum.de rerum pmu.nu.8.* 167
3 INFEVDARE *de nouo, & feudum antiquũ ad ecclesiam reuersum infeudare iterum differunt, in c. exparte. de feu. nu.1.* 176
3 *Inferiores ministri debent decimas sacerdotibus, in c.1.de deci. numero.1.* 318
3 ¶INFIDELIS *an possit possidere ius patronatus, ꝓ non, in c. nobis. de iure pat.nu.2.* 428
4 *Idfidelis habens plures vxores, si conuertatur ad fidem, quam ex eis debeat retinere, in c.gaudemus.de diuor.nu.23.* 144
4 *Infideles ad fidem conuersi non tolerantur in pluralitate vxorũ, in c.gaudemus.de diuor.nu.5.* 142
4 *Infideles circa matrimonia non subiacent legi canonicæ. sed antiquæ veteris testamenti, in c.de fidelibus.de consangui. & affinita.numero.2.* 29
4 *Infideles coniuncti in gradu prohibito constitutione canonica: si ad fidem conuertantur, possunt in illo matrimonio remanere, in c.gaudemus.de diuor.nu.3.5.& 14.* 142
3 *Infideles nobiscum habitantes, si delinquunt, à quo punientur, in c. quod super.de voto.nu.23.* 384
4 *Infideles non arctãtur constitutionibus canonicis : sed bene ligantur constitutionibus Imperatorum, in c. gaudemus.de diuor. numero.2.& 16.* 142
2 *Infideles non sunt idonei testes, etiam in exceptis criminibus, in c.1. de testi.& attesta. nu.3.* 218
5 *Infideles quare magis vitamus in conuiuio, quàm in colloquio, in c. quam sit.de iud.nu.6.* 53
4 *Infideles quare magis arceantur legibus, quàm canonicis constitutionibus, in c.gaudemus.de diuor.nu.19.* 143
3 *Infideles, qui dominium ecclesiæ recognoscunt, sunt ab ecclesia tolerandi, & possunt habere possessiones, &c. in c. quod super. de voto.nu.18.* 383
4 *Infideles si volunt conuerti ad fidem, ecclesia debet eos recipere, in c.de infidelibus.de consa.& affi.nu.1.* 91
4 *Infidelium vnus si conuertatur ad fidem: an ipse conuersus dicatur relinquere, vel relinqui, in c.quantò.de diuor. nu.10.* 141
4 *Et an statim sit matrimonij vinculum dissolutum, ibi.nu.11.*
1 ¶INFINITAS *est vitanda, in c. sedes apostolica. de rescript. numero.2.* 88
Et in c.vltra tertiam.de testi.nu.5. 249
4 ¶INFIRMVS *an possit dimittere vxorem suam propter adulterium, quod ipso rogante commisit cum medico, in c. discretionem.de eo qui cog.consan.vxo. nu.7.* 87
1 *Infirmus citatus ad iudicium excusatur à pœna cõtumaciæ, in c.que relam.de procu.nu.3.* 330
3 *Infirmus perdidit loquelam, nec potest scribere: habet tamen bonum intellectum & c. frater vel notarius dixit ei. si tu vis instituere pauperes Christi, stringe mihi manum &c. & sic fecit: an valeat talis institutio, in c. quia ingredientibus. de testamen. numero.11.* 219
5 *Infirmus, qui non obedit medico, an peccet, in c. tua nos.de homici. nume.7.* 83
2 *Infirmus si metu mortis religionem ingreditur : an possit ingredi post conualescentiam, in c.in præsentia.de proba.nu.10.* 209
3 *Infirmo esus carnium debet indulgeri, cum vrget necessitas, in c. consilium.de obser.ieiu.nu.4.* 481
3 *Infirmi reputantur pro præsentibus vigore constitutionis, in c.ad audientiam.de cle.non resi.nu.6.* 35
3 *Infirmitas si superuenit post confirmationem ante consecrationẽ, vel possessionem obtentam: an remouebitur, in c. ex parte. de cleri. egro.nu.2.* 77
5 *Infirmitas vna conuerti potest in aliam, in c. presbyterum. de homi.nume.4.* 77
5 *Infirmitates proueniunt quinq; ex causiis, in c. cum infirmitas. de pœni.& remis. nu.1.* 199
3 ¶INGRATVS *dicitur, qui offendit : licèt nõ remuneret, in c.propter. de dona.nu.3.* 210
3 *Ingratitudinis diffinitio, in c.propter.de dona.nu.2.* 210
3 ¶INGREDIENS *an post ingressum possit exire monasterium, in c.si quis.de regu.nu.8.* 345
2 *Ingrediens monasterium si habet filios, vel ascendentes, an eius bona deuoluãtur ad filios, vel ascendentes: an verò ad monasteriũ, in c.in presentia.de proba.nu.24.* 210
2 *Ingrediens possessionem rei, de qua possessor non fuerat spoliatus, nõ tenetur interdicto vnde vi.in c.ad sedem. de resti. spoliato.nume. 5.folio.* 173
3 *Ingrediẽs potest habere professionem à se prius factam post 14. an. in c.significatum.de reg. nu.3.* 352
3 *Ingrediẽs religionem habet annum probationis excipiuntur quatuor casus, in c.statuimus. de reg. nu.2.* 360
3 *Ingressus monasterium an semper habeat animum ad profitendum, & possit exire infra annum, in c. ex parte.de regula. numero.5. folio.* 359
3 *Ingressus monasterium in minori ætate potest liberè ad seculum remanere infra annum, in c.postulasti.de regu. n.1.* 359
3 *Ingressus monasterium, tempore, quo ingressus fuit, comedebantur ibi carnes, & monachi viuebant ad libitum: si postea reformantur, an teneatur ad reformationem, in c. super eo. de regula. numero.4.* 345
3 *Ingressus monasterium, qui potest reuocari : an poterit propria auctoritate exire, in c.1.de couer. coniug. nu.4.* 362
3 *Ingressus nouiter monasterium an ita recipiat partem de rebus cõmunibus, sicut & antiquus, in c. recolentes. de statu regula.numero.9.* 390
3 *Ingressus religionem, assumpto habitu nouitij, si aliquid non protestatur: an sit presumendum, ꝓ vitam voluit mutare: an reg. experiri, in c. consulti.de reg. nu.6.* 358
5 *Ingressus religionem, data pecunia, inde expellitur, & in aliud monasterium ingredi compellitur, in c. veniens. de simo. numero.4. folio.* 36
5 *Ingressus religionem de populo interdicto: an ante, vel post professionem possit ad ordines licitè promoueri, & diuinis officijs interesse, in c.responso. de sent.excom.nu.4.* 224
3 *Ingressus religionem, qui moritur infra annum probationis, an sit censendus parochianus primæ ecclesiæ quò ad canonicam, in c. de his. de sepul.nu.3.* 298
1 *Ingressus religionem timore mortis, postea ratum non habens, exire potest, & matrimonium contrahere : secus si à principio, vel ex post facto consensit, in c.1.de his quæ vi met.nu.1.* 346
4 *Ingressus religionis non abolet maculam, & inhabilitatem contractam occasione precedentium delictorum, in c. ex literarum. qui cle.vel.vo.nu.2.* 64
5 *Ingressus religionis non tollit irregularitatem, quæ prouenit ex delicto, in c.ex tuæ. de simo. nu.2.* 37
5 *Ingressus religionis non tollit irregularitatem, quæ prouenit ratione criminis, in c.1.de eo, qui fur.ordi. nu.5.* 133
4 *Ingressus religionis rumpit sponsalia de præsenti, in c. commissum. de sponsa.nu.6.* 15
3 *Ingressus vt confirmetur per remotionem obstaculi, requiritur, ꝓ p annum, & plus steterit in monasterio, in c.consuluit. de conuer. coniug.nu.2.* 367
1 ¶INHABILITAS *ex infidelitate proueniens tollitur per baptismum, in c.eam te.de rescrip. nu.6.* 83
3 ¶INHIBITIO *facta ei, ad quem pertinet præsentatio, vitiat collationem, quæ fieret de eodem beneficio ab ordinario, in c.cũ dilectus. de iure pat.nu.7.* 432
3 *Inhibitio iudicis impedit translationem dominij, in c. cum dilectus. de iure pat. nu.2.* 431
5 ¶INIICIENS *manus in clericum, & trahens eum verberando per claustrum: an censeatur contraxisse vnam excommunicationem, vel plures, in c.cum pro causa.de sent.excom. nu.1.* 210
5 *Inijcientes manus violentas in clericos, debent publicè pœnitere, si iniectio sit publica, in c.parochianos.de sen.exc.nu.2.* 204
5 ¶INIMICVS *non solum dicitur, qui me offendit : sed qui cum eo habitat cohabitatione assidua, in c.repellatur.de accu. nu.1.* 4
2 *Inimicus patris presumitur inimicus filiorum, in c.accedens. vt lite non conte.nu.12.* 97
5 *Inimicus, qui fuit patris, præsumitur etiam inimicus filiorum, in c. repellatur. de accusa.nu.4.* 4
5 *Inimicus repellitur ab accusando, in c. repellatur. de accusatio. numero.2.* 4
5 *Inimici capitales, & conspiratores in nullo crimine admittuntur, in c.per tuas.il 1.de simo.nu.5.* 42
5 *Inimici capitales qui dicantur, in c. cum oporteat. de accusatio. numero.13.* 19
5 *Inimici capitales possunt dici, qui contendunt de omnibus bonis, vel maiori parte, in c.repellatur.de accu.nu.3.* 4
2 *Inimicitia debet intelligi de capitali, quandocunq; agitur de repellẽdo aliquem à iure cõi propter inimicitiam, in c. accedens. vt lite non conte.nu.10.* 97
5 *Inimicitia extenditur vsq; ad quartum gradum, in c. repellatur. de accusa.nu.4.* 4
Et ad tertiam personam.ibi. nu.6.
5 *Inimicitia qualiter extinguatur.ibi.nu.5.*
1 ¶INIQVO *arbitrio nullus cogitur stare, in c. non sine. de arbi. numero.6.* 371
3 ¶INITIVM *quod sit spectandum, pluribus probat, in c.scientes. de censi.nu.3.* 438
2 ¶INIVRIA *dicitur inferri, cum aliquis turbatur in possessione sua, in c.conquestus.de foro cõp.nu.6.* 73
5 *Iniuria dicitur fieri sacramento baptismi, quando reiteratur, in ca. ex literarum.de apostata.nu.3.* 69
5 *Iniuria inferri potest sine violentia, in c. contingit. de sentẽ. excom. nume.3.* 219
2 *Iniuria irrogatur facto, & verbo, in c. Quintauallis. de iureiuran. nume.3.* 283
3 *Iniuria iudicantis potius nocet emptori, quàm venditori, in c.si venditori.de emp.& vendi.nu.6.* 154
5 *Iniuria non est irroganda iudæis in personis, vel in rebus, in c.sicut. de iude.nu.3.* 53
2 *Iniuria nulla irrogatur maiori iudici, si minor iudex veritatem inuestigauerit, in c.literas.de rest.spo. nu.6.* 171
2 *Iniuria potest compromitti in offensum, in c. Quintauallis. de iureiuran.nu.2.* 283
5 *Iniuria potest irrogari absenti, & ignoranti, in c.1.de maledicis. nume.1.* 125
Qualiter aggrauetur, nume.2.
5 *Iniuria potest inferri personæ sine læsione ipsius personæ, in c.nuper. de sent.excom.nu.1.* 213
5 *Iniuria quæ dicatur illata in personã: & quæ non, in c. nuper.de senten.excom.nu.4.* 213
5 *Iniuria si facta est clerico seculari, an actio iniuriarum detur sibi, vel ecclesiæ, in c.parochianos.de sent.excõ.nu.5.* 204
5 *Iniuria si non fit in persona clerici : sed equus, quem equitat, detinetur per frenum : vel vestis deturpatur : vel in facie spuitur, & his similia committens an incidat in canonem, in c.nuper.de sent. excom. nu.3.* 213
3 *Iniuriam faciens vni multis minatur, in c.1. de cleri. ægrotan. numero.3.* 76
5 *Iniuriam enormem, vel leuem irrogans diacono, absoluitur à Papa: in c.ex tenore.de sen.excom.nu.1.* 205
1 *Iniuriam facere non dicitur, qui vtitur iure suo, in c. cum ecclesia. de elect.nu.3.* 158
5 *Iniuriam irrogatam Deo, & Saluatori nostro nullus debet dissimulare, in c. in nonnullis.de iude. nu.6.* 55
5 *Iniuriæ personalis, & realis propulsatio qualiter differat, in c.significasti.il 2.de homi.nu.13.* 83
1 *Iniuriæ non debent nasci, vnde iura nascuntur, in c.nonnulli. de rescrip.nume.2.* 98
4 ¶INNOCENS *an possit religionem ingredi, & profiteri, inuita nocente, in c.ex literis.de diuor.nu.12.* 140
2 ¶INNOVATA *post appellationem interpositam ad Papam, an possint reuocari corã proximo superiore iudicis à quo, in c.solicitudinem.de ap.nu.2.* 366
1 *Innouata post appellationem, iudicis officio reuocantur, in c. ex parte.il 2.de rescrip.nu.4.* 84
5 *Innouatio non tribuit plus iuris, quàm primò habuit, in c. quia intentionis.de priui.nu.1.* 170
5 *Innouatio priuilegij facta cum insinuatione est perpetua, in c. quia intentionis.de priui.nu.8.* 170
5 *Innouatio priuilegij fieri debet citata parte, de cuius priuilegio tractatur, in c.cum olim. il 1.de priui.nu.1.* 156
2 ¶INOBEDIENS *non solùm : sed etiam excommunicatus dignus est gratia sedis apostolicæ, in c.qua fronte.de ap.nu.1.* 349
1 *Inobedientia est digna vltione, in c.1. de postula. prala.numero.9. folio.* 123
3 ¶INOPIA *qualiter probetur, in c. Odoardus. de solutio. numero. 3.fol.* 179
3 ¶INQVIRERE *debet de forma electionis, & idoneitate personæ ille, ad quem spectat confirmatio, in c. cum olim. de cleri.excom.numero.2.* 23
1 *Inquisitor hæreticæ prauitatis inquisiuit contra quẽdam de hæresi: condemnauit, & tradidit curiæ seculari: an iudex secularis debeat credere illi sententiæ, & executionem facere, in c.1. de offic. ordi.nu.7.* 285
5 *Inquisitores debent accedere ad locum, in quo quis dicitur infamatus, in c.cum dilecti.de accu. nu.2.* 16
5 *Inquisitus an possit coram iudice inquirente petere, quòd inquirat contra promotorem inquisitionis, in c. qualiter.il 2. de accusa. nume.30.* 26
5 *Inquisitio ad crimen inueniendum fit tripliciter, in c. qualiter.il 2. de accu.nu.38.* 27
5 *Inquisitio debet habere ordinem suum, in c.qualiter.il 1. de accusa. nume.1.* 15
3 *Inquisitio diligens fienda est in concilio generali contra archiepiscopum, & alios prælatos indiguos, in c.graue.de præb. nu.10.* 67

5 Inquisitio eiusdem est effectus, cuius est accusatio in criminibus, in quibus post peractam pœnitentiam impeditur executio, in c. inquisitionis. de accu. nu. 2. 19
5 Inquisitio est permissa non solum, cum agitur ad vindictam publicã: sed etiam, vbi agitur super rebus ecclesiasticis, ne dilapidentur, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 6. 24
5 Inquisitio fit contra prælatum, cum clamor ascendit, & scandalum seperatur, in c. intantum. de collu. deteg. nu. 1. 121
2 Inquisitio formata in capite, & in membris potest scindi, & per partes pronunciari, in c. cum I. & A. de sent. & re iud. nu. 4. 135
5 Inquisitio generalis super idoneitate personæ non impedit volentem postea accusare promotum de aliquo crimine speciali, in c. veniens. de accu. nu. 1. 10
2 Inquisitio, præcedat aliquid, vel sequatur, quid operetur, in c. cum tu fili. de testi. & attesta. nu. 3. 224
1 Inquisitio personarum debet cõmitti in eo loco, vbi quis est natus, in c. scriptum. de elect. nu. 2. 166
2 Inquisitio quando committitur facienda in certo loco, delegatus non potest in alio loco procedere, in c. cum I. & A. de sent. & re iudi. nume. 2. 335
5 Inquisitio quando fit contra aliquem, debet ille esse præsens, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 18. 25
2 Inquisitio, quæ fit per officium, succedit loco accusationis, in repetitione c. postulasti. de fo. comp. nu. 51. 67
2 Inquisitio si facta fuerit contra homicidam, & mandatorem: & homicida condemnatus appellat, & probat per testes super homicidio deponentes, & absoluitur: an prosit mandatori, qui non appellauit, in c. vna sententia. de ap. nu. 3. 387
4 Inquisitio veritatis committitur arbitrio iudicis, in c. cum in tua. de sponsa. nu. 6. 26
4 ¶ Inscriptio censetur de substantia inquisitionis, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 25. 25
4 ¶ Insidiatrix vitæ mariti debet sine spe coniugij permanere, si maritus viuit, & nolit cum ea habitare, in c. 1. de diuor. numero. 3. 135
5 ¶ Insignia an sit licitum portare, & quæ, in c. dilecta. de excess. prælato. nu. 13. 144
Et insignia alterius an sit licitum portare, nu. 14.
2 Insignia dignitatis deferre in aliena prouincia non est licitum quando ex tali delatione denotatur præeminentia in loco, in c. 1. vt lipenden. nu. 3. 198
2 ¶ Insinuatio potest fieri nemine citato, in c. Albericus. de testi. nume. 7. 242. & nu. 18. fo. seq.
2 ¶ Inspectio comprehendit lectionem, in c. accepimus. de fide instrumen. nu. 2. 256
5 ¶ Insolita sunt suspecta, in c. quàm graui. de crimi. fal. numero. 5. fol. 116
1 ¶ Inspiratio an sit, si vnus dissentiat, in c. quia propter. de electio. nu. 3. 171
2 ¶ Instantia iudicij non perit lapsu triennij, in c. venerabilis. de iudi. nume. 1. 31
2 Instantia iudicij quando vltra terminum prorogatur, malicia aduersarij non nocet, in c. venerabilis. de iudi. nu. 3. 31
2 Instantia litis non expirat cursu triennij, in c. cum bonæ. de proba. nume. 3. 217
2 Instantia perempta, non cogitur litigator super qõne amplius respondere, in c. venerabilis. de iudi. nu. 4. 31
2 ¶ Institor quis dicatur, in c. cum deputati. de iudi. nu. 6. 28
3 ¶ Institvi an quis possit sine prosecutione patroni. super continuatio. rub. de iure pat. nu. 5. 411
2 Institutus ab ordinario sine præsentatione patroni, est ab ecclesia amouendus. fallit in casibus in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudica. nu. 16. 331
3 Institutus in re certa, alio vniuersali instituto, habetur, & censetur legatarius quò ad legata, & debita soluenda: sed quò ad titulum institutionis, & valorem testamenti habetur vt hæres, in c. Raymutius. de testa. nu. 29. 258
3 Institutus per episcopum debet recognoscere in patronum illum, qui obtinuit in cã, in c. si verò. de iure pat. nu. 3. 420
3 Institutus quando videt tutulum, quem habet in beneficio non efficacem, debet habilem procurare, in c. ex parte. de concess. præb. nume. 1. 102
2 Institutus sub conditione, ne ingrediatur religionem: si ingreditur, an erit heres, in c. in præsentiu. de proba. nu. 30. 211
3 Instituti in ecclesiis per nouos patronos mutari non possunt, in c. querimoniam. de iure pat. nu. 1. 418
3 Institutio beneficiorum spectat ad episcopos, vel officiales, in c. ex frequentibus. de insti. nu. 1. 82
3 Institutio clericorum in omnibus ecclesiis spectat ad superiorem, in c. ad decorem. de insti. nu. 3. 83
3 Institutio episcopi facta sine præsentatione patroni est de rigore iuris irritanda, in c. illud. de iure pat. nu. 6. 417
3 Institutio facta à coniuncta persona de fratre suo, & filiis, intelligitur, ꝓ filij veniant cum fratre simul: non ordine successiuo, in c. Raynaldus. de testa. nu. 11. 272
3 Institutio facta ab illis, qui non habent ius instituendi, non debet impedire vires electionis ab illis, quibus hoc competit celebrare, in c. quia diuersitatem. de conc. præb. nu. 3. 92
5 Institutio facta de beneficio vacante habet vim constitutionis, in c. proposuit. de cle. excõ. minist. nu. 4. 120
3 Institutio facta ex falsa cã est nulla: ẽt si ex vera cã deducta potuisset valere, in c. ex parte. de conc. præb. nu. 5. 102
3 Institutio non tenet, si aliquis reliquit alicui, credens eum esse suum filium; cum non esset, in c. requisisti. de testa. nu. 4. 250
3 Institutio quid dicatur, in c. auctoritate. de insti. nu. 3. 83
3 Institutio si ad aliquem pertinet, potest ille institutus ibi ab alijs petere, vt amoueantur, in c. quia diuersitatem. de concess. præben. numero. 1. 92
3 Institutio talis an valeat. pauperes Christi instituo, quos talis elegerit, in c. cum tibi. de testa nu. 9. 244
Et talis possit eligere spurium, vel consanguineum testatoris, ibidem. nume. 10.
5 Institutio, vel destitutio clericorum de iure spectat ad episcopum, in c. cum ex iniuncto. de hæret. nu. 11. 64
3 Institutio, vel destitutio episcopi sine consilio Capituli an sit nulla ipso iure, in c. nouit. de his, quæ fiunt à præla. sine con. numero. 10. fol. 115
1 Institutionem suam canonicam cogitur probare ille, cui restitutio facta est, in c. ex insinuatione. nu. 5. 332
3 ¶ Instrvmentvm ab aduersario productum dixit aliquis nullum: vel aliter impugnat, non dicendo falsum, an possit ex illo instrumento fundare intentionem suam, in c. cum olim. de censib. numero. 8. 459
2 Instrumentam an requirat subscriptionem testium, in c. cum Ioannes. de fide instru. nu. 14. 262
2 Instrumentum debiti debet consistere penes creditorem: quod tenetur reddere post solutionem, in c. ecclesia sanctæ Mariæ. il 2. vt lite pend. nu. 4. 199
2 Instrumentum dotis si facit mentionem de matrimonio: an per hoc instrumentum dotale probetur matrimonium, in c. Albericus. de testi. nu. 242
2 Instrumentum exemplatum, quem effectum habeat, in c. Albericus. de testi. nu. 5. 242
2 Instrumentum factum de alienatione rei ecclesiasticæ, si sit seruata solemnitas, probat, in c. tertio loco. de proba. nu. 2. 206
3 Instrumentum impugnans non debet ex eo niti, vel commodum consequi, in c. cum olim. de censi. nu. 3. 454
2 Instrumentum licèt non sit validum ad probandum: punitur tamen producens, in c. cãm quæ. il 2. de testi. nu. 9. 227
2 Instrumentum licitum est parti producere, etiam post publicationem, vsque ad conclusionem, in c. cum dilectus. de fide instrumen. numero. 2. & 3. 259
3 Instrumentum publicum an probet testamentum, si nõia testiũ sint specificata, in c. cum esses. de testa. nu. 12. 236

2 Instrumentum quando facit mentionem de cõtractu puro in actu rei terabili: probatio testium non elidit vires instrumenti, in c. cum Ioan. de fide instr. nu. 8. 260
3 Instrumentum quando perditur, debet iterum in publicam formam redigi de protocollo notarij, in c. dudum. de conuer. coniug. numero. 4. 371
3 Instrumentum si aliquis impugnat de falsitate, non per modum exceptionis, sed principaliter agendo, an poterit niti postea ex illo instrumento in alio iudicio, in c. cum olim. de censi. nu. 10. 451
4 Instrumentum si dicat, patrem, & filium recepisse dotem: an præsumetur, ꝓ quilibet acceperit dimidiam: an præsumentur duo rei insolidum: an ꝓ tota dos peruenerit ad manus patris, in c. donatio. de dona. inter virum, & vxo. nu. 38. 173
2 Instrumentum si dicatur factum esse ab eo, qui non erat notarius: an debaat probari, in c. 1. de fide instru. nu. 2. 255
Et qualiaer probabitur. ibi. nu. 3.
3 Instrumentum si facit mentionem de aliquo per verba præteriti temporis: an illud videatur actum, siue gestum tempore instrumenti: an dudum ante ipsum instrumentum, in c. quod autem. de iure patro. nu. 8. 415
5 Instrumento amisso, an sufficiat eius tenorẽ probari per testes, in c. cum olim. il 1. de priui. nu. 11. 157
5 Instrumento falso qui vtitur, si nouit ipsum falsum, debet abstinere, in c. accdens. de crimi. fal. nu. 2. 117
2 Instrumenta cõmunia sunt edenda, in c. G. perpetuus. de fide instrumume. 3. 263
2 Instrumenta cõia quæ dicantur, in c. 1. de proba. nu. 5. 205
2 Instrumenta in iudicio producta qualiter debeat tabellio redigere in actis, in c. quoniam contra falsam. de proba. nu. 11. 215
2 Instrumenta registrata in actis, an appellentur exemplum, vel originale, in c. Albericus. de testi. nu. 12. 242
2 IInstrumenta, vel testamenta cum quibus solemnitatibus debeãt publicari, & in formam publicam redigi, in c. si instrumenta. de fide instru. nu. 1. 264
2 Instrumentorum appellatione continentur testes, in c. peruenit. il 1. de testi. cog. nu. 2. 252
2 Instrumentorum appellatione continetur sententia, in c. inter monasterium. de sent. & re iudi. nu. 5. 333
5 Insvltantes aliquem irregulares sunt, si vnus eorum interfectus est per insultatos, in c. 1. de cleri. pug. in duel. nu. 3. 86
Integre, verbum restringitur, nec includit illa, quæ pũtibus exhibentur, in c. licèt. de præb. nu. 3. 71
4 Intentio actoris si est dubia, & responsio rei ambigua: an intelligetur secundùm intentionem actoris, an, rei, in c. ex literis. il 1. de sponsa. nume. 10. 8
2 Intentio compromittentis est consideranda in laudo arbitratoris, in c. veniens. de iureiu. nu. 4. 278
5 Intentio magis consideranda est quò ad Deum, quàm actus celebratus, in c. tua nos. de simo. nu. 5. 44
5 Intẽtio mala obligat quem in foro conscientiæ ad restitutionem eius, quod malè accepit, in c. consuluit. de vsuris. nu. 4. 107
5 Intentio mentalis inducit simoniam, in c. ex tua. de simo. numero. 4. folio. 37
2 Intentio Papæ est lites dirimere, & laboribus releuare subiectos, in c. finem litibus. de dolo, & contu. nu. 2. 179
1 Intentio Papæ dubia per eum declaratur, in c. sanè. de offi. & potestiudi. dele. nu. 1. 247
5 Intentio sola an faciat hominem simoniacum, in c. tua nos. de simo. nume. 6. 44
5 Intentionem suam dubiam potest quis declarare in iudicio, in c. licèt. de accu. nu. 7. 8
1 Intentionem suam quis fundare potest ex priuilegio, & iure cõi, in c. cum dilectus. de consue. nu. 3. 116
2 Intentio, vel exceptio fundata super prioritate, & posterioritate temporis, debet probari limitata, in c. solicitè cures. de resti. spo. nume. 2. 161
5 ¶ Interdictvm an dicatur relaxatum in die, qua permissum est celebrari in ecclesia interdicta, & postea reuiuiscat, in c. vt prilegia. de priuile. nu. 9. 168
5 Interdictum an sit relaxandum quò ad illos, qui volunt satisfacere, in c. quod inte. de pæni. & remis. nu. 10 196
2 Interdictum, & excõicatio in quibus æquiparentur, in c. ad hæc. il 5. de ap. nu. 1. 352
5 Interdictum generale quid dicatur, in c. cum in partibus. de verbo: signi. nu. 1. 238
2 Interdictum latum post appellationem ex causa verisimili emissum, est irritum ipso iure, in c. dilectis. de ap. nu. 4. 367
5 Interdictum Papæ si est nullum, pöt contra ipsum intentari, in c. dura. de crim. fal. nu. 5. 115
3 Interdictum positum in ecclesia per illum, qui non habet potestatem, non debet seruari, in c. quæsiuit. de his, quæ fiunt à maio. numero. 2. 122
2 Interdictum retinẽdæ possessiõis quãdo interponatur. in repetit. c. pastoralis. de cã pos. & propr. nu. 20. 157
2 Interdictum vnde vi, & appellatio extraiudicialis in quo differãt, in c. bonæ memoriæ. de ap. nu. 10. 363
2 Interdictum vnde vi nõ competit cõtra illum, qui nõ spoliauit, nec mandauit spoliari, nec spoliationem ratam habuit, in c. cum ad sedem. de resti. spo. nu. 1. 173
Et contra quam detur, ibidem nu. 8.
2 Interdictum vnde vi transit in successorem, in c. significauerunt. de test. nu. 4. 235
2 Interdictum vti possidetis cui detur. in repetit. c. pastoralis. de causa pos. & propr. nu. 18. 157
2 Interdictum vnde vi potest transire in alium ex cessione, in c. significauerunt. de testi. nu. 5. 235
2 Interdictum vti possidetis ad hoc vt competat, nõ sufficit probare se in præteritum possedisse: sed debet probari possessio de presenti, in c. cõquestus. de foro comp. nu. 3. 72
2 Interdictum vti possidetis resultat cõtra impedientem, ne subditi soluant domino decimas, & similia, in c. veniens. de præscript. numero. 1. 315
3 Interdictum vti possidetis an possit competere contra electum cõtra electores, in c. cum venerabilis. de relig. do. nu. 16. 404
3 Interdicti vnde vi quæ sit natura, in c. 1. de immu. ec. nu. 6. 486
5 Interdicto nõ dãtes causãm, qui tamẽ nõ sunt de terra interdicta, an poterũt cum priuilegiatis interesse auditiõi diuinorum, in c. quod nõnullis. de priui. nu. 3. 168
2 Interdicto vti possidetis obtinet, qui iustiorem habet titulum, in c. licèt causam. de proba. nu. 2. 211
2 Interdicto vti possidetis qui probat de antiquiori possessione, nõ iuncto titulo, præfertur illi, qui probat de possessione recentiori, in c. licèt causam. de proba. nu. 17. 212
2 Interdicta quæ sint, quæ competũt pro rebus sacris, publicis, & priuatis. in repet. c. pastoralis. de causa pos. & propr. nu. 13. 155
5 Interdictus benedicẽs aquam an sit irregularis, in c. tãta. de excess. præla. nu. 12. 146
5 Interdictus benedicẽs mensam, vel legens in mẽsa residentibus, an sit irregularis, in c. tãta. de excess. præla. nu. 9. 146
5 Interdictus si fuit sepultus in cemiterio: ã relaxato interdicto, ibi manebit, in c. tanta. de excess. præl. n. 21. 147
5 Interdictus, vel excõicatus monitus nõ desistens deponitur, in c. clerici. de cle. excom. minist. nu. 1. 127
5 Interdicto loco, an possint homines illius loci de loco decedentes alibi sepeliri, in c. quod in te. de pœnit. & remis. nu. 11. 196
5 Interdicti an gaudẽant indulgentijs, & remissionibus, in c. tanta. de excess. præla. n. 22. 147
5 Interdictio ab vno actu an includat reliquum, in c. tanta. de excess. præl. nu. 23. 147
3 Interesse commune si excedat conuentum vltra duplum: tunc interesse conuentum reducitur ad commune, in c. causam. de empt. & vendi. nu. 4. 159
2 Intereße, & alia possunt probari iuramento in odium spoliantis. in repetit. c. pastoralis. de cã pos. & propr. nu. 12. 155

1 *Interesse publicum quando vertitur in causa appellationis, potest iudex procedere, vtroq; litigatore prosequi negligente, in c. oblate. de ap. nu. 6.* 370

5 *Interesse quid sit, in c. sacro. de sent. excom. nu. 13.* 227
Et quod sit triplex, nume. 14.

5 ¶ INTERFICERE *potest quis aggressorem impunè, se, & sua liberãdo, in c. interfecisti. de homi. nu. 3.* 73

3 *Interficere seipsam pro virginitate seruanda non est licitum, in c. ex parte. il 2. de sepul. nu. 3.* 309

4 *Interficiens aggressorem, qui cum animo occidendi aggreditur, non tenetur ad pœnam, nec incurrit irregularitatem, in c. 1. de diuor. nume. 1.* 135

2 ¶ INTERLOCVTORIA *de iure canonico potest mutari ex causa, in c. cum cessante. de app. nu. 8.* 374
Et an inuitis partibus. nu. 11.

1 *Interlocutoria potest ferri, etiam contra non contumacem, in c. auditis. de procur. nu. 2.* 336

5 ¶ INTERPRETARI *quid dicatur, in c. olim. de verbo. significa. nume. 2. folio.* 232

5 *Interpretantia vocabula sunt octo, in c. in his. de verbo. significa. nume. 5.* 237

5 *Interpretatio ad quem spectet, in c. olim. de verbo. significa. numero. 3.* 237

3 *Interpretatio callida, & maligna constitutionis non debet fieri, in c. ad audientiam. de de. i. nu. 1.* 304

2 *Interpretatio debet fieri larga in interpretatione festi, in c. quoniã. de fer. nu. 4.* 124

3 *Interpretatio in dubio fit in peiorem partem, in c. 1. de cle. non residen. nu. 5.* 28

5 *Interpretatio inde debet prodere, vnde prodijt legislatio, in c. inter alia. de sent. excom. nu. 4.* 215

2 *Interpretatio iuramenti spectat ad Papam, in c. quantò. de iureiur. nume. 3.* 279

5 *Interpretatio maligna non est facienda in his, quæ spectant ad cultum diuinum, in c. in his. de priui. nu. 1.* 171

3 *Interpretatio quæ dicatur plena: quæ plenior: quæ plenissima, in c. cùm dilecti. de dona. nu. 7.* 204

3 *Interpretatio q; sit facienda plenissima in beneficiis, qtio intelligatur. in c. cum dilecti. de dona. nu. 6.* 204

2 ¶ INTERPOSITIO *secundi decreti an sit vtilis in realibus, in c. contingit. de dolo & contu. nu. 9.* 193

2 *Interpretatio verbi dubij prolati à teste semper fit contra producentem, in c. cum clamor. de testi. nu. 7.* 248

2 ¶ INTERROGATIO *aliqua si facienda est in iudicio (de qua melius nosceret veritatem dominus, quàm procurator) potest dominus iuberi, q; veniat, in c. pastoralis. de iudi. nu. 4.* 24

2 *Interrogatio, & responsio facta interrogationibus referuntur potius ad factum, quàm ad ius, in c. cum Ioannes. de fide instrumẽ. nume. 9.* 261

2 *Interrogatio quotuplex sit, in c. cum in causa. de iuramen. calum. nume. 17.* 114

2 *Interrogationes, quæ debent fieri testibus, an debeant dari producenti capitula, in c. per tuas. de testi. nu. 4.* 246

5 *Interrogationes quæ sint faciendæ testibus, in c. inquisitionis. §. tertiæ. de accu. nu. 7.* 20

2 *Interrogatoria ad quid sint inuenta, in c. per tuas. de testib. numero. 5.* 246

2 ¶ INTERRVPTIO *quotuplex sit, in c. illud autem. de præscript. numero. 5.* 307

2 *Interruptione præscriptionis probata, non procedit præscriptio, in c. illud autem. de præscrip. nu. 4.* 307

3 ¶ INTERVALLVM *temporis cadit inter præsentationem patroni, & admissionem episcopi, in c. cum autem. de iure patrona. numero. 11.* 427

2 ¶ INTERVENIENS *post publicatas attestationes cum principali, an possit super eisdem articulis, aut super diuersis, sicut posset ipse principalis, in c. cum super. de sent. & re iudi. n. 11.* 329

1 ¶ INTITVLATI *an possint, inuito episcopo, transire ad religionem, in c. admonet. de renun. nu. 3.* 193

3 *Intitulati etiam in simplicibus beneficijs habẽt locum in electiõibus, & communibus tractatibus: nisi sit contraria consuetudo, in c. clericos. de cle. non resi. nu. 4.* 36

3 *Intitulati in ecclesiis non possunt ipsas constituere censuales, in c. cum clerici. de censi. nu. 1.* 444

3 *Intitulati vt sint perpetui, requiritur consensus patroni, in c. postulasti. de iure pat. nu. 4.* 435

2 INTRICATIO *est vitanda, in c. tuam. de ordi. cogni. nu. 4.* 138

2 *Intrinseca probant mores hominum, in c. ex studijs. de præsum. numero. 2.* 265

3 *Intrinseca probantur per extrinseca, in c. quod Dei timorem. de stamona. nu. 1.* 390

3 ¶ INTRVDERE, *verbũ sonat in inuitum, in c. gaudemus. de conuer. coniug. nu. 3.* 371

2 *Intrusus mala fide in dignitate an possit excludi, vel institui ab eo, in c. in literis. de resti. spo. nu. 9.* 164

3 ¶ INVENTARIVM *heredis an prosit fideicommissario, in c. Raynaldus. de testa. nu. 48,* 278

3 *Inuentarium præcedentis in gradu an prosit sequenti, quãdo de vno in alium transfertur hæreditas, in c. Raynaldus. de testa. numero. 49.* 278

3 *Inuentariũ instituti in primo gradu, qui adiuit, & postea per restitutionẽ abstinuit, & repudiauit, an prosit substituto vulgariter, ibi. nu. 50.* 278

3 *Inuentarium quare sic dicatur, in c. Raynaldus. de testa. numero. 22. fol.* 273

3 *Inuentarium tutoris, quod fecit tutor, an prosit pupillo, vt videatur adijsse cum beneficio inuentarij, ibi. nu. 51.* 279

3 *Inuentarium quare sic dicatur, in c. Raynaldus. de testamen. numero. 22.* 273

3 ¶ INVESTIGANS *decisionem quæstionis ex alterius decisione, venit commendandus, in c. ex multa. de voto. nu. 1.* 385

3 *Inuestigatio, an plures habeant curam animarũ insolitum, ad quid sit vtilis, in c. cum non ignores. de præb. nu. 4.* 45

3 ¶ INVESTIRI *an quis possit de beneficio per laycum, in c. accedens. de præb. nu. 4. & 8.* 56

3 *Inuestitura potest peti per procuratorem, & qualiter fiat, in c. accedens. de præb. nu. 3.* 56

3 *Inuestitura quid dicatur, in cap. auctoritate, de institutio. numero. 4. fol.* 83

3 *Inuestitura si facta fuerit, & non appareat, quid in animo gesserit inuestiens, aut procurator recipiens, quid dicendum in dubio, in c. accedens. de præb. nu. 5.* 56

4 ¶ INVITARI *potest quis ad matrimonium spe præmij, in c. de illis. de condi. appo. nu. 2.* 55

3 *Inuitatus ad actum debet admitti, & ei acquiritur ius ex inuitatione, in c. & si membra. de his, quæ fiunt à pla. nu. 3.* 120

3 ¶ INVTILIS *non dicitur ad pugnandum, qui maturitate consilij alios exhortatur ad pugnam, in c. ex multa. de voto. numero. 5. folio.* 385

3 *Inutiliter faciens non est solutus ab obligatione, etiam quò ad Deũ, in c. quod super. de voto. nu. 3.* 382

5 ¶ IRREGVLARITAS *contrahitur ex delicto, in c. 1. de cle. non ordi. mini. nu. 1.* 132

5 *Irregularitas contrahitur in mutilatione membrorum, sicut in homicidio, in c. 1. de cle. pug. in duel. nu. 5.* 87

4 *Iregularitas non tollitur per baptismum, in c. gaudemus. de diuor. nume. 21.* 144

3 ¶ IRRITA *non sunt omnia, quæ contra canones fiunt: sed quandoq; tenent, in c. ad apostolicam. de reg. nu. 4.* 355

1 *Irritatis pcessibus, oportet causam à capite inchoari, in c. auditis. de procu. nu. 3.* 337

3 ITA, *dictio est modalis, & distributiua, siue disiunctiua, in c. constitutus. de relig. do. nu. 15.* 401

3 ITEM *dictio, quid operetur, in c. Ioan. de testa. nu. 25.* 285

5 ¶ *Iterum*

5 ¶ ITERVM, *verbum necessariò præsupponit actum alia vice gestum, in c. vnico, de cle. per sal. promo. nu. 5* 132

3 ¶ ITERATVM *non intelligitur, quod ambigitur factum, in c. veniens. de presb. non bapti. nu. 5.* 478

2 ¶ IVDEVS *an possit excipere de crimine contra Christianum productum in testem contra eum, in c. iudei. de testi. nu. 5.* 227

2 *Iudeus contra Christianum non admittitur in testem. in c. iudei. de testi. nu. 4.* 227

5 *Iudeus licèt non sit capax iurisdictionis, potest tamẽ emere fructus, & prouentus, quos per alios debet exigere. in c. ex spe ciali. de iude. nu. 2* 56

5 *Iudeus nõ potest habere seruum in seruitio personali: sed bene in reali, in c. multorum. de iude. nu. 1.* 51

5 *Iudeus non potest habere commercium mancipij Christiani, in c. nulli. de iude. nu. 1.* 51
Et in c. 1. eo. ti. nu. 1. 56
Non tamen debet carere pretio ibidem. nu. 2.

2 *Iudeus non potest probare, nisi per duos testes fideles, et honestos. in c. licèt. il. 1. de testi. nu. 1.* 228

2 *Iudeus, qui litigat cum Christiano, an iurabit de calumnia super euãgelia, vel qualiter, in c. 1. de iura. calum. nu. 17.* 108

4 *Iudeus si contrahendo dicat [contrahо tecum secundùm ritum iudeorum.] valet matrimonium, in c. de infidelibus. de consangui. & affini. nu. 5.* 92

5 *Iudei à Christianis sunt habitu distinguendi, in c. in nonnullis. de iude. nu. 1* 55
Quia non cognoscuntur à Christianis, nisi per signa. ibidem nu. 2.

5 *Iudei ad fidem conuersi retinent bona sua, nec eis priuantur, in c. iudei. il 2. de iude. nu. 2.* 52

5 *Iudei alijs pœnis coercentur, quàm Christiani, si mutuãt ad vsuras, de quibus vide in c. quantò. de vsuris. nu. 5.* 112

5 *Iudei coguntur ad solutionem decimarum, & oblationum, quas Christiani consueuerunt soluere de possessionibus, et domibus à iudeis nouiter acquisitis, in c. quantò. de vsuris. nu. 7* 112

5 *Iudei de iure debent esse perpetuæ seruituti subiecti, in c. & si iudeos. de iude. nu. 1.* 54

5 *Iudei dicuntur à tribu Iuda, super continuatione rub. de iude. numero. 1.* 51

4 *Iudei, & infideles an subiaceant directè legibus Imperatorum, in c. gaudemus. de diuor. nu. 17.* 143

2 *Iudei habent liberam personam standi in iudicio, & retinent rerum dominia, iura, & actiones, & testamenti factionem: sed non dignitates cum administratione, in c. iudei. de testi. nu. 2* 227

3 *Iudei in pluralitate vxorum, vel si cõtrahant contra legem diuinam, puniri possunt per iudicem secularem, in c. quod super. de voto nume. 26* 384

5 *Iudei non sunt admittendi ad publica officia, in c. cum sit. de iude. nume. 1.* 56

5 *Iudei qualiter excommunicentur. in c. quantò. de vsuris. numero. 6. folio.* 112

3 *Iudei qualiter sint ad baptismum recipiendi, in c. debitum. de baptis. nu. 1.* 475

3 *Iudei sicut & christiani habent filios in potestate, in c. ex literis. de conuer. infi. nu. 4* 374

3 *Iudei sunt capaces possessionum, & possunt acquirere rerum dominia, in c. de terris. de deci. nu. 3* 326
Et in c. quantò. de vsuris. nu. 8. 112

2 *Iudei sunt de foro ecclesiæ, in cap. consuluit. il. 3. de appel. numero. 2. folio.* 351
Et in c. post miserabilem. de vsur. nu. 3. 109

3 *Iudei tenentur soluere decimas prædiales, in c. de terris. de deci. nume. 1.* 326

5 *Iudei veteres synagogas in pristinum statum reparare possunt: nouas non possunt construere, in c. consuluit. de iude. nu. 1.* 53

2 *Iudeorum causæ terminantur secundùm legem euangelicam, in c. licèt. il 1. de testi. nu. 5.* 220

1 ¶ IVDICARE *de certa conscientia alicuius nullus potest. in c. significasti. de elect. num. 3* 131

4 *Iudicandum non est de facili in dubijs, quorum veritas dec laratur ex euentu futuro, in c. fraternitatis. de frigi. et male. numero. 15. folio.* 101

2 ¶ IVDEX *à principio an debeat esse cõtentus vna pœna: an verò possit duas infligere. in c. quoniam. §. si autem. vt lite non contesta. nume. 8.* 106

2 *Iudex à quo an possit mandare sententiam suam executioni sine aliqua citatione post lapsum anni, in c. ex ratione. de appella. numero. 12.* 344

1 *Iudex à quo, appellatione pendente, potest illa innouare, quæ iudex ad quem facere tenebatur, & negligit, in c. significauit. de offi. ordi. num. 3.* 289

2 *Iudex à quo cognoscit de re in appellatione deducta, omisso articulo appellationis, in c. cum teneamur. de appel. nu. 2.* 347

2 *Iudex à quo licèt appellatione pendente nihil debeat innouare: sententiam tamen, quæ per appellationem non suspenditur, poterit executioni mandare, in c. pastoralis. de appel. nu. 5.* 364

2 *Iudex à quo licèt deferat appellationi: potest tamen se intromittere de iurisdictione, in c. qua fronte. de appel. nu. 5.* 349

2 *Iudex à quo non debet sententiam retardare per friuolam appellationem, in c. suggestum. de appel. nu. 1.* 346

2 *Iudex à quo non potest recusari in grauibus, & manifestis, in c. præterea. de appel. nu. 2.* 348

2 *Iudex à quo, postquam detulit appellationi, an possit ipsam delationem reuocare, sicut aliam interlocutoriam, in c. constitutis. il 2. de appel. nu. 5.* 360

2 *Iudex à quo potest compellere appellantem, vt prosequatur appellationem, in c. peruenit. il 1. de appel. nu. 1.* 346

2 *Iudex à quo potest impedire, ne alius, quàm iudex appellationis, de viribus sententiæ cognoscat, in c. solicitudinem. de appella. numero. 4.* 366

2 *Iudex à quo potest præfigere terminum appellanti, infra quem debeat se præsentare coram iudice appellationis, in c. personas. de appel. nu. 1.* 340

2 *Iudex à quo potest procedere in causa, lapso termino dato ad appellationem prosequendam, in c. reprehensibilis. de appella. numero. 3.* 350

4 *Iudex à quo potest prouidere, ne status rei, de qua contenditur, appellatione pendente immutetur, vel innouetur, in c. ex literis. de matri. contrac. contra interdic. eccle. nu. 2.* 105

1 *Iudex, ad quem appellatur, exprimi debet, in c. Rodulphus. de rescr. nume. 1.* 165

5 *Iudex ad quem, appellatione deserta, an possit in expensis factis in causa appellationis, vel in causa principali condemnare appellantem, in c. cum olim. il 2. de priui. nu. 4.* 159

3 *Iudex ad quem moderatur sententiam iudicis à quo, in c. Raymutius. de testa. nu. 15.* 257

2 *Iudex ad quem non passim debet appellationem recipere: sed discutere, & videre, an sit appellatum legitimè, in c. cum in ecclesia. de appella. nu. 2* 353

2 *Iudex ad quem, si reperit appellationem frustratoriam, non debet diffinire: sed remittere appellantem ad iudicem à quo, ibidem numero. 2.*

2 *Iudex aditus super nullitate sententiæ an poterit ipsam confirmare ex alia causa, in c. dilecto. de appella. nu. 10.* 378

1 *Iudex, aduocatus, assessor, vel assecutor non possunt esse testes, in c. non sine. de arbi. nu. 7.* 371

2 *Iudex aliquando cognoscit de eo, super quo nõ pronunciat, in c. 1. de ordi. cogni. nu. 6.* 130

5 *Iudex aliquando potest dispensare in pœnis, in c. illud. de cleri. excõminist. nu. 3.* 109

2 *Iudex an debeat exequi sententiam alterius sine nouo processu, in c. at si clerici. de iudi. nu. 13.* 8

5 *Iudex an debeat inquirere super occultis circumstantiis, quando quis de crimine est infamatus, in cap. qualiter. il 1. de accusa. numero. 8.* 16

Iudex

3 Iudex an debeat pati, q̃ damnati ad mortem pœnitentes eleuentur furcis, & ſepeliantur, in c. ex parte. il 2. de ſepul. nu. 5. 309
1 Iudex an debeat ſe informare de conſuetudine, in c. cum tantò. de cõſue. nu. 10. 120
5 Iudex an debeat ſtatim impendere abſolutionem ad cautelã, quando poſtulatur, in c. per tuas. de ſent. excom. nu. 10. 222
2 Iudex an in ſententia priuationis exprimat beneficia cõdemnati, vel non, non eſt multum curandum. in repetitione c. poſtulaſti. de foro comp. nu. 11. 58
2 Iudex an poſſit abbreuiare tempus dilationum à iure datarum, in c. vltra tertiam. de teſti. nu. 16. 250
2 Iudex an poſſit aſſignare terminum peremptorijs ad ipſas opponendas, in c. paſtoralis. de excep. nu. 12. 296
2 Iudex an poſſit cogi, ſiue compelli ſuam interlocutoriam reuocare. Et an poſſit pluries eãdem interlocutoriam reuocare, in c. cum ceſſante. de ap. nu. 10. 374
2 Iudex an poſſit committere vnum articulum, puta receptionem teſtium, in c. cum Bertoldus. de ſent. & re iudi. nu. 19. 332
5 Iudex an poſſit dilationes iuris moderari, in c. ad petitionem. de accuſa. nume. 14. 22
2 Iudex an poſſit dominium declarare in ſententia, ſi reus non petierit, in c. ex conqueſtione. de reſti. ſpo. nu. 10. 167
2 Iudex an poſſit ex officio opponere crimen exceptionis, nemine ſe opponente, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 16. 133
3 Iudex an poſſit imponere pœnam non ſoluenti legatum infra tempora, quæ dantur condemnatis ad ſoluendum, in c. Raynaldus. de teſta. nu. 28. 274
2 Iudex an poſſit in minus condemnare in expenſis, quàm pars iurauerit, in repetit. c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 51. 187
2 Iudex an poſſit refrenare taxationem expenſarum ante iuramentũ. ibidem nu. 52.
2 Iudex an poſſit inquirere ex officio, & repellere criminoſum, in c. ſuper eo. de teſti. nu. 4. 223
5 Iudex an poſſit inquirere, vbi non præceſſit infamia, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 37. 27
2 Iudex an poſſit interrogare partem, ſi teſtis, quem produxit eſt criminoſus, vel non, in c. ſuper eo. de teſti. & atteſta. nu. 5. 223
2 Iudex an poſſit minuere, vel augere dilationem legalem, in c. cum ſit. de appella. nu. 4. 341
5 Iudex an poſſit permiſcere proceſſus ſuper infamia, & ſuper veritate, in c. cum oportet. de accu. nu. 11. 18
5 Iudex an poſſit procedere in cauſa, non citato illo, qui appellat ab interlocutoria iniuſtè, in c. ad petitionem. de accu. nu. 12. 22
2 Iudex an poſſit recuſari ex cauſis non expreſſis in iure, in c. cum ſpeciale. de ap. nu. 12. 376
2 Iudex an ſit ſemper citandus ad defendendam ſententiam, & proceſſum ſuum. ibidem nu. 14. 376
2 Iudex an poſſit ſibi in ſnĩa reſeruare condemnationem expenſarum, in repetit. c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 46. 187
Et vſq; ad quod tempus poſſit pronunciare, ibi. nu. 54.
5 Iudex an poſſit ſtatuere accuſatori terminum ad probandum, ſeu ad accuſandum: ita quòd de cetero non audiatur, in c. licèt. de accu. nume. 12. 9
3 Iudex an poterit victori dare licentiam occupandi, vel expellendi poſſeſſorem, in c. cum noſtris. de conceſ. preb. nu. 17. 97
5 Iudex an quis poſſit eſſe in cauſa propria, in c. 1. de male. numero. 4. folio. 125
1 Iudex an teneatur ſequi ſuam conſcientiam, in c. paſtoralis. §. quia verò. de offi. deleg. nu. 4. 263
5 Iudex an veniat puniendus in foro ciuili, ſi reus eſt occiſus per iniuſtam ſnĩam, in c. accuſaſti. de accu. nu. 1. 5
2 Iudex ante ſententiam de peremptoria exceptione cognoſcit, in c. 1. de ordi. cogni. nu. 1. 130
1 Iudex appellationis an teneatur ſequi ſuam, vel primi iudicis, vel litigantium conſuetudinem. ſuper rub. de conſue. verſi. ſecundò q̃ritur. 112
2 Iudex appellationis in grauamine ſi non condemnauit in expenſis: ſed remiſit cauſam ad iudicem à quo, an iudex à quo poterit condemnare in aliis expenſis factis in cauſa appellationis. in repetit. c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 55. 188
2 Iudex appellationis ſi non condemnat in expenſis: an iudex à quo, cui cauſa commiſſa eſt, poterit appellare, in c. vt debitus. de appella. nu. 11. 371
5 Iudex cauere debet, ne in ſnĩa contrarias cauſas exprimat, in c. cũ dilectis. de purga. can. nu. 7. 178
2 Iudex cautè facit, & rectè, ſi curat, quantum poterit, q̃ litigatores ferijs ſuæ patriæ potiantur, in c. conqueſtus. de fer. nume. 12. folio. 128
2 Iudex concedendo apoſtolos, an videatur deferre appellationi, in c. dilectis. de ap. nu. 7. 368
1 Iudex contra contumacem poteſt cenſuram exercere, in c. olim. de reſcrip. nu. 1. 16
5 Iudex contra delinquentem quærere debet argumenta, & indicia, in c. tua nos. §. ad vltimum. de homi. nu. 2. 83
2 Iudex, contra quem ſuſpicio eſt probata, debet committere cauſam perſonæ non ſuſpectæ de recuſatoris aſſenſu: vel tranſmittere ad ſuperiorem, in c. cum ſpãle. de ap. nu. 2. 375
1 Iudex cõtumaci parcere poteſt, in c. conſuluit. de of. dele. n. 2. 254
1 Iudex, cuius iuriſdictio prorogatur, an ſeruabit ſuam conſuetudinem, vel litigatorum prorogantium. Super rub. de conſue. verſi. quartò & vlti. 113
2 Iudex, cui cã cõmiſſa eſt, ſi remittit eam cũ actis: an credatur actis, in c. intimaſti. de ap. nu. 2. 382
2 Iudex, cui cã cõmiſſa eſt, vt eam examinet, ſi eam remittit, & contingat appellari: an ſtatim, poſtquàm ſciuit appellationis cãm alij fore cõmiſſam, debeat ceſſare, & remittere cãm illi, cui remiſſa eſt cã appellationis, in c. intimaſti. de ap. nu. 4. 382
2 Iudex, cui crimina denunciantur, debet cuncta diligenter perſcrutari, in c. quoniam. de teſti. & atteſta. nu. 1. 218
5 Iudex, cui iniuria irrogata eſt, an poſſit illam punire, in c. dilectus. de pœnis. nu. 2. 189
4 Iudex, cum conſtat ſibi reum eſſe abſentem, debet monere parentes, & amicos eius, in c. præcatum. qui filij ſint legi. nu. 3. 116
4 Iudex curare debet, ne ſuum mandatum contemnibile videatur, in c. 1. de matri. contrac. contra interdic. ec. nu. 7. 105
2 Iudex confirmauit ſententiam, quæ erat nulla, à qua fuerat appellatum, an talis ſnĩa valeat, & habeat locum, in c. dilecto. de appella. nu. 12. 378
2 Iudex debet abſoluere excõicatum oblata cautione de parendo mandatis, in c. qua fronte. de ap. nu. 3. 349
2 Iudex debet accedere, & videre oculis, quando vertitur qõ ac limitibus, in c. quia. de præſcrip. nu. 1. 308
2 Iudex debet actorem repellere, & reum abſoluere ab obſeruantia, iudicij, ſi ſibi conſtat de ineptitudine actionis, etiam lite pendente, in c. examinata. de iudi. nu. 3. 25
5 Iudex debet benignius agere cum monialibus, q̃ cũ alijs propter fragilitatẽ ſexus: & cũ religioſis, in c. ex parte. de priui. n. 4. 158
2 Iudex debet curare, ne teſtes ſe ſubtrahant, & veritatem occultẽt, in c. 1. de teſti. cogen. nu. 2. 251
2 Iudex debet eſſe preſens in examinatione teſtium: nec poteſt eam tabellio recipere ſine iudicis licentia, in c. quoniam contra falſam. de proba. nu. 5. 214
3 Iudex debet excludere eum, qui conuictus eſt ex propria probatione: q̃ nõ fouet iuſtitiã, in c. ex tenore. de cõceſ. ꝓb. nu. 2. 105
4 Iudex debet exhortari ad cõtinentiam cõiugatos, qui occaſione lepræ nolunt ſimul cohabitare, in c. 1. de conug. lepro. nu. 4. 75
4 Iudex debet grauitate magna procedere, cum quæritur de matrimonio dirimendo, in c. porro. de diuor. nu. 8. 137
2 Iudex debet habere notarium, vel duos viros idoneos, qui ſcribant acta iudicij, in c. quoniam cõtra falſam. de proba. nu. 1. 214
4 Iudex debet impedire volentes contrahere in gradu prohibito, in c. quod ſuper his. de conſ. & affi. nu. 3. 92
5 Iudex debet inquirere diligenter de omnibus circumſtantijs in maleficio dubio, in c. ex literis. il 1. de homi. nu. 1. 80

1 Iudex debet iudicare, prout ſibi videtur de iure, in c. quamuis. de officio & pot. Iudi. dele. nu. 2. 239
5 Iudex debet interrogare teſtem, an ſit inimicus, in c. inquiſitionis. §. tertiæ. de accu. nu. 6. 20
2 Iudex debet locum tutum partibus aſſignare. aliàs citatio eſt ipo iure nulla, in c. cum olim. de teſti. nu. 5. 233
2 Iudex debet mittere ad teſtes, qui ad eum venire non poſſunt, in c. ſi qui teſtium. de teſti. & atte. nu. 1. 221
2 Iudex debet multum temperare ſnĩam, vbi ex præſumptionibus agitur, in c. quia. de præſump. nu. 2. 267
5 Iudex debet obuiare, ne litigantes in beneficialibus concludant, in c. audiuimus. de collu. deteg. nu. 1. 121
2 Iudex debet partibus locum tutum aſſignare, in c. accedens. il 2. vt lite non conteſt. nu. 6. 97
4 Iudex debet põi facere rem in ſequeſtro, quando timetur oppreſſio, & inuaſio in re, quæ petitur, in c. cum locum. de ſpon. numero. 8. fol. 14
2 Iudex debet primò dare dilationem actori, quàm reo. & id quare. in repet. c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 4. 182
5 Iudex debet pronunciare pro abſente, ſi reperitur eum fouere iuſtã cauſam. in c. calumniam. de pœnis. nu. 7. 187
2 Iudex debet pronunciare, vt partes conueniant, in c. ex conqueſtione. de reſti. ſpo. nu. 11. 167
1 Iudex debet prouidere ſecuritati partium, in c. accedens. de procu. nume. 3. 338
2 Iudex debet prouidere, vt teſtes ſine impedimento, & ſecurè compareant coram eo ad teſtificandum, in c. conſtitutus. il 1. de teſtib. nu. 3. 244
3 Iudex debet rixis occurrere, & occaſiones auferre, in c. propoſuiſti. de confec. ec. vel alta. nu. 2. 460
2 Iudex debet ſtatuere terminum peremptorium ad ſnĩam audiendam, in c. cum olim. de teſti. & atteſta. nu. 7. 233
1 Iudex debet temperare animi ſui motum, in c. niſi ſpecialis. de offic. lega. nu. 3. 279
2 Iudex debet terminare cauſam concordia, vel iuſtitia, in c. cãm quæ. il 2. de teſt. nu. 5. 227
5 Iudex debet tolerare minus malum, ſi videt grauius ex contrario imminere, in c. 1. de his, qui fil. occid. nu. 6. 71
2 Iudex delegans iuriſdictionem delegati põt pro libito voluntatis reuocare, in c. cum cauſam. de iura. calum. nu. 3. 112
1 Iudex delegatus à Papa in negotio electionis non debet ferre ſnĩam, altera parte inuita, in c. dudum. il 1. de elect. nu. 1. 144
3 Iudex delegatus à Papa licèt non poſſit de cauſa ſibi commiſſa alibi cognoſcere, quàm in loco delegationis, poteſt tamen certum articulum cauſæ alibi delegare, in c. conſtitutus. de fideiuſ. numero. 4. folio. 192
2 Iudex delegatus à Papa ſine loci determinatione, an poſſit eligere locum, in c. olim. de excep. nu. 3. 301
1 Iudex delegatus cognoſcit, an ſua ſit delegatio, necne, in c. ſuper literis. de reſcrip. nu. 4. 91
1 Iudex delegatus licitè recuſatur, ſi eſt dominus delegantis, in c. cauſa, quæ inter. nu. 1. 246
1 Iudex delegatus Papæ an debeat exequi mãdatum Papæ prima frõte iniquum, in c. ſi qñ. de reſcrip. nu. 1. 82
2 Iudex delegatus Papæ an poſſit citare per edicta, vel per nũcium: et an delegatus inferiorum, in cap. præterea. de dilatio. numero. 3. fol. 116
1 Iudex delegatus Papæ an poſſit ſibi reſeruare executionem arbitrij ferendi per electos à partibus, in c. innotuit. de arbi. numero. 6. folio. 381
2 Iudex delegatus poteſt reſtituere poſſeſſionem ſpoliato, & ipſum poſt reſtitutionem defendere, in c. ex parte. de teſti. & atteſta. nume. 11. 120
1 Iudex delegatus recuſatus cogit arbitros, ſi fuerunt diſcordes, vt concordent, in c. cum ſuſpicionis cauſa. de offic. delega. numero. 3. 272
2 Iudex delegatus ſi à principio delegationis non habebat iuriſdictionem, ſed poſtea habuit: an teneat eius proceſſus, in c. cum ex officij. de præſcrip. nu. 16. 313
Et quid ſi à principio habuit iuriſdictionem: ſed erat incompetens quò ad reum, nume. 17.
2 Iudex delegatus, ſi non procedit in cã, Papa reuocat ad ſe negotiũ, in c. cum cauſam. de iura. calum. nu. 2. 112
4 Iudex delegatus ſuper cã matrimonij, videtur delegatus ſuper cã dotis, in c. de prudentia. de dona. inter vi. & vxo. nu. 1. 152
2 Iudex delicti an poſſit expreſsè ferre ſententiam priuationis ſuper beneficio alibi ſituato. in repetitione c. poſtulaſti. de foro competen. nume. 10. 57
2 Iudex domicilij an teneatur remittere ſubditum delinquentem ad locum delicti. in repetitione c. poſtulaſti. de foro compe. nume. 12. folio. 58
2 Iudex domicilij vult punire ſubditum alibi delinquentem: an puniet eum pœna ſtatuta in loco ſuo: an in loco, vbi deliquit, vel iure communi. in repetitione cap. poſtulaſti. de foro competen. numero. 26. 61
2 Iudex eccleſiaſticus an poſſit mulctare, in c. 1. de dolo & contuma. nume. 7. 117
3 Iudex eccleſiaſticus an poterit extrahere confugientem ad eccleſiã, in c. inter clia. de immu. ec. nu. 9. 491
5 Iudex eccleſiaſticus debet prouidere, vt pauperibus non ſubtrahatur opportunitas addiſcendi, in c. 1. de magiſt. nu. 2. 49
2 Iudex eccleſiaſticus eſt iudex competens contra laicos obligatos per iuramentum, in c. ex reſcripto. de iureiu. nu. 6. 275
2 Iudex eccleſiaſticus, & ſecularis ſi iudicant ſimul, ad quem appellabitur ab eius ſnĩa, in c. dilecti. de ap. nu. 6. 380
2 Iudex eccleſiaſticus in criminibus eccleſiaſticis poteſt condẽnare laicum ad pœnam pecuniariam, & cui applicabitur illa pœna, in c. literas. de præſump. nu. 11. 294
4 Iudex eccleſiaſticus poteſt cognoſcere de quæſtione temporali, quæ incidit ſpirituali: nec tenetur eam remittere ad iudicem ſæcularẽ, in c. 1. qui fil. ſint legi. nu. 5. 106
2 Iudex eccleſiaſticus poteſt de quõe incidenti temporali coram eo cognoſcere, in c. quantò. de iudi. nu. 3. 5
5 Iudex eccleſiaſticus põt exigere pœnas pecuniarias q̃ delictis, in c. referente. de delict. pue. nu. 2. 123
5 Iudex eccleſiaſticus poteſt imponere pœnam laico propter delictum commiſſum in perſonam eccleſiaſticam, in c. qui presbyterum. de pœni. & remiſ. nu. 2. 192
2 Iudex eccleſiaſticus quando habet temporalem iuriſdictionem, debet iudicare ſecundùm canones, non ſecundùm leges, in c. licèt ex ſuſcepto. de foro comp. nu. 8. 46
4 Iudex eccleſiaſticus, qui debet cognoſcere de exceptõe legitimitatis oppoſita coram iudice ſeculari, an debeat procedere ordine iudiciario, in c. lator. qui filij ſint legi. nu. 11. 111
2 Iudex eccleſiaſticus rõne iuramenti cognoſcit de temporali, & inter laicos, in c. ad noſtram. de iureiu. nu. 5. 274
2 Iudex eccleſiaſticus tenetur ius canonicum in foro ſuo obſeruare, in c. cum contingat. de iureiu. nu. 3. 287
4 Iudex eccleſiaſticus, vbi infirmitas impedit matrimonium conſummari, debet varia adhibere remedia, in c. literæ. de frigi. & malefi. nu. 6. 103
2 Iudex excõicauit Titium, niſi infra 20. dies ſoluerit Sempronio. Sempronius terminum prorogauit: Titius non appellauit, nec ad diem ſtatutam ſoluit: an erit excommunicatus, in c. præterea. de appella. nu. 10. 355
5 Iudex, etiam ſi ſit inferior ẽpo, poteſt facere ſtatutum, in c. à nobis. de ſent. excom. nu. 2. 208
2 Iudex ex magna cauſa poteſt vltra ſtatuta tpa aliquam dilationem dare, vel prorogare: ſed non immoderatam, in c. vltra tertiam. de teſti. nu. 12. 250
2 Iudex officio ſuo poteſt producere teſtes in cauſa criminali, tam ad offenſam, quàm ad defenſam, in c. cum clamor. de teſtib. numero. 4. 248
2 Iudex ex officio poteſt repellere publicè excõmunicatum, & etiã in

famem,in c.exceptionem.de excep.nu.7. 304

4 Iudex ex officio poteſt inquirere de parentela manifeſta, vel publica inter coniugatos non apparente,in cap.porrò.de diuor. numero.6. 137

5 Iudex ex officio ſuo poteſt repellere familiarem epiſcopi,ipſum accuſantem:licèt non epiſcopus,in c.nulli.de accu.nu.5. 3

2 Iudex ex quibus cauſis debet arbitrari,ſit recipienda,vel differenda probatio,in c.ex parte.de teſti.nu.13. 120

2 Iudex excommunicauit teſtes,ſi non venirent in termino: qui venire non potuerunt propter iuſtum impedimentum:an ſint excommunicati,in c.cum ſuper.de teſti.cog.nu.4. 252

2 Iudex exequitur præcepta ſua per miniſtros,in c.afferte.de præſum. nu.2. 265

2 Iudex faciens contrarium ſuæ interlocutoriæ,præſumitur facere per errorem,& circumuentus:niſi de ipſa faciat mentionem, in c.cū olim.de ſent.& re iudi.nu.4. 323

5 Iudex habens meretriculam ad menſam petētem ab eo hominem reū mortis coram ſe occidi,quià nunquam vidiſſet:vt placeret meretriculæ,ſic fecit:an iſte iudex ſit cenſendus homicida,in c.cum iuramento.de homi.nu.6. 74

2 Iudex ignorans impedimetum proceſſus,ex alieno facto proueniēs, procedere poterit:et erit eius ignorantia excuſata,in c.ſi duobus. de appel.nu.5. 342

2 Iudex in cauſa criminali etiam poſt ſententiam debet quærere de innocentia rei,in c.ex parte.il 1.de confeſ.nu.7. 202

2 Iudex in cauſa electionis non ſolū ſuper oppoſitis:ſed etiam ſuper dependentibus poteſt inquirere,in c.exhibita.de iudi.nu.4. 30

1 Iudex in caſibus ſuo arbitrio reſeruatis , non debet ex abrupto procedere:ſed cum cauſæ cognitione,in c.ex parte.de tranſactio.nume.3. 326

3 Iudex in inquiſitione,quæ debet præcedere purgationem,vult cogere ad iurandum:dicit reus ſecretè.domine dico vobis, quòd ſi me ad iurandum cogitis,deierabo,& eritis auctor periurij. quid faciet iudex,in c.clericos.de coba.cle. & mul.nu.4. 10

2 Iudex in ſententia poteſt ſibi ſeruare taxationem fructuum perceptorum,lite pendente,in c.grauis.de reſti.ſpo.nu.14. 168

2 Iudex inferior non cognoſcit de re ſcienter confirmata per Papam: niſi tēpore confirmationis res eſſet litigioſa,vel aliàs confirmatio ſubreptitia,in c.1.de confir.vti.vel inuti.nu.1 389

1 Iudex inferior,quum videt ſententiam delegati iniuſtam , non debet exequi eam:ſed differre,in cap.ſi quando.de officio delega numero.3. 241

2 Iudex inquirens non debet publicare dicta teſtium,niſi videat probatum:vel ſi non eſt probatum,ſperet habere alios,qui probare poſſint,in c.cum clamor.de teſti.nu.8 248

2 Iudex inſtante parte,debet abſentem citare,in c. propoſuiſti.de foro compe.nu.3. 81

1 Iudex intuitu amicitiæ poteſt remittere pœnam,in c.niſi ſpecialis. de offi.lega.nu.1. 279

Et an poſsit pretio.ibidem nu.4.

4 Iudex laborare debet ad veritatem inueſtigandam per inſpectionem mulieris,& viri:per ſacramentum vtriuſq; & viciniæ, & per omnē alium modum,in c.fraternitatis.de frigi.& malefi.n.2. 100

5 Iudex laicus poteſt delegare epiſcopos ad cauſas criminales, et ad ciuiles,in c.in archiepiſcopatu.de excep.nu.1. 95

2 Iudex laicus nullo modo poteſt cognoſcere,nec principaliter,nec incidenter de quæſtione ſpirituali,in c.tuam. de ordi. cogni. numero.11. 139

2 Iudex licèt denunciet aliquem euitandum:tamen illi, qui ſciunt vitā dum non eſſe,non tenentur parere mandatis,in c.dilectis. de app. nu.8. 368

2 Iudex licèt non grauet ex animo:ſi tamen grauat,appellari poteſt,in c.cum cauſam.de appel.nu.7. 376

2 Iudex lite pendente non debet interdicere poſſeſſori vſum ſuæ poſſeſſionis,in c.laudabilem.vt lite penden.nu.4. 198

4 Iudex,lite pēdēte ſuper conſanguinitate,dēt interim prohibere coniugiū,in c.de muliere.de mat.contrac.contra interdi.eccl. n.2. 106

2 Iudex minor an poſſit punire maiorem in ſuo territorio delinquentem:& an parem,vel collegam,in repetitione c.poſtulaſti.de foro compe.nu.31. 25

4 Iudex motus ex falſa cauſa ſi fert ſententiam, talis ſententia eſt nulla:licèt illud idem potuerit iudicare ex cauſa iuſta,in c. per tuas. qui filij ſint legi.nu.8. 120

2 Iudex negligēs in expeditione cauſarum,debet moneri, vt expediat, in c.qualiter.de iudi.nu.3. 29

2 Iudex nimium ſubtiliter aduertere nō debet,quæ actio intentetur,in c.dilecti.de iudi.nu.2. 10

5 Iudex non admittens appellationem,an poſſit procedere in cauſa, in c.ex parte.de priui.nu.5. 158

4 Iudex non debet admittere accuſationem per literas deſtinatam:nec teſtimonium,in cap.à nobis.qui mat. accuſa. poſſ. numero. 4. folio. 130

2 Iudex non debet aliquid definire,parte inaudita,in c.1.de cauſa poſ. & proprie.nu. 146

2 Iudex non debet aſſignare terminum nimis breuem, in c. 1. de dila. nu.2. 115

3 Iudex non debet auferre per ſententiam arbitrium eligendi à iure cōceſſum,in c.cum dilecti.de emp.& vendi.nu.2. 147

4 Iudex non debet confeſſionem coniugum admittere , ſi talis confeſſio tendit ad ſeparationem matrimonij,in c.literæ.de frigi.& malefi. nu.3. 103

5 Iudex non debet eſſe credulus,in c.licèt Heli.de ſimo.nu.5. 45

3 Iudex non debet eſſe nimis facilis ad veniam,in c. vt clericorum. de vita & hō.cle.num.2. 6

2 Iudex non debet exigere illud,quod ſacri canones non iniungunt, in c.literas.de iura.cal.nu.3. 109

2 Iudex non debet fauere alicui, quantuncunque priuilegiato cum alterius detrimento , in cap. ex tenore. de foro competen. numero.2. 47

3 Iudex non debet ferre ſententiam ſuper deductis incidenter in iudicio,etiam ſi ſibi liqueat , in cap.dudum.de conuer.coniuga. numero.9. 362

4 Iudex non debet ferre ſententiam ſuper re dubia,in c.ſicut ex literis. de ſponſa.nu.4. 19

5 Iudex non debet impendere officium ſuum non petitum,in c. meminimus.de accuſa.nu.9. 8

5 Iudex non debet licentiàre reum,etiam ſi accuſator,vel actor in termino non comparcat,in c.licèt.de accuſa.nu.6. 8

4 Iudex non debet permittere, vt res,de qua contenditur,lite pendente in alium transferatur,in c.1.de matri.contrac.contra interdic. eccle.nu.5. 104

3 Iudex non debet recipere purgationem infamati,quem ſcit eſſe reum criminis,in c.lericos.de coba.cle.& mulie.nu.3. 10

2 Iudex non debet ſequi dicta teſtium,qui ſunt infames,vel crimineſi, in c.teſtimonium.de teſti.& atteſta.nu.4. 248

2 Iudex non debet ſubditorum diſcordias ſub diſſimulatione tranſire, in c.nouit.de iudi.nu.11. 20

2 Iudex non debet tantum ponderare multitudinem teſtium, quantum qualitatem,in c.in noſtra.de teſti.nu.2. 232

2 Iudex non dēt applicare motū animi ſui tantum ad vnā ſpēm probationis:ſed ad diuerſas,& varias conecturas.ibidem.nu.3. 232

5 Iudex non debet verecundari ſe corrigere : ne ab alio corrigatur , in c.qualiter.il 1.de accuſa.nu.3. 15

2 Iudex non debet violare conſuetudinem ſuam propter forenſem venientem coram eo.in c.conqueſtus.de fer.nu.20. 128

2 Iudex non deferens appellationi extraiudiciali,punitur.in c.de priore.de appel.nu.1. 351

5 Iudex nō dicitur,ſi nō eſt ī eo iuſtitia,in c.forus.de ver.ſi.n.3. 235

2 Iudex non facit extra territorium realem, & actualem executionē: an autem poſſit facere verbalem,in repetitione c.poſtulaſti. de foro compe.nu.9. 57

2 Iudex non poteſt citare ſubditum citatione reali extra territorium. Et an poſſit eum citare citatione verbali,in c.licèt. de foro competē. nu.6. 83

2 Iudex

2 Iudex non poteſt denegare audientiam ſuper iuſtis querelis corā eo expoſitis,in c.nouit. de iudi. nu.5. 20

2 Iudex non pōt per ſñiam conſtituere ius reale in bonis condemnati, in c.cum aliquibus.de ſent.& re iudi.nu.2. 321

2 Iudex non tenetur exprimere cauſam in ſententia , in c. ſicut nobis. de ſent.& re iudi.nu.5. 327

5 Iudex ordinarius, qui inquirit, poteſt inquiſitionem formare, etiam ſine inquiſitione famæ. ſecus in delegato, in c. inter. de purga. cano.nume.3. 175

2 Iudex poſt quantum tp̄s debet rem traditam ex primo decreto ex actione perſonali tradere creditori in ſolutum,ſiue ex ſecūdo decreto, in c. quoniā.§. ſi aūt. vt lite non conte. nu.10. 106

2 Iudex (poſtquàm detulit appellationi) non poteſt cognoſcere de his, quæ cauſam appellationis contingūt,in c.dilectus. de appella. numero.6. 367

3 Iudex poſuit aliquem ad confinia , donec voluerit , deinde moritur : an confinia ſint finita,in c.p̄carium.de preca.nu.3. 136

2 Iudex poteſt abbreuiare dilationes vrgente neceſſitate , in c. 1. de dilatio.nu.6. 115

3 Iudex poteſt ad vlteriora procedere, finita dilatione ab eo conceſſa. in c.potuit.de loca.& conduc. nu. 3. 162

4 Iudex pōt agere contra alium iudicem , ne cognoſcat inter ſuos ſubditos,in c.cām.qui filij ſint legi.nu.4. 114

2 Iudex pōt aliam pœnam imponere contumaci circa rem ipſam , quæ petitur, quàm ſit impoſita à iure,in c.ex literis.de dolo & contuma.nume.4. 178

2 Iudex pōt alteri cummittere examinationem teſtium in cā ciuili, in c.ſi qui teſtium.de teſti.nu.3. 221

5 Iudex poteſt commutare pœnam iuris,in c.in archiepiſcopatu. de excep.nume.5. 95

3 Iudex poteſt commutare pœnas , & ſimilia , in c. 1. de voto. numero.7. 375

5 Iudex poteſt diſpenſare ex cā in pœna temporali, in c.latores.de cleri.excom.miniſt.nu.5. 128

3 Iudex pōt eſſe arbiter ſuper cauſa ſibi delegata, in c. exhibita. de rerum permu.nu.2. 170

5 Iudex poteſt ex officio ſuo ſuſcipere defenſionem , licèt per ſtatutum denegetur audientiam ex bannito, vel relapſo de iure cōmuni, in c.nulli.de accu.nu.6. 3

2 Iudex poteſt exceptioni malicioſè oppoſitæ quatuor modis obuiare, in c.paſtoralis.de excep.nu.2. 295

2 Iudex poteſt facere ſequeſtrari rem: in quā propter contumaciā debet fieri miſſio,in c.ex literis.de dolo & contu.nu.3. 178

5 Iudex poteſt infamia præcedente,non ſolum inquirere, ſed purgationem indicere, accuſatore, & teſtibus deficientibus,in c.nos inter. de purg.cano. nu.1.& 2. 173

2 Iudex poteſt interdicere contumaci communionem hominum,in c.1. de iudi.nu.8. 2

2 Iudex poteſt interrogare partes in ipſo litis exordio,in c. 1. de iudi. nume.4. 2

2 Iudex pōt interrogare vſq; ad ſententiā, etiam poſtquam fuerit in cā concluſum,in c.cum Ioan.de fide inſtr.nu.10. 261

2 Iudex poteſt offendentem excommunicatum ex officio ſuo punire:licèt excōicatus paſſus iniuriam non poſſit accuſari,in c.cum inter. de excep.nu.5. 296

5 Iudex pōt proſequi poſt delationē criminis , quàmuis delator reconcilietur delato, in c. crimina.de collu.deteg. n.2. 121

5 Iudex poteſt procedere per inquiſitionem ad commodum priuati, in c.cum in diœceſi.de vſu.nu.3. 110

1 Iudex poteſt punire quoſcunq;, videns coram ſe delinquere, in c. ex tenore.de reſcrip. nu.2. 88

2 Iudex poteſt quærere à teſte in genere, an poſſit eſſe teſtis, in c. cū cauſam.de teſti. nu.15. 237

2 Iudex poteſt refrenare multitudinem teſtium, in c. cum cauſam. de teſti.nume.11. 237

5 Iudex pōt remittere pœnam propter dilectionem,& amicitiam,in c. ex ſpeciali.de iude.nu.1. 65

5 Iudex pōt reuocare ſñiam ſuam interlocutoriam,ſi reperit ſe erraſſe. in c.ſacro.de ſent.excom.nu.11. 227

2 Index poteſt ſententiam interlocutoriam reuocare, in c. cum ceſſante.de appel.nu.4. 373

Et an hoc ſit verum ſemper, nu.7.& nu.9.

2 Iudex pōt ſtatuere terminum in exceptionibus dilatorijs proponendis, in c.paſtoralis.de excep. nu.3. 295

2 Iudex pōt ſtatuere terminum peremptorium , vt quis compareat in termino proceſſurus , in c. cum dilecti. de dolo, & contu.nu.5. fol. 189

2 Iudex pōt vltra terminum expectare contumacē, ibi. nu.6.

2 Iudex poteſt ſuper vſuris procedere per inquiſitionem: vt reſtituantur, & etiam teſtes citare, & monere per generale proclama,in c.ad noſtram.il 2.de iureiu. nu.7. 281

2 Iudex poteſt ſupplere in cauſis pro eccleſiis,& minoribus indefenſis in c.cauſam.de iudi.nu.5. 14

3 Iudex pōt vni adiudicare ius patronatus in portione ſua in diuiſiōe hereditatis, in c. quærimoniā.de iure pat.nu.6. 418

1 Iudex principalis, an ſuam, vel litigantium conſuetudinem ſequi teneatur. ſuper rub. de conſuetudine verſi. quæro primò. 112

2 Iudex pro habenda veritate debet fingere, quod non eſſet facturus, in c.afferte.de præſump.nu.1. 265

3 Iudex proceſſit ſuper notorio crimine: de quo, antequàm fuit ſibi fides facta, tulit ſententiam tanquàm ſuper notorio, cum ita eſſet: tamen ſibi non conſtabat de notorio, an valeat talis ſententia, in c.veſtra.de coba.cle.& mul.nu.39. 17

1 Iudex pronuncians ſe competentem vigore reſcripti,an valeb iteius ſententia,in c.ſuper literis.de reſcrip.nu.5. 91

5 Iudex proprius non debet recipere ſubditum ab alio excōicatum rōne delicti, in c.1.de excep.nu.5. 93

2 Iudex propter ſimilitudinem cauſæ, quam habet cum alio, prohibetur cognoſcere de alia cauſa ſuæ ſimili, in c. cauſam. de iudi. numero. 1. 29

1 Iudex prouidere debet, ne mandata ſua ſint deluſoria, in c.1. de alie.iudi.mut.cā fac.nu.2. 368

1 Iudex prouidere debet , quòd conſtituens procuratorem in cauſa matrimoniali gaudeat libertate , in c. accedens. de procura.numero. 1.fol. 338

5 Iudex puniens ſubditum delinquentem extra territorium rōne domicilii, non puniet ſecūdùm ſtatutum ſuum : ſed ſecundùm ſtatuta loci, vbi deliquit,in c.à nobis.de ſent.excom. nu.5. 208

2 Iudex purè rei veritatem rimari debet,in c.dilecti.de iudi. nu.3. 10

2 Iudex qualiter debeat aſſignare terminum pro die feriato, in c. conqueſtus.de fer.nu.18. 127

2 Iudex qualiter debeât pronunciare, cum ab eodem, vel diuerſis petitorium,& poſſeſſorium intentantur, in c.cum dilectus.de cauſa poſ.& propr.nu.4. 159

4 Iudex qualiter excuſetur ab expenſis. in repetit. c. finem litibus. de dolo & contu. nu.32.& 33. 185

2 Iudex qualiter faciet, quando petitur, quòd id, quod ſine ſcriptis geſtum eſt, publicetur, in c. Albericus. de teſti. nu.16. 243

2 Iudex qualiter procedet, cum recuſatur vt ſuſpectus: & qualiter, cū grauat partem,in c.cum ſpāle.de ap.nu.1. 375

2 Iudex qualiter ſe debeat habere in taxatione expenſarum. in repetit.c.finem litibus.de dolo & contu.nu.49. 187

2 Iudex,quando credit litigatorem friuolè appellaſſe,poteſt contra eū procedere ad excommunicationem , tanquàm contra contumacē, in c.ſolicitudinem. de ap. nu.1. 365

5 Iudex quando debeat infligere pœnam falſo teſti, in c.1.de crimi.fal. nume.110. 114

5 Iudex quando debeat pronunciare ſuper pœna calumnioſi accuſatoris,in c.1.de calum.nu. 6.& 7. 32

2 Iudex quando moderatur dilationem , debet hoc facere expreſſa cā, quæ ſit vera, & iuſta.

Et an poſſit oēs dilationes à iure moderatas abbreuiare, in c. 1. de dila.nu.8.& 9. 116

2 Iudex, quando pendente proceſſu perpendit de aliquo acto cōtrario

intentioni agentis, debet supplere de facto, ipsum repellendo, in c. examinata. de iudi. nu. 8. 26
5 Iudex quando respicit litigantem velle subire grauamen non expedi ens, debet, quantùm potest, ab hoc retrahere, in c. cum iuuentute. de purga. cano. nu. 5. 176
3 Iudex, quando sibi subiectio denegatur, potest iniuriam suæ dignita ti illatam à seipso vlcisci, & contumaces punire, in c. cum dilectus. de relig. dom. nu. 2. 404
2 Iudex, quantum pōt, debet testes ad concordiam deducere, ne notentur periurij, in c. cum tu fili. de testi. nu. 5. 224
4 Iudex, quantuncunq; procedat ex officio, ēt in causis matrimonialibus, citare debet partes, in c. 1. de consa. & affi. nu. 4. 89
4 Iudex quare vocetur porta, in c. per venerabilem. qui filij sint legi. nume. 17. 124
4 Iudex quas exceptiōes admittere debet in iudicio repetitionis dotis, in c. per vestras. de dona. inter vir. & vxo. nu. 52. 164
2 Iudex quis debeat adiri super nullitate, an appellationis, an iudex, qui tulit ipsam sniam, in c. dilecto. de ap. nu. 9. 378
1 Iudex quis esse desinit propter recusationem, in c. cum super. de of. fi. deleg. nu. 2. 253
2 Iudex, qui appellationem non friuolam ad superiorem interpositam non admittit, reprehensibilis est, in c. venientes. de iureiuran. nu mero. 1. 280
2 Iudex, qui cognoscit de causa tanquàm arbiter, potest in dicta causa reservare potestatem iudicandi vt iudex, in c. literas. de præsump. nume. 3. 269
2 Iudex, qui cognoscit de crimine, potest etiam de restitutione rei criminosum condemnare. in repetitione c. finem litibus. de dolo, & contu. nu. 30. 185
2 Iudex, qui cognoscit de viribus literarum Papæ, pōt pronunciare super ipsarum efficacia, in c. licèt ex suscepto. de fo. cōp. n. 3. 45
3 Iudex, qui de causa cognoscit, si reperit in processu cause ecclesiam esse læsam, potest sibi iudicis officio subuenire, in c. cum venissent. de insti. nu. 11. 84
4 Iudex, qui de causa matrimoniali cognoscit, si caret scientia, vel potestate iudicandi, an teneat eius iudicium, in c. 1. de consang. & affi. nume. 6. 90
2 Iudex, qui debet de exceptionibus dilatorijs, vel declinatorijs cognoscere ordine successiuo: si hunc ordinem omittit, & ad vlteriora procedit, an valeat processus, in c. exhibita. de iudi. n. 12. 30
5 Iudex, qui excōmunicauit, potest sententiam reuocare, in c. sacro. de sent. excom. nu. 5. 226
2 Iudex, qui grauauit me per suam interlocutoriam: si postea assignauit mihi terminum ad aliquem articulum expediendum, & ego accepto dilationem: an potero postea appellare, in c. significauerunt. de testi. nu. 14. 236
3 Iudex, qui in re deducta in iudiciū aliquod ius prætendit, debet de iure suo in snia protestari: aliàs si scienter ferat sniam, videtur sibi præiudicare, in c. dilectus. de cap. mo. nu. 10. 407
5 Iudex, qui non censetur competens in causa ordinaria, censetur competens in commutata, quæ eius loco succedit, in . in archiepiscopatu. de excep. nu. 3. 95
5 Iudex, qui non potest super pœna dispensare, non potest ipsam commutare, in c. licèt. de pœnis. nu. 2. 186
2 Iudex, qui scit processum suum per exceptionem posse elidi: licèt pars non compareat, vt elidat: tamen procedere non poterit, in c. si duobus. de ap. nu. 4. 342
2 Iudex, qui tulit sententiam, potest ipsam retractare, in c. nullus. de foro comp. nu. 6. 37
2 Iudex, qui tulit sententiam, declarando aliquem dōm alicuius certæ rei, potest dictam rem tanquàm propriam postea vendicare, in c. inter dilectos. de fide instru. nu. 15. & 25. 258
2 Iudex quilibet an possit facere missionem in possessionem, in c. tuæ. vt lite non contest. nu. 8. 96
5 Iudex quilibet an possit interpretari sententiam suam, in c. olim. de verbo signi. nu. 4. 237
5 Iudex quilibet debet se præbere facilem in adeundo, in c. cum oportet, de accusa. nu. 1. 18
5 Iudex quilibet potest recipere testes, etiam post publicationem in processu inquisitionis, non obstante publicatione, in c. ad petitionem. de accu. nu. 5. 21
2 Iudex recusatus vt suspectus, potest causam alteri delegarr, in c. si quis cōtra. de foro comp. nu. 39
2 Iudex reuocando quod malè gessit, dicitur vti sano consilio, in c. cum cessante. de ap. 373
5 Iudex, reuocato processu ratione nullitatis, de meritis causæ debet de nouo cognoscere, in c. olim. de iniur. nu. 5. 148
4 Iudex se debet interponere, vt partes promissa adimpleāt, in c. præterea. de sponsa. nu. 1. 3
3 Iudex secularis adiri potest pro relictis factis ecclesiæ, in c. relatum. il 1. de testa. nu. 239
1 Iudex secularis an teneatur executioni mandare iniustum factum episcopi, in c. 1. de offi. ordi. nu. 4. & 6. 284
3 Iudex secularis an poterit extrahere de immunitate publicum latronem, vel depopulatorem nocturnum, in c. inter alia. de immuni. eccle. nu. 4. 490
4 Iudex secularis, coram quo incidit quæstio spūalis, remittens eam ad ecclesiasticum, non pōt illi prefigere terminum, vt dictam quæstionem terminet, in c. lator. qui fit. sint legi. nu. 4. 110
Et quid si coram eo veritas non probetur, nu. 7.
2 Iudex secularis debet expectare exitum quæstionis præiudicialis coram iudice ecclesiastico, in c. tuam. de ordin. cogni. nu. 6. 138
2 Iudex secularis in citatione clerici exprimere debet causam, super qua fundetur eius iurisdictio, in cap. præterea. de dilatio. numero. 15. 118
5 Iudex secularis non debet prospicere ad salutem: sed ad pœnam, cū sibi constat aliquem deliquisse, in c. intelleximus. de his qui fili. occide. nu. 3. 71
5 Iudex secularis non potest inijcere manus in clericum: nec ipsum punire, vel punire, quantuncunq; delinquat, in c. si verò. il 1. de sent. excom. nu. 2. 201
5 Iudex secularis potest cognoscere de causa vsurarum, in c. post miserabilem. de vsuris. nu. 2. 109
2 Iudex secularis, si clericum per se destringit, vel condemnat, excōicari debet, in c. nullus. de foro comp. nu. 1. 37
Et an possit de consensu episcopi, ibidem nu. 3.
1 Iudex secundùm conscientiam iudicare non debet, in c. 1. de constitu. nume. 3. 2
2 Iudex secundùm quam speciem actionis debet iudicare, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 20. 133
1 Iudex sequens opinionem vnius non approbatam ab alijs an debeat puniri, in c. ne immitaris. de consti. nu. 2. 71
2 Iudex si absoluit reum simpliciter, non annexa cā: an videatur absolutus, quia actor non probauit: an verò quia reus non possidet, in c. aduersario. de except. nu. 4. 305
3 Iudex si aliquis est in veritate: tamē ignorat se iudicē, an valeat eius snia, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 40. 17
2 Iudex si condemnat in expensis, reseruata sibi taxatione: an à taxatione, quæ sequitur post decem dies, poterit appellare, in c. ad hæc. de ap. nu. 3. 348
3 Iudex si condemnauit aliquod castrum ad destructionem murorum, post destructionem non poterit reparari: licèt in snia non sit dictū. in c. sicut. de coha. cle. & mu. nu. 4. 11
5 Iudex si condēnauit aliquem ad mortem, an ex hoc inimicitia sit contracta cum fratribus, & cognatis occisi, sicut si de facto occidisset, in c. cum P. de accusa. n. 3. 5
2 Iudex confirmauit sententiam, quæ erat nulla, à qua fuerat appellatum: an talis snia valeat, & habeat robur, in c. dilecto. de appel. nu. 11. 378
2 Iudex si dedit secundam, & tertiam dilationem sine causæ cognitione, an valeat, in c. præterea. de dila. nu. 28. 128
2 Iudex si die statuta ad comparendum, vel ob aliam cām non sedit pro tribunali: & citatus non venit, an tenebitur ad expensas aduersario, in repet. c. finē litib. de do. & contu. nu. 19. 184

2 Iudex si erat consanguineus rei, & actor hoc ignorabat: an actor possit ipsum recusare post lit. contest. in c. postremò. de appella. numero. 8. 352
2 Iudex si est æqualiter consanguineus vtriusq; partis, an possit reuūciari, in c. postremò. de ap. nu. 6. 352
2 Iudex si est negligens in ministrando iustitiam subditis alienis, dominus subditorum pōt contra negligentiam illius iudicis prouidere, in c. cum sit generale. de foro compe. nu. 3. 42
2 Iudex si exceptione neglecta, ad vlteriora procedit, potest appellari, sicut si ipsam denegaret, in c. ex parte. de ap. nu. 2. 381
5 Iudex si fecit aliquem citari sub certa pœna in iudicio ad respondendum positionibus, non poterit pœnam imponere, nisi ter. in c. 1. de pœnis. nu. 2. 185
3 Iudex si ferat sniam antiquā, ēt iustam, & per ius aliquod roboratam: & ipse exprimit, quòd hoc facit auctoritate alterius iuris non facientis ad rem, talis sententia non valebit, in c. ex parte. de concess. præb. nu. 6. 102
5 Iudex si malè processit, potest iterum propria auctoritate procedere: non tamen debet fateri de plano se errasse, in c. qualiter. il 1. de accusa. nu. 5. 15
3 Iudex si monet reum, vt satisfaciat tanquàm de notorio vsq: ad talem diem: an talis monitio habebitur pro citatione, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 33. 15
2 Iudex si in principio causæ iuramentū de veritate nō exigit, poterit illud exigere in processu, in c. ex literis. de iureiu. nu. 1. 291
2 Iudex si lædit partem verberando, vel metum inferendo: an habeat locum recusatio, vel appellatio, in c. cū cessante. de appella. nu. 3. fol. 373
2 Iudex si non condemnauit opponentem exceptionem, & ipsum non probantē, sicut debuit: an possit supplere, & condemnare postea vsq; ad sniam in expensis, in c. sæpe contingit. de appella. numero. 13. & 14. 359
2 Iudex si non vult ferre sententiā contra recusantem iusiurandum, quid iuris, in c. cum in cā. de iura. calum. nu. 14. 114
2 Iudex si plus, vel minus habet testem suspectum, pōt leuius, vel acrius ipsum examinare, in c. cum cām. de testi. nu. 4. 237
1 Iudex si post iuramentum præstitum cognoscit se errasse: an poterit reuocare, & errorem suum corrigere, in c. super eo. de his, quæ vi met. nume. 6. 352
5 Iudex si præcipiat aliquid iniustum, licèt non mortale, an sit ei obediendū, in c. inquisitioni. de sent. excō. nu. 4. 225
1 Iudex si processit ad lumen candelæ, an valeat eius snia, in c. consuluit. de offi. dele. nu. 6. 254
1 Iudex si pronunciat falsum procuratorem esse verum, an valeat talis pronunciatio, in c. in nostra. de procu. nu. 11. 334
2 Iudex si recepit articulos sine capitula, q̄ erāt de substātia, ad victoriā causē: tamen ipse non approbauit: sed reiecit tanq̄ impertinētes: an debeant iteratò recipi, in c. per tuas. de testibus. nume. 6. fol. 245
2 Iudex si recipit probationes super articulo impertinenti, pōt appellari, in c. dilecti. de except. nu. 6. 301
2 Iudex si recipit rescriptum, & postea excōicatur: an currat sibi tēpus, in c. super eo. de ap. nu. 5. 345
2 Iudex si reperit contumacem fouere iustam cām, debet pro eo ferre sniam, solumō contumacia in expensis punita, in c. quoniā. §. porro. vt lite non contesta. nu. 5. 99
2 Iudex si reperit pcessum nullū, non debet ferre sniam in cā secūdùm ipsum pcessum, in c. 1. de litis contesta. nu. 3. 88
2 Iudex si scribit sniam manu sua propria, & tradit notario eandem scripturam, dicens se pronunciare, sicut in ea continetur, an valeat, in c. preterea. de ap. nu. 4. 354
2 Iudex si seruatis solemnitatibus, fecit missionem, vel venditionem contra contumacem: deinde comparet contumax, & probat debitum fuisse solutum: an debeat audiri, in c. si aduersarius. de eo, qui mit. in pos. nu. 9. 198
3 Iudex si tempore impetrati rescripti sit excommunicatus, & tempore receptionis absolutus: quod tempus inspiciatur, in c. dilectus. il 2. de præben. nu. 7. 61
5 Iudex si tempore sententiæ de calumnia non condemnat accusatorē potest condemnare postea, in c. cum fortius. de calum. nume. 4. folio. 32
2 Iudex si tulit sententiam motus ex attestationibus falsis, & veris: si veræ sufficiant, valet sententia, in c. cum I. & A. de senten. & re iudi. nu. 9. 339
2 Iudex si videt neutrum litigantium habere ius In beneficio, debet ferre sententiam contra vtrumque, in c. cum super. de causa pos. & proprie. nu. 4. 152
2 Iudex sine partibus pōt discutere, q̄ dubitatur de efficacia consuetudinis, in c. sæpe contingit. de ap. nu. 3. 357
1 Iudex subdelegatus iniuriam sibi illatam vlcisci potest, in c. ex literis. de offi. & pot. iud. dele. nu. 1. 264
2 Iudex statim post latam sententiam est functus officio suo, in c. at si clerici. de iudi. nu. 6. 5
4 Iudex super fama potest se informare de plano, & ex officio, in c. cum in tua. de sponsa. nu. 5. 36
5 Iudex super inquisitione non pōt dici pars, sed iudex, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 10. 24
2 Iudex superior non debet cognoscere de causis subditorum iudicis inferioris: nisi per appellationem causa deuoluatur ad eum, in c. cū in ecclesia. de ap. nu. 1. 353
1 Iudex subdelegatus iniuriam sibi illatam vlcisci potest. in c. ex literis. de offi. deleg. nu. 1. 264
1 Iudex tempore interpositionis primi decreti, pōt taxare expensas, in c. cum venissent. de eo qui mit. in pos. nu. 7. 195
2 Iudex tenetur dare apostolos etiam non petenti, in c. super his. de accusa. nu. 3. 13
5 Iudex vnus an possit interpetari sententiam prædecessoris sui, in c. olim. de verb. sig. nu. 6. 237
1 Iudex vnus exequitur sententiam alterius, in c. pastoralis. §. quia verò. de offi. deleg. nu. 2. 262
2 Iudex vnus quando præuenit alium in processu: si alius postea procedit, an valebit. iu repetitione c. postulasti. de foro compe. numero. 12. 67
1 Iudex vnus super executione iustitiæ pōt alterius auxilium implorare, in c. 1. de offi. ordi. nu. 3. 284
Et an poterit inuocare brachium spirituale, ibi. nu. 5.
2 Iudicis datio contra prælatū sub nomine dignitatis, quare non expirat, sed bene mandatum procuratoris, in c. dilecti. de foro competen. nu. 19. 77
2 Iudicis officium conquiescit, pendente appellatione, in c. significante. de app. nu. 3. 383
1 Iudicis officium potest implorari pro aduocato, in c. 1. de officio iudicis. nu. 1. 303
2 Iudicis officio incumbit, q̄ personæ coram eo litigantes sint legitimæ, in c. cām. de iudi. nu. 1. 13
1 Iudici appellationis spectat cognitio, sit appellatio recipienda, necne, in c. dilectus. il 2. de rescrip. nu. 3. 101
1 Iudici debet constare de malicia partis, in c. pastoralis. §. cum autē. de offi. delega. nu. 1. 253
2 Iudici impetrato super snia confirmanda, si constat dictam sniam nō debere confirmari: si ps petat, q̄ confirmetur reo absente, quid ciet iudex, in c. per tuas. de ap. nu. 4. 370
3 Iudici non est licitum aliquid exigere nec directò, nec per indirectū, in c. cum ab omni. de vi. & ho. cle. nu. 4. 3
5 Iudici non imputatur, si eius sententia cassatur propter nouas probationes inductas coram superiore, in c. cum olim. il 2. de priuileg. nu. 13. 160
1 Iudici q̄ū constat de facto, sed non de cā facti, sniam tunc ferre non debet, in c. post translationem. de renun. nu. 3. 197
2 Iudici quādo sit permissum inquirere ad priuatum interesse, in c. ad nostram. il 2. de iureiu. nu. 9. 281
1 Iudici exequenti quādo possit violenter resistit, in c. si quando. de offi. dele. nu. 5. 241
2 Iudicem eligens si plures habet, amplius variare non potest, in c. 1.

1 in c.1.de iudi.nu.9. 2
2 Iudicem potest quis recusare in omni causa,cum in vna causa appellaunt ab eo.in c.ad hæc.de appella.nu.1. 341
1 Iudice remoto propter suspicionem,delegatur alius,in c.cum R.canonicus.de offi.deleg.nu.2. 270
2 Iudices aliqui inter delegatos si reperiantur suspecti, ratione illorũ omnium declinatur examen,in c.cum inter.de excep.nu.1. 296
1 Iudices debent acta coram alijs iudicibus diligenter inspicere ante sẽtentiæ prolationem,in c.dudum.il 1.de elec.nu.2. 144
2 Iudices debent parcere sumptibus partium,in c.ad vltimum. de causa pos.& propri.nu.2. 146
1 Iudices debent sibi præbere mutuum auxilium:& non facientes puniuntur pœna canonis,in c.1.de treu.& pa.nu.5 314
2 Iudices duo si habent in eadem causa iurisdictionem cognoscendi per prius,& posterius,ille,qui habet iurisdictionem magis debilem inchoat processum,ignorans de iurisdictione maioris,valet processus,in c.si duobus.de appel.nu.2.& 3. 341
2 Iudices ecclesiastici debent laicis de clericis facere iustitiam.Et idem prælati nu.2.in c.qualiter.de iudi.nu.1. 29
5 Iudices impetrati per inhabilem possunt procedere vigore rescripti super inquisitione:licèt inhabilis repellatur,in c.cum oporteat.de accu.nu.7. 18
2 Iudices impetrati super petitorio possunt cognoscere de possessorio in literis non expresso,in c.ex conquestione.de restitu. spo. nume.3. folio. 166
5 Iudices possunt esse testes de his,quæ aguntur coram eis,in c.cum dilecti.de accu.nu.6. 17
1 Iudices,puta potestates,& terrarum rectores,an possint facere statuta,in c.nemini.de offi.leg.nu.4. 283
1 Iudices quandoque delegantur ex officio : quandoque pro communi consensu,in c.quoniam.de offi.deleg.nu.2. 277
2 Iudices quando sunt plures delegati simpliciter:propter impedimentum vnius,vel duorum non residet iurisdictionis exercitium penes alios.in c.cum sicut.de eo,qui mit.in pos.nu.4. 195
2 Iudices,quibus præcipitur,q̃ in defectum iudicis secularis procedat, quo vigore procedent,in c.ex tenore.de foro compe. numero.3. folio. 47
5 ¶IVDICIVM an possit iterum inchoari propter qualitatem omissam in primo iudicio,in c.de his.de accu.nu.5. 4
4 Iudicium an valeat,si admissus fuerit aliquis post terminum in casibus,in quibus non esset quis post terminum admittẽdus, in c.cum tua. qui mat.accu.pos.nu.11. 134
3 Iudicium debet gratis impendi,in c.cum ab omni.de vita,& ho.cle.nu.3. 5
3 Iudicium debet procedere de vultu Dei,in c.vnico.vt eccle.benefi.nume.1. 125
5 Iudicium Dei nititur veritati,nec fallit,nec fallitur , in c. à nobis.il 2.de senten.excom.nu.2. 211
2 Iudicium dicitur esse multiplex.super rub.de iudicijs. folio. 1.nu.1.
Et habet 20.significata.ibidem nu.4.
1 Iudicium ecclesiasticum in tenebris agitari non debet, in c.consuluit. de offi.deleg.nu.3. 254
2 Iudicium ex inepta propositione redditur nullum,in c.dilecti.de iudi.nu.1. 10
2 Iudicium habet quindecim significata super rub.de iudi.numero.4. folio. 1
3 Iudicium idem habendum est de similibus,in c. super quodam. de statu mona.nu.4. 390
3 Iudicium idem est habendum de dignitatibus,& ecclesiis parochialibus quò ad pluralitatem prohibitam, in c.quia nonnulli. de cleri. non resi.nu.2. 29
1 Iudicium in notorijs esse non debet,in c.quoniam.de filijs presby.nume.3. 213
1 Iudicium per citationem dicitur quasi cœptum , in c.gratum.de offi. delega.nu.1. 246
1 Iudicium possessorium, & petitorium competit pro annua præstatione in c.querelam.de ele.nu.6 148
2 Iudicium potest esse cum filiofami.in causa matrimoniali,in c.1.de testi.cog.nu.1. 251
2 Iudicium restitutorium , hoc est interdictum vnde vi. datur tantùm contra spoliatorem,in c.cum dilecto.de ordi.cog. nu.6. 137
4 Iudicium super dote potest fundari cum filiofam.nec exigitur patris consensus, in c. & si necesse.de do.inter vi. & vxo.numero. 6. folio. 155
4 Iudicium verum debet concurrere assertioni viri,et mulieris,in c.1. de frigi. & male.nu.3. 95
2 Iudicio finium regundorum quilibet censetur actor, & reus, in cap. ex literis.de proba.nu.4. 205
2 Iudicia,contractus, & vltimæ voluntates æquiparantur quò ad fidem verbo iudicis non habendam.in c.cum à nobis.de test.& at. nu.3. 230
5 Iudicia propinqua sufficiunt ad condemnationem.in c. tua nos. §. ad vltimum.de homi.nu.3. 83
2 Iudiciorum aliud spirituale,& aliud temporale. super rub. de iudi. nu.2. 1
Et aliud vniuersale,aliud generale.ibidem nu.3.
2 Iudicialis strepitus debet conquiescere diebus feriatis in honorẽ Dei, in c.conquestus.de fer.nu.2 126
4 ¶IVRAVIT quidam accipere vnam de filiabus Titij in vxorem:postea dormiuit cum vna illarum:an compelli debeat ipsam accipere; cũ aliã ducere nõ possit,in c.ex parte.il. 2. de sponsa.numero.6. 10
4 Iurauit quidã in minoribus se cingi facere cingulo militari, antequã missam cantaret:postea ecclesiam parochialem adeptus est.die assignata ad missam celebrandam fecit se prius fieri militem, vt iurauerat.postea induit se sacerdotalibus, & missam celebrat:an peccauerit,in c.commissum.de sponsali.nu.7. 16
3 Iurare nemo debet obseruantiam consuetudinis non suffultæ ratione, vel iure scripto,in c.1.de his,quæ fiunt à maio.nu.6. 121
2 Iurare per increatas,vel superiores creaturas, est maius peccatum: quàm iurare per minus sanctas,in c.& si Christus. de iureiur.nume.10 286
2 Iurari an debeat in causis spiritualibus de veritate dicenda,in c.literas.de iura.calu.nu.5. 109
2 Iurari an debeat de calumnia super exceptionibus dilatorijs,et alijs, quæ veniunt expedienda ante litis contestationem,in c.1.de iura. calum.nu.19 108
2 Iurari potest de calumnia,& per principales,& per œconomos,causam notam habentes,in c.in pertractandis.de iura.calũ.n.1.109
2 Iurandum est,sicut partibus placuerit, quando pars defert iuramentum parti,in c.& si Christus.de iureiur.nu.11. 287
2 Iurandum non est per creaturam:si tamen iuratur,seruandum est,in c.& si Christus.de iureiur.nu.5.& 7. 286
2 ¶IVRANS aliquid tenetur ad obseruantiam iuramenti, etiam hæredibus eius,cui præstitum est iuramentum,in c.ad nostram.il 2.de iureiu.nu.6. 281
4 Iurans contrahere,si contraxit per verba de præsenti, sed postea matrimonium consummare recusat sine causa: an erit periurus, in c. commissum.de sponsa.nu.4. 15
4 Iurans cum aliqua contrahere,si vult religionem ingredi, vt iuramẽtum seruet, contrahere debet : & postea ante carnalem copulam ingredi poterit,in c.commissum.de sponsa.nu.1. 15
5 Iurans dicere meram,& puram veritatem, non debet aliquid tacere,in c.cum dilecti.de accu.nu.10. 17
2 Iurans illicitè an possit propria auctoritate iuramentum deferere,in c.quantò.de iureiu.nu.4. 279
3 Iurans in ecclesia residere pro negotijs ecclesiæ,licitè se absentat , in c.ex parte.il 2.de cle.non resi.nu.1. 34
2 Iurans non absoluitur præcisè,probato metu:sed potius id suæ conscientiæ relinquitur,in c.verum.de iureiu.nu.3. 277
2 Iurans non cognoscere concubinam, si postea cum ea contrahit , pòt ipsam cognoscere,non obstante iuramento,in c.petitio.de iureiur. nu.2. 291
3 Iurans non conuenire,an possit petere rescissionem prætextu læsionis vltra

vltra dimidiam iusti pretij,in c.causam.de emp.& vendi.numero 17. 153
2 Iurans non exire domum vsq; ad decem dies:si citatur à iudice , exire poterit,in c.si verò.de iureiur.nu.7. 274
2 Iurans non intrare religionem,an teneatur seruare iuramentum , in c.cum quidam.de iureiu.nu.8. 276
5 Iurans non ire cum mercibus,nisi pax fiat : si vadit tempore treugæ cum mercibus prohibitis,excommunicatus,& periurus est,in c. significauit.de iude.nu.6. 54
Et quid si iurauit non ire,nisi fiat pax,vel treuga , & tempore treugæ vadit cum mercibus prohibitis.ibidem nu.7.
3 Iurans non venire contra contractum: an poterit opponere exceptionem simulationis,in cap.ad nostram.de emp. & vendit. numero.5. 150
2 Iurans parere mandato alterius,an poterit appellare à mandato postea subsequenti,in c.ad hæc.il.2.de appel.nu.2. 348
1 Iurans renunciare,& renuncians per metum,qui caderet in constantem virum,potest illud repetere,in c.ad audientiam. de his , quæ vi,met.nu.1. 348
5 Iurans soluere debitum in termino, si non soluit, an præsumatur periurus,in c.super his.de accu.nu.22. 15
2 Iurans stare mandato ecclesiæ non auditur appellans contra iuramẽtum: tamen si grauatur,poterit appellare,in c.ad hæc.il 2.de appel.nu.1. 348
2 Iurans super contractu(cui iuranti interdictum est bonis per iudicem)an per iuramentum confirmet contractum,in c. cum contingàt.de iureiu.nu.14. 288
2 Iurans testimonium non dicere,compellitur testificare,si attestationes non sint publicatæ,in c.intimauit.R.de testi.& atte.nu. 1. 226
2 Iurantis duo contraria,quod iuramentum teneat,in c.tua nos.de iureiu.nu.3. 276
2 Iurantes non testificari , an admittantur ad testificandum super negotio principali,in c.intimauit.R.de testi.nu.7. 226
4 Iuranti periculosum est venire contra suam promissionem,in c.ex literis.il 2.de sponsa.nu.3. 10
2 ¶IVRAMENTVM an sit deferendum in omni causa in defectum probationis,in c.iuramentum.de iureiur.nu. 2. 292
Et an in causa matrimoniali.ibidem nu.3.
3 Iuramentum appositum in contractu,quid operetur,in c.peruenit.de fideiuss.nu.7. 190
3 Iuramentum appositum in testamento quid operetur,in c.cum esses. de testa.nu.24. 239
2 Iuramentorum assertorium quid dicatur: & quid promissorium , in c.si verò.de iureiu.nu.9. 274
2 Iuramentum calumniæ an excuset ab expensis.in repetitione c.finem litibus.de dolo & contu.nu.27.& 28. 181
Et in lectura.nu.13. 180
Et in c.calumniam.de pœnis.nu.5. 186
2 Iuramentum calumniæ an possit remitti,in c.tuis.de testi.numero.5. folio. 239
2 Iuramentum calumniæ,& sententia sunt de solemnitatibus iudiciorum,in c.in pertractandis.de iura.calum.nu.9 109
2 Iuramentum calumniæ extenditur ad totam causam,in c.1.de iura. calum.nu.18 108
2 Iuramentum calumniæ non absorbetur contraria consuetudine,in c. ceterum. de iura.cal.nu.5. 111
2 Iuramentum calumniæ non præstatur super causis spiritualibus,in c. literas.de iura.cal.nu.1 108
2 Iuramentum calumniæ potest tacitè omitti,in c.Imperatorum.de iura.cal.nu.2. 110
2 Iuramentum calumniæ præstatur ad veritatem eliciendam, in c.ceterum.de iura.cal.nu.3. 111
2 Iuramentum calumniæ præstari debet in quolibet exordio litis, in c. 1.de iura.cal.nu.4. 107
Et quid si ante præstetur.ibidem nu.15.
2 Iuramentum calumniæ si per œconomum fuerit præstitum,non videtur cogendus abbas iuramentum præstare,in c.Imperatorum.de iura.cal.nu.7 111
5 Iuramentum conditionale præstatur in absolutione ad cautelam , in c.venerabili.de senten.excom.nu.2. 230
2 Iuramentum confirmat contractum alienationis rei dotalis , in c.cũ contingat.de iureiu.nu.2. 287
2 Iuramentum,cui deferatur,principali, an œconomo,est in iudicis arbitrio,in c.in pertractandis.de iura.cal.nu.2. 109
3 Iuramentum de non alienando debet intelligi, & restringi ad alienationem illicitam:non ad illam,quæ ex legitima causa est permissa, in c.tua nos.de eccle.ædi.nu.3. 485
2 Iuramentum de non loquendo patri,vel matri,est illicitum,in c.cum quidam.de iureiur.nu.4. 276
Et an debeat loqui ante absolutionem.nu.6.
3 Iuramentum de obediendo statuto non obligat,statuto sublato , in c. 1.de his,quæ fiunt à maio.nu.10. 122
2 Iuramentum de parendo mandatis non extenditur,nisi ad rationabilia,possibilia,& honesta,in c.veniens.de iureiur.nu.5. 278
2 Iuramentum de soluendis vsuris obligat,in c.debitores. de iureiu. nu.2. 273
5 Iuramentum de tacenda veritate factum per subditum astrictum à domino est ralaxandum,in c.olim.de accu.nu.7. 30
2 Iuramentum de veritate quando dicatur,in c.cum in cã.de iura.cal. nu.7. 114
2 Iuramentum debet habere tres comites,iudicium,iustitiam, & veritatem,in c.& si Christus.de iureiu.nu.9. 286
2 Iuramentum debet impleri in forma specifica, et non per æquipollẽs, in c.ad nostram.de iureiu.nu.3. 274
4 Iuramentum deferendũ est reo in causa ciuili, actore non probante, in c.attestationes.de despon.impu.nu.3. 39
4 Iuramentum elidit iuris præsumptionem,in c.cum in tua.qui mat.accus.pos.nu.6. 133
2 Iuramentum est finis controuersiæ,in c.& si Christus.de iureiur. nume.13. 287
Et est confirmatio veritatis.nu.14.
2 Iuramentum est legitima probatio,in c.pastoralis.de except. numero.7. 295
2 Iuramentum est personale ex parte præstantis, in c.olim causam. de resti.spo. nu.7. 169
1 Iuramentum est præstandum corporaliter,in c.cum in ecclesiis. de maio.& obe.nu.4. 308
1 Iuramentum ex causa superuenienti obstare non habet , in c.cum inter.de renun.nu.2. 192
2 Iuramentum ex parte præstantis est personale,in c.veritatis.de iureiur.nu.3. 277
5 Iuramentum exigitur in causa criminali,in c.cum dilecti.de accu.nume.5. 17
2 Iuramentũ fidelitatis soli domino,& illi,cui hoc commiserit , est præstandum,in c.ea te.de iureiuran.nu.2. 282
2 Iuramentum generaliter præstitum recipit interpretationem restrictiuam,in c.petitio.de iureiur.nu.1. 291
2 Iuramentum homini præstitum debet ab homine relaxari, in c. 1. de iureiur.nu.1. 271
2 Iuramentum illicitum non est seruandum.Et quot modis dicatur illicitum,remissiuè,in c.cum quidam.de iureiur.nu.7. 276
4 Iuramentum impuberis de testimonio perhibendo non tenet:secus de matrimonio contrahendo,in c.ex literis.il 2. de sponsa. nume. 5. folio. 10
1 Iuramentũ interpositum in vno casu non extenditur ad alium, in c. ad audientiam.de his,quæ vi met.nu.4. 348
2 Iuramentum malitiæ præstatur in causis, vbi non iuratur de calũ. in c.præsentium.de testi.& attesta.nu.5. 232
5 Iuramentum non confirmat contractum à iure reprobatũ,in c.tuas. de vsuris.nu.1. 109
2 Iuramentum non confirmat pactum à iure reprobatum,in c.si diligẽti.de foro comp.nu.5.& 9. 48
4 Iuramentum non defertur in causa matrimoniali propter præsumptionem in defectum plenæ probationis,in c.à nobis.qui mat.accusa.

tusa.possunt.nu.8. 130
5 Iuramentum nõ est de substantia absolutionis, licèt sit de forma, in c. super eo. de senten. excom. nu. 3. 230
5 Iuramentũ non est efficax ad separationem thori, in c. intelleximus. de his qui fil. occid. nu. 4. 71
4 Iuramentũ non est tantæ potentiæ, vt rescindat quod geritur contra ipsum, in c. sicut ex literis. de sponsa. nu. 2 19
8 Iuramentum non extenditur ad incogitata, nec ad ea, quæ nouiter emergunt, in c. propter. de dona. nu. 19. 212
4 Iuramentum non extenditur ad casum: quo de iure matrimoniũ non valeret, in c. ad audientiam. de sponsa. nu. 3 4
2 Iuramentum non sufficit ad probationem intentionis in causa matrimonali, in c. mulieri. de iureiur. nu. 2. 291
5 Iuramentum parum releuat, quando vnius testimonium est in cõtrarium, in c. exhibita. de homi. nu. 4. 84
2 Iuramentum per metum extortum super re licita, an obliget, in c. ad nostram il 3. de iureiur. nu. 4. 282
2 Iuramentum per metum extortum, an obliget iurantem, in c. verũ. de iureiur. nu. 1. 277
2 Iuramentum, per quod frangitur votum, & professio, nõ est seruandum, in c. sicut ex literis. de iureiur. nu. 5. 277
5 Iuramentum præstatur pro absolutione à suspensione, sicut ab excommunicatione, in c. venerabili. de senten. excommu. numero. 3. folio. 130
8 Iuramentum præstitum intelligitur secundùm communem interpretationem iuris communis, in c. ad nostram. il 3. de iureiur. numero. 1. 282
3 Iuramentum præstitum super censu indebito, an astringat præstantẽ, in c. significauit. de censi. nu. 1. 445
3 Iuramentum præstitũ super seruanda consuetudine, quę rationibus, vel canonibus non iuuatur, non obligat iurantem, in c. 1. de his, quæ fiunt à maio. nu. 5. 121
8 Iuramentum pro pace seruanda inter partes factum: parti non seruanti altera pars non tenetur seruare, in c. sicut. il 2. de iureiur. nu. 1. 289
2 Iuramentum, quod contra ecclesiasticam libertatem, præstitum est, non tenet, in c. sicut. il 1. de iureiur. nu. 1 287
2 Iuramentũ, quod exigitur vltra promissionem, est à malo, in c. & si Christus. de iureiur. nu. 4. 286
2 Iuramentum, quod nõ vergit in interitum salutis æternæ, semper est seruandum, in c. si verò. de iureiur. nu. 2 274
Et quid si nõ vergit in interitum salutis æternæ, sed temporalis vitæ, an obliget. ibidem. nu. 5.
2 Iuramentum, quod præstatur à parte super expensis, debet præcedere taxationem iudicis, in repetitione c. finem litibus. de dolo, & contu. nu. 50. 187
2 Iuramentum, quo quis se obligat ad non accusandum vxorem de adulterio, an valeat, in cap. quemadmodum. de iureiur. numero. 11. 286
3 Iuramentum, quo se obligant coniugati inuicem non repetere, non valet, nec seruari potest sine interitu salutis æternæ, in c. veniẽs. de regula. nu. 3. 357
3 Iuramentum repræsentat minorem maiorem, si sit certioratus de beneficio minoris ætatis, in c. causam. de emp. & vendit. nume. 18. folio. 153
2 Iuramentum temerarium exigit absolutionem, in c. cum quidam. de iureiur. nu. 5. 276
2 Iuramentum temerarium non repellit à promotione, in c. sicut. il 1. de iureiur. nu. 5. 287
2 Iuramentum testis potest ab aduersa parte remitti, in c. tuis. de testi. nu. 1. & 4. 239
1 Iuramentum vltra formam solitam non cogitur quis præstare, in c. dilecti filij. de maio. & obe. nu. 1. 309
2 Iuramentum vni factum non extenditur ad suos successores in dignitate, in c. ego. de iureiur. nu. 1. 272
2 Contra iuramentum proprium regulariter nemo potest venire. in c. si verò. de iureiur. nu. 1. 274
3 Iuramenti virtus multiplex, in c. cum dilectus. de success. abintestato. nu. 9. 293
3 Iuramento nemo debet aliquem astringere, si est verosimile, quòd ille deierabit, in c. clericos. de coha. clerico. & mul. nu. 2. 10
1 Iuramenta, quæ clerici præstant episcopo, quæ sint, in c. qualiter. de ele. nu. 4. 139
2 Iuramenta, quæ præcipiuntur in iure, semper sunt præstanda super sancta euangelia, in c. & si Christus. de iureiuran. numero. 12. folio. 287
5 ¶Ius absoluendi competit presbytero, in c. canonica. de senten. excõ. nu. 3. 229
3 Ius accrescendi an habeat locum inter coniunctos, in c. requisisti. de testi. nu. 31. 253. 254
Et quando. ibidem nu. 33.
Et qualiter. ibi. nu. 34.
3 Ius accrescendi an trahatur ad bona impuberis, cui quis erat coniunctus, in c. requisisti. de testa. nu. 35. 254
3 An habeat locum inter coniunctos coniunctione legali in acquisitione ex testamento. ibi nu. 36.
Et an in dispositionibus inter viuos. ibidem. nu. 37.
3 Ius accrescendi non habet locum in contractibus: & an in vltimis voluntatibus, in c. ex parte. de feu. nu. 2 176
1 Ius ad beneficium queritur per literas monitorias, in c. literis apostolicis. de rescrip. nu. 4. 109
2 Ius ad rem faciliùs perditur: quàm ius in re. in c. quoniam. §. porro. vt lite non contesta. nu. 7. 100
2 Ius ad rem vendicandam contra quemlibet possessorem quæritur in beneficijs ex solo titulo, in c. cum Bertoldus. de senten. & re iudi. nu. 17. 331
2 Ius agendi non potest competere, nisi adita hæreditate, in c. Albericus. de testi. & attesta. n. 4. 241
2 Ius alicui competens potest deduci in iudicium in modum actionis, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 7. 132
2 Ius canonicum in casibus, in quibus discordat à iure ciuili, an debeat seruari clerico in foro seculari: & ius ciuile laico in foro ecclesiastico, in c. qualiter. de iudi. nu. 4. 29
2 Ius canonicum omnes administratores appellat procuratores, in c. cum causam. de iura. calum. nu. 6. 112
2 Ius canonicum quare dicatur ius diuinum, in c. nimis. de iureiur. nume. 1. 290
1 Ius canonicum rectius procedit, quàm ciuile, circa impediendum cursum præscriptionis propter malam fidem superuenientẽ, in c. quoniam. de præscrip. nu. 5. 318
3 Ius Capituli negligentis recidit in episcopũ, in c. nulla. de concess. præben. nu. 15. 89
4 Ius ciuile potest facere filios, & sorores illos, qui sibi non attingunt. in c. vnico. de cogna. leg. nu. 2. 84
5 Ius colonarium perditur mutatione loci ad locum facta de originario, in c. multorum. de iude. nu. 6. 51
2 Ius conferendi beneficia potest spectare ad aliquem duplici iure, in c. constitutus. de testi. & attesta. nu. 1. 231
5 Ius conferendi deuoluitur ad Papam, si propter culpam, siue delictũ priuatur collator iure conferendi. in c. inter dilectos. de excess. prela. nu. 12. 140
2 Ius conferendi præbendas potest cadere in personam laicam ex speciali priuilegio, in c. dilecto filio. de testi. nu. 2. 240
1 Ius consuetudinarium regulatur eisdem regulis, quibus ius commune, in c. irrefragabili. de offi. ordi. nu. 6. 296
3 Ius curæ, penes quem dicatur residere, penes vicarium perpetuum, vel penes rectorem primaipalem, in c. extirpande. de præben. numero. 69
4 Ius diuersum non debet statui in differentibus tãtùm nu. in c. tua nos. de consang. & affi. nu. 5. 93
3 Ius diuersum statuitur in matrimonio consummato per copulam carnalem, & aliud in non consummato, in c. ex publico. de conuer. coniug. nu. 6. 365
1 Ius diuinum an possit tolli per ius positiuum, in c. quæ in ecclesiarum.

de cons-

de constitu. nu. 11. 73
1 Ius eligendi aliquando spectat ad aliquem, ratione consuetudinis, in c. bonæ. il 2. de postu. præla. nu. 5. 126
2 Ius eligendi de consuetudine potest ad alios pertinere, quàm ad clericos ecclesiæ, in c. cum ecclesia. de causa pos. & proprie. nume. 15. 148. & nu. 35. 151
1 Ius eligendi per negligentiam superioris deuoluitur ad proximum superiorem. in c. dilecto. de supp. negli. præla. nu. 2. 201
1 Ius eligendi prælatum in ecclesia vacante an possit conferri ei, qui nõ est de gremio, in c. causam quæ. de elect. nu. 1. 134
1 Ius eligendi prælatum in ecclesia collegiata non cadit in laicum, in c. sacrosancta. de ele. nu. 3. 178
2 Ius eligendi spectat ad illos, qui sunt præsentes in ecclesia, in c. cum olim. de sen. & re iudi. nu. 7. 323
1 Ius episcopi ex delicto deuoluitur ad Capitulum, in c. cum in. de ele. nu. 7. & 8. 133
1 Ius episcopale in quibus consistat, in c. sicut nobis. de supplen. negli. præla. ver. quærit glo. 200
1 Ius feudatarij an confiscetur propter delictum, sicut alia bona, in c. quæ in ecclesiarum. de consti. nu. 3. 73
4 Ius habens in re tempore limitatum, potest illud in alterum transferre, in c. nuper. de dona. inter vi. & vxo. nu. 2. 157
3 Ius implendi conditionem in contractibus transit in hæredem actiuè, & passiuè, in c. illo vos. de pig. nu. 3. 180
2 Ius in re, qui dicantur habere, in c. quoniã. §. quod si super. vt lite nõ contesta. nu. 9. 104
1 Ius instituendi canonicos prætendens habere, non debet institutos ab alio recipere, in c. cum ecclesia. de ele. nu. 2. 158
2 Ius intrandi post decretum interpositum durat biennio, & nõ vltra, in c. contingit. de dolo & contu. nu. 2. 192
2 Ius licèt præsumat mulierem cognitam à viro, si cum eo permansit: tamen contra dictam præsumptionem admittitur probatio in contrarium per aspectum, in c. proposuisti. de proba. nu. 2. 206
2 Ius magis fauorabile domini prodest feudatario ratione cuiusdam connexitatis, in c. ad audientiam. de præscrip. nu. 7. 310
5 Ius non potest alicui auferre defensionem de iure naturali, in c. licèt Heli. de simo. nu. 15. 41
3 Ius non debet reddi in domibus ecclesiæ, nec in ecclesia, in c. 1. de immu. eccle. nu. 1. 485
5 Ius nullum quæritur in personis expositorum propter alimenta eis exhibita, in c. vnico. de infan. expo. nu. 5. 72
3 Ius patriæ potestatis in quibus consistat, in c. ex literis. de conuer. infide. nu. 6. 374
3 Ius prætendens in ecclesia alteri subiecta non debet agere contra ecclesiam sic subiectam: sed contra dominum principalem, cui ecclesia illa subest, in c. constitutus. de relig. domi. nu. 3. 400
2 Ius qualiter cognoscatur, an sit principaliter inductum in fauorem, an in odium, in c. si diligenti. de foro compe. nu. 7. 49
5 Ius quæsitum ad separationem thori tollitur, si ille, cui quæsitum est, incidit in eandem legem, in c. tua. de adul. nu. 4. 93
5 Ius quæsitum ex delicto tollitur, si ille, cui quæsitum est, in simile delictum corruit, in c. tua. de adul. nu. 1. 92
3 Ius quæritur per monitorias epistolas, in c. dilectus. de præben. nume. 2. 60
3 Ius reuocandi domum, an habeant, qui sunt in concilio congregati, si ibi conueniantur, in c. graue. de præben. nu. 17. 68
2 Ius reuocandi domum qui habeant: & qui non, in c. licèt. de foro cõpe. nu. 11. 85
3 Ius sepeliẽdi in certo loco potest esse proprium alicuius quò ad vsũ, in c. 1. de sepul. nu. 3. 295
2 Ius superueniens ex priuilegio lite pendente, non prodest reo, vel actori. nisi constaret expresè de certa scientia principis, in c. dilectus. vt lite penden. nu. 2. 199
2 Ius suum si quis non potest consequi per iudicem (quia audientiam non concedit) potest talis ius sibijpsi dicere, in c. nouit. de iudi. nume. 4. 20
3 Ius vnius præbendæ an possit esse circa duos, in c. maioribus. de præben. nu. 3. 39
3 ¶Ius patronatus an amittatur, destructo ædificio, in c. quoniam. de iure pat. nu. 7. 413
3 Ius patronatus an diuidatur inter hæredes æqualiter, vel pro portionibus hæreditarijs, vel in stirpes, in c. 1. de iure patro. numero. 6. 412
An possit quæri iure legati. ibidem nu. 4.
3 Ius patronatus an possit legari priuato sine consensu episcopi, in cap. cum seculum. de iure patro. nu. 5. 421
3 Ius patronatus an transeat non solum ad filios, sed etiam ad hæredes extraneos. ibidem nu. 6. 421
3 Ius patronatus an veniat in confiscatione. ibidem nu. 7. 421
3 Ius patronatus quid sit. super continuatione rub. de iure patro. numero. 1. 411
Quomodo transferatur. ibidem nu. 2.
Infra quod tempus. ibidem nu. 3.
Et an in capita. ibidem nu. 7.
3 Ius patronatus an transeat in emptorem, in c. præterea. de iure pat. nu. 8. 426
3 Ius patronatus an transeat, si villa, vel castrum pignoretur, in c. ex literis. de iure pat. nu. 15. 417
3 Ius patronatus an veniat sub ista generalitate. vendo omnia bona, quæ habeo in villa, vel in castro, in c. ex literis. de iure patro. numero 12. 147
3 Ius patronatus cum ecclesia an possit permutari, in c. exhibita. de rerum permu. nu. 13. 171
3 Ius patronatus est quædam seruitus in ecclesia, in c. illud. de iure patro. nu. 5. 417
3 Ius patronatus, & aduocatiæ qualiter differant, in cap. præterea. de iure pat. nu. 6. 426
2 Ius patronatus licèt transeat cum vniuersitate: non tamen transit, cum vniuersitas transfertur in alium titulo pignoris, in cap. cum Bertoldus. de senten. & re iudi. nu. 1. 330
2 Ius patronatus est transmissibile ad hæredes. ibidem nu. 2.
2 Ius patronatus potest quis vendicare, in c. examinata. de iudi. numero 2. 24
3 Ius patronatus qualiter acquiratur in ecclesia, in c. 1. de iure patro. nu. 8. 412
3 Ius patronatus qualiter in esse producatur, in c. nobis. de iure patro. nu. 6. 428
3 Ius patronatus quæritur multis modis, in c. cum seculum. de iure patr. nu. 3. 421
3 Ius patronatus, quod habent hæredes in ecclesia, non diuiditur inter eos, in c. 1. de iure pat. nu. 2. 411
3 Ius patronatus quo emptor priuatur, cui applicetur, in c. quia cleri. de iure pat. nu. 3. 415
3 Ius patronatus sæpe transfertur de vno in alium: nec per hoc alteratur, in c. quærimoniam. de iure pat. nu. 4. 418
3 Ius patronatus tantùm an possit dari in feudum, in c. cum seculum. de iure pat. nu. 1. 421
3 Ius patronatus transit ad hæredes, in cap. 1. de præben. numero. 6. folio. 37
Et in c. 1. de iure pat. nu. 1. 411
3 Ius patronatus vendi non potest, in cap. 1. de iure patro. numero. 1. folio. 422
3 Ius patronatus vendicatur à patrono. in c. consultationibus. de iure pat. nu. 2. 424
2 Ius parochiale habet sub se plures species, quarum vna potest præscribi, altera remanente, in c. ex transmissa. de præscript. numero. 2. 308
3 Ius parochiale in quo consistat. super continuatione rub. de paro. numero 2. 312
2 Iuris dispositione qui est in possessione, per lapsum temporis ipsam perdit, & acquiritur ei, cui debet fieri traditio corporalis, in c. 1. de dolo & contu. nu. 2. 177
2 Iuris error, siue ignorantia an excuset, in c. ex parte. il 1. de confes. nu. 8. 202

1 Iura

1 Iura pristino agi potest contra non obseruantem transactionem, in c. cum pridem.de pac.nu.6. 317
1 Iura aliquando fauent, in cap. ex parte,de corpo. vitia. numero.2. folio. 218
3 Iura episcopi,quæ in ecclesijs sibi debentur,in quo consistant. in c.requisisti.de testa.nu.19. 251
3 Iura episcopalia,quid importent,in c.constitutus.de relig.do.numero.1. 460
2 Iura duo quando videntur sibi contrariari,lex,quæ loquitur magis generaliter,limitatur, & restringitur per aliam specialem, in c. de iura.calum.nu.5. 107
4 Iura diuersimodè loquuntur super repetitione dotis,cum vir vergit ad inopiam.hic vide in c.per vestras.de dona.inter vi. & vxo. nu.22. 161
2 Iura habent quandoque aliquem pro confesso,in c.cum in causa. de iura. calum.nu.5. 113
1 Iura ignorare quibus personis sit licitum,in c.cognoscentes. de consti.nu.9. 71
3 Iura incorporalia maximè spiritualia non de facili postquam creata fuerint dissoluuntur,in c. vacante.de præb.nu.6. 59
2 Iura incorporalia si petantur,quomodo cadat missio in possessionem causa custodiendi,in c.1.de eo,qui mit.in pos.nu.8. 194
4 Iura licèt aliquando videantur contraria,debent aliqua subiunctione iuuari,in c.super eo.de condi.appo.nu.4. 59
3 Iura loquentia de limitibus episcopatuum non prescribendis,habent locum in limitibus parochiarum,in c.super eo.de paro.nume.2. folio. 314
3 Iura merè spiritualia an veniant in concessione villæ,in c.ex literis. de iura.pat.nu.6. 416
3 Iura non subueniunt decipientibus:sed deceptis,in c. cum vniuersorum.de rerum permu.nu.2. 169
2 Iura pro se introducto an quis possit renunciare, in c.si diligenti. de foro compe.nu.6. 49
2 Iura partium si sint obscura,in dubio pro reo est ferenda sententia.in c. in ter dilectos.de fi. instru.nu.1.& 23. 257
5 Iura per consuetudinem acquisita quanto tempore perdantur, in c. accedentibus.de priui.nu.5. 165
3 Iura positiua si conscientiæ contradicant,non sunt sequenda iure poli,in c.x.de concess.præben.nu.4. 87
2 Iura præsumunt contra petentē plures dilationes,in c.nullus.de præsum.nu.2. 266
5 Iura pro dita in fauorem certi generis personarum, ligant ipsos,quorum fauorem respiciunt,sicut alios,in c.1.de senten. excom. nume.2. 201
3 Iura prouident contra pigros,& desides,excitando eos, in c.cū creatura.de celeb.mis.nu.1. 470
3 Iura quare cogunt confitentem posl biennium soluere pecuniam confessatam,quam non recepit,nec debet,in c.quia pleriq;.de immu. eccle.nu.9. 493
3 Iura,quæ deueniunt ad exemptos,transeunt ad eos cum onere suo, in c.cum seculum.de iure pat.nu.2. 421
5 Iura, quæ dicunt monachos absoluendos per episcopum,possunt de abbatibus intelligi,in c.vniuersitatis.de senten.excommu. numero.5. 210
2 Iura,quę imponunt pœnam transgressoribus,quæ sint,in c.ad reprimendam.de offi.ordi.nu.10. 291
3 Iura,quæ in fictione loquuntur, non debent trahi ad casus non expressos in c.quoniam.de fer.nu.10. 124
3 Iura, quæ loquuntur de dignitatibus,habent locum in prebendis, in c.quæsitum.de rerum permu.nu.1 167
1 Iura,quę loquuntur in ecclesiis parochialibus,& dignitatibus, habent locum in personatibus,in c.de multa. de præben.numero. 7. folio. 63
2 Iura,quæ loquuntur in marito, & vxore, vendicant sibi locum in sponso, & sponsa,in c.quemadmodum.de iureiuran. numero. 8. folio. 285
3 Iura,quæ loquuntur in monasterijs,habent locum etiam in monasterijs monialium,quatenus ad illa se possint adaptari,in c.ea quæ. de statu mona.nu.19. 397
3 Iura,quæ permittunt esculenta,& poculenta iudicibus, an corrigātur per iura Authen.in c.& si quæstiones.de simo.nu.9. 36
3 Iura,quæ prouident circa diminutionem, & mitigationem onerum, habent locum in illis,qui ad maiora onera tenebantur, non quò ad illos,qui minoribus fungebantur,in c.cum apostolus.de censi. nu.6. 441
3 Iura quando videntur contraria, debent aliqua sub diuisione iuuari,in c.cum apostolicam.de his,quæ fiunt.à præla.nu.3. 117
3 Iura,quæ volunt de rebus ecclesiæ fieri quatuor portiones,loquuntur de matricibus,in c.quoniam. de deci.nu.3. 325
1 ¶IVRISDICTIO archidiaconi qualiter extendatur,in c.1.de offi.archidia.nu.1. 224
1 Iurisdictio archiepiscopi maior est in suffraganeos: quàm in subditos suffraganeorum,in c.pastoralis.de offi.ordi.nu.3. 293
1 Iurisdictio cōcessa dignitati potest semper alteri delegari, in c.eis quibus.de offi.ord.nu.2. 302
1 Iurisdictio cuiuscunque iudicis,an poterit ad omnes causas prorogari,in c.P.& G.de offi.& pote.iu.deleg.nu.3. 274
2 Iurisdictio castri an sit acquisita,apprehensa possessione castri, in c. in literis.de rest.spo.nu.6. 163
1 Iurisdictio delegati expirat per lapsum termini statuti delegato ad causam decidendam,in c.de causis.de offi.delega.versi. tertiò no. folio. 238
1 Iurisdictio delegati extenditur ad personas non expressas in rescriptis,in c.1.de offi.& pote.iu.deleg.nu.2. 235
1 Iurisdictio delegati in exequendo suam sententiam durat anno, in c. querenti.de offi.deleg.nu.3. 257
1 Iurisdictio legati non potest probabiliter à subditis ignorari, in c.1. de offi.leg.nu.1. 278
1 Iurisdictio delegati per litem contestatam perpetuatur,in c.relatum. de offi.deleg.nu.1. 246
1 Iurisdictio delegata non potest prorogari ad alias personas, quàm expressas iure scripto,in c.P.& G.de offi.& pote.iud.dele.nume.1. 273
2 Iurisdictio deuoluitur ad iudicem ecclesiasticum propter negligentiam iudicis,in c.licèt ex suscepto.de foro competen.numero.4. & 9.folio. 45
1 Iurisdictio duplex aliquando in personam vnius residet, in c. super quæstionum.§.si verò.de offi.deleg.nu.1. 260
2 Iurisdictio est tanquam genus,& complectitur sub se mistum,& merum imperium,& iurisdictionem simplicem, in c. conquestus. de foro compe.nu.4 73
3 Iurisdictio generalis in personis qualiter acquiratur, in c. dilectus. de cap.mo.nu.17. 409
5 Iurisdictio in causis qualiter acquiratur,in c.dilectus.de cap.mo. nume.15. 408
3 Iurisdictio in ciuilibus est simplex:in criminalibus,meri imperij, in c. dilectus.de cap.mo.nu.16. 409
4 Iurisdictio in tēporalibus in regno Angliæ an pertineat ad ecclesiā, in c.causam.il.2.qui fil.sint legi.nu.6. 114
2 Iurisdictio iudicis delegati à Papa perit per peremptionem instātiæ. in c.venerabilis.de iudi.nu.5. 31
1 Iurisdictio iudicis delegati posl factam executionem expirat,in c.in literis.de offi.deleg.nu.1. 241
2 Iurisdictio iudicis reseruātis sibi taxationem expēsarum, si expirat, quid iuris, in repetitione cap.finem litibus.de dolo & contu. nume.48 187
2 Iurisdictio omnis ecclesiastica depēdet à Papa: secularis ab Imperatore.in repetitione c.postulasti.de foro compe.nu.3. 56
1 Iurisdictio patriarchæ,& primatis fundatur super iure scripto.in c. duo simul.de offi.ordi.nu.1. 292
2 Iurisdictio,quæ competit de iure communi, potest modificari per contrariam consuetudinem,& priuilegium,in c.nouit.de iudi. numero.7. 20
3 Iurisdictio,quam quis habet in incolas,& aduenas ratione domicilij,expirat eo ipso,quòd incola inde discedit, in c.significauit. de paro.nu.2. 315
2 Iurisdictio superueniens in personam iudicis non ratificat retrogesta,quę fuerunt nulla ratione defectus iurisdic.in c.licèt ex suscepto.de foro compe.nu.7. 45
3 Iurisdictio vniuersaliter in ciuitate qualiter acquiratur, in c. dilectus.de cap.mo.nu.18. 409
2 Iurisdictionis voluntariæ causæ(vt emancipare, insinuationes facere,& si.)an possint exerceri tempore feriarum, in c. conquestus. de fer.nu.13. 127
2 Iurisdictionis exercitiū potest residere penes collegium, in c. licèt ex suscepto.de foro compe.nu.5. 45
1 Iurisdictione in alieno territorio an quis possit vti. in c.ex tuarum. de auctо.& vsu pal.nu.2. 191
2 Iurisdictiones ad quem finem per principatus,& regna diuisæ sunt. in repetitione c.postulasti.de foro compe.nu.1. 56
2 ¶IVRISLATOR ad quæ debeat prouidere, in repetitione c.pastoralis.de causa pos.& proprie.nu.1. 154
2 Iurislator curare debet,ne falsitas præualeat veritati, in c.quoniā contra falsam.de proba.nu.3. 214
5 ¶IVSSVS domini non excusat in atrocioribus,in c. vniuersitatis. de senten.excom.nu.1. 209
5 Iussus iudicis licèt iniustus,excusat à pœna, in c.ad petitionem. de accu.nu.4. 31
2 Iussus poni in possessionem causa rei seruandæ: si non potest nancisci dolo, vel potentia aduersarij,quomodo succurratur,in c. contingit.de dolo,& contu.nu.1. 192
2 ¶IVSTVS metus excusat,vt reputetur appellasse,qui metu territus non appellat,in c.si iustus.de appel.nu.1. 388
2 Iusta causa litigandi excusat ab expensis, quæ veniunt officio iudicis:non ab illis,quæ veniunt ex contractu.in repetitione c.finem litibus.de dolo,& contu.nu.26. 185
2 Iusta causa recusandi iudicem delegatum est,si sit suffraganeus, in c. accedens.vt lit.non contest.nu.6. 95
2 Iusta causa superuenens parit exceptionem declinatoriam super causa, in qua citatio iam precessit,in c.exposuit. de dila. numero.9. 122
2 Iustum metum,quòd quis habuerit, non appellandi corā iudice,quomodo probetur,in c.si iustus.de appel.nu.4 388
2 Iustum pretium rei consideratur tempore celebrati contractus, in c. cum causam.de testi.nu.3 241
5 Iustum,quod quis non arbitratur in persona sua, non debet reputare in personam alterius,in c.cum iuramento. de homi. numero.5. folio. 74
2 Iustè actum non debet reuocari per rescriptum,in c. audita querela. de resti.spo.nu.6. 162
4 ¶IVSTITIA publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus, & quæ sunt nulla ratione ætatis,in c.literas.de despon. impub. nume. 2. folio. 35
4 Iustitia publicæ honestatis remanet ex sponsalibus contractis cum mare infante,etiam si fuerint dissoluta per dissensum puellæ, in c. accessit.de spon.impub.nu.4. 36
4 ¶IVVENIS si recusat iurare,quòd non consenserit,quid iuris, in c.attestationes.de despon.impube.nu. 8. 39
Quid si antequam à muliere impeteretur, ad secunda vota transiuit.& modò non vult iurare, vel iurat,quòd circa.xiiij.annum in primam consensit.ibidem.nu.9.fo.eo.
3 Iuuenes à qua ætate teneantur ieiunare,in c.consilium.de obser.ieiu. nu.5. 481

Litera L.

3 LABORES impiorum iusti edent.in c.relatum.ne clerici vel monachi.nu.5. 498
2 ¶LAICVS,à quo clericus, vel ecclesia vendicat rem, coram suo iudice laico debet conueniri,in c.si clericus.de fo.compet.nume.1. 39
3 Laicus an possit construere hospitale cum oratorio sine auctoritate episcopi in domo propria,in c.ad hæc.de reli.domi.nu. 2. 399
3 Laicus an possit dari coadiutor prælato,in c.consultationibus. de cleri.ægrot.nu.6. 78
3 Laicus chirurgus,qui in secatione,vel incisione non potest deprehendi in aliqua culpa(ex mala tamen custodia infirmi, vel alia ratione mors secuta est)an efficiatur irregularis; ita quòd promoueri non possit,in c.sententiam.ne cleri.vel mona.nu.9. 500
3 Laicus conduxit aliquam negotiationem:instituit hæredem clericum: an poterit in conductione remanere,in c.1.ne cleri. vel mona.nume.6. 496
3 Laicus conferens ecclesiam est excommunicatus minori excommunicatione,in c.illud.de iure pai.nu.7. 417
3 Laicus conuersus,et religiosus potest habere ecclesiam, in c.quāuis. de deci.nu.4. 326
2 Laicus cum mistura clericorum potest consentire in iudicem in causis spiritualibus;puta vsurarum,& c.in c.significasti. de foro compe. nu.6. 79
3 Laicus de prædio suo neglexit soluere decimas ecclesiæ, infra cuius limites situm erat, & hoc pluribus annis. deinde vendidit prædium: an ecclesia possit conuenire istum emptorem,qui modò possidet,ad decimas præteriti temporis,in c.cum homines.de deci.numero.8. 322
5 Laicus delinquendo contra ecclesiam,puniendus est in foro ecclesiastico,in c.sicut.de priui.nu.2. 152
1 Laicus feudum,quod habet ab ecclesia, non potest in casu necessitatis alienare,in c.quæ in ecclesiarum.de consti.nu.2. 73
3 Laicus in quadam capella habet ius patronatus: episcopus vult eā facere collegiatam,an possit,in c.nobis.de iure patrona. num.19. folio. 429
1 Laicus in spiritualibus,vel ecclesiasticis excluditur quò ad multa,in c.contingit.de arbi.nu.2. 376
5 Laicus interdictus, vel de populo interdicto,si coadiuuat presbyterum celebrantem missam,non incurrit irregularitatem,in c.tanta. de excess.præla.nu.10. 146
2 Laicus laicum super re ciuili coram ecclesiastico iudice non potest cōuenire:nisi in defectum iustitiæ secularis,in c.licèt ex suscepto.de foro compe.nu.10. 45
2 Laicus non admittitur ad impetrandum literas contra clericum iniustè beneficium detinentem,in cap.ex parte.de testi. numero. 3. folio. 120
5 Laicus percutiens clericum,etiam volentem, excommunicatus est ipso iure,in c.contingit.de senten.excom.nu.6. 219
5 Laicus potest capere clericum delinquentem,vt eum ducat ad iudicem ecclesiasticum,non vt detineat,in c.si verò.il 1.de sent.excō. nu.6. 202
1 Laicus potest esse assessor episcopi,& tabellio in ecclesiasticis, in c. contingit.de arbi.nu.3. 376
3 Laicus potest esse executor ad pias causas,in c.Ioannes.de testa. numero 2. 281
3 Laicus potest esse procurator in causis spiritualibus,in c.quamuis.de deci.nu.8. 327
5 Laicus potest impetrare literas contra laicum, si sunt de foro ecclesiæ,in c.Michael.de vsuris.nu.1. 101
3 Laicus potest præsentare clericos in ecclesia collegiata, non tamen principalem prælatum,in cap.cum dilecta.de concess.præben. numero 2. 108
5 Laicus primo anno,quo prosciditi, & coluit nouale, alienauit illud in priuilegiatos,qui eodem anno ipsum coluerunt,& fructum perceperunt: an decimam soluere teneantur,in c.1.de verbo.signifi. nu.2. 234
3 Laicus, qui donat ecclesiæ, potest apponere pactum in donatione,respiciens vsum rei,siue onus,in c.cum dilecti.de donatio nume.1. 203
2 Laicus ratione iniuriæ,quæ illata dicitur in personam ecclesiasticam, efficitur de foro ecclesiæ, in cap.peruenit.il 1.de appella. numero.2. 346

1 *Laicus ratione peccati, & maximè periurij, vel pacis fractæ, tenetur respondere coram iudice ecclesiastico, in c. nouit. de iudi. numero. 1.* 19

1 *Laicus secundùm consuetudinem generalem Gallicanam in qualibet causa potest trahi coram iudice ecclesiastico, in c. ex transmissa. de foro compe. nu. 4.* 40

1 *Laicus si conuentus negat à principio oppressionem, fraudem, vel rapinam ad exclusionem fori: an debeat ante omnia fieri fides de tali qualitate, in c. cum sit generale. de foro compe. nu. 7.* 43

3 *Laicus si possidet decimas, dicitur ipsas malè detinere, in c. cum apostolica. de his, quæ fiunt à præla. nu. 2.* 117

3 *Laicus si violenter expellit prælatum de ecclesia, potest agi coram iudice laico, in c. significauerunt. de iudi. nu. 8.* 35

1 *Laicus simul cum clerico potest de rebus spiritualibus arbitrari, siue cognoscere, tanquam arbiter auctoritate iudicis de causa cognoscentis, in c. per tuas. de arbi. nu. 5.* 377

3 *Laicus sine consensu sui episcopi decimas, ecclesias, vel aliquid iuris ecclesiastici non potest concedere, in c. nullus. de iu. patron. numero. 2.* 423

3 *Laicus sub spe futuræ numerationis confitetur se recepisse pecuniã, quam ad certum terminum iurat reddere: lapso biennio conuenitur super illa, an aliquo iure possit se tueri, in c. is qui. de solu. nume. 11* 199

1 *Laico an possit committi generalis gubernatio rerum temporalium, in c. ex ratione. de æta. & quali. nu. 2.* 204

4 *Laico si infertur turbatio ex causa, quę spectat ad forum ecclesiæ, debebit per ecclesiam defendi, in c. perlatum. qui fil. sint legi. numero. 7.* 117

1 *Laici an ligentur cæremonijs, in c. 1. de consti. nu. 5.* 1

3 *Laici an possint accedere ad altare ad offerendum, in c. 1. de vi. et honesta. cleri. nu. 7.* 1

3 *Laici an possint de altari recipere oblationes, si eis vendantur. ibidẽ. nu. 8.* 2

3 *Laici an possint arma deferre, in c. clerici. il 1. de vita. & honest. cle. nu. 2.* 2

5 *Laici an possint capere clericos delinquentes, si fugam arripiunt post delictum, in c. tue. de pœnis. nu. 4.* 187

5 *Laici an possint cogi ad obseruantiam consuetudinis, quòd de bonis omnibus morientis soluatur decima, in c. ad apostolicam. de simo. nu. 8.* 45

3 *Laici an possint transferre in laicum decimas, quas tenent in feudum ab antiquo cum consensu episcopi, in c. prohibemus. de deci. nu. 3.* 328

3 *Laici compelluntur ad testificandum super rebus ecclesiasticis, in c. peruenit. il 2. de testi. cogen. nu. 2.* 253

3 *Laici delinquentes circa res, vel personas ecclesiasticas per ecclesiã puniuntur, in c. aduersus. de immu. ecclesia. nu. 1.* 91

3 *Laici dicuntur detinere decimas cum periculo animarum, in c. prohibemus. de deci. nu. 1.* 328

1 *Laici ecclesias gubernare non debent, in c. ratione. de æta. & qualitate. nu. 1.* 204

1 *Laici, & fœminæ admittuntur ad probanda impedimenta electi, in c. tam literis. de testi. nu. 1.* 232

5 *Laici in his, quæ pertinent ad salutem animæ subijciuntur Papæ, in c. cum infirmitas. de pœni. & remis. nu. 2.* 199

5 *Laici licèt possint capere clericos de mandato prælatorum, non tamẽ verberare, vel tormentare, in c. vniuersitatis. de senten. excom. nu. 6.* 210

3 *Laici licèt possint dicere in silentio orationes, & psalterium: non debent tamen dicere Dominus vobiscum, in c. 1. de celeb. missa. numero 12.* 463

Nec cum alijs clericis officiare, nu. 13.

3 *Laici non debent clericis præcipere, sed parere, in c. cum laicis. de re eccl. non alie. nu. 3.* 135

3 *Laici non debent esse permisti cum clericis, nec in presbyterio, dum diuina celebrantur officia, in c. 1. de vita & honesta. cleri. numero. 2.* 1

3 *Laici non debent intitulari in ecclesijs, in c. in ecclesia. de instit. nu. 2. & 5.* 21

3 *Laici non habent potestatem concedendi spiritualia, nec de ipsis disponendi, in c. tua. il 1. de deci. nu. 1.* 332

5 *Laici non interdicti an possint sepeliri in cemiterio sito, in loco interdicto cum clericorum officio, in c. tanta. de excess. prælato. numero. 19.* 147

3 *Laici non possunt conducere possessiones ad firmam, remisshè, in c. secundum. ne cleri. vel mona. nu. 3.* 498

5 *Laici non sunt admittendi, vel inimici ad accusationem clericorum, in c. cum P. de accus. nu. 1.* 5

5 *Laici possunt capere clericos de mandato clericorum, ad quos spectat correctio eorundem, in c. vt famę. de senten. excommun. numero 4.* 219

3 *Laici possunt inuitari ad psallendum in ecclesia si deficiunt clerici, in cap. 1. de vita & hone. cleri. nu. 5.* 1

3 *Laici, quamquam religiosi, non possunt se intromittere de rebus ecclesiasticis, in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de consti. nu. 1* 77

1 *Laici, quamuis religiosi, non possunt habere regimen ecclesia, vel clericorum, in c. cum laicis. de reb. eccle. non alie. nu. 2.* 134

3 *Laici qui intersunt officio diuino, nec intelligunt, debent esse in silentio, & rogare Deum, vt orationes, & lectiones, & psalmi, & cantus, qui fiunt in ecclesia, prosint sibi, & alijs ad salutem, in c. dolentes. de celeb. mis. nu. 11.* 469

2 *Laici ratione coniurationis factæ contra ecclesiasticam personam conueniuntur in foro ecclesiastico, in c. venerabilis. de testi. cog. numero. 1.* 254

2 *Laici repelluntur à testimonio, & accusatione clericorum in c. decetero. de testi. nu. 1.* 222

Nisi suam, vel suorum persequantur iniuriam. ibidem. nu. 2.

2 *Laici subiecti temporali iurisdictioni ecclesiæ in his, in quibus discrepant leges, & canones, non sunt iudicandi secundùm leges, sed secundùm canones, in c. si duobus. de appel. nu. 6.* 342

3 *Laici subtrahentes bona ecclesiæ, qualiter puniantur, in c. qui res. de reb. eccl. non ali. nu. 3.* 128

1 *Laici super quibus rebus possint facere statuta, in c. quæ in ecclesiarũ. de consti. nu. 7.* 73

5 *Laici tenentur conseruare consuetudines pia deuotione fidelium introductas, in c. ad apostolicam. de simo. nu. 1.* 45

2 *Laici vsurpantes iura ecclesiarum, velut sacrilegi per iudicem ecclesiasticum compescuntur, in c. conquestus. de foro compe. nu. 1.* 72

1 *Laicis an sit licitum facere statuta, in c. quæ in ecclesiarum. de consti. nu. 6.* 73

Et super quibus rebus. ibidem nu. 7.

2 ¶ LAPSVS *anni an faciat quem possessorem ipso iure, vel requiratur iussus, & sententia iudicis, in c. contingit de dolo. & cõtu. nu. 8.* 193

5 *Lapsus anni facit quem haberi contumacem pro condemnato in crimine hęresis, in c. qui excommunicamus. §. qui autem. de hæret. nu. 4.* 65

2 *Lapsus anni post factam missionem priuat contumacem possessione, in c. quoniam. §. in alijs. vt lite non contest. nu. 6.* 102

3 *Lapsus termini vouendo appositi inducit notam transgressionis in vouente, in c. per tuas. de voto. nu. 3.* 386

2 *Lapsus termini præfixi ad denunciandum non impedit quominus ad separationem post eum agi possit, in c. cũ in tua. de test. nume. 1. folio.* 243

4 *Lapsus triennij an sufficiat ad separationem, propter frigiditatem, in c. laudabilem. de frig. & malefi. nu. 3.* 98

3 ¶ LARVAE *quid dicantur, in cap cum decorem. de vita & hone. cle. nu. 4.* 6

3 ¶ LATA *culpa an equiparetur dolo, in c. bona fides. de depo. numero. 20.* 143

1 ¶ LATINITAS *falsa an vitiet rescriptum papale, in c. ad audientiã. de rescrip. nu. 1.* 84

3 ¶ LATORI *literarum credentiæ ab debeat credi sine iuramento, in c. fraternitati. de cle. non resid. nu. 8.* 30

3 La-

3 ¶ LATRO, *qui pendebat cum Christo, qui saluatus fuit, quo baptismo fuit baptizatus, in c. apostolicam. de presbyte. non bapti. numero. 6.* 477

5 *Latrocinium dicitur magnum scelus, in c. tuæ. de pœnis. nu. 1.* 187

2 ¶ LAVDVM *an transeat ad hæredes, in c. Quintauallis. de iureiur. nume. 20.* 284

1 *Laudum siue arbitrium roboratum partis consensu, debet mandari executioni, in c. per tuas. de arbi. nu. 3.* 376

4 ¶ LAZARVS *resuscitatus, an posset repetere vxorem, in c. fraternitatis. de frigi. & malefi. nu. 8.* 99

3 ¶ LEGO *Seio decem, Titio decem: an intelligantur re coniuncti, in c. requisisti. de testa. nu. 23.* 252

3 *Lego, verbum adiectum vniuersitati bonorum, importat institutionem, in c. Raynaldus. de testa. nu. 26.* 274

3 *Lagaui Titio domum meam cum onere aliquid dandi, vel faciendi: deinde dico. legatum domus factum Titio adimo, & lego ipsum Gaio: an, sicut est translatum legatum, videatur translatum onus, in c. nos quidem. de testa. nu. 23.* 225

3 *Legare pauperibus hospitalis certi loci, & legare hospitali, idem est, in c. dudum. de conuersi. coniug. nu. 3.* 371

3 *Legatus est ecclesiæ fundus: an possit prælatus illum repudiare, in c. vt super. de reb. ec. non alie. nu. 6.* 133

3 *Legatum alimentorum cadit in his, qui amiserunt ius ciuile, in c. cũ ad monasterium. de sta. mo. nu. 6.* 395

3 *Legatum collatum in alterius voluntatem an valeat, in c. cum tibi. de testa. nu. 7.* 243

3 *Legatum factum de possessionibus, de quibus intelligatur, in c. iudicante. de testa. nu. 10.* 227

3 *Legatum factum episcopo, non imputatur in quarta sibi debita de relictis factis ecclesiæ, in c. officij. de testa. nu. 1.* 246

3 *Legatum factum liberis, an intelligatur factum liberis, qui erant tẽpore testamenti: an illis, qui tempore mortis, in c. iudicante. de testa. nume. 8.* 226

3 *Legatum factum pro monasterio construendo, an valeat, in c. nos quidem. de testa. nu. 2.* 222

3 *Legatum factum pro reparatione ecclesiæ, an valeat, si ecclesia non indiget reparatione, in c. de his. de testa. nu. 2.* 286

3 *Legatũ potest relinqui nudis verbis, in c. indicante. de test. numero. 1. folio.* 225

2 *Legatũ si factum fuerit reginæ, vel comitissæ, & ante mortẽ testatoris moriatur rex, vel comes: an debeatur legatum illi reginæ, vel comitissæ, quæ remãsit vidua, in c. ex parte B. de fo. cõp. n. 10.* 72

3 *Legatum si factum fuerit vxori, donec vidua steterit: si stat vidua, & incontinenter viuit, perdit legatum, in c. vxoratus. de conuer. coniug. nu. 1.* 366

3 *Legatum si factum sit vni totum, alteri pars: an isti censeãtur re cõiuncti in ista parte, in c. requisisti. de testi. nu. 25.* 252

3 *Legato castro, an veniant instrumenta, & nomina debitorum, & armaibi reperta, in c. cum dilecti. de dona. nu. 9.* 204

3 *Legata incerta an valeant, in c. nos quidem. de testa. nu. 7.* 222

3 *Legata plura quando facta sunt vni: an possit vnum acceptare, aliud repudiare, in c. relatum. il 1. de testa. nu. 3.* 239

3 *Legatarius à quo tempore possit fructus petere ab hærede, qui pcepit eos, in c. Raynutius. de testa. nu. 61.* 264

5 *Legatarius an possit esse testis in causa testamenti, in c. super. de testi. & attesta. nu. 6.* 216

3 *Legatarius illam portionem debet consequi ex pœna, quam habet in legato principali, in c. Raynaldus. de testa. nu. 9.* 272

2 *Legatarius si habebat agere cum vxore testatoris, eo ignorante, præsumitur legatum reuocatum tacitè, ex præsumpta mente defuncti, si hoc sciuisset, in c. accedens. vt lite non cõtesta. nu. 11.* 97

3 ¶ LEGATVS *an possit dare ecclesiam inuito patrono laico, in c. cum dilectus. de iure pat. nu. 17.* 433

1 *Legatus an possit in gradibus prohibitis dispensare, in c. quod dilectio. de consang. & affi. nu. 4.* 91

4 *Legatus de latere an possit conferre beneficium, cuius præsentatio pertinet ad vnum præpositum, & homines certæ villæ, in c. pastoralis. de iure pat. nu. 8.* 434

3 *Et posito quòd possit, an possit conferre dictam ecclesiam, cum vacabit, ibidem nu. 10.*

3 *Legatus de latere beneficia, in quibus laici habent ius patronatus, non potest conferre, ibi. nu. 9.* 434

5 *Legatus de latere an possit dispensare cum regularibus, in c. clerici. de cle. excom. minist. nu. 5.* 127

3 *Legatus de latere licèt possit conferre beneficia vacantia: non tamẽ vacatura, in c. pro illorum. de preb. nu. 17.* 55

1 *Legatus de latere ligatur sacris canonibus, in c. nisi specialis. de offi. lega. nume. 2.* 279

1 *Legatus de latere non potest infirmare sententiam delegati Papæ, in c. studuisti. de offi. lega. nu. 3.* 279

Potest tamen firmare, & executioni mandare, ibi. nu. 4.

1 *egatus de latere potest absoluere illum, qui pro manuum iniectioe inciderit in canonem latæ sententiæ, in c. quod translationem. de offi. lega. nu. 2.* 279

2 *Legatus de latere potest cognoscere de causis deuolutis ad Papã per appellationem, in c. constitutus. de ap. nu. 2.* 359

3 *Legatus de latere potest cõferre beneficia per negligentiam deuoluta ad Papam, in c. venerabilis. de preb. nu. 2.* 74

3 *Legatus ecclesiã spectantẽ ad pśentationẽ laici non potest reseruare suę collationi, in c. cum dilectus. de iure pac. nu. 8.* 432

2 *Legatus est iudex ordinarius in prouincia sibi decreta, in c. cum cã. de sent. & re iudi. nu. 1.* 311

3 *Legatus exegit procurationem pro toto anno à prouincia sibi decreta: vel pone, q̃ nihil adhuc exegit. deinde ante finem tẽporis reuocatur per Papã sine culpa sua: an exacta debeat restituere pro rata temporis, quo non stetit: vel non exacta pro toto anno possit exigere, in c. procurationes. de censi. nu. 10.* 455

1 *Legatus in pluribus prouincijs potest in vna audire causas alterius, in c. nouit. de offi. lega. nu. 1.* 281

Et an existens extra prouinciam possit beneficia conferre, ibidem numero. 3. 281

Et an egressus extra prouinciam posset absoluere excommunicatum à se. ibidem nu. 4.

1 *Legatus interpretatur verba ambigua posita in rescripto Papæ, in c. 1. de postu. præla. nu. 7.* 122

3 *Legatus non potest conferre beneficia vacatura, in c. cum dilectus. de iure pat. nu. 3.* 431

3 *Legatus non potest vni facere gratiam, q̃ conferat primum beneficium vacaturum, in c. constitutus. de concess. præb. nũ. 2.* 103

5 *Legatus Papæ an possit incendiarios absoluere, in c. tua nos. de sent. excom. nu. 2.* 208

1 *Legatus Papæ potest aliri per simplicem querelam, sicut & Papa, in c. 1. de offi. lega. nu. 3.* 278

Et eius vice fingitur, ibi. nu. 4.

Et an possit episcopum deponere, ibi. nu. 5.

1 *Legatus potest confirmare electiones, in c. licèt. de of. leg. nu. 3.* 280

Et an amittat iurisdictionem, causam alteri referendo. & quid in delegando, ibidem nu. 3.

1 *Legatus potest dispensare, vt homo alterius professionis eligatur, in c. officij. de elect. nu. 4.* 164

1 *Legatus potest ecclesias vacantes conferre: non autem potest dare ius ad vacaturas, in c. dilectus. de offi. leg. n. 1.* 280

4 *Legatus potest ordinare ecclesias de ministris, in c. proposuit. de cle. excom. minist. nu. 2.* 129

Debet tamen prius vocare Capitulum, & ipsos de Capitulo audire, & dilationem concedere, ibi. nu. 3. fo. seq.

3 *Legatus potest reseruare suæ collationi ecclesiam primò vacaturam in vno archidi. suæ collationi, in cap. cum dilectus. de iure pat. nume. 1.* 431

1 *Legatus sedis apostolicę potest subdelegare quæcunq; negotia ei cõmittãtur, in c. quoniam. de offi. dele. nu. 6.* 277

3 *Legatus, vel nuncius apostolicus potest integram procurationem sibi debitam ab vna ecclesia exigere, si sit potens, in c. cum instantia. de censi. nu. 6.* 448

3 Legati constitutione in patrimonio beati Petri est expresse prohibitum, ne liceat facere fortalitia sine Papæ licentia: ego habeo ibi castra non omnino destructa: sed supersunt tres, vel quatuor ex parietibus circundantibus castrũ. intus etiam sunt parietes domorum sine tectis: an potero illud reficere, non obstante constitutione. super continuatione rub. de eccle. edifi. nu. 1. 482
1 Legato aliquando delegatur causa sub eius ordinaria iurisdictione inclusa. in c. cum ex literis. de in inte. resti. nu. 2. 359
1 Legati an possint conferre beneficia denoluta ad Papam per negligẽtiam. in c. literas. de supplen. negli. præla. nu. 1. 201
1 Legati contra canones dispensare non possunt. in c. dilectus. de fil. presby. nu. 2. 214
2 Legati, & nuncij apostolici sunt per prouinciam, per quam transeũt, ab omnibus ecclesiis procurandi. in c. accedens. de præscrip. numero. 1. 309
1 Legati de latere qui dicantur. in c. excommunicatis. de offi. leg. numero. 3. 282
1 Legati de latere possunt absoluere excommunicatos intra, & extra suam prouinciam vndecunque venientes. in ca. excommunicatis. de offi. leg. nu. 1. 282
5 Legati de latere possunt absoluere excommunicatos pro iniectione manuum. in c. ad eminentiam. de senten. excom. nu. 1. 280
Et an possint, vbi est atrox iniuria nu. 2.
3 Legati de latere possunt conferre beneficia. in cap. dilecto. de preben. numero. 1. 57
1 Legati Papæ possunt inuestigare de excessibus exemptorum. in cap. cum venerabilis. de consue. versi. no. primò. 115
1 Legati possunt dispensare in omnibus casibus, in quibus possunt episcopi: & aliquibus vltra eos. in c. ex parte. de [illegible] 326
1 Legati possunt facere statuta, & valent. in cap. nemini. de offi. leg. numero. 1. 283
5 Legati possunt inquirere contra episcopum, & debent processum referre ad Papam. in c. cum dilecti. de accus. nu. 3. 17
1 Legati, qui de latere non mittuntur, non possunt absoluere existentes extra prouinciam. in cap. excommunicatis. de offi. leg. nu. 2. 282
1 Legatio an expiret per mortem concedentis, quòd non. in c. cum ex literis. de in inte. resti. nu. 2. 359
5 Legationis officium potest committi monacho. in c. cum dilecti. de accus. numero. 1. 16
1 ¶ Legitimvs contradictor quis dicatur. in c. cum venissent. de in inte. resti. nu. 2. 354
2 Legitima exceptio admittitur contra denunciationem euãgelicam. in cap. nouit. de iudi. nu. 6. 20
3 Legitima filiorum potest minui pretextu consuetudinis. in c. Raynaldus. de testa. nu. 23. 257
4 Legitimare an quis possit filium suum per procuratorem. in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nu. 35. 126
3 Legitimatus an possit excludi à successione propter filios superuenientes. in c. suggestum. de deci. nu. 3. 323
4 Legitimatus, & restitutus famę, & cum quo dispensatum est in quocunque foro ecclesiastico, & ciuili omnia facere poterit. super quibus habuit potestatem, qui legitimauit, dispensauit, vel famæ restituit. in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nu. 24. 125
1 Legitimatus in episcopum eligi potest. in c. cum Vintoniensis. de elec. numero. 1. 151
4 Legitimati an succedant in feudum. in cap. lator. qui fil. sint leg. nume. 10. 111
4 Legitimatio an possit fieri per procuratorem, remissiue. in c. veniens. de cog. spiri. nu. 7. 83
4 Legitimatio est de his, quę sibi princeps specialiter reseruauit. in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nume. 29. 125
4 Legitimatio facta de filio procurante ligitimationem, patre viuente, & ignorante non tenet. in c. per venerabilem. qui fil. sint. leg. numero. 31. 126.
Et quid si eo supplicante, cum habeat legitimos. nume. 32
4 Legitimatio facta per Papã, an reddat legitimũ habilem ad honores, & alios actus, a quibus illegitimi repellũtur. in c. p venerabilem. qui filij sint legi. nu. 23. 125
2 Legitimatio spurij, agnatis non vocatis, nõ valet, in c. 1. de causa possess. & propr. nu. 4. 146
4 Legitimationem potest quis petere per procuratorem, in c. per venerabilem. qui. fil. sint legi. nu. 3. 122
4 ¶ Lepra superueniens dissoluit sponsalia, in c. literas. de coniug. lepro. nu. 1. 76
3 Lepra superueniens non dissoluit sponsalia de præsenti: sed bene de futuro, in c. ex parte. il 2. de conuer. coniug. nu. 1. 368
4 Leprosus matrimonium contrahere potest, & lepra superueniẽs nõ dirimit matrimonium, in c. 1. de coniug. lepro. nu. 1. 75
4 Leprosi à communione hominum separantur de generali consuetudine, in c. 1. de coniug. lepro. nu. 2. 85
3 Leprosi an sint in cemiterijs cum aliis sepeliendi: q̃ sic. in c. sacris. de sepul. nu. 1. 310
3 Leprosi morantur in quadam domo, quæ vocatur hospitale talis loci: in tali domo non est altare, nec campanile, nec alia, per quæ possit dici locus ecclesiasticus, vel religiosus: nec apparet, quòd fuerit auctoritate episcopi fundata, vel deputata: nec eos vnquã visitauit, vel ab eis recepit: nisi quòd de testamentis, & relictis ibidem aliquam quartam habuit: modò episcopus vult petere ab istis bona episcopalia: an possit, in c. p. cum dicat. de eccle. edific. nume. 6. 483
3 Leprosi non debent soluere decimas de hortis, & nutrimentis animalium deputatis ad vsum proprium, in c. cum dicat. de eccl. ædifi. nume. 3. 483
3 Leprosi possunt constituere ecclesiam, & habere presbyterum de cõsensu episcopi, in c. cum dicat. de ec. ædifi. nu. 1. 483
4 Leprosi possunt contrahere, in c. quoniam. de coniug. lepro. nu. 3. 76
3 Leprosi possunt profiteri vnam de religionibus approbatis, etiã nemini se submittendo, in c. cũ dicat. de ec. ædifi. nu. 5. 483
3 Leprosorum collegium an teneatur ad canonicam de legatis sibi factis, in c. officij. de testa. nu. 11. 257
5 ¶ Laesio quæ dicatur enormis, in c. cum illorum. de senten. excom. nu. nu. 7. 216
3 Læsio si est in modo, siue onere extrinseco: an per hoc Capitulum minuatur tantum de modo, quod reducatur ad condignũ, in c. cãm. de emp. & vendi. nu. 15. 153
3 Læsio vsq; ad dimidiam iusti pretij toleratur: sed vltra dimidiã non, in c. causam. de emp. & vend. nu. 1. 151
4 ¶ Lex an extendatur ad casus similem rationem habentes, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxo. nu. 32. 163
5 Lex ciuilis an seruetur in foro ecclesiastico, in c. 1. de ope. noui nunc. nume. 10. 148
3 Lex ciuilis an debeat seruari in foro conscientiæ, in c. cum esses. de testib. nu. 3. 235
2 Lex cum quærebatur. C. vnde vi. quando habeat locum, in c. cum ad sedem. de resti. spo. nu. 11. 173
3 Lex euangelica melius disponit, quàm Mosaica, circa partus purificationem, in c. vnico. de purifi. post par. nu. 1. 482
3 Lex fi. C. de non nume. pecu. an astringat in cõtractibus ecclesias, & personas ecclesiasticas, in c. is qui. de solu. nu. 13. 200
2 Lex finalis. ff. de ferijs. quomodo intelligatur, in c. conquestus. de ferijs. nu. 19. 128
3 Lex mandat decimam solui, & vbi sit illa lex, in c. 1. de deci. numero. 1. 318
4 Lex naturæ, siue naturalis erat ante legem Mosaicam, in c. gaudemus. de diuor. nu. 22. 144
2 Lex omnis aut diuina, aut humana, in c. 1. de iura. calum. nume. 7. folio. 107
5 Lex priuat patrem patria: & dominum dominica potestate, si impiè se habeant erga filios, & libertos, & seruos, ipsos exponendo, in c. vnico. de infa. exposi. nu. 2. 72
5 Lex puniens delinquentem includit fauentem, & consentientem delicto, in c. quantæ. de sent. excom. nu. 2. 226
2 Lex quare in ciuili cõcessit plures dilationes reo: quàm actori, sicut cõcessit in criminali, in c. præterea. de dila. nu. 25. 119

3 Lex

1 Lex quòd non sit imposita iusto, quomodo intelligatur, in c. licèt. de regu. nume. 2. 356
3 Lex 2. de vsucap. pro empt. an habeat locum in contractibus bonæ fidei, in c. causam. de emp. & vendi. nu. 8. 151
2 Lex si habet plures intellectus, & feratur sententia contra vnum intellectum, quid iuris, in c. 1. de sent. & re iudi. nu. 3. 319
2 Lex terminatò. C. de fruc. & lit. expen. qualiter sit intelligenda. in repetit. c. finem litib. de dolo & contu. nu. 42. 186
3 Lex vbi non distinguit, nec nos distinguere debemus, in c. quod super. de voto. nu. 2. 382
1 Legis virtus quæ dicatur, in c. 1. de consti. nu. 4. 2
3 Legi. si vsiquàm. an possit renunciari, in c. propter. de dona. numero. 9. 211
5 Legem, vel capitulum licitum est allegare, licèt non dicatur, vbi sit, in c. inter alia. de sent. excom. nu. 1. 215
3 Leges aliquæ si non fuerunt in vsu (quia casus nunquàm occurrit.) cõtra eas nũquàm p̃scribitur, in c. cũ cõtingat. de deci. nu. 5. 338
1 Leges canonizatæ si contradicunt canonibus, an valeat earum canonizatio, in c. ex parte. il 1. de rescrip. nu. 4. 80
3 Leges imperiales non contrarias sacris canonibus Romana Ecclesia recipit, & confirmat, in c. 1. de testa. nu. 13. 218
5 Leges inter personas, & res ecclesiasticas sunt seruandæ, si sacris canonibus non contradicunt, in c. 1. de ope. nou. nunc. nu. 9. 148
5 Leges non dedignantur sacros canones imitari, in c. 1. de ope. noui nuncia. nu. 6. 148
2 Leges possunt allegari in foro ecclesiastico, & debent seruari, si canonibus non contrarientur, vel disponant de peccato. in repetit. c. pastoralis. de causa pos. & propr. nu. 7. 155
5 Leges prohibentur audiri Parrisiis, & in locis vicinis, in c. super specula. de priui. nu. 3. 170
4 Leges prohibentes matrimonium inter certas personas an sint correctæ per ius canonicum, in c. super. de secun. nup. nu. 11. 178
5 Leges qualiter procedant circa numerum, vel pecuniæ receptionem prohibitam iudicibus, vel permissam, in c. & si quæstiones. de simo. nume. 5. 36
1 Leges sacræ ab omnibus seruandæ sunt, in c. 1. de consti. nu. 2. 2
2 Leges seruãdæ sunt in causis, quæ mouentur contra clericos, in c. in nomine Domini. de testi. & attesta. nu. 4. 218
1 ¶ Liber pontificalis est autenticus, in c. consuluit. de ser. ordi. vel non ordi. versi. ex quo. 216
3 Liber vsus feudorum præter constitutiones Imperiales an contineat ius commune, & an sit probatus, in c. ex parte. de feu. n. 10. 177
2 Liber censualis facit fidem, si reperitur in camera Papæ, vel Cardinalis camerarij, in c. ad audientiã. de prescrip. nu. 5. 310
1 Liber compromissarius an teneatur facere scrutinium, in c. quia propter. de elect. nu. 2. 169
4 Liber contraxit cum ancilla ignorànter, hoc patefacto liber vult cum ea remanere, illa recusat: an teneat matrimonium, & cogatur remanere, in c. ad nostram. de coning. seruo. nu. 5. 79
3 Liber homo non potest pro debito obligari, in c. lator. de pigno. numero. 1. 178
3 Liber homo si confugit ad ecclesiam, est immunis à pœna sanguinis, & à pœna corporali, quantuncunq; grauia delicta commiserit, in c. inter alia. de immu. ec. nu. 2. 490
5 Liber potest esse conditionatus, in c. multorum. de iude. nume. 4. folio. 51
4 Liberi homines vendicantur adiecta causa, in c. attestationes. de desponsa. impu. nu. 7. 40
4 Liberi mortua vxore an possint agere contra partem vergentem ad inopiam, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nume. 44. fol. 163
3 Libera, verbum denotat quandam prærogatiuam absolutam, & dominium super actu, cui adijcitur, in c. cum liberum. de sepul. numero. 5. 300
2 ¶ Libellvs an debeat offerri iudici, vt tradat parti: an parti, in c. 1. de libel. obla. nu. 5. 86
3 Libellus an sit necessarius in prima discussione incidentis spiritualis remissa ad ecclesiasticum, in c. tua. de ordi. cogni. nu. 7. 138
5 Libellus an sit necessarius in petitione absolutionis ab excommunicatione, in c. sacro. de sent. excom. nu. 9. 227
2 Libellus an sit necesse, quòd mittatur cum citatorio, in c. præterea. de dila. nu. 5. 116
2 Libellus debet cõtinere in persona Capituli in iuribus spectantibus ad Capitulum, in c. causam. de iudi. nu. 3. 74
2 Libellus debet esse clarus, & concludens, per quem designetur species futuræ litis, in c. 1. de libel. obla. nu. 3. 86
2 Libello eodem auditur quis super officio rescindente, & rescissorio, in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudi. nu. 10. 331
2 Libellus est de substantia iudicij. ita quòd sine libello iudicium est nullum, in c. 1. de libel. obla. nu. 2. 86
2 Libellus generalis admittitur, si declarari non petatur, in c. cum dilecto. de ord. cogni. nu. 19. 133
2 Libellus generalis quando admittatur, & quando non, in c. cum inter vos. de sent. & re iudi. nu. 11. 325
3 Libellus in causis est offerendus, in c. literæ. de dila. nu. 1. 121
2 Libellus incertus admittitur, in c. cũ ad sedem. de resti. spo. n. 2. 173
5 Libellus incertus, & generalis admittitur in casibus, in quibus admittitur sententia generalis, in c. tanta. de excess. pla. nu. 4. 145
2 Libellus iste an sit admittendus. peto confirmari talem electionem, vel processum meum, non obstante electione alterius, vel processu, in c. cum Bertoldus. de senten. & re iudi. nu. 22. 332
4 Libellus, litis contestatio, & reliquus ordo iudicij an requiratur in repetitione dotis, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxor. nu. 51. 164
4 Libellus potest fundari contra procuratorem, & sententia, in c. inter dilectos. de fide instru. nu. 2. 257
4 Libellus potest offerri die feriato, in c. perlatum. qui filij sint legiti. nume. 2. 116
2 Libellus qualiter formetur in causa appellationis, in c. dilecto. de appella. nume. 6. 378
2 Libellus qualiter, si formetur nouata petũtur reduci in pristinum statum, in c. ex ratione. de ap. n. 13. 344
2 Libellus quare debeat offerri in iudicio, in c. præterea. de dilatio. nume. 19. 119
Et qualiter die feriata, ibidem nu. 21.
5 Libellus qualiter sit formandus contra ciuitatem, vel vniuersitatẽ, in c. olim. de iniur. nu. 2. 183
2 Libellus quæ debeat continere, quando agitur de adulterio ciuiliter, in c. ad hæc Deus. vt lite non contest. nu. 2. 91
1 Libellus quæ debeat continere, quando agitur de crimine ciuiliter, in c. tuæ. de procur. nu. 4. 335
1 Libellus recusationis debet offerri coram iudice recusato, in c. suspicionis causa. de offi. delega. nu. 1. 272
2 Libellus, siue petitio procedit. peto res, siue ecclesias, quas possides in tali contrata, in c. auditis. de præscrip. nu. 1. 311
2 Libellus, siue petitio ista procedit. peto electionem meam confirmari, & confirmationem aduersarij irritari, in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudi. nu. 12. 332
2 Libellus super attentatis, & imouatis quomodo sit formandus, in c. dilecti. de app. nu. 3. 380
5 ¶ Liberare qui potuit hominem à morte, & non fecit, tenetur vt homicida, in c. sicut dignum. de homi. nu. 4. 75
3 Liberatio facta generaliter tutoris, vel negotiorum gestoris à maiori facto: quid importet, in c. Ioan. de testa. nu. 18. 284
3 Liberatio facta in vltima voluntate quid importet, in c. Ioannes. de testa. nu. 17. 283
2 Liberatio non contingit, si vni soluitur improuidè quod alteri debetur, in c. ea te. de iureiu. nu. 1. 282
1 ¶ Libertvs accusans patronum reuocatur in seruitutem, in c. de famulis. de ser. ordi. vel non ordi. nu. 6. 216
1 Libertus ecclesiæ contra ecclesiam testificari non potest, in c. de famulis. de ser. ordi. vel non ordi. nu. 4. 216
1 Libertus ingratus ab ecclesia manumissus degradatur, in c. de famulis. de ser. ordi. vel non ordi. nu. 7. 217

1 *Libertus, vel seruus meus si conueniatur, & vendicat ab alio me sciente, an sententia contra eum lata mihi præiudicet. in, c. cum super. de senten. & re iudi. nu. 14.* 330
3 *Liberè, verbum, excludit omnem moram, & contradictionem. in c. cum liberum. de testa. nu. 7.* 300
1 *Libertas eligendi non potest pendere ex voluntate tertij. in c. cũ terra. de elec. nu. 2.* 137
4 *Libretas potest probari per instrumenta. in c. vnico. de natis ex li. vent. nu. 2.* 79
Et conceditur seruis propter merita. nu. 3.
3 *Liberti tenentur ad seruitia consueta patronis suis iuxta posse. in c. consensus. de reb. eccle. non alie. nu. 8.* 128
2 ¶ Libidinis *vitium, quod in iuuentute contrahitur, in senectute frigescit. in c. cum in iuuentute. de præsump. nu. 3.* 270
5 ¶ Libram *auri faciunt 72. floreni. in c. nulli. de iude. nu. 4.* 57
5 ¶ Licitvm *aliquando est aliquid per consequentiam, quod non est directò. in c. multorum. de iude. nume. 2.* 51
5 *Licitum est quandoque aliquid ex post facto, quod nõ est licitum ante factum. in c. tua nos. de simo. nu. 1.* 44
1 *Licitum quod non est directò, nec per consequentiam. in c. tue. de procu. nu. 5.* 335
4 *Licentia contrahendi debet statim concedi mulieri, quum constat de viri frigiditate. in c. 1. de frigi. & malefi. nu. 10* 96
3 *Licentia data alicui per prelatum super absentia expirat per mortẽ prælati. in. c. cum ad hoc. de cleri. non resi. nu. 4.* 36
2 *Licentia iudicis quare requiritur in recedendo. in repetitione. c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 18.* 184
5 *Licentia petenda est, antequam quis doceat. in cap. 1. de magist. numero. 4.* 49
4 *Licentia simplex iudicis non extenditur ad personas prohibitas. in c. duo pueri. de despon. impu. nu. 3.* 41
5 ¶ Ligatio, *vel absolutio, quam facit ecclesia per errorem, non solvit, nec ligat apud Deum. in cap. à nobis. il. 2. de senten. excom. numero. 3.* 212
3 ¶ Limes *quid sit. in c. super eo. de paro. nu. 5.* 314
Et cuius sit. nu. 6.
An possit prescribi. nu. 8.
3 *Limites non possunt prescribi. in c. super eo. de paro. numero. 3.* 314
5 *Limitata causa limitatũ producit effectum. in c. significauit. de iude. numero. 2.* 53
2 ¶ Lis *quomodo dicatur pendere quò ad impediendam impetrationem. in c. causam que. il 2. de testi. nu. 3.* 227
3 *Lis si aliter finiatur, quàm per sententiam, quid iuris de expensis. in repetitione c. finem litibus. de dolo, & contuma. numero. 57.* 188
1 *Lis sopitur transactione. in c. constitutis. de transac. numero. 2.* 323
1 *Lis super exceptione an sit contestanda. in c. sexta. de offi. deleg. numero 4.* 250
3 *Litis contestatio an sit fienda in causa appellationis. in c. Rainaldus. de testa. nu. 30.* 274
2 *Litis contestatio est de substantia ordinis iudiciarij. in c. 1. de litis contesta. numero. 2.* 88
2 *Litis contestatio facta coram arbitro non valet coram ordinario, nec econuerso, quò ad diffinitiuam sentẽtiam. in c. 1. de litis contesta. numero. 4.* 88
2 *Litis contestatio fit etiam per indirectam responsionem super re deducta in iudicium. in cap. prout vobis. de dolo & contu. numero 1.* 178
2 *Litis contestatio non requiritur in causa publicationis testium. in c. quoniam. §. sunt & alij. vt lite non contesta. nu. 3.* 101
2 *Litis contestatio quid sit. in c. 1. de litis contesta. numero. 6.* 68
3 *Litis contestatio requiritur, cum litigatur super beneficio. in c. ex tenore. de concess. preben. nu. 1.* 105
5 *Litis pendentia non impedit, quominus prelatus vtatur officio suo. in c. cum dilectus. de accusa. nu. 3.* 19
1 *Litis pendentia quid operetur. in c. 1. de transac. nu. 1.* 320
Litis pendentia sola, etiam si dolose non taceatur, impedit vires priuilegij impetrati. in c. dilectus. vt lite pen. nu. 3. 199
3 *Litis euentus est incertus, sicut belli euentus, in c. cum venissent. de insti. nu. 12,* 84
3 *Litem contestari in causa appellationis non est necesse, in c. Raynaldus. de testa. nu. 1.* 271
2 *Litem si aliquis non vult contestari, qualiter contra eum procedatur, in c. cum olim. de testi. nu. 6.* 233
2 *Lite pendente, de turbatione possessionis agitur coram iudice appellationis via orpinaria, in c. cum teneamur. de ap. nu. 3.* 347
4 *Lite pendente super matrimonio, alteri litigatorum prohibitum est ad vota migrare, in c. cum in apostolica. de spon. nu. 4.* 16
2 *Lites litibus non debent inculcari, in repetit. c. pastoralis. de causa pos. & propr. nu. 10.* 155
2 *Lites non debent esse immortales, in c. venerabilis. de dolo & contuma. nume. 2.* 193
1 *Lites sopitæ per noua rescripta suscitari non debent, in c. nonnulli. §. sunt & alij. de rescrip. nu. 2.* 100
2 ¶ Litigare *sub suspecto iudice est periculosum, in c. cum inter. de excep. nu. 4.* 296
5 *Litigare volens debet consulere peritiores, & veritatem dicere, in c. calumniam. de pœnis. nu. 1.* 186
1 *Litigantes in eadem causa possunt diuersas literas, & diuersos iudices impetrare, in c. pastoralis. & per totũ. de rescrip. nume. 1. folio.* 79
2 *Litigator si fuit sibij ipsi aduocatus, an possit petere quod alij aduocato dedisset. in repetitione c. finem litibus. de dolo & contuma. nume. 38.* 186
2 *Litigator si petit quartam productionem cum solemnitate legali, & iudex ipsam denegat: an eo ipso appellatio sit iusta, quòd iudex causam non assignauerit, in c. significauerunt. de testib. numero. 12. folio.* 236
3 *Litigiosus, & infamis an possit promoueri, in c. cum decorem. de vita & ho. cle. nu. 8.* 6
3 ¶ Literae *abbatis faciunt fidem de procuratione, in c. sopitæ. de censi. nu. 3.* 446
5 *Literæ apostolicæ conceduntur ad probationem gratiæ, siue indulgẽtiæ: non vt sint de substantia, in c. ex diligenti. de simo. nu. 6.* 35
2 *Literæ apostolicæ contra laicum impetratæ sunt ipso iure nullæ: nisi in casibus, in quibus laicus efficitur de foro ecclesiastico, in c. licet ex suscepto. de foro comp. nu. 2.* 45
5 *Literæ apostolicæ multis de causis emanant iniustè de curia, in c. si aliquando. de sent. excom. nu. 2.* 223
3 *Literæ beneficiales non extenduntur ad beneficium ab alio de facto possessum, in c. cum nostris. de concess. præb. nu. 7.* 95
3 *Literarum commendatitiarum genera sunt tria, in c. fraternitati. de cle. non resi. nu. 3.* 30
3 *Literæ credentiæ, quas amici sepe mittunt sibi adinuicem, quem effectum habeant, in c. fraternitati. de cle. non resi. nu. 7.* 30
5 *Literæ diligentius sunt attendendæ, quando dubitatur de earum falsitate, in c. quàm graui. de crim. fal. nu. 1.* 116
3 *Literis examinatorum debet fides adhiberi, in c. cum secundùm apostolum. de præb. nu. 8.* 46
1 *Literæ impetratæ ad lites per non coniunctam personam sine speciali mandato non valent, in c. nonnulli. §. sunt & alij. de rescrip. nume. 1. & 4.* 100
2 *Literæ impetratæ contra laicum ad ecclesiasticum iudicem, an valeant, in c. ex tenore. de foro comp. nu. 5.* 47
2 *Literæ impetratæ post litem motam, quæ de primis faciunt mentionem, à quo tempore sumant vires quò ad elisionem primarum, in c. audita querela. de resti. spo. nu. 5. & 8.* 362
1 *Literæ impetratæ super beneficijs, tacita veritate, non valent, in c. ad præsentiam. de fil. presby. nu. 1.* 211
2 *Literæ impetratæ vltra duas dietas à loco domicilij principalis, an valeant, in c. ex parte B. de foro comp. nu. 2.* 70
3 *Literas monitorias obtinens, an detineat aliquod ius ad petendam præbendam vacantẽ, in c. dilectus. il 2. de præb. nu. 8.* 61
1 *Literæ non facientes mentionem de beneficio impetrantis, non valent, in c. cum adeo. de rescrip. nu. 2.* 89

1 *Literæ Papales per quot manus transeãt remissiuè, in c. ad audientiam. de rescrip. nu. 2.* 84
5 *Literæ patentes in iudicijs faciunt fidem. & quid clausæ, in c. patẽtibus. de priu. nu. 1.* 155
1 *Literæ primæ consensu partium impetratæ preualent secundis impetratis ab altera parte, in c. ceterum. de rescrip. nu. 2.* 80
5 *Literæ qnando de longinquo præsentantur, debent diligenter inspici, ne falsæ p veris habeantur, in c. quã graui. de crim. fal. n. 6.* 166
3 *Literæ quare dicantur commendatiæ, vel dimissoriæ, in c. fraternitati. de cle. non resi. nu. 6.* 30
3 *Literæ rei seriem supprimentes viribus carent, in c. super eo. de coha. cle. & mul. nu. 1.* 12
1 *Literæ secundæ, quæ non faciunt mentionem de primis, an valeant. in c. ex parte. il 2. de rescrip. nu. 2.* 84
2 *Literæ si impetratæ sunt contra Titium, & nondum iudici præsentatæ: vel præsentatæ, sed nondum Titius citatus. & Titius petit in causa procedi: impetrans non vult, quid iuris, in c. ex conquestione. de resti. spolia. nu. 8.* 166
2 *Literæ si non faciunt mentionem de numero canonicorum, non valẽt, in c. dilecto. de ap. nu. 3.* 377
1 *Literæ subreptitiæ ad lites sunt nullæ, aut annullandæ, in c. ceterum. de rescrip. nu. 1.* 80
5 *Literis apostolicis qui vtitur, debet illas primò inspicere diligenter, in c. ad falsariorum. de cri. fal. nu. 1.* 116
2 *Literis Papæ an credatur sine subscriptione, in c. cum à nobis. de testi. nu. 9.* 231
2 *Literis sigillatis an sit credendum, in c. post cessionem. de proba. numero. 5.* 207
1 *Literis sigillatis cum quinq; sigillis an sit fides adhibenda, in c. 1. de cle. pere. nu. 2.* 223
3 *Literas ad beneficia quis potest impetrare per alium etiam laicum, in c. ex ore. de his, quæ fiunt à maio. nu. 2.* 123
1 *Literas apostolicas de falsitate suspectas præsentans ad sedem apostolicam est remittendus, in c. ex parte. il 1. de rescrip. nu. 3.* 80
2 *In literis ad lites stamus præsentationi, non datæ, in c. vt debitus. de appella. nume. 7. & 13.* 372
3 ¶ Locvs *an possit fieri sacer sine episcopi auctoritate, in c. inter dilectos. de dona. nu. 9.* 208
2 *Locus an teneatur ex dolo, vel culpa præceptorum in contractibus commisso, in c. cum deputati. de iudi. nu. 4.* 28
3 *Locus est dedicatus, in quo episcopus posuit primarium lapidem: nõdum tamen celebratum est ibi, an habeat immunitatem, in c. ecclesiæ. de immu ec. nu. 4.* 494
2 *Locus est pars contractus, sicut dies, c. 1. de iudi. nu. 12.* 2
5 *Locus habetur pro culto, si apparent indicia, quòd fuerit cultus, in c. consultationi. de priui. nn. 3.* 172
3 *Locus habitationis, & domicilij attenditur quò ad iurisdictionis exercitium. non prædium, in c. cum sint. de deci. nu. 1.* 327
3 *Locus, in quo imminet basilica consecranda, si non apparet, cuius episcopi fuerit, nec quò ad possessionem, nec quò ad proprietatẽ, quid iuris, in c. 1. de relig. dom. nu. 6.* 398
1 *Locus interdicitur, persona suspenditur, in c. graue. de offi. ordina. nume. 2.* 302
2 *Locus licèt non sit capax indulgentiarum propriè: loco tamen conduntur indulgentiæ propter personas. in repetit. c. postulasti. de foro comp. nu. 20.* 60
2 *Locus prophanus potest concedi, vt ibi construatur oratorium, vel ecclesia, in c. olim causam. de restitu. spo. nu. 4.* 169
5 *Locus si interdicatur, potest de auctoritate interdicentis ibidem celebrari, in c. vt priuilegia. de priui. nu. 10.* 168
2 *Locus solutionis an debeat exprimi in libello, quando in alio loco petitur, in c. vnico. de plus pet. nu. 15.* 144
3 *Loca deputata ad opera pietatis, quare debent per episcopum ordinari, in c. de xenodochijs. de relig. domi. nu. 4.* 399
3 *Loca destinata, & deputata ad certa opera pietatis, nõ debent transferri, & commutari ad alium vsum, in c. de xenodochijs. de religi. dom. nume. 3.* 399
3 *Loca quæ sint, quæ teneantur ad solutionem canonicæ portionis, in c. officij. de testa. nu. 13.* 147
2 *Loca, tẽpora, & personæ debent designari in actis, vt nõ possint redargui de falsitate, in c. quoniã contra falsam. de pb. nu. 6.* 215
5 *Locator ante finem temporis non potest expellere conductorem, in c. querelam. ne prela. vi. suas. nu. 2.* 48
3 ¶ Longvm *tempus dicitur aliquando decem annorum, in c. sanè. il 2. de cle. coniug. nu. 2.* 21
4 *Longitudo temporis auget delictum, in c. non debet. de consangui. & affi. nu. 9.* 94
3 ¶ Lvcrvm *consistit in negotiatione, in c. pastoralis. de deci. numero. 14.* 337
4 *Lucrum ex dote proueniens spectat ad virum propter onera matrimonij subeunda, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxo. nume. 12.* 160
4 *Lucrum honestum percipi potest ex pecunia, quę ad vsum conceditur mercatori, in c. p vestras. de dona. inter vir. & vxo. nu. 11. fol.* 160
3 *Lucrum proueniens ex negotiatione prælati an sit ecclesiæ, in c. consensus. de reb. eccle. non alie. nu. 4.* 128
3 *Lucratus in ludo centum, an teneatur illud reddere, in c. quia plerique. de immu. eccle. nu. 13.* 494
5 ¶ Lvdvs *cum muliere in monacho dicitur illicitus, in c. sicut. de homi. nume. 3.* 84
5 *Ludus inter clericos solatij gratia non est prohibitus, in c. lator. de homi. nu. 2.* 77
3 *Ludi theatrales qui dicantur, in c. cum decorem. de vita & hone. cleri. nu. 2.* 6
3 *Ludi theatrales prætextu consuetudinis non debent fieri in ecclesiis, in c. cum decorem. de vita & ho. cle. nu. 3.* 6
3 *Ludibria prætextu consuetudinis non debent fieri in ecclesiis, vel p clericos, in c. cum decorem. de vi. & ho. cle. nu. 1.* 6
5 ¶ Lvens *in corpus propter difficultatem solutionis, est liberatus, in c. sicut dignum. de homi. nu. 11.* 75

Litera M.

4 Machinatio *adulteræ contra vxorem, vel fidei datio de ducendo ipsam impedit matrimonium cum eadem cõtrahi, in c. sup hoc. de eo, qui dux. in ma. nu. 1.* 69
4 *Machinatio adulteræ, vel viri adulteri in mortem suæ vxoris sufficit ad impediendum cum adultera sua matrimonium, in c. significasti. de eo qui dux. in mat. nu. 1.* 73
2 *Machinatio committitur in arte verborum, in repetit. c. finem litib. super continuatione rub. de dolo, & contu. nu. 5.* 181
4 *Machinatio sola sine copula an inducat impedimentum, in c. si quis. de eo, qui dux. in mat. quam pol. nu. 7.* 75
3 *Machinatio sola homicidio subsecuto, an sufficiat ad dirimendum matrimonium: vel requiratur adulterium cum vxore interfecti, in c. 1. de conuer. infide. nu. 7.* 374
4 *Machinatio sola sine adulterio an dirimat matrimonium postea cum interfectore cõtractum, in c. 1. de diuor. nu. 4.* 135
4 ¶ Macvla *sine sordes patris obstat filio, in c. lator. qui filij sint leg. nume. 2.* 110
5 ¶ Magister *à diuitibus an possit recipere collectam, in c. quia nõ. de magist. nu. 6.* 50
5 *Magister in ecclesia à quo sit eligẽdus, in c. quia nõ. de mag. n. 2.* 50
5 *Magister ordinis Hierosolymitani absoluendus est à priore, in c. canonica. de sent. excom. nu. 1.* 229
5 *Magister potest castigare clericum etiam in sacris, in c. cum voluntate. de sent. excom. nu. 6.* 232
5 *Magistrum debet habere non solùm ecclesia cathedralis, sed aliæ collegiatæ, si suppetunt facultates, in c. quia non. de mag. nu. 1.* 50
5 *Magistri debent alijs dignis docendi licentiam impartiri, in c. quantò de magist. nu. 1.* 50
5 *Magistri, vt sint digni, quales esse debeant, in c. quantò. de mag. nume. 1.* 50

1 ¶Maior debet in occurrentibus negotijs requirere consilium fratrum, non exterorum, in c. nouit. de his, quæ fiunt à præla. numero. 5. 114
5 Maior factus probabiliter ignorat quæ cum ipso gesta sunt in tenera ætate, in c. vnico. de cle. per sal. promo. nu. 2. 132
1 Maior in ordine, etiam si posterius sit receptus, præfertur minori, in c. statuimus. de maior. & obe. nu. 2. 312
3 Maior pars Capituli potest imponere collectam omnibus de Capitulo, non obstante contradictione minoris partis, in c. ex parte. de his, quæ fiunt à maio. nu. 2. 124
4 Maior septẽnio si cum proxima septẽnio, (in qua malicia supplet ætatem,) sponsalia contrahat, oritur ex ipsis publicæ honestatis iustitia, maximè si cõmisceri tentauerũt, in c. iuuenis. de spõ. n. 1. 3
1 Maior pars si eligat indignum, & minor dignum, quæ sit præferenda, in c. dudum. il 1. de elect. nu. 4. 144
1 Maior pars si est priuata potestate eligendi, minor poterit tunc eligere ẽt extra ecclesiam, in c. bonæ. il 1. de elect. nu. 2. 145
1 Maiore iudice supernentente, minor non debet exequi officium suum, in c. volentes. de offi. legã. nu. 1. 282
Et minor pñte maiore non exercet iurisdictionem suam, ibi. nu. 3.
3 Maius, & minus non sunt causa statuendi ius diuersum, in c. maioribus. de præb. nu. 1. 39
3 Maiores causæ sunt ad sedem apostolicam referendæ, in c. 1. de iura. calum. nu. 2. 107. Et in c. maiores. de baptis. nu. 1. 473
5 Maiores dignitates maioribus populis conueniunt, in c. 1. de priui. nume. 1. 152
3 Maiores minoribus debent seruare sua iura, in c. prohibemus. de cẽsib. nu. 4. 442
1 Maiores in perceptione portionis præferuntur minoribus, in c. quoniam constitutio. de consti. nu. 4. vers. quartò not. 78
3 Maiorum appellatio propriè, & strictè est tãtùm vltra tritauum, in c. 1. de sepul. nu. 13. 266
1 Maioritas qualiter consideretur, in c. statuimus. de maiori. & obedien. nu. 1. 312
5 ¶Malus semel repertus amittit præsumptionem bonitatis, in c. 1. de purg. cano. nu. 2. 173
2 Mala fides administratoris an noceat domino: vel econtra, in c. quoniam. de præscrip. nu. 8. 318
2 Mala fides potest probari per confessionem partis, in c. si diligenti. de præscrip. nu. 5. 314
2 Mala fides qualiter purgetur, in c. vigilanti. de præscriptio. numero. 2. 307
5 Mala fides superueniens impedit cursum præscriptionis, in c. accedens. de crim. fal. nu. 3. 117
3 Mala vita clericorum est corruptio laicorum, in c. relatum. de cleri. vel mo. nu. 1. 498
1 Mala omnia oriuntur ex concupiscentia, in c. nam concupiscentiam. de consti. nu. 3. 71
2 Malæ fidei possessor an teneatur ad restitutionem fructuum, & qua actione, in c. grauis. de resti. spo. nu. 10. 168
3 Malum an quis debeat facere prætextu boni, in c. non magno. ne cle. vel mo. nu. 4. 497
2 Malum, & damnum illatum semper præsumitur malo animo factum, in c. 1. de præsump. nu. 4. 265
4 Malum minus est eligendum de duobus malis, in c. veniens. qui cle. vel vo. nu. 2. 65
2 Malè alienatum, pendente iudicio, reuocatur officio iudicis, in c. dilectus. de confess. nu. 5. 200
4 Malicia aliquando supplet ætatem: & quæ sit malicia, in c. de illis. il 2. de despon. impu. nu. 3. 39
2 Malicia excluditur per iuramentum, in c. vltra tertiam. de testib. numero. 6. 249
4 Malicijs hominum non est indulgendum, in c. significante. qui mat. accus. pos. nu. 2. 132
5 Maleficiorum nulla est societas, in c. pactum. de senten. excommu. nume. 2. 235
2 Malefactores ecclesiarum in vtroq; foro conueniri possunt, in c. cum sit generale. de foro comp. nu. 1. 42
3 ¶Mancipium ecclesiæ potest sine læsione ecclesiæ permutari, in c. mancipia. de rerum permu. nu. 2. 166
3 Mancipia serui quare dicantur, in cap. mancipia. de rerum permu. numero. 1. 166
2 ¶Mandaui alicui Genuensi, quòd faceret mihi ædificium in insula circundata mari: ille ligna, calcem, ferramẽta, & similia (quæ præparauerat ob aliam causam, non ob istam) mitti per mare pro mãdato ædificio adimplẽdo, & naufragio pereunt: an tenear ergo mandans satisfacere de prædictis, in c. sicut. il 2. de iureiuran. nume. 8. 289
5 Mandans alicui, quòd interficiat suum inimicum: si postea reuocat, sed nihilominus ipse interfecerit: an sit irregularis, in c. ad audiẽtiam. de homi. nu. 8. & 9. 79
5 Mandans, & mandatarius qualiter teneantur quò ad pœnam criminalem, in c. sicut dignum. de homi. nu. 17. 76
5 Mandans si reuocat mandatum ante manuum iniectionem: qua reuocatione non obstante, mandatarius exequitur: an mandans erit excõicatus, in c. mulieres. de sent. excom. nu. 5. 203
1 ¶Mandatum an importet necessitatem, in c. mandatum. de rescri. nume. 2. 107
3 Mandatum continens alterum ex connexis includit etiam alterũ cõnexorum, in c. pro illorum. de præb. nu. 2. 53
3 Mandatum factum de prouidendo clerico seculari quo intelligatur, in c. possessiones. de reb. ec. non alic. nu. 3. 134
5 Mandatum factũ de prouidendo alicui in ecclesia includit principaliter dignitatem, in c. mandato. de simo. nu. 1. 46
3 Mandatum in negotiatione fit factum de vna re, an de multis, quid importet, in c. quod quibusdam. de fideiuss. nu. 8. 193
1 Mandatum non habens nõ debet in cã tanquàm procurator admitti, ẽt si parãtus sit præstare cautionẽ, in c. 1. de procur. nu. 3. 329
1 Mandatũ Papæ directum illi, qui facere necessariò tenebatur, non habetur pro nouo mandato, in c. licèt. de offi. ordi. nu. 3. 295
1 Mandatum Papæ indistinctè est adimplendum, in c. mandatum. de rescrip. nu. 4. 107
2 Mandatum quando continet duo, si quis non põt ambo implere, tenetur ad alterum, in c. cum dilecti. de dolo & contu. nu. 11. 189
1 Mandatum quòd debeat excipi legaliter, quomodo intelligatur, in c. 1. de procu. nu. 4. 329
3 Mandatum, quòd sniæ nemo contradicat, quãto tempore duret: an an ppetuum, in c. pro illorũ. de præb. nu. 14. 55
2 Mandatum secundo loco factum si est contrarium promissioni primò factæ: an sit implendum, in c. ventens. de iureiu. nu. 6. 278
3 Mandatum si fuerit factum de prouidẽdo alicui in aliqua ecclesia simpliciter: & in illa ecclesia sunt beneficia, & præbendæ: an poterit sibi prouideri de beneficio præbendali, in c. cum olim. de præben. nume. 8. 76
3 Mandatum si fuerit factum de prouidendo alicui de beneficio præbẽdali: an poterit prouideri de beneficio curato, ibi. nu. 9.
1 Mandatum speciale derogat generali, in c. studuisti. de offic. leg. numero. 2. 278
1 Mandatum viua voce factum extra iudicium, & sine causæ cognitione non habet vim sententiæ, in c. cum ex literis. de in integr. resti. nu. 4. 359
2 Mandata quando & qualiter sint adimplenda, in c. exposuit. de dilatio. nu. 24. 123
2 Mandatarius in his, quæ in suo genere sunt mala, & prohibita (vt furtum, adulterũ, & similia) non excusatur, sed tenetur eadẽ pœna, in c. quoniã §. qd si super. vt lite non contest. nu. 16. 105
3 ¶Manifestum dicitur, quod colligitur ex probabili coniectura, in c. 1. de cle. non resi. nu. 4. 28
3 Manifestũ quid dicat, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 16. 14
Manifesta probatio quæ dicatur, in c. bona fides. de deposito. numero. 34. 145
3 ¶Mansus vnus cuilibet ecclesiæ sine aliquo seruitio reseruari debet, in c. 1. de cẽsi. nu. 1. 437. Quid sit mansus, ibi. nu. 2.

Quid

Quid si mansus erat tributarius. ibidem. nu. 6.
3 ¶Manvmittere est alienare, in c. episcopi. de reb. eccle. non alie. nu. 3. 128
3 Manualia habentes an possint permutari, in c. exhibita. de rerum permu. nu. 7. 170
4 Maritvs an habeat bonorum parafernalium administrationem, in c. per vestras. de dona. inter virum. & vxo. nu. 18. 161
Et an lucretur eorum fructus, ibidem nu. 20.
4 Maritus an possit spontanea voluntate propter inopiam mulieri restituere dotem, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxo. nume. 56. 165
2 Maritus an possit vxorem corrigere, & castigare, in c. quemadmodum. de iureiur. nu. 12. 286
4 Maritus an possit vxorem adulteram relinquere, & à se separare sine iudicio ecclesiæ, in c. porro. de diuor. nu. 9. 137
4 Maritus ita debet lucrari de dote putatiua: sicut de vera. in c. significauit. de dona. inter virum & vxorem. nu. 4. 151
4 Maritus compellitur censura ecclesiastica reducere vxorem, quam à se sine iudicio ecclesiæ separauit, in c. porro. de diuor. nume. 4. folio. 136
4 Maritus conuentus si negat matrimonium, vel dotem, & conuincitur, an perdat beneficium, ne conueniatur, nisi inquantum facere potest, in c. 1. de dona. inter vi. & vxo. nu. 7. 147
Et quid si potest sibi quærere victum ex opera sua. ibidem nume. 8.
5 Maritus cum accusat vxorem, an debeat offerre libellum, in c. maritus. de adulte. nu. 4. 88
4 Maritus debet ab eo abijcere vxorem adulteram de mandato ecclesiæ, in c. ex literarum. de eo, qui dux. in mat. nu. 1. 69
4 Maritus debet vxorem adulteram conuenire in iure, in c. ex literis. de diuor. nu. 3. 138
4 Maritus ducit vxorem ad domum suam: & quid ex illa ductione lucretur, in c. 1. de sponsa. nu. 3. 2
4 Maritus est mercator, vadit par mare cum mercibus, de quibus incipit perdere, & depauperari (& ita est vulgi opinio quòd vergit ad inopiam) an mulier poterit repetere dotem, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxo. nu. 26. 162
4 Maritus, & socer tenentur alternatiuè: si vnus eorum vergat ad inopiam, an habeat locum repetitio dotis, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxo. nu. 30. 162
5 Maritus ex sola suspicione potest accusare vxorem de adulterio, in c. maritus. de adulte. nu. 1. 88
5 Marito plus permittitur, quàm extraneo circa facultatem accusandi. ibidem nu. 2.
3 Maritus factus monachus à coniuge adultera repeti non potest, in c. constitutus. de conuer. coniug. nu. 1. 369
4 Maritus fuit confessus habuisse dotem integram à patre, vel extraneo, quam promisit restituere: deinde pater, vel extraneus promisit marito, non obstante dicta confessione, ipsam dotem sibi soluere: an hæredes mariti debeãt restituere dictam dotem mulieri, prætendenti dotem fuisse solutam, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo. nu. 28. 171
4 Maritus in vera dote, & in alijs contractibus initis cum vxore an conueniatur insolidum, vel quatenus facere potest, in c. 1. de dona. inter virum & vxo. nu. 4. 146
Et quid si maritus non habet vltra, quàm egeat, et vxor sit pauperima. ibidem. nu. 5.
3 Maritus licèt possit inuita vxore adultera monachari, non tamen ad sacros ordinari, in seculo remanendo, in c. constitutus. de conuersi. coniug. nu. 3. 369
2 Maritus non potest accusare vxorem de fornicatione præcedente matrimonium, in c. quemadmodum. de iureiuran. nu. 2. 285
3 Maritus non tenetur sibi reconciliare vxorem adulteram, etiam emẽdatam: si tamẽ propter Deum ei parcit, laudatur, in c. gaudemus. de conuer. coniug. nu. 2. 371
4 Maritus per pactum an possit renunciare beneficio: vt conueniatur vltra quàm facere possit, in c. 1. de dona. inter virum & vxo. nume. 9. 147
5 Maritus per viam exceptionis adulterij lucratur dotem, in c. intelleximus. de adulte. nu. 13. 90
2 Maritus potest agere nomine vxoris, in cap. ex parte. il 1. de confes. nu. 1. 202
5 Maritus potest parcere vxori suæ adulteræ, postquam egit pœnitentiam: non autem cogitur, in c. si vir. de adulte. nu. 2. 88
4 Maritus potest dici coniuncta persona vxoris, in c. 1. qui fil. sint legi. nu. 2. 196
4 Maritus potest petere vxorem suam, quæ ab alio detinetur, & qua actione, in c. non est vobis. de sponsali. nu. 4. 11
3 Maritus potest repetere vxorem suam ingressam religionem, in cap. quidam. de conuersi. coniuga. nu. 1. 362
4 Maritus propter parentelam notoriam non debet dimittere vxorem propria auctoritate, in c. porro. de diuor. nu. 2. 136
3 Maritus potest verberare vxorem: non tamen crudeliter tractare, in c. dudum. de conuer. coniug. nu. 6. 372
5 Maritus quare lucretur fructus rei dotalis, in c. salubriter. de vsuris. nu. 2. 111
4 Maritus, qui commisit incestum cum sorore vxoris, cogitur sibi reddere debitum: sed an possit exigere, in c. tuæ. de eo, qui cog. cõsang. vxo. nu. 3. 89
3 Maritus, qui mortuus credebatur, rediens ad domum recuperat vxorem, quæ etiam mutauit statum in melius, in c. placet. de conuersi. coniug. nu. 1. 367
3 Maritus, qui reperitur, si non vult excipere de adulterio, poterit excipere monasterium, in c. veniens. de conuer. coniug. nu. 5. 370
4 Maritus, qui repulit vxorem à se, nõ potest dotem petere, nec etiam fructus lucrari, in c. per vestras. de do. inter virum, & vxorem. nu. 4 159
2 Maritus quid consequatur per denunciationem factam de vxore, in c. quemadmodum. de iureiuran. nu. 14. 286
5 Maritus retinendo scienter vxorem adulteram dicitur delinquere, in c. si vir. de adulte. nu. 1. 88
4 Maritus reuocat votum vxoris, & non econtra, in c. gaudemus. de diuor. nu. 11. 143
4 Maritus, si dicatur esse frigidus, debet manere cum vxore per triennium ad experientiam copulæ carnalis, in c. laudabilem. de frigi. & malefi. nu. 1. 98
3 Maritus si emit rem de pecunia vxoris: cuius erit res illa, in c. inquirendum. de pec. cleri. nu. 3. & 6. 214
4 Maritus, si duxit vxorem sine dote, an debebit eam alere, & onera matrimonij supportare, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 14. 160
4 Maritus si est bannitus de ciuitate sua propter maleficium: an mulier poterit repetere dotem, in c. per vestras. de dona. inter virũ & vxo. nu. 27. 162
4 Maritus, si ex pacto, vel forma statuti, vxore præmoriente, debet lucrari dotem: maritus vxorem deprehensam in adulterio occidit: an lucrabitur dictam dotem, in c. plerunque. de dona. inter virum, & vxo. nu. 9. 154
3 Maritus, si fornicetur spiritualiter, & lata est sententia diuortij quò ad thorum. similiter fornicetur carnaliter, an fiet compensatio, in c. mulier. de conuer. coniug. nu. 3. 373
3 Maritus si inuita, vel ignorãte vxore se fecerit promoueri ad sacros ordines: an post mortem vxoris cogetur continere, in c. placet. de conuer. coniug. nu. 5 367
4 Maritus si perdidit bona propter culpam suam: an perdet beneficiũ, vt non possit reconueniri, nisi quatenus facere possit, in c. 1. de dona. inter virum & vxo. nu. 6. 147
4 Maritus si recipit magnam dotem, cuius obtentu implicuit se in multis mercantijs, & aduersa fortuna omnia perdidit: an separato matrimonio propter impedimentum, possit conueniri vltra quàm possit facere, in c. 1. de dona. inter vi. & vxo. nu. 3. 146
3 Maritus, si violenter extorquet carnalem copulam à desponsata: an propterea priuetur commodis, quæ antea habebat, in c. verum. de conuer. coniug. nu. 4. 362
Maritus si vult dare fideiussorem mulieri agenti pro dote repeten-

da. an excitabit exactionem, in c.per vestras.de dona.inter virũ, & vxo.nu.33. 163

2 Maritus si vxorem in adulterio deprehensam interficit, an lucrabitur dotem ex pacto lucrandæ dotis, ea præmoriente, vel ex iuris dispositione propter illud adulterium, in c.ad hæc Deus. vt lite nõ contest.nu.9. 91

4 Maritus soluto matrimonio si paciscatur cedere integram dotem: an tunc perdet beneficium, ne conueniatur &c. per tale pactum, in c.1.de dona.inter vi.& vxo.nu.10. 147

4 Maritus tenetur sibi reconciliare vxorem adulteram: non tamen nimis frequenter, in c.ex parte.de sponsa.nu.4. 9

2 Mariti confessio, & testimonium cum alijs adminiculis recipitur contra matrimonium, in c.tertio loco.de præsum.nu.3. 269

3 Marito iuuene absente, si vxor monasterium ingrediatur. reuersus postea maritus, si iuuenis est, necesse habet repetere, aut profiteri, in c.placet.de conuer.coniug.nu.4. 367

5 Marito plus permittitur, quàm extraneo, circa facultatẽ accusandi, in c.maritus.de adul.nu.2. 88

4 Marito vergente ad inopiam, pro dote satisdatio peti potest, in c.per vestras.de dona.inter virum, & vxo.nu.1. 159

2 ¶MATER, auus maternus, vel alij non habentes in potestate, an possint acquirere filijs, & nepotibus, vel consanguineis stipulando, in c.cum Ioannes.de fide instr.nu.4. 260

2 Mater, & auia an præferantur in tutela legitimis, & datiuis, in c.ex parte.de appel.nu.11. 382

5 Mater licèt delinquat, filium occidendo: non tamen superstitum filiorum gubernatione priuatur, in c.intelleximus.de his, qui fil.occid.nu.5. 71

2 Mater naturaliter diligit incremẽtum ex honore filiæ, in c.super eo.de testi.nu.2. 228

5 Mater non petens tutorem tempore, quo filius remansit pupillus, an excludatur ab eius successione, in c.pueris.de senten.excommu.nu.2. 234

3 Mater si ad fidem conuertitur: an communis proles debeat sibi assignari, in c.ex literis.de conuer.infid.nu.11. 375

2 Mater si fuit data in testamento tutrix cum alijs coniunctis: an alij contutores repellent ipsam, in c.ex parte.de appel.nu.12. 382

2 Mater si non transit ad secunda vota, sed aliàs luxuriata est: an perdat filiorum tutelam. ibidem nu.3.

3 Mater si repudiat legitimam suam: an accrescat fratri, in c.Raynutius.de testa.nu.48 261

2 ¶MATRONAE, per quas puellæ virginitas probatur, possunt reprobari, in c.causam matrimonij.de proba.nu.1. 217

4 Matronæ quales esse debeant, in cap.literæ.de frigi.& malefi.numero.4. 103

4 ¶MATRIMONIVM an erit statim cum secunda, mortua prima legitima, in c.1.de eo, qui dux.in mat.quam pol.nu.4. 68

3 Matrimonium an impediatur propter clericatum, in cap.Ioannes.de cleri.coniug.nu.13. 26

4 Matrimonium an possit separari propter frigiditatem viri, in c.laudabilem.de frigi.& malefi.nu.7. 98

4 Matrimonium an possit separari propter maleficium, in c.fraternitatis.de frigi.& malefi.nu.16. 101

4 Matrimonium an possit contrahi apud interdictos, in c.non est vobis.de sponsa.nu.13. 12

4 Matrimonium an sufficiat, quòd proponatur tantùm in vna ecclesia. in c.cum inhibitio.de clandest.despon.nu.15. 46

5 Matrimonium carnale, & spirituale qualiter equiparentur, in c.inter corporalia.de transla.episco.nu.2 189

5 Matrimonium carnale præcedens dirimit subsequens coniugium spirituale, in c.cum causa.de excep.nu.8. 96

4 Matrimonium carnale, sicut spirituale, quando contrahitur, sunt bãna, siue edicta publica proponenda, in c.cum in tua.qui ma.accus.pos.nu.1. 133

4 Matrimonium consummatum contra interdictum ecclesiæ, vel iudicis contractum, propter hoc solum non dirimitur, in c.1.de matri.contrac.contra inter.eccle.nu.1. 104

4 Matrimonium contra iura contractum non potest tractu temporis confirmari, in c.non debet.de consan.& affi.nu.8. 94

4 Matrimonium contra iura contractum excusatur quò ad prolem duobus modis, in c.referente.qui fil.sint legi.nu.1. 118

4 Matrimonium contracturi si habitent in vno loco, & sint de alio oriundi, & parentes eorum: vbi fiet publicatio, in c.cum inhibitio.de clandesti.despon.nu.16. 47

4 Matrimonium contrahendum quædam impediunt, quæ non dirimũt, si contractum fuerit, in c.rursus.qui cleri.vel vo.nu.2. 66

4 Matrimonium contractum à Christianis in terris infidelium, debet regulari secundùm ius canonicum, in cap.Dominus.de secun.nup.nu.5. 176

4 Matrimonium contractum à iudeis secundùm legem suam, non rescinditur, licèt postea conuertantur ad fidem, in c.de infidelibus.de cõsang.& affi.nu.3. 92

3 Matrimonium contractum ab altero coniugum, qui vouit continentiam, altero mortuo, an valeat, in c.dudum.de conuer.coniug.numero 2. 372

4 Matrimonium contractum contra prohibitionem iudicis, potest per iudicem irritari, in c.tua.de sponsa.duo.nu.2. 49

4 Matrimonium contractum cum furioso, quare non teneat, in c.dilectus.de sponsa.nu.2. 23

4 Matrimonium contractum fuit, & prædium promissum traditum viro dudum postea: vel traditio prædij, & receptio fructuum præcessit matrimonium: an computabitur annus à die traditionis, vel à die nuptiarum, quò ad diuisionem fructuum, in c.1.de dona.inter virum & vxo.nu.14. 148

4 Matrimonium contractum contra præceptum iudicis valet, & tenet, in c.1.de matri.contrac.contra interdi.eccle.nu.8. 105

4 Matrimonium contractum per filiumfa.si pater consenserit: accedente postea consensu patris, an erit incontinenti matrimonium? in c.super.de condi.appo.nu.8. 59

4 Matrimonium contrahitur per verba de præsenti, vtroque loquente, in c.si inter.de sponsa.nu.1. 31

4 Matrimonium contractum cum eo, qui compleuit.xiiij.annum: apparet, quòd nullo modo possit generare, an valebit, quòd non, in c.puberes.de despon.impub.nu.5. 35

4 Quid si mulier instat, vt à tali separetur, quia vult fieri mater. ibidem.num.6.

4 Matrimonium debet probari legitimis testibus. in c.consultationi.de sponsa.nu.3. 27

4 Matrimonium de facto contractum inter baptizatum, & filiam baptizantis, debet separari, in c.ex literis.de cogna.spirit.nume.1.folio. 81

4 Matrimonium de præsenti inducitur per verba preteriti imperfecti, in c.ex parte.de sponsa.nu.1. 9

2 Matrimonium duabus de causis accusatur, in c.laudabilem, vt lite pen.nu.2. 198

4 Matrimonium est magnum sacramentum. quod ostenditur, in c.1.de sponsa.duorum.nu.2. 48

4 Matrimonium impeditur intra quartum gradum, in c.1. de consan.& affi.nu.1. 90

4 Matrimonium in causa infidelitatis alterius licèt separetur quò ad thorum: non tamen quò ad vinculum matrimonij, in c.quęsiuit.de diuor.nu.3. 136

4 Matrimonium inter seruos quare tenet de iure canonico, in c.cum locum.de sponsa.nu.2. 14

4 Matrimonium metu contractum non tenet ipso iure, in c.veniens.il 2.de sponsa.nu.6. 15

2 Matrimonium omni tempore celebratum tenet ad tempus: tamen suspenditur carnalis copula, & festiuitates, in c.capellanus, de fer.numero 3. 125

4 Matrimonium non contrahitur solis verbis sine consensu, in c.tuæ.de sponsa.nu.1. 23

4 Matrimonium non debet separari ad solum rumorem viciniæ, in c.super eo.de eo, qui cog.consan.vxo.nu.3. 87

4 Matrimonium non dissoluitur, licèt superueniat inter copulatos compaternitas, in c.si vir.de cogna.spirit.nu.2. 80

5 Matrimonium non dissoluitur, licèt intercesserit violentia ex parte violentiam inferentis, in c.cum causa.de excep.nu.7. 96

4 Matrimonium non est, vbi non est consensus, in c.vbi non est.de despon.impub.nu.1. 33

4 Matrimonium non potest accusari, vbi non est, in c.ad dissoluẽdum.de despon.impub.nu.2. 42

4 Matrimonium non potest dici initiatum per simplicem promissionem, etiam iuramento firmatam de contrahendo matrimonio, in c.præterea.de sponsa.nu.4. 3

2 Matrimonium non presumitur, nisi probetur, in c.1.de ordi.cogni.numero 2. 130

4 Matrimonium non præscribitur, quantuncunque quis possideat vxorem alterius bona fide, in c.accepisti.de sponsa.duo.nu.2. 49

4 Matrimonium non separatur ad dictum vnius asserentis affinitatẽ inter coniuges præcessisse, in c.de illo.de eo, qui cog.consan.vxo.nu.1.& 2. 86

4 Matrimonum per vim contractum sequenti cohabitatione spontanea conualescit, in c.ad id.de sponsa.nu.1. 18

4 Matrimonium post purificatam conditionem reputatur de præsenti contractum, in c.per tuas.de condi.appo.nu.1. 60

4 Matrimonium potest contrahi inter alienigenas, qui se mutuo nõ cognoscunt, in c.1.de sponsa.nu.1. 2

4 Matrimonium potest contrahi inter absentes, interueniente nuncio, in c.veniens.qui cleri.vel vo.nu.1. 65

4 Matrimonium potest contrahi signis, & nutu, & in testamento ligari, in c.cum apud.de sponsa.nu.5. 21

4 Matrimonium præsumptum ex quibus resultet, in c.ex literis.de cogna.spiri.nu.2. 83

4 Matrimonium primum clandestinè contractum præiudicat secundo, quod publicè est cum alia subsecutum, in c.per tuas.qui fil.sint legi.nu.5. 120

4 Matrimonium primum, quod est nullum, non impedit secundum, in c.veniens.il 1.de sponsa.nu.1. 13

4 Matrimonium primum si erat nullum, valet secundum, aliàs legitimè contractum: quamuis super primo iudicium ecclesiæ non fuerit expectatum, in c.cum in apostolica.de sponsa.nu.1. 16

4 Matrimonium quando contrahitur de præsenti, quæ sit forma verborum, in c.si inter.de sponsa.nu.2 31

4 Matrimonium quando dicatur in facie ecclesiæ contrahi, in c.ex tenore.qui fil.sint legi.nu.4. 128

4 Matrimonium propter quod impedimentum separetur, in c.fraternitatis.de frigi.& malefi.nu.18. 102

4 Matrimonium quod est nullum, confirmatur facto, & verbo, in c.ad nostram.de coniug.seruo.nu.3. 78

4 Matrimonium, quod est nullum, submoto impedimento, potest conualescere ad instantiam illius, qui dolum non commisit, in c.1.de eo, qui dux.in ma.quam pol.nu.1. 68

4 Matrimonium, quod nõ potest valere, vel obligare vt matrimonium, obligat vt sponsalia, in c.à nobis.de despon.impube.numero.1.folio. 38

2 Matrimonium, quod non potest verè probari, potest probari per plures præsumptiones, in c.illud quoque.de præsum.numero.1.folio. 267

4 Matrimonium quot modis dicatur clandestinum, in c.cum inhibitio.de cland.despon.nu.14. 46

4 Matrimonium retrotrahitur quantùm ad legitimationem filiorum, in c.tanta.qui fil.sint legi.nu.10. 113

4 Matrimonium secundum contractum per vxorem dubiam de morte viri non valet, in c.1.Dominus.de secun.nup.nu.4. 176

4 Matrimonium secundum contractum, separatur propter sponsalia, quę non sunt sortita effectum, in cap.iuuenis.de sponsa.nume.3.folio. 3

4 Matrimonium secundum, etiam confirmatum carnali copula, non rumpit sponsalia de præsenti prius contracta, in c.si inter.de sponsa.nu.3. 31

4 Matrimonium secundum per vim contractum potest rescindi, in c.veniens.il 1.de sponsa.nu.2. 13

4 Matrimonium separatum propter adulterium mulieris reintegratur, si vir postea fornicatur, in cap.ex literis.de diuor.numero.1 & 6. 138

4 Matrimonium separatur quò ad thorum propter adulterium, in cap.plerunque.de dona.inter virum, & vxo.nu.1. 153

4 Matrimonium separatur ratione conditionis personæ, in c.ad nostrã.de coniug.seruo.nu.1 78

4 Matrimonium si declaratur legitimum: & filij, qui ex eo nascuntur, in c.accessit.de despon.impube.nu.3. 36

4 Matrimonium si dicatur clam fore contractum, non credit hoc ecclesia, nisi fides sibi fiat, in cap.quod nobis.de clandesti.nume.1.folio. 45

4 Matrimonium si separatur propter errorem, quod datum fuit nomine dotis, repetitur, in cap.proposuit.de coniug.seruo.numero.4.folio. 78

3 Matrimonium sicut separatur quò ad thorum propter fornicationẽ carnalem: ita propter spiritualem, in c.mulier.de conuer.coniug.nu.1. 373

4 Matrimonium, siue nuptiæ quid sit. super continuatione rub.de spõsa.nu.3. 2

4 Matrimonium solo consensu contrahitur, in c.cum locum.de sponsa.nu.5. 14

4 Matriomnium soluitur de mense Iunij, vel Aprilis. viri volunt colligere messes, & vindemiam futuram, antequam prædia restituant vxori: illa dicit, quòd vult eos percipere, & tradere eis pro rata huius vltimi anni: cuius erit electio, in c.1.dona.ĩter vi.& vxo.nu.19. 142

4 Matrimonium soluitur morte, in cap.super.de secun.nup.numero.2.folio. 177

4 Matrimonium spirituale, & carnale in quibus differant, in c.tuæ.de sponsa.nu.4. 24

4 Matrimonium subsequens cum concubina legitimat præcedentem prolem ex ea in concubinatu susceptam: & qualis debeat esse talis concubina, in c.1.qui fil.sint leg.nu.3. 106

4 Matrimonium tenet, licèt quis ad contrahendum ducatur falsa suggestione, in c.cum in apostolica.de sponsa.nu.3. 16

1 Matrimonium vbi non est, non cadit bigamia, in c.quia circa.de big.nu.1. 222

4 Matrimonium verum quod dicatur, in c.adolescens.de sponsa.nume.6. 32

Quod præsumptum.nu.7.

4 Ad matrimonium accusandum qui admittantur. super continuatione rubricæ.qui mat.accusa.pos.nu.1 129

4 In matrimonio separando sæpius potest agi, siue in modum inquisitionis, siue accusationis, in cap.1.de consangui.& affini.numero 3. 90

5 Matrimonio carnali in dubio quare sit magis fauendum, quàm religioni, in c.cum causa.de excep.nu.11. 96

4 Matrimonio pronunciato nullo, infertur prolem non esse legitimam, in c.referente.qui fi.sint legi.nu.3 118

4 Matrimonij sacramentum dicitur inter fideles esse ratum, et firmum ratione characteris per baptismum impressi, inter infideles non dicitur verum, sed ratum, in c.quantò.de diuor.nu.7 141

4 Matrimonij sacramentum potest esse inter infideles, in c.gaudemus.qui fil.sint legi.nu.1. 128

4 Matrimonij substantia consistit in tribus, in c.si conditiones.de condi.appo.nu.1. 61

4 Matrimonij vinculum non dissoluitur, cum vnus coniugatorum ad fidem conuertitur: nisi velit ille, qui relinquitur, in c.quantò.de diuor.nu.3. 141

4 Matrimonia debent esse libera, in cap.requisiuit.de spon.numero.2.folio. 16

Et in c.gemma.de sponsa.nu.3. 27

4 Matrimonia debent esse libesa in dissoluendo, sicut in contrahendo, in c.& si necesse.de dona.inter virum & vxo.nu.3. 155

2 Et in c.tua nos.il 2.de iureiur.nu.5. 285

4 Ma-

4 Matrimonia infidelium regulantur secundùm legem veteris testamẽti, in c. gaudemus. qui fil. sint legi. nu. 2. 128
2 Matrimonia legitimè contracta non debẽt leuitate dissolui, in c. lator. de sen. & re iud. nu. 2. 321
4 Matrimonia, postquam contracta sunt, non possunt resolui per euentum alicuius conditionis, in c. 1. de condi. appo. nu. 3. 53
4 Matrimonia minus legitimè attentata corrigere, spectat ad forum ecclesiæ, in c. 1. de sponsa. nu. 5. 2
3 ¶ Matvtinvm officium debet compleri in mane: & quando debeat inchoari, in c. 1. de cele. mis. nu. 1. 463
3 ¶ Medicina non computatur inter alimenta, in c. ex parte. de celebra. mis. nu. 4. 465
3 Medicinæ an frangant ieiunium. super continuatione rub. de obser. ieiu. nu. 7. 480
5 Medicamina non licet recipere à iudeis, licèt boni sint medici. in c. iudei. il 2. de iude. nu. 5. 52
5 Medicus ante omnia debet infirmum inducere ad curandam animam, in cap. cum infirmitas. de pœnit. & remis. numero. 3. & 4. folio. 199
5 Medicus dubitans, an medicina sit proficua vel nociua, an peccet ipsam dando. in c. tua nos. de homi. nu. 3. 83
1 Medicus non debet promoueri, si habet conscientiam læsam de morte infirmi, in c. ad aures. de ætate & quali. nu. 1. 107
5 Medicus si concernit fore vtilem incisionem, an debeat facere incidi, in c. tua nos. de homi. nu. 6. 83
5 Medicus si paranit bonam medicinam secundùm doctrinam artis: sed erat mala propter nimiam vetustatem specierum, vel aliam quamcunque causam: an teneatur, in cap. tua nos. de homi. numero. 4. 83
5 Medicus si præbet sanum consilium infirmo, & person. aliter visitat, sufficit, vt sibi non imputetur euentus mortalitatis, in c. tua nos. de homi. nu. 1. 83
5 Medicus promisit liberare Titium à podagra, & liberasse videbatur: tandem in eandem infirmitatem Titius redactus agit contra medicum. quid iuris, in cap. presbyterum. de homi. numero. 6. folio. 77
1 ¶ Media iudicij si committuntur separatim: an videatur commissa iurisdictio, vel simplex ministerium, in c. quoniam. de offi. deleg. nu. 9. 278
5 ¶ Membri abscissio æquiparatur morti, ì c. in quibusdam. de pœnis. nu. 4. 190
5 Membra corporis, quę dicantur, in c. cum ex iniuncto. de hereti. numero 4. 64
2 Membra referuntur ad caput, tanquam ad membrum, in corpore magis dignium, in c. cum non liceat. de præscrip. nu. 1. 309
3 Membra sequuntur caput, & ad ipsum referuntur, in c. nouit de his, quæ fiunt à præla. nu. 4. 114
2 ¶ Memoria oritur, & mortur, sicut homo, in c. cum contingat. de foro compe. nu. 13. 54
3 ¶ Mendicatio reprobatur, in c. quod super. de voto. numero. 4. folio. 382
5 ¶ Mens, et intentio disponentis magis consideranda est, quàm verba, in c. quantò. de priui. nu. 4. 169
5 Mens inspicienda est potius, quàm verba, in c. in his. de sen. excom. nu. 3. 236
5 Mens propriè inspicienda est, non verba. in c. præterea. de sent. excõ. nu. 1. 235
5 Mentis inops an possit testari ad pias causas, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 8. 219
Et an possit fieri habilis per statutum, vel consuetudinem. ibidem. numero 6.
3 Mentis integritas requiritur in testatore, non corporis sanitas, in c. Raynutius. de testa. nu. 2. 256
3 ¶ Mensa episcopi distincta est à mensa Capituli, in c. possessiones. de reb. eccle, non alie. nu. 5. 184
3 ¶ Mensvræ & pondera debẽt esse iusta, in c. vt mensuræ. de emp. & vendi. nu. 1. 147
5 ¶ Mentiri an liceat pro aliena vita, in c. super eo. de vsuris. numero. 3. 101
5 Mendax an debeat repelli à testimonio, in c. inquisitionis. §. tertio. de accu. nu. 5. 20
1 Mendax precans impetratis carere debet, in c. super literis. de rescri. nu. 3. 91
1 Mendacium ab ignorante commissum non reddit simpliciter rescriptũ nullum, in c. super literis. de rescrip. nu. 2. 90
2 Mendacium quid dicatur. in repetitione c. finem litibus. super continuatione rub. de dolo & contu. nu. 4 181
1 Mendacium vitiat rescriptum, in cap. super literis. de rescrip. numero. 1. 90
1 Mentionem an quis teneatur facere in impetratione de qualitate, & quantitate beneficij, quod obtinet: an de qualitate beneficij, quod impetratur, in c. in nostra. de rescrip. nu. 3. 103
3 ¶ Mercenarii Cisterciensium, & aliorum morantes in alienis parochijs, de textura, vel alia manuum opera multum lucrantes, an de hoc lucro dabunt ecclesiæ, vbi morantur, decimas personales, in c. nouum genus. de deci. nu. 5. 319
5 Mercis appellatione quæ contineantur, in c. in ciuitate. de vsuris. numero 1. 105
5 Merces prohibitæ non sunt deferendæ hostibus tempore treugæ, in c. significauit. de iude. nu. 3. 54
5 Merces prohibitas an sit licitum deferre pro redemptione captiuorum, in c. significauit. de iude. nu. 8. 54
2 Mercatores socij hic constituunt quendam procuratorem in Alexandria, qui ignorabat constitutionem prædictam: nomine ipsorum, et nomine & vice societatis se obligauit (quia socius eorum erat) modò illi de illa societate conueniuntur vigore dictæ procurationis. quid iuris, in c. cum ex officij. de præscrip. nu. 14. 313
2 Mercatus non debet fieri die Dominico, in c. 1. de fer. nu. 3. 123
3 ¶ Meretrix an teneatur soluere decimam de acquisitis ex lucro meretricario. in c. ex transmissa. de deci. nu. 5. 330
4 Meretrix quæ dicatur, in c. inter opera. de sponsa. nu. 5. 18
4 Meretricem accipiens in vxorem an efficiatur irregularis, quòd sic, in c. inter opera. de sponsa. nu. 6. 18
4 Cum meretrice contrahere, licitum est opus, et pium, in c. inter opera. de spon. nu. 1. 18
4 Meretrices debent habere habitum differentem ab habitu matronarum, vt cognoscantur, in cap. inter opera. de sponsa. numero. 4. folio. 18
3 ¶ Mere temporalia an transferantur cum vniuersitate temporalium, in c. ex literis. de iure pat. nu. 9. 416
2 Merum imperium an sit præscriptibile, vel consuetudine haberi possit. tenet, quòd sic. in c. cum contingat. de foro comp. nume. 12. folio. 54
3 ¶ Metropolitanvs an possit conferre archiepiscopo beneficia ad ipsum spectantia, in c. quia diuersitatem. de concess. præben. numero. 16. 94
4 Metropolitanus debet vel absoluere, vel remittere absoluendum ad excommunicatorem, in cap. per tuas. de senten. excommu. numero. 5. 222
Nec debet absoluere excõmunicatum propter manifestam offensam. ibidem, nu. 6.
3 Metropolitanus est iudex ordinarius super querelis propositis contra suos suffragancos, in c. nullus. de iure pa. nu. 5. 423
4 ¶ Metvs, & coactio qualiter differant, in c. cum locum. de sponsa. nu. 10. 14
1 Metus & vis qualiter differant. super rubrica. de his, quæ vi, met. nu. 3. 345
3 Metus in religione purgatur per lapsum anni, in c. si quis. de regula. nu. 3. 344
1 Metum intulit mihi Titius, vt traderem, & venderem rem meam: & sic feci. deinde res illa peruenit ad tertium: an potero contra illum tertium agere, in cap. abbas. de his, quæ vi met. numero. 5. 347
4 Metus iustus, & coactio durat per annum, & vltra, in cap. ex literis.

teris. de despon. impub. nu. 3. 41
1 Metus non excusat ab excommunicatione canonis, in cap. sacris. de his, quæ vi met. nu. 4. 349
4 Metus patris, & matris non est metus inferens periculum mortis, vel corporis cruciatum, in c. ex literis. de desponsa. impub. numero. 2. 41
4 Metus purgatur per tacitum consensum, si illa, quæ ad actum cogitur, quàm citò potest, non discedit, in c. ex literis. de despon. impub. nu. 4. 41
1 Metus quomodo possit cognosci. quòd caderet in constantem virum, in c. ad audientiam. de his, quæ vi met. nu. 3, 349
1 Metus regis dicitur iustus metus, in c. ad audientiam. de his, quæ vi met. nu. 2. 348
1 Metum passo non subuenitur, si metus fuit, qui non debuit cadere in constantem virum, in c. cum dilectus. de his, quę vi met. numero. 1. 350
2 ¶ Mevm, et tuum pariunt inter homines discordias, in c. cum super. de causa pos. & proprie. nu. 1. 151
3 ¶ Miles Dei potest transire ad militiam seculi: & econuerso, in c. vt consultationi. de cle. coniug. nu. 3. 27
3 Miles effectus seculi desinit esse miles Dei, & econuerso, in c. vt consultationi. de cle. coniug. nu. 2. 27
3 Militiæ opus ordinatum est ad publicam vtililatem, in c. sanè. de regula. nu. 6. 350
2 ¶ Miliare quid dicatur, in c. olim. de excep. nu. 6. 301
3 ¶ Minor aduersus ingressum religionis an possit petere restitutionem in integrum, tanquam læsus, in c. cum virum. de regu. numero. 8. 352
1 Minor curatorem habens an possit contrahere sine eius auctoritate, in c. constitutis. de integ. resti. nu. 10. 365
3 Minor deferens habitum distinctione patenti non obligatur factus maior, quantocunque tempore deferat, in c. ex parte. de regula. nu. 6. 359
3 Minor doli capax obligatur Diabolo delinquendo, in c. postulasti. de regula. nu. 3. 359
1 Minor ecclesia in præiudicium Papæ non potest compromittere, in c. cum tempore. de arbi. nu. 1 374
2 Minor in causa matrimoniali censetur habere legitimam personam, in c. ex parte. de resti. spo. nu. 4. 172
2 Minor in omnibus casibus, in quibus habet legitimam personam, potest procuratorem constituere, in c. ex parte. de resti. spo. nume. 5. folio. 172
2 Minor spiritualibus si prætendat se læsum, an poterit petere restitutionem in integrum, in c. ex parte. de resti. spo. nu. 12. 172
4 Minor infante ad hoc vt præsumatur doli capax, requiritur, quòd sit proxima septennio, in cap. iuuenis. de sponsa. nu. 4. 4
5 Minor non doli capax an possit irregularitatem contrahere, in c. 1. de delic. pue. nu. 5. 122
4 Minor pars Capituli potest vocare maiorem, vt habeant locum tutum propter timorem verosimilem impressionis in electione, in c. cum locum. de sponsa. nu. 4. 14
2 Minor potest alienare res sine decreto, & sine auctoritate tutoris, ingrediendo religionem, in c. in præsentia. de proba. nu. 15. 209
2 Minor potest reuocare confessionem suam beneficio restitutionis, in c. ex parte. il. 1. de confes. nu. 6. 202
3 Minor. xiiij. an. per professionem religionis non obligatur, in c. ad nostram. de regula. nu. 1. 348
2 Minor xiiij. annis, cui facta est substitutio. si sine liberis &c. religionem ingreditur, & decessit ibi, an expiret in c. in præsentia. de proba. nu. 9. 209
3 Minor. xiiij. an. non potest profitendo obligari religioni, in c. significatum. de regula. nu. 2 351
3 Minor. xiiij. an. non potest esse pater spiritualis, in c. debitum. de bapti. nu. 7. 475
1 Minor, qui petit restitutionem sufficit, si dicat se non modicè læsum, in c. constitutionis. de in integ. resti. nu. 5. 364
1 Minor restituitur in eo, quod contraxit, vel omisit, si probat se exin-de læsum, in c. constitutis. de in integ. resti. nu. 1. 363
3 Minor si accepit vxorem, & dotem: an bona eius erunt tacitè obligata, in c. ex literis. de pig. nu. 16 183
1 Minor si compromittat in arbitrum, & promittat pœnam si non parebit sententiæ, petendo in integrum restitutionem, non incidit in pœnam, in c. mandato. de procu. nu. 5. 341
5 Minor si non delinquat dolo, sed culpa, siue casu non punitur, in c. referente. de delic. pue. nu. 4. 123
2 Minor si renunciauit beneficio inconsultè: an poterit implorare beneficium restitutionis, in c. ex parte. de restit. spoliato. nume. 13. folio. 172
3 Minor xxv. annis prohibitus testari, non potest codicillari. super cõtinuatione rub. de testa. nu. 5. 215
4 Minores apti ad matrimonium ex contractu obligantur: nisi violentia intercedat, in c. de illis. il 2. de despon. impub. numero. 1. folio. 39
2 Minores ecclesiæ quæ dicantur, & quo gaudeant priuilegio. in c. nullus. de foro compe. nu. 2. 37
2 Minores in casibus, in quibus non possunt iurare de calumnia, an possint iurare de veritate dicenda, in c. in pertractandis. de iura. calum. nu. 8. 109
5 Minores in delictis obligantur, in c. 1. de delic. pue. nu. 3 122
3 Minores ligantur, sicut & maiores, statutis, & legibus specialis loci, in c. Raynutius. de testa. nu. 8. 256
5 Minores ordines possunt omnes conferri in vno die, in c. cum hi. de eo, qui fur. ordi. sus. nu. 1. 134
5 Minores possunt petere pro seipsis absolutionem à sententia censuræ. in c. pueris. de senten. excom. nu. 4. 234
1 Minores tenentur seruire maioribus, in c. statuimus. de maio. et obe. nu. 3. 312
5 Minoribus subuenitur in delictis super mitigatione pœnæ, in c. 1. de delic. pue. nu. 2. 122
1 ¶ Minvs idoneus in sacerdotem promoueri, vel ad regimen animarum assumi non debet, in c. cum sit ars. de æta. & quali. nume. 1. folio. 210
2 Minus si petatur, quàm debeatur, quid iuris. in c. vnico. de plus peti. nu. 16. 144
1 ¶ Minae inducunt iustum metum, in c. 1. de his, quæ vi met. causa. nume. 2. 346
2 Minima causa, quæ dicatur, in c. de appellationibus. de appel. numero. 2. 345
3 Minima particula falsitatis in teste vitiat dictum eius in totum, in c. in quadam. de celeb. mis. nu. 2. 468
1 ¶ Minister malus est contrarius laudi Dei, in cap. 1. de offi. custo. nu. 3. 232
1 Ministerium simplex quid dicatur, in c. quoniam. de offi. deleg. nu. 7. folio. 276
Et quid si est commissum alicui an re integra mortuo mandatore expiret potestas ista. ibidem nu. 8.
3 ¶ Miracvla quæ sint in corporis Christi sacramento, in c. cũ Matthæ. de celeb. mis. nu. 22. 468
2 Miracula sunt argumenta & indicia sanctitatis, in c. venerabili. de testi. nu. 3. 247
2 ¶ Miserabilis persona potest laicum interdicto vnde vi coram iudice ecclesiastico conuenire, in c. ex parte. B. de foro compe. nume. 1. 20
3 ¶ Missa de feria non est dimittenda propter missam specialem, in c. quidam. de cele. mis. nu. 1. 464
3 Missam quilibet tenetur audire diebus festis, & Dominicis in propria ecclesia, in c. vt Dominicis. de paro. nu. 1. 313
3 Missæ peculiares licèt ex deuotione possint audiri: non tamen licet propter illas omittere feriales, in c. significatum. de præben. numero. 4. 41
3 Missæ peculiares quæ dicantur, in c. quidam. de celeb. missa. nume. 2. folio. 464
3 Missæ quare celebrẽtur tres in festo Natiuitatis, et quarè diuersis horis, in c. consuluisti. de cele. mis. nu. 2. 465

3 Missæ

3 *Missæ suis temporibus cantandæ, in c. quidam. de celebra. missa. numero 3.* 464

5 ¶ MISSI *ad prædicandum qui intelligantur, in c. ex communicamus. §. quia verò. de hæreti. nu. 2.* 66

2 *Missio corporalis in quibus rebus non cadit: quamuis petantur, in c. tuæ. vt lite non contest. nu. 5.* 96

2 *Missio in possessionem propter contumaciam habet locum, etiam inter religiosos, in c. ex literis. de dolo & contu. nu. 2.* 178

2 *Missio in possessionem fieri debet pro modo debiti declarati, in c. quoniam. §. si autem. vt lite non contesta. nu. 2.* 106

2 *Missio in possessionem fieri debet in rebus petitis, vel in alijs pro mẽsura debiti, in c. suæ. vt lite non contesta. nu. 3.* 96

2 *Missio in possessionem non cadit in rebus petitis contra cõtumacem: qualiter actori subueniatur, in c. tuæ. vt lite non contesta. numero. 6.* 96

2 *Missio quando facta est propter contumaciam, quæ expressè veniant reficienda, in c. cum venissent. de eo, qui mit. in pos. nume. 11. folio.* 196

2 *Missio si facta est in vna re ex primo decreto: an possit fieri missio ex secundo decreto in alia re. de eo, qui mit. in pos. numero. 11. folio.* 194

2 *Missus ad hoc vt habeatur pro possessore, post lapsum requiritur iussus iudicis, in c. 1. de eo, qui mit. in pos. nu. 7.* 194

2 *Missus in possessionem actione reali, an sit verus possessor, an demũ elapso anno, in c. contingit. de dolo & contu. nu. 6.* 193

3 *Missus in possessionem auctoritate iudicis non præiudicat potius ius habenti, in c. ex literis. de pig. nu. 9.* 182

2 *Missus in possessionem causa custodiæ, si fructus dissipat, dissipati reuocantur, & alij sequestrantur, in cap. dilectus. de seques. pos. & fruc. nu. 1* 200

2 *Missus in possessionem est habendus vt custos, non vt possessor, in c. tuæ, vt lite non contesta. nu. 4.* 96

2 *Missus in possessionem in actione reali, per lapsum anni efficitur verus possessor, in c. quoniam. §. in alijs. vt lite non contesta. numero. 5.* 102

2 *Missus in possessionem causa rei seruandæ: anno elapso efficitur verus possessor, in cap. contingit. de dolo & contum. numero. 5. folio.* 193

2 *Missus in possessionem ex secundo decreto si expellatur: an possit repetere restitutionem, in c. contingit. de dolo, & contu. numero. 12 folio.* 193

2 *Missus an teneatur rei vendicatione, ibidem. nu. 13.*

2 *Missus in possessionem per iudicem debet in possessione defendi, in c. accedens. vt lite non contesta. nu. 4.* 95

2 *Missus in possessionem post annum efficitur verus possessor, in c. pastoralis. §. præterea. de offi. ordi. nu. 3.* 294

2 *Missus pro debito personali in possessionem est merus custos, in c. quoniam. §. si autem. vt lite non contesta. nu. 9.* 106

2 *Mittens nuncium, qui potuit mittere procuratorem, non excusatur à termini breuitate, in c. cum dilecti. de dolo & contu. numero. 9. folio.* 189

2 *Mittens literas excommunicato ligatur: ac si sibi loqueretur, in c. 1. de litis contesta. nu. 14.* 90

3 ¶ MISTVRA *quando fit duorum, quæ sunt diuersæ speciei, & naturæ, iudicamus illud compositum secundùm naturam simplicis dignioris, in cap. quod in dubijs. de conse. eccle. vel alta. numero. 3. folio.* 460

2 ¶ MODVS *agendi, & proponendi in actionibus, & petitionibus attendendus est. & secundùm illum formanda sententia, in c. exhibita. de iudi. nu. 8.* 30

5 *Modus dotis debet constitui secundùm consuetudinem loci, in c. 1. de adulte. nu. 6* 88

2 *Modus, & consuetudo attenditur in acquirenda possessione beneficij, in c. constitutis. il 2. de appel. nu. 6.* 360

4 *Modus quid sit. in cap. verum. de conditio. appo. numero. 6. folio.* 58

Per quæ verba inducatur nu. 7.

5 *Modus quilibet procedendi in criminibus habet diuersam naturam. in c. licèt Heli. de simo. nu. 3.* 41

4 *Modi effectus quis sit. in c. verum. de condi. appo. nu. 15.* 58

3 ¶ MODERAMEN *seruandum est in correctione. in c. Ioanes. de regula. nu. 5.* 347

1 ¶ MOLESTARI *quis potest de pluribus criminibus. in c. in nostra. de procura. nu. 2.* 332

2 ¶ MOMENTVM *quid dicatur. quid hora. quid punctus. in c. 1. de causa pos. & proprie. nu. 7.* 146

1 ¶ MONACHVS *à suo priore postulari debet. in c. post trãslationem. de renun. nu. 2.* 197

1 *Monachus alterius monasterij potest eligi in abbatem alterius monasterij. in c. dilecti. de renun. nu. 1.* 199

5 *Monachus an possit denunciare. q̃ sic. in c. ex parte. de accusa. n. 5.* 6

5 *Monachus an possit esse chirurgus. in c. tua nos. de homi. nu. 2.* 83

3 *Monachus an possit vouere. in c. scriptur. e. de voto. numero. 9.* 377

5 *Monachus antequam admittatur ad accusationem abbatis, an sit inquirendum de eius idoneitate. in c. ex parte de accusa. nu. 8.* 6

2 *Monachus cogitur promissionem adimplere, & satis efficaciter obligatur. in c. ex rescripto. de iureiur. nu. 5.* 275

1 *Monachus compellitur redire ad claustrum per suspẽsionẽ. in c. quanto. de offi. ordi. nu. 4.* 290

3 *Monachus cum licentia, vel consensu abbatis potest præfici per episcopum ecclesiæ parochiali etiam seculari. in c. quod Dei timorem. de statu mona. nu. 11.* 341

3 *Monachus censetur esse de illo monasterio, in quo ab initio conuersatus est. in c. Ioannes. de regu. nu. 3.* 347

5 *Monachus cui quærat. in c. cum olim. il. 2. de priuile. nu. 17.* 161

5 *Monachus de licentia abbatis an possit alium accusare. in c. ex parte. de accusa. nu. 4.* 6

1 *Monachus de licentia abbatis an possit ad aliud monasterium transire. in c. dilecti. de renun. nu. 3.* 199

1 *Monachus dicitur Deo militare. ĩ c. ex parte. de corpo. viti. n. 1.* 218

1 *Monachus electus in abbatem proprij monasterij potest petere confirmationem suæ electionis. in c. cum dilectus. de consuc. nu. 1.* 116

1 *Monachus ex suprascriptione legatus esse potest. in c. per inquisitionem de electio. & ele. nu. 1.* 152

3 *Monachus fugitiuus cui quærat. in cap. ne religiosi. de regula. numero. 10.* 361

5 *Monachus in apostasia ordinatus ad sacros ordines, sine dispensatione Papæ non ministrat. in c. consultationi. de apostat. nu. 1.* 70

Et quid si prius reconciliatus fuisset. ibidem. nu. 3.

3 *Monachus ingressus monasterium an debeat pronunciare arbitrium, etiam præcipiente abbate. in c. cum ad monasterium. de statu mona. nu. 5.* 392

3 *Monachus ingressus religionem si infra annum probationis decedit abintestato, ad quem deueniẽt eius bona. in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 3. & 4.* 19

2 *Monachus non potest esse extra claustrum, etiam si hoc iurat. in c. sicut ex literis. de iureiur. nu. 1.* 277

3 *Monachus non potest habere peculium. in c. Ioannes. de regula. numero. 2.* 347

2 *Monachus nomine proprio an possit esse in iudicio per se ipsum; & in quibus casibus, & an in ipsis casibus possit constituere procuratorem. in c. cum. I. & A. de senten. & re iudi. nume. 11.* 336

2 *Monachus nomine alterius an possit esse in iudicio, tanquam procurator. ibidem. nu. 12.*

3 *Monachus plus tenetur abbati, quàm episcopo. in c. in ecclesia. de in stu. nume. 8.* 82

5 *Monachus potest accusare abbatem, non obstante obedientia, & subiectione. in c. ex parte. de accusa. nu. 1.* 6.

Non tamen alium. ibidem. nu. 2.

2 *Monachus potest cõstitui procurator in causa monasterij. in ca. Nicolao. de appel. nume. 1.* 379

1 *Monachus potest esse legatus. in c. per inquisitionem. de ele. n. 1.* 152

2 *Monachus potest extra monasterium ad tempus morari de licentia abbatis pro vtilitate, & necessitate monasterij. in c. ex rescripto. de iureiur. nu. 8.* 275

2 *Monachus, potest præbere testimonium in causa suæ ecclesiæ in c. & si Christus. de iureiur. nu. 17.* 287

5 *Monachus pro iniuria sibi illata an possit agere iniuriarum. in c. parochianos. de senten. excom. nu. 4.* 704

3 *Monachus promissionem fecit in vno monasterio, & abbati promisit obedientiam: deinde mittit eum abbas ad cellas, vel prioratus ab bati subiectos: an mortuo abbate, vocabitur ad electionem maioris. in c. ne nimia. de relig. do. nu. 5.* 406

5 *Monachus promotus ad episcopatũ quidquid quærit post promotionem, quærit episcopatui, non monasterio primo. in c. cum olim. il 2. de priui. nu. 7.* 159

3 *Monachus promotus ad pontificalem dignitatem non debet mutare habitum. in c. clerici. il 2. de vita & ho. cle. nu. 9.* 7

3 *Monachus promotus non potest in ecclesia collegiata canonicorum secularium habere præbendam. in c. quod Dei timorem. de statu mona. nu. 12.* 391

Et in multis ab obseruantia regulæ liberatur ibidem. numero. 8.

3 *Monachus quantocunque tempore trahat moram extra monasteriũ, non præscribit cõtra obedientiam, nec potest se vendicare in libertatem. in c. sicut. il 2. de regula. nu. 6.* 355

2 *Monachus, qui abiurauit claustrum, an possit ipsum repetere, si non repetitur ab abbate, in cap. sicut ex literis. de iureiur. nume. 3. folio.* 277

1 *Monachus recolligere pecunias de obedientijs quomodo intelligitur. in c. quantò. de officio ordi. nu. 2.* 289

3 *Monachus repetitus ab abbate, si obijciat, quòd transiuit ad ordinẽ arctiorem post sibi licentiam iniustè denegatam, abbate contrarium asserente, lite pendente debet morari apud suum monasterium, in c. licèt. de reg. nu. 13. & 14.* 357

3 *Monachus repetitus, qui vouit castitatem, tenetur ipsam obseruare, cum habilitas superuenit per obitum vxoris, in c. quidam. de conuersi. coniug. nu. 3.* 363

Et quid si cum alia contrahat post mortem vxoris. nu. 4.

3 *Monachus si deprehenditur proprium habere in vita, expellitur de monasterio, si in morte inter fratres non sepelitur, in c. cum ad monasterium. de sta. mona. nu. 7.* 393

5 *Monachus si percutit clericum secularem, absolutio reseruatur Papæ, in c. cum illorum. de sent. excom. nu. 11.* 217

Et quid si est eiusdem monasterij, ibidem nu. 12.

1 *Monachus spoliatus potest restitutionem petere, in c. cum dilecta. de rescrip. nu. 6.* 93

1 *Monachus trãslatus ad abbatiam alterius monasterij perdit vocem in priori monasterio, in c. constitutis. de elec. nu. 2.* 176

3 *Monachus vadens ad studium debet petere dispensationem ab abbate super esu carnium, in c. cum ad monasterium. de statu mona. nume. 14.* 393

3 *Monachus vnus non potest locum habere in diuersis monasterijs, nisi vnum ab altero dependeat, vel inuicem sint vnita, in c. ne nimia. de relig. domi. nu. 3.* 405

5 *Monachus vnius monasterii quando percutit monachum alterius monasterij, debent ambo abbates concurrere in absolutione, in c. cum illorum. de sent. excom. nu. 9.* 216

1 *Monachus vnius mõasterii, in alio potest eligi in abbatem, in c. cum in monasterium. in prin. de elec.* 136

Et in c. sicut tuis. de simo. nu. 1. 43. in 5. Dec.

3 *Monacho an liceat transire ad ecclesiam secularem, in c. Ioannes. de regu. nu. 9.* 347

5 *Monacho licitum est accipere res monasterij, si abbas nolit sibi ministrare expensas, maximè cum vtilitatem monasterij procuret, in c. olim. de accu. nu. 12.* 30

5 *Monacho potest delegari causa à sede apostolica, in c. cum olim. il 2. de priui. nu. 3.* 159

5 *Monacho si commissum est regimen alicuis ecclesiæ à suo abbate, & obuenit sibi opulenta hæreditas, vel aliud acquisiuit, cui quærat, in c. cum olim. il 2. de priui. nu. 6.* 159

2 *Mõacho si defertur hæreditas ex testamento, vel ab intestato, & decessit hereditate non adita, an monasterium possit adire. nu. 18. folio.* 210

3 *Monachum facit aut paterna deuotio, aut propria confessio, in ca. cum virum. de reg. nu. 1.* 352

5 *Monachi agere possunt ad reuocationem eius, quod eorum prior alienauit, in c. querelam. de simo. nu. 1.* 35

1 *Monachi an audiantur pro monasterio sine mandato, eo quòd sint coniunctæ personæ, in c. ex parte. de postu. n. 3.* 328

1 *Monachi an possint in ecclesiis suis aliquos recipere, si habeant literas dimissorias, in c. te nobis. de cleri. pere. nu. 2.* 224

3 *Monachi an possint præfici in ecclesiis parochialibus sine dispensatione, in c. quod Dei timorem. de sta. mo. nu. 6.* 391

3 *Monachi an possint res monasterij infeudare, in c. ad nostram. de rebus ec. non alie. nu. 4.* 134

3 *Monachi astricti sunt non solum regulæ: sed etiam iuribus, in c. ea q̃. de sta. mo. nu. 5.* 396

3 *Monachi an teneantur ad decimas, & ad quartam debitam episcopo, in c. 1. de sta. mo. nu. 5.* 388

3 *Monachi Cistercienses quòd non debeant per episcopatus recipi, qũo intelligatur, in c. non est dubium. de reg. nu. 2.* 348

Ratio redditur, ibidem nu. 4.

3 *Monachi comemorantes in aliena parochia tenentur illi soluere decimas personales, in c. commissum. de deci. nu. 1.* 320

3 *Monachi contrahentes absque mandato Capituli nõ obligant Capitulum: nisi quatenus cõstiterit versum fuisse in vtilitatem monasterij, in c. quod quibusdam. de fideius. nu. 5.* 193

1 *Monachi debent à litigijs abstinere, & quietè viuere, in c. vnico. de syndico. nu. 2.* 345

3 *Monachi de iure communi nõ possunt assumi ad regimen parochialiũ ecclesiarum, in c. monachi. de sta. mo. nu. 3.* 388

5 *Monachi diui Benedicti diuisi sunt in habitu, & in vita, in ca. sicut. de homi. nu. 1.* 84

3 *Monachi egressi è claustro causa audiendi leges, vel physicam, si infra duos menses se retrahũt: sed post aliquale tempus (fortè mensis) reuertuntur, & sic sæpius faciunt, an incidant in pœnam. in c. super specula. ne cle. vel mo. nu. 9.* 501

3 *Monachi, & alij religiosi possunt cum clericis diuina officia solemniter celebrare, in c. 1. de celeb. mis. nu. 15.* 464

5 *Monachi, etiam si sint exempti, recipiunt ordines à diœcesanis, in c. per tuas. il 2. de simo. nu. 1.* 44

1 *Monachi, & regulares canonici postulare nõ debent, nisi pro vtilitate monasterij, in c. ex parte. de postul. nu. 1.* 327

3 *Monachi fugitiui sunt inquirendi, in c. ne religiosi. de regu. numero. 3. & 5.* 361

5 *Monachi licèt dicantur mortui mũdo: tamẽ impregnant, & aliquãdo commatres, in c. sicut. de homi. nu. 2.* 84

3 *Monachi licèt habeant ecclesias parochiales in vsus proprios: tenẽtur tamẽ eas in bono statu cõseruare, & de iuribus episcopalibus respondere episcopo, in c. de monachis. de præben. nume. 3. folio.* 43

1 *Monachi in ecclesiis, quæ ad eos spectant pleno iure, instituunt vicarios, in c. 1. de offi. vica. nu. 1.* 232

3 *Monachi in infirmitate pro recuperanda sanitate possunt vti medicinis, in cap. cum ad monasterium. de statu monacho. numero. 17 folio.* 393

5 *Monachi ingressi monasterium per simoniam debent amoueri, & remitti ad monasteria arctiora, in c. dilectus. il 2. de simo. numero. 4.* 39

3 *Monachi non debent in prioratibus habitare solitarij, in c. ad audiẽtiam. de cap. mo. nu. 1.* 410

3 *Monachi nõ debẽt manere soli in prioratibus, & capellis, in c. monachi. de sta. mo. nu. 4.* 388

3 *Monachi non debent vesci carnibus, etiam in solemnitatibus, in ca. cum ad monasterium. de sta. mo. nu. 12.* 363

3 Monachi non debent vti lincis camisiis, in c. cum ad monasterium. de.stata mo.nu.1. 392
Nec habere proprium, ibi.nu.2.
Nec recipere arbitrium, ibi.nu.4.
5 Monachi non debent recedere à regula ab origine instituta, in c. ne Dei. de stmo.nu.2. 45
3 Monachi non debent recipi in monasterio propter pecuniam, in c.monachi.de sta.regu.nu.1. 388
Nec possunt recipere ad peculium, nu.2.
3 Monachi non possunt recipere ad præbendas in monasterio clericos seculares, vt sint quasi fratres in ecclesia, in c. ea quæ, de sta.monacho.nu.15. 397
3 Monachi possunt comedere carnes extra refectorium ex licentia abbatis, in c.cum ad monasterium.de sta.mo, nu.13. 393
3 Monachi possunt conducere possessiones ad firmam, in c. dilecti. de deci.nu.2. 322
3 Monachi possunt deferre abbatem: & lite pendente debent habere sumptus de monasterio, in c. licèt Heli. de stmo. nu.8. 41
3 Monachi possunt habere ecclesias parochiales sub se: & præsentato ad eas tenentur portionem assignare congruam, in ca. de monachis.de præb.nu.1.& 4. 43
3 Monachi possunt habere seculares beneficiatos, in c.ea quæ. de statu mo. nume.16. 397
2 Monachi possunt obligari, quòd donec satisfactum fuerit de debito, in hostagio teneantur, in c. ex rescripto. de iureiu. nu.2. 275
Et an tenens eos sit excommunicatus, nu.9.
2 Monachi possunt præbere testimonium in causa ecclesiæ suę, in c. & si Christus.de iureiu. nu.17. 287
3 Monachi quando dicantur colere suo sumptu possessiones, in c.licèt. de deci. nu.2. 324
3 Monachi quando obtinent ecclesias ex earum fundatione, quod ius habeant in eis, in c.de monachis.de præb. nu.8. 43
1 Monachi ratione capellarum suarum tenentur ad charitatiuum subsidium, in c.conquerente.de offi.ordi.nu.5. 299
1 Monachi seruis æquiparantur, in c.cum dilecta.de rescrip. nu.7.93
5 Monachi singulis mensibus confiteri debent, & in prima Dominica mensis communicari, in c.omnis.de pœni.& remiss.nu.6. 197
1 Monachi vagantes debent ad claustrum reduci, in c.cum in ecclesiis. de maio.& obe.nu.5. 308
5 Monachi, vel canonici se percutientes in claustro, an ad sedem apostolicam sint remittendi, in c.cum illorũ.de sent.excõ. numero. 4. folio. 216
3 Monachi, vel religiosi studentes in physica, vel legibus an sint statim excõicati, vel demum post lapsum duorum mensium, in c.super specula.ne cle.vel mo.nu.6. 501
Et à quo tempore continuentur illi duo menses, ibidem.numero.11. folio.eo.
Et quid si non causa studij, sed causa honoris vadunt ad principium amici incipientis in legibus, vel physica, ibi. nu.7.
Et quid si volunt aliquando honorare doctorem, qui caret scholaribus, ibidem nu.8.
5 Monachi vt singuli dimittunt omnia propter Christum, in c. cum ex iniuncto.de ope. noui nun.nu.6. 150
5 Monachorum appellatione continentur etiam abbas monasterij, in c.mandato.de stmo.nu.2. 46
3 Monachorum genera varia sunt, in c.ex parte.il 1.de deci.nmero.1. folio. 323
1 Monachos recolligere pecunias de obedientijs, quomodo intelligitur. in c.quantò.de offi.ordi.nu.2. 289
4 Monachari promittens uon implet promissionem, morando cum clericis, in c.cum sit proprium.de condi. appo. nu.4. 53
1 ¶Monasterium aliquando mutat statum in melius, in c. cum inferior.de maio.& obe.nu.3. 312
5 Monasterium an teneatur ex contractibus abbatis, vel monachi, in c.cum olim.il 2.de priui.nu.18. 161
3 Monasterium, cui vnio facta est, quid consequatur in monasterio vni co.in c.quia.de relig.do.nu.5. 398
3 Monasterium exemptum intelligitur exemp. cum ecclesiis sibi subiectis. in c.constitutus.de relig.do.nu.4. 400
2 Monasterium ingrediens si habet feudum, ad quem reuertatur. in c. ceterum.de iudic.nu.3. 9
3 Monasterium licèt cesset 40.an.soluere episcopo, non propterea cadit à iure suo.in c.constitutus.de relig.do.nu.14. 401
3 Monasterium quando ædificat ecclesiam, an liceat ei instituere, quòd eam habeat pro grangia, monasterio, vel prioratu.in c.de monachis.de præben.nu.9. 43
3 Monasterium sancti Galgalij diœcesis Vulteranę habet venam ferri in insula Elbę: et facit illam fodi, et deferri per territorium Senense, & alia: & inde facit ferrum, vt vendat, & lucretur: executores gabellarum petiũt gabellam, abbas negat, quid iuris. in c. ex literis.de vita & ho.cle.nu.9. 8
5 Monasterium sittum in vna dioecesi si habet possessiones in alia dioecesi, & imminet casus alienationis, quis episcoporum prębebit auctoritatem. in c.pastoralis. de priui.nu.10. 164
3 Monasterium vnum ad obseruantiam consuetudinis monasteriorum declinare non debet.in cap.dilecto. de offici. archdia. numero.5.foglio. 228
3 Monasterium vnum potest alteri vniri ex iusta causa.in c. quia.de relig.do.nu.1. 398
Et eo vnito, quæ transeant cum eo.nu.2.
3 Monasterium vnius dioecesis licèt vniatur monasterio alterius dioecesis: episcopus tamen monasterij vniti retinet in eo iurisdictionem in omnibus.in c.quia.de relig.domi.nu.3. 398
3 Monasterio construendo potest donari, & pro eo emi.in c. nuper. de deci.nu.2. 342
4 Monasterio quæritur ius ex conuentione inita cum domino serui manumissi.in c.cum sit proprium.de condi.apposi.nu.6. 53
3 Monasteria de relictis eis factis an teneantur ad quartam episcopalem.in c.officij.de testa.nu.7. 246
3 Monasteria existentia in vna dioecesi habent possessiones, & bona in alia dioecesi: an pro talibus possessionibus conferent cum clero dioecesis, vbi sunt ipsa monasteria: an cum clero, vbi site sunt possessiones.in c.procurationes.de censi.nu.12. 455
3 Monasteria non includuntur sub appellatione ecclesiarum.in c.fraternitatem.de sepul.nu.1. 297
3 Monasteria non sunt transferenda ad clericos seculares, quamdiu possunt per regulares ordinari. in cap. intra quatuor. de reli. domi. numero.1. foglio. 399
5 Monasteria, quorum moniales se adinuicẽ percutiunt: si sint duorum episcopatuum, cõcurrent ambo episcopi pro absolutione, vel alter alteri committet.in cap. de monialibus.nume.3. 217
3 Monasteria si sint duo eiusdem nominis, & aliquid relictum sit vni ex eis, cui intelligatur relictum. in c. indicante. de testamen. nu.3.& 4. 226
3 Monasteria sunt exempta à lege dioecesana sed non à iurisdictione. in c.1.de statu mona.nu.1. 388
2 ¶Monere clericos ad residentiam faciendam spectat ad episcopum. in c. peruenit.il.ij.de appel.nu.2. 351
2 ¶Moneta antiqua, quæ est eiusdem bonitatis cum illa, quę reformatur, debet pariter cum illa expendi. in cap. quanto. de iureiura. numero.6. 279
2 Moneta quòd fraudetur in pondere, vel quòd male cudatur, quomodo cognoscatur.ibidem.nu.7.
2 Moneta an possit de consensu populi aliquantulum cudi deterior, quid requiratur.ibidem.nu. 8. 280
2 Moneta quot modis fraudetur.ibidem.nu.9. 280
3 Moneta, vel mensura post obligationem contractam si cõtingat variari de maiori in minorem, vel econuerso: quòd ad monetam, quæ vigebat tempore contractus, debet fieri solutio pro futuro tempore.in c.olim.de censi.nume.11. 452
2 Monetam cudere spectat ad reges. in cap. quanto, de iureiuran. numero.5.foglio. 276

1 Monia-

1 ¶Moniales in causa electionis possunt per procuratorem litigare, in c.cum dilecta.de rescrip.nu.1. 93
3 Moniales iteratè etiam cantando, solemniter dicunt officium, in c. 1.de celeb.miss.nu.14. 463
2 Moniales possunt contendere de aliquo minori officio: ad quod per electionem vocantur, in cap. ad probandum. de senten.& re iudica.nu.1. 337
1 Moniales possunt habere clericos in suis ecclesiis, in c.dilecta.de maiori.& obe.nu.2. 309
5 Moniales, siue inijciant manus in monachos, siue clericos seculares: sunt per episcopum absoluendi, in c. de monialibus. de sent. excommu.nu.2. 217
3 ¶Monitio an sit necessaria contra contumacem, in c. venerabili. de censi.nu.6. 456
3 Monitio debet præcedere censuram: & an debeat esse bina, vel trina, in c. tua nobis.de testa.nu.7. 269
5 Monitio an debeat præcedere sententiam suspensionis, in c.1.de excess.præla.nu.7. 135
5 Monitio an habeat locum ante denunciationem in criminibus grauioribus, in c.inquisitionis.de accu.nu.7. 20
2 Monitio charitatiua debet præcedere denunciationem, in c. si quis. de accu.nu.3. 2
5 Monitio debet præcedere excõicationem, vel suspensionem, in c. reprehensibilis.de ap.nu.1. 350
5 Monitio episcopi facta illi, qui non defert habitum, & tonsuram, & immiscet se negotiis secularibus, facit perdere priuilegium fori, in c.contingit.de sent.excom.nu.3. 225
5 Monitio fieri debet hora congrua, qua possint, quibus imminet periculum, præcauere, in c.quidam.de homi.nu.3. 86
5 Monitio frequens dici potest trina, in cap. 1.licèt Heli. de stmo. numero.4. 41
3 Monitio requiritur in solutione decimæ ad hoc vt non soluens possit excõicari, in c. peruenit.de deci.nu.2. 321
2 Monitio vt pœniteat, vel denunciatio facta ecclesiæ pertinet ad quãlibet partium, in c. omni.de testi.nu.3. 218
3 ¶Mora actoris an faciat æstimationem decrescere, in c. vnico. de commo.nu.19. 139
1 Mora in electionibus est suspecta, & damnosa, in cum inter vniuersas. de elect.nu.3. 140
3 ¶Morbo fatigati an liberentur à muneribus personalibus, in c.licèt.de censi.nu.4. 438
2 ¶Moriatvr, verbum in dubio intelligitur de morte naturali, nõ ciuili, in c. cum non ab homine. de iudi. nu.12. 15
5 Moriatur, verbum exponitur pluribus modis, in c. 1. de homicidio. numero.3. 43
1 Mors ciuilis, & naturalis æquiparantur quò ad resoluendum compromissum, in c.compromissum.de arbi.nu.2. 383
3 Mors ciuilis non æquiparatur naturali, nisi in casibus expressis in iure, in c. cum sis præditus. de conuersione coniuga. numero. 4. fol.4. 363
5 Mors in dubio intelligitur de naturali, in cap. 1. de homici. numero.4. 73
3 Mortem proximi nemo debet desideare, in c. nulla. de concess. præb. nume.9. 88
2 Mortuus non potest in loco sepeliri, vbi non potuit in vita morari, in cap. cum ad monasterium. de statu monachorum. numero.8. fol. 393
1 Mortuo, eo, qui vicarium dedit, an expiret iurisdictio, in c.tua nobis.de offi.vic.nu.3. 334
2 Mortuo illo, qui possidet nomine alieno, potest ille, cuius nomine possidetur, ingredi possessionem propria auctoritate, in c. cum venissent.de restit.spo.nu.5. 165
2 Mortuo vno ex litigatoribus super beneficio, alius substituitur loco eius, in c.quia.de iudi.nu.1. 17
5 Mortui in conflictu belli illiciti non sunt tumulandi in cæmiterio, in c.1.de tornea.nu.3. 86
2 Mortalitas quando impediat præscriptionem. in c. ex transmissa. de præscrip.nume.4. 308
5 Mortuaria an sint recipienda ab excommunicatis.in c. cum voluntate.de senten.excom.nu.9. 232
5 ¶Movens se de vno loco, si deliquit in alio, ibi puniendus est.in c.1. de excep.nume.2. 93
5 ¶Mvcro est duplex, eradicans, & mortalis: diciplinans, & medicinalis.in c.inter.de purg.cano.nume.7. 175
4 ¶Mylier absoluta à viro propter frigiditatem viri, potest alij nubere.in c.laudabilem.de frigi.& malefi.nume.6. 98
4 Mulier ad quas res potest agere hypothecaria. in c. per vestras. de dona.inter virum & vxo.nu.48. 164
4 Mulier admittitur ad probandum, quòd in virum veraciter non consensit: & sic negatiuam.in c.consultationi.de sponsa.nume.4. 27
4 Mulier adultera timet virum, & propter hoc ab eo recedit: an possit ab eo repetẽte discedere hac ratione, quia non confidit de viro propter offensam sibi illatam. in c.plerunq;.de dona. inter vir. & vxo.numero.2. 153
4 Mulier agit hypothecari contra virum, & consequitur omnia bona sibi obligata: an poterit habere talia bona obligata sibi pro quantitate dotis, vt pignori incumbãt, sicut alij creditores faciunt.in c. per vestras.de dona.inter virum, & vxo.nu.59. 165
4 Mulier agens ad repetitionem dotis an possit sibi consulere per viam retentionis.in c.per vestras.de do.inter vi.& vxo. numero. 54. fol. 165
3 Mulier agens contra tertium possessorem bonorum mariti quid debeat probare.in c.ex literis.de pig.nu.3. 181
4 Mulier aliqua contraxit cum furioso: postquam reuersus est ad sanam mentem consentit in ipsam, an erit matrimonium.in cap.dilectus.de sponsa.nu.3. 23
4 Mulier allegas virum impotentem auditur post septem annos. in c. literę.de frigi.& malefi.nu.1. 103
3 Mulier an habeat tacitam hypothecam in rebus paraphernalibus.in cap.ex literis.de pig.nu.18. 183
4 Mulier an possit agere, quando pater, vel extraneus dotem recipit, & vergat ad inopiam.in c. per vestras.de dona. inter virum & vxo.nu.42. 163
3 Mulier an possit alienare rem dotalem, nolente viro. in c.peruenit. de emp.& vendi.nu.6. 150
1 Mulier an possit iudicare. in cap. dilecta. de maio. & obedien. numero.3.foglio. 309
3 Mulier an præferatur anterioribus creditoribus habentibus expressam. in c.ex literis.de pig.nu.12. 182
3 Mulier an habeat priuilegium hypothecę in donatione propter nuptias sibi facta à viro.nu.13. 182
4 Mulier an teneatur sequi virum vagabundum, remisiuè.in c.de illis. de sponsa.nu.4. 6
3 Mulier causa purificandi post partum, si vult intrare ecclesiam sitã in loco interdicto, an possit impunè admitti. in c. tanta. de excess. præla.nume.15. 147
2 Mulier cum marito potest pro alio fideiubere. in c.ex rescripto. de iureiuren.nume.4. 275
4 Mulier cum Titio forensi matrimonium bona fide contraxit: superuenit alia, quę affirmat hunc esse virum suum: secunda illum defendit: & vir forte etiam hoc negat: an hac lite pendente possit ista secunda exigere debitum, & petere, quòd tractetur vt vxor. in c.veniens.de eo qui dux.in mat.quam pol.nu.3. 73
4 Et an prima vxore mortua, de nouo expediat contrahere cum secunda: vel primus consensus (licèt a principio nullus) per mortem primę statim incipiat vires assumere.ibidem.nu.4.
4 Mulier dedit castrum in dotem cum iurisdictionem: durante matrimonio contingit, quòd sunt commissa per subditos delicta: ex quibus sunt bona publicata, & alię condemnationes, & mulctę impositę: an ista debeant restitui mulieri. in c.1. de dona. inter virum, & vxorem.nu.16. 148
4 Mulier dedit dotem, & stipulata fuit reddi quandocunq; soluto matimonio: an currente inopia possit agere. in cap.per vestras. de dona.inter vi.& vxo.numero.38. 63

4 Mulier dedit dotem mvrito, qui erat in inopia cõstante matrimonio, an poterit repetere dotem, in c. per vestras. de dona. inter vi. & vxo. nume. 28. 162
4 Mulier dedit dotem pacto apposito de lucranda quarta, siue tertia parte dotis: donatio propter nuptias nulla facta fuit: soluitur matrimonium morte viri: vxor superstes petit in bonis viri tantũ, quantum erat illa quarta, vel tertia, quam vir, si superuixisset, fuisset lucratus: an bene petat, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo. nu. 46. 174
3 Mulier dedit fundum in dotem æstimatum, quem vir constante matrimonio, consentiente muliere, alteri, vendidit, vxore prouisa super alijs bonis viri: an post mortem viri possit illa mulier agere contra emptorem, qui adiecit de consensu vxoris, in c. peruenit. de emp. & vendi. nu. 5. 150
4 Mulier dedit viro in dotem nomẽ debitoris: in cuius exactione vir expẽdit 10. in iudicio: an illa decem soluta possint compensari, in c. 1. de dona. inter vir. & vxo. nu. 24. 150
4 Mulier etiam graui infirmitate detenta debet esse cum viro, in c. quoniam. de coniug. lepro. nu. 2. 76
4 Mulier ex bonis restitutis pro dote, an teneatur alere virum, & etiam socerum, & filios ex alio matrimonio, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxor. nu. 67. 166
3 Mulier habens patrimonium si permittit virum administrare, an p̃sumatur in dotem constituisse, in c. peruenit. de censib. numero. 6. fol. 440
4 Mulier heretica, per reuersiouem ad fidem non recuperat priuilegia dotis, in c. gaudemus. de diuor. nu. 28. 144
2 Mulier honoratur, si nubit digniori se. in c. super eo. de testibus & attesta. nu. 3. 228
4 Mulier in dote patatina an habeat priuilegium hypothecæ, in c. de prudentia. de dona. inter vir. & vxo. nu. 7. 153
4 Mulier in repetitione dotis an consequatur dominium rerum consignatarum sibi à viro pro dote, in. cap. per vestras. de dona. inter virum & vxor. nu. 58. 165
4 Mulier mortuo viro non debet nubere infra annum numerandum à tempore mortis viri duplici ratione, in c. super. de secun. nup. numero. 1. 177
3 Mulier non debet remanere indotata propter delictum, seu maleficium viri, in c. ex literis. de pig. nu. 6. 182
2 Mulier non est restituenda viro, si dicat se virginem, in ca. causam matrimonij. de proba. nu. 2. 217
3 Mulier non obstante consensu, vendicat rem sibi à viro donatam propter nuptias, in c. peruenit. de emp. & ven. nu. 2. 149
3 Mulier post consensum accõmodatum viro religionem ingresso si moram trahit in religiosa domo, conuersione non facta, & habitu nõ mutato: an ex hoc videatur reliquisse seculum, in c. accedens. de conuer. coning. nu. 2. 370
4 Mulier post repudium si contrahit, maritus ad fidem conuersus compellitur eam recipere, in cap. gaudemus. de diuor. numero. 15. folio. 143
4 Mulier potest recedere à voto castitatis emisso propter subsequentẽ incontinentiam mariti, in c. ex literis. de diuor. nu. 7. 139
3 Mulier potest repetere virum suum religionem ingressum, in c. quidam. de conuer. coniug. nu. 1. 362
3 Mulier prægnans an sit sepelienda in cemiterio cum fœtu, in c. ex parte. il 2. de sepul. nu. 6. 309
1 Mulier prægnans excommunicata, cuius absolutio reseruatur Papæ, an possit in puerperio absolui ab aliquo, tanquàm in mortis articulo constituta, in c. pastoralis. §. præterea. de offi. ordina. nume. 7. 295
3 Mulier pro dote sua habet tacitam hypothecam in bonis viri, in c. ex literis. de pig. nu. 7. 182
4 Mulier propter adulterium perdit dotem, & dotalitiũ, in c. plerũq;. de dona. inter vi. & vxo. nu. 3. 153
4 Mulier propter arctum membrum separatur à viro, nisi per medicos possit adiuuari, in cap. ex literis. de frigi. & maleficia. numero. 1. 97
4 Mulier publicè contraxit cum Titio: deinde Titius duxit aliam cum solemnitate, de qua in isto cap. vtrùm illa secunda licitè contraxerit, & sit excusata, & filij censeantur legitimi, in c. cum inhibitio. de clandest. despon. nu. 17. 47
4 Mulier qua actione aget ad dotis repetitionem, in c. per vestras. de dona. inter vir. & vxo. nu. 46. 164
4 Mulier quare citius pubescit, quàm masculus, in c. literas. de despõsa. impu. nu. 7. 35
4 Mulier qualiter sit inspicienda, in c. fraternitatis. de frigi. & malefi. nume. 4. 100
4 Mulier quantuncũq; solemniter vouerit, & consentiente viro: si vir post votum vxoris cum secũda contraxerit: nisi mulier ingrediatur religionem, matrimonium prius contractũ reintegratur, in c. fraternitatis. de frigi. & melefi. nu. 11. 101
2 Mulier, quæ commisit incestum, prohibetur contrahere: nisi timeatur de incontinentia, in c. literis. de præsum. nu. 6. 268
3 Mulier, quæ consentit viro profiteri volenti, debet certificari, quòd & ipsam ingredi oportebit, in c. veniens. de conuer. coniug. numero. 3. 369
2 Mulier, quæ dicit se tutam Velleiano, non potest conueniri in foro ecclesiastico per viam denunciationis euangelicæ, in c. nouit. de iudi. nume. 15. 21
3 Mulier, quæ machinatur in mortem viri, non potest occisorem accipere in maritum: & si acceperit, debet matrimonium separari, in c. 1. de conuer. infi. nu. 4. 374
4 Mulier, quæ post annum, & dimidium conqueritur cõtra virum de impotentia coeundi, non debet audiri, viro contrarium asserente, in c. 1. de frigi. & malefi. nu. 7. 96
4 Mulier, quæ sciebat tempore, quo virum acceperit, ipsum esse dilapidatorem, & labi facultatibus, an habeat remedia, vt possit dotem repetere, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxor. nume. 8. 159
4 Mulier, quæ sciebàt virum, cum quo contraxit, habere vxorem legitimam, potest dici adultera, in cap. cum haberet. de co. qui duxit in mat. nu. 1. 70
4 Mulier, quæ semper stetit in domo cum habitu religionis post votum castitatis, an erit monacha, in c. insinuante. qui cleri. vel vo. nu. 5. 67
4 Mulier, quæ stabat pro matrimonio, confessa est se virginem euasisse: si modò vult mutare sermonẽ, & dicere se corruptam, an possit, in c. attestationes. de despõ. impu. nu. 10. 40
Et quid si fecit se ab alio latenter corrumpi, ibi. nu. 11.
5 Mulier, quæ tenetur ad satisfacionem propter filium, quem supponit, qualiter releuabitur, in cap. officij. de pœniten. & remiss. nume. 4. 195
3 Mulier, quæ vouit continentiam, & licentiam viro dedit: an cogatur monasterium ingredi, in c. significauit. de conuersi. coniuga. nume. 2. & 3. 370
4 Mulier, quia vir vergit ad inopiam, repetit dotem consistentem in quantitate: vir vult opponere exceptionem compensationis alterius quantitatis sibi debitæ: an possit, in c. per vestras. de dona. inter vi. & vxo. nu. 53. 164
4 Mulier quomodo debeat petere debitum à marito, in c. Iordane. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 4. 89
4 Mulier recedens de domo viri propria auctoritate: si reuertens non admittitur, an possit petere restitutionem tanquam spoliata, in c. significasti. de diuor. nu. 6. 138
4 Mulier secunda nondum certiorata de morte primæ recessit à uiro cũ iurgio, credens tamen eum virum suum esse: tandem patefacto sibi, quòd iste habebat aliam, quæ decessit, sic separata permansit, nec aliter contradixit. quid iuris, in c. 1. de eo qui dux. in mat. nu. 5. 68
4 Mulier secũdò nubens an succedat filijs primi matrimonij, in c. nuper. de secun. nup. nu. 8. 177
5 Mulier semp p̃sumitur seducta, & decepta, in c. 1. d adul. nu. 1. 87
4 Mulier si alienat rem dotalem, volente viro: an valeat talis alienatio, in c. donatio. de do. inter vi. & vxo. nu. 18. 169

3 Mulier si dat dotem viro, quem sciebat malè vti substantia sua, & vergere ad inopiam, non poterit postea petere restitutionem dotis illo respectu. in c. propter. de loca. & conduc. nu. 11. 158
1 Mulier si est minor, an maritus poterit sibi dari curator. in c. constitutis. de procu. nu. 5. 339
3 Mulier si expresse conuenit, quòd habeat bona obligata: an propter hoc habebit hypothecam priuilegiatam. in c. ex literis. de pig. numero. 1. 182
2 Mulier si iurauit aliquem esse suum maritum, & succubuit, non denegatur sibi licentia cum alio contrahendi. in c. mulier. de iureiuran. nu. 1. 291
4 Mulier si negat, quòd vir de impotentia sua dicit, & affirmet eum vere potentem, an sit ei credendum. in c. 1. de frigi. & malefi. nume. 4. 95
4 Mulier si non dat viro dotem promissam, an possit eam expellere de domo. in cap. per vestras. de donatio. inter virum, & vxorem numero. 13. 160
5 Mulier si ordinatur, an recipiat characterem. in c. Noua. de peniten. & remis. nu. 4. 196
2 Mulier si petit in virum sibi inferiorem, vel æqualem, qui sæpe illam de stupro solicitauit, & probat per vnum testem omni exceptione maiorem, quòd ipsam desponsauit per verba de presenti, quid iuris. in c. iuramentum. de iureiuran. nu. 4. 292
5 Mulier si post ingressum viri vult intrare religionem. an maritus, qui iam ingressus est fortè penitens, possit exire, & se opponere. in c. quidam. de conuer. coniug. nu. 5. 363
2 Mulier si probat matrimonium per vnum est: an sibi deferetur iuramentum in defectum probationis. in cap. mulieri. de iureiuran. nume. 5 292
5 Mulier si suscepit prolem de adulterio, quã maritus credit propriam ad quid teneatur. in c. officij. de pæniten. & rem. nu. 1. 195
Qualis debet ei iniungi penitentia. nu. 2. & nu. 3.
4 Mulier si vult probare, quòd sponsus per violentiam eam cognouit. an admittetur. in cap. continebatur. de desponsa. impube. numero. 3. foglio. 37
5 Mulier sponte occidens filium suum, debet perpetuò in monasterio pænitere, tamen si iuuenis est, datur sibi licentia contrahendi, in c. 1. de his qui fil. occide. nu. 1. 71
3 Mulieri licitum est ignorare iura. in c. significauit. de conuer. coniug. numero. 4. 370
5 Mulieri non creditur in præiudicium alterius, si cõfitetur se cum alio adulterium contraxisse. in c. significasti. de adulte. nu. 5. 89
4 Mulieri, quæ nubit post tempus luctus, qualiter iura prouideat in c. nuper. de secun. nu. 7. 177
4 Mulieres infideles an habeant priuilegia circa dotes. in c. gaudemus de diuor. nume. 27. 144
3 Mulieres habent priuilegium in dotibus suis temporem inchoati matrimonij, eo durante, & eo finito. in cap. ex literis. de peg. numero. 5. 182
2 Mulieres quod contra clericos admittantur in causa criminali, quomodo intelligatur. in cap. quoniam. de testi. nu. 2. 218
3 ¶ Mvlta inflicta vltra facultates non potest exigi ab inuito. in c. authoritate. de insti. nume. 2. 83
3 ¶ Mvltitvdo nimia confusionem inducit. in cap. ne nimia. de relig. do. nume. 1. 405
5 Multitudo quando dicatur. in cap. latores. de cleri. excommuni. ministram. nume. 2. 127
1 Multitudini in delictis parcitur. in cap. sanè. de tempo. ordinan. numero. 2. 202
5 ¶ Mvnera an sint licita, vel suspecta, tria sunt consideranda. in cap. & si quæstiones. de simoni. numero. 4. foglio. 36
3 Munera extraordinaria quæ dicantur. in cap. licet. de censi. nume ro. 2. & 3. foglio. 438
3 ¶ Mvri ciuitatis debent custodiri. in cap. peruenit. de immu. eccle. nume. 2. 487
4 ¶ Mvtvs an possit conferre, vel recipere baptismũ, & confirmationem, in c. cum apud de sponsa. nu. 6. 21
An sacramentum pœnitentiæ, ibidem nu. 7.
Quid in extrema vnctione, ibidem nu. 8,
Quid de sacramento ordinis, ibidem nu. 9. & 10.
4 Mutus an possit testificari, ibidem nu. 11. 22
4 Mutus dicitur, qui non loquitur, & dicitur à mugitu, in c. cum apud. de sponsa. nu. 2. 20
4 Mutus, & surdus possient matrimonium contrahere, in c. cum. apud. de sponsa. nu. 1. 20
5 ¶ Mvtatio nominis non facit quod est delictum, censeri non delictum, in c. ea quæ. de simo. nu. 2. 55
4 Mutatio nominis non prodest ei, qui causa decipiendi alterum mutat sibi nomen, in c. tua nos. de sponsa. nu. 5. 25
3 Mutatio status ecclesiæ pendet ab episcopo, in c. recolentes. de statu mona. nu. 6. 390
5 Mutatio vitæ fit cum magno labore animi, in c. Deus qui. de pœnit. & remis. nu. 4. 195
1 Mutata causa petendi, res iudicata non nocet, in c. beneficio. de in integ. resti. nu. 2. 367
1 ¶ Mvtilatvs manu non potest ordinari, in c. exposuisti. de corpo. viti. versi. not. primò. 220
3 Mutilatus, vel aliter irregularis potest esse monachus. super continuatione rub. de reg. nu. 1. 343
5 ¶ Mvtvabat quidam multas suas pecunias gratis sine aliqua pactione vsurarum: debitores tempore solutionis dabant pro maiori parte sibi aliquid vltra sortem: & ex hoc satis lucrabatur. contra istum episcopus tanquàm contra vsurarium inquisiuit: an ex hoc sit vsurarius censendus, in c. consuluit. de vsu. numero. 6. folio. 108
5 Mutuum danti non est licitum aliquid recipere vltra sortem, in c. nauiganti. de vsuris. nu. 1. 113
3 Mutuum pecuniæ, frumenti, vini, & olei, debet reddi in eadem bonitate intrinseca, in c. cum canonici. de censi. nu. 4. 458
3 ¶ Mysteria, quæ sunt in corporis Christi sacramento, in c. cũ Martha. de celeb. missi. nu. 21. 467

Litera N.

2 Narratio & petitio facta in libello an sufficiat: vel exigatur, quòd ad huc verbotenus actor petat in libello naret, & coram iudice petat, in c. 1. de litis cõtesta. nume. 13. 89
Narratio facta in genere, (puta dico in libello, matrimonium non tenere) sufficit, in c. series. de testi. nu. 3. 229
2 ¶ Natvs de parentibus Christianis, & conuersatus inter Christianos præsumitur baptizatus, in c. veniens. de presby. non bapti. nume. 6. 478
3 Natus ex illegitimo matrimonio potest in episcopum postulari, in c. innotuit. de elec. nu. 1. 142
1 Natus non dicitur, qui statim decessit, in c. nam & ego. de verbor. signi. nume. 1. 234
5 Natio siue origo non tollitur per clericatum, in c. dilecto. de foro competen. nu. 15. 76
2 ¶ Natvra cedit miraculo in sacramento altaris, in c. cũ Marthæ. de celeb. missi. nu. 13. 466
3 Natura copulæ quæ sit, in c. Raynutius. de testamen. numero. 80. folio. 267
3 Natura rei mutatur mutatione dominij, in c. dilectus. il 3. de præbẽ. nume. 4. 73
4 Naturalis gentius ex soluto, & soluta legitimatur per subsequens parentum coniugium, in c. conquestus. qui fil. sint legi. nu. 1. 106
3 Naturalis ratio iuri positiuo in spiritualibus præfertur, in c. si quis. de regu. nu. 5. 344
4 Naturalis, vel spurius si fuerit legitimatus post mortem patris, an auferat bona his, quos tangit prima causa successionis, in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nu. 34. 126

3 Naturales an contineantur appellatione legitimorum in contractibus, in c. Raynaldus. de testa. nu. 54. 279
4 Naturales in quibus casibus, & in quantum admittantur ad bona paterna, in c. lator. qui filij sint legi. nu. 8. 110
4 Naturales legitimantur per subsequens parentum coniugium, in c. tanta. qui filij sint leg. nu. 1. 112
Et an sint censendi legitimandi quò ad ordines, & honores, numero. 13. 113
2 Natalitia sanctorum martyrum quare celebrantur in eorum morte. in c. licèt. de fer. nu. 4. 125
2 Natalium causa est de foro ecclesiastico, in c. tuam. de ordi. cogni. nume. 2. 138
5 ¶ Navlvm ante omnia soluendum est vectori, in c. si verè. de sent. excom. nu. 1. 217
4 ¶ Ne, dictio facit modum, in c. verum. de condi. apposi. numero. 11. fol. 58
2 ¶ Necessitas excusat, ne quis incidat in periurium, in c. querelã. de iureiu. nu. 3. 276
5 Necessitas non absorbet obligationem: sed præbet iustam causam commutandi, in c. licèt. de pœni. & remis. nu. 1. 195
3 Necessitas non excusat illum, qui potuit prouidere, & cui status rei, & conditio erat nota, in c. propter. de loca. & conduc. nu. 10. folio. 150
1 Necessitas non habet legem, in c. quantò. de consuetu. numero. 3. folio. 114
3 Necessitas non subiacet legi, in c. 1. de celebra. mis. numero 18. folio. 164
3 Necessitas quæ dicatur, ad hoc vt quis possit celebrare bis in die, in c. consuluisti. de celeb. mis. nu. 3. 465
3 Necessitas superueniens facit recedere à contractu, in c. propter. de loc. & conduc. nu. 12. 158
1 Necessitas vbi inest, melius est omittere, quàm prohibita attentare, in c. quantò. de consue. nu. 4. 114
5 Necessitati succurritur, quatenus imminet necessitas, in c. licèt. de pœni. & remis. nu. 3. 145
3 Necessaria non sunt carius transeuntibus vendenda, quàm venderentur in mercato, in c. 1. de emp. & vendi. nu. 1. 146
2 ¶ Negans potestatem Papæ negat se Christianum, in c. nouit. de iudic. nu. 8. 20
3 Negans solutionem, si de ipsa conuincitur, potest ad aliam defensionem transire, & dicere se debitum recepisse, in c. is qui. de solu. nume. 2. 198
5 Negatiua mera probatur peracta causa, in c. cum dilectus. de accusa. nu. 6. 33
1 Negatiua mera directè probari non potest, in c. bonæ. il 1. de elect. nume. 5. 146
2 Negatiua potest probari per iuramentum, in c. præsentium. de testib. nu. 3. 232
3 Negatiua quando habet implicitam affirmationem, negans debet illam probare, in c. cum dilectus. de succes. ab intestat. numero. 11. folio. 293
2 Negatiua, quæ subijcitur aspectui, siue visui, est probabilis, in c. proposuisti. de proba. nu. 4. 206
5 Negatiua quòd possit probari, in c. inter dilectos. de excess. prælat. nume. 8. 140
5 Negatiua quòd sit probabilis, in cap. significauit. de eo, qui duxit in mat. nu. 2. 69
Et in c. fraternitatis. de frigi. & malefi. nu. 5. 100
Et in cap. dilectos. de excess. prælato. nu. 8. 140. in 5. Decre.
5 Negatio vbicunq; est causa intentionis alicuius, siue agentis, siue excipientis, ei, qui negat, incumbit onus probandi. in c. super his. de accu. nu. 24. 15
3 ¶ Negligere abolitionem statutorum quando quis dicatur, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 5. 228
3 Negligere quis dicatur, in cap. non est. de deci. nu. 4. 329
1 Negligens est ab officio remouendus, in cap. 1. de offic. custo. numero. 2. 232
3 Negligens si post cursum sex mensium eligat, vel conferat, an valeat, in c. nulla. de concess. præb. nu. 18. 89
3 Negligentibus illis, qui mandatum adimplere tenentur, deuoluitur exequendi potestas ad executores deputatos, in c. pro illorum. de præb. nu. 4. 53
1 Negligentia qualiter probetur, in cap. plerunque. de rescript. numero. 3. 94
2 Negligentia quanti temporis in primo anno interueniens ex parte appellantis repellit ipsum ab anno secundo, in cap. ex ratione. de appella. nu. 6. 343
3 Negligẽtiam Capituli supplet episcopus, & Capituluu episcopi: & ius vnius ad alium deuoluitur, in cap. nulla. de concess. præb. numero. 14. 88
Et amborum negligntiam supplet archiepiscopus, ibi. nu. 16.
5 Negligentiam inferioris infra quantum tempus sit licitum superiori corrigere, in c. prohibeas. de magist. nu. 6. 49
3 ¶ Negatio præposita signo vniuersali negatiuo, facit æquipollere suo contrario, in c. quia nonnulli. de cle. non resi. nu. 1. 29
2 ¶ Negotivm dicitur finitum non solùm per sententiam, sed etiam si in causa est conclusum, in cap. ex parte. il 1. de confess. numero. 10. 203
5 Negotium quando dicatur cœptum, in cap. olim. de accusatio. numero. 4. 30
3 Negotium sæculare quot modis dicatur prohibitum, vel concessum. super continuat. rub. ne cle. vel mo. nu. 1. 465
1 Negotia grauiora, expressis minoribus, non veniunt vigore clausulæ generalis, in c. sedes apostolica. de rescrip. nu. 3. 88
3 Negotia multa sunt, & plus quàm vocabula, in c. 1. ne cleri. vel mona. nu. 1. 495
3 Negotiatio est clericis interdicta, in cap. ex literis. de vita & hone. cle. nu. 10. 9
3 Negotiationis nomine mobilia, & immobilia continentur, in c. pastoralis. de deci. nu. 1. 335
3 Negotiationes cum non sint de genere malorum, quare sint clericis vetitæ. super continuat. rub. ne cle. vel. mo. nu. 2. 495
3 ¶ Nemo potest duobus dominis seruire, in c. quod ad te. de cle. coniuga. nu. 3. 20
3 Nemo potest plus iuris in alterum transferre, quàm habeat, in c. dudum. de deci. n. 9. 333
4 Nemo plus iuris transferre potest, quàm habeat, in c. nuper. de dona. inter vi. & vxo. nu. 6. 157
4 ¶ Nepos ex filio præmortuo admittitur vna cum filio superstite, in c. lator. qui filij sint legi. nu. 1. 110
1 Nepos in beneficio auunculi succedere potest, in c. ex parte. il 1. de offi. deleg. nu. 1. 243
2 Nepos natus ex filio spurio an possit succedere auo, in ca. cum inter. de sent. & re iudi. nu. 8. 324
4 Napos quis dicatur, in cap. tua nos. de consangui. & affinita. numero. 1. 93
4 Nepos spurius ex filio spurio an possit institui ab auo, in c. causam. il 1. qui fil. sint legi. nu. 5. 109
5 Nepotes an contineantur appellatione filiorum, in c. quibusdam. de pœnis. nu. 7. 190
5 Nepotes in casu capi. vergentis. an contineantur appellatione filiorum, in c. vergentis. de hereti. nu. 7. 63
4 Nepotes legitimi, & naturales ex filijs spurijs descendentes excluduntur à successione aui ab intestato, in c. causam. il 1. qui filij sint legi. nu. 1. 108
4 ¶ Nisi, dictio an faciat conditionem. super continuatione rub. de condi. appo. nu. 5. 51
3 Nisi, dictio ponit in c. significante. de pig. nu. 6. 185
2 ¶ Nobilitas an sit præferenda in beneficijs, an verò scientia, an diuitiæ, in c. constitutus. il 2. de ap. nu. 10. 361
3 Nobilitatis proprium est beneficia tribuere, & munera muneribus augere. in c. 1. de dona. nu. 4. 201

5 ¶ No-

5 ¶ Nocens quis esse definit in crimine hæresis regulariter per pœnitentiam. in c. ad abolendam. de hereticis. nu. 5. 65
1 ¶ Nolens dicitur non posse. in c. sciscitatus. de rescript. nu. 3. 85
3 ¶ Nomen alicuius si est obligatum, an ille talis poterit soluere creditori. in c. cum contra. de pig. nume. 5. 184
2 Nomen Domini semper preponendum est. in c. in nomine Domini. de testi. nu. 2. 218
2 Nomen iudicis, à quo appellatum est, non est necesse, quòd exprimatur in rescripto appellationis. in c. oblat. e. de appel. nu. 1 369
5 Nomen proprium priuilegiati debet exprimi in priuilegio. in cap. ex parte. il. 1. de priui. nu. 1. 163
5 Nomine non debet gloriari, qui illud inpugnat. in c. ita quorundam. de iude. nu. 1. 52
3 Nomina debent esse consequentia rebus. in c. cum secundùm Apostolorum. de preben. nu. 3. 46
3 Nomina debitorum an computẽtur inter mobilia, vel immobilia. in c. nulli. de reb. eccle. non alie. nu. 5. 130
5 Nomina, & dicta testium danda sunt, receptis dictis testium. in cap. qualiter. il. 2. de accu. nu. 21. 25
3 Nomina iudicanda sunt per effectum: nec est facienda vis in verbis. in c. præterea. de iure pa. nu. 1. 426
1 Nomina maiorum regentium vniuersitatem, an debeant exprimi in actu, qui geritur nomine vniuersitatis. in ca. consulti. de procura. nume. 5. 344
5 Nomina verbalia an verificentur per vnum actum tantùm. in c. 1. de clerico percus. nu. 4. 124
3 Nominatã aliquid relinquatur, vel non, quid importet. in c. nos quidem. de testa. nu. 14. 224
3 Nominatim interdicti quò ad prohibitionem diuinorum æquiparantur excõmunicatis. in c. in Lateranensi. de preben. nu. 3. 70
1 Nominatio nullum ius tribuit nominato. in c. quòd sicut. de elec. numero. 1. 153
2 Nominatio probata sufficit ad probandum consanguinitatem. in c. licèt. il. 2. de testi. nu. 4. 245
2 ¶ Non appellans præsumitur sentẽtiæ consentire. in c. quò ad consultationẽ. de senten. & reiudi. nu. 4. 326
1 Non comparere, et illicentiatus recedere, paria sunt. in c. constitutis. l. de procu. nu. 2. 339
2 ¶ Nondvm diaconus potest eligi in archidiaconum. in c. cum olim. de sen. & re iudi. nume. 3. 323
2 ¶ Notae & protocolla possunt legari. in c. cum P. de fide instru. numero. 1. 264
2 Notarius an possit scribere, & publicare instrumẽtum suum. in c. cũ à nobis. de testi. nu. 7. 230
3 Notarius an possit facere instrumentum suæ procurationis, si est constitutus ab aliquo procurator. in cap. cum ad nostram. de insti. numero. 5. 78
3 Notarius creatus Venetijs an possit facere instumenta extra territorium dictæ ciuitatis. in c. cum olim. de cle. coniug. nu. 6. 23
2 Notarius dicitur gerere publicum officium. & dicitur seruus publicus. in c. quoniam contra falsam. de proba. nu. 4. 214
2 Notarius fecit quendam suum procuratorem, & ipsemet scripsit instrumentũ procurationis: an probet, & sufficiat. in c. cum à nobis de testi. nu. 6. 230
3 Notarius Imperialis an possit conficere instrumenta in terris Ecclesię. in c. sicut. ne cle. vel mo. nu. 5. 499
3 Notarius laicus super ecclesiasticis rebus potest conficere instrumẽta. in c. sicut. ne cle. vel mo. nu. 4. 498
2 Notarius non debet apponere in instrumento clausulas non consuetas, nec cõsuetas omittere. in c. causam quæ. il. 2 de testi. n. 7. 227
5 Notarius pro instrumento ordinationis non debet aliquid recipere. in c. 1. de simo. nu. 2. & 3. 33
3 Notarius quid teneatur iurare. in c. sicut. ne cle. vel mo. nu. 8. 499
4 Notarius reliquit vxori vsumfructum omnium bonorum suorum: an habebit lucrum prouenens ex exemplatione protocollorum. in c. 1. de dona. inter vi. & vxo. nu. 18. 149
4 Notarius rogatus de cõtractu matrimonij, aditionis hereditatis, vel similis actus celebrati à muto, quomodo exprimet signa in instrumento indicantia eius velle, vel nolle. in cap. cum apud. de sponsa. nu. 13. 22
5 Notarius si condemnatur super alio, quàm suo officio, an valeant instrumenta per eum conficienda, in c. fraternitatis. de hæreticis. numero. 3. 60
3 Notarius si dicat. Capitulũ talis ecclesiæ constituit & c. an sufficiat. in c. quantò. de his, quæ fiunt à præla. nu. 4. 115
2 Notarius si ex proprio originali sumit exemplum, & authenticat ipsum: an dicatur exemplum, vel originale, in c. Albericus. de testi. nu. 13. 242
2 Notarius sit negetur, quòd fuerit notarius, quando scripsit, quid remedij, in c. significauit. de testi. nu. 4. 241
2 Notarij, ad cuius petitionem, & mãdatum debeant conficere instrumenta, in c. 1. de fide instru. nu. 5. 255
5 Notarij facientes instrumenta pro hæreticis sunt suspensi, in c. si aduersus. de hæreti. nu. 3. 63
2 Notarij si sunt officiales episcoporum, comitum, vel rectorum, quæ in ciuitate præsunt, coguntur eorum finito negotio, dimittere acta iudicij in camera officij, quod geßerunt, in c. quoniam contra falsam. de proba. nu. 8. 215
4 Notarij varijs modis loquendi vtuntur in contractibus, in c. gẽma. de sponsa. nu. 2 27
3 ¶ Notorivs fornicator est suspensus quò ad se, & alios: & an talis in celebrando incurrat irregularitatem, in c. quæsitum. de coha. cleri. & mulie. nu. 2. 18
3 Notorius fornicator celebrando missam an incurrat irregularitatẽ, in c. vestra. de cohab. cler. & mul. nu. 12 13
5 Notorium nõ potest nõ esse ecclesiam detineri occupatam, in c. illud. de cleri. excom. minist. nu. 1 128
2 Notorium factum non indiget testibus, nec exigit iudicium ordinarium. in c. super eo. de testi. cogen. nu. 2. 252
3 Notorium facti quotuplex sit, in c. vestra. de coha. cleri. & mulie. nu. 20. 15
Et quid dicatur notorium facti, ibidem. nu. 18.
Quid notorium præsumptionis. ibidem. nu. 19.
3 Notorium iuris quid dicatur, in c. vestra. de coha. cleri. & mulie. numero 17. 14
3 Notorij multiplex differentia, in c. vestra. de coha. cleri. et mulie. numero 13. 14
2 Notificari aliquid per se, per literas, vel per nuncium, paria sunt. in c. ego. N. de iureiuran. nu. 4. 272
2 ¶ Nova dilatio ad deliberandum non datur propter declarationem verbi ambigui positi in libello, in cap. literæ. de dila. numero. 5. folio. 121
3 Nouum esse non intelligitur, quod ab antiquo noscitur institutum, in c. cum venerabilis. de censi. nu. 2 453
1 Nouæ defensiones quæ dicantur, in c. beneficio. de in integ. resti. numero. 6. 368
2 Noua capitula quæ dicantur, in c. fraternitatis tuæ. de testi. numero 10. 225
5 ¶ Novatio quid sit, in cap. quia intentionis. de priuile. numero. 6. 170
Et est duplex, voluntaria, & necessaria. nu. 7.
3 ¶ Novitii qui dicantur, in cap. statuimus. de regula. nume. 1. folio. 460
Qualiter cognoscantur à professis. ibidem. nu. 4. & nu. 5.
3 Nouitij in quo habitu debent stare in monasterio, in c. super eo. de regula. nu. 7. 349
3 Nouitios percutiens an sit excommunicatus. de regulari. numero. 8. folio. 360
3 Nouitia eoipso, quòd patitur & consentit electioni de se factæ, videtur tacitè profiteri. in cap. quia ingredientibus. de testa. numero. 1. 218
1 Nouitates plerunque pariunt discordias, in c. consuetudinis. de consuetu. nu. 2. 118
1 ¶ Novale quid dicatur, in c. 1. de verbo. signi. nu. 1. 234

5 Nouale semel, semper præsumitur nouale quò ad priuilegium retentionis decimæ, in cap. consultationi. de priuileg. numero. 1. folio. 172

2 ¶Noxius est, qui mittit lanceas, et sagittas in mortem: licèt mors non fuerit subsecuta, in c. 1. de præsum. nu. 1. 265

4 Nullus de consanguinitate potest ducere sponsum de præsenti sui cõsanguinei, in c. sponsum. de sponsi. nu. 1. 8

4 ¶Nvllvm & inutile æquipollent, in c. fraternitatis. de frigidi. & malef. nu. 6. 100

1 Nullitas, & læsio quando deducuntur in iudicio, iudex debet attendere ad formam pronunciationis, in c. constitutis. de in integrum resti. nu. 6. 364

1 ¶Nvmervs canonicorum confirmatus à Papa rumpitur auctis facultatibus, in c. cum M. Ferrariensis. de consti. nu. 3. versi. septimò no. 75

3 Numerus certus canonicorum si est in aliqua ecclesia: si vnus moritur, non valent literæ impetratæ super illius canonicatu alteri cõferendo, in c. dilecto. de præben. nu. 10. 58

3 Numerus clericorum an debeat augeri in ecclesia propter augmentum facultatem, in c. 1. de insti. nu. 3. 81

3 Numerus clericorum debet poni secundùm quãtitatem redditum, in c. quoniam. de vita, & ho. cleri. nu. 1. 4

5 Numerus compurgatorium est arbitrarius, in c. cum P. de accusa. nu. 7. 6

5 Numerus delinquentium considerandus est in pœnis infligendis, in c. latores. de cleri. excom. ministran. nu. 1. 127

3 Numerus est legitima exceptio, si canonici seruant indulgentiam numeri, in c. pro illorum. de præben. nu. 7. 53

3 Numerus euectionũ taxatus in concilio Lateranẽsi intaxatus stringit etiam Legatos, in c. procurationes. de censibus, & procu. numero. 2. 454

5 ¶Nvndinae quæ priuilegia habeant, & quanto tempore perdantur, in c. nauiganti. de vsuris. nu. 3 113

5 ¶Nvnciare potest etiam ille, qui non possidet, sed dicit rem ad se aliquo modo pertinere, in cap. 1. de op. no. nunc. nume. 13. folio. 149

5 Nunciãti sufficit dicere, quòd ædificium sit in præiudicium iuris sui, in c. significantibus. de ope. no. nun. nu. 2. 151

2 Nuncius an possit citare sine commissione iudicis: & an sine literis sit ei credendum, in c. quoniam contra. de proba. numero. 10. folio. 215

1 Nuncius in re propria quis esse potest, in c. cum olim. il 2. de offi. delega. nu. 1. 269

4 Nuncius quis potest esse in re propria, in c. 1. de secun. nuptis. numero 2. 175

2 Nuncij missio ad superiorem non est iusta causa declinandi forum iudicis inferioris, in c. vt debitus. de appel. nu. 6. 371

1 Nuncio an credatur sine literis, in c. prudentiam. de offi. delega. numero 3. 249

2 Nunciatio criminis alterius est licita, dummodo fiat ex causa, in c. solitudinem. de appel. nu. 9. 367

5 Nunciatio est quædam defensio, in c. significantibus. de ope. no. nun. nu. 7. 151

Nec refert concipiatur per verbum, nuncio nouum opus, vel per verba, prohibeo ne ædifices. ibidem, nu. 4.

3 Nunciatio, & requisitio debet fieri ecclesiæ, in c. potuit. de loca. & conduc. nu. 1. 161

5 Nunciatio fieri potest, cum ædificatur intra limites parochiæ alia ecclesia, in c. 1. de ope. no. nun. nu. 4. 148

5 Nunciatio non facta illi, qui ædificari facit, quomodo sibi præiudicet in operis demolitione, in c. 1. de ope. nou. nunciatio. nume. 14. folio. 149

5 Nunciatio noui operis potest sperni, vbicunque dilatio est periculum allatura, in cap. significantibus. de operis no. nuncia. numero. 6. 151

1 ¶Nvptiae siue matrimonium, quid sit. in rub. de sponsa. numero. 3. 1

2 Nuptiæ suspenduntur à Septuagesima vsque ad septem dies post Pentecostem, detracto tempore à Dominica in Albis vsque ad diem Rogationum, in c. capellanus. de feri. nu. 4 125

Litera. O.

2 Obediens melioris debet esse conditionis, quàm rebellis, & contumax, in c. contingit. de dolo & contuma. nu. 4. 192

1 Obedientiam qui petere possint, in c. conquerente. de offi. ordi. numero. 2. 298

2 ¶Obiicere crimina, & defectus contra electum potest quis suo nomine, & alieno, in c. cum dilecti. de dolo & contuma. numero. 3. 189

1 Obijciens contra formam electionis auditur post confirmationem, in c. cum dilecti. de elec. nu. 1. 159

2 Obijciens crimen contumeliosè extra iudicium, tenetur actione iniuriarum, in c. Quintauallis. de iureiuran. nu. 6. 283

2 Obijciens exceptionem simpliciter videtur confiteri intentionem aduersarij, in c. ex tenore. de testi. nu. 2. 234

2 Obijciens interruptionem præscriptionis non confitetur præscriptionem, in c. illud autem. de præscrip. nu. 3. 307

2 Obiectus præscriptionis habet vim litis contestationis, in c. cum causam. de appel. nu. 3. 376

5 Obiectio si fiat inter partem, & testem an contra excipientem poterit pars producens, vel testis replicare, in c. intelleximus. de adulte. nu. 16. 91

2 ¶Oblata cautione veniens infra annum possessionem recuperat, in cap. quoniam. §. in alijs. vt lite non contesta. nu. 4. 102

3 Oblata monasterio cedunt ad commodum monachorum, in cap. 1. de statu mo. nu. 4. 388

2 Oblatio cautionis impedit annualem præscriptionem, in c. 1. de dolo & contu. nu. 3. 177

3 Oblatio est triplex, in c. quamuis. de decimis. nu. 6. 326

2 Oblatio offerentis se paratum probare in appellatione extraiudiciali, & cum in casibus à iure permissis appellatur in absentia iudicis, nihil valet, in c. interposita. de appel. nu. 7. 386

2 Oblatio personæ quid dicatur, in c. in præsentia. de proba. numero. 7. folio. 209

3 Oblatio sequens debet esse spõtanea, sicut voti impositio, in c. vidua. de regula. nu. 4. 346

5 Oblationes factæ tempore missarum solemnium, vel quandoque in ecclesiis religiosorum, cedunt ipsorum lucro, in c. nimis. il 1. de excess. prælа. nu. 7. & 9. 145

5 Oblationes non sunt recipiendæ ab excommunicatis. in c. cũ voluntate. de senten. excom. nu. 8. 232

5 Oblationes non licet clericis recipere ab vsurarijs manifestis, in cap. quia in omnibus. de vsur. nu. 7. 100

Cui sint reddendæ. ibidem. nu. 9.

5 Oblationes quæ dicantur largæ, et quæ strictæ, in c. causa. de verbo. signi. nu. 1. 236

3 ¶Obligavit se quidam fideiussorio nomine ad debitum in diem: postea iuscio fideiussore, creditor debitori terminum prorogauit: an fideiussor poterit conueniri in termino prorogato, in c. constitutus. de fideiuss. nu. 7. 192

1 Obligare se quis potest ad strictorem religionem, etiam cum iuramẽto, in c. cum dilectus. de his quæ vi met. nu. 2. 350

5 Obligare quis se potest ad pœnam mortis, in c. ex literis. de excess. prælа. nu. 4 138

1 Obligari ad pœnam beneficij quis potest, in c. cum dilecti. de elect. nume. 3. 160

3 Obligans ecclesiam pro alienis debitis, suspensus est ab administratione temporaliũ, et spiritualiũ, in c. si quorundã. de solu. nu. 6. 196

Et si talis se immiscet diuinis, an sit irregularis. ibidem. nu. 7.

1 Obligatus ad aliquid relaxandum, facta relaxatione non prohibetur repetere, in c. ad audientiam. de his quæ vi met. numero. 5. folio. 349

5 Obli-

5 Obligatus ad aliqua seruitia, quæ simul præstare non potest, deferre tenetur domino digniori, in c. relatum. de sentent. excommu. numero. 2. 220

2 Obligatus ad annuã pensionem potest conueniri, vt pro futuro tempore condemnetur, in c. sicut nobis. de senten. & re iudi. nume. 2. folio. 327

4 Obligatus ad duo debet vtrique satisfacere, si potest: si non potest, satisfaciat grauiori, in c. commissum. de sponsa. nu. 5. 15

3 Obligatus ad factum tenetur ad interesse, si post obligationem veniat impedimentum, in c. quod super. de voto. nu. 1. 382

3 Obligatus ad factum quando possit per alium explicare, in c. quod super. de voto. nu. 13. 383

3 Obligatus ad factum tenetur illud facere suo sumptu, in c. quod super. de voto. nu. 9. 383

3 Obligatus aliquid facere infra certum tempus: si lapso tempore non apparet factum, præsumitur non fecisse, in c. vnico. vt eccl. benefi. nu. 8. 125

3 Obligatus casu ad aliquod factum, si impediatur, an liberetur à tali obligatione, in c. 1. de cele. mis. nu. 20. 464

3 Obligatus ciuiliter tantùm, sed nõ naturaliter, an teneatur, in c. quia plerique. de immu. nu. 8. 493

1 Obligatus efficaciter non debet amplius obligari, in c. legebatur. de maio. & obe. nu. 2. 394

5 Obligatus inefficaciter potest petere liberari à tali obligatione, in c. post miserabilem. de vsuca. nu. 1. 109

3 Obligatus naturaliter an teneatur, in c. quia plerique. de immu. eccl. nu. 6. 493

3 Obligatus pluribus det satisfacere priusilli, cui grauius obligatur, in c. cum in officijs. de testa. nu. 3. 232

5 Obligatus pluribus ex eodem delicto, licèt vni satisfecerit, non est ab alio absolutus, in c. cum desideres. de senten. excommu. numero. 9. 206

1 Obligati ad ratiocinia non debet ordinari, non reddita ratione, in c. vnico. de oblig. ad ratioci. nu. 2. 217

3 Obligatio ad soluendum pensionem, vel censum censetur realis, & constituit ius in re. in c. præterea. de censi. nu. 2. 442

Et an talis obligatio obliget contrahentem in vita sua. ibidem numero. 3.

2 Obligatio aliqua si deducitur in iudicio incidenter, & non principaliter propter se, potest postea ĩ alio iudicio principaliter deduci, in c. in causa. de causa pos. & proprie. nu. 3. 161

5 Obligatio contra iura exacta remittenda est, in c. prohibeas. de mag. nu. 2. 49

3 Obligatio contra iura contracta nõ firmatur iuramento, in c. grauis. de censi. nu. 4. 446

3 Obligatio duorum voluntate contracta, alterius voluntate dissoluitur, iuris dispositione, in c. verum. de conuersi. coniug. numero. 1. folio. 362

2 Obligatio extorta per metum, non est nulla ipso iure, in c. si verò. de iureiur. nu. 4. 274

2 Obligatio in diem, & conditionalis æquiparantur, in c. vnico. de plus peti. nu. 10. 142

5 Obligatio ista valet. promitto dare, vel facere quicquid petieris, in c. cum iuramento. de homi. nu. 4. 74

3 Obligatio matrimonij carnali copula consummati fortior est, quam non consummati, in cap. verum. de conuersi. coniug. numero. 3. folio. 362

2 Obligatio naturalis an oriatur ex sententia, in c. quod ad consultationem. de sent. & re iudi. nu. 5. 326

2 Obligatio naturalis eliditur per exceptionem descẽdentem ex aliqua naturali æquitate, in c. nouit. de iudi. nu. 16. 21

2 Obligatio naturalis, quæ remanet post sententiam absolutoriam veri debitoris, potest per viam denunciationis deduci in iudicium ecclesiasticum. ibidem nu. 17.

3 Obligatio naturalis, qua quis tenetur ad antidora, an impediat repetitionem indebiti soluti. super continuatione rubricæ. de donatio. numero. 2. 200

4 Obligatio non impeditur in foro iudiciali: si alter contrahentium mutat nomen, in c. tua nos. de sponsa. nu. 1. & 2. 25

3 Obligatio non vitiatur ratione incertitudinis, in c. ex parte. de censi. nu. 5. 449

3 Obligatio præsumitur contracta in minori summa, quando in ciuitate est varia consuetudo, in c. ex parte. de censibus. numero. 2. folio. 449

4 Obligatio prima iuramento firmata, est validior, quàm secunda sine iuramento, in c. sicut ex literis. de sponsa. nu. 3. 19

4 Obligatio, qua quis tenetur Deo, potior, & potentior censetur, quàm qua tenetur homini, in cap. quantò. de diuor. numero. 4. folio. 141

3 Obligatio quando est illicitè contracta cum iuramento, potest petere laxatio iuramenti, in c. significauit. de censi. nu. 5. 445

4 Obligatio quando oritur ex consensu, debet tolli materia metus, in c. cum locum. de sponsa. nu. 3. 14

1 Obligatio quandoq; contrahitur sine verbis, in c. legebatur. de maio. & obe. nu. 3. 394

2 Obligatio quantuncunque generalis, & indistinctè contracta cũ aliquo, intelligitur, si fidem seruauerit, in c. quemadmodum. de iureiur. nu. 3. 285

3 Obligatio, quæ consistit in pecunia, potest crescere propter moram, in c. constitutus. de fideiuss. nu. 1. 192

3 Obligatio, quæ descendit ex voto, vel regulari obseruantia, non dissoluitur, vel relaxatur per aduentum alicuius festi, quantuncunque solemnis, in cap. explicari. de obseruantia. nu. 2 481

3 Obligatio, quæ non tenet in accessoria obligatione, non vitiat actionem personalem, in c. ex præsentium. de pig. nu. 1. 179

3 Obligatio realis, vt hypotheca, transit cõtra quemlibet successorem, etiam singulariter, in c. ex literis. de pig. nu. 8. 182

3 Obligatio si non tenuit à principio, non conualescit, impedimento cessante, in c. quidam. de conuer. coniug. nu. 2. 363

3 Obligatio si sit certa, licèt incerta quò ad mensuræ quantitatem, non redditur inefficax, in c. ex parte. de censi. nu. 1. 449

3 Obligatio succedanea debet ad naturam primeuæ, quantum possibile est, adæquari in quantitate, & qualitate, in c. quod super. de voto. nu. 12. 383

2 Obligationes contractæ per tutorem, finita tutela resideat penes illum, cuius negotia gesta sunt, in c. tua nobis. de appellatio. numero. 2. 279

1 Obligationes ex delictis an sint de iure gentium, vel ciuili, remissiue, in c. quæ in ecclesiarum. de consti. nu. 10. 73

1 ¶Oblivio aliquãdo Papam fallit, in c. ex parte. il 1. de offi. deleg. nu. 2. 244

1 ¶Obreptio & dolus tertij dat iustam causam restitutioni in integrum, in c. ex literis. de integrum restitu. nu. 2. 358

3 ¶Observantia legis non mutat speciem iuris, in c. sopitę. de censi. nu. 5. 546

5 Ad Obseruantiam generalis interdicti tenentur illi, in quorum fauorem positum est interdictum, in cap. petistis. de priuileg. numero 1. 164

Possunt tamen illi renunciare. ibidem nu. 2.

1 ¶Obsides dari possunt pro obseruantia arbitrij, in c. exposita. de arbi. nu. 4. 379

2 Obsides quis teneatur alere, in c. ex rescripto. de iureiurando. numero. 10. 275

4 ¶Obtestatio facta alicui ex parte regis non inducit iustum metum, in c. insinuante. qui cleri. vel vo. nu. 1. 67

2 ¶Obtinens in possessorio potest intentare rei vend. in c. inter dilectos. de fid. instru. nu. 1. 257

5 ¶Occidere filium est delictum de iure naturali, in c. 1. de his, qui fil. occid. nu. 3. 71

5 Occidere quare magis licet furem de nocte, quàm de die, in c. si persequi diens. de homi. nu. 2. 74

5 Occidens excusatur à pœna, si in propulsando iniuriam personalem violentam non excessit modum, in c. significasti. il 2. de homi. numero 9. 82

5 Occi-

5 Occidentes prælatum ecclesiæ priuantur beneficijs, & præbendis, quæ tenent ab illa, in c. ad aures. de pœnis. nu. 1. 189
2 ¶Occvltans se, vel procurans, ne possit ad eum citatio peruenire, habetur pro peremptoriè citato, in c. quoniam. §. porro. vt lite non contest. nu. 2. 99
3 Occultum quid dicatur, in c. vestra. de coha. cle. & mulie. nume. 14. folio. 14
Quæ sit eius pœna. ibidem. nu. 15.
3 Occultè facta non carent suspicione, in c. vnico. vt eccles. benefi. numero. 11 125
1 ¶Ocvlvm maiorem habens, quàm alius sit, an impediatur ordinari, in c. cum de tua. nu. 2 218
2 ¶Offendens alium verbo, vel opere quamuis protestetur, quòd non animo iniuriandi, vel occidendi, talis protestatio nihil operatur, in c. 1. de præsum. nu. 5 265
5 Offendens an possit de iure se submittere verberibus, in c. contingit. de sent. excom. nu. 1. 219
5 Offendens mentem, licèt seruet verba legis, incidit in eius pœnam, in c. quantò. de pri ille. nu. 5. 168
3 Offensa dicitur maior in culpis, quando ad excusationē ipsarum auctoritas vsurpatur, in c. quamuis. de deci. nu. 1 326
5 Offensa in episcopum, vel abbatem censetur enormis, in c. cum illorum. de sent. excom. nu. 8. 216
2 Offensa manifesta qualiter probetur, in c. per tuas. de sent. excom. nu. 11. 223
5 ¶Offerens se deposito tenetur de leui culpa, & leuissima, in c. bona fides. de deposi. nu. 2. 142
3 ¶Officium advocati est libellum aptè concipere, aliàs repellitur, in c. Pastoralis. de iudi. nu. 2. 23
5 Officium attributum certo ordini non debet ordinatus ad aliū exercere, in c. 1. de cleri. non ordi. minist. nu. 2. 132
3 Officium coadiutoris quod sit, in c. consultationibus. de cleri. ægro. numero. 13 79
Et an expiret mortuo illo, cui datur. ibidem. nu. 16.
1 Officium iudicandi dicitur onus, siue officium onerosum, in c. pastoralis. §. præterea. de offi. ordi. nu. 2. 294
2 Officium iudicis an liceat implorare super innouatis à parte inclusis sub impetratione expressè, aut non super expresse inclusis, sed tacitè, in c. significante. de appel. nu. 7. 384
2 Officium iudicis appellationis quod sit, in c. solicitudinem. de appel. nu. 5. 366
1 Officium iudicis est latissimum super inquirendis criminibus, in c. licet. de offi. ordi. nu. 1 295
2 Officium iudicis non conquiescit, pendente vna dilatione, in c. exposuit. de dila. nu. 10. 122
1 Officium iudicis non potest implorari, quando super principali negotio fuerit lis contestata, in c. auditis. de proc. nu. 5. 337
1 Officium iudicis quando competat, in c. conquerente. de offi. ordi. numero. 6 299
2 Officium iudicis quando datur ad rescindendum id, quod de iure communi valet, finitur anno vtili, in c. Quintauallis. de iureiuran. numero 15. 284
2 Officium iudicis quod sit, quando vna pars opponit interdictum vti possidetis: altera vnde vi, in c. veniens. de prescriptio. nume. 11. folio. 315
2 Officium iudicis, qui de nullitate cognoscit, quod sit in pronunciando, in c. cum dilecti. de emp. & ven. nu. 6. 148
3 Officium Papæ in quo consistat principaliter, in c. inter. de purg. canonu. 1. 175
5 Officium prædicationis est priuilegiatum, & in quo cōsistat illud priuilegium, in cap. quod Dei timorem. de statu monacho. nume. 8. folio. 39
3 Officiū procuratoris expirat morte prælati regulariter reintegra, in c. constitutis. ne sede vacan. nu. 2. 112
3 Officium procuratorum est vilissimum, nec est publicum, sed priuatum. super rub. de postulando. nu. 2. 326
1 Officium sacerdotis quod sit, in c. cum sacerdotis. de postulan. numero. 1. 328
5 Officium sacerdotis in quibus versetur, in c. omnis. de pœniten. & remis. nu. 18. 198
3 Officium sepulturæ an possit vendi, quòd non, in c. abolendæ. de sepul. nu. 4. 310
5 Officio iudicis subuenitur, vbi nulla datur actio, in c. ad apostolicam. de simo. nu. 2. 45
3 Officia sæpe turbantur promiscuis rerum actibus, in c. Ioannes. de regula. nu. 7. 347
3 Officialis episcopi potest instituere, licèt non possit conferre beneficia, in c. ex frequentibus. de insti. nu. 5. 82
5 Officialis indignè promotus deponitur, & debet restituere salarium, quod accepit, in c. cum sit. de iude. nu. 3. 56
3 Officialis, qui deliquit in officio, tenetur etiam finito officio de tali delicto, in c. aduersus. de immu. eccle. nu. 7. 491
3 Officialis si propter aliquam causam renunciat officio, an perdet salarium pro residuo temporis, in c. aduersus. de immuni. eccle. numero. 12. 492
1 Officialem quis se appellare non debet, antequam sit adeptus officij plenitudinem, in c. nisi specialis. de auctori. & vsu pal. numero. 1. 190
3 Officialibus debet deputari domus pro iure reddendo, & pro habitatione, in locis publicis, in cap. 1. de immu. eccle. numero. 3. folio. 485
3 ¶Olevm non sacrum quando commiscetur sacro, quare non indiget consecratione, in c. quod in dubijs. de consecra. eccle. vel alta. numero. 4. 460
2 ¶Omissvm dolo, vel negligentia iudicis non præiudicat parti, in c. per tuas. de testi. nu. 3. 246
3 Omissio, actus vnius vitiat votum, quando sunt plura de substantia actus qui geritur, in c. non vt. de baptis. nu. 3. 476
5 Omissio appellationis non impedit recursum contra iudicem, si dicatur per imperitiam iudicasse, in c. sacro. de senten. excommu. numero. 7. 227
1 Omissio formæ traditæ in rescripto vitiat sententiam, in c. prudentiā. de offi. deleg. nu. 2. 347
3 Omissio habitus non facit ad substantiam monachatus, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 2. 218
2 Omissio litis contestationis reddit iudicium nullum, in c. 1. de lit. contesta. nu. 1. 87
2 Omissio ordinis talis qualis, an vitiet. in c. ad nostram. il 3. de iureiuran. nu. 3. 282
1 Omissio ordinis in rescripto positi reddit rescriptum nullum, in c. cū dilecta. de rescrip. nu. 5. 93
3 Omissio solemnitatis debitæ in instrumento dicitur causari à notario, & tenetur pœna falsi, in c. vnico. vt eccle. benefi. numero. 5. folio. 125
3 ¶Onvs decimæ est reale, in cap. tua il 2. de decimis. nu. 6. 333
3 Onus deficientium posse soluere non debet alijs accrescere, sed ille, cui debetur census, sibi debet imputare, in c. ea quæ. de censi. numero. 3. 444
3 Onus iniunctum per modum conditionis in persona institutorum videtur repetitum in persona substitutorum, in c. nos quidem. de testa. nu. 15. 224
3 Onus iniunctum per maiorem partem Capituli, non potest minor pars recusare, in cap. ex parte. de his, quæ fiunt à maio. nume. 3. folio. 124
3 Onus procurationi annexum non præscribitur, in c. cum instantia. de censi. nu. 3. 448
3 Onus, quod legatarius, vel heres non potest implere, an faciat deficere legatum in hæreditatis emolumentum, in c. nos quidem. de testa. nu. 16. 224
3 Onera noua non sunt imponenda in collatione ecclesiarum, in c. gratis. de censi. nu. 2. 446
3 ¶Opem præbentes delicto an puniantur eadem pœna, quā principaliter delinquentes, in cap. 1. de conuer. infide. numero. 3. 374

5 Opem

5 Opem præstans delinquenti punitur aliquantulum minori pœna, in c. sicut dignum. de homi. nu. 3. 75
5 Opem præstans delinquenti plus peccat, quàm ille, qui deliquit, vbi sine eius auxilio delinquere non valeret, in c. ita quorundam de iudeis. nu. 2. 52
3 ¶Operari qui tenetur alicui, debet recipere alimenta, & non præstare operas suo victu, in c. cum secūdùm Apostolum. de præben. nu. 1. 46
5 Opus cuius expensis sit demoliendum, in c. cum ex iniuncto. de opere. nun. nu. 1. 150
5 Opera bona an prosint existenti in peccato mortali, in c. quod quidā. de pœni. & remis. nu. 4. 194
4 Opera charitatis sunt plura, in c. inter opera. de sponsa. numero. 2. folio. 18
Et quæ, ibidem nu. 2.
2 ¶Opinio doctoris debet iuuari auctoritatibus, & rationibus, in c. literas tuas. de reti. spoli. nu. 5. 171
5 Opinio habetur pro veritate, in c. vnico. de cleri. per sal. promo. numero. 2. 132
4 Opinio humanior præferenda est, vbi sunt diuersæ opiniones, in c. si vir. de cogna. spiri. nu. 3. 81
5 Opinio inspicitur in delictis, non veritas, in c. in audientia. de senten. excom. nu. 2. 210
4 ¶Opportvnitas dat causam delinquendi, in c. veniēs. il 2. de eo, qui cog. consang. vxo. nu. 2. 88
3 ¶Opponere possunt contra literas illi, quibus scribitur super alicuius receptione, in c. dilectus. il 2. de præben. nu. 1. 73
2 Opponere se potest quis principaliter contra electum non petentem confirmationem, in c. cum dilecti. de dolo & contu. nu. 4. 189
1 Opponi an possit contra rescriptum, quòd iudex sit infamis, in c. super literis. de rescrip. nu. 7. 92
2 Opponens contra electum crimina, si non probat, punitur, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 44. 137
5 Opponens crimina contra electum non tenetur se inscribere, etiam ad pœnam extraordinariam, in c. super his. de accusa. numero. 4. folio. 13
2 Opponens falsas exceptiones punitur in expensis in repetitione. c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 10. 183
2 Opponens, qui non probat quod opponit, etiam excipiendo, dicitur calumniari, & potest conueniri actione iniuriarum, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 45. 137
3 Opponenti plura contra electum sufficit probare alterum, quod ad cassationem sufficiat, in c. cum iamdudum. de præben. numero. 1. folio. 48
5 Opponentes se electioni, vel confirmationi an dicantur agere, vel excipere, in c. super his. de accu. nu. 16. 14
4 Opponentes se executioni sententiæ possunt compesci à molestia per censuram ecclesiasticam, in c. veniens. il. 1. de sponsa. numero. 4. folio. 13
2 Post electionem & confirmationem si tertius se opponit, discutiendū est iterum de viribus sententiæ, & electionis, in c. veniens. il 2. de testi. nu. 5 238
3 ¶Optionem habentes an poterunt optare beneficia vacantia ex causa permutationis, in c. exhibita. de rerum permu. numero. 21. 173
5 ¶Orandvm an sit pro illis, qui in scelere sunt occisi. in c. fures. de furtis. nu. 2. 97
3 Orandum est pro defunctis, in c. cum creatura. de celebra. missa. numero 3. 470
3 Oratorium quid sit, & quomodo ab ecclesia cognoscatur. in c. auctoritate. de censi. nu. 2 458
3 Oratoria facta sunt ad orandum, non ad celebrandum. nisi auctoritas episcopi interuenerit, vel aliud priuilegium à sede apostolica impetretur, in c. auctoritate. de censi. nu. 3. 458
3 Oratoria an habeant immunitatem ecclesiarum, in c. auctoritate. de censi. nu. 4. 458
3 Oratoria si sint remota ab ecclesia, quis habebit curam animarum inhabitantium, in c. auctoritate. de censi. nu. 5. 458
3 Oratio generalis an valeat tantum, quantum specialis, in c. fraternitatem. de sepultu. nu. 5. 197
2 ¶Ordinare ecclesias spectat ad priorem, in c. 1. de appel. numero. 4. 340
3 Ordinare qui non potest: nec iudicare, in cap. nullus. de paro. numero. 2. 313
2 Ordinandi ius non potest quæri præscriptione per abbatem, in c. cum olim. de præscrip. nu. 6. 315
3 Ordinari nemo debet sine titulo, in c. non liceat. de præben. numero. 1 folio. 37
5 Ordinari potest quis per simoniam, & non esse simoniacus, in c. de simoniacè. de simo. nu. 1 37
5 Ordo est adhibendus contra damnatum de crimine, contra quem non apparet legitimus accusator, in c. si quis. il 1. de purga. cano. numero 3. 17
5 Ordo est sacrum signaculum, quo confertur spiritualis potestas, & officium faciendi ea, quæ pertinent ad illum ordinem, in cap. 1. de scisma. nu. 6. 67
3 Ordo est vnum de septem sacramentis ecclesiæ, cuius character per clericatum impressus non perditur per coniugium, nec per hæresim. in continuatione rubricæ. de cleri. coniug. nu. 2. 18
3 Ordo in executione sententiarum quis sit, in c. peruenit. de fideius. numero 6. 190
3 Ordo iuris an sit seruandus in notorijs, in c. vestræ. de coha. cler. & mul. nu. 21. 15
3 Ordo iuris an sit seruandus in lite, quam mouet clericus præsentatus à patrono. & repulsus ab episcopo contra ipsum episcopum, in c. pastoralis. de iure pat. nu. 6. 433
2 Ordo iuris in causis debet regulariter obseruari, in c. ad hæc Deus. vt lite. non contesta. nu. 6. 91
2 Ordo iuris non seruatur in causis spiritualibus, quando non agitur de ipsarum proprietate, sed de titulo, in c. literas. de iura. calum. nu. 2. 109
5 Ordo iuris seruandus est in inquisitione, in c. cum dilectis. de purg. cano. nu. 6. 177
2 Ordo iuris seruandus est in causis, quæ aguntur coram Papa, in c. in causis. de senten. & re iudi. nu. 3. 333
5 Ordo iudiciarius magis est obseruandus, cum proceditur contra prælatos, quam quando contra subditos, in c. qualiter. il 2. de accusanum. 11. 24
5 Ordo iudiciarius licèt non sit seruandus vsquequaque in regularibus: non est tamen eis deneganda copia dictorum testium, in cap. olim. de accu. nu. 9. 30
5 Ordo nulla occasione debet omitti, in c. qualiter. il 1. de accusa. numero. 2. 15
5 Ordo præposterus non vitiat totum, quod geritur in spiritualibus, in c. vnico. de cle. per saltum promo. nu. 6. 132
1 Ordo rescripti interpretationem recipit a iure, in c. causam quæ. de rescrip. nu. 1. 89
5 Ordo sacerdotalis an conferatur, si alij ordines non præcedunt, in c. vnico. de cle. per sal. promo. nu. 9. 133
1 Ordo scripturæ in rescriptis an debeat considerari, in c. cum dilecti. de rescrip. nu. 9 94
3 Ordo si omittitur in processu, adscribitur, & imputatur iudici, in c. vnico. vt ecclesi. benefi. nu. 4. 125
2 Ordo procedendi per literas apostolicas super beneficijs impetratas, in c. ex insinuatione. de rescrip. numero. 1. & per totum. 106
1 Ordo, vt primò mobilium, secundò immobilium fiat missio, an sit de substantia: ita quòd eius peruersio vitiet executionem, in c. quoniam. §. si autem. vt lite non contesta. nu. 6. 106
2 Ordo subdiaconatus dicitur sacer. in c. à multis. de æta. & quali. numero. 1 208
3 Ordo tunc dicitur delinquere, cum omnes magni, & parui transgrediuntur terminos suos, in c. recolentes. de statu monacho. numero. 3. 389
2 Ordines sacri, & minores, & prima tonsura requiri debent à proprio

prio episcopo,siue prælato,in c.cum inter vos.de senten. & re iudi.nu.4. 324
5 Ordinem omissum dicens,debet probare,in c.causam quæ.de sent.& re iudi.nu.3. 326
1 Ordines minores diebus festiuis conferri possunt.in c.de eo autem.de tempo.ordi.nu.1. 202
1 Ordines minores quis simul recipere potest,in c.de eo autem.de tempo.ordi.nu.2. 202
5 Ordines non debeo recipere ab ordinario, quem scio simoniacè ordines contulisse,in c.per tuas.il 2.de simo.nu.6. 44
3 Ordinans aliquem sine titulo tenetur sibi prouidere de suo, siue per se,siue per alium ordinauerit,in c.episcopus. de præben. nume.2. folio. 38
Et an teneatur ad medicinas.ibidem.nu.5. 38
5 Ordinans eoipso, quòd scit illum, quem promouit ad ordines indignum,an videatur cum eo dispensare,in c.fraternitatem. de scisma.nu.3. 68
1 Ordinantes bigamos priuantur potestate, & officio ordinandi, in c. super eo.nu.1. 221
5 Ordinator,vel præsentator potest inquietari ab ordinato,vel præsentato,in c.si quis.de simo.nu.1. 46
5 Ordinatus à non suo episcopo,est suspensus, in c. innotuit.de eo qui fur.ordi.sus.nu.1 136
5 Ordinatus à scismatico,etiam ignoranter,repellitur ab officio,in cap. fraternitati.de scisma.nu.1. 68
Potest tamen cum eo dispensari.nu.2.
Quis possit cum eo dispensare.ibidem.nu.5.
5 Ordinatus ad sacros infra annos discretionis an cogatur continere, in c.vnico.de cle.per saltum promo.nu.8. 132
3 Ordinatus non rectè,debet iterum ordinari.in c.1.de presby.nõ bapti.nu.2. 477
5 Ordinatus potest remanere in ordine suscepto per simoniam à tertio commissam,in c.de simoniacè.de simo.nu.2. 37
5 Aliquis longo tempore gessit omnia tanquam ordinatus: obijcitur sibi modò,quòd est ordinatus à non suo episcopo, vel extra tempora,vel minus canonicè: an debeat ipse probare legitimam ordinationem de se factam,in c.innotuit.de eo qui fur.ordi.sus.nume. 5. & 6. 134
3 Ordinatio ecclesiarum, & statuere ibi numerum clericorum spectat ad episcopum,in c.quoniam.de vi.& honest.cle.nu.3. 4
3 Ordinatio non est differenda,siue retardanda vltra tempus debitum, in c.si verò.de iure pat.nu.2. 420
5 Ordinationes factæ à scismaticis sunt irritæ,in c.quod à prædecessore. de scismat.nu.2. 67
1 ¶ORDINARIVS an habeat iurisdictionem in capellis,siue ecclesijs monachorum,in c.graue.de offi.ordi.nu.1. 302
2 Ordinarius an possit recusari,in cap. ad hæc. il 3. de appella. numero.2. 351
2 Ordinarius an possit citare subditum suum vbique,in c. meminimus. de appe.nu.1 344
3 Ordinarius in causa matrimoniali non potest cogere partem inuitam ad deponendum salarium assessoris,in cap.cum ab omni. de vita.& ho.cle.nu.5.
1 Ordinarius in suo territorio, & incolis eius, & in alijs generalem, & liberam habet administrationem, in c.præterea. de dila.numero 12. 117
3 Ordinarius non potest instituere aliquem in beneficio, quod ab alio possidetur,nisi prius illo amoto,in c.quia diuersitatem.de concess. præben.nu.2. 92
1 Ordinarius potest cogere excommunicatum ostendere literas absolutionis,in c.ex parte.de offi.ordi.nu.1. 288
5 Ordinarius potest cognoscere de causa tanquam delegatus,in c.in archiepiscopatu.nu.2. 95
1 Ordinarius potest cognoscere tãquam arbiter inter subditos,in c.cum tempore.de arbi.nu.5. 374
2 Ordinarius potest inquirere de viribus dispensationis Papæ, vel Cardinalis, in cap. quòd super. de fide instru. numero .3. folio. 259
5 Ordinarius potest,quod illicitè attẽtatur ab exemptis,propria auctoritate retractare.in c.ad hæc.de priui.nu.2. 154
2 Ordinarius processit in causa auctoritate Papæ,& auctoritate ordinaria: an appellabitur ad proximum superiorem ordinarij: an ad Papam.in c.cum ex officij.de præscrip.nu.11. 312
2 Ordinarius potest prohibere, & intentare negatoriam, quando aliquis cognoscit inter alterius subditos.in cap.1. de foro compe. nume.5.folio. 36
2 Ordinarius, qui poterat de causa cognoscere ordinariè, cognoscit tanquam delegatus ab eo,qui non habebat potestatem delegandi, & partes id scientes coram eo litigauerunt: an valeat eius sentẽtia.in c.cum ex officij.de præscrip.nu.15. 313
1 Ordinarij cognoscunt de causa restitutionis. in c. causa. de in integ. resti.nume.1. 366
1 Ordinarij debent prędicatoribus ministrare expensas.in c.inter cetera.de offi.ordi.nu.4. 298
2 Ordinarij duo possunt concurrere in sententia ferenda. in c. duobus. de senten.& re iudi.nume.1. 239
1 Ordinarij iudices sine administratione possunt causas delegare. in c. causa.de in integ.resti.nu.4. 366
5 Ordinabiliter agi non potest ex processu inordinatè conposito.in c. qualiter.il.1.de accus.nu.4. 15
5 ¶ORIGINALIA ordinum sunt seruanda.in cap.ne Dei.de mo. numero.3. 45
3 ¶ORNAMENTA ecclesiastica prohibita sunt pignorari pro victu. in c.cum Apostolus.de censi.nu.2. 441
5 Ornatus quis non debet incedere diebus deuotis tempore Passionis. in c.in nonnullis.de iude. nu.4. 55
3 ¶OSSA excommunicatorum si non possunt ab alijs fidelibus separari,debent ibi remanere.in c.sacris.de sepult. nu.8. 310
1 ¶OTIVM est vituperabile, & damnosum.in c.nisi cum pridem.§.verum.de renum.nu.8. 196

Litera. P

2 PACISCENS super crimine,quod irrogat infamia, an sit infamis.in c.veniens.de iureiuran.nu.3. 278
2 Pactum collatum in tempus,quo res futura sit minor, non valet.in c.verum.de foro compe.nu.11. 42
3 Pactum de futura succeßione an reprobetur à iure.in c.nulla.de concess.preben.nume.6. 88
2 Pactum de futura successione, & per quòd aufertur libera testandi factio,vel libertas matrimonij,vel quod continet aliquod turpe, non firmatur iuramento.in c.cum cõtingat.de iureiur.nu.7. 288
5 Pactum de non repetendo vsuras non tuetur vsurarium. in c. tuas. de vsuris.nu.3. 109
1 Pactum de succedendo post mortem prelati non valet. in c. accepimus. de pac.nu. 1. 318
2 Pactum etiam iuramento firmatum non valet, quando concernit delicta futura.in c.quemadmodum.de iureiu.nu.10. 286
3 Pactum factum contra naturalia, vel substantialia contractus non valet: sed bene circa circunstantias. in cap. vnico.de commoda. numero.6. 137
3 Pactum factum cum recepto in canonicum conferendi sibi præbendam,cum se facultas obtulerit,an valeat.in c.dilectus.il.1.de prebẽ.nume.4. 49
3 Pactum de non expellendo, etiam si pensio non soluatur, an valeat. in c.potuit.de loca.& conduc.nu.27. 165
3 Pactum factum, vt pro certa pecunia sacerdos teneatur dicere tot missas,non valet.in c.significatum.de preb.nu.5. 41
1 Pactum habitum cum rectore ecclesię censetur personale: nisi fuerit confirmatum. in cap. veniens. de transactio. numero 4. folio. 325
1 Pacta inter alios an alij præiudicent. in c. veniens. de transact. numero.5.folio. 326
2 Pacta inita inter dominum,& vasallum,per dominum sunt seruanda.in c.1.de proba.nu.3. 204
1 Pacta,quòd seruari debeant, quomodo intelligatur, in c.1.de pact. nume.2. 315
Fallit in casibus.ibidem.nu.2
3 Pacta super spiritualibus inita continent simoniam, in c. quæsitum. de rerum permu.nume.3. 167
4 Pactum inter dominum,& seruum valet in casu,in quo desierit esse seruus,in c.cum sit proprium.de condi.appo.nu.1. 53
3 Pactum legis commissoriæ in pignoribus quid operetur, in c.significante.de pig.nu.4. 185
2 Pactum legis commissoriæ confirmatur iuramento,in c.cum contingat.de iureiu.nu.4. 287
4 Pactum,libero te à seruitute,si efficiaris monachus,valet,in c. cum sit proprium.de condi.appo.nu.2. 53
1 Pactum,per quod beneficium ecclesiasticum debet per pecuniam obligari,non valet,in c.cum pridem.de pac.nu.1. 317
3 Pactum potest apponi in contractu emptionis,& venditionis de restituendo rem,restituto pretio emptori infra certum tempus, in c.ad nostram.de emp.& vendi.nu.1. 150
4 Pactum potest fieri super legitimatione de consensu patris, in c.per venerabilem.qui fil.sint legi.nu.14. 123
4 Pacto qui nõ potest induci, nec consuetudine,nec statuto,in c. donatio.de dona.inter virum & vxo.nu.12. 168
1 Pactum, qđ vergit in dispendium salutis æternæ,non valet,in c.pactiones.de pac.nu.2. 319
1 Pactum, quo quis se obligat ad sepulturam in certo loco, nõ valet, in c.pleriq;.de pac.nu.4. 318
1 Pactum quot vestimentis vestitur, in cap. 1.de pac.numero. 6. folio. 316
4 Pactum refertur in dubio ad eum,qui venit contra de facto: non ad illum,qui venit contra de iure,in c.& si necesse.de dona.inter vi. & vxo.nu.1. 154
4 Pactum si fiat in matrimonio, quòd sponsus debeat trahere moram cum sponsa in certo loco,& in certa domo,an valeat, & sit seruandum,in c.1.qui mat.accus.pos.nu.5. 130
5 Pactum vnde dicatur,in c.pactum.de verbo.sig.nu.1. 235
4 Pactum,vt quis moram faciat in certo loco,valet, in c.cum sit proprium.de condi.appo.nu.3. 53
5 Pactio illicita, & reprobata in beneficij collatione apposita vitiat ipsam collationem, in c.ex diligenti.de simo.nu.2. 35
1 Pactio in spiritualibus, vel quæ peccatum inducit, vel quæ de facto,vel iure sit impossibilis,non valet,in c.pactiones. de pac. numero.1.folio. 319
5 Pactio omnis cessare debet in spiritualibus, & quasi spiritualibus, in c.tua nos.de simo.nu.3. 44
3 ¶PAGANI, & alij in forma Ecclesię baptizare possunt: dumtamen accedat intentio baptizati,in cap.1.de bap.nu.3. 471
1 ¶PALLIVM assumitur de corpore beati Petri, in c.significasti. de elect.nu.6. 131
2 Pallium datur episcopo,non ratione dignitatis,sed ratione prærogatiuæ personæ,in c.cum iuuentute.de præsum.nu.1. 210
3 ¶PALMA,manus,& digiti an dicantur membra, in c.presbyterum. de cle.ægro.nume.2. 77
3 ¶PALATIO vendito,an censeatur vendita capella, quæ est in palatio,quæ habet magnos redditus, & est intra ius patronatus, in c.ex literis.de iure pat.nu.14. 417
1 ¶PAPA ab exemplo Christi argumentatur, in cap. significasti. numero.1.folio. 131
5 Papa absoluit excommunicatos à suis delegatis,in c.ad hæc. de senten.excom.nu.2. 205
2 Papa adiri debet post quadragenariam prescriptionem completam contra minorem ecclesiam, in cap. nihil. de præscript. numero.3.folio. 306
2 Papa adeundus est,cum quis de Imperatore conqueritur, in c.1.de proba.nu.2. 204
5 Papa admittendo ad communionem excommunicatum, an videatur cum eo dispensare, in c.cum olim.il.1.de priui.nu.9. 157
2 Papa aliquando spoliato beneficium restituit,in c.cum super. de causa pos.& proprie.nume 5. 152
3 Papa an possit aliquem de Cardinalibus excõmunicare,vel aliquod præceptum facere sine consilio,& consensu suorum fratrum,in c. ex gestis de cle.non resi.nu.5. 28
3 Papa an poßit concedere indulgentias Christianis pugnantibus contra infideles: & an eorum loca, & terras possimus licitè inuadere,& occupare,in cap. quod super. de voto. nu.17. 383
2 Papa an possit contra partem inauditam aliquid definire, in c.1.de causa pos.& proprie.nu.5. 146
1 Papa an poßit conuentiones partium aliter reformare, in c. cum pridem.de pac.nu.3. 317
3 Papa an possit damnari,in c.maiores.de baptis.nu.3. 473
5 Papa an possit dispensare cum homicida, in c.sicut dignum. de homi.nume.13. 76
3 Papa an poßit dispensare cum monacho, quòd habeat proprium, vel quòd ducat vxorem quòd sic cum causa,in c. cum ad monasterium.de statu mo.nu.24. 394
Et si causa non subest: an valeat eius dispensatio.ibidem.nu. 25.
5 Papa an possit dispensare cum homicida,in c.sicut dignum.de homi. volun.nume.13. 76
3 Papa an poßit dispensare in voto castitatis, in c.1.de voto. numero.7.folio. 375
3 Papa an poßit dispensare, quòd constitutus in sacris contrahat matrimonium,in c.cum olim.de cle.coniug.nu.11. 24
3 Papa an possit dispensare super transitu ad aliam religionem, in c. non est dubium.de regula.nu.5. 340
3 Papa an poßit dispensare, quòd viuente sponsa de præsenti non cognita,sponsus poßit cum alia contrahere,in c.ex publico.de conuersi.coniug.nu.11. 365
5 Papa an possit facere nouos articulos fidei,in c.cum Christus. de hæreti.nume.1. 60
4 Papa an poßit legitimare illegitimos quò ad tẽporalia in terris alienæ iurisdictionis,in c.p venerabilẽ.qui fil.sint legi. n.12. 124
1 Papa an poßit priuare quem dominio suo,in c.cognoscentes.de constitu.nume.6. 71
3 Papa an possit statuere, quòd monachi non exeant limites claustri, quòd sic,in c.Ioannes.de regula,nume.8. 347
2 Papa an poßit statuere,quòd criminosus, vel periurus ad testimonium admittatur,in c.testimonium.de testi.nu.12. 249
3 Papa arctat potestatem omnium prælatorum propter quorundam prælatorum inprudẽtiam,in c.aduersus.de immu.eccle.n.3. 491
1 Papa cognoscit de iniusta sententia delegati, in c.si quando. de offi. delega.nu.4. 241
1 Papa committit curã monasterij vacantis, in c. cum dilecta. de rescrip.nume.8. 93
2 Papa committit in vna prouincia alij vices suas, in c. mandata. de præsum.nume.2. 266
3 Papa commutat votum vltramarinum in his maximè, qui in ætate puerili vouerunt,in c.venientes.de voto.nu.1. 376
5 Papa communicando excommunicato an incidat in can. si quis suadente.in c.nulli.de senten.excom.nu.5. 204
3 Papa compellit litigantes super beneficio ad compositionem, & non alius,in c.cum inter.R.de elec.nu.2. 138
3 Papa conceßit certis monialibus priuilegium, quòd ad procurationes legatorum,vel nunciorum sedis apostolicæ non cogãtur, etiã si in literis contineatur expressè,quòd quæuis loca exempta, & non exempta,& monasteria se extendat, nisi fortè de indulto tali de verbo ad verbum fecerit mentionem: postea legato conceßit, quòd ab omnibus procurationem exigat ẽt ab exemptis,ita ꝙ nulla priuilegia sub quacunq; forma concessa eis prosunt, ẽt si de eis esset de verbo ad verbum facienda mentio. an dicto priuilegio monialiũ sit derogatũ,in c.cum instantia.de censi.nu.7. 448
2 Papa confirmauit aliquem in prælatũ, procurante confirmationem aliquo suo familiari pecunia corrupto: taliter confirmatus an poterit accusari de simonia corã suo metropo.in c.de cetero.de sentẽ. & re iudi.nume.3. 321

3 Papa contra se non consueuit priuilegia indulgere, in c. cum instantia, de censi. nu. 2. 448
1 Papa consuetudinem ecclesiæ damnosam reprobare debet, in c. 1. de consue. nu. 1. 113
1 Papa circa statum ecclesiarum debet solicitè attendere, in c. cum in ecclesiis. de maio. & obe. nu. 1. 308
1 Papa dat literas ad præbendas vacaturas, in cap. constitutus. de præscrip. nu. 2. 89
1 Papa de plenitudine potestatis defectũ supplet, in c. illa quotidiana. de elect. nu. 1. 165
1 Papa declarat constitutionem suam, in c. quoniam constitutio. de cõstitu. nu. 4. 78
1 Papa delegat causam contra reum ad petitionem actoris, in c. dilecto. de offi. archi. nu. 1. 227
4 Papa & quilibet præsidens debet cauere, ne in suis actibus reprehẽsibilis videatur, in c. nõ debet. de consa. & affi. nu. 1. 94
3 Papa debet cõibus vtilitatibus prouidere ex ratione sui officij, in c. aduersus. de immu. ec. nu. 4. 491
3 Papa debet diuidere, & impartiri solicitudinem sui officij inter plures, in c. mandata. de præsump. nu. 1. 266
3 Papa debet seruare manus mundas, quamuis sit supra legem, in c. constitutus. de relig. dom. nu. 12. 400
3 Papa dedit executorem ad prouidendum, qui insinuatis, & factis processibus cum insinuatiõe decessit, an expiret gratia, & ad quẽ redibit potestas, in c. cum dilectus. de iure pat. nu. 15. 433
5 Papa defert nobilitati mitius puniendo, in c. grauem. de prebendis. nume. 3. 191
1 Papa delegat causam cõtra eum ad petitionem actoris, in c. dilecto. de offi. archid. nu. 1. 227
1 Papa ex officio suo indẽnitatibus ecclesiarum prouidere potest, in c. quæ in ecclesiarum. de consti. nu. 4. 73
2 Papa ex suo officio debet prauam consuetudinem extirpare, in c. ad nostram. de proba. nu. 3. 216
4 Papa exequitur potestatem summi principis in terris Ecclesię, in c. per venerabilem. qui filij sint legi. nu. 26. 125
3 Papa fecit gratiam vni episcopo, vt quatuor ecclesias parochiales, quas duceret eligendas in sua diœcesi, vniret mensæ suæ: cedẽtibus & decedẽtibus earum rectoribus, episcopus elegit, alius in diœcesi dicti episcopi impetrauit primam parochialem ecclesiã vacantẽ cũ decreto, et clausula anteferri si vacat postea ecclesia parochialis, an episcopus poterit vnire: vel debeatur impetranti cũ clausula anteferri, in c. illa. ne sede vacã. nu. 6. 111
4 Papa habet iurisdictionem in omnibus regionibus certis causis inspectis, in c. per venerabilem. qui fil. sint leg. nu. 16. 123
3 Papa habet potestatem super reges, & regna, in c. licèt. de voto. nume. 9. 378
2 Papa implicitæ quæstioni, & sub nube respondet distinguendo. in repetit. c. pastoralis. de causa pos. & propr. nu. 2. 154
5 Papa in criminibus potest adiri, omissis mediis, in c. cum dilectus. de calum. nu. 1. 32
2 Papa in decisionibus quæstionum allegat leges, in c. 1. de causa pos. & propr. nu. 11 146
3 Papa in decisionibus dubiorum imitatur leges, in c. inter alia. de immu. ec. nu. 1. 489
1 Papa in dubia quæstione arguit ad vtrãq; partem, in ca. nuper. de biga. nu. 1. 221
1 Papa in eadem ecclesia successiuè mandat prouideri duobus, in ca. Capitulum. de rescrip. nu. 1. 101
1 Papa in electionibus supplere potest, in c. cũ nobis. de elec. nu. 2. 140
4 Papa in patrimonio beati Petri potest legitimare liberè, etiam quò ad temporalia, & ibi habet plenam potestatem, in c. per venerabilem. qui fil. sint leg. nu. 7. & 15. 123
2 Papa in sententijs, quas profert, ordinem iuris seruat, in c. in causis. de sent. & re iudi. nu. 1. 333
2 Papa vocatur summus, ibidem nu. 2.
3 Papa in voto in debeat considerare tria, quæ sunt in voto substantialia, in cap. magnæ de voto. nu. 14. 381
4 Papa interdixit, ne aliqui cõtrahant Decreto interposito: an matrimonium contractum contra decretum teneat, in c. ad dissoluendũ. de despon. impu. nu. 7. 43
2 Papa interpretatur leges, quando tractant de relictis, in c. 1. de iura. calum. nu. 6. 167
3 Papa licèt det fratribus specialem visitatorem, potest tamen eos visitare, in c. in singulis. de sta. mo. nu. 3. 395
2 Papa limitat legem diuinam generaliter aliquid prohibentem, in c. licèt. de fer. nu. 6. 135
2 Papa mandat inquiri per viam inquisitionis super iuribus ecclesiæ malè alienatis, in c. sicut. il 1. de iureiu. nu. 4. 287
3 Papa mandat in literis prouideri de beneficio, quod primò vacabit in ecclesia, vel diœcesi: executor non contulit primum: an poterit conferre secundum, tertium, vel vlterius, in c. cum dilectus. de iure pat. nu. 13. 432
1 Papa mandat periurium à beneficio remoueri, in c. ex parte. de rescrip. nu. 1. 80
3 Papa si mandauit alicui prouideri in beneficijs ecclesiasticis vsq; ad certam summam (puta centum marcarum) an executor talium literarum poterit reseruare plura beneficia concurrentia ad dictã summã, in c. cum dilectus. de iure pat. nu. 14. 433
3 Papa mandans conferri non tenetur mentionem facere de titulo collatoris, in c. Raynaldus. de testa. nu. 15. 273
4 Papa mouetur ad dispensandũ ex cã, in c. Deus. de diuor. n. 1. 145
4 Papa non debet sine causa dispensare, in c. per venerabilem. qui filij sint legi. nu. 5. 122
2 Papa non debet iurisdictionem alterius minuere, vel turbare, in c. nouit. de iudi. nu. 2. 19
2 Papa non dispensat contra illa, quæ sunt prohibita in veteri, & nouo testamento, in c. super. de vsuris. nu. 2. 101
4 Papa non intendit legitimare filios susceptos in adulterio, vel alio coitu nefario, in c. per venerabilem. qui fil. sint leg. numero. 20. folio. 124
4 Papa non legitimat in temporalibus alienæ iurisdictionis subditos, in c. per venerabilem. qui filij sint leg. nu. 1. 122
4 Papa non potest aliquid statuere circa matrimonium consummatum in c. per tuas. de spõsa. duo. nu. 3. 50
2 Papa non potest directè super feudo cognoscere: sed indirectè propter peccatum, in c. nonit. de iudic. num. 14. 20
5 Papa non potest excõicare sacerdotem, quòd reuelet ea, quæ audiuit in confessione, in c. dilectus, de excess. prala. nu. 2. 141
3 Papa non potest facere deteriorem conditionem Ecclesiæ, in c. fraternitatem, de dona. nu. 2. 201
4 Papa non potest in totum tollere legem Dei: sed bene interpretari, restringere, & declarare, in c. rursus. qui cle. vel vo. nu. 3. 66
3 Papa non potest iudicari per Imperatorẽ: nec totum mundum, siue clerum, in c. proposuit. de concess. præb. nu. 8. 90
1 Papa non præsumitur aliquem grauare, in c. mandatum de rescrip. nu. 5. 107
3 Papa omnium clericorum, & ecclesiarum est gubernator, & arbiter cum libera administratione, in c. à nobis. de deci. nu. 5. 351
4 Papa per specialem, vel generalem constitutionem potest admittere illegitimos ad ordines, & honores, & tollere maculam genituræ in c. lator. qui fil. sint leg. nu. 9. 111
2 Papa potest aliquem condemnare ad plura, in c. grauis. de resti. spoliato. nu. 2. 168
3 Papa potest capitulare de iure rei, in c. vnico. vt eccle. benefi. numero. 7. 125
2 Papa potest committere causam, sublato beneficio appellandi, in ca. pastoralis. de ap. nu. 1. 364
5 Papa potest committere omnes causas criminales, etiam si sint meri, & mixti imperij, in c. tantùm. de collu. deteg. nu. 2. 121
3 Papa potest concedere priuilegium, vt de possessionibus suis quis non teneatur soluere decimas, in cap. ex multiplici. de deci. numero. 3. 319
3 Papa potest concedere literas cõmendatitias, in c. fraternitati. de clerico non resi. nu. 5. 30

3 Papa potest contra constitutionem Ecclesiæ dispensare. in c. 1. de baptis. nu. 14. 472
1 Papa potest dare literas ad præbendas vacaturas: sed non alius. in c. constitutus. de rescrip. nu. 2. 89
3 Papa potest derogare ex certa scientia conuentioni factæ super re spirituali. in c. ex multiplici. de deci. nu. 5. 320
2 Papa potest dispensare in gradibus prohibitis lege canonica. in c. literas tuas. de resti. spo. nu. 9. 171
2 Papa potest dispensare contra solemnia iudiciorum, & supplere defectum, ex plenitudine, potestatis, nisi in casu cap. pastoralis, in c. in causis. de senten. & re iudi. nu. 4. 333
3 Papa potest dispensare supra ius, in c. proposuit. de concess. præben. numero. 7. 90
Et an possit contra iura. nu. 9.
3 Papa potest erigere monasterium in ecclesiam cathedralem, in c. 1 ne sede vacan. nu. 1. 108.
2 Papa potest esse iudex in facto proprio, in c. cum venissent. de iudi. numero. 2. 19
Rationem reddit. ibidem nu. 4.
3 Papa potest facere dilationem illi, qui est debitor Dei, in c. non est. de voto. nu. 1. 377
5 Papa potest interpretari verbum dubium appositum in sententia, in c. in his. de verbo. sig. nu. 2. 236
5 Papa potest modificare ex causa præceptum apostoli, & euãgeliorũ sed non in totum destruere, in c. nulli. de senten. excom. numero. 2. folio. 204
1 Papa potest per priuilegium detrahere vni ecclesiæ, & alij addere, in c. duo simul. de offi. ordi. nu. 4. 292
2 Papa per simplicem prohibitionem non videtur reuocare priuilegia antiqua, in c. 1. vt lite penden. nu. 2. 198
2 Papa potest petere subsidium contra hostes: non solùm à prælatis, sed etiã à principibus secularibus, in c. exposuit. de dila. nume. 3. folio. 122
3 Papa potest punire iudeos, si contra legem faciant in moralibus, in c. quod super. de voto. nu. 25. 384
5 Papa potest remittere infamiã, quæ contracta est propter delictum, in c. ex diligenti. de simo. nu. 4. 35
1 Papa potest restituere contra sententiã sui delegati, in c. ex literis. de in inte. resti. nu. 4. 359
3 Papa potest supra ius dispensare, & immutare ipsum. fallit in casibus. nu. 7. in capit. proposuit. de concess. præb. nume. 3. 90
2 Papa potest super infamia dispensare etiam cum laico, in c. cum te. de senten. & re iudi. nu. 3. 336
5 Papa potest tanquam iudex se ijpsi ius dicere, in c. 1. de maledi. numero. 3. 125
4 Papa potest tollere impedimentum à lege canonica inductum, in c. per venerabilem. qui filij sint legi. nu. 22. 124
1 Papa prouidet contra triplicem maliciam, in c. 1. de alie. iudi. mut. cau. fac. nu. 3. 368
3 Papa propter paupertatem non intendit cõtra concilium dispensare, in c. ex parte. de cap. monac. nu. 2. 410
1 Papa quando committit negotium personaliter exequendum, an possit subdelegari, in c. quoniam. de offi. dele. nu. 4. 277
5 Papa quando delegat absolutionem excommunicati mandat cautionem recipi de parendo mandatis ecclesiæ, in c. ad hæc. de senten. excom. nume. 1. 205
2 Papa quando reuocat ad se aliquod negotium, inferior an poterit se intromittere de eodem, in c. vt nostrum. de appel. nu. 1. 369
1 Papa quandoq; restituit iam priuatos in potestate eligendi, in c. cum olim. de maio. & obe. nu. 1. 311
3 Papa quare dat maiorem potestatem visitatoribus contra exemptos: quàm contra non exemptos, in c. ea quæ. de statu monacho. nume. 12. 397
4 Papa quare habeat ita latam potestatem. & quare maiorem, quàm Imperator, in cap. per venerabilem. qui fil. sint legiti. numero. 36. & 37. folio. 126
4 Papa quare potest statuere aliquid. contra votum simplex, & solẽne, & contra matrimonium, in c. rursus. qui cleri. vel vo. numero. 4. 66
2 Papa quomodo possit actionem, & obligationem vni ecclesiæ competentem tollere, in c. quantò. de censi. nu. 9. 447
4 Papa, quum quæstio ad eum consulenda remittitur, si non clarè sibi factum ponitur, non determinat: sed remittit, iudicè instruẽdo, quid agere debeat, in c. tuæ. de despõ. impu. nu. 1. 44
3 Papa reducit ad concordiam canones, qui videntur inuicem cõtrariari, in c. vestra. de coha. cle. & mulie. nu. 1. 13
4 Papa remittit causam ad iudices, licèt malè fecerint, in c. de prudentia. de dona. inter vi. & vxo. nu. 2. 152
5 Papa salutans excommunicatum non videtur eum absoluere, in c. si aliquando. de sent. excom. nu. 1. 223
Et quid si salutat cum ex certa scientia, ibi. nu. 4.
3 Papa scripsit pro aliquo, vt sibi prouideretur de dignitate ecclesiæ cum canonicatu, & præbenda: an canonicatum, & præbendam habere possit, in c. cum Marthe. de celeb. mis. nu. 10. 467
2 Papa si alicui concedit partem alicuius rei, vt decimarum, ex priuilegio, & partem reliquit iure cõmuni, quam postea eidem, vel alteri concessit, non valebit ista secunda concessio: nisi de priori fuerit facta mentio, in c. veniẽs. de præscr. n. 9. 316
2 Papa si committat causam alicui infra sex menses finiẽdam iustitia, vel cõcordia, alioqui remittit causam &c. si iudex infra sex mẽses causam remisit, an valeat, in c. intimasti. de ap. nu. 5. 383
3 Papa si confert alicui cãonicatum, etiam sine insinuatione executionis, non tenet collatio alteri facta, in c. proposuit. de concess. p̃ben. nume. 1. 89
2 Papa si contra pronũciationem suam beneficium confert, hoc tacito, subreptitia dicitur collatio, nec tenet, in c. cum olim. de sent. & re iudi. nu. 1. 323
5 Papa si dicat. cõcedimus tali iurisdictionem talis ciuitatis, an videatur concessa heredibus, in c. olim. de verb. sig. nu. 10. 238
3 Papa si dispensat sine causa super voto, an ille, cum quo dispensatũ est, sit tutus quò ad Deum, in c. non est. de vo. nu. 3. 378
Quid quando dispensat contra ius naturale, ibi. nu. 4.
3 Papa si inhibet episcopo, ne conferat cõtra concessionem suam: an valebit collatio episcopi facti contra mandatum Papæ, in c. cõsli tutus. de concess. præb. nu. 4. 104
2 Papa si mandat alicui prouideri, si est idoneus: an valeat prouisio facta non idoneo, in c. dudum. de presumpt. nu. 4. 270
3 Papa si mandat ei, ad quem spectat, quòd beneficium alteri cõferat, collatio per eum alteri facta tenet: ipse tamẽ ex trãsgressione punitur, in c. dilectus. il 2. de præb. nu. 1. 60
3 Papa si mandat ordinario, q̃ conferat vni: ipse verò cõfert alteri: an teneat eius collatio, in c. inter cetera. de p̃b. n. 4. 47
3 Papa si scribit ordinario, vt prouideat tali: an talis prouisio dicatur facta auctoritate Papæ, in c. pro illorum. de præb. nu. 1. 53
2 Papa si mandat procedi secũdùm tenorem priorum literarum, q̃ nõ apparẽt: an possit iudex procedere. in c. 1. de fide. instr. numero. 6. folio. 255
1 Papa si mandat prouideri de beneficio vacaturo: & vacat tẽpore datæ, an debeatur, in c. constitutus. de rescrip. nu. 6. 90
3 Papa si mandat prouideri monacho de beneficio competenti, non poterit prouideri de seculari, in c. possessiones. de reb. eccle. nõ alie. numero. 4. 234
3 Papa si moritur, an expiret potestas executoris, in c. cum dilectus. de iure pat. nu. 16. 433
5 Papa si participat scienter excommunicato, & non intendit haberi pro absoluto, an ex participatione incidat. in minorem, in c. si aliquando. de sent. excom. nu. 5. 223
3 Papa si reseruauit collationi suæ beneficia cõmensalium suorũ: mortuo vno suum beneficium contulit cuidam absenti, qui, antequàm reciperet literas, mortuus est: an ordinarius possit aliud beneficium conferre, in c. cum nostris. de concess. p̃b. nu. 15. 96
1 Papa si scribit pro indigno, an sibi debeat prouideri, in c. cum adeo. de rescrip. nu. 4. 89
5 Papa si vitat aliquem, an communicantes illi incurrant minorem excom-

excommunicationem, in c.cum olim,de priui.nu.10. 152
3 Papa, sicut ordinarius, potest petere titulum à possidente, in c. cum nostris.de concess.preb.nu.4. 95
5 Papa solus dispensat cum simoniaco, in c.si quis.de simo.numero.3. folio. 46
5 Papa solus dispensat super executione ordinum susceptorum in excõicatione à clerico seculari,in c.cũ illorũ.de sent.excõ.n.3. 216
1 Papa super eodem negotio iudicibus delegatis plura rescripta transmittit, in c.olim.de rescrip.nu.1. 96
3 Papa super matrimonio non consummato per carnalem copulam potest constitutionem facere, & ipsum dessoluere, in c. verum. de conuer.coniug.nu.2. 362
1 Papa supplet defectus, in c. bonæ memoriæ. il 1. de postu. prælato. nume.1. 125
1 Papa supplet defectum solemnitatis omisse in transactione, in ca.1. de transac.nu.4. 320
3 Papa tunc dispensat,cum subest iusta causa dispensandi: aliàs nõ dispensatio,sed dissipatio dici debet,in c.de multa.de pb.n.9. 65
2 Papa vocatur summus,in c.in causis.de sent. & re iud.nu.2. 333
3 Papæ an deceant omnia, quæ licent, in c.magnæ.de voto.nume.15. folio. 381
1 Papæ intentio nõ est grauare ecclesiam, in c.literis. de rescrip. nu.3. folio. 109
1 Papæ quando constat de meritis causæ, non iudicat,in c. bonæ. il 2. de postu.prela.nu.3. 126
3 Papam an deceant omnia,quæ licent, in c.Magnæ. de voto, & vo. redemp.nu.15. 381
3 Papam non potest iudicare Imperator, nec totus mundus, siue clerus, in c.proposuit.de concess.preb.nu.8. 90
1 ¶Par in parem non habet imperium, in c. innotuit. de elect.numero.3. 142
2 Pares duo quando contendunt adinuicem, recurritur ad principem, in c.postulasti.de foro comp. nu.33. 62
5 Paria sunt aliena possidere, & rebus propriis malè vti, in c.ius.de verbo.sig. nu.1. 236
1 Paria sunt cedere, vel cedere velle post obtentam licentiam, in cap. quidam.de renun.nu.1. 198
1 Paria sunt non comparere, vel minus idoneè, in c. veniens. de renun.nu.5. 198
1 Paria sunt non requirere consilium, vel tempore competenti, in ca. cum veteri.de elec.nu.4. 179
1 Paria sunt,sponte à principio consentire, vel consensum metu extortum postea ratificare, in c.perlatum. de his, quæ vi. me.numero.5. 346
2 ¶Paragraphvs si verò. in Auth. vt omnes obediant iudici prouinciæ.colla.5.quomodo intelligatur, in c.quoniam.§.quod sup. vt lite non cont.nu.17. 105
5 ¶Parendvm cui potius sit, an propriæ conscientiæ, an sententiæ iudicis, si adinuicem aduersantur, in c.inquisitioni. de sent. excom. nume.1. 224
3 ¶Parentela non excusat à suspicione, in ca.1. de coha. cleri. & mul.nu.2. 9
4 Parentela publica quando dicatur,in c.porro.de diuor. nu.6. 138
Quæ manifesta, numero.7.
4 Parentela qualiter probetur, in cap. videtur. qui mat. accusa.poss. nume.3. 131
4 Parentelam inter aliquos qui vult probare, debet incipere à principio, siue primo gradu, in c.tua nos. de consang. & affi. nume.3. folio. 93
3 ¶Parentes an succedant filijs legitimatis decedentibus. super cõtinatio.rub.de suc.ab intestat. nu.6. 284
4 Parentes non sunt idonei testes in causis filiorum, nec in criminalibus, nec in ciuilibus, nec in alijs negotijs.fallit in causa matrimoniali,in c. videtur.qui mat.accu.pos.nu 4. 131
Et hoc semper, nu.5.
3 Parentes si consentiunt ingressui filiorũ impuberũ tacitè,vel expressè, per eos postea nõ reuocãtur,in c.si quis.de reg.nu.4. 344
3 ¶Parlamenta laicorum, vel scholarium, qui pro factis suis expediendis se cõgregant. in ecclesia, an ibi fieri possint, in c.cum ecclesia.de imm.ec.nu.8. 489
3 ¶Parochia quid sit. super continuatione rub. de paro. numero 1. folio. 312
5 Parochianus alienus participans in crimine damnato,vbicunq; participet extra territorium excõicantis, est excõicatus maiori,in c. nuper.de sent.excom. nu.13. 214
3 a rochianus alterius quis efficitur per habitationem, in c.ad apostolicæ.de deci.nu.2. 328
3 Parochianus ecclesiæ sancti Petri legauit 10.ecclesiæ suæ: ante mortem se trãstulit ad parochiã sanctæ Mariæ,quæ dicatur sua parochia, in c. requisisti. de testa.nu.18. 251
3 Parochianus in vna parochia, vbi pater mortus est,post mortẽ patris se transtulit ad matrem in alia parochia, vbi mortuus est.in qua parochia sepelietur,in c.de vxore. de sepul. nu.7. 301
3 Parochianus in vna ecclesia audit diuina, in alia est sepultura maiorum, in tertia eligit sepulturã:cui ex illi ecclesiis debebitur canonica, in c.de his.de sepul.nu.8. 298
3 Parochianus potest licitè cõtemnere rectorem notorium fornicariũ, & præcisum ab ecclesia, in c.vt Dominicis. de paro. nu.2. 313
3 Parochianus sancti Cantiani eligit sepulturam apud prædicatores: fratres volunt processionaliter, & solemniter ire ad domum defuncti: plebanus inhibet, ne ingrediantur parochiam, saltem sic processionaliter, an bene dicat, in c.cum liberum. de sepultu. numero.4. 300
3 Parochianus si sepelitur extra diœcesim,qui ibi decessit,suæ ecclesiæ parochiali debebitur quarta, in c.cum super.de sepul.nu.2. 302
3 Parochianus vnius ecclesiæ elegit alibi sepulturam in alia ecclesia, cui multa legauit: an contra heredes, vel contra ecclesiam sepulturæ curatus,& episcopus debeant agere, in cap. de his. de sepultu.nu.9. 298
3 Parochiani an possint cogi ad oblationes faciendas. super continua. rub.de paro.nu.3. 312
3 Parochiani possunt petere confirmationem ab episcopo, & administrationem suæ ecclesiæ parochialis alicui committi, in c. quod Dei timorem. de statu mo.nu.5. 390
5 Parochiani, qui vident ornamenta ecclesiæ asportari, possunt insequi furem, & recuperare res ecclesiæ, in c.significasti. il 2. de homi.nu.1. 81
3 Parochiani si non possunt accedere ad parochiam, nisi cum difficultate, est iusta causa construendi nouam ecclesiam in parochia, in c.ad audientiam. de ec.ædifi.nu.2. 484
Et tunc qualis debeat haberi consideratio. ibi.nu.3.
3 arochialis ecclesia quæ dicatur quò ad pœnam huius cõstitutionis, in c.de multa.de præb.nu.1. 63
2 ¶Pars altera si vadit ad superiorem, ad quem nõ est appellatum, & scienter falsum dicat.s.se appellasse &c. & iudex hoc ignorans procedit ad snĩã.an teneat,in c.si duobus.de ap. n.7. 342
2 Pars an debeat citari in notoriis, & sententia ferri,in c. ad nostrã. il 3.de iureiu.nu.5. 282
5 Pars an sit citanda, quando fit interpretatio sententiæ, in c. olim.de verbo.sig.nu.5. 237
2 Pars an sit vocanda in relaxatione iuramenti de non repetendis vsuris,in c.debitores. de iureiu.nu.8. 283
2 Pars appellans potest pfigere terminum cõgruentem ad suã appellatiõem,psequendam,in c.personas. de ap.nu.2. 340
3 Pars cõuentus potest se opponere, si rei ecclesiasticæ fiat alienatio cõtra iura, in c.ceterum.de dona.nu.1. 202
4 Pars dicitur turpis, quæ suo nõ congruit vniuerso. in cap.tuas. de sponsa.nu.2. 49
5 Pars expulsa à ciuitate an possit facere syndicum, tanquàm vniuersitas, in c.cum ex iniuncto.de op.noui nũc.nu.10. 151
5 Pars illicẽtiata recedit: si postea superueniat contumax,& accusat eũ,qui decessit,an ei cõdẽnabitur,in c.calũnia.de pœnis.n.4.186
3 Pars maior sequenda est in iure pluribus competẽte, in c. quoniã. de iure pat.nu.3. 413

5 Pars

5 Pars potest appellare, si ordo iuris omittatur à iudice. in. c. qualiter.il.2.de accu..nu.20. 25
2 Pars potest petere à iudice, vt alteram partem cogat iurare de calumnia.in c.literas.de iura.calum.nu.4. 109
2 Pars præsens illicentiata recessit:si postea superueniat contumax,& accusat eum, qui discessit, an ei condemnabitur. in c. calumniam. de pœnis.nu.4. 186
2 Pars, quæ debet vocari in publicatione testamenti, vel instrumenti,si est in remotis pertibus,& charta,quæ petitur publicari, & redigi in publicam formam,vetustate cõsumitur, & periculũ est in mora,quid iuris.in c.si instrumenta.de fide instru.nu.4. 265
2 Pars si impedit,ne testes perhibeant testimonium.quid iuris.in c.cum causam.de testi.nu.20. 238
2 Pars si petit suspendi publicationem testium,vel diffinitionem causæ: quia testes sunt vltra mare capti, vel infirmi &c. an debeat audiri vltra tempora statuta à iure.in c.vltra tertiam. de testi. numero.11.folio 250
2 Pars si respondet positionibus factis in iudicio seculari super vsuris, & matrimonio:an valeat talis confessio. in c. tuam. de ordi. numero.13. 139
1 Pars vna Capituli potest compromittere aliam eligere.in c.scriptũ. de elec.nume.4. 166
2 Pars vna si post publicatum rescriptum,appropinquante termino, instat,vt feratur sententia:altera pars contradicit, & petit terminum ad probandum: quo concesso tempus labitur, quid faciet iudex.in c.super eo.il.2.de appel.nu.7. 345
2 Pars vtraq; debet cõsentire in obligatione causę.de foro compe.c.1. num. 3. 36
2 Pars vtraq; quando fundat intentionem suam, pro qua debeat iudicari.in c.suborta.de senten.& re iudi.nu.3. 335
5 Pars vtraq; quando venit contra contractum, neuter potest à reliquo pœnam exigere.in c.constitutis.de pœnis.nu.3. 187
2 Partes an possint pacisci,quòd debitor nõ probet solutionem,nisi per instrumentum.in c.cum Ioannes.de fide instru.nu.13. 262
5 Partes an possint redire ad iudicem à quo, postquam est appellatio interposita.in c. ex conscientia.de crimi.fal.nume.4. 118
3 Partes debent citari, antequam gratię executioni mandentur. in c. pro illorum.de præben.nu.3. 53
1 Partes non coguntur compromittere.in c.1.de arbi.nu.2. 370
2 Partes omnes,quorum interest, si consentiat, quòd tabellio aliquam priuatã scripturã publicet,ita quòd à principio adhibeatur fides, quid iuris.in c.si instrumenta.de fide instru.nu.5. 265
1 Partes pendente lite possunt cõpromittere in ipsum iudicem, de causa cognoscentem.in c.ex parte.de arbi.nu.2. 378
1 Partes peremptoriè citari debent ad recipiendos testes ad iuramentum,& sentẽtiã proferendã.in c.consuluit.de offi.deleg.n.1.253
2 Partes possunt obijcere contra personas testium in causa principali. in c.licet.il.3.de testi.nu.2.&.3. 247
2 Partes possunt renunciare ferijs messium,& vindemiarum.in c. conquestus.de.fer.nu.8. 126
1 Partes post latam sententiam an possint compromittere in arbitrum. in c.1.de transac.nu.3. 320
2 Partes si compromiserunt stare dicto arbitratoris sub pœna centum librarum:& arbitrator iniquè pronunciet,& mandet adimpleri infra octo dies:cui pars condẽnata non paret: an possit ab ea peti pœna.in c.Quintauallis.de iureiur.nu.16. 284
1 Partes si consentiant in iudices, qui remoti sunt vltra duas dietas, an litigatores ad iudices accedere debeãt.in c. nonnulli.de rescrip. nume.7. 99
2 Partes si renunciant ferijs: an testes debeant tunc cogi. in c. conquestus.de fer.nu.24. 128
3 Partiarius quare sit melioris conditionis, quàm pensionarius.in c. tua.il.2.de deci.nu.1. 334
5 ¶Participare potest quis excõmunicato in his,quæ pertinent ad salutem animæ.in c.cũ voluntate.de sentẽ.excom.n.2.&.3.232
Participans excommunicato maiori incidit in excommunicationem
5 minorem.in c.cum desyderes.de senten.excom.nu.4. 206
5 Participans in crimine criminoso incidit in eandem excommunicationis sententiam.in c.nuper.de sen.excom.nu. 7. 214
Si tamen crimen sit iam damnatum.nu.8.
5 Participans præsumptuosè excommunicato,est excommunicatus. in c.quod in dubijs.de senten.excom.nu.4. 215
3 Particula minima falsitatis in teste vitiat dictum eius in totum. in c. in quadam. de celeb. mis.nu.2. 468
2 Particula priuilegij an sit edenda. in c. contingit. de fide instru. numero.2.folio. 257
3 Particula processus irritari potest, reliquo remanente valido. in c. constitutis.ne sede vacan.nu.1. 112
5 ¶Partvs quando dicatur animatus. in c. si aliquis. de homi. numero.1.folio. 74
4 Partus quare sequatur conditionem matris, & non de iure communi.super continuatione rubr.de natis ex lib. vent. numero.1. 79
5 Partum abigens an sit irregularis. in c. si aliquis. de homic. numero.3.folio. 74
5 ¶Parvvli debent ab ecclesiis remoueri, si pro eis eorum patres cupiditate ducti beneficia acquisiuerint. in c. sicut tuis. de simo. numero.6. 43
2 ¶Passvs eum, à quo causam habet, experiri, præiudicat sibi. in cap. quamuis. de sententia & re iudica.numero. 2. 338
3 Passus metum,vel vim, quare magis sibi præiudicat, quàm ingressus sine intentione vouendi,& cum protestatione. in c.si quis. de regula.nu.9. 345
2 Passus missionem infra annum, an possit cogi, vt possessionem recuperet.in cap.quoniam.§.in alijs.vt lite non conte.numero.11. folio. 103
2 Passus quid sit,quid pes,quid digitus.in c.olim.de excep. nume. 7. folio. 301
4 ¶Pater accepit dotem à nuru:deinde emancipauit filium:filius,& nurus habitant seorsum à patre: modò filius petit, vt pater consignet sibi hanc dotem: pater vult retinere dimidiam vsufructus in præmium emancipationis quid iuris.in c.donatio.de dona. inter vi.& vxo.nu.39. 174
4 Pater an acquirat in omni promissione,quam facit pro filijs. in c.sicut ex literis.de sponsa.nu.7. 19
4 Pater an possit agere ad repetitionem dotis,nolente filia, si vir vergat ad inopiam,vbi dos est communis patri, & filiæ.in c. per vestras.de dona.inter vi.& vxo.nu.37. 163
4 Pater an possit exheredare filiam,si eo inuito cum aliquo contraxit. in c.1.de despon.impu.nu.6. 33
3 Pater an possit grauare filiũ in legitima. in cap. Raynutius. de testi. numero.19. 257
3 Pater an possit priuare primogenitum iure prælationis. in c.licèt.de voto.nume.15.&.16. 379
1 Pater an possit immediatè ministrare in ecclesia filij morientis in c. ex transmissa.de fil.presby. nu.2. 212
4 Pater an teneatur se obligare pro filio,quando ei datur dos. in c.donatio.de dona.inter vi.& vxo.nu.37. 173
5 Pater cũ iuramẽto obligatur filio.in c.cũ iuramẽto.de homi.n.3. 74
5 Pater de consuetudine potest obligari ex delicto filiorum. in c. referente.de delic.pue.nu.5.&.6. 123
4 Pater dedit dotem mille filiæ, si nuberet: ipsa non vult nubere, sed religionem intrare, an habebit dictam dotem.in c.donatio.de dona.inter vi.& vxo.nu.35. 173
4 Pater filium habuit ex concubina, quam postea duxit in vxorem, & alium habuit filium,quis istorũ erit potior in successione,quæ defertur secũdũ ordinẽ geniturę.in c.tãta.qui fil.sint le.n.12.113
3 Pater habet filium in potestate,non mater.in c.ex literis.de conuer. infi.nume.5. 374
3 Pater filium minorem ingressum religionem potest reuocare. in c.si quis.de regul.nu.1. 344
3 Pater filium,quem instituit, grauare potest, vt alteri restituat. in c. Rainaldus.de testa.nu.6. 272
4 Pater in foro conscientiæ an debeat abstinere, ne relinquat filio spurio.in c.si quis.de eo qui dux.in mat.nu.6. 74

4 Pater in omnibus casibus, in quibus potest filios exheredare, potest eis alimenta denegare, in c. cum haberet. de eo qui duxit in mat. nume. 7. 71

3 Pater in omnibus casibus, in quibus potest filium exheredare, potest ei alimenta denegare, in c. ex literis. de cõuer. infi. nu. 9. 375

3 Pater si instituit extraneũ, & vni ex filijs aliquid reliquit, alterum exheredauit iustè. an legitima instituti erit triens: an dimidia tri entis, in c. Raynutius. de testa. nu. 49. 262

2 Pater iurat de calumnia in causa filij, in c. in pertractandis. de iur. calum. nu. 10. 110

4 Pater iurauit copulare filium, cum aliqua contrahendo de facto, cũ tali nõ videtur solutus à iuramẽto, in c. ad audiẽtiã. de spõ. n. 24.

3 Pater legauit filiæ. cc. pro ea maritanda. postea eam maritauit, & dedit ei centum nomine dotis: an filia possit petere residuum, in c. filius. de testa. nu. 10. 239

4 Pater meus cuidam sic dixit. confiteor te filium meum: quo mortuo tu vis venire ad succedendum mecum: ego volo probare, q̃ pater meus erraui, in c. per tuas. qui fil. sint leg. nu. 13. 121

4 Et quid si addit ad confessionem filiationis hæc verba [& volo, q̃ venias ad successionem] ibi. nu. 14.

2 Pater meus, si possedit 10 annis, & decessit: ego heres eius alijs 10. annis, & à possessione cecidi, & non habeo instrumentum, vel testes, per quos possim probare titulum possessionis 20. annorũ, quid iuris, in c. quoniam. de præscrip. nu. 14. 318

4 Pater non potest pro fil. o adulto contrahere matrimonium, in c. 1. de despon impu. nu. 1. 33

3 Pater non potest quærere filiis ius patronatus, in c. quia clerici. de de iure pat. nu. 1. 415

1 Pater non potest rem filij sui alienare: sed ea tantummodo frui, in c. constitutus. de in integ. resti. nu. 2. 364

3 Pater offerendo se, & bona sua, an videatur offerre filium, in c. cum scimus. de reg. nu. 3. 354

2 Pater potest compromittere de iniuria à filijs irrogata, in c. Quintas. allis. de iureiu. nu. 1. 282

4 Pater potest contrahere sponsalia de futuro nomine filiæ suæ absentis, in c. ex literis. de matrimonio contract. contra interdict. eccle. nume. 1. 105

4 Pater potest contrahere sponsalia nomine filij præsentis, & non cõtradicentis, in c. 1. de matri. cõtract. cõtra interd. ec. nu. 2. 104

5 Pater potest corrigere filium suum clericum, etiam in sacris, in c. cũ voluntate. de sent. excom. nu. 5. 232

4 Pater potest de bonis suis dare dotem filiæ suæ spuriæ, in c. cum haberet. de eo qui dux. in mat. nu. 6. 71

1 Pater potest emancipare filios minores, in c. constitutis. de in integ. resti. nume. 3. 364

3 Pater potest filio impuberi eligere sepulturam, si hoc habeat cõsuetudo, in c. de vxore. de sepul. nu. 3. 301

2 Pater potest grauare filium in restitutione hereditatis post mortem, in c. in præsentia. de proba. nu. 4. 208

4 Pater potest in filium exercere iurisdictionem voluntariam: vt legitimare, in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nu. 13. 123

4 Pater potest pro filio interuenire in causa matrimoniali, in c. veniẽs. il 1. de sponsa. nu. 3. 13

3 Pater potest reuocare filium naturalem, & spurium de monasterio, in c. si quis. de reg. nu. 6. 344

4 Pater potest sumere filiam spiritualem filij carnalis, in ca. 1. de cognat. spiri. nu. 3. 80

3 Pater potest vnum ex filiis in testamento grauare, vt soluat totum debitum creditori, in c. licèt. de voto. nu. 3. 378

4 Pater pro filio minore contrahit sponsalia, in c. 1. de despon. impu. nume. 2. 33

3 Pater promisit pro filia dotem viro: deinde in testamento aliquid filiæ legauit: an videatur legare pro dote, in c. officij. de testa. numero. 26. 249

3 Pater qua actione possit petere filium in potestate ab alio detentum voluntarie, vel coactè, remissiue, in c. ex literis. de conuersi. infid. nume. 10. 375

4 Pater quare potest ante matrimonium q̃ndocunq; stipulari: licet p̃ miserit, extraneus non, in c. donatio. de dona. inter virũ & vxor. nume. 21. 169

2 Pater quò ad bona filij ante litem contestatam potest procuratorem constituere, in c. cum causam. de iuram. calum. nu. 8. 112

4 Pater si est nobilitate priuatus, an oberit filiis: vel ex persona an non priuati poterunt se reputare nobiles, in c. vnico. de natis ex lib. ven. nu. 5. 80

3 Pater si recepit rem in emphyteusim pro se, & filijs: mortuo patre veniunt filij pro virili, in c. Raynutius. de testa. nu. 38. 268

4 Pater si stipulatus sit dotem sibi reddi, soluto matrimonio: an poterit vergere in casu inopiæ, in c. per vestras. de dona. inter vi. & vxo. nu. 41. 163

3 Pater si vendit quotam bonorum, & probetur fraus: venditio reuocatur vsq; ad legitimã, in c. Raynutius. de testa. nu. 42. 261

3 Pater tenetur alere filium, in cap. ex literis. de conuersi. infide. numero. 8 375

4 Pater, vel extraneus ad hoc vt sibi quærat, quando neceße sit, quòd stipuletur, vel paciscatur, in c. donatio. de dona. inter virũ & vxor. nu. 20. 169

4 Pater, vel extraneus dedit dotem pro muliere, & stipulatus est dotem sibi reddi, si mulier decederet in matrimonio sine filijs. postea dicta mulier decessit in matrimonio cum filijs: an dicta dos cedat lucro mulieris, in c. donatio. de dona. inter vi. & vxo. n. 33. 172

Quid si filia ingrediatur monasterium, ibi. nu. 34. fo. eo.

3 Pater vnus spiritualis debet esse solum in baptismo, in cap. debitum, de baptis. nu. 6. 475

5 Patris appellatione continentur auus, & proauus, in c. nam & rex. de verbo. signi. nu. 1. 234

4 Patrem non habens contraxit sponsalia, si pater suus consenserit: an statim erunt sponsalia, reiecta conditione, quę non potest consistere. in c. super eo. de cõdi. appo. nu. 6. 59

3 Patria potestas soluitur per mortem ciuilem, sicut per naturalem, in c. cum scimus. de regu. nu. 2. 354

3 ¶ PATIENTIA cõiuncta cum actu illius, qui posset de nouo conferre, non operatur collationem beneficii: nec tribuit titulum possessori, in c. dilecto. de præb. nu. 7. 58

3 Patientia dat titulum in beneficio, in c. literas. de sup. neg. prælato. nume. 2. 201

3 Patientia episcopi titulum inefficacem confirmat, in cap. cura. de iure pat. nu. 5. 419

5 Patientia, & taciturnitas in delictis habentur pro consensu, in c. qui alios. de hæreti. nu. 1. 59

3 Patientia est duplex. s. formis, & informis. & quæ dicatur formis, & quæ informis, in c. peruenit. de censi. nu. 8. 440

4 Patientia, & taciturnitas temporis purgat præcedentẽ morã, in c. insinuante. qui clc. vel vo. nu. 4. 67

1 ¶ PATRIARCHA ab episcoporum confirmatione suspenditur, in c. 1. de transla. epi. nu. 5. 189

5 Patriarcha Constantinopolitanus obtinet primum locum post Papam, in c. antiqua. de priui. nu. 2. 166

5 Patriarchæ à suis suffraganeis recipiunt canonicam professionem, in c. antiqua. de priui. nu. 7. 165

Et tradunt pallium archiepiscopis, nu. 2

5 Patriarchæ præstant Papæ fidelitatis, & obedientiæ iuramentum, in c. antiqua. de priui. no. 4. 166

5 Patriarchales sedes sunt quatuor, in cap. antiqua. de priui. numero. 1. folio. 166

3 ¶ PATRIMONIVM assignatum succedit loco beneficij, in c. tuis. de præben. nu. 2. 55

3 Patrimonium promoti si perit casinate, an episcopus teneatur promoto prouidere, in c. tuis. de præb. & dig. nu. 4. 55

1 Patrimonium si quis sufficiens habeat, an possit sine peccato viuere de bonis ecclesiæ, in c. postulasti. de rescrip. nu. 5. 98

3 ¶ PATRONVS accõmodãdo consensum intitulationi factæ de clerico in ecclesia, an præiudicet sibi, in c. postulasti. de iure patrona. nume. 0. 2. 435

3 Pa-

3 Patronus ad hoc vt aliquis sit, an requiratur, q̃ det sufficientẽ dotem: vel sit satis aliquid dedisse. in c. 1. de iure pat. nu. 9. 412

3 Patronus an possit donare laico ius patronatus cũ consensu episcopi, vel sine, in c. illud. de iure pat. nu. 9. 418

3 Patronus an possit præsentare filium, in c. quia clerici. de iure patrona. nu. 2. 415

3 Patronus an possit præsentare filium suum clericum, in c. consuluit. de iure pat. nu. 4. 422

3 Patronus an possit ratione contemptus petere cassationem electionis, in c. nobis. de iure pat. nu. 10. 428

3 Patronus an possit retinere operas spirituales in liberto, remissiue, in c. sancto. de suc. ab intest. nu. 4. 291

3 Patronus an teneatur primo præsentato, si episcopus secundum admisit, in c. cum autem. de iure pat. nu. 6. 427

2 Patronus cui debeat presentare rectorem, in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudi. nu. 4. 330

3 Patronus ecclesiæ vacantis ad eam se præsentare non potest, in c. p nostras. de iure pat. nu. 1. 430

Ratio redditur, numero. 3.

3 Patronus ecclesias, vel decimas sine consensu episcopi, vel Papæ etiam loco religioso relinquere non potest, in cap. nullus. de iure patro. nume. 1. 423

3 Patronus, & aduocatus an possint vendere suos redditus temporales, quos percipiunt de iure patronatus, & aduocationis, in c. præterea. de iure pat. nu. 7. 426

3 Patronus etiam clericus ecclesiam etiam vacantem conferre non potest: licet præsentare possit ad illam, in cap. transmissæ. de iure patro. nu. 1. 435

3 Patronus habet pinguius ius in ecclesia non collegiata, quàm in collegiata, in c. nobis. de iure pat. 12. 248

3 Patronus instituendo si compareat coram episcopo, & petat clericum institui per episcopum, siue dicat, ipsum elegi, siue ecclesiam ipsi donaui, vel concessi, vel quibuscũque verbis vtatur, habẽt omnia vim præsentationis, in cap. transmissæ. de iure patro. numero. 4. 439

3 Patronus laicus potest variare in presentatione, in c. pastoralis. de iure pat. nu. 3. 433

3 Patronus laicus, & patronus clericus qualiter, & in quibus differãt, in c. cum propter. de iure pat. nu. 4. 431

3 Patronus laicus potest donare ius suum domui religiosę, in c. illud. de iure pat. nu. 4. 417

3 Patronus laicus vno prius præsentato, potest alterum postea præsentare, in c. cum autem. de iure pat. nu. 2. 427

Et potest successiuè plures præsentare, ibi. nu. 3.

3 Patronus non potest in testamento ecclesiam alicui concedere, in c. consuluit. de iure pat. nu. 3. 422

3 Patronus non admittitur ad electionem in ecclesia conuentuali. in c. nobis. de iure pat. nu. 8. 428

1 Patronus non debet præsentare, pendente quæstione super iure patronatus, in c. cum venissent. de in integ. resti. nu. 7. 356

3 Patronus non potest aliquem ponere in ecclesia sine auctoritate episcopi, in c. præterea. de iure pat. nu. 1. 414

3 Patronus non potest sibi ecclesiam retinere, vel eam alteri concedere propria auctoritate, in c. consuluit. de iure pat. nu. 1. 422

3 Patronus potest ante admissionem episcopi variare, & recedere à prima præsentatione, alium præsentando, in cap. quod autem. de iure pat. nu. 3. 414

3 Patronus potest tempore fundationis ecclesiæ non tantum pro se onus imponere: sed ẽt pro alio, ni c. quantò, de censi. nu. 1. 447

2 Patronus præsentans potest mutare voluntatem, in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudi. nu. 15. 331

1 Patronus presentans scienter indignum, an sit priuatus iure præsentandi, in c. cum vos. de offi. ordinu. 4. 288

3 Patronus qualem debeat in capella eligere sacerdotem, in c. nobis. de iure pat. nu. 11. 428

3 Patronus quare debet episcopo presentare, in c. nobis. de iure pat. nume. 13. 428

3 Patronus, qui non est propriè patronus, sed possidet ius patronatus, quid obtineat, in c. consultationibus. de iure patrona. numero. 1. 424

3 Patronus quod emolumentum consequatur de iure patronatus, q̃d habet in ecclesia, in c. nobis. de iure pat. nu. 14. 428

3 Patronus secularis, & ecclesiasticus, in quo differunt remissiuè. super continuat. rub. de iure pat. nu. 4. 411

3 Patronus si consensit intitulationi, an postea vacante ecclesia, potest alium præsentare, quàm istum intitulatum cum consensu suo, in c. postulasti. de iure pat. nu. 5. 435

3 Patrons si donauit ius patronatus, an per illum, cui donauit, possit ad illam ecclesiam præsentari, in c. ex insinuatione. de iure patrona. nu. 6. 422

3 Patronus si vendat ius patronatus, & pretium recipiat: quid erit de illo pretio, in c. de iure pat. nu. 2. 423

3 Patronus vnus potest præsentare alium compatronum, in c. quoniam. de iure. de iure pat. nu. 9. 413

3 Patronus vnus non potest præsentationem alterius patroni rescindere ratione contemptus, in c. quoniam. de iure pat. nu. 10. 413

3 Patroni præsentatio, & consensus requirenda sunt in permutatione. in c. dilectus. de iure pat. nu. 6. 432

3 Patroni ecclesiæ vacantis si infra tempus non presentant, episcopus ordinabit ecclesiam, in c. si verò. de iure pat. nu. 1. 429

3 Patroni etiam ecclesiastici nouũ censum imponere non possunt ecclesiis, nec veterem augere, in c. grauis. de censi. nu. 1. 446

3 Patroni non debent extorquere ab ecclesiis, vltra quàm eis à iure debeatur, in c. præterea. de iure pat. nu. 2. 426

3 Patroni non debent impedire lectionem in ecclesiis, in c. in quibusdã de pœnis. nu. 1. 189

Et debent eas defendere ab iniurijs, nu. 2.

3 Patroni possunt exigere ab ecclesiis redditus moderatos, statutos in fundatione ecclesiæ, in c. præterea. de iure pat. nu. 4. 426

3 Patroni si sint plures, an vnus ab alio possit eligi, in c. consuluit. de iure pat. nu. 6. 422

3 Patroni tam clerici, quàm laici, licèt possint præsentare, non tamẽ instituere: nec beneficia conferre sine consensu episcoporum, in c. ex frequentibus. de insti. nu. 3. 82

3 Patronorum vnus possidet ius patronatus bona fide. alius mala fide: cum iudici non constaret, admisit præsentatum à malæ fidei possessore: an postea hoc liquidato, debeat remoueri, in c. consultationibus. de iure pat. nu. 6. 424

5 ¶ PAVCI licèt non infament: tamen ad eorum petitionem committitur inquisitio, in c. olim. de accu. nu. 1. 29

5 Pauci quot dicantur, in cap. inquisitionis. §. tertiæ. de accusa. numero. 10. 20

3 ¶ PAVLVS apostolus quærebat sibi victum proprijs manibus, in ca. cum apostolus. de censi. nu. 1. 441

5 ¶ PAVPER si non potest soluere pœnam pecuniariam, quid iuris, in c. statuimus. de maled. nu. 8. 126

5 Pauper, qui non habent pecuniam pro expensis: an teneantur accedere ad curiam pro absolutione, in c. ea noscitur. de sent. excom. nume. 5. 206

An cogantur mendicare, ibidem. nu. 6.

5 Pauperibus quibus erogatio malè ablatorum facienda sit per episcopum, in c. cum tu. de vsuris. nu. 14. 103

3 Paupertas ecclesiæ excusat eam à procuratione, in c. procurationes. de censi. nu. 5. 454

3 Paupertas non impedit promotionem ad prælaturam, in c. 1. de pecu. cleri. nu. 1. 213

2 Paupertas non repellit quem à testimonio, in c. si qui testium. de testi. nume. 4. 221

3 Paupertas quid operetur in religiosis, in cap. sanè. de regu. numero. 12. 351

4 Paupertas, siue inopia quomodo sumatur in casu huius cap. in c. per vestras. de dona. inter vi. & vxo. nu. 24. 162

5 ¶ PAX an possit fieri in articulo mortis, in ca. exhibita. de homici. numero. 6. 84

4 Pacem feci cum inimico meo, & promisi eum non offendere: si postea efficiatur hostis, & transfuga ciuitatis, potero eum offendere, in c. literas. de conug. lepro. nu. 3. 76

3 ¶ Peccare an dicantur, qui contra votum, vel iuramentum in enumeratis casibus faciunt, in cap. scripturæ. de vo. & vo. redempt. nu. 15. 377

3 Peccatum actuale non relaxatur per baptismum collatum dormienti, in c. maiores. de baptis. nu. 13. 474

5 Peccatum, etiam enorme, nõ impedit ingressum religionis, in c. 1. de his, qui fil. occide. nu. 5. 71

1 Peccatum ex diuturnitate temporis aggrauatur, in c. cum tantò. de consue. nume. 2. 119

5 Peccatum impedit hominem, & ipsius processum, & inducit infirmitatem, & mortem, in cap. significantibus. de purga. vulga. nume. 3. 181

5 Peccatum intantum est voluntarium, quòd non est peccatum, nisi sit voluntarium, in cap. quod quidam. de pœni. & remis. numero. 1. 194

1 Peccatum ligat animam, in c. cum tantò. de consue. nu. 3. 119

5 Peccatum mortale ita contrahitur omittendo, sicut committendo, in c. cum ex iniuncto. de ope. no. nunc. nu. 7. 150

3 Peccatum mortale non priuat aliquem ab ingressu ecclesiæ, in c. vnico. de puri. post. par. nu. 2. 482

5 Peccatũ originale non dimittitur per baptismum adultis dormientibus, & amentibus, in c. maiores. de bap. nu. 12. 474

5 Peccata non oportet timeri in iurium obseruatione, iu c. cum in iuuẽtute. de purg. can. nu. 4. 176

3 Peccata notoria, & singulorum de populo Deus punit in vniuersò, in c. clerici. de excess. præla. nu. 2. 136

4 Peccator contra legem matrimonij tenetur reddere debitum cum dolore cordis, non exigere, in c. transmissæ. de eo, qui cog. cõsan. vxor. nume. 4. 86

3 ¶ Pecvnia an computetur inter res mobiles, quæ seruando seruari possunt: vel non possunt, in c. nulli. de reb. eccle. non alienan. numero. 7. 130

2 Pecuniaria causa dicitur tribus modis, in cap. præterea. de dilatio. nume. 32. 120

5 Pecunia malè accepta, & per simoniam, cui sit restituenda, in c. veniens. de simo. nu. 2. 36

1 Pecunia per monachum acquisita, cui sit resignanda, in c. quantò. de offi. ordi. nu. 3. 289

5 Pecunia pro nullo monasterio ecclesiastico est exigenda, in c. ad nostram. de simo. nu. 1. 73

3 Pecunia quando dicatur commodata ecclesiæ, vel personæ, in c. 1. de depo. nu. 15. 141

3 Pecunia, quæ erat in sumptibus consumenda, cum votum redditur, debet applicari illi ecclesiæ, ad quam vouẽs accedere tenebatur, sine diminutione, in c. magnæ. de voto. nu. 11. 381

5 Pecunia quæsita ex illicito lucro est eroganda in vsus pauperũ Christianorum, in c. cum sit. de iude. nu. 5. 56

Per manus tamen diœcesani, ibi. nu. 6.

3 Pecunia reperta monacho in morte, an tota sit sepelienda cum eo, in c. cum ad monasterium. de statu mona. nu. 10. 393

3 Pecunia si reperitur soluta pro alia, præsumitur eius loco subrogata: & illa alia à principio præsumitur venisse in obligatione, in c. olim. de censi. nu. 3. 451

4 Pecunia, vel res mobiles datę sunt in dotem: non habet mulier vnde se alat infra annum, quo debet restitutio retardari: quid fiet. in c. prudentia. de dona. inter vi. & vxo. nu. 4. 152

5 Pecunia an quis possit dare pro absolutione, in c. dilectus. il 1. de simo. nume. 3. 38

5 Pecuniam habens, & volens ire ad nundinas: si inuenit aliquem euntem, an possit illam ei dare certo pretio, in c. nauiganti. de vsuris. nu. 7. 113

3 ¶ Pecvlivm sequitur seruum manumissum, in ca. consensus. de reb. eccle. non alie. nu. 6. 182

3 ¶ Pedagivm cum est legitimè institutum: an de omnibus rebus soluere debeat, & omnes soluere teneantur, in cap. innouamus. de censi. nu. 9. 443

3 Pedagium dicitur quædam præstatio, quæ ab itinerantibus pro his, quæ vehunt, vel dicunt, exigitur, in cap. innouamus. de censib. nume. 4. 443

3 Pedagium, & vectigal idem sunt. ibi. nu. 5.

5 ¶ Poena à iure statuta potest augeri propter immanitatem criminis, in c. inter. de purga. capo. nu. 2. 175

5 Pœna aggrauatur persistenti in contumacia, in c. grauem. de pœnis. nume. 4. 191

4 Pœna alia, quàm infamiæ, an imponatur per ius ciuile secundò nubenti, in c. nuper. de secũ. nup. nu. 6. 167

5 Pœna an committatur insolidum, quando plures tenentur ad factũ diuiduum, si vnus contra faciat, in c. suam. de pœnis. numero. 4. folio. 188

1 Pœna aperientis literas superiori transmissas, in c. cum olim. il 2. de offi. deleg. nu. 2. 269

5 Pœna cano. si quis suadente. vt habeat locum, tria requiruntur, in c. 1. de sent. excom. nu. 5. 205

5 Pœna cap. cum æterni. de iudic. lib. 6. an vendicet sibi locum contra contemnentes priuilegia, in c. dilecti. de priui. nu. 3. 153

5 Pœna cap. si quis. an habeat locum in clerico in minoribus, in c. si quis. il 2. de cle. excom. mini. nu. 5. 126

5 Pœna cap. si verò. an habeat locum in nepte, pronepte collateralibus, vel affinibus, in c. si verò. il 1. de sent. excommu. nume. 9. folio. 202

5 Pœna clerici, qui in hæresi manifesta deprehenditur, in c. ad abolẽdam. de hæreti. nu. 4. 61

1 Pœna bigami ordinati, in c. super eo. de biga. nu. 2. 221

5 Pœna concilij sunt adstricti, qui habent in facultatibus, vnde possint soluere, in c. cum tu. de vsuris. nu. 3. 102

1 Pœna confirmantis improuidè, in cap. nihil est. de elect. nume. 4. folio. 133

5 Pœna conuentionalis quæ dicatur, in cap. constitutis. de pœnis. numero. 1. 187

3 Pœna crescit, crescente contumacia, in c. pręterea. à iure patrona. numero. 4. 414

5 Pœna debet cedere lucro eius, qui ex delicto lædit, in c. ad liberandã. de iude. nu. 3. 57

5 Pœna degradationis ab ordine maior est, quàm priuatio à beneficio, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 17. 25.

5 Pœna dicitur propriè lucrum fisci, in cap. intelleximus. de adulte. nume. 11. 90

5 Pœna diuersa imponitur laico, & clerico fœneratori, in c. præterea. de vsuris. nu. 2. 197

3 Pœna diuersa, qua puniuntur clerici, & laici ex eodem delicto, in c. monasteria. de vita & hone. cle. nu. 4. 3

5 Pœna diuidui, & indiuidui qualiter, & aduersus quos committatur, in c. suam. de pœnis. nu. 3. 188

5 Pœna eadem est hæretici principalis auxiliantis, & receptantis, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 2. 228

5 Pœna eadem imponitur deneganti alimenta, quæ imponitur exponenti. in c. vnico. de infanti. expos. nu. 4. 72

3 Pœna eadem iudicatur vendere irrequisito domino, vel cessare in solutione canonis per biennium. in c. potuit. de loca. & conduc. numero 8. 162

5 Pœna est arbitraria in criminibus, in quibus post peractam pœnitentiam non impeditur ordinis executio, vel beneficij retentio, si proceditur per viam inquisitionis. in c. inquisitionis. de accu. numero 4. 20

5 Pœna exacta per episcopũ, ratione criminis, cui applicetur. in c. presbyteri. de pœnis. nu. 3. 186

5 Pœna excommunicationis infligenda est pyratis spoliantibus, vel capientibus nauigantes ex honestis causis. in c. excommunicationis. de excep. n. 1. 94

5 Pœna grauium delictorum, cum per inquisitionẽ proceditur, est remotio ab administratione. in c. qualiter. de accu. nu. 16. 25

2 Pœna

2 Pœna homicidij, incestus, & piurij est depositio à pontificali, & sacerdotali ordine, in c. veritatis. de dolo & contu. nu. 8. 191

5 Pœna imponitur moniali, si de libidine conuincatur, in c. moniales, de purga. cano. nu. 1. 173

1 Pœna imponitur rigorosa contra assumentes sibi vicariam aliquam contra proprij episcopi voluntatem, in c. quoniã. de offi. ordina. mero. 4. 279

5 Pœna imposita à constitutione ciuili, vel canonica, cui applicetur, in c. presbyteri. de pœnis. nu. 4. 186

5 Pœna imposita propter crimen hæresis, ad cuius commodum cedat, in c. excõicamus. de hæreti. nu. 4. 64

1 Pœna in compromisso apposita an possit peti, in c. dilecti. de arbi. nume. 5. 373

1 Pœna inflicta propter contumaciam, purgata cõtumacia relaxatur, in c. ex literis. de consti. nu. 2. 77

2 Pœna infligenda per contumaciam an possit infligi sine alia citatione, in c. 1. de iudi. nu. 7. 2

3 Pœna insultantis ad domum, an habeat locum in insultante ad porticum, in c. immunitatem. de immu. ec. nu. 3. 495

5 Pœna irregularitatis non habet locum in simpliciter audiente, sed in celebrante, & concelebrante, in c. illud. de cleri. excommu. ministr. nume. 5. 128

5 Pœna iuris debet intelligi de moneta vsuali illius loci, vbi delinquitur, in c. statuimus. de maledi. nu. 10. 126

5 Pœna iuris intelligitur de moneta loci, vbi pœna est soluenda, in ca. nulli. de iude. nu. 5. 57

5 Pœna iuris ordinaria, si non potest cadere in personam delinquentis, in aliam commutatur officio iudicis, in cap. postulasti. de iude. nume. 1. 55

2 Pœna legis Iulię de vi priuata quę sit. in cap. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 1. 132

2 Pœna litigiosi contractus habet locum etiam in monasterio scienter recipienti rem litigiosam, in c. ecclesia sanctę Mariæ. il 1. vt lite penden. nu. 2. 198

4 Pœna maior imponitur cognoscenti matrem sponsę, quàm si adulterium commisisset, in c. veniens. il 1. de eo, qui cog. consang. vxo. nume. 2. 85

3 Pœna metienda est iuxta modum culpę, in c. ea quæ. de statu mona. nume. 3. 396

4 Pœna noua deambulatoria de loco ad locum, in c. non est vobis. de sponsa. nu. 6. 11

5 Pœna nulla potest esse, vbi nulla est culpa, in c. Ioannes. de homi. nume. 3. 85

5 Pœna occidentis presbyterum qualis sit, in c. presbyterum. de pœnit. & remis. nu. 1. 191

1 Pœna ordinantis eum, qui non est legitimæ ætatis, quę sit. in c. inde eorum. de ęta. & qualita. nu. 2. 205

5 Pœna ordinaria an tollatur per impositionem pœnæ extraordinarię. in c. 1. de crim. fal. nu. 11. 114

5 Pœna pecuniaria maior imponenda est diuiti, quàm pauperi, in c. statuimus. de maledi. nu. 7. 125

2 Pœna pecuniaria, quę descendit ex crimine, an connumeretur inter causas criminales: an inter pecuniarias, in c. præterea. de dila. nume. 34. 120

5 Pœna pari puniuntur, qui naues gubernant ad pugnam, & qui ipsã personaliter exercent, in cap. quod in dubijs. de pœnis. nume. 1. folio. 187

5 Pœna pecuniaria non est exigenda per iudicem ecclesiasticum pro delictis. in c. licèt. de pœnis. nu. 1. 186

3 Pœna priuationis non imponitur, nisi in casibus in iure expressis, in c. transmissæ. de iure pat. nu. 5. 436

3 Pœna priuationis sepulturæ infligitur non soluenti decimas, in c. prohibemus. de deci. nu. 2. 328

5 Pœna quãdo imponitur negatiuè, oportet præcedat monitio, ad hoc vt quis eam incurrat, in cap. excommunicamus. §. moueatur. de hæreti. nu. 4. 65

5 Pœna quę imponitur blasphemantibus cui applicabitur, in cap. statuimus. de maledi. nume. 9. 126

5 Pœna quæ imponatur de iure ciuili contra patres, qui filios occidũt, in c. 1. de his, qui fil. occide. nu. 7. 71

5 Pœna q̃ imponatur episcopo simoniaco, in cap. 1. ne præla. vi. suas. nume. 2. 47

5 Pœna quę imponatur excõicato celebranti in loco interdicto, in c. postulasti. de cle. excom. mini. nu. 6. 129

5 Pœna quę imponatur in foro iudiciali sortilegis. in cap. 1. de sortileg. nume. 3. 118

5 Pœna quæ imponatur inuertentibus possessionem beneficij, in c. illud. de excess. præla. nu. 2. 137

2 Pœna, quæ imponitur per sententiam, debet esse perpetua, in c. veritatis. de dolo & contu. nu. 7. 191

2 Pœna quę sit appellationi non deferenti, in cap. de priore. de appella. nume. 2. 351

3 Pœna quæ sit Capituli, & canonicorum, qui non recipiunt aliquem ad mandatum Papæ, in c. dilectus. il 2. de præb. nu. 5. 61

5 Pœna quæ sit clericorũ, qui præstãt auxilium, vel cõsilium homicidę, in c. sicut dignum. de homi. nu. 9. & 10. 75

5 Pœna quę sit dantis causam abortui, in cap. sicut. de homici. nume ro. 4. 84

3 Pœna quæ sit ebriosi, vel crapulosi, in c. à crapula. de vita & hone. cle. nu. 4. & 5. 7

2 Pœna quæ sit falsantis monetas, in cap. quantò. de iureiuran. numero. 11. 280

4 Pœna quæ sit fornicantis cum filiastra, in c. 1. de eo, qui cog. cõsang. vxo. nume. 1. 85

5 Pœna quæ sit illorum, qui recipiunt beneficia ab illis, qui sunt suspẽsi, in c. tanta. de excess. prela. nu. 6. 146

5 Pœna quæ sit infligenda raptoribus, & ecclesiarum violatoribus, in c. super. de excep. nu. 1. 94

3 Pœna quæ sit mulieris cum clerico fornicantis, in c. si quisquàm. de coha. cle. & mul. nu. 3. 10

3 Pœna quæ sit non implentis voluntatem defuncti, in c. si heredes. de testa. nu. 1. & 5. 230

3 Pœna quæ sit pedagium non soluentis, in c. innouamus. de censib. numero. 12. 444

5 Pœna quæ sit, quæ infligitur illi, qui deficit in purgatione indita, in c. cum P. de purg. cano. nu. 2. 174

3 Pœna quæ sit subscribentis se contractui illicito, & à iure reprobato, in c. si quis. de reb. ec. nõ alie. nu. 3. 130

5 Pœna, quam imponit Papa laicis ratione delicti, nõ applicatur sibi, sed iudici seculari, in c. ita quorundam. de iude. nu. 5. 52

2 Pœna, quæ venit in loco alterius subroganda, relinquitur arbitrio iudicis. in repetit. c. finem litib. de dolo & cont. nu. 9. 183

4 Pœna quò ad temporalem, cui maior imponatur, an illi, qui diu est, quòd deliquit: vel illi, qui nouiter & recenter. in c. cum haberet. de eo qui dux. nu. 8. 71

3 Pœna quòd studentes in legibus, vel physica amittant spem promotionis, an habet ita locum in clericis, sicut in religiosis, in c. sup specula. ne cle. vel mo. nu. 15. 502

3 Pœna regulę, vel constitutionis non potest alterari per prauam consuetudinem, in c. ea quę. de statu mo. nu. 6. 396

2 Pœna reiteratur ex reiteratione adulterij, in c. sicut nobis. de testi. nume. 3. 222

5 Pœna remissa per indulgentiam, vel aliter, non prejudicat priuato in iure sibi quæsito, in c. de his. de accu. nu. 4. 4

2 Pœna tripli an habeat locum, quando petitur plus re, causa, vel loco, in c. vnico. de plus peti. nu. 12. 143

3 Pœna spiritualis est imponẽda ei, qui vtitur falsis põderibus, vel mẽsuris, in c. vt mensuræ. de emp. & vendi. nu. 2. 147

5 Pœna spiritualis non tollit pœnam temporalem, in c. statuimus. de maledi. nu. 6. 125

2 Pœna statuta contra eum, qui recusauit iurare, an infligatur ipso iure, an per sñiam, in c. cum in causa. de iura. calum. nu. 11. 114

Et hoc inuestigare, est vtile, ibi. n. 12.

Et an super hoc debeat ferri sententia, ibi. nu. 13.

3 Pœna

3 Pœna statuta in altero correlatiuorum, intelligitur repetita in reliliquo, in c.quia clerici.de iure pat.nu.4. 415
3 Pœna suos debet tenere auctores, in c. quæstuit.de his, quæ fiunt à maio.nu.4 122
5 Pœna suspensionis imponitur deficienti in probatione, in c.significasti.de adulte.nu.5 89
2 Pœna temporalis infligitur propter offensam, & maiestatem iudicis contemptam, cuius territorium ex delicto turbatur, in repe.c.postulasti.de foro compe.nu.16 58
3 Pœna vnius debet esse alijs in exemplum, in c.ea quæ.de statu mona.nu.9. 397
4 A pœna inris non appellatur. Et quę si ratio nu.4. in c. ad nostram. de appell.nu.2 340
5 Pœna eadem punitur, qui blasphemat Deum, & aliquem ex sanctis eius, in c.statuimus de maledi.nu.1 125
3 Pœnæ appositio actui à iure prohibito non confirmat actum contra prohibitionem attentatum, in c.sicut.ne cle. vel mona. nume.7. folio. 499
3 Pœnæ appositio non firmat actum, qui geritur contra pœnæ appositionem, in c.si quorundam.de solu.nu.5. 196
5 Pœnam à iure statutam si quis non potest soluere, debet in aliam cõmutari, in c.ad liberandam.de iude. nu. 5 57
5 Pœnam depositionis non debet imponere episcopus: nisi quando se non emendauerit percussor, in cap. 1.de cleri.percuss. numero.1. folio. 124
3 Pœnæ canonicæ quomodo conueniant pœnis ciuilibus, in c. veniens. de accusa.nume.12 10
1 Pœnæ certæ sunt in canonibus institutæ: incertæ iudicis arbitrio reseruantur, in cap.ad reprimendam.de officio ordina.numero. 1. folio. 290
4 Pœnæ impositę à iure ciuili secundò nubentibus, an sint sublatæ per ius canonicum, in c.super.de secun.nup.nu.9 178
5 Pœnæ plures possunt imponi loco vnius pœnæ grauioris, in c.in archi episcopatu de excep.nu.4 45
5 Pœnæ sunt perpetuæ, vbi aliud non exprimitur, in c. 1.ne præla.vi. suas.nu.3 47
2 Pœnæ variæ quando reperiuntur impositæ in iure pro eodem delicto: an concurrant, vel vna tollat aliam, in c.conquestus. de foro compe.nu. 7. 73
5 Pœnarum genera sunt septem de iure ciuili, in c. veniens. de accusa.nu.11 10
5 Pœnis pluribus puniri potest quis pro eodem delicto, in c.ad aures. de pœnis.nu.4. 189
2 Pœnalis obligatio ad hoc vt committatur, quid requiratur, in c.breui.de iureiu.nu.3. 278
4 ¶ Pendente causa præiudiciali, non debet aliquid attentari in causa: sed omnia in suspenso stare, in c.ad dissoluendum.de despon.impub.nu.6. 43
2 Pendentia sola appellationis non facit recusari iudicem vt suspectũ, in c.ad hæc.de appel.nu.2. 341
3 ¶ Poenitentia an habet locum, in c.cum laici.de iure patr.numero.4. 419
2 Pœnitentia competens debet imponi pro incauta iuratione, in c.sicut il 1.de iureiuran.nu.3. 287
4 Pœnitentia eleemosynę non est iniungenda seruo, in c. 1. de coniug. seruo.nu.6 77
2 Pœnitentia est duplex, spiritualis, & generalis, in repetitione c.postulasti.de foro compe.nu.22. 60
2 Pœnitentia imponitur pro iuramento temerario, in c.sicut ex literis. de iureiur.nu.4. 277
4 Pœnitentia iniungenda est contemnenti mandatum iudicis, in c. ex literis.de matri.contrac.contra interdic.nu.6 105
5 Pœnitentia melius peragitur à soluto, quam à ligato vinculo matrimoniali, in c.1.de his qui fil.occid.nu.4 71
5 Pœnitentia non debet denegari damnatis ad mortem, in c. fures. de furtis.nu. 3 97
5 Pœnitentia non est neganda alicui, quantuncunque sit grauis peccator, in c.in literis.de excep.nu.1 95
5 Pœnitentia non est iniungenda valenti, & nolenti restituere violenter ablata, vel damna manifestè illata, nisi restituat, vel securitatem de restituendo præbeat, in cap.super.de excep.nu.2 94
2 Pœnitentia non habet locum regulariter post delictum consummatũ, in c.vnico.de plus peti.nu.11 143
5 Pœnitentia non negatur in morte non valenti satisfacere: nisi in vita potuit, & neglexit, in c.super.de excep.nu.5 94
2 Pœnitere non potest, qui iudicem non declinare pollicitus est, in c.1. de iudi.nu. 1 2
5 Pœnitentia omnis hodie est arbitraria, in c.si quis. de furtis.numero.3 97
5 Pœnitentia parum prodest, si peccator in vita potuit satisfacere, & contempsit, in c.super.de excep.nu.9 94
5 Pœnitentia penitus denegatur ei, qui de vno delicto negligit satisfacere, in c.super.de excep.nu.4 94
4 Pœnitentia peracta quando est, vel ipsius pars, restituitur quis ad pristinum ius, in c.veniens.il 1.de eo, qui cogno.consangui. vxor. numero. 3. 86
3 Pœnitentia pro peccato antea commisso non est imponenda intranti monasterium, in c.scripturæ.de voto.nu.2 377
4 Pœnitentia quare habet magis locum in contractibus innominatis, quàm in contractibus nominatis, in c.cum sit proprium. de condi. appo.nu.9 55
4 Pœnitentia quare iteretur, in cap.vir autem. de secun. nup. numero.4 176
5 Pœnitentia quę imponatur opprimentibus filios, in c. de infantibus. de his qui fil.occide.nu.1. 71
5 Pœnitentia quæ sit censenda vera, in c.quod quidam.de pœniten.& remis.nu.2 194
5 Pœnitentiã agens in occulto, an poterit postea accusari, in c. fraternitati.de scisma.nu.4 68
5 Pœnitentiam agens non debet confidere, quòd pœnitentia sit immunis, in c.accepimus.de purga.cano.nu.3 180
5 Pœnitentiam iniunctam debet quis pro viribus adimplere, in c.omnis.de pœni.& remis.nu.10 197
5 Pœnitens peracta pœnitentia recuperat executionem officij, à quo suspensus est, in c.dilectus.il 2.de simo.nu.6 39
1 Pœnitentes non possunt ad sacerdotium promoueri, in c. 1. de biga. in prin. 222
3 ¶ Pensio an debeat augeri, si conductor multum lucratur, in c. propter.de loca.et conduc.nu.16 159
1 Pensio an debeat augmentari, auctis facultatibus ecclesiæ, in c.cum clerici.de pac.nu.5 318
3 Pensio an sit augenda propter vbertatem non compensandam cum sterilitate, in cap.propter.de loc.& conduc.nu.6 157
3 Pensio debet computari creditori in sortem, in c.significante, de pig. nu.5 185
3 Pensio minuenda est pro rata propter sterilitatem contingentem in re locata, siue vtio rei: siue casu fortuito, in c.propter.de loca.& conduc.nu. 1 157
3 Pensio noua non debet ecclesijs imponi: nec antiqua augeri, in c.pastoralis, de his quę fi.à prælatis nu.2 119
Quando sit soluenda.ibidem nu.7
3 Pensiones antiquæ soluendæ sunt ad antiquam monetam, vel eius æstimationem, in cap.cum canonici.de censi.nu.2 119
3 ¶ Percipiens pro aduocatione aliquam quotam fructuum de prędio alieno, an post solutam decimam integram ecclesiæ prædiali, soluat de eo, quod ei restat, ecclesiæ suæ parochiali, in c. tua.il 2. de deci.nu.12 334
3 Perceptio decimarum in vna parochia potest ad alium pertinere, quam ad rectorem, in cap.cum contingat.de deci.nu. 1. 337
3 Perceptio decimarum de iure communi spectat ad ecclesiam parochialem.ibidem nu.2
2 ¶ Percvnctatvs, verbum significat diligentem inquisitionem, in c.vltra tertiam.de testi.nu.9 250
5 ¶ Percvtere in capite, est magis periculosum, quàm in aliquam

quàm parte corporis, in cap.significasti. il 2.de homi. nume. 10. folio. 82
5 Percutere volens Titium casu percussit Seium, an teneatur. quòd sic, in c.de infantibus.de his qui fil.occid.nu.4. 72
5 Percutiens alium lapide, siue pugno, tenetur ad medicinas, & operas, quas ille in lecto iacens perdidit, in c.1.de iniur.numero.1. folio. 182
An teneatur vltra damna, & expensas.nu.3.
5 Percutiens clericum excommunicatum est excommunicatus, in c.cõtingit.de senten.excom.nu.12. 220
5 Percutiens clericum casu fortuito non incidit in canonem. si quis sua dente.in c.si verò.il 1.de sent.excom.nu.3. 201
5 Percutiens clericum reputatum laicum non est excommunicatus, in c.ex parte.il 2.de priui.nu.2. 169
3 Percutiens clericum, si habet impedimentum perpetuum, absoluitur: nec iurat de eundo ad curiam, in c.quod super.de voto.numero.6 folio. 383
5 Percutiens laicum incedentem in habitu, & tonsura, an sit excommunicatus: & talis postea celebrando an sit irregularis, in cap.si verò.il 2.de sent.excom.nu.4 202
5 Percutiens non lethaliter non tenetur de homicidio: quando non fecit in auxilium aliorum, qui interfecerunt, in c.significasti.il 2.de homi.nu.3. 81
5 Percussor rectè potest appellari, qui percussit vna vice, in c.1.de clerico percus.nu.3. 124
1 ¶ Peregrinvs transitum faciens per alienam terram propter necessitatem victus, impunè participat excommunicato, in c.sacris. de his, quæ vi met.nu.5. 349
3 Peregrinus vbi debeat sepeliri, in c.de vxore.de sepul. numero.9. folio. 301
2 Peregrini si longo tempore iuerunt ad sanctum Iacobum, & postea nolunt iure: an illi de sancto Iacobo possint eos cogere, tanquam fuerit eis quæsita quasi possessio, in c.cum ecclesia.de causa pos.et proprie.nu.20. 149
3 Peregrini decedentes in peregrinatione, vbi sint sepeliendi, in c. in nostra.de sepul.nu.18 308
2 Peregrinantes ad Papam cum rebus suis sub eius protectione consistunt, in c. vnico.de cleri.peregrinan.nu.1 388
4 Peregrinatio, vel captiuitas non inducit probabilem probationem, quòd profectus peregre, vel captus decesserit, in c. in præsentia. de spon.nu.2. 17
5 ¶ Peremptorie, verbum, quando debet apponi in citatione, in cap. ad petitionem.de accu.nu.13 22
2 Peremptorie, verbum, necessariò est apponendum in citatione, quando est vnica, in c.cum Bertoldus. de sent. & re iudi.nu.8. 331
5 ¶ Perpetvvm, intelligitur multis modis, in c.olim.de verbo.signif. nu.8. 238
3 ¶ Pericvlvm an spectet ad commodatarium, si eodem tempore res fuisset peritura apud commodantem, in c. vnico.de commod. numero.14. 138
3 Periens casu fortuito non priuatur legitima sepultura, in c. ex parte.il 2.de sepul.nu.2 309
5 ¶ Peritvs si dixit, quòd litigans habet iustam causam, & succubuit: an teneatur, in c.calumniam.de pœnis.nu. 2 & 3. 186
5 Peritum se dicens, cum non sit, si facit, vel omittit aliquid, propter quod periculum mortis incurrat, peccat, in c.tua nos. de homi.numero 5. 83
3 Periti in iure non debent ipsa iura ignorare, in c.cum sis præditus.de conuersi.coniug.nu.1 363
2 Peritis in sua arte creditur, in c.proposuisti.de probationibus.numero.3. 206
1 ¶ Perivrvs debet à beneficio remoueri, in c.ex parte.il 1.de rescri. nu.1 80
2 Periurus etiam de crimine emendatus, quare non admittitur ad testimonium, in c.testimonium.de testi.nu.11 249
2 Periurus infamis an possit esse testis, in c.testimonium.de testi.numero 6. 249
2 Periurus licèt sit infamis de iure canonico: secus est de iure ciuili, in c.testimonium.de testi.nu.7 249
4 Periurus non censetur, qui non adimplet. quod promisit, si sibi ab aduersario non impletur, in c.de illis.de condi.appo.nu.1.& 3.55.
2 Periurus non potest dici, qui fidem frangenti non implet promissionem suo iuramento firmatam, in cap.peruenit.de iureiuran. numero.3 272
2 Periurus non repelitur ab agendo: repellitur tamen à petendo confirmationem, in c.dilecti.de excep.nu.3 301
2 Periurus potest contrahere matrimonium, in c.mulieri. de iureiurã. nume.3. 291
3 Periurij pœna quæ sit, in cap.peruenit.de fideius.nu.8 190
2 Periuri sunt ab ecclesiis remouendi, in c.querelam.de iureiur.numero 2. 276
2 ¶ Permittenti, cui competit primo loco actio, vel defensio, sequentem se agere, sententia contra eum lata sibi præiudicat, in c.quamuis.de sent.& re iudi.nu.1 337
3 ¶ Permvtare est nomen generale, conueniens ad omnia, quæ versãtur inter manus hominum. super continuatione rub.de rerum permu.nu.1 166
3 Permutans beneficium cum alio, antequam adipiscatur possessionem beneficij sibi debiti ex causa permutationis, non potest ad ipsum agere contra tertium possessorem, in c.inter cetera.de præben.numero 3. 47
2 Permutans beneficium, si non potest habere illud, cum quo permutat, an perdat primum, in c.constitutis.de appel.nu.11 361
3 Permutantes per fraudem si possederint beneficia taliter permutata (quia fraus erat occulta) detecta fraude, ipsis mortuis, an dicantur beneficia vacare per mortem, an per resignationem, an per iuris priuationem, in c.exhibita.de rerum permu.nu.25 174
3 Permutantiũ alius si non habet ius in beneficio, quid iuris, in c.exhibita.de rerum permu.nu.24 174
3 Permutatio an possit fieri ex interuallo, in c.exhibita.de rerum permu.nu.26 174
3 Permutatio beneficiorum clericorum diuersarum ecclesiarum qualiter sit fienda, in c.1.de rebus eccle.non alie.nu.3 127
3 Permutatio facta, beneficijs specialiter reseruatis, non valet sine mãdato sedis apostolicæ, in c.exhibita.de rerum permuta.nume. 20 folio. 173
3 Permutatio quare non potuit sortiri nomen speciale. super continuatione.rub.de rerum permu.nu.2 166
3 Permutatio si non tenuit aliqua ratione, an valeat saltem resignatio facta causa permutationis, in c.exhibita.de rerum permu.numero 22. 174
3 Permutationibus qui debent consentire vel auctoritatem præstare. in c.exhibita.de rerum permuta.nu.14. 171
2 ¶ Perplexitas in iudicijs est vitanda, in c.interposita.de appel.numero 6. 385
2 ¶ Persona, à qua aliquid auditur, est multum consideranda, in c. licèt, il 2.de testi.nu.6. 245
2 Persona actoris sic debet esse certa, sicut & rei, in c. cum dilecto. de ordi.cog.nu.18 133
1 Persona coniuncta admittitur in casibus, in quibus requiritur specialе mandatum, in c.nonnulli.§.sunt & alij.de rescrip.numero 3. folio. 100
2 Persona clerici an ligetur lege, vel statutis, in c.clericus. de foro compe. nu.5. 45
3 Persona ecclesiastica an poterit aliquibus socijs priuatè in camera legere leges, in cap.super specula.ne clerici, vel mona.numero 10. folio. 502
3 Persona ecclesiastica, non potest à laicis recipere decimas in pignus. in c.interdicimus.de deci.nu.1 342
2 Persona ecclesiastica, ratione feudi, respondere tenetur in iudicio seculari, in c.verum.de foro compe.nu.3 342
2 Persona indiscreta potest de licentia iudicis factum suum proponere per alium, in c.pastoralis.de iudi.nu.2. 23
1 Persona loquentis consideranda est, & eius, cui loquimur, in c.solite.de

te.de maio.& obe.nu.1. 205
3 Persona ministri non attenditur, qualis sit: sed persona principalis, quæ in eo repræsentatur, in c.vestra.de coha.cle. & mul. nu.6. folio. 13
4 Persona, per quam peruenitur ad compaternitatem, prohibetur contrahere cum filijs patris spiritualis ante, vel post compaternitatem procreatis, in c.1.de cog.spiri.nu.2. 80
5 Persona sit habilis in iudicio, necne, inspicitur tempore denunciationis, in c.cum dilectus.de accu.nu.1. 19
1 Personæ auctoritas in quibus consistat, in c.dudum.il 1.de elect.numero.3. 144
2 Personæ graues quæ dicantur, & quæ leues, remissiuè, in c.licèt. il 2.de testi.nu.9. 245
5 Personæ languidæ expositæ, cuiuscunq; sint ætatis, liberantur hoc ipso à patria, & dominica potestate, in c.vnico.de infanti.expo. nume.3. 72
1 Personæ maiores, & digniores quæ dicantur, in c.sedes apostolica. de rescrip.nu.5. 88
5 Personæ non sui iuris iniicientes manus in clericos nõ tenẽtur ire ad sedem apostolicam, in c.mulieres.de sent.excõ.nu.1. 203
3 Personæ quæ dicantur idoneæ de iure ciuili ad testificandum, in c. cũ esses.de testa.nu.6. 235
3 Personæ quæ sint, quæ prohibentur emere rem emphiteuticam, in c. potuit.de loca.& conduc.nu.13. 163
1 Personæ quæ sint, quæ tempore belli possunt ire. & redire securè, in c.innouamus.de treu.& pa.nu.1. 315
3 Personæ quæ sint vocandæ in commutatione, in c.nos quidem.de testa.nume.8. 222
2 Personæ, quæ veniunt in causa à latere, si deprehendantur in crimine commisso in causa, puniuntur sine alio processu, in c.tuam literis. de testi.nu.8. 233
3 Personarum delectus an sit habendus in pœnis imponendis, in c. ea quæ de testatu mona.nu.4. 396
3 Personatus potest esse in ecclesia sine cura, in c.super specula.ne cle. vel mo. nu.13. 502
3 ¶Perseverans in excommunicatione per biennium suspectus fit de hæresi, in c.graues.de pœnis.nu.2. 191
2 ¶Pertinentiarvm appellatione quid veniat, quando petitur ecclesia cum pertinentiis, in c.cum ad sedem.de rest.spo.nu.15.164
3 ¶Petii à te precariò aliquem librum ad certum vsum, & tempus, & tu simpliciter concessisti: an censebitur commodatum, respectu petitionis: an precarium, respectu indistinctæ concessionis, in c.vnico.de commo.nu.9. 138
1 Petere an possim actum nullum, puta contractum, sententiam, vel testamentum annullari: & quo iure, in c.quoties. de pact. numero.3. 316
4 Petere an possim pronunciari fratrem tuum patruum tuum, & similia, in c. causam.il 2.qui fil.sint leg.nu.9. 115
5 Petere potest quis in eodem libello damnum, & æstimationem iniuriæ, in c.olim.de iureiu.nu.3. 183
5 Peti an possit iustè aliquid pro expensis in administratione spiritualium, in c.ad apostolicam. de simo. nu.6. 45
2 Petens absolutionem ab excommunicatione: & quia probatum est per modum exceptionis, quòd fuit excommunicatus, & repulsus pro manifesto: si iterum de nouo petit absolui, an erit audiẽdus, in c.cum dilectus.de ordi.cogni.nu.27. 135
1 Petens aliquid ineptè vna via, potest redire ad aliam viam magis aptam, in c.coram.de in integ.resti.nu.4. 362
2 Petens aliquid si nemo se opponat qui excipiat, vel excipere velit: sua probata intentione, debet obtinere, in c.cum olim. de dolo, & contu.nu.1. 190
5 Petens beneficium debet ostendere titulum auctoris, in c. inter dilectos.de excess.prælatorum.1. 139
2 Petens contraria non est audiendus, in c.solicitudinem. de appella. numero.8. 366
1 Petens fundum ex certa scientia (puta donationis,) & transigens indistinctè, an poterit petere ex causa legati, vel alia, in cap.1. de transac.num.5. 321
2 Petens fundum, non facta mentione de seruitute sibi debita: an videatur petere seruitutem.in c.cum ad sedem. de restitu.spol. numero. 17. 174
2 Petens inducias ad dominum consulendum, an debeat audiri. in c.in pertractandis.de iura.calum.nume.4. 109
2 Petens quartam dilationem, si non probat, debet condemnari in expensis, in c.significauerunt.de testi.num.11. 236
3 Petens quartam an debeat specificare, petat consuetudinariam, vel canonicam, in c.certificari.de sepul. nu.1. 304
2 Petens se absolui ad cautelam, non per hoc fatetur se excommunicatum, in c.ad præsentiam. de appel.nu.2. 347
2 Petens restitui tanquam læsus ratione absentiæ sufficit, quòd iustam causam absentiæ suæ probet, in c.cum Bertoldus. de senten. & re iudi.num.12. 331
2 Petens restitutionem matrimonij quid debeat probare, in c.ex transmissa.de resti.spo.nu.2.& 3. 165
2 Petens restitutionem coniugis debet probare coniugium legitimum ex consensu.in c. ex parte M.de restitu.spo.nu.1. 172
2 Petens restitutionem, si consentit, potest sibi quæstio de proprietate referri, in c.1.de resti. spo.nu.1. 161
2 Petens terminum ad soluendum, videtur sententiæ consentire, in c. quod ad consultationem.de senten.& re iudi.nu.8. 326
1 Petenti beneficium quis possit aduersarium se constituere, in c.decetero.de transac. nu.4. 323
2 Petenti rem iure dominij nõ sufficit probare possessionem, in c.in causa.de causa pos.& propri.nu.1. 160
2 Petenti restitutionem vxoris an sufficiat probare, quòd erat in quasi possessione matrimonij, in c.ex parte.M. de restitu.spolia.numero 8. 172
2 Petenti restitutionem non potest obijci de non canonica institutione, in c.in literis.de resti.spo.nu.1. 163
3 Petitio canonicæ portionis, vel iuris decimandi, vel iuris exercendi est petitio singularis, in c. certificari.de sepultu.nu.15. 304
4 Petitio dotis, quam facit mulier viro, an habeat effectum solidæ exactionis: an inquantum vir facere potest, in c.per vestras. de dona.inter virum, & vxo.nu.65. 166
2 Petitio incerta an admittatur circa rem, & fructus, in c.inter dilectos.de fide instru.nu.3. 257
Et an sine causa.ibidem. nu.4.
2 Petitio incerta, & incerta sententia admittitur super expensis, in re petitione c.finem litibus.de dolo, & contu.nu.45. 187
2 Petitio incerta, non specificatis rebus, admittitur ad restitutionem fideicommissi vniuersalis, vel hæreditatis, in c.presentiæ. de proba.num.6. 209
3 Petitio iuris episcopalis, vel alterius prælaturæ censetur petitio vniuersalis, in c.dilectus.de cap.mo.nu.1. 408
2 Petitio quando præcedit, & subsequitur positio, an fiat litis contestatio, in c.1.de litis contest.nu.5. 88
2 Petitio rei contraria petitioni actoris super eadem re admittitur, in c.cum ecclesia.de causa pos.& propri.nu.5. 148
3 Petitio speciei legatæ competit contra hæredem, qui possidet rem legatam, in totum, si in totum: in parte, si pro parte, in c. Raynaldus. de testa.nu.17. 273
2 Petitio si facta fuerit eius, quod de iure debetur, & denegatur, debet denegans causam probabilem allegare, in c.cum ex officij. de præscrip.nu.4. 312
1 Petitio, sine executio non debet admitti, non vocato possessore, in c. intra quatuor.de maio.& obe.nu.1. 306
3 Petitio vltra debitum concepta, est ad debitum redigenda, non in totum deneganda, in c.cum Apostolus.de censi.nu.7. 441
3 Petitiones duæ contrariæ super eadem re admittuntur, in c.cum dilectus.de iure pat.num.10. 432
5 Petitor excluditur à consecutione præmij in pari turpitudine, in c. intelleximus.de adulte.nu.5. 90
3 Petitorium, & possessorium possunt intentari in eodẽ libello ad eandem rem, vel ad diuersas, in c.dilectus.de cap.nu.2. 407

2 Petitorium, & possessorium reperiuntur in beneficijs, in c.significauerunt.de testi.nu.3. 235
2 Petitorium, & possessorium si competit alicui, potest eligere, quod primò intentet: præualet tamen possessorium intentare, ibi.nu.7.
2 Petitorium potest concurrere cum possessorio retinendæ diuersis respectibus, in repetitione c. pastoralis. de causa posses. & propr. nume. 14. 155
2 Petitorium potest intentari per modum reconuentionis, in c.cum ecclesia.de causa pos.& propr.nu.23. 149
2 Petitorio terminato, poterit moueri quæstio super possessorio, in repetit.c.pastoralis.de cã pos.& propr.nu.11. 154
3 ¶Pietas dicitur duobus modis, in c. cum tibi. de testamen. numero.2. 242
4 ¶Pignvs an possit interuenire in sponsalibus, in c. gemma. de desponsa.nu.10. 29
3 Pignus pignori dari potest, in c.cum contra.de pig. nu.1. 184
2 Pignus prætorium siue iudiciale non cõstituitur, nisi traditio interueniat, in c.cum aliquibus.de sent.& re iudi. nu.1. 321
3 Pignus qualiter possit consistere in re propria, in cap. 1. de feud. numero.1. 175
2 ¶Piscari licet diebus festiuis propter necessitatem, in cap. licèt. de fer. nu.1. 125
3 ¶Plebs habet capellam, quæ vacauit, & ad plebanum reformatio pertinebat: ecclesia dictæ plebis indiget reparatione: nec plebs sufficit, consideratis facultatibus suis: & capella sit sufficiens: an episcopus possit deputare redditus dictæ capellę pro dicta reparatione, seruata congrua sustentatione futuro capellano. quòd sic, in c.1.de ec.ædi.nu.4. 481
3 Plebs in casu potest episcopum eligere, in c. 1. de paro. numero. 6. folio. 313
1 Plebanus habet iurisdictionem inter clericos, & laicos sui plebanatus, in c. cum ab ecclesiarum.de offi.ordi. nu.1. 286
2 Plebanus potest incidenter cognoscere, incidat quæstio matrimonij, vel alia spiritualis, sub eius iurisdictione inclusa: licèt habeat iurisdictionem limitatam, in c.tuam.de ordi. cogni. nu.12. 139
5 Plebani rurales non habent iurisdictionem, in cap. 1. ne præla. vi. suas.nu.4. 47
2 ¶Plena probatio resultat ex varijs speciebus probationum, in ca. cum causam.de proba.nu.3. 216
2 Plena probatio vnde resultet, in cap.sicut consuetudo. de proba. numero.3. 205
3 ¶Plvs iusto nemo debet appetere, in cap. 1. ne cleri. vel monach. nume. 2. 496
2 Plus si petatur, & debetur minus, quid iuris, in c. vnico. de plus peti.nu.8. 143
3 Plus si reperitur in re tradita ad mensuram: an tota cedat feudatario, in c.per tuas.de dona.nu.7. 203
2 Plus si petatur, & iudex cõdemnat in minus: an videatur à reliquis absoluere, in c.cum inter vos. de sent. & re iudi. nu.18. 325
2 Plus petens quando puniatur, & quando non, in ca.vnico. de plus peti.nu.3. 142
2 Plus peti dicitur quatuor modis, in cap. vnico. de plus peti. numero.4. 142
3 Plures actione pignoratitia, & personali eodem libello agere, & conueniri possint, in c.illo vos. de pig.nu.1. 180
2 Plures ad eandem rem possunt conueniri rei vendicatione, in c.significantibus.de libelli obla. nu.1. 87
3 Plures ad idem debitum alicui obligati, possunt inter se componere, & pacisci, quantum quilibet soluere teneatur, in ca.cum instantia.de censi.nu.5. 448
5 Plures admittuntur ad denunciandum, in c.prælatorum. de accusa. nume.1. 30
5 Plures admittuntur ad accusationem alicuius, in c. 1. de collu. deteg. nume.1. 120
3 Plures an possint concurrere in eodem iure, in c. dilectus. de capel. mona.nu.14. 408
5 Plures an sint admittendi ad excipiendum, in c. super his. de accu. nume.17. 14
2 Plures contra vnum obligatum possunt agere in eodem libello, in c. dilecti.de foro comp.nu.8. 75
3 Plures de Capitulo si consentiunt, & vnus, vel aliqui non, an debeant appellare: vel sufficiat eis contradicere, in c. 1. de his, quæ fiunt à maio.nu.7. 121
4 Plures habens simul vxores, vel vna repudiata legitima, cum alia contraxit: an post conuersionem filij ex tali nati erunt legitimi, in c.gaudemus.qui filij sint legi.nu.4. 128
3 Plures ministrantes in eadem ecclesia sacramenta, an debeant illi soluere decimas, in c.nouum.de deci.nu.3. 318
3 Plures non debent recipi in ecclesia, quàm sufficiant facultates, in c.1.de instit.nu.1. 80
3 Plures non possunt eligi, nec copulatiuè, in c. tuæ. de præben. numero.3. 51
3 Plures possunt agere, & conueniri in eodem libello, in c.Raynutius. de testa.nu.9. 257
5 Plures possunt denunciare: sed an accusare, in cap. si quis. de accusa.nu.1. 1
5 Plures possunt simul inquisitionem prosequi, & accusationem, in ca. olim.de accu.nu.10. 30
5 Plures possunt vnum denunciare, & etiam accusare, in c. licèt. de accu.nu.1. 8
2 Plures possunt vnum de pluribus criminibus denunciare, in c.veritatis. de dolo & contu. nu.1. 191
3 Plures præbendas an quis possit obtinere de iure communi, in c.cum iamdudum.de præb.nu.6. 48
2 Plures quando prætendunt se heredes diuerso iure: an quilibet possit bona occupare sua auctoritate, in ca. in præsentia. de probat. nume.20. 210
1 Plures quando sunt spoliantes vnum, an omnes teneantur ad istud interesse insolidum, vel pro parte, in c.super eo. de his, quę vi, met.nu.2. 351
3 Plures res eadem actione, etiam diuersis petitionibus peti possunt, in c.dilectus.de cap.mo. nu.1. 407
3 Plures si habent ius in receptione, non sufficit scribi vni ex eis: nisi ille omissus insit tacitè in expressis, in c.post electionem.de concess. preb. nu.3. 97
3 Plures si obtinent super prouisione sua in prouincia super beneficijs, quæ duxerint acceptanda, datis executoribus, qui inhibeant ordinarijs cum decreto: an semper scribatur inter eos: dato, vt qui prior est tempore, sit potior in iure, in c.cum dilectus. de iure patrona. nu.12. 432
5 Plures si percusserunt vnum, & nescitur ex cuius ictu decesserit, omnes sunt irregulares in dubio, in c. significasti. il 2. de homi. nume.8. 82
3 Plures si sunt obligati non cõtrauenire: si vnus, qui contrafecerit, sit priuatus, alijs nõ nocet, in c.Raynaldus. de testa.nu.18. 273
4 Plures si vendicant sibi vnam in vxorẽ diuerso iure, ille præfertur, qui habet titulum magis validum, in c.si inter.de spõsa.nu.6.31
5 Plures tanquàm singuli commorantes in vno loco, non possunt erigere signum: per quod censeatur collegium, in c.dilecta.de excess. præla.nu.2. 142
5 Plura facta eodem impetu pro vno reputantur, in c. pro causa. de sent.excom. nu.2. 210
1 Plura in eodem libello peti possunt, in c. dilecto. de officio archidia. nu.3. 228
1 Plura quando copulatiuè ad esse, & substantiam actus requiruntur, nõ sufficit alterũ ad ẽe, in c.ecclesia vestra. il 2.de elec.nu.3.186
3 Plura si deducuntur, quorum vnumquodlibet sufficit ad victoriam causæ, vnũ tãtũ probare sufficit, in c.cũ iãdudũ.de pb. nu.3. 48
3 Pluribus insolidum curam populi competere, non est absonum, in c. cum non ignores.de præb.nu.6. 46
3 Plurimorum præsentatio quomodo intelligatur, in c.quoniam. de in re pat.nu.8. 413
2 Plurales an possint nomine ecclesiæ pluralitatis exceptionem opponere, in c.cum ecclesiasticæ.de excep.nu.4. 295

1 Pluralitas delictorum exigit pluralitatem pœnarum, in c.cum non ab homine.de iudi.nu.5. 14
3 Pluralitas beneficiorum si obijcitur, & probatur ad exclusionem electionis, ipsa tantùm electio cassatur: non autem ab illa pluralitate remouetur, in c.cũ iamdudum. de præb.& dig. nu.5. 48
5 Pluries delinquens, pluries excommunicatur, in c. officij. de senten. excom.nu.1. 223
¶Poetarvm auctoritates licitum est allegare, in c. forus.de verb. signfi.nu.1. 235
1 ¶Pollex quare dicatur, in c. Thomas. de corpo.viti.versi. nota. primò. 219
3 ¶Pollvtio nocturna dormientium licèt quandoq; sit peccatũ: tamen propter eam non reconciliatur ecclesia, in c.si ecclesia.de conse.ec.vel alta. nu.4. 462
3 ¶Poni an quis possit ad torturam in causa criminali ciuiliter mota. in c.1.de depo.nu.4. 140
5 ¶Popvlvs & clerus, quòd sint diuersa, in cap. ex parte. de priui leg.nu.3. 169
3 Populus infidelis si ad fidem conuertatur, & dominus non vult cõuerti, quid iuris, in c.quod super.de voto. nu.22. 384
3 Populus liber dicitur, qui nullius alterius potestati subiectus est, in c.cum liberum.de testa. nu.6. 300
5 Populus potest cogi ad seruandum honestam consuetudinem circa spiritualia, in c.suam.de simo.nu.3. 38
1 Populus Romanus an possit tollere Imperatori potestatem legis cõdendæ, in c.translato.de consti.nu.3. 70
3 Populus translatus, an habeat illa priuilegia, & immunitates: quæ erant eis indulta in loco, vnde descendunt, in c. ad apostolicæ.de deci.nu.1. 328
3 Populi Christiani possunt esse permisti, habentes diuersos ritus, in c. in aliquibus.de deci. nu.1. 340
3 Populi terrarum, quæ ab hostibus occupãtur, vbi vltimò se locant, intelliguntur constituere domicilium, in c.significauit. de paroch. nume. 1. 315
3 ¶Portio alterius ex substitutis quando accrescat alteri, vel heredi, in c.Raynaldus.de testa.nu.25. 273
3 Portio canonica quo iure, & qua de causa sit inuenta, in c.officij.de testa.nu.8. 246
3 Portio debet esse congrua, vnde vicarius valeat sustentari, in c.extirpandæ.de præb.nu.2. 68
3 Portio deficiens accrescit ecclesiæ, non episcopo, vel pauperibus, in c.sancto.de success.ab intest a.nu.5. 291
3 Portio illius, qui dat prædium ad colendum, debet detrahi de aceruo integro, non deductis expensis, in c.tua.de deci. nu.3. 333
3 Portio parochialis debetur de omnibus rebus, & possessionibus, in c.relatum.de sepul. nu.2. 96
3 Portio, quæ debetur ecclesiæ parochiali, an debeatur, cum pro anima solummodo relinquitur ecclesiæ sepulturæ, in c.1.de sepult. nume.11. 296
3 Portio, quæ est assignanda vicarijs, qualis esse debeat, in c.de monachis.de præb.nu.2. 43
2 Portio soluenda est de piscatione illi ecclesiæ, in cuius parochia sita est piscatio, in c.licèt.de fer.nu.8. 125
3 Portiones, quæ diuiduntur inter canonicos, qualiter cognoscatur, sint priuilegiatæ, vel non, in c.dilectus. il 1.de præben. nu.7.50
¶Positio vnius separati, & diuersi non sequitur ad positionem alterius, in c.peruenit.de censi.nu.7. 440
3 Positione aduersarij per me prius impugnata, an potero postea niti, in c.cum olim.de censi. nu.12. 451
3 ¶Posse pignorare, est quodãmodo quidam fructus, in c. interdicimus.de deci. nume.2. 343
2 ¶Possidere aliqua non potest aliquis contra iuramentum, in c.si diligenti.de presump.nu.7. 314
5 Possidere iustè quis dicatur, in c.ius.de verb.sig.nu.2. 236
3 Possidens rem ecclesiæ iusto titulo lucratur fructus, in c.ad nostram. de reb.ec.non alie.nu.2. 134
2 Possidens nomine alieno non videtur posse cogi suscipere iudicium si dominum statim in iudicio nominauerit, in c.quoniam. §.quod super.vt lite non contesta. nu.2. 103
2 Possidens nomine alieno, conuentus rei vendicatione, si non nominat dominum in iudicio, sed tanquàm possidens se offert liti, & postea contumaciter se absentat: propter quod actor positus est in possessione: an hoc noceat domino, in c.quoniam.§.quod super. vt lite non contesta.nu.13. 104
2 Possidentis nulla præsumitur fides, eoipso quòd impetrat, in c.veniens.de præscrip.nu.6. 316
1 Possidens pacificè beneficium: si negligentia desinit possidere: an poterit occupare auctoritate propria, in c. ex parte.de arbi.numero.5. 373
2 Possidens rem aliquam, si permittat eam sequestrari, an perdat possessionem, in c. examinata.de iudi.nu.6. 25
2 Possidens rem decreto iudicis minus iustè interposito non facit fructus suos, in c.conquerente.de resti.spo.nu.4. 165
3 ¶Possessio ad hoc vt magis adiudicetur vni, quàm alteri, standũ est potius vsui, & exercitio, quàm confinibus, aut locis, in c.1. de relig.domi.nu.4. 398
3 Possessio an possit probari per instrumentum locationis, in c.cũ venerabilis.de relig.do.nu.9. 402
5 Possessio annexa oneri decimarum si venit ad priuilegiatum, priuilegiatus soluere non tenetur, in cap. accedentibus. de priuileg.numero.2. 161
2 Possessio ante appellationẽ habita quando facit tantùm pro actore in causa appellationis, & pro reo facit possessio acquisita de nouo, & ius commune, fauendum est reo, in ca. bonæ memoriæ. de appell.nu.9. 363
3 Possessio colorata quare magis impediat impetrationem, & collationẽ Papæ, quàm nõ colorata, in c. literas.de cõcess.pb.nu.8.101
2 Possessio continuata quomodo probetur, in c.licèt causam. de proba. nume. 14. 212
Et in c. quoniam.de prescrip. nu.18. 318
2 Possessio, cui resistit ius commune, an releuet possessorem ab onere probandi, in c.cum ecclesia.de cã pos. & propr. nu.32. 156
2 Possessio, cum de ipsa non agitur reali, non sufficit ad constitutionem fori, in repetit.c.postulasti.de foro comp.nu.47. 66
4 Possessio data fuit ecclesiæ sub hoc pacto, ne liceret sibi alienare: an imminente necessitate, poterit alienari, in c.verum.de condi.appo. nume.4. 57
2 Possessio decimæ non cadit in laicum per titulum, in c.causam que.de præscrip.nu.4. 307
2 Possessio est triplex, ciuilis, naturalis, & corporalis. & est quarta secundùm Barto. in repetit.ca.pastoralis. in continatione rub. de causa pos.& propr.nu.4. 153
2 Possessio facilius perditur, quàm dominium, in c.quoniam. §.quod super.vt lite non contesta. nu.8. 104
3 Possessio facti colorata quare impediat collatiõem Papæ, & sui executoris, si non est de ipsa facta mentio, & non impedit collationẽ ordinarij, in c.cum nostris.de concess.præb. nu.8. 95
3 Possessio generalis iurisdictionis in ciuitate, villa, vel castro, qualiter acquiratur, in c.dilectus.de cap.mo.nu.19. 409
2 Possessio iudicialis plus iuris habet, quàm facti: violenta nihil iuris, in c.quoniam.§.quod super. vt lite non contesta.nu.14.104
1 Possessio iuris eligendi qualiter perdatur, in c. querelam. de elect. nume.7. 149
2 Possessio multis modis perditur per colonum, in c. olim causam. de resti.spo.nu.14. 170
2 Possessio non potest dici libera, ex qua potest quis expelli pro libito tertij, in c.Pisanis.de resti.spo.nu.9. 176
5 Possessio non transfertur ex solo titulo, licèt dominium transferatur in c.Pastoralis.de priui. nu.6. 164
1 Possessio per inuestituram an queratur, in c. ex literis.de consue.numero. 3. 113
3 Possessio plus habet iuris, quàm facti, in c. cum nostris. de concess. præb.nu.3. 95
2 Possessio pöt tradi sub conditione: quę, antequàm existat, nõ potest dici possessio requisita, in c.olim causam.de resti.spo.nu.9. 169

3 Possessio præbendæ non dicitur vacare per mortem canonici, in c.ratio.de præb.nu.2. 37
3 Possessio probatur per exercitium actuum, in c. 1.de relig.domi. numero. 2. 398
2 Possessio, qua quis fuit spoliatus post appellationem: si peruenit ad tertium, contra ipsum tertium potest intentari possessorium, in c. ex parte.de testi.nu.9. 220
2 Possessio quid sit. in repetit.c.pastoralis.in continuatione rub.de cã pos.& propr.nu.1. 152
Quo iure fuerit introducta, ibidem nu.9.fo.eo.
Quis sit eius effectus, ibidem nu.11.
2 Possessio rerum corporalium faciliùs perditur, quàm incorporaliũ, in c.olim inter te. de resti.spo.nu.6. 175
2 Possessio rerum incorporalium qualiter acquiratur, in c.in literis.de resti.spo.nu.4. 163
1 Possessio rerum corporalium immobilium qualiter perdatur, in cap. querelam.de elect.nu.8. 150
5 Possessio restituenda est, quando quis est ea priuatus, iuris ordine non seruato: nisi constet spoliatum non posse in beneficio remanere, in c.ad petitionem.de accu. nu.7. 21
3 Possessio si aufertur alicui vigore sententiæ, quæ est nulla, debet executio retractari, & possessio restitui, in c.cum dilecti. de emptio. & vendi.nu.3. 147
3 Possessio, siue traditio possessionis videtur incommutabiliter titulũ confirmare, in c. quod autem.de iure pat. nu.4. 415
5 Possessio sola consistens penes tertium, super qua priuilegium impetratur, impedit vires priuilegij, in c. dudum.de priui.nu.3. 171
Quis talem possessionem debeat dprobare, ibi.nu. 7.
3 Possessio subiectionis acquiritur pro apprehensionem loci, in quo subiectio designatur, in c.inter dilectos.de dona.nu.4. 207
2 Possessio vbi non cadit, ibi non potest cadere spoliatio, nec restitutio, in c.ex parte.M.de rest.spo.nu.6. 172
2 Possessionis acquisitę quis sit effectus, in c. in literis.de resti.spolia. nume.8. 164
3 Possessionem ecclesiæ qui apprehendit sine consensu patroni, dicitur occupator, in c.ex insinuatione.de iure pat. nu.4. 422
3 Possessionem nemo consequitur per inuestituram, nisi postea corporaliter instituatur, in c.auctoritate.de insti.nu.5. 83
2 Possessionem præteritam sufficit probari in interdicto vnde vi, in ca. olim inter te.de resti.spo.nu.4. 174
3 Possessione generalis iurisdictionis acquisita in ciuitate an videatur acquisita possessio in singulos, in c. dilectus.de cap.mona. numero.20. 409
3 Possessiones an possint dari pro decimis, quæ ex certis possessionibus solui debent, in c. exhibita.de rerum permu.nu.4. 170
2 Possessiones ecclesiæ aliquando concedũtur in feudum, in c.ceterum. de iudi.nu.1. 9
3 Possessiones ecclesiæ minus vtiles possint pro vtilioribus commutari, & alienari de consensu maioris partis Capituli, in c. vt sup. de reb.ec.non alie.nu.3. 132
3 Possessiones ecclesiæ quibuscunq; vsibus deputatæ prohibentur alienari, in c.possessiones.de reb.ec.non alie. nu.1. 133
3 Possessiones, & bona clericorum debent gaudere immunitate ecclesiarum, in c.non minus.de immu.ec. nu.1. & 6. 488
3 Possessiones, vel redditus an possint dari pro decimis non soluendis, in c.vt super.de reb.ec.non alie.nu.1. 132
3 Possessiones quo respectu dicantur vtiles, vel inutiles, in c.vt super. de reb.ec.non alie.nu.8. 133
3 ¶Possessor beneficij quando agitur contra eum, debet non tantum probare possessionem beneficij, sed etiam titulum, in c. dilecto.de præb.nu.4. 57
3 Possessor bonę fidei iuris patronatus quis dicatur, in c. consultationibus.de iure pat.nu.5. 424
2 Possessor defenditur in possessione, etiam si non probet dominium, in c.sæpe contingit.de resti.spo.nu.2. 175
2 Possessor malefidei non præscribitur, in cap. vigilanti. de præscrip. nume.1. 317
Et in c.quoniam.eo.titu.nu.1. 307
5 Possessor malefidei condemnatur ad restitutionem fructuum perceptorum, in c.cum olim.il 2.de priui.nu.10. 159
3 Possessor non debet priuari commodo possessionis suę, lite pendente in c.ex literis.de iure pat.nu.5. 416
2 Possessor perdit possessionem, si fit executio contra detentorem eiusdem rei, in c. cum super.de sent.& re iudi. nu.5. 328
2 Possessor potest se dicere dominum impropriè, in c.quoniã. §. quod super.vt lite non contest.nu.5. 104
3 Possessor prædij tenetur alternatiuè ad duo. aut decimam soluere: aut prædia dimittere, in c.de terris.de deci. nu.2. 326
2 Possessor, qui fuit à principio bonæ fidei, & postea superuenit mala fides: an tenetur ad restitutionem fructuum, & quid econtra, in c.grauis.de rest.spo.nu.11.& 12. 168
3 ¶Possessorivm datur pro iuribus incorporalibus denegatis, in c.dilectus.de cap.mo.nu.3. 407
2 Possessorium, & petitorium possunt simul intentari, & permistim discuti, & examinari, in c.ad vltimum.de causa posses. & proprie.nu.1.& 3. 146
2 Possessorium potest intentari pro pensionibus, & afflictibus, in c.Pisanis.de resti.spo. nu.5. 176
2 Possessorium recuperandæ, & aspiciendę possessionis concurrũt. in repetit.c.pastoralis.de cã pos.& pro.nu.16. 156
2 Possessorium retinendæ cum prætorio non concurrit simpliciter: sed cum quadam modificatione. in repetit.c.pastoralis. de causa poss. & propr.nu.17. 156
3 Possessorium super eadem re potest ex diuersis causis intentari, in c. inter dilectos.de dona. nu.1. 207
2 Possessorio agere vtilius est quàm petitorio, in c.sæpe contingit. de resti.spo.nu.3. 175
2 Possessorio aliquo an possit agi pro ancilla, in c.ex parte.M.de rest. spo.nu.10. 172
3 ¶Posthvmvs an possit heres institui, in c.Raynutius.de testamen. nume.6. 256
4 Post multos annos potest agi ad separationem matrimonij ex ea cã, quòd mulier sit incognoscibilis, in cap. fraternitatis. de frigi. & malefi.nu.1. 99
4 ¶Postqvam, aduerbium an faciat conditionem, remissiuè. super continuat.rub.de condi.appo. nu.11. 52
4 Postquàm, dictio facit modum, in cap. verum. de condi. appo. numero.10. 58
1 ¶Postvlari debet à patre, qui est in patria potestate, in c.officij. de elec.nu.3. 364
1 Postulantes ad petendam confirmationem debent mittere procuratorem, in c.postulationem.de postu.præla. nu.2. 129
1 Postulantes indignum priuantur potestate postulandi, in c.1. de postu.præla.nu.11. 123
1 Postulandi qui sint, in c.& si vnanimiter.de postu.præla.versi.quærunt hic communiter. 129
1 Postulatus in arciepiscopum post admissam postulationem se vocat electum, in c.post translationem.de rernũ.nu.1. 197
1 Postulato nullum ius quæritur post postulationem, in c. postulationem.de postu. præla. nu.1. 129
1 Postulatio concurrit cum electione, in c. scriptum.de electio. numero.3. 166
1 Postulatio contra formam mandati irritatur, in c.bonæ. il 2. de postu.præla. nu.4. 26
1 Postulatio, cum discordat, admitti non debet, in c. bonę memoriæ. il 1.de postu.præla.nu.3. 125
1 Postulatio, & electio qualiter differant, in c.1. de postu. prælato. nume. 12. 123
1 Postulatio includit in se tacitam electionem, in ca.in causis. de elect. nume.1. 157
1 Postulationem cassatam reiterans priuatur eligendi potestate, in ca. gratum.de postu.præla.nu.1. 124
2 ¶Potestas an possit capi facere clericũ deprehẽsum in crimine, ĩ c.

mullus. de foro compe. nu. 7. 37
1 Potestas arbitrandi quanto tempore duret, in c. Quintauallis. de iureiuran. nu. 19. 284
3 Potestas conferendi deuoluitur ad Papam gradatim per negligentiam, in c. literas. de conces. preb. nu. 1. 100
5 Potestas confirmationis nõ deuoluitur ad superiorem proximum sede vacante, in c. sicut tuis. de simo. nu. 2. 43
1 Potestas ecclesiastica maior est, quàm secularis, in c. ecclesia sanctę Marię. de consti. nu. 2. 77
5 Potestas ecclesiastica quando non timetur, recurritur ad secularem, in c. postulasti. de homi. nu. 2. 84
2 Potestas excõicandi, absoluendi, & interdicendi põt quari prescriptione, in c. cum olim. de præscrip. nu. 7. 315
3 Potestas libera potest coarctari per iuramentum, in c. dilecto. de pb. nume. 11. 58
5 Potestas ligandi, & soluendi concessa est Papæ non solùm quò ad viuos: sed etiam quò ad mortuos, in c. à nobis. il 2. de senten. excommu. nu. 7. 212
1 Potestas ordinandi per negligentiam inferiorum deuoluitur ad superiorem, in c. ne pro defectu. de elect. nu. 4. 168
3 Potestas multiplex est, in c. scripturæ. de voto. nu. 6. 377
2 Potestas Papę non dependet ab homine, sed à Deo, in c. nouit. de iudi. nume. 10. 20
2 Potestas, quę conceditur iudici in testibus producendis post publicationem: an concedatur etiam promotori inquisitionis, in c. cum clamor. de testi. nu. 5. 248
1 Potestas subdelegandi delegato principis non tollitur sub quacunq; forma fuerit delegatus, siue de consensu partium, siue ex officio iudicis, in c. quoniam. de offi. deleg. nu. 1. 277
3 Potestate delegata, & arbitraria quis potest vti in eadem quæstione, in c. nisi essent. de præb. nu. 2. 52
2 ¶Practica libellandi, & libellandi, in c. quod ad consultationẽ. de sent. & re iudi. nu. 2. 326
4 Practica quę sit exercitio actionis de dote, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo. nu. 26. 170
3 ¶Pravam consuetudinem de diœcesi extirpare, spectat ad episcopum, in c. abolendæ. de sepul. nu. 2. 310
3 ¶Praebenda non debet diuidi pro alterius præbendæ integratione, in c. cum causam. de preb. nu. 1. 74
5 Præbenda potest assignari non canonico, in ca. quia non. de magistr. nume. 4. 50
3 Præbenda proximè vacatura si collata est impetranti, tandem postea ipsam perdit: an poterit redire ad aliam alteri collatam, in c. relatum. de præb. nu. 7. 40
3 Præbenda sacerdotis non debetur expectanti primam vacaturam: nisi ipse esset sacerdos: vel in ætate, in qua fieri posset, si vellet, in c. constitutus. de concess. preb. nu. 1. 103
5 Præbenda si fuerit assignata magistro: an debebit aliquis eligi in canonicum ad illam pbendã, in c. quia nõ. de magist. nu. 7. 50
1 Præbenda vacans, quæ instituta est pro canonico, in c. cum M. Ferrariensis. de consti. nu. 6. 76
3 Præbenda vna si diuiditur in duas, & ad eas duo canonici assumãtur, non rescinditur diuisio, & receptio iniustè attẽtata: sed qui malè diuisit, & recepit, quod deficit, vtriq; supplere tenetur, in c. vacante. de præb. nu. 5. 59
3 Prębendæ duæ si medio tempore sunt alicui collatæ, an teneat collatio, vel debeant reuocari, in c. dilectus. de pb. nu. 6. 73
3 Præbendæ, & officia in ecclesia non debent vacare diu, in c. nulla. de concess. pb. nu. 11. 88
1 Præbendas in ecclesia collegiata quis habeat conferre, in c. cum ecclesia. de elect. nu. 5. 159
2 Præbendarij in eadem ecclesia possunt agere inter se, si vnus occupat pbendam alterius, in c. ex literis. de proba. nu. 3. 205
1 ¶Preces an inducant simoniam, in c. tuam in domino. de ætate & quali. nu. 3. 208
1 Preces laicorum pro digno non eum reddunt inhabilem, in c. tuam in domino. de ætá. & quali. nu. 2. 208
1 Preces pro seipso an semper dicantur illicitæ, in c. tuam in domino. de ætá. & qua. nu. 4. 208
5 Preces, vt aliquis in canonicum admittatur, an inducant simoniam, in c. tua nos. de simo. nu. 4. 44
3 ¶Precarium cuius sit naturæ, in cap. precarium. de preca. numero. 1. 136
Et soluitur morte eius, cui concessum est, ibidem nu. 4.
3 Precarium, & commodatum qualiter differant, in c. vnico. de commo. nu. 8. 138
1 ¶Praeceptum iudicis de his, quę spectant ad officium, valet sine causæ cognitione, in cap. cum venissent. de in integrum restitu. nume. 3. 355
2 Præceptores templi pro domibus suis agere, & defendere possint, in c. cum deputati. de iudi. nu. 1. 27
2 Præceptum, vel citatio an possit fieri in die feriato in honorem Dei, in c. conquestus. de fer. nu. 16. 127
3 ¶Praecedens alios dignitate, debet etiam præcedere sanctitate, & virtute. aliàs vilissimus reputandus est, in c. ex multa. de voto. nume. 4. 385
1 ¶Praedecessor potest in electione sui successoris aliquid statuere, & formam pfigere, in c. licet. de electio. nu. 1. 132
3 Prædecessor si fuit depositus, vel translatus: an successor, vel ipse tenebitur prouidere ordinato à se sine titulo, in c. cum secundùm apostolum. de preb. nu. 9. 46
1 ¶Praedicare qui tenetur ex officio, potest alijs committere, in c. inter cetera. de offi. ordi. nu. 3. 298
5 Prædicare publicè prohibitum est mulieribus, in c. noua. de pœni. & remis. nu. 1 196
5 Prædicator si sit persona notabilis (puta magister in theologia, & notus in ciuitate) quilibet curatus, siue rector poterit eum recipere in ecclesia sua ad prædicandum, in c. excommunicamus. §. quia verò. de hæreti. nu. 4. 66
5 Prædicatores an sint astricti excõicatis in his, quæ spectant ad corũ officium, in c. inter a ia. de sent. excõ. nu. 9. 216
5 Prædicatores, & minores non debent ire ad synodum, in c. nimis. il 2. de excess. prala. nu. 3. 145
Nec sociare episcopos per ciuitatem ex leui causa tenentur, ibidem nume. 4.
5 Prædicatores, & minores dicuntur esse in statu arctiss. mæ paupertatis, in c. nimis. il 2. de excess. pla. nu. 1. 145
5 Prædicatores, pservtim qui aliter sustentari non possunt, ab excõicatis detinentibus aliena, eleemosynam recipere possunt, in c. cum voluntate. de sent. ex com. nu. 1. & nu. 4. 7.
5 Prædicatio est contentiosæ iurisdictionis, in c. cum ex. de pœnit. & remis. nu. 5. 199
1 Prædicatio qud dicatur, in cap. inter cetera. de offic. ordinan. numero. 1. 298
5 Prædicationis officium nullus debet sibi vsurpare: nisi sit vacuus, in c. excommunicamus. §. quia verò. de hæreti. nu. 1. 66
5 Prædicationis officium nullus debet sibi vendicare propria auctoritate, in c. cum ex iniuncto. de hæreti. nu. 5. 63
3 ¶Praedium decimale debet tali locari, qui possit de facto pro decima conuenirí, in c. in aliquibus. de deci. nu. 2. 340
3 Prędium ecclesiæ sepulturæ relictum si non est situm in parochia defuncti, sed in alia: an ecclesia parochialis poterit de eo petere quartam, in c. in nostra. de sepul. nu. 6. 306
3 Prædium si non reperitur deputatum alicui ecclesiæ parochiali, remanet in potestate episcopi, in cap. quoniam. de decimis. numero. 4. folio. 325
2 ¶Praedo tenetur ad restitutionem fructuum perceptorum, in c. olim vobis. de resti. spo. nu. 2. 174
2 Prædo tenetur restituere nõ solum fructus perceptos: sed etiam qui percipi potuissent per veteres possessores, in cap. grauis. de resti. spoliato. nu. 3. 168
1 ¶Praefectus curæ animarum qualis esse debeat, in c. inter cetera. de offi. ordi. nu. 2. 298
3 ¶Praeferendi sunt ceteris in cõcilijs, qui in regula sunt magis instructi

instructi, in c. in singulis. de sta. mo. nu. 6. 395
1 Præfectus curæ animarum qualis esse debeat, in c. inter cetera. de offi. ordi. nu. 2. 298
5 ¶Praeiudicium parochialis ecclesiæ in quo consistat, in c. in his. de priuileg. nu. 2. 171
2 Præiudiciali quæstione pendente, nõ debet inchoari alia, q̃ ab illa dependeat, et coram alio iudice, in c. tuam. de ordi. cogni. numero. 3. folio. 138
3 ¶Praelatus alienans in casu non permisso omni casu deponendus esse, in c. episcopi. de reb. eccl. non. alie. nu. 1. 128
5 Prælatus an intelligatur statim lata sententia super crimine, priuatus dignitate, vel beneficio ipso iure, in c. qualiter. il 2. de accu. nume. 39. 28
5 Prælatus an possit concedere literas indulgentiarum suis subditis p opere, quod fit extra suam diœcesim absq; consensu, vel licentia illius episcopi, in cuius diœcesim fit opus, in c. quod autem. de pœnit. & remis. nu. 4. 192
3 Prælatus an possit dare licentiam vagandi: & si dederit, an ipsemet possit reuocare, in c. ex tuæ. de cle. non resi. nu. 7. 33
1 Prælatus an possit litigare coram ordinario, vel delegato, in c. contingit. de transac. nu. 1. 322
2 Prælatus an propter delictum præcedens possit remoueri à beneficio in c. preterea. de testi. cog. nu. 5. 253
5 Prælatus cogit subditum ad ordines suscipiendos: subditus ratione simonię nõ vult recipere: an debeat potius recipere, quàm excõicationem pati, in c. per tuas. il 2. de simo. nu. 7. 44
5 Prælatus commisit processum inquisitionis: deinde facta sibi relatione, inquisitus opponit: prælatus timens eum subterfugere non audit: ille promittit coram quocunque subire inquisitionem, coram quo deputato comparet, & opponit, quòd non præcessit infamia: an sit audiendus, in c. qualiter. il 1. de accu. nu. 10. 16
3 Prælatus cõfirmatus in quasi possessione excõicandi, si excõicat, vel iudicat aliquos, non censetur fecisse nomine suo: sed nomine ecclesiæ, in c. cum dilectus. de relig. do. nu. 7. 405
1 Prælatus constituit procuratorem ante litis contestationem, in c. petitio. de procu. nu. 2. 337
3 Prælatus cum maiori parte Capituli, contradicente minore, statuere potest, quòd ad necessariam reparationem fabricæ quilibet canonicus conferre teneatur, in c. ex parte. de his, quæ fiunt à maio. nume. 1. 124
3 Prælatus de consensu Capituli potest exercere iura spectantia ad collegium, & in iudicium deducere, in c. ea noscitur. de his, quæ fiunt à prala. nu. 2. 116
5 Prælatus debet assurgere, cum procedit ad punitionem delictorum, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 23. 25
5 Prælatus debet descendere ad locum, vbi quis dicitur infamatus, in c. qualiter. de accu. nu. 7. 24
5 Prelatus debet punire delicta subditorum ex debito officij, in c. licet Heli. de simo. nu. 2. 41
3 Prelatus dimittendo debitum ecclesiæ, an dicatur grauare ecclesiam, in c. si quorundam. de solu. nu. 8. 196
1 Prelatus ecclesiæ regularis esse non potest, qui non est professus, in c. cum causam. de elect. nu. 1. 153
1 Prelatus æquiparatur vsufructuario, in c. 1. de renun. nu. 3. 191
3 Prælatus, & Capitulum possunt præbendæ vacanti honestum onus imponere, ad quod præbendarius teneatur, in c. significatum. de præb. nu. 1. 41
3 Prælatus, & clerici de collegio faciũt vnum corpus, & vnam personam, in c. nouit. de his, quæ fiunt à prala. nu. 2. 114
3 Prelatus etiam religiosus potest votum emittere vltramarinum, in c. pastoralis. de voto. nu. 6. 387
5 Prælatus etiam si non laborat infamia, tenetur reddere rationem, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 31. 26
3 Prelatus exhibendo alicui reuerentiam, vt prælato, videtur iuri suo renunciare, in c. ex ore. de his, quæ fiunt à maio. nu. 3. 123
3 Prælatus existens extra prouinciam potest conferre beneficia, in ca. post electionem. de concess. præb. nu. 2. 97
3 Prælatus existens in concilijs, vbi imminent causæ capitales: consultus à principe, quid ius velit de tali crimine, & quæ sit pœna imponenda: an possit consulere sine metu irregularitatis, in c. clerici. ne cle. vel mo. nu. 4. 497
2 Prelatus habens proprium condemnatur in expensis soluendis, non solum de patrimonio, sed etiam de prouentibus ecclesiasticis, in c. reprehensibilis. de ap. nu. 4. 350
2 Prælatus in administratione habet pinguius ius, quàm alij administratores, in c. dilecti. de foro. comp. nu. 17. 77
1 Prælatus in correctione criminum non potest imponere pœnam pecuniariam, in c. irrefragabili. de offi. ordi. nu. 8. 296
1 Prælatus in ecclesia an possit eligi, donec inueniatur alius in ecclesia vacante, in c. cum inter canonicos. de elect. nu. 9. 143
5 Prælatus in visitatione quot personas debeat secum ducere, in c. cũ ad quorundam. de excess. præla. nu. 3. 137
2 Prælatus infamatus de crimine, vel conuictus tenetur cedere, in ca. quia nos. de ap. nu. 1. 351
5 Prælatus inferior nõ vtitur insignijs dignitatis, Papa præsente, vel legato de latere, in c. antiqua. de priui. nu. 9. 167
5 Prælatus meus est homicida, vel excommunicatus, & nullus scit nisi ego: an recusabo à tali ordines suscipere, in cap. 1. de scisma. nume. 7. 68
3 Prælatus monitus vt redeat: si non redit infra certum tempus in termino, sed postea, & re integra, an debebit priuari, in c. ex tuæ de cleri. non resi. nu. 10. 33
5 Prælatus non debet doceri, sed docere, in cap. quia non. de magistr. nume. 3. 50
5 Prælatus non debet subditum prohibere ab executione ordinis, licèt sciat ipsum simoniacè accepisse, siue sciat vt Deus, siue vt homo, in c. ex tuę. de simo. nu. 2. 37
3 Prælatus non debet sequi carnalitatis affectum in beneficijs conferẽdis, in c. graue. de preb. nu. 4. 66
3 Prælatus non potest conferre beneficium, cuius collatio ad eum pertinet, in c. cum ad nostram. de insti. nu. 1. 86
3 Prælatus non potest donare, licèt habeat liberam administrationẽ, in c. fraternitatem. de dona. nu. 3. 201
3 Prælatus non potest res ecclesiæ de nouo infeudare sine mandato Papæ, etiam subsistente legitima causa, in ca. per tuas. de donatio. nume. 3. 203
3 Prælatus pactis tacitis, vel expressis non preiudicat iuri publico, sicut iuri priuato, in c. ex ore. de his, quæ fiunt à maio. numero. 6. folio. 124
1 Prælatus plus iurisdictionis habet in concessione, quàm patronus in præsentatione, in c. dilectus. de offi. lega. nu. 2. 280
2 Prelatus potest compromittere de iuribus ecclesiæ, in c. præsentata. de testi. nu. 7. 204
1 Prælatus post contumaciam debet instare, si potest, contumacem reuocare ad debitam obedientiam, in c. cum in ecclesiis. de maiori. & obe. nu. 3. 307
3 Prælatus potest conferre beneficia consanguineis, si sunt idonei: aliàs secus, in c. dilecto. de preb. nu. 3. 57
2 Prelatus potest esse testis in causa ecclesiæ suæ, in c. cum venissent. de iudi. nu. 3. 19
Et in c. insuper statuimus, de testi. nu. 1. 216
3 Prælatus potest mittere canonicos suos pro necessitatibus suis, in c. de cetero. de cle. non resi. nu. 1. 31
3 Prælatus potest in solo ecclesiæ plantare vineam pro sustentatione sua, in c. si quis. de pecu. cle. nu. 1. 214
3 Prælatus potest petere à subditis ex causa charitatiuum subsidium. in c. cum apostolus. de censi. nu. 4. 441
3 Prælatus potest satisfacere de beneficio, ad quod ecclesia obligata ẽ de iure naturali tantùm: licèt ad illud non possit cogi, in c. per tuas. de dona. nu. 3. 203
5 Prælatus potest se inferiori subijcere, in c. cum ex iniuncto. de hæreti. nume. 9. 65
1 Prælatus pro correctione criminum non potest imponere pœnam pecuniariam, in c. irrefragabili. de offi. ordi. nu. 8. 296

1 Prælatus pro debitis alienis non potest ecclesiam obligare, in c. si quorundam. de solu. nu. 1. 196
1 Prælatus qualiter possit testari de rebus quæsitis ex industria, in c. si quis. de pec. cler. nu. 3. 214
1 Prælatus qualiter se debeat habere erga debitorem, vel delinquentem fugientem ad ecclesiam, in c. inter alia. de immuni. eccle. numero. 8. 490
1 Prælatus, qui de rebus, quas quærit alteri, quàm ecclesiæ, chartã facit, tenetur acquirere ecclesiæ, & præferre eam extraneis, & coniunctis, in c. presbyter. de pec. cle. nu. 2. 213
Et an teneatur sibiipsi preferre. nu. 3.
1 Prælatus, qui de rebus suis ecclesiæ contulit, potest super rebus ecclesiæ disponere iuxta rei modum, in c. episcopi. de reb. eccle. non alie. nu. 2. 128
1 Prælatus, qui est in ecclesia: si decedit, quæsita per eum debentur successori, in c. relatum. de testa. nu. 3. 241
3 Prælatus, qui iurauit non alienare: si petiit à Papa licentiam, & obtinuit, nec fecit mentionem de iuramento: an valeat licentia, vel dici possit subreptitia, in c. vt super. de reb. eccle. non alien. numero. 7. 133
1 Prælatus, qui scit subditum deliquisse, quem ordinem debeat tenere, in c. ex tua. de simo. nu. 1. 37
1 Prælatus regularis non debet sine causa ab administratione remoueri, in c. qualiter. il 2. de. accu. nu. 27. 26
3 Prælatus reuocans rem malè alienatam non potest aliqua exceptione repelli, in c. episcopi. de reb. ec. non alie. nu. 5. 192
2 Prælatus si agat nomine ecclesiæ, nõ obstat ei exceptio de spoliatiõe, quam non fecit nomine ipsius ecclesiæ: sed nomine suo tantùm, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 22. 134
2 Prælatus si amotus est per sententiam à prælatura, an remaneant valida quæ gessit.
Et an lite pendente, debeant sibi debitores dictæ dignitatis respondere, in c. in literis. de resti. spo. nu. 13. 164
3 Prælatus si confitetur pecuniam versam in vtilitatem ecclesiæ: an releuetur creditor ab onere probandi, in cap. 1. de depos. numero. 12. 141
3 Prælatus si cum licentia se absentat, debet interim ecclesiæ per substitutum deseruiri, in c. pastoralis. de voto. nu. 2. 381
4 Prelatus si instituatur, & postea feratur sententia cum priore, & deponatur: an valebit institutio secundi facta lite pendente, in c. cum in apostolica. de sponsa. nu. 6. 17
2 Prælatus si iurat non repetere res ecclesiæ: an possit repetere, non obstante iuramento, in c. peruenit, il 1. de iureiu. nu. 1. 271
3 Prælatus si lædat ecclesiam per minutas donationes in istum, & illum: an omnes debeant reuocari, in cap. fraternitatem. de donatio. nu. 5. 201
5 Prælatus si non dat alicui licentiam eundi ad scholas, nisi prius recepto pretio, an erit simonia, in cap. prohibeas. de magist. numero. 4. 497
1 Prælatus si nouerit crimen subditi occultum, debet ei suadere, ne promoueatur. non autem imperare, in cap. ex tenore. de præbẽ. nume. 2. 202
3 Prælatus si renunciat exceptioni doli non numeratæ pecuniæ in contractu confessionis mutui, & iurat: an possit exceptionem opponere, in c. is qui. de solut. nu. 14. 200
3 Prælatus si vendidit rem ecclesiæ, quam pro tertia parte instituit, an poterit ecclesia rem venditam vendicare, in c. 1. de testament. nume. 6. 216
3 Prælatus sine consensu Capituli instituere, vel destituere, vel alia negotia ecclesiæ suæ tractare non debet, in ca. nouit. de his, quæ fiunt à prelatis. nu. 1. 114
5 Prelatus sine iudicio Capituli subditos non suspendit, in c. 1. de excess. præla. nu. 4. 135
3 Prælatus solus de consuetudine an possit facere collationes beneficiorum, in c. ea noscitur. de his, quæ fiunt à præ. nu. 10. 117
3 Prælatus tenetur subditorum precibus, & votis condescendere, cũ iustè deprecatur, in c. licèt. de regula. nu. 6. 356
3 Prælatus, vel clericus non residens, qui citatus non reuertitur infra terminum congruum sibi ad hoc assignatum, nisi habeat iustum impedimentum, priuandus est, in c. ex parte. il 1. de cler. non residen. num. 1. 31
1 Prælatus, vt transigat, compromittit: an requiratur compromissum in decreto: an verò in laudo, in c. contingit. de transac. numero 3. 222
3 Ad Prælatum spectat cogere clericos, ne in habitatione sua teneant mulierculas, in c. à nobis. de cohab. cleri. & muli. nu. 1. 17
5 Prælato amoto per sententiam ab administratione, potestas eligendi deuoluitur ad electores, in c. ad petitionem. de accu. nu. 3. 29
5 Prælato condemnato, an liceat capitulo, siue electoribus alium eligere, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 40. 28
5 Prælato mortuo ante creatiõem successoris: ad quem deuoluatur potestas faciendi ea, quæ faciebat, in ca. ad abolendam. de hæreti. nume. 10. 61
2 Prælati censentur quondammodo domini rerum ecclesiasticarum ratione administrationis, in cap. cum venerabilis. de exceptio. numero. 16. 299
1 Prælati debent ab eo, quod est indecens, abstinere. in c. vt iusta. de offi. ordi. nu. 1. 300
5 Prælati debent inquirere super obseruantia ritus fidei, ne turpi cõmistione fædetur, in c. quidam. de apostat. nu. 2. 70
1 Prælati debent solicitè vigilare circa morum reformationem, & punitionem delictorum, in c. irrefragabili. de offi. ordi. nu. 1. 295
3 Prælati debent laborare pro pace, in cap. non est. de voto. numero. 2. fol. 377
5 Prælati, dum sunt in administratione, possunt de criminibus accusari, & tenentur reddere rationem administrationis superiori, in c. qualiter. il 2. de accusa. nu. 12. 24
3 Prælati duo ecclesiarum collegiatarum si volunt permutare, & episcopus præbet auctoritatem: an possint hoc facere, inuitis collegijs, in c. exhibita. de re. permu. nu. 15. 172
5 Prelati ecclesiarum debent mittere ad studia literarum viros dociles, in c. super specula. de magist. nu. 2. 51
1 Prelati eliguntur in partem solitudinis, non in plenitudine potestatis, in c. ad honorem Dei. de aucto. & vsu pall. versi. secundò nota. 190
5 Prælati inferiores episcopis an habeant ius capiendi, vel alijs demãdandi, in c. vt famę. de sent. excom. nu. 5. 219
3 Prælati inferiores possunt dare licentiam eundi ad scholas, in c. relatum. de cleri. non. resi. nu. 4. 30
5 Prælati monasteriorum faciliùs amouentur, quàm alij, in c. per tuas. de simo. nu. 10. 43
5 Prelati non debent alios excommunicare iuris ordine, in cap. 1. de excess. præla. nu. 5. 135
3 Prælati non debent pati, vt variis figmentis decipiatur populus, in c. cum ex eo. de reli. & venera. sancto. nu. 3. 479
1 Prelati personaliter, Capitala per procuratores comparere debent, in c. humilis. de maio. & obed. nu. 3. 313
3 Prælati plus debent diligere ecclesias, quàm cunsanguineos, vel amicos. in c. presbyter. de pecul. cle. nu. 1. 213
3 Prælati, qui in collatione beneficiorum indignos preferunt idoneis, redarguendi sunt, in c. graue. de præb. nu. 1. 66
1 Prælati, qui per electionem assumuntur, an recipiant iurisdictionẽ ab electione, in c. quantò. de offi. ordi. nu. 9. 289
3 Prelati qui sint capellarum, quæ annexæ sunt canonicatibus, an canonici, an sacerdotes ibi instituti, in c. exposuisti. de præb. nume ro. 6. 82
1 Prelati, qui sint, qui habent iurisdictionem, in c. cum ab ecclesiarũ. de offi. ordi. nu. 3. 286
5 Prelati recipientes pecuniam, non deponitur ex gratia, in c. dilectus. il 2. de simo. nu. 5. 39
3 Prælati soluentes procurationem legatis, & alijs nuncijs apostolicis, possunt à subditis repetere, in c. quia plerique. de immunt. eccle. nu. 10. 492
Nec debent plus extorquere, quàm soluerint, ibi. nu. 2.

3 Prælati

3 Prælati vbi non impendunt officium visitationis personaliter, nõ exigunt procurationem, in c. procurationes. de censi. nu. 1. 454
3 Prælatis concessa est locatio rei ecclesiasticæ, sed non alienatio, nec infeudatio, in c. vestra. de loca. & cond. nu. 4. 157
1 Prælatis non est licitum instituere clericos peregrinos sine licentia episcopi, in c. te nobis. de cleri. peregri. nu. 1. 224
3 ¶Praelegata an veniant in fideicom. restitutione, in c. Rainaldus. de testa. nu. 56. 263
4 ¶Praemium non debet quis habere, vnde pœnam meruit, in c. & si necesse. de dona inter virum & vxo. nu. 5 154
2 ¶Praeoccupatio per quem actum inducatur, in repetitione c. postulasti. de foro compe. nu. 49. 66
3 ¶Presbyter adhibitus in testamento non computatur in numero testium, in c. cum esses. de testa. nu. 7. 235
5 Presbyter Cardinalis an possit esse sine titulo, in c. cum olim. de priui. nu. 2 156
3 Presbyter, cum deferit hostiam ad infirmum, debet reuerenter incedere, & ipsam deferre ante pectus in decenti habitu, in c. sanè. de celeb. mis. nu. 4 469
3 Presbyter excommunicatus, vel simpliciter ab officio, vel ordinibus suspensus: si in ordine acolytatus ministrat, irregularis est, in c. si quis. il 2. de cleri. excom. minist. nu. 6. 126
5 Presbyter, cui medietas palmæ cum duobus digitis est abcissa, missam non potest celebrare, sed ceteris sacerdotalibus fungi potest, in c. presbyterum. de cler. ægro. nu. 1 77
3 Presbyter non potest in dicendo officium anticipare tempus, vel post ponere, in c. 1. de celeb. miss. nu. 3 463
3 Presbyter potest, & debet excommunicatum absoluere in extremis, in c. parochiano. de sepul. nu. 3. 311
3 Presbyter quantum debet quiescere post cibum, vt celebret, in c. ex parte. de cele. miss. nu. 5 465
3 Presbyter, qui sine igne, & aqua, vel in pane fermentato, vel in ligneo scypho sacrificat, deponendus est, in c. literas. de celeb. miss. nu. 1 470
3 Presbyter si dicit missam, vt Deus aliquos perdat, conficit: debet tamen deponi, in c. quidam. de celeb. mis. nu. 4. 464
3 Presbyter si perpendit, quòd corpus Christi conuersum est in carnem, vel vinum in sanguinem, non debet eam sumere: sed pro reliquiis conseruare. super continuatione rubricæ de celeb. missa. numero 1. 462
5 Presbyter venator suspenditur duobus mensibus ab officio, in c. 1. de cleri. vena. nu. 3 123
5 Presbyter si necessitate coactus committat homicidium, est irregularis, sed non debet deponi, in cap. interfecisti. de homi. numero. 4. folio. 73
1 Presbyteri appellantur simplices sacerdotes, in c. quantò. de consue. nu. 1. 114
1 Presbyteri non possunt pignorare res res ecclesiæ, in c. 1. de pig. numero 1. 178
3 Presbyteri capellarum alicuius tituli ad quæ teneantur titulatis, in c. his quæ. de maio. & obedi. nu. 1. 308
3 Presbyteri possunt consanguineis indigentibus subuenire de rebus ecclesiæ, in c. 1. de coha. cle. & mu. nu. 5. 9
3 ¶Prescribere an possint decimas Pistercien. & alij non habentes populum, in c. nuper. de deci. nu. 6. 342
3 Præscribere non incipit à tempore contractus, qui habet titulum ab inhabili, in c. dudum. de deci. nu. 7. 339
2 Præscripsisse videtur etiam pro futuro tempore, cui longissimo tempore annuatim aliquid est solutum, in c. ad audientiã. de præscri. nu. 2 310
3 ¶Praescriptio ad quid sit inuenta, in c. quia diuersitatem. de cõces. præben. nu. 10 93
2 Præscriptio aliquando dormit, & cessante causa reuiuiscit, in c. 1. de præscrip. nu. 4 305
2 Præscriptio aliquorum capitulorum alterius vniuersalis, sine generalis iurisdictionis, non extenditur ad alia capitula sub eodem vniuersali comprehensa, in c. cum olim. de præscrip. nu. 8 315
2 Præscriptio an currat contra absentem causa rei publicæ, in c. ex trãsmissa. de præscrip. nu. 7 308
2 Præscriptio an interrumpatur per hostilitatem, in c. ex transmissa. de præscri. nu. 5 408
2 Præscriptio annualis non currit impedito propter factum hominis, in c. cum sicut. de eo qui mit. in pos. nu. 5. 195
1 Prescriptio annualis interrumpitur per oblationem cautionis, in c. pastoralis. §. præterea. de offi. ordi. nu. 5 294
3 Præscriptio certorum iurium infra vnum locum non extenditur ad ius, quod nouiter nascitur in illo loco, in c. cum contingat. de deci. nu. 3. 337
2 Præscriptio contra ecclesiam non currit, nisi spatio quadraginta annorum, in c. illud autem. de præscrip. nu. 1. 307
5 Præscriptio est inuenta contra desides, & iuris proprij contemptores, in c. quia intentionis. de priui. nu. 2. 170
2 Præscriptio extinguit actionem ipso iure, in c. ad aures. de præscrip. nu. 3 307
2 Præscriptio in casibus, in quibus interrumpitur, an interrumpatur effectus præcedentis tituli, in c. illud autem. de præscrip. numero 6. 308
3 Præscriptio in eadem terra extenditur ad aliam speciem fructuum perceptorum ibi: sed non extenditur ad fructus in terra diuersa, in c. cum in tua. de deci. nu. 3 338
3 Præscriptio inchoata contra obligationẽ annuam in minori summa interrumpitur per agnitionem veri debiti vno anno, in c. olim. de censi. nu. 6. 452
2 Præscriptio non aduocat ius antiquum: sed creat ius de nouo, in c. cũ ecclesia. de causa pos. & proprie. nu. 16 146
3 Præscriptio non currit constante matrimonio in rebus dotalibus mulieris, vel donatis propter nuptias per virum alienatis, in c. peruenit. de emp. & vendi. nu. 3 149
2 Præscriptio non currit contra visitationem: nec contra procurationem, in c. accedens. de præscrip. nu. 4 309
2 Præscriptio non currit contra ecclesiam, quamuis episcopus sit excõmunicatus, in c. 1. de præscrip. nu. 5. 305
Nec etiam vacante ecclesia. nu. 3
2 Præscriptio non procedit sine possessione: nec rem, quam quis non potest possidere, non potest præscribere, in c. causam quæ. de præscri. nu. 1 300
3 Præscriptio non currit contra habentem merum imperium, in c. quoniam. de deci. nu. 2 325
2 Præscriptio omnis canonica, ciuilis, & consuetudinaria, quæ non habet bonam fidem, est sublata de iure canonico, in cap. quoniam. de præscrip. nu. 2 317
1 Præscriptio probatur per testes, in c. auditis. de in integ. resti. numero 5. 357
2 Præscriptio semestris non currit sede vacante, in c. nulla. ne sede vacan. nu. 3 111
3 Præscriptio semestris non currit ignoranti, in c. licèt. de sup. neg. præla. versi. secundò no. 200
1 Præscriptio super rebus, quas prælatus indebitè alienauit, an procedat, in c. apostolicæ. de dona. nu. 5 209
2 In præscriptione an præsumatur bona fides, vel mala, in c. si diligenti. de præscrip. nu. 9 314
2 In præscriptione iuris incorporalis quid requiratur, in c. cum ecclesia. de causa pos. & proprie. nu. 17 148
1 Præscriptiones temporales inductæ à iure non currunt minoribus, in c. constitutis. de in integ. resti. nu. 7 365
4 ¶Praesens, & tacens an videatur consentire, in c. nuper. de dona. inter vi. & vxo. nu. 11. & 12 157
5 Præsens quando tractatur de alicuius morte; si eius causa tractatus iste contingit, & tacet, præsumitur consentire, in c. Petrus. de homi. nu. 2 81
3 Præsens quando quis dicatur, quando absens, in c. peruenit. de fideius. nu. 12 191
2 Præsens, qui non vult facere, quod ei incumbit, habetur pro absente, in c. 1. de litis contest. nu. 12 89

1 Præsentes ad electionem sunt vocandi, in c. Cumana. de elec. numero 1. 177
1 Præsentia partis an requiratur in renunciatione, in repetitione c. finē litibus. de dolo & contu. nu. 2 182
2 Præsentia partium an requiratur in ferendo arbitramēto, in c. Quin tauallis. de iureiur. nu. 11 283
2 Præsentiam suam an quis possit exhibere per nuncium, in c. cum parati. de appel. nu. 2 347
3 ¶ Praesentatvs à non patrono, qui putabatur patronus, non remouetur, sed debet illi, qui euicerit, in futurum respondere, & ipsum cognoscere in patronum, in cap. ex literis. de iure pat. numero 4. 416
2 Præsentatus à vero patrono, & non receptus ab episcopo, potest agere, vt remoueatur ab illa ecclesia, quicunque reperitur in eadem institutus, in c. cum Bertoldus. de sentē. & re iudica. numero 6. 330
2 Præsentatus debet esse clericus, saltem in minoribus, dummodo sit idoneus, & infra tempus idoneum possit promoueri, in cap. cum Bertoldus. de sent. & re iudi. nu. 3 330
3 Præsentato nullum ius quæritur in beneficio ex sola præsentatione laici patroni, in c. pastoralis. de iure pat. nu. 2 418
3 Præsentato nullum ius quæritur ex sola patroni præsentatione, in c. cum laici. de iure pat. nu. 2 433
3 Præsentati ecclesijs ab episcopis non debent examinari ab ordinatore, in c. cum secundùm apostolum. de præb. nu. 2 46
3 Præsentati si sunt plures, conditio illius, quem admisit episcopus, censetur melior, in c. pastoralis. de iure pat. nu. 2 433
3 Præsentatio facta ab eo, qui non possidet, non firmatur crudelitate, sed veritate, in c. consultationibus. nu. 4 424
3 Præsentatio facta ante litem motam ab eo, qui possidet ius patronatus, est efficax, in c. ex literis. de iure pat. nu. 3 416
3 Præsentatio literarum non afficit præbendam: ita quòd reddat nullam collationem alteri factam: quid tamen operetur, in c. dilectus il 2. de præben. nu. 4 60
3 Præsentatio potest fieri per literas, in c. ea noscitur. de his, quæ fiūt à præla. nu. 5 117
Et in c. post electionem. de concess. præb. nu. 9 98
3 Præsentatio prælati sine consensu Capituli nō tenet, in c. ea noscitur. de his, quæ fiunt à præla. nu. 3 116
2 Præsentatio in ecclesijs potest spectare ad viros religiosos, in c. tua nos. de iureiur. nu. 1 276
3 Præsentatio, quam facit rector, inscio patrono, an tribuat aliquod ius præsentato, in c. postulasti. de iure patro. nu. 3 435
3 Præsentatio quare appellatur donatio, in cap. cum dilecta. de concess. præb. nu. 3 108
3 Præsentatio sola patroni non tribuit aliquod ius præsentato: nisi sequatur admissio, in c. quos autem. de iure pat. nu. 1 414
3 ¶ Praeses prouinciæ, dux, marchio, comes, vel alius dominus temporalis, an possit alicui habitatori ciuitatis castri, vel villæ sibi subiectę concedere libertatem, seu immunitatem, ne teneatur cum alijs contribuere in collectis, & exactionibus: ita quòd ad talem collectam nullatenus teneatur, in c. peruenit. de immu. eccle. numero 4. 487
3 ¶ Praesertim, est dictio implicatiua, in c. 1. de excep. nu. 6 293
3 ¶ Praesidentes Capitulo si discordent vnà cum Capitulo, quid iuris, in c. in singulis. de statu mo. nu. 10 395
3 Præsidentes Capitulis habent iurisdictionem super illos, qui monasteria in rebus, vel personis offendunt, in cap. in singulis. de statu mo. nu. 11 395
3 Præsidentes qui sint in concilio super iustitia ministranda, in c. graue. de præben. nu. 19 67
2 ¶ Prestatio cautionis de iudicio sisti coram successore delegantis non inducit desertionem appellationis interpositæ à grauamine delegati, in c. cum venissent. de eo, qui mit. in pos. nu. 5. 195
3 Præstatio pensionis facta alteri de consensu, seu conscientia domini possidētis transfert possessionem, in c. cum venissent. de restitu. spo. nu. 6 166
2 Præstatio pensionis facta ab eo, qui possidet nomine alieno, probat possessionis traditionem, in c. cum venissent. de restitu. spolia. numero 2. 165
5 ¶ Praestita, quæ fiunt Venetijs, an sint contractus vsurarij, in c. in ciuitate. de vsuris. nu. 5 105
2 ¶ Praesvmitvr pro aliquo ratione dignitatis, & literaturæ, in c. in iuuentute. de præsum. nu. 4 170
1 Præsumere de seipso nullus debet, in c. vt singulæ. de offi. archiepisco. nu. 2 231
5 Præsumendum non est iudicem aliquid egisse iniustè apertè: nec, quòd grauet aliquem contra iura, in c. accepimus. de purga. cano. numero 2. 180
1 Presumens aduocare patrocinium potientioris perdit causam, in c. ex parte. de alie. iudi. mu. causa fac. nu. 3 369
2 Presumptio bonitatis resultat ex bona vita, & conuersatione sapiētum, in c. ex studijs. de præsump. nu. 1. 265
4 Presumptio cum alijs indicijs sufficit ad sententiam, in c. à nobis. qui mat. accu. pos. nu. 5 130
4 Præsumptio duplex non debet cadere circa eandem rem, in c. adolescens. de sponsa. nu. 4 32
3 Præsumptio efficax oritur ex eo, quod non est vllo tempore vsitatū, in c. 1. de cle. non resi. nu. 3 28
5 Præsumptio est contra illos, qui clandestinè agunt, in c. cum ex iniūcto. de hereti. nu. 3 64
2 Præsumptio ex præterito an fiat circa presens, vel circa futurum. Et an de presenti in preteritum, in c. scribam. de presump. numero. 1. & 2. 266
3 Presumptio fit contra variantes, & contraria respondentes, in cap. vnico. vt eccle. benefi. nu. 12 125
2 Præsumptio est pro notario, & eius actis, nisi probetur contrarium, in c. ad audientiam. de præscrip. nu. 6 310
2 Præsumptio fit de preterito in presenti, maximè concurrente præsumptione naturæ, in cap. mandata. de presumptio. nu. 5 266
2 Præsumptio iuris, & de iure quæ dicatur, & quid operetur, in cap. quantò. de præsumptio. nu. 1 266
4 Presumptio leuis suspendit matrimonium contrahendum, in c. cum inhibitio. de cland. desponsa. nu. 5 46
2 Præsumptio mortis an sit sufficiens: quòd quis fuerit in bello Sarracenorum vel alijs, nec est reuersus, in c. in præsentia. de sponsa. numero 7. 17
4 Præsumptio nobilitatis maior est in nobili, & ingenuo, quàm in homine vilioris nationis, in c. 1. de purg. cano. nu. 1. 172
5 Præsumptio non fit pro his, quæ fiunt à iudice extra iudicium, in c. conquerente. de resti. spolia. nu. 3 165
2 Præsumptio violenta sufficit ad condemnationem, in c. excommunicamus. §. qui autem. de hære. nu. 5 65
5 Præsumptio vna eliditur per aliam, in c. illud quoque. de præsum. numero 6. 267
2 Præsumptiones contrariæ dissensui non eliduntur: licèt probetur expressè, dissensum præcessisse, in cap. illud. quoque de præsump. numero 4. 267
2 ¶ Praetendens aliquod ius in aliquo territorio, debet ostendere titulum præscriptionis, priuilegium, vel aliud, in cap. si diligenti. de prescrip. nu. 3 314
2 Prætendentes se habere ius in electione, possunt se opponere contra petentem confirmationem, & petere cassationem electionis factæ eis renitentibus, in c. cum ecclesia. de causa posses. & proprietate. nu. 4. 148
2 ¶ Praeter, dictio aliquando stat exclusiuè: aliquando inclusiuè, in c. literas. de præsum. nu. 14 269
2 ¶ Praeterita possessio an inferat necessariò possessionem de præsenti, in c. cum ad sedē. de rest. spo. nu. 13 173
3 ¶ Praeterito an consyderetur quò ad dispositionem ad pias causas, in c. cum esses. de testam. nu. 13 236
5 ¶ Pretivm an possit solui de præsenti, & rei traditio in aliud tempus differri, in c. nauiganti. de vsuris. nu. 4 113
3 Pretium, & mercedis quantitas facium discerni emptorem à conductore, in c. propter. de loca. & conduct. nu. 22. 160
4 Princeps, vel comes, cui illam potestatem legitimandi concessit, si legitimat aliquem, an sint vocandi illi, quoeum interest, in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nu. 30. 125
3 Principes an bene faciant occupando limites, & regna ab alijs possessa, in c. super eo. de paro. nu. 4. 314
3 Principes seculares quibus priuilegijs muniuerint res ecclesiæ, in ca. cum laicis. de reb. ec. non alie. nu. 4. 135
5 ¶ Principalis cogitur de veritate criminis rūdere, in c. quoties. de purg. cano. nu. 3. 173
2 Principalis debet mittere procuratorem instructum: qui causam nō ignoret, in c. in pertractandis. de iura. calū. nu. 3. 109
2 Drincipalis primò citandus est, si non reperitur eius procurator, in c. olim. de testi. nu. 3. 233
5 Principales, & eorum successores qualiter teneantur, quando in obligationem deuenit quid indiuiduum, in cap. siam. de pœn. numero. 2. 188
2 Pro principalibus qui habeantur, in c. in pertractandis. de iura. calum. nu. 6. 109
2 Principale si non tenet, nec accessorium, in c. inter dilectos. de fide instru. nu. 21. 258
2 Principium, & finis diei regulariter quomodo sumitur, in c. quoniam. de fer. nu. 5. 124
4 Principium rei, quæ debet continuari per tempora, refertur ad vnum, vel duos menses, in c. 1. de frigi. & malefi. nu. 8. 96
5 ¶ Prior non potest contrahere, vel distrahere sine consensu Capituli, in c. querelam. de simo. nu. 3. & 5. 35
1 Prior non potest transigere, nisi habeat literas de rato, in c. contingit. de transact. nu. 2. 322
3 Prior qualis esse debeat, in c. cum ad monasterium. de statu monac. nume. 21. 393
3 Prior Hierosolymitanus, sicut potest magistrum absoluere, an ita possit eum ligare, in cap. canonica. de senten. excommunica. nume. 2. 229
3 Prior, si renunciat prioratui acquisito per compositionem, & postea eligitur, an teneatur ad compositionem, in cap. nisi. de præben. & digni. numero. 8. 52
3 Priores per electionem suorum capitulorum assumi debent ad prioratus, in c. monachi. de statu mo. nu. 7. 388
3 Prioratus, & obedientiæ non debent dari pretio, in c. monachi. de statu mo. nu. 6. 388
3 Prioratus si traditus est illi per compositionem, qui nullum ius habeat, an licitè possideat, in cap. nisi essent. de præben. nume. 7. folio. 52
3 Prioratus, vel administratio ecclesiæ non debet, nec potest alicui cōmitti: nisi ad nutum, & beneplacitum abbatis, in c. cum ad monasterium. de sta. mo. nu. 20. 394
5 Prioritas dignitatis declaratur ex prioritate sedis, & loci, in c. antiqua. de priui. nu. 2. 166
1 Prioritas non attenditur in paribus in dignitate, in c. 1. de maiori. & obe. nume. 1. 304
Et an prioritas consideretur in ordinatione, ibi. nu. 2.
3 ¶ Privare, & suspendere, qualiter differant, in c. sicut. de choab. cle. & mul. nu. 6. 11
3 Priuatur quis spe successionis ordine genituræ propter delictū, in c. licèt. de voto. nu. 5. 378
3 Priuatus hereditate (quia non paruit testatori) potest detrahere falcidiam, in c. Raynaldus. de testa. nu. 20. 273
3 Priuatus iure eligendi actiuè, non est priuatus iure eligendi passiuè, in c. dilectus. de concess. præb. nu. 4. 104
5 Priuatus per sententiam ecclesia sua, dicitur ipsam postea per violentiam obtinere, in c. cum dilectis. de purga. cano. nu. 1. 178
5 Priuatus potest capere furem, & latronem, non vt retineat, sed vt ad iudicem ducat, in c. interfecisti. de homi. nu. 2. 73
2 Priuatus quilibet potest se subijcere alterius iurisdictioni, in c. significauerunt. de iudi. nu. 10. 35
1 Priuati si veniunt eligere, non priuati an poterunt eos violenter excludere, in c. Vintoniensis. de elect. nu. 2. 153

5 Priuata dispositio testatoris non potest mutare constitutionem canonicam, in c. requisisti. de testa. nu. 9. 250
5 Priuatio legis est fortior, quàm priuatio hominis, in c. Raynaldus. de testa. nu. 21. 273
5 ¶Privilegium alicui concessum, quòd non teneat in tali prouincia, vel diœcesi, intelligitur, nisi ibi contraxerit, vel promiserit, in c. dilecti. de foro comp. nu. 4. 74
5 Priuilegium an liceat impetrare lite pendente, in c. dudum. de priuil. nu. 1. 171
3 Priuilegium clericale perditur ipso facto, in c. ex literis. de vita & hone. cle. nu. 5. 8
5 Priuilegium concessum alicui, quòd possit recipere familiares ad diuina, intelligitur de familiaribus præsentibus, & futuris subrogatis loco præmortuorum, in cap. quia circa. de priuile. nume. 4. fol. 165
Item priuilegiũ concessum fratribus alicuius loci, includit fratres post priuilegium creatos, ibidem nu. 5.
2 Priuilegium concessum certę nationi (vt Anglicis:) includit etiam clericos, in c. dilecti. de foro comp. nu. 3. 74
5 Priuilegium concessum certo ordini non perditur per abusum aliquorum dicti ordinis, in c. cum & plantare. de priuil. nu. 8. 153
1 Priuilegium concessum contra ordinem priuilegiatum, non facta mẽtione dicti ordinis, est nullum, in c. cum ordinem. de rescrip. numero. 1. 82
2 Priuilegium concessum ecclesiæ, ne possit excommunicari: quomodo intelligatur. in repet. c. postulasti. de foro comp. nu. 21. 60
3 Priuilegium concessum domino extenditur ad famulos, quos secum ducit, in c. magnæ. de voto. nu. 9. 381
5 Priuilegiũ concessum illis, qui debent se absentare pro aliquo negotio, incipit, cum exeunt, & durat, donec reuertantur, in c. quã sit. de iude. nu. 2. 53
5 Priuilegium concessum religiosis, an extendatur ad confratres, & an transeat ad socios, vel familiares, in c. vt priuilegia. de priuile. nu. 2. 167
5 Priuilegium concessum super decimis non soluendis, vel alijs oneribus non extenditur ad bona postea quæsita, in c. porro. de priuil. num. 1. 155
5 Priuilegium contra iura indultum, prima facie est suspectum, in ca. nulli. de sent. excom. nu. 4. 204
5 Priuilegium datum hospitalariis, an vendicet sibi locum in templarijs, in c. canonica. de senten. excom. nu. 4. 230
3 Priuilegium datum militi, intelligitur datum medico militis, in c. quantò. de censi. nu. 6. 447
3 Priuilegium de decimis laborum comprehendit noualia, in c. ex parte. il 3. de deci. nu. 1. 335
5 Priuilegium exemptionis an extendatur ad alla, quæ ab alio possidentur, in c. dudum. de priu. nu. 5. 172
5 Priuilegium fratribus, & oblatis indultum, non extenditur ad illos, qui in domibus propriis commorantur, bonis sibi retentis, in ca. tuarum. de priuil. nu. 4. 156
3 Priuilegium habens commorandi in studio non debet illuc accedere sine licentia suorum prælatorum, in c. tuæ. de cle. non resid. numero. 7. 33
3 Priuilegium habens, quòd non condemnetur, nisi inquantum facere potest: si fecit pactum, quòd conueniretur insolidum, vel renũciauit beneficio cessionis, quid iuris, in c. Odoardus. de solut. numero. 8. 197
4 Priuilegium impetratum lite pendente, de lite non habita mentione, non valet. in c. dilectus. vt lite penden. nu. 1. 199
2 Priuilegium indultum Capitulo ecclesiæ metropolitanæ quòd possit sibi eligere prælatum cũ suffraganeis, quomodo intelligatur, in c. ex conquestione. de resi. spo. nu. 9. 167
3 Priuilegium laborum non extenditur ad possessiones, quæ traduntur alijs laborandæ, in c. licèt. de deci. nu. 1. 324
3 Priuilegium liberæ sepulturæ non extenditur ad præcisos ab ecclesia in c. in nostra. de sepul. nu. 2. 306
3 Priuilegium non potest concedi ecclesiæ nondum constructæ, in cap. ad audientiam. il 2. de ec. ædi. nu. 3. 484
5 Priuilegium non tollitur per contrarium vsum, in ca. si de terra. de priuile. nu. 5. 154
5 Priuilegium non valet super vitandis excommunicatis, in c. nulli. de sent. excom. nu. 1. 204
1 Priuilegium obreptitium dicitur nullum, in c. cum dilecta. de rescrip. nume. 3. 93
1 Priuilegium Papę intelligitur sine alterius iniuria, in c. ex tuarum. de auẽto. & vsu pall. nu. 3. 191
5 Priuilegium perditur, si quis facit contra spatio 40. annorum, in c. sit de terra. de priuil. nu. 1. 154
2 Priuilegium pio loco cõcessum non extenditur contra alium pium locum, in c. in præsentia. de proba. nu. 19. 210
5 Priuilegium potest concedere qui potest legem condere, in ca. qui autem. de pœni. & remis. nu. 7. 193
2 Priuilegium principis, vel Papę tribuit iurisdictionem, in c. cum cõtingat. de de foro comp. nu. 5. 52
5 Priuilegium proprium meretur amittere, qui priuilegium alteri concessum negligit executioni mandare, in c. dilecti. de priuile. numero. 7. 153
2 Priuilegium quando redarguitur de falsitate, debet exhiberi ipsum originale, in c. accepimus. de insti. nu. 1. 256
5 Priuilegium quid dicatur, in c. olim. de verb. sig. nu. 13. 238
1 Priuilegium quod Christus primò dedit Petro, in c. 1. de translatio. episcopi. nu. 1. 189
3 Priuilegium sepulturæ quis possit dare, in c. certificari. de sepultu. nume. 6. 383
2 Priuilegium si concessum fuerit alicui vltra ius commune. potest ille nihilominus vti iure communi, in c. cum sit generale. de foro compe. nu. 5. 42
2 Priuilegium si laceratur per aduersarium, quid iuris, in ca. accepimus. de fide instru. nu. 4. 256
2 Priuilegium, siue subscriptio subtrahit ecclesiam à iurisdictione episcopali, in c. cum venerabilis. de exceptio. nu. 13. 298
3 Priuilegium super decimis non soluendis non tenet, si decimæ debebantur ex conuentione, in c. ex multiplici. de decimis. numero. 4. fol. 319
3 Priuilegium super libera sepultura concessum non videtur concessũ cum diminutione iuris parochialis ecclesiæ, c. in nostra. de sepult. nume. 3. 306
3 Priuilegium tacitæ hypothecæ an transeat ad filios eiusdem matrimonij, in c. ex literis. de pig. nu. 17. 183
3 Priuilegium vni concessum non debet interpretari cum alterius iniuria, in c. cum dicat. de ec. edifi. nu. 2. 483
1 Priuilegij effectus an prosit, vel noceat ignoranti, in c. ignoscentes. de consti. nu. 8. 70
5 Priuilegij effectus pendet ex ipso tenore, in c. porro. de priuileg. numero. 2. 155
3 Priuilegio apostolico ita continetur. de prouentibus, & redditibus pauperum infirmorum decima non soluatur: an soluetur de eo, quod conuertitur in vsus hospitalariorum, & seruientium pauperibus, in c. quantò. de censi. nu. 5. 447
5 Priuilegio certo ordini indulto potest vnus de priuilegiatis renunciare in suum præiudicium, in c. si de terra. de priu. nu. 2. 254
2 Priuilegio concesso vni de collegio non potest alius de collegio renũciare, in c. si diligenti. de foro comp. nu. 4. 48
2 Priuilegio qui vult vti, debet illud ostendere, in c. contingit. de fide instru. nu. 1. 257
5 Priuilegia à superiore concessa tenetur, & debet prælatus inferior obseruare, & exequi, in c. dilecti. de priu. nu. 1. 153
3 Priuilegia certo ordini cõcessa pdũtur, cũ à primeua institutiõe declinant, in c. recolentes. de statu mo. nu. 2. 389
3 Priuilegia concessa sunt omnibus ferè religiosis super decimis non soluendis suorum ãtiquium, & aliorum, in c. ex parte. il 1. de decimis. nu. 2. 323
2 Priuilegia deferre ad partes longinquas, est periculosum, in c. accepimus. de fide instr. nu. 3. 256

5 Priui-

5 Priuilegia, & immunitates monasterijs concessa non sunt per episcopum valida, in c. sanè. de excessib. prælato. nu. 1. 136
5 Priuilegia, & indulgentiæ quantuncunque verbis generalibus sint concepta, non includunt hæreticos, in c. sicut. de hæreti. nume. 2. folio. 61
2 Priuilegia impetrata lite pendente non tenent, in c. causam quæ. de testi. nu. 2. 227
3 Priuilegia Papæ non debent pendere ex arbitrio tertij, vel illius, cui facta est concessio, in cap. ad audientiam. de ecclesi. ædificam. numero 4. 485
5 Priuilegia personalia sunt, nec ad alium sunt trahenda, in c. nec sanè. de priui. nu. 1. 155
5 Priuilegia plura quæ sunt concessa ecclesiæ, numerantur in c. nouerit. de senten. excommu. nu. 16. 229
2 Priuilegia plura possunt concedi super vno facto, in c. cum olim. de præscriptio. nu. 4. 314
3 Priuilegia, quę aliquibus conceduntur, non videntur concessa contra pariter priuilegiatum, in cap. nouum genus. de deci. nume. 1. folio. 318
5 Priuilegia, quæ inferunt graue præiudicium alteri, sunt restringenda: & quantum fieri potest ad ius commune reducenda: dum tamen aliquid operentur, in c. dudum. de priui. nu. 2. 171
Et nu. 2. fo. seq.
5 Priuilegia sua seruanda sunt laicis in foro ecclesiastico, in c. sicut. de priuile. nu. 1. 152
5 Priuilegia sumunt interpretationem, & intellectum à consuetudine, in c. vt priuilegia, de priuile. nu. 1 167
5 Priuilegia, quæ sunt concessa templarijs, & hospitalarijs, in cap. vt priuilegia. nu. 6. 167
1 ¶Privilegiatvs an debeat comparere ad allegandum suum priuilegium, in c. cum ordinem. de rescrip. nu. 2. 82
5 Priuilegiatus per rescriptum an videatur renunciare rescripto adeundo legatum, in c. ad petitionem. de accusatio. nu. 15 22
3 Priuilegiatus quòd absens in studio fructus præbendę percipiat, studens in studio particulari priuilegio non vtitur, in c. tuæ. de cle. non resi. nu. 1. 14
3 Priuilegiatus si molestatur ab alio contra tenorem priuilegij, recurritur ad Papam, in c. suggestum. de deci. nu. 1. 323
3 Priuilegiatus super decima non soluenda de laboribus tenetur soluere de prædijs conductis, in c. dilecti. de deci. nu. 1. 322
2 Priuilegiatus vt non teneatur respondere nisi certo loco: si in alio loco respondere, vel soluere promittit, ibi poterit conuenirì, in c. dilecti. de foro compe. nu. 1 74
1 Priuilegiati interdicti tempore, non debent apertis ianuis diuina celebrare, in c. cum inter nos. de consuet. nu. 2 115
1 Priuilegiati non debent tempore interdicti apertis ianuis diuina celebrare, in c. cum inter. de consue. nu. 2. 115
5 Priuilegiati non possunt celebrare in ecclesia interdicta, nisi semel in anno. in c. cum & plantare. de priuileg. nu. 5 153
5 Priuilegiati non possunt excommunicatos admittere ad sepulturam, in c. ad hæc. de priui. nu. 1. 154
5 Priuilegiati pro suis iuribus consequendis agunt coram ordinario, qui illis tenetur ministrare iustitiam, in c. dilecti. de priuile. numero 2. 153
5 Priuilegiati vt possint licitè celebrare tempore interdicti, quatuor requiruntur, in c. cum in partibus. de verb. sig. nu. 2. 239
4 ¶Pro, dictio facit modum, in c. verum. de condi. appo. numero. 13 folio. 58
2 ¶Probavi per duos testes, qualiter. A. promisit mihi centum Senis in die beatæ Virginis: ille. A. pbat indirectè, quomodo die illa erat Romæ: an post publicationem potero per alios testes comprobare dicta priorum, scilicet quomodo. A. erat dicta die Senis, in c. clamor. de testi. nu. 6. 248
3 Probare quis debeat, si apparet de professione: sed non de ætate legitima, in c. 1. de regula. nu. 3. 344
3 Probare quis debeat emphiteuta se soluisse canonem, vel dominus non fuisse solutum, in c. potuit. de loca. & condu. nu. 24 165
2 Probare testes dixisse falsum, an sufficiat ad reprobationem sententiæ, in c. licèt causam. de proba. nu. 21. 213
2 Probare volens quod non est verosimile, non est admittendus: nisi sit aliud, quod huiusmodi probationẽ adiuuet, in c. quia. de præsum. nu. 1. 267
2 Probari potest in causa appellationis non probatum in causa principali, in c. fraternitatis tuæ. de testi. nu. 7 225
2 Probatum semiplenè potest plenè probari in causa appellationis, in c. cum. I. & A. de senten. & re iudi. nu. 7. 335
3 Probatio an requiratur in notorio, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nume. 26. 16
1 Probatio dubia non releuat probantem, in c. auditis. de in integ. resti. nume. 3. 357
3 Probatio arbitri super alienatione rei non impedit legatum, nec dominij translationem in c. Raynaldus. de testa. nu. 16 273
5 Probatio, & acta facta in vno iudicio, præiudicant in quocunque alio. in c. si constiterit. de accu. nu. 6 7
2 Probatio exceptionis oppositæ contra testes potest deferri potest publicationem, in c. ex parte. de testi. nu. 1. 219
1 Probatio facta in causa, non concessa dilatione, videtur valere, in c. coram. de in integ. resti. nu. 3. 362
4 Probatio in contrarium non admittitur contra violentam præsumptionem, in c. ad id. de sponsa. nu. 2. 18
1 Probatio in contrarium contra iuris præsumptionem admittitur, in c. in præsentia. de renun. nu. 1 193
3 Probatio manifesta quæ dicatur, in cap. bona fides. de depo. numero 34. 145
4 Probatio mortis alicuius non est sufficiens: quòd cum diligentia requisitus non reperitur, in cap. in præsentia. de sponsa. numero. 3. folio. 17
5 Probatio naturalis valet in iudicio, in cap. forus. de verbo. signifi. numero 2. 235
2 Probatio negatiuæ releuat probantem si aduersarij intentio non est probata pro affirmatiuam, in cap. ad nostram. de probatio. numero 4. 216
4 Probatio non est in contrarium admittenda contra præsumptionem, quæ à iure inducitur, in cap. is qui fidem. de sponsa. nu. 3. 30
3 Probatio omissæ solemnitatis ab ea parte requiritur: quæ hoc negat, in c. ea noscitur. de his quæ fiunt à præla. nu. 6 117
3 Probatio omnis vincitur, si aspectus contrarium testificatur, in c. ex publico. de conuer. coniug. nu. 3. 365
2 Probatio per testes in filiatione referenda est potius ad credulitatẽ, rationibus extrinsecis corroborandam, quàm ad veritatem, in c. cum in causa. de iura. calum. nu. 10 114
2 Probatio per testes est validior, quam per instrumenta, in c. tertio loco. de proba. nu. 4 206
4 Probatio, quę non releuat probantem, non debet recipi per iudicem, in c. ad id. de sponsa. nu. 4 18
2 Probatio, quòd vxoris consanguineam prius aliquis cognouerit, admittitur contra matrimonium legitimè, & publicè contractum, in c. in literis. de testi. nu. 2 228
2 Probatio simplex, & determinata non potest esse negatiuæ, in c. quoniam contra falsam. de proba. nu. 2 214
2 Probatio sola deiectionis non sufficit ad concedendam restitutionem deiecto, in repetitione c. pastoralis, in continuatione rubricæ. de causa pos. & proprie. nu. 5 153
2 Probatio testium præfertur instrumento, in c. tertio loco. de proba. numero 1 206
3 Probatio tituli super præscriptione allegata, omissa coram auditore suppletur coram Papa, in c. dudum. de deci. nu. 4. 339
4 Probatio virginitatis mulieris, quæ cum viro per aliquod tempus moram traxit, infert necessariò virum esse impotentem, in c. 1. de frigi. & male. nu. 12. 96
2 Probationes actoris, & rei si sunt pares, quid iuris, in c. ex literis. de proba. nu. 5. 205
2 Probationes admittuntur super contingentibus causam, in c. causam matrimonij. de proba. nu. 4 217

5 Proba-

1 *Probationes, & acta in vno iudicio præiudicant in quocunque alio, in c. si constiterit. de accusa. nu. 6* 7
4 *Probationes in causa an faciant rem notoriam, in c. significasti. de diuor. nu. 9* 138
5 *Probationes innocentiæ admittuntur ante sententiam, & non post, in c. cum dilectus. de accu. nu. 4* 32
1 *Probationes non sunt producendæ super quæstione, quæ consistit in iure, in c. sæpe contingit. de appel. nu. 2* 357
3 *Probationum species quinque, in c. cum ad sedem. de restitu. spolia. nume. 6.* 173
3 *Probationum species in criminalibus, in c. at si clerici. de iudic. numero 2.* 5
1 ¶ PROCEDI *an possit propter instantiæ breuitatem die feriato, in c. si pro debilitate. de offi. delega. nu. 3* 237
3 *Procedi potest ad sententiam lite non contestata in causa appellationis, in c. per tuas. de appel. nu. 1. & 3.* 370
2 *Procedi qualiter debeat contra absentem legitimè citatum non comparentem, in c. præterea. de dila. nu. 16.* 118
2 *Procedi qualiter debeat contra contumacem ante litem contestatam, in c. tua. vt lite non conte. nu. 2* 90
2 *Procedi qualiter possit contra illum, qui contraxit, si non reperitur ibi, in c. licèt. de foro compe. nu. 5* 83
2 *Procedendum est contra prælatum per inquisitionem, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 15* 25
5 *Procedendum non est ad receptionem testium regulariter, lite non contestata, nisi in duobus casibus, in c. quoniam. vt lite non contesta. nu. 1. & 2* 98
2 *Procedendum qualiter sit in causis beneficialibus, in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 3.* 182
2 *Procedendum quando sit per inquisitionem, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 28* 26
5 ¶ PROCVRANS *causam de mandato domini, repetit expensas à domino propter hoc factas, in c. cum pro causa. de procur. nume. 1. & 2.* 336
1 *Procurans in iudicio causam ecclesiæ collegiatæ debet habere sufficiens mandatum prælati, & Capituli, in c. 1. de procu. nu. 1.* 329
1 ¶ PROCESSVS *accusationis, & inquisitionis quomodo differant, in c. dilectus. il 2. de simo. nu. 2* 39
5 *Processus cum irritatur, omnia sequentia fiunt irrita, in c. cum dilecta. de rescrip. nu. 4* 93
1 *Processus factus per literas reuocatas an valeat, in c. ex literis. de offi. deleg. nu. 3* 265
1 *Processus factus à non suo iudice non tenet ipso iure, in c. licèt. de offi. leg. nu. 4* 280
1 *Processus factus super crimine, an impediat alium procedendi modum, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 24.* 25
5 *Processus habitus per literas obreptitias, an sit ipso iure nullus, in c cum dilecta. de rescri. nu. 2* 93
1 *Processus huiusmodi legati quo iure fuerit nullus, in c. ad petitionē. de accu. nu. 16* 22
5 *Processus inchoatus per viam denunciationis, si emergit difficultas aliqua, transit in viam inquisitionis, in c. licèt Heli. de simo. numero 10.* 41
5 *Processus infamiæ an debeat necessariò præcedere inquisitionem, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 29.* 26
5 *Processus inquisitionis non est præcipitandus, in c. cum oporteat. de accu. nu. 4.* 78
5 *Processus iudicis remissus ad curiam facit fidem, in c. cum dilectus. de accu. nu. 2* 32
5 *Processus iudicis recusati post eius recusationem factus an valeat, in c. cum speciali. de appel. nu. 10* 375
2 *Processus iudicis secularis factus in ecclesia non tenet, in c. cum ecclesia. de immu. eccl. nu. 5* 489
3 *Processus licèt declaretur nullus ratione ordinis peruersi: valent tamen depositiones testium in tali iudicio receptorum, in c. qualiter. de accu. nu. 9* 16
5 *Processus notorij an habeat locum in contractibus, in c. vestra. de cohab. cle. & mul. nu. 36* 17
Et an habeat locum secundùm leges. ibidem nu. 38. fo. eo.
2 *Processus propter ineptam actionem ita irritatur in causa appellationis, sicut in causa principali, in c. cum ad sedem. de resti. spo. numero. 9* 173
5 *Processus qualiscunque sufficit ad iudicium ad veritatem inquirendam, in c. ad petitionem. de accu. nu. 6* 21
1 *Processus quando est iuratus, debent irritari litis contestatio, petitio, iuramentum calumniæ, & similia, in c. dudū. il 2. de ele. n. 9.* 182
2 ¶ PROCVRATOR, *à quo petitur iuramentū calumniæ, si dubitet, an possit petere terminum ad deliberandum, in c. cum causam. de iura. calum. nu. 9* 112
2 *Procurator ad causas an possit dominum nominare in iudicio, in c. quoniam. §. quod super. vt lite non contest. nu. 18* 105
2 *Procurator ad plures lites, & coram diuersis iudicibus, si non habet nisi vnum originale instrumentum procurationis, nec potest dimittere vbique originale, quomodo fiet, in c. Albericus. de testibus. nu. 10* 242
2 *Procurator admittitur in causa criminali intentata per modum denunciationis, in c. veritatis. de dolo & contu. nu. 3* 191
2 *Procurator admittitur, cum de crimine ciuiliter agitur, in c. ex parte. de testi. nu. 7* 220
1 *Procurator an debeat defendere dominum de necessitate, in c. accedens. de procura. nu. 5* 338
Et an sit necesse, quòd promittat iudicatum solui. ibidem nu. 6.
2 *Procurator an iuret de calumnia, in c. in pertractandis. de iura. calum. nu. 11* 110
5 *Procurator an possit interuenire ad certum articulum causæ, in c. veniens. de accu. nu. 18* 11
2 *Procurator an possit interuenire in causa status, in c. venerabilis. de dolo & contu. nu. 4* 193
5 *Procurator an possit interuenire, quando exceptio venit separatim examinanda à causa criminali, in c. veniens. de accusa. n. 19.* 12
2 *Procurator an possit renunciare exceptionibus peremptorijs, in c. ad hæc Deus. vt lite non conte. nu. 20* 94
1 *Procurator an possit prorogare iurisdictionem de tempore ad tempus, in c. cum olim. de offi. leg. nu. 1.* 268
1 *Procurator constitutus à priuato quare possit litem prosequi, domino defuncto, postquam fuerat litem contestatus, & non ita procurator constitutus à prælato ecclesiæ, in c. dilecti. de foro compe. numero 20* 77
1 *Procurator constitutus ab excommunicato non potest impetrare, in c. consulti. de procura. nu. 3* 344
1 *Procurator constitutus ad agendum an videatur habere mandatū ad defendendum, in c. constitutus. de procu. nu. 3* 339
1 *Procurator constitutus in casu permisso an possit alium substituere, in c. quia propter. de ele. nu. 5* 172
1 *Procurator constitutus in causa excommunicatus impetrare potest, in c. ex parte. il 3. de rescrip. nu. 1* 103
2 *Procurator debet citari, si principalis non reperitur, in c. causam. de dolo & contu. nu. 3* 178
1 *Procurator debet constitui cum pleno mandato ad agendum, & respondendum, in c. accedens. de procu. nu. 4* 338
2 *Procurator ecclesiæ an possit in causa ecclesiæ esse testis, in c. insuper. de testi. nu. 3* 219
2 *Procurator ecclesiæ, & vniuersitatis potest de calumnia iurare, in c. cum causam. de iura. calum. nu. 1* 112
1 *Procurator episcopi causas episcopatus agit, & defendit: licèt non fuerit datus sub nomine syndici, vel actoris, in c. petitio. de procu. nu. 1* 337
3 *Procurator generalis, etiam cum libera, non potest præsentari: nisi actus præsentandi sit ei specialiter commissus, in c. cum dilecta. de de concess. præben. nu. 4* 108
1 *Procurator generalis videtur constitutus ad lites præsentes, & ad futuras, in c. dilectus. de procu. nu. 3* 339
2 *Procurator in causa spirituali an possit præstare iuramentum veritatis, in c. cum in causa. de iura. calum. nu. 6.* 113

5 Pro-

5 *Procurator licèt non possit interuenire in causa criminali: potest tamen interuenire ad allegandum causas absentiæ, in c. veniens. de accu. nu. 4. & 6.* 10
Et latius, ibidem numero. 14. & 17. 11
2 *Procurator meus in causa ad probationem debiti producit instrumentum manu sua confectum, an dabitur ei fides, in c. cum à nobis. de testa. nu. 8.* 231
1 *Procurator minoris an teneatur cauere, quòd minor non petet restitutionem aduersus sententiam, si fertur contra eum, in c. mandato. de procur. nu. 4.* 341
1 *Procurator missus ad petendam confirmationem non potest vigore mandati petere dispensationem, in c. nouit. de elect. nu. 6.* 142
5 *Procurator non potest interuenire in causa inquisitionis, in c. inquisitionis. de accu. nu. 6.* 20
1 *Procurator potest constitui ad futuras controuersias: sed simpliciter constitutus non videtur constitutus ad futuras lites, in c. nō iniustè. de procu. nu. 2.* 342
1 *Procurator potest constitui in causa electionis ad opponendum criminia, in c. dudum. il 2. de elect. nu. 2.* 181
2 *Procurator potest constitui super exceptionibus criminis. in c. dilecti. de excep. nu. 4.* 301
1 *Procurator potest interuenire, quando agitur de crimine ciuiliter, in c. tua. de procu. nu. 6.* 335
5 *Procurator potest interuenire in causa criminali non criminaliter intentata, & potest excipere contra electum, in c. super his. de accusa. nu. 13.* 13
1 *Procurator potest petere inducias ad dominum consulendum, in ca. dilectus. de procur. nu. 2.* 339
5 *Procurator potest offerre purgationem, in c. cum in iuuentute. de purga. cano. nu. 6.* 176
3 *Procurator producit mandatum in iudicio: dubitatur, an sit reuocatum: & sic propter dubium petitur ab eo satisdatio: ipse vult satisdare sub ista forma. quòd si appareat reuocatum, satisdatio sit valida: aliàs habeatur pro non scripta, an bene dicat. in c. de quibus. de baptis. nu. 4.* 473
2 *Procurator priuati si habet speciale mandatum, iurat de calumnia, in c. cum causam. de iura. calum. nu. 5.* 112
3 *Procurator quando recipit nomine absentis, sub qua forma sint verba concipienda, in c. accedens. de præb. nu. 2.* 56
1 *Procurator, qui non potest appellare iusta causa impeditus, tenetur domino renunciare sententiam contra eum latam, in c. non iniustè. de procur. nu. 5. & 8.* 342
2 *Procurator, qui principalem causam egit, si appellauit à sententia contra se lata: an possit prosequi, si ei objiciatur excōicatio, in c. significauerunt. de excep. nu. 7.* 304
1 *Procurator rei cauet de mandato soluendo, nisi dominus extra iudicium, vel in procuratorio pro ipso satisfecerit iudicatum solui. in c. 1. de procu. nu. 5.* 329
2 *Procurator repellitur per exceptionem excommunicationis sententiæ, in c. cum inter. de excep. nu. 2.* 296
1 *Procurator reuocatus dicitur falsus procurator, in c. ex parte. il 2. de rescrip. nu. 3.* 103
5 *Procurator si non debuit admitti, & fuit admissus: an valeat iudicium, in c. veniens. de accu. nu. 20.* 12
2 *Procurator si non est contumax in processu iudicij, sed in sententia: an eius contumacia non obstante, possit procedi ad sententiam, in c. ad hæc Deus. vt lite non contest. nu. 15.* 93
1 *Prourator si præstitit cautionem de iudicato soluendo coram iudice principalis causæ: an tenebitur fideiussor datus coram iudice appellationis, in c. mandato. de procu. nu. 3.* 341
5 *Procurator simpliciter ad petendum constitutus, an possit solutionem recipere à sponte soluente, in c. in nostra. de iniur. nu. 2.* 184
5 *Procurator, vel factor meus si damnetur ad mortem, differtur executio, donec mihi reddiderit rationem, in ca. veniens. de accusa. nume. 16.* 11
1 *Procurator victus an teneatur semper appellare, in cap. iniustè. de procur. nu. 7.* 342
1 *Procurator vniuersitatis, cuius maiores, & iurati sunt excōicati, admittitur ad impetrandum, nisi illi in procuratorio sint expressi, in c. consulti. de procu. nu. 1.* 343
3 *Procuratoris officium expirat morte prælati regulariter, re integra, in c. constitutus. de concess. præb. nu. 2.* 112
2 *Procuratorem debet mittere, qui non potest securè comparere corā iudice, in c. cum olim. de testi. nu. 4.* 233
2 *Procuratorem mittere infra annum, an sufficiat, in c. significante. de appell. nu. 4.* 383
1 *Procuratore excōmunicato an possit agere substitutus ab eo, in ca. consulti. de procu. nu. 7.* 345
1 *Procuratore secundo dato, videtur primus reuocatus, in c. non iniustè. de procu. nu. 4.* 342
2 *Procuratores duo simul dati sunt cum clausula, quòd non sit melior conditio occupantis: quorum alter litem contestatus est: alter produxit testes, qui deposuerunt: an valeant depositiones, in c. in nomine Domini. de testi. nu. 5.* 218
1 *Procuratores plures an quis possit constituere in causa, in c. non iniustè. de procu. nu. 3.* 342
3 *Procurationum numerus non debet excedere numerum dierum, quibus moram trahit visitator, in c. procurationes. nu. 3.* 454
3 *Procuratio an debeatur in principio, vel in fine anni, in c. cum nuper. de censi. nu. 4.* 458
3 *Procuratio debetur nuncijs, & legatis sedis apostolicæ, in c. cum instantia. de censi. nu. 1.* 448
3 *Procuratio generalis negotiorum secularium prohibita est clerico, in c. sed nec procurationes. ne cle. vel no. nu. 2.* 497
1 *Procuratio non est spiritualis: licèt visitatio sit spiritualis, in c. cum à nobis. de arbi. nu. 3.* 382
3 *Procuratio non exigitur per episcopum ex oratorijs, licèt in eis quādoq; celebretur, in c. auctoritate. de censi. nu. 1.* 458
2 *Procuratio non potest tolli præscriptione temporis, in c. cum ex officij. de præscrip. nu. 7.* 313
2 *Procuratio, qua quis, promittit ratū habere, quod p procuratorē legitimè factū fuerit, nō valet, in c. exposuit. de dila. nu. 11.* 122
5 *Procuratio, quæ rōe visitationis debetur, pōt p pactum remitti, in c. constitutis. de pœni. nu. 2.* 187
3 *Procuratio non debet solui per partes, sicut nec opera liberti, in c. cum nuper. de censi. & procu. nu. 5.* 458
2 *Procuratorium si exhibeatur sine die, & loco sub sigillo constituentis an faciat fidem, in c. inter dilectos. de fide instr. nu. 26.* 259
3 ¶ PRODIGVS *an possit testari ad pias causas, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 15.* 220
5 *Prodigus quis dicitur non solum rerum, sed etiam famæ suæ: & dicitur sui ipsius inimicus, in c. platorum. de accu. nu. 3.* 30
1 *Prodigalitatis vitiū reprobat, in c. ex pte. de consue. nu. 2.* 119
2 ¶ PRODVCIT *aliquis senis vnum capitulum statuti, siue constitutionis ecclesiæ Florentinæ, an sufficiat: vel debeat produci totum volumen, in c. contingit. de fide instr. nu. 3.* 257
3 *Produxi instrumentum: postea volo illud impugnare: an possim, in c. cum olim. de censi. nu. 6.* 450
Et an possim illud dicere falsum, ibi. nu. 7.
2 *Producitur instrumentum, vel exceptio coram iudice: qua admissa, fert diffinitiuam sententiam in contrarium, ipsam exceptionē, vel instrumentum reprobasse videtur, in c. suborta. de sent. & re iudi. nu. 5.* 129
2 *Producēs habet electionē, velit validas esse attestatiōes testiū in alio iudicio receptorum, in c. veniens. il 2. de testi. nu. 9.* 238
2 *Producens in iudicio instrumentum: an possit postea dicere non valere. in c. cum venerabilis. de excep. nu. 18.* 300
3 *Producens instrumentum videtur fateri omnia, quæ in eo continentur, in c. cum olim. de censi. nu. 5.* 450
2 *Producens literas apostolicas de falsitate suspectas, remittendus est ad Papam, in c. causam quæ. il 2. de resti. nu. 8.* 227
5 *Producens rescriptum de falsitate suspectum potest personaliter detineri, etiam per eum, cui rescriptum dirigitur, in c. super eo. de crimi. fal. nu. 4.* 115

1 Producens testes ad probandum præscriptionem: post publicationem in potest probare per testes titulum, in c. fraternitatis tuæ. de testib.nu. 13. 225
2 Producenti priuilegium, vel instrumentum pro se: si confitetur oïa vera esse, quæ ibi sunt scripta: si reperitur falsum, an dicta productio noceat, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 17. 299
2 Productio testium quando impediatur, in c. in causis. de testib. numero. 3. 224
2 Productio vna, vel plures quomodo intelligantur, in ca. in causis. de testi.nume. 4. 224
2 Productioni testium potest renunciari, & etiam instrumentorum. in c.cum venissent. de testi.nu. 3. 229
2 Productiones testium possunt fieri tres in causa. quarta non, nisi seruata quadam solemnitate, in c. in causis. de testi.nu. 1. 224
3 ¶ Profiteri potest quis in morte & in vita, in cap. relatum. de sepultu.nu. 1. 296
1 Profiteri quis potest, etiam si est constitutus in articulo mortis, in c. ex transmissa. de renun.nu. 1. 92
3 Professus an possit audire, & studere in scientia theologica, & canonica. q̃ sic, in c. non magno. de cle. vel mo.nu. 5. 497
3 Professus ordinem fratrum minorum, si fuerit ingressus monasteriũ ordinis diui Benedicti, an efficiatur capax ad succedendum, in c. 1. de succes. ab intesta.nu. 4. 290
3 Professus si contrahit, separatur ab vxore, & iterum tondetur, in c. clericus. il 2. de vita & ho. cle. nu. 1. 3
3 Professus religionem de consensu vxoris in seculo remanentis: si vxori fuerit restitutus, ea mortua ad monasterium redire compellitur, in c. ex parte. il 1. de conuer. coniug. nu. 1 366
3 Professus religionem licèt non exprimat, cui regulæ se deuoueat, intelligitur illam voussse, in cuius fratrum manibus professionem fecit, in c. quod Dei timorem. de statu mo. nu. 3. 390
3 Professus tacitè potest cogi expressè profiteri, in c. ex parte. de reg. nume. 4. 359
3 Professum allegans se fuisse in ætate non legitima, debet illud probare, in c. cum virum. de reg. nu. 3. 352
3 Professi non debent exire claustrum causa legendi physicam, vel leges, in c. non magno. ne cle. vel mo. nu. 2. 496
3 Professio ad hoc vt sit efficax: duo requiruntur, in c. porrectum. de reg. nume. 3. 452
Et an ad eius substantiam requiratur, quòd sit aliquis, qui recipiat, ibidem nu. 4.
5 Professio debet præcedere electionem, in cap. ne Dei. de simo. numero. 1. 45
3 Professio debet fieri in ætate legitima, in c. 1. de reg. nu. 1. 344
t debet esse voluntaria, ibi. nume. 2.
4 Professio est duplex, in cap. insinuante. qui clerici vel vo. numero. 6. folio. 67
3 Professio facit monachum: non habitus tantùm, in c. porrectum. de regu. nu. 1. 352
3 Professio facta in manibus non habentis ptãtem incorporandi ordini, semper censetur de futuro, donec per habentem potestatem fuerit confirmata, in c. porrectum. de reg. nu. 5. 353
3 Professio firmata per aduentum pubertatis non obligat præcisè religioni, in c. significatum. de reg. nu. 4. 352
3 Professio per quæ verba, vel actus inducatur, in c. porrectum. de regul. nume. 8. 9. & 10. 353
4 Professio sola facta in manibus illius, qui potest ipsam recipere, impedit, & dirimit postea contractum, in cap. meminimus. qui cle. vel vo. nu. 1. 64
3 Professio statim facta, non præcedente experientia regulæ, obligat profitentem ad religionem in genere, non ad assumptam præcisè, in c. consulti. de reg. nu. 4. 358
4 Professio tacita dirimit matrimonium post contractum, etiam si ex eo plures sint filij procreati, in cap. insinuante. qui cleri. vel vo. nume. 3. 67
3 Professio tacita inducitur ex actu perfecto, in cap. vidua. de regul. nume. 6. 346
3 Professionem qui possint recipere, in cap. porrectum. de regula. numero. 6. 353
3 Proferentes verba iocosa an possint promoueri, in c. cum decorẽ. de vita & hone. cle. nu. 7. 6
1 ¶ Prohibere facere an quis possit id, quod sibi prodest, & alteri nocet, in c. cum ecclesia. de elect. nu. 6. 159
2 Prohibere qui potuit, & non fecit, an puniatur ex delicto consanguinei, in c. constitutis. il 1. de testi. nu. 6. 244
2 Prohibitus accusare, non prohibetur denunciare, in ca. quemadmodum. de iureiu. nu. 13. 286
3 Prohibitus contrahere proprio noïe, prohibetur etiam contrahere noïe alterius, in c. inquirendum. de pec. cle. nu. 1. 214
1 Prohibitus de iure dotem promittere: si dotem promisit (quàmuis dotis constitutio rescindatur) non tamen est liberatus, in c. peruenit. de arbi. nu. 4. 372
3 Prohibitus rem alienare an possit ipsam in testo legare, in c. Raynaldus. de testa. nu. 32. 275
3 Prohibitus sepeliri de iure, debet exhumari, & proijci, nec facit locum religiosum, in c. sacris. de sepul. nu. 5. 310
3 Prohibitus testari per constitutionem, vel statutum: an poterit codicillari, vel mortis causa relinquere, super continuatione rub. de testa. nu. 4. 215
5 Prohibiti ad accusandum, admittuntur in crimine simoniæ, in c. tanta. de simo. nu. 1. 34
3 Prohibiti de iure facere testamentum qui sunt, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 7. 219
2 Prohibiti postulare non possunt etiam de consensu partium postulare, in c. conquestus. de fer. nu. 5. 126
5 Prohibitum à iure censetur impossibile, in c. cum iuramento. de homi. nu. 2. 74
4 Prohibitum ad tempus, post tempus videtur esse permissum, in ca. non est vobis. de sponsa. nu. 10. 12
5 Prohibitum aliàs, causa repetitionis captiuorum videtur concessũ, in c. significauit. de iude. nu. 1. 54
3 Prohibitum archiepiscopo, censetur prohibitum episcopis, in c. 1. de statu mo. nu. 2. 388
4 Prohibitio copulæ coniugalis est restricta hodie ad quartum gradũ consanguinitatis, & affinitatis, in cap. non debet. de frigi, & malefi. nu. 5. 94
3 Prohibita aliàs conceduntur in casu necessitatis, in cap. nullus. de pigno. nu. 2. 178
2 Prohibita aliàs, conceduntur propter imminentem necessitatem, in c. licèt. de fer. nu. 7. 125
Et in c. 1. de pig. nu. 2. 178. 3. Decre.
Et in c. vbi non est. de despon. impub. nu. 3. 53. 4 Decr.
5 Prohibita non licet attentare aliquo colore quæsito, in c. iudæi. il 2. de iude. nu. 1. 52
5 Prohibito aliquo, censetur prohibita oïa, per quæ ad illud peruenitur, in c. si celebrat. de cle. excõ. minist. nu. 4. 130
3 Prohibitio arbitri super alienatione rei non impedit legatum, nec dominij translationẽ, in c. Raynaldus. de testa. nu. 16. 273
4 Prohibitio copulæ coniugalis est restricta hodie ad quartum gradũ consanguinitatis, & affinitatis, in c. non debet. de consang. & affinita. num. 5 94
4 Prohibitio copulæ coniugalis an excedat quartum gradum inter ascendentes, & descendentes, in c. vir qui. de cõs. & affi. n. 1. 95
5 Prohibitio expressa plus importat, quàm presumpta à iure cõtradictio, in c. sicut tuis. de simo. nu. 7. 43
3 Prohibitio facta à lege non impedit translationem dominij, in c. Raynaldus. de testa. nu. 34. 275
Nec prohibitio iudicis. nu. 35.
3 Prohibitio iudicis debet esse perpetua, in c. sicut. de coha. cleri. & mul. nu. 3. 11
3 Prohibitio negotiationis complectitur monachos, & clericos seculares, in c. secũdum. ne cle. vel mo. nu. 2. 498
2 Prohibitio non habentis ius prouidendi sperni potest, in c. decernimus. de iudi. nu. 3. 4

5 Prohi-

5 Prohibitio, quæ concernit vniuersos, non comprehendit singulos, in c. nimis. il 1. de excess. præla. nu. 10. 144
4 ¶ Proles suscepta ex nimis legitimo matrimonio, est iusta cã dissẽdi, in c. quia circa. de consa. & assi. nu. 3. 93
3 ¶ Promitto tibi omnia bona post mortem meam per stipulationẽ, an dicatur testamentum, sup continuat. rub. de testa. nu. 10. 216
4 Promisi me curaturum, quòd talis ingredietur monasterium: vel q̃ talis abbas recipiet, & traditæ sunt arrha: quòd non valet talis promissio, in c. Gemma. de sponsa. nu. 7. 28
2 Promittens alicui commodare castrum: si postea facit guerram cum eo, non tenetur ei prestare, in c. petitio. de iureiu. nu. 5. 291
4 Promittens aliquam ducere in vxorem, tenetur seruare promissa, & cogi potest, in c. 1. de despon. duo. nu. 1. 48
4 Promittens aliquam desponsare cum iuramento, adimplet promissionem solummodo desponsando, si vult ingredi religionem, in c. commissum. de sponsa. nu. 3. 15
1 Promittens aliquid dare annuatim, quando teneatur soluere, in ca. peruenit. de arbi. nu. 5. 372
2 Promittens aliquid dare, vel facere per illud sacramentum, quod iã præstitit: si non adimplet, non est periurus, in c. clericus. de iureiuran. nu. 2. 292
1 Promittens an cogatur adimplere, in c. qualiter. de pac. nu. 1. 316
2 Promittens ante creationem, vel electionem de se factam remittere debitum ecclesiæ, committit simoniam, in c. veniens. ib 1. de testi. nume. 3. 222
4 Promittens contrahere sponsalia: si recusat, an teneatur ad interesse, in c. Gemma. de sponsa. nu. 12. 29
1 Promittens dare hominem, & si non dederit, promittit pœnam, an si homo moritur ante moram, teneatur ad pœnam, in ca. pactiones. de pact. nu. 4. 319
2 Promittens mihi soluere centum cum iuramento, tenetur soluere heredi meo: aliàs est periurus, in c. veritatis. de iureiu. nu. 4. 277
2 Promittens non esse contra aliquem, vel ipsum non offendere, debet nõ solum abstinere ab offensa personali, sed reali in c. petitio. de iureiu. nu. 3. 291
2 Promittens non mouere quæstionem, seu controuersiam, videtur intelligere de controuersia iuris, & facti, in c. audita querela. de rest. spo. nu. 4. 162
2 Promittens non mouere quæstionem, non impeditur iudicis officium implorare, in c. ad nostram. il 2. de iureiu. nu. 1. 281
3 Promittens singulis annis vinum, vel ceram, vel aliquid tale sacristiæ: licèt à principio id fecerit gratuitum, cogendus est id seruare, in c. ex parte. de censi. nu. 6. 449
2 Promittens soluere cum iuramento, non liberatur à iuramento compensando, in c. ad nostram. de iureiu. nu. 2. 274
2 Promittens soluere vsq; ad certum tps, si non soluit infra tps, tenetur soluere etiam post tps, in c. cum dilecti. de do. & cotu. n. 12. 190
2 Promissor pcisè ad factum pcisè cogi non pot, in c. 1. de iudi. n. 11. 3
3 Promissio beneficij iam vacantis an valeat, in c. nulla. de concess. preben. n. 8. 88
3 Promissio continentiæ ab vxore, quæ remanet in seculo, qualiter debeat recipi, in c. vxoratus. de conuer. coniug. nu. 4. 366
3 Promissio de conferendo ecclesiam, quæ vacabit, non valet, in c. ex tenore. de concess. præb. nu. 3. 105
4 Promissio de contrahendo iuramento firmata non rescinditur ad dictum vnius asserentis impedimentum, in c. præterea. de sponsat. nume. 4. 13
2 Promissio de soluendis vsuris non obligat promissorem, in c. debitores. de iureiu. nu. 1. 273
3 Promissio directa, vel indirecta facta à patrono de beneficio vacaturo, non tenet, in c. cum dilecta. de concess. præb. nu. 1. 107
3 Promissio eadem potest pro parte valere, & pro parte non, in c. placet. de conuer. coniug. nu. 2. 367
3 Promissio etiã iuramẽto vallata, cõprehendit casum secũdùm fictionẽ, nõ secũdùm veritatẽ, in c. ex parte. de cle. nõ resi. n. 2. 34
3 Promissio facta ab impubere est efficax in effectu, licèt commutabilis, in c. venientes. de voto. nu. 3. 376
3 Promissio facta Deo non requirit præsentiam alicuius, qui recipiat, in c. ex parte. de censi. nu. 4. 449
3 Promissio facta fratribus certi loci, intelligitur facta ꝓsentibus, & futuris, in c. quantò. de censi. nu. 3. 447
2 Promissio facta si est ipso iure nulla, firmata tamen iuramento an teneat, in c. debitores. de iureiu. nu. 7. 273
3 Promissio filii super voto facta patri, valet, in c. licèt. de voto. numero 2. 378
2 Promissio generalis, & indistincta (ẽt cum iuramento) multas recipit limitationes, in c. quemadmodũ. de iureiu. nu. 5. 285
2 Promissio indiscreta, q̃ reperitur in instrumẽto sine cautione nõ obligat ꝓmissorem efficaciter, in c. si cautio. de fide instr. nu. 1. 264
3 Promissio iniusta non impedit collationem beneficij alteri fiendam, in c. relatum. de concess. preb. nu. 1. 89
4 Promissio iurata an possit tolli de partium consensu, in ca. præterea. de sponsa. nu. 5. 3
1 Promissio obedientiæ est semper renouanda in successore prælato, in c. his, que. de maio. & obe. nu. 2. 308
2 Promissio quantũcunq; verbis generalibus concepta, & iuramento firmata, recipit interpretationem secundùm ius commune, in c. ad nostram. il 3. de iureiu. nu. 2. 282
2 Promissio, quæ fit in iudicio, validior est, quàm illa, quæ fit extra iudicium, in c. significasti. de foro comp. nu. 2. 78
3 Promissio sine causa habet vim donationis, in c. quantò. de censib. numero 2. 447
1 ¶ Promouendi ad sacros ordines, quales esse debeant, in c. cũ in. de elect. nu. 1. 132
3 Promoueri quis potest ad sacros ordines, ad titulum sui patrimonij. in c. tuis. de præb. nu. 1. 55
1 Promoueri quis non debet contra conscientiam, in c. quæris. de æta. & quali. nu. 3. 206
5 Promotor inquisitionis non est citandus, quamuis is, contra quem processum est per inquisitionẽ, dicat per viam appellationis processum, vel sũm nullam, in c. olim. de accu. nu. 11. 30
5 Promotus ad sacerdotium debet fidem facere de inferioribus ordinibus, in c. vnico. de cle. per sal. promo. nu. 1. & 4. 132
3 Promotus ad titulum patrimonij, an teneatur de ipso soluere decimas, in c. tuis. de præb. nu. 5. 55
Et an possit transire ad aliam ecclesiam, ibi. nu. 6.
Et an possit vendere patrimoniũ pro titulo assignatũ, ibi. n. 7. 55
3 Promotor an possit inquirere contra promotum, in c. diuersis fallacijs. de cleri. coniug. nu. 12. 22
3 Promotus an poterit accusari de crimine, vel irregularitate coram promotore, in c. diuersis fallacijs. de cle. coniug. nu. 11. 22
1 Promotus indignè venit deijciendus, in c. nihil est. de elec. nume. 3. folio. 173
1 Promotus sine examinatione quis esse non præsumitur, in c. accepimus. de ætatis. & quali. nu. 3. 209
3 Promotus sine beneficio an teneatur ad horas, in c. tuis. de præb. & digni. nu. 3. 55
4 ¶ Pronomen an inducat conditionem, super continuatione rub. de condi. appo. nu. 15. 52
3 Pronominis, ego, expressio, an sit de substantia in sacramento baptismi, in c. 1. de bapti. nu. 7. 472
Quid item de pronoïe, te. ibi. nu. 8.
3 Pronomina, meus, tuus, suus, propriè denotant dominium, in ca. pro illorum. de pcb. nu. 8. 54
2 ¶ Pronvnciandvm an sit necessariò super replicatione, in c. à vobis. de exce. nu. 10. 294
2 Pronunciandum an sit super incidenti, vel emergenti, in c. 1. de ord. cogni. nu. 9. 130
2 Pronunciari potest super possessorio partim pro vno, partim pro alio, in c. 1. de séque. pos. & fruct. nu. 3. 199
3 Pronunciari qualiter possit super nullitate, in c. cum dilecti. de emp. & vendi. nu. 7. 148
2 Pronunciatum suspenditur per appellationem, in c. sæpe contingit. de appell. nu. 7. 357

2 Pronunciatio electionis an possit fieri per vnum, & verba pluralis numeri, in c.constitutis.il 1.de ap.nu.2. 349
2 Pronunciatio est facienda per vnum, si proceditur ad electionem per viam compromissi facti in plures, in c.constitutus.de appellatio. nume.1. 359
4 Pronunciatio pro vno est exclusio aliorum in rebus, siue iuribus, in quibus concursus plurium non admittitur, in c. is qui fidē.de spō sa.nume.4. 30
2 ¶PROPHETIS infidelium, vel hæreticorum, an sit credendum, in c. cum venerabilis.de excep. nu.22. 300
4 ¶PROPINQVITAS termini idem operatur, ac si terminus venisset, in c.attestationes.de despon.impub. nu.5. 39
5 ¶PROPONENS calumniosam accusationem dicitur inferre iniuriam, in c.veniens.de accu.nu.8. 10
2 Proponens crimina, vel defectus contra electum post confirmationē, an audiatur, in c.cum olim.de dolo,& contu.nu.10. 191
3 Proponens, deliberatione præcedente, continere, vel peregrinari, illud facere tenetur, etiam si voce non expresserit, in c. literarum. de voto.nu.4. 376
3 Proponens seculum relinquere, si ea intentione recepit habitum, obligatur irreuocabiliter, & dicitur votum solemne, in c. literarum.de voto.nu.6. 376
3 Proponens simpliciter religionem ingredi: licèt non ingrediatur, nō est reus voti, in c.literarum.de voto. nu.1. 376
3 Propositum, & intentio ingredientis est principaliter considerandum in professione, in c.consulti.de reg.nu.3. 358
3 Propositum in mente conceptum non obligat hominem homini, nec Deo, in c.literarum.de voto.nu.3. 376
5 Propositum in mente retentum obligat in foro animæ, in c.consuluit. de vsuris.nu.1. 108
3 Propositi perseuerantia prioris status præsumitur in dormiente. qd̄ habebat ante dormitionem, in c.maiores.de baptis.nu.16. 475
2 Propositis duabus q̄stionibus, si respōdet vni negatiuè, & altera relinquitur insoluta: videt solui negatiuè, ī c.nōne.de p̄sū.n.3 266
3 Propter scandalum vitandum receditur à iure communi, in c.cum teneamur.de præb.nu.2. 38
2 ¶PROPRIETAS & dominium qualiter differant, in repetitione ca. pastoralis. in continuat.one rubricæ. de causa posses. & propr. nume. 8. 153
2 Proprietas quid sit, in repetit.c.pastoralis. in continuatione rubricæ.de causa pos.& propr.nu.6. 153
Quis sit eius effectus, ibidem nu.11.
4 ¶PROPTER delictum domini subijcitur eius terra, & prouincia interdicto, in c. non est vobis.de spons.& mat.nu.7. 11
2 ¶PROPVLSANS violentiam sibi illatam, dicitur se defendere, in c.olim causa.de resti.spo. nu. 10. 169
1 ¶PROROGATIO ad hoc vt valeat, quot requirantur, in c.P.& G. de offi.dele.nu.5. 275
2 Prorogatio quid sit, & qualiter fiat, in ca.significasti.de foro comp. nume.4. 78
1 Prorogationis tres sunt spēs, in c.P.& G.de offi.dele.nu.2 274
Et quatuor, in c.dilecto.F.de offi.archi.nu.6. 230
2 ¶PROSECVTVS vnam causam nullitatis si succumbat, an poterit postea aliam nullitatem prosequi, in c. dilecto.de appellatio.numero.13. 378
Et si condemnetur, an poterit dicere sententiam nullam, ibi. nu. 14.
2 Prosecutio litis, siue instantiæ an transeat in singularem successorē, in c.quia.de iudi.nu.5. 18
2 Prosecutio litis inchoatæ contra spoliatorem non transit in illum, ad quem postea res inuasa deuenit, in c. quia. de iudi. nu.3. 17
5 ¶PROTECTIO generalis personæ, & rerum non eximit personam, nec res à potestate ordinarij, in cap. ex parte. il 1. de priuileg. numero. 2. 163
2 ¶PROTESTANS aliquid se facturum, si postea facit, videtur tempore protestationis fecisse, in repetitione cap. finem litibus. de dolo & contu.nu.47. 187
2 Protestans an possit à protestatione recedere, & pœnitere, in c.præsentium.de testi.nu.7. 232
2 Protestans ante depositionē testium admittitur ad reprobandū corū personas sine iuramento, in c.p̄itium.de testi. nu.4. & 6. 232
2 Protestanti, quòd vult producere testem vltramarinum, nec potest inueniri: vel nuncius nō potest transire, an dabitur milliesima dilatio, in c.vltra tertiam.de testi.nu.13. 250
1 Protestatio diuiditur in quatuor species principales, in c. cum M. Ferrariensis.de consti. nu.5. 76
4 Protestatio quādo valeat, & quādo nō, in c.tua nos.de spō. n.8 25
2 Protestatio regulatur secundùm animum protestantis, in repetit.c. pastoralis.de causa pos.& propr.nu.19. 157
3 ¶PROVENTVS nomen, quid sub se comprehendat, in c.pastoralis.de dona.nume.4. 205
5 ¶PROVERBIVM quid sit, in c.& si iud.eos.de iudæ.nu.4. 54
5 Prouerbia vulgaria allegantur loco iurium, in ca. & si iud.eos. de iudæ.nume.3. 54
3 ¶¶¶PROVIDERE quis nō tenetur ad mandatum Papæ ei, qui beneficium suum in literis suis tacuit, in c. cum teneamur. de præbend. nume.1. 38
1 Prouideri an possit clerico de ecclesiis subditis abbatibus exemptis per istam formā directam diœcesano. prouideas tali clerico in aliqua ecclesiarum tuæ diœcesis, in c.abbatem. de p̄scrip.nu.2. 110
4 Prouidentia cælestis non subiacet legi scriptæ, in c. gaudemus. de dinor.nu.9. 143
5 Prouisio ecclesiæ vacantis non spectat ad Papam, si quis priuatur beneficio, vel deponitur à delegato Papæ, in c.grauem. de excess. prælat. nume.4. 142
2 Prouisio executionis quando est nulla ex defectu conditionis, vel p sonæ, cui debet fieri prouisio, an potestas prouidendi deuoluatur ad ordinarium, vel ad Papam, in c.dudum.de p̄sump.nu.5.271
Aliam questionem, ibidem nume.6.
3 Prouisio facta per literas obreptitias non tenet ipso iure, in c. cum nostris.de concess.præb.nu.5. 95
3 Prouisio iuris communis tollitur per prouisionem hominis, in c.1.de sepul. nu.2. 295
5 Prouisio iurata dicitur efficacior, quàm simplex, in cap.super eo.de sent. excom. nu1. 230
3 Prouisio testatoris de masculis, an excludat prouisionem legis de fœminis, in c.Raynaldus.de testa.nu.7. 272
4 Prouisio, quæ sit æquior, Apostoli, quòd statim possit nubere: vel iuris ciuilis, quòd debeat expectare per annum, in c.super. de secun.nup.nu.10. 178
4 Prouisor deputatus vt alicui prouideat de beneficio, an teneat admittere exceptionē, in c.ad dissoluendū.de despō. impu.n.9. 43
2 Prouisor, quòd procedat cum causæ cognitione, vel sine: an sit differentia, in c.dudum.de præsump.nu.9. 271
1 Prouisum cū est vni in ecclesia per literas apostolicas, alius postea impetrās p exceptionē repellit, in c.Capitulū.de rescrip. nume.3. folio. 101
2 ¶PROVINCIA, quæ appelletur, in cap. vltra tertiam. de testib. nume.18. 250
4 Prouincia appellatur territorium cuiuslibet prælati, in c.non est vobis.de sponsa.nu.5. 11
3 Prouincia de nouo conuersa ad fidem reuertitur sub illius dominio: & iurisdictione: qui ipsam, antequàm fuisset ab infidelibus occupata, tenebat, in c.super eo.de censi.nu.2. 454
3 Prouincia si à Sarracens occupata fuerit, & p tātum tp̄s possessa, cuius initij nō existit memoria: si postea ad fidē conuertātur, an teneatur soluere decimas, in c.de terris. de deci.nu.4. 326
2 Prouincia si caret primate, iura eius non recidunt in archiepiscopū, in c.exposuisti.de dila.nume.12. 123
3 Prouincia vna, vel ciuitas si vtatur alia forma, quàm nostra in baptizando, baptizati in illa prouincia, an sit iterum baptizandi, in c.1. de baptis. nu.13. 472
3 Prouinciæ, quas olim habuerunt Romani Imperatoratores, possūt ab infidelibus auferri, & per violentiam occupari, in c. quod super. de voto.nu.21. 384

3 Pro-

3 Prouincia quælibet abundat in suo sensu, in c. certificari. de sepultu. nume.3. 302
2 Prouinciæ quod fuerint diuersæ ante aduentum Christi, quomodo intelligatur in c.cum cām, de proba. nu.5. 217
3 ¶PROXENETA quare à testificando repellatur, nisi de pretium consensu, in c.venerabile.de præb. nu.1. 74
2 Proxeneta, siue mediator simoniæ, si est clericus, deponitur ab officio, & beneficio, in c.cum super. de confes. nu.5. 201
3 ¶PROXIMVS dicitur quatuor modis, in cap.nulla.de concess. præb. nume.10. 88
3 Proximus est, quem nemo præcedit, super continuat. rub.de success. ab inte.nu.5. 288
4 Proximus infantiæ quare non obligetur ciuiliter, nec naturaliter, in c.continebatur.de despon.impub.nu.7. 37
5 Proximus pubertati quando quis dicatur, in cap. 1. de delict. pue. nume. 4. 122
4 Proximus pubertati quis dicatur, in c. continebatur. de desponsa. impub. nu.4. & 6. 37
4 Proximi pubertati pro puberibus reputantur, in c.de illis. il 2. de despon.impub.nu.2. 39
3 Proximior ascendens in gradu quare præponatur, super continuat. rub.de success.abintestat.nu.4. 288
3 ¶PSALLENTES in choro debent tenere aures, & cor ad diuina, in c.dolentes.de celeb.mis.nu.5. 469
3 Psalterium quale sit instrumentum: & quin signet, in cap. diuersis fallaciis.de cleri.coniug.nu.15. 22
2 ¶PVBES an possit testificari de his, quę vidit ante pubertatem, in c. cum nobis.de elect.nu.2. 311
4 Pubes dicitur, qui impleuit 14.annum, in c.puberis.de despon.impub.nu.2. 34
4 Pubes factus, nisi contradixerit, remanet efficaciter obligatus, in c. de illis.il 1.de despon.impub.nu.3. 38
3 Pubes, qui ingreditur monasterium, potest regulariter exire, nisi in sex casibus, in c.super eo.de reg.nu.6. 349
4 Puberes sunt, qui ex habitu corporis generare, & concipere possunt, in c.puberes.de despon.impub.nu.1.& 3. 34
3 Pubertas plena quę dicatur, in c.quia in insulis.de regu.numero.2. folio. 347
4 Pubertas probatur per numerum annorum, in c.de illis.il 1.de despon.impub.nu.1. 38
3 ¶PVBLICVS latro, & nocturnus depopulator confugientes ad ecclesia non sunt ab ecclesia defendendi, sed extrahendi, in ca.inter alia.de immu.ec. nu.3. 490
Rationem reddit, nume.6.
2 Publicus fornicator debet ab ecclesia remoueri, in cap. ex parte. de testi. nume.5. 220
4 Publicè facta præsumitur fieri bona fide, & sine dolo, in c. cum inter.qui filij sint leg.nu.3. 107
3 ¶PVBLICANVS emit à cōi Perusii pedagium, & oēs fructus &c. vsq; ad decem annos &c. si vno anno nihil colligit propter bellū vel aliud impedimentum, an fiet ei remissio, in c.propter. de loc. & conduc.nu.21. 159
Aide similem casua, ibi.nu.25.
3 Publicani de extortis indebitè tenentur insolidum, in c. ea quæ. de censib.nu.2. 444
2 ¶PVBLICANS sententiam si non proferat, non dicitur propriè grauare, in c.nouit.de ap.nu.1. 357
2 Publicatis atestationibus, non sunt testes ad probandum contrariū admittendi, in c.iurauit.de proba.nu.4. 206
2 Publicatis atestationibus per me productis, etiam aduersarius meus potest producere testes ad idem, in c. cum venissent.de testib. numro. 4. 229
2 Publicatis atestationibus, potest obijci contra dicta testium, si non est lapsus terminus p̄fixus, in c. licèt cām. de proba. nu.3. 211
2 Publicatis testibus, disputatur de viribus, & efficacia probationū inter partes, in c.cum ecclesia.de causa pos.& propr.nu.8.148
5 Publicato processu in causa inquisitionis, iterum possunt testes recipi super articulis publicatis, in c.in tātū.de coxu.deteg.n. 5.121
3 Publicatio an sit facienda in collationibus præbendarum, in c.vnico. vt ec.benefi. nu. 16. 127
2 Publicatio an possit fieri parte absente, in ca. Albericus. de testib. numero. 17. 243
5 Publicatio bonorum quando imminet, considerandum est, in cuius territorio sunt sita, in c.vergentis.de hæreti.nu.1. 62
5 Publicatio, & bonorum confiscatio debet esse perpetua, in c.vergētis.de hæreti. nu. 2. 62
2 Publicatio, & renunciatio in causa impedit productionem testium, etiam aliorum, qui fuerunt impediti testificari facto aduersarij, in c.intimauit R.de testi.nu.8. 226
4 Publicatio matrimonij à principio omissa, & postea interueniens, habetur perinde, ac si interuenisset à principio, in c. quod nobis.de clandestl.despon.nu.3. 45
5 Publicatio sententiæ excommunicationis nihil addit ad sententiam, in c.illud.de cle.excom. nu.2. 128
2 Publicatio testium in vna causa non impedit productionem eorumdem testium, vel aliorum in alia causa, licèt ad idem agatur, sed diuerso modo agendi, in c.veniens.il 2.de testi.nu.8. 238
2 Publicatio testium valetudinariorum, vel volentium se absentare, fienda per reum, coram quo iudice debet peti, in c. quoniam. §. sunt & alij. vt lite non contest. nu.4. 101
2 Publicatio, vel renunciatio testium super vno capitulo, non præiudicat volenti producere testes in alio, in c.causam quæ. il 2. de testib.nu.1.& 4. 227
1 Publicatione consensuum facta, ad electionem procedi debet, in c.ecclesia vestra.il 1.de elect. nu.2. 176
4 ¶PVER præsumitur non posse reddere debitum, in c.quod sedem. de frigi.& malefi.nu.1. 97
5 Puer quis dicatur, & quot modis sumatur, super continuatione rubri.de delict.pue.nu.1. 122
4 Puerum quendam recepi de manibus cuiusdam hospitalarij; promitto eum tractare, vt filium cum pœna: an teneat ista promissio. & ad quid sim obligatus ex tali promissione, in c. vnico. de cognalega.nume.4. 85
3 Pueri non dicuntur habere consensum nec dissensum, in c. maiores. de baptis.nu.5. 474
3 Pueri non sunt idonei ad beneficia. & qui dicantur quò ad hoc pueri, in c.super.de præb.nu.2. 73
5 Pueri possunt deinquere, præterquàm in delicto carnis, in cap. 1. de deli.pue.nu.1. 122
3 Pueri sunt idonei ad militiam secularem, in c.super. de p̄b.nu.3.74
2 Pueri vbi sint tumulandi, in c.de vxore.de sepul. nu.4. 304
4 Puella habens 11. an. & dimidium, desponsatur, & transducitur, antequàm perueniat ad complementum duodecim annorum reclamat: an erit iudicandum matrimoniū, in c.de illis. il 2. de despō. impub.nu.5. 39
4 Puella nondum ætatis nubilis si cognoscuntur, & de hoc constat, matrimonium est consummatum, in c.iuuenis.de despon.nu.2. 3
2 Puella, quę contraxit sponsalia, & adueniente ætate non approbat, debet petere licentiam ab episcopo alteri nubendi, in cap. ex parte M. de resti.spo.nu.3. 172
5 ¶PVGNARE cōtra Christianos grauius est crimen, quàm vsura, in c. ad liberandam.de iude.nu.6. 57
5 ¶PVPILLVS factus pubes, an possit testificari de his, quæ vidit in pupillari ætate, in c.pueris.de sent.excom.nu.3. 234
3 Pupillus quare non debet ali penes sibi substitutum, in cap.nulla. de concess.præb.nu.3. 88
4 Pupillus se alteri obligando naturaliter, an obligetur, in c.continebatur.de despon.impu.nu.5. 37
5 ¶PVNITVR de calumnia, qui non probat sufficienter, in c. cum dilectus. de accu. nu.5. 32
1 Punitur quis tantò acrius, quantò magis stat in delicto, in c. cum bonæ.de æta.& qualita. nu.1. 207
1 Puniri nullus debet sine culpa, in c.cognoscentes.nu.1. 71
2 Quātò quis est in maiori gradu: tantò acrius puniūtur, si deprehendit

de crimine, in c.cum quidam.de iureiu.nu.2 276
1 Punitio canonicorum ad quem spectet, in c.irrefragabili. de offic. ordina.nu.5. 295
1 Punitio Capituli cessantis à diuinis, ad quem spectet, in c. irrefragabili.de offi.ordi.nu.10. 297
5 ¶ PVRGARE qualiter se debeat quis ab irregularitate, in c.accedẽs. de purg.cano.nu.5. 177
5 Purgare qualiter se quis possit, quòd non sit sacerdotis filius, in c. accedens.de purg.canon.nu.4. 177
2 Purgans se, si deficit in probando, qualiter puniatur, in c.tam literis.de testi.nu.6. 233
5 Non Purgans se ex voluntate, siue ex impotentia, habetur pro conuicto, in c.accepimus.de purg.cano.nu.4 180
5 Purgatio an habeat locum, quando agitur de crimine ciuiliter, in c nos inter.de purg.cano.nu.4 173
5 Purgatio habet certam formam à iure, cuius omissio vitiat, in c.accepimus.de purg.cano.nu.1. 280
5 Purgatio indicitur ad dicta æmulorum, in cap. accedens. de purgat. cano.nu.1 177
5 Purgatio indicitur non comparenti: licèt foueat iustam causam, in c.veniens.de accu.nu.6. 10
5 Purgatio indicenda est propter infamiam, in ca. cum iuuentute. de purga.cano.nu.1 176
5 Purgatio indicenda est infamato, licèt accusator deficiat in probatione, in c.quoties.de purg.cano.nu.1. 173
5 Purgatio monialibus est indicenda secũdùm regulam, in c.moniales. de purg.cano.nu.2. 173
3 Purgatio moræ quando admittitur, in c.potuit. de loca. & cõduct. nume.28. 165
5 Purgatio præstita coram iudice non suo, non producit effectum purgationis, in c.cum dilectis.de purga.cano.nu.8. 178
2 Purgatio rei, quòd non deliquerit, non est recipienda. si probari pöt reum deliquisse, in c.ad nostram.de proba.nu.1. 216
5 Purgatio vulgaris non est indicenda infamato, in c.dilecti.de purg. vulg.nu.2. 182
5 Purgationes quare sint inductæ, in c. significasti. de adulte. numero.8. 89

Litera Q.

1 QVADRIENNIVM datum ad petendum restitutionem in integrum, à quo tempore incipiat, in c.coram.de in integritu.nu.5. 363
2 Qualitas adiecta, an intelligatur repetita in præcedentibus, vel in sequentibus, in c.inquisitioni. de ap. nu.2. 387
5 Qualitas personæ, contra quem delinquitur, aggrauat culpam, in c.cum fortius.de calum. nu.2. 32
2 Qualitas præcedenti dispositioni adiecta in eadem oratione, nunquàm intelligetur repetita in sequenti, in c. inquisitioni. de appella.nu.3. 387
1 Qualitas promouendorum ad minora beneficia, in cap. cum in. de electio.nume.4. 132
5 Qualitas rei, in qua delinquitur, aggrauat pœnam, in c.1. de furtis. nume.2. 97
4 ¶ QVALITER procedatur super actione matrimonij super continuatio.rub.qui mat.accu.pos.nu.3 129
1 ¶ QVANTITAS certa redditum ecclesiæ potest alteri ex compositione deberi, non autem quota, in c.de cetero. de transactio. numero.3. 323
5 Quantitas excessus non attenditur in foro pœnitentiali, in ca. Deus qui.de pœni. & remis.nu.1. 195
2 Quantò quis est in maiori gradu: tantò acriùs punitur, si deprehenditur in crimine, in c.cum quidam.de iureiu. nu.2. 276
3 ¶ QVARTA an debeatur de relictis factis causa sepulturæ hospitali ipsius ecclesiæ, in c.in nostra.de sepul.nu.12. 307
3 Quarta computatur inter iura episcopalia, in c.cum super. de sepul. nume.3. 302
3 Quarta episcopalis an debeatur de relictis factis ecclesiis, & monasteriis exemptis, in c.officij.de testa.nu.9. 246
Quid de his, quæ legantur hospitali.nu.10.
3 Quarta est duplex, parochialis, & episcopalis, & qualiter debeãtur, in c. de his. de testa.nu.6. 287
3 Quarta debita ratione sepulturæ ecclesiæ parochiali debetur non solum, cum parochianus moritur naturaliter, sed & cum ciuiliter. in c.relatum.de sepul.nu.3. 296
2 Quarta dilatio petita cum solemnitate legali si denegatur, poterit appellari, in c.significauerunt. de testi.nu.1. 235
2 Quarta dilatio si ita petita fuerit. petimus quartam dilationem cum solemnitate legali: & si illam negauerit, appellamus ad Papam. an talis appellatio impediat effectum interlocutoriæ postmodum secutę, in c.significauerunt. de testi.nu.13. 236
2 Quarta oblationum, & defunctorum debetur ẽpo, in c. de quarta. de præscrip.nu.2. 306
3 Quarta parochialis an debeatur de omnibus relictis factis ecclesiæ sepulturæ, in c. relatum. de sepul.nu.4. 297
Quartæ partis appellatione intelligitur de quarta totius rei: licèt legalis diuisio cuiuslibet rei sit in 12. partes, in c. extirpandæ. de præb.nu.3. 98
3 Quartarum deductio contra petitionem virilis fideicommissi potest peti per modum exceptionis, in cap.Raynutius. de testamen.numero.10. 257
3 Quartarum species quot sint, in cap. Raynutius. de testamen. numero.44. 261
2 ¶ QVADRIMESTRE, quod datur iudicatis, potest arctari à iudice, & prorogari, in c. quod ad consultationem. de sent. & re iudi. nume. 6. 326
2 Quadrimestre datur condemnatis, quando agitur personali ad quãtitatem, ibi.nu.7. 326
4 ¶ QVATERNARIVS numerus in multis reperitur, in c. non debet.de consa.& affi.nu.6. 94
2 ¶ QVASI LITIS cõtestatio, quæ requirit narrationem, & contradictionem in iure, vnde resultet, in c. quoniam.§. quod super. vt lite non conte.nu.12. 104
2 ¶ QVASI POSSESSIO in matrimonio non quæritur sine titulo, in ca. ex parte M.de resti.spo.nu.7. 172
3 Quasi possessio in personis includit quasi possessionem, etiam in illo, vbi tales personæ inhabitant, in c. 1.de relig.dom.nu.1. 397
1 Quasi possessio iuris canonicatus, in quo consistat, in c.in Genesi. de lect.versi.quintò nota. 185
2 Quasi possessio iuris parochialis, quam quis habet in populo, qualiter perdatur, in c.olim inter te.de resti.spo.nu.5. 175
3 Quasi possessio iurisdictionis iam quæsita qualiter perdatur, in c.dilectus.de cap.mo.nu.21. 409
1 Quasi possessio non probatur eoipso, quòd aliquis gerit actum cõuenientem possessori, in c.bonæ.il 2.de postu.præla.nu.2. 126
2 Quasi possessio notariatus quomodo probetur, in c. 1.de fide instru. nume.4. 255
2 Quasi possessio reperitur in iuribus incorporalibus, in ca. olim inter te.de resti.spo.nu.1. 174
2 Quasi possessio rei incorporalis an acquiratur per patientiam modici temporis, in c.olim inter te.de resti.nu.2. 174
2 Quasi possessio rerum incorporalium qualiter amittatur, in c.in literis.de resti.spo.nu.11. 164
2 Quasi possessio retinetur per receptionem iuramenti fidelitatis, in c. si diligenti.de prescip.nu.5. 314
2 Quasi possessio sola collationis sufficit ad tuendum eum, de quo facta est prouisio, vel collatio, in c. cum olim. de causa possess. & proprie.nu.2. 160
2 Quasi possessio sola, etiam cui ius commune resistit, sufficit possessori: vt in dicta possessione non turbetur, in c. cum ecclesia. de causa pos.& propr.nu.10. 148
4 ¶ QVATENVS, aduerbium, an faciat conditionem, super continuat. rub.de cond.appo.no.13. 52
2 ¶ QVAE de nouo emergunt, nouo indigent auxilio, in c.ceterum. de iura.

iura.calum.nu.2. 111
4 ¶ QVERELA proponi potest coram iudice contra absentem non citatum, in c. platum. qui fi.sint.leg.nu.1. 116
2 Querela sola sufficit ad restitutionem spoliati, in c. 1. de restitu.spo. nu.4 161
5 Querelam potest vnus proponere de iniustitia alteri ministrata, quãdo, si casus occurreret, idem posset timere in personam suam, in c. dilecti.de purg.vulg.nu.1 182
5 ¶ QVAERI intra quantum tempus possit de falsitate rescripti, in c. super eo.de cri.fal.nu.5. 115
5 Quæsita ex scelere cui sint reddenda, in c.sicut dignum. de homi.numero 8. 75
3 Quæsita per prælatum in dubio pertinent ad ecclesiam, in c.1.de testa.nu.5. 316
2 Quęstio criminalis aut ciuilis si mouetur contra aliquem de vniuersitate, an poterit illos de sua vniuersitate in testes producere in c. cum nuncius.de testi.nu.2. 223
2 Quæstio de finibus tollitur spatio.40.annorum, in c.quia. de præscr. nu.2. 308
4 Quæstio de legitimitate quando possit referri filijs, & quando non, in c.peruenit.qui fil.sint legi.nu.3 118
3 Quæstio decimarum potest in arbitros compromitti, in c. exhibita. de rerum permu.nu.1 170
2 Quæstio dependens à præiudiciali quæstione prius intentata, procedit, & valet iudicium super ea: nisi exceptio præiudicij opponatur, in c.tuam.de ordi.cogni.nu.5 138
5 Quæstio falsi quando incidit, subtilis debet fieri indagatio, in c. licèt de crimi.fal.nu.11 116
2 Quæstio feudi debet per dominum terminari: qui si negligit, ecclesiasticus iudex, vel superior eius hoc faciet, in c.ex transmissa.de foro compe.nu.1 40
2 Quæstio hereditatis non debet inchoari coram iudice seculari, pendẽte causa natalium coram ecclesiastico, in c.tuam.de ordi.cogni.numero 1. 138
4 Quęstio illegitimitatis qualiter, et per quẽ possit deduci iudicium, in c.causam.il 2.qui fil.sint legi.nu.8 115
2 Quæstio incidens ex parte rei impedit reum interim refricare, in c. tuam.de ordi.cogni.nu.16 140
4 Quæstio legitimitatis incidens coram iudice seculari, nõ per eum, sed per ecclesiasticum iudicem est cognoscenda, in c.lator, qui fil. sint legit.nu.3 110
2 Quæstio momentaneę possessionis an cadat tam in rebus corporalibus, quàm incorporalibus, in c.1.de causa posses. & propriè. numero 8. 146
2 Quæstio non debet prius definiri, quàm de exceptione proposita cognoscatur, in c.1.de ordi.cogni.nu.5 130
2 Quæstio petitorij non differt exceptionem sententiæ super possessione prius latæ, in c.significauerunt.de iudi.nu.4. 33
2 Quæstio possessorij prius est examinãda, & terminanda, quàm quæstio petitorij, in c.in literis.de resti.spo.nu.2 163
2 Quæstio prima, & secunda, in quo differant, in c.fraternitatis tuæ. de testi.nu.9. 225
2 Quæstio quando est super re tempore peritura, possunt, & debent dilationes abbreuiari, in c.significauerunt.de iudi.nu.6. 33
2 Quæstio quando mouetur super iurisdictione principaliter, illi, qui de hoc contendunt, debent adire superiorem, qui super hoc cognoscat, in c.cum contingat.de foro compe.nu.4 52
2 Quæstio quando vertitur super ecclesia propter contumaciam possessionis, fit missio in ecclesia, quæ petitur, in c. dilectus filius. de seques.poss.& fruc.nu.2 200
3 Quæstio quando vertitur inter subditum, et prælatũ super procuratione præstanda vel non, non cognoscit de tali quæstione prælatus, in c.venerabili. de censi.nu.1 456
5 Quæstio, quæ pendet inter subditos, & prelatum, non subtrahit ipsos ab obedientia: nisi quatenus per obedientiam impediretur prosecutio litis pendentię, in c.olim.de accu.nu.8. 30
2 Quæstio quando vertitur de subiectione domus, vel de eius prouisione, minister prouinciæ admittitur ad agendum, & defendendum, in c.olim causam.de resti.spo.nu.3 169
2 Quæstio quando vertitur super confinibus, recurritur ad libros antiquos, & etiam ad scripta in lapidibus, vel columnis, in c. cum causam.de proba.nu.2 216
1 Quæstio spiritualis in ordinarium compromitti potest, in c.cum inter canonicos.de elec.nu.6. 143
1 Quęstio si fuerit cum illo, qui habet potestatem conferendi, qualiter poterit discedere, in c.decetero.de transa.nu.5 324
3 Quæstio si mouetur super re spirituali, an possit super ea trãsigi pro re temporali, in c.exhibita.de rerum permu.nu.3. 170
4 Quęstio si vertatur super filiatione, & fama vicinię, est contraria assertioni illorum, quorum filius esse dicitur: & illi hoc negant, cui potius sit standum, in c.transmisse.qui filij sint legi.nu.2.108
3 Quęstio si vertitur inter laicum, & clericum super iure patronatus. habent sex menses ad præsentandum, in c.eam te. de iure patro. nu.2. 426
3 Quæstio si vertitur super beneficio potest à partibus super dicta quęstione pacisci, in c.nisi essent.de præben.nu.3 52
4 Quæstio status non potest moueri filio, si pater infra decẽnium à tempore mortis suæ gessit se pro libero, in c.licèt.de coniug.seruo.numero 3. 78
5 Quæstio status quare censeatur præiudicialis, in c.omnipotens.de accus.nu.2 2
4 Quæstio status si moueatur alicui puero, vel infanti, & dicatur, quòd non sit filius illius, cuius esse dicitur lite pendente debet alide bonis illius, cuius filius esse negatur, in c.cum inter.qui fil. sint legi.nu.9 107
5 Quæstioni implicitæ est explicitè respondendum, in c.significasti. il 2.de hom.nu.2 81
3 Quæstione pendente inter patronos super proprietate iuris præsentandi, neuter præsentare potest, si nullus est in quasi possessione, in c.quoniam.de iure pat.nu.5 413
2 Quæstiones non debent prorogari, sed abbreuiari, in c.conquestus.de fer.nu.1 126
2 Quæstiones præiudiciales à peremptoriis quomodo cognoscantur, in c.tuam.de or.cogni.nu.9 139
2 Quæstiones quæ dicantur incidentes, in cap.1.de ordi. cogni. numero.8.& 9. 131
Et quæ emergentes.ibidem nu.11
5 ¶ QVAESTORES proponunt sæpe abusiones in suis prædicationibus, & qualiter debeant admitti.nu.2. in c.cum ex eo. de pœni. & remis.nu.1 199
Nec debent aliquid proponere in suis prædicationibus, quàm contineatur in literis.nu.4
2 ¶ QVI detinetur in alterius potestate, non potest constituere procuratorem, in c.accedens.de procur.nu.2 338
2 Qui non potest accusare: non potest etiam de crimine excipere, in c. item cum.de resti.spo.nu.3 164
2 Qui non potest parti ad interesse espensarum in causa ciuili satisfacere, punitur in corpus, arbitrio iudicantis, in c. finem litibus. de dolo, & con.nu.6 179
2 Qui redarguitur de pluribus est in delatione criminum aliqua præmittit, quicquid tacuerit, confitetur, in c.nonne. de præsump. numero 1. 266
1 Qui non laborat, non manducet, in c.ex parte.de offi.& pot.numero.2. 234
2 Qui tenetur ad aliquid, et non potest ita demum excusatur si potestatur infra debitum tempus, in c.si iustus.de confir.vti. vel mut.numero 2. 388
3 Qui sunt in collegio alicuius artis, si ipsam non exercent, non debent gaudere priuilegio eius artis, in c.auctoritate.de cens.& procur. nu.6 459
1 Quis an possit prohibere facere quod sibi prodest, & alteri nocet, in c.cum ecclesia.de elect.nu.6 159
2 Quis de facto proprio, in quo non cadit probabilis ignorantia, certus esse debet, in c.ab excom.de rescri.nu.5 110

1 *Quis quanto magis stat in delicto tanto acrius punitur, in c. cum bonæ. de æta. & qual. nu. 1* 107
1 *Quis vltra dietas trahi non debet, in c. nonnulli. de rescrip. n. 3.* 98
4 *Qudiam fuit in conflictu Sarracenorum: quo sedato, requisitus inter. cadauera mortuorum non potuit reperiri: modo alij patriam redeuntes dicunt, quòd credunt eum mortuum; an eius vxor possit alij nubere in c. dominus. de secun. nup. nu. 7.* 176
4 *Quidam habebat filium, & filiam impuberes, filium hæredem vniuersalem instituit: filiæ iure institutionis, cc. reliquit, quando nup serit: mater mortuo marito, dictæ filiæ impuberi alimenta præstitit, quæ vult postea repetere à filio, an possit, in c. cum haberet. de eo qui dux. in ma. nu. 10.* 72
3 *Quinquagesima vel centesima an donabitur de corpore possessionum ecclesiæ: an verò de redditibus annuatim, in c. apostolicæ de don. nu. 8* 209
1 ¶QVOD *omnes tangit, ab omnibus debet supportari, in c. accedens, de præscrip. nu. 3* 309
2 *Quod nō est licitum, nec concessum Christianis. multò minus iudæis, in c. licèt. il 1. de testi. nu. 11* 228
1 *Quod non licet directò, non licet per consequentiam, in c. tuæ. de procura. nu. 5* 335
3 ¶QVONDAM *dictio quid importet, in c. cum cōtra. de pig. n. 8.* 184
4 ¶QVONIAM, *dictio an faciat conditionem. super continuatione rubricæ. de condi. appo. nu. 10* 52
4 ¶QVOVSQVE *dictio an faciat conditionem. super cōtinuatione rub. de condi. appo. nu. 9* 52

Litera R.

2 RADIX *infecta non potest producere fructum, in c. cum inter vos. de senten. & re iudi. nu. 7* 324
5 ¶RAPIENS *meretricem, an teneatur pœna legis primæ de rapta virginum, in c. 1. de homi. nu. 7* 88
5 *Raptor cum rapta matrimonium contrahere potest: post cuius confirmationem alter sine alterius licentia monasterium ingredi non potest, in c. cum causa. de excep. nu. 1* 95
5 *Raptor habet in potestate sua ducere raptam, vel dotare, in c. 1. de adulte. nu. 5* 88
5 *Raptor tenetur aut raptam ducere, aut aliam pœnam sustinere, in c. peruenit. de adult. nu. 1* 88
Sed tenetur ad pœnam præcisè, quando non potest eam ducere. ibidē numero 2.
5 *Raptus, non committitur in volentem, in c. cum causa. de excep. numero 2.* 95
5 *Raptus non potest esse, vbi matrimonium est perfectum, in c. cum cā. de exce. nu. 3.* 95
5 *Raptus vitium purgatur, rapta post modum adhibente consensum, in c. accedens. de excep. nu. 1* 96
5 ¶RASVRA *an reddat scriptura suspectam, in c. ex conscientia de crimi. fal. nu. 2* 117
3 *Rasura in annotatione instrumenti reddit ipsum suspectum, in c. cum venerabilis. de relig. do. nu. 4* 403
2 *Rasura in loco non suspecto non vitiat instrumentum, in c. ex literis. de fide instru. nu. 1* 256.
1 ¶RATIO *de omnibus, quæ gerimus reddenda est, in c. si quando. de rescrip. nu. 3* 81
4 *Ratio iuris non prius quærenda est, quàm persona, in c. ex literis. il 1. de sponsa. nu. 2* 6
2 *Ratio, quare ad Papam de suis priuilegijs spectat pudicare, in c. cū venissent. de iudi. nu. 4* 18
1 ¶RATIHABITIO *confirmat contractum inutilem, in c. quoties. de pac. nu. 2.* 316
4 ¶RECEPIT *aliquis in domo aliquam in filiam, non seruata forma: an ex tali exceptione fiat præiudicium matrimonio contrahendo, c. vnico. de cogna. lega. nu. 3* 84
5 *Recipere ad vsuram, an sit peccatum, in c. super eo. de vsuris. numero. 5.* 101
5 *Recipere aliqua licet sine pacto. quæ non licet, pacto apposito, in c. dilectus. il 2. de simo. nu. 7* 39
1 *Recipi in canonicum, an quis possit sine assignatione præbendæ, in c. cum M. Ferrariensis. de consti. nu. 2* 75
3 *Recipi potest quis statim in canonicum sub expectatione præbendæ, in c. dilectus, il 1. de præben. nu. 2* 40
3 *Recipi quis potest in canonicum sub expectatione præbendæ, in c. relatum. de præben. nu. 1.* 49
3 *Recipiens ad professionem dicit ingredienti, quòd profiteri debet regulam Augustini: quòd poterit post ingressum vesci carnibus: à quibus ex speciali constitutione, vel consuetudine fratres abstinent: an tenebitur iste ingressus à carnibus abstinere, in c. dudum. de conuer. coniug. nu. 15* 373
3 *Recipiens ecclesiam ea intentione, vt retineat, donec pingiuorem naciscatur, minus canonicè promouetur, in c. relatum. de cle. non resi. nu. 3.* 12
2 *Recipiens iuramentum à subditis potest recipere pro se, & hæredibus suis, in c. olim. de resti. spo. nu. 6* 169
3 *Receptus à Capitulo motu proprio, an possit se opponere contra impetrantem à Papa, qui petit præbendam, vel canonicam, in c. relatum. de præben. nu. 4* 40
3 *Receptus in canonicum licèt non possit petere tanquam debitam præbendam vacantem: potest non petere, vt Capitulum cōdemnetur ad conferendum sibi præbendam, cum obtulerit se facultas, in c. cum super de concess. præben. nu. 4* 99
3 *Receptus in canonicum debet habere præbendam, cum se facultas obtulerit, in c. dilectus. il 1. de præben. nu. 3* 49
1 *Receptus in vna ecclesia renunciat iuri, quod habet in alia, in c. in nostra de rescrip. nu. 1.* 102
3 *Receptus si est aliquis in canonicum auctoritate Papæ: ita quòd præbenda sibi, & non alteri sit conferenda: si Capitulum ipsam alteri contulit: an recta via possit agere iste in canonicum exceptus: vt eam petat ab ipso detentore, in c. dilectus. il 2. de præben. numero. 9.* 61
3 *Receptus vltra numerum præbendarum debet recipere quotidianas distributiones, in c. dilectus. de præben. nu. 5* 50
Et quare magis possit illas petere, quàm præbendas postea vacanter. ibidem no. 6
1 *Recepti in canonicos sine præbenda quid consequantur post istam receptionem, in c. cum M. Ferrariensis. de consti. nu. 5. ver. venio ad questiones. fo.* 76
3 *Recepti in monasterio nō tanquam monachi, sed vt clerici seculares, non habent vocem in Capitulo monachorum, in c. ea quæ. de statu mona. nu. 17.* 397
3 *Recepti si sunt plures in ecclesia auctoritate Papæ: sed primi impetrantis præsentatio est incerta, an prius, vel postea præsentauit: an debeat obtinere, in c. relatum. de præben. nu. 5* 40
1 *Recepti vltra numerum canonicorum debent habere redditus super excrescentes, in c. cum M. Ferrariensis. de consti. nu. 4* 75
3 *Recepti vltra numerum quòd dicatur multi, vel pauci, in c. dilectus, il 1. de præben. nu. 8* 50
3 *Receptans prælatum in domo tempore scismatis, debet ab ecclesia remunerari, in c. per tuas. de dona. nu. 1* 203
3 *Recepto in canonicum præbendam primo vacaturam debet episcopus assignare, in c. relatum. de præben. nu. 2.* 40
3 *Receptio canonicorum habetur pro collatione, in cap. pro illorum. de præben. nu. 11* 54
5 *Receptio facta sub pacto, vel conditione à iure reprobata, vitiatur, in c. tua nos. de simo. nu. 2* 44
3 *Receptio in canonicum facta auctoritate Papæ afficit præbendā post vacantem, in c. dilectus. il 2. de præben. nu. 3* 60
5 *Receptio plurium ordinum simul intelligitur prohibita, nisi sit permissa, in c. cum H. de eo qui fur. ordi. suscep. nu. 2* 134
3 *Receptio sola habitus non obligat irreuocabili religioni: sed requiritur perseuerantia triduj, in c. ad nostram. de regula. nu. 4.* 348
2 *Receptio testium facta contra non contumacem in causa matrimoniali est nulla, in c. accedens. vt lite non conte. nu. 1* 96

2 *Receptio testium facta contra non citatum est nulla, in c. in nomine Domini. de testi. nu. 1* 218
2 *Receptio testium vt sit perpetuò valitura, requiritur, quòd qui fecit eam fieri, agat infra annum. vel eam reo denunciet, in c. quoniam. vt lite non conte. nu. 7* 98
Et quid si pars contraria vult, quòd valeat post annum. ibidem. numero 10.
1 *Receptionis tempus attendendum est, vt quis dicatur prior, in c. statuimus. de maio. & obe. nu. 4.* 312
5 *Receptores, fautores, & credentes hæreticorum sunt ipso iure excōmunicati, & omnino damnati, in c. excommunicamus. §. credentes. de hæreti. nu. 1* 66
Et hoc vsque ad satisfactionem condignam. ibidem nu. 2
Et tales sunt infames, & intestabiles: nec possunt ex testamento capere, nec iudicare, nec instrumentà conficere. ibidem nu. 3.
Et etiam coguntur in iudicijs respondere, sed alij ipsis, non. ibidem. numero 4.
2 ¶RECEDENS *de monasterio recuperat bona, si non est obligatus religioni tacitè, vel expressè, in c. in præsentia. de proba. nu. 8.* 209
4 *Recessum an videatur à conditione per copulam sequentem, in c. per tuas. de condi. appo. nu. 4* 60
4 ¶RECLAMATIO *à metu illato qualiter fiat, in c. insuper. qui matri. accu. pos. nu. 6* 132
2 ¶RECOGNITIO, *quam facit de filio pater, et mater, quid operetur, in c. per tuas. de proba. nu. 4* 214
4 *Non recognoscens superiorem potest se subijcere alterius iurisdictioni, in c. per venerabilem. qui fil. sint leg. nu. 12* 123
3 ¶RECOLLEGIT *quis tantum in anno de vino grano, & ceteris, quātum sibi, & familiæ suæ sufficit ad sustentationem, & non plus: an teneatur de hoc soluere gabellam, in c. cum homines. de deci. numero. 6* 322
3 ¶RECONCILIATVR *ecclesia, quæ per homicidia, vel vulnera hominum est polluta, in c. proposuisti. de consecra. ecclesiæ, vel altaris. nu. 1. & 3.* 460
4 *Reconciliatio coniugatorum excluditur per sententiam, in c. de illa. de diuor. nu. 5* 140
3 *Reconciliatio ecclesiæ non potest fieri per simplicem sacerdotem. Quid de reconciliatione pœnitentium, & infirmorum, in c. aqua. de consecr. eccle. vel alta. nu. 2* 462
5 *Reconciliatio excommunicati quò ad forum pœnitentiale, an possit fieri per alium, quàm per sacerdotem, in c. à nobis. il 2. de senten. excom. nu. 5.* 212
4 *Reconciliatio tollit pœnam iuris, quam vir consecuturus erat ex adulterio vxoris, in c. plerunque. de dona. inter virum & vxo. numero 5.* 153
1 ¶RECONVENTIO *non fit coram arbitris, in c. cum dilectus. de arbi. nu. 1* 374
Habet tamen locum in iudicio ordinario, & etiam delegato. ibidem numero 2.
2 *Reconuentio potest fieri coram delegato, in c. G. perpetuus. de fide instru. nu. 4* 263
3 ¶RECTOR *assumptus ad regimen ecclesiæ parochialis debet sibi deseruire in illo ordine, cuius carentia non vitiat eius promotionē, si se faciat infra statuta tempora promoueri, in c. extirpandæ. de præben. nu. 5* 68
2 *Rector, cum agit, debet concipere libellum nomine ecclesiæ, in c. literę. de dila. nu. 2* 121
3 *Rector debet dolere de excessibus subditorum, in c. dolentes. de celeb. miss. nu. 1* 468
3 *Rector debet ecclesiæ per seipsum deseruire, non per substitutum, si est electa personæ industria, in c. extirpandæ. de præben. nu. 4.* 69
3 *Rector debet præsentare presbyterum de fundatoris consensu in capella constructa in sua parochia, in c. ad audientiam. il 2. de eccl. ædi. nu. 4* 484
3 *Rector ecclesiæ, non obstante consuetudine episcopi, vel patroni, de redditibus ecclesiæ debet sufficientem portionem habere, in c. extirpandæ. de præben. nu. 1* 68
3 *Rector ecclesiæ non potest, aliquos in ecclesia intitulando, facere deterius ius patroni circa potestatem præsentandi, in c. postulasti. de iure pat. nu. 1* 435
5 *Rector ecclesiæ potest nunciare nouum opus, in c. 1. de ope. noui nu. nu. 2.* 148
2 *Rector ecclesiæ potest agere, si de iure ecclesiæ aliquid sit subtractū, in c. cum sit generale. de foro compe. nu. 6.* 42
3 *Rector ecclesiæ si decedit, & nemo existat de cognatione, succedit ecclesia: an debebitur canonica episcopo, in cap. officij. de testa. numero 15.* 248
3 *Rector ecclesiæ, si malè gessit eius negotia, & non habet, vnde satisfaciat, poterit conueniri prælatus, qui indignè promouit, in c. graue. de præben. nu. 3* 66
3 *Rector ecclesiæ si malè alienauit iura ipsius, potest ipsemet venire cōtra alienationem, etiam iuramento non obstante, in c. cum venissent. de insti. nu. 18* 85
3 *Rector ecclesiæ si efficiatur leprosus, dandus est ei coadiutor, in c. de rectoribus. de cle. ægro. nu. 1* 77
Et quis eorum erit prælatus. nu. 3
2 *Rector ecclesiæ, si se absentat, debet committere alteri ecclesiam gubernandam, in c. peruenit. il 2. de appel. nu. 4.* 351
3 *Rector ecclesiæ si sit leprosus, ab officio administrationis repellitur, in c. tua. de cle. ægro. nu. 1* 77
Et propter scandalum, & abominationem. ibidem nu. 2
5 *Rector licèt in se sit bonus, non sufficit, si subditorum suorum delicta non corripit, in c. licèt Heli. de simo. nu. 1* 40
1 *Rector malè alienans rem ecclesiæ, si ipsam redimit, excusatur, in c. quod sicut. de elec. nu. 5* 153
3 *Rector perpetuus sicut non potest remouere: similiter nec ab agendo repelli, in c. cum venerabilis. de religio. dom. nu. 11.* 404
3 *Rector positus per superiorē in ecclesia annexa, si moritur, postquam nouus canonicus est substitutus canonico negligenti, nouus canonicus recuperat iura ecclesiæ annexæ, in c. extirpandæ. de præbē. nu. 12* 69
1 *Rector principalis agit, si capellanus positus in capella sua spoliatur, in c. ex parte. il 2. de rescrip. nu. 1.* 84
5 *Rector si non potest iusta de causa intereße diuinis, poterit episcopus alteri, tanquam vicario committere curam animarum, in c. quoniam. il 2. ne prelati vi. suas. nu. 4* 48
1 *Rector tenetur de animabus subditorum reddere rationem Deo, in c. irrefragabili. de offi. ordi. nu. 2* 295
3 *Rectorem debentes eligere in ecclesia si sint discordes, quid iuris, in c. 1. de iure pat. nu. 3* 411
5 *Rectorem capellarum an possint sibi eligere confessorem, in c. ne pro dilatione. de pœni. & remis. nu. 2* 200
3 *Rectores Capitulorum, & ecclesiarum licèt sint forenses: tamen post promotionem efficiuntur ciues, in cap. significasti. de paro. numero 13.* 316
2 *Rectores Marchiæ communiter habent priuilegium cognoscendi de appellationibus interpositis ad Papam, in c. cum venissent. de eo, qui mit. in pos. nu. 15* 196
1 *Rectores collegiorum, vel corporum an habeant iurisdictionem super collegiatis, in c. cum ab ecclesiarum. de offi. ordi. nu. 5.* 286
3 ¶RECVPERATIO *perditæ rei facilius permittitur, quàm habitæ alienatio, in cap. cum apostolicam. de his, quæ fiunt à prælato. numero 4.* 117
2 ¶RECVRRENDVM *est ad Papam pro consilio super re dubia, cum est dubium super iure, in repetitione c. postulasti. de foro compet. nu. 5.* 56
3 *Recurrendum est ad Papam pro declaratione in diuersitate canonū, in c. certificari. de sepul. nu. 1* 302
2 *Recursus debet haberi ad Papam in dubia quæstione, in cap. literas tuas. de resti. spo. nu. 1* 171
4 *Recursus in arduis quæstionibus debet fieri ad Papam, in c. quantò. de diuor. nu. 1* 141
2 ¶RECVSAVIT *aliquis iudicem ex causa legitima, & in iure expressa: iudex pronunciat ipsam non legitimam: vel econtra illegitimā*

pronunciauit legitimam: an valeat, in c. cum speciali. de appella. nu. 11 375
Et an poterit appellari. nu. 13
2 Recusare inimicum suum non solùm potest quis: sed etiam consanguineum, & eius commensalem, in c. accedens. vt lite non contesta. nu. 3. 96
3 Recusans onera non admittitur ad commoda, in c. licèt. de voto. numero 7. 378
2 Recusans respondere libello, vel positionibus, vel litem contestari, vel venire ad iudicium, an habeatur pro confesso, in c. cum in causa. de iura. calum. nu. 16. & 17 114
2 Recusatio censetur remota, si appellatio remouetur in rescripto, in c. nouit. de appel. nu. 3 357
2 Recusatio non intelligitur remota: licèt sit remota appellatio, in c. postremò. de appel. nu. 4 352
2 Recusatio videtur interdicta, si interdicitur appellatio, in c. super co. de appel. nu. 2 345
2 Recusatus reassumit iurisdictionem, nisi probetur causa suspicionis coram arbitris, & econuerso, in c. secundo. nu. 3. & 4. 356
3 ¶Redditvs ecclesiæ antiquæ minuũtur per constitutionem nouæ ecclesiæ, in c. tuà nos. de eccl. edi. nu. 1 485
3 Redditus ecclesiæ si non sufficiunt prælato leproso, & coadiutori. quid iuris, in c. de rectoribus. de cler. ægro. nu. 4 77
2 ¶Redvctio ad arbitrium boni viri infra quantum tempus possit fieri, in c. Quintauallis. de iureiur. nu. 14 284
3 ¶Reficiens, siue reparans ecclesiam collabantem, an ex ipsa refectione acquirat ius patronatus. in cap. quoniam. de iure patro. numero 6. 413
2 Refectio expensarum an veniat in causa criminali, in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 29 185
2 Refectio expẽsarum an veniat in quolibet iudicio, in c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 8 179
Et quæ iure nouo. ibidem. nu. 10
2 Refectio expensarum an veniat ratione retardati processus, in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 12 183
Et an ratione victoriæ ibidem. nu. 25 184
5 Refectio facilius conceditur, quàm de nouo constructio, in c. consuluit. de iude. nu. 2 53
5 Refectio propriè sumpta quid denotet, in c. consuluit. de iude. numero 3. 53
5 ¶Reformatio facta super discordia ciuili, intelligitur de criminibus criminaliter intentatis, in c. in nostra. de iniur. nu. 5. 185
3 ¶Refvgivm potest haberi ad ecclesiam propter vrgentes necessitates: puta incendia, & hostiles incursus, & si. in c. relinqui. de custo. eucha. nu. 4 478
5 ¶Regalia spectant ad reges, & quæ dicantur regalia, in c. ex speciali. de iude. nu. 4 56
5 ¶Regimen animarum non est committendum pretio, in c. quoniã. il 2. ne præla. vi. suas. nu. 1 48
Rationem reddit. nu. 3.
3 ¶Regvla canonicorum regularium est laxior, quàm regula monachorum, in c. sanè. de regul. nu. 3 350
3 Regula fratrum prædicatorum strictior est, quàm regula monachorum, in c. sanè. de regu. nu. 4 350
2 Regula, dolo facis. an habeat locum in possessorijs, in c. inliteris. de resti. spo. nu. 3 163
3 Regula prædicatorum plurimum commendatur, in c. relatum. ne cle. vel mo. nu. 3. 498
3 Regula, quæ dicatur esse maior altera, in c. sanè. de regul. nu. 5. 350
3 Regula, quòd negatio faciat rem dubiam, quando locum habeat, in c. tua. nos. de coha. cle. & muli. nu. 3 17
2 Regula, quòd post publicationem non liceat aliquos testes producere, quas exceptiones patiatur, in cap. fraternitatis. de testi. numero 17. 226
3 Regularis institutio prohibet quem fieri monachum ante annum, in c. ad apostolicam. de regula. nu. 1 354
3 Regularis retinendo sibi aliquid, facit contra regulam: sicut & monachus, in c. super quodam. de statu mo. nu. 2 399
3 Regularis vnde dicatur. super continuatione rub. de regula. numero 2. 343
4 Regulares matrimonis contra interdictum ecclesiæ intercesse non debent, in c. cum inhibitio. de clandesti. despon. nu. 11 46
3 Regularis, qui proprium non resignauit in morte, si sepultus fuerit in cemiterio, debet exhumari, si sine scandalo fieri potest, in c. super quodam. de statu mo. nu. 1 390
1 Regulares vbi debeant iudicari, in c. quantò. de offi. ordi. nu. 1. 289
2 ¶Regiones vbi non sunt vineæ, nec communiter vinum bibitur, an habeant priuilegia feriarum vindemiarum, in cap. conquestus. de fer. nu. 22 128
5 ¶Reiterantes, baptismum, si dolosè faciant, & scienter, puniuntur vltimo supplicio, in c. ex literarum. de aposta. nu. 2 69
5 ¶Relapsi in hæresim abiuratam, puniuntur pœna ignis, in c. ad abolendam. de hæreti. nu. 7 61
2 ¶Relatio ad preteritum iuramentum non habet vim iuramenti, in c. clericus. de iureiuran. nu. 3 292
2 Relatio, cuius exemplum non fuit editum litigatoribus, non valet, in c. intimasti. de appel. nu. 1 382
5 Relatio, & loquela plurium facit de clara conscientia, scrupulosam, in c. per tuas. il 2. de simo. nu. 4 44
1 Relatio facta Papæ quando impugnatur de iustitia non ministrata, prima facie potius est credendum iudicibus referentibus, quàm aduersario impugnanti, in c. in nostra. de procura. nu. 4 333
2 Relatiuum quis, vel qui, adiunctum verbo futuri temporis, facit conditionem, in repetitione c. postulasti. de foro compe. nu. 19 59
3 Relatiuum, quis, vel qui, positum sine copula præcedentium, significationem restringit, in c. Ioannes. de testa. nu. 28 286
4 Relatiua an inducant obligationem. super continuatione rub. de condi. appo. nu. 16 52
5 ¶Relaxatio ad cautelam non habet locum in generali interdicto prolato in locum, in c. venerabili. de sent. excom. nu. 1 230
3 ¶Religio an dicatur perfectior ex altiori paupertate, in c. sanè. de regula. nu. 11 351
3 Religio an sit perfectior ex studio, quòd sic, in c. sanè. de regula. numero 7. 350
3 Religio sumitur multipliciter. super continuatione rub. de regula. numero 3. 343
3 Religioni an quis præcisè obligetur ex receptione habitus, in c. cõsulti. de regula. nu. 7 358
3 Religioni obligare se expressè quis non potest ante. 14. an. in c. ad nostram. de regula. nu. 2 348
5 Religionem nouam plantare, spectat ad Papam, nec potest per alium institui, in c. cum & plantare. de priuil. nu. 1 152
4 Religionem si quis profitetur, ita quòd possit retinere proprium, & vti matrimonio: an istorum retentio vitiet professionem: vel teneat professio, his reiectis, in c. si conditiones. de condi. appo. numero 10. 63
3 Religiosus administrationem habens, non potest fideiubere, vel mutuum accipere sine mandato, in c. quod quibusdam. de fideius. numero 2. 193
5 Religiosus an possit sibi eligere sepulturam, in c. nimis. il 1. de exces. præla. nu. 5 144
3 Religiosus an possit dari coadiutor, in c. cõsultationibus. de cle. ægro. nu. 8. 78
3 Religiosus habens notitiam legum, an possit eas studere in camera sua, in c. super specula. ne cle. vel mo. nu. 4 501
5 Religiosus, maximè monachus, an possit eligi in magistrum, in c. quia non. de magist. nu. 8 50
3 Religiosus mendicans, professus licito modo regulam Benedicti, an possit extra administrationem monasterij proprij, & ordinis assumi per episcopum ad regimen cuiusdam parochialis ecclesię, in c. quod dei timorem. de statu mo. nu. 15 392
3 Religiosus non potest fieri secularis canonicus, in c. intra quatuor. de relig. do. nu. 3 399
5 Religiosus nullum habens ordinem clericalem: vel monialis violans interdictum, an sit irregularis, in cap. tanta. de exces. prælato. numero 11. 146
4 Religiosus resuscitatus an sit solutus à professione, in c. fraternitatis. de frigi. & malefi. nu. 9 100
3 Religiosus si transit zelo melioris vitæ, & non petita licentia: an possit aduocari, in c. licèt. de regula. nu. 12. 357
5 Religiosi an possint decimas percipere, in c. nimis. il 1. de exces. præla. nu. 8 145
5 Religiosi apostatæ sunt excommunicati ipso iure, in c. cõsultationi. de aposta. nu. 2 70
1 Religiosi debent habere syndicum, qui causas monasterij agat, & defendat, in c. vnico. de syndi. nu. 1 345
3 Religiosi debent rerum singularium paupertate lætari, in c. recolẽtes. de statu mo. nu. 7 390
3 Religiosi debent vitare excommunicatos, & interdictos ab episcopo, in c. in Lateranensi. de præben. nu. 2 70
5 Religiosi ecclesias suas possunt conuertere in proprios vsus auctoritate apostolica, in c. pastoralis. de priui. nu. 1 163
1 Religiosi episcopi contra Deum obedire non tenentur, in c. dilecto. de offi. archidia. nu. 2 227
3 Religiosi etiam simplices claustrales possunt votum Hierosolymitanum emittere, etiam sine licentia, si sint prædicatores, in c. ex multa. de voto. nu. 10 386
1 Religiosi in ecclesiis sibi subiectis præsentant rectores, in c. sicut nobis. de sup. neg. prela. versi. tertiò no. 200
5 Religiosi non coguntur confiteri presbytero, siue rectori, in c. nimis. il 1. de exces. præla. nu. 3 144
5 Religiosi non debent recipere de manibus laicorum ecclesias, & decimas sine consensu episcopi, in c. cum & plantare. de priuile. numero 2. 152
Nec debent admittere ad diuina excommunicatos, & nominatim interdictos ab ipsis, ibidem. nu. 3
3 Religiosi nõ possunt redditus prioratuum suis vsibus applicare, enec minorare portiones, quæ intitulatis debẽtur, in c. auaritiæ. de preben. nu. 3 41
Et an possint facere cum consensu Capituli. nu. 4
Et an requiratur consensus clericorum ipsius ecclesiæ. ibidem nu. 5.
5 Religiosi non possunt habere oratoria, in c. nimis. il 1. de exces. præl. nu. 4. 144
Et cemiterium benedictum nu. 6.
2 Religiosi non possunt in ecclesiis, in quibus habent ius præsentandi, augere veterem pensionem, in c. tua nos. de iureiuran. nu. 2. 276
5 Religiosi non possunt remouere, episcopis inconsultis, institutos in ecclesiis ad ipsos non spectantibus pleno iure, in c. cum & plantare. de priui. nu. 4 153
3 Religiosi quandoque discordant in obseruantia vitæ, & habitu, licèt tendant ad vnum finem, in cap. Deus. de vi. & honesta. cleri. numero 1 5
2 Religiosi ratione administrationis sibi commissæ possunt agere, & cõueniri. Idem de monachis, in cap. cum deputati. de iudi. numero. 4 & 5. 27
3 Religiosi redditus clericorum capellarum suarum minuere non possunt, nec parochias diuidere. in c. auaritiæ. de præben. nu. 1. 41
3 Religiosi simplices non possunt votum emittere sine cõsensu abbatis, in c. pastoralis. de voto. nu. 5 387
3 Religiosi vt plurimum sunt idiotæ, & iuris ignari, in c. ex multa. de voto. nu. 3 385
3 ¶Relinqvo, Verbum adiectum vniuersitati bonorum est verbum directum, & operatur institutionem, in c. Raynutius. de testa. numero. 4 256
4 Relinquens vxorem legitimam, & aliam ducens, qua pœna puniatur, in c. 1. de sponsa. nu. 6 2
3 Relict. in causa sepulturæ debetur, etiam ibi sepultus non sit, cũ per ecclesiam non stat, quominus eum ad sepulturam recipiat, in c. in nostra. de sepul. nu. 13 308
Et quid si non potuit sepeliri, quia ciuitas est interdicta. nu. 17.
3 Relictum de x. singulis annis factum monasterio, quanto tempore duret, in c. de his. de testa. nu. 9 287
3 Relictum factum ecclesię causa sepulturæ, si ibi non possit sepeliri, an sortiatur effectum, in c. filius. de testa. nu. 1 227
Et quid si testator mutat propositum. ibidem nu. 9.
3 Relictum factum ecclesiæ præsumitur factum esse pro anima, in c. requisisti. de testa. nu. 10 251
3 Relictum episcopo an censatur relictum contemplatione ecclesiæ, vel personæ suæ, in c. requisisti. de testa. nu. 3. & 6 250
3 Relictum factum episcopo sub nomine proprio, non nomine dignitatis ab extraneo, cuius contemplatione censeatur factum, in c. requisisti. de testa. nu. 15 251
3 Relictum factum familiæ, vel agnatis Titij iam defuncti an valeat, in c. indicante. de testa. nu. 9 226
2 Relictum factum hoc modo. dãno hæredes meos, vt vsuras restituãt illis, qui probauerint se soluisse: an valeat, in c. ad nostram. il 2. de iureiu. nu. 5 281
5 Relictum factum in honorem ciuitatis valet, in c. quod autem. de pęni. & remis. nu. 6 193
3 Relictum factum monacho cui debeat solui, in c. cum ad monasteriũ. de statu mona. nu. 3 392
5 Relictum factum pauperibus potest erogari fratribus prædicatoribus, & minoribus, in c. nimis. il 2. de exces. præla. nu. 2 145
3 Relictum factum simpliciter de aliqua re, an intelligatur de minori, vel maiori, in c. indicante. de testa. nu. 12 227
3 Relictum pro causa priuilegiata auctoritate apostolica si conuertatur in causam non priuilegiatam, an ex eo debebitur canonica, in c. officij. de testa. nu. 17. 248
3 Relictum singulare qualiter differat ab vniuersali, in c. Raynutius. de testa. nu. 59 264
3 Relicta ad pias causas, etiam sine titulo hæredis, valent de iure canonico, in c. Raynaldus. de testa. nu. 27 274
3 Relicta facta fratribus minoribus, vel alijs mendicantibus, cui applicentur, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 29 221
3 Relicta si sunt facta in fraudem tertij: submota fraude, remanet legatum purum, in c. de his. de testa. nu. 4 287
3 ¶Reliqviae qualiter ponendæ sint in sigillo altaris. & quid si haberi non possunt, an sufficiat corpus Christi, in c. 1. de conse. eccle. vel alta. nu. 3 459
3 Reliquiæ sanctorum non debent exponi venales, in c. cum ex eo. de reliqui. & vene. sancto. nu. 1 479
3 Reliquias nouas non licet de nouo publicè venerari, in c. cum ex eo. de reli. & vene. sancto. nu. 2 479
5 ¶Remanentes in proprijs domibus non habent priuilegium confratribus concessum, in c. quidam. de priui. nu. 1 172
3 Remedivm an sit aliquod, quòd testamentum non possit reuocari, in c. cum esses. de testa. nu. 25 237
2 Remedia introducta à iure ad recuperandum possessionem, in c. sæpe contingit. de resti. spo. nu. 6 175
3 Remedia quatuor contra creditorem, qui petit, quod nõ numerauit, in c. is qui. de solu. nu. 12 199
2 ¶Remittens iniuriam in testamento, & iurans, si sanatus vult agere, an possit, remissiuè, in c. veniens. de iureiu. nu. 7. 278
3 Remissio examinationis testium qualiter debeat fieri, in c. constitutus. de fideius. nu. 5 192
3 Remissio generalis seruitiorum non extẽditur ad procurationem, nec ad alia iura episcopalia, quæ quotidie imponuntur, in c. cum venerabilis. de censi. nu. 4 453
3 Remissio pensionis facienda est pro rata damni, in c. propter. de loca. & conduc. nu. 4 157
2 Remissio si fit contra aliquem, tanquam contra contumacem, an poterit probare se non contumacem coram eo, cui causa est remissa, in c. intimasti. de appel. nu. 3 383
5 Remissio, vel concordia an possit fieri in articulo mortis, in c. exhibita. de homi. vo. nu. 6 85
5 Remissiones conceduntur pro pecunia, in c. cum ex eo. de pœni. & remis. nu. 6 199
5 Remissiones quid valeant, in c. quod aũt. de pœn. & remis. n. 3. 192

3 Remissum an videatur dolosè gestum, quando quis generaliter liberatur de administratione præteritæ gestionis, in c. Ioannes. de testa. nu. 16 283
5 ¶REMOTVS à beneficio propter simoniam eo ignorante contractã, potest ad illud iterum reassumi, in c. ex insinuatione. de simo. numero 3. 37
2 Remotio appellationis excludit remedium nullitatis, in c. inter ceteras. de senten. & re iudi. nu. 1 322
3 ¶RENVNCIAVIT aliquis beneficium pingue causa permutationis fiendæ cum nepote, qui habet exile: an præsumatur renunciatio fraudulenta, in c. 1. de cle. non resi. nu. 6 28
2 Renunciare, & soluere sunt paria, in c. solicitè cures. de causa pos. & proprie. nu. 5 162
3 Renunciare quilibet potest iuri pro se introducto, in c. statuimus. de regula. nu. 3 360
2 Renunciari an possit petitioni reductionis ad arbitrium boni viri, in c. Quintauallis. de iureiu. nu. 17 284
3 Renuncians abbatiæ an remaneat monachus illius monasterij, quòd non, in c. cum ad monasterium. de statu mona. nu. 26 294
2 Renuncians appellationi, non videtur renunciare grauamini, propter quod appellat, in c. solicitudinem. de appel. nu. 7 366
2 Renuncians appellationi super vno articulo non intelligitur renunciare super alio articulo emergenti, in c. directæ. de appella. numero. 2 353
5 Renuncians beneficio videtur renunciare iuri, quod sibi competit de præsenti: non iuri de futuro, in c. ex insinuatione. de simo. nu. 6. 37
3 Renunciãs electioni de se factæ, potest iterum consentire, si iterum cligatur, in c. per tuas. de voto. nu. 4 187
Et numero 5. ibidem.
1 Renuncians electioni de se factæ appellare non potest, ne alius eligatur, in c. cum inter. R. de elec. nu. 1. 138
3 Renuncians ex certa causa: causa non secuta, potest redire ad beneficium renunciatum, in c. cum vniuersorum. de rerum permu. numero 4. 169
1 Renuncians suo beneficio per metum amissionis patrimonij, poterit illud repetere, in c. abbas. de his quæ vi, met. nu. 1 347
1 Renunciantes beneficio, sunt ab ipso excludendi, in c. ex parte. il 1. de rescrip. nu. 2 80
3 Renunciatio beneficij potest fieri in manibus legati, in cap. dilecto. de præben. nu. 2 57
2 Renunciatio, & publicatio testium sunt paria quò ad causam principalem, in c. intimauit. R. de testi. nu. 4 226
1 Renunciatio facta ad terrorem laicorum non tenet, in c. ad aures. de his quę vi, metus. nu. 1. 348
2 Renunciatio facta ante spoliationem est sufficiens ad exclusionem spoliati: sed non facta post, in c. solicitè cures. de restitu. spoliato. numero 6. 161
2 Renunciatio facta de testibus producendis non valet, quominus possint testes produci super nouis articulis, in c. fraternitatis tuæ. de testi. nu. 3 225
2 Renunciatio facta in causa principali non extenditur ad causam appellationis. ibidem nu. 4
3 Renunciatio generalis casuum fortuitorum non firmatur iuramento, in c. vnico. de commo. nu. 13 138
2 Renunciatio generalis idem, quod conclusio, operatur, in repetitione c. pastoralis. de causa pos. & proprie. nu. 5 154
5 Renunciatio iuris tacita inducitur faciendo contrarium priuilegio. 40. an. in c. accedentibus. de priui. nu. 3 161
2 Renunciatio iurium ecclesiæ spõte facta videtur donatio, in c. veniẽs. de præscrip. nu. 10 316
3 Renunciatio legis coniugalis potest fieri ex causa, in c. dudum. de cõuer. coniug. nu. 1. 371
2 Renunciatio nocet quò ad beneficium petendum: non quò ad restitutionem, in c. accepta quæstione. de resti. spo. nu. 2 162
1 Renunciatio per metum extorta an firmetur iuramento, in c. ad aures. de his. quę vi metus. nu. 2 348
3 Renunatio precarij si non fuit petita lapso quinquennio, quid iuris, in c. 1. de preca. nu. 3 136
3 Renunciatio, quæ ex facto resultat, potentior, & validior est, quam quæ fit verbo. in c. ex literis. de vita, & hone. cle. nu. 6 8
3 Renunciatio, quæ fieri debet ex causa permutationis, an debeat fieri in manibus episcopi: vel illorum, ad quos collatio, vel electio pertinebat, in c. exhibita. de rerum permu. nu. 16. 172
3 Renunciatio specialis quare valeat, & non generalis, in c. vnico. de commo. nu. 11 138
3 Renunciatio si fiat de anno probationis ex parte monasterij tantùm, ingrediens protestatur, quòd per lapsum temporis non intendit obligari, & abbas, & monachi consentiunt huiusmodi protestationi. & c. an valeat talis renunciatio, in c. ad apostolicam. de regu. numero 6. 355
1 Renunciatione facta, quis potest eligi de nouo ad beneficium renunciatum, in c. cum inter. de renunti. nu. 1. 192
2 Renunciatione facta in causa productionis testium ex altera parte: pars, quæ renunciauit, non potest vti testibus aduersarij super causis publicatis, vel super quibus renunciatio facta est, in c. de testibus. de testi. nu. 6 231
2 ¶REPELLI non potest quis à persecutione per excommunicationis exceptionem, in c. dilecte in Christo. de excepti. nu. 1 302
1 ¶REPVLSVS ab electione propter crimen non potest eligi, in c. super eo. de elec. nu. 1. 136
5 Repulsus per viam exceptionis admittitur per viam accusationis, in c. accedens. de accu. nu. 5 23
2 Repulsus ratione criminis à testimonio, dicitur grauatus quò ad opinionem: & ad testimonium in criminali de cetero non admittitur, in c. testimonium. de testi. nu. 10 249
2 ¶REPENTINAE ferię quæ dicantur, in c. cõquestus. de fer. n. 9. 126
Et in quo differant à rusticis, & solemnibus, ibidem. nu. 11
Et an partes possint renunciare istis ferijs repentinis. ibidem. nu. 10.
2 ¶REPERTVS in curia Romana cogitur ibi suscipere iudicium, in c. licet. de foro compe. nu. 2 82
3 Repertus in non sua parochiali ecclesia diebus Dominicis, debet abijci monitione verbali, in c. vt Dominicis. de paro. nu. 3 313
Et quid si monitus non vult exire. ibidem. nu. 4.
4 ¶REPETITIONIS dotis effectus quis sit, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxor. nu. 57 165
2 ¶REPLICATIO quid sit, in c. à vobis. de excep. nu. 6 294
Et est perpetua, sicut exceptio. ibidem nu. 7
Quis sit eius effectus. ibidem. nu. 8
Quomodo tollatur, vel vitietur. ibidem. nu. 9
2 ¶REPORTANS à curia literas absolutionis cum sigillis ignotis, an sit credendus, in c. quod super. de fide instru. nu. 1 259
3 ¶REPRAESENTATIO an sit tantæ efficaciæ, sicut præsentatio voluntaria, in c. si verò. de iure pat. nu. 4 420
2 ¶REPROBANDI testes modi tres, in c. cum ecclesia. de causa posses. proprie. nu. 9 148
2 Reprobatio testium an possit fieri coram commissario, cui commissa est testium receptio, in c. licet. vl 3. de testi. nu. 4 246
4 ¶REPVDIVM nititur potius ex ritu, siue consuetudine infidelium: quam de iure, in c. gaudemus. de diuor. nu. 12. 143
3 ¶REQVIRENTES, si requisitus non venerit, an possint procedere ad electionem sine licentia superioris, in c. ex tuæ. de cleri. non resi. numero 3. 32
3 Requisitio inter accusatorem, & accusatum inducit iustam suspicionem fraudis, in c. 1. de collu. deteg. nu. 2. 120
3 ¶RES assignata pro manso ecclesiæ, an liberetur à tributis, in c. 1. de censib. nu. 7 437
3 Res data in emphiteusim si nõ põt laborari propter bellũ: an periculũ ptinebit ad emphiteutã, in c. potuit. de loca. et cõdu. n. 21. 164
2 Res data in pignus si pereat: an teneatur debitor aliam subrogare, in c. ex rescripto. de iureiur. nu. 3 275
2 Res, de qua cõtẽditur, si nõ cõstat infra limites, cuius puinciæ sita sit, quis archiepus erit iudex, in c. sanè. de foro compe. nu. 6 38
2 Res deducta in iudicium sit interijt, quid de expensis, in repetitione c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 61. 188

3 Res

3 Res eadem si legatur duobus separatim, hoc acto, quòd quilibet habeat insolidum: an sint re coniuncti, in c. requisisti. de testi. numero 24. 252
3 Res ecclesiastica non potest in perpetuum locari, in c. ad audientiam. de rebus eccle. non ali. nu. 1. 133
3 Res empta à liberto de pecunia sibi data à patrono, reuocatur sola ratione obsequij non præstiti, in c. inquirendum. de pec. cleri. numero 4. 214
3 Res empta de pecunia ecclesiæ, vel minoris, tunc est ipsorum, cum empta fuerit per eorum administratorem: secus si per extraneum. ibidem. nu. 5 214
3 Res empta de pecunia decimata quando vẽditur, deducuntur expensæ. in c. pastoralis. de deci. nu. 2. 335
5 Res empta de pecunia vsuraria si peruenit ad tertium possessorem, an poterit ab eo vindicari, in c. cum tu. de vsuris. nu. 11. 103
4 Res empta de pecunia dotis putatiuæ efficitur quasi dotalis, in c. 1. de dona. inter vi. & vxo. nu. 2. 146
3 Res emphiteutica si perit in totum, vel in parte: an debebit fieri diminutio canonis, in c. possit. de loca. & conduc. nu. 19. 164
1 Res & pensio subtracta, in eodem libello peti potest, in c. qucrelam. de elec. nu. 3. 148
3 Res, ex cuius fructibus non est soluta decima pluribus annis, an trãseat in alium cum onere decimæ temporis præteriti, in c. pastoralis. de deci. nu. 8. 336
5 Res furtiua an eo quòd reperitur penes aliquem, præsumatur ipsam subtraxisse, nisi doceat, à quo habuerit eam, in c. qui cum fure. de furtis. nu. 5. 98
5 Res furtiua si reuersa est ad furem, quia fortè ille, in quem alienauit, commodauit eam sibi, vel deposuit: cui teneatur eam reddere, vel vero domino, à quo eam subripuit, vel deponenti, in c. qui cum fure. de furtis. nu. 7 98
4 Res in dotem data, vel pro dote obligata, vel in donationem propter nuptias de consensu mulieris in alterum transferatur. an sibi prædicet, in c. donatio. de dona. inter vi. & vxo. nu. 17 169
2 Res, in qua facta est missio, si exigit expẽsas, debet plus valere, quã sit debitum, in c. quoniã. §. si a 1t. vt lite nõ cõtest. nu. 3. 106
2 Res iudicata an dicatur infra decem dies: infra quos potest appellari. super rub. de sent. & re iud. nu. 1 319
2 Res litigiosa si in aliquem alienata fuerit: & ille non potest eam restituere, potest aliã loco illius subrogare, in c. ecclesia sanctæ Mariæ. vt lite pen. nu. 3. 198
3 Res mihi debita si facto alterius perimatur, an creditori, cui debebatur, actio competat contra vastatorem, in c. commissum. de deci. nu. 8 320
2 Res minus vendi præsumitur ratione retardatæ solutionis, in c. cum Ioannes. de fid. instru. nu. 6 260
2 Res non debet restitui spoliato, si constat de dominio spoliatoris, in c. 1. de resti. spo. nu. 2. 161
5 Res non debet illi restitui, qui priuatus est ea, ratione delicti, in c. ad aures. de pœnis. nu. 4. 189
2 Res peruenit ad aliquem, de qua fuit spoliatus: ille, ad quem res peruenit, allegando tit. potest contra spoliatum se tueri, in c. bonæ. de appel. nu. 4. 362
3 Res, quam ecclesia accipit loco permutationis, debet esse maioris pretij, vel æqualis, in c. 1. de rerum permu. nu. 2. 166
3 Res quando dicatur empta, vel vendita minus dimidia iusti pretij, in c. causam. de empt. & vend. nu. 6 192
3 Res quando venditur minus dimidia iusti pretij, est in emptoris potestate, velit supplere iustum pretium, vel reddere rem, quã emit. in c. cũ dilecti. de emp. & vendi. nu. 1. 147
2 Res, quæ petitur, debet clarè deduci in libello: & quomodo, in c. significantibus. de libel. obla. nu. 3. 87
2 Res quæ petitur, si alienatur lite pẽdente: an debeat reuocari per modum attentati, in c. dilecte. de excep. nu. 4. 303
3 Res semel priuilegiata semper durat priuilegiata, in c. relatum. de sepul. nu. 6 296
5 Res si perijt periculo debitoris, non naufragio: an creditor, qui suscepit sup se periculã, teneatur, in c. nauigãti. de vsuris. nu. 2. 113
2 Res si reuertatur ad antiquũ dũm post præscriptionẽ pfectã, põt ipsã dũs licitè retinere, in c. cũ dilecto. de ordi. cogni. nu. 5. 132
2 Res vna potest subrogari loco alterius, in c. ecclesia sanctæ Mariæ. il 2. vt lite pen. nu. 3. 199
3 Rei vendicatio datur solum pro rebus corporalibus. & non competit possidenti, in c. examinata. de iudic. nu. 7 25
3 Rei vendicatio licèt non detur directa pro rebus sacris: datur tamẽ vtilis, in c. cum venerabilis. de religio. do. nu. 8 493
3 Rei vendicatio non solùm datur contra ciuiliter, & naturaliter possidentem, vel etiam detinentem: sed etiam datur contra eum, qui vigore sententiæ nancisci debet possessionem, in c. significauerunt. de iudi. nu. 3. 33
2 Rem esse deperditam, siue amissam quis debeat probare, in c. bonafides. de depos. nu. 33. 145
3 Rem repertam in loco publico non est licitum accipere, in c. ex literis. de furtis. nu. 3. 98
5 Rem suam à se subtractam licitum est propria auctoritate, etiam furtiuè accipere, in c. olim causam. de resti. spo. nu. 18. 170
2 Res de naufragio an sit licitum vt suscipiantur. Et si non apparet cui possit reddere, an possit pro se retinere, in c. cum dilecti. de accusa. nu. 13. 17
5 Res dotales de iure non possunt alienari constante matrimonio, in c. cum contingat. de iureiu. nu. 1. 287
2 Res, & bona aliquorum quandoque conceduntur catholicis occupãda, in c. excõicamus. §. moueatur. de hæreti, nu. 6. 65
5 Res, & iura monasterij dicuntur residere penes ipsum, in c. quia. de relig. do. nu. 4 398
3 Res fraternitatum an gaudeant priuilegijs ecclesiarum, in c. auditis. de in integ. resti. nu. 10 357
1 Res in dotem datæ si sunt euictæ à viro constante matrimonio. quid eo soluto tenebitur restituere, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo. nu. 41. 174
4 Res minus vendi præsumitur ratione retardatæ solutionis, in c. cum Ioannes. de fide instru. nu. 6. 260
2 Res mulieri restitutæ si fiunt deteriores, ad quem pertineat commodum, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 62. 165
4 Res, quę constante matrimonio viro et vxori obuenerũt, apud quos debeãt esse, in c. significauit. de dona. inter vi. & vxo. nu. 3. 151
4 Res, quæ permutantur cũ ecclesia, si sunt æqualis valoris, potest reflci pecunia, in c. ad quæsiones. de rerum permu. nu. 2. 168
3 Res, quæ vsu consumuntur, qualiter debeant reddi post mortem vsufructuarij, in c. cum constet. de pig. nu. 16. 188
3 Res, quas possidet ille, qui ingreditur religionem cum pacto, ne possit alienare: an intrando religionem videatur alienare, in c. in præsentia. de proba. nu. 22. 210
2 Res vnius ecclesiæ alteri dare non licet episcopo, nec abbati, in c. 1. de reb. eccle. non alie. nu. 1. 127
3 Res vnius ecclesiæ non potest alius in testamento legare, in c. filius. de testa. nu. 3. 227
3 Rerum dominia quo iure sint distincta, in c. quod super. de voto. numero 19. 383
3 ¶RESCINDENS testã an sit ipso iure excommunicatus, in c. cum esses. de testa. nu. 9. 236
5 Rescissa sententia, retractatur executio inde facta, etiam si petita nõ fuerit, in c. suscitata. de in integ. resti. nu. 3 361
3 Rescissa sententia, debet rescindi executio facta vigore talis sententiæ, in c. accedens. vt lite non contestã. nu. 9. 95
2 Rescisso arbitrio, rescinduntur omnia, quæ ab eo habent dependentiã, in c. exposita. de arb. nu. 5. 379
1 Rescissio cõtractus sentẽtiæ, vel prescriptionis, an vno iudicio, & libello peti possit, in c. tũ ex literis. de in integ. resti. nu. 10. 360
1 ¶RESCRIPTVM ad beneficium impetratum si tacetur, perpetua vicaria non valet, in c. postulasti. de rescrip. nu. 1. 97
1 Rescriptum ad beneficium non valet, in quo tacetur impetrantis dignitas, in c. ad aures. de rescrip. nu. 1 83
1 Rescriptũ cõmodari nõ potest, in c. quia. de rescrip. nu. 1. 111

1 *Rescriptum contra formam iuris constitutionis elicitum non valet, in c.nonnulli.de rescrip.nu.4.* 98
1 *Rescriptum contra eum, cum quo quis non habet litem, non valet, in c.quia.de rescrip.nu.3.* 111
3 *Rescriptum cōtra iura non præsumatur emanasse ex certa scientia cōcedentis, in c.ex parte.de cap.mo.nu.3.* 410
3 *Rescriptum debet continere expressam mentionem constitutionis: cōtra quam conceditur, in c.ex parte.de cap.mo.nu.1.* 410
1 *Rescriptū executoriū super canonicatu, & præbenda ecclesiæ vltra numerū impetratū non valet, in c.constitutus.de rescri.nu.1.* 89
2 *Rescriptum extēditur ad successorem, vel hæredem naturalem: si tempore dati rescripti viuebat is, cōtra quem datum fuit, in c.dilecti.de foro compe.nu.12* 75
1 *Rescriptum impetratū à procuratore reuocato, & de hoc certificato non valet, in c.in nostra.de procu.nu.1.* 332
2 *Rescriptum impetratum ab excommunicato super prosecutione appellationis: licèt de excōicatione non faciat mētionem, valet, in c. venerabilem.de excep.nu.1.* 305
1 *Rescriptum impetratum si de causa excommunicationis mentionem non facit, non valet, in c.dilectus.il.1.de rescri.nu.1.* 97
1 *Rescriptū, in quo appellatio remouetur, valet, in c.1.de rescr.nu.1.* 79
5 *Rescriptum iustitię impetratum contra exemplum debet facere mentionem de priuilegio exēptionis, ꝛc. ex parte.de priuileg.n.1.* 158
4 *Rescriptum licèt contineat in vno articulo aliquid contra ius: nō per hoc totum redditur vitiosum, in c.causam.il 2. qui fil.sint legi.numero.3.* 114
1 *Rescriptum non faciens mentionem, quòd quis non vult vti primo: an valeat, in c.plerunque.de rescrip.nu.1.* 94
1 *Rescriptum, per quod incerti iudices dantur, nō valet, in c.ad hæc simus.de rescrip.nu.1.* 84
5 *Rescriptum, per quod quis non trahitur vltra duas dietas, valet, in c.olim.de iniur.nu.1* 183
1 *Rescriptum principis, per quod aufertur dominiū rei propriæ, nō valet, in c.quæ in ecclesiarum.de constitu.nu.8.* 73
5 *Rescriptum quid dicatur, in c.olim.de verb.signifi.nu.14.* 238
3 *Rescriptum, quo mandatur alicui de beneficio prouideri, rectoriam, vel dignitatem non includit, in c.cum olim.de præben.nu.1.* 75
1 *Rescriptum speciale derogat generali, in c.1.de rescrip.nu.3.* 79
Et in c.pastoralis.§.quoniam autem.de rescri.nu.1. 87
2 *Rescriptum si de partium consensu fuerit impetratum, & traditum duplicatum vtrique parti sub eodem tenore, et reus actorem præueniens, vt citius tempus fluat, presentat ipsum iudici: an ex hoc tunc currat tempus, in c.super eo.il 2.de appel.nu.6.* 345
3 *Rescriptum si dicat: prouideatur in aliqua ecclesia ciuitatis: an poterit prouideri in diœcesi, vel econuerso, in c. cum olim.de præben.nu.6.* 76
5 *Rescriptum si est impetratum per aliquem super prosecutione inquisitionis: si ipse remouetur vt inimicus vel aliter, an iudex impetratus poterit à seipso procedere vigore dicti rescripti, in c. cum oporteat.de accu.nu.15.* 19
1 *Rescriptum simoniacum, & dolosum non valet, in c. non sine.de arbi.nu.1.* 371
5 *Ex rescripto Papæ proceditur de plano, & absque iudiciorum strepitu, in c.olim.de accu.nu.5.* 30
1 *Rescripti vires quæ sint, in c.plerunque.de rescrip.nu.2.* 94
1 *Rescripta ad futuras lites non extenduntur, in c.quia.de rescrip.numero 2.* 111
2 *Rescripta ex intentione concedentis legem accipiunt, & regulantur, in c.dilecti.de fo.compe.nu.11.* 75
5 *Rescripta, in quibus potest de falsitate verosimiliter suspicari, non debet iudex exequi, in c.super eo.de crimi.falsi.nu.3.* 115
1 *Rescriptorū forma est diligenter consideranda, in c. cum adeo.de rescrip.nu.1.* 89
3 *Non Residens in beneficio, etiam modicæ æstimationis, illo priuari debet, in c.conquerente.de cleri.non resi.nu.1.* 31
3 *Non Residens ad hoc vt quis dicatur, quæ debeant interuenire, in c. extirpandæ.de præben.nu.11.* 69
3 ¶Resignantes *si non possunt consequi beneficia permutata: an possint redire ad resignata, in cap.exhibita.de rerum permu.numero.23.* 174
1 *Resignatio facta in manu laici, est nulla, in c.quod in dubijs.de renū.nu.2.* 194
4 ¶Responsio *quæ fit alteri, debet intelligi certa, in c. ex literis. il 2.de spon.nu.6.* 7
3 ¶Resolvtio *contractus potest pendere ex arbitrio alterius cōtrahentis, in c.illo vos.de pig.nu.4.* 180
2 ¶Restitvere *famæ qui possint, in c.cum te.de sent. & re iudi.numero 5.* 337
5 *Restitutus ad beneficium, à quo fuit amotus, non nititur ex veteri titulo: sed ex nouo, in cap. ex insinuatione. de simo. numero.4.* 37
1 *Restitutus in integrum si aliquis est contra sententiam, contra quem est præsumptio, sententia executioni mandabitur, recepta cautione de restituenda re, si prius cōdemnatus in hoc iudicio præualeat, in c.siscitata.de in integ.resti.nu.1.* 361
2 *Restitutio an sit fienda, spoliatione probata in modum exceptionis, in c.cum dilecto.de ordi.cog.nu.11.* 133
3 *Restitutio competit vni contra alterum in matrimonijs, licèt separatio fiat voluntaria, in c.veniens.de regula.nu.4.* 357
1 *Restitutio contra sententiam potest prosequi, & finiri infra quadriennium, in c.beneficio.de in integ.resti.nu.4.* 367
1 *Restitutio datur minoribus ad lucrum perditum, in c. constitutis. de in integ.resti.nu.4.* 364
2 *Restitutio debet esse eiusdem modi, & formæ, cuius erat ante spoliationem, in c.Pisanis.de resti.spo.nu.8.* 176
4 *Restitutio debet fieri spoliato ante causæ principalis ingressum, in c. causam.il 2.qui fil.sint legi.nu.1.* 108
1 *Restitutio debet fieri infra quadriennium à tempore læsionis, in c.tū ex literis.de in integ.resti.nu.9.* 360
2 *Restitutio denegatur ei, qui non possedit, in c. olim causam. de restit.spo.nu.1.* 169
1 *Restitutio denegata ecclesiæ vltra sibi non conceditur, in c.beneficio. de in integ.restitu.nu.1.& 5.* 367
5 *Restitutio facienda est etiam prædoni pignoranti, in c. 1.de vsuris.nu.5.* 100
1 *Restitutio in inte. postulatur iudicis officio, in c. tum ex literis. de in integ.resti.nu.5.* 359
1 *Restitutio in integrum potest peti post conclusionem in causa, in c.audiris.de in integ.resti.nu.7* 357
1 *Restitutio in integrum quandoque petitur principaliter: quandoque incidenter, in c.causa.de in integ.resti.nu.3.* 366
2 *Restitutio in integrum contra sententiam petitur coram eodem iudice, qui eam tulit. in c.cum Bertoldus.de sen. & re iudi.numero.9 folio.* 331
1 *Restitutio quādo cōceditur aduersus probationem omissam, & probatur, infirmatur sententia in contrarium primò lata, in c.cū olim. il 2.de priui.nu.12* 106
2 *Restitutio, quæ fit à iudice, & ea, quæ fit à iure, in quo differant, in c.ex ratione.de appel.nu.9.* 343
2 *Restitutio si mandatur fieri sub certo modo, necesse est illi modo parere, in c.Pisanis.de resti.spo.nu.1.* 176
1 *Restitutio vt concedatur, duo requiruntur, in c.1.de in integ. restit.nu.2.* 353
3 *Restitutio vt fiat, an debeat probari de violentia illata, in c.cum liberum.de sepul.nu.3.* 299
2 *Restitutionem in integrum quidam petijt per iudicis beneficium: an excommunicatus poterit se opponere, & debeat audiri, in c.cum inter.de excep.nu.8* 297
1 *Restitutionem petens debet probare canonicum titulum, & spoliationem, in c.constitutus.de fil.presby.nu.1* 212
2 ¶Retinere, *aut inuadere rem alienam non multum differunt quà ad periculum animæ, in c.sæpe contingit.de restitu. spolia. numero.4.* 175
2 ¶Retractari *debet quod fit per circumuentionem, siue constet ex*

ex actis, siue aliàs liqueat, in c.cum Bertoldus.de sent. & re iud.nu.14. 331
4 ¶Reverentia *nimia iustum metum inducit, in c.cum locum.de spōsa.nu.7.* 14
¶Reversvs *ab hæresi ante sententiam diuortij potest repetere vxorem, & ad ipsum vxor redire cogitur, in c. de illa. de diuor.numero.4* 140
4 *Reuersi de nouo ad fidem sunt in suis ritibus obseruandi, si propter tales ritus Deus non offendatur, in c.licèt.de baptis.nu.2.* 476
5 ¶Revocatio *ab errore an pertineat ad omnes, in c. qui alios.de hæreti.nu.2* 59
2 *Reuocatio facta verbo non sufficit, nisi de facto reuocetur, in c. cum cessante.de appel.nu.6.* 374
1 *Reuocatio mandati nihil prodest domino reuocanti, in c. mandato.de procu.nu.2* 340
1 *Reuocatio mandati probatur per vnum testem cum iuramento partis, in c.ex insinuatione.de procu.nu.4.* 332
1 *Reuocatio mandati si non peruenit ad procuratorem, valent gesta interim per eum, in c.ex parte.il 3.de rescri.nu.5.* 103
4 *Reuocatio, quæ fit propter non obseruantiam promissorum, non fit ipso iure, in c. verum.de condi.appo.nu.3.* 75
3 *Reuocatio, quæ fit per.l.si vnquam.et ea, quæ fit per tit.de inoffi.do. quomodo differant, in c.propter.de dona.nu.7.* 211
5 *Reuocatio si facta fuerit ab aliquo (quia tenebat à scismatico) an ille talis habebit recursum contra scismaticum, in c. 1. de scisma.numero 3.* 67
2 ¶Revs, *à quo petitur res, si excipiat de permutatione rei illius facta cum actore, non per hoc fatetur actorem fuisse dominum, in c. cum venerabilis.de excep.nu.1.* 298
2 *Reus actori sua propria instrumēta edere non tenetur, in c. 1.de proba.nu.1.* 204
2 *Reus an possit finito termino, petere se absolui ab obseruantia iudicij, & expensas factas repetere, in c.venerabilis. de iudic.numero 6.* 31
4 *Reus aliquando debet multum limitatè probare defensionem suam: aliàs succūberet, in c.accessit.de despon.impub.nu.2.* 36
2 *Reus citatus si se absentat: nec procurator, vel alius illum defendat, mittitur actor in possessionē rei petitæ causa custodiæ, in c.si aduersarius.de eo qui mit.in pos.nu.1.* 196
2 *Reus condemnatur in expensis, quas propter eius contumaciam, vel dolosam exceptionem actorem fecisse constabit, in c.ex literis. de dolo & contu.nu.1.* 178
2 *Reus condemnatus de crimine si appellet, an possit in testem recipi, in c.non debet.de testi. nu.4.* 251
5 *Reus, cōtra quē actū est ciuiliter, si est absolutus: an de eodem delicto poterit agi criminaliter, in c.de his.de accu.nu.6.* 4
2 *Reus, contra quem facta est missio, si docet se non fuisse contumacē, non condemnatur in expensis, in c.cum venissent.de eo, qui mit.in pos.nu.1.* 195
2 *Reus contumax si non admittit rerum in possessionem: quot remedia competāt cōtra eū, ꝛc. in c.tuæ.vt lite non contest.nu.7.* 96
2 *Reus conuentus actione reali, si fuerit contumax, patitur missionem in possessionem, qui veniens infra annum, & cautionem offerens, recuperat possessionem, in c.quoniam.§.in alijs. vt lite non contesta.nu.1.& 3.* 102
2 *Reus conuentus coram iudice, in cuius territorio dicitur deliquisse: si ad exclusionem fori negat se alibi deliquisse, vel negat illum locū esse de iurisdictione: an iudex de illa exceptione cognoscet in vim dilatoriæ, in repetitione c.postulasti.de foro compe.nu 35* 25
2 *Reus conuentus potest petere declarationem libelli obscurè concepti, in c.significantibus.de libel.obla.nu.2.* 87
2 *Reus conuentus si habet plures dilatorias, puta quòd rescriptum sit obreptitium, vel aliter iudex incompetens: actor excōmunicatus, vel aliter inhabilis: an proponendo alteram ex prædictis coram iudice, & reus opponens succumbat, vel obtineat super ea, possit redire ad exceptionem recusationis iudicis, in c.inter monasteriū. de sent. & re iud.nu.7.* 333
1 *Reus conuentus si non excipiat de dominio suo (& sic succumbat) an poterit postea agere rei vendicatione. super rubrica. de his quæ vi, met.nu.2.* 346
2 *Reus ex eodem delicto pluribus pœnis puniri non debet, in c. atsi clerici.de iudic.nu.7.* 6
2 *Reus exceptionem sibi competentem differens opponere, condēnatur in expensis legitimis, in c.exceptionem.de excep.nu.4.* 304
2 *Reus, fundata intentione actoris, si peremptoriam obijcit, & acceptis indicijs, deficit in probando, punitur in expensis, in c finem litibus.de dolo & contu.nu.1.* 179
3 *Reus in probatione exceptionis deficiens, debet condemnari, in c.cum super.de concess.præben.nu.1.* 99
2 *Reus infamatur à sententia, cum agitur de crimine ciuiliter ad æstimationem iniuriæ, in c.cum te.de sent.& re iudi.nu.4.* 336
2 *Reus ita, sicut & actor, potest recusare iudicem suspectum, in cap.si quis contra.de foro compe.nu.2.* 38
3 *Reus licèt impugnet instrumentum, quod aliquid continet in fauorē eius (puta quòd episcopo teneatur dare duas partes decimæ) tamen iudex non condemnabit eum ad integram decimam, vel purè, in c.cum olim.de censi.nu.9.* 454
5 *Reus non debet fatigari cum minus iusto accusatore, in c. 1. de accu.nu.1.* 1
3 *Reus non probans suam exceptionem debet succumbere in causa, alio non probato, in c.venerabili.de censi.nu.3.* 456
3 *Reus non solùm potest intentionem actoris impugnare: sed etiam ius suum sibi competens in re in iudicium deducta prosequi, in c. post electionem.de concess.præben.nu.10.* 98
2 *Reus originarius potest impetrare rescriptum contra actorem, in c. conquerente.de resti.spol.nu.5.* 165
2 *Reus priuari non debet commodo possessionis suæ, lite pendente, in c. A memoria. vt lit.penden.nu.1* 198
2 *Reus prius admittitur ad probandū suam exceptionem, quàm actor suam intentionem, in c.cum dilecto.de ordi.cogni.nu.9.* 133
2 *Reus probans exceptionem suam obscurè debet succumbere, in c. in præsentia.de proba.nu.12* 209
4 *Reus quando nititur ex tempore certo: debet illud ita deducere, ꝗ cōcludat clarè, in c.per tuas.de condi.appo.nu.5.* 61
2 *Reus quandoque potest principaliter petere, in c.cum sit generale.de foro compe.nu.12.* 44
4 *Reus, qui negauit homicidium, & probatum fuit, potest postea dicere se occidisse ad sui defensionem, in c. ex literis. de cognat.spiri.nu.4.* 84
1 *Reus sæpe propter nimios labores cogitur cedere ius suum, in c.nonnulli.de rescrip.nu.1.* 98
2 *Reus si comparuit in primo termino, & non actor: in secundo econuerso comparuit actor, & non reus: quis erit contumax, in repetitione c.finem litibus.de dolo, & contuma.nu.16.* 184
3 *Reus si condemnatus est iniustè, iudex ad quem infirmat sententiam, & absoluit reum, & econuerso. in cap.Raynaldus.de testam.numero.36.* 275
2 *Reus si confitetur petitionem actoris: an ex illa confessione resultet litis contest.in c.1.de litis contestatio.nu.7.* 88
1 *Reus si discedit à iudicio, dimisso procuratore ad agēdum, cōtumax est, in c.constitutus.de procu.nu.1.* 339
2 *Reus si est absolutus, quia nō possidet, & quia actor nō probauit: an obstet exceptio rei iudicatæ, in c.aduersario.de excep.nu.5.* 305
2 *Reus si est cōtumax ante lit.cōtest. quādo agitur de adulterio ad separationē thori, pōt excōicari: sed testes non possunt recipi, nec cā definiri, in c.ad hæc Deus.vt lite nō cōtest.nu.1.& 7.* 90
2 *Reus si instat, quòd procedatur in lite, actor excōicatus cogitur prosequi, in c.exceptionem.de excep.nu.7.* 304
2 *Reus si lite nō cōtestata est cōtumax, mittitur actor in possessionem causa custodiæ, si fieri potest: aliàs reus excōicatur, in c.tuæ. vt lite nō cōtest.nu.1.* 96
3 *Reus si neget crimen, de quo publicè constat, nō debent recipi testes, in c.tua nos.de coha.cle. & mul.nu.2.* 17
3 *Reus si nō citatur, nec exponitur sibi factū, nec auditur eius defensio,*

non tenet sententia lata super notorio, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 23 15

Et quid si est absens per contumaciam comparens pendente iudicio, vel sententia lata, an audietur. ibidem. nu. 30

2 Reus si non inuenitur, sufficit citationem ad ecclesiam suam proponi, in c. venerabilis. de dolo & contu. nu. 1. 193

5 Reus si non probat exceptionem oppositam ad actoris exclusionem, non expedit actori probare replicationem obiectam elisionis, in c. intelleximus. de adulte. nu. 5 90

3 Reus si semel sit contumax: nec inuenitur factum notorium: sed est locus purgationi, an citabitur ad purgationem, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 31 16

2 Reus si timet, quòd actor probet suam intentionem: tunc debet opponere suam exceptionem, in c. 1. de ordi. cogni. nu. 3 130

2 Reus si videt actorem velle vti beneficio tertiæ dilationis, & ei renunciat: vt sic actor non vtatur: an possit inuito actore, in c. præterea. de dila. nu. 37 120

5 Reus si vult probare se bonæ famæ, an debet admitti, in c. cum oporteat. de accu. nu. 8 18

1 Reus super vno negotio coram diuersis iudicibus trahi non debet, in c. quia. de rescrip. nu. 4 111

2 Reo an liceat producere instrumenta contraria, in c. imputari. de fide instru. nu. 1 263

2 Reo venienti ad iudiciũ indulgendæ sunt induciæ pro quærendo aduocatum, in c. ad hæc Deus. vt lite non contesta. nu. 5 91

1 Reatus omnem honorem excludit, in cap. cum inferior. de maior. & obedi. nu. 6 313

2 ¶Rex an possit donare aliqua, vel alienare de regno, non obstante iuramento, in c. intellecto. de iureiuran. nu. 2 291

4 Rex Franciæ non recognoscit Imperatorem in temporalibus, in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. nu. 9 122

4 Rex Franciæ, Angliæ, & Hispaniæ an peccent mortaliter, non recognoscẽdo Imperatorẽ, in c. per venerab. qui fil. sint legi. n. 10. 123

2 Rex peccatorum correctione debet se summittere Papæ, in c. nouit. nu. 9. 20

2 Rex iurat tempore coronationis non alienare res regni sui, in c. intellecto. de iureiur. nu. 1 291

3 Rex si habet filium ex legitima concubina: deinde accepit vxorem, & ex ea habuit filios: tãdem illa mortua, cõcubinã illã duxit in vxorem ligitimè, & sic naturalis legitimatus est, & habilitatus ad omnia: an tãquam primogenitus succedet in regno, in c. licèt. de voto. nu. 21 380

3 Rex si habet filiũ superstitẽ, & ex alio filio primogenito iam defuncto nepotem iuniorem: quis præferetur in regno, an filius superstes, an nepos ex filio, in c. licèt. de voto. nu. 18 180

2 Rex, vel alius princeps si est negligens, quis erit eius superior, in c. licèt ex suscepto. de foro compe. nu. 10 46

3 Rex, vel princeps dimisit bona sua immobilia certos pios vsus eroganda per executores: an in tali legato veniat pœna, in c. nulla. de reb. eccl. non alie. nu. 6 129

2 Reges an possint restituere famę, in c. cũ te. de sent. et re iud. n. 6. 337

1 Regis concedunt ecclesiis priuilegia libertatis, in c. auditis. de in integ. resti. nu. 4 357

2 ¶Rigor iuris, & districtio in rebus, & personis ecclesiasticis non debẽt vsquequaq; seruari, in c. 1. de dolo & contu. nu. 4. 357

5 ¶Romana Ecclesia dicitur esse, vbi est Papa, in c. quod de his. de sent. excom. nu. 3 210

3 ¶Rvbrica de cleri. coniug. & illa, qui clerici, vel vouentes. qualiter differant. in continuatione rub. de cleri. coniug. nu. 1 18

3 ¶Rvmor in monachis dicitur abusio, in c. cum ad monasterium. de statu mo. nu. 11 393

2 Rub, ne liceat tertiò prouocare, quomodo intelligatur, in c. directæ. de appel. nu. 3 353

4 ¶Rvsticvs diues, vel plebeius accipit in vxorem nobilem pauperrimam, & fatetur se recepisse mille nomine dotis: vel dat sibi certas possessiones in dotem: an soluto matrimonio possit ista mulier ista petere, in c. & si necesse. de dona. inter vir. & vxo. n. 9. 156

3 Rusticus dedit mihi omni anno vnũ par caponũ: et hoc per. 10. ãnos. & quia in futurũ recusat dare, ago contra ipsum, dicens, q̃ sic mihi promisit: quã promissionem intendo probare per illam solutionẽ decẽnij: an sufficiat, in c. peruenit. de censi. nu. 5 440

1 Rustici agrum alienum, quem colunt, dicunt suum, in c. proposuit. de cleri. excom. minist. nu. 1 129

Litera. S.

2 Sabbatvm vnde dicitur, in c. quoniam de fer. nu. 2. 124

1 ¶Saccvs signatus si fuit depositus, conuentus depositi reddit designatum, vel apertum. & c. quid iuris, in c. super eo. de his quæ vi, met. nu. 4 352

5 ¶Sacerdos an possit ista exigere, si non sufficit sibi ad sumptus, in c. suam. de simo. nu. 2. 38

2 Sacerdos an possit vbicunque extra parochiam audire subditum in confessione, in repetitione c. postulasti. de foro compe. n. 17. 58

3 Sacerdos, cui decimæ debentur, an possit interdicere domino fundi, ne fructus colligat, vel exportet, nisi eo, vel eius nuncio præsente, quòd sic, in c. ex parte. de deci. nu. 3 329

5 Sacerdos, cui est furtum in pœnitentia reuelatum, non cogitur indicare furem, in c. dilectus. de excess. præla. nu. 1. 141

2 Sacerdos debet in ecclesia residere, in repetitione c. postulasti. de foro compe. nu. 6 57

5 Sacerdos eijciens regularem ab ecclesia, qui diuinum turbabat officium, non est excommunicatus, in cap. veniens. de senten. excõ. nu. 1. 207

3 Sacerdos est persona publica, & potest alteri stipulari, & quærere, in c. dudum. de conuer. coniu. nu. 2 371

3 Sacerdos expleto officio, debet visitare infirmos, in c. 1. de celeb. miss. nu. 7. 462

3 Sacerdos in sacerdotio potest habere vxorem legitimam iuxta ritum Græcorum, in c. cum olim. de cle. coniuga. nu. 3. 23

3 Sacerdos malus non potest polluere sacramenta, in c. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 4 13

3 Sacerdos monere debet plebem, vt reuerentiam exhibeat hostiæ, & sanguinis Christi sacramento, in c. sanè. de celeb. mis. nu. 3. 469

5 Sacerdos nõ debet agere publicam pœnitentiam, in c. quæsitum. de pœni. & remis. nu. 3 194

5 Sacerdos non debet procedere peccatorem verbo, vel signo, in c. omnis. de pœni. & remis. nu. 13. 198

4 Sacerdos non debet interesse actui, qui geritur contra iura: nec testis in testamento vsurarij, in c. cum inhibitio. de clandesti. desponsa. nu. 4. 46

3 Sacerdos non debet retinere fœminas suspectas, nec ad earum hospitium accedere, in c. 1. de coha. cleri. & mul. nu. 1. 9

3 Sacerdos non debet solus diuinum officium exercere, sed debet habere socium: & quod sit eius officium, in c. quisque. de vita & ho. cle. nu. 1 2

5 Sacerdos non potest, etiã superiori, reuelare peccatorem, sed delictũ fore commissum, in c. significasti. de adul. nu. 4 89

4 Sacerdos parochialis ecclesiæ debet prohibere coniugium inter eos, qui contrahere non possunt ratione consanguinitatis, in c. cum inhibitio. de clandesti. despon. nu. 10. 46

5 Sacerdos percutiens causa disciplinæ: si excedat modum, & mos inde sequatur: deponitur à sacerdotio, in c. presbyterum. de homi. nu. 1 77

3 Sacerdos, postquam receperit vinum perfusionis, non potest illo die celebrare, in c. ex parte. de celeb. mis. nu. 2. 465

5 Sacerdos proprius quis dicatur, in c. omnis. de pœnit. & remis. numero 8. 197

Et qualiter se debeat habere in confessione. nu. 20.

3 Sacerdos propter necessitatem potest per alium officium complere, in c. 1. de celeb. mis. nu. 5. 463

1 Sacerdos qualiter excommunicat, in cap. si sacerdos. de offic. ordi. nu. 2. 285

3 Sacerdos, qui vult celebrare, si non habet cui confiteatur, quid iuris, in c. de homine. de celeb. mis. nu. 5. 468

5 Sacerdos, quòd reuelauerit peccatum sibi confessum, qualiter probetur, in c. omnis. de pœni. & remis. nu. 17 198

1 Sacerdotes, quòd teneãtur ire ad synodum, quomodo intelligatur, in c. quod super. de maio. & obe. nu. 1 307

5 Sacerdos scholarium, & mercenariorum quis dicatur, in c. omnis. de pœni. & remis. nu. 9 197

2 Sacerdos si matrem, vel sororem causa lucri occiderit, qua pœna puniatur, in c. cum non ab homine. de iudic. nu. 13. 16

3 Sacerdos, si, postquam sumpsit corpus, ex gustu, vel aspectu deprehendit in calice non esse vinum, sed aquam tantùm, quid agere debeat, in c. cum Marthæ. de celeb. miss. nu. 19 467

Quid si habebat aquam in ore, & tunc sensit, quòd aqua est. ibidem. nu. 20.

5 Sacerdos simplex potest pœnitentiam imponere super enormibus criminibus, in c. Deus qui. de pœnit. & remis. nu. 2 195

3 Sacerdos solus celebrãdo peccat, nisi in casu necessitatis, in c. vt quisque. de vita & ho. cle. nu. 5 2

5 Sacerdos vngit infirmum, in c. quæsiuit. de verborum significa. numero 1. 236

2 Sacerdoti an credatur de confessione sine iuramento in c. testimoniũ. de testi. nu. 14 249

5 Sacerdoti de adulterio infamato indicitur purgatio, in c. significasti. de adulte. nu. 1 89

5 Sacerdotes Græci procurantes, vel studiosè negligentes oppressiones filiorum, deponuntur, in c. quæsitum. de pœni. et remis. nu. 1. 194

3 Sacerdotes quare debent Deo referre laudes, in c. 2. de celeb. mis. numero 9. 462

5 Sacerdotium officium non debet exponi venale, in c. quoniam. il 2. ne præla. vi. suas. nu. 2 47

1 Sacerdotiũ præcellit Imperium dignitate, in c. solitę. de maio. et obe. nu. 7 305

2 Sacerdotium superueniens tollit munus publicum iam iniunctum, in c. proposuisti. de foro compe. nu. 6. 82

4 ¶Sacramentvm coniugij apud fideles, & infideles est firmum, in c. gaudemus. de diuor. nu. 1 142

5 Sacramentum ordinum an possit dari tempore interdicto, in c. tanta. de excess. præla. nu. 16 147

4 Sacramentum matrimonij est altioris præeminentiæ, quàm sint alia sacramenta in pluribus, in cap. literæ. de frigid. & malefi. numero. 8. 103

4 Sacramentum matrimonij, strictè sumendo, non est sacramentum, in c. 1. de secun. nup. nu. 4 175

3 Sacramentum sanguinis ex solo vino sine aqua consistere potest: licèt sacerdos grauiter peccet, in c. literas. de cele. mis. nu. 4 470

1 Sacramenta ad diuina officia qualiter sint ministranda, in c. quoniã. de offi. ordi. nu. 2 297

5 Sacramenta ecclesiastica collata ab excõicato minori, non carent virtutis effectu, in c. si celebrat. de cleri. excom. mi[illegible] 131

4 Sacramenta ecclesiastica non debent denegari secularibus, in c. 1. de cõiug. seruo. nu. 4 77

5 Sacramenta recepta ab hæreticis quò ad essentiam an valeant, in c. fraternitatis. de hæreti. nu. 4 60

3 Sacramentorum qui sint effectus, in c. vestra. de coha. cleri. & mul. numero 5. 13

5 ¶Sagittis an liceat vti in bello iusto, in c. vnico. de sagit. numero. 2. 87

1 ¶Salarivm constitui debet syndico, in c. vnico. de syndico. numero 4. 345

3 ¶Salvari potest quis per fidem sacramenti, etiam sine baptismo, in c. veniens. de presbyt. non bap. nu. 2 477

3 Saluari potest quis in necessitate per solam fidem, sine baptismo, in c. debitum. de bap. nu. 5. 475

3 ¶Sanctasanctorvm quid dicatur in c. 1. de vita, & ho. cleri. nu. 3. 1

? ¶Sanctiones canonicæ fluxerunt ex veteri testamento, & ex nouo, in c. qualiter. il 2. de accusa. nu. 3 24

3 Sanctuarium non debet iure hæreditario possideri, in c. ad hæc. de deci. nu. 2 326

3 ¶Sangvis Christi an possit fieri de agresta, vel vino spissato per decoctionem, & facto nectare, & de aceto, vel de vino extorto de vuis, in c. cum Marthæ. de celeb. mis. nu. 17 467

5 ¶Sanvs non tenetur viuere medicinaliter. in c. tua nos. de homi. numero 8. 83

4 Sanus, qui leproso recusat debitum, an sit compellendus, in c. 1. de cõiug. lepro. nu. 7 75

4 ¶Sarracenvs ex Christiana filium habens, si baptizatur, & contrahat cum illa, non legitimatur filius, in c. tanta. qui fil. sint legi. nu. 8 112

3 Sarracenus, qui machinatione Christianæ mulieris ipsius maritum occidit: si cum ea matrimonium contraxit, separatur, licèt per eam sit conuersus ad fidem, in cap. 1. de conuer. infi. numero. 1. folio. 374

3 Sarraceni efficiuntur serui Christianorum, quando contra eos est indictum bellum per principem, in c. 1 de conuer. infide. nu. 2. 374

5 Sarraceni vnde dicantur. super continuatione rub. de iude. nu. 2. 51

2 ¶Sardinia tota spectat ad ius, et proprietatem Romanæ Ecclesiæ, in c. diligenti. de præscrip. nu. 1 314

2 ¶Satisfacere qui non potest parti ad interesse expensarum in causa ciuili, punitur in corpus arbitrio iudicatis, in c. finem litibus. de dolo & contuma. nu. 6 179

5 Satisfacere, vel plenè de satisfaciendo cauere, paria sunt in foro pœnitentiæ, in c. super. de excep. nu. 3 94

3 Satisfactio congrua suspensorum quæ sit, in c. sicut. de cohab. cler. & mul. nu. 8 11

2 Satisfactio expensarum debet primò fieri per eum, quàm recuperet possessionẽ, in c. quoniã. §. in alijs. vt lite non contest. nu. 9. 102

5 Satisfactio in foro pœnitentiæ non tollit pœnam ciuilem, in c. accusasti. de accusa. nu. 2 5

5 Satisfactio pro iniuria. istud verbum comprehendit non solum expensas, damna, & interesse: sed etiam pœnam, in c. ea noscitur. de senten. excom. nu. 3. & 4. 205

5 Satisfactio quò ad vnum non liberat falsidicum ad alterius interfẽsse, in c. 1. de crimi. fal. nu. 2 114

3 ¶Scandalvm generatur ex diuersitate habitus, in c. Deus. de vita & ho. cleri. nu. 2 5

5 Scandalum graue, vel infamia sufficit ad suspensionem executionis ordinum: nisi accusatus se purget, in c. ex literis. il 1. de homi. numero 3. 80

1 Scandalum si potest euitari sine peccato, est euitandum, in c. nisi cum pridem. §. pro graui. de renun. nu. 7. 196

3 Propter scandalum vitandum receditur à iure communi, in c. cum teneamur. de prob. & digni. nu. 2 38

1 Scandala prouidè euitari debent, in c. licèt. de elec. nu. 2 132

5 ¶Schedvlæ, quæ dantur in occulto, non debent iudicem commouere ad inquirendum, in cap. inquisitionis. §. tertiæ. de accusa. numero 3. 20

3 ¶Scholaris accepit familum, & pro eo accepit promissorem: qui promisit scholari restituere omne damnum, quod ei contigerit culpa famuli. famulus fecit furtum, an ex promisso teneatur, in c. bona fides. de deposi. nu. 14 143

5 Scholaris amisit librum, credit, quòd sit in domo alterius: an ad eius requisitionẽ iudex faciet perscrutari in domo illius talis, in c. quicum fure. de furtis. nu. 4 98

2 Scholaris potest impetrare literas super beneficio obtinendo, in c. dudum. de presum. nu. 1 270

1 Scholaris recedens per aliqua tempora, si reuertatur postea, an dicetur nouus, in c. ex transmissa. de renun. nu. 3 192

4 Scholaris venit cum libris suis ad cameram socij sui, et ibi eos dimittit præsente socio, & tacente. an videatur se obligare actione depositi, in c. nuper. de dona. inter virum & vxo. nu. 13. 158

2 Scholaris vnus, vel magister non potest conducere hospitium, siue domum ab alio conductam ante tempus conductionis elapsum, in c. 1. de loca. & condu. nu. 3 156

Et quid de aliis, qui occasione scholarium ibi moram trahunt. ibidē. nume.6.
1 Scholares, an magistri faciant vniuersitatem, in cap. cum dilectus. de consuetu.nu.9. 116
5 ¶Sciens equi vitium non debet illum equitare, si eius debilitatem in retinendo nouit alteri obfuturam, in c. significasti.il 1. de homi.nu.2. 80
3 Sciens hæreditatem sibi delatam si decedit, ea non agnita, vel repudiata infra annum, ad quemcunque ius deliberandi, & adeundi transmittit, in c. Raynutius. de testa.nu.79. 267
1 Sciens mandatum reuocatum, & procedit, punitur vt falsarius, in c. in nostra. de pro.nu.3 333
5 Scientia humana ex experimentis sumit originem, in c. ex tuarum. de sortileg.nu.3 119
1 Scientia instat, & charitas ædificat, in c. nisi cum pridem. §. pro defectu. de renun.nu.5 195
1 Scientia inhabilitatis electi præsumitur in electoribus, in c. inmotuit. de elec.nu.5 142
6 Scientia licèt requiratur in sacerdote: tamen si nō aderit, nō minus debebit honorari pp ordinē, in c. cū ex iniuncto. de hæreti.nu.7. 64
1 Scientia quæ requiratur in electo, in c. cū nobis olim. de ele.n.3. 140
3 Scientia sine contradictione idem, quod consensus, operatur, in c. continebatur. de his quæ fiunt à præla.nu.1 133
4 Scientia superueniens cōfirmat matrimonium, quod à principio erat nullum, etiam sola taciturnitate sine alio consensu, in c. proposuit. de coniug. seruo.nu.3 78
3 Scientia, vel ignorantia non curatur in præscriptionibus, in c. quia diuersitatem. de concess. præben.nu. 14 93
1 Scientiæ expers non censetur idoneus ad beneficia obtinenda, in c. cōgregato. de ele.nu.2 180
5 ¶Scismaticvs an dicatur ille, qui insurgit, non contra vniuersalē Ecclesiam, sed contra episcopum suum, vt episcopatum illum sibi teneat, & suos sacerdotes faciat. super continuatione rub. de scisma.nu.2 67
1 Scismatici abiurantes scisma sunt ab ecclesia recipiendi, in c. quia diligentia. de ele.nu.1. 131
1 Scismatici de iure eligi non possunt, in c. quia diligentia. de electio. nu.2. fo. eodem.
5 Scismatici non sunt excommunicati ipso iure: sed excommunicandi, in c. 1. de scisma.nu.4 67
5 Scismatici excommunicati, & criminosi, largè sumpto vocabulo, dicuntur hæretici: strictè qui dicantur. super continuatione rub. de scisma.nu. 1 67
Dicuntur etiam qui coniurant contra prælatum.nu.3
5 Scismatici redeundo ad Catholicam vnitatem sunt recipiendi, in c. firmissimè. de hære.nu.3 59
5 ¶Scribens sententiam latam per falsas literas est excommunicatus, in c. nouerit. de sent.excom.nu.6 228
3 Scribentes multa excusantur. quia licèt nō sint prouectis necessaria, nouis, & posteris possunt esse profutura, in c. vnico. vt eccle. benefi.nu.6 125
4 Scriptum præsumitur authenticum, in c. ad audientiam. de sponsa.numero 4. 4
1 Scriptura an requiratur ad esse confessionis factæ extra iudicium, in c. per inquisitionem. de elec.nu.3. 152
2 Scriptura authentica quæ dicatur, quæ publica, & quæ priuata, in c. 1. de fide instru.nu.1 255
3 Scriptura non firmat actum gestum contra iura: nec est maioris efficaciæ, quàm sint testes, in c. ex tenore. de concess. præben. n. 4. 105
2 Scriptura si appareat recentior, quā charta, redditur instrumentum suspectum, in c. inter dilectos. de fide instrumen.nu.11 258
2 Scriptura si contradicit scripturę, quid iuris, in c. imputari. de fide instru.nu.2. 263
2 Scripturæ episcopi habenti sigillum, an sit credendum, in c. cum à nobis. de testi.nu.5 230
5 Scripturæ potius statur, quàm dicto, quando quis examinatur in secreto, si dicat minus scriptum, quàm per eum fuerit dictum, in c. cum dilecti. de accusa.nu.12 17
2 Scripturę soli tabellionis sine præsentia, & subscriptione testium an credatur de actis, in cap. quoniam contra falsam. de proba. numero 6. 216
1 ¶Scrvtinii quot sunt substantialia in c. quia propter. de ele.nu. 1. versi. secundò ergo. 170
2 ¶Secreta loca semper sunt suspecta: similiter & tenebra, in c. literis. de præsump.nu.3 268
1 ¶Secvlaris in abbatem eligi non potest, in c. cum ad nostram. de elec.nu.1 164
1 Secularis in prælatum ecclesiæ regularis eligi non potest, in c. cum causam. de elec.nu.3 153
3 Secularia magis sunt interdicta religiosis: quàm clericis secularibus, in c. sed nec procurationes. ne cle. vel mo.nu.3 497
3 ¶Secvndvs creditor si pignus non possidet, sed debitor, an possit agere contra eum: & qua actione, in c. cum contra. de pig. numero 4. 184
3 Secundus præsentatus, & admissus præfertur, primo præsentato nō admisso: nec etiam repulso, in c. quod autem. de iure pa. numero. 2. folio. 414
3 Secundogenitus si moueat bellum primogenito, an propterea sit priuandus spe successionis regni ordine genituræ, in c. licèt. de voto. nu.10 379
3 Secundò præsentatus ab episcopo institutus præfertur primo nitenti ex presentatione tantummodo, in c. cum laici. de iure patro. numero 3. 419
2 Secunda præsentatio, non cassata prima, valet, in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudi.nu.5 330
2 Secunda sententia lata contra primam, valet, vbi de prima non opponitur in iudicio, in c. inter monasterium. de senten. excom. numero 4. 333
2 Secunda sentētia lata contra primam an valeat, in c. inter monasterium. de sent. & re iudi.nu.8 334
2 Secundæ literæ, vt reuocent priores, quid in eis requiratur, in c. ex literis. de dolo & contu.nu.5 178
2 Secundæ literæ, quæ non faciunt mentionem de processu, non valent, in c. inter monasterium. de sent. & re iud.nu.3. 333
4 Secundæ nuptiæ non debent benedici, in c. 1. de secun.nup.nu.1. 175
Rationem reddit ibidem.nu.3. & 4.
1 ¶Secvritas recedendi videtur concessa, vbi conceditur securitas eundi, in c. innouamus de treug. & pac.nu.3 315
3 Securitas si data est alicui veniendi ad aliquem locum, intelligitur data securitas redeundi, & ibi morandi, in c. quia diuersitatem. de concess. præb.nu.12. 93
5 ¶Sedes apostolica, & curia intelligitur esse, vbi est Papa, in c. dura. de crimi.fal.nu.3 115
2 Sede vacante, Capitulum non recognoscit de causa feudali, in c. verum. de foro compe.nu.2. & 4. 41
1 ¶Seducti o, siue circunuentio non censetur, si quis ad contrahendū sui fatuitate ducatur, in c. cum dilectus. de his quæ vi met. numero. 4 350
2 ¶Semel citatus non veniens an reputetur contumax, in c. venerabilis. de dolo. & contu.nu.6 193
2 Semel meum non potest amplius meum fieri, in c. inter dilectos. de fide instru.nu.20 258
2 Semel veniens ad iudicium, si postea non reperitur, præsumitur latitare, in c. causam. de dolo & contu.nu.4 178
3 ¶Semen quid reddat seminātī, nō est in potestate hominum: sed Dei, in c. cum non sit. de deci.nu.1. 341
2 ¶Semiplena probatio ex quibus resultet, in c. iuramentum. de iure iur.nu.7 293
1 ¶Semestria duo faciunt vnum annū, in c. licèt. de supplen.neg. præla. versi. quartò not. 200
2 ¶Sensvs corporis quinque, in cap. cum causam. de testi. numero 7. 237
2 ¶Senes qui dicantur, in cap. quoniam. vt lite non contesta. numero 4. 98

3 Senectus, & iuuentus quomodo considerentur in casu huius cap. in c. 1. de paro.nu.3. 313
3 ¶Sententia absolutionis debet formari in personam professi, & non monasterij, quando agitur contra indebitè professum, in ca. dudum. de conuer.coniug. nu.10. 372
2 Sntia absolutoria lata in petitorio an pariat exceptiōem rei iudicatæ in possessorio, in repetitione c. pastoralis. de causa posses. & proprie. nume.21. 158
2 Sntia absolutoria lata in possessorio an pariat exceptionem rei iudicatæ in petitorio, in repetit. c. pastoralis. de causa posses. & proprie.nu.22. 158
5 Sntia absolutoria super certis criminibus non prestat immunitatē super criminibus postea perpetratis, in c. in tantum. de collu. deteg. nume.6. 121
1 Sntia ad dictum populi non est ferenda, in ca. ad nostram. de consue. nume.1. 113
2 Sntia ad hoc vt post appellationem retractetur, quid in ea oporteat esse, in c. ex parte. de testi.nu.8. 220
2 Sntia aliqua iusta si fuerit lata cum sntia excōicationis, quid iuris, in c. præterea. de ap.nu.6. 355
2 Sententia an possit ferri incerta super expensis, in c. 1. de seque. pos. & fruct.nu.8. 200
2 Sntia an possit valere pro parte: & pro parte non potest pronunciationem super toto, in c. cum inter vos. de sent. & re iudi. numero 16. fol. 325
3 Sententia an sit necessaria in notorijs, in c. vestra. de coha. cleri. & mul.nume.27. 16
2 Sntia an valeat, cum plus petitur, & iudex in minus pronunciat, in c. cum inter vos. de sent. & re iudi.nu.13. 325
2 Sntia an valeat, si peremptorium non peruenit in notitiam absentis, in c. quoniam. §. porro. vt lite non conte. nu.14. 101
2 Sntia censuræ an transeat in rem iudicatam, in c. consanguinei. de senten. & re iudi.nu.5. 323
2 Sntia censuræ executoris gratiarum qualiter potest vitari, in c. dilecto. de ap.nu.2. 377
1 Sntia censuræ lata per iudicem reuocatum ab eo, non valet ipso iure, in c. ex literis. de offi. dele.nu.2. 264
3 Sntia censurę potest ex pluribus causis de nullitate redargui, in c. cū dilectus. de relig. do.nu.4. 404
2 Sntia contra formam mandati potest dici nulla, in c. causam quæ. de sent. & re iudi. nu.2. 326
2 Sntia contra ius litigatoris valet: sed nō contra ius cōstitutionis, in c. cum inter vos. de sent. & re iudi.nu.9. 324
2 Sntia contra matrimonium non trāsit in rem iudicatam, in c. lator. de sent. & re iudi. nu.1. 321
2 Sntia contra matrimonium lata retractatur probata collusione, in c. lator. de sent. & re iudi. nu.1. 321
2 Sntia, quę est aliqua, confirmatur per Papam: & quid importet illa cōfirmatio, in c. ea quæ. de sent. & re iudi.nu.1. 320
2 Sentētia debet esse conformis petitioni, in cap. 1. de litis contesta. numero 5. 87
5 Sntia debet esse iusta non solum ex causa, sed ex ordine, in c. sacro. de sent. excom.nu.3. & 4. 226
2 Sntia debet sequi post conclusionem, & renunciationem, in repetit. c. pastoralis. de causa pos. & propr.nu.9. 155
5 Sentētia diffinitiua ferri potest in causa appellationis, altera parte absente per contumaciam, & lite non cōtesta. in c. cum olim. il 2. de priui.nu.2. 159
2 Sntia diffinitiua fertur post litem contestatam, si liquet de causa, in c. prout vobis. de do. & contu. nu.3. 178
2 Sentētia diffinitiua nō debet proferri cōtra contumacem: nisi liqueat iudici de meritis causæ, in c. quoniam. §. porro. vt lite non cōtesta. nu.4. 99
2 Sntia diffinitiua pōt ferri in causa beneficiali, quando agitur de beneficio, vt in titulum, altera parte absente, & lite non cōtestata, in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudi. nu.8. 330
4 Sentētia diuortij excusat cum alio contrahētem, non eundem illicitè fornicantem, in c. fraternitatis. de frigi. & malefi. nu.13. 101
4 Sententia diuortij lata omissis iuramentis propinquorum, & eorundem coniugū. in c. literæ. de frigidis & malefi. nu.11. 103
4 Sententia diuortij si lata fuerit quò ad thorum propter adulterium mulieris, an post talem sententiam possit maritus reconciliare ipsam sibi inuitam, in c. ex literis. de diuor.nu.10. 139
5 Sententia diuortij si lata sit quò ad thorum: & ille, pro quo lata est sententia, fornicetur, & propterea sit à sententia recessum, in c. tua. de adulte.nu.5. 93
4 Sententia diuortij, siue auctoritas sententiæ excusat cum alio contrahentem, non eundem illicitè fornicantem, in c. fraternitatis. de frigi. & malefi.nu.13. 101
1 Sententia est ferenda in personam procuratoris, in c. ex insinuatione. nu.3. de procuratoribus. 331
3 Sententia ex præsumptionibus ferri potest, & maximè contra vsurarios, in c. ad nostram. de emp. & vendi.nu.2. 150
5 Sntia. excōico talē mulierem, quæ cum clericis fornicatur, valet, in c. si concubinæ. de sent. excom.nu.4. 233
2 Sntia excommunicationis an maneat rata, lapso termino appellationis prosequēdæ pfixo, in c. sæpe cōtingit. de ap. nu.9. 358
3 Sntia excōicationis ad hoc vt valeat, requiritur, q exercens habebat titulum, in c. cum dilectus. de relig. do.nu.3. 404
5 Sntia excōicationis contra neminem ferenda est, hac forma omissa, in c. sacro. de sent. excom.nu.1. 226
5 Sntia excōicationis delegati, non præmissa monitione, est nulla ipso iure, in c. illud. de cleri. excom. minist. nu.4. 128
4 Sntia excōicationis æquiparatur morti, in c. per venerabilem. qui fisint legi. nu.19. 124
2 Sntia excōmunicationis ex quibus causis dicatur nulla, in c. apostolicæ. de excep.nu.5. 302
5 Sntia excōicationis extenditur ad personas nō expressas, in c. si cōcubinæ. de sent. excom.nu.1. 233
5 Sntia excōicationis generalis contra trāsgressores canonum valet, in c. inmotuit. de eo qui fur. ordi. susc.nu.2. 134
5 Sntia excōicationis generalis per modum statuti ferri potest super culpis futuris, in c. à nobis. de sent. excom.nu.1. 208
5 Sntia excōicationis generalis valet, & ligat nudo verbo, in c. proposuit. de cle. excom. minist.nu.6. 129
1 Sntia excōicationis lata à canone, vel statuto episcopi, an liget ignorantes, in c. cognoscentes. de consti.nu.11. 70
2 Sntia excōicationis potest ferri contra impedientes testes, in c. tam literis. de testi.nu.5. 233
4 Sntia excōicationis potest ferri ad tempus, in c. de muliere. de matrimo. contract. cōtra interdict. ec.nu.3. 106
2 Sntia excōicationis potest ferri contra incertam personam, in c. constitutus. il 2. de testi. nu.4. 244
2 Sntia excōicationis potest relaxari ad cautelam, in ca. apostolicæ. de excep. nu.4. 302
2 Sntia excōicationis requirit iustitiam ex causa, aīo, & ex ordine, in c. conquestus. de fer.nu.26. 128
1 Sntia expensarum reuocatur, quādo constat de impedimento absentis contumaciter, in c. querelam. de procu.nu.5. 330
5 Sntia exequenda est sine dilatione in crimine simonię, in c. sicut. de simoni. nu.2. 34
1 Sntiæ effectus an noceat, vel prosit ignoranti, in c. cognoscentes. de consti.nu.8. 70
5 Sntia formanda est iuxta formam petitionis, in c. qualiter. il 2. de accusa.nu.26. 25
3 Sntia generalis valet in iudicijs vniuersalibus, in c. Raynutius. de testamen. nu.25. 258
Et qualiter mandetur executioni, nu.26.
5 Sntia generali excōicationis ligantur solum subditi statuentis, in c. à nobis. de sent. excom.nu.3. 208
5 Sentētia in causa criminali sicut in ciuili debet continere absolutionē, vel condemnatiōem, in c. illa. de accu.nu.3. 2
3 Sentētia in fauorē vnius lata alteri non nocet, in c. inter dilectos. de dona.nume.8. 207

2 Sentētia incerta semper valet, si referatur ad certum, in c.cū ad sedem.de resti.spo.nu. 16. 174
2 Sētia infirmationis lata per iudicem appellationis in fine primi, vel secundi anni, an valeat, in c.ex ratione.de ap. nu. 11. 344
2 Sentētia iniusta ex ordine prodest filijs natis ex alio matrimonio vigore illius sentētiæ à parentibus contracto, in c. prolatum. qui filij sint legi. nu.8. 117
2 Sntia iniqua quòd debet viribus euacuari, quo intelligatur, in c. inter ceteros.de sent.& re iudi. nu.2. 322
1 Sntia interlocutoria lata super ætate post decem dies transit in rē iudicatam, in c.cum dilecti.de elect.nu.4. 160
2 Sntia interlocutoria potest iustificari ex causa nō expressa in actis, in c.significauerunt.de testi.nu.10. 236
3 Sentētia iudicis à quo potest pro parte confirmari, & pro parte infirmari per iudicem appellationis, in cap. Raymutius. de testa. num. 27. 258
1 Sentētia iudicis beneficijs in nō probat canonicum titulum, in ca. si quando.de offi.deleg.nu.2. 240
2 Sentētiæ iudicis nō est parendum contra conscientiam, in c. literas tuas. de resti. spo.nu.3. 171
2 Sentētia iudicis publicè excommunicati non valet, in c. ad probandum.de sent.& re iudi. nu.3. 337
2 Sententia iudicis secularis potest mādari executioni cōtra clericum: qui pro laico fideiussit in iudicio seculari, in c. dilecti. de foro compe.nu.14. 76
2 Sentētia lata cōtra absentem non cōtumacem non tenet ipso iure, in c.tenor.de sent.& re iudi.nu.1. 322
2 Sntia lata cōtra actorem si actor appellauit, & in causa appellationis obijcitur, & probatur excommunicatio contra eum, nōquid reus sibi cōdemnabitur, in cap. significauerunt. de exceptio. numero.4. 303
2 Sntia lata cōtra alterum non præiudicat alteri, etiam scienti cām illā motam, in c.cum super.de sent.nu.7. 328
2 Sententia lata contra creditorem, an præiudicet debitori, siue agat creditor, siue defendatur, in ca. quamuis. de sent. & re iudica. nume.5. 338
2 Sntia lata contra vēditorem aut mulierem: an preiudicet emptori, vel marito, ibi.nu.6.
1 Sntia lata cum procuratore reuocato, & de hoc certificato nō tenet, in c.ex insinuatione.nu. 1. de procura. 331
2 Sntia lata contra eum, qui dolo desiit possidere, an possit sine nouo processu exequi contra nouum possessorem, in cap. quia. de iudic.nu.6. 18
2 Sntia lata contra eum, qui detinet, mādatur executioni, nō obstante contradictione veri possessoris, qui sciuit talem causam agi, in c. cum super.de sent.& re iud.nu.15. 330
5 Sntia lata contra exemptum per diœcesanum, est ipso iure nulla, in c.ex parte.de priui.nu.6. 158
2 Sntia lata cōtra leges est nulla ipso iure, etiam in foro ecclesiastico, in c.1.de sent.& re iudi.nu.1. 319
Et quid si feratur cōtra consuetudinē.nu.2.
2 Sntia lata cōtra matrimonium non rescinditur, etiam si altera pars fateatur ipsam latam cōtra veritatem: nisi cōtrarium doceatur. in c. consanguinei.de sent.& re iudi. nu.3. 322
4 Sntia lata cōtra matrimonium reuocatur, si constat ecclesiam fuisse deceptam per euidentiam facti, in c.1. de frigi. & maleficia. numero.5. 96
5 Sntia lata cōtra monasterium indefensum an sit nulla ipso iure, vel beneficio restitutionis rescindenda, in c. cum olim.il 2. de priuil. nume.11. 160
3 Sntia lata cōtra ordinationem per insufficientiam nō videtur præiudicare ordinatori, in c.dilecto.de præb. nu. 13. 58
3 Sntia lata contra patrem an obstet primogenito in successione regni, in c.licet.de voto. nu. 17. 380
2 Sntia lata cōtra personam extenditur ab bona sita extra territorium ius dicentis.in repet.c.postulasti. de foro comp.nu.7. 7
2 Sntia lata contra primum matrimonium prodest filiis natis ex secundo matrimonio, ad probādum, quòd sint legitimi, in c. Albericus.de testi.nu.3. 241
2 Sntia lata cōtra priuilegium nō ostensum valet, si nō fuerit à sentētia appellatum, vel supplicatum, in cap. suborta.de sent.& re iudi. nume.1. 334
2 Sntia lata cōtra reum appellātem, si nil doceatur cōtra eam, cōfirmatur, in c.cum super.de sent.& re iud. nu.1. 328
5 Sntia lata cōtra verba legis, siue cōstitutionis est ipso iure nulla. & quid si venit cōtra id, quod tacitè venit ex mente legis, in c.cum ad quorūdam.de excess.prela.nu.1. 137
2 Sntia lata est cōtra aliquem, qui appellauit, sed nō fuit prosecutus appellationem: an poterit agere cōtra iudicem, quòd fecerit litem suam: vel quòd iniquè per imprudētiam iudicauit, in c.sæpe cōtingit.de appella.nu.15. 359
4 Sntia lata in causa legitimationis an faciat ius quò ad omnes, in cap. causam.il 2.qui fil.sint legi.nu.10. 115
1 Sntia lata in possessorio nō præiudicat in petitorio, in c. querelam.de elect.nu.5. 148
3 Sntia lata in possessorio an præiudicet in petitorio, in ca.dilectus.de cap.mo.nu.7. 407
3 Sentētia lata per excommunicatum nō recōualescit, licèt fuerit absolutus, in c.aduersus.de immu. ec. nu.6. 491
2 Sntia lata per falsa instrumenta, quo iure retractetur, in cum venerabilis.de excep. nu.23. 300
2 Sntia lata per falsos testes, vel per falsa instrumēta, an sit ipso iure nulla, vel rescindēda per restitutionem in integrum, vel alio remedio, in c.licēt causam.de proba. nu.22. 213
5 Sntia lata per falsas literas nō debet executioni mādari, in c.super eo.de crimi.fal.nu.1. 115
5 Sntia lata per iudicem à quo potest pro parte infirmari, & pro parte confirmari per iuaicem appellationis, in cap. cum olim. il 2. de priui.nu.14. 160
2 Sntia lata per primas literas nō reuocatur per secundas literas, facientes etiam mentionem de primis, in c.audita querela.de resti. spo. nume.1.& 9. 162
2 Sntia lata per vnum iudicem facit fidem coram alio, qui ipsam sntiam exequi sine alio processu, in repetitione cap. postulasti. de foro compe.nu.8. 57
2 Sntia lata prætextu iniquæ cōsuetudinis retractatur, in c.cum causa. de sent.& re iudi.nu.3. 321
5 Sntia lata pro, vel cōtra vnum, an possit, vel noceat aliis, in c.super his.de accu. nu.18. 14
3 Sntia lata sine causæ cognitione irritatur, licèt teneat, in c. pro illorum.de præb.nu.12. 54
2 Sntia lata sine expressione causæ tenet, in cap.sicut nobis.de sent.& re iudi. nu.1. 327
2 Sntia lata super actione an tollat exceptionem, in c.super spoliatiōe. de ordi.cogni.nu.7. 141
2 Sentētia lata super fructibus fundi nō obstat super vēdicatione fundi ipsius, in cap. cum ecclesia. de causa possess. & proprieta. numero.33. 151
4 Sntia lata super legitimitate filiorum rapit secum in accessionis locū bona temporalia, quæ nō pertinēt principaliter ad forum ecclesiæ, in c.cum inter.qui fil.sint legi. nu.5. 107
5 Sentētia lata super beneficio pro vno, per cōsequentiam pronūciatur cōtra reliquum, in c.ad petitionem. de accu.nu.8. 21
3 Sentētia lata super possessorio est interlocutoria, in c. cum venissēt, de insti. nu.6. 84
2 Sentētia lata super possessorio non prodest in petitorio, in c. inter dilectos.de fide instru. nu.6. 257
2 Sentētia lata super possessorio recuperandæ est diffinitiua, in c.significauerunt. de iudi. nu.7. 34
2 Sentētia lata super expēsis per iudicem à quo, pōt reformari per iudicem appellationis, qq appellatio fuerit frustratoria, in c. cū venissent.de eo qui mit. in pos. nu.8. 195
1 Sentētia nō est præcipitanda, in cap. cum ex literis.de in integrum restitu.nu.6. 360

5 Sen-

5 Sntia nō priuat aliquem possessione: nisi postea auferatur in c. cum olim.il 2.de priui. nu.16. 161
3 Sntia nulla si fuerit cōfirmata per iudicem appellationis: an talis cōfirmatio purget vitium nullitatis, in c.quia diuersitatem.de concess.præb.nu.7. 93
5 Sntia Papæ, quæ est nulla, potest rata haberi, in c.à nobis.de sent.excommu.nu.11. 209
1 Sntia per literas obreptitias lata an taneat.in c.ad audientiam.il 2. de rescrip. nu.2. 102
2 Sntia, per quam indicitur purgatio, est interlocutoria, in c. quod ad consultationē.de sent.& re iudica.nu. 1. 326
5 Sentētia, per quam publicātur bona alicuius, an comprendat bona sita extra territorium pronunciantis, in c.à nobis.de sent.excom. numero.8. 208
2 Sentētiæ post appellationem nō debent executioni mandari, in c.venientes.de iureiu.nu.2. 208
2 Sentētia potest esse valida, & firma quò ad vnum, & quò ad aliū in suspenso, in c.cum super.de sent. & re iudi.nu.3. 328
2 Sentētia potest ferri in persona procuratoris, in c. olim causam.de resti.spolia.nu.11. 169
2 Sentētia potest ferri incerta super expensis, quæ nōdum constāt, in c. cum venissent.de eo qui mit.in pos.nu.12. 196
2 Sentētia potest ferri pro excommunicato super principali, & expēsis, in c.exceptionem.de except.nu.5. 304
3 Sentētia potest ferri super futuro, in cap.in nostra. de sepultu. numero 10. 307
3 Sentētia pōt pro parte valere, & pro pta non, qñ habet diuersa capitula, in c. placet.de conuer. coniug. nu. 3. 367
3 Sentētia potest ferri super quibusdam absolutoria, & super quibusdam cōdemnatoria, in c.cum venerabilis.de relig.do.nu.6.403
2 Sentētia Principis confert plenum ius, nec eget alijs adminiculis, in c.cum Bertoldus.de sent.& re iudi.nu.20. 332
2 Sentētia licèt sit ferenda contra locatorem: conductor tamē non debet expelli de possessione, in c.ecclesia sanctæ Mariæ. vt lite penden.nume.16. 199
5 Sentētia priuationis nocet nō accusato, in cap. si consliterit.de accusa.nu.4. 7
5 Sentētia proferenda est, præsentibus personis idoneis, in c.sacro.de sent.excom. nu.2. 226
4 Sentētia, quam constat latam esse per errorem facti, retractatur, in c.fraternitatis.de frigi.& malefi. nu.10. 100
3 Sentētia quando cōtinet plura capitula, debet quælibet pars, quæ senserit se grauatam, appellare, in cap. Raynutius. de testamen. nume. 14. 257
3 Sentētia quādo declaratur nulla, iura omnia reseruantur parti illæsa, in c.cum dilecti.de emp. & vendi. nu.4. 147
2 Sentētia quādo declaratur nulla, cognoscitur iterum de negocio principali, in c.ad probādum.de sent. & re iudi.nu.4. 337
2 Sentētia quādo fertur ex falsa causa, an teneat, in c. sicut nobis. de sent.& re iudi. nu.8. 327
3 Sentētia quādo ferur super pluribus articulis, ille, qui se grauatum credit, debet appellare, in c.Raynaldus. de testa. nu.13. 272
2 Sentētia, quæ est aliqua, confirmatur per Papam. & quid importet illa cōfirmatio, in c.ea quæ.de sent. & re iudi.nu.1. 320
4 Sentētia, quæ fertur in iudicio vniuersaliter, debet cōtinere certum, respectu vniuersi, in continuatione rub. de dona. inter virum & vxo. nume.3. 145
2 Sentētia, quæ est nulla, potest valere, saltem vt pactum, in c.significasti. de foro comp. nu.13. 79
2 Sentētia, quæ lata est, si sit ipso iure nulla: an possit iudex iterum pnunciare. in c.1.de sent.& re iudi. nu.5. 319
5 Sentētia, quæ reducēda est ad arbitrium boni viri, ratione iniusti arbitrij non potest de nullitate redargui, in c. cum ad quorūdam, de excess.prela. nu.2. 137
2 Sentētia, quòd possit ferri incerta, in cap. olim. de censib. numero. 5.folio. 451
3 Sentētia quòd trāseat in rem iudicatam post decem dies, quomodo intelligatur, in cap. quod ad consultatōem.de sent. & re iudica.numero.2. 326
2 Sentētia quomodo formetur, quādo petitur aliquod generale: vt ius episcopale, in c.cum olim. de præscrip. nu.9. 315
2 Sentētia retractatur, probata corruptela testium: quamuis falsitas nō sit probata, in c.sicut nobis.de testi. nu.4. 222
1 Sentētia retractatur, reprobata causa, per quam fuit lata, in c. cum ex literis. de in integ resti.nu.8. 360
5 Sentētia reuocatur, quādo erratur in iudicis, in c.significantibus.de purg.vulg.nu.5. 182
5 Sentētia secūda confirmans primam valet, in c. cum dilectis.de purga.cano. nu.2. 178
1 Sentētia secūda valet contra primam, si nō opponitur de prima, in c.exposita. de arbi.nu.6. 379
4 Sententia separationis lata est quò ad thorum, & amissionis dotis: postea probata consanguinitate inter eos, pronūciatur matrimonium fuisse nullum: mulier vult dotem illam repetere, tāquàm nō commiserit adulterium: an possit, in c.plerūq;. de dona. inter virum & vxor.nu.7. 153
2 Sentētia si dicat. libello oblato, lite cōtestata, iuramento de calum. citatis partibus ad hāc sententiam audiendam. Idcirco Christi nomine inuocato, cōdemnamus. & c. an ista sententia fidem faciat de omnibus, quæ narrātur in ea, in c. quoniam cōtra falsam. de proba. nu. 15. 216
1 Sententia si est lata pro falso procuratore, & dominus scit, & vult eā ratificare, an possit, in c.in nostra.de procu.n.12. 334
2 Sententia si est lata & fuit ab ea appellatum, an per appellationem efficiatur aliqua, in c.1. de sent.& re iudi.nu.6. 320
2 Sententia si fertur à iudice seculari contra illum, qui trahit clericum coram nō suo iudice, vel contra clericum, qui sponte trahitur, an valeat, in c.si diligenti.de foro compe. nu.13. 51
3 Sententia si feratur incerta, an valeat, in c. in nostra. de sepul.numero.8. 306
3 Sentētia si lata est pro actore, vel pro reo: an liceat propria auctoritate consequi quod in sententia continetur sine alia iudicis auctoritate, in c.cum nostris.de conc.præb.nu.16. 97
2 Sententia si lata est pro me in possessorio, à qua nō est appellatum, & pro te ne in petitorio, à qua est appellatum: an appellat.pendente, fiet executio sententiæ latæ super possessorio, in c. cum dilectus.de causa pos.& propri.nu.3. 159
Simile vide ibidem nu.4.
2 Sententia si lata fuerit sub cōditione, quādo debeat appellari ante euentum cōditionis: vel infra decem dies.& c. in c.pterea.de appella.nu.3.& 5. 354
3 Sententia si lata sit cōtra emptorem per iniuriam iudicis: an teneatur venditor de euictione, in c.si venditori. de emp.& venditio. nu.9.& 10. 155
2 Sententia si pro parte est executioni mandata: executio in eo, quod restat, impeditur: si tertius si opponit, in c. veniens.de testib. numero.2. 238
4 Sententia si sit ferenda cōtra illum, quem defensor defendit, quomodo concipientur verba, in c. causam. il 2. qui filij sint legiti. numero.12. 115
Quid si dominus non habet latam istam sententiam.nu. 13.
2 Sententia sine scriptis potest dari in causa matrimoniali, in c.Albericus. de testi.nu.2. 241
2 Sententia summi Pontificis facit ius quò ad omnes, in c.in causis.de sent.& re iudi. nu.6. 333
1 Sententia super matrimonio carnali rescinditur, detecto impedimento, in c.ad aures.de rescrip.nu.3. 83
1 Sententia super matrimonio trāsit in rem iudicatam, in c.ex literis. de in integ.resti.nu.5. 359
3 Sententia super possessorio non est perpetua: sed durat ius effectus, donec proprietatis quæstio dirimatur, in c. cum venissent. de insti. numero.7. 84
5 Sententia valet, licèt non exprimatur verbum, cōdemno, vel absoluo, sed æquipollens, in c.in his.de verb.sig. nu.1. 236

2 Sen-

2 Sentētia, vel processus factus tempore feriato in honorem Dei: an valeat, in c. conquestus. de fer. nu. 7. 126
3 Sentētia, vel processus delegati cōtra mentem delegātis nō tenet, in c. cum olim. de præb. nu. 4. 75
2 Sentētia, vel confessio in vno iudicio repellit condemnatum, vel confessum in quocūq; iudicio, & inter quascūque personas, in c. 1. de excep. nu. 4. 293
2 Sententia venit reuocanda cum ex tempore sententiæ deprehenditur iniquitas, & falsæ cause inseruntur in ea, in c. cum Bertoldus. de sent. & re iudi. nu. 13. 331
3 Sententia vna, vel plures latæ in possessorio non præiudicāt in petitorio, in c. inter dilectos. de dona. nu. 2. 207
2 Sententiæ censuræ contra conscientiam, & Deum nemo debet sponte parere, nisi cogatur, in c. literas tuas. de restit. spol. numero. 11 folio. 171
4 Sententiæ fidei, & auctoritati standum, est, donec contrarium ostēdatur, in c. fraternitatis. de fri. & malefi. nu. 14. 101
1 Sententiæ iudicis non est parendum contra conscientiam, in ca. literas tuas. de resti. spo. nu. 3. 171
2 Sententiæ, quæ continet manifestam iniquitatem non debet stari, in c. inter cetera. de sent. & re iudi. nu. 3. 322
1 Sententiam suam aliquādo per alium quis exequitur, in c. significasti. de offi. deleg. nu. 2. 248
1 Sententiæ censuræ debent à subditis inuiolabiliter obseruari, etiam si sint iniustæ, in c. his quæ. de maiori. & obe. nu. 3. 308
2 Sententiæ duæ conformes possūt ferri super eodem, & eadem q̄stione, in c. cum inter vos. de sent. & re iudi. nu. 6. 324
2 Sententiæ post appellationem non debent executioni mandari, in ca. veniens. de iureiu. nu. 2. 280
5 ¶Sensvs contrarius non sumitur ex lege, vel constitutione, vbi resultat absonus intellectus, in c. quantò. de vsuris. nu. 3 112
4 ¶Separato matrimonio propter impedimentum, datur viro lnīa cum alia contrahendi, in cap. duo pueri. de desponsa. impube. numero. 4. 42
5 Separatio quò ad thorum non præstat immunitatē delicto postea petrato, in c. intelleximus. de adulte. nu. 1. 89
4 Separatio quò ad thorū potest peti propter hæresim superueniētē, sicut propter adulterium, in c. de illa. de diuor. nu. 2. 140
4 Separatio vxoris à viro vt fiat, an sufficiat deprehensio, in c. ex literarum. de eo, qui dux. in mat. quam pol. nu. 3. 70
2 ¶Septima die quare debent homines à labore quiescere, in c. licet. de fer. nu. 2. 125
2 Septimanæ tres antesanctum Ioānem, in quibus suspenduntur nuptiæ, quomodo numerentur, in c. capellanus. de fer. numero 1. folio. 125
3 ¶Sepelire præsumens corpora excommunicatorum, est ipso iure excommunicatus, in cap. consuluisti. de consc. eccle. vel alta. numero. 2. 461
5 Sepelientes extra ecclesiā, vel cemiterium tempore interdicti an violent interdictum, in c. tanta. de excess. præla. nu. 18. 147
3 Sepelientes publicè excommunicatos, nominatim interdictos, vel manifestos vsurarios, vel defunctos tempore interdicti sunt ipso iure excommunicati, in c. sacris. de sepul. nu. 4. 310
5 Sepulti extra cemiteria tempore interdicti, relaxato interdicto an debeāt in cemiterio sepeliri, in c. cātā. de excess. pla. nu. 20. 147
5 Sepultura aliquādo denegatur, & non sacramenta ecclesiastica, in c. super. de excep. nu. 7. 94
3 Sepultura quid sit. super continuatione rubricæ. de sepultu. numero. 1. 294
Quibus conceditur. & quibus prohibetur, nu. 2.
3 Sepultura vilis non nocet iusto, nec celebris peccatori, in c. sacris. de sepul. nu. 9. 310
3 Sepulcrum proprium an quis possit habere in terra cemiteriata, in c. abolendæ. de sepul. nu. 5. 310
2 ¶Sequester an habeat aliquam actionem, si perdit rem sequestratam apud se, vel dānum passus est in ea, in c. ab eo. de sequestr. pos. & fruct. nu. 4. 200
2 Sequestratio an possit euitari, si pars parata sit idoneè satisfacere in cæsibus, in quibus est permissa, in cap. ab eo. de seques. pos. & fruct. nu. 3. 200
2 Sequestratio minus iustè facta per Papam potest reuocari per successorem. in c. 1. de seq. pos. & fruct. nu. 7. 200
2 Sequestratio semel adiudicata causa custodiæ, non est pro libito iudicis reuocanda, in c. 1. de seq. pos. & fruct. nu. 1. 199
4 ¶Sermo relatus ad personam, intelligitur secūdùm cōditionem personæ, in c. de infidelibus. de consa. & affi. nu. 4. 92
2 ¶Servientes alicui collegio, sine clerici, siue laici non sortiuntur forum, ratione talis seruitij illius iudicis, in cuius loco morantur, in c. cum cōtingat. de fo. comp. nu. 2. 52
5 Seruientes, qui concedūt infirmo quidquid petit ex certa scientia, vel improbabiliter, vel affectata ignorantia, an peccēt, in c. tua nos. de homi. nu. 9. 83
1 ¶Servvs ab ecclesia manumissus ordinari potest, in ca. de famulis. de ser. non ordi. nu. 1. 215
3 Seruus an possit vouere, in c. scripturæ. de voto. nu. 7. 377
4 Seruus, cui potius debet obedire, si dominus petit seruitiū, & vxor carnis debitum, in c. 1. de coniug. seruo. nu. 7. 77
4 Seruus Dei debet pro posse fugere iudicium cōtentiosum, in c. nihil. de prescrip. nu. 2. 306
3 Seruus ecclesiæ non debet alienari alicui seculari personę, in c. iniustum. de rerum permu. nu. 1. 167
3 Seruus ecclesiæ manumissus à prælato remanet libertus ecclesiæ, in c. consensus. de reb. ec. non alie. nu. 5. 128
4 Seruus licèt possit matrimonium contrahere: non tamen per hoc efficitur conditio domini deterior, in c. 1. de coniug. seruo. nu. 5. 77
1 Seruus, nisi prius manumittatur, ordinari non debet, in c. 1. de seruis non ordi. nu. 1. 215
3 Seruus non tenetur iuuare dominam occisam, & deprehensam in adulterio per maritum, in cap. consensus. de reb. eccle. nō aliena. nume. 9. 128
5 Seruus obligatur ex offensa illata sacerdoti, in c. relatum. de sent. ex commu. nu. 1. 220
4 Seruus, qui putabatur liber, contraxit cum libera in facie ecclesiæ ignoranter: an proles inde suscepta erit libera, & legitima, in c. ex tenore. qui filij sint legi. nu. 6. 127
3 Seruus, quòd possit habere substantiam, quomodo intelligatur, in c. sancto. de suc. ab intesta. nu. 2. 291
4 Seruus si contrahat cum ancilla, credens contrahere cum libera: an teneat matrimonium, in c. ad nostram. de coniug. seruo. numero. 2. 78
5 Seruus si delinquit animo fraudandi dominum, quomodo punietur, in c. relatum. de sent. excom. nu. 3. 220
3 Seruus si fugit ad ecclesiam, an gaudeat immunitate, & qualiter debeat restitui, in c. inter alia. de immu. ec. nu. 5. 490
3 Seruus si possidet bona testatoris, qui reliquit centum pauperibus: an cpiscopus poterit eum cogere ad soluendum, in c. si heredes. de testa. nu. 8. 231
5 Seruo iniungitur satisfactio in recompensationem laboris accedendi ad curiam, in c. relatum. de sent. excom. nu. 5. 221
5 Seruo suo priuatur quis fauore fidei, in cap. nulli. de iude. numero. 2. 56
4 Serui de iure canonico possunt contrahere matrimonium, in c. 1. de coniug. seruo. nu. 2. 77
Etiam dominis contradicentibus & inuitis. nu. 3.
5 Seruitus acquiritur ex tempore, in cap. multorum. de iude. numero. 7. 51
4 Seruitus inuenta est de iure gentium, in cap. 1. de coniug. seruo. nume. 1. 77
2 Seruitutum plures species, in cap. de quarta. de præscriptio. numero. 4. 306
5 ¶Severitas canonica, & censura qualiter differant, in c. in quibusdam. de pœnis. nu. 3. 190
5 Seueritas canonica exercetur contra illum, qui deliquit contra ecclesias, in c. in quibusdam. de pœnis. nu. 3. 190

3 ¶Sexta

3 ¶Sexta feria potest se quis obligare ex voto non comedere carnes, in c. explicari. de obser. ieiu. nu. 3. 481
3 ¶Sextans si excedit assem, quomodo fient partes, in c. 1. de testa. nume. 9. 217
4 ¶Si, dictio cuius sit naturæ: & qualiter faciat conditionem, super continuat. rub. de cond. appo. nu. 3. 51
5 ¶Sicvt, dictio quid denotet, in cap. sicut. de excess. prælato. numero. 1. 137
2 ¶Signari an possit cum corrigia, vel alia re non apta ad signandū, in c. scripta. de fide instru. nu. 6. 256
5 Signo fieri potest vocatio, præceptum, & inhibitio, in c. exhibita. de homi. nu. 2. 85
2 ¶Sigillare an quis possit alieno sigillo, in c. scripta. de fide instr. nume. 4. 256
4 Sigillans an dicatur consentire, in cap. nuper. de dona. inter virum & vxo. nu. 15. 158
2 Sigillum an debeat esse authēticum, in ca. scripta. de fide instrumen. nume. 5. 256
3 Sigillum an sufficiat ad probandum, quòd aliquis sit procurator domini, in c. si quorūdam. de solu. nu. 3. 196
2 Sigillum appositum chartæ, an faciat fidem contra eum, cuius deprehenditur fuisse sigillum, in cap. scripta. de fide instrumento. numero. 1. 255
Etiam præsumatur appositum de eius conscientia, ibi. nu. 2.
2 Sigillum consumptum in media parte non facit fidem, in ca. inter dilectos. de fide instru. nu. 13. 258
3 Sigillum in altari quid dicatur, in cap. 1. de consecra. eccle. vel alta. nume. 1. 459
2 Sigillum quod appellat ius canonicum, leges appellant annulum, in c. scripta. de fide instru. nu. 7. 256
2 Sigillum suum apponēs in charta alba, & ipsam sic sigillatam tradēs procuratori. an obliget dominum in omnibus, quæ ibi scripserit, vel scribi fecerit, in c. scripta. de fide instru. nu. 8. 256
3 ¶Similivm, verbum comprehendit omnia alia, quæ à iure sunt expressa, in c. dilectus. de cap. mo. nu. 11. 407
2 Similitudo causæ efficax ad iudicem recusandum quæ sit, ī c. causam. de iudi. nu. 2. 13
3 ¶Simonia committitur circa cōnexa spīualibus: sicut circa spiritualia, in c. quæsitum. de rerum permu. nu. 4. 167
2 Simonia committitur non solùm recipiendo pecuniam: sed etiam recipiendo obligationem, siue promissionem pecuniæ, in c. cum super. de confes. nu. 2. 201
5 Simonia quare appelletur hæresis. in cap. quoties. de simo. numero. 1. fol. 34
5 Simonia vincit in malo alia crimina, in cap. sicut. de simo. numero. 1. fol. 34
5 Simonię vitium purgatur, si beneficium est reuersum in domini potestatem, in c. ex insinuatione. de simo. nu. 2. 37
3 Simoniam dans magis punitur, quàm recipiens in eodem genere simoniæ, in c. monachi. de sta. mo. nu. 5. 388
5 Simoniacus est suspensus ipso iure, in cap. accusatum. de simo. numero. 2. 34
Quid si sit occultus. nu. 3.
5 Simoniacus in ordine celebrare non potest, etiam post peractam pœnitentiam, in c. tanta. de simo. nu. 2. 34
5 Simoniacus mentalis an sit astrictus reddere in foro pœnitentiali, in c. mandato. de simo. nu. 4. 46
5 Simoniacum sit aliquid, necne, spectat interpretari ad Papam, in c. & si quæstiones. de simo. nu. 7. 36
5 Simoniaci, & notorij fornicarij an incurrant irregularitatem, celebrando, in c. si celebrat. de cle. excom. minist. nu. 11. 131
1 ¶Simplex ministerium quid dicatur, in cap. quoniam. de offic. & pote. dele. nu. 7. 277
2 Simplicitas est amica legibus, & fidei, in c. veritatis. de iureiurā. nume. 1. 277
3 ¶Simvl fieri dicitur non solùm quod fit in eodem momento temporis: sed etiam quod diuerso, dum tamen continuato tempore, in c. cum sis. de consec. vel alta. nu. 1. 461
3 Simulare, est magnum peccatum, in c. de homine. de celebra. miss. nume. 4. 468
3 ¶Sine domicilio an quis possit esse, in cap. significasti. de paro. numero. 11. 316
2 Sine liberis, & sine herede idem est dicere. in c. in præsentia. de probatio. nu. 17. 209
1 ¶Singvli de Capitulo contra impetrantem possunt opponere de iure Capitulo competenti, in c. c. veniens. de renun. nu. 2. 198
1 Singuli pro debito vniuersitatis an possint conueniri, in c. cum dilecta. de rescrip. nu. 10. 94
3 ¶Soboles an admittatur simul cum matre ad institutionem, in ca. Raynutius. de testa. nu. 80. 267
4 ¶ Socer si recipit dotem, & vergat ad inopiam, & malè vtatur substantia sua: an possit agi contra eum ad dotis repetitionem, in c. per vestras. de dona. inter vi. & vxo. nu. 29. 162
2 ¶Socivs admittitur contra socium in causa hæresis: & frater contra fratrem, in c. literas. de præsump. nu. 6. & 13. 269
2 Socius admittitur contra socium in crimine læsę maiestatis, in ca. 1. de confes. nu. 3. 201
5 Socius an possit agere, vel obligari ex contractu alterius socii, in c. dilecta. de excess. præla. nu. 12. 144
2 Socius criminis, & muneris non testificatur etiam in crimine simoniæ, in c. veniens. de testi. nu. 1. & 4. 222
5 Socius meus si incidat in excommunicationem, an statim tenear ipm. deferere, & societatem diuidere, in c. si verè. de sent. excommu. nume. 5. 218
2 Socij criminis admittuntur in testes ad detegendam cōiurationem, in c. venerabilis. de testi. cog. nu. 2. 254
2 Socij criminis q̄ in causa criminis admittātur cōtra socium, quo intelligatur, in c. quoniam. de testi. nu. 3. 218
5 Socij si sint plures vniuersorum bonorum, vel alicuius negotiationis, an possit appellari collegium, in ca. dilecta. de excess. prælato. nu. 11. 144
5 Societas tacita reperitur etiam in delictis, in c. sicut dignum. de homi. nu. 5. 75
3 Societatem quidam contraxit cum Titio in mercātijs: deinde volens lucrum pro se tantum, habuit quendam, cum quo composuit, vt se facere Titiū nominari coram notario, & renūciaret societati: fit instrumentum & c. redarguitur postea de falso, quid iuris, in c. quātò. de his quæ fi. à præla. n. 6. 116
5 ¶Sodomitae si clerici sunt, deponuntur, & in monasterium detruduntur: si laici, excommunicantur, in cap. clerici. de excess. præla. nu. 1. & 4. 136
2 ¶Solemnes vsuras vsurario cū promissione de non repetendo (licèt creditor postea mandet vsuras restitui in testamento) non repetit, in c. ad nostram. de iureiu. nu. 4. 281
5 ¶Solemnitas consuetudinaria seruanda est in absolutione ab excommunicatione, in cap. cum desideres. de sente. excommu. numero. 5. 206
4 Solemnitas iuris obseruata per contrahentem, qui est in mala fide, sibi non prodest, in cap. cum inhibitio. de clandesti. desponsatio. nume. 9. 46
4 Solemnitas magis præsumitur in facto antiquo, quàm in recēti, & nouo, in c. peruenit. qui fil. sint leg. nu. 4. 119
5 Solemnitas maior requiritur in absolutione, quàm in ligatione, in c. à nobis. il 2. de sent. excom. nu. 4. 212
4 Solemnitas omissa à principio matrimonij, postea potest interuenire, & suppleri, in c. quod nobis. qui fil. sint legi. nu. 2. 117
3 Solemnitas præsumitur obseruata ex tempore, in c. dura. de iure patro. nu. 4. 419
5 Solemnitas publicationis habet locum in causis, in quibus procedit sine figura iudicij, in c. licèt Heli. de simo. nu. 11. 41
4 Solemnitas, quæ omissa est à principio, potest postea suppleri in matrimonijs, in c. quod nobis. de clande. despon. nu. 2. 45
5 Solemnitas, quæ requiratur in alienatione rerum minoris, in c. constitutis. de in integ. resti. nu. 9. 365

3 Solem-

quæ requiruntur in alienatione, nõ præsumuntur in-
... probentur, in cap. tua nuper. de his, quæ fiunt à ... 119

introductæ propter publicam vtilitatem, non possunt ..., vel iuramentis priuatorum, in c. cum contingat. de ... nu. 15. 288

1 Solemnitates iuris partium conuentione remitti possunt, in ca. si pro debilitate. de offi. & pot. iudi. dele. nu. 4 238

1 Solemnitates quare sint introductæ, in cap. ad nostram. de consue. numero 2. 114

5 ¶Solidus quantum valeat, in c. 1. de iude. nu. 3. 51

5 Solidus quõ accipiatur, in c. nulli. de iude. nu. 3. 57

3 ¶Solitudo conuenit contemplanti: qui iam peruenit ad perfectũ, in c. sanè. de reg. nu. 14. 351

3 ¶Soluere debitum naturæ dicitur, qui moritur, in c. Raynaldus. de testa. nume. 10. 272

3 Soluere debitum quis potest pro inuito: & an taliter soluens possit repetere, in c. clericis. de vita & hone. nu. 2. [illegible]

2 Solui in vno loco magis quàm in alio, quãdo intersit, in c. vnico. de plus peti. nu. 6. 143

3 Soluens an possit agere contra alium, pro quo soluit, in c. si quis. de reb. ec. nõ alie. nu. 11. 131

3 Soluens indebitum an possit repetere, in c. is qui. de solutio. numero. 1. 198

2 Soluens vsuras vsurario cum promissione de non repetẽdo (licèt creditor postea mandet vsuras restitui in testamento) non repetit, in c. ad nostram. il 2. de iureiu. nu. 4. 281

2 Non soluens canonem per triẽnium cadit à iure suo, in c. literæ. de dila. nu. 3. 121

3 Solutio census est probatio subiectionis, in cap. omnis anima. de cẽsib. nu. 3. 437

3 Solutio, & promissio sunt paria, in cap. nulla. de concessio. præbẽ. nume. 2. 88

3 Solutio in futurum debet fieri ad monetam antiquam, vel eius estimationem pro obligatione cõtracta tempore, quo vigebat antiqua, in c. cum canonici. de cẽsi. nu. 3. 458

3 Solutio particularis admittitur nõ idonei debitoris: & an partẽ illam, quam potest, coguntur creditores recipere, in c. Odoardus. de solu. nu. 4. 197

3 Solutio quãdo debet fieri certi cẽsus, vel pensionis respectu pluriũ rerum videtur dicta pẽsio, siue census cõcernere vnãquãq; rem pro rata, in c. cõstitutus. de relig. do. nu. 13. 400

3 Solutio sola census, vel promissio de soluẽdo facta per rectorem nõ valet ad cõstituendum ecclesiam censualem, si auctoritas episcopi accessit, in c. significauit. de censi. nu. 6. 445

5 Solutio sola census non probat quem exemptum, in c. recepimus. de priui. nu. 2. 155

5 Solutio sola restituit obligationem extinctam, in c. si de terra. de priuileg. nu. 3. 154

5 Solutio vnius dubiæ quæstionis præbet materiam ad multas alias quæstiones, in c. inter alia. de sent. excom. nu. 2. 215

3 Solutionem negãs si de ipsa conuincitur potest ad aliam detentionẽ transire, & dicere se debitum recepisse, in cap. is qui. de solutio. nume. 2. 198

4 ¶Soror alterius potest aliqua effici per adoptionem, in ca. vnico. de cogna. lega. nu. 1. 84

3 Soror rogata restituere sorori, detrahit quartam trebel. in c. Raynutius. de testa. nu. 13. 257

4 Sororem spiritualem non potest quis ducere, in c. tua nos. de cogna. spiritua. nu. 2. 83

5 ¶Sortis iudicium an admittatur de iure ciuili, in c. ecclesia. de sortileg. nu. 4. 120

5 Sortilegia simplicia, & pocula amatoria an sapiant heresim manifestam, in c. ex tuarum. de sortileg. nu. 5. 120

5 Sortilegia tribus modis exercentur, in cap. 1. de sortileg. numero. 1. folio. 118

5 Sortilegijs nullo modo est credendum, in cap. ex literarum. de apostata. numero. 1. 69

5 Sortilegi sunt infames, in c. ecclesia. de sortileg. nu. 3. 120

4 ¶Spado an possit contrahere matrimonium, in ca. quod sedem. de frig. & malefi. nu. 3. 97

3 ¶Spatium maius dari debet ad deliberandum, vbi est durior cõuersatio, in c. quia in insulis. de sepul. nu. 1. 347

3 ¶Species contractus magis cõstituitur ex tenore pactorũ, & conuentionis, quàm ex verbis appositis in contractu, in c. illo vos. de pig. nu. 2. 180

3 Species eadem, vel quantitas si relinquantur vel ab eodem, vel diuersis, an semel, vel sæpius debeantur, in cap. relatum. il 1. de testa. nu. 4. 240

1 Specificatio sub nomine generali idem operatur, quod specialis expressio specierum, sub genere inclusarum, in c. nam concupiscentiam. de consti. nu. 2. [illegible]

1 Speciale mandatum derogat generali, in cap. si induisti. de offi. [illegible] numero. 2. [illegible]

1 ¶Spectantia ad Capitulum, & prælatum communiter spectant vt ad caput; & ad membra, in c. edoceri. de rescrip. nu. 1. [illegible]

1 ¶Spiritualia, & corporalia qualiter differant, in c. inter corporalia. de auct. & vsu pal. nu. 1. 183

1 Spiritualia licèt sint diligenti studio ministranda: temporalia tamen nõ sunt contemnẽda, in c. vnico. de sindico. n. 3. [illegible]

1 Spiritualia sunt temporalibus digniora, & fortiora, in ca. illa. de maio. & obe. nu. 1. 301

2 ¶Spoliare viduas, & miserabiles personas, est crimen sacrilegij, quod spectat ad forum ecclesiæ, in c. ex parte. B. de foro compet. nume. 7.

2 Spoliari quis dicatur, in cap. cum ecclesia. de causa posses. & propric. nu. 22.

5 Spoliantes ecclesias cum effractione, excommunicati sunt: & denunciationem per Papam debent absolui, in c. conquesti. de sen. ten. excom. nu. 1. [illegible]

5 Spoliantes, & naufragium patientes, sunt excommunicati, in c. in comunicationi. de excep. nu. 3. 9

2 Spoliatus an possit cedere exceptionem spoliationis, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 31. [illegible]

2 Spoliatus ante restitutionem sibi factam nõ cogitur respondere spoliatori, in c. cum dilecto. de ord. cog. nu. 10. [illegible]

5 Spoliatus beneficio post sententiam priuationis, non potest agere interdicto vnde vi. tanquàm spoliatus, in cap. si constiterit. de accusa. nu. 5. [illegible]

2 Spoliatus conuentus à spoliatore potest eum recõuenire super spoliatione, in c. super spoliatione. de ordi. cog. nu. 1. [illegible]

2 Spoliatus debet ante omnia restitui, etiam si constet eum non habere canonicum titulum, in c. cum super. de causa posses. & propr nume. 2. [illegible]

2 Spoliatus debet incontinenti probare exceptionem spoliationis: alias nõ admittitur, in c. cum dilecto. de ordi. cog. nu. 3. [illegible]

2 Spoliatus debet restitui, non obstante quòd in eodem iudicio sit probatum, proprietatem rei pertinere ad spoliatorem, in c. cum ecclesia. de causa pos. & propr. nu. 12. 148

2 Spoliatus licèt non possit suum spoliatorem sua propria auctoritate expellere de re inuasa: tamen potest inquietare, in ca. cum dilectus. de causa pos. & propr. nu. 2. 159

2 Spoliatus non præsumitur spontè renunciare beneficio suo iuris præsumptione, in c. solicitè cures. de resti. spo. nu. 4. 162

2 Spoliatus possessorio, & petitorio si simul agat, & spoliationem probat, & nõ dominium, obtinet in possessorio, & succumbit in petitorio, in c. cum ecclesia. de causa pos. & propr. nu. 1. 147

2 Spoliatus, prætermisso iuris ordine, potest petere restitutionem, in c. ecclesia sanctæ Mariæ. il 2. vt lite pen. nu. 2. 199

2 Spoliatus prætextu criminis nõ repellitur ab agendo, nec ab exceptione, in c. item cum. de resti. spo. nu. 2. 164

5 Spoliatus quòd non debeat repelli à restitutione vlla exceptione, debet intelligi, nisi constet de iniustitia petitionis in euidenti, in cap. intelleximus. de adulte. nu. 4. 89

2 Spo-

2 Spoliatus restitutionem potest petere ab illo, qui rem scienter à spoliatore recepit, in c. sæpe contingit. de resti. spo. nu. 1. 175

2 Spoliatus si impetrat rescriptum, an poterit opponi contra eum excõmunicatio, in c. 1. de resti. spo. nu. 6. 161

2 Spoliatus si repetit rem à vero dño, ad quem illa peruenit, quid iuris, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 4. 132

2 Spoliatum se dicere sufficit ad restitutionem consequendam, in c. accedens. vt lite non contesta. nu. 15. 97

2 Spoliatio per viam petitionis deducta in iudicium, suspendit petitorium, & possessorium, in c. conquestione. de resti. spo. numero. 4. folio. 166

4 ¶Sponsus cum tentasset cognoscere sponsam, apta est ianua mulieris, & membrum viri intus missum, non tamen seminauit: an si postea contrahat cum alia per verba de præsenti, erit matrimonium cum secunda, vel cum prima sic corrupta, vel tentata, in c. adolescens. de sponsa. nu. 8. 32

Quid si membrum viri non aperuit claustra pudoris: sed intus semẽ effudit, an erit matrimonium consummatum, ibi. nu. 9.

4 Sponsus de futuro si ante carnalem copulam se per longum tempus absentat, sponsa cum alio contrahere poterit, in c. de illis. de spõsa. nume. 1. 5

4 Sponsus dicitur turpiter delinquere, cogendo sponsam suam, vt alteri nubat, in cap. discretionem. de eo, qui cog. consangui. vxo. nume. 3. 87

4 Sponsus, & sponsa recipiunt benedictionem à presbytero: & quid eos debeat mouere, in c. consultationi. de sponsa. nu. 1. 27

3 Sponsus ingressus religionem, si intra terminum non fecit professionem: an possit eam postea facere, contradicente sponsa, in ca. ex publico. de conuer. coniug. nu. 10. 365

3 Sponsus potest petere sponsam suam, vt cogatur sibi exhibere maritalem affectum, in c. ex publico. de conuer. coniug. nu. 1. 364

3 Sponsus, vel sponsa si vult fieri eremita, an soluãtur spõsalia. ꝙ nõ, in c. ex parte. de conuer. coniug. nu. 8. 369

3 Sponsi per verba de præsenti si ante carnalem copulam voueant castitatem, & deinde se cognoscant, videtur à voto recessum, in c. dudum. de conuer. coniug. nu. 14. 372

3 Sponsa non tenetur expectare sponsum ingressum religionẽ infra annum probationis, in c. statuimus. de reg. nu. 7. 360

4 Sponsam fratris frater ducere non potest, etiam si sit spõsa de futuro in c. 1. de mat. contract. contra interdic. ec. nu. 4. 104

4 Nullus de consanguinitate potest ducere sponsam de præsenti sui cõsanguinei, in c. sponsam. de sponsa. nu. 1. 8

2 Sponsæ de futuro non potest obijci fornicatio præcedens sponsalia, in c. quemadmodum. de iureiu. nu. 6. 285

5 ¶Sponsalia à iure reprobata non præstant aliquod impedimentũ sponsalibus licitis postea cum alia consanguinea primæ illicitè cõtrahentis, in c. ad audientiam. de sponsa. nu. 6. 5

3 Sponsalia an extinguantur totaliter per ingressum alterius in religionem, in c. verum. de conuer. coniug. nu. 5. 362

4 Sponsalia an contrahantur hoc modo. vnus protulit verba apta ad matrimonium contrahendum: vir respondit, placet, & misit anulum in digitum puellæ, extendentis manum: illa tamen nõ protulit verbum, quod fuerit auditum, in c. tuæ. de desponsa. impube. nume. 5. 44

4 Sponsalia concepta per verba de præsenti tenent. in c. de illis. de cõdi. appo. nu. 7. & 9. 56

4 Sponsalia contracta per patrem, filium impuberem non obligant p̃cisè, in c. 1. de despon. impub. nu. 2. 33

4 Sponsalia cõtracta cum filia alicuius impubere, impediunt matrimonium postea cum matre contrahendum, in c. ex literis. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 3. 88

4 Sponsalia de futuro contracta primò etiam cum iuramento, rumpũtur per sponsalia de præsenti contracta postea, in cap. si inter. de sponsa. nu. 4. 31

4 Sponsalia de futuro faciliùs soluuntur, quàm illa de præsenti, in c. literas. de coniug. lepr. nu. 4. 76

4 Sponsalia de futuro non contrahuntur per subarrhationem, in c. tuæ. de despon. impub. nu. 4. 44

4 Sponsalia de futuro non passim, sed cum causæ cognitione, sunt dissoluenda, in c. de illis. de spons. nu. 3. 6

4 Sponsalia de futuro per quę verba contrahantur, in c. 1. de sponsa. duo. nu. 3. 48

2 Sponsalia de futuro pluribus causis dissoluuntur, in c. quemadmodum. de iureiur. nu. 7. 285

4 Sponsalia de futuro prius contracta non impediunt sponsalia de p̃senti postea contrahenda, in c. ex literis. de matri. contract. contra interdict. ec. nu. 3. 105

4 Sponsalia de futuro si quis contraxit: deinde cum alia sponsalia de præsenti: si primam cognoscit, anteqàm istã secũdam, debet remanere cum prima, in c. veniens. de sponsa. nu. 5. 15

Et quid si cognoscit eam, protestando, quòd non cognoscit causa consummandi matrimonium, ibi. nu. 7.

4 Spõsalia de futuro, si secuta est carnalis copula, non soluũtur per sequentia sponsalia de præsenti: nisi per metum, qui non potuisset cadere in constãtem, cõtracta fuissent, in c. veniens. il 2. de spõsa. nume. 1. 14

3 Sponsalia de præsenti an soluantur, leproso intrante domum leprosorum, in c. ex parte. il 2. de conuer. coniug. nu. 9. 369

3 Sponsalia de præsenti an soluãtur, si sponsus receperit sacros ordines, in c. ex parte. il 2. de conuer. coniug. nu. 7. 369

4 Spõsalia de p̃senti contracta cum impubere habent vim sponsaliorum de futuro, in c. ex literis. de eo, qui cog. cõsang. vxo. n. 2. 88

4 Sponsalia de præsenti contracta non possunt solui ratione absentiæ alterius partis: vel alia ratione, nisi per ingressum religionis, in c. de illis. de sponsa. nu. 2. 5

3 Sponsalia de p̃senti licèt soluantur per ingressum religionis: non tamen per habitum religionis, ẽt cum proposito seruandi continẽtiam in domo, in c. ex parte. il 2. de conuer. coniug. nu. 6. 368

3 Sponsalia de præsenti non soluuntur per sequens matrimonium, etiã carnali copula consummatum, in c. licèt. de sponsa. duorum. numero. 1. 49

4 Sponsalia de præsenti possunt contrahi p nũcium inter absentes, in c. ex parte. il 2. de conuer. coniug. nu. 5. 368

3 Sponsalia de præsenti post susceptam prolem reddunt eam legitimã, in c. per tuas. qui. fi. sint legi. nu. 7. 110

4 Sponsalia de præsenti qualiter contrahantur, in c. 1. de sponsa. duo. nume. 5. 48

2 Sponsalia de præsenti soluuntur propter fornicationem præsumptiuè probatam cum consanguinea sponsæ, in c. tertio loco. de præsump. nu. 1. 268

3 Sponsalia de præsenti, tunc soluuntur, quando ex reuelatione diuina alter vult mutare seculum, in c. ex parte. il 2. de conuer. coniuga. nu. 3. 368

4 Spnsalia de præsenti soluuntur per susceptionem sacri ordinis, in ca. frternitatis. de frigi. & malefi. nu. 12. 101

4 Sponsalia, & matrimonia quòd differant, super continuatione rub. de sponsa. nu. 1. 1

4 Sponsalia infra infantiam contracta, & per excessum infantiæ confirmata, inducunt publicam honestatem: quæ est efficax ad matrimonium dirimendum contractum cum aliqua ex consanguineis talis sponsæ, in cap. duo pueri. de desponsa. impube. numero 2. folio. 14

4 Sponsalia licèt sint nulla ratione consanguinitatis, & frigiditatis, affinitatis, religionis, vel qualibet alia ratione: dummodo consensus adfuerit, oritur ex talibus sponsalibus sic nullis efficax impedimentum ad dirimendum spõpsalia post contracta per alterũ ex prædictis cum consanguineis alterius ex eis, in c. ad audientiam. de sponsa. nu. 1. 4

4 Sponsalia non per metum, vel vim contracta dirimunt matrimoniũ per virum cum alia post contractum, in c. significauit, de eo, qui duxit in matri. nu. 1. 69

4 Sponsalia nulla à principio propter defectum ætatis conualescunt per excessum infantiæ, in cap. duo pueri. de desponsa. impube. nume. 1. 41

4 *Sponsalia possunt contrahi sub conditione, si promiserit. & c. in c. 1. de desponsa. duo. nu. 4.* 48
4 *Sponsalia prima de futuro etiam iurata soluuntur per sponsalia de præsenti, in c. sicut ex literis. de sponsa. nu. 1.* 19
Et quid si spōsalia de præsenti sunt sublata per ingressum religionis: an prima sponsalia de futuro reconualescant. nu. 6.
4 *Sponsalia, quæ non tenent propter iustum metum, non impediunt matrimonium cum secunda, in c. significauit. de eo, qui duxit in matri. nu. 3.* 69
4 *Sponsalia, siue matrimonium inualidum à principio ratione minoris ætatis tacitè confirmantur per aduentum pubertatis, si minor nō reclamauit quamprimum, in c. insuper. qui mat. accusa. pos. numero 3.* 131
4 *Sponsalia sola de præsenti sine copula non legitimant prolem, in c. veniens. de sponsa. nu. 2.* 14
4 *Sponsalia sunt repromissio futurarum nuptiarum. super continuatione rub. de sponsa. nu. 2.* 1
4 *A sponsalibus de futuro licitum est partibus resilire, in c. præterea. de sponsa. nu. 2. & 4.* 3
4 *Sponsalitia largitas quid dicatur, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo. nu. 4.* 167
5 ¶Spvrivs *non potest possidere bona patris: tamen si cum alio contrahit societatem, & socius suus instituitur hæres à patre, eius spurius habebit partem per mediam personam, quam per se habere non posset, in c. multorum. de iude. nu. 3.* 51
3 *Spurij an possint succedere ex testamento, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 26.* 221
4 *Spurij sunt alēdi pariter ab vtroque parente, in c. cum inter. qui fil. sint legi. nu. 8.* 107
3 ¶Standvm *est in factis Capituli pluribus, & sanioribus, in c. 1. de his, quæ fiunt à maio. nu. 1.* 121
5 *Stans in loco torneamenti non pugnando non peccat, in c. ad audientiam. de tornea. nu. 1.* 86
3 ¶Statvs *alicuius ordinis si est in totum collapsus, debent ipsorum loco subrogari fratres alterius ordinis, in c. relatum. ne cle. vel mona. nu. 4.* 498
3 *Status ecclesiæ an possit alterari sine consensu patroni, in c. suggestū. de iure patro. nu. 6.* 425
3 *Status ecclesiæ vacantis potest mutari, sed non iura sua diminui: nisi certa forma seruata, in c. vacante. ne præben. nu. 2.* 59
3 *Status ecclesiæ vnitæ nō debet mutari per vnionem, in c. exposuisti. de præben. nu. 4.* 72
3 *Status ecclesiæ vnitæ si tendit in deterius, possunt agere illi de ecclesia: vt vnio dissoluatur, in c. 1. ne sede vacan. nu. 2.* 108
3 *Status, & conditio alicuius percipitur ex actibus, & moribus, in c. vidua. de regula. nu. 2.* 346
4 *Status matris inspicitur ad cognoscendum, an aliquis sit liber, vel seruus, in c. vnico. de natis ex libe. vent. nu. 1.* 79
3 *Status non reducitur ad modificationem, sed purgatur, vbi est enormis læsio, in c. dilecti. de deci. nu. 3.* 322
3 *Status rei quandoque mutatur, sed non attenditur, an mutetur substantia rei, in c. commissum. de deci. nu. 2* 320
1 *Status mutatio non liberat quem ab obligatione, in c. eam te. de rescrip. nu. 5.* 83
2 *Super statu ecclesiæ potest agere vnus de ecclesia, in c. cum olim. de testi. nu. 2.* 233
3 ¶Statvi *an possit circa ieiunia indicta, quòd quis comedat bis in die. super continuatione rubricæ. de obser. ieiu. nu. 9.* 479
5 *Statuens si moriatur, vel transferatur ad aliam ecclesiam: an post eius obitum, vel recessum ligabitur ille, qui fecit contra statutum, in c. à nobis. de sen. excom. nu. 9.* 209
4 ¶Statvtvm *an possit legitimare spurium, in c. per venerabilē. qui fil. sint legi. nu. 29.* 125
3 *Statutum dans præmium indicanti furem, non videtur sensisse de fure seipsum indicante, in c. per nostras. de iure patronatus. numero 2.* 430
2 *Statutum dicit, quòd de legatis, & omnibus relictis factis in vltima voluntate debeat solui gabella, exceptis filijs, & quibusdam alijs, qui soluere non teneantur: an sub isto vocabulo, filijs, includantur filij naturales, in c. Raynaldus. de testa. nu. 53.* 279
5 *Statutum dicit, quòd de omnibus possessionibus debeant solui datia, & gabellæ, seu collectæ: si ecclesia post statutum acquirat aliquā possessionem, an teneatur soluere collectam, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 12.* 229
5 *Statutum dicit, quòd habenti pacem ab offenso, minuatur tertia pars pœnæ: an minuetur blasphemanti, si pœniteat, in c. statuimus. de maledic. nu. 11.* 126
5 *Statutum dicit, quòd instrumenta confessionata mandentur executioni sine ordine cognitionis. aliud statutum dicit, quòd post decē annos non possit peti executio: an ecclesia poterit postea petere, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 11.* 228
1 *Statutū dicit, quòd omnes officiarij super studio, vel quatuor ex eis possint conducere doctores, & alia facere: an hi quatuor, alijs duobus non requisitis, poterunt facere, in c. inter. de rescriptis. nu. 1 versi. induco.* 81
5 *Statutum dicit, quòd vnicuique sit licitum interficere exbannitum. an filius poterit vigore statuti interficere patrem: vel econtra, in c. de infantibus. de his, qui fil. occid. nu. 5.* 72
2 *Statutum dicens, quòd si filius fuerit condemnatus de maleficio, pater teneatur soluere condemnationem: debet intelligi, si filius fuerit condemnatus præsens, & conuictus: secus si per contumaciā, in c. quamuis. de sent. & re iud. nu. 3* 338
3 *Statutum disponens, quòd filius spurius possit institui à patre, an valeat, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 28.* 221
2 *Statutum disponens, quòd nobiles non possint ingredi palatium sub pœna mille: accusatur nobilis, quòd ingressus est de mense martij: ipse dicit, quòd tempore concilij ingressus est, quid iuris. in cap. in præsentia. de proba. nu. 13.* 209
2 *Statutum disponens, quòd pendente exceptione nullitatis banni, bannitus possit impunè offendi: an valeat, in c. apostolicæ. de except. nu. 3.* 202
5 *Statutum disponēs, quòd si nobilis offenderit popularem in personā, teneatur ipse, & etiam alij de domo puniantur. quomodo intelligatur, in c. nuper. de sent. excō. nu. 5.* 213
5 *Statutum est in libro statutorum contra libertatem ecclesiæ: postea in fine est generale statutum, cassans omnia statuta, quæ erāt in dicto volumine contra ecclesiasticam libertatem: an per hoc vltimum statutum euitent statuentes pœnam cap. nouerit. de sent. excom. nu. 17.* 229
4 *Statutum est Paduæ, quòd singulis quatuor mensibus fiat concilium de malè ablatis, quando tenendum sit illud concilium, in c. quod dilecto. de consang. & affi. nu. 6.* 91
4 *Statutum, & constitutio, quę loquuntur de viro, habent locū etiam in vxore, in c. gaudemus. de diuor. nu. 10* 143
5 *Statutum factum contra priuilegium vnius ecclesiæ priuilegiatæ andicatur contra libertatem ecclesiæ, in c. nouerit. de sent. excom. numero 8.* 228
5 *Statutum laicorum an sit seruādum in curia episcopi in fauorem clerici, in c. 1. de ope. no. nun. nu. 12.* 149
1 *Statutum laicorum disponens de rebus ecclesiæ, etiam in fauorem, est nullum ipso iure, in cap. ecclesia sanctæ Mariæ. de consti. numero. 3.* 77
5 *Statutum laicorum super agris, siue possessionibus ecclesiarum nōvalet, in c. grauem. de sent. excom. nu. 2* 230
5 *Statutum, ne quis alienet rem immobilem alicui non existenti de iurisdictione statuentis, vel subeuntis onera ciuitatis sub certa pœna, non includit alienationem, quæ fit ecclesiæ, in c. grauem. de sē. excom. nu. 3.* 230
Simile exemplum. ibidem. nu. 5.
2 *Statutum non debet plus extendi, quàm auctoritas statuentium, in repetitione c. postulasti. de foro compe. nu. 27.* 61
2 *Statutum puniens inuasorem, non includit detinentem rem inuasam, in c. sæpe contingit. de resti. spo. nu. 5* 175
3 *Statutum est, quòd propter quædam delicta atrocia debeat domus destrui*

destrui: delinquens habet partem domus inferiorem, frater, vel alius superiorem: an destruetur dicta domus. quòd non, in c. sacris. de sepul. nu. 11. 310
1 *Statutum, quod postea præticatur, parit actionem, in c. cum dilectus. de consue. nu. 5.* 116
5 *Statutum, quòd de clerico occiso non sit pœna, nisi decem librarum, non valet, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 14.* 229
5 *Statutum, quòd declinantes sint extra protectionem communis, an valeat, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 10.* 228
4 *Statutum, quo cauetur, quòd filius, vel alia persona à iure prohibita possit facere testamentum, vel quòd spurius possit institui à patre: an valeat, in c. p venerabilē. qui fil. sint legi. nu. 27. & 28 folio.* 125
5 *Statutum, quo cauetur, quòd illi, qui declinauerit forum senatoris, vel Potestatis, nō reddatur ius, & possit impune offendi, censetur contra libertatem ecclesiasticam, in c. nouerit. de senten. excommu. nu. 18.* 229
4 *Statutum si defert aliquod lucrum viro de dote, vxore præmortua, nō habebit locū illud lucrum, si quis duxerit puellam non aptam matrimonio, in c. vbi non est. de despon. impub. nu. 2.* 33
3 *Statutum si dicat, quòd contumax habeatur pro confesso: item aliud statutum, quòd offendens officialem puniatur in duplum. processum est contra Titium, quòd Gaium officialem offendit: Titius est contumax: an habebitur pro confesso, non solum super delicto intentato, sed etiam super illa circūstantia, & qualitate, quòd Gaius fuerit officialis, in c. vestra. de coha. clc. & mul. nu. 35.* 17
3 *Statutū si dicat, quòd filia dotata existentibus masculis, non succedat patri: excludit eam etiam à iure patronatus, in c. ex insinuatione. de iure pat. nu. 2.* 421
3 *Statutum si dicit, quòd filius fa. possit facere testamentum, vel alia persona de iure prohibita: vel quòd filius spurius possit institui à patre: an valeat, in c. cum olim. de cleri. coniug. nu. 8.* 23
3 *Statutum si dicat, quòd in testamentis sufficiant quinque testes: an per consequens in codicillis sufficient tres. super continuat. rub. de testa. nu. 6.* 215
2 *Statutum si dicat, quòd non valeat sententia, si non est soluta gabella sex denariorum pro libra: modò quidam fuit condemnatus mihi in centum. ego solui gabellam pro quinquaginta, ꝓ quinquagīta nihil solui: an valeat in quinquaginta, in c. cum inter vos. de sent. & re iudi. nu. 17.* 325
2 *Statutum si dicat, quòd Potestas in principio sui officij teneatur aliquid facere: vsq; ad quod tempus se extendat principium, in c. quoniam. de for. nu. 6.* 124
3 *Statutum si imponit certam pœnam pro vulnere: si non sit vulnus, sed tumor, pro vulnere reputatur, in c. quod in dubijs. de consecra. eccle. vel alta. nu. 2.* 460
2 *Statutum si minuat pœnam confitenti delictum: & quis primò negauit, postea confitetur, talis confessio sibi non prodest, in c. & si Christus. de iureiu. nu. 2.* 286
2 *Statutum si prohibet mulierem, vel minorem contrahere sine certa solemnitate: talis contractus non firmabitur iuramento, in c. cū contingat. de iure iu. nu. 12.* 288
3 *Statutum si prohibet extrahi frumentum de comitatu, poterūt, qui aliunde deferunt, per comitatum cum eo transire, in c. 1. de elec. nume. 2.* 28
2 *Statutum si prohibet præstare auxilium exbannito: quòd testificans pro eo, nō dicitur ferre auxiliū, in c. intimauit R. de testi. n. 3.* 226
5 *Statutum, vel consuetudo contra ecclesiasticam libertatem non tenet, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 3. & 4.* 228
2 *Statuto cauetur, quòd bannito non fiat ius. Titius accusauit Sempronium de maleficio, & lite pendente est exbannitus: an poterit procedere sup accusatione, in c. cū inter. de except. nu. 11.* 297
5 *Statuto cauetur, quòd bāniti possint impunè offendi. bannitus offendit bannitum: contra ipsum accusatur, vel inquiritur: ipse excipit: de banno offensi: an possit replicari de banno, in c. intelleximus. de adulte. nu. 17.* 91
5 *Statuto cauetur, quòd banniti non audiantur, nec agendo, nec defendendo: bannitus agit contra bannitum, & petit centum: excipit bannitus de banno: replicatur contra eum, quòd non debet excipiendo audiri. quid iuris. ibi. nu. 18. fo. eod.*
5 *Statuto cauetur, quòd de quolibet maleficio possit fieri pax, excepto homicidio: an possit fieri pax ei, qui fecit fieri homicidium, in c. mulieres. de sent. excom. nu. 4.* 203
2 *Statuto cauetur, quòd exbanniti possint impunè offendi: quidam est exbannitus, & appellauit: pendente appellatione an possit impunè offendi, in c. non debet. de testi. nu. 6.* 251
Et quid si non vi appellationis, sed alia ratione petit bānum cassari, ibidem nu. 8.
2 *Statuto cauetur, quòd fœmina maritata non admittatur ad successionem cum masculis in bonis patris: an desponsata tātùm admittetur, in c. quemadmodum. de iureiu. nu. 9.* 285
3 *Statuto cauetur, quòd fœnerator non audiatur vltra quinquennium super sorte: vsurarius non vsurario infra quinquēnium cessit iura: an contra cessionarium præscribatur quinquēnio: vel mutatione conditionis personę alteretur præscriptio, in c. dilectus. il 3. de præb. nu. 5.* 73
3 *Statuto cauetur, quòd forensis non possit in territorio emere immobilia: an mulier inde oriunda alibi nupta possit emere, in c. significasti. de paro. nu. 18.* 316
2 *Statuto cauetur, quòd in ciuitate starium frumenti non possit vendi vltra decem solidos: & hoc vt sit abundantia frumenti: si aliquis emit maiori precio cum iuramento, non valet contractus, in c. cū contingat. de iureiur. nu. 9.* 288
2 *Statuto cauetur, quòd iudex ferat sententiam secundùm consilia sapientum: receptis duobus consilijs contrarijs, ipsis non visis, pronunciat, vt in dictis consilijs continetur, quid iuris. in c. duobus. de sent. & re iudi. nu. 4.* 339
5 *Statuto cauetur, quòd nobiles non possint recipere cessionem contra popularem: an poterūt recipere pro ecclesia, in c. grauem. de sent. excom. nu. 4.* 231
5 *Statuto cauetur, quòd non soluenti collectas, & datia non reddatur ius: reus conuentus excipit contra actorem, quòd non soluit ius, probare debet, in c. super his. de accu. nu. 25.* 15
3 *Statuto cauetur, quòd nulla exceptio possit opponi contra executionem banni: alio statuto cauetur, quòd bannitus possit impunè occidi: modò quidam misit vxorem suam extra ciuitatem, & fecit eam banniri pro quibusdam delictis: deinde reuersam occidit: captus opposuit de banno: replicabatur, quòd dolosè bannum illud dari fecerat, quid iuris. in cap. postulastis. de concess. præbend. nume. 5.* 106
3 *Statuto cauetur, quòd pro vulnere sit pœna centum: pro homicidio mille: quidam fideiussit pro accusato de vulnere: vulneratus decessit, lite pendente: an crescat obligatio fideiussoris ratione mortis superuenientis, vel ratione negationis accusati, in c. constitutus. de fideius. nu. 6.* 192
5 *Statuto cauetur, quòd qui extraxerit sanguinem in platea, amputetur sibi manus dextra: si ille non habet manum dextram, commutabitur pœna corporalis in aliam, in c. postulasti. de iudi. numero. 2.* 55
3 *Statuto cauetur, quòd qui luserit, vel offenderit in domo, puniatur in tantum. quid si non luserit, vel offenderit in domo, sed in porticu: an dicta pœna puniatur, in c. 1. de deci. nu. 3.* 318
3 *Statuto cauetur, quòd quicunq; est allibratus quinq; lib. vel abinde teneatur mutuare cōi centum pro emendo frumēto: modò quidam successit Titio, qui erat allibratus in tribus: & similiter ipse in tribus: an tenebitur mutuare, in c. apostolicæ. de dona. numero. 9. fol.* 209
3 *Statuto caueī, quòd religiosi non possint assumi ad aliqd officiū cōis: quidā, anteq̄ fieret rector hospitalis, erat inter alios noīnatus, & insaccatus: postea per plures annos extractus fuit de numero priorū: an possit esse prior, sup continuat. rub. de reg. nu. 4.* 343
5 *Statuto cauetur, quòd si furtum committatur de nocte, pœna sit duplicanda: si committitur in aurora, aut in crepusculo: an erit duplā pœna, in c. si profodiens. de homi. nu. 4.* 74

3 Statuto cauetur, quòd stantibus fratribus, vel sorore, mater filio decedenti intestato non succedat: pupillus stantibus fratribus, & matre, mortuus est: quis præferatur, frater, vel mater, in c. cũ tibi. de testa. nu. 15. 245

3 Statuto cauetur, quòd vxore ꝑmortua maritus lucretur certã ptem dotis: quidam de ꝓnsauit vnã per verba de præsenti, & soluta dote, ante carnalem copulam sponsa decessit: an sponsus lucrabitur illam dotem, in c. ex publico. de conuer. coniug. nu. 7. 365

3 Statuto ciuitatis non ligatur subditus, delinquens extra territoriũ: nisi expressè disponeret de delicto extra per subditum commisso, in repetiti. c. postulasti. de foro comp. nu. 28. 61

3 Statuto episcopi an ligetur archiepiscopis, vel ipsemet episcopis: qui contrauenit, ibidem. nu. 55. 69

3 Statuto episcopi excommunicantis ingredientes claustra monialium non ligantur eius subditi ingredientes claustra monialium exemptarum, ibi. nu. 43. 65

3 Statuto episcopi si caueatur, quòd quicunq; luserit ad azardum, sit excõcatus: subditus si luserit intra diœcesim dicti epi (in loco tamen exempto) an sit excõcatus, ibi. nu. 45. 65

3 Statuto epi si caueatur, quòd clericus conuictus de adulterio, vel de furto sine spe dispensationis reddatur inhabilis ad ecclesiastica beneficia obtinenda: talis constitutio non extendit se ad beneficia sita extra diœcesim statuentis, quin possit ea post peractam pœnitentiam sine dispensatione retinere, ibi. nu. 29. 61

3 Statuto generali si aliqui casus sunt excepti in eo: si ius cõe aliquos excipiat, pro exceptis habentur etiam illi, in c. ad audientiam. de cle. non resi. nu. 2. 35

3 Statuto Padua præfigitur terminus, infra quem causa appellationis terminetur: quo elapso sententia sit rata, & firma: quidam appellauit ad iudicem qui competens credebatur: oppositum fuit, quia erat incompetens: pendente appel. lapsus est terminus: tandem iudicatus fuit incompetens: an non obst. lapsu fatalium possit appellare prosequi, in c. cum propter. de iure pat. nu. 2. 430

3 Statuto si cauetur, quòd de quolibet contractu soluatur gabella: vel quòd mulier, & minor non possit contrahere sine licentia propinquorum: an istud statutum extendatur ad quasi contractus, in c. licet. de foro comp. nu. 14. 85

3 Statuto si caueatur, quòd causæ ciuiles debeant expediri infra duos, vel tres menses: si quæstio spiritualis ad episcopum remittenda incidit coram iudice seculari, an currat tempus instantiæ à statuto prefixum, in c. tuam. de ordi. cogni. nu. 20. 140

3 Statuto si caueatur, quòd contra instrumentum guarentigiatum non possit opponi aliqua exceptio, oportet, quòd prius constet illud esse instrumentum, in c. cum Ioã. de fide instru. n. 12. 261

3 Statuto si caueatur, quòd debeat credi sacramento domini possessionis super damno dato: an intelligatur de illo, cuius est possessio, licet nõ proprietas, in c. quoniã. §. qd si super. vt li. nõ cõtest. n. 6. folio. 104

3 Statuto si caueatur, quòd promissio facta à filio fa. sine consensu patris non valeat ipso iure: si filius fa. cum iuramẽto promisit, an veniat cõtra laudum, in c. cũ contingat. de iureiu. nu. 5. 288

3 Statuto si caueatur, ꝙ qui in die beatæ Mariæ Virginis, vel die solẽni maleficium cõmiserit, puniat duplici pœna eius, in quo alius puniretur: vel si dicat. qui cõmiserit maleficium de nocte, puniatur pœna duplici. quomodo intelligatur nox. in c. quoniam de fer. nu. 9. 124

3 Statuto si imponatur pœna fabricanti falsum instrumentum: an tale statutum vẽdicet sibi locum in eo, qui produxit falsos testes: vel falsũ libellũ cõfecit, in c. puenit. il 1. de testi. cog. n. 4. 252

3 Statuta debent intelligi secundùm communem vsum loquendi, in c. cum tibi. de testa. nu. 16. 245

3 Statuta illa dicũtur cõtra libertatem ecclesiæ, siue clericorũ, quę eos timidiores, & mericulosos, & eorum aduersarios audaciores reddunt, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 13. 229

3 Statuta disponunt, quòd stantibus filijs masculis, filia fœmina nõ succedat patri: si extat masculus, sed incapax, an impediat sororẽ succedere, in c. Raynutius. de testa. n. 50. 262

3 Statuta edita super ecclesiis includunt regulariter ecclesias cathedrales, in c. cum super. de sepul. nu. 1. 301

4 Statuta humana variantur secundùm tempora, in c. non debet. de consang. & affi. nu. 2. 94

1 Statuta in vno seruantur in eius connexo, in c. translato. de constitu. nu. 1. 71

5 Statuta illa dicuntur contra libertatem Ecclesiæ, siue clericorum, q̃ eos timidiores, & mericulosos, & eorum aduersarios audaciores reddunt, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 13. 229

3 Statuta laicorum, ne post funus possint ferri plus, quàm duo cerei tot librarum: vel quòd non liceat, nisi filios, indui de nigro: vel quòd non liceat, nisi tot clericos, inuitare. an valeant, in c. cum laicis. de reb. ec. non alie. nu. 6. 135

1 Statuta legatorum sunt perpetua, & id quare, in c. nemini. de offic. ordina. nu. 2. 283

3 Statuta possunt fieri austeriora de consensu maioris, & sanioris partis conuentus, in c. super eo. de regu. nu. 5. 349

5 Statuta quæ dicantur esse contra libertatem ecclesiæ, in c. nouerit. de sent. excom. nu. 15. 229

5 Statuta quæ fiunt contra iura soli Romanæ Ecclesiæ competentia dicuntur contra libertatem ecclesiæ, in c. nouerit. de senten. excom. nume. 9. 228

2 Statuta, quòd iudices teneantu causas diffinire infra certum tẽpus, q̃ão intelligantur, in cap. venerabilis. de iudi. numero. 7. & 8. folio. 32

4 Statuta reliqua videntur confirmata, quando aliquis reuocat aliqua de antiquis, in c. cum inhibitio. de clandest. despõ. nu. 1. 46

3 STERILITAS ad hoc vt releuet conductorem à solutione pensionis ꝓrata: quid requiratur, in cap. propter. de loca. & conduct. numero. 2. 157

3 Sterilitas afficiens magno incõmodo conductorem (ita quòd fiat remissio) quæ dicatur, in c. propter. de loca. & cõduc. numero. 19. folio. 159

3 Sterilitas in vno fundo non debet attendi quò minus ex alio soluantur decima in fructibus, in quibus Deus principaliter operatur, in c. pastoralis. de deci. nu. 10. 335

5 ¶STIMVLANS equum calcaribus non est in culpa, in c. significasti. il 1. de homi. nu. 1. 80

4 ¶STIPES quis dicatur, in cap. tua nos. de consang. & affi. numero. 2. 93

1 ¶ STIPVLATIO principalis, & pœnalis quare aliter interpretetur in materiã compromissi, quàm in alijs dispositionibus, in cap. per tuas. de arbi. nu. 6. 377

2 ¶STVDERE quis potest diebus festis, in c. 1. de fer. nu. 8. 224

3 Studens ad hoc vt habeat priuilegium, requiritur, quòd in studio sit exercitium literarum, in c. tuæ. de cle. non resi. nu. 5. 34

3 Studium generale quid dicatur, in cap. tuæ. de cleri. non resid. numero. 4. 33

3 Studium literaturæ conuenit etiam ordinatæ ad vitam contemplatiuam, in c. sanè. de reg. nu. 8. 350

Et ad vitam actiuam. nu. 9.

3 Studium theologiæ ampliatur, si in alia facultate studium prohibetur clericis, in c. super specula. ne cle. vel mo. nu. 5. 501

3 Studium valet ad tria religionis essentialia, in c. sanè. de regula. numero. 10. 350

3 Studij appellatione non intelligitur de studijs in villis, & castris, in c. tuæ. de cle. non resi. nu. 3. 33

4 ¶SVBARRHATIO non facit præsumere matrimonium, si fiat à persona ætatis non legitimę ad matrimonium, in c. tuæ. de desponsa. impub. nu. 3. 44

1 ¶SVBDELEGATVS procedit appellatione remota, in ca. pastoralis. §. cum autem. de offi. delega. nu. 2. 263

1 Subdelegatio non habet locum, vbi eligitur industria personæ, in ca. quoniam. de offi. deleg. nu. 5. 277

5 ¶ SVBDIACONVS calumniose accusans diaconum, subdiaconatu priuatur, & verberibus publicè castigatur, & in exilium mittitur, in c. cum fortius. de calum. nu. 1. 31

1 Sub-

1 Subdiaconus potest eligi in episcopum, iun cap. à multis. de æta. & qualita. nu. 2. 208

3 Subdiaconus si non est in ecclesia, (est tamen sacerdos, diaconus, & acolytus,) quis leget epistolam, in c. vt quisq;. de vita & honest. cleri. nu. 6. 2

1 ¶SVBDITVS conquerens de iniusta excommunicatione sui episcopi, potest adire archiepiscopum, in ca. ad reprimendam. de offi. ordi. numero. 5. 291

1 Subditus est tuendus in possessione quasi libertatis, donec conuincatur, in c. intra quatuor. de maio. & obe. nu. 2. 306

3 Subditus iniustam superioris contradictionem potest spernere, cum impedit propositum melioris vitæ, in c. licèt. de regula. numero 5. 356

2 Subditus non debet interesse in consilio, vel in facto, in quo tractatur de morte, vel de captione domini sui, in c. ego. de iure iur. numero 3. 272

2 Subditus omni respectu citatus ab ordinario tenetur semper comparere: & ex quibus causis citatio sit nulla, in c. præterea. de dilaume. 14. 117

2 Subditus post appellationem non debet interdici, ne obediat prælato, in c. 1. de ap. nu. 2. 340

3 Subditus potest abstinere motu proprio à notorio fornicatore, in ca. vestra. de coha. cle. & mul. nu. 7. 13

2 Subditus potest præscribere ius episcopale in alios, non in se, in ca. cum olim. de præscrip. nu. 2. 314

3 Subditus potest se tueri à præstatione procurationis alia ratiõe, sed non ratione temporis, in c. venerabili. de censi. nu. 4. 456

5 Subditus si scit episcopum certum de peccato suo, & paratum inquirere: si vult ei confiteri, qualiter erga eum se habebit episcopus, in c. omnis. de pœni. & remis. nu. 16. 198

5 Subdito, & inferiori quando est licitum increpare maiorem, in cap. cum ex iniuncto. de hæreti. nu. 8. 64

2 Subditum suum, qui ab alio detinetur ratione delicti, potest quis repetere, in c. dilectis. de ap. nu. 2. 367. & nu. 9

2 Subditi an debeant obedire domino accusato, & condemnato, pendente appellatione, in c. non debet. de testi. nu. 5. 251

5 Subditi contra voluntatem superioris non possunt constituere collegium, in c. dilecta. de excess. præla. nu. 1. 142

3 Subditi denegantes charitatiuum subsidium, an sint ad illud cogendi, in c. cum amplius. de censib. nu. 10. 442

Et per quem sint cogendi, nu. 11.

3 Subditi facilè trahunt in exemplum quod agitur à prælatis, in c. magnæ. de voto. nu. 4. 381

1 Subditi iudicis inferioris non coguntur respondere coram maiore, in c. duo simul. de offi. ordi. nu. 2. 292

4 Subditi non præscribunt in seipsis libertatem contra Imperatorem, in c. per venerabilem. qui fi. sint leg. nu. 11. 123

5 Subditi non sunt aggrauandi exactionibus, & tallijs, in c. 1. de excess. præla. nu. 2. 135

5 Subditi possunt accusare prælatum suum, in c. licèt. de accu. nu. 8. 8

2 Subditi qualiter debeant iurare episcopo, in cap. tua nos. de iureiu. nume. 4. 276

2 Subditi tenẽtur recipere, & tractare legatum sedis apostolicæ honorificè, si cognoscunt eum, in c. ego. de iureiu. nu. 7. 272

2 Subditis succurrendum est in laboribus, & sumptibus vitandis, in c. vt debitus. de appel. nu. 3. 371

3 ¶SVBIICERE se potest aliquis alteri per procuratorem, in cap. inter dilectos. de dona. nu. 3. 207

2 Subiectio ad hoc vt probetur, non sufficit probare certa solutionẽ certæ summæ, in c. in causa. de cã pos. & propr. nu. 2. & 4. 160

3 Subiectio alicuius per quos actus probetur, in c. dilectus. de capt. mona. nu. 5. 407

1 Subiectio debetur epo, in c. cõquerente. de of. ord. nu. 3. 298

2 Subiectio non potest inuito subdito in alterum deriuari, in c. significasti. de foro comp. nu. 9. 79

1 ¶SVBMITTENS se gratiæ alicuius, an per hoc renunciet iuri suo, in c. veniens. de renun. nu. 3. 198

2 ¶SVBREPTIO an reddat decretum, vel sententiam nullam, in c. quod super. de fi. instru. nu. 5. 259

3 ¶ SVBROGATVM loco alterius, non est minoris potentiæ, quàm sit illud, cuius loco subrogatur, sed quandoq; maioris, in c. maiores. de baptis. nu. 7. 474

3 ¶SVBSCRIBENS se alicui actui, an videatur illi cõsentire, in cap. si quis. de reb. ec. non alie. nu. 7. 131

4 Subscribens se an dicatur consentire, in c. nuper. de dona. inter virũ, & vxor. nu. 14. 158

1 Subscribens se contractui inito super aliqua re non potest dicere postea, quòd non teneat contractus, in cap. ex literis. de transact. numero. 3. 325

1 Subscriptio an præiudicet subscribenti, in cap. ex literis. de transac. numero. 4. fo. cod.

3 Subscriptio testium requiritur in testamentis inscriptis, in ca. cum esses. de testa. nu. 2. 235

2 Subscriptio quando apparet manu alterius, quàm scribentis ipsum instrumentũ: & dicitur in eo, ꝙ manu eiusdem notarij est scriptũ, reddit tx hoc suspectũ, in c. inter dilectos. de fi. instr. n. 14. 258

1 ¶SVBSIDIVM charitatiuum qualiter sit postulandum, in c. conquerente. de offi. ordi. nu. 4. 298

4 ¶SVBSTANTIA in contractu dicitur consensus. Forma verba, in ca. tua nos. de sponsa. nu. 7. 25

3 Substantia ecclesiæ solet deperire per eos, qui vxorem accipiunt, in c. diuersis fallacijs. de cle. coniug. nu. 4. 21

2 Substantiaia omissa non possunt ratificari, etiam consensu partium, in c. cum causam. de resti. spo. nu. 10. 238

3 ¶SVBSTITVTVS in honorem, debet succedere in onere, ĩ c. aduersus. de immu. ec. nu. 9. 491

3 Substitutus in re certa an veniat ad vniuersum, in c. Raynaldus. de testa. nu. 3. 271

3 Substitutus viuenti sciẽter ab ecclesiastica cĩone repellitur, in c. 1. de conces. præb. nu. 1. 87

Et est infamis, numero. 2.

2 Substitutio an expiret, si quis tradit se, & sua alicui ecclesiæ seculari, in c. in præsentia. de proba. nu. 29. 211

3 Substitutio compendiosa facta pupillo verbis cõibus, vel directis, an cẽseatur omni tempore fideicommissaria, vel directa, in c. Raynutius. de testa. nu. 30. 259

3 Substitutio directa quid sit: quid fideicommissaria, in c. Raynaldus. de testa. nu. 4. 272

3 Substitutio pupillaris an expiret per ingressum monasterii, in c. Raynaldus. de testa. nu. 40. 276

3 Substitutio facta filio impuberi per hęc verba. filium impuberem instituo: & si in pupillari ætate decesserit, voluit omnia bona sua vendi per L. & B. suos fideicommissarios, & pretium dari pauperibus pro anima sua, & parentum suorum, an valeat, in ca. cum tibi. de testa. nu. 17. 244

3 Substitutio si facta est per verba directa, an post pubertatem admittatur substitutus, in c. Raynutius. de testa. nu. 31. 259

Et quid si facta est p verbũ, substituto q̃cũq; sine liberis. & c. n. 32

5 ¶SVBTILITAS nimia reprobatur, in cap. constitutus. de purga. canon. nu. 3. 175

2 ¶SVBTRAHENS copiam defensionis aduersario, debet per iudicem puniri, in c. constitutis. il 1. de testi. nu. 8. 244

5 Subtrahens plures an dicatur committere plura furta, vel vnum, in c. 1. de pœnis nu. 3. 185

3 ¶SVCCEDENS in iure non potest institutum ad præsentationem præcedentis patroni petere remoueri, in c. querimoniam. de iure patro. nu. 2. 418

3 Successor in dignitate non tenetur stare contractui prædecessoris minus legitimè celebrato, in c. episcopi. de reb. eccle. non alie. numero 6. 129

1 Successor in dignitate, an teneatur ad debita prædecessoris, si contracta sint nomine dignitatis, in c. significauit. de rescrip. nu. 2. 106

1 Successor an teneatur ex culpa prædecessoris, in c. accepimus. de æta. & quali. nu. 1. 209

3 Successor an teneatur ex delicto ad debitum descendens ex persona prædecessoris, in c. 1. de solu. nu. 5. 195
1 Successor conuenitur per literas impetratas subnomine proprio cõtra prædecessorem, etiam si cum prædecessore non fuerit lis cõtestata, in c. dilecti. de foro comp. nu. 3. 74
5 Successor in dignitate an teneatur stare locationi, quam prædecessor fecit in septẽnium, in c. querelam. ne pla. vi. suas. nu. 3. 48
Quid de successore in præbenda, ibi. nu. 4.
2 Successor in dignitate conuenitur ex contractu mutui inito cum prædecessore, si fuerit debita solemnitas obseruata, in c. dilecti. de foro compe. nu. 9. 75
3 Successor in dignitate æquiparatur successori priuatæ personæ, in ca. 1. de solut. nu. 2. 195
3 Successor in dignitate potest dicere contractum nullum ratione simoniæ à prædecessore commissæ, in cap. constitutus. de relig. domi. numero. 10. 400
2 Successor in dignitate rem in bonis dignitatis repertam bona fide pscribit, in c. de quarta. de præscrip. nu. 3. 306
2 Successor in dignitate succedit in instantia iudicij inchoata per prædecessorem, in c. 1. de seq. pos. & fruct. 199
3 Successor in dignitate tenetur ex culpa prædecessoris, in c. cum secundum apostolum. de preb. nu. 5. 46
3 Successor in officio nisi emendauerit quæ prædecessor iustè egit, punitur eadem pœna cum illo, in c. aduersus. de immu. ec. n. 8. 491
3 Successor in prælatura nõ succedit personæ defuncti, sed dignitati & bonis, in c. 1. de solu. nu. 3. 195
1 Successor non potest vicarium perpetuum expellere, in cap. ad hæc. de offi. vica. versi. 3. no. 233
2 Successor potest conueniri per literas impetratas contra prædecessorem, in c. quia. de iudi. nu. 2. 17
1 Successor potest reuocare illa, quæ malè gesta reperit à suo prædecessore, in c. sacrosancta. de elect. nu. 1. 178
3 Successor pōt reuocare quod prædecessor suus improuidè attētauit, in c. vt cõmutationes. de rerum permu. nu. 1. 166
5 Successor singularis an teneatur ad demolitionem, in c. cum ex iniuncto. de ope. no. nun. nu. 3. 150
3 Successor singularis non tenetur stare ei, cui res precario est cõcessa, in c. precarium. de preca nu. 5. 136
3 Successor singularis non tenetur stare contractui præcedentis, in ca. querimoniam. de iure pat. nu. 3. 418
2 Successor tenetur iurare in causa, in qua autor eius iurauit, in c. in pertractandis. de iura. calum. nu. 12. 110
1 Successio etiam immediata non prohibetur in nepotibus transuersalibus, in c. non sine. de arbi. nu. 2. 371
3 Successio ex testamento præcedit successionem abintestato, super cõtinuat. rub. de suc. abintesta. nu. 1. 287
3 Successio hereditaria non habet locum in bonis ecclesiarum, in c. 1. de præb. nu. 1. 37
3 Successio hereditaria dicitur non solum suspectu sanguinis sed nationis eiusdem gentis, in c. ad decorem. de insti. nu. 2. 83
3 Successio hereditaria prohibetur in ecclesia, in cap. consuluit. de iure pat. nu. 2. 422
3 Successio in beneficio æquiparatur successioni in hereditate, in c. nulla. de concess. præb. nu. 5. 88
3 Successio in regnis fit ordine primogeniturę, in c. licèt. de voto. numero. 6. 378
3 Successio iuris patronatus inter heredes regulatur ad instar bonorum patrimonialium, in c. ex insinuatione de iure pat. nu. 1. 421
2 ¶Succvnbes ex eo, quòd proposuit ineptam actionem, potest aptam proponere, in c. examinata. de iudi. nu. 4. 25
2 Succumbens in causa appellationis an sit condemnandus semper in expensis, in c. finem litibus. de dolo & contu. nu. 9. 180
2 Succumbens in possessorio potest agere de proprietate, in c. cũ olim. de causa pos. & propr. nu. 1. 159
4 Succumbens super sua positione (quia deduxit eam ineptè,) potest illud idem deducere in iudicium alio modo, in ca. ad dissoluendũ, de despon. impub. nu. 3. 42.
3 ¶Svffragia an prosint damnatis, in cap. cum Marthæ. de celeb. miss. nume. 23. 468
3 Suffragia non prosunt, quando petitio est iniusta, in cap. 1. ne sede vacan. nume. 3. 108
5 ¶Svmentes tonsuram, sine ordinẽs post delictum, an possint defendi priuilegio clericali, in c. ex parte. il 2. de priui. n. 1. 169
2 ¶Svmmatim examinare negotium quomodo intelligatur, in c. quoniam. §. quod super. vt lite nõ contest. n. 10. 104
3 ¶Svmptvs exquisiti non sunt procurãdi, in c. cum apostolus. de cẽsib. nume. 3. 441
1 ¶Svperior, à quo petitur confirmatio, debet inquirere de idoneitate electi, in c. postquàm. de elect. nu. 3. 131
1 Superior circa confirmationem debet diligenter inquirere de persona electi, in c. nihil est. de elect. nu. 2. 137
2 Superior conueniri debet, quando aliquis prætendit habere ius in subiectis, in c. cùm olim. de præscrip. nu. 1. 314
1 Superior cum ordinatore bigamum dispensare potest, in cap. super eo. de biga. nu. 3. 221
5 Superior cum scit, vel credit subditos delinquere, debet inhibere ĕt pœna apposita, in c. sicut tuis. de simo. nu. 4. 43
3 Superior debet prouidere, quando propter difficultatem itineris homines non possunt ad eum accedere, vt tenentur, in c. ad audientiam. il 1. de eccle. ædifi. nu. 1. 483
3 Superior ex iure deuoluto habet eligere, non conferre, in c. dilectus. de concess. præb. nu. 3. 104
1 Superior extorquendo à subdito, quod non debet, dicitur sibi facere iniuriam, in c. legebatur. de maio. & obe. nu. 1. 304
3 Superior, in cuius manibus sunt resignata beneficia ex causa permutationis, infra quantum tempus teneatur illa conferre, in c. exhibita. de rerum permu. nu. 27. 174
1 Superior in quibus casibus licitè possit exigere iuramentum à subdito, in c. significasti. de elect. nu. 4. 131
1 Superior infra tres menses non prouidens ecclesiæ viduatæ, punitur in c. ne pro defectu. de elect. nu. 5. 168
2 Superiorior potest conqueri, si subiecti ab corũdem iudicibus opprimuntur, in c. cum deputati. de iudi. nu. 3. 27
2 Superior potest defendere iura subditorum, & propria, quæ in ipsũ, & eius subditos vult tertius vendicare, in cap. exposuit. de dilatio. nume. 2. 122
1 Superior potest dispensare cum ordinatore bigami, in c. super eo. de biga. nu. 3. 221
2 Superior potest prouidere de electo, si apparet de minus canonica electione, in c. significauerunt. de excep. nu. 3. 303
2 Superior potest se opponere, ne quis exigat à suis subditis fidelitatem, in c. si diligenti. de prescrip. nu. 2. 314
3 Superior potest se interponere super compositiõe discordiæ inter partes, in c. dilectus. il 1. de præb. nu. 1. 49
1 Superior quando absoluit excommunicationem per minorem latam, debet recipere iuratoriam cautionem, in ca. ad reprimendam. de offi. ordi. nu. 7. 291
5 Superior quando prohibet aliquid sub pœna excommunicationis, contrafaciens ipso facto est excommunicatus, in c. 1. de eo qui fur. ordi. susce. nu. 2. 133
1 Superior sicut est exemptus ita & eius familiares, in c. dilecto. de offic. archid. nu. 4. 228
5 Superior supplet inferioris negligentiam, appellatione post posita, in c. prohibeas. de magist. nu. 5. 49
5 Superiori datur potestas à iure inquirendi, non passim, sed qũo ibi. in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 1. 24
3 Superioris patientia, & tolerantia non excusat delictum inferioris in c. sicut. il. 2. de reg. nu. 4. 355
2 Superiorem suum quis tenetur iuuare, saluo ordine suo, in c. ego. de iureiu. nu. 5. 272
5 Superiores non debent subditos aggrauare: imò protegere, in c. 1. de excess. præla. nu. 3. 135
5 ¶ Svpervenientes post perpetratum delictum, quãuis. de præda participent non tenetur de maleficio: sed ad restitutionem eorum tantummodo, quæ inuadunt, in cap. sicut dignum. de homi. numero. 7. 75

3 ¶Svpplementvm legitimæ an possit detrahi de singulis rebus, in c. Raynutius. de testa. nu. 65. 265
1 ¶Svpplicatio & appellatio, in quo differant, in c. ex literis. de in integ. resti. nu. 6. 359
1 Supplicatio fit contra sententiam Papæ, & principis, in c. cum ex literis. de in integ. resti. nu. 7. 360
1 Supplicatio non inducit litis pendentiam, in c. suscitata. de in integ. resti. nu. 5. 361
5 ¶Svppressio causæ excommunicationis an reddat absolutionem nullam, in c. cum pro causa. de sent. excom. nu. 5. 211
2 Suppressio veritatis, & expressio falsitatis reddit absolutionem à voto inualidam, in c. quod super. de fide instru. nu. 4. 259
4 ¶Svrdvs dicitur, qui non audit: & dicitur. à sordibus humorũ oppillantium aures, in c. cum apud. de spon. nu. 2. 20
4 Surdus & mutus an possint testari, hæredes institui, vel adire, in c. cum apud. de spon. nu. 12. 22
3 ¶Svsceptio benedictionis, & veli obligat recipientem præcisè ad religionem, in c. cum virum. de regula. nu. 2. 352
5 ¶Svspectvs de calumnia repellitur ab excipiendo, in c. super his. de accu. nu. 15. 14
5 Suspectus de dilapidatione suspenditur ab administratione, non tamẽ deponitur, in c. licèt Heli. de simo. nu. 12. 141
5 Suspectus de hæresi debet se purgare, in c. excõmunicamus. §. qui autem. de hæreti. nu. 1. 64
Et si se non purgat: qua sit eius pœna. nu. 3.
2 Suspectus repellitur ab accusatione matrimonij, in c. ex conquestione. de resti. spo. nu. 7 166
5 Suspicio aliqua est vehemens, aliqua leuis, in c. excommunicamus. §. qui autem. de hæreti. nu. 2. 65
5 Suspicio dilapidationis qualiter probetur, in c. licèt Heli. de simo. numero 16. 42
3 Suspicio est sufficiens de per se ad purgationem indicendam, in c. tua nos. de coha. cleri. & mulier. nu. 5. 17
2 Suspicio iudicis debet esse iusta, & emissa ex causa probabili, in c. cũ speciale sit. de appel. nu. 3. 375
2 Suspcio oritur contra eum, qui primò dixit vnum: deinde negat se id dixisse, in c. literas. de præsump. nu. 7. 269
3 Suspicio præcedens, & monitio subjequens, cui non paretur, inducunt plenam probationem, in c. si quisquam. de coha. cle. & mul. nu. 2. 10
5 Suspicio sinistra oritur contra aliquem propter mala exempla, in c. si quis. il 1. de purg. cano. nu. 2. 173
5 ¶Svspendi an quis debeat pro furto, in c. ex literis de excess. præla. nu. 5. 138
5 Suspensus à missa videtur suspensus à pontificalibus per quandam consequentiam, in c. præterea. de cleri. percus. nu. 4. 124
5 Suspensus à subdiaconatu per biennium, vel triennium, an possit ad sacerdotium aspirare, in c. ex literis. de cle. non ordi. minist. nu. 2. 132
5 Suspensus ab homine repellitur à testimonio, in c. olim. de accusa. numero. 3. 29
5 Suspensus ab officio an suspendatur à beneficio, in c. latores. de cleri. excom. minist. nu. 6 127
Et sic suspensus an possit admitti ad aliud beneficium. nu. 7.
5 Suspensus ad tempus, elapso tempore intelligitur absolutus ipso iure, in c. si quis. de simo. nu. 2 46
1 Suspensus ad tempus, finito tempore an sit statim liber, in c. cum bonæ. de æta. & quali. nu. 3. 207
1 Suspensus an possit conferre præbendas, suspendere, & excommunicare, in cap. cum dilectus. de consue. numero 7. versi. venio ad glos. 117
3 Suspensus celebrans non solùm priuatur beneficio: sed etiam deponitur, in c. vt clericorum. de vita & ho. cle. nu. 3. 6
2 Suspensus in vna ecclesia, an sit suspensus quantùm ad alias, in c. pastoralis. de appel. nu. 9. 365
3 Suspensus non potest conferre beneficia, in c. quia diuersitatem. de cõcess. præben. nu. 9. 92
5 Suspensus non potest dare præbendas nec aliquem destituere, in c. tãta. de excess. præla. nu. 5. 146
3 Suspensus retinet titulum beneficij: licèt fructus non percipiat, in c. peruenit. de fideius. nu. 10. 190
2 Suspensus, vel amotus à beneficio ad tempus non potest se immiscere negotijs ecclesiæ, in c. apostolicę. de excep. nu. 1 302
3 Suspensus vsque ad satisfactionem, satisfactione secuta, an indigeat aliqua absolutione, in c. sicut de cohabi. cleri. & mulie. nu. 9. 12
3 Suspensus non perdit iura sua spiritualia, vel temporalia, nec possessionem ipsorum: licèt fructum perdat ad tempus. ibidem. numero. 10. 12
5 Suspensi à canone an incurrant illegitimitatem, celebrando, in c. si celebrat. de cle. excom. minist. nu. 10. 131
5 Suspensio ad tempus expirat finito tempore ipso iure, in c. præsentiũ. de cle. percus. nu. 3. 124
3 Suspensio iudicis an addat aliquid ad suspensionem inflictam per canonem, in c. sicut. de coha. cle. & mul. nu. 7. 11
2 Suspensio nuptiarum ante sanctum Ioannem inducta est ob reuerentiam Ascensionis, non sancti Ioannis, in c. capellanus, de fer. numero. 2. 125
3 Suspenso prælato à beneficiorum collatione ratione delicti, Capitulũ prouinciale debet alium substituere cum potestate conferendi beneficia, in c. graue. de preben. nu. 9. 67
5 Suspensionis principaliter inflictæ maior est efficacia, quàm si veniat per modum sequelæ, in c. dura. de crimi. fal. nu. 1. 115
4 Suspẽsione durante, an possint clerici celebrare submissa voce ianuis clausis, in c. non est vobis. de despon. nu. 11. 12
5 ¶Svstinens sententiam excommunicationis, maximam pœnam patitur, in c. excommunicamus. §. moueatur. de hæreti. nu. 5. 65
5 ¶Synagoga si corruit funditus, an poterit reparari, in c. consuluit. de iude. nu. 4. 53
2 ¶Syndicvs constitutus auctoritate superioris an possit per vniuersitatem reuocari, in c. Imperatorum. de iura. calum. n. 10. 111
4 Syndicus cuiusdam vniuersitatis habens ad hoc speciale mandatum nomine ipsius vniuersitatis leuauit puerum de sacro fonte, an sit contracta spiritualis cognatio, & cum quo, in c. veniens. de cogna. spiri. nu. 8. 83
1 Syndicus habet generalem administrationem, in c. vnico. de syndico. nu. 5. 345
Quomodo constituatur. ibibem. nu. 6.
Et an possit mutari. ibidem. nu. 7.
2 Syndicus potest obijcere exceptionem criminosam, in c. licèt. causam. de proba. nu. 5. 211

Litera. T.

3 Tabellio sic scripsit. sit omnibus manifestum, quòd Petrus volens facere testamentũ disposuit per hunc modũ &c. & subdit. actum præsentibus, & rogatis. A. B. & alijs quinque testibus: an sit probatum istud testamentum per hunc modum, in c. cum esses. de testa. nu. 11 236
2 Tabellio si die dominico, vel alio die festo scribit instrumentum super aliquo contractu, an valebit, in cap. 1. de fer. nu. 5 123
3 Tabellio si dixit in instrumento. Capitulum talis ecclesiæ sic cõstituit: vel concilium ciuitatis statuit: an sit credendum, quòd Capitulũ vel concilium fuerit congregatum, in c. quantò. de his quæ fi. à præla. nu. 5. 116
5 Tabellio, vel testis si in instrumento, vel testimonio aliquid falsi immiscuit, an in totum vitiet, in c. fraternitatis. de hæreti. nu. 2. 59
2 Tabellioni quare maior fides adhibeatur in scriptura, quàm iudici, in c. cum à nobis. de testi. nu. 4. 230
2 Tabellionem, siue notarium quis possit creare, in c. cum P. de fide instru. nu. 2. 264
3 Tabelliones curiæ Romanæ, & conductitij, an habeant priuilegium familiariũ Papæ, in c. cum dilectus. de cleri. non resi. nu. 6. 35

3 *Tabellionatus officium debet interdici clericis constitutis in sacris: secus si non in sacris, in c. sicut. ne cle. vel mona. nu. 1.* 498

4 ¶ TACERE *dicitur quid medium inter consentire, & dissentire, in c. nuper. de dona. inter virum & vxo. nu. 12.* 158

2 *Tacens consentire videtur, in c. nonne. de præsum. nu. 2.* 266

3 *Tacita hypotheca an incipiat à tempore dotis, an à tempore promissionis, in c. ex literis. de pig. nu. 14.* 182

2 *Taciturnitas prælati non nocet ecclesiæ, donec sit præscriptum, in c. nihil. de præscrip. nu. 1.* 306

4 ¶ TALE *aliquid esse aliud est, aliud haberi loco talis, in c. significauit. de donatio. inter virum, & vxorem. nu. 1.* 150

1 ¶ TANQVAM, *dictio est nota improprietatis, in c. solitæ. de maio. & obe. nu. 5.* 205

2 ¶ TAXATIO, *& iuramentum super expensis, an vendicet sibi locũ, quando in instrumento dictum fuit, quòd deberet stari, & credi simplici dicto, vel iuramento creditoris de omnibus damnis, & expensis, in repet. c. finem litibus. de dolo, & contu. nu. 53.* 187

2 *Taxatio super expensis potest per iudicem reseruari vltra diffinitiuam sententiam, in c. 1. de sequestra. pos. & fruc. nu. 9.* 200

3 *Te Dum laudamus. an debeat dici in Laudibus, in c. consilium. de celeb. mis. nu. 3.* 465

2 ¶ TEDIVM *rei contumacis in quo consistat, in c. quoniam. §. in alijs. vt lite non contesta. nu. 7.* 102

5 ¶ TEMERARIVS *dicitur, qui exercet officium sibi non concessum, in c. 1. de cle. non ordi. mi. nu. 3.* 133

2 *Temerarium iuramentum non repellit testem à testificando, in c. intimauit R. de testi. nu. 5.* 226

2 *Temeritas, & calumnia coercetur in damno expensarum, nõ solum in beneficialibus, sed etiam in temporalibus causis, in c. finem litibus. de dolo, et contu. nu. 3* 179

3 *Temeritas reperiri potest in bono, in cap. Ioannes. de regula. numero. 1.* 347

2 ¶ TEMPVS *à iure præfixum ad sententias exequendas potest arctari propter statutum, vel consuetudinem, in c. venientes. de iureiu. nu. 4.* 280

2 *Tempus appellationi præfixum an quis possit præuenire, in c. sæpe contingit. de appel. nu. 8.* 357

1 *Tempus breue quid dicatur, in c. præterea. de æta. & quali. ver. quærit glo.* 206

2 *Tempus constitutionis est inspiciendum, quo quis fuit excommunicatus, in c. post cessionem. de proba. nu. 3.* 207

3 *Tempus datum ad conferendum quando incipiat currere, in c. nulla. de concess. præben. nu. 17.* 89

2 *Tempus electionis præfixum potest à principe arctari, in c. cum in veteri. de ele. nu. 1.* 178

2 *Tempus harum dilationum an sit vtile, vel continuum, in c. vltra tertiam. de testi. nu. 17.* 250

3 *Tempus impedimenti subducitur in prescriptione sex mensium, in c. quia diuersitatem. de concess. præben. nu. 8.* 93

4 *Tempus in contractu apponitur diuersis respectibus. quos vide, in c. sicut ex literis. de sponsa. nu. 5.* 19

2 *Tempus in sacris canonibus definitum qualiter debeat intelligi, in c. quoniam. §. porro. vt lite non contest. nu. 12.* 100

1 *Tempus instantiæ iudici præfixum potest partium consensu prorogari, in cap. pastoralis. §. cum autem. de officio delegati. numero 3.* 263

2 *Tempus legitimæ præscriptionis sufficit in præscriptione eorum, quæ exigunt factum hominis, in c. cum ecclesia. de causa posses. & proprie. nu. 26.* 150

3 *Tempus mortis trahitur retro ad tempus infirmitatis, in c. de his. de sepul. nu. 1.* 298

5 *Tempus omne in dubio est continuum, nisi expressè dicatur in iure, in c. quia diuersitatem. de concess. præb. nu. 15.* 99

2 *Tempus præfixum ad appellationem prosequendam quãdo incipiat currere, in c. ad hæc. il 2. de appellationi. nu. 4.* 348

3 *Tempus quantum detur ad purgandum moram, in c. potuit. de loca. & conduc. nu. 14.* 163

2 *Tempus quare incipiat currere post præsentationem, in c. super eo. il 2. de appel. nu. 4.* 345

3 *Tempus receptionis literarum an sit inspiciendum: an verò tempus datæ, in c. dilectus. de præb. nu. 6.* 61

2 *Tempus scismatis deducitur de præscriptione, in c. cum nobis. de præscri. nu. 1.* 310

3 *Tempus semestre incipit currere à tempore scientiæ, in c. quia diuersitatem. de concess. præb. nu. 13.* 93

3 *Tempus si nullum datur ad exequendum, nullum dabitur ad liquidãdum, in c. bona fides. de depo. nu. 8.* 142

1 *Tempus vacationis non computatur in præscriptione, in c. auditis. de in integ. resti. nu. 6.* 357

2 *Tempore feriarum solemnium potest procedi, si subest pietas, vel necessitas, in c. conquestus. de fer. nu. 6.* 126

2 *Tempore plus peti quid dicatur, in c. vnico. de plus peti. numero. 9.* 143

1 *Tempora appellationum currunt à tempore appellationis interpositæ, in c. ex parte. il 2. de rescrip. nu. 2.* 84

2 *Tempora certa aliquando deducuntur de præscriptione, vt scismatis, vacationis ecclesiæ, & similia, in cap. auditis. de præscrip. numero 4.* 311

3 *Tempora præfixa actui celebrando currunt pendente lite, in c. cum propter. de iurepa. nu. 1.* 430

1 *Temporales præscriptiones inductæ à iure non currũt minoribus, in c. constitutis. de in integ. resti. nu. 7.* 364

3 *Temporalia non debet quis ab eo exigere, cui non ministrat spiritualia, in c. significauit. de paro. nu. 3* 315

3 *Temporalia potest accipere à sponte soluente etiam non curatus, si ministrat, in c. significauit. de paroc. nu. 4* 315

4 ¶ TENERE *partem aliquam cathechismi prestat impedimentum matrimonio contrahendo: sed non dirimit iam contractum. in c. contracto. de cogna. spiritu. nu. 3* 82

5 *Tenebar Titio in centum, quæ sibi solui: instrumentum quitationis, & solutionis inde confectum perdidi: iterum conuentus (quia solutionem non probaui) condemnatus fui: ante executionem sententiæ instrumentum solutionis reperi: an possim de solutione opponere contra executionem sententiæ: vel si solui, an detur repetitio, in c. significantibus. de purga. vulg. nu. 4.* 181

3 *Tenebaris mihi dare annis singulis. 10. solidos Turoncn. antiquorũ: soluisti annis. 10. de nouis: an possim petere de antiquis, vel obstet mihi præscriptio, in c. olim. de censi. nu. 10* 452

5 ¶ TENOR *priuilegij probatur per depositiones testium, in c. ex orc. de priui. nu. 2* 162

2 *Tenor rescripti quandoque mittitur in citatione: quandoque tenor libelli, in c. præterea. de dila. nu. 4* 116

2 *Tenor sententiæ potest probari per testes, in c. sicut nobis. de sent. & re iudi. nu. 4* 327

5 *Tenor totus accusationis non oportet, transmittatur ad accusatum, in c. licèt. de accu. nu. 4.* 8

5 ¶ TERGIVERSARI *est in vniuersum ab accusatione desistere. super continuatione rub. de calum. nu. 3.* 31

2 ¶ TERMINVS *à iure prefixus, infra quem debet aliquid præstari, currit sine alia interpellatione, in c. 1. de eo qui mit. in pos. n. 6.* 194

4 *Terminus an possit præfigi actori ad agendum, in c. lator. qui fil. sint legi. nu. 6* 110

3 *Terminus duorum mensium statuitur ad ingressum, vt ingrediatur & profiteatur, aut cum sponso redeat, in c. publico. de conuersi. coniug. nu. 4* 365

An iste terminus possit per iudicem actari, vel abbreuiari. numero 9.

3 *Terminus idem potest limitari, siue statui ad diuersos effectus, in c. cũ olim. il 2. de priui. nu. 1.* 159

2 *Terminus iudicis, vel hominis præueniri non potest in impetrando, in c. oblatæ. de app. nu. 4* 370

Nec terminus iuris nimium. nu. 5.

2 *Terminus iuris an negetur propter præsumptam malitiam partis, in c. licèt causam. de proba. nu. 7.* 211

2 Ter-

2 *Terminus maior debet statui ei, qui non reperitur, quàm ei, qui reperitur, in c. cum olim. de dolo & contu. nu. 8* 190

2 *Terminus peremptorius nimis breuis prebet iustam causam appellãdi, in c. 1. de dila. nu. 1* 115

2 *Terminus potest statui vtrique parti communis ad probandum incõuenientia, in c. licèt causam. de proba. nu. 4* 211

5 *Terminus præfigitur à iudice in criminalibus ad comparendum, in c. licèt. de accu. nu. 5* 8

2 *Terminus præfixus appellationi habet vim peremptorij, cum appellatio est recepta, in c. sæpe contingit. de appel. nu. 5* 357

1 *Terminus prolongatur in longius tempus propter incompetentiam iudicis, in c. ex literis. de in integ. resti. nu. 3.* 358

2 *Terminus prorogatus, vel restrictus an dicatur legalis, vel iudicialis, in cap. quod ad consultationem. de senten. & re iudi. numero. 10.* 326

2 *Terminus quãdoque præfigitur à iudice, vel à iure alicui ad aliquid expediendum in iudicio, vel ad agendum: an dies feriati cõputẽtur in termino, vel determino subducantur, in c. conquestus. de fer. nu. 27* 129

2 *Terminus si datus est reo ad petitionem actoris ad aliquid faciendũ infra octo dies: an poterit istud facere quandocunque infra terminum, in c. oblatæ. de appel. nu. 8.* 370

4 *Terminus si præfigitur ad probandum exceptionem peremptoriam, vltra terminum opponens non auditur, in c. lator. qui fil. sint legi. nu. 5.* 110

3 *Terminus si statutus est alicui, vt declaret animum suum, & in termino nihil dicit, habetur pro repudiante, siue recusante, in c. potuit. de loca. & conduc. nu. 5.* 162

2 *Termini assignatio facta per iudicem non habet vim delationis, in c. oblatæ. de appel. nu. 2.* 370

3 *Terminum à iure statutum nemo potest coarctare sine causa, nisi Papa, in c. ex ore. de his quæ fiunt à maio. nu. 1.* 123

2 *Terminum datum, seu præfixum ab homine non potest appellans nimium præuenire, in c. ex ratione. de appel. nu. 5.* 343

2 *Termino præfixo à iure, an admittetur ille, cui terminus est præfixus, in c. licèt causam. de proba. nu. 20.* 213

4 *Termino præfixo ad accusandum lapso, an sit adeo præclusa via, quòd nullo modo audiatur, in c. cum in tua. qui mat. accu. pos. numero. 10.* 134

1 ¶ TERTIVS *aliquando se opponit, ne excommunicatus absoluat, in c. cum contingat. de offi. deleg. nu. 2* 271

2 *Tertius appellans à diffinitiua, debet exprimere causam: & sufficit sibi destinare nuncium ad appellationem prosequendam, in c. cum super. de sent. & re iudi. nu. 1.* 328

2 *Tertius pro iure suo non comparens impedit contrahere volentes, in c. tertio loco. de præsum. nu. 2.* 268

4 *Tertius se opponens quid operetur, in c. veniens. il 1. de sponsa. numero. 5.* 13

2 *Tertius veniens pro iure suo post latam sententiam, quæ transiuit in rem iudicatam, non potest impedire ipsius executionem, in c. cum super. de sent. & re iudi. nu. 6. & 13.* 126

Et quid si comparet, vt actorem remoueat. nu. 12. 328

2 *Tertia persona veniens post sententiam contra alium latam, potest appellare pro suo interesse, in c. cum super. de senten. & re iudi. nu. 2.* 328

3 *Tertia, quæ datur ecclesiæ parochiali, quando sit danda, in c. 1. de sepul. nu. 7.* 295

3 ¶ TERRA *ecclesiæ infertilis dari potest in emphiteusim ei, cuius studio redditur ad culturam, in c. ad aures. de reb. eccle. non alie. numero 1.* 131

5 *Terra noualis quæ dicatur, in c. consultationi. de priui. nu. 2.* 172

3 *Terra sterilis, & inculta si redigitur ad culturam, ecclesia, in cuius parochia sita est, debet habere decimam, in c. quoniam. de deci. numero. 1* 325

3 *Terram puram, vt ibi fiat sepulchrum, potest dominus terræ vendere, in c. abolendæ. de sepul. nu. 3* 310

¶ TERROR *armorum inducit iustum metum, in c. 1. de his, quæ vi met. numero. 2.* 346

3 ¶ TESTATVS *an quis possit decedere pro parte, & pro parte intestatus, in c. cum esses. de testa. nu. 16* 237

3 *Testator an possit excludere episcopum debentem percipere portionem de relicto ecclesiæ suæ facto, in c. requisisti. de testa. n. 8.* 250

3 *Testator an possit vsufructuario remittere cautionem in testamento, in c. cum constet. de pig. nu. 9.* 187

5 *Testator an possit inducere vsuras in testamento, in c. consuluit. de vsuris. nu. 7.* 108

3 *Testator, condito primo testamento, volens ad secũdum venire, scripsit omnia bona sua, & ita dixit in præsentia duorum testium. instituo pauperes Christi & c. an valeat, in c. cum esses. de testa. numero 22.* 238

3 *Testator confitetur se habuisse de bonis communis tantum, postea conualescit: an possit ad illud conuenirí, in c. cum dilectus. de succes. abintesta. nu. 14* 294

5 *Testator damnauit hæredem, vt dare Titio vnum podere, recepto prius à Titio quidquid ipse testator expenderat in prædicto podere: an Titius teneatur ad pretium podere, in c. in nostra. de iniur. nu. 4.* 184

3 *Testator dixit in secundo testamento inualido. cassans, et irritans omnem voluntatem, & testamentum, quod feci, volens hoc testamentum omnibus præualere: an vigore istorum verborum primum testamentum sit cassum, in c. cum esses. de testa. nu. 21.* 238

3 *Testator dixit. relinquo ecclesiæ centum, nec aliter nominauit ecclesiam: quæ ecclesia habebit illa centum, in c. relatum. il 2. de testa. nu. 8.* 241

3 *Testator dixit. volo solui omnibus debentibus à me aliquid recipere: & de hoc stetur simplici verbo Titij fratris mei: an tale relictum valeat, in c. cum tibi. de testa. nu. 8.* 243

3 *Testator donauit monasterio sanctæ Mariæ quædam casamenta, et palatium, in qua donatione fuit onus iniunctum de construenda ecclesia ibidem & c. an dictum onus habeatur pro non adiecto, in c. nos quidem. de testa. nu. 9.* 233

3 *Testator fecit multa legata, & executorem dedit: aliqui legatarij repudiant legata, vel ante testatorem mortui sunt: an debeant illa cedere lucro executoris, vel hæredis, in c. tua nobis. de testa. numero 8.* 269

3 *Testator fecit plura legata, & in omnibus bonis suis filium hæredẽ instituit, & adiecit. si dictus filius sine liberis decesserit, Titio relinquebat centum. Item reliquit Titio fundum. Item reliquit Sempronio domum: an in sequentibus legatis post primum intelligatur conditio. si filius decesserit & c. in cap. Ioannes. de testa. numero 27.* 386

3 *Testator fecit testamẽtum, & dixit. volo, quòd notarius illud faciat ad sensum sapientis. quid poterit facere sapiens per hæc verba, in c. cum tibi. de testa. nu. 13* 245

3 *Testator filium adultum instituit: & quandocunque sine liberis decesserit, voluit per executores, quos in testamento nominauit, bona sua distribui inter pauperes. qui filius se hæreditati immiscuit, & sine liberis decessit: executores quosdam pauperes nominauerunt, & in eos solo verbo distribuerunt certam quantitatem de bonis, & hæreditate prædicta: an hæredes dicti filij possint conuenirí à dictis pauperibus & cet. in cap. cum tibi. de testa. numero. 11.* 244

3 *Testator filium instituit: extraneum filio substituit: vxorem dominam, & vsufructuariam reliquit. modò hæreditas deuenit ad substitutum. quid debet habere mulier, in c. cum constet. de pig. nu. 14.* 188

3 *Testator habebat plures scutellas argenteas: quarum vnam legauit: cuius erit electio, in c. indicante. de testa. nu. 5.* 226

3 *Testator in testamento reliquit conuentui fratrum prædicatorum, vel minorum singulis annis. 10. vsque ad 10. vel 20. an. & in hoc grauauit hæredem, an valeat, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 30.* 221

3 *Testator institutis. A. & B. ita in testamento subiunxit. volo solui per prædictos hæredes meos omnia debita, videlicet quòd. A.*

solue-

soluere teneatur omnia debita quibuscunque creditoribus talis, & talis vill.e: & specialiter summam pecuniæ, quæ soluenda re stat Gemmæ filiæ necnon omnia debita, quæ debeo &c. an dictus A teneatur soluere omnibus creditoribus, in c. cum dilecti. de donna. nu. 8 204

3 *Testator instituebat pauperes Christi: non perfecto testamento, super uenit mors: an valeat talis institutio, & alia, quæ expressit. in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 10.* 219

5 *Testator legat monasterio mille, si talem recipit in monachum: si non recipit, an possit petere, in c. dilectus. il 2. de simo. nu. 8.* 39

3 *Testator legauit mihi fundum, quem hæres mihi tradidit, & euictus est: an teneatur hæres de euictione, in c. filius. de testa. nu. 5.* 228

4 *Testator legauit monasterio centum, si abbatissa receperit in monialem Bertam: an monasterium possit petere centum, licèt nolit recipere, in c. Gemma. de sponsa. nu. 8* 28

3 *Testator legauit seruum in fuga constitutum: cuius expensis inuestigabitur, vbi sit, in c. indicante. de testa. nu. 6* 226

3 *Testator legauit Titio fundum, & voluit, quòd legatarius teneatur in festo sancti Francisci dare fratribus vnum prandium, an intelligatur de vno prandio solùm in vno festo: an singulis annis dicti festi, in c. de his. de testa. nu. 8.* 287

3 *Testator non potest fraudare episcopum debita portione, in c. officij. de testa. nu. 5.* 246

3 *Testator potest adijcere pœnam in testamento, in c. Raynaldus. de testa. nu. 8* 272

3 *Testator potest facere in testamento quot gradus voluerit, in c. Raynutius. de testa. nu. 5* 256

3 *Testator potest relinquere animo compensandi debitum creditori, in c. officij. de testa. nu. 3.* 246

3 *Testator præcepit commissario omnia, præter pauca, in non piis causis expendi: pauca verò in piis: an videatur testatus decedere, in c. cum tibi. de testa. nu. 4* 243

3 *Testator quare potest disponere, vt episcopus quod sibi relinquitur, solus habeat, sed non ecclesiæ, in cap. requisisti. de testa. numero 14.* 251

3 *Testator reliquit Bertæ vsumfructum in vita: post mortem Bertæ instituit pauperes Christi: an valeat relictum vsusfructus, in c. cum constet. de pig. nu. 15.* 188

4 *Testator reliquit filiæ mille (ita quòd non nubat mercatori: aliàs ipsa perdat. nupsit militi: an perdet ea, in c. Gemma. de sponsa. numero 9.* 28

3 *Testator reliquit in testamento vxorem suam vsufructuariam, donec honestè, & castè vixerit: an si nubat, dicatur castè viuere, in c. quod ad te. de cle. coniug. nu. 8.* 20

4 *Testator reliquit mille cuidam pupillæ, cum nupserit: ipsa nupsit in decimo anno, et apparet viripotens: quòd consequetur relictum, c. puberes. de despon. impub. nu. 4.* 34

3 *Testator reliquit vxorem suam vsufructuariam omnium bonorum suorum, donec honestè, & castè vixerit, & vidualem vitam seruauerit: vxor obtulit se cuidam monasterio, & assumpsit velum religionis: an dicatur viduaiter viuere, in c. ex publico. de conuersi. coniug. nu. 12.* 365

5 *Testator reliquit vxorem suam vsufructuariam, quamdiu castè vixerit: si primo anno castè, secundo non, tertio rediit ad castitatem ingrediendo religionem, an reassumat legatum, in c. petitis. de priu. nu 4.* 165

3 *Testator si contra hæredem non implentem suam voluntatem prouidit de alia pœna, quam priuationis: an post annum habebit etiam locum pœna legis, in c. Raynaldus. de testa. nu. 38.* 275

3 *Testator si damnauit vendere certo pretio, & legatarius offert pretium, statim habetur venditio pro perfecta, in c. Raynutius. de testa. nu. 40* 261

3 *Testator si dicat. amice pono bona mea, & animam in manibus tuis, quid per istud intelligatur, in c. cum tibi. de testa. nu. 6* 243

4 *Testator si dicat. lego centum sub hac conditione, vel aliquid fiat. in hoc non obstante, erit, in c. verum. de condi. appo. nu. 9.* 58

3 *Testator si dicat. relinquo vxorem meam dominam, & vsufructuariam, quid importent ista verba, in c. cum constet. de pigno. numero 12.* 188

3 *Testator si dicat tantùm. lego liberis: de quibus intelligatur, in c. in dicante de testa. nu. 11.* 227

2 *Testator si dixit. instituo filium meum: & si decesserit sine liberis, substituo fratrem: filio intrante religionem, cui debeatur illa hæreditas, fratri substituto, an monasterio, in c. in præsentia. de proba. nu. 25.* 210

3 *Testator si dixerit. quandocunque filius meus decesserit sine liberis, volo, quòd bona mea distribuantur inter pauperes: an ista substitutio erit fideicommissaria, vel directa, in c. Raynutius. de testa. nu. 33.* 259

3 *Testator si legat vxori eius causa parata, cedunt in legato etiam quæ parata erant in vsum ancillæ, in cap. quantò. de censi. numero. 7.* 447

3 *Testator si legauit 200. libras. postea vixit multis annis, & libra mutata est: an de mutata, vel de antiqua intelligatur, in c. olim. de censi. nu. 12.* 452

2 *Testator si legauit omnibus de tali collegio mille, & quatuor ex eis specialiter legauit quinquaginta: an illa veniant ad generale legatum, in c. quoniam. de fer. nu. 8* 124

3 *Testator si legauit rem propriam, quam postea alienauit, an extinguatur legatum, in c. filius. de testa. nu. 8* 228

3 *Testator si mandat monasterium construi in certo loco, & ibi fieri non possit: an erit construendum in alio loco, in c. nos quidem. de testa. nu. 8.* 222

5 *Testator si mandat restitui vsuras, non expressis personis, à quibus extorsit, nec expressa quantitate: ex hac confessione non dicetur vsurarius manifestus, in cap. quia in omnibus. de vsuris. numero. 5.* 100

3 *Testator si me præsente, & consentiente legauit Titio rem meam. an ego tenear ex testamento, in c. filius. de testa. nu. 6* 229

2 *Testator si præcipit in vltima voluntate stari dicto alicuius, cui standum est, in c. dilecti. de foro compe. nu. 16* 77

3 *Testator si prohibuit reddere rationem executorem, an valeat talis dispositio: ita quòd executor reddere non teneatur, in c. Ioannes. de testa. nu. 15* 283

3 *Testator si reliquit canonico sancti Petri quoddam legatum: an censeatur relictum ecclesiæ sancti Petri, an canonico, in c. requisisti. de testa. nu. 16.* 251

3 *Testator si reliquit ecclesiæ Christi cum apostolis, intelligitur cũ duodecim, in c. indicante. de testa. nu. 13.* 227

3 *Testator si reliquerit vxori suæ aliquid, donec vidualem vitam seruauerit, & quando transiuerit ad secunda vota & c. an ex præsumpta voluntate defuncti excludatur à tacita pupillari, in cap. Raynutius. de testa. nu. 35* 260

3 *Testator sic disposuit. relinquo H. sorori meæ decem solidos, & nolo de bonis meis plus petere, vel habere possit aliqua ratione. Item relinquo domino P. decem solidos, & in ipsis eum hæredem instituo. & in ipso testamento nullum alium hæredem vniuersalem instituit. an dictus P. possit sine peccato petere vltra dictos 10. solidos. aut ipsa H. in c. 1. de testa. nu. 11.* 218

3 *Testator Titio debitori suo in centum liberationem reliquit, si infra mensem à die mortis suæ quinquaginta hospitali daret: alias dabat ipsa centum hospitali. Titius non dedit, quid iuris, in cap. nos quidem. de testa. nu. 6.* 222

3 ¶ Testamentvm *an probetur per duos testes, an nullum est instrumentum confectum de vltima voluntate, in c. cum esses. de testa. nu. 13* 236

2 *Testamentum faciens quid facere debeat, in c. in præsentia. de proba. nu. 3.* 208

3 *Testamentum factum per filium fa. in loco statuti, an porrigat effectum suum ad bona vbicunque sita, in c. cum olim. de cleri. coniug. nu. 9.* 23

2 *Testamentum factum solemniter per notarium, an indigeat publicatione, in c. si instrumenta. de fide instru. nu. 2* 265

3 *Testamentum factum Venetijs coram duobus valet: an Veneti testamentum factum coram duobus testibus extra territorium valebit, in c. cum olim. de cleri. coniug. nu. 7.* 23

3 *Testamentum hominis morte confirmatur, in c. cum Marthæ. de celebrat. nu. 8.* 466

3 *Testamentum minus solemne an sit seruandum in foro conscientiæ, in c. cum esses. de testa. nu. 4.* 235

3 *Testamentum ad hoc vt rumpatur, quid requiratur, in c. cum esses. de testa. nu. 18.* 237

3 *Testamentum primum ritè factum non tollitur per secundum minus solemne, in c. suggestum. de iure pat. nu. 3.* 425

3 *Testamentum primum si fuerit validum, secundum inualidum ex cã præteritionis, vel exhæredationis. quid iuris, in c. cum esses. de testa. nu. 19.* 238

2 *Testamentum publicatum quem effectum habeat, in c. si instrumenta. de fide instru. nu. 3.* 265

3 *Testamenta qualiter irritentur, in c. cum esses. de testa. nu. 17.* 237

3 *Testamentum quid sit. super continuatione rubricæ. de testamen. numero 8.* 215

3 *Testamentum solemne præcessit, deinde testator adhibitis septem testibus dixit: nolo primum testamentum valere, an ex hoc primum testamentum sit sublatum, in cap. cum esses. de testa. numero. 20.* 238

2 ¶ Testis *ad hoc vt probet per famam, oportet, quòd audierit eam ante litem contestatam, in c. licèt. il. 2. de testi. nu. 5* 245

2 *Testis ad hoc vt repellatur à testimonio, quid requiratur, in c. super eo. de testi. nu. 3.* 223

2 *Testis an debeat iurare die dominica, in c. 1. de fer. nu. 6.* 123

2 *Testis an debeat esse præsens, quando iudex ipsum asserit vacillasse, & eidem notificare. vacillas, & titubas, in c. quoniam cõtra falsam. de proba. nu. 14.* 215

2 *Testis an possit se corrigere ante publicationem dicti sui, in c. cũ causam. de testi. nu. 21.* 238

4 *Testis an possit testificari per literas, quòd nõ, in c. à nobis. qui mat. accu. pos. nu. 6. et 7.* 130

2 *Testis conditio, & humilitas inspicitur tempore, quo ad testimoniũ recipitur, in c. 1. de testi. nu. 4.* 217

2 *Testis conuictus de crimine, vel confessus, qua pœna debeat puniri, in c. 1. de excep. nu. 5.* 293

2 *Testis conscientiæ alicuius est solus Deus, in cap. nouit. de iudi. numero 3.* 19

2 *Testis, cuius testimonium reprobatur, non per hoc efficitur infamis, in c. cum dilecto. de ordi. cogni. nu. 13.* 133

Est tamen infamis, saltem de facto. ibidem. nu. 23.

2 *Testis, cui crimen obijcitur, an possit repellere obijcientem prætextu similis criminis, vel maioris, in cap. testimonium. de testi. numero. 15.* 249

2 *Testis debet interrogari de tempore, in cap. ex tenore. de testi. numero. 7.* 235

2 *Testis debet diligenter examinari de causa scientiæ, in c. cum causam. de testi. nu. 6.* 237

2 *Testis deponens de auditu auditus non probat, in c. cum literis. de testi. nu. 3.* 232

3 *Testis deponens, quòd Titius est dominus talis fundi, non probat, nisi assignet causas, in c. cum causam. de testi. nu. 9.* 237

1 *Testis de auditu, & de visu deponere debet, in c. ex literis. de consug. nu. 2.* 113

5 *Testis falsus obligatur parti, quam lesit, in crimine falsi, & iudici, et etiam Deo, in c. 1. de cri. fal. nu. 1.* 114

5 *Testis ferens testimonium falsum, an semper puniatur, in c. 1. de crimi. fal. nu. 8* 114

2 *Testis in criminali est compellendus, in c. dilectorum. de testi. cog. numero 3.* 254

2 *Testis inductus ad probandum certum articulum non potest, nec debet cogi deponere super alio, in c. de testibus. de testibus. nume. 1. & 5.* 231

5 *Testis inductus contra me in causa criminali, præsumitur inimicus meus, in c. cum P. de accu. nu. 2.* 5

5 *Testis ita punitur de falso, si verum, tacet, sicut si falsum dicat, in c. 1. de cri. fal. nu. 3.* 114

2 *Testis non potest iurare per procuratorem, in c. licèt. il 2. de testi. numero 2.* 245

3 *Testis potest primò deponere, & dicere id, quod scit de eo, super quo producitur, & postea iurare, in c. dilectus. de cap. mona. numero. 6.* 407

2 *Testis potest se incontinenti corrigere: non autem ex interuallo, in c. præterea. de testi. cog. nu. 6* 253

2 *Testis quando recipitur ad testimonium non iuratus, pars debet contradicere, in c. nuper. de testi. nu. 3.* 247

3 *Testis, qui dixit se vidisse Titium. 10. annis continuè possidere: an probet, in c. ex parte. de cle. non resi. nu. 5.* 34

5 *Testis, qui falsum testimonium tulit, per quem puniatur, in c. 1. de fal. nu. 9.* 114

Et qua pœna. nu. 12.

2 *Testis, qui iurauit non testificari, debet denunciari non teneri tali iuramento, in c. constitutis. il 2. de testibus. nu. 5.* 244

2 *Testis, qui non debuit examinari: examinatus nõ facit indicium, vel præsumptionem, in c. in literis. de testibus. nu. 8.* 229

5 *Testis, qui non debuit examinari, examinatus facit indicium, in cap. per tuas. il 1. de simo. nu. 7.* 42

2 *Testis quòd debeat deponere ieiunus, quomodo intelligatur, in c. 1. de testi. nu. 5.* 218

5 *Testis, qui se occultat, & nõ comparet ad testificandum, vt veritas occultetur, an puniatur, in c. 1. de crimine falsi. nu. 7.* 114

2 *Testis quibus exceptionibus repellatur, in c. quoties alicui. de testi. nu. 3.* 219

2 *Testis secundò inductus si dicat contrarium eius, quod primò dixit, quid iuris, in c. cum causam. de testibus. nu. 22* 238

5 *Testis, si cælat aliquod instrumentum, vt veritas non appareat, incidit in pœnam falsi, in c. 1. de cri. fal. nu. 6* 114

2 *Testis si confitetur in iudicio se criminosum, potest sine nouo processu puniri pœna ordinaria, in c. cum super. de confes. nu. 1.* 201

2 *Testis si deponit de tempore, an possint fieri articuli directò contrarij de alio tempore, in c. ex tenore. de testibus. nu. 5.* 234

2 *Testis si deponit super articulo dependenti non incluso: an post publicationem poterunt testes super illa conditione produci, in c. fraternitatis tuæ. de test. nu. 15.* 225

2 *Testis si dicat, se interfuisse contractui, probat, in c. cum Ioannes. de fid. instru. nu. 5* 260

2 *Testis si punitur pœna extraordinaria: an tollatur pœna ordinaria per actionem illius extraordinariæ pœnæ, in c. cum super. de confes. nu. 6* 201

5 *Testis si sciret nomen suum subticeri, audacius infamaret, et falsum deponeret, in c. qualicer. de accu. nu. 22.* 25

5 *Testis si scribat dictum suum in schedula, & præsentat iudici, non valet eius dictum, in c. de testibus. de testi. nu. 4.* 231

2 *Testis si studiose reddit causam non concludentem, tenetur pœna falsi, in c. 1. de cri. fal. nu. 5.* 114

5 *Testis si velit postea addere dicto suo, vel corrigere, non admittitur, in c. 1. de cri. fal. nu. 4.* 114

2 *Testis synodalis in re denunciata admittitur, tanquam talis, in c. in omni. de testi. nu. 21* 218

2 *Testis synodalis, qui semel tulit suum testimonium, non cogitur super eo testificari, nec iurare, nisi nouus articulus emergat, in cap. præterea. de testi. cog. nu. 3* 253

2 *Testis vnus non sufficit ad condemnationem alicuius, in c. veniens, il 1. de testi. nu. 5* 222

2 *Testis vnicus admitti non debet contra dicta plurium testium, in c. iurauit. de proba. nu. 1.* 206

2 *Testi astruenti negatiuam, quæ omnino cadit in eius sensu, an credatur, in c. ex tenore. de testi. nu. 9.* 235

2 *Testi, etiam religioso, deponenti sine iuramento non creditur, in c. nuper. de testi. nu. 1.* 247

2 *Testi vni non creditur, etiam si præsidali præfulgeat dignitate, in c. licèt. il 2. de testi. nu. 7.* 245

2 Te-

2 Testi, vel producenti ipsum non potest opponi exceptio similis crimi nis, in c. personas. de testi. nu. 2. 227
1 Testem de domo iudicis an quis possit producere, in c. 1. de offi. iudi. nu. 3. 303
2 Testes à diuersis producti deponentes contraria, si sint æqualis honestatis, statur maiori numero, in cap. in nostra. de testi. numero 1. 232
5 Testes admittuntur ad reprobationem depositionum primorum testium, in c. cum olim. de priui nu. 4. 157
2 Testes an debeant compelli ad testimonium perhibendum, pulchra distinctio, in c. dilectorum. de testibus cogen. nu. 2 254
4 Testes an debeant esse rogati in matrimonijs, in c. ex parte. de despō. nu. 8. 9
2 Testes an debeant interrogari, an sint criminosi, in c. cum causam. de testi. & atte. nu. 14 237
2 Testes an debeant reddere causam sui dicti, in c. cum causam. de testi. nu. 13 237
2 Testes an possint produci in termino dato ad producendum instrumēta, in c. peruenit. il 1. de testi. cog. nu. 3. 252
2 Testes an possint produci de consensu partium, publicatis attestationibus, in c. fraternitatis. de testi. nu. 18 226
2 Testes an posint produci in causa matrimoniali, publicatis attestationibus, vel post renunciationē, in c. constitutis. il 2. de testi. nu. 3. & 4. 245
2 Testes an sint vlterius interrogandi ad petitionem producentis, publicatis attestationibus, in c. per tuas. de testibus. nu. 1. 246
2 Testes cogendi sunt per sententiam excommunicationis, suspensionis, & depositionis, in c. cum super. de testibus cog. nu. 1. 252
2 Testes cogendi sunt super consanguinitate probanda, in c. ceterum. de testi. cog. nu. 1. 253
Et etiam in spiritualibus. ibidem. nu. 2.
2 Testes cogendi sunt super iniuria clericis illata, in c. peruenit. il 2. de testi. cog. nu. 1. 253
2 Testes contra eandem personam possunt pluries produci in causa ciuili. in c. fraternitatis tuæ. de testibus. nu. 5 225
2 Testes corrupti, & periuri non debent admitti ad testimonium, in c. sicut nobis. de testi. nu. 1. 221
Et ibidem nu. 5.
2 Testes criminosi à testimonio repelluntur, in cap. 1. de exceptio. numero 1. 293
2 Testes criminosi à testimonio repelluntur in ciuili, & in criminali, in cap. super eo. de testi. numero 2. 223
5 Testes criminosi probant, si alia adminicula suffragantur, in cap. per tuas. il 1. de simo. nu. 4. 41
5 Testes de iure necessarij quando non reperiuntur in loco, tunc quales reperiuntur, idonei reputantur, in c. cum in iuuentute. de purg. canō. nu. 8. 176
2 Testes debent cognoscere personas litigantium, à quibus, & contra quos producuntur, in cap. cum causam. de testi. nu. 16. 237
2 Testes debent esse idonei, & fideles, in c. 1. de testi. nu. 2 217
2 Testes debent deponere, quòd cognouerunt personas saltem in vno gradu consanguinitatis se habere, in c. licèt. il 2. de testi. numero. 8. 245
2 Testes decem si deponunt in iudicio summario: in alio iudicio duo, vel tres deponunt contrarium, stabitur istis duobus, vel tribus contra illos decem, non habita consideratione dignitatis, & numeri, in c. cum in tua. de testibus. nu. 3. 244
5 Testes deponentes super infamia si discordent adinuicem in loco, tempore, & personis an dicantur contestes, in c. qualiter. il 2. de accu. nu. 34. & 35. 27
2 Testes domestici non faciunt etiam semiplenam probationem, in c. in literis. de testi. nu. 7. 229
5 Testes duo an debeant deponere, quòd sit fama per totam ciuitatem: an sufficiat si dicant de vicinia tantùm, in c. qualiter. il 2. de accu. numero 36. 27
2 Testes examinandi sunt diligenter & sigillatim, in c. venerabili. de testi. nu. 1 247
2 Testes ijdem possunt recipi, si super nouo articulo includatur illud, quod venit in veteri iam publicato, in c. cum causam. de testib. numero. 2. 241
2 Testes in causa criminali admonendi sunt, non cogendi, nisi timore se subtrahant, in c. super eo. de testi. cog. nu. 1. & 3. 252
2 Testes in causa liberali possunt recipi, etiam lite non contestata, in c. cum olim. de testi. nu. 1. 233
2 Testes in causa matrimoniali recipiuntur, etiam publicatis attestationibus, in c. causam matrimonij. de proba. nu. 5. 217
2 Testes in contrarium admittuntur contra deponentes super peritia artis, in c. causam matrimonij. de probatio. nu. 3. 217
2 Testes in criminali sunt compellendi, in c. dilectorū. de testi. cog. numero. 3. 254
1 Testes in notorijs aliquando ad cautelam accipiūtur, in c. bonæ. il 2. de elec. nu. 3. 145
2 Testes mei si probant aliquid certo tempore celebratum, & testes aduersarij probant idem, alio tamen tempore, quid iuris, in c. cum tu fili. de testi. nu. 4. 224
2 Testes non debent recipi vltra tertiam productionem in causis ecclesiasticis, & ciuilibus, in c. in causis. de testi. nu. 2. 224
2 Testes non debent recipi, nisi præcedat citatio: & qualiter debeat fieri illa citatio, in c. quoniam. vt lite non contest. nu. 9. 99
5 Testes non debent deponere super occultis criminibus, in c. qualiter. il 1. de accusa. nu. 7. 15
1 Testes non sunt idonei, quos actor de familia sua producit, in c. in literis. de testi. nu. 1. 228
2 Testes non sunt pretio conducendi: tamen debēt habere expensas, in c. 1. de testi. nu. 1. 217
2 Testes non sunt recipiēdi, si facta est sufficiēs testium productio, in c. de testibus. de testi. nu. 7. 251
2 Testes noui, & etiam antiqui possunt produci in causa appellationis super nouis capitulis, in c. fraternitatis tuæ. de testib. nume. 2. & 8. 225
2 Testes noui, & super eisdem articulis post dictita testificata admittuntur in causa matrimoniali, in c. cum in tua. de testi. numero. 4. 244
5 Testes omnes, etiam religiosi, debent iurare, in c. tuis. de testi. numero. 2 239
2 Testes plures si probant reum malæ famæ. quid sibi proderit, si probabit per alios se esse bonæ famæ, in c. cum oporteat. de accusa. numero 9. 18
2 Testes possunt produci ab vtraque parte in interdicto vnde vi. in c. significauerunt. de testi. nu. 6. 255
2 Testes possunt produci post publicatas attestationes super articulis penitus diuersis, in c. tam literis. de testi. nu. 4. 255
2 Testes possunt produci, donec attestationes fuerint publicatæ, vel eis renunciatum, in c. cum venissent. de testi. nu. 1. 229
2 Testes possunt produci super eodem capitulo, etiam publicatis attestationibus, quando variatur modus agendi, in c. veniens. il 2. de testi. nu. 1. 253
2 Testes possunt recipi ante litis contestationem, quando timetur de eorum morte, in c. quoniam. vt lite non contest. nu. 3. 98
2 Testes producti ad probandum exceptionem criminosam sunt de circumstantijs subtiliter examinandi, in c. licèt causam. de proba. numero 9. 211
2 Testes producti super possessione, si deponunt super proprietate, non valet eorum depositio, in c. de testibus. de testi. nu. 2. 231
2 Testes publicatis attestationibus in causa matrimoniali super eodem capitulo possunt produci, in c. series. de testi. nu. 1. & 4. 229
2 Testes quales esse debeant, in c. licèt. il 1. de testi. nu. 4. 89
Et in c. 1. de excep. nu. 3. 228. & in c. 1. de excep. nu. 3 293
5 Testes qualiter debeant deponere super infamia, in c. cum oporteat. de accusa. nu. 10. 18
2 Testes qualiter debeant iurare, cum agitur ad separationem matrimonij, in c. quoties alicui. de testi. nu. 2. 219
2 Testes quando ad idem probandum in diuersis instantijs ad diuersos effectus producuntur, & contraria deponunt, quid iuris, in c. cū in tua. de testi. nu. 2. 244
2 Testes quando deponunt, debent esse iurati, in ca. fraternitatis tuæ. de testi. nu. 6. 225
2 Testes quando sunt pares hincinde, pronunciatur pro eo, pro quo facit ius commune, in c. auditis. de præscri. nu. 9. 312
5 Testes qui asserūt se inimicos illius, contra quem ferunt testimoniū, non faciunt fidem: nisi ante testimonium asserant se hoc facere in fraudem, in c. inquisitionis. §. tertiæ. de accu. nu. 4. 20
2 Testes, qui deposuerunt obscurè, & confusè, possunt repeti: vt declarent dicta sua, in c. cum clamor. de testi. nu. 2. 248
2 Testes qui dicantur variare: qui contradicere, & qui vacillare, in c. præterea. de testi. cog. nu. 7. 253
2 Testes, qui se subtrahunt à testimonio perhibendo, compelluntur p censuram ecclesiasticam, in c. dilectorum. de testi. cog. nu. 1. 254
4 Testes, qui sunt idonei ad matrimonium coniungendum, sunt etiam idonei ad matrimonium separandum, in c. videtur. qui mat. accu. pos. nume. 1. 131
2 Testes quòd se subtraxerint, quis probare teneatur, in c. super eo. de testi. cog. nu. 4. 252
2 Testes, quos egomet produxi, an possim reprobare, in c. cum venerabilis. de excep. nu. 19. 300
3 Testes quot requirantur ad cōuincendum Cardinalem, in c. ex gestis. de cle. non resi. nu. 6. 28
2 Testes recepti ad probandum capitulum directò contrarium, an debeant esse plures, in c. series. de testi. nu. 5. 230
2 Testes regulariter ad testificandum sunt cogendi. fallit in casibus, in c. 1. de testi. cog. nu. 3. & 5. 251
2 Testes regulariter debent venire coram iudice ad deponēdum. fallit in casibus ibi no. in c. si qui testium. de testi. nu. 2. 221
2 Testes remouentur à testificādo propter infamiam, in c. præterea. de testi. cog. nu. 4. 253
2 Testes reprobatorij regulariter debent recipi post publicatas attestationes, in c. cum causam. de testi. nu. 3. 237
3 Testis si dicat se interfuisse contractui, probat, in c. cum Ioan. de fide instru. nu. 5. 260
3 Testes septem an semper requirantur in testamentis de iure ciuili, in c. cum esses. de testa. nu. 10. 236
3 Testes septem requiruntur de iure ciuili in testamentis, quinque in codicillis, in c. cum esses. de testa. nu. 1. 235
Et duo de iure canonico. nu. 5.
2 Testes si contradicant instrumento, aut instrumentum testibus: an testes præualeant, vel instrumentum, in c. cum Ioan. de fide instru. nume. 11. 261
5 Testes si deponant super crimine, super quo accusatio, vel inquisitio non præcessit, non valet testimonium, in c. inquisitionis. §. tertiæ. de accu. nu. 1. 20
2 Testes si distabant tenui pariete à commiscentibus, audiendo eos cōmisceri, sed non videbāt: an sufficiat eorum depositio cum fama, in c. præterea. de testi. nu. 4. 230
2 Testes si probant me certo loco, & tempore contraxisse, possum probare me illo tempore alibi fuisse, in c. ex tenore. de testib. numero. 6. 234
2 Testes si sunt diuersi in tempore, vel in loco, an valeat eorum testimonium, in c. cum causam. de testi. nu. 17. 237
2 Testes si variant super his, quæ causam, de qua agitur, contingūt, an valeat eorum depositio, in c. cum ecclesia. de causa poss. & proprie. nu. 21. 149
2 Testes super principali producti possunt reprobari: & quoties, in c. licèt. il 3. de testi. nu. 1. 246
2 Testes sunt cogendi ad testificandum, in cap. cum causam. de testib. nume. 10. 237
2 Testes sunt cogendi, quando agitur de infamia, vel vitio falsitatis, in c. super his. de testi. cog. nu. 1. 254
5 Testes synodales de quo loco, & quales esse debeant, in c. sicut. de accu. nume. 8. 29 Et an eis sit credendum, ibi. nu. 9.
2 Testes synodales debent computari in diœcesi, in c. præterea. de testi. cog. nu. 1. 253
Nec debent regulariter iurare, ibi. nu. 2.
2 Testes tenētur de testimonio, si ex falso testimonio aliquod malum sequatur, in c. sicut nobis. de testi. nu. 2. 222
2 Testes vtriusq; partis quando sunt inuicem contrarij, quibus credatur, in c. licèt causam. de probat. nu. 13. 212
5 Testium receptor si seriatim scribat dictum primi testis: & idem de secundo, & tertio, & sic de singulis: an valeat, in c. nhil. de verbo. sig. nu. 2. 235
2 Testibus non publicatis, potest tertius examinationem ipsorum iteratò petere, in c. constitutus. de testi. nu. 4. 231
2 Testibus qui vtitur pro se, cogitur recipere contra se similes, & eiusdem conditionis, in c. iudei. de testi. nu. 3. 227
2 ¶ Testimonium criminosi, nemine se opponente, valet, in c. testimonium. de testi. nu. 3. 248
5 Testimonium criminosorum licèt non valeat quò ad plenam fidē, valet tñ quò ad aliqualem, in c. per tuas. il 1. de simo. nu. 7. 42
4 Testimonium de auditu etiam hodie sufficit ad impedimentū matrimonij, in c. 1. de cons. & affi. nu. 2. 90
2 Testimonium de auditu admittitur, quando agitur ad separationem matrimonij ratione consanguinitatis, & affinitatis, in c. licèt. il 2. de testi. nu. 2. 245
4 Testimonium de auditu est sufficiens ad probandum consanguinitatē inter coniugatos, in c. tua nos. de consang. & affi. nu. 4. 91
2 Testimonium de credulitate an valeat, in c. cum in causa. de iura. calum. nu. 8. 114
2 Testimonium de credulitate valet, & quare, in c. literis. de præsum. nu. 4. 268
5 Testimonium ferens in causa criminali, præsumitur inimicus, in ca. meminimus. de accu. nu. 7. 8
2 Testimonium in casu, in quo est impossibile de visu, sufficit de auditu, in c. licèt. il 2. nu. 1. 245
2 Testimonium matris est suspectum, quando filia petit in virum aliquem maiorem se, in c. super eo. de testi. nu. 1. 228
2 Testimonium matronarum in virginitate probanda præfertur assertioni viri, in c. proposuisti. de proba. nu. 1. 206
2 Testimonium populi, & regis admittitur in causa electionis, in c. cū olim. de do. & contu. nu. 6. 190
5 Testimonium testis recepti super impertinentibus non valet, in c. inquisitioni. §. tertię. de accu. nu. 2. 20
3 Testimonium verum vniuscuiusq; rei sumitur ex signis, in c. in quadam. de celeb. mis. nu. 1. 466
2 Testificata qui dicit per se, vel per alium, an possit testes vltra producere, in c. vltra tertiam. de testi. nu. 3. 249
Et an admittantur ad quartam dilationem, ibi. nu. 8. & 10.
2 ¶ Timor solus fornicationis non sufficit, vt procedi possit contra absentem, in c. quoniam. §. porro. vt lite non cōte. nu. 11. 100
5 ¶ Titius si intulit mihi metum vt venderem, & traderem rem meam (& sic feci) deinde res illa peruenit ad tertiū, potero cōtra illū tertium agere, in c. abbas. de his, quæ vi, me. nu. 5. 348
2 ¶ Titulus beneficij an præsumatur ex possessione longissimi temporis, in c. ex parte. de testi nu. 2. 219
Et an sufficiat ad præscriptionem habere titulum ab vno, & possessionem ab alio. ibidem. nu. 19.
2 Titulum beneficij an præsumatur ex possessione longissimi temporis, in c. ex parte. de testi. nu. 2. 220
3 Titulus beneficii potest cadere in homicidam, in c. cum nostris. de cōces. præb. nu. 10. 94
3 Titulus beneficij in quos possit cadere, in ca. cum nostris. de concess. præb. nu. 11. fo. eod.
1 Titulus dignitatis honestius offertur, quàm petatur, in c. ad aures. de temp. ordi. nu. 1. 203
3 Titulus, & bona fides requiruntur in præscriptione rerum ecclesiasticarum, in c. si diligenti. de præscrip. nu. 8. 314
3 Titulus habitus ab illo, qui non habet ius in re, habetur pro non titulo, in c. qui res. de reb. ec. non alie. nu. 1. 128

2 *Titulus includitur sub verbo, præscriptione, in c. fraternitatis tuæ. de testi.nu.14.* 225
3 *Titulus inefficax ad præscriptionem corroboratur ex confirmatiõe, in c.dudum.de deci.nu.8.* 339
3 *Titulus inualidus à principio, præbet causam præscribendi, in c. cura.de iure pat.nu.3.* 419
2 *Titulus, ne liceat tertiò prouocare, quomodo intelligatur, in c. directæ.de appel.nu.3.* 353
2 *Titulus non requiritur in incorporalibus prescribendis, in c. cũ ecclesia. de causa pos.& propr.nu.27.* 150
2 *Titulus putatiuus an sufficiat ad præscriptionem, ibidem numero. 17.*
2 *Titulus putatiuus an sufficiat ad præscriptionem. Et an sufficiat ad præscriptionem habere titulum ab vno, & possessionem ab aliis, in c.quoniam.de præsump.nu.17.& 19.* 318
2 *Titulus quare magis requiritur in præscriptiõe rerum corporalium: quàm seruitutum, in ca. cum ecclesia.de cau.pos.& proprie. numero.28.* 158
3 *Titulus testamenti cadere potest in non habentem bona, in ca. quia ingredientibus.de testa. nu.5.* 219
5 *Titulus vnius beneficij non potest esse insolidum penes duos, in c.ad petitionem.de accu.nu.9.* 21
5 *Titulum habens in aliqua re, non debet ipsam apprehendere propria auctoritate, sed illius, à quo habet causam, in ca. pastoralis. de priui.nu.3.& 4.* 163
3 *Titulum siue, locum regulariter nemo potest habere in duabus ecclesiis, in c.cum non ignores.de præb.nu.2.* 45
3 *Titulo dignitatis quò ad ius non priuatur quis propter morbum superuenientem, in c.de rectoribus. de cle.ægro.nu.2.* 77
4 ¶TOLERANTIA, *qua tolerantur conuersi ad fidem, intelligenda est si contraxerint secundùm legem veterem, in cap.Deus. de diuor. nume.3.* 145
5 ¶TORNEAMENTA *non debent fieri, in cap. 1. de torneamentis.numero.1.* 86
1 ¶TRAHI *quis non debet vltra duas dietas extra suam diœcesim, in c. nonnulli de præscrip.nu.3.* 98
3 *Tractus futuri temporis an spectet ad iudicem, in c.cum super. de cõces.præb.nu.3.* 99
2 *Tractus futuri temporis in confessoria, & negatoria ad incorporalia competentibus non spectat ad iudicem, in ca. cum ecclesia. de cau.pos.& propr.nu.18.* 148
5 *Tractatus futuri temporis in odium statuentium contra libertatem ecclesiasticam spectat ad iudicem, in cap. grauem. de sent. excõ. nume.6.* 231
3 ¶TRACTATVS *de donationibus. quare non est diuisus in pluribus titulis. super cont.rub.de dona.nu.4.* 201
5 *Tractatus debet præcedere electionem, in cap. ecclesia. de sortileg. nume.1.* 120
1 *Tractatus electionem præcedere debet, in cap. cum inter canonicos. de elect.nu.4.* 143
1 *Tractatus habitus de futuro pontifice, nondum corpore tradito sepulturæ, non valet, in c.bone.il 2. de electio. nu.2.* 163
4 *Tractatio mala vxoris nõ est causa legitima cõmittendi adulteriũ, nec excusat à pœna, in c.significasti. de diuor. nu.5.* 138
3 ¶TRADITIO *corporalis quem effectum sortiatur post collationem, in c.proposuit.de conces.præb. nu.6.* 90
2 *Traditio nunquàm transfert dominium, nisi iusta causa precedat, in c.ex parte.il 2.de confes.nu.1.* 204
2 ¶TRANSCVRSVS *solus anni an faciat missum in actione reali verũ possessorem: an requiratur iudicis decretum, in c. quoniam. §.in aliis.vt lite non conte.nu.10.* 102
2 ¶TRANSIENS *de petitorio ad possessorium, an teneatur ad expensas, in repetitio.cap.finem litibus.de dolo & contuma.nu. 13. fol.* 183
3 *Transeuntes, & peregrini, qui minus humaniter recipiuntur in ciuitate, habent recursum ad episcopum, in cap. 1. de emptio. & vendi.nu.4.* 146
3 *Transitus ad strictiorem religionem, non infert semper necessariò zelum melioris vitæ, in c.licèt. de reg. nu.7.* 156
2 *Transitus conceditur de petitorio iudicio ad possessorium recuperãdæ, & adipiscendæ in aliis possessoriis, in repet. c. pastoralis. de causa pos.& propr.nu.3.* 154
3 *Transitus de minori ad maiorem religionem licitus est, non econuerso, in c.sanè. de reg.nu.2.* 350
2 *Transitus de vna exceptione declinatoria fori ad aliam, valet, in c. ex parte.B.de foro comp. nu.3.* 70
3 *Transitus de vna religione ad aliam est regulariter vetitus auctoritate apostoli. in c.licèt.de reg.nu.1.* 356
3 *Transitus, qui non tenet propter certum impedimentum, tali impedimento sublato de medio, confirmatur, in c. consuluit. de cõuer. coniug.nu.1.* 367
3 *Transitus si prohibetur alicui per aliquem locum: multò magis mo rari, in c.reliquisti.de custo.eucha. nu.2.* 478
1 ¶TRANSIGERE *quare non liceat de spiritualibus, in c. super eo. de transac. nu.2.* 325
1 *Transigi an possit super decimis, vt nihil soluant, in c. statuimus. de transac. nu.7.* 322
1 *Transigi non potest super beneficio ecclesiastico, in cap. constitutus. de transac.nu.1.* 323
1 *Transactio an possit interuenire in spiritualibus, in ca.statuimus.de transac. nu.2.& 5.* 321
Et an in beneficialibus, ibi. nu.3.
Et quid in causa matrimoniali, ibi. nu.4.
1 *Transactio, autequàm rescindatur, impedit processum iudicij, in c. constitutus.de transact.nu.5.* 323
1 *Transactio facta super rebus ecclesie per prælatum sine consensu superioris, non obligat successorem, in c. veniens. de transact. numero. 1.* 325
1 *Transactio non habet locum in matrimonio, in c. ex parte. de transact.nu.2.* 326
1 *Transactio non valet, nisi aliquo dato, vel retento, in c.super eo. de transac.nu.1.* 325
1 *Transactio in beneficialibus continet speciem simoniæ, in c.constitutus.de transact. nu.4.* 323
1 *Transactio super re probibita non firmatur iuramento, in c. constitutis.de transact.nu.3.* 323
3 ¶TRANSFERRE *domicilium de loco ad locum est voluntarium, in c. significasti.de paro.nu.9.* 316
3 ¶TRANSGREDI *præceptum cap. vt laici. de vita & hone. an sit peccatum, ibi.nu.6.* 1
3 *Transgredi terminos suos nemo debet.& qualiter dicatur quis trãsgredi, in c.1. de sepul.nu.8.* 295
1 *Transgrediens canones est infamis, in cap. illud. de maio.& obed. nume.2.* 205
3 *Transgressor canonis debet subiacere grauiori vltioni, in c.quod quibusdam.de fideius.nu.6.* 193
3 *Trãsgressor huius constitutionis punitur quadruplici pœna pro vno delicto, in c.non magno.ne cle.vel mo. nu.3.* 497
1 *Transgressor iuramenti est infamis, etiam post pœnitentiam, in c.ad audientiam.de his quæ vi, met. nu.9.* 349
2 *Transgressor iuramenti plus peccat, quàm trãsgressor promissionis. in c.debitores.de iureiu. nu.3.* 273
2 ¶TRANSLATVM *siue transsumptum si discordat cum originali, quid iuris, in c. cum venerabilis.de excep. nu.8.* 298
3 *Translatio monasteriorum ad clericos seculares an possit fieri per episcopum, in c.intra quatuor.de relig.do.nu.2.* 399
1 *Translatio potestatis intelligitur esse facta cum potestate legis condendæ, in c.translato.de consti.nu.2.* 71
3 *Translatio, quæ fit in sanitate, & illa quæ fit in infirmitate qualiter differant, in c.de his.de sepul.nu.6.* 298
3 ¶TRANSVERSALES *qualiter sibi inuicem succedant, super continuatione rub.de suc.abintest. nu.8.* 289

3 ¶TRE-

3 ¶TREBELLIANICA *an cesset in relictis ad pias causas, si ... falcidia, in c.Raynaldus.de testa. nu.31* 274
5 ¶TREVGA *quid dicatur, in cap. significauit. de iude. numero 4.fol.* 54
1 *Treuga vnde dicatur, in c.1.de treu.& pa.nu.1.* 314
3 ¶TRIA *ad votum necessariò requiruntur, in c. literarum.de voto. nume.5.* 376
4 ¶TRIENNIVM, *quod datur ad experiendum potentiam coeundi, incipit currere à confessione, & à præcepto iudicis, in ca.literæ. de frigi.& malefi.nu.9.* 103
4 *Triennij dilatio indulgetur, si prius non potest probari frigiditas. in c.laudabilem.de frigi.& malefi.nu.2.* 98
3 ¶TRIBVTVM *Dei, hoc est decima, & tributum hominis qualiter differant, in c.tua.il 2.de deci.nu.8.* 333
3 *Tributum est, quod præstatur fisco: & idem importat, quod census, vel pensio, in c.innouamus.de censi.nu.6.* 443
2 *Tributum prestatur in signum subiectionis, & superioritatis, in ca. ad audientiam.de præscrip.nu.9.* 310
3 *Tributa præstantur in signum subiectiois, in c.omnis anima.de censi. nume.2.* 437
4 ¶TVRBATIO *sanguinis viri quomodo intelligatur, in c.super.de secun.nup.nu.12.* 178
3 ¶TVTOR *à coadiutore quomodo differant, in ca.ex parte. de cleri. ægro.nu.5.* 55
2 *Tutor calumniosè litigans condemnatur suo noĩe, in c. ad hec Deus. vt lite non conte.nu.14.* 92
2 *Tutor datus inutiliter, sed confirmatus per iudicem, an præferatur legitimo, in c.ex parte.de ap. nu.10.* 382
2 *Tutor, & curator præstant iuramentum calumniæ pro minoribus: possunt tamen minores iurare, si melius sciant veritatem, in c.in pertractandis.de iura.calum.nu.7.* 109
3 *Tutor non potest prebere auctoritatem pupillo in negotio, de quo aliquid sibi quærit, in c.cum ad nostram. de insti.nu.4.* 86
2 *Tutor, vel curator an concipiant verba libelli in persona sua, an in persona pupillorum, vel adultorum, non refert, in c. tua nobis. de appel.nu.1.* 379
3 *Tutor an possint pupillum offerre, in c.si quis.de reg. nu.7.* 344
3 *Tutela affectata non inducit immunitatem, in c.cum ad monasteriũ. de statu mona.nu.18.* 393
2 *Tutela matris finitur per transitum ad secũda vota, in c.ex parte. de ap.nu.1.* 381
Et ad quem tunc deueniat tutela, ad legitimum, vel ad datiuum, ibidem.num.14.
2 *Tutela minus vtiliter data in testõ, & per iudicem confirmata, an censeatur testamentaria, vel datiua, in c.ex pte.de ap.n.8.* 381
2 *Tutela, quæ defertur matri & auiæ, an sit censenda legitima, vel datiua, in c.ex parte.de ap.nu.8.* 381
3 *Tutela si vacat de facto, non de iure, vel econuerso, an debeat fieri mentio de tali vacatione iuris, vel facti in petitione tutoris, in c.cum nostris.de conces.præb.nu.9.* 96
2 *Tutela testamentaria, quæ dicatur, in c.ex parte. de appellatio.numero.4.* 381
Quæ legitima, ibi.nu.5.
Quæ datiua, ibidem.nu.6.
3 *Tutelarum species quot sint, in c.ex parte.de ap. nu.3.* 381
Et quo ordine deferantur, ibi. nu.9.
4 ¶TVTVS *beneficio, vt non conueniatur, nisi inquantum facere põt: si soluerit totum, an possit repetere, in c. 1. de dona. inter virum & vxo.nu.11.* 147
3 *Tutus exceptione præscriptionis si soluit: an poterit repetere, in ca. is qui.de solu. nu.10.* 199
3 *Tutus ope exceptionis non numeratæ pecuniæ si soluit, an poterit repetere.ibi.nu.9.* 199
3 *Tutus præscriptione non tenetur aduersario respondere, in c.dudum. de deci.nu.3.* 339
3 *Tutus præscriptione, si sciat rem ad alium pertinere: an teneatur restituere in foro conscientiæ, in c. quia plerique. de immuni.eccle. nume. 10.* 493
2 *Tutus præscriptione 30.annorum, vel alia, si soluit, an possit repetere, in c.ad aures.de præscrip. nu.4.* 307
2 ¶TYRANNVS *si occupauit ciuitatem, & regnum, vel comitatum, an debitores illi soluentes sint liberati, in c.literis.de resti.spoliato.nu.10.* 164

Litera V.

3 VACARE, *verbum simpliciter prolatum refertur ad vacationem nedum iuris, sed etiam facti, in ca. cum nostris.de conces.præb.nu.2.* 94
3 *Vacante ecclesia, an possint clerici eius, vel superior bona ipsius alienare, vel actiones intentare ecclesiæ competentes, in ca.1.ne sede vacan.nu.5.* 109
3 *Vacante ecclesia episcopali, præpositus gerit vices archiepiscopi: vel eo deficiente, decanus &c. an ex hoc præpositus, vel decanus dicatur habere curam animarim, in c.de multa. de præb.& digni.nu.18.* 65
1 *Vacante ecclesia, quis debeat poni ad eam gubernandam, in ca. cum vos.de offi.ordi. nu.3.* 287
3 *Vacatio semper præsumitur nota collatori, in c.vnico.vt eccl. bene. nume.10.* 125
2 ¶VAGABVNDVS *an possit vbique conueniri in contractibus, & delictis: vel remitti debeat ad locum delicti, in repetitione c. postulasti.de fo.comp. nu.23.* 60
2 *Vagabundus in atrocioribus est remittendus per iudicem extraneũ, qui non nititur in puniendo ratione domicilij, vel delicti: sed tantummodo ratione vagabunditatis, in repetitione c.postulasti. de fo.comp.nu.24.* 60
2 *Vagabundus quomodo citetur, & quis dicatur propriè vagabundus, remissiuè, in c.si aduersus.de eo qui mittitur in possessionẽ. nume.10.* 198
5 *Vagabundi possunt vbicunque conueniri, in cap. 1. de exceptio.numero.1.* 93
3 *Vagatio, & dissolutio procedit à nimia abundantia, in c. quia in tãtum.de præb.nu.3.* 38
5 ¶VACILLANS *coram iudice potest capi, & per iudicem detineri, in c.super his.de pœnis.nu.1.* 188
2 ¶VALOR *pecuniæ si est diminutus: an debitor soluendo de illa pecunia diminuta, liberetur à creditore, ipsam recipere recusante, in c.quantò.de iureiu. nu.10.* 280
2 *Valor rei qualiter probetur, in c.cum causa.de testi.nu.4.* 241
2 ¶VARIETAS *doctorum an excuset iudicem, si ferat sententiam secundùm aliquorum opinionem, in cap.1.de iuramen.calumn. numero.3.* 107
1 *Variatio quare sit probibita, in c.publicato.de elec.nu.2.* 188
1 ¶VASALLVS *an possit feudum alienare, in ca. quæ in ecclesiarum. de consti. nu.12.* 74
3 *Vasallus commisit feloniam contra dominum: qui non mota vasallo controuersia de amissione feudi, decessit: an heres domini poterit vasallum priuare feudo ratione iniuriæ illatæ defuncto, in ca. propter. de dona.nu.16.* 212
1 *Vasallus non potest compromittere super feudo sine licentia domini, in c.cum tempore.de arbi. nu.3.* 374
3 *Vasallus tenetur ecclesiæ, & prælato ad seruitium ratione feudi, in c.1.de feu.nu.4.* 176
3 *Vasallus tenetur sequi dominum propijs expensis, in c. quod super. de voto.nu.10.* 383
2 *Vasallus vtile dominium, quod habet in feudo, donare non potest sine licentia domini, in c.inter dilectos.de fi.instr.nu.24.* 258
2 *Vasalli communi consensu an possint declinare iudicium domini, in c.ceterum.de iudi.nu.5.* 10
3 ¶VBERTAS *precedentis, vel sequentis anni debet cum anno medio sterili computari, in c.pp.de loca.& conduc.nu.5.* 157

 4 ¶VBI,

4 ¶ VEL, aduerbium an faciat cõditionem, remissiuè, super continuatione rub. de condi. appo. nu. 12. 52
3 Vbi non apparet de mente contrahentium, est ad cõmunem intelligẽtiam recurrendum, in c. ex parte. de censi. nu. 2. 449
1 ¶ VICORS est, qui statim audito, quòd armati veniunt, fugit; in c. super eo. de his, quæ vi. met. nu. 3. 352
3 ¶ VECTIGALIA noua non sunt instituenda sine consensu, & auctoritate principum, & regum, in ca. innouamus. de censi. numero. 2. folio. 443
3 Vectigalia, pedagia, & similia an sint munera personalia, vel realia; in c. innouamus. de censi. nu. 7. 443
5 ¶ VEL, dictio ponitur inter similia, in cap. firmissimè. de hæreti. numero. 2. 59
3 ¶ VELLE incipiens si efficitur furiosus, vel demens, iudicatur secundùm conditionem, & statum, quem assumpsit, non secundùm antiquum, à quo discessit, in c. maiores. de bapti. nu. 19. 475
3 ¶ VELOX consilium sequitur pœnitentia, in cap. ad nostram. de regul. 2. nu. 3. 348
3 ¶ VELVM professionis recipitur post 12. annum. Et quando velum consecrationis, remissiuè, in c. cum virum. de reg. nu. 7. 352
3 Veli receptio sola an sufficiat ad conuersionem, vel professionem, in c. vidua. de reg. nu. 5. 346
3 ¶ VENDICARE, verbum adaptatur propriè ad habentem dominiũ, in c. officij. de testa. nu. 4. 246
2 Vendicans rem si dicit se emisse à Petro, & succumbat: an in causa appellationis poterit dicere, quòd emit à Martino, in c. fraternitatis tuæ. de testi. nu. 11. 225
4 ¶ VENDIDIT aliquis prædium post fructus perceptos, & ante pensionem solutam: an tota pensio debeatur emptori, in cap. 1. de domu. inter vi. & vxo. nu. 13. 148
3 Vendidit aliquis omnia iura, quæ habet in aliqua villa: cum villa non sit sua, sed habet ibi fundos, & alia iura, & ius patronatus: an per verba dicta veniat in venditione ius patronatus, in c. ex literis. de iure pat. nu. 11. 416
2 Vendidit quidam mihi domum pro me, & filio meo: an filius possit petere medietatem, in c. Raynutius. de testa. nu. 82. 267
2 Vendidit quidam mihi rem; iam sunt anni 20. qui modò damnatur de hæresi: nunquid poterit ista res mihi auferri, quasi ex præsenti præsumatur tunc fuisse hæreticum, in cap. scribam. de præsumptio. nu. 3. 266
3 Vendere rem suam nemo potest cariori pretio, quàm communiter vẽdi potest in foro, in c. 1. de emp. & vendi. nu. 3. 146
1 Vendens ius, quod habet in beneficio, pro annua pensione: an committat simoniam, in cap. ad audientiam. il secondo. de rescriptis. nu. 1. 102
3 Vendens merces plus, quàm valeant de præsenti, propter dilatatam pretij solutionem, committit vsuram, in ca. consuluit. de vsuris. numero. 2. 108
3 Vendens rem suam, si re ipsa deceptus est vltra dimidiam iusti pretij, an poterit venire contra, in cap. causam. de emp. & vendi. numero. 5. 152
4 Venditor an sit testis idoneus in causa mota contra emptorem, in ca. insuper. de testi. nu. 7. 219
3 Venditor an teneatur ministrare omnes sumptus in lite mota contra emptorem, in c. si venditori. de emp. & vendi. nu. 25. 155
2 Venditor condemnatur ad rem tradendam vacuam, & à creditoribus liberatam, in c. cum Ioan. de fide instru. nu. 2. 260
3 Venditor coram iudice emptoris tenetur defendere, & non ad suum forum causam reuocare, in c. si venditor. de emp. & vendi. numero. 4. 154
3 Venditor, qui emptorem defendere tenetur, quandocũque sibi controuersia moueatur: instrumenta sua tituli ipsius rei debet retinere penes se, & non tradere emptori, in c. si venditori. de emptio. & vendi. nu. 11. 155
5 Venditor, qui rem, quà in alio loco carius venditurus erat, an possit illam illo pretio vendere in loco, vbi nunc est, in c. nauiganti. de vsuris. nu. 6. 113
3 Venditor si scit litem motam esse emptori: an debeat sibi denunciari, in c. si venditori. de emp. & vendi. nu. 8. 154
3 Venditio quando est conditionalis, non agitur ante euentum conditionis, in c. cum Ioan. de fide instru. nu. 3. 260
2 Venditio rerum, quæ sunt affixæ ædibus, no firmatur iuramento, in c. cum contingat. de iudi. nu. 8. 288
5 ¶ VENANDI ars prohibita est episcopo, & diacono, in c. 1. de cleri. venat. nu. 1. 123
5 Venatio an sit prohibita, vel permissa, in cap. 1. de cleri. venat. numero. 2. 123
4 ¶ VENERARI aliquem pro sancto non licet sine auctoritate Papæ, in c. 1. de reliq. & venc. sanct. nu. 4. 479
1 ¶ VENIRE contra canones, & eis non obedire, est peccatum mortale, in c. si quis. de maio. & obe. nu. 3. 304
1 Venire contra pacta quando quis dicatur, in c. Antigonus. de pact. nume. 3. 315
3 Venire qui teneantur ad concilia, in c. graue. de præben. & dignita. nume. 15. 67
5 Veniens animo tantummodo feriendi, aut capiendi, tenetur non solũ de captura, & vulnere, sed de homicidio, si secutum fuerit, in c. sicut dignum. de homi. nu. 2. 75
3 Veniens contra voluntatem testatoris priuatur solum eo, quod sibi obuenit ex defuncti iudicio: non eo, quod sibi vigore fideicõmissi erat relictum, in c. Raynaldus. de testa. nu. 19. 273
3 VENIA datur simplicitati, & quare, in c. cum vniuersorum. de rerum permu. nu. 3. 169
5 Venia postulari potest à patre de iniuria illata filio, in c. exhibita. de homi. nu. 3. 84
5 VERBERANS clericum, quem ignorabat clericum esse, non est excõmunicatus, in cap. si verò. de sent. excom. nu. 1. 202
5 Verberans clericum, quem credebat laicum, an sit excommunicatus, in c. in audientia. eo. titu. nu. 3. 210
1 ¶ VERBVM, consuetudinis, simpliciter prolatum intelligitur de præscripta, in c. Cumana. de elect. nu. 5. 177
3 Verbum, cum potero, comprehendit omnem modum, per quem potest beneficium quis conferre. in c. accedens. de concess. præbend. numero. 2. 105
2 Verbum, deuoluatur, an sit directum, commune, vel obliquum, remissiuè, in c. in præsentia. de proba. nu. 2. 208
2 Verbum iniuriosum quod dicatur, in cap. Quintaualles. de iureiur. nume. 4. 283
3 Verbum, licentiam, quid importet, in cap. tua nobis. de testamen. nume. 13. 269
2 Verbum, moriatur, in dubio intelligitur de morte naturali, non ciuili, in c. cum non ab homine. de iudi. nu. 12. 15
2 Verbum, non credo, inducit litis contestationem, in c. cum ad sedem. de resti. spo. nu. 4. 173
1 Verbum, per nos, simpliciter prolatum ab homine posito in dignitate, refertur in dubio magis ad personam, quàm ad dignitatem, in c. literis apostolicis. de rescrip. nu. 1. 109
3 Verbum, post mortem, de qua morte debeat intelligi, super cõtinuatio. rub. de testa. nu. 9. 215
2 Verbum, potest, iunctum cum negatiua necessitatem importat, in c. præterea. de dila. nu. 29. 120
1 Verbum præsentis temporis verificatur etiam in præterito, in c. mãdatum. de præscrip. nu. 1. 106
2 Verbum præteriti temporis non extenditur ad futura, in c. clericus. de iureiur. nu. 1. 292
3 Verbum residere in ecclesia, quomodo accipiat, in c. ex parte. il 2. de cleri. non resi. nu. 3. 34
2 Verbum, salutis æternæ, quomodo intelligatur, in c. si verò. de iureiuran. nu. 6. 274
Verbum, dispendium, quo intelligatur. ibi.
2 Verbo vnius iudicis non creditur, nec eius scripturæ, in c. cum à nobis. de testi. nu. 1. 230

4 Ver-

4 Verba aliquando sunt intelligenda contra propriam significationem ex communi vsu loquendi, in cap. cum in tua. de sponsalibus. numero. 2. 26
4 Verba ambigua interpretari debent secũdùm communẽ intelligẽtiã, in c. ex literis. de spon. nu. 3. 6
5 Verba ambigua priuilegij debent interpretari per Papam, in c. quoniam. de priui. nu. 2. 165
2 Verba ambiguè posita in rescripto Papæ sunt per ipsum interpretãda, in c. 1. de seque. pos. & fruct. nu. 5. 200
3 Verba Christi ad Petrum: Orani pro te, ne deficeret fides tua. an intelligantur solùm de Petro, vel etiam de successoribus, in c. maiores. de baptis. nu. 2. 473
5 Verba, committo tibi vices meas. exponũtur: committo tibi iurisdictionem meam, in c. 1. ne pla. vi. suas. nu. 5. 47
3 Verba consideranda sunt diligenter in legatis, in c. requisisti. de testa. nume. 2. 250
1 Verba constituentis procuratorem in dubio sunt referenda ad mẽtem constituentis, in c. petitio. de procu. nu. 3. 337
3 Verba contrahentium referuntur ad factum, & ad communem vulgi opinionem potius, quàm ad ciuilem interpretationem, in c. pastoralis. de deci. nu. 11. 336
3 Verba contractus diligenter sunt consideranda, vbi vertitur dubium supr contractu, in c. cum dilecti. de dona. nu. 3. 204
2 Verba contractus quando proferuntur in vno loco, & eorum effectus in alio consummatur: quò ad forum inspicimus locum, in quẽ effectus confertur, non locum, in quo sunt verba prolata, in c. dilecti. de foro comp. nu. 5. 74
2 Verba debent deseruire intentioni, in cap. secundo. de appella. numero. 1. 356
3 Verba derogatoria in testõ apposita quid operentur, in c. cum esses. de testa. nu. 23. 230
4 Verba derogatoria, quæ præcedunt, reddunt actum, qui sequitur, in efficacem, in c. ex literis. de sponsa. nu. 4. 7
3 Verba directa quæ dicantur, in c. Raynaldus. de testa. nu. 2. 271
2 Verba disponentia de rescissione actus, intelliguntur, quòd rescindãtur, quæ gesta sunt de facto: non quæ de iure, in c. audita querela. de resti. spo. nu. 7. 162
4 Verba dispositionis alicuius quando sunt obscura, per quem debeat fieri interpretatio, in c. ex literis. il 1. de spon. nu. 8. 7
3 Verba dubia priuilegiorum secundùm diuersas regiones, diuersas recipiunt interpretationes, in c. certificari. de sepul. nu. 4. 303
3 Verba emissa de preterito, habẽt vim, & effectum donationis, in c. cum dilectus. de succes. ab intest. nu. 7. 293
3 Verba emissa in extremis, & de præterito, faciunt fidem contra heredẽ cõfitentis, in c. cũ dilectus. de succes. ab inte. nu. 3. 192
3 Verba enunciatiua emissa propter aliud, inducũt dispositionẽ, in ca. cum dilectus. de succ. ab intestat. nu. 8. 293
3 Verba enunciatiua in iudicijs, an inducant dispositionem, in c. cum dilectus. de succ. abinte. nu. 10. 293
2 Verba enũciatiua non inducunt regulariter dispositionem, in c. Albericus. de testi. nu. 15. 243
5 Verba eximimus monasterium cum capellis suis, quid importẽt, in c. dudum. de priui. nu. 6. 172
3 Verba. facias quod tibi placet, quid importent, in c. cum venissent. de instl. nu. 5. 84
3 Verba generalia, & indefinita generaliter sunt intelligenda, in cap. quantò. de censi. nu. 8. 447
5 Verba generalia statutorum restringuntur ad subditos statuentis, in c. à nobis. de sent. excom. nu. 4. 208
3 Verba illa, sic excommunicatus ab omnibus habeatur, non importãt excõicationem ipso iure: sed per iudicem ferri debet, in ca. super specula de cle. vel mo. nu. 3. 500
3 Verba impersonaliter in testamento probata, siue concernãt commodum, siue grauamen, ad heredem sunt in dubio referenda, in cap. iudicatæ. de testa. nu. 2. 226
1 Verba in contractibus interpretantur contra proferentem, in c. petitio. de procura. nu. 4. 337
1 Verba in dubio sunt referenda ad casus, qui sæpius accidũt, in c. coram. de offi. delcg. nu. 1. 269
3 Verba instrumenti non refert, concipiantur in prima, vel in tertia persona, in c. dudum. de conuer. coniug. nu. 5. 372
3 Verba instrumenti possunt concipi in prima, & in tertia persona, in c. quod autem. de in. pat. nu. 6. 415
3 Verba ista. ex se legitimè natis, vel descendentibus &c. intelligunt tacitè, etiam si nõ exprimãtur, in c. Raynaldus. de testa. numero. 41. fol. 276
2 Verba legis dicentis, quòd per interdictum vti possi. defendetur possessor: nisi procedat ab aduersario, vi, clam, vel precario. quomodo intelligantur, remissiuè, in c. vemẽs. de pscrip. nu. 12. 317
1 Verba legis offendere an sit licitum, in ca. 1. de consti. nu. 9. 2
3 Verba, liberam potestatem. quid importent, in c. tua nobis. de testa. nu. 15. 269
4 Verba necessaria sunt in matrimonio, quãtùm ad ecclesiam, in c. tuę. de sponsa. nu. 2. 23
5 Verba non sufficiunt, vbi opus est facto, in cap. 1. de eo, qui mit. in posses. nu. 3. 194
Et in c. transmissæ. de iure pat. nu. 3. 436
1 Verba petitionis ambigua per procuratorem declarari possunt, in c. constitutus. de elect. nu. 1. 176
3 Verba, plenum & liberum arbitrium, si adijciantur verbo, quod aliàs de sui natura significat arbitrium boni viri, facit ipm significare liberam voluntatem, in c. tua nobis. de testamen. numero. 16 fol. 269
5 Verba, præcipio sub pœna excõicationis, vel sub pœna anathematis an sapiant inflictionem pœnæ ipso iure, vel per snẽtiam, in ca. vnico. de sagit. nu. 3. 87
4 Verba præteriti temporis apposita in instrumento circa id quod possibile fuit interuenisse tempore cõfecti, tunc pssumãtur acta, in c. donatio. de dona. inter vi. & vxo. nu. 27. 171
5 Verba priuilegij inspicienda sunt, in cap. recepimus. de priuile. numero. 3. 155
3 Verba priuilegij quãtuncunq; latè concepta, recipiunt interpretationem restrictiuam: vt contradicant iuribus, quantò minus possunt, in c. licèt. de reg. nu. 4. 355
5 Verba priuilegiorum sunt interpretanda latissimè, in c. olim. de verbo. signi. nu. 1. 237
5 Verba, promittit non facere quæstionem, non mouere controuersiã, vel non mouere litem, quomodo intelligantur, in c. tuas. de vsuris. nu. 4. 109
3 Verba quãdoq; sunt referenda ad aptitudinem, non ad actum, in c. maiores. de baptis. nu. 11. 474
1 Verba, submitto, vel subijcio me misericordiæ tuæ &c. non denotãt liberam voluntatem, sed arbitrium boni viri, in c. sanè. de renũ. versi. secundò no. 194
3 Verba si absque liberis &c. an importent, quòd debeat habere plures, in c. Raynutius. de testa. nu. 7. 256
3 Verba, si tibi videbitur, importãt iustum, vel licitum arbitrium boi viri, in c. tua nobis. de testa. nu. 14. 269
5 Verba simonia, naufragium, dilapidatio, sonãt in vitium, in c. cum dilecti. de accu. nu. 9. 17
4 Verba simpliciter prolata non debent referri ad factum, sed ad ius, in c. significauit. de eo qui dux. in mat. nu. 4. 69
3 Verba sine bannimentis quid importent, in cap. tua nobis. de testa. nume. 21. 270
5 Verba sunt intelligenda secundùm materiam, & secundùm causam orationi adiunctam, in cap. intelligentia. de verborum significa. nume. 1. 235
4 Verba sunt necessaria in sponsalibus, in cap. licèt. de sponsa. duorũ. nume. 2. 49
4 Verba, te excommunicatum, vel suspẽsum esse cognoscas, sunt verba, quæ sonant in excommunicationem de præsenti, in cap. de illis. de condi. appo. nu. 8. 56
5 Verba transposita non vitiant, si rei substantia non mutetur, in cap. nihil. de verbo. sig. nu. 1. 235

3 *Verba, vendendi, alienandi &c. quid importent, in c. tua nobis. de testa. nu. 17.* 269
5 *Verbis enunciatiuis Papæ datur plena fides, in cap. ne Dei. de simo. nume. 4.* 46
1 *Verbalis electio non sufficit ad priuandum aliquem poss. iuris eligẽdi, in c. cum venissent. de in integ. resti. nu. 4.* 353
2 *Verbalis oblatio non excusat debitorem à mora, in cap. 1. de eo qui mit. in pos. nu. 4.* 194
5 ¶ VERITATEM *tacere, & falsum dicere, paria sunt, in c. cum dilecti. de accu. nu. 11.* 17
4 ¶ VESTIMENTA *continentur appellatione victus, in c. significauit. de dona. inter vir. & vxo. nu. 7.* 151
4 *Vestimenta, quæ vir dat vxori, eo mortuo, an debeant esse vxoris, an heredum mariti, in c. significauit. de dona. inter virum & vxor. nume. 6.* 151
5 ¶ VIA *tutior eligenda est in dubijs, in ca. ad audientiam. de homi. nume. 2.* 78
5 *Viã Domini agnoscere, & retro ire quodam respectu minus malum est, quàm nunquàm cognoscere, in c. quidam. de apostla. n. 4.* 70
5 *Viatores an teneantur communicare excõicato, in c. inter alia. de sentẽ. excom. nu. 7.* 215
5 *Viaticum an debeat dari incedentibus ad bellum iustum, in c. quod in te. de pœni. & remis. nu. 8.* 196
Et an debeat dari mulieri prægnanti. nu. 9.
5 *Viaticum continetur appellatione pœnitentiæ, in c. quod in te. de pœni. & remis. nu. 1.* 196
1 ¶ VICARIVS *an conferat beneficia in vrbe spectantia ad collationẽ Papæ, in c. tua nobis. de offi. vica. nu. 2.* 234
1 *Vicarius an possit esse temporalis, in c. G. perpetuus. de fide instru. nume. 1.* 263
3 *Vicarius ecclesiæ connexæ debet esse perpetuus, in c. extirpandæ. de præb. nu. 8. & 10.* 69
4 *Vicarius ẽpi absq; speciali mandato potest de matrimoniali causa cognoscere, in c. 1. de frigi. & maleficis. nu. 6.* 95
3 *Vicarius episcopi an possit auctoritatem pstare permutationibus, in c. exhibita. de rerum permu. nu. 17.* 172
1 *Vicarius habet iurisdictionem ordinariam, in c. tua nobis. de offi. vica. nume. 1.* 234
1 *Vicarius perpetuus potest agere, & conueniri ratione perceptionis, & custodiæ, in c. G. perpetuus. de fide instru. nu. 2.* 263
1 *Vicarius potest amoueri per iudicem propter delictum, vel aliam iustam cãm, in c. ad hæc. de offi. vica. versi. quartò not.* 233
3 *Vicarius si contrahet: cuius nomine præsumatur cõtraxisse, in c. 1. de pec. cle. nu. 3.* 213
1 *Vicarij ecclesiis, & personis deseruire debent, in cap. prouideas. de offi. vica. nu. 1.* 233
5 *Vicarij sunt obligati principalibus prælatis fide, & iuramento, in c. illud. de excess. præla. nu. 1.* 137
1 *Vicarij tenentur ad perpetuam residentiam, in cap. ex parte. de offic. vica. nu. 1.* 234
1 *Vicarias plures habere non licet. in cap. prouideas. de offic. vica. nume. 2.* 23
5 ¶ VICINVS *punitur ex vicinitate peccatorum, in c. clerici. de excess. prælato. nu. 3.* 136
6 *Vicini præsumuntur scire, quæ inter eos agunt, in c. quosdam. de præsum. nu. 1.* 266
3 *Vicinitas facit quem gaudere priuilegio alicuius, in cap. 1. de censib. nu. 4.* 437
5 ¶ VICTVS *victori an semper condemnetur in expensis, in c. calumniã. de pœnis. nu. 6.* 186
1 *Victor an possit per hoc solum appellare, q victus non est sibi condemnatus in expensis, in c. significauerunt. de excep. nu. 2.* 303
2 *Victor si prior velit suscipere defensionem, preferendus est illi, qui tunc de nouo cœpit eam mouere, in c. cum super. de sent. & re iudica. nu. 9.* 328
3 ¶ VICTVALIA *non debentur absentibus, quantũcũq; absint ex legitima causa, in cde cetero. de cle. non resi. nu. 2.* 31
2 VIDERI *an dicatur, quod percipitur intellectu, in c. cum causam. de testi. nu. 8* 237
5 *Videns verberantem clericum, an vitabit eum in publico, & priuato, in c. inquisitioni. de sent. excom. nu. 5.* 225
2 VIDVA *laicum coram iudice ecclesiastico conuenire non potest, nisi in causa ecclesiastica, vel in defectũ iustitiæ secularis, in c. ex tenore. de foro compe. nu. 1.* 47
3 *Vidua mortuo viro tenet eius domicilium, in c. significasti. de paro. nu. 19.* 317
2 *Vidua potest agere interdicto vnde vi coram iudice ecclesiastico, omisso domino feudi, in c. ex parte B. de fo. compe. nu. 5.* 71
2 *Viduæ sunt de foro ecclesiæ propriè, in c. ex tenore. de foro comp. numero 4.* 47
3 VIGILANTIBVS, *& dormientibus iura subueniunt, in c. dolentes. de celeb. miss. nu. 3.* 469
5 *Vigilia beati Matthiæ debet ieiunari, licèt fuerit sorte electus, in c. quæsiuit. de verbo. signi. nu. 2.* 236
3 *Vigilia occurrens in Dominica debet ieiunari in sabbatho, in c. 1. de obser. ieiu. nu. 1.* 481
5 ¶ VILE *pretium inducit graue crimen, in cap. ex tuę. de simoni. numero. 5.* 37
3 ¶ VILLA *concessa ad firmam simpliciter, videntur cõcessi redditus ecclesiæ, quæ sita est in villa, in c. ex literis. de iu. pat. n. 2.* 416
2 *Villa potest vendicari cum honore, iuribus, & districtu, in ca. licèt causam. de proba. nu. 2.* 211
5 *Villa tenetur capere malefactorem: & si non capiatur, tenetur ad pœnam mille: si plures fecerint vnum homicidium, nec fuerint capti, villa non tenebitur, nisi ad mille, non pro numero delinquẽtium, in c. sicut dignum. de homi. nu. 16.* 76
4 *Villę, & castra debent habere recursum ad ciuitatem, in ca. cum in apostolica. de sponsa. nu. 2.* 16
2 ¶ VINCVLVM *iuramenti quare adinuentum sit, in c. & si Christus. de iureiu. nu. 3.* 286
4 *Vinculum nullum oritur ex sponsalibus cum infante contractis, in c. literas. de despon. impub. nu. 1.* 35
3 ¶ VINVM *perfusionis admistum sanguini, an efficiatur sanguis, in c. ex parte. de celeb. mis. nu. 3.* 465
3 *Vinum qui non potest bibere, an possit promoueri, in c. ex parte. de celeb. mis. nu. 1.* 465
3 *Vini plus ponendum est in sacramento altaris, quàm aquæ, in c. pernicios. de celeb. mis. nu. 1.* 470
Rationem reddit. nume. 4.
5 ¶ VIOLARE *sententiã interdicti per quos actus quis dicatur, in cap. tanta. de excess. præla. nu. 7.* 146
5 *Violans legem generalem, inuocare non debet auxilium alterius legis generalis, in c. quia frustra. de vsur. nu. 1.* 109
5 *Violans, vel violare compellens spãlẽ snĩam dicitur contemnere claues Ecclesiæ, in c. tanta. de excess. præla. nu. 1. & 2.* 145
Et sit irregularis non solùm quò ad celebrationem diuinorum, sed ẽt quò ad iurisdictionis exercitium. ibi. nu. 3.
2 *Violentus, qui non est soluendo, ad restitutionem fructuum non cõpellitur, in c. olim vobis. de resti. spo. nu. 1.* 174
2 *Violentus rem cum fructibus, qui percipi potuissent, restituere, dãna resarcire, & de iniurijs satisfacere compellitur, in c. grauis. de resti. spo. nu. 1.* 168
2 *Violentæ præsumptiones quæ dicantur, & quę adminicula, in ca. præterea. de testi. nu. 3.* 230
3 *Violentia est casus fortuitus, in c. sacris. de sepul. nu. 7.* 310
4 *Violentia illata in matrimonio contrahendo purgatur per concordiã paucorum subsequentium, in cap. ex literis. de diuor. numero. 2. fol.* 138
2 *Violentia potest probari per instrumentum, in ca. cum ad sedem. de resti. spo. nu. 7.* 173
1 *Violentia probata per testes, res amissę probantur per iuramentum, in c. super eo. de his quæ vi, met. nu. 1.* 351
1 *Violentiarum genera sunt sex, super rub. de his quæ vi, met. numero. 4.* 346

5 *Vio-*

1 *Violatio sigillorum inducit suspicionẽ fraudis, in c. prælatorum. de accu. nu. 5.* 31
3 *Violatores ecclesiæ non consecratæ an sint censendi sacrilegi, quòd sic, in c. si ecclesia. de conse. eccle. vel alta. nu. 5.* 462
5 ¶ VIR *adulter cogitur recipere vxorem adulterã, in c. intelleximus. de adulte. nu. 8* 90
5 *Vir an possit repellere vxorem adulteram de domo propria auctoritate, in c. tua. de adulte. nu. 6* 93
4 *Vir an poterit agere contra extraneum, vel contra patrem pro dotis repetitione, si vergant ad inopiam, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 43* 163
4 *Vir cogitur reddere vxori debitum per censuram ecclesiasticam. in c. Iordane. de eo qui cog. consang. vxo. suæ. nu. 3.* 89
4 *Vir constante matrimonio extra iudicium, vel coram iudice mulieri si restituat certa bona, & confessus est se vergere ad inopiam: an valeat ista restitutio; ita quòd præiudicet viro, & alijs creditoribus: ne possint reuocare, in c. per vestras. de dona. inter virum, & vxo. nu. 60* 165
4 *Vir credebat primam esse suam legitimam coniugem, cum non esset: contraxit cum secunda: an teneat, in c. cum in apostolica. de sponsa. nu. 5.* 17
3 *Vir & vxor non iudicantur ad imparia in electione liberæ sepulturæ, in c. de vxo. de sepul. nu. 1* 300
Et istud quare. nu. 2.
2 *Vir & vxor non possunt cogi, vt maneãt separatim pacto etiam iuramento firmato, in c. tua nos. de iureiur. nu. 2.* 285
4 *Vir & vxor quare dicantur vna caro. in c. 1. de coniug. lepro. numero 3.* 75
Et an vnus teneatur alterũ sequi lepra superueniente, ibidem nu. 6.
4 *Vir minor accipit vxorem, an erunt eius bona tacitè obligata: ita quòd possit vxor in casu inopiæ agere hypothecaria. in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 46.* 164
4 *Vir non cogitur habitare cum vxore, quæ insidiatur eius vitæ: quæ non vult refrenari, in c. 1. de diuor. nu. 5.* 136
5 *Vir non habet potestatem sui corporis, sed econtra, in c. cum causa. de excep. nu. 5.* 95
4 *Vir petit aliquam in coniugem, & probat, quòd cum ea contraxit p verba de præsenti: ipsa probat, quòd cum alio contraxit de præsenti, nec probat de anteriori tempore: quis debet in causa obtinere. super continuatione rub. de sponsa. duorum. nu. 1.* 47
2 *Vir potest accusare vxorem de adulterio, & incestu, in c. literis. de præsump. nu. 1.* 268
4 *Vir potest lucrari dotem pacto, & consuetudine, in c. donatio. de dona. inter virum & vxo. nu. 11.* 168
4 *Vir præstando cautionem idoneam, euitat exactionem dotis ab eo fiẽdam, iu c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 5.* 159
4 *Vir, qui tradidit vxorem adulterandam, non potest sibi adulterium obijcere: nec mores redarguere, quos corrupit, in c. discretionem. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 4.* 87
4 *Vir regulariter pro nullo crimine potest dimittere vxorem, in c. quæsiuit. de diuor. nu. 1.* 136
Casus excipitur. nu. 2. ibidem.
4 *Vir sciens mulierem cõsuetam fornicari cum ea cõtraxit, vt sic dotẽ lucraretur: an si illa postea fornicetur, lucretur vir illam dotẽ. in c. plerũq;. de donatio. inter vi. & vxo. nu. 4.* 153
4 *Vir si dicat. contrahe tecum, si te virginem inuenero. an ista cõditio impediat, in c. per tuas. de condi. appo. nu. 7.* 61
4 *Vir si dicat. promitto tibi, quòd ducam te in vxorem, & de cetero tenebo te vt vxorẽ: deinde cõtrahit cũ secũda per verba de præsenti: cui adhærebit, q secũdæ, in c. ex parte. de spon. nu. 5.* 9
4 *Quid si dicat. promitto, q semper habebo te, & tractabo vt vxorẽ: vel semper prouidebo tibi, vt vxori. ibi. nu. 6*
4 *Quid si dicat. promitto, q nõ dimittã te p meliori, vel peiori. ibi. nu. 7*
Vir si est contumax in reddẽda dote: an procedatur ad diffinitiuã, in c. per vestras. de don. inter vi. & vxo. nu. 55. 165
2 *Vir si iurauerit non accusare vxorem, temerarium est iuramentum, in c. quemadmodum. de iureiu. nu. 1.* 285
4 *Vir si negat coguouisse, sibi incumbit probatio, in ca. 1. de clãdesti. despon. nu. 1.* 45
2 *Vir si non est magis idoneus, quàm mulier, nobilitate, potẽtia, vel honore, mater admittitur in testimonium pro filia, in c. super eo. de testi. nu. 4.* 228
4 *Vir si post dotis restitutionem effectus est diues: an dos sibi restituetur, in c. per vestras. de dõa. inter vi. & vxo. nu. 66.* 166
4 *Vir si soluerit dotem cõstante matrimonio, an liberetur, in ca. donatio. de dona. inter. vir. & vxo. nu. 16.* 169
4 *Vir vt præsumatur cognouisse aliquam, quæ requirantur, in c. vemens. de sponsa. nu. 4.* 15
4 *Vir vxore defuncta, an possit cõtra heredes vxoris repetentes dotem se tueri exceptione adulterii, in c. plerumq;. de dona. inter virum & vxo. nu. 11.* 164
4 *Virum inchoare malè vti substantia sua, qualiter probetur, in c. p vestras. de dona. inter vir. & vxo. nu. 25.* 162
1 ¶ VIRGINES *diebus Dominicis cõsecrari possunt, in cap. 1. de tẽpo. ordi. nu. 1.* 201
2 *Virginitas dicitur priuilegiata, quia replet paradisum, in c. causam matrimonij. de proba. nu. 6.* 217
3 ¶ VIS *conditionalis non impedit baptismum, in cap. maiores. de baptis. nu. 15.* 474
1 *Vis, & metus qualiter differant, super rub. de his, quæ vi met. numero. 3.* 346
1 *Vis locutionis debet considerari, in cap. solitæ. de maio. & obedi. numero. 3.* 205
4 *Vis quælibet non est sufficiens ad rescissionem actus, qui geritur: sed illa tantùm quæ infert metum mortis, aut corporis cruciatum, in c. de mulier. de sponsa. nu. 3.* 6
3 ¶ VISITARE *prouinciam quis potest ex diuersis iuribus, in c. cũ nuper. de censi. nu. 2.* 457
3 *Visitans exigens plus debito, qua pœna puniatur, in c. procurationes. de censib. nu. 8.* 454
2 *Visitans semper ex cõsuetudine per seipsum: nũc impeditus vult per alium visitare: an possit inuitis illis, qui visitãtur, in ca. cum ex officij. de præscrip. nu. 10.* 313
3 *Visitantis officium quod sit, in cap. procurationes. de cẽsib. numero. 6.* 454
1 *Visitator potest aliquem pro manifesto excessu à beneficio amouere, in c. dilectus. il 1. de rescrip. nu. 2.* 97
3 *Visitator quãto tempore debet stare in loco, in c. cum apostolus. de censib. nu. 9.* 442
3 *Visitator vltra victualia potest recipere pecuniam pro vecturis, & equis mortuis, & expensas factas in veniendo, & redeũdo, in c. procurationes. de censi. nu. 11.* 455
3 *Visitatores debẽt creari in cõcilio generali, & quod sit eorum officiũ, in c. in singulis. de statu mona. nu. 8.* 391
5 *Visitatores generales possunt inquirere de criminibus episcoporum, in c. ex literis. de excess. præla. nu. 2.* 138
3 *Visitatores licèt visitẽt vice Papæ, non habẽt ptãtem in eẽm: sed referre debẽt, in c. in singulis. de sta. mo. nu. 9.* 395
3 *Visitatores sequentes inquirunt de actibus, & vita prædecessorum, in c. ea quæ. de sta. mo. nu. 14.* 397
3 *Visitatores si volunt visitare, & episcopus dicit, quòd ẽt ipse vult visitare: quis ipsorum erit præferendus, in c. ĩ singulis. de sta. mo. nume. 13.* 396
3 *Visitatores vice Papæ an habeãt delegatam, vel ordinariam iurisdictionem, in c. in singulis. de sta. mo. nu. 12.* 395
3 *Visitatorum officium quod sit, in cap. ea quæ. de statu monacho. numero. 1.* 396
2 *Visitatio, & correctio si alicui commissa est, potest ille culpabilem admonere p snĩam, in c. cũ I. & A. de sent. & re iud. n. 3.* 335
3 ¶ VISVS, *verbum, refertur quãdoque ad oculum intellectus, nõ corporis, in c. cum dilectus. de success. abintest. nu. 12.* 294
4 ¶ VITIVM *carnis licèt sit res naturalis: non excusat à peccato, in c. Iordane. de eo qui cog. consang. vxor. nu. 1.* 89
3 VITA *actiua melior ẽ, quàm cõtẽplatiua, in c. licèt. de reg. n. 9.* 357

1 Vita actiua, an sit magis cõmendabilis, quàm contemplatiua, in ca. nisi cum pridem. §. verum. de renun. nu. 11. 197
1 Vita actiua, & contemplatiua in vno concurrere possunt, in ca. nisi cum pridem. §. verum. de renun. nu. 12. 197
3 Vita an dicatur perfectior ex solitudine, in cap. sanè. de regula. numero. 13. 151
5 Vita attenditur in teste, in cap. forus. de verb. sig. nu. 5. 235
3 Vita laicorum clericis est passio: mors consolatio, in c. 1. de sepultu. nume. 6. 295
3 Vita solitaria debito modo sumpta præeminet vitæ sociali, in c. sanè. de reg. nu. 15. 351
3 Vita subditorum corrumpitur exemplis prælatorum, in c. quamuis. de deci. nu. 2. 326
5 Vitã enormiter dissolutam ducens grauius peccat, quàm ille, qui clam. in c. prælatorum. de accu. nu. 4. 31
4 ¶VIVVS potius quis præsumitur in dubio, quàm mortuus, in c. dominus. de secund. nup. nu. 2. 176
4 Viuente vxore, fidem dedit alteri, vel cognouit simpliciter sine fide. mortua vxore legitima, superstitibus ex ea liberis, duxit vxorem: tandem postea de plano fatentur viuente vxore legitima inter eos fuisse copulam, ac fidem: an sit eis credendum: ita quòd ad eorum assertionem matrimonium dirimatur, in c. si quis. de co qui dux. in mat. nu. 5. 74
3 ¶VLTIMA volũtas confecta coram duobus testibus appellatur testamentum, prout dicitur testatio mentis, in cap. cum esses. de testamen. nu. 8. 235
3 Vltimam voluntatem quam dicat in hoc titulo, super continuatiõe rub. de testa. nu. 2. 215
Et quæ sint vltimæ voluntates, nu. 3.
3 Vltimam voluntatem potest quis per alterum declarare, in ca. cum tibi. de testa. nu. 3. 242
3 ¶VLTRA, dictio quid operetur, in c. Raynutius. de testa. n. 3. 256
2 Vltra, verbum denotat excessum, in c. vltrà tertiam. de testib. numero. 2. 249
3 ¶VNCIA propriè quomodo diuidatur, in c. 1. de testa. nu. 2. 216
5 ¶VNCTIO extrema denegatur tempore generalis interdicti, in ca. quod in te. de pœn. & remis. nu. 2. 196
4 Vnctio sacra quare reiteretur, in ca. vir autem. de secun. nup. numero. 4. 176
5 ¶VNVS an possit accusare plures, in c. si quis. de accu. nu. 2 1
2 Vnus de ecclesia potest archiepiscopum accusare de simonia, in c. cõstitutus. il 1. de testi. nu. 1. 244
3 Vnus de vno episcopatu non debet soluere decimas in altero episcopatu, in c. cum sint. de deci. nu. 2. 327
3 Vnus ex heredibus potest agere, & defendere nomine suo, & aliorum coheredum et sine mandato, in c. illo vos. de pig. n. 5. 180
2 Vnus ex pluribus condemnatis si appellat: an eius appellatio prosit aliis, in c. vna sententia. de ap. nu. 1. 387
5 Vnus potest accusare plures de eodem crimine, in c. significantibus. de pœn. vulg. nu. 1. 181
2 Vnus potest agere contra plures rei vendicatione, & omnes vno libello conuenire, si se asserant possidere, in c. examinata. de iudi. nume. 5. 25
3 Vnus potest eligere, in c. dilect. de pb. nu. 2. 104
5 Vnus si vult accusare, alius excipere de eodem delicto, an possint, in c. accedens. de accu. nu. 6. 23
2 Vnius testimonio non creditur quò ad plenam probationem. fallit in casibus. ibi remissiuè, in c. licèt. il 1. de testi. nu. 3. 228
2 Vnicus testis admitti non debet contra dicta plurium testium, in ca. iurauit. de proba. nu. 1. & 3. 206
5 ¶VNIVERSITAS an dicatur occidisse, si omnes de vniuersitate venerunt ad occidendum aliquem, in c. dilectus. il 2. de simo. n. 13. 40
5 Vniuersitas an teneatur de facto officialis, in c. dilectus. il 2. de simo. nu. 14. 40
5 Vniuersitas an possit aliquem accusare de crimine publico per syndicum, in c. dilectus. il. 2. de simo. nu. 16. 40
5 Vniuersitas an possit delinquere, in c. dilectus. de simo. nu. 10. 39
Et in casibus, in quibus possit delinquere propriè, vel impropriè, possit puniri. ibidem nu. 11.
2 Vniuersitas casu de consuetudine potest sibi eligere rectorem, in c. significauerat. de iudi. nu. 2. 33
5 Vniuersitas in casibus, in quibus conuenitur ad pœnam pecuniariã, vel ciuiliter ad interesse, an collecta impugnetur per capita, an per solidum, & libram, in c. grauem. de sent. excõ. nu. 9. 230
1 Vniuersitas, in qua sunt viginti homines, si compromisit, & mortui sunt quasi omnes, & alij subrogati, arbitri poterunt sententiare, in c. compromissum. de arbi. nu. 5. 383
3 Vniuersitas iuris, vel facti si vidatur, & euincitur vnum, vel duo corpora ipsius vniuersitatis: an possit agi de euictione, in c. si vẽditori. de emp. & vendi. nu. 12. 155
1 Vniuersitas non per omnes regitur, sed per iuratos, & maiores, in c. consulti. de procu. nu. 4. 344
5 Vniuersitas non potest vsuras recipere, sicut nec priuatus, in c. cõquestus. de vsu. nu. 1. 106
1 Vniuersitas potest impetrare, contrahere, & similia facere vt priuata persona, in c. consulti. de procu. 2. 343
2 Vniuersitas potest dolum committere, & cauillari, in c. venerabilis. de iudi. nu. 2. 31
2 Vniuersitas potest inferre violentiam turbatiuam, & sic delinquere, in c. conquestus. de foro comp. nu. 2. 72
3 Vniuersitas qualiter assimatur, in c. ex literis. de iurepat. n. 10. 416
5 Vniuersitas, quæ dedit potestatem condendi statuta contra ecclesiã, an puniatur ex delicto statuentium, in c. grauem. de sent. excom. nume. 7. 231
Et an possit delinquere. nu. 8.
1 Vniuersitas scholarium an possit constituere aliquid de concernentibus doctores, in c. ex literis. de consti. nu. 3. 77
1 Vniuersitas scholarium, an subsit ẽpo, in c. cum dilectus. de consue. nu. 10. 117
Et an possit per statuta sua ligare doctores, ibi. nu. 10. versi. quarto.
3 Vniuersitas scholarium licèt peste, vel bello superueniente, in totũ spargatur: tamen priuilegia studij concessa loco propter scholares non dissoluuntur, in c. de multa. de præb. nu. 2. 62
5 Vniuersitati in casibus, in quibus conuenitur ad pœnam pecuniariã, vel ciuiliter ad interesse, an collecta imponetur per capita, an per solidum, & libram, in c. grauem. de sent. ex com. nu. 9. 231
1 Vniuersitatem qui faciant, an scholares, an magistri, in c. cum dilectus. de consue. nu. 9. 118
5 Vniuersitate condemnata, an imponetur collecta per solidum, & libram: an per capita, in c. dilectus. il 2. de simo. nu. 15. 40
1 ¶VNIRE, ET DIVIDERE episcopatus pertinet ad Papam, in c. quod translationem. de offi. leg. nu. 3. 280
5 Vnio episcopatuum spectat ad Papam, in c. sicut. de excess. prælato. nume. 2. 137
3 Vnio quot modis, & qualiter fiat, in c. 1. ne sede vacan. n. 4. 188
3 Vnionis causæ duæ, in c. exposisti. de pb. nu. 2. 71
2 ¶VOCANS, AN HABEAT actionem contra inuasores, & inferentes damnum vocatus à se ad iustum bellum, in c. sicut. il 2. de iureiu ran. nu. 5. 289
2 Vocatus ad synodum debet venire: nisi fuerit impeditus. & sufficit vna, nec requiritur trina monitio, in ca. ego. de iureiuran. numero. 6. 272
2 Vocati ad bellum, an habeant actionem contra vocantem, in c. sicut. de iureiu. nu. 3. 289
3 Vocandi qui sint ad concilium prouinciale, in cap. & si membra. de his quæ fiunt à præla. nu. 1. 120
5 Vocandi sunt quorum interest, tam in destitutione, quàm institutione prælati, in c. illa. de accu. nu. 2. 2
4 ¶VOLO, VERBVM cuius sit naturæ, in ca. ex literis. il 1. sponsa. nume. 5. 6
3 Volens domum religiosam erigere, debet institutionem, & regulam assumere ab antiqua, in c. ne nimia. de relig. do. n. 2. 405
1 Volens vnum videtur velle & aliud, sine quo illud esse non potest, in c. accepimus. de æta. & qualit. nu. 2. 209

1 Volenti redarguere literas de falsitate datur copia similiter & aliorum instrumentorum, in c. ex literis. de fide instru. nu. 2. 256
3 Voluntas captatoria ad pias causas an valeat, in c. cum tibi. de testamen. nu. 5. 243
3 Voluntas defuncti, quòd voluerit matrem excludi per tacitã pupillarem, ex quibus præsumatur, in c. Raynutius. de testamen. numero. 34. 259
1 Voluntas, & potestas quandoq; sibi inuicem aduersantur, in c. cũ super. de offi. dele. nu. 3. 252
3 Voluntas hominis nõ finit morte, in c. precariũ. de preca. n. 2. 136
3 Voluntas incerta an possit per relationem ad alia declarari, in c. cũ tibi. de testa. nu. 14. 145
4 Voluntas metũ passi si accedat post metum illatum, purgatur vitiũ præcedentis metus, in c. de muliere. de sponsa. nu. 4. 6
3 Voluntas testatoris non seruatur, in c. tua nobis. de testa. n. 4. 268
5 Voluntatem qui habet occidendi, tenetur de homicidio ab alio perpetrato, etiam si læthaliter non percussit, in c. significasti. il 2. de homi. nu. 4. 81
3 Voluntatem testatoris adimpleri principaliter spectat ad heredem, in c. nos quidem. de testa. nume. 3. 222
4 Voluntates hominum sunt variæ, in c. commissum. de sponsa. n. 2. 15
3 ¶VOVERE A PRINCIPIO est voluntarium: ex post facto necessarium, in c. licèt. de voto. nu. 1. 378
3 Vouens continentiam non præcisè compellitur ad ingressum religionis: licèt viro profitenti consenserit, in c. significauit. de conuer. coniug. nu. 1. 370
2 Vouens non iurare an excusetur à iuramento calumniæ, in c. cum in causa. de iura. calum. nu. 19. 115
3 Vouens succurrere terræ sanctæ: si est impotens ad pugnandum, an possit votum redimere, in c. quod super. de voto. nu. 15. 383
3 Vouens non obligatur Deo: nisi inquantum facere potest, in c. quod super. de voto. nu. 8. 383
3 Vouens religionem ingredi, si voto non impleto, fiat episcopus, renũciare debet, & votum implere, in c. per tuas. de voto. n. 1. 386
3 Vouens religionem ingredi ingressus est: si infra annum probationis eligitur in episcopum, an possit consentire, & debeat confirmari, in c. per tuas. de voto. nu. 6. 387
3 Vouentis intentio attendenda est in voto potius, quàm verba, in c. quod super. de voto. nu. 14. 183
4 Vouentes qui possint matrimonium contrahere. super continuatiõe rub. qui. cle. vel vo. nu. 2. 63
3 ¶VOTVM an possit dici nullum ex defectu personæ vouentis, in c. scripturæ. de voto. nu. 5. 351
3 Votum conditionaliter emissum an valeat: puta si filius meus liberabitur ab infirmitate, offeram tantum, in c. scripturæ. de voto. numero. 3. 377
4 Votum emittens postea iurans ducere vxorem, ad quid teneatur, in c. rursus. qui cle. vel vo. nu. 1. 66
3 Votum emissum à puero præsumitur factum potius ætatis facilitate, quàm discretionis arbitrio, in c. venientes. de voto. n. 2. 376
3 Votum emissum ex certa causa non tollitur, licèt cesset cã, propter quam emissum fuit, in c. magnæ. de voto. nu. 13. 381
1 Votum, & susceptio habitus qualiter differant, in c. 1. de his, quæ vi, met. nu. 6. 347
3 Votum obligat hodie: sicut olim obligabant præcepta legis, in c. magnæ. de voto. nu. 8. 381
3 Votum omne cõmutatur in religionis ingressu: nec exigitur superioris auctoritas, in c. scripturæ. de voto. nu. 1. 377
2 Votum primum si est noxium, secundum vtile, licet propria auctoritate mutare, in c. peruenit. il 1. de iureiu. nu. 2. 272
3 Votum, qui non potest implere per se, potest illud exequi per alium, in c. licèt. de voto. nu. 11. 379
4 Votum quid sit. super continuat. rub. qui cle. vel vo. nu. 3. 63
4 Votum simplex non dirimit matrimonium post cõtractum, nec ipsũ impedit, in c. veniens. qui. cle. vel vo. nu. 3. 65
1 Votum suum secretis quis exprimit suffultus sociorum præsentia, quàm si solus esset, in c. cum olim. de arbi. nu. 3. 375
3 Votum vltramarinum non potest commutari absq; generali mandato Papæ, in c. ex multa. de voto. nu. 2. 385
3 Voti commutatio, & redemptio facienda est ex causa, in c. 1. de voto. nume. 3. 375
Et superioris auctoritate. nu. 4.
2 Voto non dicitur contrauenire, qui facit melius, quàm debeat auctoritate superioris, in c. peruenit. il 2. de iureiu. nu. 1. 272
2 Vota ad alia transire non est licitum post impetrationem factam in causa matrimoniali, in c. tenor. de sent. & re iudi. nu. 3. 322
4 Vota canonicorum debent in electionibus exprimi in secreto, in c. præterea. de sponsa. nu. 2. 12
1 Vota principum in electione Imperatoris cum diuiduntur, pòt Papa fauere alteri pti, in c. venerabilem. de elec. nu. 6. 166
3 Votorum commutatio est arbitraria, in c. 1. de voto. nu. 5. 375
3 ¶VOX episcopi an excedat alias voces, in c. postulastis. de concess. præben. nu. 9. 167
1 Vox procuratoris computatur in numero, in c. congregato. de elect. nume. 1. 180
2 Vocem duplicem in electione an quis possit habere, in c. cum olim. de sent. & re iudi. nu. 2. 323
1 Voces tacitæ compromissariorum præbent iustam causam reuocandi mandatum, in c. in causis. de elect. nu. 2. 157
5 Voces vanæ populi non sunt exaudiendæ, in c. cum in iuuentute. de purg. cano. nu. 3. 178
3 ¶VSVCAPIO pro dote, vel pro re, quæ in dotem traditur, quãdo habeat locum, in c. Raynutius. de testa. nu. 37. 260
3 ¶VSVSFRVCTVS est ius vtendi fruendi alienis rebus, salua rerum substantia, in c. 1. de ec. ædi. nu. 2. 482
3 Vsusfructus finitur morte, & redit ad proprietatem, in c. cum constet. de pig. nu. 5. & 10. 187
3 Vsusfructus quid sit, in c. cum constet. de pig. nu. 2. 187
Et in quibus consistat. nu. 4. 187
3 Vsusfructu legato, intelligũtur etiam illæ res, in quibus vsusfructus abusiuè consistit, in c. cum constet. de pig. nu. 6. 187
2 Vsufructuarius habet naturalem possessionem fundi, in c. in literis. de resti. spo. nu. 5. 163
3 Vsufructuarius non dicitur dominus, in cap. cum constet. de pig. numero. 1. 187
2 Vsufructuarius non potest mutare statum rei, in qua habet vsumfructum inuito proprietario, in c. suggestum. de iure pat. nu. 2. 423
5 Vsufructuarius potest nunciare nouum opus, in c. 1. de ope. noui nũcia. nume. 3. 148
3 Vsufructuarius quòd debeat idoneè cauere, quomodo intelligatur, in c. cum constet. de pig. nu. 3. 187
Et si non cauit, an faciat fructus suos, ibi. nu. 7.
Et quid si non potest cautionem præstare, ibi. nu. 8.
3 ¶VSQVE dictio ponitur inclusiuè, in c. veniens. de presby. non bapti. nu. 4. 478
5 Vsq; dictio ponitur exclusiuè, in c. veniens. de accu. nu. 15. 11
5 ¶VSVS communis, & obseruantia non facit licitum, quod prohibetur à iure diuino, in c. quia in omnibus. de vsu. nu. 1. 100
1 Vsum habens nemoris vtitur lignis ad vsum suum, & suæ familiæ, in c. dilecti. de arbi. nu. 2. 372
5 ¶VSVRA probibetur, maximè immoderata, in c. quantò. de vsuris. numero. 4. 112
Et ibidem quæ dicatur immoderata vsura.
5 Vsura prohibetur non solùm quò ad exercentem, sed etiam quò ad recipientem, in c. super eo. de vsuris. nu. 1. 101
5 Vsura quare sit prohibita. super continuatione rubricæ. de vsuris nume. 1. 99
5 Vsuræ exhauriunt hominum facultates, & deducunt ad paupertatem, in c. quantò. de vsuris. nu. 2. 112
5 Vsura omne genus prohibitum est clericis, in cap. 1. de vsuris. numero. 1. 100
5 Vsuræ an sint permissæ de iure humano. super continuatione rubr. de vsuris. num. 2. 99
5 Vsuræ licèt remittantur vsurario, non liberatur ex tali remissione sine reali

ne reali satisfactione, in cap. tuas. de vsuris. nu. 2. 109
5 Vsuræ prohibentur in vtroq; testamento, in ca. quia in omnibus. de vsuris. nu. 2. 100
2 Vsurarum quærimonia, siue petitio potest proponi coram iudice secularis, in c. ad nostram. de iureiur. nu. 3. 281
5 Vsuras non solum prohibetur quis exigere; sed etiam recipere, in c. præterea. de vsuris. nu. 1. 106
5 Vsvrarivs an debeat mittere ad illum, cui fienda est restitutio, & cuius expensis. in c. cum tu. de vsuris. nu. 9. 103
5 Vsurarius an per pœnam concilij Latera. cogatur satisfacere totum id, quod potest: an deducto, ne egeat, in c. cum tu. de vsuris. numero 10. 103
3 Vsurarius emit rem, & venditori locauit pro certa annua pensione; siue fructuum portione, an ex hoc præsumatur contractus vsurarius, c. illo vos. de pig. nu. 6. 180
3 Vsurarius manifestus effectus si antea fecit testamentum, & non præstita cautione decessit: an valeat eius testamentum, in c. quia ingredientibus. de testa. nu. 21. 220
3 Vsurarius manifestus, non præstita cautione, condidit testamentum: deinde tractu temporis cautionem præstitit, an tale testamentum reconualescat. ibidem. nu. 22. 220
5 Vsurarius manifestus quis dicatur, in c. quia in omnibus. de vsuris. num. 4. 100
2 Vsurarius manifestus si faciat testamentum: licet postea satisfaciat de vsuris, tamen testamentum non conualescit, in c. proposuisti. de foro. nu. 6. 81
5 Vsurarius mentalis tenetur in foro conscientiæ reddere, in c. mandato. de simo. nu. 4. 46
5 Vsurarius mentalis an teneatur ad restitutionem, in c. consuluit. de vsuris. num. 5. 108
5 Vsurarius nihil habens in bonis, nisi quod extorsit per vsurariam prauitatem, tradidit nuptui filiam suam Titio: proauus in dotem dedit genero suo mille: patre & marito defunctis, dos fuit restituta eidem dominæ per hæredes mariti: si hæreditas patris non sufficiat ad restitutionem vsurarum, an dicta domina de sua dote teneatur facere restitutionem prædictã, in c. cum tu. de vsuris. numero. 17. 104
2 Vsurarius non manifestus potest facere testamentum, in c. ad nostrã. il 2. de iureiur. nu. 2. 281
5 Vsurarius non prohibetur impetrare, sed non debet audiri, donec vsuras restituat, in c. quia frustrã. de vsuris. num. 5. 109
Et quid si non apparet, quid ab eo repetat. ibidem. nu. 6.
5 Vsurarij manifesti quæ sit pœna, in c. quia in omnibus. de vsuris. numero 3. & 6. 100
5 Vsurario an sufficiat remissio facta ab his, qui debent recipere vsuras ab eo sine reali restitutione, in c. cũ tu. de vsuris. nu. 20. 104
5 Vsurario vltra restitutionem est pœnitentia imponenda, in c. cum tu. de vsuris. nu. 7. 102
5 Vsurarij an puniantur aliter, quam per formam cõcilij, in c. cum tu. de vsu. num. 8. 102
5 Vsurarij manifesti etiam nemine accusante per pœnam Lateranensis concilij ab ordinario compelluntur, in c. cum in diœcesi. de vsuris. nu. 1. & 2. 110
5 Vsurarij quibus teneantur restituere, in cap. cum tu. de vsuris. numero 2. 102
3 Vsvrpare qui conatur bona ecclesiarum, quæ sunt pauperum, similis est raptori, in c. qui res. de reb. ec. non alie. nu. 2. 128
5 Vsurpans officium non sibi concessum, non potest postea ad illud officium aspirare, in c. ex literis. de cle. non ordi. mi. nu. 1. 132
Vt, dictio aliquando ponitur exemplificatiuè, in c. mandatum. de rescrip. nu. 3. 107
4 Vt, dictio an ponatur causatiuè, in cap. vt debitus. de appella. numero 1. 371
4 Vti, dictio an importet modum, in c. verum. de conditio. appo. numero 8. 58
5 Vtens pro se iure aliquo, an teneatur illud recipere contra se, in c. ex literis. de vita, & ho. cle. nu. 4. 8
1 Vtile per inutile non vitiatur, in cap. cum super. de offi. deleg. numero 4. 252
3 Vtilitas ab alio percipitur duobus modis scilicet verbo, & exemplo, in c. pastoralis. de voto. nu. 3. 387
2 Vtilitas debitoris, vt non soluat, nisi vbi dare promisit, circa quod versetur, in c. vnico. de plus peti. nu. 18. 144
1 Vtilitas publica, & priuata quatuor modis sumitur, in c. bonæ memoriæ. il 1. de posti. præla. num. 5. 125
1 Vtilitas publica priuatæ est præferenda, in c. bonæ memoriæ. il 1. de postu. præla. num. 2. 125
5 Vvlnvs fuerit mortale, vel non, statur iudicio medicorum, in c. significasti. il 2. de homi. nu. 6. 82
5 Vulnus si non est mortale, sed imperitia medici, & incuria secuta est mors, non imputatur percussori, in c. exhibita. de homi. nu. 2. 84
5 Vulneratus decedens diu post vulnus inflictum, non præsumitur ex vulnere decessisse, in c. præterea. de cleri. percus. nu. 3. 125
5 Vulneratus si fatetur se moriturũ non ex vulnere, sed ex mala vita, vel imperitia medicorum, & faciat pacem cum vulnerante: an eo mortuo poterit puniri iste percussor, in cap. exhibita. de homi. numero 5. 85
5 Vulneratus si surgit, & ambulat per triduum, an videatur decessisse ex illis vulneribus, in c. presbyterum. de homi. nu. 2. 77
2 Vvlt aliquis producere testes de tribus locis à iure determinatis, an habebitur consideratio cuiuslibet loci de per se: vel minor dilatio confundetur in maiori, in cap. vltra tertiam. de testi. numero 15. 250
1 Vxor adulterans est punienda, in c. ex parte. de consue. nu. 3. 119
4 Vxor adultera separata à viro an possit induere habitum monachalem, inuito marito, in c. ex litterarum. de eo, qui dux. in mat. numero 2. 69
4 Vxor an debeat reddere debitum, lite pendente, viro, qui mouit sibi litem super errore conditionis personæ, in c. proposuit. de coniu. numero 6. 78
3 Vxor an efficiatur ciuis ciuitatis mariti: an solum incola, in c. significasti. de paro. nu. 16. 69
Et an desinat esse ciuis suæ ciuitatis, vnde traxit originem. ibidem. numero 17.
1 Vxor an possit accusare virum de crimine adulterij, in c. tua. de procu. num. 2. 335
5 Vxor an possit dimittere virum propter vitium sodomiticum, in c. maritus. de adulte. nu. 5. 88
4 Vxor an possit petere expensas à viro, quas fecit, postquam recessit ab eo. in c. significasti. de diuor. nu. 7. 138
4 Vxor an poterit esse illa, cui viuente sponsa, quæ postea moritur, vel religionem ingreditur, data est fides, & cognita, in c. si quis. de eo qui dux in mat. num. 2. 74
4 Vxor an sit statim, impleta conditione, quę promisit sub conditione, in c. de illis. de condi. apposi. nu. 4. 55
4 Vxor an teneatur alere virum pauperem, in c. per vestras. de dona. inter virum & vxo. nu. 5. 160
4 Vxor an teneatur reddere debitum marito, qui peccauit contra legẽ matrimonij, in c. trasmissa. de eo qui cog. consang. vxo. nu. 5. 86
4 Vxor an teneatur sequi virum, qui non potest morari in ciuitate propter periculum mortis, in c. 1. qui mat. accus. pos. nu. 4. 130
3 Vxor coniugati, qui vult ordinari ad sacros, deberet virum absoluere, & promittere continentiam. in c. coniugatus. de conuersi. coniug. num. 3. 364
4 Vxor, cuius maritus verosimiliter præsumitur mortuus, si nupserit: an excusetur si reperitur postea, quòd maritus viuat, in c. in præsentia. de sponsa. nu. 6. 17
3 Vxor defuncti debet percipere alimenta in domo defuncti ab heredibus, vel à priuignis, in cap. nobis. de iure pat. nu. 16. 429
4 Vxor ex honestate debet abstinere à commissione mariti, qui eius consanguineam cognouit, in c. tua. de eo qui cog. consang. vxo. num. 1. 89
4 Vxor habet dotem, & filios, & marito vergente ad inopiam, est excommunicata, vel exbannita: ita quòd propter suum delictum non

non potest agere, quin repellatur exceptione. filij volũt agere cõtra patrem, & etiam contra alios possessores hypothecaria, cũ illa actio sit fauore matris & filiorum: an ex ea sustententur, in c. per vestras. de dona. inter vi. & vxo. nu. 45. 163
3 Vxor iuuenis si dat licentiam, & continentiam vouet, cogitur intrare monasterium, in c. 1. de conuer. coniug. nu. 3. 362
3 Vxor maritum professum repetit, non obstante licentia profitendi ab ea p metum extorta, in c. accedens. de cõuer. coniug. nu. 1 370
4 Vxor mortuo viro, an debeat recipere alimenta in domo heredum, vel stare ab eis separata, in c. de prudentia. de dona inter virum & vxo. nu. 5. 152
4 Vxor non certificata de morte viri, contrahere non pöt, quamuis quid sit de morte mariti, ignorauerit, in c. in præsentia. de sponsa. nume. 1 17
4 Vxor petens restitutionem mariti, si notoriè fornicata est, & maritus continuit, repellitur, in c. significasti. de diuor. nu. 1. 137
4 Vxor potest continere, marito inuito, eo fornicante cum sorore vxoris: & an possit eo inuito, religionem ingredi, in c. tua. de eo, qui cog. consang. vxo. nu. 2. 89
3 Vxor potest emittere votum in subsidium terræ sanctæ, inuito viro: sed si sit suspecta, & iuuenis, non exequitur votum sine licentia viri: sed redimit, in c. ex multa. de voto. no. 7. 386
3 Vxor, quæ commisit adulterium, non potest maritum de monasterio reuocare, in c. veniens. de conuer. coniug. nu. 2 369
4 Vxor, quæ contrahit, viuente prima, ad hoc vt sit excusata, requiritur, q̃ sit inscia, in c. veniens. de eo qui dux. in mat. nu. 2. 73
4 Vxor, quæ petit ratione impedimenti matrimonium separari, audiẽda est contra virum absentem ex causa necessaria, non probabili, in c. 1. qui mat. accu. pos. nu. 2. 192
3 Vxor, quæ post copulam carnalem alteri matrimonialiter copulatur, non potest, etiam mortuo marito legitimo, cum isto secundo remanere, in c. constitutus. de conuer. coniug. nu. 2. 369
4 Vxor secunda ex distantia loci præsumitur ignorare virum habere aliam vxorem, in c. veniens. de eo qui dux. in mat. nu. 1. 73
4 Vxor si à viro lapso in hæresim propria auctoritate diuerterit ad eũ reuersum redire compellitur: secus si per iudicium ecclesiæ fuerit separata, in c. de illa. de diuor. nu. 1. 140
3 Vxor si consentit professioni mariti, nec aliter profitetur, nec habitum suscipit, nec etiam continentiam promittit: an teneat votum mariti, in c. vxoratus. de conuer. coniug. nu. 5. 366
3 Vxor si nõ eligit sepulturam: vbi sit sepelienda, si moritur post mortem mariti, in c. de vxore. de sepul. nu. 5. 301
Et quid si ante, ibidem nu. 5.
3 Vxor si non fuit machinata in mortem viri: tamen homicidium in p sona mariti à Sarraceno commissum: ratum habuit: an poterit cum eo contrahere, in c. 1. de conuer. infide. nu. 8. 374
2 Vxor si subtraxit se à seruitio viri, & agit contra iura, non debet audiri: nisi prius reuertatur, in c. accedens. vt lite non contesta. numero 9. 96
5 Vxor sine consensu viri non potest ingredi monasteriũ: vel aliter cõtinentiam profiteri, in c. cum causa. de excep. nu. 6. 95
3 Vxor sine licentia mariti non pöt emittere votum peregrinationis, vel abstinentiæ cum effectu, in c. scripturæ. de voto. nu. 13. 377
3 Vxor tenetur virum peregrinãtem in subsidium terræ sanctæ sequi, in c. quod super. de voto. nu. 16. 383
4 Vxorem ducens cum alio disponsatam, debet agere pœnitentiam, de qua hic, in c. accepisti. de sponsa. duo. nu. 3. 49
4 Vxorem non est licitum dimittere, nisi ex causa fornicationis carnalis, siue spiritualis, in c. ex parte. de sponsa. nu. 2. 9
4 Vxorem non licet dimittere, excepta causa fornicationis, in c. quoniam. de coniug. lepro. nu. 1. 76
4 Vxorem suam nemo debet dimittere sine iudicio ecclesiæ, in ca. duo pueri. de despon. impub. nu. 6. 42
4 Vxores expulsorum propter partialitatem, an possint repetere dotẽ, in c. per vestras. de dona. inter vi. & vxo. nu. 16. 160
4 Vxores filiorum non debent esse penes patres, sed filios sequi, in ca. non est vobis. de sponsa. nu. 1. 11
4 Vxores plures simul habere quare non est licitum, in c. gaudemus. de diuor. nu. 7. 142
4 Vxores quando dicantur certificatæ de morte virorum, in c. in præsentia. de sponsa. nu. 5. 17
3 ¶Vxoratvs in episcopum promoueri non pöt: nisi vxor eius religionem ingrediatur, in c. sanè. de conuer. coniug. nu. 1. 367
Et quid si sit vetula, ibi. nu. 2.
3 Vxoratus non pöt ad plenum cogitare, quæ Dei sunt, in ca. diuersis fallaciis. de cle. coniug. nu. 2. 21
3 Vxoratus si electus est in Cardinalem, an eius vxor debeat ingredi monasterium, in c. sanè. de conuer. coniug. n. 3. 364
3 Vxoratus si ordinetur, recipit characterem. in cõtinuat. rub. de cle. coniug. nu. 3. 18

Litera X.

3 Xenodochia, & similia loca consistunt in episcopi potestate, in c. xenodochijs. de relig. do. nu. 1. 18

Litera Z.

3 Zelvs domus Dei debet nos comedere. Et quis dicatur comedi zelo Dei, in c. relinqui. de custo. eucha. nu. 3. 478

FINIS.